

[HTTPS://WWW.FACEBOOK.COM/REVIEWNGONTINH0105](https://www.facebook.com/reviewngontinh0105)

K h ê
C h i ế u
N g u y ệ t

Nam
chủ,
Phụ
Tạ Công
đức
Vô
Lượng

Review

by Design

Lãng by

Tuyết Cỏ

Tân Chiêu

Nghị

Mục lục

[Chương 1.1](#)

[Chương 1.2](#)

[Chương 1.3](#)

[Chương 2.1](#)

[Chương 2.2](#)

[Chương 2.3](#)

[Chương 3.1](#)

[Chương 3.2](#)

[Chương 3.3](#)

[Chương 4.1](#)

[Chương 4.2](#)

[Chương 5.1](#)

[Chương 5.2](#)

[Chương 5.3](#)

[Chương 6.1](#)

[Chương 6.2](#)

[Chương 6.3](#)

[Chương 7.1](#)

[Chương 7.2](#)

[Chương 7.3](#)

[Chương 8.1](#)

[Chương 8.2](#)

[Chương 9.1](#)

[Chương 9.2](#)

[Chương 9.3](#)

[Chương 10.1](#)

[Chương 10.2](#)

[Chương 10.3](#)

[Chương 11.1](#)

[Chương 11.2](#)

[Chương 11.3](#)

[Chương 12.1](#)

[Chương 12.2](#)

[Chương 13](#)

[Chương 14](#)

[Chương 15](#)

[Chương 16](#)

[Chương 17](#)

[Chương 18](#)

[Chương 19](#)

[Chương 20](#)

[Chương 21](#)

[Chương 22](#)

[Chương 23](#)

[Chương 24](#)

[Chương 25](#)

[Chương 26](#)

[Chương 27](#)

[Chương 28](#)

[Chương 29](#)

[Chương 30](#)

[Chương 31](#)

[Chương 32](#)

[Chương 33](#)

[Chương 34](#)

[Chương 35](#)

[Chương 36](#)

[Chương 37](#)

[Chương 38](#)

[Chương 39](#)

[Chương 40](#)

[Chương 41](#)
[Chương 42](#)
[Chương 43](#)
[Chương 44](#)
[Chương 45](#)
[Chương 46](#)
[Chương 48](#)
[Chương 48](#)
[Chương 49](#)
[Chương 50](#)
[Chương 51](#)
[Chương 52](#)
[Chương 53](#)
[Chương 54.1](#)
[Chương 54.2](#)
[Chương 54.3](#)
[Chương 55.1](#)
[Chương 55.2](#)
[Chương 55.3](#)
[Chương 56.1](#)
[Chương 56.2](#)
[Chương 56.3](#)
[Chương 56.4](#)
[Chương 56.5](#)
[Chương 57.1](#)
[Chương 57.2](#)
[Chương 57.3](#)
[Chương 57.3](#)
[Chương 57.4](#)
[Chương 57.5](#)
[Chương 58.1](#)
[Chương 57.3](#)

[Chương 58.4](#)

[Chương 59.1](#)

[Chương 59.2](#)

[Chương 59.3](#)

[Chương 60.1](#)

[Chương 60.2](#)

[Chương 60.3](#)

[Chương 60.4](#)

[Chương 60.5](#)

[Chương 61.1](#)

[Chương 61.2](#)

[Chương 61.3](#)

[Chương 61.4](#)

[Chương 61.5](#)

[Chương 62.1](#)

[Chương 62.2](#)

[Chương 62.3](#)

[Chương 62.4](#)

[Chương 62.5](#)

[Chương 63.1](#)

[Chương 63.2](#)

[Chương 63.3](#)

[Chương 64](#)

[Chương 65](#)

[Chương 66](#)

[Chương 67](#)

[Chương 68](#)

[Chương 69](#)

[Chương 70](#)

[Chương 71](#)

[Chương 72](#)

[Chương 73](#)

[Chương 74](#)

[Chương 75](#)

[Chương 76](#)

[Chương 77](#)

[Chương 78](#)

[Chương 79](#)

[Chương 80](#)

[Chương 81](#)

[Chương 82](#)

[Chương 83](#)

[Chương 84](#)

[Chương 85](#)

[Chương 86](#)

[Chương 87](#)

[Chương 88](#)

[Chương 89](#)

[Chương 90](#)

[Chương 91](#)

[Chương 92](#)

[Chương 93](#)

[Chương 94](#)

[Chương 95](#)

[Chương 96](#)

[Chương 97](#)

[Chương 98](#)

[Chương 99](#)

[Chương 100](#)

[Chương 101](#)

[Chương 102](#)

[Chương 103](#)

[Chương 104](#)

[Chương 105](#)

[Chương 106](#)
[Chương 107](#)
[Chương 108](#)
[Chương 109](#)
[Chương 110](#)
[Chương 111](#)
[Chương 112](#)
[Chương 113](#)
[Chương 114](#)
[Chương 115](#)
[Chương 116](#)
[Chương 117](#)
[Chương 118](#)
[Chương 119](#)
[Chương 120](#)
[Chương 121](#)
[Chương 122](#)
[Chương 123](#)
[Chương 124](#)
[Chương 125](#)
[Chương 126](#)
[Chương 127](#)
[Chương 128](#)
[Chương 129](#)
[Chương 130](#)
[Chương 131](#)
[Chương 132](#)
[Chương 133](#)
[Chương 134](#)
[Chương 135](#)
[Chương 136](#)
[Chương 137](#)

[Chương 138](#)
[Chương 139](#)
[Chương 140](#)
[Chương 141](#)
[Chương 142](#)
[Chương 143](#)
[Chương 144](#)
[Chương 145](#)
[Chương 146](#)
[Chương 147](#)
[Chương 148](#)
[Chương 149](#)
[Chương 150](#)
[Chương 151](#)
[Chương 152](#)
[Chương 153](#)
[Chương 154](#)
[Chương 155](#)
[Chương 156](#)
[Chương 157](#)
[Chương 158](#)
[Chương 159](#)
[Chương 160](#)
[Chương 161](#)
[Chương 162](#)
[Chương 163](#)
[Chương 164](#)
[Chương 165](#)
[Chương 166](#)
[Chương 167](#)
[Chương 168](#)
[Chương 169](#)

Chương 170

Chương 171

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 1.1

66 dự báo thời tiết nói tối nay có mưa, đêm không trăng sao, trên bầu trời trải rộng tầng tầng mây đen, đúng là nhất điểm hào quang đều không có, đen kịt một mảnh.

Tại đây trong bóng tối, a thành phố Đệ Nhất trung học xa xa nhìn lại, như là một tòa đen kịt cự vật, lộ ra vài phần dữ tợn đến.

Mà ở lớp 10 cấp hai nhà này lầu tầng ba, cấp hai bốn ban phòng học lại lộ ra một chút màu da cam hào quang đến.

Trong phòng học cái bàn bị đẩy ra, ở bên trong chỉ chứa một cái bàn, có năm cái nữ hài tử vây quanh cái bàn mà ngồi.

Màu trắng ngọn nến bị cố định tại trên mặt bàn, màu da cam ánh nến cho cái này đen kịt phòng học đã mang đến duy nhất ánh sáng, không chút nào không thể để cho nhân cảm thấy an tâm, ngược lại tăng thêm thêm vài phần biến hoá kỳ lạ.

Từ Vi nhìn nhìn các nàng rơi trên mặt đất kéo dài bóng dáng, thân thể nhịn không được run rẩy, kìm lòng không được ôm lấy người bên cạnh cánh tay, run rẩy nói: "Thiến Thiến, chúng ta trở về đi, ta có chút sợ....."

Trương Thiến vỗ vỗ tay của nàng, nói: "Không có chuyện gì đâu, không có sự tình gì. "

"Có thể có chuyện gì? Từ Vi, người lá gan như thế nào nhỏ như vậy? "

"Chính là, Từ Vi, chúng ta còn không sợ, người sợ cái gì a...? "

Nước mắt tại trong hốc mắt đảo quanh, Từ Vi không nói gì.

"Tốt rồi, các người cũng không phải không biết Từ Vi từ trước đến nay nhất gan! " Lớp trưởng Triệu Lộ nói chuyện, nàng xem liếc bảng đen bên cạnh đồng hồ báo thức, lúc này đồng hồ là vì lại để cho các học sinh biết rõ thời gian quý giá, cho nên đặt ở bắt mắt nhất địa phương.

Mà bây giờ, khoảng cách 12h, còn có năm phút.

"Thời gian nhanh đến....." Triệu Lộ thì thào, trong nội tâm nhin không được bay lên một cổ khẩn trương đến.

"Đát! "

Thời gian giây đều trùng hợp lại với nhau, nửa đêm 12h, đã đến!

Mà cơ hồ là kim đồng hồ đi đến 12h thời điểm, mưa tí tách đã đi xuống đứng lên, hạ được thập phần yên tĩnh, a thành phố lớp 10 toàn bộ đều bị cái lồng tại mưa bụi trong.

"Đã đến giờ, nhanh! Đem ngón tay đặt ở đĩa thượng....." Nhìn xem thời gian, Trương Thiển hai mắt sáng ngời, các nàng đợi đúng là lúc này thời điểm.

Chỉ thấy trên bàn, ngoại trừ ngọn nến bên ngoài, còn thả những vật khác, một cái màu trắng che ở trên bàn hình tròn đĩa, đĩa hơi nghiêng vẽ lên một cái màu đỏ mũi tên. Mà ở đĩa phía dưới, thì là phủ lên một tờ giấy trắng, tại tròn cái đĩa chỗ theo tròn cái đĩa biên giới tại trên tờ giấy trắng vẽ một vòng tròn, giống như là đem tròn cái đĩa khung tại cái kia trong vòng, mà ở trên tờ giấy trắng, còn viết đủ loại tin tức.

Đúng vậy, Từ Vi các nàng năm người muốn làm, chính là mời cái đĩa tiên!

Tại Trương Thiển không ngừng dưới sự thúc giục, Từ Vi cơ hồ là khóc đem ngón tay đặt ở đĩa thượng.

"Cái đĩa tiên cái đĩa tiên mời đi ra, cái đĩa tiên cái đĩa tiên mời đi ra....."

Như thế hô vài tiếng, Trương Thiển năm người nhịn không được nuốt ngụm nước miếng, nhìn nhau trong lúc đó, có chút khẩn trương, còn có chút hưng phấn.

Các nàng năm người, ngoại trừ Từ Vi, bốn người khác lá gan cũng không nhỏ, như Triệu Lộ, chính là thuần túy cảm thấy thú vị đã kích thích.

Mấy phút sau, sự tình gì cũng không có phát sinh.

Triệu Lộ trong nội tâm có chút thất vọng, nàng đối loại này sự kiện linh dị vẫn là rất cảm thấy hứng thú, bất quá bây giờ xem ra, cái gì cái đĩa tiên, quả nhiên là không tồn tại.

Nghĩ như vậy, nàng vừa muốn đem đặt ở đĩa thượng lấy tay về, lại phát hiện ngón tay vậy mà thu không trở lại.

Triệu Lộ biểu lộ cứng ngắc lại, người rất khó hình dung cái loại cảm giác này, rõ ràng là của mình thân thể, thế nhưng là người lại đã mất đi quyền khống chế.

Loại cảm giác này, không hề nghi ngờ, cực kỳ không xong.

"Đặc~"

Thủ hạ chính là tròn cái đĩa chợt bắt đầu triển khai, đã đi ra trên tờ giấy trắng chỗ vẽ ra đến chính là cái kia vòng tròn.

Một cổ hơi lạnh từ xương cột sống chạy trốn đi lên, Triệu Lộ đột nhiên cảm thấy có chút lạnh, nàng theo bản năng ngẩng đầu, đột nhiên cảm thấy, trong phòng học có chút đen.

Ngoài cửa sổ không có chút nào ánh sáng, mà trong phòng học bên cạnh, ngoại trừ các nàng nơi đây, địa phương khác chẳng qua là một mảnh đen kịt. Thế nhưng là như vậy đen kịt phòng học, Triệu Lộ lại phảng phất tại cái khác nhân sau lưng nhìn thấy cái gì màu đen bóng dáng.

Đầu ngón tay lạnh buốt, Triệu Lộ cúi đầu xuống, trông thấy chính mình bên chân, đứng đấy một cái bóng đen.

Không chỉ có là Triệu Lộ, bốn người khác trông thấy tròn cái đĩa triển khai, trong nội tâm đều có chút chíp bông.

".....Có phải hay không các người ai dùng sức đẩy? "

"Không có a....."

"Không có. "

".....".... Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 1.2

Mọi người có chút trầm mặc, đều nói không có, chẳng lẽ là các nàng thật sự mời đến cái đĩa tiên?

Nghĩ vậy, mấy người sợ hãi có chi, hưng phấn có chi.

"Ta đến ta đến, ta tới trước! " Trương Thiển hai mắt sáng lên, chỉ cảm thấy hưng phấn kích thích, hoàn toàn không biết là sợ hãi, nàng không thể chờ đợi được mở miệng, "Cái đĩa tiên cái đĩa tiên, ta có thể cùng Hàn Húc ở một chỗ sao? "

Hàn Húc là bọn hắn lớp 10 trường học thảo, vóc người anh tuấn, thành tích học tập khá tốt, gia thế càng là không sai, điều kiện của hắn quả thực hoàn mỹ đến làm cho nhân tâm không ra sai đến, Trương Thiển đã sớm nhìn chăm chăm vào người, lần này mời đến cái đĩa tiên, Đệ Nhất muốn hỏi dĩ nhiên là là vấn đề này.

Tròn cái đĩa bắt đầu bắt đầu chuyển động, sau đó tại cái nào đó địa phương dừng lại, tròn cái đĩa thượng màu đỏ mũi tên chỉ vào trên tờ giấy trắng "Là" Cái chữ kia.

Thấy thế, Trương Thiển cả người đều hưng phấn: "Các người xem, cái đĩa tiên đô nói ta có thể cùng Hàn Húc cùng một chỗ! "

Trông thấy nàng đã chiếm được trả lời, ba người khác trong nội tâm cũng nhin không được nữa có chút tò mò đứng lên, chỉ có Triệu Lộ trong

nội tâm cảm thấy có chút không thoải mái, cái loại này không thoải mái không chỉ là tâm lý, còn có trên thân thể.

"Cái đĩa tiên cái đĩa tiên, ta nghĩ hè có thể đim nước ngoạn ư? "

Tròn cái đĩa thượng hồng mũi tên chỉ hướng "Không", cái kia câu hỏi nữ sinh lập tức có chút nhụt chí.

Bất quá, cái này cũng không ảnh hưởng đại gia tính tích cực, ngược lại là bởi vì này loại không biết làm cho các nàng càng thêm hưng phấn, từng bước từng bước vấn đề không ngừng hỏi lên.

"Ôi chao, Triệu Lộ, Từ Vi, hai người các người như thế nào không hỏi? " Trương Thiển nhớ tới, Triệu Lộ cùng Từ Vi vẫn luôn rất nặng lặng yên, hai người cái gì cũng không có hỏi.

"Các người cũng tới a..., Triệu Lộ, người không phải muốn hỏi có thể hay không thi đậu đại ư? Hỏi mau hỏi mau! "

Triệu Lộ ngẩng đầu lên, không hiểu rõ lắm sáng trong ánh sáng, nét mặt của nàng thoát nhìn có chút cứng nhắc.

".....Cái đĩa tiên, người là chết như thế nào? " Nàng chợt mở miệng hỏi.

Nghe vậy, Trương Thiển đám người thần sắc lập tức cứng đờ, Trương Thiển có chút sợ, nói: "Người hỏi cái gì, không phải nói không thể hỏi cái này loại vấn đề ư? "

Mời cái đĩa tiên, cũng là có rất nhiều kiêng kỵ, như là có quan hệ cái đĩa tiên sự tình, đó là tuyệt đối không thể hỏi.

"Thiến Thiến, đĩa, đĩa đang run....." Từ Vi chỉ vào tròn cái đĩa, run rẩy thanh âm nói.

Tự dưng, trên bàn tròn cái đĩa bắt đầu run rẩy lên, liền cái bàn cũng bắt đầu run run, trên bàn ngọn nến dấy lên ánh lửa càng là sáng tắt bất định, phảng phất sau một khắc muốn đã diệt.

Như thế vượt qua lẽ thường tình huống, quả thực làm cho lòng người trong sợ hãi, sợ hãi chiếm lấy tinh thần của các nàng.

Trương Thiên hô to: "Nhanh, mau đem cái đĩa tiên mời về đi! "

"Cái đĩa tiên cái đĩa tiên mời về đi, cái đĩa tiên cái đĩa tiên mời về đi....."

Năm người run rẩy thanh âm hô, như thế hô tam lượt, lúc này mới toàn thân toát mồ hôi lạnh, run rẩy hỏi: "Cái đĩa tiên, đi rồi sao? "

Tròn cái đĩa không có run rẩy, Trương Thiên thử thu tay lại, xem vô sự phát sinh, nhin không được thật dài nhẹ nhàng thở ra, cao hứng nói: "Không sao, không sao. "

Thế nhưng là đợi nàng vừa nghiêng đầu, trên mặt nàng dáng tươi cười liền cứng ngắc lại—— vì cái gì, bên cạnh nàng có một cái Triệu Lộ? Như vậy, đối diện nàng chính là cái người kia, là ai?

Hoặc là nói, cái kia thật là người sao?

Đối diện "Triệu Lộ" Ngẩng đầu lên, rõ ràng ăn mặc đều là Triệu Lộ, thế nhưng là gương mặt đó, lại trở thành một cái khác bộ dáng.

"Chết! Chết! Chết! Các người đều phải chết! " Liên tiếp ba cái "Chết", đối diện "Triệu Lộ" Đối với các nàng bốn người lộ ra một cái tràn đầy ác ý dáng tươi cười đến.

"A... A... A...! "

Thét lên xuyên thấu bầu trời đêm, Trương Thiển đám người trong đầu trống rỗng, không chút suy nghĩ liền hướng phía cửa chạy tới, thế nhưng là các nàng dùng sức lắc lắc tay cầm cái cửa tay, cửa không chút nào không có động tĩnh.

"Các người không trốn khỏi....."

Sau lưng "Triệu Lộ" Đang ép gần, Trương Thiển đám người xoay người lại, mặt lộ vẻ tuyệt vọng.

"Răng rắc"

"Phanh"

Sau lưng mãnh liệt không có gắng sức chút, bốn người xếp chồng người bình thường ngã trên mặt đất, Trương Thiển trực tiếp bị người đặt ở rất phía dưới.

"Các người đang làm cái gì? "

Một đạo chói mắt ngọn đèn đánh vào trên mặt của các nàng, Trương Thiển đám người lúc này mới phát hiện, các nàng vậy mà từ trong phòng học đi ra.

"Các người đêm hôm khuya khoắt trong phòng học làm cái gì? " Người tới lại hỏi.

"Việt.....Việt Khê? " Từ Vi không.... Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẢI CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 1.3

Xác định kêu một tiếng.

Việt Khê hai tay hoàn ở trước ngực, từ trước đến nay âm trầm lạnh lùng khuôn mặt vào lúc đó nhìn qua lại làm cho nhân cảm thấy thập phần an tâm.

Trương Thiển lấy lại tinh thần, chỉ vào môn đạo: "Bên trong.....Có quý, có quý! "

Việt Khê nhìn các nàng liếc, đập vào đèn pin đi vào trong phòng học.

Trong phòng học ngọn nến không biết lúc nào dập tắt, bên trong một mảnh đen kịt, Việt Khê trực tiếp đem trong phòng học đèn mở ra, lập tức, chói mắt ngọn đèn đem trọn gian phòng học chiếu lên giống như ban ngày.

Vì để cho các học sinh tại tự học buổi tối có thể học tập tốt, đèn này thế nhưng là tuyển dụng sáng nhất.

Đèn này vừa mở ra, trong phòng học hết thấy liên ánh vào người tới tầm mắt, kể cả cái kia bữa bãi lộn xộn được cái bàn.

Trương Thiển bốn người cho tới bây giờ nhân sau lưng nhô đầu ra, nhìn thấy té trên mặt đất Triệu Lộ.

"Triệu Lộ! " Trương Thiển bốn người vội vàng chạy tới, đem ngã xuống đất ngất đi thương Triệu Lộ đỡ lên.

Việt Khê trong phòng học đi hai vòng, sau đó bước chân đứng tại Triệu Lộ trước người, một đôi mắt không vòng con người chăm chăm vào Triệu Lộ xem.

"Việt Khê, chúng ta được tiền đưa Triệu Lộ đi bệnh viện. " Trương Thiển sốt ruột đạo.

Việt Khê híp híp mắt, chợt ngồi xổm người xuống, trực tiếp thò tay nhéo ở Triệu Lộ cổ.

"Việt Khê ngươi làm gì? " Những người khác kinh hãi, thò tay đi ngăn đón nàng, thế nhưng là Việt Khê nhìn xem gầy yếu, nhưng lại là bóp Triệu Lộ cổ cái tay kia, lại như sắt kìm bình thường, các nàng bốn người cũng khó khăn dùng rung chuyển.

"Ta chỉ nói một lần....." Việt Khê vẻ mặt biểu lộ chăm chăm vào Triệu Lộ, gằn từng chữ một, "Cút ra ngoài cho ta, bằng không thì đừng trách ta không khách khí! "

Nghe vậy, Trương Thiển đám người thân thể cứng đờ, đột nhiên nghĩ đến cái gì, biểu lộ cứng ngắc nhìn về phía "Triệu Lộ".

Việt Khê khẽ cười một tiếng: "Vậy đừng trách ta không khách khí. "

Nói xong, nàng chế trụ "Triệu Lộ" Cổ tay, năm ngón tay thành chộp, mãnh liệt hướng về sau xé ra.. Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 2.1

"Lê-eeee-eezz~!! "

Chói tai tiếng thét chói tai tại vang lên bên tai, như là kim loại cùng cát đá xung đột mà sinh ra thanh âm, sắc nhọn chói tai, quả thực làm cho người ta da đầu run lên. Trương Thiến đám người nghe thế cái thanh âm, đầu lập tức căng căng thấy đau.

Việt Khê khẽ nhú mày, ngón tay khẽ dùng sức, đạo kia tiếng thét chói tai im bật mà dừng.

Trương Thiến các nàng phục hồi tinh thần lại, cũng nhìn thấy Việt Khê trên tay đồ vật, đó là một đạo hình người bóng đen, có tay có chân, thế nhưng là tay chân dài nhỏ, a... So về nhân, càng giống là tối đen như mực Yên sương mù, đồ nhân hình.

"Đây là cái gì? " Từ Vi run lấy thanh âm hỏi, tiểu cô nương nhát gan, mắt Lệ hạt châu đã động ở lông mi lên, nhìn qua thập phần đáng thương.

"Khục khục khục! " Cùng lúc đó, Triệu Lộ chợt mãnh liệt ho khan, đúng là sâu kín tỉnh lại.

"Ta.....Ta làm sao vậy? " Triệu Lộ vốn là mặt lộ vẻ mê mang, thế nhưng là rất nhanh, nàng như là nhớ ra cái gì đó, mặt lộ vẻ sợ hãi, rung giọng nói, "Quý, quý, có quý! "

Nàng trong óc còn nhớ rõ đã bất tỉnh một màn kia, đen kịt bóng người, liền đứng ở bên người nàng, hơn nữa hướng nàng vươn tay ra. Sau đó, nàng liền cái gì cũng không biết.

Triệu Lộ đây coi như là Diệp công hảo long, không có thực Ngô đến sự tình lúc trước, ngược lại là đối với quỷ thần mà nói rất là hiếu kỳ, thế nhưng là cái này thực đánh lên, nhưng lại là sợ đến cả người đều muốn run rẩy lên.

Việt Khê nhàn nhạt lườm lạnh run mấy cái cô nương liếc, cái này ôm thành một đoàn (*đoàn kết) bộ dạng, thoát nhìn giống như là nhét chung một chỗ lạnh run con chuột khoét kho thóc, thế nhưng là lá gan so với thương chuột lớn hơn, tối thiểu nhất thương chuột cũng không có lá gan chạy tới chiêu quỷ.

"Đêm hôm khuya khoắt không ngủ được, còn chuyên môn chọn tại nửa đêm, các người không phải là muốn gặp quỷ ư? " Việt Khê đưa chân đá đá té rớt trên mặt đất tròn cái đĩa, đối Triệu Lộ đám người lá gan cũng có mới nhận thức.

"Càng.....Việt Khê? " Triệu Lộ lúc này mới chú ý tới đứng ở một bên Việt Khê, trong nội tâm kinh ngạc, hỏi, "Người tại sao sẽ ở cái này? "

"Triệu Lộ, người không biết, may mắn mà có Việt Khê, bằng không thì chúng ta đều nguy hiểm! " Trương Thiển dăm ba câu đem sự tình đem nói ra, dùng một loại lại kính vừa sợ con mắt nhìn Việt Khê liếc.

Tuy nói là bạn học cùng lớp, các nàng đối Việt Khê lại cũng không hiểu rõ, Việt Khê khi bọn hắn lớp học không có bao nhiêu tồn tại cảm giác, vô luận lúc nào đều là một người, thật sự là rất không tệ mắt.

Hơn nữa, nàng làm cho người ta cảm giác thập phần không tốt, cả người nhìn xem âm u, thật sự là không tốt tiếp cận. Rất nhiều người, đều nói nàng là cái quái nhân.

"Cái này là.....Quý? " Triệu Lộ có chút sợ hãi nhìn thoáng qua Việt Khê trong tay bóng đen, cái kia đoàn bóng đen nhìn xem liền làm cho người ta một loại không rõ cảm giác.

"Cái này? Bất quá là một cái Tiểu chút chút! " Việt Khê giật giật tay, theo cánh tay của nàng lắc lư, trên tay bóng đen cũng trái dao động phải bầy, thấy Triệu Lộ đám người kinh hãi gan chiến.

Việt Khê tròn mắt nhìn về phía trong tay bóng đen, tại Triệu Lộ đám người xem ra đó là tối đen như mực Yên sương mù, thế nhưng là trong mắt của nàng, cái kia những lại là một người, hơn nữa còn là một cái bộ dáng cũng không tốt xem nhân.

Đương nhiên, đối phương khi còn sống có thể là cái mỹ nhân, nhưng lại là nhân vừa chết, nàng quý tốt sẽ là nàng sắp chết chính là cái kia bộ dáng. Mà cái này nữ quý, rất hiển nhiên bị chết cũng không thể diện, sợ nào đều nát, huyết nhục mơ hồ, Việt Khê nhìn thoáng qua, cũng có chút ghét bỏ.

Quá, quá xấu.....

Bất quá, vật nhỏ này trên người âm khí mặc dù chưa đủ, nhưng lại là vẫn là có thể vào miệng.

Mà ở nữ quý trong mắt, trước mắt Việt Khê, nhưng lại là so quý còn đáng sợ hơn, cái kia ngút trời âm khí, quả thực không có cách nào làm cho người ta tin tưởng nàng là cái người sống. Ah, đã quên, chính nàng chính là cái quý, cũng chính là Việt Khê là một liên quý đều cảm thấy sợ hãi nhân.

Triệu Lộ có chút không xác định hỏi: "Cái này quý.....Là ở run ư? "

Run được, Yên sương mù cũng không được hình người.

Xem nàng run thành cái dạng kia, Triệu Lộ các nàng trong nội tâm, bất tri bất giác cũng không có gì cảm giác sợ hãi. Hiện tại xem ra, cái này quý khả năng so các nàng còn sợ.

Việt Khê mặt không biểu tình nhìn xem trong tay nữ quý, đen kịt con người hắc bạch phân minh, hết sức có cảm giác áp bách, rõ ràng là một xinh đẹp động lòng người tiểu cô nương, lại làm cho nữ quý lạnh run.

Cứu mạng a..., dọa quý!

"Nguyên lai, quý trưởng cái dạng này a.... " Trương Thiển gan lớn, xem nữ quý bị Việt Khê bắt lấy căn bản không thể nhúc nhích bộ dạng, ngược lại là có lá gan xoi mói.

Việt Khê nghĩ nghĩ giải thích nói: "Các người chẳng qua là người bình thường, cho nên có thể trông thấy chẳng qua là.... Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 2.2

Một đoàn âm khí mà thôi. "

"Cái kia.....Tại trong mắt của người, quý là dạng gì ? " Trương Thiển lại hỏi.

Việt Khê nghĩ nghĩ, cảm thấy bất kể thế nào giải thích cũng không bằng làm cho các nàng tận mắt nhìn thấy càng có sức thuyết phục, cho nên duỗi ra năm ngón tay tại mấy người trước mắt nhoáng một cái, nói: "Trong mắt ta quý, là cái dạng này....."

".....A... A... A... A...! "

Vài tiếng kêu thảm thiết theo đạo học trong lầu vang lên, Triệu Lộ mấy người ôm ở cùng một chỗ lạnh run, thế nhưng là cái kia huyết nhục mơ hồ mặt nhưng vẫn là tại các nàng trước mắt lúc ẩn lúc hiện, làm cho các nàng muốn ói.

Việt Khê còn tại đằng kia giải thích nói: "Nhân chết thời điểm là cái dạng gì nữa trời, biến thành quý chính là cái gì tốt. "

"Chúng ta về sau, sẽ không đều có thể trông thấy quý a? " Từ Vi khóc không ra nước mắt.

"Này cũng sẽ không. Nhân quý khác đường, nhân hòa quý nói đúng ra chắc là sẽ không có bất kỳ cùng xuất hiện. Nếu như không phải là các

người kiêu ngạo chết, khả năng cả đời đều không thấy được quý. "

Kiêu ngạo chết Triệu Lộ đám người: "....."

"Các người bây giờ có thể trông thấy quý, bất quá là nhận lấy phụ cận âm khí ảnh hưởng, đợi trở về nhiều phơi nắng vài ngày thái Dương, sẽ không chuyện. " Việt Khê vẫn là nói một câu.

Triệu Lộ nghĩ nghĩ, có chút bận tâm hỏi: "Vậy bây giờ chúng ta trông thấy quý, có thể hay không có cái gì di chứng a...? Không phải nói, như về đụng quý, rất dễ dàng sinh bệnh ư? "

Việt Khê gật đầu: "Các người trên người nhiễm âm khí, âm Dương mất nhất định, trở về có thể sẽ tiểu bệnh một hồi. Bất quá cũng không phải không có giải quyết phương pháp, Ok, cái này hoàng phù, cầm lấy thiếp thân đeo, không bệnh không đau nhức, cái gì di chứng cũng bị mất. "

Nghe vậy, Triệu Lộ đám người hai mắt sáng ngời: "Việt Khê, người thật sự là người tốt. "

Người tốt Việt Khê mặt không biểu tình nói: "Một tờ hoàng phù 200 khối tiền! "

".....Thế nhưng là trên người của ta không mang tiền. "

"Không quan hệ, chuyển khoản cũng được. "

"....."

Nghe được chuyển khoản trong thu được tiền leng keng vài tiếng vang, Việt Khê biểu lộ khó được ôn nhu hai phần, nói: "Đây là của ta đào bảo điểm, các người có cơ hội, có thể nhiều giới thiệu các người thân bằng hảo hữu ra bán cái gì, ta có thể cho bọn hăn đánh95 gãy! "

Triệu Lộ đám người biểu lộ phức tạp nhìn xem Việt Khê, các nàng cũng không nghĩ có cơ hội giới thiệu thân bằng hảo hữu tới mua đồ. Bất quá không biết có phải hay không là tâm lý của các nàng tác dụng, đeo lấy Việt Khê cho các nàng hoàng phù, cảm giác thân thể tựa hồ thoải mái hơn, trên người đã không có cái loại này lạnh như băng cảm giác.

"Không nghĩ tới, trên thế giới thật sự có quý....." Từ Vi thần sắc mang theo vài phần sợ hãi, nhìn xem Việt Khê ánh mắt hết sức phức tạp—— quý quá đáng sợ, như vậy có thể làm cho quý quá đều sợ hãi Việt Khê, là ai?

"Thời gian không còn sớm, ngày mai còn muốn đi học, các người vẫn là nhanh lên trả lời ký túc xá a. " Việt Khê mở miệng.

Triệu Lộ mấy người dặt nhau vịn đứng lên, Triệu Lộ hỏi: "Cái kia Việt Khê còn người? "

Việt Khê quơ quơ trên tay đồ vật, nói: "Ta đi đem cái này cái gì xử lý....."

Nói xong, nàng như là nhớ ra cái gì đó, lại nói: "Bên ngoài trời đang mưa, khi ta tới dưới lầu thả ba cái cái dù, các người chống đỡ trở về là được. Một chút cái dù hai mươi khối tiền, trở về nhớ rõ chuyển khoản chuyển khoản cho ta. "

Triệu Lộ đám người: "....." Trong nội tâm lập tức không cảm động.

Hơn nữa, Việt Khê mặt không biểu tình nói như vậy con buôn lời nói, đều khiến nhân có loại buồn cười cảm giác.

Đợi Triệu Lộ đám người ly khai, Việt Khê lại cúi đầu mặt không biểu tình chăm chăm vào trên tay nữ quý.

Cô gái này quý xem ra đã sớm không có tâm trí, không thể suy nghĩ, thế nhưng là chống lại Việt Khê, nhưng lại là bản năng cảm thấy sợ hãi.

Thế phút giây Dương, bọn hắc những thứ này quý hồn liền thuần âm, âm khí càng nặng quý, thực lực cũng liền càng lợi hại.

Mà ở nữ quý trong mắt, Việt Khê trên người âm khí so với quý còn đáng sợ hơn, nồng đặc đen xì như mực, giống như thực chất.

Đầu ngón tay thoát ra một đạo đen kịt hỏa diễm, hỏa diễm nhan sắc quý dị, lộ ra không rõ, thế nhưng là độ ấm lại cực cao, cái này bốn phía không gian càng là bởi vì này đen kịt hỏa viêm mà có chút vặn vẹo.

Hỏa diễm vừa rơi xuống tại nữ quý trên người, liền lập tức lan tràn đến toàn thân của nàng.

"A...! "

Người bình thường khó có thể nghe được tiếng kêu thảm thiết vang lên, thê lương thống khổ, nhưng lại là một tiếng này kêu thảm thiết cực kỳ ngắn ngủi, rất nhanh liền biến mất. Mà Việt Khê trước mắt nữ quý, cũng bị hỏa diễm thiêu đốt hầu như không còn, chỉ còn lại tối đen như mực âm khí còn một điều bạch quang.

Việt Khê thò tay đem cái kia đoàn âm khí nhét vào.... Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẢI CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 2.3

Trong miệng, đối người bình thường phải âm lãnh âm khí đối với nàng mà nói, bất quá là nàng đồ ăn vặt mà thôi. Chỉ là như vậy thêm đồ ăn cơ hội cũng không nhiều, bình thường cũng không có quỷ quái dám đến trêu chọc nàng.

".....Đậu xanh vị....." Việt Khê từ trước đến nay mặt không biểu tình trên mặt lộ ra ghét bỏ biểu lộ đến, nàng trân chán ghét đậu xanh hương vị.

Ghét bỏ mấp máy môi, Việt Khê đưa ánh mắt đã rơi vào điểm này bạch quang thượng. Rõ ràng bất quá đom đóm một chút như vậy hào quang, tuy nhiên lại cực sáng, mà ngay cả đỉnh đầu đèn tại đây chút hào quang hạ đều lộ ra có chút tối phai nhạt.

"Đây là cái gì? "

Việt Khê trong nội tâm có chút kỳ quái, vừa rồi nàng liền phát hiện, người nữ kia quỷ trên người tồn tại vật gì, làm cho nàng có chút phát thèm, xem ra chính là cái này.

Không biết là cái gì, cái kia ném thử thì tốt rồi, thoát nhìn giống như ăn thật ngon bộ dạng!

Không có chút gì do dự, Việt Khê cầm lấy quang điểm liền nhét vào trong mồm.

A..., là mùi sữa thơm !

Mà ở khoảng cách thành phố không xa vùng ngoại ô, cảnh ban đêm như mực, mưa dầm liên tục, mà ở một mảnh hoang thảo um tùm chi địa, bách quỷ mọc lan tràn, vô số quỷ ảnh từ lòng đất chui đi ra.

Mà ở cái này trong bóng đêm, một đạo nhân ảnh từ xa tới gần.

Đó là một cái hòa thượng, một cái người mặc đồ thẫm sắc áo cà sa hòa thượng, hai tay của hắn chấp tay trước ngực phía trước, bộ dáng ngày thường thập phần xuất chúng, mi tâm nhất điểm hồng nốt ruồi, bất quá mặc kệ hắn bên ngoài như thế nào, người trông xem hắn, đầu tiên chú ý tới chính là hắn một đôi mắt, cặp kia mắt ngậm lấy ôn nhuận vui vẻ, mang theo đối chúng sinh thương cảm. Mà ở hắn mắt phải trước mắt, nhưng lại là một đạo pha tạp vết máu, tự dừng lại để cho hắn nhiều hơn vài phần tà khí đến.

Hòa thượng này thân phụ cực lớn Công Đức Kim Quang, tại đây bách quỷ trong mắt, quả thực giống như là một khối thơm ngào ngạt thịt, căn bản không có nhiều ít do dự, bách quỷ bay thẳng đến hắn đánh tới.

"A Di Đà Phật....."

Phật hiệu hô lên, hòa thượng đi phía trước bước ra một bước, một bước này rơi xuống đất, bất quá trong nháy mắt, bốn phía quỷ ảnh như là bị nhấn xuống tạm dừng khóa, lập tức biến thành tro bụi.

"Không đủ, còn kém nhất điểm....."

Từng đạo màu xám đen khí lưu hướng phía hòa thượng vọt tới, đó là cái này bách quỷ trên người âm khí. Cái này một mảnh tử địa trăm năm thai nghén mà ra âm khí, đều bị hắn cho hấp thu.

Hòa thượng liếm hạ đôi mắt, trong mắt huyết sắc lưu chuyển, lộ ra không rõ.

"Ân? "

Hòa thượng mãnh liệt mở mắt ra, ánh mắt hướng phía một cái phương hướng xa xa nhìn lại. Cái kia đoán phương hướng, đúng là thành phố lớp 10 phương hướng.. Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 3.1

Triệu Lộ đám bọn họ ngày hôm sau mới nhớ tới các nàng đêm qua quên sửa sang lại phòng học, nếu như bị lão sư phát hiện, các nàng mấy cái khẳng định tránh không được bị xử phạt.

Bất quá đợi các nàng năm người đã đến phòng học mới giật mình quái lạ phát hiện, trong phòng học cái bàn chỉnh tề, đã bị người thu thập chỉnh tề.

Mà các nàng duy nhất nghĩ đến nhân, chỉ có Việt Khê.

".....Bán sau phục vụ. " Đối các nàng cảm kích, Việt Khê như thế giải thích.

Bất quá bất kể như thế nào, Triệu Lộ các nàng đối Việt Khê vẫn là rất cảm kích, tối hôm qua nếu không phải Việt Khê, các nàng sợ là ngay cả tính mệnh đều có nguy hiểm.

"Ồ, Việt Khê, ánh mắt của người....." Từ Vi chú ý tới Việt Khê con mắt, khẽ trừng lớn mắt.

Chỉ thấy Việt Khê mắt phải mắt nơi đuôi, nhiều hơn một vòng màu vàng, nhìn kỹ phía dưới, nhưng lại là một đóa càn màu vàng hoa sen.

Nàng làn da vốn là bạch, cái kia nhàn nhạt màu vàng, cũng lộ ra hết sức dễ làm người khác chú ý, làm cho nàng thoát nhìn nhiều hơn vài phần

không thể tiết độc thánh khiết.

Việt Khê dụi dụi mắt vĩ, không...Lắm để ý nói: "Ăn sai rồi cái gì, không có gì. "

Ăn sai rồi cái gì, mắt vĩ còn có thể dài ra một đóa hoa đến?

Triệu Lộ đám người nói thầm, bất quá các nàng liền quý quái đều kiến thức qua, biết rõ trên thế giới này có chút là khoa học giải thích không được sự tình.

Nghĩ đến đêm qua, Từ Vi liền một hồi sợ hãi, bất quá sờ đến trong túi áo bùa hộ mệnh, trong nội tâm nàng lại an ổn vài phần.

"Ah, đúng rồi! Tuần này cuối tuần, mọi người ý định đi leo núi, Việt Khê người cũng cùng đi a. " Triệu Lộ đối Việt Khê phát ra mời.

Dĩ vãng lớp hoạt động, Việt Khê đều không có tham gia, tại lớp học nàng giống như là cái người tàng hình giống nhau, nhắc tới tên của nàng, sợ là có rất nhiều mọi người không biết là người nào.

Thân là lớp trưởng, Triệu Lộ cảm thấy, thật vất vả cùng Việt Khê tiếp xúc, nàng rất có tất yếu lại để cho Việt Khê gia nhập lớp hoạt động đến.

Đối với cái này, Việt Khê ngược lại là có cũng được mà không có cũng không sao, leo núi sử dụng chi tiêu, đều là dùng ban phí, mà nàng cũng là nộp ban phí.

Không thể lãng phí!

Nghĩ vậy, nàng vui vẻ đã đáp ứng Triệu Lộ mời.

Nhìn thoáng qua thời gian, Việt Khê cùng Triệu Lộ các nàng nói một tiếng, đi toilet.

Nàng vừa ly khai, đã có người mở miệng hỏi Triệu Lộ: "Lớp trưởng, người chừng nào thì cùng Việt Khê quen như vậy nữa à? Nàng người này, làm cho người ta cảm giác thật không tốt a.... "

Triệu Lộ giải thích nói: "Việt Khê rất tốt, người cùng nàng ở chung về sau sẽ biết, nàng là cái lòng nhiệt tình nhân. "

Lòng nhiệt tình Việt Khê giặt sạch tay ra toilet, vừa vặn trông thấy bên tay trái một thiếu niên bị người xô đẩy lấy đập lấy trên tường. Đối phương xoay đầu lại, mặt mày sạch sẽ, một đôi mắt thực tế đẹp mắt, sáng ngời sáng chói, tựa hồ trong thiên địa tất cả vẻ lo lắng cũng không thể nhập mắt của hắn, là một thập phần anh tuấn anh tuấn thiếu niên.

Rất nhanh, thiếu niên bị một đám bất lương đệ tử lôi kéo lấy tiến vào nhà vệ sinh nam càng bên trong đi.

Việt Khê mặt không biểu tình tiêu sái ra toilet, cảm thấy sợ hãi có đau một chút.

—— thiếu niên kia trên người Công Đức Kim Quang sắp chọc mù ánh mắt của nàng !

Như vậy đủ để chột hiện mù mắt người Công Đức Kim Quang, nói như vậy đều là Thiên Đạo sung nhi, trắng ra nhất điểm, cái kia chính là Thiên Đạo thân nhi tử. Người khi dễ hắn, cái kia chính là cùng Thiên Đạo gây khó dễ.

Cho nên, Việt Khê hoàn toàn có thể nghĩ đến đám kia khi dễ đối phương bất lương thiếu niên, về sau là một cái gì kết cục, vậy khẳng định là nhiều tai nạn.

Nhà vệ sinh nam bên trong.

Một đám bất lương thiếu niên đem người đưa đẩy đến nhỏ hẹp trong nhà vệ sinh, dẫn đầu tóc vàng không có hảo ý nói: "Giáo thảo, gần nhất các huynh đệ đỉnh đầu có chút túng quần, nếu không cho chút tiền hoa hoa a. "

Trước mặt hắc thiếu niên, tứ chi thon dài, một đôi mắt thấy người, bên trong tựa hồ mang theo một loại làm cho người thuyết phục từ bi, nhìn qua là một hết sức tốt khi dễ nhân. Mà vị này giáo thảo, tính tình cùng hắc làm cho người ta cảm giác giống nhau, bản thân chính là cái mềm mại tính tình, người khác vớ vết tài sản khi dễ hắc, hắc đều có thể lấy ơn báo oán, đây cũng là tóc vàng đám người kia nhìn chăm chăm vào đối phương nguyên nhân.

Bọn hắc những người này, liền ưa thích loại này dễ khi dễ nhân!

Hàn Húc đôi mắt giật giật, bộ dáng nhìn qua thập phần thuần lương vô hại, hắc từ trong túi tiền móc ra một chút tiền đến, nói: "Ta chỗ này chỉ có 500 khối tiền, đều cho các người a. "

Thấy hắc như vậy thức thời, tóc vàng trong nội tâm cao hứng, kiễng chân thò tay vỗ vỗ bả vai của đối phương, nói: "Hảo tiểu tử, rất thượng đạo a.... "

Hàn Húc khẽ cười cười, cúi đầu nhìn thoáng qua thời gian.... Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 3.2

, nói: "Lúc nghỉ trưa gian đã đến, ta có thể đi đi học ư? "

Cầm tiền, tóc vàng cũng không có làm khó hắc tâm tư, vẫy vẫy tay ý bảo hắc có thể đi ra.

Đợi Hàn Húc đi, tóc vàng sau lưng nhân trong nội tâm không an ổn, giật giật tóc vàng, nói: "Hoàng ca, cái này tiền.....Nếu không coi như hết, tiểu tử này có chút.....Tà môn! "

Nói xong lời cuối cùng, ngữ khí của hắc đều có chút thần thần bí bí được rồi.

Tóc vàng nhíu mày, lơ đãng nói: "Cái gì tà môn không tà môn ? "

Người nọ có chút gấp, nói: "Ta nói chính là thật sự, cái này Hàn Húc, thật sự rất tà môn, bình thường khi dễ qua người của hắc, đều không có cái gì tốt kết cục. Liên nhị trung chính là cái kia Dương Liễu, lần trước đem người chặn, còn không có đối với người động thủ, đã bị từ trên trời giáng xuống chậu hoa cho đập bể đầu. "

"Đó là Dương Liễu hắc vận khí không tốt....."

"Không ngớt, ta trước kia cùng Hàn Húc là cùng giáo, phạm trần khi dễ qua người của hắc, cái kia cũng không có cái gì tốt kết cục. Tốt không may sự tình một đồng, hư, đều trực tiếp thấy máu. Lúc trước Hàn Húc còn

bị nhân bắt cóc, người đoán thế nào, bắt cóc người của hãn trên đường ra tai nạn xe cộ, một cái đại xe vận tải trực tiếp lại đi qua, một xe nhân, ngoại trừ Hàn Húc, những người khác toàn bộ đều chết hết! "

Nghe thế, tất cả mọi người nhin không được xoa xoa đôi bàn tay, cảm thấy trong nội tâm có chút sợ hãi.

Tóc vàng nhưng lại là chưa bao giờ tin những vật này, khẽ nói: "Đó là những người kia không may, lão tử có thể cùng bọn hãn giống nhau ư? "

Người nói chuyện gặp kích lệ bất động tóc vàng, cũng không nói thêm gì nữa, nhưng lại là đáy lòng lại âm thầm quyết định, kế tiếp cái này Đoạn thời gian, muốn rời xa tóc vàng đám người kia.

Bọn hãn những người này không có trải qua không biết, trong lòng của hãn nhưng lại là rất rõ ràng, cái này Hàn Húc, đó là thật sự tà môn a..., căn bản đánh không được!

Việt Khê từ toilet trở về, chỉ nghe thấy trong phòng học đều nghị luận thảo luận hôm nay tin tức.

"Việt Khê! " Triệu Lộ gọi nàng, đưa di động đưa qua, mở ra tin tức trang web cho nàng xem, "Người xem cái này tin tức, vùng ngoại ô hắc đầm bên kia, trong vòng một đêm vậy mà nở đầy hoa sen! "

Hắc đầm cái kia mảnh thổ địa, đó là một mảnh tử địa, nghe nói tại vài thập niên trước, chiến loạn thời kì, cái chỗ kia là một người chết hổ, r nước nhân giết người, liền đem thi thể nhét vào cái kia. Mà hôm nay, nơi đó là thốn thảo không sinh, mặc kệ gieo xuống vật gì, cũng không thể tại đâu đó sinh trưởng.

Thế nhưng là ngay tại trong vòng một đêm, chỗ đó lại nở rộ tràn đầy hoa sen!

Triệu Lộ chờ mong nhìn xem Việt Khê, nhỏ giọng hỏi: "Đây là không phải.....Các người những người này thủ đoạn a...? "

Tại tối hôm qua về sau, Triệu Lộ trong mắt, dĩ vãng Việt Khê trên người âm trầm đều biến thành thâm trầm, bất hòa đám người cũng thành cao thâm mịt mịt, dù sao chính là nàng cả người cũng không phải người bình thường, mang theo sắc thái thần bí.

Mà trong vòng một đêm, tử địa nở rộ đầy đất hoa sen, cái kia tuyệt đối không phải bình thường thủ đoạn.

Nhìn xem trên màn hình điện thoại di động tin tức, Việt Khê trong mắt hiện lên một tia đau lòng.

Cái kia mảnh tử địa, bị vô số âm hồn chỗ trải rộng, đều là mấy thập niên lão quỷ, những người này trước người đã bị tra tấn, sau khi chết cũng không thể an bình, đã thành Lệ Quỷ, cũng bị trói buộc tại đâu đó.

Việt Khê lúc trước vốn nghĩ đến đi đem bọn họ đều ăn, thế nhưng là sau lại biết rõ cái này Đoạn lịch sử, ngược lại là mềm lòng.

Sớm biết như vậy, nàng phải đi bắt bọn nó đều ăn!

"Lớp trưởng, các người đang nói cái gì ? " Một giọng nói chọc vào đi, Hàn Húc đứng ở Việt Khê bên cạnh bàn, hỏi.

Hàn Húc!

Triệu Lộ lập tức đứng thẳng thân thể, theo bản năng biểu hiện ra chính mình tốt nhất xem một mặt đến, nói: "Chúng ta đang nói hôm nay tin tức, hắc đầm bên kia trong vòng một đêm dài quá vô số hoa sen....."

"Cái này a..., ta cũng nhìn! " Hàn Húc nhìn thoáng qua, thở dài, "Đại thiên thế giới, quả nhiên không thiếu cái lạ. "

Nói xong, hắn quay đầu nhìn về phía Việt Khê, con mắt khẽ cong, thò tay đi phủ mắt của nàng vĩ.

Việt Khê theo bản năng tránh thoát tay của hắn, ánh mắt cảnh giác nhìn xem hắn.

"Không có ý tứ. " Hàn Húc mặt lộ vẻ thật có lỗi, giải thích nói, "Ta chỉ là trông thấy Việt Khê ánh mắt người chỗ đó, giống như nhiều hơn chút gì đó cái gì. "

Việt Khê xoa mắt vĩ, đây đại khái là tối hôm qua ăn hết điểm này bạch quang di chứng, cũng không biết đó là cái gì cái gì, ăn hết còn làm cho nàng mắt vĩ dài quá như vậy một đóa hoa.

Chung quanh những người khác, nghe thấy Hàn Húc những lời này, nhưng lại là cực kỳ kinh ngạc.

Vừa rồi, Hàn Húc là khen Việt Khê a?

.... Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 3.3

hôm nay là cuối tuần, cho nên chỉ lên buổi sáng khoá, tại sau khi tan học, Triệu Lộ các nàng quyết định đi hắc đầm nhìn xem, và những người khác vừa nói, mọi người ăn nhip với nhau.

"Việt Khê còn người? Có muốn hay không cùng chúng ta cùng đi xem xem? " Triệu Lộ quay đầu liền hỏi Việt Khê.

Vừa tỉnh ngủ Việt Khê vể mặt mê mang nhìn xem nàng, ngủ cho tới trưa nàng, trên gương mặt đều ngủ ra dấu đỏ tử đã đến.

Nhìn qua, lộ ra vài phần ngây thơ nhu thuận.

"Chúng ta ý định đi hắc đầm nhìn một cái, Việt Khê người cũng cùng đi a. " Hàn Húc thần sắc ôn nhu đạo, một đôi mắt lộ ra sạch sẽ trong suốt.

Việt Khê tròn mắt nghĩ nghĩ, tối hôm qua hắc đầm chỗ đó nhất định là chuyện gì xảy ra, bằng không thì cái kia mảnh tử địa cũng sẽ không tràn ra nhiều như vậy hoa sen.

Nàng đi xem, nói không chừng còn có thể có điều được.

Cho nên, Việt Khê nhẹ gật đầu, nói: "Hảo". Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 4.1

Việt Khê cùng lớp học nhân từ trước đến nay cũng không sao trao đổi, lớp hoạt động cũng chưa từng có đã tham gia, mọi người đối với nàng thể nhưng là rất ngạc nhiên.

Đối những người khác dò xét ánh mắt, Việt Khê nhìn như không thấy, chậm quá tiêu sái tại đám người cuối cùng bên cạnh.

Trường học trạm xe buýt rất chen lấn, trừ bọn họ ra, còn có rất nhiều người cũng muốn đi hắc đằm nhìn cái mới lạ, liếc nhìn lại, chen lấn chen lấn nhốn nháo, tất cả đều là nhân.

Việt Khê đứng ở cuối cùng bên cạnh nhìn, nhìn từng bước từng bước bóng người, có chút sợ.

Đội hai sóng xe, Việt Khê bọn hắc mới rốt cục chen lên một chuyến xe, bất quá trong xe đó cũng là nhân chen lấn nhân, ngẫu nhiên xe một cái quẹo vào, có thể nghe thấy từng tiếng kính hô.

"Việt Khê, tay của người thật mát....." Triệu Lộ cùng Việt Khê là nhét chung một chỗ, tránh không được đụng phải nàng, những người khác đều là một đoàn nhiệt khí, thế nhưng là chỉ có Việt Khê trên người, nhưng lại là lạnh lạnh.

"Hơn nữa, trên người của người thơm quá a.....A..., cái này hương vị, có điểm giống hạt sen hương vị. " Nàng lại tiến đến Việt Khê cổ bên

cạnh nghe nghe, một đôi mắt có chút tỏa sáng.

Cái này cổ mùi thơm thập phần nhẹ nhàng khoan khoái, không phải cái loại này nghĩ nước hoa mùi thơm, mà là càng thêm tự nhiên thanh đậm, tại chen chúc các loại hương vị hỗn tạp cùng một chỗ xe buýt trong, làm cho người ta cảm thấy hết sức thoải mái.

"Là của ta thể chất nguyên nhân, ta thể hàn, trên người độ ấm so những người khác muốn thấp. " Việt Khê giải thích một câu.

—— trên người tất cả đều là âm khí, lại thể nào khả năng không mát đâu?

Triệu Lộ nhìn không được, trực tiếp thò tay ôm lấy Việt Khê, sau đó thật sâu hít và một hơi, cảm thấy cả người đều sống lại.

Ôm Việt Khê, đó là thật sự một chút cũng không nóng a...!

Việt Khê nhưng lại là thân thể cứng đờ, nàng còn chưa từng có cùng ai như vậy thân cận qua, trong lúc nhất thời có chút không biết làm sao.

Từ Vi dịch bước chen lấn tới đây, Việt Khê ngẩng đầu nhìn nàng liếc.

"Việt Khê....." Từ Vi trầm thấp kêu một tiếng, sắc mặt có chút tái nhợt, nhìn kỹ có thể trông thấy nàng khẩn trương sợ hãi còn có luống cuống.

Trong xe thật sự là thái chen lấn, người này cùng nhân trong lúc đó cơ hồ là linh khoảng cách, dưới loại tình huống này, rất dễ dàng Ngộ đến một ít bàn tay heo ăn mận.

Việt Khê khẽ hừ một tiếng, đang muốn làm cái gì, lại nghe thấy Triệu Lộ chợt chửi ầm lên: "Đ~con mẹ mày thôi soả bức, dám sờ lão nương bờ mông, xem ta không đánh chết người! "

Nói xong, mọi người chỉ nghe thấy một tiếng kêu đau âm thanh, Triệu Lộ một chiêu đoạn tử tuyệt tôn đá, bị đá đối phương che dưới bụng thẳng kêu to, mồ hôi lạnh bá liên xông ra.

Mọi người: "....."

Ở đây bạn nam giới cũng nhìn không được cảm thấy phía dưới mát lạnh, theo bản năng kẹp chặt song chân.

"Người.....Người Xú nha đầu! " Đó là một bộ dáng ngày thường thập phần hèn mọn bỉ ổi nam nhân, bùm lấy đầu đón vô cùng **, đối với Triệu Lộ nói xong khó nghe ô ngôn uế ngữ, tức giận đến tiểu cô nương con mắt đều đỏ.

Ai, nói như thế nào cũng chỉ là tiểu cô nương, bị người mắng như vậy, trong nội tâm khẳng định khó chịu khuất.

"BA~! "

Nhìn xem tựa hồ muốn khóc lên Triệu Lộ thò tay liền cho nam nhân thưởng một cái tát, nhỏ nhắn xinh xắn vóc dáng chống lại cao lớn nam nhân khí thế nhưng lại là nửa điểm không kém, nói: "Thối soả bức, cho người mắng ta....."

Nam nhân khó thở, duỗi ra quạt hương bồ giống như bàn tay liền hướng phía Triệu Lộ đánh tới.

Một chương này, nếu quả thật đánh vào Triệu Lộ trên mặt, sợ là được chịu không nhỏ bị thương.

Triệu Lộ theo bản năng rút cổ một cái, cái kia bàn tay ở giữa không trung lại bị nhân ngăn lại.

Việt Khê ánh mắt bình tĩnh nhìn hẳn, trên tay khẽ dùng sức, tất cả mọi người lập tức nghe thấy được như là xương cốt vỡ ra thanh âm.

"A...! " Hét thảm một tiếng.

Xe buýt vừa vặn đến đứng, mọi người chỉ thấy một người thất tha thất thểu chen lẫn hạ xe buýt, thần sắc trắng bệch. Mà mọi người không phát hiện chính là, tại đây nhân xuống xe trong nháy mắt, một đạo người bình thường nhìn không thấy màu hồng phấn khí lưu đã rơi vào trên người của hẳn, lập tức cùng trên người hẳn khí dung hợp lại với nhau.

Làm xong đây hết thảy, Việt Khê thu tay lại, mấp máy môi, một bộ cái gì cũng không có phát sinh qua bộ dạng.

Nếu như đối phương như vậy ưa thích quấy rối người khác, như vậy cũng làm cho hẳn nhận thức nhận thức bị quấy rối cảm giác. Trên đời này, có một loại quỷ kêu làm diễm quỷ, rất ưa thích, chính là cùng nhân làm cái kia phong lưu sự tình.

Diễm phúc khó tiêu a...!

Triệu Lộ tại quả trách Từ Vi, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nói: "Ngộ thượng loại người này, người cũng đừng có khách khí, quất chết hẳn nha. Chính là người tính tình quá mềm yếu, người ta mới có thể muốn lấy khi dễ người. "

.... Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 4.2

Từ Vi liền đối với nàng cười, dáng tươi cười cũng là mềm, thoát nhìn là tốt rồi khi dễ rất.

Triệu Lộ đau đầu, chính là Từ Vi loại này tính tình, mới luôn bị người nhìn chăm chăm vào, chịu khi dễ.

Quay đầu nhìn về phía Việt Khê, Triệu Lộ nhin không được nói: "Việt Khê, người vừa rồi thật là lợi hại. "

Mặc dù đã đối phương một cước, trong nội tâm nàng vẫn là chưa hết giận, tức giận nói: "Loại người này, nên bị hảo hảo giáo huấn một lần, còn không biết có bao nhiêu nữ hài tử bị hấn độc thủ, ta vừa rồi có lẽ nhiều hơn nữa đá mấy cước. "

Việt Khê mặt không biểu tình nói: "Ta vừa rồi đem hấn tay cho làm cho gãy xương. "

Nghe vậy, Triệu Lộ hai mắt sáng ngời, nói: "Việt Khê, làm tốt lắm. "

Nghe vậy. Trên xe đám đàn ông cảm thấy trong nội tâm có chút mát mẻ, bây giờ nữ hài tử, đều bạo lực như vậy sao?

Một bên Hàn Húc tròn mắt, khóe môi câu dẫn ra, lộ ra một cái nhàn nhạt cười đến, lúc này lại nhắm trúng trên xe mặt khác tiểu cô nương một hồi xấu hổ tim đập.

Khi hắt trên người, có loại từ bi ôn nhu, nhưng lại là cái này cũng không đại biểu nhìn hắt đứng lên hảo tiếp cận, ngược lại làm cho người ta cảm thấy chỉ có thể xa xem, không dám thân cận.

Hắc đầm ở ngoài thành, khoảng cách không tính quá xa, xe buýt mở hơn hai giờ, mới đạt tới sau cùng một trạm, bọn hắt còn phải lại đi một Đoạn lộ, mới có thể đến hắc đầm.

Xuống xe buýt có thể trông thấy bốn phía lui tới xe cá nhân chiếc, cùng dĩ vãng hoang vu Tiêu tác bất đồng, ngược lại là lộ ra một loại náo nhiệt đến.

"Mọi người khẳng định cũng là nhìn tin tức, đến xem náo nhiệt. " Lớp học một thứ tên là Hoàng Sơn nam sinh mở miệng, "Ta sửa nói cái kia hắc đầm nhất định là có tiên nhân hàng lâm, mới có thể trong vòng một đêm nở đầy hoa sen, rất nhiều người thậm chí nghĩ lấy đến gom góp gom góp tiên khí. "

"Ta gia nãi cũng nói, để cho ta tới đây, lại để cho phật chủ phù hộ ta kỳ thi Đại Học có thể khảo trúng hảo học giáo. "

"Ba mẹ ta cũng là....."

Hoa sen từ xưa đến nay, liền dính thánh khiết hai chữ, dù sao cùng những cái...Kia âm vật đều không hợp, cũng khó trách mọi người hội nghị như vậy.

Triệu Lộ nhìn về phía Việt Khê, quyết định hỏi thăm chuyên nghiệp nhân sĩ ý kiến, hỏi: "Việt Khê, người nói cái này thật sự có dùng ư? "

"So về cầu thần bái Phật, ta cảm thấy được, vẫn là thành thật nghe giảng bài học tập càng hữu dụng. " Việt Khê mặc dù là mặt không biểu tình, bất quá Triệu Lộ lại phảng phất nhìn thấy trên người nàng oán niệm,

"Nếu như cầu thần bái Phật có thể cho thành tích biến hảo, ta đã sớm làm như vậy. "

Lời này, thái hãn sao có sức thuyết phục !

Nghĩ đến Việt Khê cái kia vô cùng thâm thành tích, hoạt thoát thoát sự thật bày ở trước mắt, không cần nhiều lời cái gì liền chứng minh Việt Khê theo như lời chính là thật.

Xem ra, nếu muốn thành tích tốt, còn phải dựa vào chính mình a...!

Triệu Lộ thở dài.

Một đoàn người đi về phía trước hơn mười phút, hàng xóm được tới gần, còn không có trông thấy hắc đằm, Việt Khê bọn hãn đã nghe đã đến một cổ mùi thơm ngát, nhẹ nhàng từng sợi, làm cho người ta một loại hơi nước bình thường cảm giác, nhạt mà u, thấm vào ruột gan.

Nghe cái này cổ mùi thơm, lập tức có một loại tai thanh mắt sáng cảm giác, cả người cảm thấy thập phần tỉnh táo thanh tỉnh.

"Ta cảm thấy được, hiện tại để cho ta làm một bộ Lý Tổng bài thi, ta nhất định có thể toàn bộ giải đáp đi ra. " Nhân trong nội tâm kích động, nhin không được mở miệng nói.

Việt Khê nhin không được nhìn hãn một cái, ánh mắt quái dị, người này thành tích tại lớp học, chỉ có thể coi là phải trung thượng phải.

"Việt Khê, làm sao vậy? " Chú ý tới ánh mắt của nàng, Triệu Lộ hỏi một câu.

Việt Khê thành thật nói: "Ta chỉ là muốn, cảm giác mình có thể toàn bộ giải đáp ra Lý Tổng bài thi đề, đây nhất định là nhân sinh Đề Nhất sai lầm lớn biết. "

Những người khác: "....."

"Phốc! " Một tiếng cười khẽ, những người khác ánh mắt nhìn tới đây, Hàn Húc mỉm cười nói, "Không nghĩ tới, Việt Khê người dĩ nhiên là như vậy hài hước nhân. "

Những người khác nghe xong, nhin không được mỉm cười, mà ngay cả vị kia buông mạnh miệng nam đồng học cũng nhin không được nữa sờ lên cái mũi, nở nụ cười.

Đột nhiên cảm thấy, Việt Khê người này, giống như cũng không có như vậy không tốt thân cận.

Triệu Lộ ha ha cười nói: "Nhân sinh Đệ Nhất sai lầm lớn biết, cảm giác mình có thể max điểm làm xong một bộ Lý Tống bài thi.....Thật là đúng dịp ah, ta vừa mới cũng nghĩ như vậy. "

Lời này, lại để cho mọi người nhin không được cười ra tiếng. Thật là tinh xảo, bọn hăn giữa cũng có rất nhiều người là nghĩ như vậy.

Việt Khê: "....."

Những người này thật là kỳ quái, có cái gì tốt cười.

Bất quá, mùi thơm này mặc dù không thể để cho nhân biến thông minh, nhưng lại có thể làm cho nhân càng thêm tỉnh táo, suy nghĩ hỏi đề càng lý trí.

Bởi vậy có thể thấy được, cái này hắc đầm hoa sen không phải phàm vật.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 5.1

Hắc đầm có một cái đầm tự, vậy6 là vì nó là cái hố to, dưới đáy rất bình, quanh năm có giọt nước, trong hầm thổ địa nhan sắc lộ ra một loại màu đen đến, nghe nói đó là huyết nhuộm dần tại cạnh trên, nhiều năm không cần thiết, huyết sắc lâu rồi là được màu đen.

Cái này hắc đầm lúc trước còn có cái không dễ nghe danh tự, gọi là vạn nhân hố. Ở đằng kia Đoạn tàn khốc trong lịch sử, bị người trong nước đồ sát dân chúng, thi thể liền bị vứt bỏ ở chỗ này. Cũng là bởi vì này, nơi đây âm khí rất nặng, phụ cận càng là thốn thảo không sinh, chính phủ đã từng còn cố ý tại đây phụ cận loại dễ dàng sống lục thực, đáng tiếc không có một cây có thể còn sống sót.

Thăng đến đêm qua lúc trước, nơi đây đều là một mảnh hoang vu chi địa.

Việt Khê bọn hắc trước khi được tới gần, trước nghe thấy được đúng là này cổ như có như không mùi thơm, mùi thơm thái nhạt, lại hết sức mê người, làm cho người ta chỉ cảm thấy trong óc một mảnh thanh minh, Hỗn Độn diệt hết. Bộ dạng như vậy, ngược lại là càng làm cho nhân cảm thấy nơi đây rất thần kỳ, Triệu Lộ đám người trên mặt biểu lộ cũng đều trịnh trọng rất nhiều.

Kề bên này đồ không ít xe cá nhân chiếc, đã đến hắc đầm, có thể trông thấy vây quanh ở phụ cận rậm rạp chẳng chịt đám người, còn có cầm lấy

giấy tiền ánh nển tới đây đốt, có một chút nhân càn là bộ dáng thành kính, quỳ trên mặt đất trong miệng nhỏ giọng nhớ kỹ cái gì.

Quá nhiều người, có ăn mặc đồng phục cảnh sát người đang phụ cận duy trì trật tự, hắc đầu càn là khiên tuyến phong tỏa đứng lên, không cho nhân tiếp cận. Bất quá mặc dù cách một Đoạn khoảng cách, mọi người vẫn có thể trông thấy cái hầm kia trong nở rộ nhiều đóa hoa sen.

Trắng nõn nà hoa sen rút ra càn mầm mỗ, nở hoa thịnh lộ, theo gió chập chờn bãi lộng, hiển thị rõ dáng vẻ thướt tha mềm mại.

"Oa....."

Chỉ có đã đến hiện trường mới biết được cái này bức cảnh tượng là xinh đẹp dường nào, không khỏi đưa tới vô số người sợ hãi thán phục.

Việt Khê chẳng qua là lờm những cái...Kia hoa sen liếc, ánh mắt nhưng lại là đã rơi vào phụ cận hắc và còn đạo sĩ trên người, tại một đám người bình thường bên trong, ăn mặc đạo phục đạo sĩ cùng đầu trọc hòa thượng, thật sự là cực kỳ dễ thấy.

"Không thể tưởng tượng nổi, nơi đây âm khí, vậy mà toàn bộ biến mất. " Người nói chuyện là một người mặc màu trắng tăng bào lão hòa thượng, tên là Không Sắc, đang bình thường trong đám người khả năng không xuất ra tên, nhưng lại là tại một cái khác những người này trong mắt cũng không giống nhau, hắc là Trường Ninh tự chủ trì, đức cao vọng trọng, phật pháp tinh thâm, tu vị càn là cao thâm mạt trắc.

Không Sắc là sáng nay nghe đờca thành phố bên này phát tới tin tức, chứng kiến về sau, hắc lập tức đã ngồi máy bay chạy tới.

Bên cạnh có một cái đạo nhân hỏi: "Không Sắc đại sư, người xem lấy rốt cuộc là người phương nào gây nên? "

Không Sắc thò tay bấm véo một đóa hoa sen trong tay, cái này hoa sen mở hết sức hảo, những người khác chỉ cảm thấy mùi thơm thanh nhã, làm cho người thoải mái, thế nhưng là khi bọn hắn những tu sĩ này trong mắt, lại có thể trông thấy bên trên mơ hồ quần quanh lấy màu vàng khí lưu, trong đó mang theo thiên ý.

Khí này, mang theo phật gia khí!

".....Phật gia trong có, một bước sinh liên chi pháp, đó là đỉnh cấp phật gia thủ đoạn, chỉ có phật pháp cực kỳ cao thâm, mới có thể làm được điểm ấy. Hôm nay trên đời có thể đạt tới cái này một thủ đoạn, sẽ không vượt qua ba người. "

Một người trong đó, chính là Không Sắc chính hắn.

"Thế nhưng là, nơi đây khí tức, cũng không phải ba người này bên trong tùy ý người gây nên. " Không Sắc khẽ lắc đầu, đã kinh vả lại kỳ, "Lúc nào, lại xuất hiện như vậy một vị phật pháp cao thâm đại sư? "

Hắn trăm mối vẫn không có cách giải, tu sĩ bên trong có thể sử dụng ra như vậy thủ đoạn, cái kia nhất định không phải bừa bãi hạng người vô danh. Thế nhưng là, như vậy thi pháp thủ đoạn, nhưng lại là chưa bao giờ thấy qua.

Mặc màu xanh đạo bào đạo sĩ Từ Sâm khẽ cau mày nói: "Hắc đàm vốn là cái vạn nhân hổ, bên trong người bị chết lệ khí rất nặng, đã nhiều năm như vậy, những thứ này âm hồn càng là đã thành vì Lệ Quỷ, cưỡng ép siêu độ không thể. Nhưng là bây giờ, những thứ này âm hồn đều hoàn toàn biến mất. Ta hỏi qua miếu Thành Hoàng quỷ sai, bọn hắn cũng không có nhận thu được đại lượng quỷ hồn. Nói cách khác, nơi đây âm hồn, không biết tung tích....."

".....Có lẽ, không phải không biết tung tích, mà là trực tiếp bị chôn vùi ? " Tên còn lại mở miệng, nhưng lại là Từ Sâm đích sư đệ, tên là Ngô đạo.

Nghe hẳn nói, Từ Sâm nhưng lại là khế sửng sờ: "Chôn vùi? Điều đó không có khả năng, lớn như vậy số lượng âm hồn, nếu muốn giải quyết hết bọn hắn, chúng ta không có khả năng không phát giác gì. Hơn nữa, đối phương là phật tu, thủ đoạn làm sao có thể như thế tàn nhẫn? "

Không Sắc nói: "Phật gia bên trong, cũng có Tu La phật, Tu La hảo chiến, thủ đoạn càng là tàn nhẫn. "

Tu phật người, đại đa số đều là nhân lòng mang đức, Đại Từ buồn phiền người, nhưng lại là trong đó vẫn còn có một loại phật tu, tên là Tu La phật, Tu La phật đi nhưng lại là hảo chiến cái kia một đường, có thể....
Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 5.2

Không chấp nhận nhân tâm nhân đức cái kia một bộ.

"Thế nhưng là....." Không Sắc nhưng có chút chần chờ, "Theo ta cảm giác, đối phương, không hề giống là Tu La phật. "

Nếu như không phải Tu La phật, trong nháy mắt liền đem tất cả âm hồn cho chôn vùi, gột rửa cái này vạn nhân trong hăm vô số âm khí, vậy đại biểu cho đối phương tu vị đã đến một cái trình độ rất đáng sợ, coi như là hăn Không Sắc đó cũng là không sánh bằng. Vậy khẳng định là, chân chính Đại Năng Giả. Thế nhưng là đã phật tu, vậy nên lòng mang từ bi chí ý, nhưng đối với lúc này thi triển đi ra thủ đoạn, nhưng không thấy bất luận cái gì nhân từ.

Đau đầu!

Không Sắc niệm một tiếng A Di Đà Phật, nói: "Việc này, ta phải trở về cùng ta sư huynh thương nghị thương nghị. "

Nếu như tu giới thật sự nhiều ra đến như vậy một vị phật pháp cao thâm, làm việc thủ đoạn lại cực kỳ tàn nhẫn phật tu, cái này cũng không biết rốt cuộc là phúc vẫn là họa.

Ở chỗ này cẩn thận điều tra về sau không có được nhiều ít tin tức hữu dụng, Không Sắc liền chuẩn bị đã đi ra, bất quá hăn đang định đi thời điểm,

ánh mắt đảo qua một chỗ, chợt chính là sừng sờ, sau đó tại cái khác nhân kỳ quái trong ánh mắt, đi nhanh hướng phía cái hướng kia đi đến.

"Ai, nơi đây căn bản nhìn không thấy bên trong là thế nào tốt đó a! "

Việt Khê bọn hắn đang phiền não lấy khoảng cách có chút xa, nhìn không thấy hắc trong đầm bên cạnh cảnh tượng, chỉ thấy một cái bảo sắc tăng y hòa thượng đi nhanh hướng bọn họ đi tới, hòa thượng kia sắc mặt hồng nhuận phơn phớt, cằm có màu trắng râu dài, nhìn qua là một là một thập phần hiền lành ôn hòa nhân.

Hơn nữa, nhìn cũng thập phần khang kiện, quả thực có thể nói là bước đi như bay.

Gặp hòa thượng này, Việt Khê không để lại dấu vết lui về sau một bước, trong mắt mang theo vài phần cảnh giác.

Sau đó, nàng liền nhìn xem hòa thượng kia đi nhanh hướng phía nàng đi tới, sau đó.....Cùng nàng gặp thoáng qua.

Việt Khê: "? ? "

Nghiêng đầu sang chỗ khác, Việt Khê đã nhìn thấy Đại hòa thượng cầm lấy Hàn Húc bả vai, có chút kích động nói: "Ta xem người cùng ta có duyên, tiểu huynh đệ, có hứng thú hay không bái ta làm thầy a...? "

Những người khác: "....."

Hàn Húc: ".....Không có ý tứ, ta cũng không tính làm hòa thượng. "

Không Sắc không chút nào không có bởi vì hắn cự tuyệt mà bị đá kích, nhìn xem Hàn Húc ánh mắt quả thực giống như là đang nhìn bảo bối gì, đều tại phát ra quang.

"Không, người không hiểu, người trời sinh chính là làm hòa thượng mệnh! " Không Sắc đạo.

Hàn Húc trên người cái kia không hề thu liễm Công Đức Kim Quang, hoàn toàn chính là ánh vàng rực rỡ, người như vậy, vậy đơn giản chính là Thiên Đạo sủng nhi, hơn nữa hãn thân có phật căn, Không Sắc trông thấy hãn Độ Nhất mắt đã biết rõ, đứa bé này, là trời sinh nên tu phật.

Chẳng qua là, trong lòng của hãn ý tưởng những người khác không biết, chỉ cảm thấy hãn không hiểu thấu, nào có lỗi kéo nhân khiến cho người ta khi cùng còn.

".....Cám ơn ngài khích lệ. " Mặc dù nói hãn trời sanh là làm hòa thượng nghe cũng không tính cái gì khích lệ.

Hàn Húc mỉm cười, không hề không giận, cặp kia mắt làm như có thể chứa nạp vạn vật giống nhau, lại để cho Không Sắc nhìn càng là ưa thích, đứa nhỏ này, phật tính hoài thân a.... Nếu là tham gia (sâm) phật, đây tuyệt đối là thiên tài a....

Hàn Húc lắc đầu, cự tuyệt nói: "Đại sư, ta đối làm hòa thượng thật sự không có hứng thú. "

Không Sắc ôi chao một tiếng, nói: "Người đứng trước vội vàng cự tuyệt, đây là của ta danh thiếp, ta là Trường Ninh tự chủ trì. Ta đã nói với người a..., người muốn là bái ta làm thầy, cái kia chính là Trường Ninh tự công nhân. Chúng ta Trường Ninh tự phúc lợi rất tốt, năm hiềm một kim đều có, mỗi tháng có cố định tiền lương, còn có quốc gia phát ra thêm vào phụ cấp, hơn nữa bình thường đến nhận lời mời, đều là đại tiến sĩ sinh ra. "

Thân là Trường Ninh tự chủ trì, cũng thân kiêm Trường Ninh tự tuyên truyền bộ trưởng Không Sắc, theo bản năng liền đem chính mình thông báo tuyển dụng công nhân thời điểm lí do thoái thác lấy ra.

Ôi chao, đầu năm nay, chơi hắc đấm bọn họ cái này làm được, cũng không phải đơn giản như vậy, cạnh tranh cũng là rất lớn. Không cùng lúc đều tiến, cũng không được bị thời đại cho vứt bỏ ư?

Bất quá, Không Sắc cái kia một bộ không ăn nhân gian Yên hòa bộ dạng nói ra như vậy một phen lời nói đến, thật sự là làm cho người ta có một loại tiêu tan cảm giác.

Hàn Húc biểu lộ có chút vi diệu—— bây giờ hòa thượng, đều như vậy.....Tiếp đất tức giận ư?

Bên kia Từ Sâm sư huynh đệ hai nghe được động tĩnh đi tới, hỏi: "Làm sao vậy, Không Sắc đại sư? "

"Không có không có không có, không có cái gì! " Không Sắc đại sư vội vàng nói ra, xoay người lại, như là tại che cái gì.

Đáng tiếc, hắc nghĩ che lấp nhân, vẫn bị Từ Sâm sư huynh đệ hai nhìn thấy.

"..... Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 5.3

...Tiểu huynh đệ, tu đạo ư? " Từ Sâm biểu lộ thập phần chân thành tha thiết hỏi.

Mọi người: "....."

Hàn Húc nói: "Không có ý tứ, bất kể là làm hoà thượng hay làm đạo sĩ, ta cũng không cảm thấy hứng thú. "

"Suy nghĩ thêm một chút a, chúng ta đạo quan (miếu đạo sĩ), đây chính là Thuần Dương Cung phân quan, Thuần Dương Cung biết không? Chúng ta lão tổ, đây chính là Lữ Động Tân....."

"Ôi chao, Từ Sâm, đứa nhỏ này, thế nhưng là ta trước nhìn thấy. Người không thấy sao, hắc thân có phật cốt, từ nhỏ nên là làm hòa thượng. " Không Sắc không cam lòng.

Từ Sâm nhưng lại là không cho là đúng: "Ta xem đứa nhỏ này rất có tuệ căn, làm đạo sĩ thích hợp nhất bất quá. "

Cái kia một thân Công Đức Kim Quang, tu cái gì, cái kia đều được, như vậy Công Đức Kim Quang, đó là làm mấy đời người lương thiện a....

"Rõ ràng là ta trước vừa ý hắc ! " Không Sắc theo lý cố gắng,

"Thứ này, muốn chú ý thích hợp không thích hợp không phải? " Từ Sâm không chút nào lại để cho.

Việt Khê bọn hăn chỉ thấy hai người này không coi ai ra gì tranh luận đi lên, mỗi một cái đều là tiên phong đạo cốt nhân, hôm nay nhưng lại là làm cho mặt đỏ tía tai.

Một bên Việt Khê gặp hai người này không có chú ý tới mình, nhưng lại là nho nhỏ nhẹ nhàng thở ra.

Nàng chán ghét đạo sĩ thúi, cũng chán ghét Xú hòa thượng!

Chẳng qua là Việt Khê không nghĩ tới chính là, cái kia Không Sắc gặp Hàn Húc bất vi sở động, quay đầu liền hỏi nàng: "Tiểu cô nương, ta xem người cùng ta hữu duyên, không bằng quy y ngã phật a! "

Việt Khê: ".....". Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 6.1

"Hòa thượng kia sợ là bệnh tâm thần a! "

Trên đường trở về, nhị ban đệ tử nhịn không được thảo luận khởi Không Sắc đến, chỉ cảm thấy người này đầu có vấn đề.

Người này không chỉ có vừa lên đến liền lôi kéo Hàn Húc muốn cho hắn đương hòa thượng, quay đầu lại nhìn thấy Việt Khê, cũng hai mắt sáng lên yếu nhân cùng hắn hợp thành đi làm hòa thượng, vừa nhìn đã biết rõ không phải cái gì đứng đắn hòa thượng.

Đám nữ hài tử lườm Hàn Húc vẻ mặt, đối Không Sắc lại càng không đầy, anh tuấn như vậy anh tuấn nam hài, nếu đi làm hòa thượng, cái kia nhiều lắm thiệt thòi a....

Việt Khê không có gia nhập bọn họ nói chuyện phiếm, buồn bực đầu đi lên phía trước, trong nội tâm có chút khó hiểu.

Nàng toàn thân, từ đầu sợi tóc nhĩ đến chân chỉ, sẽ không có cái đó chút cùng "Phật" Dính vào bên cạnh. Muốn nói nàng cùng những cái...Kia âm hồn Lệ Quỷ có quan hệ, vậy còn không sai biệt lắm.

Hòa thượng kia, nhất định là hoa mắt !

Việt Khê nhịn không được nghĩ.

Mà Không Sắc bên này, nhưng lại là vẻ mặt hưng phấn: "Không nghĩ tới có thể ở nơi đây Ngô đến hai cái trời sinh tu phật hài tử, nhất là người nam kia hài, không biết là làm mấy cuộc đời đại thiện nhân, cái kia công đức có thể nói vô lượng. Thêm với trên người hắc còn có phật cốt, không làm hòa thượng, vậy đơn giản chính là nghiệp chương. Còn có tiểu cô nương kia, khí tức tinh khiết, Phật Quang hơi tráo, cũng là tu phật hảo hạt giống! "

Bất quá, tiểu cô nương kia khí tức, giống như lại có chút kỳ quái.....

"Tư đạo trưởng, cái này hai hài tử, người cũng không thể cùng ta đoạt a.... " Không Sắc không quên mất vừa rồi Tư Sâm cùng hắc cướp người sự tình.

Tư Sâm cười híp mắt nói: "Không Sắc đại sư, này làm sao có thể gọi đoạt đâu? Ta xem cái kia hai hài tử, đối làm hòa thượng cũng không như thế nào cảm thấy hứng thú, nói không chừng càng ưa thích tu đạo cũng không nhất định. "

Không Sắc chính ngay gần đang biểu lộ, nói: "Ta không tin người không nhìn ra, cái kia hai hài tử, cùng ta phật hữu duyên, nên tu phật. So về làm đạo sĩ, tu phật mới là thích hợp nhất bọn họ. "

Tư Sâm nhưng lại là lắc đầu, nói: "Không Sắc đại sư, đứa bé trai kia, cốt cách ngạc nhiên, cũng là cực thích hợp tu đạo. "

Hai người cãi cọ hai câu, nhưng lại là ai cũng không muốn bỏ qua hai cái này hảo hạt giống, người trừng ta ta trừng người, ai cũng không buông miệng. Cuối cùng vẫn là Không Sắc nhận được một trận điện thoại, trong điện thoại không biết nói gì đó, hắc biểu lộ lập tức biến đổi, rất nhanh rời đi rồi.

Tư Sâm sư huynh đệ còn không có ly khai, hắc đứng ở hắc đầm phía trên, cúi đầu có thể trông thấy đầm trong nộ phóng Hồng Liên, thần sắc có

chút ngưng trọng.

Trở lại đạo quan (miếu đạo sĩ), Từ Sâm đi phía sau núi, bái kiến Huyền Linh quán Quán chủ, sư phụ của hắn.

Huyền Linh quán Quán chủ Bắc Tinh đạo nhân bế quan đã năm năm, qua nhiều năm như vậy không hỏi thế sự, liền vì trùng kích nhân hợp cái này một đại quan.

Nhưng này thời điểm, Từ Sâm đã bất chấp có thể hay không quấy rầy thất tinh đạo nhân, vội vàng đi vào phía sau núi thất tinh đạo nhân bế quan chỗ.

"Sư phụ, hắc đàm bên trong xương ngón tay, bị người lấy đi. "

Trong huyết động, bố trí lấy một cái Âm Dương Ngư trạn đài, mà đài trung tâm, ngồi một người, tóc bạc mặt hồng hào, sắc mặt hồng nhuận phơn phớt, đúng là thất tinh đạo nhân.

Thất tinh đạo nhân nghe thấy Từ Sâm nói, mở to mắt đến, chỉ thấy trong mắt tinh quang chớp động, giống như lôi điện bắt đầu khởi động, mang cho nhân nặng nề áp lực. Bất quá thoáng qua, trong mắt của hắn cái loại này có chút âm nhân hào quang biến mất, nhìn qua giống như là một cái rất bình thường lão đầu.

"Tại năm năm trước, ta cho dù ra, nhân gian kiếp nạn bùng xuống, mà kiếp nạn mới bắt đầu, chính là cái này hắc đàm chỗ....." Thất tinh đạo nhân thở dài, bọn hắn những người này, đều có phương pháp nhìn xem Thiên Đạo, biết được sau lại.

Từ Sâm tò mò hỏi: "Sư phụ, ngài có thể nói cho ta biết, cái kia vạn nhân trong hàm cái kia đoạn xương ngón tay, đến tột cùng là người nào ? "

Cái kia vạn nhân hồ, Lệ Quỷ vô số, lực lượng đều cực kỳ cường đại, trong đó không thiếu Quỷ Vương, thế nhưng là giống nhau, những thứ này âm hồn cũng khó khăn dùng ly khai vạn nhân hồ, bị nhốt trói ở đằng kia trong hầm mấy chục năm. Lúc trước chính phủ tìm người tài ba dị sĩ đến siêu độ những thứ này âm hồn, thế nhưng là đều là không công mà lui, mà hết thầy này, bất quá là bởi vì cái hầm kia ngọn nguồn mai táng một người một đoạn xương ngón tay.

Rất khó tưởng tượng, gần kề chỉ là một người một đoạn xương ngón tay, thì có lực lượng lớn như vậy. Mà bây giờ, cái này đoạn xương ngón tay biến mất.

"Cái này đoạn xương ngón tay, vậy muốn từ tám trăm năm trước nói đến....."

Việt Khê xuống xe buýt cùng với những người khác mỗi người đi một ngã, nàng từ trước đến nay tồn tại cảm giác rất thấp, đợi mọi người nhớ tới nàng thời điểm, mọi người không biết đã chạy đi đâu.

Đi qua một cái ngã tư đường thời điểm, Việt Khê đứng ở đèn xanh đèn đỏ giao lộ phát trong chốc lát ngốc, sau đó quay người đường đi miệng một bên hoa.... Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẢI CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 6.2

Điểm, cầm mười khối tiền mua mấy chi bạch cúc, lại hướng lão bản đã muốn một cái không muốn lỗ hồng bình thủy tinh, đem bạch cúc cắm ở trong bình hoa, đặt tại ngã tư đường chỗ ấy.

"Ai, quả thực nghiệp chương a..., cái đứa bé kia mới bốn năm tuổi đại, cứ như vậy không có! "

"Chính là a..., bị đâm cho cũng không được hình người, ta xa xa nhìn thoáng qua, cái kia huyết a....."

Một bên hai cái phu nhân ở đằng kia thảo luận vừa rồi phát sinh tai nạn xe cộ, bốn năm tuổi tiểu nam hài đuổi theo bóng da, một cái không cẩn thận chạy tới đường cái chính giữa, bị xe cho đụng chết.

Việt Khê nghe xong một lỗ tai, ngồi chồm hồm trên mặt đất sờ lên bạch cúc hoa tâm, giương mắt nhìn lên, ăn mặc màu trắng vệ y tiểu nam hài toàn thân là huyết đứng ở đó, biểu lộ mê mang, đại khái còn không có kịp phản ứng mình đã chết.

Màu trắng tươi mới đóa hoa tại thủy tinh trong bình hoa chập chờn, Việt Khê đứng dậy, vừa vặn đèn xanh sáng lên, xuyên qua đường cái.

"Linh linh linh"

Linh hoạt kỳ ảo lục lạc chuông tiếng vang lên, hai đạo người bình thường nhìn không thấy bóng đen xuất hiện, đem vừa mới chết đi âm hồn lôi đi.

Trong không khí còn lưu lại lấy cây hoa cúc nhàn nhạt mùi thơm, bị gió một cuốn, điểm ấy mùi thơm cũng phai nhạt.

Việt Khê về đến nhà, gió thổi qua, phòng hành lang ở dưới Phong Linh linh linh rung động, coi như sân rộng rãi trong một mảnh cảnh xuân tươi đẹp.

Sân nhỏ trong góc đắp cái giá đỡ, màu đỏ cà chua đọng ở bên trên thập phần hỉ nhân. Ngoại trừ cà chua, còn có cái gì dưa leo dây mướp, tại sân nhỏ nơi hẻo lánh còn gieo dưa hấu, xanh biếc dây leo thượng treo người ôm ấp lớn nhỏ vô lại dưa hấu, một căn dây leo thượng liền treo sáu bảy, có thể nói quả lớn buồn thiu.

Toàn bộ sân nhỏ, quả thực chính là cỡ nhỏ vườn rau.

Việt Khê hái được một cái cà chua một căn dưa leo, giặt sạch cứ như vậy gặm, sau đó thoát khỏi giày đi chân trần đi vào nhà trong.

Trong nhà không ai, phải nói từ khi tám năm trước lão đầu qua đời về sau, trong nhà cũng chỉ có Việt Khê một người.

Ăn cơm xong, Việt Khê ngồi ở trước máy vi tính, cũ kỹ máy tính phát ra không chịu nổi gánh nặng tiếng xèo xèo, nhưng vẫn là cần trọng vận hành.

Mở ra đào bảo, thông thường nhìn thoáng qua chính mình cửa hàng, một Thiên Hạ đến, xem số lần chỉ có "0", chớ nói chi là có cái gì làm ăn.

Hôm nay "Việt Gia Tiểu Phô", vẫn đang không người hỏi thăm.

Việt Khê mặt không biểu tình cẩn thận tra kiểm tra trong cửa hàng hàng hoá, nàng cái này cửa hàng là chuyên môn bán các loại phù triện các loại cái gì, như cái gì phù bình an, trừ tà phù, lời phù gì gì đó, đáng tiếc tiệm này mở đã nhiều ngày, cũng không có cái gì khách tới cửa, thật sự là làm cho người ta nhụt chí.

Việt Khê tiết khí trong chốc lát, cổ cổ mặt, lại đã ra động tác tinh thần, mở ra quan bác, phát một tờ chính mình tự chụp, truyền đi lên.

Vì hảo hảo kinh doanh chính mình đào bảo cửa hàng, kiếm tiền, nàng cũng là làm rất nhiều bài học, tìm rất nhiều tư liệu. Sau đó quyết định, đi quan bác con đường này. Muốn biết rõ, này chút ít bác đại V, bọn họ đào bảo cửa hàng lượng tiêu thụ thập phần khả quan.

Lớn như vậy xã giao giàn giáo, lưu lượng thật là khả quan.

Mà theo Việt Khê quan sát xuống, những cái...Kia lớn lên đẹp mắt tiểu cô nương, hấp phần độ mạnh yếu là cường đại nhất. Mà vừa mới, Việt Khê, đối với mình nhan giá trị thập phần tự tin.

Lão đầu thường xuyên nói với nàng đúng là: "Chúng ta Việt Khê lớn lên lão dễ nhìn, so trên thế giới tất cả nữ hài tử đều xinh đẹp. "

Cho nên, Việt Khê là thật cảm giác mình lớn lên nhìn rất đẹp. Đáng tiếc, nàng tại quan bác phát ra từ đập đã có mấy ngày này, thế nhưng là cũng chỉ tăng mấy cái cường thi phần.

【# hình ảnh# phù bình an giá đặc biệt, chỉ cần888, có thể mang về nhà! 】

Phát xong này quan bác, Việt Khê liền vui thích đi ngủ, làm lấy ngày hôm sau liền bán đi phù triện, đi đến nhân sinh đỉnh phong đẹp mộng.

Tô Văn là cái rất bình thường dân đi làm, mỗi ngày buổi tối rất ưa thích đúng là nằm ở trên giường xoát quan bác, sau đó hôm nay nàng xoát đã đến một cái có chút đặc biệt quan bác.

"Phù bình an? Đều cái gì niên đại, còn làm phong kiến mê tín cái này một bộ.....Ồ, bất quá tiểu cô nương này lớn lên rất tốt xem. "

Xứng đồ là một tờ tự chụp, chẳng qua là hoàn toàn không có bất kỳ chụp ảnh kỹ thuật đáng nói, nhưng lại là không chịu nổi nhân vật chính nhan giá trị vượt qua thử thách a....

Chỉ thấy trong tấm ảnh tiểu cô nương mặc một bộ màu trắng ngắn tay, lộ tại bên ngoài da thịt được không quả thực có chút phản quang, gương mặt đó bạch như ngọc, một đôi mắt rất là xinh đẹp sạch sẽ, đen nhánh tóc sơ đã thành hai cái đại mái tóc khoác lên sau lưng, nhìn qua hết sức xinh đẹp thanh thuần.

Là một thập phần xinh đẹp tiểu cô nương,.... Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẢI CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 6.3

Nhìn qua niên kỷ cũng rất nhỏ.

Nếu như muốn nói khuyết điểm, cái kia chính là đối phương liên cái đáng tươi cười đều không có, bất quá mặt không biểu tình bộ dạng, kỳ thật nhìn qua còn có chút dễ thương.

Lại đi chà tiểu cô nương này cái khác ảnh chụp, Tô Văn ồ lên một tiếng.

Không phải nói mặt khác ảnh chụp không đẹp, đều là rất nhẹ nhàng khoan khoái xinh đẹp ảnh chụp, gương mặt đó Ngũ Quan tinh xảo. Thế nhưng là trước kia ảnh chụp, tuy nhiên cũng làm cho người ta một loại rất âm trầm cảm giác, xa xa không kịp cái này mới nhất cái này một tờ làm cho người ta cảm giác thoải mái.

Thật là kỳ quái, Tô Văn trong lòng cô.

"Xinh đẹp như vậy tiểu cô nương, làm sao lại mê tín đầu? "

Tô Văn nói thầm lấy, vô ý thức nhìn thoáng qua đối phương mua cái gì, một đạo phù bình an, vậy mà bán 888 khối tiền, chết đắt chết đắt tiền.

Nàng mới sẽ không mua thứ này !

Chẳng qua là Tô Văn thật không ngờ, vẻ mặt sẽ đến được nhanh như vậy. Ngày mùng một tháng năm nghỉ dài hạn, công ty tổ chức một chuyến

du lịch, trở về Tô Văn đã cảm thấy có chút không đúng.

Chờ thêm đường cái thời điểm lại một lần nữa thiếu chút nữa bị xe đụng vào, Tô Văn run rẩy trên tay đào bảo điểm vồ hai tờ phù.

Nàng không biết vì cái gì, giờ khắc này trong đầu đầu tiên nghĩ đến, chính là tiểu cô nương. Đợi đập hết cái gì, nàng đều cảm giác mình có chút không hiểu thấu.

Chỉ hy vọng, vật kia thật sự có hiệu quả.

Lần đầu tiên, đào bảo điểm truyền đến leng keng một tiếng, nghe thế cái thanh âm, Việt Khê hai mắt chính là sáng ngời, vội vàng mở ra đào bảo điểm nhìn thoáng qua.

Quả nhiên, có một cái đơn đặt hàng, ngoại trừ phù bình an, còn có một giá bán 999 trừ tà phù, một lần doanh thu chính là hơn một ngàn tiền, đầy đủ nàng một tháng tiền sinh hoạt.

Việt Khê trong lòng nhất thời vui thích, nàng là rất dễ dàng thỏa mãn.

Đối phương muốn là phù bình an cùng trừ tà phù, không hữu hiện hàng, Việt Khê phải đi mua vẽ bùa tài liệu.

Giấy vàng, chu sa!

Bút lông trong nhà ngược lại là có, Việt Khê mua những vật này, về đến nhà, mở ra lão đầu truyền thừa phù triện bách khoa toàn thư, đối với họa.

Ngòi bút ngưng miêu tả, tại Việt Khê hạ bút trong nháy mắt đó, tựa hồ có gió mát phật qua.

Vẽ bùa thời điểm, bút họa không thể đoạn, chú ý hành văn liền mạch lưu loát.

Việt Khê ngừng bút, trong nháy mắt đó, linh khí kích động, hiển nhiên cái này cái phù đã thành. Phù trong linh khí bức người, nhưng lại là khó được thượng đẳng hảo phù.

Nhất trương phù thành, Việt Khê không có nghỉ ngơi, trực tiếp liên tục vẽ lên vài trương. Vừa mới bắt đầu hạ bút còn có chút hứa chần chờ, đến phía sau động tác của nàng nhưng lại là càng ngày càng trôi chảy tùy ý, đến cuối cùng, có một tờ trừ tà phù, linh quang trạm trạm, vừa nhìn đã biết rõ không phải phàm phẩm, nhưng lại là một tờ cực phẩm trừ tà phù.

Phù triệu đẳng cấp cũng chia thượng trung hạ cùng với cực phẩm, cực phẩm cái kia tự nhiên là tốt nhất.

Với tư cách Đệ Nhất vị khách nhân, Việt Khê thập phần hào phóng cho đối phương gửi qua bưu điện (hệ thống tin nhắn) như vậy một tờ cực phẩm trừ tà phù.. Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 7.1

Buổi sáng ăn điểm tâm, Việt Khê đối với ngang cái gương lớn cẩn thận chiếu chiếu, đem ngày hôm qua vừa mưa kẹp tóc bện tại đầu trên tóc, bưng lấy mặt vui thích thưởng thức mình một chút mỹ mạo.

Ta thật là đẹp mắt!

Nhị trung đồng phục là xanh trắng nhị sắc, nhan sắc ngược lại là nhẹ nhàng khoan khoái, đáng tiếc mập mạp rộng thùng thình, mặc lên người, được kêu là một cái dáng vẻ quê mùa. Việt Khê chỉ có thể tận lực đem chính mình thu thập được chỉnh tề một ít, cũng may mà nàng bộ dáng sinh đặc hảo, khí chất càng là không kém, một thân đồng phục cũng có thể bị nàng mặc ra vài phần tiên khí đến.

Giảm phải tiếng chuông đi vào phòng học, học sinh trong phòng học không sai biệt lắm đều tới đông đủ, Việt Khê mặt không biểu tình lúc trước cửa đi đến cuối cùng dựa vào cửa chỗ ngồi xuống.

Từ nàng tiến đến bắt đầu, trong phòng học tiếng huyên náo lại càng đến càng nhỏ, những người khác ánh mắt nhìn không được hướng trên người nàng nhìn, một bộ tiểu tâm dục dục biểu lộ.

Việt Khê mặt không biểu tình bộ dạng, thật sự là rất có khí thế, theo như Triệu Lộ hình dung, cái kia chính là thập phần có đại lão khí thế, người đi cái đó vừa đứng, mọi người theo bản năng kẹp chặt bờ mông làm người.

Đợi Việt Khê ngồi xuống, những người khác trong lòng nhất thời nhẹ nhàng thở ra, không biết vì sao, chính là cảm thấy Việt Khê rất dọa người a...!

Các học sinh cũng cảm thấy thật kỳ quái, Việt Khê bộ dáng sinh đặc cũng không tính chênh lệch, mặc dù nhìn không tốt thân cận một ít, nhưng lại là cũng cùng âm trầm kéo không hơn bên cạnh, bọn hắn trước kia tại sao phải cảm thấy người này không khí trầm lạnh đây này?

Cái nghi vấn này, Triệu Lộ cũng cùng Việt Khê đã từng nói qua, cảm giác nàng cả người đều có chút thay đổi.

Đối với cái này, Việt Khê lập tức có chút như có điều suy nghĩ, theo bản năng sờ lên khóe mắt của mình, chỗ đó cận màu vàng hoa văn đã biến mất, chỉ còn lại một mảnh trắng nõn tinh tế tỉ mỉ da thịt.

Những người khác không biết vì cái gì, trong nội tâm nàng nhưng lại là rất rõ ràng, nguyên nhân đại khái là đêm hôm đó nàng ăn cái kia sữa vị màu trắng quang điểm.

Nghĩ vậy, Việt Khê nhin không được đập một cái miệng, vật kia còn rất ăn ngon.

Cũng không biết đó là cái gì cái gì, nhiều năm như vậy lão đầu nghĩ trăm phương ngàn kế đều không có cách nào che dấu nàng âm khí, thế nhưng là vật kia ăn một lần, trên người nàng âm khí sẽ không có. Nói đúng ra, là âm khí không ngoài lộ liễu.

Trước kia Việt Khê, trên người âm khí khổng lồ bá đạo, quả thực là hận không thể nói cho tất cả âm hồn quỷ quái, nàng thật không tốt gây, là một quái vật. Nhưng là bây giờ cũng không giống nhau, trên người âm khí vẫn đang tồn tại, tuy nhiên lại như là bị bắt khếp tại nàng trong cơ thể, không hề lộ ra ngoài.

Trên người không có âm khí, những người khác tự nhiên sẽ cảm thấy khí chất của nàng biến hóa rất lớn.

Nhị ban đệ tử đối Việt Khê đó là tràn đầy hiếu kỳ, xem nàng ngồi xuống, cũng nhìn không được lấy ánh mắt đi dò xét nàng, sau đó liền phát hiện, Việt Khê trên mặt biểu lộ càng lạnh hơn.

Mọi người nhanh chóng thu hồi ánh mắt đến—— nhìn qua hảo hung a..., giống như sau một khắc nàng no đủ cặp môi đỏ mọng sẽ nở ra lạnh như băng lời nói đến.

Mà Việt Khê, trong nội tâm có chút ít thất lạc, nàng hôm nay đeo mới mua kẹp tóc, những người khác đều không có chú ý tới ư?

Thất lạc tâm tình một mực duy trì đến tiết khóa thứ nhất hạ, học tập uỷ viên Hàn Húc tới đây thu bài tập.

"Lớp trưởng, người mới mua kẹp tóc ư? Rất đẹp. " Hàn Húc chỉ chỉ nàng tóc đen gian kẹp tóc, ôn hòa cười nói.

Việt Khê con mắt bá thoáng một phát liền sáng, Hàn Húc nhìn không được đưa thay sờ sờ đầu của nàng—— cô nương này, thật là tốt hiểu.

Tìm ra manh mối giết a...!

Triệu Lộ mấy nữ hài tử nhìn xem bên này, trông thấy Hàn Húc động tác, mấy người lại hít một hơi lãnh khí, được kêu là một cái kinh ngạc a....

"Ta thất tình....." Trương Thiển ngữ khí ê ẩm, nhìn xem nơi hẻo lánh một màn kia, ánh mắt u oán.

Từ Vi tiểu tâm dục dục nhìn xem nàng, hỏi: "Người chừng nào thì yêu đương qua? "

Trương Thiển: "....."

Triệu Lộ nói: "Kỳ thật nhìn kỹ đến, Việt Khê lớn lên nhìn rất đẹp a..., ngay cả có chút ít trong trẻo nhưng lạnh lùng đến quá phận. "

Nói một cách khác, thái tiên, quả thực giống như là không ăn nhân gian Yên hòa giống nhau.

Việt Khê mặt mày là sinh đắc tốt nhất, chính là cái kia hai mắt, sinh ra trong suốt, lại mang theo nhàn nhạt cảm giác mát, lờm tới đây làm cho người ta không tự giác cũng cảm giác được áp lực.

Việt Khê là học ngoại trú, buổi trưa về nhà ăn cơm, qua lại lộ trình không quá nửa cái giờ đồng hồ.

Lúc trở lại, dưới chân dẫm lên một vật, Việt Khê lui về phía sau một bước, ngồi xổm người xuống, trên mặt đất nhặt được mười khối tiền.

"Mười khối tiền a....." Sâu kín thanh âm tại sau lưng vang lên, Việt Khê mãnh liệt quay đầu, trông thấy Hàn Húc nghịch.... Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 7.2

Lấy quang đứng ở sau lưng nàng.

Việt Khê nắm chắc trong tay tiền.

"Tục ngữ nói, gặp người có phần. " Hàn Húc cười híp mắt nói, người này cười rộ lên người vật vô hại, nhìn xem chính là cái ôn hòa tính tình.

Việt Khê đứng dậy, đen nhánh tóc nổi bật lên nàng môi hồng răng trắng, làn da được không đều nhanh phản quang.

"Ta nghe nói, nhặt được tiền nhanh hơn nhanh chóng đem tiền tốn ra, nói cách khác, nhặt được tiền nhân hội xui xẻo. " Hàn Húc nhìn thoáng qua trên đỉnh đầu đại thái Dương, "Hôm nay hơi nóng, chúng ta đi mua hai cây băng còn ăn đi. "

Năm phút sau, hai người ngồi chồm hồm trên mặt đất, Hàn Húc trong miệng ngậm một căn lão Băng còn, Việt Khê trong tay tức thì cầm lấy một chi chocolate vị kem.

Việt Khê cắn xuống một ngụm kem, mặt không biểu tình vuốt phẳng thoáng một phát ngón tay, đầu ngón tay lưu lại cuối cùng nhất điểm âm khí cũng tản ra.

—— bất quá mười khối tiền, đã nghĩ tìm người chết thay, Thiên Hạ nào có chuyện tốt như vậy?

Mà ờa thành phố một nhà trong bệnh viện, một người trung niên nam nhân mở mắt, trong mắt âm u một mảnh, lộ ra vài phần làm cho người ta không rét mà run âm tàn.

"Tiền đại sư, thế nào? " Trong phòng bệnh một vị quý phụ nhân nhìn hẳn mở mắt ra, nhin không được hỏi.

Tiền đại sư híp thoáng một phát con mắt, nói: "Đạo thuật của ta bị người phá. "

Cái kia quý phụ nhân thoáng cái liền nóng nảy: "Ta đây nhi tử làm sao bây giờ? "

Nàng phu gia (nhà chồng) họ Hoàng, những người khác đều gọi nàng một tiếng Hoàng Thái thái. Nàng quay đầu nhìn về phía trên giường bệnh, bên trên nằm một cái sắc mặt tái nhợt thanh niên, khí tức yếu ớt, đúng là con của nàng.

Hoàng thiếu gia tánh mạng thở hơi cuối cùng, bác sĩ đã hạ bệnh tình nguy kịch thông tri, mắt thấy nàng nhi tử muốn không còn thở, Hoàng Thái thái như thế nào còn có thể ngồi được?

Hoàng Thái thật không có phương pháp, chỉ có thể nghĩ mặt khác phương pháp, thông qua các loại quan hệ, sau đó đã tìm được vị này tiền đại sư.

"Diêm Vương muốn người Canh [3] chết, người tuyệt đối sống không đến canh năm! " Tiền đại sư chậm rãi mở miệng, "Muốn tại Diêm Vương mí mắt phía dưới đoạt nhân, tự nhiên được trả giá một ít một cái giá lớn. Có một loại phương pháp gọi thay mệnh, dùng những người khác tánh mạng để thay thế con của người mệnh, con của người sẽ không phải chết. "

Hoàng Thái bậ quá nói: "Tiền đại sư, chỉ cần người có thể cứu con của ta tánh mạng, nhiều hơn nữa tiền ta đều nguyện ý giao. "

Đạt được mình muốn trả lời, tiền đại sư trên mặt lộ ra hài lòng biểu lộ.

Từ trong lòng ngực móc ra nhất trương phù giấy đến, tiền đại sư nói: "Người nọ xem ra cũng là người trong đồng đạo, vậy mà có thể phá con đường của ta pháp, có chút năng lực. Bất quá, hãn nếu như đụng phải cái kia tiền, cái kia chính là dính nhân quả, muốn chạy trốn khai mở, nào có dễ dàng như vậy? "

Nói xong, hãn lại để cho một bên tiểu Đồng lấy một cái chén nước đến, trong tay lá bùa khê nhoáng một cái, một đạo hỏa diễm lập tức cuốn lên đến, hãn liền đem thiêu đốt lên lá bùa bỏ vào chén nước trong.

Sâu kín trong ngọn lửa, thời gian dần qua nổi lên ba đạo bóng đen, có hình người, đỉnh đầu đã có song giác, trên tay cầm lấy một cái Tam Xoa Kích.

Cái này ba đạo bóng đen vừa ra, toàn bộ phòng bệnh áp khí lập tức thấp một cái chớp mắt.

Tiền đại sư phân phó nói: "Đi đi, đưa hãn thần hồn câu đến. "

Nói xong, ba đạo bóng đen lập tức hóa thành một đạo thanh Yên, biến mất đang lúc mọi người trước mắt.

Tiền đại sư hừ một tiếng, cái kia mười khối tiền thượng, ngoại trừ thay mệnh thuật, hãn còn bố trí một cái khác pháp thuật, đó chính là truy hơi thở thuật. Chỉ cần người nọ còn sống, hãn vẫn có thể tìm được hãn.

Nhưng vào lúc này, đã đạt tới trường học Việt Khê ở khê một tiếng, nàng xem hướng bên cạnh Hàn Húc, ngữ khí bình tĩnh nói: "Ta nghĩ đứng lên ta còn có việc gấp, tạm đi trước. "

Nói xong, không đợi Hàn Húc đáp lại, nàng quay đầu bước đi.

Đi đến trường học hậu hoa viên, lập tức muốn đi học, nơi đây một mảnh yên tĩnh, lục ý dạt dào đại thụ trên mặt đất rơi xuống pha tạp bóng đen. Lúc này Dương quang xuyên thấu qua cây ke hở rơi xuống, nhưng không có chút nào độ ấm, ngược lại làm cho nhân cảm thấy có chút âm khí um tùm.

Việt Khê đứng lại, xoay người lại.

Ở sau lưng nàng, chợt xuất hiện ba cái bóng đen, bóng đen cao lớn, đầu sinh hai sừng, làn da ngăm đen, trên tay nắm Tam Xoa Kích, nhìn qua âm trầm mà đáng sợ.

".....Đây là vật gì? " Việt Khê trên mặt lộ ra ghét bỏ biểu lộ đến, cái này bộ dáng thật sự xấu quá à.

Bất quá, nếu như đã đến, cũng đừng có đi.

Việt Khê trên mặt lộ ra một cái cười đến, đi phía trước bước ra một bước.

Mắt vĩ màu vàng hoa văn chớp động, chỉ một thoáng, trên người nàng âm khí hoàn toàn bạo phát đi ra.... Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 7.3

Cực lớn âm khí lại để cho hoa này vườn bốn phía nhìn qua vô cùng âm lãnh.

"Phốc! "

Rộng lớn trong phòng bệnh, tiền đại sư phun ra một ngụm máu tươi, vốn là hồng nhuận phơn phớt đôi má lập tức trở nên tái nhợt, mà ngay cả khí tức cũng trở nên uế oải đứng lên.

"Làm sao sẽ? " Hắc không thể tin tưởng to mắt, hắc cùng với cái kia ba con sử (khiến cho) quỷ liên hệ, vậy mà hoàn toàn ngăn ra.

Những người khác chỉ thấy trong miệng hắc chợt nhổ ra huyết đến, lúc này chính là kinh hãi.

"Tiền đại sư, ngài làm sao vậy? " Hoàng Thái bậ quá hỏi, cái này tiền đại sư xảy ra chuyện không sao, thế nhưng là nàng nhi tử còn nằm ở trên giường chờ hắc cứu được.

Tiền đại sư lau đi khóe miệng máu tươi, mặt mũi tràn đầy lệ khí, làm cho người ta nhìn đã cảm thấy không rét mà run.

"Hảo, rất tốt! " Tiền đại sư tức giận vô cùng ngược lại cười, trong nội tâm quả thực là đang rỉ máu.

Cái kia ba con sử (khiến cho) quý, cũng không là bình thường sử (khiến cho) quý, mà là U Minh trên đường u hồn. Loại này u hồn, từ U Minh lộ bên trong sinh ra đời, nhưng hẳn là phí hết thật lớn công phu mới đã luyện hóa được cái này ba con, thế nhưng là ai biết trong nháy mắt liền toàn bộ hao tổn, tiền đại sư làm sao có thể không đau lòng?

Trong nội tâm mặc dù phẫn nộ, nhưng lại là tiền đại sư còn không có bị phẫn nộ giấu kín con mắt.

Có thể ở trong nháy mắt chém giết hẳn ba con U Minh sử (khiến cho) quý, vậy đại biểu đối phương tu vị cao thâm, thậm chí khả năng xa xa khi hẳn phía trên.

Biểu lộ nghiêm nghị, tiền đại sư làm cho mình tiểu Đồng từ trong túi lấy ra một cái hộp đến, mà trong hộp bên cạnh, thì là chứa bảy căn bất quá bàn tay lớn nhỏ màu đen lá cờ nhỏ. Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 8.1

Bảy chuôi lá cờ nhỏ bất quá người trưởng thành bàn tay lớn nhỏ, toàn thân đen kịt, đen kịt cờ xí trên có màu vàng đường vân, nhan sắc nhìn qua có chút ảm đạm, hiển nhiên là có chút đầu năm đồ vật.

Xuất ra bộ này thất tuyệt kỳ, tiền đại sư trong mắt hiện lên một tia tàn nhẫn.

Bộ này thất tuyệt kỳ chính là hãn ở đây một cái trong cổ mộ ngẫu nhiên đoạt được, có thể bố trí xuống một cái thất tuyệt Thất Sát trận. Quân người là Thiên Vương lão tử vẫn là Ngọc Đế lão nhân, chỉ cần bị nhốt tại đây thất tuyệt Thất Sát trong trận, tuyệt không có thể chạy thoát, đây cũng là tiền đại sư áp rương bảo vật.

Bảy chuôi lá cờ nhỏ dựa theo nào đó quy luật đặt lên bàn, tiền đại sư lấy ra một tờ giấy trắng, cắt may ra một cái người giấy đến, đem người giấy đặt tại lá cờ trung tâm, rồi sau đó ngón cái vẽ một cái, huyết châu nhỏ ra, nhỏ xuống ở đằng kia người giấy phía trên.

Cái kia ba con U Minh quỷ sứ âm khí mười phần, vượt xa bình thường âm hồn âm khí, đối Việt Khê phải quả thực là đại bổ chi vật.

Âm vật tại nàng trong mắt, cái kia chính là đồ ăn, hơn nữa bất đồng âm khí, hương vị còn không cùng.

Tựa như điều hâu bắt con gà con bình thường, Việt Khê trực tiếp thò tay đã nắm ba con quỷ sứ.

Ba con quỷ sứ âm khí rất nặng, thế nhưng là mỗi lần bị Việt Khê nắm trong tay, chúng trong cơ thể lưu động âm khí lập tức trì trệ, rồi sau đó không bị khống chế hướng Việt Khê trong tay lưu.

Quỷ sứ trong mắt hiện lên một tia kinh hãi, chúng hoàn toàn không có trở tay chi lực, bị Việt Khê đơn giản thô bạo đem âm khí cho hút sạch.

Ba con quỷ sứ âm khí tạo thành một viên màu xám âm khí hạt châu, Việt Khê tiện tay nhét tãi trong miệng nhai đi hai cái.

".....Chocolate hương vị! "

Không có âm khí ba con quỷ sứ lập tức hóa thành bụi tãi, thoáng chốc biến mất tại không trung.

"Nặc! " Nho nhỏ đánh cho trọn vẹn nặc, Việt Khê cho rằng sự tình là đã xong, thế nhưng là rất nhanh, nàng liền phát hiện đối phương cũng không có dừng tay.

Một trận gió thổi qua, bất quá trong nháy mắt, trước mắt thiên địa biến hóa, âm khí đại thịnh, vô số quỷ ảnh xẹt qua.

Trong thiên địa một mảnh hoang vu, trên bầu trời một cái đen kịt qua đen bay qua, phát ra cạc cạc thanh âm, mà làm cho người ta cảm thấy bất khả tư nghị là, cái này chỉ quạ đen chỉ còn khung xương, mà vô huyết thịt.

Mà trên bầu trời một vòng trăng tròn, nhan sắc huyết hồng.

Ảo thuật?

Việt Khê khẽ ngưng lông mày, từ trong lòng móc ra nhất trương phù giấy đến, lá bùa vừa vỡ, một đạo sấm sét ngang nhiên đánh xuống.

"Lôi phù? " Biết xuất trận trong động tĩnh, tiền đại sư sắc mặt khẽ nhúc nhích, nhưng lại là rất nhanh trên mặt lộ ra một tia cười đến, "Cho rằng lôi phù có thể phá trận? Ngây thơ! "

Trong trận.

Việt Khê nhìn xem không có chút nào bị lôi phù cho rung chuyển không gian, mặt không biểu tình từ trong bọc móc ra một bó to lôi phù đến.

Đào bảo điểm làm thành một cuộc làm ăn, lại để cho Việt Khê thâm thụ ủng hộ, cao hứng phía dưới liền đã viết một đồng lớn phù triệu, hiện tại ngược lại là có thể sử dụng lên.

"Rầm rầm rầm"

Rất nhanh, toàn bộ trận pháp hình thành trong không gian chớp động lên màu tím điện mang.

Một hồi cuồng oanh loạn tạc về sau, toàn bộ không gian không hề có động tĩnh gì.

Việt Khê như có điều suy nghĩ: "Vô dụng ư? "

Tiền đại sư thái dương xẹt qua một tia mồ hôi lạnh, nhìn xem đã vỡ ra một thanh tiểu kỳ, trong nội tâm vừa tức vừa vội lại ghen ghét—— như vậy một bó to lôi phù, quả thực như là không muốn tiền ra bên ngoài vung, cái kia nhiều lắm ít tiền a...!

Hắn nhưng lại là không nghĩ tới, những thứ này phù đều là Việt Khê tự tay chỗ họa (vẽ), đương nhiên là cảm giác không thấy bất luận cái gì đau lòng.

Một chút lôi phù rắc khắp nơi đi coi như không có gì động tĩnh, Việt Khê cũng không có lộ ra cái gì thất vọng biểu lộ đến, thò tay trong ngực

móc móc, lần nữa móc ra một chút phù triện đến.

Lôi quang ánh lửa loạn oanh, mắt thấy cái kia căn đã có vết rách lá cờ
âm âm vỡ vụn, tiền đại sư mặt đều đá rồi.

Như vậy một cái bảo bối, hẳn cũng không muốn nhìn xem nó bị nhân
dùng phù triện bắn cho nát.

Không do dự nữa, hẳn lập tức thúc giục trận pháp.

Một chút phù lại vung đã xong, Việt Khê tại trong bọc lại móc móc,
còn chưa xuất ra cái gì, nàng thần sắc hơi động, đầu ngón tay khẽ động,
thân thể mãnh liệt nhảy ra tại chỗ.

Một đạo Tử Lôi từ trên trời giáng xuống, trực tiếp oanh tại nàng vừa
rồi chỗ đứng chỗ, sắc mặt thanh hắc âm hồn bị phách vừa vụn, lập tức liền
biến thành bột phấn.

Việt Khê đứng người lên, nhìn về phía bốn phía.

Quỷ ảnh tích lũy di chuyển, không biết có bao nhiêu âm hồn hướng
phía nàng lộ ra dữ tợn biểu lộ đến.

"Nhìn người hiện tại như thế nào trốn! " Tiền đại sư ngữ khí âm lãnh.

Việt Khê thân thể linh hoạt, tại quỷ ảnh bên trong chớp động,.... Được
convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẢI CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 8.2

Nhưng vẫn là bị một cái nữ quỷ bị thương vào tay cánh tay, ngón tay tại cánh tay nàng thượng để lại hai đạo miệng vết thương, lập tức phát ra tổn thương dấu vết.

"....."

Mấp máy môi, Việt Khê có chút sinh khí.

"Ta muốn đem các người đều ăn hết! " Nàng nói, ngữ khí là Trần thuật.

Kế tiếp, hoàn toàn chính là đơn phương đồ sát, Việt Khê cái này cũng không phải là cái gì nhả nhận ăn pháp, âm khí cũng không có hấp thụ, trực tiếp một phát bắt được một cái âm hồn liền dồn vào trong miệng.

Cái này bức cảnh tượng kỳ thật đáng sợ và buồn cười, Việt Khê thân thể nhỏ nhắn xinh xắn, làn da vừa trắng vừa mềm, một tờ cái miệng nhỏ nhắn có thể dùng anh đào để hình dung, nhưng là bây giờ, cái kia cái miệng anh đào nhỏ nhắn trong đang không ngừng nuốt luôn lấy từng cái âm hồn.

Âm hồn đã sớm không có thần trí, đã thành Lệ Quỷ, Việt Khê thò tay một trái, a... Ô một ngụm cắn mất đối phương đầu, từ đầu ăn vào chân.

Những thứ này âm hồn căn bản không có nửa điểm sức hoàn thủ, trong nháy mắt đã bị nàng nuốt luôn hơn phân nửa.

Tiền đại sư nhìn không thấy trận pháp trong xảy ra chuyện gì, tuy nhiên lại có thể cảm giác được chính mình trong trận nuôi âm hồn lập tức không có hơn phân nửa.

Tiền đại sư mặt xanh rồi, vội vàng đem trong trận âm hồn thu hồi lại, trong nội tâm quả thực đang rỉ máu—— đây chính là hắc hao tổn vô số tinh lực cùng thời gian mới dưỡng đi ra âm hồn, lần này trực tiếp hao tổn a hơn phân nửa.

Những thứ này âm hồn chịu trận pháp ảnh hưởng, tại trong trận thực lực hội tăng nhiều, âm khí phóng đại, qua nhiều năm như vậy một cái bị dưỡng tại trong trận, cùng thất tuyệt Thất Sát trận đã có nhất định được liên hệ, cứ như vậy bị Việt Khê ăn hết không ít, mắt thường có thể thấy được, còn dư lại mấy chuôi lá cờ thượng linh quang rõ ràng mờ đi rất nhiều.

"Ta đi mẹ của ngươi, đây là nơi nào đến yêu nghiệt! " Tiền đại sư trong nội tâm chửi ầm lên, đặt tại trên bàn tay khẽ run rẩy.

Tiểu Đồng tiểu tâm dục dục nhìn hắc một cái, hắc còn không có gặp qua tiền đại sư tức giận như vậy qua.

Khẽ hừ một tiếng, tiền đại sư nói: "Cho rằng như vậy có thể phá trận ? Si tâm vọng tưởng! "

Thất tuyệt Thất Sát, chỉ có đường chết, bước vào trận này người, hắc phải chết!

Trong trận quỷ ảnh biến mất, Việt Khê sờ lên tròn căng bụng, nhú mào—— ăn nhiều, ăn không tiêu.

Bốn phía một mảnh huyết sắc, gương mắt nhìn lên, một mảnh hoang vu, cuồng phong cuốn quá, thổi tan cuồng sa, lộ ra phía dưới không biết tên động vật dày đặc bạch khung xương đến.

Việt Khê suy tư một chút, ngồi chồm hồm trên mặt đất xuất ra một cây viết quảng ra.

Ân, rất tốt, chính là cái này phương hướng!

Dem bút nhật lên, Việt Khê hướng phía bút chỉ phương hướng đi đến.

Một cước bước ra, thiên địa lập tức biến hóa, vô số ngân quang bay vụt mà đến.

Đó là một thanh chuôi bằng bạc cây đao, rậm rạp chẳng chịt nổi giữa không trung, hướng phía Việt Khê kích xạ mà đến.

Việt Khê lui về phía sau một bước, không chút hoang mang tể ra một chút nước phù, trong suốt trong suốt màn nước lập tức ngăn tại trước người của nàng.

Nước có thể dung vạn vật!

Nước dung nạp tính có thể cho nó bao dung thế gian tất cả cái gì, lưỡi dao sắc bén bay tới, bắn vào màn nước bên trong, lập tức không có tính công kích, bị nước chỗ bao dung lấy.

Kế tiếp, trong trận thủ đoạn tầng tầng lớp lớp, đều là không để lại sinh cơ.

Việt Khê mặt lộ vẻ không kiên nhẫn, rốt cục dừng bước.

"Có hết hay không....." Nàng có chút không vui nói thầm một câu, vươn tay ra, sâu kín một đám đen kịt hỏa diễm từ đầu ngón tay thoát ra.

Một đám hỏa diễm rơi xuống, lập tức lửa cháy lan ra đồng cỏ, toàn bộ không gian trong chớp mắt liền bị đen kịt hỏa diễm nơi bao bọc, sáng rực thiêu đốt, nhưng không có một điểm động tĩnh.

Nhất điểm hào quang lộ ra!

Trận, phá!

Trong phòng bệnh, mọi người chỉ nghe thấy tiền đại sư chợt phát ra hét thảm một tiếng, từ tay phải hắt đầu ngón tay, một đạo đen kịt hỏa diễm dấy lên đến, bất quá ngay lập tức, hỏa diễm cũng đã lan tràn đến hắt cánh tay chỗ.

Quyết định thật nhanh, tiền đại sư nghĩ cũng vô dụng, rút đao ra liền đem tay phải của mình chặt bỏ. Ngay tại hắt chặt bỏ cánh tay một giây sau, màu đen hỏa diễm đã toàn bộ đưa cánh tay bao trùm, nhanh chóng đưa cánh tay đốt sạch, liền nhất điểm tro bụi đều không có lưu lại.

Có thể tưởng tượng, nếu là tiền đại sư không có quyết định thật nhanh chặt bỏ cánh tay, hôm nay theo hỏa diễm dập tắt, cùng một chỗ biến mất còn có chính hắt.

Tiền đại sư sau lưng chảy ra mồ hôi lạnh đến.

Ngọn lửa kia, đến tột cùng là vật gì?. Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẦN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 9.1

Trong hoa viên cây hoa hồng mở đầy cây, hồng bạch phấn, hơi lộ ra đậm đặc hương hoa bị gió vòng quanh dừng mãi vào trong miệng, Việt Khê nhin không được hắt hơi một cái, có chút không vui cau lại lông mày.

"Nắc! "

Kế hắt xì về sau, nàng lại nhin không được đánh cho một cái ợ một cái, ôm bụng, chân mày nhíu chặt hơn.

Thật sự có chút chống đỡ a...!

Việt Khê suy nghĩ có muốn hay không đi mua một ít kiện vị tiêu thực mảnh đến tiêu tiêu thực, lại đột nhiên nghe được sau lưng có động tĩnh, nàng vô ý thức địa xoay người lại, trông thấy Hàn Húc đứng ở một viên Hải Đường phía sau cây, như có điều suy nghĩ nhìn xem nàng.

"Vừa mới cái kia.....Là cái gì? " Hần chợt mở miệng hỏi.

Việt Khê không nói chuyện, nói đúng ra, có chút không có kịp phản ứng.

Hàn Húc từ cây hoa hồng trong bụi hoa chen lẫn tới đây, nhị trung hoa viên là có người chuyên môn quản lý, hoa này mở vô cùng tốt, một cây sum xuê, hần đi tới, một đóa phấn bạch cây hoa hồng run run rẩy rẩy lung lay hai cái, rồi sau đó rơi vào trên vai của hần. Hàn Húc nhưng lại là không

chút nào biết, nện bước một đôi đại chân dài đi đến Việt Khê trước mặt đến.

Người nọ là thật sự cao a..., xa xa nhìn dáng người cũng không có nhiều ít thịt, thế nhưng là nằm cạnh tới gần, này cổ lực áp bách nhưng lại là không chút nào thấp.

Việt Khê ngửa đầu nhìn hăn, ánh mắt nhin không được hưởng hăn trên đầu vai phiêu.

"Ta vừa rồi trông thấy người....." Hăn khẽ cười cười, ngữ khí rất bình tĩnh đạo, "Quả nhiên, trên thế giới này có rất nhiều sự vật đều là dùng khoa học giải thích không được, Việt Khê người chính là mọi người theo như lời người tài ba dị sĩ a, có người bình thường không sở hữu năng lực, có thể trông thấy người bình thường đoán không thấy đồ vật. "

A..., bại lộ!

Việt Khê trong đầu hiện lên một cái ý niệm như vậy.

Hàn Húc nói: "Yên tâm đi, chuyện này ta sẽ không nói ra đi. "

Việt Khê ồ một tiếng, suy nghĩ một chút nói: "Người thật là một cái người tốt. "

Người tốt Hàn Húc: "....."

Nếu như Hàn Húc sẽ không nói ra đi, vậy hoàn toàn không có vấn đề. Việt Khê tâm tình lập tức liền thay đổi tốt hơn, khó được đối với Hàn Húc lộ ra một cái dáng tươi cười đến, sau đó quay người hướng phía lầu dạy học đi đến—— lập tức tới ngay thời gian lên lớp, nàng cũng không muốn đi học bị trễ.

Cho dù thành tích không tốt, nàng cũng chưa từng có muện về sớm qua.

Ở sau lưng nàng, Hàn Húc nhưng lại là khẽ sững sờ, nhin không được cũng lộ ra một cái dáng tươi cười đến.

Như vậy không hề vẻ lo lắng, sạch sẽ trong suốt dáng tươi cười, cái cô nương này so với hần tưởng tượng, khả năng muốn ngây thơ nhiều lắm.

Hai người một trước một sau bước vào phòng học, Hàn Húc từ trước đến nay nhân duyên hảo, tiến phòng học thì có rất nhiều người cùng hần chào hỏi. So sánh dưới, Việt Khê lấy được đãi ngộ cái kia chính là ngày đêm khác biệt, căn bản không có bất luận kẻ nào cùng nàng nói chuyện, chuẩn xác hơn phải, không ai dám.

Ăn hết không ít âm hồn Việt Khê, còn chưa kịp tiêu hóa cái này đại lượng âm khí, cho nên cả người quả thực chính là hành tẩu âm khí đoàn. Chịu âm khí ảnh hưởng, nàng cả người nhìn qua sắc mặt có chút khó coi, khí chất càng là âm u, thoát nhìn thập phần không tốt tiếp cận, tự nhiên không ai dám đi lên cùng nàng chào hỏi.

Triệu Lộ là muốn lấy cùng Việt Khê chào hỏi, nhưng khi nhìn lấy nàng âm lãnh bộ dáng, nàng vô ý thức địa liền run run thoáng một phát, vẫn là đem xông lên cổ họng lời nói nuốt dưới đi.

Xem ra, Việt Khê giống như tâm tình thật không tốt a..., vẫn là đừng đi quấy rầy nàng.

Mà Việt Khê, trong nội tâm có chút ít ủy khuất.

Nàng rõ ràng đẹp mắt như vậy, so Hàn Húc đẹp mắt nhiều hơn, thế nhưng là vì cái gì những người khác không cùng nàng chào hỏi đâu?

Ghé vào trên mặt bàn, Việt Khê thời gian dần qua xoa bụng, tú khí lông mày khẽ nhú lại.

Hôm nay ăn được nhiều lắm, bụng trướng đến khó chịu, bất quá hương vị cũng không tệ lắm!

Cùng thường ngày, vừa lên khoá Việt Khê mà bắt đầu ngủ, nàng tại trong lớp tồn tại cảm giác rất thấp, mà ngay cả lão sư cũng khó có thể chú ý tới trong góc còn có một học sinh tại nằm ngáy o..O....

Trước hai tiết khoá xuống, chính giữa có một mười lăm phút nghỉ trưa, Việt Khê mê mê hồ hồ trong lúc đó, cảm giác nhân đứng ở nàng bên cạnh, nàng không...Lắm thanh tỉnh ngẩng đầu, thật dài mắt tiếp nháy a... Nháy, đuôi lông mày mang theo chưa tiêu tán buồn ngủ.

"Ngủ đi. " Đối phương trầm thấp nói gì đó, thò tay vuốt vuốt Việt Khê đầu.

Thật sự là thái mệt nhọc, bất tri bất giác, Việt Khê lại đã ngủ.

Hôm nay ăn thật sự là nhiều lắm, nàng được mau chóng tiêu hóa, mà ngủ, là nhanh nhất xúc tiến tiêu hóa.

Ngủ đến cuối cùng một tiết khoá hạ, Việt Khê rốt cục tỉnh lại, sau đó đã nhìn thấy.... Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 9.2

Đặt ở trên bàn sách tiêu thực được, còn có một chén trà sữa, bên trên nhãn hiệu đúng là hãn đám bọn họ cửa trường học nhà kia trà sữa điểm, còn mang theo nhàn nhạt độ ấm. Có thể tưởng tượng, vừa mua được thời điểm, nó nhất định là nhiệt(nóng).

Việt Khê mờ mịt nhìn một chút bốn phía, không biết vật này là ai đặt ở nàng trên bàn. Bất quá, nếu là tại nàng trên bàn, vậy nhất định là cho nàng, cho nên Việt Khê không hề áp lực lấy tới, thật to hít một hơi.

Tiêu thực được đi, Việt Khê sờ lên bụng, cảm thấy có chút đói bụng, cho nên cái này tiêu thực được căn bản là không dùng được.

Uống vào trà sữa, Việt Khê nghe được phòng học truyền ra bên ngoài đến động tĩnh, có chút âm ỉ.

Nàng đối tham gia náo nhiệt loại chuyện này không có gì hứng thú, bất quá không chịu nổi nàng thính lực hảo, ngược lại là đem sự tình nghe xong cái rõ ràng.

"A! "

Biết rõ chân tướng, Việt Khê nhin không được a một tiếng, cực kỳ trào phúng tiếng cười.

Hàn Húc cái kia một thân Công Đức Kim Quang, ánh vàng rực rỡ đều có thể chọi hiện mù mắt người, người như vậy người không giao hảo hẳn còn chưa tính, còn chạy tới khi dễ hẳn, đó không phải là bản thân muốn chết sao.

Phòng học bên ngoài.

Một đầu màu vàng mao thiếu niên trên cổ treo gãy tay, cái tay còn lại tức thì chống quai trượng. Không có phương pháp, chân cũng đã đoạn, chỉ có thể như vậy, một trái một phải còn có hai người vịn hẳn, chỉ sợ hẳn không cẩn thận ngã sấp xuống.

Trông thấy Hàn Húc, tóc vàng xé ra cuống họng, trực tiếp bổ nhào qua, không hề hình tượng đáng nói ôm lấy Hàn Húc chân, khóc hô: "Đại ca a..., đại ca, ta sai rồi, ta không phải thứ gì, người tha thứ ta đi. "

Thấy thế, vậy xem nhân viên chấn động.

Cái này tóc vàng khi bọn hẳn trường học có thể nói là cái nhân vật phong vân, gọi Hà Kiến Nhất, cũng là học sinh lớp 11, tuy nhiên lại là đã ra tên bất lương thiếu niên, đánh nhau ẩu đả, mà ngay cả lão sư cũng cầm hẳn không có phương pháp.

Nhưng là bây giờ, cái này đối với mọi người đều là lỗ mũi chỉ lên trời, thoát nhìn sẽ không dễ trêu thiếu niên, lại ôm Hàn Húc chân tại gào khóc thảm thiết.

"Đây là lần trước ta tại người cái kia đoạt tiền, tổng cộng 500 khối, ta còn cho người! "

Hà Kiến Nhất khóc đến một chút nước mũi một chút Lệ, một cái đại người cao, hoàn toàn không có bất kỳ hình tượng, quả thực là đáng thương, người không biết còn tưởng rằng Hàn Húc như thế nào hẳn.

"Đây là thế nào? " Hàn Húc vẽ mặt kinh ngạc, "Người mau đứng lên, đừng như vậy. "

"Ta không đứng dậy không đứng dậy! " Hà Kiến Nhất dùng sức lắc đầu, vô lại ôm Hàn Húc chân không tha, "Trừ phi người tha thứ ta, bằng không thì ta vẫn không đứng dậy. "

Hàn Húc mỉm cười: "Người là đang uy hiếp ta? "

Hắn bộ dáng sinh đắc hảo, tuần tú ôn nhuận, giữa lông mày tựa hồ còn mang theo một loại trách trời thương dân từ bi, người như vậy từ đầu đến chân tựa hồ cũng lộ ra thuần lương hương vị.

Thế nhưng là, hắc nộ cười này, Hà Kiến Nhất thân thể run lên, trên người tóc gáy lập tức liền dựng lên.

"Không có, không có.....Ta chỉ là thật tâm muốn cầu người tha thứ. " Hà Kiến Nhất khổ a..., trong nội tâm không biết có bao nhiêu hối hận, cái kia thiên không biết là cái đó gân đáp sai rồi, tại sao phải đi lừa gạt vợ vết tài sản Hàn Húc?

Hồi tưởng cái này Đoạn thời gian trải qua, Hà Kiến Nhất trong nội tâm được kê là một cái khổ a..., hoàn toàn đã minh bạch cái gì gọi là nhân xui xẻo uống nước đều tê răng, hắc chính là cái này tình huống. Bất quá gần gần vài ngày, gãy tay, chân gãy, hai ngày trước còn kém chút từ trên lầu lăn ra đây, quả thực khổ bức một thớt.

Vừa mới bắt đầu hắn còn không có nghĩ đến là nguyên nhân gì, vẫn là phía dưới một tiểu đệ nhắc nhở hắn.

".....Cái kia Hàn Húc có chút tà tính a...! "

Ở nơi này là có chút tà tính a..., căn bản chính là đại gia a..., đặc tội không được.

Cái này không, từ bệnh viện vừa ra tới, Hà Kiến Nhất liền thẳng đến Hàn Húc mà đến.

"Đại ca, về sau người chính là đại ca của ta, người nói một, ta tuyệt đối sẽ không nói hai. Người nói hướng đông, ta tuyệt đối không hướng tây. Cho nên, đại ca, người liền tha thứ ta đi! "

Hàn Húc thò tay nâng dậy hắn, thập phần hòa khí nói: "Tất cả mọi người là đồng học, nói cái gì tha thứ không tha thứ, hơn nữa, sự kiện kia, ta cho tới bây giờ sẽ không để trong lòng qua. "

Nghe vậy, Hà Kiến Nhất cảm động đến Lệ mắt uông uông. Nhưng vẫn là muốn lấy cái lời chắc chắn: "Người đã nói, tha thứ hay không ta đi? "

Hàn Húc: ".....Ta tha thứ người rồi. " Hết sức không còn cách nào khác.

Đáng tiếc, cho dù hắn lại không còn cách nào khác, Hà Kiến Nhất cũng không dám chút nào khi dễ hắn.

"Đại ca, về sau người chính là đại ca của ta. " Hà Kiến Nhất lại để cho tiểu đệ vịn tự mình đứng lên đến, hỏi,... Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 9.3

"Đại ca, người có chuyện gì, cứ việc phân phó ta đi. "

Hàn Húc nhìn hắ một cái, nói: "Tốt lắm, ta hiện tại thì có một sự kiện cho người giúp ta. "

"Ngài nói. " Hà Kiến Nhất vắn tai, một bộ chăm chú nghe hắ nói lời nói bộ dạng, trên thực tế trong nội tâm nhưng lại là có chút lơ đãng.

Hắ trên miệng mặc dù nhận thức sợ rồi, có thể đó cũng là bất đắc dĩ, trong nội tâm nhưng vẫn là có chút biệt khuất cùng không phục.

"Người, trước tiên đem người đầu này tóc vàng cho ta cắt a. " Hàn Húc khẽ nhíu mày, thật sự là không ưa thích Hà Kiến Nhất đầu này tóc vàng.

Hà Kiến Nhất ôi chao một tiếng, nói: "Thế nhưng là ta đây là rất thủy triều kiểu tóc, bây giờ mọi người ưa thích cái này kiểu tóc. "

Hàn Húc cười nói: "Ta chỉ là đề nghị phải, có nghe hay không tùy người. "

Nghe vậy, Hà Kiến Nhất nhưng lại là tinh thần một Lắm, khổ bức nói: "Ta hôm nay phải đi cai đầu dài phát nhuộm trở về. "

Hắ hiện tại, là một chút cũng không dám đắc tội Hàn Húc, chỉ sợ quay đầu lại lại không may lên.

Bất quá tuy nói tới đây cho Hàn Húc nói xin lỗi, Hà Kiến Nhất trong nội tâm nhưng vẫn là có chút không xác định, chính mình Đoạn thời gian không may móc meo có phải hay không Hàn Húc nguyên nhân. Bất quá rất nhanh, hần phát hiện, cầu được Hàn Húc tha thứ về sau, không còn có trời giáng chậu hoa cút chim gì gì đó.

Sờ lên quang lưu lưu đại não cửa, Hà Kiến Nhất thầm nói: "Thật sự là tà môn! ". Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 10.1

Hương Hàn Húc xin lỗi, Hà Kiến Nhất thuần túy là ngựa chết coi như ngựa sống y, bởi vì này Đoạn thời gian thật sự là thái xui xẻo, lại nói tiếp đều mơ tưởng bơi một chút chua xót Lệ, mà ngay cả bên người tiểu đệ đối với hắc đều e sợ cho không tránh kịp, chỉ sợ bị hắc lây bệnh nấm mốc khí —— nếu liên bọn hắc cũng xui xẻo làm sao bây giờ?

".....Trước tiên đem người đầu này tóc vàng cho cắt a! " Đây là Hàn Húc đưa ra Đệ Nhất cái yêu cầu.

Hà Kiến Nhất có chút không tình nguyện, hắc cảm giác mình cái này một đầu Tiểu Hoàng nhiều lông đáng yêu a..., hắc vẫn còn cuối cùng bên cạnh lưu lại một căn bím tóc, đừng đề cập thật đẹp.

Thế nhưng là chống lại Hàn Húc ôn hòa ánh mắt, hắc lại nhịn không được rứt cổ một cái, ngoan ngoãn đi cửa hiệu cắt tóc cai đầu dài chia sửa lại. Vì tỏ vẻ quyết tâm, còn cạo một cái đại quang đầu, lộ ra một cái đại não cửa.

"Ai, thực xấu! " Đối với thủy tinh tử kính chiếu chiếu, Hà Kiến Nhất thở dài.

Sau lưng một tiểu đệ nhìn thấy gì, giật giật Hà Kiến Nhất xiêm y, đến: "Lão đại, cô nương kia, là Hàn Húc bọn hắc lớp học a....."

Hà Kiến Nhất trở tay một cái tát vỗ vào trên đầu của hắn: "Cái gì Hàn Húc, gọi lão đại! "

Tiểu đệ sờ lên thấy đau đầu, nói: "Gọi hắn lão đại, được kêu là lão đại người tên gì a...? Lão Nhị? "

"Lão Nhị cái đầu của người! "

Hà Kiến Nhất liếc mắt, cái này gọi pháp, thật không văn minh, người không biết còn tưởng rằng là như vậy cái gì, hắn tức giận đặc đạo: "Gọi.....Liền kêu ta, tên gì hảo kia mà? "

Hắn cũng có chút khổ não.

"Kiến ca a! " Hắn vỗ tay một cái đạo, "Cỡ nào phong cách đẹp trai cao đẳng lần a.... "

Vô ý thức sờ lên chính mình quang lưu lưu đầu, hắn hỏi: "Vừa rồi người nói cái gì? "

Tiểu đệ ồ một tiếng, nói: "Ta nói đối diện cái cô nương kia hình như là lão đại bọn họ lớp học, ta lần trước còn trông thấy nàng cùng lão đại cùng một chỗ tiến vào siêu thị, hai người quan hệ giống như rất không tồi. "

Hắn tự tay chỉ chỉ đường cái đối diện, đối diện cái kia mảnh đất trước kia đều là phòng cũ, gần nhất đang tại phá bỏ và dời đi nơi khác, thấp bé âm u một mảng lớn Kiến trúc ở một bên nhà cao tầng phụ trợ hạ, lộ ra càng thêm ảm đạm. Hơn nữa, bởi vì nơi này lại có một ít không tốt lời đồn đãi, dẫn đến nơi đây căn bản không người ngừng chân, nhìn qua còn lộ ra vài phần âm lãnh.

Từ Hà Kiến Nhất bọn hắn nơi đây nhìn lại, chỉ có thể nhìn thấy nàng tinh xảo bên mặt, còn có khe mân khởi cặp môi đỏ mọng mui, đen nhánh

tóc nổi bật lên làn da rất trắng, được không hầu như không có bất kỳ huyết sắc.

"Nàng đang làm cái gì?Ồ, như thế nào còn có đứa bé....."

"Nơi đó có hài tử, Kiến ca người xem sai rồi a? "

"Liền chỗ đó a..., cô bé kia trước mặt....." Hà Kiến Nhất đưa tay chỉ, sau đó không biết nhìn thấy gì, hân biểu lộ chợt đại biến, nhin không được lui về sau lui, sắc mặt hoảng sợ đặc đạo, "Na Na cái kia.....Đó là cái gì? "

Đang ở đó trong nháy mắt, nhìn hân gặp tại Việt Khê xuất hiện trước mặt một người, đó là một đứa bé, đại khái mới ba bốn tuổi, toàn thân là huyết, trong ngực còn ôm một cái màu đỏ tiểu bóng da. Lại để cho Hà Kiến Nhất cảm thấy kinh khủng là, cái đứa bé kia thân thể nửa người tất cả đều không có, chỉ có một nửa khác thân thể vẫn tồn tại. Như vậy bộ dáng, là căn bản không có khả năng còn sống.

"A, a.....Ta đại khái là gần nhất không may nhiều hơn, đều xuất hiện ảo giác. " Hà Kiến Nhất gượng cười, thật sâu nhắm lại mắt, thế nhưng là chờ hân lần nữa mở to mắt, đứa bé kia vẫn là tồn tại.

Cứu mạng a...!

Hà Kiến Nhất trong nội tâm hô to.

Hai cái tiểu đệ nhìn hân bộ dạng này sợ hãi bộ dáng, quay đầu hướng Việt Khê chỗ đó nhìn hai mắt, chỗ đó chỉ có Việt Khê một người, căn bản cũng không có thấy cái gì hài tử.

"Kiến ca, người.....Người đừng làm chúng ta sợ a.... " Hai cái tiểu đệ thanh âm đều run rẩy đi lên.

Hà Kiến Nhất giật giật miệng: "Dọa các người, lão tử mình cũng bị sợ đã đến! "

Một tiểu đệ toàn thân run rẩy nói: "Ta nghe người ta nói, tháng trước nơi đây đã xảy ra một hồi ngoài ý muốn, một đứa bé chạy tới bên trong, khi đó đang tại phá bỏ và dời đi nơi khác, tiểu hài tử trực tiếp bị máy đào móc lột hết ra hơn phân nửa bên cạnh thân thể. "

Hà Kiến Nhất: "....."

Dáng sợ nhất là, đứa bé kia, còn quay đầu đến xem hắn, cái kia trương thiếu nửa bên mặt bộ dạng, Hà Kiến Nhất thấy thiếu chút nữa liền hôn mê bất tỉnh.

"Tỷ tỷ, cái kia ca ca giống như cũng thấy được ta ôi chao. "

Âm thanh hơi thở như trẻ đang bú thanh âm, như là bọc lấy sữa bò mùi thơm giống nhau, làm cho người ta nghe chính là tâm lý mềm nhũn.

Việt Khê ân.... Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 10.2

Một tiếng, không có ngẩng đầu lên, chẳng qua là đưa trong tay hình tam giác phù triện đốt.

Đợi phù triện hết, biến thành đen kịt tro tàn, trước mắt tiểu hài tử trên người cái lồng thượng một tầng ôn hòa bạch quang, đợi bạch quang tản đi, trên người hắc máu đen toàn bộ biến mất, mà ngay cả thiếu thốn một mặt khác thân thể cũng hoàn chỉnh.

Hắn mặc một bộ có màu vàng "Con vịt" Đồ án màu trắng ngăn tay, trên mặt béo ục ục, con mắt vừa đen cực lớn, xem nhẹ hắc vô cùng sắc mặt tái nhợt, điều này thật sự là cái thập phần đáng yêu tiểu nam hài.

Theo hắc tử ta giới thiệu, tiểu hài tử có một rất đáng yêu danh tự, gọi Tráng Tráng.

"Tên của ta là Thiên Hạ Đệ Nhất đáng yêu! "

Mà bây giờ, Tráng Tráng vẽ mặt kinh hãi nhìn mình hoàn hảo thân thể:
"Ta có thân thể. "

Những lời này nghe đích thật là kỳ quái, tuy nhiên lại là sự thật. Việt Khê khiến pháp tử, cho hắc đem thân thể bổ toàn bộ.

"Đa tạ tử tử! " Tráng Tráng ngọt ngào cùng Việt Khê đạo khiếm.

Việt Khê sờ lên đầu của hắc.

Tráng Tráng nghiêng đầu nói: "Cái kia ca ca là cái gì nhìn chăm chăm vào ta xem a..., mù mù nói, chăm chăm vào người khác xem thật là không lễ phép hành vi. "

Việt Khê quay đầu nhìn thoáng qua, nhìn thấy Hà Kiến Nhất, nhin không được nhúu mày.

Hà Kiến Nhất nhìn hăn tới đây, liên tiếp lui về phía sau, trực tiếp đánh lên tiệm bán quần áo tử kính.

Nhìn qua, nhìn qua, nhìn qua !

Trong lòng của hăn đang điên cuồng hò hét, da mặt không bị khống chế co rúm lấy.

Mặc dù hiện tại Tráng Tráng bộ dạng cùng bình thường tiểu hài tử không có gì khác nhau, nhưng lại là hăn vừa rồi cái kia bộ dáng vẫn còn ở lại Hà Kiến Nhất trong óc.

Đây là quý a quý a quý a!

Việt Khê thu hồi ánh mắt, như có điều suy nghĩ.

Cái này Đoạn thời gian Hà Kiến Nhất có thể nói là mây đen tráo đỉnh, liên đều ảnh hưởng đến hăn số mệnh, trên người âm khí càng ngày càng nặng, môi khí tráo thân, vậy mà lại để cho hăn có thể chứng kiến quỷ hồn.

Bất quá đây cũng chỉ là nhất thời, chờ hăn phía sau vận khí tốt, nhân cũng liền có thể khôi phục hằng ngày. Bất quá cái này Đoạn thời gian, hăn có thể sẽ không rất thư thái chính là.

Việt Khê đem trên mặt đất túi sách nhặt lên, nói: "Tráng Tráng, ta hãy đi về trước, ngày mai đến ta cho người mang ăn ngon. "

Tráng Tráng ôm bóng da ngoan ngoãn gật đầu, nhìn xem Việt Khê ly khai.

Việt Khê về đến nhà, màu trắng tiểu người giấy bay qua cánh cửa, duỗi ra giấy chế tiểu thảo thảo ôm lấy chân của nàng, nói đúng ra, là ghé vào trên chân nàng.

"Việt Khê! "

"Việt Khê! "

Tiểu người giấy đám bọn họ không ngớt lời hô hào, lúu rúu như là một đồng tiểu chim sẻ.

Việt Khê xách chân, trên chân treo nguyên một đám tiểu người giấy, nho nhỏ người giấy, dắt nàng ống quần, nhất điểm sức nặng đều không có.

Việt Khê đi vào nhà trong, đem túi sách đặt hạ, đem tiểu người giấy cầm lên đến đặt tại trên bàn, sắp xếp sắp xếp đứng.

Tổng cộng có bảy con tiểu người giấy, dùng giấy trắng cắt bỏ đi ra, cắt bỏ xuất đầu cùng tứ chi.

Cái này bảy con người giấy là lúc trước lão đầu sợ nàng cô đơn lạnh lẽo, làm ra vội tới nàng đùa, cũng làm bạn nàng nhanh mười năm.

Nấu cơm thời điểm, tiểu người giấy đám bọn họ cầm lấy thìa giúp nàng nêm dầu muối tương dấm chua, Việt Khê nói: "Các người đi ra ngoài, đợi lát nữa đừng lại rơi vào trong nước, giao thân xác làm hư. "

"Tốt lắm tốt lắm! "

"Đã biết, đã biết. "

"Việt Khê tốt nhất rồi, tốt nhất rồi. "

"Việt Khê tốt nhất xem tốt nhất xem. "

"Việt Khê làm món ăn cũng món ngon nhất món ngon nhất. "

.....

Bảy con tiểu người giấy tụ cùng một chỗ, quả thực làm cho không được, người giấy trong Tiểu Ngũ một cái không cẩn thận liền đã rơi vào trong ao, đã đến cái xuyên tim.

Việt Khê: "....."

"A..., mau tới nhân a..., cứu mạng a..., cứu mạng a...! "

"Không đúng, là cứu người giấy, cứu người giấy ! "

"A..., Tiểu Ngũ muốn chết rồi, muốn chết rồi. "

"Không đúng, Tiểu Ngũ là người giấy, sẽ không chết, sẽ không chết. "

.....

Tiểu người giấy đám bọn họ lo lắng được xoay quanh, đó là thật sự xoay quanh, có hai cái còn vòng choáng, biến thành một tờ "Bánh" Giống nhau ngồi phịch ở bên trên, còn la hét choáng váng đầu.

Cái khác thì là vây quanh cái ao nước đảo quanh, cũng không dám xuống dưới, thoáng một phát đi nhất định sẽ giao thân xác khiến cho ướt sũng.

"Việt Khê, cứu người giấy, cứu người giấy rồi.... Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẢI CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 10.3

Việt Khê thò tay đem người giấy trong nước mới vớt ra, ẩm ướt đất đất tiểu người giấy duỗi ra ôm lấy ngón tay của nàng đầu, như một nhân giống nhau thờ dài.

"Hù chết người giấy, hù chết người giấy. " Tiểu Ngũ lầm bầm, sau đó nho nhỏ hôn một cái Việt Khê đầu ngón tay, "Việt Khê rất bông. "

Việt Khê trên người bò lên sáu con người giấy, trong tay bưng lấy ẩm ướt đất đất Tiểu Ngũ, bắt nó đặt tại trên bàn, chuẩn bị xuất ra máy sấy vôi tới nó thổi thân thể.

"Phốc phốc phốc"

Tiểu Ngũ lắc lắc đầu, vung ra một ít bọt nước đến.

Những thứ này người giấy giấy đương nhiên không phải bình thường giấy, nước lửa không dung, rơi xuống nước làm khô thì tốt rồi.

"Được rồi, các người đừng nghịch ngợm, ngoan ngoãn ngồi ở chỗ này, ta cho các người cầm ăn. "

Xuất ra bảy chén đến, Việt Khê đi đến bên trong bên cạnh một cái chén lại hơi có chút thanh lộ, tiểu người giấy đám bọn họ leo đến trong chén, Thư Thư phục trang phục đích bắt đầu ăn uống.

"Việt Khê làm thanh lộ món ngon nhất, món ngon nhất. "

"Việt Khê bồng bồng đất, bồng bồng đất. "

Đối với bọn hăn khích lệ, Việt Khê hoàn toàn bất vi sở động. Mặc cho ai mười mấy năm qua bị người giầy như vậy một mực thối phồng, đều sinh ra sức miễn dịch.

Cơm nước xong xuôi, hằng ngày xoát mình một chút đào bảo điếm, Việt Khê lúc này mới ngủ, làm việc và nghỉ ngơi quy luật.

Hà gia.

Hà Kiến Nhất núp ở trong chăn bên cạnh, cả người đã thành một cái bóng, thân thể khẽ run rẩy, trong miệng lẩm bẩm: "Nhìn không thấy ta, nhìn không thấy ta! "

Chờ hăn từ trong chăn nhô đầu ra, đã nhìn thấy phiêu tại phía trước cửa sổ âm hồn.

Hà Kiến Nhất: "....."

Cứu mạng a...!. Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẢI CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 11.1

Việt Khê đi học thời điểm cho Tráng Tráng mua một cái tiểu bánh ngọt, không công bơ bên trên còn làm đẹp hai khỏa màu đỏ thảo dâu, nhìn qua làm cho người ta hết sức có muốn ăn.

Ngồi chồm hồm trên mặt đất, Việt Khê lấy ra đã sớm chuẩn bị cho tốt hương, trên tay khẽ nhoáng một cái, hương thượng lập tức thoát ra một đám thanh Yên, sau đó đem hương cắm ở bánh ngọt thượng.

Tráng Tráng bây giờ là quý, đồ ăn nhất định phải trải qua xử lý hải có thể ăn vào.

Đợi nàng thượng hết hương, Tráng Tráng lập tức liền bưng lên trên mặt đất bánh ngọt, a... Ô căn thật to một ngụm, một tờ tiểu béo mặt đều nhanh chôn ở bánh ngọt trong, hết sức cao hứng nói: "Ăn thật ngon a..., nhà này bánh ngọt món ngon nhất, từng cuối tuần mụ mụ đều mua cho ta một cái. "

Nói đến mụ mụ, thần sắc của hải mắt thường có thể thấy được sa sút xuống dưới.

"Ta thật là nhớ mụ mụ. "

Việt Khê nhìn thẳng lấy hải, nói: "Ta nghĩ, Tráng Tráng mụ mụ cũng rất nhớ Tráng Tráng. "

Nàng lời này là muốn an ủi Tráng Tráng, lại không nghĩ rằng Tráng Tráng nghe xong nhưng lại là lắc đầu, âm thanh hơi thở như trẻ đang bú nói: "Không muốn mụ mụ nghĩ tới ta, Tráng Tráng biết rõ, Tráng Tráng đã bị chết, mụ mụ nghĩ tới ta hội khổ sở. "

Việt Khê: ".....Tráng Tráng là một hảo haid tử. "

Nghe được nàng khích lệ chính mình, Tráng Tráng lập tức liền có chút ngượng ngùng, nhưng vẫn là nho nhỏ âm thanh nói: "Tráng Tráng vẫn luôn là hảo haid tử. "

Việt Khê bật cười.

Đợi Tráng Tráng ăn xong bánh ngọt, bày ở trên mặt đất chính là cái kia bánh ngọt nhan sắc nhìn qua đều mờ đi vài phần. Nếu như hiện tại nhân đến ăn cái này bánh ngọt, sẽ phát hiện nhạt như nước ốc, không có bất kỳ hương vị.

Đứng dậy, Việt Khê quay người lại đã nhìn thấy có 3 nữ haid tử biểu lộ quái dị nhìn xem nàng, xem nàng xoay đầu lại, lập tức ánh mắt lập loè, không dám nhìn nàng, trực tiếp xoay người rời đi.

Việt Khê khẽ nhú mày, ba người này, giống như có chút nhìn quen mắt a..., có phải hay không ở nơi nào nhìn thấy qua?

".....Thật sự, chúng ta đều thấy được, Việt Khê nàng đem bánh ngọt đặt ở trên mặt đất, vẫn còn bên trên đâm một nén nhang. Các người nói, nàng người này, có phải hay không cái kia a...? Cảm giác thật buồn nôn a.... "

"Ta đã sớm cảm thấy nàng là cái quái nhân, một chút cũng không thích sống chung, nhìn qua âm u. Các người là không phát hiện, nàng còn tại đằng kia lăm bằm lâu bầu, thấy ta nổi da gà tất cả đứng lên, quả thực hãi được sợ. "

"Các người nói nàng là không phải thấy được cái gì tằng (bần) cái gì a...? "

"Cái gì tằng (bần) cái gì? Người nói là quý ư? Trên thế giới này nơi đó có quý, ta xem nàng là có bệnh. "

.....

"Khẩu trừ khẩu trừ! "

Ngón tay đập vào trên bàn, mặc dù nhẹ, thế nhưng là trong nháy mắt lại truyền đến tất cả mọi người trong lỗ tai, theo bản năng liền ngẩng đầu nhìn về phía phát ra tiếng địa phương.

Hàn Húc khóe miệng chọn cười, ngữ khí không rõ nói: "Tĩnh tọa thường tư mình qua, chuyện phiếm không ai luận người khác thị phi. Sau lưng nghị nhân dài ngắn, các người không xấu hổ ư? "

Hắn cười vẫn là ôn nhu, thế nhưng là ánh mắt lại nhiều hơn một loại làm cho người ta không dám nhìn thẳng mũi nhọn, bị đôi mắt này nhìn xem, trong nội tâm nhện không được hiện ra một loại tên là xấu hổ tâm tình đến, trên mặt lập tức nóng rát đau.

Vừa rồi đối Việt Khê người nghị luận phân phân đám bọn họ không tự kìm hãm được trầm mặc xuống, có một nữ hài tử mạnh miệng nói: "Chúng ta nói cũng đúng sự thật, cái nào người bình thường sẽ ở cái chỗ kia thấp hươg ? "

Hàn Húc nói: "Tại hơn một tháng trước, có một hài tử tại đâu đó ra ngoài ý muốn, cái đứa bé kia mới năm tuổi. "

Nghe vậy, những người khác biểu lộ khê giật mình.

"Việt Khê đó là tại tế điện đưa bé kia, đó là một mảnh nhân tâm, các người lại đối với nàng thiện ý cử động báo dùng ác ý phỏng đoán. " Hàn Húc lắc đầu, làm như thờ dài bình thường đạo, "Quả thực làm cho người ta khinh thường. "

Hắn đáy mắt một mảnh tối nghĩa không rõ, những người khác không biết như thế nào đi hình dung, chỉ cảm thấy trước mắt Hàn Húc, giống như có một chút chút đáng sợ.

Có nữ hài tử nghe nàng nói như vậy sắp khóc, phía trước đã từng nói qua Hàn Húc thế nhưng là trường học của bọn họ giáo thảo, vóc người đẹp mắt không nói, tính cách lại hảo, học tập khá tốt, không biết có bao nhiêu nữ hài tử trong thâm tâm ưa thích hắn.

Hôm nay bị ưa thích nhân nói như vậy, những thứ này tiểu cô nương trong nội tâm cũng không ủy khuất bối rối ư?

Triệu Lộ khẽ hừ nhẹ một tiếng, trong nội tâm thập phần thoải mái.

Người khác không biết, nàng thế nhưng là biết rõ Việt Khê đó là có bản lĩnh thật sự, khá tốt Hàn Húc đứng ra cho nàng nói chuyện, bằng không thì cũng không phải là bạch làm cho nàng chịu ủy khuất?

Trong phòng học bầu không khí có chút quái dị, Việt Khê vừa đi vào phòng học, vô số ánh mắt hướng nàng xem đến, chân của nàng.... Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 11.2

bước xuống ý thức một trận, rồi sau đó lại điềm nhiên như không có việc gì tiêu sái đến chỗ ngồi của mình ngồi xuống.

Đợi tiết khóa thứ nhất xuống, Triệu Lộ còn có Từ Vi hai người đến tìm Việt Khê.

".....Người không biết, Hàn Húc nói lời kia thời điểm, ta nhìn đều có chút sợ, cũng không biết là vì cái gì. " Triệu Lộ nhìn thoáng qua ngời ở trên vị trí Hàn Húc, nhỏ giọng nói.

Từ Vi tế thanh tế khí nói: "Cũng là những người kia hơi quá đáng, ta nghe đều tức giận. "

"Như vậy, chỗ đó, thật sự có quý ư? " Triệu Lộ nhìn bốn phía liếc, gấp không ai chú ý, nhỏ giọng hỏi thăm.

Việt Khê nhẹ gật đầu, nói: "Hắn gọi Tráng Tráng, là cái rất đáng yêu hài tử. "

Triệu Lộ theo bản năng hít và một hơi, nhỏ giọng nói: "Có một loại tâm thế giới mở ra cảm giác. "

Đợi Triệu Lộ bọn hắn ly khai, Việt Khê như có điều suy nghĩ nhìn Hàn Húc liếc, không nghĩ tới đối phương lại vẫn sẽ giúp nàng nói chuyện. Trên thực tế, chuyện như vậy nàng Ngô đến không ít, thể chất nàng đặc thù, từ

nhỏ có thể trông thấy âm hồn, bị những người khác nhìn thấy, đều nói nàng là cái ngoại nhân, rảnh rồi nói toái ngữ, nàng cũng đã thói quen.

Ngược lại là không nghĩ tới, lúc này đây thậm chí có nhân giúp nàng nói chuyện.

A..., cảm giác đỉnh hiểm có.

Hôm nay thứ bảy, cũng chỉ tốt nhất buổi trưa khoá, đợi đến hết khoá, Việt Khê đi trường học tiểu siêu thị, tại sữa chế phẩm cái giá đỡ trước ngưỡng chân, nhìn xem trên kệ các loại sữa chế phẩm, khẽ nhú nhú mày, nhìn qua có chút buồn rầu bộ dạng.

Một tay từ phía sau nàng đưa qua đến, trực tiếp nắm bắt trên kệ một lọ thuần túy sữa bò.

Việt Khê quay đầu, ngửa đầu nhìn trước mắt nam nhân. Hai người bọn họ nằm cạnh có chút gần, Việt Khê lại đi một bước nhỏ, có thể trực tiếp tiến đụng vào Hàn Húc lồng ngực. Từ một cái khác góc độ nhìn lại, hai người như là tại ôm giống nhau.

Việt Khê theo bản năng lui về sau một bước, thế nhưng là phía sau chính là cái giá đỡ, tránh cũng không thể tránh.

"Cái này bài tử thuần túy sữa bò tương đối khá uống, tuyến cái này a."
"Hàn Húc lui về sau một bước, đem trên tay sữa bò đặt ở Việt Khê trên tay.

Việt Khê hỏi: "Người cảm thấy cái này hay uống? "

Hàn Húc gật đầu: "Ta từ nhỏ liền uống cái này, hương vị rất không tệ."
"

"Tốt lắm, ta liền mua cái này! " Việt Khê biểu lộ thập phần trịnh trọng nghiêm túc, quay người ngay tại cái giá đỡ rất phía dưới nói ra một rương

sữa bò.

Kết thúc sổ sách ra quầy bán quà vặt, Hàn Húc hỏi: "Người bây giờ trở về đi không? "

Việt Khê chăm chăm vào trong tay thuần túy sữa bò xem, nghe vậy không đếm xỉa tới ừ một tiếng. Sau đó như là đã suy nghĩ kỹ, nàng đứng ở Hàn Húc trước mặt, biểu lộ hết sức nghiêm túc, liền Hàn Húc cũng nhận không được nữa nghiêm túc.

"Làm sao vậy? " Hắc hỏi.

Việt Khê đưa trong tay thuần túy sữa bò đưa qua, tại Hàn Húc vẻ mặt mờ mịt trong lúc biểu lộ, mở miệng nói: "Tặng cho người. "

Hàn Húc: "? ? "

Việt Khê ngón tay giật giật, nói: "Người hôm nay không phải giúp ta giải thích ư, đây là cảm tạ. "

Lão đầu đã từng nói qua, người khác giúp người, người muốn cảm ơn người ta. Nàng kỳ thật có chút không được tự nhiên, làm cho nàng khu quý giết quý nàng còn không sợ hãi, thế nhưng là tặng người lễ vật, nhưng vẫn là lần đầu tiên.

Hàn Húc nhận không được cười, là cái loại này rất rõ ràng cười, đuôi lông mày đáy mắt đều mang theo cười.

"Vậy cảm ơn ngườiLee, tiểu cô nương. " Hắc nói như vậy, còn thò tay vuốt vuốt Việt Khê đầu.

Việt Khê quay đầu nhìn hắc, nhận không được nghĩ, người này giống như thật sự rất tốt xem đó a.

"Người nghĩ như thế nào khởi tiền đưa sữa bò? " Hàn Húc trong tay mang theo một rương sữa bò, có chút dở khóc dở cười.

Lẽ vật này, thật là thái "Kinh hi".

Việt Khê nói: "Ta nghe ta bên cạnh hàng xóm nói, học sinh cấp 3 nên uống nhiều thuần túy sữa bò, có thể làm cho nhân trở nên càng thông minh càng kiện khang. Một lọ sữa bò quá ít, cho nên ta mua một rương. "

Hàn Húc khiêu mi, tròn mắt nhìn nàng một cái, nói: "Kỳ thật người muốn cảm tạ ta không cần phiền toái như vậy, không bằng như vậy đi, ta....."

Hắn đang muốn nói cái gì, Việt Khê điện thoại di động chợt vang lên.

".....Cứu mạng, cứu mạng! ! "

Điện thoại di động vừa tiếp xúc với thông, bên trong liền truyền đến một tiếng thê lương tiếng kêu, theo tiếng kêu, bên trong còn có một loại thanh âm rất kỳ quái, như là có cái gì loài bò sát trên mặt đất nhúc nhích thanh âm.

Tình huống có chút không đúng!

Việt Khê biểu lộ nghiêm, bề bộn cho ăn... Một tiếng.

.... Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 11.3

bên trong truyền đến Híz-khà zz Hí-zzz thanh âm, sau đó là nhân đông đông đông thanh âm, đầu bên kia điện thoại nhân tựa hồ là tại chạy trốn, rất nhanh, bên trong lại truyền tới đóng cửa thanh âm.

"Tiểu lão bản, tiểu lão bản, là ta, ta là tại người trong tiệm mua phù chính là cái kia, người còn nhớ rõ ta sao? " Khoảng cách tiếng thờ dốc, nường theo lấy nữ nhân khóc hô run rẩy thanh âm.

Mua phù nhân?

Việt Khê cửa hàng mười ngày nửa tháng đều chưa chắc khai trương một lần, đã lâu như vậy, nàng cũng chỉ làm thành một đơn sinh ý, cho nên đối phương vừa nói nàng liền nhớ lại đã đến.

"Là người a..., làm sao vậy? Người chỗ đó đã xảy ra chuyện gì? " Việt Khê hỏi.

Tô Văn trong tay nắm thật chặt mua về phù, một thân mồ hôi lạnh, nàng khóc ròng nói: "Có xà, có xà.....Ta không biết, không biết, nó nhất định là muốn giết ta, là tới trả thù. Tiểu lão bản, người cứu cứu ta, cứu cứu ta a.... "

Nàng cực sợ, nắm trong tay lấy hoàng phù bên trên đã nhiễm lên nhàn nhạt màu xám. Theo thời gian chuyển dời, cái này cái phù hiệu quả càng ngày càng thấp.

Nàng lời này nói được bữa bãi, Việt Khê cũng không biết chuyện đã xảy ra là chuyện gì xảy ra.

Nàng xem liếc thời gian, một giờ trưa, nhân tiện nói: "Người chờ, ta tới tìm người a. "

Nghe nàng nói như vậy, Tô Văn hai mắt sáng ngời, lập tức đem địa chỉ của mình báo tới đây.

"Ta nhớ được địa chỉ của người. " Lần trước cho nàng gửi phù thời điểm, Việt Khê sẽ đem địa chỉ nhớ kỹ, "Đi, ta hiện tại cứ tới đây, người mua hai tờ phù nhớ rõ đeo tại trên người, vật kia muốn đổi với người động thủ, không dễ dàng như vậy. "

Cúp điện thoại, Hàn Húc nhìn qua, cười hỏi: "Muốn tài xế ư? Ta có thể tiễn người một đoạn đường. "

"Muốn! "

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình:ngày hôm qua sửa chữa chương và tiết, đem đúng giờ tuyên bố đựng phải, may mắn ta nhàm chán nhìn thoáng qua, bằng không thì các người hôm nay sẽ không đổi mới!. Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 12.1

Việt Khê còn nhớ rõ Tô Văn địa chỉ, nàng đã ở thành phố, hơn nữa cùng bọn họ khoảng cách cũng không xa, ngồi xe hơn nửa canh giờ đã đến.

"Là nơi đây ư? " Hàn Húc nhìn thoáng qua địa chỉ, Xuân Giang hoa viên cư xá.

Việt Khê gật đầu, nói: "Ta nhớ được là nơi đây, hẳn là tòa nhà lầu bốn403 gian phòng, ta khẳng định nhớ không lầm, trí nhớ của ta rất tốt. "

Xuân Giang hoa viên cư xá là cái rất xinh đẹp địa phương, xanh hoá làm được rất tốt, liếc nhìn lại, một mảnh xanh um màu xanh lá, hơn nữa an toàn công tác làm được cũng rất tốt, cũng là bởi vì này nơi đây giá phòng cũng không thấp.

Việt Khê cùng Hàn Húc nhìn qua liền lạ mắt rất, tại cửa ra vào đã bị bảo an nhân viên ngăn lại.

"Chúng ta tìm tòa nhà403 Tô tiểu thư. " Hàn Húc đi ra phía trước thương lượng, cười rộ lên thập phần thuần lương vô hại, lập tức liền thấp xuống trước mặt bảo an tính cảnh giác.

Hai người lại là một bộ đệ tử cách ăn mặc, nhìn ngang nhìn dọc cũng không như là người xấu,.

"..., ta đánh trước điện thoại. " Bảo an nói một tiếng, cho 403 Tô Văn gọi điện thoại đi, thế nhưng là vang lên vài âm thanh cũng không có nhân tiếp, bảo an kỳ quái đạo, "Như thế nào không ai tiếp? Hôm nay Tô tiểu thư ra cửa ư? "

Một cái khác mặt tròn bảo an nói: "Không phát hiện a..., ta hai ngày trước còn trông thấy Tô tiểu thư mua được, nói là thân thể không thoải mái, gần nhất cũng không đi ra ngoài. "

Ngày đó Tô Văn trả lại cho hắn một cái cục lớn vừa đỏ quả táo, cho nên nhớ rõ rất rõ ràng.

Nghe vậy, Hàn Húc cùng Việt Khê nhìn nhau.

"Ta đây đánh tiếp một chiếc điện thoại....."

"Không cần đánh cho, Tô tiểu thư sợ là đã xảy ra chuyện. " Hàn Húc nhìn xem hai cái bảo an, khẽ cau mày nói, "Hai chúng ta là Tô tiểu thư cháu trai chất nữ, lần này tới đây, là cô cô gọi điện thoại cho chúng ta, nghe thanh âm tình huống của nàng giống như thật không tốt, hai chúng ta trong nội tâm không bỏ xuống được, lúc này mới đến tìm nàng. "

Bảo an đánh giá hắn, hình như là đang tự hỏi lời của hắn rốt cuộc là thật sự hay là giả.

Hàn Húc mang trên mặt vừa đúng lo lắng, nói: "Nếu như các người không tin, các người có thể đi theo chúng ta cùng đi, như vậy được đi à nha. "

Nghe vậy, hai cái bảo an nhìn nhau, trong nội tâm cũng lo lắng Tô Văn là đã xảy ra chuyện, cho nên khẽ suy tư một chút đáp ứng.

Thời điểm ra đi, Việt Khê nhắc nhở: "Cái chìa khóa. "

Lại một mặt nghiêm túc nói: nếu nàng chóng mặt trong nhà, sẽ không nhân cho chúng ta mở cửa. "

Bảo an ồ một tiếng, lại gầy trở về đem cái chìa khóa mang lên.

Một đoàn người hướngb tòa nhà lầu đi, mặt tròn bảo an nhìn một mực trầm mặc Việt Khê liếc, nhỏ giọng cùng Hàn Húc nói: "Đây là người muội muội ư? Hai người các người thoát nhìn không quá giống a.... "

Hàn Húc mặt không đổi sắc nói: "Nàng như mụ mụ, ta như ba ba. "

"Oa, vậy người ba mẹ lớn lên cũng nhìn rất đẹp a.... " Mặt tròn bảo an cảm thán.

Hàn Húc gật đầu nói: "Đúng vậy a, cho nên hai chúng ta lớn lên cũng nhìn rất đẹp, chúng ta người một nhà nhan giá trị đều rất không tồi. "

Mặt tròn bảo an: "....." Mặc dù là sự thật, thế nhưng là như thế nào nghe như thế nào cảm thấy có chút khó đâu.

"Muội muội của người thoát nhìn giống như không ưa thích nói chuyện a.... " Mặt tròn bảo an lại mở miệng nói.

"Muội muội ta phải không yêu nói chuyện, bất quá nàng tính tình rất tốt, tâm địa cũng rất thiện lương. "

Bốn người ngồi thang máy đã đến lầu bốn, lớn tuổi chính là cái kia bảo an đi gõ cửa, bất quá xoa bóp cả buổi cũng không gặp nhân mở ra cửa.

Hai cái bảo an nhìn nhau, cảm thấy sự tình có chút không đúng, vội vàng cầm cái chìa khóa đem cửa mở ra. Lúc này thời điểm, cũng rất may mắn Việt Khê nhắc nhở bọn hắn đem cái chìa khóa dẫn tới, bằng không thì còn muốn lộn trở lại đi lấy cái chìa khóa, thường xuyên qua lại được tốn bao nhiêu thời gian.

Vừa vào nhà, một cổ hàn khí liền trước mặt đánh tới, làm cho người ta theo bản năng sợ run cả người.

"Oa, lạnh quá, trong này hơi lạnh cũng đã có thái đủ a. " Mặt tròn bảo an vuốt vuốt hai tay, trong bóng đêm lục lọi mở đèn, thăm nói, "Như thế nào ban ngày còn đem bức màn cho kéo đã đến, đen như vậy. "

Bọn hăn mới từ bên ngoài tiến đến, quả thực thông gia bên cạnh đều thấy không rõ lắm.

Việt Khê nhưng lại là khế nhúu mày, cái này trong phòng âm khí thật sự là quá nặng đi, cái này trong phòng đen như vậy ngoại trừ kéo bức màn bên ngoài, âm khí quá nặng cũng là một nửa nguyên nhân.

Từ trong lòng ngực xuất ra một đạo hoàng phù đến, nàng vung trộm nhét vào Hàn Húc trong tay, nhỏ giọng nói: "Có chút không đúng, người lấy trước lấy đạo phù này. "

Hàn Húc thò tay cầm chặt.... Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 12.2

Phù, trong lòng bàn tay tựa hồ còn có tiểu cô nương mềm mại ấm áp độ ấm.

Đèn vừa mở ra, mọi người liền kinh ngạc.

"Cái này.....Đây là bị cướp bóc ? " Mặt tròn bảo an một câu thốt ra.

Chỉ thấy trong phòng một mảnh hỗn độn, như là trải qua vùi rỗng giống nhau, đồ dùng trong nhà ngã trái ngã phải té trên mặt đất, ở giữa nhất khay trà bằng thủy tinh trực tiếp nát trên đất, mảnh vun thủy tinh rớt trên đất.

Hàn Húc ngồi xổm ghế sofa bên cạnh, nhìn xem trên mặt đất dấu vết như có điều suy nghĩ nói: "Các người xem, cái này như không giống như là cái gì loài bò sát trên mặt đất di động dấu vết. "

Màu đen dấu vết từ phòng bếp một mực lan tràn đến toàn bộ phòng khách, hơn nữa hết sức rõ ràng.

Lời của hắn làm cho người ta nhin không được sinh ra thập phần không tốt liên tưởng, nổi da gà lập tức tự đứng lên.

Mặt tròn bảo an xoa xoa đôi bàn tay, nói: "Người không nên làm ta sợ, cái dạng gì loài bò sát hội lưu lại như vậy dấu vết a...? "

"Thí dụ như.....Xà? " Hàn Húc nói khẽ.

Lời này càng làm cho nhân tóc gáy đứng đấy, như vậy dấu vết, phải hơn nhiều tráng kiện xà mới có thể lưu lại?

"Không thể nào. " Lớn tuổi bảo an lắc đầu, bất mãn hết sức Hàn Húc lời nói, "Tiểu khu chúng ta an toàn công tác làm được rất đúng chỗ, tuyệt đối sẽ không lại để cho trong khu cư xá xuất hiện loại vật này. "

"Sống không được, chết đâu? " Việt Khê chợt mở miệng, nàng xem xem bốn phía, đạo, "Chúng ta tới rồi lâu như vậy, chủ nhân cũng không trông thấy đi ra, xem ra là thực đã xảy ra chuyện. "

Nàng theo trên mặt đất dấu vết đi vào cửa phòng ngủ, nói: "Là nơi đây....."

Cánh cửa này sau lưng, nàng có thể cảm giác được không lồ âm khí, như là một tòa nga núi lớn.

Lớn tuổi bảo an thò tay gõ cửa, bên trong không có động tĩnh, liền thò tay nắm cái đồ vịn cửa, vịn vẹo uốn éo, lại không mở cửa ra.

"Cửa từ bên trong khóa trái. "

Như vậy nói cách khác, chủ nhân ngay tại trong phòng ngủ bên cạnh.

Việt Khê nhíu nhíu mày, nói: "Không thể chậm trễ, khí tức của nàng đã rất yếu, các người trước hết để cho khai mở. "

Những người khác không rõ ràng cho lắm nhìn xem nàng, nhưng vẫn là nhượng xuất vị trí.

"Phanh! "

Theo một tiếng vang thật lớn, cửa phòng ngủ tại bốn người trước mặt mở ra, Việt Khê thời gian dần qua thu hồi chân của mình, có chút phát sầu thầm nói, "Chắc có lẽ không để cho ta bồi thường a. "

Trong phòng ngủ bức màn cũng là kéo đến, so về bên ngoài, còn muốn càng đen kịt một ít, căn bản nhìn không thấy cái gì.

"Ta mở đèn, ở đâu.....Nơi đây! "

Theo cùm cụp một tiếng đèn mở ra thanh âm, trong phòng ngủ lập tức sáng lên, đợi trông thấy trong phòng ngủ cảnh tượng, mọi người theo bản năng lại hít một hơi khí lạnh.

"Trương.....Trương thúc, cái kia.....Đó là cái gì? " Mặt tròn bảo an sợ tới mức trực tiếp lui về phía sau, đụng vào phía sau Hàn Húc, lắp bắp hỏi lớn tuổi chính là bảo an.

Trương thúc sắc mặt cũng có chút trắng bệch: "Ta không biết, đây là.....Xà? "

Chỉ thấy phòng ngủ trên giường, hắn là vật chủ nữ nhân nằm ở trên giường, mặc một bộ màu trắng váy ngủ, sắc mặt xanh trắng, không biết sinh tử. Đương nhiên, làm cho người ta sắc mặt đại biến không phải nàng, mà là trên người nàng đồ vật. Tại trên người của nàng, lẫn quần một cái đen kịt cự xà, cự xà cái đuôi trực tiếp đem nàng cho vòng...Mà bắt đầu.

Con rắn kia không biết sống bao nhiêu năm, thân hình thập phần cực lớn, xoay quanh trên giường, trực tiếp đem rộng hơn hai mét lớn lên giường lớn cho chiếm cứ, mà Tô Văn thân thể, tất bị cái đuôi của nó cho nhốt chặt.

Trương thúc thật sâu hít và một hơi, vừa mới hắn vẫn còn lời thề son sắt nói bọn hắc cư xá không có thứ này, thế nhưng là trước mắt liền xuất hiện như vậy một cái đại xà, vẫn là một cái hình thể thập phần cực lớn hắc xà.

"Tê tê tê....." Hắc xà nghiêng đầu lại, một đôi mắt nhan sắc đỏ thẫm, trong mắt tràn đầy điên cuồng cùng lệ khí.

Hai cái bảo an theo bản năng lui về sau một bước, có chút sợ hãi.

Lớn như vậy một con rắn, đều có thể trực tiếp đem người cho nuốt luôn, bọn hắn làm sao có thể không sợ?

"Nghe nói mãng xà chắc là sẽ không chủ động công kích nhân, chúng ta trước chậm rãi....."

Lui ra ngoài.....

Mặt tròn bảo an lời còn chưa nói hết, đã nhìn thấy Việt Khê trực tiếp đi về phía trước một bước, hắn theo bản năng thò tay muốn đem nhân bắt trở lại, lại không nghĩ rằng trực tiếp bắt hụt.

Làm sao sẽ trảo không?

Mặt tròn bảo an mặt mũi tràn đầy khó hiểu.

Việt Khê vừa đi vừa nói: "Không còn kịp rồi, Tô Văn hơi thở đã thực mỏng manh, lại không cứu nàng, nàng liền đã chết."

"Tô Văn?" Viên mặt bảo an vẻ mặt kinh ngạc, "Nàng không phải người cô cô sao? Người như thế nào trực tiếp kêu nàng tên?"

Hàn Húc: "....."

Này không phải trọng điểm đi.

"Kia xà, rốt cuộc là thứ gì?" Trương thúc lẩm bẩm. Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 13

Màu đen cự xà xoay đầu tới, màu đỏ tươi con người không mang theo bất luận cái gì cảm tình, xà tin phun ra nuốt vào, thương thân cao cao cung khởi, đã là uy hiếp, cũng là công kích khúc nhạc dạo.

Việt Khê sắc mặt bất biến, từ trong lòng móc ra một phen hoàng phù tới.

Hai cái bảo an xem nàng khí định thần nhàn, còn tưởng rằng nàng có cái gì hảo biện pháp, lại không nghĩ rằng nàng thế nhưng từ lấy ra một phen hoàng phù, thấy thế nào như thế nào làm nhân tâm cảm thấy quái dị.

“Tiểu cô nương, đừng xằng bậy, mau tới đây.” Trương thúc vội vàng kêu nàng, lại sợ chọc giận cái kia cự xà, thanh âm phóng đến cực nhẹ.

Hàn Húc ngăn trở nói: “Ngài nhị vị yên tâm đi, không có việc gì, ta muội muội chính là chuyên nghiệp.”

Chuyên nghiệp?

Chuyên nghiệp cái gì, trào xà sao?

“Người không nên xuất hiện ở chỗ này, mặc kệ người trong lòng có bao nhiêu đại oán khí, sẵn hiện tại còn chưa chết người, liền thu tay lại đi, bằng không người liền không còn có quay đầu lại lộ.” Việt Khê thông thả ung dung mở miệng, nàng không có tùy tiện động thủ, chỉ là bởi vì tại đây

điều cự xà trên người cảm giác được thật lớn oán khí, kia cổ oán khí thậm chí so âm khí còn muốn trọng.

Xem ra, này cự xà cùng Tô Văn chi gian xem ra có chút nhân quả.

Nàng nhìn thoáng qua bị cự xà cuốn lấy Tô Văn, nhắc nhở nói: “Người lại không buông ra, nàng liền thật sự muốn chết.”

Cự xà cao cao ngẩng đầu, mở ra bồn máu mồm to đột nhiên hướng tới Việt Khê cắn tới, trong miệng sâm bạch răng nọc nhìn qua thập phần khủng bố, nếu là bị cắn trúng như vậy một ngụm, sợ là đến đem thân thể cắn cái đối xuyên.

“..... Xem ra là đã không có lý trí.”

Việt Khê thở dài, trên tay hoàng phù bắn nhanh mà ra, vô số hoàng phù lập tức rậm rạp đem cự xà bao lấy.

Một trương hoàng phù cự xà nhưng thật ra có thể khiêng được, chính là Việt Khê này như là rải bình thường giấy giống nhau cách dùng, cự xà vậy không có cách. Nó vài thập niên chưa nhập phạm trần, này đó tu sĩ đều như vậy nhà giàu mới nổi sao?

Hoàng phù thượng có trừ tà trấn áp hiệu quả, cự xà công kích thân mình cứng đờ, chợt thống khổ ở trong phòng quay cuồng lên, thật lớn thân thể như ẩn như hiện, tê tê tê phun tức thanh ở trong phòng có vẻ thập phần khủng bố.

Viên mặt bảo an nhìn này hết thấy, lâm lâm nói: “Khoa học chủ nghĩa phát triển quan.....”

Đi người muội khoa học chủ nghĩa, cái này làm cho ta còn như thế nào tin tưởng khoa học?

Cự xà mục nếu chuông đồng, trong miệng đột nhiên bắn ra nọc độc, Việt Khê thân mình uốn éo, nọc độc rơi trên mặt đất, mộc chất sàn nhà lập tức truyền ra ăn mòn thanh âm, trên mặt đất trong chớp mắt liền xuất hiện một cái động lớn.

“Ta sát, trên lầu người làm quái gì ? Sàn đều phá!” Từ trong động truyền đến dưới lầu người chửi rửa thanh.

Việt Khê mặt vô biểu tình nhìn trên sàn nhà đại động liếc mắt một cái, có chút sinh khí —— lớn như vậy một cái động, không biết muốn bồi bao nhiêu tiền a.

Nguyên bản còn nghĩ chọn dùng ôn hòa thái độ, cái này Việt Khê trong lòng có như vậy một chút keo kiệt, nghĩ muốn bồi thường tiền, hoàn toàn không nghĩ thủ hạ lưu tình.

Năm trương hoàng phù bắn nhanh mà ra, lôi phù các dừng ở cự xà bên người, hợp thành sao năm cánh mang trận, chỉ thấy màu tím sao năm cánh mang chớp động, giây tiếp theo, điện quang loạn lóe, lôi xà từ giữa không trung từ trên trời giáng xuống, trực tiếp oanh tạc ở cự xà trên người, trong phòng nháy mắt truyền đến bùm bùm lôi điện bạo liệt thanh.

“..... Cực phẩm lôi phù? Vẫn là nhất cực phẩm cực phẩm lôi phù.” Từ bên ngoài đột nhiên tiến vào một thanh niên, nhìn trong phòng điện quang chớp động cảnh tượng, lập tức liền sửng sốt, “Năm trương cực phẩm lôi phù, liền như vậy ném văng ra?”

Hắn trong lòng kia kêu một cái đau mình a, cực phẩm lôi phù, kia chính là tiền đều mua không được hảo ngoạn ý a, này một ném liền ném năm trương, không biết cái gì gọi là lãng phí đáng xấu hổ sao?

Ngay cả hắn, Bạch gia anh tuấn nhất soái khí được hoan nghênh tiểu thiếu gia, cũng đều mới tam trương, hoàn toàn luyện tiếc dùng hảo đi.

Cực phẩm lôi phù sở dĩ là cực phẩm lôi phù, uy lực không biết muốn vượt qua bình thường lôi phù nhiều ít lần, điện quang chớp động, liên tính là bọn họ này đó người vây xem, đều có thể cảm nhận được cái loại này bàng bạc lực lượng, làm người cảm thấy trong lòng run sợ, càng đừng nói bị nhốt ở bên trong cự xà.

Ánh sáng tím biến mất, cự xà khổng lồ thân thể ầm ầm ngã xuống đất, rồi sau đó ở đại gia trước mắt, thân thể chậm rãi thu nhỏ lại, trong chớp mắt cũng chỉ dư lại một màu đen da.

“..... Này, đây là hảo?” Viên mặt bảo an một bộ không lấy lại tinh thần bộ dáng, bị đánh sâu vào tam quan còn không có tới kịp trọng tố.

Việt Khê đi qua đi đuổi tay nhặt lên cự xà lưu lại da đen, khẽ nhú mày nói: “Đào tẩu.”

Vừa rồi chạy vào thanh niên đi tới, nhìn kia da đen, kinh ngạc nói: “Đây là kia âm xà lưu lại xác ve, cũng là nó âm hồn có thể hiện thân lớn nhất nguyên nhân. Như vậy lớn lên xác ve, này xà sống sợ là không thua kém trăm năm.”

Việt Khê trầm mặc trong chốc lát nói: “Như vậy vật nhỏ, đều sẽ mang theo một chút linh tính, không biết như thế nào mất đi tính mạng.”

Thanh niên cũng cảm thán nói: “Đúng vậy, như vậy xác ve, có thể làm tốt vài món phòng thân y.”

Việt Khê làm như mới chú ý tới hắc, nhìn hắc hơi hơi nhú mày: “Người là ai?”

Viên mặt bảo an a một tiếng, nói: “Đúng vậy, người là ai a, người như thế nào chạy đến chúng ta tiểu khu tới? Đăng ký sao?”

Thanh niên đánh cái ha ha, nói: “Ta kêu Bạch Tề Tinh, chúng ta bạch gia đi chính là xem tinh bói toán một đạo. Ta lần này tới, là bởi vì cảm giác được các người tiểu khu âm khí quá nặng, tìm âm khí đi tìm tới. Chỉ là không nghĩ tới, nguyên lai nơi này đã có đồng đạo người trong ở. “

Hắn rất là hiếm lạ nhìn Việt Khê, nói: “Không biết đạo hữu người là nhà ai người, ta như thế nào chưa từng có gặp qua người?”

Việt Khê tự hỏi một chút, nói: “Ta là Việt gia.”

Việt gia?

Bạch Tề Tinh suy nghĩ nửa ngày, cũng không nghĩ tới bọn họ trong vòng có nhà ai là họ càn. Ngay cả vị này Việt tiểu thư, hắn cũng trước nay chưa thấy qua, chưa từng nghe qua, nếu thật là trong vòng, hắn không có khả năng không biết.

Chẳng lẽ là những cái đó lánh đời chưa ra thế gia?

Bạch Tề Tinh trong lòng lung tung rối loạn nghĩ, lại nghĩ tới Việt Khê ném kia mấy trương cực phẩm lôi phù, trong lòng đau mình, nhin không được đối Việt Khê nói: “Việt tiểu thư, người vừa mới dùng hoàng phù, là trưởng bối nhà người ban tặng sao? Người đừng trách ta lảm miệng.....”

“Không phải trưởng bối cấp, ta là chính mình họa.”

“..... Đối phó một cái âm xà, nơi nào yêu cầu như vậy thứ tốt, thật sự là quá lãng..... Từ từ, người nói là chính người họa?” Nói đến một nửa, Bạch Tề Tinh đột nhiên trừng lớn đôi mắt, thập phần khiếp sợ nhìn Việt Khê.

Việt Khê gật gật đầu, theo lý thường hắn là nói: “Ta dùng phù đều là ta chính mình họa.”

Bạch Tề Tinh lập tức hai mắt tỏa ánh sáng nhìn nàng, trơ mặt ra hỏi: “Như vậy, người có thể hay không bán ta mấy trương, ta có tiền.”

Có tiền?

Việt Khê nhìn vẻ mặt của hắn lập tức liền nghiêm túc, lấy ra di động mở ra đào bảo cửa hàng, nói: “Đây là ta đào bảo cửa hàng, người tưởng mua liền tại đây hạ đơn đi.”

Bạch Tề Tinh nhìn thoáng qua cửa hàng tên, lấy ra di động thập phần thuần thục mở ra đào bảo.

“..... Đây là một thủy phù? Cực phẩm mới ba ngàn khối?”

“Lôi phù..... Ta mẹ, cực phẩm lôi phù năm ngàn?”

“Gió mạnh phù hai ngàn nhị.....”

Xem xong cửa hàng ít ỏi thương phẩm, Bạch Tề Tinh trong lòng có điểm phức tạp.

Cái này giá cả, thật con mẹ nó tiện nghi.

Kia cực phẩm lôi phù, bên ngoài chính là muốn bán thượng trăm vạn, nơi này thế nhưng chỉ cần năm ngàn khối? Đâu hắn.

Xoát xoát xoát, Bạch Tề Tinh bay nhanh hạ đơn, đem trong tiệm hoàng phù toàn bộ cấp các mua một phần, cực phẩm lôi phù hắn tổng cộng mua hai trương. Kỳ thật hắn còn tưởng nhiều mua một chút, chỉ là hắn sợ Việt Khê sẽ bởi vậy hao tổn quá độ, đành phải đau lòng từ bỏ.

Hạ xong đơn, hắn nói: “Người này giá cả định đến cũng quá thấp, này một thủy phù, có đi uế mình tâm hiệu quả, bình thường bên ngoài chào giá đều là thượng vạn khối, cực phẩm càng là dù ra giá cũng không có người bán, người này đó giá cả thật là quá thấp.”

Quá thấp?

Việt Khê đôi mắt hơi hơi trừng lớn, nàng còn vẫn luôn cảm thấy chính mình định đến quá cao.

Bạch Tề Tinh xem nàng bộ dáng này liền biết nàng căn bản không hiểu hành nội giá cả, càng là khẳng định đáy lòng suy đoán, xem ra thật đúng là cái nào lánh đời gia tộc hài tử, cho nên mới có thể như vậy yêu nghiệt.

“Tới, người đem điện thoại cho ta, ta cho người thao tác.....” Bạch Tề Tinh lấy quá Việt Khê di động, ngón tay lạch cạch lạch cạch thao tác lên.

Này đó cái gì giá cả, hết thấy đều phải sửa, như vậy thấp giá cả, quả thực ném phù triện mặt.

Bên kia Hàn Húc hơi hơi híp mắt, đi tới sờ sờ Việt Khê đầu, hỏi: “Người này làm sao bây giờ? Kêu xe cứu thương sao?”

Việt Khê nguyên bản muốn hỏi hấn làm gì sờ chính mình đầu, nghe hấn vừa hỏi, liền đem vấn đề này ném tại sau đầu, nói: “Trước kêu xe cứu thương đi.”

Nàng đi qua đi kiểm tra rồi một chút Tô Văn thân thể, cho nàng đem trong cơ thể âm khí xử lý một chút, sau đó lấy ra một trương thanh tâm phù thiêu phóng trong nước rót cho nàng uống lên.

Viên mặt bảo an xem đến vẻ mặt hiếm lạ, người trẻ tuổi đã hoãn quá mức, nhưng thật ra tò mò đi lên, nói: “Nguyên lai trong TV diễn đều là thật sự, quả nhiên là muốn uống nước bùa a.”

Bên kia Bạch Tề Tinh cũng không ngẩng đầu lên nói: “Này thật không có, nước bùa chỉ là phương tiện một chút mà thôi, nói cách khác người tổng

không thể trực tiếp đem phù tắc trong miệng nhai ăn đi, dùng uống tổng so dùng ăn ngon đi.”

Viên mặt bảo an: “.....”

Việt Khê từ Tô Văn trong tay lấy ra một trương đã biến thành màu đen hoàng phù, đây là nàng từ Việt Khê trong tiệm mua trừ tà phù, hiện giờ đã bị âm khí hoàn toàn cảm nhiễm, bên trong linh khí hoàn toàn biến mất.

Cũng ít nhiều này trương linh phù, bằng không Tô Văn sợ là đã sớm mất mạng.

Rót hạ nước bùa, Tô Văn xanh trắng sắc mặt rất cuộc đẹp nhiều, ít nhất có không khí sôi động, mà không phải giống vừa rồi như vậy, thoát nhìn quả thực giống như là một khối cứng đờ thi thể.

Việt Khê sách một tiếng, bắt lấy Hàn Húc tay điểm điểm Tô Văn ấn đường.

Viên mặt bảo an lại hỏi: “Đây là cái gì nghi thức sao?”

Việt Khê giải thích nói: “Đây là linh đài, ta vừa rồi là cho nàng điểm linh đài, hộ nàng linh thức thanh minh, không hãm hỗn độn.”

Bạch Tề Tinh cũng nói: “Điểm linh đài, vẫn là đến muốn đại công đức giả tới làm, chỉ cần hơi hơi cọ một chút công đức, bảo người linh đài thanh minh, không dính bụi trần.”

Đại công đức giả, tự mang kim quang công đức, kia chính là hết tẩy âm tà chi vật khắc tinh.

Hắn nói xong ngẩng đầu lên, chờ thấy Việt Khê bên người Hàn Húc, hai mắt nháy mắt liền trừng lớn.

Kia bắt mắt công đức kim quang, quả thực làm người cảm thấy chói mắt.

“Huynh đệ.....”

“Ta không lo hòa thượng, cũng đối các người ngành sản xuất không có hứng thú.”

Bạch Tề Tinh: “.....” Này còn làm hăn nói như thế nào?

“..... Đây là cái gì?” Viên mặt bảo an đột nhiên kêu sợ hãi một tiếng, chỉ vào trên giường Tô Văn tay.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 14

Chỉ thấy trên giường Tô Văn trắng nõn bóng loáng cánh tay thượng
trải rộng đen nhánh vẩy, vẩy sờ lên mang theo vài phần lạnh băng cứng đờ,
Việt Khê thu hồi tay thời điểm còn không cẩn thận bị vẩy cấp quất bị
thương, một giọt huyết châu tí tách một tiếng lăn xuống ở cánh tay của
nàng thượng.

“Đây là thứ gì?” Viên mặt bảo an chỉ cảm thấy khiếp đến hoảng, này
chỉ cánh tay, nơi nào còn giống nhân loại cánh tay?

Bạch Tề Tinh thần sắc ngưng trọng, nói: “Là xà chướng, trên người
nàng như thế nào sẽ xuất hiện xà chướng?”

“Cái gì là xà chướng?” Viên mặt bảo an hỏi.

Bạch Tề Tinh giải thích nói: “Xà chướng thứ này, nói đến cùng cũng
chính là nhân quả. Vị tiểu thư này có thể là làm cái gì tổn thương cái kia cự
xà sự tình, trên người liền nhiễm nhân quả. Âm xà nhập thể, nàng trên
người sẽ chậm rãi trường ra xà lân, vừa mới bắt đầu tay chân, sau đó là thân
thể, cuối cùng là mặt. Xà lân sẽ bao trùm nàng toàn bộ thân thể. Chờ đến
lúc đó, xà lân phúc thân, không người không quý. Xà lân bao trùm địa
phương, còn sẽ có da tróc thịt bong đau đớn.”

Nghe hẳn giải thích xong, viên mặt bảo an nhin không được hút một
ngụm khí lạnh, thương hại nhìn nằm ở trên giường Tô Văn liếc mắt một
cái, nói: “Này cũng quá thảm đi.”

Việt Khê lãnh đạm nói: “Loại dưa đến dưa, nếu là nhân quả, đó chính là nàng nên được. Nếu không phải nàng đối cái kia cự xà làm ra cái gì không tốt sự tình, cũng sẽ không tao xà ghi hận, thậm chí trên người trường ra xà lân tới.”

Nàng có thể thể nàng loại bỏ âm khí, lại không thể chữa khỏi nàng xà chướng, bởi vì đây là quả. Cởi chuông còn cần người cột chuông, nếu muốn giải quyết xà chướng, tự nhiên đến yêu cầu cái kia hệ linh người.

Bất quá xem cái kia cự xà đầy bụng oán khí bộ dáng, nhưng không giống như là cái khoan hồng độ lượng xà.

Bạch Tề Tinh thở dài, có chút khó xử nói: “Kỳ thật vẫn là có cái phương pháp, xà chướng như dòi phụ cốt, nó là bám vào trên xương cốt, dùng linh lực hóa thành quất cốt đao, một tầng một tầng đem xà chướng quất xuống dưới, kia cũng dễ làm thôi.”

Đương nhiên, như vậy phương pháp cho người ta mang đến thống khổ, cũng là khó có thể tưởng tượng, quất cốt chi đau, không có tự mình thể hội, người rất khó hình dung, đại gia chỉ là nghe hăn nói, đều nhin không được cảm thấy đau.

“Quất cốt..... Sợ là xà chướng bị quất ra tới, người nhưng thật ra trước đau đã chết.”

Việt Khê nói: “Việc này trước không vội, kia cự xà xem ra là cái có thù tất báo, lúc này đây không có đắc thủ, khẳng định sẽ không thiện bãi cam hựu, còn sẽ tìm đến nàng, chúng ta trước đem Tô tiểu thư đưa đến bệnh viện đi thôi.”

Nghe nàng kêu Tô Văn Tô tiểu thư, hai cái bảo an trong lòng ám đạo một tiếng quả nhiên.

Từ vào nhà tới xem Việt Khê cùng Hàn Húc động tác, hai người liền cảm thấy, này hai cái tiểu hài tử nhưng không giống như là vị kia Tô tiểu thư con cháu, bất quá cũng là ít nhiều bọn họ, bằng không chủ hộ chết ở trong phòng bọn họ cũng không biết. Có lẽ cách mười ngày nửa tháng, đại gia mới có thể phát hiện, chủ nhân nơi này chết ở trong phòng, ngẫm lại đều cảm thấy khiếp đến hoảng.

“Ta liền nói sao, kia Tô tiểu thư tuy rằng bộ dáng còn có thể, nhưng là này hai tiểu hài tử so nàng đẹp nhiều, một chút đều không giống như là người một nhà.” Viên mặt bảo an ở kia nói thầm.

Trương thúc nhịn không được đuổi tay chụp một chút đầu của hân, tiểu tử thú, cái này là trọng điểm sao?

Xe cứu thương đi vào tiểu khu, rước lấy vô số người vây xem, không biết là nơi nào đã xảy ra chuyện.

Việt Khê bọn họ đi theo xe cứu thương đi vào bệnh viện, bác sĩ bọn họ đối với Tô Văn trên người xà chương thực cảm thấy hứng thú, kia đồ vật, thấy thế nào đều không giống như là nên sinh trưởng ở nhân loại trên người.

“Chẳng lẽ là sự phản tổ?” Có cái thực tập bác sĩ lẩm bẩm.

“..... Liền tính là sự phản tổ, cũng nên là trường mao, biến thành người vượn đi, người gặp qua phản tổ trường vầy?” Cùng hân một đạo người nhịn không được mắt trợn trắng.

“Nói không chừng nàng tổ tông là mang theo vầy sinh vật cũng không nhất định, xà nhân? Nữ Oa?”

“.....”

Bác sĩ cấp Tô Văn cẩn thận kiểm tra rồi, phát hiện nang thân thể hao tổn thập phần nghiêm trọng, thân thể thập phần hư, mặt khác trừ bỏ trên người nang vậy, nhưng thật ra không có mặt khác ngoại thương.

“Có lẽ, này sẽ là chữa bệnh sử thượng một lần trọng đại phát hiện. “Tô Văn chủ trị bác sĩ có chút hưng phấn, bình chữa bệnh còn có nghiên cứu tinh thần, nhưng thật ra thập phần quan tâm Tô Văn thân thể.

Cấp Tô Văn cẩn thận kiểm tra qua sau, phát hiện nang thân thể cũng không có cái gì trở ngại, bất quá suy xét đến trên người nang kỳ quái vậy, vẫn là cho nang chuyển vào khán hộ phòng bệnh, một ngày hộ sĩ muốn tới kiểm tra bảy tám thứ.

Chờ hết thay chuẩn bị cho tốt, đều màn đêm mới lên, cũng nên ăn cơm chiều.

“Nếu không kêu cơm hộp?” Hàn Húc nhẹ giọng hỏi.

Bạch Tề Tinh ai một tiếng, nói: “Ta biết phụ cận có gia lầu thịt dê cửa hàng, siêu cấp chính tông, vừa vặn người này đào bảo cửa hàng ta còn muốn lộng một chút, chúng ta cùng đi ăn đi, ta mời khách.”

Lầu thịt dê cửa hàng liền ở bệnh viện qua đi đi qua một cái ngã tư đường liền đến, cổ kính kiến trúc, ở trong bóng đêm treo cao hai cái màu đỏ đại đèn lồng, chiếu đến người mặt đều là đỏ rực, đi vào, bên trong phục vụ sinh một thân cổ sắc giả dạng, thấy bọn họ tiến vào, cùng kêu lên thét to nói: “Khách quan bên trong thỉnh.”

Kia trong nháy mắt, thật là có một loại xuyên qua thời không ảo giác.

“Nhà này lầu thịt dê, nó thịt dê kia đều là chọn dùng độc đáo xử lý phương pháp, một chút tanh vị đều không có, còn đều là năm đến sáu tháng tiểu dê con, ăn lên kia kêu một cái tươi mới.” Bạch Tề Tinh cho bọn họ hân phở cập khoa học, đối nhà này cửa hàng thập phần tôn sùng.

Chờ cái lâu đi lên thời gian, Bạch Tề Tinh đem Việt Khê di động còn cho nàng, nói: “Hảo, người bên trong thương phẩm ta đều cho người đem giá cả điều chỉnh một chút. Còn hảo người trước kia bán không nhiều lắm, bằng không không phải muốn mệt đã chết. Vẽ bùa vốn dĩ liền khó, càng đừng nói cái loại này thượng đẳng linh phù, đó là lại phế linh lực lại phế tinh khí thần.”

Vẽ bùa rất khó sao?

Thường xuyên hiện học hiện họa Việt Khê tỏ vẻ, phi thường không hiểu loại này cảm thụ.

Việt Khê tiếp nhận di động nói: “Người mua phù rất nhiều đều không có hàng hiện có, ta đều trở về cho người hiện họa, người không nóng nảy đi?”

Bạch Tề Tinh xua tay nói: “Không nóng nảy, ta thực nhàn..... Nói, người năm nay vài tuổi?”

Lúc này hắn mới nhớ tới hỏi Việt Khê tuổi tác, thoát nhìn, giống như rất nhỏ bộ dáng, không phải là vị thành niên đi?

Không không không, không nên, có thể họa cực phẩm linh phù, vậy đại biểu thực lực của nàng đã đạt tới một cái rất cao thâm nông nổi, như vậy thực lực, sao có thể không thành niên?

Nhiều nhất, cùng hắn giống nhau đại học đi, mặt nộn gì đó, có người chính là trời sinh hiện tuổi trẻ sao.

“..... Ta năm nay mười bảy.” Việt Khê tuy rằng không biết hắn vì sao hỏi chính mình tuổi, bất quá này cũng không phải cái gì không thể cáo người, cũng liền nói.

Mười bảy.....

Bạch Tề Tinh biểu tình cương, hắn đem đầu khải ở trên bàn, lăm bắm nói: “Người so người sẽ tức chết, còn hảo ta người này lòng dạ rộng rãi.” Bằng không không được hâm mộ ghen tị hận, đem chính mình cấp nghẹn khuất đã chết.

Hàn Húc nhìn ra hắn ý tưởng, nhịn không được chọn môi uống ngụm trà, hắn này này không phải lòng dạ to rộng, mà là thiếu tâm nhân đi.

Nhà này lẩu thịt dê đó là thật sự ăn ngon, thịt nộn còn hương, kia thịt thiết thật sự mỏng, đỏ đỏ trắng trắng chinh chinh tề tề mã ở mâm, tỉ mỉ điều chế canh đế, hồng bạch thịt dê hạ nồi hơi chút một năng liền có thể kẹp lên tới, để vào trong miệng tươi ngon đến làm người tưởng đem chính mình đầu lưỡi cũng cấp nuốt vào.

Thật sự ăn ngon a!

Việt Khê không coi trọng ăn uống chi dục, gấp đồ ăn tốc độ cũng nhịn không được nhanh chút.

Tục ngữ nói, ăn cơm kia thật là kéo vào người chi gian quan hệ phương pháp tốt nhất, cơm nước xong, ba người chi gian cũng ít vài phần xa cách.

Bạch Tề Tinh như là nhớ tới cái gì, nhìn Việt Khê liếc mắt một cái, trên mặt mang theo lấy lòng tươi cười, nói: “Việt Khê a, thương phẩm, chi không duy trì tới cửa lấy hóa a? Thuận tiện, người vẽ bùa, ta có thể hay không nhìn xem a? Ta cùng người bảo đảm, ta tuyệt đối không quấy rầy người, sẽ thực an tĩnh.”

Hắn làm ngoan ngoãn bộ dáng.

Việt Khê nói: “Vẽ bùa là thực buồn tẻ, người không chê nhàm chán sao?”

“Sẽ không, ta thích nhất vẽ bùa, vẽ bùa sử ta vui vẻ.” Kia bộ dáng, giống như khi còn nhỏ khóc la không cần vẽ bùa người không phải hăn giống nhau.

Việt Khê còn chưa nói lời nói, một bên Hàn Húc ngữ khí ôn hòa nói: “Theo ta hiểu biết, vẽ bùa yêu cầu an tĩnh địa phương, muốn tĩnh tâm, hơi chút vừa phân tâm, chịu người quấy rầy liền rất khó thành phù. Bạch tiên sinh người này yêu cầu, sợ là không có biện pháp đáp ứng rồi.”

Bạch Tề Tinh gãi gãi đầu, bị cự tuyệt đảo cũng không sinh khí, có chút ngượng ngùng nói: “Thực xin lỗi a, yêu cầu này đích xác có chút quá phận, ta chỉ là rất muốn nhìn xem cực phẩm linh phù đến tột cùng là như thế nào họa.”

Hắn cầm lấy một bên ấm trà cấp Việt Khê đổ một ly trà, nói: “Việt Khê a, người đừng giận ta a.”

Việt Khê nhìn Hàn Húc liếc mắt một cái, Hàn Húc đối nàng cười một chút.

Kỳ thật không thể nào quấy rầy.....

Nghĩ nghĩ, Việt Khê vẫn là không có đem câu này nói ra tới.

“Thời gian này, cái kia Tô tiểu thư cũng nên tỉnh.” Hàn Húc nhìn thoáng qua thời gian, mở miệng nói.

Ba người thu thập trở về, đi đến bệnh viện cửa thời điểm, Bạch Tề Tinh di động vang lên, cùng bọn họ chào hỏi, đi đến một bên đi tiếp điện thoại.

“Làm người cùng Dung nhi bọn họ đi Hàn gia, người lại đi trốn ở đâu?” Điện thoại một chuyển được, bên trong liền truyền đến một cái hàm chứa băng tra tử thanh âm, làm Bạch Tề Tinh theo bản năng rụt rụt cổ.

Bạch Tề Tinh vì chính mình biện giải nói: “Ta không có đi trốn, ta chỉ là ở trên đường phát hiện một chỗ địa phương âm khí quá nặng, qua đi nhìn nhìn. Đại ca, ta cùng người nói, ta gặp hai cái đặc biệt lợi hại người, bọn họ một cái kêu Việt Khê, một cái kêu Hàn Húc.....”

Ngắn gọn đêm hôm nay phát sinh sự tình nói, Bạch Tề Tinh thập phần mỹ tửu nói: “Ta mua vài trường linh phù, giá cả còn đặc biệt tiện nghi, ta đều có điểm ngưng ngưng.”

Bạch Kỳ Thạch trầm mặc trong chốc lát nói: “..... Liên tính nhân gia dùng chính là cực phẩm linh phù, nhưng cũng không nhất định là chính nàng họa, có lẽ nhân gia chỉ là lừa gạt người đâu? Người thật đúng là tin.”

“Không thể nào, nàng làm gì gạt ta?” Bạch Tề Tinh một câu buột miệng thốt ra.

Đại khái là xem người ngốc đi!

Bạch gia đại ca trong lòng yên lặng tưởng, liên tính là lánh đời không ra gia tộc bên trong, cũng không có họ Việt, cái này Việt Khê lại là từ từ đâu ra?

“Liên tính bị lừa kia cũng là người xứng đáng, bất quá chiếu người nói, đối phương cũng có chút bản lĩnh.” Bạch Kỳ Thạch sắc mặt ngưng trọng, nhìn ngoài cửa sổ ngọn đèn dầu, nói, “Ấn người theo như lời, năm trường cực phẩm lôi phù, kia hẳn là ngũ lôi tinh mang trận, này trận pháp uy lực cường đại, cái kia âm xà thể nhưng có thể từ đây trong trận chạy ra, khả năng đã không chỉ là xà.”

“Không phải xà đó là cái gì?”

“..... Giao!”.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 15

Xà thành giao, kia không chỉ có yêu cầu thời gian, còn cần vận khí, cái kia xà không biết hoa nhiều ít năm mới tu luyện đến này một bước, chính là cũng không biết đã xảy ra cái gì, thế nhưng liền như vậy đã chết, chỉ âm hồn còn lưu tại thể gian, siêu thoát không được.

Nghĩ vậy, Bạch Tề Tinh trong lòng có chút tiếc nuối.

Hiện giờ là mạt pháp thời đại, thiên địa linh khí thiếu thốn, động thực vật muốn tu luyện càng là không dễ dàng. Xà cùng giao, kia chính là biến chất, chi gian là khác nhau như trời với đất, thật sự là đáng tiếc.

“..... Cái kia xà đầy người oán khí, càng là không hảo trêu chọc, người vẫn là thiếu tiếp xúc tuyệt vời.” Bạch gia đại ca nhện không được nhắc nhở nói, đối với bọn họ này đó tu sĩ tới nói, trừ ma vệ đạo, vốn chính là chức trách nơi, đáng tiếc Bạch Tề Tinh tu vi thấp, làm đại ca, Bạch Kỳ Thạch thật sự là không yên lòng.

Bạch Tề Tinh ừ một tiếng, suy nghĩ cái kia xà cùng cái kia kêu Tô Văn tiểu thư đã xảy ra chuyện gì, nó sau khi chết đều phải quán lấy Tô Văn không bỏ. Còn có xà chương, Tô Văn rốt cuộc làm cái gì, làm nó như vậy ghi hận.

“Lòng ta hiểu rõ.” Bạch Tề Tinh duỗi tay kéo kéo một bên thực vật lá cây, cũng không đem nhà mình ca ca nói để ở trong lòng, lại nghĩ tới Việt Khê tới, nhện không được nói, “Nguyên bản còn tưởng nói có thể hay

không nhìn một cái Việt Khê nàng là như thế nào vẽ bùa, đáng tiếc bị nàng cự tuyệt.”

Bạch Kỳ Thạch: “.....”

“Người là thiếu năng trí tuệ sao?” Hãn nhin không được hỏi.

Bạch Tề Tinh: “Làm gì lại mắng ta?” Trong lòng ủy khuất.

Bạch Kỳ Thạch thật sâu hít vào một hơi, để tránh chính mình sẽ bị cái này đệ đệ cấp tức chết, nói: “Vẽ bùa cần tĩnh tâm, chút nào quấy rầy đều chịu không nổi, linh khí ngưng với chớp mũi, khi đó cũng là tu sĩ quanh thân phòng bị nhất bạc nhược thời điểm. Người cùng nhân gia mới bắt quá lần đầu tiên gặp mặt, liền đề như vậy yêu cầu, ai cho người mặt a? Lập tức đi cấp đối phương xin lỗi, bằng không người cũng đừng đã trở lại.”

Nói xong, hãn lách cách một tiếng trực tiếp liền đem điện thoại cấp treo, Bạch Tề Tinh cầm di động nửa ngày không phục hồi tinh thần lại.

“Hảo hung a.” Hãn nhỏ giọng nói thầm.

Bệnh viện Tô Văn đã tỉnh, trên tay truyền dịch, đang ngồi ở trên giường phát ngốc, ánh mắt hư hư không biết rơi xuống nào một chỗ.

Nàng bộ dáng coi như là tú tịnh xinh đẹp, tục ngữ nói một bạch che ba xấu, nàng làn da bạch, nhan giá trị như thế nào cũng có bảy phần hưởng lên trên số. Đáng tiếc, hiện tại nàng thần sắc tái nhợt, lộ ở bên ngoài một đôi tay cánh tay càng là che kín rậm rạp màu đen vậy, Việt Khê chú ý tới vậy đã trường tới rồi nàng cổ địa phương.

Đại khái không dùng được bao lâu, ngay cả nàng trên mặt, đều sẽ mọc đầy loại này xấu xí vậy đi.

Nhìn đến Việt Khê cùng Hàn Húc, Tô Văn trong mắt trong nháy mắt có chút mờ mịt, nhưng là thực mau, nàng liền nhớ tới Việt Khê là ai, nàng đã từng ở Weibo thượng xem qua Việt Khê ảnh chụp.

“..... Người.....” Nàng há mồm, thanh âm khàn khàn khó nghe.

Việt Khê đem cho nàng mua cơm chiều gác ở trên bàn, nói: “Cái kia âm xà tuy rằng bị xua đuổi đi rồi, chính là xem nó bộ dáng cũng không phải là sẽ thiện bãi cam hươu, đại khái thực mau lại sẽ tìm đến người.”

Nghe vậy, Tô Văn biểu tình nháy mắt liền thay đổi, vội nói: “Cứu cứu ta, cầu người cứu cứu ta, ta còn không muốn chết.”

“Nếu muốn làm người cứu người, người phải trước nói cho chúng ta biết, người rốt cuộc là như thế nào đặc tội cái kia xà, làm nó cho dù chết, cũng muốn quần lấy người.” Bạch Tề Tinh từ bên ngoài bước đi tiến vào, nói xong câu đó cũng mặc kệ Tô Văn lập loè ánh mắt, cùng Việt Khê bọn họ nói, “Ca ca ta nói, cái kia xà, rất lớn có thể là giao, thực lực rất cường đại. Nếu bị nó ghi hận thượng, kia cũng không phải là chuyện tốt, ta xem việc này chúng ta vẫn là không cần lo cho.”

“Không!” Nghe hản nói như vậy, Tô Văn nơi nào còn ngồi được, “Các người không cứu ta, nó khẳng định sẽ không bỏ qua ta. Ta biết, nó ở báo thù, nó muốn ta chết. “

“Báo thù?” Hàn Húc chọn môi cười, “Xem ra trong đó có chút nội tình là chúng ta không biết, Tô tiểu thư, nếu muốn chúng ta cứu người, vậy đem sở hữu sự tình nói cho chúng ta biết đi. Người hản là cũng thấy trên người của người trường ra tới này đó vảy, đó là xà chướng, theo thời gian chuyển dời, này đó vảy sẽ bao trùm người toàn bộ thân thể, bao gồm người mặt. Chờ đến kia một ngày, người liền người không người quý không quý. Ta tưởng, người cũng không nghĩ sự tình đi đến kia một bước đi thôi.”

Ánh mắt nhìn không được dừng ở đôi tay thượng, Tô Văn đồng tử đột nhiên co rụt lại, chỉ cần ngẫm lại cái kia cảnh tượng, nàng liền cảm thấy sợ hãi không thôi.

“Không liên quan chuyện của ta.” Tô Văn nhìn không được khóc lớn lên, khóc suốt suốt đem sự tình cấp nói.

Khoảng thời gian trước bọn họ công ty tổ chức du lịch, việc này chuyện tốt a, bọn họ khó được có cái nghỉ ngơi thời gian, hiện tại còn có thể miễn phí du lịch, ai không cao hứng? Tô Văn lúc ấy hứng thú bừng bừng chuẩn bị đã lâu, lại không nghĩ rằng, sau lại sẽ phát sinh như vậy nhiều sự.

“Chúng ta đi chính là y tỉnh, nơi đó có cái miêu trại, phong cảnh thực hảo, còn có thể leo núi.....”

Miêu trại nơi đó nhân tình phong tục thuần phác, không khí lại hảo, phụ cận có một ngọn núi kêu “Long long ẩn sơn”, rất cao, thụ thiếu thạch nhiều, các đồng sự liền la hét muốn đi leo núi, sau đó bọn họ ở trên núi gặp một con rắn.

“Kia xà lúc ấy bàn ở một cái hố sâu, hình thể cũng không thật lớn, trên đầu còn có hai cái tiểu giác.” Trong ánh mắt lộ ra sợ hãi, Tô Văn run rẩy thanh âm tiếp tục nói, “Nó bàn ở nơi đó vẫn không nhúc nhích, đầu đại thân tiểu, các đồng sự nói là này xà khả năng có độc, đề nghị chúng ta đem nó cấp đánh chết, để tránh nó đi ra ngoài tai họa người.....”

Nghe thế, Bạch Tề Tinh nhìn không được hít hà một hơi: “Cho nên các người liền đem nó đánh chết?”

Tô Văn tiểu độ cung gật gật đầu, thanh như muối nột nói: “Bọn họ dùng cục đá đem nó đập đã chết, lúc ấy cũng không biết vì cái gì, nó vẫn không nhúc nhích.”

Cho nên, bọn họ căn bản không cần tốn nhiều sức liền đem kia xà cấp tạp đã chết.

Hàn Húc thần sắc hơi trầm xuống, nói: “Nếu ta đoán được không sai, kia xà lúc ấy khả năng đang ở hóa giao quan trọng thời kỳ, căn bản không có đánh trả chi lực. Cũng khó trách nhân gia tìm tới người, đây người oán khí.”

Bạch Tề Tinh trong lòng kia kêu một cái khí, nhin không được ở trong phòng xoay vài vòng, có chút tức giận nói: “Muốn ta, ta cũng sinh khí, cũng ghi hận. Tu luyện mấy trăm năm, mắt thấy hóa giao liền phải thành công, cố tình liền gặp gỡ các người này nhóm người, huỷ hoại nó tu vi không nói, còn đem nó cấp tạp đã chết.”

Tô Văn khóc ròng nói: “Chúng ta không biết a, hơn nữa, ta cũng không có động thủ, đều là những người khác làm.”

Vẫn luôn trầm mặc Việt Khê nói: “Ngay cả người cũng chưa có thể tránh cho, những người khác tình huống sợ là càng không hảo, người không bằng liên hệ người đồng sự hỏi một câu.”

Tô Văn chớp chớp mắt, ừ một tiếng, lấy ra di động cấp chính mình giao hảo đồng sự gọi điện thoại, tưởng dò hỏi dò hỏi tình huống. Đáng tiếc, điện thoại lại không ai tiếp.

“Người còn có những người khác liên hệ phương thức sao? Cũng hỏi một chút xem.” Bạch Tề Tinh nói.

Tô Văn gật gật đầu, miễn cưỡng làm chính mình bảo trì bình tĩnh, cấp những người khác cũng gọi điện thoại.

“Đô đô đô ~”

Điện thoại ở vang lên vài tiếng lúc sau bị tiếp khởi, sau đó là một cái thực mệt mỏi thanh âm vang lên: “Uy?”

“Uy, ngài hảo, là Hứa Phàm gia sao? Ta tìm Hứa Phàm.”

“Tìm ta gia thường thường a, nhà ta Phàm Phàm bị bệnh, ở bệnh viện.”

“Bị bệnh? Bệnh gì a?”

“..... Cái này..... Ai, dù sao chính là bệnh nặng.” Đối diện từ ngữ mơ hồ không rõ, cũng không tưởng đề cập bộ dáng.

Chờ treo điện thoại, lão phụ nhân nhìn di động thật sâu thở dài, nàng đi vào bên cạnh nữ nhi phòng ngủ, to rộng mặc vào, nguyên bản xinh đẹp tươi đẹp nữ hài nhi không hề sinh khí nằm ở trên giường, nàng lộ ở bên ngoài da thịt, toàn bộ đều bị đen nhánh vảy cấp bao trùm, kia vảy mang theo lạnh băng ánh sáng, nhìn qua thập phần đáng sợ.

Nhìn nhà mình nữ nhi cái dạng này, lão phụ nhân nhịn không được lau nước mắt tới: “Tạo nghiệt a!”

Ở âm u góc, một cái hắc xà bóng dáng hiện lên, một đôi đỏ đậm đôi mắt mang theo ngập trời oán khí.

“Đối phương đối nhau đến bệnh gì tránh chi không nói chuyện, xem ra là cái gì rất kỳ quái bị bệnh.” Hàn Húc hơi hơi mỉm cười, nhìn về phía Tô Văn, “Có lẽ là cùng Tô tiểu thư giống nhau, cả người mọc đầy xà lân. Bất quá đối phương tình huống khả năng so người càng nghiêm trọng một ít, nói không chừng liền trên mặt đều mọc đầy.”

Nghe vậy, Tô Văn nhịn không được run lập cập, ngón tay vô ý thức khẩu khẩn di động, hỏi: “Ta đây hiện tại làm sao bây giờ?”

Nghĩ đến toàn thân đều phải mọc đầy như vậy vậy, nàng trong lòng cảm thấy thực sợ hãi.

Việt Khê nhìn thoáng qua thời gian, nói: “Kia xà ở người bên này chạm vào vách tường, rất có khả năng sẽ đi tìm những người khác, những người đó.....” Dữ nhiều lành ít a.

Bạch Tề Tinh nói: “Nó khả năng sẽ không bỏ qua bất luận cái gì một người, sớm hay muộn đều sẽ tới tìm người.”

Tô Văn trong lòng cảm thấy càng thêm sợ hãi, nước mắt thủy nhịn không được xoạch xoạch đi xuống rớt, này hai cái nam hài tử, một cái nói chuyện so một cái càng khủng bố.

Việt Khê nói: “Không thể lại làm nó như vậy đi xuống.”

Nàng duỗi tay đem ở Tô Văn trong nhà cái kia xà lưu lại vỏ rắn lột lấy ra tới, lại lấy ra một cái ngàn hạc giấy tới, trên tay kháp một cái pháp quyết, sau đó hướng ngàn hạc giấy thượng thổi một hơi.

Giây tiếp theo, chỉ thấy ngàn hạc giấy cánh giật giật, thế nhưng chậm rãi từ Việt Khê trên tay bay lên, rồi sau đó từ cửa sổ nơi đó bay đi ra ngoài.

Thấy một màn này, Tô Văn có một loại thế giới quan đều bị điên đảo cảm giác. Nói, nàng thế giới quan, từ kia xà tới tìm nàng báo thù thời điểm, cũng đã lung lay sắp đổ, hiện giờ càng thích hợp ầm ầm sập.

“Như vậy liền có thể tìm được nó?” Nàng nhịn không được hỏi.

Việt Khê nói: “Ngàn hạc giấy sẽ theo nó hơi thở đi tìm nó, chúng ta hiện tại cần phải làm là chờ. Có lẽ không đợi tìm được, nó liền trước tới tìm người.”

Tô Văn thấp giọng nói tạ: “Cảm ơn người a.”

Việt Khê nói: “Đừng cảm tạ ta, ta tưởng bang cũng không phải người, ta chỉ là cảm thấy, bởi vì các người, kia âm thân răn thương nhiệm mệnh nợ, kia thật sự là quá không có lời.”

Tô Văn tức khắc ngượng ngùng.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 16

Ngàn hạc giấy bay ra đi thực mau liền truyền đến tin tức, ngồi ở bồi giường trên sô pha Việt Khê thần sắc vừa động, thấp giọng nói: “Tìm được rồi.”

Đã biết nó vị trí, đoàn người không dám nhiều hơn trì hoãn, lập tức liền chạy tới cái kia phương hướng.

Ở trên xe, Bạch Tề Tinh gãi gãi đầu, có chút ngượng ngùng đối Việt Khê nói: “Việt Khê a, vừa mới nói muốn xem người vẽ bùa sự tình, thật sự là thực xin lỗi a.”

Việt Khê trong lòng nghi hoặc, không rõ hẳn vì cái gì đột nhiên xin lỗi.

Bạch Tề Tinh nói: “Ca ca ta nói vẽ bùa loại chuyện này, trừ phi là thân cận nhất người, những người khác tồn tại, đều sẽ ảnh hưởng đến đối phương.”

Hơn nữa, chính yếu chính là, có chút tu sĩ đối việc này rất là kiêng kỵ, như vậy yêu cầu là thập phần thất lễ hơn nữa mạo phạm.

Bất quá, đó là những người khác, vẽ bùa đối với Việt Khê tới nói, vậy cùng ăn cơm uống nước không hai dạng khác biệt, tự nhiên sẽ không sẽ không cảm thấy Bạch Tề Tinh yêu cầu có cái gì mạo phạm.

Khi nói chuyện, xe đã ở một tòa nhà ngang trước ngừng lại, tính không phải phần hoa địa phương, nhà ngang thoát nhìn cũng là một đồng cũ lâu, hai bên các loại một viên thật lớn cây đa, không biết năm nhiều ít, tán cây cao lớn, đèn đường hạ cây đa bóng dáng kéo đến thật dài, nhìn qua vô có có vài phần thăm người tới.

“Hảo cường oán khí.....” Một bước tiến khu vực này, Bạch Tề Tinh liền khẽ nhú mày.

Lại xem trước mắt này một đồng nhà ngang, thường nhân mắt thường nhìn không thấy, chính là ở Bạch Tề Tinh cùng Việt Khê trong mắt, lại có thể thấy toàn bộ nhà ngang đều bị màu đen âm khí cùng oán khí vờn quanh, ở như vậy hoàn cảnh hạ, bên trong người thực dễ dàng gặp bóng đè cùng ảo giác, thậm chí, ngay cả tự thân khí vận đều sẽ sinh ra biến hóa, trở nên xui xẻo.

Mà cường đại như vậy oán khí, liền tính là Bạch Tề Tinh bọn họ như vậy tu sĩ, nếu là tu vi không tới gia, cũng thực dễ dàng bị oán khí kéo tóm đi vào, bị lạc tâm thần.

Bạch Tề Tinh hướng Hàn Húc bên kia nhích lại gần, nồng đậm công đức kim quang quả thực chính là này đó oán khí âm khí khắc tinh, một tới gần Hàn Húc, là có thể cảm giác được cái loại này phiền muộn ghen ghét cảm trở thành hư không.

“Đại huynh đệ, người thật là quá hảo sử, người thật đối tu đạo không có hứng thú sao? Ta cùng người nói, tu vi cao thâm, trong truyền thuyết đời non lấp biển, kia cũng là tồn tại.” Bạch Tề Tinh thật sự là không muốn buông tha Hàn Húc như vậy một cái hạt giống tốt, công đức kim quang trong người, đó chính là Thiên Đạo sủng nhi, người hướng kia vừa đứng, các loại yêu ma quỷ quái cũng không dám đến gần rồi, quả thực chính là hình người hộ thân hộ.

Hàn Húc ánh mắt ở nhà ngang thượng đảo qua, ánh mắt hơi hơi lóe lóe, nghe vậy cười nói: “Ngượng ngùng, ta thật sự là không có gì hứng thú.”

Bạch Tề Tinh có chút tiếc nuối.

Ba người đi vào trong lầu, dưới lầu cảm ứng đèn tựa hồ là hồng rồi, bên trong một mảnh âm u, hơn nữa không ngừng vọt tới oán khí âm khí, cho người ta cảm giác thật sự không phải thực hảo.

“Ở lầu ba!” Việt Khê cảm ứng một chút, xác định cái kia âm xà vị trí.

Chờ tới rồi lầu ba vị trí, cho dù có ánh đèn, nhưng vẫn là cho người ta một loại thập phần âm u cảm giác, giống như là trước mắt, mờ một tầng hắc sa, xem đồ vật đều là mờ lung.

Mà này một tầng lầu oán khí, kia cũng là nặng nhất, ở chỗ này biên, người tựa hồ có thể cảm nhận được đối phương không cam lòng cùng phần nô, mắt thấy thành giao liền ở trước mắt, lại là sắp thành lại bại, còn bị nhân loại cấp tạp đã chết, này xà oán khí ở đâu sao khả năng không lớn?

“A!”

Trong phòng đột nhiên truyền đến một tiếng thét chói tai, ba người quanh thân rung mình, nhìn nhau, cũng bất chấp cái gì tự tiện xông vào không tự tiện xông vào dân trạch, trực tiếp ngoại lực phá cửa mà vào.

Oán khí cuối là bên phải trong căn nhà kia, thực hiển nhiên, đó là một gian cô nương gia phòng ngủ, tràn ngập màu hồng phấn hơi thở, mà hiện giờ, toàn bộ nhà ở nhìn không thấy nửa điểm thanh xuân hoạt bát, chỉ còn lại có đen kịt oán khí cùng âm khí.

Thân thể thật lớn âm xà chiếm cứ ở trên giường, nó thân thể so giữa trưa là lúc nhìn qua còn muốn thật lớn một ít, nửa người trên cao cao mà

giơ lên, xà tin phun ra nuốt vào, lạnh băng màu đỏ tươi con người nhìn qua thập phần đáng sợ.

Mà ở trên giường, bị tầng tầng đuôi rắn cấp khoanh lại, một nữ nhân hơi thở mỏng manh nằm ở nơi đó, so sánh với Tô Văn tình huống, nàng nhìn qua muốn càng không xong một ít, màu đen vảy cơ hồ bao trùm nàng toàn bộ thân thể, lộ ở bên ngoài da thịt tất cả đều là lạnh băng vảy.

Không người lại không quỷ!

Tóc mai vi bạch lão nhân ánh mắt kinh hãi ngồi dưới đất, ở nàng trước mặt, là quặng ngã toái canh chén. Xem ra vừa rồi kia thanh thét chói tai chính là vị này lão nhân vọng lại, đại khái là bị âm xà cấp dọa tới rồi.

“Đây là..... Đây là cái gì quái vật?” Lão nhân lẩm bẩm.

Nhìn âm xà, Việt Khê nhin không được nhú nhú mày, này âm xà oán khí nhìn qua càng trọng.

Oán khí nhập hồn, làm nó cho dù là chết cũng không được an bình, thế nào cũng phải tìm này đó đầu sỏ gây tội báo thù không thể.

“Người đã chết, liền tính người giết bọn họ cũng vô dụng, ngược lại còn sẽ cho mình thân mang đến nghiệt loạn, không bao giờ có thể quay đầu lại.” Việt Khê ngữ khí bình tĩnh, chỉ là ở trần thuật một sự thật.

Âm đầu rắn giật giật, ở đầu của nó đỉnh, có thể thấy hai cái hơi hơi nhô lên giác, chính như Tề Bạch Thạch lời nói, nó chỉ kém cuối cùng một bước là có thể cởi xà hóa giao, thành tựu đại đạo.

Đáng tiếc, liền kém như vậy một chút.

Âm xà phun ra xà tin, phát ra tê tê tê thanh âm, kia trong nháy mắt, tất cả mọi người đều nghe được một thanh âm ở trong óc bên trong vang lên.

“Sát! Sát! Sát! Giết chết bọn họ!”

Bạch Tề Tinh lắc lắc đầu: “Không được, nó đã không có lý trí, nghe không vào nửa câu lời nói.”

Từ âm xà nơi đó truyền đến chỉ có ngạt trời sát ý, nó đã bị oán khí che mắt lý trí, hiện giờ trong đầu chỉ còn lại có báo thù, chỉ còn lại có sát ý.

Việt Khê thở dài, nếu khả năng, nàng thật sự là không muốn hưởng này âm xà động thủ, đáng tiếc nó đã tà khí nhập thể, lâm vào ma chướng. Lại như thế phóng túng đi xuống, hậu quả chỉ biết không dám tưởng tượng.

“Phàm Phàm, Phàm Phàm.....”

Ngồi dưới đất phụ nhân phục hồi tinh thần lại, nhìn đến bị âm xà bàn trụ nữ nhi, cũng bất chấp tự thân an nguy, phác qua đi liền phải đi cứu chính mình nữ nhi.

Bạch Tề Tinh vội vàng đem người bắt lấy, nói: “A di, ngài đừng xúc động.”

Hứa thường mẫu thân khóc ròng nói: “Ta Phàm Phàm, cầu xin các người cứu cứu nữ nhi của ta, ta biết, các người khẳng định có biện pháp.”

Hồi tưởng vừa rồi bọn họ theo như lời, Hứa Phàm mẫu thân giống như là bắt được cuối cùng một cây cứu mạng rơm rạ, liên thanh cầu cứu.

Việt Khê đi phía trước bước ra một bước, nàng mỗi bước ra một bước, dưới chân oán khí âm khí nháy mắt đã bị gột rửa không còn, ở bên người nàng chậm rãi hình thành một cỗ thanh phong, thanh phong cuốn quá, tà uế không sinh.

“Đây là cái gì nện bước? Thế nhưng có như vậy hiệu quả?” Thấy nàng dưới chân nện bước huyền diệu không thôi, thế nhưng có như vậy hiệu

dụng, Bạch Tề Tinh hai mắt nhịn không được chính là sáng ngời.

Cự xà đầu cao cao giơ lên, đột nhiên há mồm, đột nhiên liền hướng tới Việt Khê cắn tới.

Nó tốc độ cực nhanh, âm lãnh oán khí thổi quét lại đây, làm người đại não còn có thân thể trong nháy mắt đều có chút trì độ, Bạch Tề Tinh tinh thần hoảng hốt, trong nháy mắt tựa hồ thấy nhà mình đại ca cầm thước đối với hắn hung hăng đánh lại đây.

“Bạch Tề Tinh, ngươi cái tiểu tử thú lại ở tu hành thời điểm ngủ!”

“Bang!”

Trên mặt tức khắc nóng rất đau, Bạch Tề Tinh đau hô một tiếng, theo bản năng bưng kín mặt.

Đại ca gì đó là giả, chính là trên mặt đau đón lại là thật sự.

Hàn Húc cười đến ôn hòa, hỏi: “Ngươi không sao chứ? Ta vừa rồi xem ngươi thần sắc hoảng hốt, đoán ngươi có thể là trúng cái gì ảo thuật. Đáng tiếc ta chỉ là cái người thường, chỉ có thể dùng bốn biện pháp, nhìn xem có thể hay không đem ngươi đánh tỉnh, xem ra vẫn là có hiệu quả.”

Thật đau a!

Bạch Tề Tinh bùm mặt, lại còn phải hướng Hàn Húc nói lời cảm tạ: “Cảm ơn người a, ta cũng chưa nghĩ đến, vừa rồi thế nhưng trúng chiêu. Huynh đệ, ta ai người gần một chút đi.”

Này đó oán khí âm khí hình thành một cái cường đại từ trường không gian, lâm vào bên trong người thực dễ dàng sinh ra ảo giác, từ bọn họ bước vào cái này nhà ngang kia trong nháy mắt bắt đầu, đã bị này âm xà cấp chú

ý tới, oán khí không có lúc nào là không ở ăn mòn bọn họ đại não, Bạch Tề Tinh vừa rồi không cẩn thận đã bị kéo vào ảo cảnh.

Ngẫm lại liền thật là nghĩ mà sợ!

Nghĩ vậy, Bạch Tề Tinh theo bản năng liền hướng tới Hàn Húc ai đến càng gần một ít, cái này hành tẩu công đức kim quang chính là cái bảo bối a, có hắc ở, tuyệt đối sẽ không chịu tà khí quấy nhiễu.

Mà bên kia, Việt Khê lại là hoàn toàn không có chịu này đó oán khí âm khí ảnh hưởng, nói đúng ra, này một chỗ không gian đối với nàng tới nói, quả thực chính là như cá gặp nước giống nhau.

Âm xà không nghĩ tới Việt Khê thế nhưng không có thu được âm khí ảnh hưởng, bị một đạo lôi phù trực tiếp vỗ vào trên đầu, chỉ nghe thấy điện quang chớp động, âm xà thiếu chút nữa đã bị lôi điện oanh thành thịt rã làm.

Việt Khê một cái lắc mình tránh đi nó công kích, nói: “Nếu không nghe lời, vậy chỉ có thể đem ngươi bắt đi lên.”

Nói, nàng khước mắt kim quang chớp động, một đóa thiên kim sắc hoa sen hiện lên, quanh thân âm khí tức khắc đại chấn, kia che trời lấp đất âm khí, trực tiếp đem này trong phòng âm xà âm khí cấp áp chế đến cơ hồ không tồn tại.

Bạch Tề Tinh: “.....” Hắc cơ hồ không thể tin được chính mình thấy cái gì.

Âm xà: “.....”

Nếu nó có thể nói lời nói, nhất định sẽ la hét đây là ở gian lận.

“Ta có phải hay không xuất hiện ảo giác? Vì cái gì ta sẽ thấy một người âm khí, so âm hồn còn muốn trọng?” Bạch Tề Tinh lẩm bẩm, như vậy trọng âm khí, kia vẫn là người sao?

Mà sự thật chứng minh, kia không chỉ có là cá nhân, vẫn là cái phi thường bạo lực người.

Tổ bạch tay đi phía trước một trảo, âm xà căn bản là không phản ứng lại đây, trực tiếp đã bị Việt Khê ôm đồm lại đây. Nó chân thân kỳ thật cũng liền so gậy gộc thô như vậy một chút, Việt Khê trảo lại đây nhưng không hiểu đến thương tiếc tiểu động vật, bắt lấy chính là một đốn bạo lực loạn đấm.

“Có phục hay không?” Bắt lấy âm xà đầu, Việt Khê lắc lắc, hỏi.

Âm xà bị nàng điều đến đầu óc mê muội, cảm giác trước mắt đều phải mạo kim quang, Bạch Tề Tinh nhìn nó trong ánh mắt đều toát ra đại viên đại viên nước mắt thủy tới, quả thực chính là rơi lệ thành hà, nếu là cá nhân nói, tuyệt đối đã ngao ngao khóc lớn lên.

Nói thật, này xà lớn lên kỳ thật có điểm manh, đầu to tiểu thân, thập phần Q, một đôi mắt còn đặc biệt đại, ngập nước, hiện giờ còn ục ục ra bên ngoài mạo hiểm nước mắt thủy, đại khái là đột biến gien.

Việt Khê: “.....”

Nàng trong lòng mới sẽ không có tội ác cảm! Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 17

Âm xà nhưng không được khóc sao, người nói nó cực cực khổ khổ tu luyện nhiều năm như vậy, thật vất vả muốn thoát thai hoá cốt hoá thành giao, này xà cùng giao kia chính là khác nhau như trời với đất, nó một cái dị dạng xà hóa giao càng là khó được. Chính là này hết thầy, đều bị những nhân loại này làm hỏng.

Cực cực khổ khổ tu luyện thượng trăm tái, lại giỏ tre mức nước công dã tràng, còn không cần thận mất đi tính mạng, có thể nói là thực xui xẻo.

Mà hiện tại, nó còn bị hình người chỉ tiểu sâu giống nhau niết ở trong tay ném tới ném đi, trên đời này còn có so nó càng khổ bức xà sao?

Việt Khê xem nó trong ánh mắt ục ục chảy nước mắt, trên mặt lộ ra vài phần do dự chi sắc tới, duỗi tay thật cẩn thận sờ sờ nó cái đầu, nói: “Đừng khóc.”

Một bên Bạch Tề Tinh xem đến kia kêu một cái trợn mắt há hốc mồm, Việt Khê trên người âm khí bá đạo đến cực điểm, vừa xuất hiện liền trực tiếp đem âm xà âm khí oán khí áp chế tới rồi trong một góc đi, càng sâu ép tới hẳn đều không thở nổi, bất đắc dĩ chỉ có thể hướng Hàn Húc bên người càng gần chút, cọ một cọ đối phương công đức kim quang.

Lại xem kia âm xà khóc chít chít bộ dáng, không biết người còn tưởng rằng Việt Khê mới là cái kia đại vai ác.

Địa ngục trống rỗng, Việt Khê ở nhân gian!

Bạch Tề Tinh trong lòng không thể hiểu được toát ra như vậy một ý niệm tới, đột nhiên cảm thấy đại đầu xà có điểm đáng thương a.

“Nhân loại có thể có lớn như vậy âm khí sao?” Bạch Tề Tinh khó hiểu.

Hàn Húc nhìn hẩn một cái, mỉm cười nói: “Đại huynh đệ, người có thể cùng ta bảo trì một chút khoảng cách sao?”

Đại huynh đệ sạch sẽ lưu loát lắc đầu: “Không được!”

Bạch Tề Tinh trong lòng còn có chút kỳ quái, hỏi: “Người liên không cảm thấy có chỗ nào không thoải mái? Đầu vầng mắt hoa tức ngực khó thở?”

Như vậy khổng lồ âm khí, liên tính là hẩn cái này tu sĩ đều chịu không nổi, tuy nói Hàn Húc trên người công đức kim quang đều đạt tới loá mắt chói mắt nông nổi, nhưng là nói đến cùng hẩn cũng chỉ là cái người thường mà thôi, thế nhưng một chút cũng chưa chịu ảnh hưởng?

“Ta không có gì cảm giác, cũng không cảm thấy trên người có chỗ nào không thoải mái.” Hàn Húc thực thành thật nói.

Bạch Tề Tinh tức khắc hâm mộ không thôi, nhìn kia ánh vàng rực rỡ công đức quang mang, hận không thể bái lại đây cấp chính mình, nói: “Công đức kim quang này cũng quá dùng tốt đi.”

Bên kia Việt Khê trực tiếp đem âm xà cắt vào bất quá lớn bằng bàn tay pha lê bình nhỏ, màu đen đại đầu xà ở bên trong dạo qua một vòng, đại đại đôi mắt còn ở mạo hiểm nước mắt thủy, chỉ chốc lát sau bình thủy tinh tử liền bắt đầu ra bên ngoài mạo thủy.

Việt Khê có điểm ghét bỏ, đem nó rất xa phóng tới một bên.

Bạch Tề Tinh xem đến hiếm lạ: “Xà cũng sẽ khóc sao?”

Hàn Húc nói: “Đây là thành tinh xà, cùng bình thường xà vẫn là có điều khác nhau đi.”

Bạch Tề Tinh như suy tư gì gật đầu: “Người nói được có đạo lý, này đó không có tâm trí động vật tu vi càng là cao thâm, cũng liền sẽ càng giống người, sẽ khóc giống như cũng thực bình thường a.”

Đại đầu xà bị bắt lên, trong phòng quay cuồng không thôi âm khí oán khí nháy mắt liền bình ổn xuống dưới, Bạch Tề Tinh cầm phong phù tới đem trong phòng khí xử lý một chút, thanh phong ở nhà ngang cuốn quá, bên trong cư dân chỉ cảm thấy có phong thổi qua, hôn trầm trầm đại não nháy mắt liền thanh tỉnh lại đây, an tĩnh nhà ngang dần dần có động tĩnh.

Việt Khê khước mắt thiển kim sắc hoa sen biến mất, nàng quanh thân hơi thở bình thản, nhìn qua liền cùng bình thường nữ sinh giống nhau.

Bạch Tề Tinh xem đến quả thực tò mò đã chết, vừa rồi như vậy khổng lồ âm khí, chính là từ như vậy một khối thoát nhìn mảnh mai vô cùng trong thân thể bộc phát ra tới? Nghĩ như thế nào đều cảm thấy có chút không thể tưởng tượng.

Hơn nữa, Việt Khê lại là như thế nào đem tự thân hơi thở thu liễm với vô, nếu không phải hẳn vừa rồi tận mắt nhìn thấy quá, hẳn căn bản không tin, thân thể của nàng bên trong thế nhưng có thể có bá đạo như vậy cường thế âm khí.

Bất quá liền tính hẳn hỏi, Việt Khê cũng là không rõ ràng lắm, ai biết nàng ăn thứ gì.

“Như vậy, hiện tại cái này xử lý như thế nào?” Hàn Húc chỉ vào còn đang khóc đại đầu xà hỏi, kia đại đầu xà xem ra là thật sự thương tâm khổ sở, còn ở cái chai khóc.

Bạch Tề Tinh nói: “Nó oán khí quá nặng, chúng ta đến tinh lọc nó trên người oán khí, làm nó nhập luân hồi. Nó tu vi đại thành, suýt nữa là có thể thành giao, kiếp sau đại khái có thể thành nhân đi.”

Ở bọn họ nói chuyện thời điểm, ngời dưới đất Hứa Phàm chi mẫu phục hồi tinh thần lại, xem âm xà đã bị bọn họ bắt, đứng dậy thất tha thất thểu bỏ nhào vào mép giường.

“Phàm Phàm, Phàm Phàm?”

Nàng liền kêu mấy tiếng, trên giường Hứa Phàm lại là một chút động tĩnh đều không có, càng đừng nói hơi thở mỏng manh đến nếu không phải cẩn thận đi cảm ứng, đều sẽ cảm thấy nàng đã là người chết rồi.

“Vì cái gì nhà ta Phàm Phàm còn không có tỉnh?” Hứa Phàm mẫu thân xin giúp đỡ nhìn về phía Việt Khê bọn họ.

Việt Khê không nói chuyện, Bạch Tề Tinh ách một chút, nói: “Nàng bị âm khí cùng oán khí sở nhập thể, hơn nữa lại trúng xà chương, cho nên mới sẽ hôn mê bất tỉnh. Âm khí cùng oán khí ta nhưng thật ra có thể giải quyết, chỉ là cái này xà chương, chúng ta thật sự là bất lực. Trừ phi, trừ phi này âm xà có thể hóa giải tự thân oán khí, không hề ghi hận cùng nàng.”

“Xà chương?” Hứa Phàm chi mẫu vẻ mặt mờ mịt, không rõ đây là cái thứ gì.

Bạch Tề Tinh đơn giản cùng nàng giải thích một chút, nói: “..... Đây là nhân quả, chính mình gieo nhân, phải chính mình gánh vác hậu quả.”

Hứa Phàm chi mẩu bụm mặt gào khóc, nói: “Tạo nghiệt a, tạo nghiệt a. Lúc trước du lịch trở về lúc sau, nàng liền vẫn luôn nói có cái gì quẩn lầy nàng, ta cùng nàng ba ba cũng chưa thật sự. Sớm biết rằng, sớm biết rằng.....”

Ai lại sẽ tin tưởng, thời gian này thực sự có quỷ hồn thậm chí nhân quả vừa nói.

“..... Thật sự không có cách nào sao?” Nàng lăm bẫm hỏi.

Bạch Tề Tinh chần chờ, hứa thường chi mẩu chú ý tới vẻ mặt của hắn, vội hỏi: “Là có biện pháp, đúng hay không? Cầu xin các người, ta biết các người là cao nhân, cầu xin các người cứu cứu nữ nhi của ta đi, nàng mới hai mươi bốn tuổi a.”

Nói, nàng trực tiếp đối với Việt Khê bọn họ quỳ xuống, thịch thịch thịch khải ngẩng đầu lên.

“Ngài đừng như vậy, mau đứng lên.....” Bạch Tề Tinh vội vàng đuổi tay đi đỡ nàng, khó xử nói, “Biện pháp có nhưng thật ra có, nhưng là kia chỉ có tu vi cao thâm nhân tài làm được đến, chúng ta ba người căn bản không có như vậy cường tu vi.”

Hắn theo như lời, tự nhiên là phía trước nhắc tới quát cốt đao, lấy linh lực vì đao, đem phúc ở trên xương cốt xà chướng cấp quát xuống dưới. Nhưng là này yêu cầu cực kỳ tinh thần tu vi, đối linh lực khổng chế năng lực đều chính xác đến không quan trọng chỗ, Bạch Tề Tinh tự nhận không có như vậy tu vi.

Hứa Phàm mẩu thân có tâm tuyệt vọng, một giọt nước mắt thủy từ hốc mắt trung lăn xuống ra tới, cũng đều vô tri vô giác, lăm bẫm nói: “Kia cũng chính là không có biện pháp?”

Bạch Tề Tinh thở dài, trước đem hứa thường trong cơ thể âm khí oán khí cấp loại trừ, không có âm khí oán khí, nàng khí sắc nháy mắt hồng nhuận vài phần, không bao lâu, cũng đã từ từ chuyển tỉnh.

Chỉ là chờ nàng tỉnh lại, liền lớn tiếng la hét có xà, có xà muốn sát nàng.

“Phàm Phàm, Phàm Phàm.....” Hứa mẫu vội vàng đuổi tay ôm lấy nàng.

Hứa Phàm thần sắc có chút điên cuồng, bị mẫu thân một ôm, lúc này mới chậm rãi khôi phục lý trí, thanh âm hoảng hốt hô một tiếng: “Mẹ?”

“Là ta, là ta!” Hứa mẫu liên thanh đáp.

“Mẹ..... Mẹ! Ta sợ quá a!” Ở mẫu thân trong lòng ngực, Hứa Phàm rốt cuộc nhịn không được gào khóc lên.

“Phàm Phàm, không phải sợ, mẹ tại đây.”

Hứa thường đột nhiên cảm thấy có chút không đúng, cúi đầu liền thấy chính mình đôi tay thượng bao trùm màu đen vẩy.

Nàng môi run lên, thét to: “Gương, gương.....”

“Không cần, Phàm Phàm.....” Hứa mẫu vội đi cản nàng.

Chờ thấy trong gương trên má đều mọc đầy đen nhánh vẩy, hứa thường thật vất vả ổn định xuống dưới cảm xúc lại lần nữa mất khống chế lên.

“Ta mặt, ta thân thể..... Đây là cái gì?”

Nàng hai mắt đỏ đậm, quả thực giống như là điên cuồng giống nhau.

Việt Khê khẽ nhú mày, cầm một trương Tĩnh Tâm Phù cho nàng dán lên, thấp giọng nói: “Bình tĩnh một chút.”

Tĩnh Tâm Phù, tự nhiên là tĩnh tâm bình khí, dán lên phù, hứa thường kịch liệt cảm xúc chậm rãi bình ổn xuống dưới. Nếu không có đem nàng cảm xúc ổn định xuống dưới, sợ là chính nàng là có thể đem chính mình lộng điên rồi.

Hứa mẫu ôm lấy nàng, nói: “Hài tử đừng sợ, này đó đều là cao nhân, bọn họ nhất định có thể cứu người. Vừa rồi nếu không phải bọn họ, người đã sớm bị kia đồ vật cấp hại chết.”

Hứa Phàm ngẩng đầu nhìn bọn họ, không nói Bạch Tề Tinh, Việt Khê cùng Hàn Húc kia một bộ cao trung sinh bộ dáng thoát nhìn thật sự là không có gì thuyết phục lực. Bất quá, vừa mới Việt Khê lộ một tay, dán ở trên người nàng phù vậy so nói cái gì đều hảo sử, cho nên Hứa Phàm nhưng thật ra không như thế nào hoài nghi bọn họ bản lĩnh.

Bạch Tề Tinh tiến lên đem sự tình nói, chính yếu là giải thích trên người nàng này đó xà lân vấn đề.

Hứa Phàm mặt lộ vẻ mờ mịt, nói: “Ta cho rằng, kia chỉ là bình thường xà mà thôi.”

“Không chỉ là người, các người cùng đi du lịch người đại khái trên người đều trúng xà chướng, chỉ là sâu cạn trình độ không đồng nhất. Tô Văn người nhận thức đi, nàng cũng trúng xà chướng, chỉ là trình độ so người muốn rất nhỏ một ít. Ta tưởng, đây là bởi vì Tô Văn nàng chỉ là ở bên cạnh xem mà không có động thủ nguyên nhân. Mà Hứa tiểu thư người, ta tưởng, người không chỉ là vây xem đi.” Hàn Húc mỉm cười nói, tươi cười ôn hòa thân thiết, quả thực làm người như tắm mình trong gió xuân.

Hứa Phàm không nói chuyện, thần sắc có chút trốn tránh, xem ra là bị Hàn Húc nói trúng rồi.

Hứa mẫu nhin không được đánh nàng một chút, nói: “Ta đều làm người đừng xằng bậy, người như thế nào làm loại sự tình này a?”

Hứa Phàm khóc ròng nói: “Ta như thế nào biết, như thế nào biết.....”

Ai biết, một con rắn thế nhưng đã thông linh.

Bị trang ở bình thủy tinh đại đầu xà đem đầu dán ở pha lê trên vách, mặt đều bị chính mình tể đến dị dạng, phần nộ trùng mắt Hứa Phàm. Nó còn nhớ rõ nữ nhân này, nàng cầm thật lớn một cục đá đập nó, nện ở nó cái đuôi thượng, nhưng đau nhưng đau.

Hứa Phàm thấy nó, sợ hãi sau này súc, thét to: “Các người nếu có thể bắt lấy nó, vậy giết nó, giết nó a!”

Việt Khê khẽ nhú mày, nói: “Là các người trước thương tổn nó, hiện tại trên người của người đã phát sinh hết thảy, bất quá là người gieo gió gặt bão.”

Nếu không phải bọn họ trước bị thương đại đầu xà tánh mạng, đại đầu xà lại như thế nào sẽ tràn ngập oán khí, khó nhập luân hồi?

Có chút không cao hứng, Việt Khê đem đại đầu xà thu được trong bao, nói: “Ta phải đi về, ngày mai ta còn muốn đi học, không thể đến trễ.”

Nói, nàng nhẹ nhàng hừ một tiếng, xoay người liền đi rồi.

Dù sao đại đầu xà đã bắt được, cái này Hứa Phàm lại không phải nàng khách hàng, nàng mới mặc kệ.

Hàn Húc cười khẽ, nhìn qua tốt nhất nói chuyện hắt ánh mắt dừng ở Việt Khê bóng dáng tường, cười nói: “Tiểu cô nương sinh khí, nàng chính là nhất có hi vọng có thể trị hảo người của người, đáng tiếc.....”

Đáng tiếc các người làm nàng không cao hứng!

Nói hần lắc lắc đầu, xoay người đi theo nàng đi rồi.

Hần cũng là học sinh, vẫn là cái đệ tử tốt, nhưng đến hảo hảo nghỉ ngơi, ngày mai không thể đến trễ trốn học.

Bạch Tề Tinh nhìn xem bên này nhìn nhìn lại bên kia, cười gượng hai hạ, có chút xấu hổ, nói: “Ta đây cũng đi rồi a.”

Ba người chớp mắt liền đi hết, chỉ còn lại có Hứa Phàm mẹ con hai người, Hứa Phàm sắc mặt trắng bệch, nhìn nhìn trên người xà lân, nhin không được lại phát ra một tiếng thét chói tai.

Không phải như thế, nàng mới không phải như vậy! Nàng sẽ không thay đổi thành quái vật!

Tác giả có lời muốn nói: Cảm thấy ta muốn trục, văn danh văn án sửa lại rất nhiều bản đều không được, thực tuyệt vọng a!

Này bốn kỳ thật viết thật sự thuận, bất quá sự thật chứng minh, giống như đại gia cũng không như thế nào thích a, chỉ cần các người thích liền hảo?Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 18

Chờ về đến nhà, đều đã là nửa đêm hai điểm, Việt Khê vừa mở ra môn, liền thấy bài bài trạm bảy chỉ tiểu người giấy ngăn ở trước mắt, tiểu người giấy nhóm tay nhỏ cắn eo, tức giận nhìn Việt Khê. Đừng nhìn nhỏ nhỏ một con, khí thế thập phần đủ.

“Việt Khê đêm không về ngủ, đêm không về ngủ!”

“A, Việt Khê học hư, học hư..... Làm sao bây giờ, làm sao bây giờ?” Tiểu người giấy sốt ruột xoay vòng vòng, nhớ tới phim truyền hình không học giỏi cao trung nữ học sinh, cảm thấy chính mình tóc đều phải sầu trắng, tuy rằng chúng nó cũng không có tóc thứ này.

“Việt Khê không tốt, không tốt.”

.....

Việt Khê: “.....”

Đối mặt bảy chỉ tiểu người giấy lên án, nàng chỉ có thể ngồi xổm trên mặt đất tỏ vẻ không bao giờ sẽ về trễ, ôn tồn hướng chúng nó bảo đảm, thái độ vô cùng nghiêm túc thành khẩn.

“Người bảo đảm? Xác định?”

“Ta bảo đảm, ta xác định!” Việt Khê liền kém đuổi tay thề với trời, nghĩ nghĩ nàng lại bổ sung một câu, “Nếu thực sự có sự tình, ta nhất định

chuyện xảy ra trước cho các người gọi điện thoại, thông tri của các người, không cho các người lo lắng.”

Xem nàng nhận sai thái độ tốt đẹp, tiểu người giấy nhóm mới khoan hồng độ lượng tỏ vẻ tha thứ nàng, lải nhải giống bảy cái lão mù tử giống nhau. Sau đó lại thúc giục nàng, làm nàng nhanh lên đi tắm rửa, đi ngủ sớm một chút.

“Không còn sớm ngủ, sẽ biến xấu, biến xấu!”

“Chính là chính là.”

Việt Khê bất đắc dĩ, vào nhà cởi quần áo đi tắm rửa, xiêm y vứt trên mặt đất, tiểu người giấy nhóm đuổi tay nhỏ cho nàng đem quần áo chiết hảo.

Tiểu nhị cùng tiểu thất mở ra tủ lạnh, đổ một ly sữa bò, sau đó đặt ở nước ấm đun nóng một chút.

“Buổi tối uống nhiệt sữa bò hảo, nhiệt sữa bò hảo!”

Cho nên chờ Việt Khê tắm rửa xong vừa ra tới, liền thấy tiểu người giấy trên đầu đỉnh khay, bên trên phóng một ly còn mạo hiểm nhiệt khí sữa bò. Kia khay, có chúng nó gấp mười lần lớn, tiểu người giấy đè ở phía dưới, quả thực liền giấy bóng dáng đều nhìn không thấy.

Ở nàng tắm rửa thời điểm, trang ở trong bao đại đầu xà bị tiểu người giấy nhóm cấp nhảy ra tới, mấy chỉ tiểu người giấy lăn bình thủy tinh chơi, đem bên trong đại đầu xà hoảng đến đầu vầng mắt hoa, đều mau phun ra.

“Việt Khê Việt Khê, đây là thứ gì, thứ gì?” Tiểu người giấy nhóm hỏi.

Việt Khê nga một tiếng, nói: “Hôm nay bắt được âm xà, chính là bởi vì thứ này, ta hôm nay mới trở về chậm.”

Đại đầu xà dán ở pha lê trên vách, phần nộ trùng mắt này đó tiểu người giấy.

Tiểu người giấy nhóm bị nó dọa tới rồi, bay nhanh tản ra, tránh ở Việt Khê phía sau, vườn cái đầu nhỏ tới, nói: “Đại đầu xà hảo hung, hảo hung!”

Việt Khê bật cười, đem phẩm thượng bình thủy tinh cầm lấy tới gác ở trên tủ đầu giường, đến bây giờ nàng cũng chưa nghĩ ra muốn xử lý như thế nào này đại đầu xà, không biết lão nhân bút ký có hay không cái gì phương pháp.

Uống xong sữa bò, Việt Khê đã bị tiểu người giấy nhóm chạy đến ngủ, bảy chỉ tiểu người giấy theo đầu giường bò lên tới, nằm ở Việt Khê gối đầu thượng, cùng nàng bài bài ngủ chung.

“Hôm nay nên tiểu thất, tiểu thất.....”

Tiểu thất ngồi ở gối đầu thượng, há mồm cấp Việt Khê xướng khúc hát ru, cố ý đè thấp tiếng ca linh hoạt kỳ ảo mù mịt, người rất khó tin tưởng như vậy một cái người giấy trong thân thể, thế nhưng có thể phát ra như thế dễ nghe tiếng ca, giống như tiên âm.

Bất quá, lại dễ nghe tiếng ca, Việt Khê cũng nghe mười mấy năm, đã thực đến không thể lại chín, nói cách khác, nàng đã đổi này mỹ diệu thanh âm sinh ra miễn dịch lực.

“Ta đã mười bảy tuổi, các người có thể không cần cho ta xướng khúc hát ru.” Nàng nhin không được thấp giọng nói một câu.

Tiếng ca đột nhiên im bật.

Tiểu thất rũ đầu, ở kia thấp giọng lẩm bẩm: “Là tiểu thất sai, tiểu thất ca hát khó nghe, Việt Khê chán ghét tiểu thất, tiểu thất hảo quá, hảo khổ sở.....”

Việt Khê: “.....”

Nàng có thể làm sao bây giờ, chính mình tiểu người giấy, chỉ có thể sùng bái.

“Không có, tiểu thất ca hát siêu dễ nghe, ta siêu cấp thích!” Nàng thiết tình thực lòng nói.

“Ta đây đâu, ta đâu?”

Mặt khác tiểu người giấy cũng hướng tới muốn khích lệ.

“Các người ca hát đều dễ nghe!”

“Hi hi hi, Việt Khê hảo hảo nga, hảo hảo nga.”

Việt Khê bất đắc dĩ, nàng cảm thấy, tiểu người giấy nhóm còn đem nàng trở thành năm tuổi hài tử, sẽ đang ngủ thời điểm la hét muốn nghe yên giấc khúc hài tử, chính là nàng đã không phải năm tuổi, mà là mười bảy tuổi.

Bất quá, tính, chúng nó vui vẻ liền hảo.

Ở tiểu thất phóng thấp tiếng ca trung, Việt Khê chậm rãi ngủ rồi, một đêm vô mộng, cực kỳ thơm ngọt. Trên tủ đầu giường nguyên bản cảnh giác nhìn bọn họ đại đầu xà, nghe tiếng ca chậm rãi khép lại mắt, trên đầu song giác trong bóng đêm ầm ầm phát ra ánh sáng nhạt.

Ăn xong cơm sáng Tô Văn cho nàng gọi điện thoại, ập a ập ứng dò hỏi sự tình thế nào. Làm chính mình khách hàng, Việt Khê đối nàng thái độ rất là thực ôn hòa, cùng nàng ước hảo thời gian, chờ buổi chiều lên lớp xong liền đi tìm nàng.

“Hiện tại không được sao?” Tô Văn hỏi.

“Không được.” Việt Khê không hề có do dự, “Ta hôm nay có khóa.”

Làm một người học sinh, tuy rằng thành tích không tốt, đi học chỉ biết là ngủ, nhưng là từ nhỏ đến lớn, Việt Khê chưa từng có đến trễ về sớm quá.

Tô Văn trong lòng có chút thất vọng, phải nói chuyện này không có hoàn toàn giải quyết, nàng trong lòng liền sẽ không an ổn, nhưng là nếu Việt Khê nói như vậy, nàng cũng chỉ có thể ứng.

Ngủ một ngày, chờ đến tan học linh một vang, Việt Khê liền chậm rì rì thu thập đồ vật, chuẩn bị đi bệnh viện.

“Người muốn đi bệnh viện sao? Ta và người cùng nhau đi.” Hàn Húc đi tới, nhìn qua cùng Việt Khê thập phần quen thuộc bộ dáng, chọc đến trong phòng học còn không có rời đi những người khác kinh ngạc không thôi.

Việt Khê chậm rì rì gật gật đầu, mới vừa tỉnh ngủ nàng nhìn qua có chút trì độn.

Hai người đi vào Tô Văn nơi bệnh viện, Bạch Tề Tinh đã ở phòng bệnh, thấy bọn họ thập phần cao hứng cùng bọn họ đánh thanh tiếp đón.

Bác sĩ đang ở cấp Tô Văn kiểm tra, trừ bỏ thể hư ở ngoài, Tô Văn thân thể kỳ thật không có gì trở ngại, chỉ là trên người trường ra tới vậy, còn không có biến mất.

Bác sĩ sờ sờ trên tay nàng vậy, nhúu mày nói: “Này đó vậy là từ người trong thân thể trường ra tới, giống như là da của người da giống nhau, thật sự là kỳ quái.”

Tô Văn không nói chuyện, nàng này lại không xem như sinh bệnh, bác sĩ nhóm lại sao có thể có biện pháp?

Bác sĩ nhóm rời đi, Tô Văn nhìn về phía Việt Khê, kêu một tiếng: “Tiểu lão bản.”

Việt Khê đi tới, đem trong bao đại đầu xà đem ra.

“Đây là cái kia xà?” Tô Văn có chút tò mò, đại đầu xà bị trang ở cái chai, nho nhỏ một cái, đảo cũng sinh không ra nhiều ít sợ hãi tới, Tô Văn mới dám hảo hảo đánh giá một chút này xà.

Nói như thế nào đâu, cùng nàng suy nghĩ, có chút khác biệt. Nguyên bản cho rằng sẽ là một cái cực kỳ hung ác đại xà, không nghĩ tới là như vậy nho nhỏ một cái, hơn nữa vẫn là đại đầu xà, mắt to đầu to, lộ ra vài phần đáng điệu thơ ngây, liền tính là sợ xà nàng, trong lòng đều không có như vậy sợ.

Việt Khê nói: “Trên người của người xà chương, chính là nhân quả, mà nhân liền tại đây điều xà thượng. Chỉ cần này đại đầu xà nguyện ý tha thứ người, xà chương liền sẽ biến mất. Nói cách khác, cũng chỉ có thể áp dụng bạo lực thủ đoạn, dùng quát cốt đao quát đi xà chương, kia sẽ rất thống khổ.”

Tô Văn thấp giọng nói: “Chúng ta cùng đi lễ hành có hai mươi lăm cá nhân, mọi người trên người đều nhiễm xà chương, mà ta bệnh trạng, là nhẹ nhất.”

Nàng hiện tại chỉ nơi tay trên cánh tay dài quá xà lân, chính là những người khác, cũng đã toàn thân đều mọc đầy. Xà lân phúc thân, mỗi đến buổi tối, liền sẽ phát ra phồng, làm người thống khổ khó miên.

Tô Văn có chút thất thần, nói: “Đại khái là bởi vì ta không có động thủ nguyên nhân..... “

Chính là, liền tính không có động thủ, nàng cũng là đồng lõa.

Tô Văn đồng sự có vài cái đều đưa đến cái này bệnh viện, mấy người bọn họ chứng bệnh tương đồng, đều là xà chương nhập thể, mọc đầy xà lân. Rõ ràng là người, chính là trên người lại trường ra xà lân tới, này thật sự là làm nhân xưng kỳ, cũng là bệnh viện hai ngày này nhất nhiệt nghị sự tình.

Việt Khê cũng đi nhìn thoáng qua, kia mấy người có thể so Tô Văn bộ đáng thê thảm đến nhiều.

Đại đầu xà oán khí quá nặng, Bạch Tề Tinh thử độ hóa nó, đáng tiếc tu vi không đủ, đại đầu xà túng đập mí mắt, mơ màng sắp ngủ bộ dáng, thoát nhìn hẩn phương pháp đó là một chút dùng không có.

Vài người vây quanh đại đầu xà chuyển, Bạch Tề Tinh buồn rầu không thôi, Việt Khê nghĩ nghĩ, nói: “Nếu không, ta đem nó ăn đi, ta còn không có ăn qua âm xà, cũng không biết là cái gì hương vị.”

Âm xà lại lợi hại, kia cũng chỉ là âm vật, bị Việt Khê ăn qua âm vật, không nói hơn một ngàn cũng có thượng trăm.

Bạch Tề Tinh nguyên tưởng rằng nàng là nói giỡn, chính là xem nàng nghiêm túc bộ dáng, có chút cười không nổi.

Bình thường người có thể ăn âm vật sao?

Hẩn nội tâm thét chói tai, biểu tình có chút cứng đờ nói: “Chính là liên tính người ăn, nhân quả còn ở, cũng không thể giải quyết Tô tiểu thư vấn đề.”

Việt Khê tưởng tượng, thật là như vậy, chỉ có thể tiếc nuôi thờ dài.

Bình thủy tinh thân mình cứng đờ đại đầu xà chậm rãi thả lỏng thân thể, quả thực là muốn hù chết xà.

Buổi tối Việt Khê sớm liền đi trở về, đại đầu xà bị nàng lưu tại phòng bệnh, dù sao bình khẩu bị hoàng phù phong bế, kia đại đầu xà cũng chạy không ra.

Tô Văn nằm ở trên giường trần trọc, nàng lật người lại, liếc mắt một cái là có thể thấy dinding gác ở trên tủ đầu giường đại đầu xà. Kỳ thật nhìn kỹ đi, đại đầu xà vẫn là có điểm đáng yêu, đầu mắt to đại, ghé vào cái chai bên trong vòng thành một đoàn, hơi hơi nhắm hai mắt.

Nó nguyên bản là có thể hóa giao!

Tô Văn nhớ tới Bạch Tề Tinh nói, nàng duỗi tay đem bình thủy tinh cầm lại đây, bên trong đại đầu xà cảm giác được động tĩnh, mở to mắt cảnh giác nhìn nàng.

“..... Thực xin lỗi, chúng ta không nên như vậy đối với người.” Tô Văn thấp giọng nói, đại đầu xà có cái gì sai rồi, nó không có hại người, đi bị người hại, bọn họ đều thiếu nó này một tiếng thực xin lỗi.

Đại đầu xà chớp chớp mắt, trong mắt ục ục ra bên ngoài mạo hiểm nước mắt.

Nó hảo ủy khuất, những cái đó cục đá tạp đến nó đau quá. Chính là nhân gia đều cùng nó nói xin lỗi, kia nó liền miễn cưỡng tha thứ nàng đi.

Kim sắc quang mang từ nó trên người bay ra, thối qua cái chai, trực tiếp dừng ở Tô Văn trên người, điểm này quang mang là như vậy ấm áp, làm người nhớ tới mùa xuân dương quang.

Chờ phục hồi tinh thần lại, Tô Văn mới phát hiện, chính mình trên tay xà lân thể nhưng toàn bộ biến mất, cánh tay thượng da thịt trắng nõn kiêu nộn.

Ai lại biết, đại đầu xà muốn, đây là như vậy một câu thực xin lỗi đâu?

Chỉ là như vậy một câu thực xin lỗi, liền làm nó trên người lệ khí cùng oán khí toàn bộ tan đi.

Ngày thứ hai, Bạch Tề Tinh nhìn Tô Văn cùng đại đầu xà chơi người chụp một ta chụp một chơi thật sự vui vẻ bộ dáng, quả thực nhìn không được mở to hai mắt nhìn.

Hắn nhìn về phía Việt Khê, thần sắc phức tạp nói: “Người đã sớm đoán được?” Cho nên mới sẽ đem đại đầu xà lưu tại Tô Văn phòng bệnh?

Việt Khê nói: “Không a, ta chỉ là tưởng, đại đầu xà nếu muốn giết chết bọn họ, bọn họ đã sớm đã chết, mà không phải xà chường quấn thân. Cho nên ta tưởng, khả năng đại đầu xà muốn, không phải báo thù, mà chỉ là một câu xin lỗi mà thôi.”

Bạch Tề Tinh trong lòng tức khắc phức tạp không thôi.

Hàn Húc cười nói: “Việt Khê, người thật sự là quá mức thiện lương.”

Chỉ có thiện lương người, mới có thể đem người khác cũng nghĩ đến như vậy thiện lương.

Ba người đang nói chuyện, cùng đại đầu xà chơi người chụp một ta chụp một Tô Văn lại là biểu tình biến đổi, trong miệng đột nhiên phát ra một tiếng thống khổ thét chói tai.

Tác giả có lời muốn nói: Bốn văn không có gì bất ngờ xảy ra đem với thứ sáu nhập V, đến lúc đó khả năng cho các người một kinh hỉ, tuy rằng ta còn ở do dự trung.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẢI CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 19

“A!”

Một tiếng thét chói tai, chỉ thấy Tô Văn trên mặt bất quá trong chớp mắt liền trường ra màu đỏ sậm hoa văn, hoa văn yêu dị, ở từ trên mặt nàng trường ra tới thời điểm, đồng thời còn cùng với thật lớn thống khổ, xem nàng bụm mặt đau kêu bộ dáng liền có thể nhìn ra được tới, hận không thể đuổi tay đem chính mình da mặt cấp khâu xuống dưới.

Bạch Tề Tinh vội vàng đuổi tay đi bắt trụ nàng, Hàn Húc đuổi tay ấn giường linh, kêu một tiếng lại đây.

“Đau quá, ta mặt đau quá!” Tô Văn khóc kêu lên, sắc nhọn móng tay đem chính mình mặt vẽ ra vài đạo miệng vết thương, chính là chính nàng lại không hề sờ giác.

Bác sĩ vọt vào tới đem nàng đè ở trên giường, để tránh chính nàng đem chính mình cấp lộn bị thương.

Phòng bệnh bình hoang mã loạn, chờ Tô Văn bình tĩnh trở lại, chỉ thấy nàng cả người trên mặt đều bị màu đỏ hoa văn cấp bao trùm ở, kia như là một loại dây đẳng, đuôi bộ ở khước mắt chỗ, là một đóa nho nhỏ nụ hoa, nụ hoa một tầng một tầng hợp lại ở bên nhau, nhìn qua cực kỳ mỹ lệ cùng chân thật, này đóa hoa giống như là sống giống nhau, lộ ra vài phần yêu dã.

“Đây là cái gì?” Bạch Tề Tinh duỗi tay đi sờ soạng một chút, sau đó tay như là bị lửa nóng tới rồi giống nhau, bay nhanh thu trở về, ánh mắt co chặt nói, “Sống, là sống.....”

Việt Khê khẽ nhú mào, cũng duỗi tay sờ sờ Tô Văn trên mặt hoa văn.

Đó là một loại thực quý dị xúc giác!

Này hoa văn nhìn rõ ràng như là họa đi lên, Tô Văn làn da vẫn là một mảnh bóng loáng, chính là người một chạm đến, là có thể cảm giác ra trong đó bất đồng tới.

Đầu ngón tay xúc cảm là gập ghềnh, người như là thật sự ở vuốt ve một gốc cây tươi sống cây cối, còn có kia kiều diễm nụ hoa, người nhẹ nhàng xoa đi, có thể cảm giác được cánh hoa kiều nộn, nó tựa hồ còn ở bởi vì người chạm đến ở hơi hơi loạng choạng.

Không thể không nói, loại cảm giác này, thật là làm người da đầu tê dại, cả người đều cảm thấy khiếp đến hoảng.

Bạch Tề Tinh đi nhìn Tô Văn những cái đó nhập viện đồng sự, trở về thần sắc nghiêm túc nói: “Bọn họ trên người cũng dài quá loại này quý dị hoa văn, hơn nữa so Tô Văn tình huống còn muốn nghiêm trọng.”

Tô Văn trên người đã không có cái loại này khủng bố xà lân, chính là những người đó lại không có Tô Văn như vậy vận may, xà chương quần thân, xà lân phúc mặt, hiện giờ lại ở xà lân phía trên thêm kia màu đỏ tươi hoa văn, đã hoàn toàn không thể dùng quý dị đáng sợ tới hình dung, hoàn toàn chính là người không người, quý không quý.

Ba người ngồi ở trên sô pha thảo luận việc này, đại đầu xà bò lên trên bàn trà, đuôi rắn nhất phía cuối đánh một cái kết, tự hỏi thời điểm vô ý thức liền đem đuôi rắn đáp ở trên đầu, Việt Khê nhìn không chớp mắt nhìn chăm

chăm nhìn hai phút, vẫn là không nhịn xuống, duỗi tay kéo lấy nó cái đuôi lắc lắc.

Đại đầu xà: “.....”

Bạch Tề Tinh ho nhẹ một tiếng, coi như không phát hiện Việt Khê ở chơi đại đầu xà, nói: “Xem ra không chỉ là Tô Văn, còn có lần đó cùng nàng cùng nhau du lịch nhân thân thượng cũng xuất hiện như vậy hoa văn.”

“Bọn họ đều có một cái điểm giống nhau, cùng đi miêu trại du lịch, còn cùng nhau tạp đã chết đại đầu xà.” Hàn Húc nói tiếp nói.

Bị Việt Khê chơi đến đầu vầng mắt hoa đại đầu xà: “.....”

Nó tuy rằng đầu có điểm đại, chính là nó không gọi đại đầu xà.

Bạch Tề Tinh tự hỏi một chút, nhìn đại đầu xà giống nhau, nói: “Chính là đại đầu xà liền ở chỗ này, không phải nó động tay, kia sẽ là cái gì nguyên nhân?”

Việt Khê lúc này mở miệng nói: “Cái kia hoa văn..... Đảo như là trùng vu thuật. Kia đoá hoa sẽ ở nàng trên mặt chậm rãi nở rộ, dựa vào hấp thụ trên người nàng tinh khí mà sống, chờ đoá hoa toàn bộ nở rộ, đó chính là nàng chết thời điểm.”

“Vu thuật?”

“Miêu trại?!”

“Các người còn nhớ rõ đại đầu xà nơi kia tòa sơn gọi là gì sao?” Việt Khê lại hỏi.

“Long ẩn sơn.” Hàn Húc nhìn đại đầu xà, duỗi tay khảy một chút nó cái đuôi, như suy tư gì nói, “Tục ngữ nói, sơn không ở cao, có tiên tắc linh. Ngọn núi này kêu long ẩn sơn, có lẽ là có người ở trên núi thấy long, hoặc

là nói là..... Xà. Càng có khả năng, này xà còn giúp trợ quá dưới chân núi mọi người, dần dà, miêu trại người đều biết, long ẩn trên núi có một cái” long “Ở phù hộ bọn họ.”

“Chính là có một ngày long không còn nữa.” Bạch Tề Tinh hai mắt sáng lên, cảm thấy chính mình thăm dò sự tình từ đầu đến cuối, tiếp nhận lời nói tới tiếp tục nói,

“Ở long không ở trước hai ngày, có một đám sơn ngoại người tới nơi này du lịch, các người nói này đó miêu trại người sẽ nghĩ như thế nào?”

Việt Khê rũ mắt nói: “Khăng định sẽ cảm thấy là những người này làm cái gì, càng sâu, này đó miêu trại người cùng đại đầu xà chi gian có cái gì liên hệ, bọn họ có lẽ đã cảm giác được đại đầu xà đã xảy ra chuyện, cho nên mới sẽ trả thù.”

Bất quá này hết thấy đều là bọn họ đoán rằng, hết thấy vẫn là đến chờ Tô Văn tỉnh táo lại mới biết được.

Tô Văn ở nửa đêm thời điểm tỉnh lại, vừa tỉnh tới nàng liền cảm thấy trên mặt nóng rát đau, như là có cái gì ở nàng da mặt dưới, chậm rãi mấp máy. Mà trên mặt xúc giác, càng là rõ ràng đến làm người cảm thấy nổi da gà đều đi lên.

Nàng tinh thần khí thoát nhìn thập phần không tốt, giống như là một đoá thiếu hụt hơi nước đoá hoa, mà cùng chi tướng phản chính là trên mặt nàng hoa văn, mắt đuôi nụ hoa, thoát nhìn tựa hồ là so buổi chiều thời điểm muốn tươi đẹp mà nhiều, cánh hoa tựa hồ còn hơi hơi mở ra một chút.

Thoạt nhìn buổi chiều Việt Khê theo như lời chính là thật sự, này đoá hoa sẽ hấp thu Tô Văn tánh mạng tới làm chất dinh dưỡng làm nó nở hoa, chờ hoa khai là lúc, chính là nàng bỏ mạng thời điểm.

“Tô tiểu thư người có thể cần thận cùng chúng ta nói nói cái kia miêu trại là cái dạng gì sao? Việc này quan người tánh mạng.” Bạch Tề Tinh biểu tình nghiêm túc nói.

Tô Văn căn bản không dám đụng vào chính mình mặt, cái loại này xúc cảm thật sự là quá quý dị, người tựa hồ có thể cảm giác được đến nó ở trên mặt sinh trưởng.

Lộ ra hồi ức biểu tình, nàng nói: “Đó là cái phong tục dân tình đều thực thuần phác thôn, nơi đó người cũng thực hữu hảo, chính là có điểm mê tín. Bọn họ còn thờ phụng Sơn Thần, trong thôn còn có một cái Sơn Thần miếu, cái kia Sơn Thần..... Là một con rồng?”

Nàng có chút không xác định, bởi vì cái kia Sơn Thần miếu nàng cũng không có đi, ngày đó nàng tới đại di mộ, bụng đau đớn, liền nằm ở trong phòng nghỉ ngơi, những việc này đều là hứa thường trở về cùng nàng nói.

Khi đó Hứa Phàm còn biểu tình thập phần chán ghét nói: “Ta xem kia nơi nào là long, rõ ràng chính là một con rắn, thoát nhìn ghê tởm đã chết.....”

Nghĩ vậy, Tô Văn cảm thấy đáy lòng có chút lạnh cả người.

Nàng nhìn về phía đại đầu xà, đại khái đoán được miêu trại người cung phụng Sơn Thần là ai, đại khái chính là này đại đầu xà.

Việt Khê nói: “Các người giết bọn họ Sơn Thần, bọn họ sao có thể thờ ơ?”

Bọn họ trên mặt hoa văn, là đến từ chính miêu trại người trả thù, bọn họ tự cấp bọn họ Sơn Thần báo thù. Mà Tô Văn bọn họ đoàn người lại như thế nào sẽ nghĩ đến, bọn họ bất quá là đi du lịch, liền cấp chính mình mang đến như vậy nguy hiểm.

Này hết thấy, chỉ có thể nói là gieo gió gặt bão, chính là Bạch Tề Tinh lại như thế nào nhẫn tâm nhìn những người này liền như vậy chết đi?

“Người nói đúng không, Việt Khê?” Hần hỏi.

Việt Khê vẻ mặt cảm thấy không thể hiểu được biểu tình, thực thành thật nói: “..... Ta lại không quen biết bọn họ, bọn họ có chết hay không, cùng ta có cái gì quan hệ?”

Bạch Tề Tinh: “Chính là người không phải giúp Tô tiểu thư sao?”

Việt Khê đương nhiên nói: “Nàng ở ta trong tiệm mua phù a, là ta khách nhân, khách hàng tối thượng người nghe nói qua không? Kỳ thật ta phù rất hữu dụng, chính là thế nhưng không ngăn lại đại đầu xà, ta còn vẫn luôn không nghĩ ra. Hiện tại ta nhưng thật ra minh bạch, đại đầu xà trên người đã lây dính nhân thể gian hương khói, tuy rằng đã chết, nó cũng coi như là một cái tiểu Sơn Thần. Trừ tà phù, chứ chính là tà, lại sao có thể đối nó có cái gì đại tác dụng.”

Bạch Tề Tinh: “.....”

Hần lại nhìn về phía Hàn Húc, cười nói: “Hàn Húc người nói, ta nói có hay không đạo lý? Tuy rằng những người này có sai, chính là chúng ta như thế nào có thể nhìn hần sao liền như vậy đã chết?”

Hàn Húc trên người công đức lớn như vậy, vừa thấy chính là hảo tâm tràng người, sao có thể thờ ơ?

Hàn Húc lại là hơi hơi mỉm cười, không chút để ý nói: “Ta xem là không cứu, sinh tử có mệnh phú quý ở thiên, ông trời đều phải bọn họ chết, đó chính là mệnh. Hơn nữa, này cũng bất quá là vừa báo còn vừa báo.”

Hần bộ dáng sinh đến tuần tú, đặc biệt là một đôi mắt, ôn nhuận vô hại, tựa hồ mang theo vài phần trách trời thương dân từ bi tới. Bất luận kẻ

nào vừa nhìn thấy hăn, không có bất luận cái gì nguyên nhân, liền sẽ cảm thấy đây là một cái người tốt, vẫn là một cái tâm địa thực mềm người tốt.

Chỉ là trước mắt cái này người tốt, nói ra nói không hề có làm người cảm giác được “Từ bi”.

Bạch Tề Tinh: “.....”

Tô Văn thần sắc có chút hạ xuống, nước mắt lưng tròng, nhìn qua lập tức liền phải khóc ra tới. Nàng còn như vậy tuổi trẻ, nàng còn không muốn chết a.

“Mặc kệ thế nào, lần này các người vẫn là giúp ta, cảm ơn các người. Đây trương tạp là hai trăm vạn, ta đã sớm chuẩn bị tốt, là ta cho các người thù lao, mật mã là sáu cái sáu, thiếu một chút, các người không cần để ý.” Miễn cưỡng đánh lên tinh thần tới, Tô Văn nhớ tới việc này tới, này trương tạp đã sớm chuẩn bị tốt.

Hai trăm vạn?

Ngồi ở trên sô pha Việt Khê lỗ tai giật giật, ngón tay lay tính một chút đó là mấy cái linh, cuối cùng đến ra kết luận, ấn nàng cửa hàng hiện tại sinh ý, khả năng bán cả đời phù đều kiếm không đến nhiều như vậy tiền, có thể đủ nàng dùng đã lâu.

Bạch Tề Tinh cự tuyệt nói: “Chúng ta cái gì đều không có giúp được người, như thế nào không biết xấu hổ.....”

Một bàn tay từ hăn phía sau đuổi lại đây đem tạp lấy đi, Việt Khê mặt vô biểu tình nói: “Ta sẽ cứu người.”

Nắm tạp tay, gắt gao.

Hàn Húc nghiêm túc nói: “Kỳ thật ta cảm thấy, lại nỗ lực nỗ lực, vẫn là có thể cứu một chút.”

Bạch Tề Tinh: “.....” Vừa mới các người cũng không phải là nói như vậy!

Quanh co, Tô Văn vẽ mặt kinh hãi, nói: “Thật sự? Nếu thật sự có thể giải quyết việc này, chờ các người trở về ta nhất định cho các người bao một cái đại hồng bao.”

Nàng Tô Văn gì đều thiếu, chính là không thiếu tiền.

Đại hồng bao a!

Việt Khê đôi mắt đều sáng lên.

Tác giả có lời muốn nói: Cơ hữu nói cho ta, càng quá nhiều các người khả năng sẽ cảm thấy xem đến rất mệt, ta cảm thấy giống như rất có đạo lý a, các người cảm thấy đâu?Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 20

Bất quá nếu muốn giúp Tô Văn, như vậy bọn họ phải đi miêu trại, trong lúc này khẳng định muốn trì hoãn không ít thời gian, làm học sinh Việt Khê cùng Hàn Húc chỉ có thể hướng trường học xin nghỉ, hai người trực tiếp muốn hơn một tuần kỳ nghỉ.

Ba người đi phía trước cũng muốn thu thập một ít đồ vật, Việt Khê cũng muốn chuẩn bị một ít phù đặt ở trên người, bằng không chờ dùng thời điểm lại họa, kia đều không còn kịp rồi. Săn cơ hội này, Hàn Húc cùng Bạch Tề Tinh tới rồi Việt gia.

To như vậy tòa nhà, bên ngoài giá giàn nho thượng đã treo đầy xanh đậm sắc quả nho, Hàn Húc cùng Bạch Tề Tinh an vị ở giàn nho hạ uống nước ô mai, dưới chân bảy chỉ tiểu người giấy vây quanh bọn họ chuyển, trong miệng riu rít nói chuyện.

“Oa, là Việt Khê bằng hữu, bằng hữu.”

“Việt Khê cũng có bằng hữu, thật tốt, thật tốt.”

Tiểu người giấy nhóm đối bọn họ hai người mang theo thật lớn nhiệt tình, một đám mới gia giày như vậy cao một chút, vây quanh hai người xoay quanh.

Bạch Tề Tinh cười ha hả cùng chúng nó chào hỏi: “Các người hảo a.”

Người giấy thứ này, là dựa vào tu sĩ đạo pháp mà tồn tại, kia chỉ là một loại gửi pháp tồn tại, nói tóm lại vẫn là vật chết. Chính là trước mắt nhóm người này tiểu người giấy, trừ bỏ thân thể là người giấy ở ngoài, lại như là thật sự người giống nhau, có thất tình lục dục.

Bạch Tề Tinh trong đầu hiện lên như vậy một ý niệm, nhưng thật ra không thâm tưởng.

Việt Khê cái này tiểu cô nương, bản thân liền có điểm thần kỳ, này đại khái cũng là nàng thần kỳ thủ đoạn chi nhất đi.

“Di, Việt Khê, nhà người còn dưỡng gia súc sao?” Đi đến một cái hàng rào chỗ, bên trong có thể thấy cấp gia súc thêm thực thực sào, cho nên Bạch Tề Tinh mới có như vậy vừa hỏi.

Việt Khê đem rửa sạch sẽ dưa chuột cùng cà chua cho bọn hắn ăn, nghe vậy đáp: “Nga, trong nhà dưỡng một con ngỗng.”

“Đại bạch không ngoan, ba ngày hai đầu không về nhà, hư, hư!”

“Đại bạch khẳng định lại đi tìm cách vách đại hoàng đánh nhau, sợ hãi, sợ hãi.”

Tiểu người giấy nhóm đối đại bạch tỏ vẻ khiển trách.

Đại bạch là Việt Khê gia ngỗng trắng, kia đại hoàng lại là cái gì?

Việt Khê trả lời: “Cách vách đường cầu.”

Có thể cùng cầu đánh nhau ngỗng, thật là..... Thật dũng sĩ!

Dem giấy và bút mực lấy ra tới, Việt Khê chuẩn bị vẽ bùa, biết bọn họ tồn tại không quấy rầy nàng vẽ bùa lúc sau, Bạch Tề Tinh hai mắt sáng lên, ngồi nghiêm chỉnh ngồi ở một bên, hy vọng có thể từ Việt Khê trên người được đến hiệu được dẫn dắt.

Chu sa đuổi ma đi tà, cho nên mặc thả nhất điểm chu sa, viết ra tới phù mang theo hơi hơi màu đỏ nhạt.

Ngòi bút dính mực, Việt Khê đề bút, ngòi bút linh lực no đủ, ngưng với ngòi bút.

Bạch Tề Tinh eo bụng hơi hơi thẳng thắn, tròng lớn đôi mắt nhìn Việt Khê, đại khí cũng không dám suyễn một chút.

Từ Việt Khê cầm bút kia một khắc, nàng quanh thân hơi thở liền thay đổi, trở nên thực bình tĩnh, cũng thực tự nhiên. Cái loại cảm giác này, nàng giống như là tồn tại với người bốn phía một sợi thanh phong, hoàn toàn không có tồn tại cảm, cảm giác cùng chung quanh hoàn cảnh hoàn toàn hòa hợp nhất thể.

Người cảnh hợp nhất!

Bạch Tề Tinh trong lòng cảm thán, cái này cảnh giới, liền tính là hần ca ca Bạch Kỳ Thạch, kia cũng là xa xa không kịp.

Bút đi du long, theo cuối cùng một bút hoa hạ, trong phòng tựa hồ thổi qua một đạo thanh phong, kia nói hoàng phù thượng linh quang chợt lóe, này trương phù, liền đã thành.

Xem Việt Khê đình bút, Bạch Tề Tinh chớp chớp mắt, lại chớp chớp mắt, không thể tin tưởng hỏi: “Thành?”

Hần nhìn thoáng qua thời gian, từ bắt đầu vẽ bùa đến bây giờ bất quá mới qua đi hơn mười giây, tốc độ này, quả thực giống như là ở viết bình thường bút lông tự giống nhau.

Trong lòng không tin, Bạch Tề Tinh chạy tới cầm kia trương nét mực đều còn không có làm hoàng phù nhìn lại xem, néo lại niết, lúc này mới

một bộ đã chịu kinh hách bộ dáng, vẫn không thể tin nói: “Thế nhưng thật sự họa thành công, hơn nữa vẫn là cực phẩm linh phù.....”

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, hẳn là vô luận như thế nào đều sẽ không tin tưởng, thực sự có người vẽ bùa như vậy nhanh chóng, chẳng những vẽ bùa tốc độ mau, ngay cả phù triệu phẩm cấp cũng là làm người trở mắt, đó là cực phẩm linh phù, là Tu Giới bên trong dù ra giá cũng không có người bán cực phẩm linh phù!

Việt Khê lại không biết Bạch Tề Tinh trong lòng ý tưởng, tiếp tục phô giấy vàng vẽ bùa. Đối với nàng tới nói, vẽ bùa liền cùng ăn cơm uống nước giống nhau đơn giản, căn bản không có bất luận cái gì khó khăn.

Cực phẩm linh phù thượng linh quang chớp động, linh lực viên dung như ý, không có bất luận cái gì trệ sập cảm, loại này cực phẩm linh phù uy lực cũng là lớn nhất. Việt Khê ước chừng vẽ nửa giờ, vẽ vài trăm trương, cảm thấy ra cửa đủ dùng, lúc này mới ngừng tay tới.

Một trương trương hoàng phù tùy ý bãi ở trên bàn, Bạch Tề Tinh từ lúc bắt đầu kinh hãi đến bây giờ mặt vô biểu tình, kiến thức nhiều như vậy cực phẩm linh phù, hẳn cảm thấy chính mình cả người đều thăng hoa, tâm tình thập phần bình tĩnh.....

Bình tĩnh cái quỷ!

Hắn quả thực hận không thể chạy tới bắt lấy Việt Khê cổ áo lớn tiếng hỏi nàng, người đến tột cùng là người nào a, hoặc là nói, người rốt cuộc có phải hay không người a, nào có người nhẹ nhàng như vậy liền họa ra nhiều như vậy cực phẩm linh phù tới?

Bạch Tề Tinh đến một bên đi hoài nghi nhân sinh đi.

Hàn Húc đuổi tay cầm lấy một trương gây vạ phù nhìn thoáng qua, này phù linh lực tràn đầy, kia bá đạo đường hoàng linh lực quả thực đều

mau từ này lá bùa bên trong vọt ra, chỉ cần hơi chút rót vào linh lực, liền sẽ đưa tới cuồng phong.

“Việt Khê, người thật lợi hại.” Hãn cười.

Việt Khê quay đầu xem hãn, một đôi mắt hắc bạch phân minh, cũng đủ trong suốt sạch sẽ, như là có thể chiếu rọi ra thời gian này sở hữu ác ý.

Hàn Húc rũ mắt, nói: “Việt Khê, ta đối cái này thực cảm thấy hứng thú, ta có thể hay không theo người học cái này?”

Hãn quơ quơ trên tay phù triện.

Việt Khê đôi mắt hơi hơi tròn tròn, kinh ngạc nói: “Người phải làm ta đồ đệ a?”

Hàn Húc: “.....”

Hãn ánh mắt quái dị nhìn Việt Khê, làm như nghĩ tới cái gì, không biết nghĩ tới cái gì, sau một lúc lâu trên mặt hãn lộ ra một cái kỳ quái tươi cười tới, nói: “Đồ đệ sao..... Cũng không phải không thể.”

Việt Khê tự hỏi một chút, nói: “Kỳ thật ta cảm thấy người đi làm hòa thượng tương đối thích hợp.”

Không thể không nói, Hàn Húc trên người thân cạo Phật căn, nhìn vẫn là cái ôn nhu từ thiện tính tình, tu Phật thật sự là lại thích hợp bất quá. Ngày ấy ở hắc đàm gặp được cái kia Lão hòa thượng, cũng không phải là nói lời nói dối.

“Phật căn? Ý tứ là nói ta là trời sinh nên làm hòa thượng sao?” Hàn Húc lắc lắc đầu, nhìn đối làm hòa thượng là một chút hứng thú đều không có, “Ta nhưng không nghĩ cạo thành đầu trọc..... Lại nói hòa thượng gì

đó, ta tưởng ta khẳng định không thích hợp, chỉ bằng đi theo người. Ta nhìn ra được tới, người là cái rất có bản lĩnh.”

Việt Khê khẽ nhú mày, giống như suy nghĩ cái gì.

Hàn Húc cũng đã ý cười doanh doanh kêu một tiếng: “Sư phụ.....”

Việt Khê: “.....”

Nàng tựa hồ có điểm không được tự nhiên.

Kêu một tiếng, Hàn Húc như là gặp cái gì hảo ngoạn sự tình, lại liên tiếp kêu vài thanh.

Việt Khê lỗ tai có chút đỏ lên, ngón tay ở trên bàn vô thức bắt hai hạ, cuối cùng mới mặt vô biểu tình lên tiếng: “Ân.” Chỉ là hai mắt có chút hơi hơi tỏa sáng.

Này cũng coi như là nhận hạ Hàn Húc cái này đồ đệ.

Hàn Húc nhưng thật ra đối chính mình thân phận thích ứng thật sự tốt đẹp, sư phụ trường sư phụ đoán, Việt Khê vừa mới bắt đầu còn banh được mặt, phía sau lỗ tai đều hồng thấu, đôi mắt lượng đến dọa người.

Nàng cũng là có đồ đệ người!

Siêu tự hào!

Chờ Bạch Tề Tinh hoài nghi nhân sinh trở về, liền phát hiện Hàn Húc đối với Việt Khê liên tiếp thanh kêu sư phụ, kia phó thân thân mật mật bộ dáng, xem đến hần hàm răng đều toan.

Bạch Tề Tinh: “??”

Ở hần hoài nghi nhân sinh thời điểm, đã xảy ra cái gì?

*

Ba người thu thập hảo lúc sau liền chuẩn bị cưỡi phi cơ đi đi miêu trại, tại đây phía trước bọn họ đi bệnh viện nhìn nhìn Tô Văn. So với trước một ngày, Tô Văn mắt đuôi nụ hoa lại mở ra một ít, nhìn qua càng thêm diễm lệ xinh đẹp, mỹ đến quả thực làm người không rời được mắt đi. Chính là tương so dưới, Tô Văn chính mình khí sắc thoát nhìn liền có chút hư nhược rồi, giống như là bị hấp thụ chất dinh dưỡng đóa hoa, dần dần khô héo.

“Chiều cái này tốc độ, một vòng trong vòng, này đóa hoa liền sẽ hoàn toàn nở rộ.” Bạch Tề Tinh thần sắc có chút nghiêm túc.

Tô Văn căn bản không dám sờ chính mình mặt, cái loại này thập phần chân thật xúc cảm, giống như là thật sự có một đóa hoa ở nang da mặt phía dưới sinh trưởng, quả thực làm nàng cảm thấy sờn tóc gáy.

Việt Khê cầm một lá bùa cấp Tô Văn, làm nàng tùy thân mang theo, này trương phù có thể ức chế nụ hoa mở ra tốc độ, cũng có thể bảo vệ nàng tâm mạch.

Tô Văn thấp giọng nói tạ, khí sắc có chút hư, lúc trước bị đại đầu xà triển lâu như vậy, âm khí nhập thể, vốn dĩ thân thể liền hư thật sự, hiện giờ lại trúng cổ. Liền tính lần này có thể tránh được một kiếp, nàng cũng sẽ bệnh nặng một hồi.

Ba người cùng Tô Văn nói hai câu, dặn dò nàng vài câu, lúc này mới rời đi.

Tô Văn trương trương môi, vẫn là không mặt mũi làm cho bọn họ hỗ trợ nhìn xem chính mình những cái đó đồng sự. Bọn họ này hơn hai mươi cá nhân đều trúng xà chướng, hiện giờ lại bị hạ cổ, Tô Văn đi xem qua những người khác liếc mắt một cái, so với chính mình bộ dáng muốn đáng sợ đến nhiều.

Tô Văn rất rõ ràng, chính mình hiện giờ an ổn, bất quá là bởi vì đại đầu xà tha thứ chính mình, không có xà chương, lại có Việt Khê bọn họ ở một bên che chở. Nói cách khác, tình huống của nàng sẽ không so những người khác hảo quá nhiều.

Nếu lúc trước sớm biết rằng sẽ có này một chuyện, bọn họ những người này, khẳng định sẽ không đi thương tổn đại đầu xà.

Chính là, thế gian không có sớm biết rằng.

*

“Ngượng ngùng.....”

Từ bệnh viện rời đi, ở lối đi nhỏ, quải quá một cái giác thời điểm, Bạch Tề Tinh một cái không chú ý, nhưng thật ra cùng một người đụng phải.

Theo bản năng há mồm xin lỗi, đái ngẩng đầu nhìn đến đối phương mặt là lúc, Bạch Tề Tinh đột nhiên di một tiếng.

Người nọ là cái hơn hai mươi tuổi trẻ tiểu hỏa, khí sắc thoạt nhìn có chút kém, bất quá nhưng thật ra sinh thật sự anh tuấn.

Bạch Tề Tinh kinh ngạc đương nhiên không phải đối phương lớn lên có bao nhiêu soái khí, mà là kinh ngạc với người này tướng mạo. Người này tướng mạo thật sự là có chút kỳ quái, ấn người này tướng mạo tới xem, sống lâu trăm tuổi, phúc khí tràn đầy mệnh số. Nói là hắc là, mà là bởi vì người này mệnh số thay đổi, phúc khí không hề, lại là thiếu niên mất sớm mệnh.

Mệnh số biến hóa, khẳng định có cái gì nguyên nhân, thay đổi hắc đã định mệnh số.

Đối phương căn bản không để ý Bạch Tề Tinh, thuận miệng nói câu thực xin lỗi liền phải rời đi.

“Vị tiên sinh này.....” Bạch Tề Tinh vội vàng đem người ngăn lại, ở đối phương nghi hoặc trong ánh mắt nói, “Ta xem tiên sinh gần nhất số phận không tốt a, sợ là có huyết quang tai ương a. “

Tiểu Trúc Sơn: “.....”

Bạch Tề Tinh ý thức được chính mình lời này rất giống TV thượng những cái đó gạt người thần côn nói, nhìn không được làm làm cười một chút, nói: “Người đừng hiểu lầm, ta không phải kẻ lừa đảo, ta là thật là có bản lĩnh. Người tưởng một chút, người từ nhỏ đến lớn, có phải hay không vận khí đều thực hảo, nhưng là trong khoảng thời gian này, lại luôn là thực xui xẻo?”

Tiểu Trúc Sơn nguyên bản muốn mắng người, chính là nghe được hần nói, trên mặt cũng lộ ra chần chờ biểu tình. Hần trong khoảng thời gian này, thật là xui xẻo tột đỉnh, hôm nay đi ở trên đường, còn kém điểm bị xe cấp dụng phải.

Bạch Tề Tinh nhìn Việt Khê liếc mắt một cái, hỏi: “Việt Khê, người cảm thấy hần đây là ra cái gì vấn đề?”

Hần chỉ có thể nhìn ra hần mệnh số có biến, lại không biết rốt cuộc là nơi nào xảy ra vấn đề.

Việt Khê nhìn Tiểu Trúc Sơn liếc mắt một cái, một ngữ nói toạc ra thiên cơ: “Là mượn mệnh, hơn nữa vẫn là cùng hần có huyết thống quan hệ người việc làm.”

“Mượn mệnh?” Bạch Tề Tinh kinh ngạc, chợt biểu tình có chút nghiêm túc lên.

Mượn mệnh loại sự tình này, xưa nay liền không ít, có người vốn là tuổi xuân chết sớm mệnh, chính là chính là thông qua mượn mệnh phương pháp, đoạt được người khác mệnh số, kéo dài chính mình tánh mạng. Mà bị mượn mệnh người, tự nhiên là một mạng đổi một mạng, mệnh đều bị người mượn đi rồi, nào còn có mệnh ở

Bạch Tề Tinh nhìn chăm chăm Tiểu Trúc Sâm nhìn hai mắt, lại khẽ lắc đầu: “Nếu có người mượn mệnh, kia nhất định sẽ sinh ra nhân quả. Chính là, ta cũng không có ở hắn trên người thấy nhân quả.”

“Có lẽ, là người nhà của hắn cầm nhân gia thứ gì, này nhân quả tự nhiên liền triệt tiêu.” Hàn Húc thuận miệng nói, cúi đầu nhìn thoáng qua thời gian, “Được rồi, chúng ta đến đi rồi, bằng không không kịp đăng ký.”

Bạch Tề Tinh bất đắc dĩ, đuổi tay cầm một lá bùa đưa cho Tiểu Trúc Sâm, nói: “Chúng ta hiện tại có việc gấp, này trương phù trong khoảng thời gian ngắn có thể bảo người bình an, người nhất định phải nhớ rõ mang ở trên người.”

Tiểu Trúc Sâm nhìn ba người bóng dáng, nguyên bản muốn đem trong tay phù cấp ném, cũng không biết nói vì cái gì, ở thùng rác nơi đó đứng nửa ngày, hắn vẫn là không có đem hoàng phù cấp ném.

Dù sao, chỉ là một lá bùa mà thôi!

Nghĩ vậy, hắn cũng liền không như thế nào để ý, xoay người đi này lầu vip phòng bệnh. Hắn kia tiểu di nhi tử liền tại đây nằm viện, tiểu di tuy rằng là hắn mục mục thân muội muội, chính là hắn vị này tiểu di từ trước đến nay xem thường nhà hắn, hai nhà cũng không có gì liên lạc. Lần này tiểu biểu đệ nằm viện, tiểu di nhưng thật ra đối bọn họ một nhà nhiệt tình đi lên.

Ấn con mẹ nó cách nói, đó chính là đến lúc này, hắn tiểu di rất cuộc nhớ tới bọn họ này đó thân nhân tới.

Đối này, Tiểu Trúc Sân là khịt mũi coi thường.

Hắn tiểu dì gả nhân gia họ Hoàng, ở thành phố A cũng coi như là rất có danh vọng, có tiền cũng có chút tiểu thế lực, hắn tiểu dì phàn thưởng cao chi, đối bọn họ này đó bà con nghèo từ trước đến nay đều chướng mắt, lần này tiểu biểu đệ sinh bệnh, nhưng thật ra đột nhiên liên hệ bọn họ, khẳng định thị phi gian tức trộm.

Nghĩ vậy, Tiểu Trúc Sân cầm bắt tay đang chuẩn bị mở ra phòng bệnh môn tay cứng đờ, đột nhiên nhớ tới vừa rồi nữ hài tử kia nói tới.

Mượn mệnh?

Đột nhiên, Tiểu Trúc Sân chỉ cảm thấy từ xương cùng chỗ vụt ra một cổ thấm người lạnh lẽo tới.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 21

Tô Văn bọn họ đi cái kia miếu trại đó là ở Tây Nam phương hướng, ngồi máy bay đến ngồi hơn hai giờ.

Việt Khê cùng Hàn Húc ngồi ở cùng nhau, hai người ngồi xuống lúc sau, Hàn Húc nói: “Liên tính không đi miếu trại, người hăn là cũng có năng lực giải quyết Tô tiểu thư trên người vụ thuật đi? Người rất lợi hại.”

Việt Khê nhìn hăn một cái, duỗi tay đùa nghịch một chút trên tay đại đầu xà, nói: “Ta chỉ là có cái ý tưởng.....”

Cái này ý tưởng, chính nàng cũng không xác định.

Hai ngày này thời tiết có chút khô nóng, vừa ra sân bay, hơi hơi nhiệt khí ập vào trước mặt, nháy mắt khiến cho người ra một thân mồ hôi nóng.

“Như thế nào như vậy nhiệt.....” Bạch Tề Tinh kéo kéo chính mình cổ áo, nhin không được oán giận nói.

Lại xem Việt Khê cùng Hàn Húc, như vậy nhiệt thiên, này hai người thể nhưng vẫn là một thân thoải mái thanh tân, một chút hăn đều không có ra, quả thực làm người hâm mộ đến không được.

“Các người hai thể chất thật tốt a, đều không ra hăn.” Bạch Tề Tinh không phải không có hâm mộ nói.

Việt Khê nhìn hẩn một cái, chậm rì rì từ trong túi lấy ra một trường chiếu thành hình tam giác phù triệu cho hẩn.

Bạch Tề Tinh vẽ mặt mạc danh tiếp nhận phù, sau đó liền cảm giác một đạo thanh phong cuốn quá quanh thân, bốn phía khô nóng diệt hết, từ trong ra ngoài, cả người đều trở nên mát mẻ.

“Điều hòa phù, bảo đảm mát mẻ. “Việt Khê nghiêm trang nói.

Bạch Tề Tinh trăm triệu không nghĩ tới, phù triệu thế nhưng còn có như vậy cách dùng, điều hòa phù là cái gì phù? Hẩn như thế nào trước nay chưa từng nghe qua này đạo phù.

Trong đầu hiện lên một ý niệm, hẩn nhẹ giọng hỏi: “Này phù, là người họa?”

Việt Khê giải thích nói: “Là thanh phong phù cùng Tĩnh Tâm Phù kết hợp thể, có cái này phù, mùa hè đều không cần khai điều hòa, có thể tiết kiệm thật nhiều điện phí.”

Từ Việt Khê trên người thu được kinh ngạc quá nhiều, Bạch Tề Tinh cảm thấy chính mình đều mau sinh ra miễn dịch lực.

Cái gì gọi là thiên tài?

Cái này tiểu cô nương, đó chính là trong truyền thuyết thiên tài.

Bất quá không thể không nói, này điều hòa phù là thực sự có dùng, ở bên ngoài như thế khô nóng thời tiết hạ, căn bản giác không ra nửa điểm nhiệt, cả người đều mát mẻ vô cùng, kia kêu một cái thoải mái.

Ba người kêu một cái xe taxi, lên xe trực tiếp báo miêu trại địa chỉ.

Xe taxi tài xế là cái hơi béo trung niên nam nhân, là cái hay nói, nghe Việt Khê bọn họ muốn đi địa phương, lập tức vui tươi hơn hờ cười, nói:

“Các người cũng là đi Long Đàm du lịch sao? Ai, không phải ta thôi a, Long Đàm nơi đó phong cảnh là thật sự hảo, không khí thanh tân, rất nhiều người đều thích tới đó đi chơi. Đáng tiếc, nếu các người sớm tới hai ngày, còn có thể gặp phải Long Đàm bên cạnh miêu trại hiến tế, kia nhưng náo nhiệt.”

“Miêu trại hiến tế?” Việt Khê nhẹ giọng niệm một tiếng.

Tài xế gật đầu: “Đúng vậy, bất quá lần này miêu trại hiến tế giống như ra cái gì vấn đề, kia ngọn đèn dầu sáng ba cái buổi tối.”

Nghe vậy, Việt Khê ba người nhìn nhau.

Miêu trại hiến tế, khả năng chính là miêu trại người cấp đại đầu xà dâng lên nghi thức tế lễ thậm chí cùng nó giao lưu câu thông phương thức, mà lần này, đại đầu xà bị Tô Văn bọn họ giết chết, bọn họ tự nhiên liên hệ không thượng đại đầu xà. Ngọn đèn dầu sáng ba cái buổi tối, miêu trại người đại khái cũng biết đại đầu xà đã xảy ra chuyện, cho nên mới đổi Tô Văn bọn họ đám người hạ cổ.

Bất quá này hết thấy đều là suy đoán, chỉ có thật tới rồi miêu trại, mới biết được sự tình từ đầu đến cuối.

*

y tình là một cái phong cảnh tú lệ địa phương, bất đồng thành phố lớn bê tông cốt thép, nơi này nơi chốn có thể thấy được phần hoa cây xanh, càng tới gần long khe nước, phong cảnh càng tốt, từ trong xe ra bên ngoài nhìn lại, có thể thấy chạy dài phập phồng núi non, thanh sơn như thúy, vách đá hiểm trở, ngay cả không khí tựa hồ đều là ngọt.

Việt Khê nhìn chăm chú vào nơi xa vách đá, ở cao nhất thượng, có hai cây tán cây lẫn nhau giao triền, xa xa nhìn, giống như là mọi người hôn lễ

thượng một cái hoa hình cổng vòm, không thể không làm người cảm thán một tiếng thiên nhiên điêu luyện sắc sảo.

Không biết khi nào, vẫn luôn lái nhai cho bọn hăn giới thiệu địa phương phong cảnh tài xế an tĩnh xuống dưới.

“Sư phụ, người thực nhiệt sao?” Việt Khê nhìn về phía tài xế, chú ý tới hăn nuốt mồ hôi một khuôn mặt, thuận miệng nói một câu.

Tuy rằng ra khỏi thành lúc sau, trong xe điều hòa liền đóng, nhưng là lại mở ra cửa sổ xe, gió lạnh đánh úp lại, một chút đều sẽ không khô nóng, chỉ làm người cảm thấy mát mẻ thoải mái. Chính là ở như vậy hoàn cảnh hạ, cái này tài xế lại là ra một thân mồ hôi nóng.

Tài xế thần sắc có chút quái dị, như là sợ hãi, hăn nuốt một ngụm nước miếng, nói: “Ta..... Ta.....”

Việt Khê nói: “Sư phụ, con đường này, chúng ta đã đi rồi bốn biển.”

Nghe nàng nói như vậy, tài xế biểu tình tức khắc liền thay đổi.

Đang ở cú đầu chơi game Bạch Tề Tinh nhượng mảy, nguy hiểm nheo lại đôi mắt, nói: “Sư phụ, người không phải là mang theo chúng ta cố ý đường vòng đi?”

Tài xế vẻ mặt đau khổ nói: “Ta, ta cũng không biết là chuyện như thế nào? Rõ ràng là con đường này, chính là ta đi tới đi lui, vẫn là nơi này. “

Làm tài xế, con đường này hăn chạy quá vô số lần, hăn là cái thứ nhất phát hiện không thích hợp, nguyên bản từ con đường này quải qua đi, vẫn luôn đi phía trước đi là có thể đến Long Đàm. Chính là, vòng tới vòng lui, xe rồi lại về tới tại chỗ, cái này ngã rẽ chỗ, Việt Khê lại không mở miệng, hăn đều phải tan vỡ.

Quý đánh tường!

Nghe được tài xế nói như vậy, Việt Khê bọn họ trong đầu tự nhiên liền hiện ra này ba chữ.

Việt Khê khẽ nhú mày, nói: “Người trước đi phía trước khai, ta cho người chỉ lộ.”

Tài xế trong lòng có chút do dự, bất quá vẫn là phát động xe đi phía trước khai, từ ngã rẽ nơi này đi vào đi, lộ liền trở nên hẹp hòi, đi phía trước đi chính là tuyệt địa, một đạo đoạn nhai, tài xế theo bản năng hướng hữu quái.

“Đừng queo vào, trực tiếp đi phía trước đi.” Việt Khê trầm giọng nói.

Tài xế hoảng sợ trừng lớn đôi mắt, theo bản năng cự tuyệt nói: “Đó là huyền nhai!” Thân thể không tự chủ được liền tưởng điều khiển xe hướng hữu quái.

Việt Khê nhú mày, ngồi ở ghế phụ Bạch Tề Tinh nhanh chóng quyết định, trực tiếp duỗi tay đè lại tài xế tay, không cho hắn queo vào.

Xe bay thẳng đến kia chỗ đoạn nhai phóng đi, tài xế sợ hãi kêu sợ hãi một tiếng, trong mắt che kín hồng tơ máu, lại thấy trước mắt tựa hồ có một tầng đám sương tản ra, trong tai có tiếng nước truyền đến, trước mắt hết thảy nháy mắt thay đổi.

Không có đoạn nhai, chỉ có một hắc ngói bạch tường hàng rào, suối nước róc rách, núi xa như đại, đám sương nhẹ lung, ẩn ở xanh tươi sơn mộc chi gian phòng ốc lộ ra một loại cổ xưa, san sát nối tiếp nhau, từ thấp đến cao, chỉ có một đạo đá phiến đường nhỏ hướng lên trên đi.

Trong trại nhìn không thấy bất luận cái gì hiện đại công nghệ cảnh tượng, không có bất luận cái gì ồn ào náo động, chỉ còn lại có một mảnh an

tĩnh.

Tài xế một viên cao cao nhắc tới tâm đột nhiên rơi xuống xuống dưới, phía sau lưng bị mồ hôi lạnh thấm ướt, một mảnh nghĩ mà sợ.

Việt Khê trên tay quần lấy đại đầu xà giật giật, tựa hồ có chút hưng phấn, Việt Khê xác định, nơi này chính là long khe nước hạ miêu trại, cũng chính là đại đầu xà cổ hương.

Cách thật xa, đều có thể thấy ở miêu trại bên cạnh khe núi, từ xa nhìn lại, một đạo thác từ trên trời giáng xuống, tiếng nước ngập trời, cách thật xa, tựa hồ đều có thể cảm nhận được trong không khí trôi nổi hơi nước.

Long Đàm cái này địa phương, tài xế tới vô số lần, chính là không có nào một lần giống như bây giờ, làm hấn lòng tràn đầy sợ hãi. Vừa rồi rõ ràng là một đạo đoạn nhai, chính là vì cái gì nháy mắt lại biến thành miêu trại?

Việt Khê bọn họ vừa xuống xe, tài xế liền gấp không chờ nổi đem xe khai đi rồi, như vậy, hận không thể trên xe lại dài hơn ra hai cái bánh xe tới, chạy trốn bay nhanh.

Việt Khê: “..... Đây khẳng định siêu tốc.”

Hàn Húc bật cười: “Cái này địa phương, nhưng không có máy theo dõi.”

Ba người đi phía trước đi, thôn này cũng không lớn, nhưng là lại nơi nơi đều lộ ra một loại an nhàn nhàn tứ tới, ngốc tại nơi này cảm giác cả người từ trong tới ngoài đều an tĩnh lại.

Bạch Tề Tinh cầm di động chụp vài bức ảnh, tấm tắc khen: “Đây thật đúng là một cái hảo địa phương, hiện tại nhưng khó tìm như vậy an tĩnh địa phương.”

Bị bê tông cốt thép tràn ngập thành phố lớn, nhưng không có loại này yên lặng bình thản tới.

“Đi rồi nửa ngày, như thế nào một người cũng chưa thấy?” Bạch Tề Tinh lau một phen mồ hôi, cảm thấy có chút kỳ quái.

Này một đường đi tới, bọn họ thế nhưng liền một người cũng chưa nhìn thấy.

Hàn Húc ngửa đầu nhìn về phía giữa sườn núi, híp mắt nói: “Bọn họ hẳn là ở nơi đó.”

Theo Tô Văn theo như lời, giữa sườn núi là miếu trại Sơn Thần nơi địa phương, nơi đó có một ngọn núi thần miếu.

Ba người đi lên đi, quả nhiên ở giữa sườn núi Sơn Thần miếu nơi đó thấy miếu trại các thôn dân, thượng trăm đầu người mang bạc sức, trên người ăn mặc bọn họ dân tộc đặc có phục sức, quỳ gối Sơn Thần miếu trước, đôi tay hướng về phía trước, phủ phục với trên mặt đất, thần sắc thành kính.

Mà có một cái ăn mặc thập phần hoa lệ long trọng nữ nhân tắc đứng ở đằng trước, bạc sức khoác thân, quanh thân hơi thở yên lặng bình thản. Ở cái này nữ nhân phía trước là một cái đồng thau đại đỉnh, đỉnh thượng miếu tả cổ xưa huyền diệu hoa văn, hiện giờ kia đỉnh công chính châm màu xanh lá sâu kín ngọn lửa.

Nữ nhân trong miệng lầm bầm niệm Việt Khê bọn họ nghe không hiểu nói, nhưng là lại có thể nghe ra bên trong huyền diệu ý vị, một đoạn lời nói luyện xong, nữ nhân lấy ra một phen bạc chất tiểu đao, ở trên cổ tay cắt một chút, máu từ trên tay chảy ra, chảy vào đại đỉnh bên trong.

“Tí tách!”

Kia trong nháy mắt, Việt Khê bọn họ trong tai phảng phất nghe được giọt nước dừng ở trong nước thanh âm, nhẹ nhàng một tiếng, lại rõ ràng ở bọn họ trong tai vang lên, mà đồng thời, chớp mũi tựa hồ nghe thấy được máu đặc có mùi tanh.

Khói nhẹ từ đồng thau trung phiêu ra, ở không trung phiêu động lại không có tản ra, chậm rãi thế nhưng ngưng tụ thành hình, vạt áo phiêu phiêu, nhìn đảo như là một thân người đuôi rắn nữ nhân.

“Nữ Oa?”

Thấy một màn này, Bạch Tề Tinh ngạc nhiên, lăm bắm ra tiếng.

Liên này nhẹ nhàng một tiếng, giống như là một cái bậc lửa tạc, đạn nhóm lửa tuyến, nháy mắt kinh động ở đây mọi người.

Nguyên bản phủ phục trên mặt đất các thôn dân đột nhiên đứng dậy, sắc bén đến ánh mắt hướng tới Việt Khê bọn họ xem.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẢI CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 22

Thượng trăm đôi mắt hướng tới bọn họ nhìn qua, hơn nữa đối phương trong mắt nhưng đều tràn ngập không thể xưng là hảo ý cảnh giác, như vậy nhìn qua, tức khắc cho người ta một loại nặng nề áp lực.

Bạch Tề Tinh cười gượng, sau một lúc lâu vươn tay lung lay hai hạ, đánh thanh tiếp đón: “Hải ~”

Sau đó, không khí càng thêm xấu hổ.

“Các người là người nào?” Cái kia ăn mặc nhất hoa lệ nữ nhân từ trong đám người đi tới, gần xem dưới, người sẽ phát hiện nàng sinh đến thập phần xinh đẹp, dáng người hỏa bạo, một khuôn mặt cũng là vũ mị diễm lệ, giống như là một đóa nộ phóng mẫu đơn, mỹ đến minh diễm.

Việt Khê nói thẳng bọn họ ý đồ đến: “Chúng ta là vì các người Sơn Thần mà đến.”

Sơn Thần?

Nghe thế hai chữ, nguyên bản còn an tĩnh các thôn dân nháy mắt xông lên.

Việt Khê vươn tay, ở nàng trắng nõn mảnh khảnh trên cổ tay, một cái màu đen “Vòng tay” cực kỳ thấy được, đại đầu xà leo lên đến nàng ngón

giữa đầu ngón tay, thân hình bàn ở tay nàng chỉ thượng, cái đầu cao cao dương lên.

“Sơn Thần?” Ngồi đầy ồ lên, thấy đại đầu xà, thôn dân biểu tình tức khắc liền thay đổi.

Nữ nhân đôi tay lòng bàn tay triều thượng, cả người quỳ xuống, lấy đầu khấu mà, nửa người trên nằm sấp trên mặt đất, biểu tình thập phần cung kính, nhẹ giọng kêu lên: “Sơn Thần.”

Mặt khác thôn dân cũng là như thế, đôi tay lòng bàn tay triều thượng, tất cả đều quỳ trên mặt đất, thần thái thập phần cung kính.

Đại đầu xà tê tê nói chút cái gì, nữ nhân ngẩng đầu lên, biểu tình có chút phẫn nộ, nói: “Những cái đó ngoại lai người giết hại ngài, chúng ta như thế nào có thể tha thứ bọn họ? Bọn họ cần thiết chết, chúng ta muốn bọn họ cấp Sơn Thần ngài chôn cùng.”

Đại đầu xà có chút buồn rầu, nó là cái thập phần khoan hồng độ lượng xà, đáng tiếc nó bảo hộ thôn dân lại rất keo kiệt (phi nghĩa xấu), quyết tâm phải cho nó báo thù.

Đại đầu xà bò đến nữ nhân trên người đi, triển ở nàng trên vai, nhìn về phía Việt Khê bọn họ.

Nữ nhân tự giới thiệu nói: “Ta kêu Đông Linh, Sơn Thần nói các người là nó bằng hữu, như vậy các người chính là chúng ta toàn bộ miêu trại bằng hữu.”

Bạch Tề Tinh cười nhạo, trong lòng có chút ngượng ngùng, nói: “Xem như đi.”

Vừa mới bắt đầu, bọn họ chính là tưởng đem đại đầu xà cấp tiêu diệt.

Nói đến này, hăn nhin không được hỏi: “Vừa rồi các người là đang làm cái gì? Người kia thân đuôi răn..... Các người chẳng lẽ tin chính là Nữ Oa?”

Đông Linh duỗi tay sờ sờ đại đầu xà đầu, nói: “Chúng ta này nhất tộc, tự cổ chí kim, tế bái đều là Nữ Oa. Có người nói, chúng ta là Nữ Oa Hàn Húc hậu nhân, chính là điểm này, nhiều năm như vậy đi qua, ai lại biết thật giả đâu?”

Việt Khê hỏi: “Đại đầu xà là các người Sơn Thần?”

Đông Linh hơi hơi gật đầu, nói: “Sớm tại 500 năm trước, đầu to..... Khụ, Sơn Thần liên vẫn luôn phù hộ chúng ta nhất tộc, chúng ta vẫn luôn cung phụng nó, khẩn cầu nó phù hộ. Chính là, này hết thầy, đều bị những cái đó ngoại lai người làm hỏng!”

Nói đến này, nàng đầy mặt phần nộ, nói: “Chúng ta hảo tâm chiêu đãi bọn họ, bọn họ thế nhưng giết chết chúng ta Sơn Thần. Ngoại lai người, nếu các người là vì những người đó mà đến, liên tính các người là Sơn Thần bằng hữu, chúng ta miếu trại cũng không chào đón các người.”

Đại đầu xà lại tê tê nói gì đó, Đông Linh hừ nhẹ một tiếng, nói: “Liên tính nàng cho ngài xin lỗi, thì tính sao? Ngài đã chết, bọn họ tạo hạ sát nghiệt, nên bọn họ tới còn.”

Liên tính là đại đầu xà, cũng khuyên bất động bọn họ.

Việt Khê nhẹ giọng nói: “Cho nên, liên tính tổn hại các người mệnh số, các người cũng muốn thi triển vu thuật, cấp đại đầu xà báo thù? Các người vừa rồi làm, là dùng các người toàn thân dân tánh mạng tới nguyên rủa đối phương. Liên tính các người báo thù, đối với các người cũng sẽ có điều ảnh hưởng.”

Nghe thế, đại đầu xà tức khắc bối rối, tê tê kêu lên.

Đông Linh lại nói: “Thì tính sao? Bảy ngày say, bảy ngày nở rộ cực hạn, hoa khai là lúc, chính là bọn họ thân Tử Thần diệt thời điểm, đến lúc đó, những người đó đều đến cấp Sơn Thần chôn cùng.”

Vì Sơn Thần báo thù, có tổn hại mệnh số lại có thể như thế nào đâu?

“Đáng tiếc ta năng lực không đủ, nếu là ta có thể hướng về phía trước một thể hệ hiển tế giống nhau, căn bản là không cần đại gia hỗ trợ, là có thể trực tiếp muốn bọn họ mệnh.” Đông Linh oán hận nói.

Nàng là miêu trại hiển tế, đáng tiếc, nàng năng lực lại vẫn là hữu hạn.

Việt Khê nghĩ nghĩ, nói: “Nếu, ta có thể làm đại đầu xà chân chính trở thành các người Sơn Thần, hưởng thụ các người hương khói, người nguyện ý từ bỏ báo thù sao?”

Lời này vừa nói ra, không đơn thuần chỉ là là Đông Linh biểu tình đại biến, ngay cả Bạch Tề Tinh cũng nhìn không được trở mắt nhìn về phía Việt Khê.

Tuy rằng Đông Linh thậm chí là toàn bộ miêu trại người đều cho rằng đại đầu xà là bọn họ Sơn Thần, chính là, này cũng chỉ là trên danh nghĩa, một chỗ chân chính Sơn Thần, đó là muốn chịu địa phương Thành Hoàng tư chỉ ra và xác nhận, chỉ có được Thành Hoàng gia kim ấn chiếu lệnh, kia mới là danh chính ngôn thuận Sơn Thần.

“Đại đầu xà nếu có thể trở thành Sơn Thần, nó liền có thể dựa vào các người hương khói trọng tố thân thể, tiếp tục tu luyện, hồn thể cũng sẽ không biến mất. Như vậy tu luyện đi xuống, hóa giao thành long, cũng là có cơ hội.” Việt Khê thực nghiêm túc cho bọn hắn giải thích, lần này nàng đến miêu trại tới, một phương diện là vì Tô Văn, chính là quan trọng nhất lại vẫn là vì đại đầu xà.

Đại đầu xà nếu thật sự liền như vậy biến mất, thật sự là quá đáng tiếc.

Đông Linh mặt lộ vẻ mừng như điên, hỏi: “Người thật sự có thể làm Sơn Thần trở thành chân chính Sơn Thần? Nếu thật sự như vậy, chúng ta sẽ không lại tìm những cái đó ngoại lai người phiền toái, chỉ cần người có thể làm được.”

Việt Khê nói: “Bất quá, tiền đề đến là các người nơi này không có Sơn Thần.”

“Không có.” Làm chủ nhân, Đông Linh đối nơi này so bất luận kẻ nào đều rõ ràng, “Thành Hoàng vẫn luôn không có phái Sơn Thần tới, hơn nữa, chúng ta này một chỗ, từ xưa đến nay, Thành Hoàng liền không như thế nào nhúng tay quá.”

Việt Khê gật đầu, nhìn thoáng qua sắc trời, nói: “Chuyện này, còn phải buổi tối lại nói.”

Đông Linh tuy rằng trong lòng sốt ruột, nhưng là cũng biết việc này không thể sốt ruột, liền gật gật đầu, mang theo bọn họ đi nhà nàng. Ở trên đường, nàng cùng bọn họ nói một ít bọn họ miêu trại sự tình.

Đông Linh nói: “Thời đại ở tiến bốn, bên ngoài đều ở bay nhanh phát triển, chúng ta nơi này lại như là ngăn cách với thế nhân giống nhau. Đại gia không có kiếm tiền nơi phát ra, rất nhiều hài tử còn không có đứng đắn thượng quá học, cho nên, đại gia liền nghĩ, cùng chính phủ hợp tác, khai phá du lịch ngành sản xuất, kiếm ít tiền. Chính là ai biết, đảo cho chúng ta chọc tai họa, còn làm hại Sơn Thần cũng mất đi tính mạng. Ta khoảng thời gian trước liền cảm giác được, Sơn Thần lực lượng ở tăng cường, nó thực mau là có thể hóa giao. Cho nên những người đó, ta đã nói với bọn họ, không cần tiếp cận long âm sơn, chính là bọn họ chẳng những không nghe, còn thương tổn Sơn Thần.”

Bọn họ sao có thể không phản nộ?

Miêu trại có tiểu hài tử lên núi hái được một đại phủng quả mọng tới, cười hì hì nói: “Cấp Sơn Thần bằng hữu ăn.”

Đông Linh sờ sờ bọn họ đầu, khen vài câu, tiểu hài tử lại cười chạy ra.

Bạch Tề Tinh có tâm vì Tô Văn bọn họ giải thích, nói: “Bọn họ cũng không nghĩ tới, kia sẽ là các người Sơn Thần, chỉ có thể nói là, nhân duyên trùng hợp.”

Nói cách khác, nên đại đầu xà mệnh trung có này một kiếp. Hóa giao, vốn dĩ liên liên không dễ dàng như vậy, nó kiếp nạn, liền ứng ở Tô Văn những người này trên người.

Nếu bọn họ tạp chết chính là một cái bình thường xà, cũng liền không có nhiều như vậy khúc chiết.

Việt Khê làm Đông Linh cho nàng chuẩn bị một ít đồ vật, phô giấy đề bút chuẩn bị nửa ngày, lại còn không có rơi xuống một chữ.

Đông Linh nhin không được hỏi: “Là có cái gì khó xử địa phương sao?”

Việt Khê nói: “Ta chỉ là suy nghĩ, muốn viết như thế nào mới có thể làm Thành Hoàng gia động dung. Lão nhân nói, đầu tiên muốn cho chúng nó cảm nhận được thành ý của ta. Chính là, ta ngữ văn không tốt lắm, sáng tác văn liền không vượt qua thập phần.”

Hàn Húc đám người: “.....”

Hàn Húc cười một tiếng, nói: “Chuyện này, ta nhưng thật ra có thể hỗ trợ, sáng tác văn gì đó, ta chính là nhất am hiểu.”

Hắn chính là một trung toàn giáo đệ nhất danh, viết viết văn nhiều lần bị trường học thông cáo đọc chậm, tuy rằng hắn cũng không cảm thấy có

cái gì tự hào.

Đề bút lưu loát viết một thiên kiện lên cấp trên thư, từ ngữ trau chuốt chi hoa lệ, Bạch Tề Tinh nhìn quả thực cảm thấy ê răng, lại nhìn không được cấp Hàn Húc giơ ngón tay cái lên: “Muốn ta là Thành Hoàng gia, xem này cũng cảm thấy vui sướng.”

Toàn thiên, cơ hồ hai phần ba nói đều là ở khích lệ vị này Thành Hoàng gia, muốn hẳn là Thành Hoàng gia, nhưng không được bị khen đến toàn thân thoải mái sao.

Trừ bỏ kiện lên cấp trên thư, Việt Khê còn chuẩn bị mặt khác.

Chờ tới rồi chạng vạng, cuối cùng một mặt tà dương biến mất trên mặt đất bình tuyến thượng, Việt Khê làm Đông Linh lấy một cái đồng bồn tới, ở bên trong đổ nửa bồn thủy, lại lấy quá Hàn Húc viết một quyển kiện lên cấp trên thư, tay phải hơi hơi nhoáng lên, chính tờ giấy nháy mắt thoán thượng một đạo ngọn lửa.

Thieu đốt kiện lên cấp trên thư bị ném tới chậu nước, không chỉ có không có bị thủy cấp lộng tắt, ngược lại ánh lửa đại thịnh, chỉ là ánh lửa biến thành sâu kín màu lam, nhìn qua cực kỳ quý dị. Nếu có người đi vượt ve, liền sẽ phát hiện này ngọn lửa chút nào không năng, ngược lại là thực cốt âm lãnh.

Sau đó, Việt Khê lại hướng trong biên ném một đồng lớn tiền giấy âm tệ.

Tục ngữ nói, cầm nường tay, nhiều hiếu kính hiếu kính Thành Hoàng gia chuẩn là không sai.

“..... Nay có một xà, hộ một phương thổ địa bình an, phù hộ nhiều năm, cáo thỉnh Thành Hoàng lão gia minh giám.....”

y tỉnh thành hoàng miếu bên trong, Thành Hoàng lão gia cao ngồi trên ghế trên, trong tai đột nhiên nghe được một thanh âm, đồng thời, một quyển giấy dừng ở hần án đài phía trên.

Mở ra kiện lên cấp trên thư, Thành Hoàng lão gia ánh mắt đột nhiên co rút, biểu tình hơi hơi đổi đổi.

Phía dưới một cái thủ hạ xem hần biểu tình không đúng, liền hỏi: “Thành Hoàng gia, chính là ra chuyện gì?”

Thành Hoàng gia khẽ lắc đầu, nói: “Có đại năng giả thác ta một chuyện, ta không dám không làm? Bất quá là làm một con rắn nhỏ trở thành Sơn Thần, này chỉ là việc nhỏ.”

Miêu trại Đông Linh trong nhà, mấy người khấn trương nhìn đồng bồn bên trong, đột nhiên đồng bồn bên trong màu lam nhạt ngọn lửa đại thịnh, ở sâu kín màu lam bên trong, một mặt lượng màu vàng bóng người cao lớn hiện ra.

“Ngô nãi bản địa Thành Hoàng

Kia bóng người cao lớn mở miệng, uy áp bức người, khí thế nguy nga, quả thực ép tới người không thở nổi.

Bạch Tề Tinh hoàn toàn không nghĩ tới Việt Khê thế nhưng có thể dẫn tới Thành Hoàng gia tự mình tiến đến, cả người đều cảm thấy không hảo, giương mắt nhìn lên, chỉ có thể nhìn thấy minh hoàng sắc mơ hồ một đoàn, Thành Hoàng gia bộ dáng lại là một mảnh mơ hồ.

“Thành Hoàng gia.” Việt Khê kêu một tiếng.

Thành Hoàng gia ánh mắt dừng ở Việt Khê trên người, kia một khắc, không biết có phải hay không Bạch Tề Tinh ảo giác, hần nghe được Thành Hoàng gia tựa hồ là nhẹ nhàng di một tiếng.

Ho nhẹ một tiếng, Thành Hoàng gia nói: “Ta đã biết các người ý đồ đến, này xà nhiều năm qua chưa bao giờ làm ác, lại phù hộ nơi đây nhiều năm, hơi thở sớm đã cùng này sơn thủy tương liên, thật là tốt nhất Sơn Thần người được chọn. Ta niệm nó tu hành không dễ, hôm nay liền nhâm mệnh nó vì thế mà Sơn Thần..... Người này con rắn nhỏ, còn không mau mau tiến lên đây.”

Đại đầu xà thân thể cứng đờ, lão đảo lắc lư bay đến giữa không trung.

Thành Hoàng gia trên tay kim ấn chớp động, kim khắc ở đại đầu xà trên người hiện lên, trong nháy mắt, nó trên người kim quang đại thịnh, mọi người đều bị này kim quang đâm vào theo bản năng nhắm hai mắt lại.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 23

Đó là một cái mùa đông, năm nay mùa đông phá lệ lạnh, đại tuyết đem toàn bộ thiên địa đều cấp bao trùm ở, rắn chắc tuyết tầng trực tiếp đem tiểu hắc xà ngủ đông huyết động cấp áp suy sụp,

Tiểu hắc xà từ ngủ đông bên trong bừng tỉnh lại đây.

Đói khát rét lạnh, vì sinh tồn, tiểu hắc xà không thể không ra ngoài tìm thực vật.

Chính là mùa đông đồ ăn thật sự là quá khó tìm, nó buộc lòng phải dưới chân núi đi, nó biết, dưới chân núi ở nhân loại, bọn họ có ấm áp phòng ở, bên trong còn có rất nhiều đồ ăn, chỉ cần nó có thể bò đến bọn họ trong phòng đi, nó liền sẽ không bị đông chết.

Chỉ là, thời tiết thật sự là quá lạnh, tiểu hắc xà nỗ lực bò a bò a bò, mắt thấy liền phải bò đến nhân loại trong phòng đi, nó thân mình lại hoàn toàn bị đông cứng, ý thức mơ hồ, ở cửa liền hôn mê bất tỉnh.

Nhà này chủ nhân ra cửa thời điểm phát hiện dẫm tới rồi thứ gì, nhẹ đi một tiếng, hắc dơi đi chân, cũng thấy lòng bàn chân sinh vật, đó là một cái đông cứng con rắn nhỏ, so với giống nhau xà âm lãnh khủng bố, nó thoát nhìn có chút buồn cười, đầu đại đại, như là cái dị dạng nhi giống nhau. Cũng ít nhiều tuyết hậu, bằng không này một chân dẫm đi xuống, này xà sợ là đã sớm không có mệnh.

Nhân loại nghĩ nghĩ, duỗi tay đem xà phủng vào phòng, cũng cứu này tiểu hắc xà một mạng.

Từ ấm áp chần bông tỉnh lại tiểu hắc xà lần đầu tiên cảm thấy hảo hạnh phúc, cái này mùa đông, nó ăn ngon uống tốt, còn thập phần ấm áp, nó cảm thấy, đây là sống được hạnh phúc nhất một cái mùa đông.

Cứu nó người là thôn này hiền tế, có được thực thần kỳ năng lực, tiểu hắc xà thích triền ở trên tay hắn, cùng hắn ra cửa xem bệnh. Dần dà, tất cả mọi người đều biết, hiền tế bên người có một cái tiểu hắc xà.

Như vậy nhật tử, vẫn luôn thẳng đến hiền tế chết đi.

“..... Tiểu hắc, ta đi rồi, người phải hảo hảo bảo hộ thôn, biết không?” Nam nhân hơi thở mong manh, nói chuyện như là thở dốc giống nhau, tiểu đến căn bản làm người nghe không thấy.

Đây là tiểu hắc xà lần đầu tiên khóc, xà sao có thể rút nước mắt đâu? Chính là này rồi lại là sự thật.

Ở nam nhân sau khi chết, tiểu hắc xà không có ở trong thôn tiếp tục trụ đi xuống, mà là về tới trên núi, so với nam nhân chuẩn bị ổ chăn cùng đồ ăn, trên núi cũng thật tịch mịch, thật lạnh a.

Nó thích đứng ở đỉnh núi, nhìn phía dưới nho nhỏ thôn, nhớ rõ nam nhân nói nói.

Tiểu hắc, người phải hảo hảo bảo hộ thôn.....

Sau đó, chính là năm trăm nhiều năm đi qua, trong thôn người dần dà, đều đã biết bọn họ bị Sơn Thần phù hộ, hơn nữa cho nó tu miếu, hiền tế nó, sau đó nó ở hóa giao thời điểm bị người cấp tạt đã chết.

Người xem, ta có hảo hảo bảo hộ thôn,

Tiểu hắc rất lợi hại, cho nên phải cho tiểu hắc ăn được thật tốt nhiều trứng!

Chết thời điểm, tiểu hắc là như vậy tưởng.

*

Phục hồi tinh thần lại, trước mắt hết thấy đều khôi phục bình tĩnh, Việt Khê nhìn về phía không trung tiểu hắc xà, từ giờ khắc này khởi, nó chân chính cùng này phiến thổ địa hoàn toàn liên hệ ở cùng nhau, về sau nó chính là nơi này Sơn Thần.

“Đa tạ Thành Hoàng gia.” Việt Khê nói thanh tạ.

Thành Hoàng gia ừ một tiếng, hướng tới một phương hướng nhìn thoáng qua, sau đó biến mất ở bọn họ trước mắt.

Đại đầu xà phiêu ở không trung, thân thể không hề là hư vô, mà là có thật thể, vảy đen nhánh bóng loáng, trên đầu kia một đôi tiểu giác nhìn qua tựa hồ trưởng hai phân, đại đầu xà giơ gương ở kia chiếu chiếu, cầm khăn cẩn thận xoa xoa, nhìn kia đôi tiểu giác trở nên càng thêm đẹp, trong lòng mỹ tư tư.

Hơi thở tương liên, hiện tại đại đầu xà đã là nơi này danh xứng với thực Sơn Thần.

Làm hiến tế, Đông Linh là đối lần này cảm giác nhất rõ ràng, nàng có thể cảm giác được đến, Việt Khê bọn họ là thật sự làm được, đại đầu xà là thật sự trở thành bọn họ dưới lòng bàn chân này phiến thổ địa Sơn Thần.

Trong lòng đại hỉ, Đông Linh cũng liền hào phóng tha thứ Tô Văn đám người, nói: “Nếu Sơn Thần gia không có việc gì, như vậy những người đó đối Sơn Thần mạo phạm chỗ, ta liền không hề truy cứu bọn họ.”

Nghe vậy, Bạch Tề Tinh tức khắc nhẹ nhàng thở ra, nói: “Đông tiểu thư lòng dạ rộng lớn, thật là làm ta bội phục.”

Đông Linh nói: “Người không cần khen ta, ta người này lòng dạ không chỉ có không rộng lớn, còn đặc biệt thích ghi thù. Lần này ta chỉ là xem ở các người còn có Sơn Thần gia mặt mũi thượng mới nguyện ý buông tha bọn họ, nhưng không đại biểu ta tha thứ bọn họ.”

Giải quyết đại đầu xà vấn đề, Việt Khê bọn họ cũng coi như là hiểu biết một cục sự, Đông Linh bọn họ nhiệt tình giữ lại bọn họ lưu lại chơi hai ngày, trực tiếp đem bọn họ trở thành tòa thượng tân tới khoản đãi.

Không thể không nói, Long Đàm phong cảnh thật sự là xinh đẹp, một cái thác từ không trung đột nhiên rơi xuống, bắn khởi vô số bọt nước, ở trời nắng còn có thể thấy cầu vồng vượt qua. Một cái dòng suối uyển uốn lượn diên chảy qua, bên trong có thể thấy lớn bằng bàn tay bầy cá.

“Buổi sáng leo lên đến kia tòa sơn đi lên xem mặt trời mọc, thật phần xinh đẹp.....”

Đông Linh mời bọn họ đi long ẩn sơn xem mặt trời mọc, đứng ở tối cao chỗ kia khối viên thạch thượng, thứ bậc một mặt ánh mặt trời từ đường chân trời thượng bình ra tới, kia trong nháy mắt, ráng màu vạn trượng, đám sương nhiễm hồng, đi xuống xem, dòng suối thành dây bạc, hiện giờ cũng bị nhiễm liễm diễm ánh sáng. Chờ giống cái hạt vệt muối thái dương từ đường chân trời thượng nhảy ra, toàn bộ thiên địa nháy mắt liền sống.

Bạch Tề Tinh cảm thán nói: “Nơi này linh khí cũng thật đủ a, chung linh dục tú nơi.”

Thừa dịp nơi này linh khí đủ, lại là thái dương sơ thăng, linh khí đại thịnh thời điểm, Việt Khê trực tiếp làm Hàn Húc tại đây dẫn khí nhập thể.

“..... Nỗ lực đi cảm thụ linh khí, cùng chúng nó câu thông, sau đó đem này đó linh khí hút vào trong cơ thể, ở người bụng hình thành một cái đại tuần hoàn. Chính là như vậy, người đã hiểu sao?” Việt Khê cùng Hàn Húc nói dẫn khí nhập thể những việc cần chú ý, hỏi.

Bạch Tề Tinh: “.....”

Cái dạng này, ai nghe hiểu được a?

“Minh bạch.” Hàn Húc gật đầu.

Bạch Tề Tinh: “Người thật sự đã hiểu?”

Hàn Húc đã nhắm lại mắt, hơi thở vững vàng, đã tiến vào nhập định tư thái.

Bạch Tề Tinh đi rồi vài vòng, thật sự là có chút không yên tâm, nói: “Không được, này có thể hay không quá nóng nảy điểm, như thế nào cũng muốn hảo hảo chuẩn bị một chút. Dẫn khí nhập thể nhưng không đơn giản như vậy, ngay cả ta.....”

“Hảo!” Nhắm mắt ở viên thạch thượng Hàn Húc đột nhiên mở to mắt, chỉ thấy hắc trong mắt linh quang chớp động, ánh mắt sáng quắc, quanh thân khí huyết tràn đầy, lại là đã dẫn khí nhập thể thành công.

Ngay cả ta dẫn khí nhập thể đều hoa ba ngày.....

Bạch Tề Tinh há miệng thở dốc, đem những lời này nuốt vào trong miệng.

Việt Khê gật gật đầu, bày ra nghiêm túc biểu tình tới, nói: “Người dẫn khí nhập thể tốc độ so với ta mau nhiều, ta chính là hoa mau mười phút.”

Hoa ba ngày Bạch Tề Tinh: “.....”

Quái vật, này hai thầy trò đều là quái vật!

Hắn trong lòng căm giận hờ.

Hàn Húc hơi hơi mỉm cười, nói: “Sư phụ người rất lợi hại.”

Phía sau vạm trượng ráng màu khoác ở hắn trên người, làm như cho hắn phủ thêm một kiện màu cam hồng áo cà sa. Hắn một đôi mắt ánh mắt hiền hoà bình tĩnh, nhìn lại là một bộ trách trời thương dân tư thái, cặp kia mắt tựa hồ có thể cất chứa vạn vật. Mà cái loại này tường hòa yên lặng khí chất, ở hắn bên người, cả người tựa hồ lệ khí toàn tiêu, lại kích động cảm xúc cũng chậm rãi bình tĩnh trở lại.

Bạch Tề Tinh đột nhiên liền xem ngậy người, lúng ta lúng túng nói: “Ta cảm thấy, người giống như làm hòa thượng còn muốn càng thích hợp một chút.”

Hàn Húc: “Làm hòa thượng muốn đại từ đại bi, ta nhưng không thích hợp. Ta tham luyện hồng trần, lòng dạ hẹp hòi, càng là có thù tất báo, cũng không thích hợp làm hòa thượng.”

“Có thù tất báo?” Bạch Tề Tinh không tin.

Hàn Húc cười cười, không nói chuyện.

Mấy người xuống núi, đại đầu xà chui vào trong bụi cỏ, chỉ chốc lát sau căn một cái đồ vật chạy về tới, kia lại là một chi đã có hình người đã sơn tham, không biết dài quá nhiều ít năm, so đại đầu xà như vậy lớn.

Đông Linh truyền đạt đại đầu xà ý tứ, nói: “Đây là Sơn Thần tặng cho các người, nói là cảm ơn các người giúp nó.”

Đại đầu xà đại đầu dùng sức điểm điểm, tỏ vẻ Đông Linh nói chính là nó ý tứ, tinh tế cái đuôi vui sướng lắc lắc.

Hiện giờ nó trên người lệ khí toàn tiêu, hưởng thụ miêu trại các thôn dân hương khói cung phụng, trên đầu nho nhỏ song giác như là sẽ sáng lên giống nhau, đã có Sơn Thần tư thái.

Hàn Húc đuổi tay nhìn thoáng qua kia chi đã sơn tham, nói: “Đây chính là chi lão sơn tham, sợ là có hơn ba trăm năm niên đại, đáng tiếc không khai linh trí, bất quá được tính cũng thực đủ. Đại đầu xà, cảm ơn người lễ vật.”

Nói, hắn đem sơn tham cho Việt Khê, đưa qua đi thời điểm thuận miệng nói một câu: “Thứ này ở bên ngoài thực đáng giá, dù ra giá cũng không có người bán.”

Việt Khê nguyên bản cự tuyệt tay một đốn, tự nhiên mà vậy liền đem này chi đã sơn tham cấp nhận lấy —— khẳng định có thể bán thật nhiều tiền a.

Hàn Húc nhin không được cười một chút.

Ban đêm.

Bầu trời trắng tròn như bàn, đại đầu xà ghé vào Long Ẩn Sơn nhất bên trên trên tảng đá hấp thu nguyệt tinh hoa, nguyệt tinh hoa ở nó trên người khoác một tầng ngân quang, bị nó chậm rãi luyện hóa.

Một bóng người đi tới, đại đầu xà cảnh giác quay đầu đi.

Đó là một cái hòa thượng, ăn mặc trắng thuần sắc áo cà sa tuổi trẻ hòa thượng, trên trán chu sa như máu, khóe mắt còn mang theo loang lỗ vết máu, một đôi mắt lại là bình thần từ bi, nhìn không có chút nào công kích tính.

Đại đầu xà nghiêng đầu xem hắn, tinh tế cái đuôi ở sau người đánh cái kết, thiếu chút nữa đem chính mình cấp làm cho cái thân hình không xong.

Hòa thượng cười một chút, duỗi tay trực tiếp đem đại đầu xà bắt lên.

“..... Xà tu ngàn năm hóa giao, giao tu ngàn năm hóa rồng. Có thể ở gần ngàn 500 năm là có thể hóa giao, người cũng coi như là không tầm thường.” Hòa thượng há mồm, nói lên lời nói tới, ngữ tốc không nhanh không chậm, làm như mang theo nào đó huyền diệu ý vị.

Đại đầu xà bị hấn bắt được một chút cũng không dám động, toàn bộ xà đều đánh thành vài cái bế tắc.

Hòa thượng ánh mắt từ bi nhìn nó liếc mắt một cái, đột nhiên duỗi tay hướng tới bầu trời ánh trăng năm ngón tay một trào. Sau đó, đại đầu xà thấy đời này nhất kỳ dị một màn.

Ánh trăng như nước, lại là khuynh lưu mà xuống, kia trong nháy mắt, này một chỗ hoàn toàn bị sáng ngời ánh trăng chiếu sáng lên. Chính là so sánh với dưới, địa phương khác lại hoàn toàn hắc ám xuống dưới, ánh trăng ảm đạm.

Giờ khắc này, ánh trăng trực tiếp đem này một mảnh thiên địa chiếu đến một mảnh quang minh, trực tiếp kinh động vô số người.

Miêu trong trại mọi người bị quang mang cấp bừng tỉnh, trong nháy mắt tưởng ban ngày, chính là thực mau lại phát hiện không đúng, ánh trăng mang theo lạnh lẽo, trước sau cùng ánh nắng bất đồng.

Mở cửa ra tới, Bạch Tề Tinh liếc mắt một cái liền thấy long ẩn trên núi bắt mắt ngân quang, loá mắt lại không chói mắt, mà ánh trăng, lại như vậy ảm đạm xuống dưới.

“Rống!”

Đột nhiên, một tiếng thú rống vang lên, đình tai nhức óc.

Đông Linh đỡ môn, trừng lớn đôi mắt, lăm bằm nói: “Đó là cái gì?”Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 24

“Rống!”

Thú tiếng hô đình tai nhức óc, làm người trong tai một mảnh vù vù. Vừa rồi không trung vẫn là một mảnh sạch sẽ hắc màu lam, trong chớp mắt, mây đen tập kết, che trời, trên bầu trời kia luân trắng tròn bị che lấp ở mây đen lúc sau.

Tầng mây bên trong, điện xà chen chúc, một đạo thon dài hắc ảnh ở tầng mây bên trong quay cuồng thoán động, quanh thân điện xà vờn quanh, ngẫu nhiên trên bầu trời truyền đến “Răng rắc” lời điện tiếng gầm rú.

Mưa to đột nhiên liền hạ xuống.

Màn mưa dày đặc, Bạch Tề Tinh nheo lại đôi mắt nhìn về phía không trung bên trong, nhìn kia nói ở tầng mây bên trong quay cuồng hắc ảnh, hẳn có chút chần chờ hỏi: “Đó là..... Cái gì?”

Như vậy, thế nhưng như là.....

“Là xà!”

Việt Khê không biết khi nào ra tới, ngẩng đầu nhìn về phía không trung, ánh mắt một mảnh an tĩnh, “Nó ở hóa rồng, nếu có thể thành công, một bước lên trời.”

Đông Linh nuốt một ngụm nước miếng, cảm giác được này long có chút quen thuộc hơi thở, không thể tin tưởng nói: “Sơn Thần? Là Sơn Thần?”

Bạch Tề Tinh nheo mắt, truy vấn: “Người nói cái gì? Nói này long là cái kia đại đầu xà?”

Đông Linh gật đầu: “Tuyệt đối không sai, ta cảm giác được đến, đó là Sơn Thần hơi thở.”

“Chính là..... Như thế nào sẽ?” Bạch Tề Tinh vẫn không thể tin tưởng, đại đầu xà liên giao cũng chưa hóa hình thành công, như thế nào có thể đột nhiên hóa rồng? “

Mây đen bắt đầu khởi động, đại đầu xà ở tầng mây bên trong kịch liệt quay cuồng, liên quan dày nặng tầng mây đều theo nó động tác cuồn cuộn, điện xà phát ra xuy xuy xuy điện minh thanh, nuốt ăn vào đi long châu bực phát ra khổng lồ lực lượng ở nó trong cơ thể tàn sát bừa bãi.

Có thể chịu đựng đi, đó chính là một bước lên trời, chịu không nổi đi, kia nó cũng chỉ có thể là một cái đại đầu xà!

Thoát thai hoán cốt tư vị, người khó có thể tưởng tượng, toàn bộ thân thể xương cốt huyết nhục đều bị đánh nát trọng tổn, kịch liệt đau tiếng kêu, toàn bộ y tính người đều có thể nghe được, cũng có thể thấy ở tầng mây bên trong cuồn cuộn sinh vật.

“Nãi nãi, là long a!”

“Long? Đó là long sao?”

“Ta có phải hay không sinh ra ảo giác, vì cái gì vân bên trong còn có sinh vật?”

y tính các nơi, đều xuất hiện cảnh tượng như vậy, vô số người đều thấy một màn này, vì này lấy làm kỳ, càng cảm thấy đến không thể tin tưởng.

Như vậy kịch liệt động tĩnh giằng co không sai biệt lắm một suốt đêm, thẳng đến chân trời xuất hiện một mặt mặt trời, còn ở quay cuồng tầng mây mới chậm rãi bình ổn xuống dưới. Trong cơ thể long châu lực lượng chậm rãi bị luyện hóa, đại đầu xà bộ dáng cũng ở chậm rãi thay đổi, trên đỉnh đầu giác chậm rãi sinh trưởng, mà nó thân hình, kéo trường trọng tố, bụng sinh ra móng vuốt.

Một mặt kim quang từ không trung chiếu xạ mà đến, xuyên thấu tầng mây.

Thật lớn long đầu từ tầng mây bên trong nhô đầu ra, long giác uy vũ, long cần phiêu động, một đôi đại đại đôi mắt như là đèn pha giống nhau nhìn phía dưới, này phúc cảnh tượng, thật sự là làm người chấn động không thôi, nhìn thật lâu nói không ra lời.

Bạch Tề Tinh có chút kích động, nói: “Thành, nó thành, nó hóa thành long.”

Xà cùng long, đó chính là khác nhau như trời với đất.

Mưa to mới vừa nghỉ, trong trại người đều chạy ra, nhìn một màn này cao hứng hoan hô ra tiếng.

Phong thanh mây tan, đại đầu xà từ không trung rơi xuống, hóa thành hình người, là một cái mới bảy tám tuổi bộ dáng hài đồng, mặt béo đỏ đỏ, mang theo trẻ con phì, một đôi mắt như là nho đen giống nhau, lại đại lại lượng. Mà nhất thấy được, còn lại là hắc trên trán hai cái tiểu giác, như là hai cái tiểu san hô giống nhau. Mà ở hắc trên người, còn lại là ăn mặc một kiện kim sắc trường bào, xụ mặt bộ dáng, nhìn qua đã quý khí lại rất có khí thế.

Bạch Tề Tinh xem đến thập phần hiểm lạ, hẳn chính là lần đầu tiên thấy xà hóa rồng, quả nhiên là thanh thế to lớn.

Việt Khê thấy đại đầu xà phì đô đô khuôn mặt, không nhin xuống thương thủ nhẹ nhàng kháp một phen.

Đại đầu xà: “..... Không cần niết ta mặt.”

Việt Khê mặt vô biểu tình gật gật đầu, tay lại là một chút cũng chưa buông ra.

Đại đầu xà đơn giản từ bỏ giấy giụa.

Hàn Húc dựa vào môn, trường thân ngọc lập, cười nói: “Tối hôm qua như vậy đại động tĩnh, hiện giờ sợ là toàn bộ y tinh người đều đã biết.”

Quả nhiên, vừa mở ra di động, tin tức thượng giảng đều là cái này, một đám tiêu đề, cực kỳ đoạt người trông mắt.

“Sơn Thần Sơn Thần, thật là thật tốt quá, ngài thế nhưng hóa rồng.” Đông Linh đám người đi tới, vẻ mặt kích động nhìn tam đầu thân đại đầu xà, cũng vì nó cảm thấy cao hứng.

Bạch Tề Tinh hỏi: “Người..... Người như thế nào nhanh như vậy liền hóa rồng?”

Bình thường tới nói, không được tu luyện cái mấy ngàn năm sao?

Đại đầu xà khẽ nhíu mày, nói: “Là một cái hòa thượng.....”

“Hòa thượng?”

“Ta nguyên bản ở trên núi hảo hảo tu luyện, đột nhiên liền toát ra tới một cái hòa thượng tới, kia hòa thượng trực tiếp đem đầy trời nguyệt hoa

cấp quặc ở trong tay, nhét vào ta trong cơ thể, sau đó cầm một viên hạt châu cho ta nuốt vào.....”

Hòa thượng đem long châu nhét vào nó trong miệng, thấp thấp cười nói: “Vật nhỏ, đây chính là thứ tốt, Long tộc nội đan. Nếu người vận khí tốt, có thể luyện hóa này viên nội đan lực lượng, nhưng thật ra có thể ngộ vân hóa rỗng. Nếu xui xẻo chút, a, vậy thật là mạng người không hảo.”

Mà đại đầu xà xem ra vận khí vẫn là thực tốt, dựa vào này viên long châu, trực tiếp liền hóa rỗng, đỉnh đầu hai căn tiểu giác, còn biến thành hình người.

Bạch Tề Tinh gãi gãi đầu, nói: “Hòa thượng? Là tinh tâm chùa hòa thượng vẫn là trường ninh chùa hòa thượng? Không đúng a, có như vậy tu vi, có thể trực tiếp cướp lấy nguyệt hoa, hơn nữa tùy tay đưa ra Long tộc nội đan.....”

Có như vậy tu vi hòa thượng, kia tuyệt đối là những cái đó tị thế không ra đại lão nhóm. Hắn viết tiểu thuyết, cũng không dám như vậy viết a.

Hàn Húc hỏi: “Kia hòa thượng trông như thế nào?”

Đại đầu xà nỗ lực hồi tưởng một chút, lắc lắc đầu: “Không biết, ta nghĩ không ra. Ta chỉ nhớ rõ, hắn một thân áo cà sa, tất cả đều là máu tươi, giữa mày còn có một viên chu sa.”

Mọi người tự hỏi không có kết quả, chỉ có thể đem việc này phóng một thả. Kia hòa thượng đối bọn họ không biết thiện hay ác, cũng may đại đầu xà không có xuất hiện bất luận vấn đề gì, còn nhờ họa được phúc hóa rỗng, như thế một kiện đáng giá chúc mừng chuyện tốt.

Miêu trại mọi người đã bắt đầu chuẩn bị buổi tối lửa trại tiệc tối, địa điểm liền ở giữa sườn núi Sơn Thần miếu nơi đó, chỗ đó thực rộng lớn, cất

chứa toàn bộ thôn người đều không phải vấn đề.

Đến lúc này, Việt Khê bọn họ mới chân chính thấy ngọn núi này thần miếu, bên trong cung phụng hai tòa thần tượng, một tòa là đại đầu xà, một khác tòa, lại là nhân thân đuôi rắn, đại biểu cho Nữ Oa.

Này hai tòa thần tượng miêu trại người thường xuyên tế bái, hương khói không ngừng, ngay cả thần tượng cũng là thập phần sạch sẽ sạch sẽ.

Đông Linh biểu tình có chút mất mát, nói: “Chúng ta nhất tộc người được xưng là Nữ Oa tộc, cho tới nay, tế bái đều là Nữ Oa. Nghe nói trước kia hiền tế còn có thể hóa thành đuôi rắn, chính là tới rồi chúng ta này một thế hệ, lại là hoàn toàn không được.”

Nữ Oa sao?

Nữ Oa tự cổ chí kim bị mọi người cho rằng là đại địa chi mẫu, Nhân tộc chi mẫu, truyền thuyết nhân loại chính là Nữ Oa dùng bùn đất nặn ra tới.

“..... Vê một cái người, nắn một cái ta. Dem sao hai cái, đồng loạt đánh vỡ, dùng thủy điều hòa. Lại vê một cái người, lại nắn một cái ta. Ta bùn trung có người, người bùn trung có ta, cùng người sinh cùng cái khâm, chết cùng cái quách (guo)!” Hàn Húc cười nói, “Không biết vì cái gì, đột nhiên nhớ tới này đầu thơ tới.”

Bạch Tề Tĩnh a một tiếng, nói: “Ta biết cái này, là nguyên đại thi nhân Triệu Mạnh Phủ (fu) 《 ta nông từ 》 , so sánh hai người cảm tình rất sâu, tới người trung có ta ta trung có người hoàn cảnh, khó phân lẫn nhau.”

Đông Linh nói: “Ấn chúng ta trong tộc sách cổ, Nữ Oa có thể nặn ra người tới, là bởi vì dùng một loại tên là nhân nhưỡng bùn đất. Nghe nói loại này bùn đất, mang theo rất lớn sinh mệnh lực, có thể sinh trưởng. Đương nhiên, cũng không biết có phải hay không thật sự.”

Nhân nhường sao?

Việt Khê lẩm bẩm niệm một tiếng, không biết vì cái gì, nghe thấy cái này tên, trong lòng đột nhiên vừa động.

Ban đêm, toàn bộ miếu trại dâng lên thật lớn lửa trại, chiếu đến toàn bộ không trung một mảnh sáng ngời, trong trại thôn dân ăn mặc thực long trọng xiêm y, đầu đội xinh đẹp hoa mỹ bạc sức, vây quanh lửa trại khiêu vũ.

Việt Khê ngồi dưới đất, trong tay phủng một chén rượu gạo, trong mắt ánh ngược trước mắt ánh lửa, một đôi mắt sáng lấp lánh, như là sẽ sáng lên giống nhau.

Rượu gạo là trong trại người chính mình nhường, nơi này thủy chất mát lạnh, nhường ra tới rượu vị thuần hậu, uống nhập khẩu trung cảm giác thập phần thoải mái thanh tân, mùi rượu rất thơm, liền tính là không có uống qua rượu Việt Khê đều cảm thấy thực hảo uống. Hơn nữa, này rượu còn có trừ uế đi tà hiệu quả, uống nhiều quá kéo dài tuổi thọ hiệu quả nhưng thật ra có.

“Này rượu nếu là cầm đi bên ngoài bán, khẳng định có thể bán rất khá.” Bạch Tề Tinh nói.

Đông Linh nói: “Chúng ta trong thôn người rất ít cùng ngoại lai người tiếp xúc, này rượu..... Liền tính tưởng bán, cũng không gì biện pháp.”

“Ta nhớ rõ, Việt Khê người có một cái đào bảo cửa hàng, nếu không, Đông Linh người phóng mấy bình rượu ở nàng trong tiệm bán bán.” Hàn Húc chỉ cái chiêu.

Việt Khê nhìn qua, thập phần nghiêm túc nói: “Kêu sư phụ.”

Hàn Húc cười một chút, nói: “Sư phụ, người có phải hay không uống say?”

Việt Khê ánh mắt có chút ngốc, sau một lúc lâu mới nói: “Không có, ta không có uống say.” Chỉ là kia đồ bưng mặt thật sự là không có gì thuyết phục lực.

“Ta có điểm mệt nhọc.....” Việt Khê chớp chớp mắt, thanh âm có chút mơ hồ không rõ.

Hàn Húc duỗi tay đem nàng đầu ấn lại đây dựa vào chính mình trên vai, nói: “Sư phụ, người mệt nhọc, vậy dựa ta trên vai ngủ một lát đi.”

Việt Khê từ trong lỗ mũi phát ra một tiếng hừ nhẹ, dựa vào trên vai hắn, mí mắt chậm rãi liền đáp xuống dưới, ngay cả trong lúc ngủ mơ, trong miệng đều tràn đầy chính là rượu gạo mùi hương.

Hàn Húc quơ quơ trong tay chén, trong chén rượu lắc lư, lại là một chút cũng chưa sái ra tới.

Hắn đột nhiên thấp thấp cười một tiếng.

*

Lúc này ở một tòa nhà lớn, tuổi trẻ anh tuấn nam nhân không ngừng ở trong nhà chạy vội, thường lui tới cảm thấy không dài hành lang hiện tại lại lớn lên căn bản chạy không đến cuối.

“..... Về một cái người, nắm một cái ta. Đem sao hai cái, đồng loạt đánh vỡ.....”

Sâu kín giọng nữ ở bên tai hắn vang lên, nghe được thanh âm này, nam nhân biểu tình thoát nhìn càng thêm dữ tợn sợ hãi.

“Đừng, đừng tới đây. A Thanh, ta sai rồi, ta yêu người a, cầu xin người buông tha ta đi!”

“Ta bần trung có người, người bần trung có ta.....”

“Cùng người sinh cùng cái khâm, chết cùng cái quách, hì hì hì!”

Một cái tinh xảo bần oa oa đột nhiên xuất hiện ở nam nhân trước mặt, hướng tới hắc hì hì hì cười, sau đó nam nhân sợ hãi thấy chính mình đôi tay hai chân biến thành bần trắng, sau đó bần khối chậm rãi vỡ ra, đột nhiên liền vỡ thành bần tiết.

Kêu thảm thiết ở toàn bộ đại trạch bên trong vang lên.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 25

Từ y tỉnh trở về, ba người bao lớn bao nhỏ, đều là miêu trại các thôn dân cấp đặc sản, phơi khô măng mùa đông làm còn có dã nấm, ngay cả gà rừng đều cho bọn hăn tóm được mấy chỉ, chờ xuống máy bay ba người xách theo này một đồng đồ vật, cũng không có biện pháp trực tiếp đi bệnh viện, chỉ có thể về trước Việt Khê trong nhà, trước đem đồ vật cấp gác lên.

Vừa mở ra môn, Bạch Tề Tinh còn không có thấy người, liền cảm giác được một cỗ sát khí, hăn cảnh giác nhìn quanh bốn phía, sau đó chậm rãi cúi đầu, trước mặt là một con đầu trọc ngỗng trắng, chính như hồ rình mồi nhìn hăn.

Bạch Tề Tinh: “.....”

Ngỗng trắng một đôi đậu đại đôi mắt lộ ra một loại hung hãn hương vị, mở miệng, duỗi trường cổ liền hướng tới Bạch Tề Tinh cắn lại đây. Kia trong nháy mắt, Bạch Tề Tinh cảm thấy chính mình lông tơ đều dựng lên.

Hăn vô cùng xác định, này một miệng đi xuống, hăn trên đùi khẳng định muốn rút một miếng thịt!

“Tinh hải ngưng thân chú!” Nguy cấp thời khắc, Bạch Tề Tinh bay nhanh niệm ra chú ngữ, chỉ thấy ngỗng trắng một miệng cắn ở hăn trên đùi, thế nhưng như là cắn được cái gì thập phần cứng rắn vật phẩm thượng, đại gia tựa hồ đều có thể nghe được ê răng thanh âm.

Bạch Tề Tinh nhẹ nhàng thở ra, nói: “Còn hảo ta phản ứng mau.”

Này tinh hải ngưng thân chú chính là bọn họ bạch gia hộ thân chú, sử dụng lúc sau, thân thể cứng rắn như thiết, dễ dàng phá không khai phòng ngự.

Việt Khê từ phía sau thăm quá mức tới, nói: “Đại bạch?”

Đại bạch đầu đại đôi mắt chớp chớp, tựa hồ là minh bạch trước mắt người là chủ nhân khách nhân, ngoan ngoãn buông lỏng ra miệng, sau đó thập phần phong cách tây lại rất có khí thế ngửa đầu, lay động nhoáng lên chạy tới nó oa nơi đó, đi ăn hạt kê.

Bạch Tề Tinh nói: “Đây là nhà người đại bạch a? Thật sự hảo hung a.”

Ngỗng trắng nghênh ngang đi trong ổ ăn một chút hạt kê, sau đó đem trên người bạch mao mao lộng lộng, đỉnh đỉnh đầu đột rớt một khối, lại nghênh ngang đi ra ngoài, chỉ chốc lát sau, Việt Khê bọn họ liền nghe thấy được bên ngoài gà bay chó sủa thanh âm.

“Việt Khê a, người mau quản quản nhà người đại bạch a, nó lại bắt đầu tìm ta gia đại hoàng đánh nhau!” Bên ngoài thực mau vang lên một nữ nhân tiếng kêu, thanh âm lại tức lại cấp.

Chính là, nàng ở ngoài cửa kêu la thật sự hung, nhưng là những vẫn không có tới gõ cửa.

Bạch Tề Tinh nhìn thoáng qua thờ ơ Việt Khê liếc mắt một cái, nói: “Người mặc kệ quản sao?”

Việt Khê nói: “Không quan hệ, đại bạch có chừng mực, sẽ không đem đại hoàng cắn chết.”

Tiểu người giấy rung đùi đắc ý nói: “Đại bạch cùng đại hoàng thiên thiên đánh nhau, không ngoan không ngoan!”

Bạch Tề Tinh không nhịn xuống chạy đến cửa nhìn thoáng qua, vừa thấy, liền thấy đại bạch một miệng cắn ở một con đại cầu trên đùi, kia trong nháy mắt, kia chỉ chủng loại vì Husky đại cầu nhịn không được ngao ô một tiếng kêu lên, trên đùi lập tức tróc một khối.

Bên cạnh, một cái hơi béo nữ nhân cũng đi theo ngao kêu một tiếng, như vậy, hận không thể xông lên đi đem ngỗng trắng cấp giết chết, đáng tiếc nàng không dám, chỉ có thể ở kia sốt ruột xả tóc.

Bạch Tề Tinh yên lặng lùi về đầu tới, tiểu người giấy tiểu lay hăn ống quần, bò đến hăn gấp ống quần trung gian ngồi xuống, hừ nói: “Gia nhân này trước kia luôn khi dễ Việt Khê, đại hoàng cũng hung Việt Khê, bất quá bị Việt Khê tấu một đồn, nó sẽ không bao giờ nữa dám đối với Việt Khê gọi bậy.”

Tiểu nhị bò lên trên Bạch Tề Tinh một cái khác ống quần, nói: “Đại bạch nhất mang thù, siêu hung!”

Bạch Tề Tinh cúi đầu nhìn ống quần thượng hai chỉ tiểu người giấy, trầm mặc.

Tiểu nhị nhỏ giọng nói: “Nhân gia chân toan, muốn ca ca ôm một cái.”

Ca ca Bạch Tề Tinh: “??”

Này tiểu người giấy, là thành tinh đi.

Bạch Tề Tinh mang theo hai cái tiểu người giấy trở về, Việt Khê biểu tình nhàn nhạt nói: “Người không cần phải xen vào nàng, nàng không dám xông tới.”

Bạch Tề Tinh nga một tiếng, nghĩ tiểu người giấy vừa rồi lời nói, cái kia mập mạp nữ nhân trước kia khi dễ quá Việt Khê?

“Kia chỉ ngỗng trắng làm sao bây giờ?” Hắc lại hỏi.

Việt Khê nói: “Tiểu bạch liền thích đánh nhau, ở bên ngoài đánh xong giá đôi bụng liền sẽ trở về.”

Đương nhiên, chờ ăn no nó lại sẽ đi ra ngoài tìm giá đánh, như thế tuần hoàn, có thể nói là một cái có được đấu sĩ tâm lý ngỗng trắng.

*

Việt Khê đem từ miếu trại mang đến mấy bình rượu cấp thượng đặt tại đào bảo cửa hàng thượng, cùng bọn họ trước khi rời đi so sánh với, cửa hàng xem nhân số rõ ràng nhiều, ước chừng có năm cái xem số, xem đến Việt Khê hưng phấn trong chốc lát.

Ở chuẩn bị đi bệnh viện thời điểm, Bạch Tề Tinh nhận được một chiếc điện thoại, bị nhà mình đại ca một đốn rỗng, không có biện pháp, chỉ có thể tiểu tức phụ dưỡng như cùng Việt Khê bọn họ cáo biệt. Đi thời điểm, Việt Khê đem hắc mua phù đều đều cho hắc, trang ở một cái hộp gỗ, làm hắc lòng tràn đầy oán khí đều tan không ít.

Cực phẩm linh phù a!

Bạch Tề Tinh ôm hộp, trong lòng mỹ tư tư, như vậy non nửa đời, hắc đều chưa từng có có được nhiều như vậy cực phẩm linh phù. Liền tính là hắc ca ca Bạch Kỳ Thạch, cũng không có nhiều như vậy cực phẩm linh phù, hắc trong lòng nhịn không được có điểm tiểu đắc ý.

“..... Hàn gia? Hàn gia nhiều như vậy tu vi so với ta cao, ta liền một cái cấp thấp Luyện Khí kỳ tu sĩ, đi có thể có ích lợi gì?” Nghĩ đến trong

điện thoại Bạch Kỳ Thạch theo như lời, Bạch Tề Tinh nhin không được lắm bầm nói.

Hàn gia chính là cùng bọn họ bạch gia giống nhau, ở Tu Giới là khó được bảo tồn nhiều năm đại gia tộc, nghe nói Hàn gia có giống nhau bảo bối, là ngàn năm trước một vị đắc đạo cao tăng lần tràng hạt, uy lực không tầm thường, chính là Bạch Tề Tinh trước nay cũng chưa nhìn thấy quá.

*

Tiến đi Bạch Tề Tinh, Việt Khê bọn họ trực tiếp đi bệnh viện, Tô Văn còn không có xuất viện, trên người nàng xà chương diệt hết, vu thuật cũng bị loại trừ, chính là gặp một hồi tội, thân thể quá mức hư nhược rồi chút, chỉ cần kế tiếp thời gian hảo hảo tĩnh dưỡng thì tốt rồi.

Việt Khê bọn họ đi thời điểm thấy một đôi trung niên nam nữ, Việt Khê xem bọn họ tướng mạo, này hai người cùng Tô Văn mang theo cực kỳ thân mật huyết thống quan hệ, đều là đại phú đại quý tướng, hơn nữa phúc khí lâu dài, sống lâu trăm tuổi.

Thấy Việt Khê, Tô Văn hai mắt chính là sáng ngời, vội vàng đổi hai vị trung niên nam nữ giới thiệu nói: “Ba, mẹ, đây là tiểu lão bản, lúc này đây ít nhiều nàng đã cứu ta, bằng không các người đã có thể nhìn không thấy ta.”

Tô gia cha mẹ nhìn Việt Khê ánh mắt mang theo vài phần hoài nghi, không trách bọn họ không xác định, thật sự là Việt Khê nhìn thật sự là quá mức tuổi trẻ, mặt mày tuy nói mang theo cái này tuổi tác hài tử không nên có trầm tĩnh, chính là lại cũng mang theo vài phần tính trẻ con, vừa thấy liền biết sợ là còn không đến hai mươi tuổi.

“Nguyên lai người chính là Việt tiểu thư, ta nghe văn văn vẫn luôn nhắc mãi người, lần này ít nhiều người hỗ trợ. Ta cùng nàng mụ mụ liền như vậy một cái hài tử, nếu là nàng thật sự ra chuyện gì, chúng ta thật đúng

là không biết làm sao bây giờ.” Mặc kệ trong lòng như vậy tưởng, Tô phụ đối với Việt Khê thái độ là cực kỳ khách khí lễ phép.

Việt Khê nhìn bọn họ liếc mắt một cái, nói: “Không quan hệ, nàng đưa tiền.”

Đưa tiền.....

Tô phụ sừng sốt, chợt bật cười, nói: “Mặc kệ thế nào, đều đa tạ người. Văn văn nói qua, sự xong lúc sau sẽ cho các người một cái đại hồng bao, ta đã chuẩn bị tốt.”

Hắn đưa qua một cái màu đỏ đại hồng bao, bên trong vuốt là ngạnh ngạnh một tấm card, nhìn dáng vẻ là một trương bạc, hành, tạp.

Bắt được đại hồng bao, Việt Khê biểu tình nháy mắt liền ôn nhu vài phần, nàng đem trong tay đồ vật gác qua trên bàn, nói: “Đây là miêu trại nơi đó người ủ rượu gạo, uống lên cổ bốn bồi nguyên, trừ tà tránh ác. Người thân thể tuy rằng không có việc gì, chính là đây lại là hỏng rồi. Ngày rượu mỗi ngày sớm muộn gì uống một chén, đối thân thể thực tốt.”

Tô Văn thành thành thật thật gật đầu, chờ Việt Khê nói chuyện, do dự trong chốc lát, hỏi: “Cái kia, đại đầu xà không có việc gì đi?”

Việt Khê lắc đầu: “Không có việc gì.”

“Không chỉ có không có việc gì, nó còn hóa rồng. Hiện tại nó cũng không phải là đại đầu xà, mà là che chở một phương Long thần.” Hàn Húc cười nói, hoàn toàn không cảm thấy chính mình lời nói đối với những người khác tới nói, có bao nhiêu khó có thể tin.

“Long?” Tô gia một nhà ba người trăm miệng một lời.

Hàn Húc gật gật đầu.

Tô mẫu biểu tình đối đối, nói: “Chẳng lẽ trước hai ngày y tỉnh tin tức, là thật sự?”

y tỉnh xuất hiện thần long tin tức ở trên mạng có thể nói là truyền đến ồn ào huyên náo, có hình có chân tướng, một ở mây đen lôi điện gian mờ mờ ảo ảo xuất hiện thật lớn thân hình, nhìn liền cùng trong truyền thuyết thần long giống nhau.

Bất quá, cho dù có ảnh chụp, vẫn là có rất nhiều người đều không tin, hiện tại tất cả mọi người đều tin tưởng khoa học, long gì đó, kia đều là trong truyền thuyết mới có, căn bản không tồn tại.

Mà thực mau, cũng có tin tức bác bỏ tin đồn, nói kia chẳng qua là khó gặp thời tiết kỳ quan, tin tức này cũng liền chậm rãi phai nhạt đi xuống.

Tô mẫu trước hai ngày xoát Weibo cũng thấy này tin tức, nàng chính là kia hoàn toàn không tin phổ biến đại chúng một viên, chính là hiện tại nàng thiếu nghe thấy có người nói, đó là thật sự, thực sự có long tồn tại ở trên đời này.

Có một loại, thế giới quan bị điên đảo cảm giác.

Tô Văn còn hảo, nàng là gặp qua đại đầu xà, đã trải qua không tầm thường sự tình, bởi vậy thực mau liền tiếp nhận rồi tin tức này.

“Đúng rồi Việt Khê, cái kia.....” Tô Văn biểu tình có chút do dự, nghĩ nghĩ vẫn là nói, “Ta đồng sự, người có thể hay không cứu cứu bọn họ? Bọn họ kỳ thật cũng không tính cái gì người xấu.”

Việt Khê lộ ra nghi hoặc biểu tình, hỏi: “Ta vì cái gì muốn cứu bọn họ?”

Tô Văn cũng coi như là hiểu biết nàng, nghe vậy lập tức nói: “Bọn họ sẽ chi trả báo đáp, đưa tiền.”

“Ta cảm thấy, bọn họ vẫn là có thể cứu một chút, có phải hay không a, sư phụ.” Hàn Húc cười tủm tủm hỏi.

Việt Khê nghiêm túc gật gật đầu: “Nỗ lực một chút, có thể cứu một chút.”

Xem ở tiền mặt mũi thương!

Tô Văn: “.....”

Cứu Tô Văn đồng sự, chọn dùng cũng không phải là cái gì thoải mái biện pháp, mà là Bạch Tề Tinh theo như lời phương pháp, lấy linh lực làm quát cốt đao, đem bám vào bọn họ cốt nhục bên trong xà chướng cấp quát diệt trừ. Như vậy phương thức, ngầm lại đều biết rất thống khổ, đặc biệt là những người này cơ hồ toàn thân đều bị xà chướng bao trùm, này đại biểu cho bọn họ toàn thân đều phải bị quát cốt đao thổi qua.

Tô Văn đem Việt Khê có thể cứu bọn họ sự tình nói, những người này tự nhiên không có không đáp ứng phân.

Tuy rằng Việt Khê thoát nhìn tuổi rất nhỏ, nhưng là Tô Văn ví dụ bãi ở trước mắt, không phải do bọn họ không tin. Phải biết rằng, Tô Văn trước kia cũng thân trung xà chướng, chính là hiện tại đều toàn hảo, những người khác đương nhiên là nguyên nhân tin tưởng.

Việt Khê đối với bọn họ tới nói, chính là có thể bắt lấy cọng rơm cuối cùng, bắt được cũng không dám buông tay.

“Trước đưa tiền đi.”

Hàn Húc phủng cái quyền tiền rương bộ đáng rương gỗ, cười tủm tủm đối với phòng bệnh nhân đạo, nhìn qua phúc hậu và vô hại bộ đáng.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 26

Lấy linh lực vì đao, quát cốt đuổi chưởng, quát cốt chi đau, chỉ có người tự mình đã trải qua mới biết được đó là một loại cái dạng gì thống khổ. Linh lực từ trên xương cốt nhất nhất thối qua, những người khác nghe không được cái loại này động tĩnh, nhưng là đương sự lại có thể cảm giác được cái loại này lệnh người ê răng độn đau đớn, chỉ là cùng thực cốt đau đớn so sánh với, điểm này cảm giác liền hoàn toàn không thêm để ý.

Việt Khê bị bên tai truyền đến thanh âm nhiều đến có chút phiền, trực tiếp một cái tát đem người cấp chụp ngất xỉu, người nọ phát ra một tiếng ngẩn ngui thét chói tai, đôi mắt vừa lật trực tiếp liền ngất đi rồi. Bất quá liền tính ngất xỉu, thân thể hắn cũng còn ở phóng ra tính run rẩy trung.

Những người khác: “.....”

Chờ hạ cũng muốn bị quát cốt mọi người chỉ cảm thấy chính mình lông tơ đều phải dựng thẳng lên tới, hận không thể ôm lấy bên người người run bần bật.

Đối phương cánh tay thượng cũng bị màu đen vảy cấp bao trùm ở, một tầng một tầng, sờ lên tuy rằng thực mềm, chính là lại rất cứng rắn, người nếu là tưởng lộng khai này đó vảy, chỉ có thể xốc lên vảy, từ vảy hệ rể kéo ra.

Trước mắt người này, trên người dài quá loại này vảy lúc sau đại khái là khó có thể tiếp thu, thế nhưng đuổi tay đem cánh tay thượng vảy cấp xốc

lên, cho nên bày ra cấp mọi người cảnh tượng thật sự là thảm thiết. Vây loang lổ, nàng một đoạn tay huyết nhục mơ hồ, bị thương địa phương còn không có trường ra tân thịt tới, gồ ghề lồi lõm, thật sự là xấu xí.

Việt Khê liếc mắt một cái, không kiên nhẫn mà chụp một lá bùa ở bên trên, chờ lá bùa xốc lên, kia một mảnh loang lổ mơ hồ da thịt, thế nhưng đã khôi phục nguyên dạng, chỉ là bên trên vảy lại vẫn là không có biến mất.

Linh lực vì đao từ nàng trên cổ tay cắt quá, dùng các loại phương pháp đều chém không khai xà lân lại như là thành một trương mỏng giấy, dễ như trở bàn tay đã bị cắt ra một cái miệng vết thương, máu đen tức khắc miệng vết thương chảy ra.

Máu đen nhánh, lộ ra một loại thập phần bất tường sắc thái, bị nhận được một cái tiểu trong bồn, đặc sệt đen nhánh, nhìn người hoàn toàn không thể tin được đây là từ nhân thân thể chảy ra.

Thẳng đến máu biến thành màu đỏ, Việt Khê mới duỗi tay ở kia miệng vết thương thượng một mặt, miệng vết thương lập tức liền biến mất.

Hàn Húc nói: “Cái kia đại đầu xà đáy lòng cũng mềm một ít, nếu là ta, há ngần là xà chướng bám xương, tự nhiên là muốn bám vào linh hồn phía trên, kia mới là khư cũng khư không xong, rút cũng rút không trừ.”

Liền tính là có quát cốt đao, kia cũng không có thể ra sức.

Việt Khê nhịn không được nhìn hắn một cái.

Hàn Húc cười, hỏi: “Sư phụ, người có phải hay không cảm thấy ta rất xấu a?”

Việt Khê nghĩ nghĩ, lắc lắc đầu: “Như thế không có, ta chỉ là suy nghĩ, nếu thật sự làm như vậy, như vậy ta liền kiếm không được tiền.”

Hàn Húc: “.....”

“Sư phụ, người thật tốt chơi.” Hàn Húc cười nói, duỗi tay đem trong bồn huyết ô ngã vào một bên bồn hoa, chỉ nghe xuy xuy một tiếng, một chậu hoa lập tức biến thành đen nhánh mù dịch.

Việt Khê đi đến tiếp theo cái yêu cầu quát cốt người nơi đó, phía sau Hàn Húc nhắm mắt theo đuôi phủng trang tiền cái ruộng.

Đối phương trong lòng run sợ đem tiền ném tới trong ruộng, run bần bật nói: “Nếu không, người trước đem ta đánh bất tỉnh đi.”

Tám thước cao nam nhi, hiện giờ hận không thể đem chính mình súc thành cầu.

Đối với hãn yêu cầu, Việt Khê rất thống khoái đáp ứng rồi, bởi vì những người này kêu lên thật sự là quá sảo.

Chờ thưởng tất cả mọi người cấp lộng xong, thời gian đều đã tới rồi chàng vạng, Việt Khê có điểm mệt, bất quá thực vui vẻ, bởi vì nàng hôm nay kiếm lời rất nhiều tiền, tuy rằng đào bảo cửa hàng vẫn là không người hỏi thăm. Nhưng thật ra có một người tiến vào nhìn thoáng qua, nhìn đến những cái đó mấy chục vạn mấy trăm vạn phù triệu, đối khách phục nói một câu có bệnh liền rời đi.

Thân là chủ tiệm thêm khách phục Việt Khê mặt vô biểu tình đem đào bảo giao diện cấp đóng lại, nàng hiện tại có tiền, cửa hàng phù triệu bán hay không phải đi ra ngoài, cũng không cứ thế nóng nảy.

Bắt được tiền, Việt Khê trực tiếp mang theo Hàn Húc đi thành phố A đồ cổ thành, tới rồi địa phương bay thẳng đến mục đích địa chạy đi, sau đó vào một nhà tên là “Chậu châu báu” đồ cổ cửa hàng.

“Cửu thiên diệp thảo, tuyết sơn hoa sen, trăm năm linh nhũ, giống nhau tới một phần!” Vừa đến trong tiệm, Việt Khê trực tiếp mở miệng đối trước quầy nhân viên công tác nói.

Nhân viên công tác là cái tuổi trẻ tiểu tử, cũng là Việt Khê người quen, thấy Việt Khê lập tức liền cười nói: “Người muốn đồ vật đã sớm chuẩn bị tốt, Vạn thúc nói người đại khái liền hai ngày này trở về lấy, người chờ ta đi cho người lấy.”

Việt Khê gật gật đầu, nhìn vị này Chậu Châu Báu công nhân đi phía sau cho nàng lấy đồ vật.

Hàn Húc ở trong tiệm chuyển động hai vòng, thuận miệng hỏi: “Người nhận thức nơi này lão bản?”

Việt Khê nói: “Vạn thúc cùng lão nhân là người quen, mấy thứ này là ta làm hẳn cho ta lưu ý, may mắn kiếm được tiền, bằng không muốn đã lâu mới có thể bắt được tay.”

Bất quá liền như vậy tam dạng đồ vật, giá cả liền không thấp, cơ hồ đem Việt Khê tiền toàn bộ cấp đào hết.

Một cái ăn mặc đường trang lão nhân từ phía sau đi ra, trong tay cầm một cây tẩu thuốc, nói: “Người nhưng thật ra đối kia mấy tiểu tử kia hảo, này đồ thứ tốt, người bình thường nơi nào bỏ được?”

Việt Khê gặp người, kêu một tiếng Vạn thúc, lúc này mới chậm rì rì nói: “Cũng không tính cái gì thứ tốt, này đối chúng nó hảo, vậy đủ rồi.”

Vạn thúc khẽ hừ nhẹ một tiếng, nhìn về phía nàng phía sau Hàn Húc.

Việt Khê giải thích nói: “Đây là ta thu đồ đệ.”

Biểu tình tuy rằng thực bình tĩnh, chính là kia ngữ khí, như thế nào nghe đều có vài phần tiểu đắc ý.

Vạn thúc trên dưới đánh giá Hàn Húc liếc mắt một cái, nhẹ nhàng đi một tiếng, nói: “Đứa nhỏ này..... Nên là đương hòa thượng a.”

Hàn Húc: “.....”

“Như thế nào, lúc này được cái thứ tốt, như là Phật gia đồ vật, cho người tiểu gia hỏa này chơi.” Vạn thúc ở trong túi đào một chút, cuối cùng móc ra một viên thổ hoàng sắc hạt châu tới, trực tiếp ném vào Hàn Húc trong lòng ngực, tấp một ngụm yên, mới nói, “Kia hẳn là cái cao tăng tọa hóa địa phương, bên trong cũng không có gì thứ tốt, trừ bỏ vài món Phật khí, cũng liền này một viên hạt châu còn xem như cái thứ tốt.”

“Ta đối Phật gia đồ vật không tính giải, bất quá người cái này tiểu gia hỏa nhìn nhưng thật ra cùng Phật gia có duyên. Ta cũng không chuẩn bị cái gì mặt khác lễ vật, này liền xem như cho người lễ gặp mặt.”

Hàn Húc cúi đầu nhìn trong tay hạt châu, ánh mắt khẽ nhúc nhích, liễm mi cười nói: “Cảm ơn Vạn tiên sinh.”

Vạn thúc đem tẩu thuốc ở trên bàn gõ gõ, nói: “Bất quá này một chuyến cũng không phải toàn vô thu hoạch, ở kia mộ còn phải một trương bản đồ, xem bản đồ kia chính là cái đại mộ a, giá trị không biết nhiều ít.”

“Ngài lại muốn hạ mộ a? Khi nào?”

“Còn sớm trứ, đến tìm điểm nhân thủ, chờ đến hạ mộ, sợ là được đến sang năm.”

Việt Khê ừ một tiếng, nói: “Ngài đi thời điểm cùng ta nói một tiếng, ta họa mấy trương phù cho ngài.”

Vạn thúc không thèm để ý lên tiếng.

Lấy đồ vật bọn họ liền rời đi, Hàn Húc nhìn thoáng qua thời gian, nói: “Sư phụ, ta về trước gia, ngày mai trường học thấy. Ngài trên đường trở về, hảo hảo chú ý an toàn.”

Về đến nhà, Việt Khê trực tiếp lên đến thư phòng, sau đó liền ở thư phòng ngây người vài tiếng đồng hồ. Chờ đến nàng ra tới thời điểm, trời đã tối rồi, vừa ra tới mấy chỉ tiểu người giấy xách theo túi giấy đứng ở cửa.

“Cơm chiều, cơm hộp cơm hộp!”

Tiểu người giấy nhóm vô cùng cao hứng nói.

Việt Khê ừ một tiếng, nàng từ thư phòng ra tới thời điểm trong tay cầm một cái bích sắc ngọc chén, bên trong đựng đầy một chén màu sắc như bích thủy.

Đem này một chén nước chia làm bảy chén, bảy chỉ tiểu người giấy bò đến trong chén ngồi xuống, toàn thân đều ngâm ở trong nước.

Theo thời gian chuyển dời, bảy chỉ tiểu người giấy trên người xuất hiện màu xanh biếc cành cây, bên trên còn có xanh biếc lá cây, bất quá chỉ có nho nhỏ một mảnh lá cây. Lá cây nhan sắc nùng lục, giống như là doanh doanh một giọt thủy treo ở trên đầu cành, mà tiểu người giấy nhóm bộ dáng thoát nhìn càng như là “Người”.

Tứ chi, thân hình, còn có ngũ quan, viên đầu viên não.

“Cảm giác thế nào? “Việt Khê hỏi.

Tiểu người giấy cướp trả lời, tiểu vừa làm vì lão đại trực tiếp áp quá mặt khác sáu cái đệ đệ, trước nhắc tay nói: “Thoải mái, ta đỉnh đầu đều nẩy mồm, Việt Khê ngươi thật tốt.”

Tiểu nhị nhỏ giọng nói: “Bất quá tiểu nhị lá cây là đẹp nhất, nhất lục.”

“Phi, không biết xấu hổ, người căn bản là không có ta lục!”

“Ta làn da nhất bạch! Nhất bạch!”

Sau đó, mấy chỉ tiểu người giấy cách một cái chén, bởi vì ai đỉnh đầu lá cây nhất lục, làn da nhất bạch, thiếu chút nữa liền đánh nhau rồi.

Việt Khê: “.....”

Nhìn dáng vẻ, tinh thần vẫn là thực không tồi, nhưng thật ra làm nàng nhẹ nhàng thở ra.

Tiểu người giấy đều là lão nhân lưu lại cho nàng, chúng nó cũng bồi nàng nhiều năm như vậy, mỗi cách 5 năm chúng nó đều yêu cầu một lần rửa sạch, rửa sạch sẽ thế tục bùn đất, bằng không chúng nó liền sẽ “Khí hậu không phục”.

Đương nhiên, “Khí hậu không phục” gì đó là lão nhân nói cho Việt Khê, lão nhân ở thời điểm chúng nó rửa sạch tài liệu đều là lão nhân chuẩn bị, lão nhân không còn nữa, mấy thứ này đều đến Việt Khê tới chuẩn bị.

Thấy bọn nó phao thật sự cao hứng, Việt Khê đi thư phòng tra xét tra chính mình gởi ngân hàng, nhìn năm vị số ngạch trống, trong lòng tính tính chính mình chi tiêu, sau đó ở notebook thượng ghi nhớ một số tự.

Chút tiền ấy, nàng có thể dùng ba năm, nàng đổi tiền loại đồ vật này từ trước đến nay không có nhiều ít khát vọng, chỉ cần đủ dùng liền hảo. Ngô, nếu có thể thi đậu đại học nói, chút tiền ấy còn kém điểm, nói tóm lại, vẫn là đến tiếp tục kiếm tiền.

Trong lòng đột nhiên lại có một chút gấp gáp cảm!

Bất quá, bằng nàng hiện tại thành tích, muốn thi đậu đại học.....

Việt Khê giống một chiếc bánh giống nhau, nằm liệt ghế trên, thở dài.

Hào ưu sầu a!

Kiểm tiền thật sự hảo gian nan a, mà học tập so kiểm tiền còn khó a.

*

Ban đêm.

Rộng mở trong phòng không có bật đèn, bất quá đêm nay ánh trăng rất sáng, xuyên thấu qua cửa sổ sát đất tưới xuống một tầng lớn ánh trăng tối, chiếu đến trong phòng một mảnh sáng ngời.

Hàn Húc dựa tường, nương ánh trăng đánh giá trong tay đồ vật.

Thổ hoàng sắc hạt châu nhìn qua thập phần không chớp mắt, bên trên còn che kín một cái lại một cái vết rách, tràn ngập thời gian dấu vết, phẳng phất tại hạ một khắc hạt châu này liền sẽ vỡ vụn mở ra.

Hàn Húc hơi hơi híp mắt, nhéo hạt châu ngón tay hơi hơi dùng sức, chỉ nghe răng rắc một tiếng, màu vàng phấn rào rạt đi xuống rớt, rơi vào mềm mại thảm.

Một chút ánh sáng nhạt chớp động.

Bỏ đi bên ngoài ngục trang hạt châu bất quá ngón cái lớn nhỏ, tài chất là gỗ tử đàn, bị người cầm ở trong tay lâu rồi, đã bị mài giữa đến thập phần bóng loáng, bên trên còn có một vòng tự ở sáng lên, thiên kim sắc quang mang, đúng là một cái Phật gia “Vạn” tự.

“Thứ tốt?” Hàn Húc nhẹ nhàng cười một chút, làm như than thở giống nhau nói, “Thật là thứ tốt a.”Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẦN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 27

Việt Khê ở lớp học vẫn luôn giống như là cái ẩn hình người giống nhau, cho nên liền tính hơn một tuần không có tới đi học, trừ bỏ Triệu Lộ bọn họ mấy cái, nàng đi vào phòng học cũng không có bao nhiêu người chú ý tới.

Nhưng thật ra Hàn Húc, tiến phòng học liền đã chịu nhiệt liệt hoan nghênh, ăn mặc một trung thổ khí giáo phục hẳn trên người vẫn là tự mang theo lóa mắt quang mang, hoàn toàn chính là mọi người tiêu điểm.

“..... Người cùng Hàn Húc cùng một ngày xin nghỉ lại cùng một ngày trở về, các người hai cái trong khoảng thời gian này không phải là ở bên nhau đi?” Triệu Lộ ngồi ở Việt Khê bên cạnh vị trí thượng, nhin không được hỏi một câu.

Việt Khê cùng Hàn Húc, hai người kia thoạt nhìn là tám gậy tre cũng đánh không đến cùng nhau người, chính là nàng trong lòng chính là có một loại cảm giác. Đây hai người, trong khoảng thời gian này nhất định ở bên nhau, cho nên nàng mới nhin không được hỏi một câu.

Việt Khê hướng trong miệng cắn một ngum bánh mì, nghe vậy gật gật đầu.

Triệu Lộ: “.....”

Suy đoán trở thành sự thật, trong lòng không biết vì cái gì có một loại thực hưng phấn cảm giác.

Từ Vi nói: “Rõ ràng Hàn Húc tính tình thực hảo, chính là không biết vì cái gì, ta luôn là có một chút sợ hãi.”

“Nghe nói Hàn Húc trong nhà rất có tiền, tuy rằng hắn tính tình hảo, nhưng là vẫn là thực cho người ta một loại khoảng cách cảm. Đại khái, đây là kẻ có tiền?” Triệu Lộ không xác định nói.

Mấy người thảo luận đối tượng ở trên hành lang đã bị vài người cao mã đại người cấp ngăn chặn, dẫn đầu người nọ vóc dáng rất cao, tiểu tóc húi cua, một thân cơ bắp, hơn nữa hung ác tướng mạo, nhìn qua khiến cho người cảm thấy có chút sợ hãi. Càng đừng nói đi theo hắn phía sau đám kia người, một đám trên người mang theo bộ xương khô xích bạc tử, nhìn chính là một đám bất lương thiếu niên a.

Mà này đàn bất lương thiếu niên. Hiện tại chính như hổ rình mồi nhìn chăm chăm Hàn Húc xem, không khí thập phần căng chặt.

Chung quanh những người khác trong lòng run sợ nhìn bên này, liền sợ giây tiếp theo này nhóm người liền đối Hàn Húc ra tay, tuy rằng Hàn Húc tay chân dài trường, nhưng là vừa thấy liền biết không là những người này đối thủ a.

“Lão đại!”

Một tiếng đình tai nhưc óc tiếng la, chấn đến toàn bộ khu dạy học tựa hồ đều run lên, lầu trên lầu dưới người đều nhin không được cúi đầu ngẩng đầu nhìn lại đây, không biết phát sinh sự tình gì.

Bên cạnh người: “.....”

Ta sát, đây là tình huống như thế nào?

“Người là.....” Hàn Húc cảm thấy trước mắt người có điểm quen mắt.

Tóc húi cua đại hán vỗ ngực nói: “Lão đại, là ta a, ta ra Hà Kiến Nhất. Chính là, chính là một đầu hoàng mao cái kia.”

Nói đến hoàng mao Hàn Húc liền nghĩ tới, cười nói: “Liền cái kia ở toilet làm tiền ta cái kia a.”

Trong lòng tức khắc bị trát một đao, Hà Kiến Nhất có chút xấu hổ nói: “..... Là, chính là ta.”

Hàn Húc nhìn thoáng qua hăn kiểu tóc, trước kia Hà Kiến Nhất nhất đầu hoàng mao nhìn qua đáng vẻ lưu manh, hiện giờ cạo thành tóc húi cua, nhưng thật ra làm người cảm thấy giới giang hùng hăn vài phần.

“Người tìm ta, có việc?” Hàn Húc hỏi.

Hà Kiến Nhất gãi gãi đầu, nói: “Này không, mang huynh đệ tới làm lão đại người trông thấy a. Lão đại người có hay không chuyện gì tưởng phân phó chúng ta? Người kêu chúng ta hướng đông chúng ta tuyệt đối không dám hướng tây.”

Nói, hăn còn một bên đem chính mình ngực chụp đến bạch bạch vang.

Hàn Húc nghĩ nghĩ, nói: “Ta không có gì sự tình muốn phân phó người, các người hồi chính mình lớp học đi, tại đây cũng thực quấy rầy người khác. “

Hà Kiến Nhất do do dự dự, hướng nhị ban trong phòng học nhìn thoáng qua, mới nhẹ giọng hỏi: “Cái kia, lão đại, người có thể hay không kêu một kêu các người lớp học Việt Khê a, ta tìm nàng có chút việc.”

Nghe vậy, Hàn Húc nhìn về phía hắc ánh mắt nháy mắt liền có chút thay đổi.

Hà Kiến Nhất: “..... Như thế nào cảm thấy có điểm da đầu tê dại?”
Có một loại bị người theo dõi cảm giác.

Muốn nói gì kiến một, từ cùng Hàn Húc xin lỗi lúc sau, hắc thật là không có lại xui xẻo, chính là không xui xẻo, hắc lại phát hiện, chính mình có thể nhìn đến quý.

Giao lộ cái kia thiếu nửa người tiểu hài tử, mỗi lần tan học trở về, cái kia tiểu hài tử còn sẽ tự quen thuộc cùng hắc chào hỏi, đi người chào hỏi, lão tử cùng người căn bản không thân được không. Trở về còn có chết đi không lâu nãi nãi, một ngày liền ngồi xổm hắc mép giường, la hét “Tiểu Nhất lại không hảo hảo học tập” “Tiểu Nhất như thế nào chơi game” “Ta bảo bối tôn tử a, người như thế nào không học tập a” linh tinh nói.

Dưới tình huống như thế, Hà Kiến Nhất thế nhưng còn mập lên một chút, quả thực làm hắc hoài nghi nhân sinh.

Mà gặp quý việc này, có thể giúp hắc, hắc có thể nghĩ đến cũng chỉ có Việt Khê.

Việt Khê đi ra, ăn mặc nhị trung thổ khí giáo phục, chính là ở Hà Kiến Nhất liếc mắt một cái, đó chính là tự mang theo cao nhân phong phạm.

“Cao nhân a!” Một cái đại nam tử hán, ở Việt Khê trước mặt súc đầu súc chân, cao lớn thân hình sấn đến Việt Khê phá lệ nhỏ xinh, chính là khí thế thượng đó là thấp vài đầu.

Việt Khê hỏi: “Người tìm ta có việc?”

Hà Kiến Nhất dùng sức gật đầu, nói: “..... Cao nhân a, người có biện pháp nào không, chính là có thể làm ta không thấy quý?”

Việt Khê nói: “Trên người của người hỏa khí trọng, liền tính có thể gặp quý, những cái đó quý đối với người cũng không có gì thương tổn.”

“Đừng, liền tính biết bọn họ thương tổn không được ta, nhưng là ta thật sự không nghĩ lại nhìn thấy cái gì kỳ kỳ quái quái đồ vật, ngài có biện pháp nào không a?” Hà Kiến Nhất ba ba hỏi.

Việt Khê gật đầu, nói: “Người có thể gặp quý, chỉ là bởi vì quá mức xui xẻo ảnh hưởng người tự thân khí. Người nhiều phơi phơi nắng, nếu không liền ở Hàn Húc bên người nhiều ngốc một hồi, loại tình huống này thực mau là có thể được đến cải thiện.”

Hàn Húc?

Lão đại?

Hà Kiến Nhất quay đầu, liền thấy nhà mình lão đại đứng ở cửa cười tủm tỉm nhìn về phía bên này, thấy hắn quay đầu tới, còn đối hắn khẽ cười một chút. Nhìn hắn tươi cười, gì kiến một không nhịn xuống rùng mình một cái.

Sao cảm thấy nụ cười này như vậy đáng sợ đâu?

“Cái kia, cao nhân a, người xem ta lão đại..... Chính là Hàn Húc, có hay không cái gì không tốt? Người không biết, từ đặc tội hắn lúc sau, ta liền rất xui xẻo, hắn người này có phải hay không có điểm kia gì?” Hà Kiến Nhất tiểu tiểu thanh hỏi, muốn hỏi Hàn Húc người này là không phải có điểm tà tính.

Việt Khê nói: “Hàn Húc đích xác cùng các người có điều bất đồng, hắn trên người công đức thực trọng, này đại biểu cho hắn đời trước làm đại việc thiện, có có được đại công đức. Người như vậy, có một cái đặc điểm, đó chính là vận khí đặc biệt hảo, cùng hắn giao hảo nhân vận khí cũng sẽ

thực hảo. Mà cùng chi tướng đối, chỉ cần là đắc tội người của hã, khi dễ quá người của hã, đều sẽ thực xui xẻo. Mà người.....”

Nàng nhìn thoáng qua gì kiến một: “Người chính là thuộc về người sau.”

Hà Kiến Nhất: “.....”

Trăm triệu không nghĩ tới thế nhưng là cái dạng này nguyên nhân!

“Lão đại, về sau người chính là ta Hà Kiến Nhất duy nhất lão đại rồi!” Quay đầu tới, Hà Kiến Nhất thập phần chân chó đối Hàn Húc nói.

Hàn Húc vẻ mặt không thể hiểu được, hỏi Việt Khê: “Sư phụ, người đối hã nói gì đó?”

“Sư phụ?” Hà Kiến Nhất bắt giữ đến cái này chữ, nhìn xem cái này nhìn nhìn lại cái kia.

Hàn Húc cười tủm tỉm nói: “Việt Khê về sau chính là sư phụ ta, chân chính ý nghĩa thượng.”

Gì kiến một bừng tỉnh, nói: “Kia lão đại sư phụ cũng chính là sư phụ ta, sư phụ!” Lập tức liền đổi giọng gọi một tiếng, quả thực chân chó không muốn không muốn.

Hàn Húc: “.....”

Không nói những người khác thấy gì kiến nhất nhất cái cao to nam hài, đối với Việt Khê kêu sư phụ sở dĩ đã chịu đánh sâu vào, quả thực chính là có một loại thế giới quan sụp đổ cảm giác.

Triệu Lộ các nàng mấy cái nghĩ đến Việt Khê bản lĩnh, nhưng thật ra cảm thấy đương nhiên.

Việt Khê lợi hại như vậy, kia Hà Kiến Nhất khẳng định cũng là đã biết nàng lợi hại chỗ.

Việt Khê nhưng thật ra chú ý tới Triệu Lộ trên quần áo có cái oa oa, đứa bé này mới lớn bằng bàn tay, không hào phóng, làn da tuyết trắng, tóc đen nhánh, bên ngoài ăn mặc một kiện màu đỏ rực đồ lót, trên đầu còn lại là mang màu đỏ thêu phượng hoàng khăn voan đỏ, ăn mặc đồ trang sức đều thập phần tinh xảo, nhìn giả dạng, lại là một thân tân nương trang điểm.

Chú ý tới Việt Khê ánh mắt, Triệu Lộ có chút đặc ý nói: “Đây là “Long phượng trình tường” oa oa, nhìn có phải hay không thực đáng yêu a, nghe nói là dùng bùn làm, bất quá căn bản nhìn không ra tới tài chất là bùn.”

Từ Vi có chút hâm mộ, nói: “Chính là nó gia oa oa hảo quý, một con liền phải hơn mười vạn giá cả, ta phải tích cóp vài tháng, chính yếu chính là còn không nhất định mua được đến. Người này chỉ oa oa, vẫn là hạn lượng bản tân nương oa oa, cả nước cũng mới chín chỉ.”

Triệu Lộ nói: “Nếu không phải ta ba ba cùng lão bản có giao tình, bằng không ta cũng mua không được.”

Nàng chú ý tới Việt Khê vẫn luôn nhìn chính mình oa oa, cho rằng nàng thích, liền hỏi: “Việt Khê người cũng thích oa oa?”

Việt Khê lắc lắc đầu, nói: “Ta chỉ là cảm thấy đứa bé này thực đặc biệt, có điểm linh tính.”

Nghe vậy, Triệu Lộ mở to hai mắt nhìn, hỏi: “Người là nói đứa bé này không hảo sao?”

Nàng là biết Việt Khê đặc thù chỗ, lập tức liền cảm thấy trên người oa oa có chút phong tay.

“Này thật không có.” Việt Khê cười một chút, nói, “Đứa bé này thực hảo, ta nói có linh tính là nói nó cùng bình thường oa oa bất đồng, có chứa nhất định phù hợp tác dụng. Liền cùng ngọc khí giống nhau, ngọc khí nếu người mang lâu rồi, liền sẽ cùng người hơi thở tương quan, khí vận tương liên, sau đó sẽ cho người trừ tà chặn tai. Đứa bé này, liền cùng cái này ngọc khí giống nhau, mang theo loại này linh.”

“Nói cách khác, đây là thứ tốt?” Triệu Lộ nghe xong Việt Khê nói, đến ra cái này kết luận, cảm oa oa nhưng thật ra càng thêm vui mừng.

Nàng vốn dĩ liền cảm thấy đứa bé này thực đáng yêu, làm được thập phần tinh xảo, hiện tại biết nàng còn có chặn tai trừ tà hiệu quả, càng là thích.

Việt Khê nói: “Đứa bé này có thể mang lên linh tính, chỉ có thể thuyết minh, chế tác nàng người, là thật sự thực thích làm oa oa.”

Từ xưa đến nay, liền có rất nhiều khuynh tần tay nghề người yêu thích mà linh tính mười phần đồ vật, thậm chí, mấy thứ này theo tuổi tác, còn khả năng có được thần trí.

Đương nhiên, loại này tỷ lệ là rất thấp.

Triệu Lộ a một tiếng, nói: “Nói đến cái này, ta nghe nói nhà này lão bản nửa năm trước ra tai nạn xe cộ qua đời.”

Từ Vi cũng biết tin tức này, hơn nữa biết đến còn càng nhiều một chút, liền nói: “Ta biết cái kia lão bản là Giang gia tiểu tức phụ, Giang gia tứ thiếu gia lúc trước vì cùng nàng kết hôn chính là náo loạn đã lâu. Hai người kết hôn lúc sau, nghe nói cảm tình thực không tồi. Chỉ là đáng tiếc, vị này Giang phu nhân hồng nhan bạc mệnh.”

Mấy người thảo luận vài câu, liền vứt tới rồi sau đầu. Cái gì Giang gia, dù sao cùng bọn họ cũng không có gì quan hệ.

Việt Khê khẽ gật đầu, nghe xong một lỗ tai nhưng thật ra không như thế nào để ở trong lòng.

Chờ đến buổi chiều tan học thời điểm, Việt Khê lại là nhận được một cái xa lạ điện thoại.

“Là Việt tiểu thư sao? Ta là Tiểu Trúc Sân, người còn nhớ rõ ta sao?”

Việt Khê: “.....??”

Tiểu Trúc Sân, ai?Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 28

Tiểu gia xem như khá giả nhà, tuy rằng không thể xưng là đại phú đại quý, nhưng là so thượng không đủ so hạ lại là dư dả, hơn nữa Tiểu gia phu thê hai người cảm tình cực hảo, phía dưới nhi tử lại thực tranh đua, người một nhà quá đến cũng là tốt tốt đẹp đẹp.

Tiểu người nhà thấy đủ thường nhạc, cảm thấy như vậy nhật tử cũng không có gì không tốt. Chẳng qua, gần nhất Tiểu gia nhật tử liền có chút không dễ chịu lắm, nhà bọn họ gần nhất vận khí không biết vì cái gì, đột nhiên liền quay nhanh mà xuống.

Đầu tiên là Tiểu phụ công ty gặp được không thuận, khiến cho hấn sút đầu mẻ trán, các loại khơi thông quan hệ, sau đó là Tiểu mẫu, đi ra ngoài mua đồ ăn thời điểm, một không cẩn thận ở dưới lầu té ngã một cái.

Mà Tiểu Trúc Sâm, đó là trong nhà nhất xui xẻo một cái, hảo hảo công tác ném không nói, rất nhiều lần thiếu chút nữa liền có chuyện, chờ hôm nay phát hiện đặt ở quần áo nội sườn trong túi hoàng phù biến thành hắc hôi, hấn rốt cuộc nhịn không được, cấp Việt Khê gọi điện thoại.

“..... Một sự kiện hai việc có thể nói là trùng hợp, chính là này hoàng phù biến hắc, tổng không thể nói là ngoài ý muốn đi.” Tiểu Trúc Sâm cho bọn hấn mở cửa làm cho bọn họ tiến vào, một khuôn mặt thượng tất cả đều là mệt mỏi.

“Giữa trưa trở về thời điểm, ta thiếu chút nữa đã bị xe đụng phải.....” Vừa nói, hắn một bên đem trong túi tiền lấy ra tới, đem túi tiền đồ vật đảo ra tới, màu đen hơi phẩn rào rạt rơi xuống, như là giấy thiêu đốt qua đi dư lại tới tro tàn.

Nghĩ đến giữa trưa kia một màn, Tiểu Trúc Sâm vẫn cứ cảm thấy nghĩ mà sợ không thôi.

Lần trước trải qua Bạch Tề Tinh nhắc nhở, lại liên tưởng đến trong khoảng thời gian này chính mình số phận, liền tính là tin tưởng vững chắc khoa học chủ nghĩa Tiểu Trúc Sâm cũng nhận không được có chút dao động, trong lòng không tránh được sinh ra một ít ý tưởng tới. Cho nên Bạch Tề Tinh cấp kia trương hoàng phù, xuất phát từ mang cũng là mang ý tưởng, liền gác qua trong quần áo tầng trong túi.

“May mắn ta đeo cái này phù.....” Tiểu Trúc Sâm hồi tưởng lên, xương cùng đều nhận không được thoán thương một cổ lạnh lẽo, còn tính trấn định đem giữa trưa ngoài ý muốn ngăn gọn nói.

Tiểu mẫu chân chặt đứt, ở năm viện quan sát, tối hôm qua hắn ở bệnh viện cấp Tiểu mẫu bồi giường, chỉ ngủ cái thiện ngủ, hắn giữa trưa về nhà đi đến phía dưới cái kia ngã tư đường nơi đó thời điểm, ngực đột nhiên nằng một chút. Mà xuống một giây, hắn liền thấy một chiếc xe thẳng tắp hướng tới hắn đâm lại đây, sau đó xoa hắn chân, đụng vào một bên trên cây.

Lúc ấy kia xe đầu đều đâm lồm vào đi, bên trong người không biết sinh tử, nếu Tiểu Trúc Sâm bị này xe đụng vào, bất tử kia cũng đến rơi vào một cái cả đời tàn tật gì đó.

Chờ hắn một thân mồ hôi lạnh trở về, mới nhớ tới lúc ấy nóng lên ngực, lúc ấy dán ngực tầng trong túi liền trang Bạch Tề Tinh cấp hoàng phù, chỉ là hoàng phù như là thiêu quá giống nhau, biến thành màu đen tro tàn.

Tiểu Trúc Sân cười khỗ nói: “Ta thật sự là không có biện pháp, lúc này mới muốn cho Việt tiểu thư ngài giúp giúp ta. Còn dễ làm khi ta hướng Tô tiểu thư muốn ngài số điện thoại, bằng không ta hiện tại là thật là xin giúp đỡ không cửa.”

Ba người ở sô pha ghế ngồi xuống, Việt Khê nhìn kỹ một chút Tiểu Trúc Sân tướng mạo, lúc trước ở bệnh viện thấy hắc thời điểm, còn có thể thấy hắc phúc mãn trường thọ mệnh cách, hiện giờ lại xem, kia phúc khí tràn đầy mệnh cách đã biến mất, chỉ còn lại có mất sớm nghèo khổ mệnh.

“Người mệnh số thật là bị người thay đổi, hoặc là nói là bị người mượn đi rồi. Ngay cả các người người một nhà số phận, cũng đã chịu ảnh hưởng, các người một nhà nguyên bản là tiểu phú đã kháng mệnh, hiện tại lại là nhiều tai nạn.”

Ngay cả này nhà ở, đã chịu chủ nhân gia ảnh hưởng, dòng khí phong thủy cũng có điều biến hóa, trong phòng có vẻ có chút âm u.

Tiểu Trúc Sân sắc mặt có chút khó coi, mặc cho ai biết chính mình bị người mượn mệnh, nguyên bản hảo hảo mệnh cách trở nên hồng bét, tâm tình cũng sẽ không thực tốt.

“Ta nhớ rõ Việt tiểu thư ngươi lần trước nói.....” Tiểu Trúc Sân nhú mày, làm như có chút do dự, sau một lúc lâu mới nhẹ giọng hỏi, “Nói ta mượn mệnh, là bên người thân nhân sở làm, việc này không biết là thật là giả?”

“Là thật sự.” Việt Khê ánh mắt trong suốt, nhưng không nghĩ tới cái gì nói chuyện uyển chuyển một chút, thực thành thật nói, “Ta có thể nhìn ra tới, mượn mạng người người còn cùng người có huyết thống quan hệ, đối phương sợ là tánh mạng nguy ở sớm tối, muốn cho người một mạng đổi một mạng.”

Tiểu Trúc Sân biểu tình hoàn toàn thay đổi.

Hàn Húc nói: “Xem Tiểu tiên sinh cái dạng này, trong lòng đã nghĩ đến là ai đi.”

Tiểu Trúc Sơn cười khở một tiếng, đôi tay ở trên má xoa một phen, nói: “Ta là có điều suy đoán, chỉ là ta có vài phần không muốn tin tưởng.”

Kia chính là hãn thân tiểu di, là hãn mẫu thân một mẹ đẻ ra muội muội, hãn muội nhiều năm như vậy tới đều vẫn luôn nhớ thương cái này muội muội, chính là ai biết, không màng thân tình quay đầu tới tai họa bọn họ, cũng là cái này muội muội.

Việt Khê lại nói: “Đối phương chẳng những mượn mệnh, hơn nữa nhà người ở không biết giác dưới tình huống, khả năng còn tiếp nhận rồi đối phương thứ gì, trực tiếp liền chấm dứt này đoạn nhân quả. Mượn mệnh có tội Thiên Đạo luân thường, là thương thiên hại lý hành động, người bình thường là sẽ không dễ dàng bang nhân mượn mệnh, bởi vì có tổn hại âm đức, hủy mình tu vi tánh mạng. Nhưng là, cũng có không giống nhau tình huống, đó chính là mua mệnh. Danh như ý nghĩa, chính là bị mượn mệnh người tự nguyện đáp ứng đem chính mình mệnh mượn cấp đối phương, như vậy là có thể đem nhân quả hàng đến thấp nhất. Mà tình huống của người, đúng là người sau.”

Mượn mệnh mua mệnh, kia chính là hai việc khác nhau.

Nghe vậy, Tiểu Trúc Sơn một ngum phủ quyết, nói: “Không có khả năng, ta chưa từng có đáp ứng mượn mệnh.”

“Có lẽ là người cha mẹ đáp ứng rồi đối phương cái gì đâu?” Hàn Húc không chút để ý mở miệng, một câu lại làm Tiểu Trúc Sơn ghen lời.

“Sẽ không, cha mẹ ta từ trước đến nay yêu thương ta.....”

“Cha mẹ người chủ động thương là sẽ không, nhưng là bị động đâu? Vĩnh viễn không cần xem thường người thói hư tật xấu, có rất nhiều loại

thủ đoạn, có thể cho người nợ đạt thành hãn muốn kết quả. Loại chuyện này, người có thể hỏi hỏi người cha mẹ. Hỏi một chút bọn họ, hay không tiếp nhận rồi nhân gia thứ gì?”

Tiểu Trúc Sân: “..... Ta đi gọi điện thoại.”

Hãn cầm di động đi ban công gọi điện thoại, cách cửa kính, Hàn Húc chú ý tới hãn vô ý thức lôi kéo trên ban công một gốc cây hoa lan lá cây, nhìn dáng vẻ, cảm xúc thực nôn nóng.

“Sư phụ, hãn cái này tình huống, có thể giải quyết sao? Có thể hay không thực phiền toái?” Hàn Húc hỏi Việt Khê.

Việt Khê gật đầu, nói: “Nếu mệnh còn không có bị mượn đi, hết thầy đều còn có thể giải quyết, cũng không thể nào phiền toái.”

Tiểu Trúc Sân từ bên ngoài đi vào tới, bên ngoài thiên nhiệt, hãn đứng ở cửa ra một thân mồ hôi nóng, nguyên bản tuần lăng khuôn mặt cũng nhiều vài phần nản lòng, nhìn qua giống như cũng không có trước kia như vậy làm người xuất sắc. Đây là khí ảnh hưởng tự thân ảnh hưởng, một người quá mức xui xẻo, liên quan khí chất đều sẽ đã chịu ảnh hưởng, những người khác nhìn hãn cũng sẽ cảm thấy người này tựa hồ không có đẹp.

Hiện tại Tiểu Trúc Sân chính là như vậy trạng thái, bảo trì như vậy trạng thái lâu rồi, giống như là một viên minh châu bị kín bụi bặm, thiếu cái loại này bắt mắt quang mang.

“Xem ra, tiểu tiên sinh là được đến đáp án.” Nhìn Tiểu Trúc Sân biểu tình, Hàn Húc mở miệng nói.

Tiểu Trúc Sân mím môi, đi vào hãn cha mẹ trong phòng, chỉ chốc lát sau lấy ra một cái màu đỏ hộp gấm ra tới.

“Ta tiểu di lần trước tới cửa, cho ta mẫu thân một bộ trang sức, ta chỉ là không nghĩ tới.....” Tiểu Trúc Sân trong lòng lại cấp lại tức, hẳn hoàn toàn không nghĩ tới, nhà mình tiểu di sẽ làm ra chuyện như vậy tới.

Hàn Húc nhìn thoáng qua hộp trang sức, đó là một bộ ngọc khí, một đôi nòng màu xanh biếc vòng tay, còn có vòng cổ khuyên tai, nhìn nhan sắc thập phần sáng ngời, đáng tiếc chính là quá sáng, thiếu ngọc khí nên có cái loại này ôn nhuận cảm.

Hàn Húc duỗi tay lấy ra vòng ngọc tử tới, cười nhạo nói: “Người này tiểu di nhưng thật ra cái nhẫn tâm, không chỉ có muốn mượn cháu ngoại trai mệnh, này còn tưởng tay không bộ bạch lang a.”

Tiểu Trúc Sân: “.....”

Khó thở, hẳn thậm chí cảm thấy muốn cười.

Trên thế giới này, như thế nào sẽ có như vậy nhẫn tâm người? Hẳn nhện không được tự hỏi.

Hàn Húc liếc mắt một cái liền nhìn ra hẳn ý tưởng, đem trên tay vòng tay tùy tay ném ở trên bàn, nói: “Vĩnh viễn không cần quá mức xem trọng nhân tính, người một khi ti tiện lên, linh hồn so với kia dơ bẩn xú thủy mương còn muốn xú. Hôi thối không người được, quả thực làm nhân sinh ghét.”

Việt Khê nhện không được nhìn hẳn một cái, Hàn Húc lập tức đối nàng lộ ra một cái thuần lương tươi cười tới, duỗi tay nhéo nhéo nàng rũ trên vai một sợi tóc, nói: “Đương nhiên, sư phụ người cùng bọn họ không giống nhau, thực sạch sẽ.”

Tiểu Trúc Sân làm chính mình đánh lên tinh thần tới, hỏi: “Việt tiểu thư, kia hiện tại, người có biện pháp nào không?”

Việt Khê nói: “Tự nhiên là có, Tiểu tiên sinh có biết chính mình sinh thần bát tự?”

Tiểu Trúc Sơn có chút xấu hổ kéo kéo môi, nói: “Này..... Ta thật đúng là không biết, cha mẹ ta cũng không phải rất rõ ràng, chỉ nhớ rõ ta là thuộc cẩu, đại khái là ở buổi tối 12 giờ tả hữu sinh ra.”

Buổi tối cẩu nhất hung ác, cũng là nguyên nhân này, từ nhỏ tất cả mọi người đều nói hần tính tình hần là thực táo bạo mới đúng. Chính là, từ nhỏ đến lớn, hần tính tình chẳng những không táo bạo, ngược lại thực ôn hòa có lễ.

“Không quan hệ, dựa theo này vài giờ, ta cũng có thể suy tính ra tiểu tiên sinh người sinh thần bát tự tới.” Việt Khê chậm rì rì nói, làm Tiểu Trúc Sơn lấy giấy bút lại đây, sau đó trên giấy viết xuống tên của hần.

Bạc câu tranh sắt, cùng Việt Khê tú khí bề ngoài không giống nhau chính là, nàng tự đại khai đại hợp, bộc lộ mũi nhọn, kia cổ kiên quyết cơ hồ muốn đâm thủng trang giấy, từ giữa nhảy ra.

Viết chữ xong, nàng lại cầm lấy Tiểu Trúc Sơn tay, hoa khai hần đầu ngón tay, làm hần đem một giọt đầu ngón tay huyết tích ở bên trên, lại đem này tờ giấy chiết thành một cái người giấy.

“Ta chiết ra tới người giấy rất đẹp, người yên tâm đi.” Việt Khê thực nghiêm túc nói.

Tiểu Trúc Sơn mỉm cười, từ một trương người giấy trên người, hần thật sự là rất khó nhìn ra một cái người giấy có bao nhiêu đẹp.

Đôi tay kẹp viết Tiểu Trúc Sơn tên trang giấy, Việt Khê trong miệng thì thầm: “Lấy huyết vì linh, thay mệnh đổi đào.”

Nói xong câu đó, liền thấy nàng trong tay tiểu người giấy đột nhiên đã xảy ra biến hóa, nguyên bản bẹp tiểu người giấy thế nhưng biến thành chân chính hình người, hơn nữa như vậy thế nhưng cùng Tiểu Trúc Sơn giống nhau như đúc, cũng chính là nhỏ điểm, chỉ có lớn bằng bàn tay.

Tiểu Trúc Sơn đôi mắt chậm rãi trừng lớn.

Việt Khê nhìn nhìn hẩn lại nhìn nhìn tiểu người giấy, nói: “Giống như miệng có điểm oai, ta lại cho ngươi lộng lộng.” Nói, cầm cái kia người giấy lại đùa nghịch một chút.

Tiểu Trúc Sơn nhưng thật ra không quan tâm cái này người giấy giống không giống chính mình, chỉ hỏi: “Cái này người giấy là?”

Việt Khê nga một tiếng, nói: “Cái này kêu thay thế thuật, cái này người giấy có người sinh thần bất tự, còn có người đầu ngón tay huyết, từ hơi thở thượng hoàn toàn chính là người. Nếu đối phương thi pháp, pháp thuật chỉ biết bị cái này người giấy ngăn cản. Ta nếu phỏng chừng không sai, đối phương khả năng đêm nay liền phải động thủ, người kia đã chờ không được.”Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẢI CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 29

Là đêm.

Này nguyệt lập tức liền phải đến mười lăm, cho nên bầu trời ánh trăng đảo như là bị người quăng ngã nát nhỏ một góc mâm ngọc, oánh oánh rục rờ. Phòng ngủ trên giường lớn long một cái bọc nhỏ, chủ nhân ngủ thật sự hương, truyền đến bằng phẳng an tĩnh tiếng hít thở.

An tĩnh phòng ngủ truyền đến sột sột soạt soạt thanh âm, một đạo hắc ảnh từ cửa sổ thượng bò xuống dưới, tối đen như mực, không biết rốt cuộc là cái thứ gì. Này đạo bóng đen bò đến mép giường, đột nhiên hé miệng, lộ ra bốn máu mồm to tới, hướng tới trên giường người cổ hung hăng một ngụm cắn đi xuống.

“Xuy!”

Lưỡng đạo răng nhọn dễ như trở bàn tay giảo phá đối phương cổ, chính là cắn hạ xúc cảm, lại không giống như là huyết nhục.

“Lạch cạch!”

Phòng ngủ đột nhiên ánh đèn đại tác phẩm, hắc ảnh cảnh giác xoay người lại, lộ ra một đôi huyết hồng đôi mắt tới, một đạo kim quang ở không trung hiện lên, bay thẳng đến hắc ảnh bay đi, chớp mắt trở thành một cái kim sắc dây thừng, đem hắc ảnh trói cái vững chắc.

“Lệ!”

Bị kim quang khó khăn trụ hắc ảnh phát ra không tiếng động thét chói tai, thét chói tai hình thành vô hình ánh sáng hướng tới bốn phương tám hướng đẩy ra. Việt Khê khẽ nhú mày, ba đạo lá bùa bắn nhanh mà ra dán ở phòng ngủ bốn phía trên vách tường, phòng ngừa hắc ảnh tiếng thét chói tai truyền ra đi.

Hàn Húc từ lỗ tai móc ra hai cái bông cầu tới, quay đầu liền thấy Tiểu Trúc Sơn đỡ tường cau mày, một bộ đã chịu đánh sâu vào bộ dáng, Hàn Húc hảo tâm nói: “Người chảy máu mũi.”

Tiểu Trúc Sơn trong đầu một mảnh hôn mê, nửa ngày mới phản ứng lại đây Hàn Húc đang nói cái gì, theo bản năng duỗi tay sờ soạng một phen cái mũi của mình, sờ soạng một tay máu tươi.

“Không có việc gì, chính là đại não đã chịu sóng âm đánh sâu vào, nghỉ ngơi nhiều nghỉ ngơi liền không có việc gì.” Hàn Húc ôn tồn trấn an.

Hắn cười rộ lên thật sự là quá mức ôn hòa từ bi, Tiểu Trúc Sơn theo bản năng liền tưởng đối hắn mỉm cười, đáng tiếc cười máu mũi lưu đến càng nhiều, Hàn Húc đơn giản xả hai tờ giấy cho hắn, làm chính hắn sát sát.

Làm xong này hết thấy lúc sau, hắn đi đến mép giường, nhìn bị Việt Khê vây khốn kia đoàn hắc ảnh, vượt cằm nói: “Đây là thứ gì? Như thế nào như vậy xấu?”

Nói, hắn còn một bộ ghét bỏ bộ dáng lắc lắc đầu, nói: “Thật sự là xấu đến ta.”

Hắc ảnh: “.....”

Lúc này hắc ảnh mới phát hiện trên giường nằm nơi nào là Tiểu Trúc Sơn, mà là một cái chiết tốt tiểu người giấy, tiểu người giấy chân đoản tay đoản, hơi thở lại hoàn toàn là Tiểu Trúc Sơn, đủ để lấy giả đánh tráo.

Mà lúc này ở một gian phòng bệnh, một cái cụt tay người đột nhiên đi một tiếng, nói: “Ta quý sử thể nhưng thất thủ?”

Bên cạnh Hoàng phu nhân đi lên trước tới, có chút khẩn trương hỏi: “Tiền đại sư, thế nào?”

Muốn nói cũng là xảo, này cụt một tay trung niên nam nhân, đúng là lúc trước cùng Việt Khê đã giao thủ Tiền đại sư. Ở lần trước cùng Việt Khê giao thủ trong quá trình, Tiền đại sư tổn thất một cái cánh tay, có thể nói là nguyên khí đại thương, nguyên bản hồng nhuận một khuôn mặt nhìn qua nhiều vài phần hơi bại nản lòng, cũng nhiều vài phần âm ngoan lệ khí.

Hoàng phu nhân thật cẩn thận dò hỏi hẩn, kiến thức quá vị này Tiền đại sư thủ đoạn, nàng thái độ thượng là không dám có cái gì khinh mạn.

Tiền đại sư nói: “Không có việc gì, chỉ là xem ra người vị kia cháu ngoại trai cũng là có điều chuẩn bị.”

Nghe vậy, Hoàng phu nhân trên mặt hiện lên một tia chán ghét, vội nói: “Tiền đại sư, ta nhi tử tánh mạng nhưng đến dựa ngài, ngài làm ta đi tìm ngàn năm nhân sâm, ta đã làm người đi tìm.”

Nghe được ngàn năm nhân sâm, Tiền đại sư biểu tình hơi hơi ôn hòa vài phần, hẩn cúi đầu nhìn thoáng qua chính mình trống rỗng cánh tay, chỉ cần có ngàn năm nhân sâm ở, hẩn liền có cơ hội lại trường ra tay tới.

Khê gật đầu, hẩn nói: “Người đến một bên đi, ta trước cách làm.”

Hoàng phu nhân lập tức đi đến một bên, lo lắng sốt ruột nhìn thoáng qua trên giường bệnh thanh niên. Ngắn ngủn thời gian, thanh niên cũng đã

gầy ốm đến không ra hình người, nếu không phải Tiền đại sư vẫn luôn treo hắc mệnh, thanh niên sợ là đã sớm mất mạng.

Nhưng là điều mệnh cũng không thể điều cả đời, Tiền đại sư cũng nói, đêm nay là cuối cùng kỳ hạn, qua đêm nay, đầu trâu mặt ngựa liền sẽ tới khóa hồn.

“Ta hảo cháu ngoại trai, Tùng Tùng là người biểu đệ, người liền thế hắc đi tìm chết đi.” Hoàng phu nhân âm thầm cắn răng.

Tiền đại sư lấy một cái người bù nhìn ra tới, sau đó lấy ra hai căn tóc để vào người bù nhìn bên trong, kia hai căn tóc là Hoàng phu nhân lấy tới, là Tiểu Trúc Sâm đầu tóc.

Cầm người bù nhìn lăm bắm niệm vài câu, ngón trỏ ngón giữa khép lại ở người bù nhìn trên người mấy cái đại huyết thượng điểm quá. Đây người bù nhìn có Tiểu Trúc Sâm đầu tóc, Tiểu Trúc Sâm mệnh liền cùng cái này người bù nhìn cùng một nhịp thở. Nói cách khác, cái này người bù nhìn như thế nào, Tiểu Trúc Sâm cũng liền sẽ biến thành cái dạng gì.

Mà vừa rồi Tiền đại sư sở điểm mấy cái huyết vị, đều là nhân thân thượng muốn mệnh huyết vị.

“Đi?”

Cũng không có cảm giác đến Tiểu Trúc Sâm tử vong, Tiền đại sư nhịn không được nhú nhú mày, lại làm tiểu đồng cầm một chậu nước tới, đem người bù nhìn phóng tới chậu nước bên trong.

Tiểu gia.

Gác ở trên giường người giấy dưới thân đột nhiên chảy ra vệt nước tới, người giấy thoát nhìn cùng Tiểu Trúc Sâm giống nhau như đúc, tựa như cái loại nhỏ Tiểu Trúc Sâm tay làm giống nhau, hiện giờ chính đại khẩu

mồm to thở phì phò, đôi tay cầm chính mình cổ, phảng phất không thể hô hấp giống nhau.

Tiểu Trúc Sâm ở một bên xem đến xương cùng lạnh cả người, lại có một chút quái dị, tựa như thấy một cái khác chính mình ở giữa giữa giống nhau. Hắn nhìn không được tưởng, nếu không có người giấy, như vậy hiện tại biến thành như vậy chính là chính mình.

“..... Người một cái người giấy, vốn dĩ liền không hô hấp, liền tính bị thủy yêm, cũng không có việc gì.” Một bên Việt Khê nhìn không được nói một câu.

Diễn tình · người giấy: “.....”

Ướt lộc cốc đứng lên, người giấy hất hất đầu, đương đương đương đương đương, hoàn toàn không có việc gì!

Tiểu Trúc Sâm: “.....” Đột nhiên cảm thấy không khí trong nháy mắt liền trở nên vui sướng làm sao bây giờ, hắn liền khẩn trương đều khẩn trương không đứng dậy.

Hàn Húc một chân đạp lên góc tường đang chuẩn bị trộm trốn hắc ảnh trên người, loan hạ lưng đến cười hỏi: “Vật nhỏ, muốn đi chỗ nào a?”

Hắc ảnh: Đại ma vương! QAQ!

Hắc ảnh có tay có chân, chính là tay chân lại như là gà trảo giống nhau, tế gầy tế gầy, mà thân thể, không hề nghi ngờ là giống người giống nhau, có ngũ quan, chỉ là trong miệng hàm răng cực kỳ sắc nhọn, sâm bạch sắc bén. Mà nó trên người làn da trình một loại thực bất tường than chì sắc, người có thể thấy nó làn da phía dưới gân xanh mạch lạc, còn có theo nó đi lại chảy xuống đen nhánh vết nước.

“Thật là quá xấu!” Hàn Húc lại một lần cảm thán nói.

Việt Khê đánh giá hồi lâu, lần đầu tiên sinh ra bệnh kén ăn cảm xúc, nói: “Thứ này thoát nhìn một chút cũng chưa ăn uống, khẳng định không thể ăn. “

Hàn Húc: “.....”

Sư phụ, người thật là quá trọng khẩu vị, nhìn thứ này còn có thể nghĩ đến ăn.

Việt Khê đứng dậy, nếu không thể ăn, vậy làm thịt đi.

Móc ra mấy trường tinh lọc phù tới, Việt Khê trực tiếp dán ở hắc ảnh trên người, giống như là tuyết gặp hỏa, hắc ảnh trên người lập tức phát ra xuy xuy xuy hòa tan thanh âm. Chỉ chốc lát sau, toàn bộ hắc ảnh liền hoàn toàn hòa tan, chỉ còn lại có một bãi vết nước trên mặt đất.

Tiểu Trúc Sơn có điểm khó có thể thích ứng, hỏi: “Thứ này, đến tột cùng là cái gì?”

Việt Khê nói: “Nguyên bản có thể là cái gì động vật hồn thể, sau đó dùng âm vật chăn nuôi, liền hình thành loại người này không người quý không quý đồ vật, là thể gian nhất âm hồi tà ác đồ vật, người bình thường bị nó cắn một ngụm, kia nhưng chịu không nổi.”

“Thiên mau sáng.....” Việt Khê giương mắt nhìn thoáng qua bên ngoài sắc trời, “Gà gáy thời gian phía trước, đầu trâu mặt ngựa liền sẽ tới câu hồn, bọn họ thời gian không nhiều lắm.”

Quý sử bị tiêu diệt, bên kia Tiền đại sư tự nhiên cảm giác được đến, sắc mặt trở nên có chút khó coi, càng đừng nói hắc còn phát hiện, chính mình dùng ra các loại thủ đoạn, cái kia Tiểu Trúc Sơn vẫn là sống được hảo hảo.

“Này tóc thật là Tiểu Trúc Sơn?” Hắc chất vấn Hoàng phu nhân.

Hoàng phu nhân trong nháy mắt có chút hoảng loạn, nhưng vẫn là khẳng định gật gật đầu, nói: “Đây là ta sẵn hẵn không ở nhà, ở hẵn gối đầu thượng nhật được, khẳng định là tóc của hẵn.”

Tiền đại sư đem người bù nhìn cầm ở trong tay, giáo phá đầu ngón tay ở người bù nhìn trên người vẽ vài nét bút, lại dâng lên hừng hực lửa lớn, trực tiếp đem người bù nhìn ném ở chậu than. Nay người bù nhìn thoát nhìn là rơm rạ làm, chính là bị ném ở chậu than lại không có bốc cháy lên, thoát nhìn cực kỳ quý dị.

Hỏa từ người giấy trên người châm ra tới, liên quan nó dưới thân giường đệm cũng bắt đầu bốc cháy lên, trong chớp mắt liền hình thành hừng hực lửa lớn.

“Chó cùng rút giậu.....” Hàn Húc lẩm bẩm.

Này hỏa cũng không phải là bình thường hỏa, dính vào Tiền đại sư huyết, dùng bình thường thủy căn bản tưới bất diệt, trừ phi đem Tiểu Trúc Sơn trực tiếp thiêu chết, mới có thể chậm rãi tắt. Mà tiểu người giấy trên người ngọn lửa, tựa hồ cảm ứng được mặt khác một bên còn có một cái Tiểu Trúc Sơn, bắt đầu hướng tới Tiểu Trúc Sơn nơi địa phương thiêu đốt qua đi.

Tiểu Trúc Sơn biểu tình có chút hoảng loạn, theo bản năng sau này lui một bước.

Một đạo kim quang từ hẵn dưới chân xẹt qua, kia hỏa đụng tới kim quang, như là đụng phải cái gì khó có thể vượt qua đồ vật, căn bản thiêu bất quá tới.

Việt Khê cực phẩm linh phù không cần tiền đường như đi xuống tạp, ngón trỏ ở không trung xẹt qua, thấp giọng thì thầm: “Thanh phong hóa vũ.....”

Ở nàng giọng nói rơi xuống, toàn bộ trong phòng thổi qua một đạo thanh phong, trong gió lại mang theo mao mao mưa phùn, mưa phùn rơi xuống, nguyên bản người giấy trên người sáng quắc thiêu đốt ngọn lửa lập tức liền dập tắt.

Cùng lúc đó, Tiền đại sư trước mắt chậu than cũng nháy mắt dập tắt.

Gặp được cao thủ!

Tiền đại sư trong óc bên trong hiện lên như vậy một ý niệm, lại nghĩ tới lộng rớt chính mình cánh tay cái kia kẻ thần bí, nhịn không được nói thầm, này thành phố A như thế nào có nhiều như vậy Tu Giới cao thủ?

Còn đều bị hấn đụng phải, này cũng thật suy.

“Tiền đại sư, thế nào?” Hoàng phu nhân nhịn không được sốt ruột hỏi.

Nhưng vào lúc này, phòng bệnh tích tấp thanh âm đột nhiên biến thành dồn dập “Tích ~” thanh, đó là tim đập sập đình thanh âm.

Hoàng phu nhân trừng lớn đôi mắt, đột nhiên quay đầu tới, chính là không đợi nàng tiến lên xem chính mình nhi tử, nàng liền phát hiện chung quanh có điểm không đúng. Nguyên bản sáng ngời ánh đèn trong nháy mắt tựa hồ ảm đạm xuống dưới, đình linh linh thanh âm từ xa đến gần, truyền vào nàng trong tai, nàng chỉ cảm thấy cả người đều dần dần.

Chờ nàng phục hồi tinh thần lại, cúi đầu liền thấy chính mình ngã trên mặt đất.

“Di?”

Ta như thế nào có thể thấy chính mình ngã trên mặt đất?

Hoàng phu nhân hậu tri hậu giác phát hiện không thích hợp.

“Ta sát, trúng chiêu!” Tiền đại sư kêu một tiếng, không chỉ là Hoàng phu nhân, ngay cả hắc cũng linh hồn xuất khiếu.

“Hoàng Tùng, canh giờ tới rồi, theo chúng ta đi đi!”

Xiềng xích chạm vào nhau thanh âm vang lên, hai cái màu đen bóng người xuất hiện ở phòng bệnh bên trong, một cái đầu trâu, một cái mặt ngựa, đúng là âm giới Câu Hồn sứ giả.

“Di, còn có ba cái hồn?” Mặt ngựa chú ý tới một bên hoàng phu nhân đám người, gãi gãi đầu, “Vậy cùng nhau bắt đi đi.”

Tiền đại sư đám người: “.....”

Không, ta cảm thấy chúng ta còn có thể lại cứu giúp một chút!Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 30

Không có pháp thuật thêm vào tiểu người giấy biến trở về hơi mỏng một trương giấy, trang giấy như cũ sạch sẽ, chỉ là trên giấy “Tiểu Trúc Sơn” ba chữ đã trở nên không thành dạng, một mảnh loang lỗ dấu vết, chữ viết mơ hồ.

Việt Khê duỗi tay đem người giấy nhặt lên tới, đầu ngón tay lắc lư một chút, hô một tiếng, người giấy liền thiêu đốt lên, chớp mắt liền thiêu thành tro tàn.

Ngoài cửa sổ một đạo quang mang dừng ở Tiểu Trúc Sơn trên mặt, hắt theo bản năng nhắm mắt, cả người có một loại thực không chân thật cảm giác. Đêm nay thượng đã phát sinh sự tình, hồi tưởng lên giống như là một giấc mộng.

“Hảo..... Hảo sao?” Hắc thanh âm khinh phiêu phiêu, “Bọn họ, sẽ không lại tìm ta phiền toái đi?”

Hàn Húc khẽ cười một tiếng, nói: “Có sư phụ ta ra ngựa, còn có cái gì không thể giải quyết sự tình?”

“Thời gian đã tới rồi.” Việt Khê quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ, thái dương đã lộ ra đầu tới, “Ta tính quá, người vị kia biểu đệ, tối hôm qua chính là cuối cùng kỳ hạn, thời gian vừa đến, đầu trâu mặt ngựa liền sẽ tới câu đi hồn phách của hắc, mang vào địa phủ. Mượn mệnh người không có, trên người của người pháp thuật, tự nhiên không phá mà giải.”

Nghe vậy, Tiểu Trúc Sân trong lòng nhẹ nhàng vài phần, chính là lại vẫn là có chút phát sầu, nói: “Ta biểu đệ đã chết, ta tiểu di sợ là đến càng thêm ghi hận với ta. “

Gặp gỡ Hoàng phu nhân loại này lòng dạ hẹp hòi người, nếu Tiểu Trúc Sân biểu đệ đã chết, sợ là muốn đem này hết thầy đều tính ở Tiểu Trúc Sân trên đầu càng thêm ghi hận với hắn. Nói không chừng, còn sẽ nghĩ làm Tiểu Trúc Sân bồi con của nàng cùng đi chết, cho nàng nhi tử chôn cùng.

“Này cũng không phải không có khả năng.” Hàn Húc nhún vai, nói, “Bệnh tâm thần ý tưởng, luôn là không thể hiểu được. Người cũng thật là đáng thương, như vậy đi, người nhiều cấp điểm tiền, kể tiếp vấn đề, chúng ta đều cho người giải quyết rốt. Có phải hay không nha, sư phụ.”

Hắn cười tủm tỉm quay đầu nhìn về phía Việt Khê.

Việt Khê xụ mặt gật gật đầu.

Hàn Húc nói: “Trên thế giới này vô dụng tiền giải quyết không được sự tình, nếu giải quyết không được, vậy nhiều hơn một chút tiền. Người cũng không cần cảm thấy chúng ta là ở nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, sư phụ ta tu vi cao thâm, thay đổi những người khác tới, người muốn trả giá đại giới nhưng đến phiên vài lần, còn không nhất định có thể thỉnh đến người tới.”

Tiểu Trúc Sân có chút dở khóc dở cười, nói: “Ta đương nhiên biết điểm này, cũng không đau lòng tiền. Chỉ là, còn phải nhiều phiền toái Việt tiểu thư.”

“Không quan hệ.” Việt Khê là cái thực người thành thật, thành thành thật thật nói, “Người cho tiền, khách hàng tối thượng sao.”

Tiểu Trúc Sân: “.....”

Trong lòng những cái đó lo lắng hãi hùng bi xuân thương thu tức khắc liền không ảnh.

Nếu thu nhân gia tiền, bình khách hàng tối thượng lý niệm, Việt Khê nghĩ nghĩ, vì làm Tiểu Trúc Sơn an tâm một chút, nói: “Người yên tâm đi, bọn họ hiện tại là ốc còn không mang nổi mình ốc, không có thời gian tới tìm người phiền toái. Ta vừa mới, tặng bọn họ một chút tiểu lễ vật, bọn họ hiện tại đại khái là đang tiến hành địa phủ một ngày du.”

Tiểu Trúc Sơn: “..... Địa phủ một ngày du?”

Đi qua Vong Xuyên lộ, lại đi phía trước chính là địa phủ. Địa phủ âm khí trọng, đó là âm hồn mới có thể đi địa phương, người ở góa hồn phách đi vào, chờ trở về, kia khẳng định đến bệnh nặng một hồi, nếu vận khí không tốt, sinh hồn bị hao tổn, khả năng còn sẽ ảnh hưởng chính hãn thần trí. Nói cách khác, một khi sinh hồn tại địa phủ đã chịu bất luận cái gì tổn thương, có rất đại khả năng sẽ biến thành kẻ điên.

“Người hiện tại liền cầu nguyện người kia tiểu di xui xẻo một ít, nếu nàng biến thành kẻ điên, liền không có thời gian tới tìm người phiền toái.” Hàn Húc ôn tồn lời nói nhỏ nhẹ an ủi Tiểu Trúc Sơn, lại nói, “Nếu người kia tiểu di càng xui xẻo một ít, ở âm giới bị lạc, tìm không thấy trở về lộ. Nga, vậy càng tốt, nàng sinh hồn liền rút cuộc hồi không đến trong thân thể.”

Tiểu Trúc Sơn bất đắc dĩ, nhưng là hiện tại cũng chỉ có thể như thế kỳ vọng.

Hàn Húc nga một tiếng, lại nghĩ tới một chuyện, lấy ra di động tới mở ra đào bảo, đem Việt Khê đào bảo cửa hàng chọc khai, rất là nhiệt tình nói: “Tới, trước điểm cái chú ý đi.”

Tiểu Trúc Sơn: “.....”

Nguyên lai cao nhân đều là loại này phong cách sao?

*

Địa phủ là âm hồn sở dĩ đi địa phương, càng nhiều địa phương là một mảnh tối tăm, thiên ám không ánh sáng, vô số âm hồn dần dần đi vào địa phủ, tiến vào luân hồi, đầu nhập vãng sinh.

Tiền đại sư đám người dần dần đã bị đầu trâu mặt ngựa đem hồn phách cấp câu tới rồi địa phủ tới, đầu trâu mặt ngựa trong tay chiêu hồn trên lá cờ lục lạc chậm rì rì vang, phía sau đi theo một đội câu tới âm hồn.

Hoàng phu nhân từ hôn mê trạng thái trung tĩnh lại, trong nháy mắt có chút không rõ chính mình ở nơi nào.

Bốn phía là một mảnh sương mù dày đặc, ngay cả dưới chân lộ cũng là một mảnh sương trắng, bốn phía không ánh sáng, ở chỗ này hơi chút một không chú ý liền sẽ bị lạc, mất đi phương hướng.

Ngẩng đầu lên đi phía trước nhìn lại, chờ thấy đi đầu người là lúc, Hoàng phu nhân suýt nữa liền thét chói tai ra tới, thân một bàn tay từ phía sau đuổi lại đây đem nàng miệng cấp bưng kín. Chỉ thấy trước mắt đi đầu người một người đầu trâu, một người mã diện, chính là thân mình rồi lại là hình người, Hoàng phu nhân suýt nữa bị dọa đến xỉu qua đi.

Đầu trâu mặt ngựa!

Cái này vẫn luôn tồn tại với truyền thuyết thần thoại trung địa phủ quỷ sứ, Hoàng phu nhân trăm triệu không nghĩ tới, có một ngày nàng thế nhưng có thể tận mắt nhìn thấy.

“Đừng lên tiếng, tiểu tâm kinh động quỷ sứ.” Tiền đại sư thanh âm ở nàng phía sau vang lên.

Nghe được Tiền đại sư thanh âm, hoàng phu nhân hoảng loạn một lòng mới hơi chút an ổn vài phần, chờ Tiền đại sư bắt tay lấy ra, nàng nhẹ giọng hỏi: “Tiền đại sư, đây là làm sao vậy? Chúng ta đây là ở đâu? Đầu trâu mặt ngựa..... Chẳng lẽ chúng ta là đã chết sao?”

Tiền đại sư thần sắc có chút bức bối, hắn hoàn toàn không nghĩ tới, liền như vậy một cái mượn mệnh tiểu sinh ý, sẽ như vậy không thuận lợi, không chỉ có tổn hại hắn một cái cánh tay, hiện giờ còn bị người âm nhất chiêu, bị đầu trâu mặt ngựa cấp kéo hồn phách.

Hắn đánh giá bốn phía, nhưng thật ra đoán được nơi này là chỗ nào, hắn là dương giới cùng âm giới chi gian khe hở, cũng bị người coi là Vong Xuyên. Quỷ sử lôi kéo âm hồn, đi qua này Vong Xuyên lộ, liền sẽ thấy Vong Xuyên hà, vượt qua Vong Xuyên hà, nơi đó chính là địa phủ.

Bất quá duy nhất làm hắn cảm thấy an ủi chính là, bọn họ hiện giờ chỉ là sinh hồn ly thể, tánh mạng thượng tạm thời không có trở ngại. Chính là, sinh hồn không thể ly thể lâu lắm, nếu 24 giờ trong vòng không có trở về, liền rốt cuộc trở về không được, sẽ biến thành cô hồn dã quỷ. Mà bọn họ dương giới thân thể, lại vẫn là tồn tại, người khác tới xem chỉ biết cảm thấy là trở thành người thực vật, sinh mệnh dấu hiệu còn ở, chỉ là không có ý thức.

Nghĩ vậy, Tiền đại sư trong lòng nặng trĩu, hắn cần thiết phải nghĩ biện pháp mau chút trở về.

Hoàng phu nhân cảm thấy chính mình bắp chân đều ở run lên, nàng ánh mắt giật giật, thấy chính mình nhi tử liền ở phía trước biên, lập tức hai mắt chính là sáng ngời.

“Tùng Tùng, Tùng Tùng!” Hoàng phu nhân đi ra phía trước, duỗi tay bắt lấy Hoàng tùng tay, thập phần cao hứng.

“Ta sát!” Thấy hoàng phu nhân hành động, Tiền đại sư quả thực cảm thấy chính mình muốn điên rồi.

Ở Vong Xuyên trên đường, ai biết phụ cận chôn dấu nhiều ít yêu ma quỷ quái, sinh hồn đối với này đó yêu ma quỷ quái tới nói, đó chính là lớn nhất bổ đồ vật. Bọn họ đi theo đầu trâu mặt ngựa phía sau, nhưng thật ra có thể mượn bọn họ hơi thở che lấp tự thân sinh hồn hương vị. Chính là hoàng phu nhân này một xông lên đi, quả thực chính là sợ người khác không biết nàng là người sống giống nhau.

Người muốn đưa chết chính mình đi, đừng mang lên ta!

Tiền đại sư trong lòng căm giận nghĩ, không có biện pháp, chỉ có thể tìm một phương hướng, rời đi đầu trâu mặt ngựa đại bộ đội, tiến vào sương trắng bên trong.

Mà hoàng phu nhân bên này, trước mắt “Hoàng tòng” quay đầu tới, lại không phải hoàng tòng bộ dáng, mà là mặt mũi hung tợn, thấy nàng lập tức đối nàng lộ ra một cái có thể nói dữ tợn tươi cười tới, mơ hồ không rõ nói: “Người là ở kêu ta sao?”

Hoàng phu nhân: “A!”

Một tiếng thét chói tai, nàng bay nhanh ném ra lôi kéo đối phương tay, sau đó phát hiện nguyên bản vẫn luôn an tĩnh đi phía trước đi đội ngũ đã ngừng lại, một trương khuôn mặt sắc xanh trắng mặt, mặt vô biểu tình nhìn nàng.

Hoàng phu nhân trong lòng sợ hãi, nhịn không được sau này lui, sau đó xoay người liền vọt vào trong sương mù.

Đi đầu đầu trâu mặt ngựa quay đầu tới, mã diện giật giật cái mũi, nói: “Là người sống hương vị..... Nơi này như thế nào sẽ có sinh hồn?”

Đầu trâu quay đầu đi, trong miệng huýt sáo, nói: “..... Ai biết?”

Mã diện: “.....”

“Người mẹ nó lại câu sai hồn!” Khó thở, mã diện chiêu hồn cờ trực tiếp liền hương đầu trâu trên người trều.

Đầu trâu che lại mặt nói: “Đuổi tà ma không vả mặt, đừng vả mặt!”

“Người một cái đầu trâu, nơi nào tới mặt, ngươi mặt sao?”

“Liền tính là ngươi mặt,

“Ta mặt cũng là ngươi mặt trung đẹp nhất.”

“.....”

*

Không bao lâu, Việt Khê liền nghe thấy Tiểu Trúc Sơn nói hẩn tiểu di điên rồi tin tức, bị hẩn vị kia dưỡng đưa đến bệnh viện tâm thần đi. Bên ngoài người đều nói Hoàng phu nhân là không tiếp thu được ái tử qua đời tin tức, đã chịu đả kích, lúc này mới tinh thần thác loạn. Nhắc tới người, mặc kệ trước kia Hoàng phu nhân làm người như thế nào, đều nhin không được thở dài.

Hàn Húc cười nói: “Xem ra vị này hoàng phu nhân thực may mắn a, hồn phách thể nhưng có thể ở 24 giờ trong vòng trở về. Nga, càng nói đúng ra, vẫn là sư phụ ngươi tâm địa thiện lương, cho bọn hẩn để lại một đường sinh cơ.”

Sinh hồn rời đi thân thể 24 giờ cũng chưa về, vậy sẽ trở thành cô hồn dã quỷ, rốt cuộc hồi không đến thân thể của mình. Nhưng là, Việt Khê lại cấp Hoàng phu nhân bọn họ để lại một chút sinh cơ, không chỉ có che dấu

bọn họ trên người sinh hồn hơi thở, hơn nữa chỉ cần vừa đến 24 giờ, Hoàng phu nhân bọn họ sinh hồn liền sẽ tự động trở về.

Nói cách khác, chỉ cần ở âm giới, Hoàng phu nhân bọn họ an phận một chút, bọn họ là sẽ không bị phát hiện là người sống, tự nhiên cũng sẽ không ra cái gì vấn đề. Nhiều lắm bởi vì ở âm giới đi rồi một chuyến, trở về sẽ bệnh nặng một hồi, nhưng là với tánh mạng thượng lại là không ngại.

Việt Khê ninh mi, nói: “Ta pháp thuật khẳng định không thành vấn đề, là bọn họ quá xui xẻo.”

“Đúng vậy, người này a, vận khí không tốt, cũng không có gì biện pháp.” Nói, Hàn Húc búng búng đầu ngón tay, như là đạn đi cái gì không tồn tại tro bụi giống nhau.

Việt Khê nghĩ Tiểu Trúc Sơn trong điện thoại nhắc tới tin tức, nói: “Vị kia Tiền đại sư..... Chính là hắc tiểu di tìm vị kia đại sư, nhưng thật ra không có gì sự.”

Cũng chính là trở về bệnh nặng một hồi, nằm ở trên giường bò không đứng dậy mà thôi!

Cho nên nói a, không phải nàng pháp thuật vấn đề, là Tiểu Trúc Sơn tiểu di thái xui xẻo.

Hàn Húc minh bạch Việt Khê ý tứ, nhin không được cười một chút, nói: “Sư phụ người pháp thuật đương nhiên là lợi hại nhất, có người pháp thuật hộ thân, vị kia Hoàng phu nhân còn đã xảy ra chuyện, đây là ông trời đều nhìn không được a.”

Hắn quay đầu tới, cười tùm tùm nhìn Việt Khê, nói: “Sư phụ, chờ nghỉ hè trở về, người cùng ta cùng nhau ngồi đi, chúng ta hai đương ngồi cùng bàn đi.”Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 31

Đúng là giữa hè, bên ngoài kia khóa cây đa lớn bên trên biết kêu không nghe, Việt Khê dọn một cái tiểu băng ghế ngồi ở cửa, từ giếng nước vớt một cái dưa hấu ra tới, cắt một tảng lớn, an vị ở cửa nơi đó gặm.

Uớp lạnh quá dưa hấu băng băng lương lương, ăn thượng một ngụm, thời tiết nóng toàn tiêu.

Ở Việt Khê bên cạnh băng ghế thượng là nàng từ trường học lấy về tới phiếu điểm, đếm ngược đệ nhất danh thành tích, đỏ tươi điểm ở trên tờ giấy trắng, thật sự là thấy được.

Tiểu một cầm phiếu điểm thở ngắn than dài, nói: “Cái này thành tích, cái này điểm.....”

Tiểu tứ nhuyển thanh mềm khí nói: “Làm sao bây giờ a, Việt Khê muốn thi không đậu đại học.”

“Thi không đậu đại học liền tìm không đến công tác.....”

“Tìm không thấy công tác liền kiếm không đến tiền!”

“Kiếm không đến tiền liền không có biện pháp cho chúng ta ăn.”

“Cải thìa, địa hoàng..... “

Tiểu người giấy nhóm nói nói, tựa hồ đều thấy được tương lai Việt Khê khốn cùng thất vọng, chúng nó cầm chén bể lạn vại đi bên ngoài xin cơm bộ dáng, toàn bộ người giấy đều héo.

“Chúng ta đây ăn ít một chút đi, đừng đem Việt Khê ăn nghèo.”

“Đúng vậy, đúng vậy!”

Tiểu tam cũng giống mô giống dạng thờ dài, bước chân ngắn nhỏ, chạy đến tiểu lục cùng tiểu thất bên người, ba cái tiểu người giấy xụ mặt, lớn bằng bàn tay thân mình vây ở một chỗ, tự nhận là biểu tình thập phần nghiêm túc, trên thực tế người giấy từ đâu ra biểu tình.

“Chuẩn bị tốt sao?” Tiểu thất trong tay cầm cái trứng gà, kia trứng gà đều có nó thân thể lớn.

Tiểu tam cùng tiểu lục gật gật đầu, nói: “Chuẩn bị tốt.”

Tiểu thất ừ một tiếng, cầm trứng gà trên mặt đất khải một chút, đem trứng gà đánh vào trên mặt đất. Trứng gà dịch rơi xuống ở bị nường đến nóng bỏng trên sàn nhà, lập tức phát ra xuy xuy xuy thanh âm, trong suốt trứng dịch bắt đầu biến bạch, bên trong lòng đỏ trứng cũng chậm rãi động lại lên.

“A, chín chín, muốn chín.”

Ba cái tiểu người giấy thập phần hưng phấn.

Hôm nay thời tiết nhưng nhiệt, dự báo thời tiết thượng nói độ ẩm ước chừng có 37°, nhiệt đến độ có thể chiên trứng gà, vì chứng minh đây là sự thật, tiểu thất cùng tiểu lục quyết định tự mình thí nghiệm một chút. Sự thật chứng minh, hôm nay độ ẩm đích xác đủ cao. Trứng gà tuy rằng chiên không chín, nhưng là nửa sống nửa chín vẫn phải có.

“Thật nhiệt a!” Nhìn nửa thực trứng gà, tiểu tam nhuỷễn thanh mềm khí cảm thán một tiếng, sau đó sờ trường lau lau trên trán căn bản không tồn tại mồ hôi.

Việt Khê gặm một ngum dưa hấu, không lưu tình chút nào nói: “Người một cái người giấỷ, nơi nào cảm giác được đến nhiệt?”

Tiểu tam: “.....”

Đại môn bị người từ bên ngoài đẩy ra, Hàn Húc từ bên ngoài đi vào tới, một đôi chân dài quả thực làm người hâm mộ đến không được.

Bị phơi đến ở bóng cây phía dưới quán thành một đoàn ngổỷng trắng nghe được động tĩnh, cảnh giác khởi động đầu tới, xem là người quen, lại thực nhựt chí đem đầu rựt trở về.

Thời tiết quá nhiệt, ngay cả đánh nhau, đều không nghĩ đánh!

Hàn Húc vừa tiến đến liền thấy Việt Khê ngổỷ ở cửa gặm dưa hấu, cho dù là đại mùa hè, nàng cũng một chút đều không có phơi hắc, lộ ở bên ngoài da thịt cũng bạch đến làm người cảm thấy chói mắt.

Nàng ăn mặc ngắn tay còn có cặp đầu gối quần đùi, lộ ra trắng bóng cánh tay còn có căng chân tới, nhìn giống như là ở trong góc mọc ra từ một đóa hoa, cho dù ở không người chú ý địa phương, cũng trở mã cực kỳ xuất sắc.

Chọn môi cười cười, hắc đi tới, cũng từ trong phòng kéo một cái băng ghế ra tới, an vị ở nàng bên cạnh.

Sau đó, gặm dưa người biến thành hai cái.

“Trong nhà có người tặng một ít hoa quả tới, ta cầm một ít quả vải còn có cherry tới, hương vị thực không tồi, sư phụ người có thể nếm thử.” Gặm

dưa hấu, Hàn Húc thuận miệng nói.

Việt Khê gật gật đầu, nhìn thoáng qua trên đỉnh đầu thái dương.

Hàn Húc hí híp mắt, nói: “Hôm nay thái dương thật đúng là độc, đi ra ngoài đều đến đem người cấp phôi thiếu thủy.”

Việt Khê sát sát sát mấy miệng bay nhanh đem dư lại dưa thịt cấp gặm, sau đó đi trong phòng cầm điểm đồ vật, cấp Hàn Húc nói một tiếng: “Ta có việc đi ra ngoài một chuyến.”

Nói xong, đỉnh đại thái dương liền đi ra ngoài.

Hàn Húc nhìn nàng một cái, tùy tay đem dưa hấu gác ở trên bàn, đem trong túi ô che nắng rút ra theo đi lên.

“Sư phụ, thái dương như vậy độc, người ra tới như thế nào cũng không đánh một phen dù? Nếu là phôi đen khó coi, kia nhưng làm sao bây giờ?” Đem dù chống ở tiểu cô nương đỉnh đầu, Hàn Húc cười nói một câu, không một bàn tay vói qua tùy tay bắt bắt nàng trên trán một sợi toái phát.

Phôi đen.....

Việt Khê nhấp môi, nói: “Mới sẽ không phôi hắc.”

Nữ hài tử muốn bạch mới đẹp!

Đi theo Việt Khê đi phía trước đi, Hàn Húc nhìn bọn họ sở đi phương hướng, hỏi: “Sư phụ, người đây là muốn đi trường học?”

Việt Khê không nói chuyện, hai người vẫn luôn đi đến trường học giao lộ bên phải kia một tầng lớn phá bỏ và di dời phòng nơi đó mới dừng lại bước chân tới.

Này một mảnh cũ phòng nguyên bản là muốn phá bỏ và di dời, đáng tiếc, phá bỏ và di dời thời điểm, không biết là nơi nào chạy tới một cái hải tử, ra mạng người, nơi này phá bỏ và di dời công tác cũng ngừng lại, đến bây giờ đều vẫn là một mảnh loang lổ, chỉ dỡ xuống một nửa địa phương.

Việt Khê đi tới đem ngã trên mặt đất cái chai cấp nhật lên, bên trong thủy đã sớm sái hết, ngay cả bên trong cắm bó hoa cũng khô cằn không có nhiều ít hơi nước.

“Tỷ tỷ!”

Tráng Tráng súc thân mình tránh ở đã hủy đi một nửa phòng ở mái hiên phía dưới, thấy Việt Khê hai mắt sáng ngời, lại là không dám ra tới. Hần lộ ở bên ngoài một khuôn mặt thanh hắc không ánh sáng, phía bên phải trên má có một khối màu đỏ bóng dầu vết, thập phần thấy được.

Cảm thấy gương mặt có chút đau, tráng tráng nhỏ giọng nói: “Tỷ tỷ, hôm nay thái dương hảo phôi người a, Tráng Tráng cảm thấy đầu hảo vững, hảo muốn ngủ. Chính là, gương mặt đau quá a, ngủ không được.”

“Không cần ngủ, Tráng Tráng.”

Việt Khê duỗi tay đem Hàn Húc trên tay ô che nắng cầm lại đây, ngoài miệng lầm bầm niệm vài câu, tựa hồ cái gì cũng chưa phát sinh, chính là ở Tráng Tráng dưới lòng bàn chân, lại là nhiều một phen ô che nắng.

Việt Khê nói: “Về sau thái dương quá lớn, Tráng Tráng người liền chống này đem dù, thái dương liền phôi không đến người.”

Thái dương nóng cháy, cũng chính là dương khí nhất đủ thời điểm, lúc này đối với Tráng Tráng như vậy âm hồn tới nói, là khó nhất ngao nhật tử, rất nhiều âm hồn bại lộ dưới ánh nắng phía dưới, trực tiếp bị dương khí nướng, hồn phi phách tán.

Việt Khê lại làm pháp, động lại một chút Tráng Tráng âm hồn, xem hắc trên má bỏng địa phương biến trở về nguyên lai trắng nõn, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, nói: “Là tỷ tỷ không tốt, không có nhớ tới Tráng Tráng tới.”

Tráng Tráng thiên đầu nói: “Ta không sinh tỷ tỷ khí, tỷ tỷ cũng không cần khổ sở.”

Hàn Húc nhìn Việt Khê hành động, nghĩ nghĩ hỏi: “Sự phụ, nơi này có thứ gì sao?”

Việt Khê lúc này mới nhớ tới Hàn Húc nhìn không thấy âm hồn, hắc tuy nói công đức trọng, nhưng là hắc cũng chỉ là cái người thường mà thôi, không có khai thiên nhãn, tự nhiên là nhìn không thấy âm hồn.

“Người nhắm mắt lại.” Việt Khê nói một câu, sau đó ở Hàn Húc đôi mắt thượng nhẹ nhàng phát quá, lúc này mới nói, “Hảo, người có thể mở to mắt.”

Hàn Húc mở mắt ra, chớp chớp mắt, đột nhiên cười nói: “Nguyên lai, là như vậy đáng yêu một cái hài tử a.”

Tráng Tráng tránh ở Việt Khê phía sau, nghe vậy có chút then thùng, nhỏ giọng hỏi: “Tỷ tỷ, cái này ca ca là ai a? Là người bạn trai sao?”

Việt Khê: “..... Không, hắc là ta đồ đệ.”

Tráng Tráng cái hiểu cái không gật gật đầu, nói: “Tỷ tỷ người là ở chơi dưỡng thành sao?”

Việt Khê, Hàn Húc: “.....”

Hiện tại hài tử, thật đúng là khó lường.

“Cái này ca ca trên người hảo lượng a, có chút đáng sợ.” Nhìn thoáng qua Hàn Húc, Tráng Tráng lại đem đầu lùi về đi, căn bản không dám tới gần hẳn. Làm âm hồn, hẳn bản năng cảm giác đến ra tới, Hàn Húc trên người công đức kim quang đã ảm áp lại đáng sợ.

Đối với bọn họ như vậy âm hồn tới nói, giống như là hỏa với phi nga giống nhau, tưởng đụng chạm, chính là đụng chạm đi lên, nghênh đón đến lại là tử vong.

Việt Khê lúc này mới nhớ tới, Hàn Húc trên người công đức kim quang, đối với sở hữu âm hồn tới nói, kia đều là có hủy diệt tính đồ vật. Nếu Hàn Húc có thể khống chế cái này công đức kim quang, đó chính là nắm một cái cường lực công kích vũ khí.

Việt Khê tức khắc như suy tư gì.

Nhớ tới cái gì, cùng Hàn Húc nói một câu, Việt Khê làm hẳn ở chỗ này chờ, chính mình cầm cái chai đi đối diện cửa hàng bán hoa, ở trong tiệm mua một bó hoa bách hợp, lúc này mới xuyên qua đường cái trở về.

Trong tiệm lão bản nương đã sớm thấy nàng ở đường cái đối diện không thể hiểu được hành động, cố nén quái dị tâm tình bán nàng một bó hoa.

Mới từ cửa hàng bán hoa lấy ra tới hoa bách hợp thanh thuần không tì vết, cắm ở bình hoa miễn bàn thật tốt nhìn.

Tráng Tráng hút một ngụm hoa hương khí, cảm thấy chính mình hồn thể lại cường tráng vài phần, hẳn ôm chân ngồi xõm trên mặt đất, nhỏ giọng nói: “Tỷ tỷ, tối hôm qua mù mù tới. Nàng ở chỗ này khóc đã lâu, ở chỗ này kêu tên của ta, khóc đến những thương tâm những thương tâm, nàng còn ở sinh bệnh, nãi nãi cùng ba ba đối nàng khẳng định không tốt. Tỷ tỷ, người đi nói cho mù mù, làm nàng không cần thương tâm được không?”

Việt Khê sửng sốt, nàng suy nghĩ một chút, hỏi: “Trắng trắng, người tưởng chuyển thể đầu thai sao?”

“Chuyển thể đầu thai? Đó là cái gì?” Trắng trắng tò mò hỏi.

Việt Khê nghĩ nghĩ, giải thích nói: “Chuyển thể đầu thai..... Đó chính là lại biến thành tiểu bảo bảo, biến thành người.”

“Kia trắng trắng còn sẽ là mục mục bảo bảo sao?”

“.....”

“Không phải, kia Trắng Trắng liền không cần chuyển thể đầu thai, Trắng Trắng luyện tiếu mục mục. Mục mục nói, lần này trắng trắng khảo thí có thể khảo mãn phân, liền cấp trắng trắng mua lớn như vậy một cái kẹo bông gòn.....”

Trắng trắng quay đầu tới, nghiêm túc nhìn Việt Khê, nói: “Ba ba cùng nãi nãi sẽ khi dễ mục mục, tỷ tỷ, người có thể hay không giúp ta đi xem mục mục. Nói cho mục mục, Trắng Trắng rất nhớ nàng.”

Việt Khê mỉm cười, nói: “Đương nhiên có thể, ta tưởng Trắng Trắng mục mục, cùng Trắng Trắng giống nhau, cũng rất nhớ Trắng Trắng.”

“Mục mục nhớ Trắng Trắng sẽ khổ sở.....” Trắng trắng có chút rối rắm, tay nhỏ chỉ đối với chọc chọc, lẩm bẩm nói, “Trắng Trắng tưởng mục mục chớ quên trắng trắng, chính là không nghĩ mục mục khổ sở. Tỷ tỷ người nói cho mục mục, không cần vì Trắng Trắng khổ sở, Trắng Trắng hiện tại sống rất tốt.”

Đồng ngôn tri ngữ, lại làm người cảm thấy đau lòng.

Trắng Trắng cùng Việt Khê biết đến mặt khác hài tử đều bất đồng, hiểu chuyện đến làm người đau lòng.

“Ta sẽ nói cho Tráng Tráng mù mù, tráng tráng vẫn luôn rất muốn mù mù, cũng sẽ nói cho mù mù, không cần vì Tráng Tráng khổ sở.” Việt Khê cười nói.

Tráng tráng nghiêm túc nói lời cảm tạ: “Cảm ơn tỷ tỷ.”

Mù mù đã nói với hân, người khác hỗ trợ, muốn ngoan ngoãn cùng hân đạo tạ.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẢI CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 32

Tráng Tráng họ Lâm, tên một chữ một cái Ý tự, là trong nhà con trai độc nhất.

“Này cái gì thù cái gì oán, đặt tên ý tự..... Này đến nhiều ít bút hoa a.” Hàn Húc biết Tráng Tráng tên là cái nào tự lúc sau, nhin không được cười, “Muốn ta cấp chính mình hài tử lấy tên, vậy như thế nào đơn giản như thế nào tới. Thí dụ như, cái gì Hàn Nhất Nhất a, liền hai cái bút hoa, nhiều đơn giản a.”

Nói chuyện thời gian, hai người cùng một âm hồn đã đi tới một đồng nhà lầu phía dưới.

Lâm gia không coi là phú quý, nhưng là ở thành phố A có thể có một cái phòng ở, vẫn là ở vào bốn hoàn nội, kia đã là thực không tồi, gia cảnh cũng coi như giàu có. Tráng tráng ba ba kêu Lâm Thạch, mẹ mẹ họ Tần, kêu Tần Thư Nhã.

“Nhà ta ở lầu bốn, ngồi thang máy là có thể đến.” Tráng tráng nhảy đến kiến trúc bóng ma phía dưới, đem trên tay dù thu lên.

Thang máy vừa vận ngừng ở lầu một, bên trong đã có hai người, một cái tóc trắng xoá lão thái thái, còn có ôm nàng chân, thiếu hai cái răng tiểu cô nương. Tiểu cô nương ăn mặc hồng nhạt váy bông, trên đầu chải hai cái bím tóc, nhìn ngọc tuyết đáng yêu, chính là then thùng một chút, thấy Việt Khê bọn họ, trực tiếp hướng chính mình nãi nãi phía sau trốn.

Việt Khê bọn họ tiến thang máy, thang máy ánh đèn liền bắt đầu chớp động, còn phát ra xuy xuy xuy thanh âm, rất giống là khủng bố điện ảnh cảnh tượng.

Lão thái thái trong lòng có chút tê dại, lẩm bẩm nói: “Bất động sản người một ngày liền không làm chính sự, này thang máy sẽ không ra vấn đề đi?”

Ôm nàng chân tiểu cô nương chậm rãi vươn một cái đầu tới, đột nhiên đối với Việt Khê bọn họ cười, ngọt ngào kêu một tiếng: “Tráng Tráng ca ca!”

Tráng tráng có chút kinh ngạc nhìn nàng, nói: “Tiểu Nhã, người thấy được ta?”

Có chính mình thích Tráng Tráng ca ca ở, tiểu Nhã lá gan lớn rất nhiều, nhuyển thanh nói: “Tráng Tráng ca ca, người đi đâu a? Tiểu Nhã đã lâu không phát hiện người, nãi nãi nói tráng tráng ca ca người đi rất xa địa phương, người là đi nơi nào chơi sao? Như thế nào không mang theo tiểu Nhã cùng đi.”

Tiểu cô nương đồng ngôn trĩ ngữ, trên mặt một mảnh thiên chân, lại là sợ tới mức bên người nàng nãi nãi lông tơ đều dựng lên, sắc mặt trắng bệch hỏi chính mình cháu gái: “Nha Nha a, người ở cùng ai nói chuyện?”

Nhã cùng Nha, cho nên nãi nãi vẫn luôn đã kêu nàng Nha Nha.

Tiểu nhã duỗi tay một lóng tay tráng tráng, nói: “Ta ở cùng Tráng Tráng ca ca nói chuyện a, nãi nãi người gạt ta, nói Tráng Tráng ca ca đi rất xa địa phương, ta rốt cuộc nhìn không thấy hần. Chính là, Tráng Tráng ca ca không phải ở chỗ này sao?”

Nghe vậy, lão thái thái thiếu chút nữa liền trực tiếp ngất đi rồi.

Có người nói, tiểu hài tử đôi mắt có thể nhìn đến người thường nhìn không tới đồ vật. Chẳng lẽ nói, Tiểu Nhã thật sự thấy được Tráng Tráng?

Lão thái thái nói thầm nói: “Tráng Tráng a, nãi nãi biết người là cái hảo hài tử, người liền không cần quần lấy tiểu nhã, ngoan ngoan đi thôi.”

“Tích!”

Thang máy đình đến lầu bốn, lão thái thái ôm chính mình cháu gái, cũng không quay đầu lại liền chạy ra khỏi thang máy, vội vội vàng vàng mở ra nhà mình môn, rất giống phía sau có quý truy giống nhau.

Ngô, giống như còn thật là có quý truy.

Cách thật xa, Việt Khê bọn họ còn có thể nghe thấy tiểu cô nương tiếng kêu: “Nãi nãi, ta muốn cùng Tráng Tráng ca ca chơi.”

“Cái gì Tráng Tráng ca ca, không có Tráng Tráng ca ca!” Lão thái thái bùm một tiếng, trực tiếp đem nhà mình đại môn cấp đóng lại.

Tráng tráng hỏi: “Tỷ tỷ, tiểu Nhã vì cái gì có thể thấy ta?”

Ba người đi ra thang máy, Việt Khê giải thích nói: “Nhân sinh tới linh hồn chính là thuần tịnh không rảnh, càng là thuần tịnh linh hồn, càng có thể thấy thế gian mặt khác đồ vật. Bất quá theo tuổi tác tăng trưởng, linh hồn trở nên không hề thuần túy, như vậy năng lực liền sẽ biến mất. Cái kia tiểu cô nương, linh hồn thuần túy, tự nhiên có thể nhìn đến người thường nhìn không thấy đồ vật.”

Hàn Húc tự hỏi một chút, nói: “Chính là ta từ nhỏ đến lớn đều nhìn không thấy quý a, chẳng lẽ ta từ nhỏ linh hồn liền không thuần túy?”

“..... Người kia thân công đức kim quang, đừng nói quý, bất luận cái gì âm vật cũng không dám chạm vào người.” Việt Khê thở dài.

Tráng tráng gia trụ lâu bốn, nhìn trước mắt biển số nhà hào, nhin không được có chút trầm mặc.

Hàn Húc thò qua tới vừa thấy, nha một tiếng, nói: “444, cái này con số thật đúng là cát lợi a.”

444 cái này con số, bởi vì hài âm “Chết chết chết”, rất nhiều người cho rằng cái này con số không may mắn, đều sẽ theo bản năng tránh đi cái này con số.

“Trước rung chuông đi.” Việt Khê mới vừa nói xong, liền nghe thấy cách phòng trộm môn, trong phòng biên truyền đến kịch liệt khắc khẩu thanh, sau đó là nữ nhân khóc tiếng kêu.

Nghe được thanh âm, tráng tráng lập tức liền sốt ruột, nói: “Là mụ mụ thanh âm, là mụ mụ thanh âm.”

Việt Khê khẽ nhú mày, duỗi tay trừu một lá bùa khóa lại then cửa trên tay, sau đó tay phải nhẹ nhàng một ninh, phòng trộm môn trực tiếp đã bị mở ra.

Hàn Húc hai mắt sáng ngời, nói: “Sư phụ, người đây là cái gì phù? Thực phương tiện a, quả thực chính là phóng hỏa đánh..... Không phải, chính là ở nhà chuẩn bị a.”

Việt Khê quay đầu xem hăn, Hàn Húc cười đến vẻ mặt thuần lương, người này cười lộ lên mắt đuôi đáy mắt đều là ôn nhuận ý cười, nhìn qua thập phần ôn nhu vô hại.

“Đây là mở khóa phù.” Việt Khê đem lá bùa đưa cho hăn, duỗi tay đem cửa mở ra, một bên nói, “Ta thường xuyên sẽ quên mang chìa khóa.....”

Nàng trên mặt lộ ra một chút buồn rầu thần sắc tối, thực hiển nhiên lúc trước ném chìa khóa đối nàng tối nói thật ra không phải một cái thực vui sướng trải qua.

Hàn Húc gật đầu, xem như đã hiểu vì cái gì sẽ có cái này phù tồn tại.

Phòng trộm môn vừa mở ra, bên trong truyền ra tối thanh âm lớn hơn nữa, chén đĩa bị xốc lên nện ở trên mặt đất thanh âm, ồn ào đến người lỗ tai phát đau.

Cao lớn nam nhân một cái tát đem gãy yếu nữ nhân đánh vào trên mặt đất, trên cổ gân xanh bạo khởi, một khuôn mặt nhìn qua dữ tợn lại đáng sợ, nổi giận đùng đùng nói: “Xú kỹ nữ, tử, người cho rằng lão tử không biết, người khẳng định ẩn dấu tiền riêng, mau cho ta lấy ra tối. “

“Mụ mụ!” Bên cạnh Tráng Tráng như là một trận gió giống nhau thổi qua đi, trực tiếp liền bổ nhào vào nữ nhân trên người, nước mắt lưng tròng.

Nữ nhân tựa hồ cảm giác được cái gì, trong mắt lộ ra vài phần mờ mịt, lẩm bẩm kêu một tiếng: “Tráng Tráng.....”

“Tráng tráng? Kia tiểu tử thú đã sớm đã chết, đều là người sai, kêu người mang hài tử, người chính là như vậy mang?” Nam nhân nghe được Tráng Tráng này hai chữ, càng thêm phần nộ rồi, trực tiếp một chân liền hướng tới nữ nhân đạp qua đi.

“A!”

Hét thảm một tiếng, lại là nam nhân trong miệng vọng lại, đá ra đi chân như là đá tới rồi cái gì cứng rắn vật thể, đau đến nam nhân sinh lý tính nước mắt thủy nháy mắt liền biểu ra tối.

Việt Khê chậm rì rì đem trên người phù kéo xuống tối, kim thân phù, một trương dán lên, toàn thân tựa như sắt thép giống nhau cứng rắn.

Toàn lực một chân đá đi lên cảm thụ, Việt Khê nghĩ nghĩ, cảm thấy đối phương nhất định cảm thấy thực toan sáng.

“Các người là người nào?” Vẫn luôn ngồi ở ghế trên lão thái thái thấy bọn họ hai người đột nhiên xông tới, vẻ mặt cảnh giác hỏi.

Này lão thái thái mặt tiêm mắt tiếu, tướng mạo nhìn qua cực kỳ khắc nghiệt, trong mắt chớp động tính kế quang mang, gầy yếu thân thể đứng ở nơi đó, giống như là một khối thịt thối, tản ra làm người chán ghét hơi thở.

“Các người vào bằng cách nào? Chẳng lẽ không biết tự tiện xông vào dân trạch là phạm pháp sao? Tiểu tâm ta báo nguy.” Lão thái thái há mồm nước miếng ngời sao bay tứ tung, khô gầy trên má mọc đầy da đốm mồi, nhìn qua có chút xấu xí.

Hàn Húc sách một tiếng, quơ quơ trên tay di động, thập phần vô tội nói: “Báo nguy sao? Kia nhưng thật ra không nhọc ngại lão động thủ, ta đã báo, hẳn là thực mau liền tới rồi. Ta tưởng, so với tự tiện xông vào dân trạch gì đó, trượng phu gia bạo thê tử..... Ta tưởng cảnh sát nhóm sẽ càng thêm chú ý đi.”

Nói, hẳn còn liếc liếc mắt một cái bên cạnh ôm chân nước mắt nước mũi giàn giụa nam nhân.

Lão thái thái nguyên bản chỉ là hư trương thanh thế, chờ nghe được Hàn Húc nói hẳn báo nguy, tức khắc liền có điểm luống cuống. Nàng chỉ là một cái bình thường lão thái thái, ngày thường ở nhà là vênh váo tự đắc, nhưng là đối cảnh sát lại có một loại trời sinh sợ hãi.

“Cái gì gia bạo, đây là chính chúng ta gia sự tình, ta nhi tử giáo huấn ta tức phụ, cái gì gia bạo? Người không cần nói hươu nói vượn.” Lão thái thái ngày thường cũng xem phim truyền hình, biết gia bạo là cái gì, cũng biết nếu bị cảnh sát bắt sẽ phát sinh chuyện gì.

Bất quá ở nàng trong lòng, nhi tử đánh chính hấn tức phụ, đó là thực bình thường, nhà ai tức phụ không bị đánh quá? Sống làm không tốt, này tức phụ nên đánh. Cái gì gia bạo, cái gì phạm tội, đó là bọn họ nhà mình sự tình, những người khác ăn no chống không có chuyện gì mới đến quản.

Hàn Húc khẽ hừ nhẹ một tiếng, nói: “Gia bạo không gia bạo, đó là muốn dựa vào pháp luật tới phán định, chờ cảnh sát tới rồi sẽ biết.”

Bên kia trắng trắng ba ba đã phục hồi tinh thần lại, đau đến đầy người mồ hôi lạnh, chất vấn nói: “Các người là vào bằng cách nào?”

Hàn Húc nga một tiếng, nói: “Nhà người bên ngoài môn không quan, chúng ta ở bên ngoài nghe được có động tĩnh, liền vào được. Còn hảo chúng ta vào được, bằng không vị này a di sợ là phải bị người cấp đánh chết, người chẳng lẽ không biết, gia bạo là phạm pháp sao?”

“Ta giáo huấn ta chính mình tức phụ, quan người chuyện gì?”

Nam nhân nói lời nói khẩu khí, nhưng thật ra cùng mẹ nó một cái bộ dáng, đều là giống nhau thiếu tấu, Hàn Húc trong lòng như vậy nghĩ.

Việt Khê ngồi xổm xuống thân mình đi xem trắng trắng mù mù, đối phương trên mặt đã sưng lên một tảng lớn, sắc mặt thật sự là không thể xưng là hảo, tái nhợt vô sắc, một đôi mắt còng là không có gì sinh khí.

“A di, ngài không có việc gì đi?” Việt Khê nhẹ giọng hỏi.

Trắng trắng mù mù ngẩng đầu lên, kéo kéo môi, nói: “Không..... Ta không có việc gì.”

Lâm Thạch mặt lộ vẻ lộ khí, kêu gào nói: “Xú đàn bà, không phải đánh người một cái tát sao, trang cái gì chết? Còn không nhanh lên lên!”

Tần Thư Nhã theo bản năng rụt rụt chính mình bả vai, vâng vâng dạ dạ lên tiếng, liền phải đứng dậy.

Việt Khê bắt lấy tay nàng, giương mắt nhìn về phía Lâm Thạch, ánh mắt ở trên mặt hăn đảo qua, thanh âm không mừng không giận nói: “Thượng đình tiêm hiệp trũng, mệnh cung đình trệ mà bất bình thân, chân núi đứt gãy, chính là khốn cùng sớm chết chi tướng. Ưng chanh chua phong, hao tiền bản hàn, cho dù có tiền tài bất nghĩa, cũng thực mau liền sẽ tan đi, cả đời khốn cùng. “

Lời này, có chút từ ngữ Lâm Thạch nghe không hiểu, chính là lại cũng nghe đến ra tới, bên trong lời nói tốt xấu. Ở hăn nghe tới, trước mắt cái này nha đầu thúi, quả thực chính là ở nguyên rửa hăn.

“Nha đầu thúi, người nói cái gì?” Hăn trợn mắt giận nhìn, một đôi thật nhỏ đôi mắt trừng mắt Việt Khê, như vậy vừa thấy, lại phát hiện Việt Khê bộ dáng sinh rất khá, nguyên bản hung ác thái độ nháy mắt liền hòa hoãn vài phần, ánh mắt làm càn ở trên người nàng đánh giá, “Không phát hiện, người nha đầu này diện mạo thực có thể a.....”

Một bóng người che khuất Việt Khê, Hàn Húc cười như không cười nhìn hăn, nói: “Đại thúc, có đồ vật là không thể cũng không nên nhớ thương. Cho dù là động như vậy một tia ý niệm, kia cũng là không cho phép, người minh bạch sao?”

Thiếu niên ánh mắt lạnh lùng, trong mắt hiện lên một tia thô bạo, rồi lại thực mau bình ổn xuống dưới.

Hăn lại quay đầu đi, nhìn về phía bộ dáng ngây thơ Việt Khê, nói: “Sự phụ, người không cần cùng bọn họ nhiều lời, ta đã báo nguy, cảnh sát hăn là thực mau liền tới rồi.”

Việt Khê gật gật đầu, đỡ Tần Thư Nhã đi bên cạnh ghế trên ngời.

Lâm Thạch bị hấn ánh mắt nhìn chăm chú vào, xương cùng nhện không được thoán thượng một cổ lương khí, theo bản năng đảo trườ một hơi. Thẳg đến Hàn Húc dời đi ánh mắt, hấn mới thật dài nhẹ nhàng thờ ra, lấy lại tinh thần phát hiện chính mình liền bởi vì hấn như vậy một ánh mắt, phía sau lưng thế nhưng ra một thân mồ hôi lạnh.

“Thật là tà tính!” Lâm Thạch lẫm bẫm nói.

Việt Khê tuy rằng không biết Lâm Thạch trong lòng tưởng chính là cái gì, nhưng là đối phương ánh mắt lại làm nàng thập phần không thoải mái. Ẩn nàng xử sự phương pháp tới nói, làm nàng không thoải mái, vậy làm đối phương gấp trăm lần không thoải mái.

Từ trong túi lấy ra một trương giấy trắng chiết một cái tiểu người giấy, kia hành động, giống như là cái tiểu cô nương ở gấp giấy chơi giống nhau.

Người giấy chiết hảo, nàng lại đem vừa rồi từ Tần Thư Nhã trên người bắt được một cây tóc đặt ở người giấy trên người, đôi tay nắm người giấy lẫm bẫm nhắc mãi một câu cái gì.

Nàng bộ dáng này thần thần thao thao, trắng trắng nãi nãi nhện không được phỉ nhổ, nói: “Thứ gì.”

Nàng lời nói mới rơi xuống, liền thấy Việt Khê nhéo người giấy tay sau này uốn éo, kia trong nháy mắt, lão thái thái liền nghe thấy nhà mình nhi tử Lâm Thạch đột nhiên phát ra hét thẳm một tiếng.

“A!” Lâm Thạch biểu tình dữ tợn, rử ở hai sườn đôi tay vẫn duy trì một cái rất quái dị tư thế, kia trong nháy mắt, đại gia thực khẳg định bọn họ nghe được rẳg rẳ một tiếng gầy xương thanh âm.

“A Thạch, người làm sao vậy?” Lão thái thái khiếp sợ, trực tiếp bổ nhào vào nhà mình nhi tử trên người.

Lâm Thạch vẫn duy trì quái dị tư thế, nếu không có ngoại lực, hăn tay là hoàn toàn không có khả năng biến thành cái dạng này, chính là sự thật lại là, không có bất luận kẻ nào chạm vào hăn, hăn tay lại vận thành tư thế này.

Mồ hôi lạnh ròng ròng, Lâm Thạch đau kêu lên: “Mẹ, tay của ta, đau quá!”

“Sao lại thế này?” Lão thái thái nhớ tới cái gì, đồng tử đột nhiên co rút, khô gầy chanh chua một khuôn mặt nhìn về phía Việt Khê, trong mắt mang theo vài phần sợ hãi, “Là người, là người..... Là người cái này quái vật!”

Việt Khê mặt vô biểu tình đem người giấy gầy chân một chút, lại là răng rắc một tiếng, Lâm Thạch lại lần nữa phát ra hét thảm một tiếng, chân phải trực tiếp bị vận thành một cái quái dị hình dạng.

“Ta không thích người khác kêu ta quái vật.” Việt Khê ánh mắt bình tĩnh nhìn đôi mẹ con này, dùng một loại thập phần bình tĩnh ngữ khí trần thuật nói, “Người làm ta không vui, ta đây khiến cho người càng không vui.”

Nói đến này, nàng chớp chớp mắt, lại bổ sung một câu: “Ai còn không phải cái tiểu công chúa a.”

“Phốc!”

Hàn Húc không nhịn xuống, quay đầu cười ra tiếng. Vừa rồi âm trầm không khí, nháy mắt liền không có.

Việt Khê lập tức quay đầu xem hăn.

Hàn Húc vươn tay làm đầu hàng trạng, ngoan ngoãn xin lỗi: “Thực xin lỗi sư phụ, sư phụ người là trên thế giới đáng yêu nhất tiểu công chúa, ai khi dễ người, đó chính là đã chết cũng xứng đáng.”

Việt Khê vừa lòng, lại quay đầu nhìn về phía Lâm Thạch mẫu tử hai cái.

“Ta người này không thích dùng bạo lực, nhưng là ta cảm thấy, giống các người người như vậy, dùng bạo lực là tốt nhất thủ đoạn.” Việt Khê cúi đầu nhìn về phía bên người trắng trắng.

Trắng trắng ngồi quỳ ở Tần Thư Nhã bên người, trên mặt tất cả đều là sốt ruột cảm xúc, liên tiếp thanh kêu mụ mụ. Đáng tiếc, hãn chỉ là quý, mà Tần Thư Nhã là người, bọn họ mẫu tử hai người sớm đã âm dương tương cách, liền tính hãn lại sốt ruột, hãn kêu gọi thanh lại truyền không đến Tần Thư Nhã trong tai.

Trắng trắng vọt tới Lâm Thạch bên người, vươn nắm tay đánh hãn, khóc hô: “Người xấu, người xấu, ba ba người là người xấu!”

Hãn tự nhiên là đánh không đến Lâm Thạch, nhưng là Lâm Thạch lại là nhịn không được run run một chút, cảm thấy có một cỗ âm khí hướng hãn trong thân thể toàn.

Việt Khê mắt lạnh nhìn, Trắng Trắng đích xác không thể tiếp xúc đến Lâm Thạch, nhưng là hãn trên người âm khí lại có thể đối Lâm Thạch tạo thành ảnh hưởng. Nếu là người thường, đương nhiên là không thành vấn đề, chính là Lâm Thạch bản thân chính là thể hư, này mấy quyền, liền cũng đủ hãn ăn mấy hồ.

Bên ngoài chuông cảnh báo tiếng vang lên, Hàn Húc mỉm cười nói: “Cảnh sát tới.”

Việt Khê biểu tình khẽ nhúc nhích, cúi đầu đem tiểu người giấy vụn vẹo tay chân cấp huề nhau. Theo nàng động tác, bên kia Lâm Thạch thân thể cũng phát ra một trận làm người ê răng xương cốt vụn vẹo thanh âm, đau đớn làm hãn toàn bộ mặt đều trở nên vụn vẹo, thẳng đến hai tay của hãn hai chân khôi phục nguyên lai bộ dáng, Việt Khê mới dừng lại tay.

Như thế vượt qua thường nhân nhận tri cảnh tượng, quả thực làm nhân tâm để phát lạnh, nhìn về phía Việt Khê ánh mắt cũng nhìn không được mang lên vài phần sợ hãi tới.

Việt Khê đối với trong phòng đại gia lộ ra một cái âm trầm trầm tươi cười tới, một ngum tiểu bạch nha hoảng đến người mắt đau, Lâm Thạch nhìn thoáng qua, không nhìn xuống, trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

Hàn Húc ở một bên nói: “Sự phụ, người cười lên thật là đẹp mắt.”

Việt Khê trên mặt lập tức có điểm tiểu đắc ý.

*

Cảnh sát tới thực mau, Việt Khê bọn họ còn không có tới kịp nói chuyện, liền thấy Lâm gia lão thái thái trực tiếp bổ nhào vào cảnh sát trên người, khóc reo lên: “Cứu mạng, cứu mạng a, có người khi dễ ta cái này lão thái thái.”

Một bên khóc lóc, nàng chỉ vào Việt Khê nói: “Các người mau đem nàng bắt lại, đây là cái quái vật, mau đem nàng bắt lại. Nàng đem ta nhi tử đều thương thành dáng vẻ kia, các người nhất định phải đem nàng cấp bắt lại.”

Có cảnh sát ở, nàng nháy mắt liền có tự tin.

Cảnh sát triều Việt Khê nhìn lại, Việt Khê chớp chớp mắt, mới mười mấy tuổi tiểu cô nương, hắc bạch phân minh con người nhìn qua một mảnh trong suốt, nói không nên lời ngoan ngoãn vô tội.

Hàn Húc đi lên trước tới, nói: “Cảnh sát tiên sinh, ta là báo nguy người. Ta là nhị trung học sinh, đây là đệ tử của ta chứng, cái kia là ta đồng học.”

Công đức tráo thân Hàn Húc ở những người khác trong mắt, đó chính là cái ấm áp tươi đẹp thiếu niên, vừa thấy chính là cái hảo hài tử, quả thực chính là hảo cảm độ max. Những người khác nghe hẳn như vậy vừa nói, liền tin hẳn nói.

“..... Ta đồng học thật sự không có làm cái gì, nàng là cái nữ hài tử, tính tình lại then thùng nhất gan, sao có thể đánh thắng được cái này thúc thúc? Hàn Húc một bộ ủy khuất bộ dáng.

Then thùng thiếu nữ · Việt Khê mặt vô biểu tình, bất quá những người khác xem nàng kiều kiều nộn nộn bộ dáng, lại xem nằm trên mặt đất giống đồng tiểu sơn Lâm Thạch, trong lòng thiên cân nháy mắt liền khuynh đảo lại đây.

Nhìn này tiểu cô nương, sợ là đến sợ hãi.

Lão thái thái mày một dựng, cả giận nói: “Người hoàn toàn là nói hươu nói vượn, nha đầu này rõ ràng chính là cái quái vật, vừa rồi chính là nàng cầm một trương giấy, thao tác ta nhi tử, đem ta nhi tử biến thành cái dạng này.”

Thao tác.....

Cảnh sát nhóm nhìn về phía lão thái thái ánh mắt nháy mắt liền không đúng rồi, này lão thái thái, sợ là tinh thần thượng có tật xấu sao?

Bất quá, làm người danh cảnh sát, bọn họ trên mặt cũng không thể có thất bất công, cho nên đi đầu người nhìn bọn họ liếc mắt một cái, nói: “Các người trước cùng chúng ta đi cảnh sát cục làm ghi chép đi, cái này.....”

Hắn chỉ chỉ còn nằm trên mặt đất hôn mê bất tỉnh Lâm Thạch, nói: “Trước đem người này đưa bệnh viện đi, rốt cuộc có hay không thương, làm bác sĩ kiểm tra qua đi sẽ biết.”

Hàn Húc một lóng tay Tần Thư Nhã, nói: “Cũng cấp cái này a đi kiểm tra một chút, ta thực hoài nghi, a di trường kỳ đã chịu nàng trượng phu ngược đãi.”

“Người nói cái gì, thẳng nhai ranh!” Lão thái thái tức khắc không vui, “Cái gì ngược đãi không ngược đãi, A Thạch chỉ là giáo huấn chính mình lão bà, như thế nào nhắc lên ngược đãi?”

Lão thái thái thanh âm sắc nhọn, một gào lên, quả thực ồn ào đến người lỗ tai đau.

Việt Khê đối với lão thái thái cười cười, lão thái thái lập tức như là bị bóp lấy cổ vệt, một chữ cũng không dám nói cái gì.

Đi đầu cảnh sát đem một màn này xem ở trong mắt, có chút như suy tư gì.

Một đám người bị mang về cảnh sát cục, so sánh với dọc theo đường đi vẫn luôn ồn ào lão thái thái, Việt Khê cùng Hàn Húc thoát nhìn ngoan ngoan nhiều. Lâm Thạch cùng Tần Thư Nhã bị đưa đến bệnh viện đi kiểm tra, so sánh với nhìn qua một chút vết thương đều không có Lâm Thạch, trên mặt sưng lên một tảng lớn Tần Thư Nhã càng làm cho người sinh ra đồng tình.

Kiểm tra báo cáo thực mau liền ra tới, Tần Thư Nhã trừ bỏ trên mặt bị đánh kia một cái tát, còn có mặt khác vết thương, có một ít vết thương tuổi tác đã lâu, chính là vẫn là có thể nhìn ra đảm đương khi bị thương thời điểm có bao nhiêu nghiêm trọng.

Cảnh sát nhóm nhìn này phân kiểm tra báo cáo, quả thực tức giận đến không được.

Trên thế giới này, luôn là có như vậy cận bã, không hảo hảo đối lão bà, còn thượng thủ đánh, thật không phải đồ vật.

Bên kia lão thái thái còn ở la hét làm cảnh sát đem Việt Khê cấp bắt lại, cả người vênh váo tự đắc, so sánh với dưới, Việt Khê liền có vẻ phá lệ ngoan ngoãn, cả người đều lộ ra viết hoa “Vô tội” hai chữ.

“Nha đầu này tuyệt đối sử cái gì tà môn ma đạo, nàng cầm một cái người giấy, đem người giấy tay cấp gấp lại, ta nhử tử tay liền chặt đứt.....”

Toàn bộ cảnh sát cục, đều là này lão thái thái đình tai nhức óc thanh âm.

“Được rồi, cái gì tà môn ma đạo? Người nói này tiểu cô nương dùng một trương giấy liền đem người nhử tử tay chân cấp vặn gãy?” Nói chuyện nữ cảnh sát thật sự là không nhịn xuống mắt trợn trắng, duỗi tay đem vừa mới đưa tới kiểm tra báo cáo đưa tới nàng trước mặt, nói, “Hảo hảo xem xem đi, bác sĩ cẩn thận kiểm tra qua, người nhử tử không có việc gì, thân cường thể tráng. Cái gì tay chân bị lỏng chặt đứt, hoàn toàn không ảnh sự.”

Lão thái thái sửng sốt, nói: “Sao có thể, ta rõ ràng thấy.....”

Nói đến này, nàng theo bản năng quay đầu đi xem Việt Khê, Việt Khê lập tức đối nàng lộ ra một cái tươi cười tới, cười đến nàng đáy lòng phát lạnh.

“Người..... Khẳng định là người này quái vật.....” Lão thái thái kêu la.

Hàn Húc cười nói: “Lão thái thái, nếu Việt Khê thật là người trong miệng quái vật, người lại làm sao dám đối nàng như vậy không khách khí? Sẽ không sợ nàng tìm người phiền toái, phải biết rằng, nàng chính là chỉ bằng một trương giấy là có thể làm người muốn sống không được muốn chết không xong.”

Lão thái thái tức khắc luống cuống, nghĩ đến Việt Khê kia quỷ thần khó lường thủ đoạn, cả người liền có chút sợ hãi.

Gặp người sợ, Hàn Húc lại là một loan mắt, cười tủm tỉm nói: “Bất quá sao có thể sao, tiểu thuyết cũng không dám như vậy viết.”

Lão thái thái nuốt một ngụm nước miếng, hoàn toàn héo đi xuống, trong lòng hoảng sợ không thể an.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 33

Tần Thư Nhã thượng nửa đời trôi chảy, trong nhà cũng coi như là có điểm tiểu phúc quý, cha mẹ yêu thương, này cũng dưỡng thành nàng mềm mại ôn nhu tính tình. Đáng tiếc ngày vui ngắn chẳng tày gang, ở nàng mười chín tuổi thời điểm, cha mẹ ra ngoài ý muốn song song ly thế, sau đó nàng gả cho Lâm Thạch.

Ở còn không có kết hôn phía trước, Lâm Thạch đối nàng cũng coi như ôn nhu săn sóc, các loại hoa tươi lễ vật, chính là gả chồng lúc sau, mới qua một năm, hắn liền nguyên hình tất lộ, lộ ra làm Tần Thư Nhã xa lạ mà lại sợ hãi một mặt.

Nàng sờ sờ cánh tay thượng vết thương, đó là bốn năm trước, Tráng Tráng sinh ra không bao lâu, Lâm Thạch lại ở nhà phát giận, trong nhà pha lê bàn trà bị hắn đá nát, nàng bị hắn đẩy xuống ngã xuống trên mặt đất, cánh tay trực tiếp liền bổ nhào vào kia một đồng pha lê bột phấn bên trong.

Kia đoạn thời gian là nàng cảm thấy hắc ám nhất gặp thời chờ, tráng tráng còn nhỏ, bà bà lại không hỗ trợ, nàng cánh tay bị thương, lại còn muốn chiếu cố tráng tráng, ngẫu nhiên ở ban đêm nàng sẽ tránh ở trong chăn khóc, không rõ vì cái gì nàng sinh hoạt sẽ biến thành như vậy. Bất quá, lại khổ, có Tráng Tráng ở, nàng liền cảm thấy hết thảy đều đáng giá, yêu thương phụ mẫu của chính mình không còn nữa, hiện tại ngay cả Tráng Tráng cũng không còn nữa.

Tần Thư Nhã ban đêm vô số lần bị ác mộng bưng tỉnh, nàng lại mơ thấy Tráng Tráng ra ngoài ý muốn ngày đó, Lâm Thạch dẫn hân đi bên ngoài chơi, hân khó được mang hài tử đi ra ngoài. Chính là này vừa ra đi, liền có chuyện.

Nàng Tráng Tráng còn như vậy tiểu, hân như vậy nghe lời, như vậy ngoan ngoãn, chính là hân lại rất cuộc trường không lớn.

“Ta hân là đi bồi hân, Tráng Tráng còn như vậy tiểu, một người nên có bao nhiêu sợ hãi a, hân rất sợ hãi.” Tần Thư Nhã như thế nghĩ, nàng nhìn về phía phòng bệnh ngoài cửa sổ, bất tri bất giác, thân mình chậm rãi liền triều bên kia di động.

Ngoài cửa sổ gió cuốn bức màn, Tần Thư Nhã chậm rãi bò lên trên cửa sổ, nhìn bên ngoài trời xanh mây trắng, lần đầu tiên cảm thấy trong lòng thập phần vui sướng. Nhảy xuống đi thời điểm, nàng là mỉm cười, cảm thấy này hết thảy đều giải thoát rồi.

“Mụ mụ, không cần!” Một con non nớt bàn tay lại đây trực tiếp bắt lấy tay nàng, quen thuộc thanh âm làm Tần Thư Nhã đột nhiên mở to hai mắt nhìn.

Tráng tráng!

Là nàng Tráng Tráng!

Tần Thư Nhã ngẩng đầu, lọt vào trong tầm mắt lại là một trương xa lạ mà lại quen thuộc mặt.

Hàn Húc duỗi tay giữ chặt tay nàng, nói: “Tần tiểu thư, người liền tính không suy xét chính người, cũng đến suy xét Tráng Tráng a. Người biết không, Tráng Tráng vẫn luôn đều không yên lòng người.”

Tráng Tráng.....

Nguyên bản tinh thần hoảng hốt Tần Thư Nhã nghe thấy cái này tên, đột nhiên liền phục hồi tinh thần lại, cũng không biết là nơi nào tới sức lực, nàng lôi kéo Hàn Húc tay, bị hắt từ ngoài cửa sổ biên kéo lại.

“Mụ mụ, mụ mụ, người hù chết Tráng Tráng.” Tráng Tráng bổ nhào vào nhà mình mẫu thân trong lòng ngực, hoàn toàn bị sợ hãi.

Tần Thư Nhã ngồi dưới đất, ngẩng đầu thất hồn lạc phách nhìn Việt Khê bọn họ, nói: “Ta vừa mới nghe thấy được Tráng Tráng thanh âm, các người nghe thấy được sao?”

Việt Khê xem hạ tráng tráng, thành thật gật gật đầu: “Ta không chỉ có có thể nghe được hắt thanh âm, ta còn có thể thấy hắt. Hắt liền ở bên cạnh người, người đem hắt sợ hãi.”

Tần Thư Nhã sửng sốt, chờ phản ứng lại đây Việt Khê ý tứ, nàng đôi mắt càng trừng càng lớn, có chút kích động hỏi: “Ý của người là, ta Tráng Tráng, ta Tráng Tráng ở chỗ này?”

Vừa rồi Việt Khê giáo huấn Lâm Thạch một màn Tần Thư Nhã xem ở trong mắt, cho nên nàng chút nào không nghi ngờ, Việt Khê là có thật bản lĩnh. Có lẽ, đối phương chính là cái loại này có thể thấy được thần quỷ kỳ nhân dị sự.

“Tráng Tráng đích xác ở chỗ này, hắt ở khóc.” Việt Khê nói.

Tần Thư Nhã trên mặt lập tức lộ ra một cái so với khóc còn khó coi hơn tươi cười, lẩm bẩm nói: “Đừng khóc, ta Tráng Tráng, là mụ mụ thực xin lỗi người, ngày đó liền không nên làm người ba ba mang người đi ra ngoài.”

Chính là, Tráng Tráng đã chết, liền tính nàng hối hận khóc thút thít, cũng vô dụng, nàng Tráng Tráng rốt cuộc không về được.

Tráng Tráng duỗi tay đi cấp mụ mụ sát nước mắt, nãi thanh nãi khí nói: “Mụ mụ không có thực xin lỗi Tráng Tráng, mụ mụ tốt nhất, Tráng Tráng yêu nhất mụ mụ.”

Tần Thư Nhã tự nhiên là không cảm giác được này hết thấy, nàng ngẩng đầu, ánh mắt tràn ngập mong đợi nhìn Việt Khê, hỏi: “Người có biện pháp nào không làm ta thấy thấy Tráng Tráng?”

Việt Khê nhìn thoáng qua Tráng Tráng, đối phương cũng ngẩng đầu lên mắt trông mong nhìn nàng, mẫu tử hai người lộ ra không có sai biệt biểu tình, đáng thương hề hề.

“.....”

“Vậy người không cần bị dọa tới rồi a.”

Việt Khê vươn tay đi, tay ở Tần Thư Nhã trước mắt phất quá, kia trong nháy mắt, Tần Thư Nhã chỉ cảm thấy hai mắt của mình lộ ra vài phần lạnh lẽo, có một loại trước mắt rộng mở sáng ngời cảm giác.

Việt Khê tay dời đi, Tần Thư Nhã chớp chớp mắt, chậm rãi cúi đầu, ánh vào trong mắt chính là một trương phì đô đô gương mặt.

Tần Thư Nhã đôi mắt nháy mắt liên đảo, nước mắt rơi như mưa.

“Mụ mụ.....” Tráng tráng duỗi tay ôm lấy nàng.

Tần Thư Nhã trong miệng phát ra nức nở thanh, duỗi tay gặt gao ôm tráng tráng, lăm bầm thì thầm: “Tráng Tráng, ta Tráng Tráng.”

Nàng rốt cuộc, có thể lại lần nữa ôm đến chính mình hài tử.

Việt Khê nhẹ nhàng đem cửa đóng lại, làm đôi mẹ con này có thể an tĩnh nói một lát lời nói. Nàng biểu tình có chút nghiêm túc, như là ở nghiêm túc tự hỏi cái gì.

Hàn Húc hỏi: “Sư phụ, người suy nghĩ cái gì?”

Việt Khê mím môi, ngừ khí tràn ngập nghi hoặc, nói: “Ta chỉ là suy nghĩ, không biết có mụ mụ là cảm giác như thế nào?”

Hàn Húc: “.....”

“Từ ta có ký ức tới nay, bên người cũng chỉ có lão nhân. Lão nhân nói, ta là từ cục đá phùng nhảy ra tới, không có cha mẹ.” Nàng ngẩng đầu nhìn trần nhà, ngừ khí không có bất luận cái gì phập phồng, hiển nhiên cũng không cảm thấy chính mình không có cha mẹ có bao nhiêu kỳ quái, chỉ là đơn thuần ở trần thuật một việc, “Có thể nhảy ra ta tới, kia cục đá khẳng định cũng là một viên không giống người thường cục đá.”

Hàn Húc có chút dở khóc dở cười, nói: “Sư phụ, không có người là có thể từ cục đá nhảy ra tới.”

Việt Khê đúng lý hợp tình nói: “Chính là ta không phải người bình thường a, lão nhân nói ta là từ cục đá phùng nhảy ra tới, vậy nhất định là.”

Hàn Húc không nói chuyện, chỉ là đuổi tay sờ sờ nàng đầu.

Việt Khê nhú mày, sợ hãi đem chính mình tóc cấp lỏng rối loạn, cầm tiểu gương ở kia chiếu lại chiếu. Chỉ có lúc này, Hàn Húc mới cảm thấy nàng là một cái bình thường tiểu cô nương, cùng bình thường cô nương giống nhau ái mỹ.

*

Tần Thư Nhã gặp được Tráng Tráng, mắt thường có thể thấy được, cả người nhìn qua tinh thần rất nhiều, không hề như vậy tử khí trầm trầm.

Hàn Húc hỏi: “A di, kế tiếp người có tính toán gì không sao?”

Tần Thư Nhã nghi hoặc nhìn hắn, không có minh bạch hắn ý tứ.

Hàn Húc nói: “Tráng Tráng phụ thân..... Tuy nói như vậy có chút không lễ phép, nhưng là người kia không hề nghi ngờ là tên cặn bã, như vậy trượng phu, ngài xác định còn muốn cùng hãn tiếp tục sinh hoạt đi xuống? Ta cảm thấy, ngài có thể nhân cơ hội cùng hãn ly hôn.”

Tần Thư Nhã sửng sốt, rũ xuống đôi mắt nhìn về phía tráng tráng, nói: “Ly hôn..... Ta đã từng cũng nghĩ tới.”

Chỉ là, ở khi đó nàng vừa lúc có mang Tráng Tráng, bởi vì hài tử, Lâm Thạch đối nàng thái độ lại một lần hảo lên, cái này làm cho nàng đối Lâm Thạch lại mang lên vài phần ít ỏi kỳ vọng.

“Sự thật chứng minh, cậu không đối được ăn phân.” Việt Khê nghiêm túc nhìn Tần Thư Nhã, “Ta xem người trượng phu tướng mạo, lông mày nghịch sinh, có được tiềm tàng bạo lực khuynh hướng, hãn đánh người khẳng định không phải một lần hai lần. Hơn nữa, hãn gian môn, cũng chính là nếp nhăn nơi khoé mắt thâm, như vậy tướng mạo người tham luyện ngoài giá thú tình yêu, càng đừng nói, ta xem hãn có hai tử. “

Nói, nàng nhìn về phía Tráng Tráng. Tần Thư Nhã cùng Lâm Thạch chỉ có Tráng Tráng như vậy một cái nhi tử, như vậy một cái khác nhi tử là từ đâu tới, tự nhiên là không cần nói cũng biết.

Nghĩ vậy, Tần Thư Nhã biểu tình có chút khó coi, thậm chí trong nháy mắt có chút buồn nôn.

Có lẽ không kết hôn phía trước, nàng đối Lâm Thạch thật là có tình yêu, bằng không cũng sẽ không gả cho Lâm Thạch. Chính là nhiều năm như vậy, như vậy một chút cảm tình cũng bị chà sảng, nàng đối hãn hiện tại chỉ có chán ghét, hiện tại lại thêm vài phần ghê tởm.

Tráng tráng ôm mụ mụ, nói: “Mụ mụ, người cùng ba ba ly hôn đi, ta không nghĩ người bị hãn khi dễ.”

Nghe vậy, Tần Thư Nhã trong lòng đau xót, gật đầu nói: “Hảo, mù mù nghe Tráng Tráng, cùng người ba ba ly hôn.”

Nếu Tần Thư Nhã hạ quyết định, như vậy hết thảy đều hảo giải quyết, Việt Khê nói: “Người cùng hãn ly hôn đó là lại chính xác bất quá quyết định, ta xem hãn qua không bao lâu sẽ có một hồi lao ngục tai ương, để tránh liên lụy người.”

Mấy người trở về gia đi thu thập đồ vật, nếu muốn ly hôn, nàng liền không tính toán lại tại đây trụ đi xuống. Nàng đồ vật cũng không nhiều, tuy rằng kết hôn nhiều năm, nhưng là nhiều năm như vậy, nàng đồ vật vẫn là thiếu đến đáng thương. Trân quý nhất, vẫn là một bộ giá trị xa xỉ kim cương trang sức. Đó là nàng còn trẻ thời điểm, cha mẹ nàng mua tới cấp nàng làm của hồi môn, phóng tới hiện tại, có tiền đều mua không được.

“May mắn ta tàng đến cẩn thận, bằng không đã sớm bị Lâm Thạch lấy đi ra ngoài bán.” Tần Thư Nhã cảm thán nói.

Việt Khê xem nàng tướng mạo, nguyên bản Tần Thư Nhã tướng mạo là thời trẻ mệnh đồ trôi chảy, trung niên tang tử, ngay cả chính mình cũng là sớm chết mệnh. Chính là hiện tại nàng tướng mạo lại thay đổi, tuy nói có chút khúc chiết, nhưng là tuổi già lại là cả đời bình thản, còn sẽ tái hôn, sẽ cùng đệ nhị nhậm trượng phu sinh dục một tử.

Mấy người chính thu thập đồ vật, bên ngoài lại truyền đến tiếng vang.

Tần Thư Nhã nháy mắt liền có chút luống cuống, nói: “Không xong, là Lâm Thạch bọn họ đã trở lại?”

Đang nói, bên ngoài Lâm Thạch đã vào, hãn đệ nhất trước chú ý tới chính là đứng ở trung gian Việt Khê, tiểu cô nương xinh xắn đứng ở nơi đó, nghe được động tĩnh một đôi hắc bạch phân minh đôi mắt không hề cảm xúc dao động nhìn qua.

Nhìn đến nàng ánh mắt, Lâm Thạch thân thể theo bản năng run lên, cảm thấy chính mình tay chân lại bắt đầu đau, đối Việt Khê có một loại bản năng thượng sợ hãi.

Sau đó, hắn liền thấy Tần Thư Nhã trên tay đồ vật.

“Hảo nha, lão tử liền biết người công ta ẩn dấu thứ tốt, mau cho ta!” Lâm Thạch đôi mắt thấy kia bộ kim cương trang sức nháy mắt liền bắt đầu sáng lên, trên mặt lộ ra thực rõ ràng thêm nhỏ dãi chi sắc, duỗi tay liền phải đi đem đồ vật đoạt lấy tới.

Tần Thư Nhã theo bản năng sau này lui một bước, đây là cha mẹ để lại cho nàng duy nhất đồ vật, nàng cũng không nguyện ý đem đồ vật giao ra đi.

Việt Khê giật giật môi, duỗi tay bang một bạt tai liền hồ tới rồi Lâm Thạch trên mặt, trực tiếp đem người ném tới rồi trên mặt đất.

“Người cho ta là người chết sao?” Trên cao nhìn xuống nhìn nằm trên mặt đất Lâm Thạch, Việt Khê tỏ vẻ thực không cao hứng.

Lâm Thạch há mồm phun ra một viên hàm răng, một khuôn mặt nháy mắt liền sưng lên, đau đến hắn sinh lý tính nước mắt đều toát ra tới.

Lão thái thái phác lại đây, thật nhỏ đôi mắt bị mở to tới rồi cực hạn, phần nội trường mắt Việt Khê, há mồm chính là một đồng khó có thể lọt vào tai ô ngôn uế ngữ, làm người thật sự là có chút không khỏe.

Việt Khê mặt vô biểu tình kháp cái pháp quyết, lão thái thái còn tại kia chửi ầm lên, lại phát hiện miệng mình lại phát không ra bất luận cái gì thanh âm tới, lão thái thái sững sốt, không rõ đã xảy ra cái gì.

Hàn Húc ngồi xổm lão thái thái trước mặt, nói: “Người biết địa phủ có một tầng tên là A Tì Địa Ngục sao? Giống người loại này thích ô ngôn uế

ngữ, loạn khoa môi múa mép người, sau khi chết là muốn vào A Tì Địa Ngục, chịu rút lưỡi chi hình.”

Nói, hần cười cười, có chút tiếc nuối bồi thêm một câu: “Bất quá liên tính người hiện tại hối cải, cũng không còn kịp rồi. Rút lưỡi chi hình, hần là rất thú vị đi.”

Lão thái thái trừng lớn mắt, tưởng nói Hàn Húc gạt người, chính là một trương miệng lại không có bất luận cái gì thanh âm.

“..... Người, người dựa vào cái gì xen vào việc người khác? Đây là chúng ta phu thê chi gian sự tình, người không có tư cách nhúng tay.” Lâm Thạch không cam lòng nhìn thoáng qua Tần Thư Nhã, “Tần Thư Nhã, người này xú nữ nhân, khuỷu tay queo ra ngoài, liên hợp người ngoài tới khi dễ người trong nhà, thật là trường bản lĩnh. “

“Đừng, cái gì người một nhà?” Hàn Húc nhướng mày, “Tần a di sau này cùng người cũng không phải là người một nhà.”

Tần Thư Nhã âm thầm hít vào một hơi, nàng nhìn thoáng qua ôm chính mình chân trắng trắng, gần từng chữ một nói: “Hần nói đúng, Lâm Thạch, ta muốn cùng người ly hôn.”

Lâm Thạch trừng lớn đôi mắt, không phản ứng lại đây nàng là có ý tứ gì.

Tần Thư Nhã dừng một chút, lại nói: “Ta không chỉ có muốn ly hôn, ta còn muốn lấy gia bại tội cáo người.”

Đối với nàng mà nói, nói ra như vậy tàn nhẫn lời nói kia đã là rất khó đến, nói xong lúc sau, cũng không dám xem Lâm Thạch đôi mắt.

Lâm Thạch đầu tiên là ngăn người, chợt nhịn không được nói: “Cùng ta ly hôn? Tần Thư Nhã, người có thể tưởng tượng rõ ràng, ly hôn lúc sau,

người chính là ta xuyên qua không cần giày rách, người cho rằng người còn có thể tìm được cái gì hảo nam nhân?”

“Nhưng kia cũng so ở đồng rác như người cường đi.” Việt Khê nhìn thoáng qua Tần Thư Nhã, “Hơn nữa, khả năng làm người thất vọng rồi, Tần a di rời đi người lúc sau, không chỉ có tuổi già trôi chảy, còn gặp một cái so người càng tốt nam nhân. Nhưng thật ra người, người vẫn là lo lắng một chút người tự mình đi, không có Tần a di, người gia trạch không yên, mệnh có lao ngục tai ương, cả đời đáng về suy sút.”

Nói xong, nàng quay đầu hỏi Tần Thư Nhã: “Đồ vật đều thu thập hảo sao?”

Tần Thư Nhã gật gật đầu.

“Chúng ta đây đi thôi.”

Ba người lướt qua Lâm gia mẫu tử hai cái, trực tiếp rời đi Lâm gia, rời đi thời điểm, Việt Khê còn hảo tâm giúp bọn hắn đem cửa đóng lại, không cho bọn họ mốc khí ảnh hưởng đến tầng lầu này mặt khác hộ gia đình, thâm cảm thấy chính mình thật sự là quá tri kỷ.

Từ Lâm gia ra tới, Tần Thư Nhã đứng ở tiểu khu cửa, trong lúc nhất thời có một loại không biết nên đi nào ảo giác, trời đất bao la, thế nhưng không có nàng có thể đi địa phương.

Nhưng là, lại có loại giải thoát cảm.

Bất quá, nàng Tráng Tráng ở nàng bên người, cho dù mờ mịt, nàng cũng sẽ không tuyệt vọng.

Trước tìm cái khách sạn ở lại, Tần Thư Nhã chỉ có thể may mắn chính mình còn có một chút tiền, bằng không hiện tại thật đúng là không thể nê

hà. Luật sư là Tô Văn cho bọn hăn giới thiệu, là nghiệp giới một cái chuyên môn giải quyết ly hôn đại luật sư.

“Ta sẽ tận lực vì người tranh thủ càng nhiều ích lợi, chỉ là, các người phải biết rằng, quốc gia của ta đối với gia bạo án thẩm tra xử lí, cũng không có các người tưởng tượng dễ dàng như vậy. Khả năng, Lâm Thạch cũng không sẽ được đến hăn ứng có trừng phạt.” Luật sư nhìn Tần Thư Nhã tư liệu, nàng đôi tay giao nhau gác ở trên đùi, sắc mặt bình tĩnh trần thuật, “Đương nhiên, ta sẽ tận ta cố gắng lớn nhất, làm hăn được đến nên có trừng phạt.”

Tần Thư Nhã cũng minh bạch điểm này, nàng nói: “Ta chỉ nghĩ muốn cùng hăn ly hôn, lấy về ta nên có đồ vật. Mặt khác, ta cũng không hy vọng xa vời.”

Luật sư gật gật đầu, nói: “Ly hôn đó là khẳng định có thể, ngài còn xin yên tâm.”

Tần Thư Nhã trên mặt biểu tình tức khắc tươi đẹp vài phần, từ tiệm cà phê ra tới, nàng đem dù mở ra, nhìn nhắm mắt theo đuôi đi theo chính mình Tráng Tráng, nhin không được hiểu ý cười, nhẹ giọng hỏi: “Tráng Tráng, hôm nay muốn ăn cái gì a?”

Nàng cùng Việt Khê hỏi qua, thế nào mới có thể làm Tráng Tráng cũng có thể ăn đến nàng sở làm gì đó. Cho nên, Tráng Tráng muốn ăn gì, nàng đều có thể cho hăn làm.

“Ta muốn ăn sườn heo chua ngọt.....” Tráng tráng ngửa đầu, phì đô đô khuôn mặt không có bất luận cái gì huyết sắc, thậm chí nhìn qua thập phần âm trầm, chính là ở Tần Thư Nhã trong mắt, hăn lại là trên đời này đáng yêu nhất hài tử.

Tần Thư Nhã lập tức cười tùm tùm mà lên tiếng: “Chúng ta đây hôm nay liền ăn sườn heo chua ngọt, đi trước siêu thị mua đồ ăn.”

Quán cà phê.

Luật sư đem văn kiện thu hồi tới, quay đầu liền thấy ngoài cửa sổ Tần Thư Nhã đối với một mảnh không khí lạnh nhả bộ dáng, trên tay động tác chính là một đống. Nàng lại quay đầu nhìn đối diện hai ly đồ uống. Vị kia Tần tiểu thư, rõ ràng là một người tới, lại cố tình điểm hai ly đồ uống, trong đó một ly vẫn là nhiệt sữa bò, rõ ràng chính là cấp hài tử uống.

Nàng nghe nói, vị này Tần nữ sĩ, là có một cái hài tử, chỉ là ở không lâu phía trước ra ngoài ý muốn.

Nghĩ vậy, luật sư nhin không được sâu kín thở dài.

*

Lấy lòng nguyên liệu nấu ăn, Tần Thư Nhã mẫu tử hai cái vô cùng cao hứng hưởng bọn họ thuê tiểu thuê phòng đi, chính là chờ đi đến dưới lầu thời điểm, Tần Thư Nhã trên mặt tươi cười cứng đờ, sắc mặt xoát một chút liền trắng, không tự giác sau này lui một bước.

Lâm Thạch đem trên tay yên hưởng trên mặt đất một ném, vươn chân hung hăng nghiền nghiền, ánh mắt hung ác xem Tần Thư Nhã, cười dữ tợn nói: “Xú □□, người chạy a, lão tử xem người có thể chạy đi nơi đâu.”

“..... Hôm nay kia hai người không ở bên cạnh người a.” Chú ý tới Việt Khê cùng Hàn Húc đều không ở, Lâm Thạch nháy mắt khí thế liền kiêu ngạo đi lên.

Tần Thư Nhã xoay người muốn chạy, lại bị Lâm Thạch bắt lấy tay, một bạt tai đánh vào trên mặt, đánh đến nàng trong đầu một mảnh sao Kim loạn mao, vừa mới thương hảo không bao lâu trên mặt lại sưng đỏ lên.

Lâm Thạch đem nàng đè ở trên mặt đất, lôi kéo nàng cổ áo, giơ lên tay lại trườu mấy cái cái tát, cả giận nói: “Cho rằng có kia hai người che chở

người, lão tử cũng không dám đánh người? Còn tưởng cùng lão tử ly hôn, ta phi, bọn họ có thể bảo vệ người cả đời sao? Người cái xú kỹ nữ, tử, kia bộ trang sức đâu, đem kia bộ trang sức cho ta!”

Bên này nháo ra lớn như vậy động tĩnh, sao có thể không ai chú ý, xem hăn xuống tay như vậy trọng, có người qua đường nhìn không được, nói: “Đừng đánh, ta đã báo nguy.”

Lâm Thạch xoay đầu tới, hung tợn nói: “Lão tử giáo huấn chính mình tức phụ, quan các người đánh rắm? Tin hay không chọc giận lão tử, lão tử giết các người.”

Hăn vẽ mặt hoành tướng, nhìn qua lại hung lại ác, nguyên bản còn tưởng tiến lên ngăn cản người của hăn trong lòng tức khắc có điểm bồn chồn, không dám tiến lên.

Tần Thư Nhã quần áo bị hăn thít chặt cổ, căn bản không thở nổi, sắc mặt trắng đến đỏ bừng, cả người lâm vào nửa vững nửa tỉnh trạng thái, tựa hồ ngay sau đó liền phải ngất qua đi.

“Buông ra mù mù, buông ra mù mù, ta đánh chết người, đánh chết người.....”

Tần Thư Nhã nghe được hăn thanh âm, miễn cưỡng mở mắt ra, liền thấy nhà mình trắng trắng cả người đều bổ nhào vào Lâm Thạch trên vai, vươn tiểu năm tay không ngừng đánh hăn, chính là hăn là quý a, căn bản không gặp được nhân loại.

“..... Trắng trắng.” Tần Thư Nhã nhẹ giọng hô.

Người qua đường xem Tần Thư Nhã cả người đều phải trợn trắng mắt, lại không dám chọc bộ dáng hung ác Lâm Thạch, chỉ có thể nói: “Người đừng đánh, lại như vậy đánh tiếp, nàng đều phải bị người đánh chết.”

Lâm Thạch lại là không quan tâm, trực tiếp lôi kéo Tần Thư Nhã đầu tóc, ấn nàng đầu hướng trên tường đêm.

“Tuồng cùng ta ly hôn, người nằm mơ đi!”

“Buông ra mù mù, buông ra mù mù.....”

Tráng tráng khó thở, một đôi mắt bất tri bất giác trở nên đỏ bừng, toàn bộ âm hồn đều bắt đầu mạo hiểm hắc khí.

Người chung quanh không biết vì sao đột nhiên cảm giác trên người lạnh lùng, có người lẩm bẩm nói: “Như thế nào cảm giác có điểm lạnh a.”

Này rõ ràng là đại mùa hè, bọn họ lại ở thái dương phía dưới, sao có thể cảm thấy lạnh?

“Buông ta ra mù mù!” Cả người mạo hiểm hắc khí tráng tráng lại lần nữa bổ nhào vào Lâm Thạch trên người, hé miệng hung hăng hướng tới hắc trên mặt cắn đi xuống.

“A!”

Hét thảm một tiếng, mọi người liền thấy vừa rồi còn hung ác vô cùng nam nhân đột nhiên buông ra bắt lấy Tần Thư Nhã tóc tay, sau đó duỗi tay bưng kín chính mình má phải, trong miệng phát ra tiếng kêu thảm thiết.

Mọi người bị này đột nhiên tới biến cố dọa tới rồi, có người chú ý tới Lâm Thạch mặt, nháy mắt cả kinh, chỉ vào hắc run run thanh âm hỏi: “Kia..... Trên mặt hắc, đó là cái gì? Như thế nào, sẽ có một cái dấu răng?”

Mọi người tập trung nhìn vào, cũng không phải là sao, Lâm Thạch trên mặt thế nhưng đột nhiên xuất hiện một cái thâm có thể thấy được cốt dấu răng, kia dấu răng vô cùng rõ ràng, như là muốn đem trên mặt hắc một miếng thịt cắn cắn đi xuống giống nhau.

“Vừa mới, trên mặt hắc không có cái này dấu răng đi?” Có người nuốt một ngụm nước miếng, nhẹ giọng hỏi.

Không có người trả lời hắc, đại gia chỉ cảm thấy trước mắt một màn này quỷ dị đến làm nhân tâm lạnh cả người. Trước một giây người nam nhân này trên mặt căn bản cái gì dấu vết đều không có, chính là giây tiếp theo trên mặt lại xuất hiện một cái dấu răng, thật giống như có người vào lúc này gian nội căn hắc một ngụm.

Có cái gì “Người”, là bọn họ nhìn không thấy?

“Mụ mụ, buông ra mụ mụ!” Tráng tráng trừng lớn đôi mắt, lại là một miệng hung hăng cắn ở Lâm Thạch trên vai, trực tiếp đem hắc trên vai một miếng thịt đều cấp cắn xuống dưới.

Huyết nhục mơ hồ!

Này vô cùng quỷ dị một màn làm nhân tâm để lạnh cả người, rõ ràng không có người, chính là Lâm Thạch trên người lại không ngừng xuất hiện miệng vết thương. Duy nhất đáp án chỉ có một, đó chính là nơi này còn tồn tại thứ gì.

Lâm Thạch đau kêu ra tiếng, quay đầu triều trên vai nhìn lại, liền này liếc mắt một cái, làm hắc thiếu chút nữa hồn phi phách tán.

Tối đen như mực bóng người ghé vào trên vai hắc, nho nhỏ một đoàn, nhìn qua vẫn là cái hài tử, chính là hắc lại nửa điểm cũng chưa cảm giác được bất luận cái gì trọng lượng.

“Quý, quý a!”

Những người khác chỉ thấy Lâm Thạch quay đầu nhìn thoáng qua chính mình bả vai, thần sắc đột nhiên liền trở nên sợ hãi, sau đó hét lên một

tiếng, duỗi tay giống như trên vai xả thứ gì xuống dưới, cũng không quay đầu lại chạy.

Quý.....

Những người khác nghe thấy cái này tự, rốt cuộc ức chế không được chính mình sợ hãi, sôi nổi rời đi, ngay cả Tần Thư Nhã cũng không dám quản. Trong chớp mắt, nơi này liền không, chỉ còn lại có đầy mặt là huyết Tần Thư Nhã nằm trên mặt đất.

Tráng tráng.....Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 34

“Tráng tráng.....”

Tần Thư Nhã giật giật thân thể, chỉ cảm thấy cả người vô cùng đau đớn, nàng mở mắt ra, trên đầu máu chảy tới trong ánh mắt, trước mắt một mảnh huyết hồng.

“Mụ mụ.”

Một cơn lạnh như băng tay dừng ở nàng trên mặt, Tần Thư Nhã đuổi tay bắt lấy trên mặt tay, thái dương chiếu đến nàng trước kia một mảnh là một mảnh kỳ quái sắc thái, nàng đuổi tay đi sờ dù, sờ đến dù liền vội vàng đem dù cấp mở ra, hỏi: “Tráng tráng, tráng tráng, người không sao chứ? Mau đến dù phía dưới.”

Nhỏ nhỏ thân thể đâm tiến nàng trong lòng ngực, Tần Thư Nhã đuổi tay gắt gao đem hài tử ôm lấy, trên mặt lộ ra thở dài nhẹ nhõm một hơi biểu tình.

Chính là thực mau, trên mặt nàng biểu tình liền cứng đờ.

Trong lòng ngực hài tử bộ dáng không hề ngọc tuyết đáng yêu, nguyên bản trắng nõn kiêu nộn làn da biến thành một mảnh màu đen, đen nhánh đến như là tím quả nho đôi mắt trở nên đỏ bừng, ngay cả thân thể cũng chỉ có một nửa biên, từ tả não chỗ như là bị cái gì vũ khí sắc bén móc xuống, máu tươi chảy đầy đất, đem dưới chân mà đều cấp nhiễm hồng.

Tần Thư Nhã còn nhớ rõ, đây là trắng trắng chết là lúc bộ dáng, lúc ấy hẳn đây người là huyết nằm trên mặt đất, trong lòng ngực còn ôm hẳn nhặt về tới bóng cao su.

“Trắng trắng?” Tần Thư Nhã nhẹ giọng kêu một tiếng, thanh âm nhẹ đến cơ hồ chỉ có chính nàng có thể nghe thấy, giống như thanh âm hơi chút lớn một chút liền sẽ dọa đến cái gì, “Người làm sao vậy, Trắng Trắng?”

“Mụ mụ, trắng trắng sẽ bảo hộ mụ mụ.”

Trắng trắng bảo đảm.

Thực rõ ràng, Trắng Trắng hiện tại trạng thái thập phần không thích hợp, hẳn cả người đều bị đen nhánh sương mù bao phủ, thân ảnh ngẫu nhiên ngưng thật, ngẫu nhiên rồi lại trở nên trong suốt, giống như ngay sau đó liền phải biến mất.

Tần Thư Nhã ngực kịch liệt đập phòng, nàng ôm hài tử tưởng đứng lên, chính là thân mình mềm nhũn lại ngã trên mặt đất.

“Trắng trắng, trắng trắng, mụ mụ mang người đi tìm bác sĩ.....” Miễn cưỡng đứng dậy, Tần Thư Nhã ôm hài tử đi rồi vài bước, lại nghĩ tới cái gì, dùng sức lắc lắc đầu, “Không đúng, không thể tìm bác sĩ..... Ta mang người đi tìm Việt Khê, đối, Việt Khê, tìm Việt Khê, nàng nhất định có thể cứu người.”

“Trắng trắng, trắng trắng.....”

Tần Thư Nhã một bên kêu hài tử tên, một bên ôm hài tử đi phía trước đi, chính là đi đến một nửa, liền nhện không được té lăn trên đất. Ngã trên mặt đất kia trong nháy mắt, nàng theo bản năng đem trong lòng ngực hài tử bảo vệ.

“Việt Khê, Việt Khê, người ở đâu.....” Thấp giọng kêu, Tần Thư Nhã ôm hài tử đi phía trước bò.

Tráng tráng hô: “Mụ mụ, ta đau quá.”

Tần Thư Nhã nước mắt nháy mắt liền rớt xuống dưới, nuốt xuống cổ họng khóc nuốt thanh, ôn nhu nói: “Tráng tráng ngoan, không đau, mụ mụ này liền mang người đi tìm Việt Khê tử tử, nàng khẳng định có biện pháp cứu người.”

Việt Khê cùng Hàn Húc đi tới thấy chính là như vậy một màn, dáng người gầy yếu nữ nhân như là ôm trân bảo giống nhau thật cẩn thận ôm trong lòng ngực hài tử, trên người nơi nơi đều là thương, một đôi giày không biết rớt đến đi đâu vậy, chân dẫm đến cứng rắn vật thể, máu tươi giàn giụa.

“Tráng tráng, Tần a di.....” Việt Khê sắc mặt hơi hơi đổi đổi, vội vàng đi qua, ngồi xổm xuống thân thể đi xem xét hai người tình huống.

Tần Thư Nhã bắt lấy tay nàng, trong mắt bộc phát ra sáng ngời quang tới, như là bắt lấy cọng rơm cuối cùng giống nhau, khóc hô: “Việt Khê, cứu cứu tráng tráng, cứu cứu tráng tráng.”

Việt Khê gật đầu, nói: “Tần a di, ngài yên tâm đi, ta sẽ cứu Tráng Tráng.”

Tần Thư Nhã cười cười, mắt nhắm lại trực tiếp liền hôn mê bất tỉnh.

Hàn Húc đi tới, nói: “Ta đã gọi điện thoại kêu xe cứu thương, hẳn là thực mau liền đến.”

Việt Khê dùng linh lực đem Tráng Tráng bảo vệ, thấp giọng nói: “Ta tính đến Tần a di còn có một kiếp, chỉ là không nghĩ tới này một kiếp, vẫn là ứng ở Tráng Tráng trên người.”

Nàng có thể xem người tướng mạo, biết người an nguy kiếp nạn, chính là lại tính không ra cụ thể là ngày nào đó. Nếu không phải đột nhiên trong lòng có điều cảm, nàng cũng sẽ không nghĩ chạy tới nhìn một cái Tần Thư Nhã mẫu tử hai cái.

Hà Kiến Nhất hơi thở hỗn hển chạy tới, thấy trước mắt một màn này, tròng lớn đôi mắt, nói: “Này..... Đây là sao a? Người này, lão đại người nhận thức?”

“Là Tráng Tráng mù mù.” Việt Khê đột nhiên nhớ tới gì kiến một không biết tráng tráng là ai, lại bồi thêm một câu, “Chính là trường học của kia phiến cũ phòng, người thấy đứa bé kia.”

Nói đến cái này Hà Kiến Nhất liền nghĩ tới, nhưng thật ra còn nhớ rõ đứa bé kia bộ dáng.

Chỉ là, kia hài tử mù mù như thế nào trở nên như vậy thâm trầm?

Bất quá Hà Kiến Nhất cũng biết hiện tại không phải dò hỏi này đó thời điểm, lý trí không hỏi cái gì.

Xe cứu thương thực mau liền tới rồi, thấy Tần Thư Nhã trên người thương, đều nhìn không được lú lười. Trên người nàng vết thương trí mạng tuy rằng không có, chính là tiểu thương lại là rất nhiều. Nghiêm trọng nhất chính là trên đầu còn có trên chân thương, trên đầu đầu rơi máu chảy, còn có điểm nào chấn động. Trên chân một mảnh pha lê phiến khảm ở lòng bàn chân, cho nàng xử lý miệng vết thương thời điểm, Tần Thư Nhã trực tiếp đã bị đau tỉnh.

“Tráng tráng, tráng tráng?” Vừa tỉnh tới, nàng đã kêu tráng tráng tên, đầy mặt hoảng sợ.

Canh giữ ở một bên Hà Kiến Nhất lập tức nói: “A di ngài yên tâm đi, Tráng Tráng không có việc gì, lão đại bọn họ sẽ cứu hẳn.”

Nghe vậy, Tần Thư Nhã lập tức thở phào nhẹ nhõm, tinh thần cũng thả lỏng xuống dưới, sau đó liền cảm nhận được trên đầu lòng bàn chân xuyên tim đau đớn.

Bác sĩ cho nàng xử lý tốt miệng vết thương, sắc mặt nghiêm túc nói: “Ta kiến nghị các người báo nguy, này đã là cố ý thương tổn.”

Hà Kiến Nhất công người đi phòng bệnh, hẳn muốn chính là một gian phòng bệnh một người, đây cũng là bởi vì có trống trống ở. Phòng bệnh một người, làm rất nhiều chuyện đều tương đối phương tiện.

Hiện tại phòng bệnh chỉ có Việt Khê cùng Hàn Húc hai người, hơn nữa đang ở hôn mê trống trống, Việt Khê biểu tình có điểm nghiêm túc.

Tần Thư Nhã vừa tiến đến liền thấy trống trống, lập tức liền qua đi xem hẩn, hỏi: “Trống trống thế nào?”

Việt Khê lắc đầu nói: “Tình huống không thế nào hảo.”

Nghe được lời này, Tần Thư Nhã tâm lập tức liền nhắc lên.

“Hẩn nguyên bản chính là âm hồn, chết thời điểm nên bị quỷ sai câu đi, mà không phải ở nhân gian lưu lại. Hẩn như vậy quỷ, cũng bị xưng là cô hồn dã quỷ, không thể y không thể đi. Mà lần này vì cứu người, hẳn thiếu chút nữa biến thành lệ quỷ, lệ khí quán thân, hao hết chính mình toàn bộ lực lượng. Kế tiếp, hẳn sẽ càng ngày càng suy yếu, sau đó sẽ chậm rãi biến mất. Không phải đầu thai chuyển thế, mà là hoàn toàn biến mất, thế gian này không bao giờ sẽ có hẩn tồn tại dấu vết.”

Tần Thư Nhã có chút sững sờ, sau đó nàng ba ba nhìn về phía Việt Khê, hỏi: “Việt Khê, người có biện pháp cứu hẩn? Đúng hay không. Ta, ta có tiền, chỉ cần người cứu hẩn, ta có thể cho người tiền, cầu xin người!”

Nói xong lời cuối cùng, nàng đã nhin không được khóc thành tiếng tới.

Việt Khê nói: “Ta có thể cứu hãn, chỉ cần ở hôm nay hừng đông phía trước đem hãn tiễn đi, đưa hãn đi đầu thai chuyển thế, như vậy hãn liền sẽ không có việc gì. Chỉ là, này cũng muốn Tráng Tráng chính hãn nguyện ý. Nếu hãn không muốn, ta cũng không có biện pháp.”

Nàng quay đầu nhìn thoáng qua trên tường đồng hồ, thời gian đã là rạng sáng, cũng chính là buổi tối 12 giờ. Khoảng cách hừng đông, chỉ còn lại có sáu bảy tiếng đồng hồ.

Tối rồi nửa đêm, Tráng Tráng rốt cuộc tỉnh lại, hãn đôi mắt giật giật, chậm rãi mở bừng mắt, chờ thấy Việt Khê, hãn hai mắt hơi hơi sáng ngời, nói: “Tỷ tỷ!”

Việt Khê đối hãn cười một chút.

Tráng tráng tả hữu nhìn nhìn, chờ thấy bên cạnh Tần Thư Nhã, lập tức thư khẩu khí, trên mặt lộ ra một cái tươi cười tới, đặng đặng đặng chạy tới Tần Thư Nhã trong lòng ngực, tràn ngập ý lại kêu một tiếng: “Mụ mụ!”

Tần Thư Nhã ai lên tiếng, kêu một tiếng tráng tráng, chờ kêu xong, nước mắt nháy mắt liền nhin không được đi xuống rồi.

”Mụ mụ người có phải hay không rất đau a? Tráng tráng cấp mụ mụ thôi thôi!” Hãn ngẩng đầu, đối với Tần Thư Nhã cái trán hô hô mà thôi khí.

Tần Thư Nhã lắc đầu, nói: “Mụ mụ không đau.”

Tráng tráng quay đầu hỏi Việt Khê: “Tỷ tỷ, là người cứu mụ mụ sao?”

Việt Khê lắc đầu, nói: “Là tráng tráng cứu mụ mụ, tráng tráng rất lợi hại.”

Tráng tráng có chút ngượng ngùng gãi gãi đầu, nói: “Tráng tráng là nam tử hán, đương nhiên phải bảo vệ mụ mụ.”

Việt Khê có chút trầm mặc, lại lần nữa hỏi ra một cái đã từng hỏi qua vấn đề: “Tráng tráng, người tưởng luân hồi sao?”

Tráng tráng lắc lắc đầu, nói: “Không, tráng tráng phải bảo vệ mụ mụ. Không có tráng tráng, mụ mụ sẽ bị ba ba cùng nãi nãi khi dễ.”

Tần Thư Nhã dùng sức lắc đầu, nói: “Không cần, mụ mụ sẽ bảo hộ chính mình, mụ mụ đã không cần tráng tráng bảo hộ. Cho nên, tráng tráng đi chuyển thế đầu thai, đi chuyển thế đầu thai đi.”

“Tráng tráng phải bảo vệ mụ mụ..... Không có tráng tráng ở, mụ mụ một người sẽ tịch mịch, sẽ trộm tránh ở trong chăn khóc.” Tráng tráng cau mày, vẫn là căn khẩn những lời này không bỏ.

“Không, không phải.” Tần Thư Nhã lắc đầu, nước mắt rơi như mưa, bùm mặt nói, “Tráng tráng ngoan, nghe mụ mụ nói, người đi đầu thai đi, mụ mụ sẽ sống rất tốt. Mụ mụ về sau, cũng sẽ không tránh ở trong chăn khóc, liên tính đã không có tráng tráng, mụ mụ cũng sẽ kiên cường, gặp qua rất khá thực tốt.”

Tráng tráng nhẹ nhàng thở hỗn hển khẩu khí, sắc mặt của hắn đã thực trắng, bạch đến như là một trương giấy, hắn nằm ở Tần Thư Nhã trong lòng ngực, nhẹ giọng hỏi: “Liên tính không có tráng tráng, mụ mụ cũng sẽ quá thật sự vui vẻ sao?”

Tần Thư Nhã gật đầu, trên mặt miễn cưỡng lộ ra một cái tươi cười tối, nàng nói: “Sẽ, nhất định sẽ.”

“Chính là tráng tráng luyện tiếc mụ mụ, tráng tráng muốn làm mụ mụ hài tử.....” Hắn nhẹ nhàng nhắm mắt lại, một trương thịt thịt mặt mang vài phần trong suốt, giống như ngay sau đó liền phải biến mất.

Tần Thư Nhã rưng rưng cười cười, nói: “Mụ mụ cũng luyện tiếc trắng trắng, chính là trắng trắng, người đến đi chuyển thế, người yên tâm.....”

Nàng duỗi tay vuốt ve hần khuôn mặt, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm trong lòng ngực hài tử, như là muốn mượn cơ hội này đem hần dung mạo hoàn toàn ghi tạc trong lòng.

“Mụ mụ một người cũng sẽ quá rất khá, người không cần lo lắng ta.”

Trắng trắng vươn ngón út tới, nói: “Kia ngoéo tay, mụ mụ muốn bảo đảm, nhất định gặp qua rất khá thực tốt.”

“Hảo, ngoéo tay!” Tần Thư Nhã vươn tay đi.

Một lớn một nhỏ hai cái ngón út câu ở bên nhau.

“Ngoéo tay thắt cổ, một trăm năm, không được biến! Ai biến ai chính là tiểu trư!”

“Mụ mụ, người không cần làm tiểu trư nga.”

Tần Thư Nhã cười gật gật đầu, ngẩng đầu nhìn về phía Việt Khê, nói: “Việt Khê, phiền toái người.”

Việt Khê đi tới, ngồi xổm xuống thân mình, vươn tay ở trắng trắng trên trán nhẹ nhàng điểm một chút.

“Bồ đề bốn vô thụ, minh kính diệp phi đài. Vốn dĩ không một vật, nơi nào nhiễm bụi bậm.” Nàng thấp giọng lầm bầm, theo nàng giọng nói rơi xuống, một đạo kim quang từ trắng trắng cái trán khuếch tán mở ra.

Trắng trắng trên người hắc khí một đặng tới này đạo kim quang giống như là gặp cái gì thiên địch giống nhau, kế tiếp bại lui. Mà hần màu da, cũng biến thành bình thường nhan sắc, mang theo khác thường tái nhợt.

Một đạo bạch quang xuất hiện ở trắng trắng phía sau, trắng trắng nhìn về phía Tần Thư Nhã, Tần Thư Nhã lập tức cười nói: “Hào hài tử, đi thôi.”

Trắng trắng lập tức đối nàng lộ ra một nụ cười rạng rỡ, chạy chậm lại đây bẹp ở trên mặt nàng hôn một cái, nhẹ giọng nói: “Trắng trắng thích nhất nụ nụ.”

Sau đó hắn xoay người đi vào bạch quang.

“Tỷ tỷ, ca ca, cảm ơn các người!” Hắn thanh âm truyền tới Việt Khê cùng Hàn Húc trong tai.

Bạch quang biến mất, trong phòng hết thấy khôi phục bình tĩnh, có vài giờ kim sắc quang mang rơi xuống, phân biệt dừng ở Việt Khê cùng Hàn Húc trên người.

Công đức?

Việt Khê vươn tay đi, nhìn về điểm này kim sắc quang mang hoàn toàn đi vào trong tay.

Tần Thư Nhã suy sụp ngồi dưới đất, nháy mắt rơi lệ đầy mặt, ở mất đi quá một lần hài tử lúc sau, nàng lại một lần mất đi chính mình hài tử, lại một lần thể hội này xuyên tim thống khổ.

Nàng lắc đầu khóc ròng nói: “Là ta, là ta hại trắng trắng, ta là cái không hợp cách mẫu thân. Nếu..... Nếu ta không như vậy mềm yếu, sớm một chút cùng Lâm Thạch ly hôn, trắng trắng sẽ không xảy ra chuyện, sự tình cũng sẽ không thay đổi thành như vậy.”

Chính là, điểm này, nàng lĩnh ngộ đến quá muộn.

Bên ngoài ánh mặt trời xuyên thấu qua cửa sổ chiếu tiến vào, Việt Khê quay đầu đi, bị ánh mặt trời chiếu đến theo bản năng híp híp mắt.

Trời đã sáng!

*

Lâm Thạch bị trắng tráng hoảng sợ, hắn hoàn toàn không nhận ra tới, bò ở hắn trên vai hắc ảnh là chính mình hài tử, bị dọa đến trực tiếp liền chạy về trong nhà. Hắn một thân là huyết, có rất nhiều Tần Thư Nhã, có rất nhiều chính hắc, đặc biệt là trên vai còn có mặt mũi thượng bị trắng tráng cắn quá địa phương, nơi đó miệng vết thương bắt đầu biến thành màu đen nhiễm trùng, thoát nhìn có vài phần đáng sợ.

Lão thái thái bị hắc bộ dáng này hoảng sợ, vội hỏi: “A Thạch a, người làm sao vậy?”

Lâm Thạch kinh hoảng thất thố nhìn nàng, căn bản không dám hướng chính mình trên vai xem, hỏi: “Mẹ, người nhìn xem ta trên vai, có hay không thứ gì?”

“Thứ gì?” Lão thái thái nhìn thoáng qua, “Gì đều không có a, ai u, người miệng vết thương này, đây là bị người cắn đi. Người không phải nói người đi tìm Tần Thư Nhã kia nữ nhân sao, như thế nào đem chính mình biến thành cái dạng này? Ai, muốn ta nói, kia Tần Thư Nhã muốn ly hôn người liền cùng nàng ly bãi, vừa vặn, còn có thể đem ta tiểu Phương cùng ta bảo bối tôn tử tiếp nhận tới, cũng không cần làm cho bọn họ mẫu tử hai người lén lút.”

Nguyên lai Lâm Thạch kia ngoài giá thú tình đối tượng, lão thái thái cũng là biết đến, vẫn là nàng nhận thức, là nàng phương xa một cái chất nữ, không có gì huyết thống quan hệ. Nàng nhưng thật ra vui nhà mình nhi tử cùng tiểu Phương hảo, tổng so Tần Thư Nhã cái kia đòi nợ quỷ hảo.

Lão thái thái lải nhải, Lâm Thạch lại là ra một thân mồ hôi lạnh, trong lòng vẫn là thập phần sợ hãi.

“..... Ta đi ngủ một lát.” Hãn nói một câu, xoay người mở cửa vào phòng ngủ.

Lão thái thái chính mình niệm vài câu, không ai phản ứng, cũng liền không hề nói, ngồi ở trên sofa xem TV. Trong phòng thực an tĩnh, chỉ có TV thanh âm ở vang, lão thái thái nhìn nhìn, bất tri bất giác, nàng liền ngủ rồi.

*

Bốn phía thực nhiệt, quỷ khóc sói gào thanh âm chấn đến người lỗ tai phát đau, lão thái thái bị người xả một chút, đột nhiên phục hồi tinh thần lại.

“Triệu Tú Trân!”

Phía sau truyền đến tiếng kêu, Triệu tú trân là lão thái thái tên, nàng theo bản năng lên tiếng, quay đầu đi. Sau đó, chờ thấy phía sau người là lúc, nàng mồ hôi lạnh xoát một chút liền toát ra tới.

Nói là người, nói đúng ra càng như là một cái quái vật, mặt mũi hung tợn, cầm trên tay một cây cái kìm, nhìn qua thập phần hung ác.

Triệu Tú Trân thần sắc hoảng sợ, xoay người liền chạy, đừng nhìn này lão thái thái tuổi lớn, chính là chạy lên lại là một chút đều không chậm, một bên chạy, nàng một bên nhìn bốn phía, càng xem trong lòng càng là sợ hãi.

Bốn phía tùy ý có thể thấy được cái loại này mặt mũi hung tợn quái vật, cũng có cùng nàng giống nhau người, mà những người đó bị mặt mũi hung tợn quái vật cấp bắt lấy, đưa bọn họ ấn ở trên mặt đất, cầm cái kìm đem bọn họ trong miệng đầu lưỡi cấp xả ra tới. Chỉ một thoáng, huyết nhục mơ hồ, bị rút lưỡi người, trong miệng phát ra thảm người kêu thảm thiết tới.

Rút lưỡi chi hình!

Không biết vì cái gì, Triệu tú trần trong đầu đột nhiên hiện lên như vậy bốn chữ.

“A!”

Dưới chân không biết bị cái gì sảy, Triệu Tú Trần tưởng bò dậy, dưới chân lại bị người kéo lấy.

Mặt mũi hung tợn quái vật đi tới, hắc hắc cười nói: “Muốn chạy?”

Hai cái quái vật đem nàng ấn ở trên mặt đất, một cái quái vật cầm màu đen kìm sắt đi tới.

Triệu Tú Trần mặt lộ vẻ sợ hãi, dùng sức lắc đầu, chính là thân thể lại nửa điểm không thể động dậy. Đen nhánh kìm sắt kẹp lấy nàng đầu lưỡi, thực mau, nàng liền cảm giác trong miệng truyền đến trùy tâm đau đớn, đau đến nàng trực tiếp phát ra hét thảm một tiếng tới.

Mà này cũng không phải ngừng hẳn, thực mau nàng đầu lưỡi lại dài quá ra tới, những cái đó quái vật, thập phần cao hứng lại đem nàng đầu lưỡi cấp nhổ. Như vậy thống khổ, không ngừng lặp lại.

Mà ở cùng lão thái thái một tường chi cách trong phòng, nằm ở trên giường Lâm Thạch cũng ở làm ác mộng.

Hắn đứng ở một cái trên cầu, kiều phía dưới là một cái thật lớn nồi, trong nồi nhiệt du quay cuồng, liền tính là cách như vậy cao khoảng cách, hắn vẫn cứ có thể cảm thụ được đến chảo dầu trung nhiệt độ.

Nóng bỏng nóng cháy!

Mà ở Lâm Thạch trước người, là xếp thành một đội người, những người này bài đội đi đến kiều trung tâm, sau đó bị mặt mũi hung tợn quái

vật một phen đẩy mạnh chảo dầu bên trong.

Lâm Thạch: “.....”

Đây là nơi nào, ta không phải ở nhà ngủ sao, ta như thế nào lại muốn tới nơi này, đây là có chuyện gì?

Hắn trong lòng ở điên cuồng hô to, chính là trong miệng lại một chút thanh âm đều phát không ra. Càng làm cho hắn trong lòng tuyệt vọng chính là, hắn phát hiện thân thể của mình không thể nhúc nhích, thân thể không chịu khống chế đi phía trước đi.

Phía trước hình người hạ sủi cỏ giống nhau từng bước từng bước đi xuống rớt, thực mau liền đến phiên Lâm Thạch, hắn cũng trở thành hạ sủi cỏ trung một viên.

Không không không!

Lâm Thạch ánh mắt lộ ra thật lớn sợ hãi, chính là thân thể hắn lại không chịu khống chế, trực tiếp nhảy xuống.

“Bùm.”

Nhẹ nhàng một tiếng nhập nội thanh, nhiệt du thêm thân, Lâm Thạch không nhịn xuống phát ra hét thảm một tiếng. Chờ hắn từ đau đớn trung phục hồi tinh thần lại, mới phát hiện chính mình lại thượng kiều, tiếp tục ở nhảy chảo dầu đội ngũ trung.

Lâm Thạch cuối cùng là bị người đánh thức, vừa mở mắt hắn liền thấy một đám thân xuyên cảnh phục người đứng ở hắn trước giường, dẫn đầu nhân đạo: “Lâm Thạch, chúng ta hiện tại lấy cố ý thương tổn tội đem ngươi bắt bớ.”

Lâm Thạch nhìn bọn họ, một đại nam nhân, rơi lệ song hành, bắt lấy bọn họ tay liên thanh nói lời cảm tạ: “Cảm ơn các người, cảm ơn các người!”

Cảnh sát nhân viên: “??”

*

Tần Thư Nhã trực tiếp đem Lâm Thạch cáo thượng toà án, ngày ấy nàng trước công chúng bị hãm ầu đả, mặc kệ nhân chứng vật chứng đều là ở. Luật sư luôn mãi xác định nàng là muốn cáo Lâm Thạch cố ý thương tổn tội hơn nữa muốn ly hôn, lúc này mới tiếp nhận rồi nàng ủy thác.

“Kỳ thật ta gặp rất nhiều gia bạo án, công quyền lực lượng không đủ là một phương diện, nhưng là cũng có rất nhiều, là đem trượng phu tố cáo lúc sau liền hối hận. Các nàng trong lòng tổng tồn hy vọng xa vời, tổng cảm thấy chính mình lại ôn nhu một chút, có lẽ trượng phu liền sẽ không còn như vậy. Thậm chí có rất nhiều, bị gia bạo mấy năm, lại không có dũng khí báo nguy.” Luật sư ngữ khí nhàn nhạt nói, mới ra xã hội thời điểm nàng sẽ sẽ vì này giận này không tranh, chính là lâu rồi, cũng liền chết lặng.

Sẽ có người đối gia bạo nam nhân còn tâm tồn ảo tưởng người, đó là nhất ngu xuẩn. Càng có, bị trượng phu hảo ngôn hảo ngữ nói vài câu, liền từ bỏ giữ gìn tự thân quyền lợi, chỉ có thể giận này bất hạnh.

Nghe vậy, Tần Thư Nhã nhàn nhạt cười một chút, nói: “Ta sẽ không hối hận, ta đã không có lại có thể mất đi.”

Thực mau, phán quyết liền xuống dưới, chỉ là thực đáng tiếc, ly hôn tuy rằng thành công, nhưng là cố ý thương tổn tội, lại không có phán thành công, Lâm Thạch chỉ phải hơn một tháng giam ngăn hạn.

“Hãm thính cái kia luật sư là thành phố nổi danh kim bài luật sư, ngượng ngùng, Tần tiểu thư, làm người thất vọng rồi.” Luật sư tiểu thư

thập phần bất đắc dĩ nói.

Tần Thư Nhã lắc đầu, nói: “Đã đủ rồi, ít nhất, ta không có mình không rời nhà.”

Việt Khê hỏi: “Tần a di, ngài hiện tại tính toán làm sao bây giờ?”

Tần Thư Nhã thật sâu hít vào một hơi, nói: “Ta tính toán rồi đi thành phố A, đi địa phương khác, một phương diện, là không nghĩ ngốc tại nơi này. Mặt khác một phương diện, ta cũng sợ Lâm Thạch tiếp tục tìm ta phiền toái. Hẳn người này, chính là cái bất đắc dĩ.”

Hàn Húc nói: “Ta cảm thấy, Lâm Thạch khả năng không có cơ hội tới tìm ngài phiền toái.”

Hắn cười cười, nói ra như vậy một câu nói không tử tử nói tới, lại nói: “Bất quá thành phố A đối với ngài tới nói là cái thương tâm nơi, đi địa phương khác nhìn xem cũng hảo.”

Tần Thư Nhã mang theo trắng trắng hủ tro cốt rời đi thành phố A, mà ở một tháng lúc sau, Lâm Thạch bị phóng thích, chỉ là hẳn tương đối xui xẻo, từ cảnh sát cục vừa ra tới, liền gặp gỡ tai nạn xe cộ, một chiếc đại xe vận tải trực tiếp từ hẳn hai chân thượng nghiền áp quá, bất đắc dĩ, hẳn hai chân chỉ có thể cắt chi.

Xe vận tải tài xế mồ hôi đầy đầu cùng cảnh sát giải thích: “Ta thật sự không có đâm hẳn, là chính hẳn chạy đến đường cái trung gian.....”

Bị cáng nâng đi Lâm Thạch trên người từ từ rớt xuống một con nhiễm huyết ngàn hạc giấy tới, một người tuổi trẻ cảnh sát đi ngang qua, khom lưng đem này ngàn hạc giấy nhặt lên.

Như thế nào sẽ có một con ngàn hạc giấy?

Bên cạnh truyền đến đồng sự tiếng kêu, tuổi trẻ cảnh sát lên tiếng, tùy tay đem ngàn hạc giấy sủi ở trong túi.

Thành phố A nhị trung.

“Lão đại, người trong tay chính là cái gì a?” Hà Kiến Nhất vừa đến đường cái đối diện mua tam ly trà sữa lại đây, thấy Hàn Húc nhìn trên tay đồ vật, thuận miệng hỏi một câu.

Hàn Húc mặt mày ôn nhuận, cười nói: “Là ngàn hạc giấy a.....”

Nói, hắn liền đem trong tay ngàn hạc giấy tạo thành một đoàn, tùy tay ném ở một bên.

Hà Kiến Nhất trừng mắt to: “Lão đại, người như thế nào đem nó ném?”

“Đã vô dụng, tự nhiên muốn ném!” Hàn Húc nhàn nhạt nói.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 35

Lâm gia sự tình, Việt Khê không có như thế nào chú ý, chính là không chịu nổi bên người có cái thích bô bô Hà Kiến Nhất, tin tức nhưng thật ra linh thông thật sự, Lâm gia phát sinh sự tình gì đều phải chạy tới theo chân bọn họ hội báo một chút.

Chính mình cắt một khối dưa hấu, Hà Kiến Nhất ngồi xồm cửa gặm, một bên cùng Việt Khê còn có Hàn Húc hai người nói hăn mới vừa nghe tới tin tức: “Lâm gia kia lão thái bà, ngày hôm qua bị người đưa vào bệnh viện, bác sĩ nói là nàng trúng gió, nửa đời sau đều đến ở trên giường nằm làm người hầu hạ. Hiện giờ nàng nhũ tử hai chân cắt chi, cũng ở trên giường nằm liệt, này một nhà già trẻ hai cái, này đều đến muốn người hầu hạ. Lâm Thạch không phải có cái tiểu tình nhân sao, kia tiểu tình nhân cũng không phải đèn cạn dầu, trực tiếp cuốn Lâm gia tiền liền chạy.”

Kia Lâm Thạch tiểu tình nhân, phía trước nói qua là kia lão thái thái phương xa chất nữ, Lâm gia già trẻ đều nằm liệt trên giường, cũng không liên hệ người, liền cho nàng gọi điện thoại, chính là ai biết này tiểu phương cũng là cái nhẫn tâm, cầm Lâm gia tiền tài liền chạy. Hiện giờ Lâm gia, đó là có tiền không có tiền, có người không ai, mặt khác những cái đó thân thích cùng bọn họ đã sớm không quan hệ, trong lúc nhất thời lại là không ai quản nằm liệt trên giường hai mẫu tử.

“Muốn ta nói a, đây là báo ứng, làm cho bọn họ không làm nhân sự.”
Gì kiến một thở hốn hển thở hốn hển gặm dưa hấu, chớp mắt một khối dưa

hầu cũng chỉ dư lại dưa hầu da, hân không nhin xuống lại đi cắt một khối.

Này dưa hầu da mỏng gáo hồng, ăn lên thập phần ngọt thanh, lại không phải bên ngoài thị trường thượng bán cái loại này kích thích tố thêm ngọt, mà là thập phần thoải mái thanh tân vị ngọt. Đem này dưa hầu cách giếng như vậy một trăn, ăn lên băng băng lương lương, một ngụm đi xuống, quả thực là mát mẻ tới rồi trong lòng đi, miễn bàn nhiều sáng

Hà Kiến Nhất một biên gặm một bên nói: “Sư phụ, nhà người dưa hầu cũng thật ăn ngon, so bên ngoài ăn ngon nhiều, nếu là bán khẳng định thực bán chạy.”

Cuối cùng một nét bút xong, Hàn Húc nói: “Viện này linh khí dạt dào, trông ra hoa quả tự mang linh khí, bên ngoài đồ vật tự nhiên so không được. Người liên tính tưởng mua, kia cũng không chỗ nào bán đi.”

Nói, hân đem mới vừa họa tốt phù đưa cho Việt Khê, nói: “Sư phụ, nhìn xem ta này trương phù họa đến thế nào.”

Việt Khê duỗi tay cắt một chuỗi quả nho xuống dưới, thuận tay tiếp nhận hân sở họa phù triện nhìn thoáng qua.

Phù thượng xích hồng sắc bút hoa không hề trệ sấp, mỗi một bút mỗi một hoa trung ẩn chứa linh lực đều gãi đúng chỗ ngứa, này đại biểu cho vẽ bùa người đối tự thân linh lực không chế cực cường. Phải biết rằng, phù thượng nhiều một phân thiếu một phân thiếu một phân linh lực, đều sẽ đại đại rơi chậm lại này trương phù phẩm cấp.

Càng khó đến chính là, này trương phù thượng linh lực viên dung như ý, nhìn ra được tới, vẽ bùa người thượng còn có thừa lực, thậm chí là ngênh nhận có thừa. Chỉ là đáng tiếc, vẽ bùa người tựa hồ là linh lực không đủ, có một chỗ linh lực quá mức bạc nhược, bằng không này trương phù khẳng định không chỉ là thượng đẳng linh phù.

“Thượng đẳng linh phù.....” Việt Khê nhìn thoáng qua, đến ra kết luận, sắc mặt bình tĩnh nói: “Cũng không tệ lắm.”

Nói, đem trong phòng lấy ra tới kia một sách phù triệu bách khoa toàn thư toàn bộ ném cho hắn, nói: “Tiếp tục dựa theo này bên trên họa đi.”

Hàn Húc lộ ra một bộ buồn rầu bộ dáng, nói: “Chính là, ta cảm thấy vẫn là có điểm không đúng, sư phụ người là như thế nào họa ra cực phẩm linh phù? Có hay không cái gì bí quyết? Còn có, chính là này một hoa thời điểm, tổng cảm thấy, linh lực vận chuyển có chút trệ sập.”

Việt Khê xụ mặt, trên thực tế lại là thực nhảy nhót đi qua đi, quyết định tự mình chỉ đạo Hàn Húc.

Nàng bắt lấy Hàn Húc tay, nói: “Ta vẽ bùa thời điểm, người dụng tâm cảm thụ ta linh lực lưu động. “

Hàn Húc lập tức cười tủm tỉm gật đầu, để sát vào, Việt Khê trên người thanh nhã mùi hương càng thêm rõ ràng, tựa gần tựa xa, mờ mịt không thể tìm, đó là một loại thập phần thoải mái thanh tân hạt sen hương, làm người được người nóng nảy tâm tình đều nhin không được bình tĩnh trở lại.

“Sư phụ, trên người của người mùi hương thật tốt nghe.” Hàn Húc nhẹ giọng cười nói.

Đang ở gặm dưa hấu Hà Kiến Nhất nhất cái không chú ý, thiếu chút nữa cắn được quai hàm thịt, trong đầu chỉ có một ý niệm —— lão đại đây là ở đùa giỡn sư phụ đi, đúng không, khẳng định đúng vậy!

Cố tình Việt Khê không có gì phản ứng, nghe vậy còn nghe nghe chính mình trên người hương vị, có chút kỳ quái nói: “Chẳng lẽ là bởi vì xuyên chính là ngày hôm qua quần áo, sư?”

Hàn Húc, gì kiến một: “.....”

Việt Khê nắm Hàn Húc tay vẽ một lá bùa, sau đó lấy một loại không chút để ý ngữ khí nói: “Ta lần đầu tiên vẽ bùa chính là cực phẩm linh phù, lão nhân nói ta có thiên phú.”

Hàn Húc lập tức khích lệ nói: “Sư phụ người cũng thật lợi hại.”

Việt Khê rụt rè gật gật đầu.

Lúc này đây, Hàn Húc thập phần thuận lợi liền họa ra một trương cực phẩm linh phù tới, phù thượng linh quang trạm trạm, đây là một trương cực phẩm bình an phù. Bình an phù, danh như ý nghĩa, đó chính là hộ người bình an.

Bên kia Hà Kiến Nhất vánh tai nghe thế, lập tức liền chạy vội tới, ba ba nhìn Hàn Húc, nói: “Lão đại, người này luyện tập phù, có thể hay không tiện nghi bán ta a?”

Hắn ở trong túi đào a đào a, cuối cùng móc ra hai trăm nhiều đồng tiền tới, toàn bộ phóng trên bàn, nói: “Ta toàn thân trên dưới, liền nhiều như vậy tiền.”

Hàn Húc rũ mắt thấy hắn liếc mắt một cái, tâm tình không tồi, cười tủm tỉm nói: “Có thể a, người cầm đi đi.”

Hà Kiến Nhất lập tức liền cao hứng, hắn chính là nghĩ kỹ rồi, hắn mục mục trực đêm ban thường xuyên vẫn về, này trương bình an phù vừa lúc có thể cho nàng mang theo.

Việt Khê đắp băng ghế ở kia cắt quả nho, bên ngoài quả nho rất nhiều còn không có thành thực, chính là nàng trong viện quả nho cũng đã có thể ăn. Này quả nho là cái loại này màu xanh biếc Tiểu Bồ Đào, thành thực lúc sau quả nho bày biện ra một loại gần như trong suốt màu xanh nhạt, ăn lên thập phần ngọt.

Đại bạch đuổi trường cổ nhìn xung quanh, hai ngày này quả nho có thể ăn, nó liền giá đều không yêu đánh, cho nên trên đỉnh đầu trọc kia một khối nhưng thật ra trường ra một chút mao tới.

Trong nhà giàn nho rất lớn, dây nho có đều bò đến ngoài tường đi, nặng trĩu đè ở trên đầu cành, nhìn qua thập phần khả quan, chọc đến lui tới người đôi mắt đều nhin không được hướng lên trên nhìn.

“Mụ mụ mụ mụ, ta muốn ăn quả nho.” Bên ngoài truyền đến tiểu nữ hài mềm mại thanh âm.

Lôi kéo nữ hài trung niên nữ nhân ngẩng đầu nhìn thoáng qua, đồng tử đột nhiên co rút, nói: “Ăn cái gì ăn, nhà này người đồ vật không thể ăn, bọn họ một nhà đều là quái vật.”

Bên ngoài thanh âm không có bất luận cái gì cách trở truyền tiến vào, Hàn Húc cùng gì kiến một đều theo bản năng đi xem Việt Khê biểu tình.

Tiểu cô nương đứng ở trên ghế, ánh mặt trời xuyên thấu qua tầng tầng dây nho mạn gian khe hở chiếu xuống dưới, chiếu vào nàng trắng nõn tinh tế trên má, người có thể thấy trên mặt nàng tinh tế mềm mại lông tơ thượng đều nhiễm một tầng thiện kim sắc quang mang, làm nàng thoát nhìn thập phần ngoan ngoãn vô hại.

Đem một chuỗi quả nho cắt xuống tới, Việt Khê thần sắc tự nhiên nói: “Này phụ cận người, đều bị lão nhân giáo huấn quá. Ta từ nhỏ là có thể thấy các loại người thường sở nhìn không thấy đồ vật, ta cùng bọn họ nói, tất cả mọi người đều không tin ta, còn nói ta là kẻ lừa đảo, cùng nhau chèn ép khi dễ ta.”

Nàng quay đầu, liền thấy Hà Kiến Nhất thật cẩn thận ánh mắt.

Hàn Húc: “Sau đó đâu, người sẽ không khiến cho bọn họ khi dễ đi.”

“Như thế nào sẽ.” Việt Khê trên mặt lộ ra một cái cười tới, như là nhớ tới ai hảo đâu sao hảo ngoạn sự tình tới, “Ta đem bọn họ toàn bộ đều tấu một đồn, lão nhân biết sau, tìm mấy chỉ quý ném nhà bọn họ, đem bọn họ sợ tới mức không được. Có cơ hồ nhân gia, trực tiếp liền chuyển nhà.”

Hà Kiến Nhất: “.....” Đột nhiên không biết nên đau lòng ai.

Nhưng là cũng là cái dạng này nguyên nhân, này phụ cận người không có nhà ai nguyện ý cùng Việt Khê thân cận, liền tính lão nhân đã chết, bọn họ cũng không dám đối Việt Khê thế nào. Bởi vì, Việt Khê tính tình, so lão nhân càng không tốt, khi dễ quá nàng, còn không có đối nàng như thế nào, đã bị nàng cấp tấu nằm sấp xuống.

Hàn Húc vẫn luôn ở luyện tập vẽ bùa, vừa mới bắt đầu họa ra tới còn có cái gì thượng đẳng trung đẳng linh phù, tới rồi phía sau, hẩn sở họa ra tới phù triện, lại tất cả đều là cực phẩm, linh quang chớp động, có thể nói hoàn mỹ.

Không biết bình thường tu giả vẽ bùa là thế nào, Việt Khê chỉ lấy hẩn cùng chính mình đối lập, liền nói: “Cũng không tệ lắm.”

Quả nho thật sự là quá nhiều, một người căn bản ăn không hết, Việt Khê tìm hai cái túi, làm Hàn Húc cùng Hà Kiến Nhất mỗi người xách điểm trở về ăn. Thiển lục trong suốt quả nho thượng bực thiếu thiếu bạch sương, nhìn qua cực kỳ mê người.

Hàn Húc xách theo quả nho đi đến giao lộ nơi đó, giao lộ nơi đó dừng lại một chiếc màu đen xe con, một cái ăn mặc tây trang trung niên nam nhân đi xuống tới, nhẹ nhàng cấp Hàn Húc đem cửa xe mở ra.

Lên xe, phó ngồi trên quản gia đem chuẩn bị tốt khăn đưa cho Hàn Húc, cười nói: “Thiếu gia hôm nay chơi đến vui vẻ sao?”

Hàn Húc gật đầu, tiếp nhận khăn cần thận đem ngón tay mỗi một chỗ đều cọ qua, hần thuận miệng đáp: “Cũng không tệ lắm.”

Xe chậm rãi khai ly này phiến địa phương, Hàn Húc quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ. Thành phố A phồn hoa, nơi nơi đều là bê tông cốt thép, tràn ngập hiện đại hơi thở, mà này một chỗ địa phương, lại là lâm ẩm trải rộng, nếu là hiểu phong thủy người tới xem, sẽ tự phát hiện, nơi này phong thủy thật tốt, là một chỗ khó được bảo địa.

Ở chỗ này cư trú, đối thân thể khí vận đều có lợi thật lớn.

Quản gia quay đầu tới nói: “Đúng rồi thiếu gia, ngài làm điều tra đồ vật, đã có tin tức. Nghe nói Giang gia trên tay có một viên, kia Phật châu nhìn qua thật là có cái tên tuổi, mặc kệ khai cái gì giá cả, kia Giang tứ thiếu gia đều không muốn nhả ra. Hơn nữa, kia Giang tứ thiếu gia hiện giờ còn sinh quái bệnh, đi đứng không tốt, nghe người ta nói, hần đem này viên Phật châu vẫn luôn bên người mang theo.”

“Giang gia tứ thiếu gia?” Hàn Húc nghe cái này xưng hô, nhưng thật ra cảm thấy có chút lạ tai.

Quản gia nói: “Lần trước phu nhân đưa cho ngài oa oa, chính là Giang tứ thiếu gia thê tử sở làm.”

Nói đến cái này, Hàn Húc nhưng thật ra nghĩ tới.

Lần trước Hàn mẫu tặng hần một cái oa oa, Hàn Húc sẽ nhớ rõ, vẫn là bởi vì kia oa oa trên người bao phủ vài phần loãng nguyên lực, nguyên lực cùng linh lực bất đồng, loại này đồ vật phía trên nguyên lực, là bởi vì người chế tạo khuynh tấn hần toàn tâm toàn ý ái, làm oa oa đồ vật nhiều vài phần linh tính.

“Nghĩ tới.” Hàn Húc bưng tỉnh, “Tuổi lớn, ký ức cũng càng ngày càng không hảo.”

Quản gia bị hăn chọc cười, nói: “Thiếu gia ngài mới mười tám tuổi.”

Hàn Húc cười mà không nói.

Quản gia lại nói: “Bất quá, có người nói kia Giang tứ thiếu gia, không giống như là sinh bệnh, đảo càn như là trúng tà. Giang tứ thiếu gia còn thả ra lời nói, muốn tìm kiếm một ít có đặc thù tài năng nhân vi hăn chữa bệnh, ai có thể chữa khỏi hăn bệnh, hăn liền đem Phật châu cho ai, còn sẽ cho ra phong phú thù lao.

Nghe vậy, Hàn Húc tức khắc như suy tư gì.

Phong phú thù lao sao?

Như vậy, nhưng thật ra còn có thể lại cứu giúp một chút!Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẢI CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 36

Giang gia ở thành phố A, đảo cũng coi như là một đại gia tộc, ở tại thành phố A nổi danh một mảnh hào môn khu, tại đây phiến địa phương, người tùy tiện chuyển một vòng, kia đều là kẻ có tiền. Giang tứ thiếu gia sinh quái bệnh, này tại thượng lưu cái kia vòng luẩn quẩn đã không phải bí mật, hải này bệnh nghe nói rất kỳ quái, nếu là có bao nhiêu kỳ quái, có biết đến người lên lút nói.

“Nghe nói Giang tứ thiếu gia nửa người dưới, toàn bộ đều biến thành tượng đất!”

Đương nhiên, điểm này, tin tưởng người có, không tin người tự nhiên cũng có. Bất quá nghe nói Giang gia còn thỉnh không ít kỳ nhân dị sĩ tới vì Giang tứ thiếu gia chữa bệnh, xem ra này bệnh thật là có một chút quái dị chỗ.

Rộng lớn phòng khách bên trong ngòi sáu bảy cá nhân, những người này từng người ngồi ở một góc, cho nhau chỉ gian không có giao lưu, tuy rằng không quen biết, nhưng là phía dưới lại là sóng ngầm kích động, mỗi người đều không dấu vết đánh giá những người khác.

Bọn họ những người này đều là tiến đến cấp giang tứ thiếu gia chữa bệnh, trên tay cũng đều có chút tài năng, làm bọn họ này một hàng, yêu cầu thời gian tích lũy, tuổi chính là tư lịch, cho nên giống nhau kêu đến ra tên gọi tới, năm ấy kỷ đều không nhỏ. Này trong phòng người đó là như thế,

đại đa số đều là thượng số tuổi, trong đó có một cái lão nhân càng là đáng người khô gầy, trên mặt nếp uốn trải rộng, một khuôn mặt nhăn dóm đó giống như là phơi khô quả quýt da, tuổi không biết bao lớn rồi, phảng phất gió thổi qua liền đổ.

Bất quá, tại đây một đám người, có hai người lại là thực thấy được. Đó là một nam một nữ, nói đúng ra, là một cái nam hài cùng nữ hài, cùng những người khác hoàn toàn bất đồng, này hai người tuổi trẻ đến quá phận, trên mặt tính trẻ con chưa thoát, sợ là liền hai mươi tuổi đều không có.

“Tiểu hài nhi, nơi này cũng không phải là các ngươi tới chơi đùa địa phương, vẫn là mau mau rời đi đi.” Một cái trung niên nam nhân nhìn hai người, lời nói thâm thía nói.

Như vậy tiểu hài tử tới nơi này, quả thực chính là tới chơi.

Ngồi ở trên sô pha nam hài quay đầu tới, một khuôn mặt cười rộ lên làm người giống như mộc xuân phong cảm giác, làm nhìn đến người đều nhìn không được âm thầm tán một tiếng, hảo một cái phú quốc vinh hoa, sống lâu trăm tuổi tướng mạo, trong đó lại mang theo nhàn nhạt tử kim chi khí. Tử kim chi khí, này đại biểu đứa nhỏ này trong nhà có người quyền cao chức trọng.

Như vậy mệnh cách, kia hoàn toàn là ngàn dặm chọn một hảo mệnh cách, đứa nhỏ này trong nhà cảm thấy là có ngật trời phú quý cùng quyền thế.

“Thúc thúc, chúng ta cũng không phải là tới chơi, chúng ta cũng là tới cấp giang tứ thiếu gia chữa bệnh.” Nam hài cũng chính là Hàn Húc mở miệng nói.

Trung niên nam nhân nói: “Người này không phải đang nói cười sao? Các ngươi hai đứa nhỏ, có thể biết cái gì?” Ngỡ khí gian, đối với hai người,

là thập phần coi khinh, hoàn toàn liền không đưa bọn họ hai người xem ở trong mắt.

Thật sự là hai người thật sự quá tuổi trẻ, này vừa thấy, sợ là còn không có thành niên đi.

Hàn Húc nói: “Không thử xem, thúc thúc ngài như thế nào biết, chúng ta không được đâu?”

Nam nhân còn muốn nói cái gì, bên cạnh vị kia da mặt nhăn dúm đó, nhìn qua gầy đến chỉ còn một phen xương cốt lão nhân chậm rì rì nói: “Hạ chung, nhân gia tiểu hài tử tưởng thử một lần, người cần gì phải ngăn trở nhân gia. Nói không chừng, nhân gia so người còn muốn lợi hại.”

Hàn Húc lập tức cười tùm tùm nói: “Vẫn là vị này gia gia thật tinh mắt, ta cùng sư phụ ta, kia đều là rất lợi hại.”

Sư phụ?

Nghe được hắc nói, đại gia mới chú ý tới ở hắc bên người, vẫn luôn không vội không chậm gặm quả táo tiểu cô nương.

“Di?” Vị kia lão nhân nhìn đến Việt Khê, đột nhiên nhẹ di một tiếng, “Này tiểu cô nương tướng mạo, ta thế nhưng nhìn không thấu?”

Nghe vậy, những người khác cũng là cả kinh.

Này gầy ba ba lão nhân, ở thành phố A cũng coi như là rất có danh khí. Hắc họ Thư, gọi là gì những người khác liền không rõ ràng lắm, người khác đều kêu hắc một tiếng Thư đại gia.

Thư đại gia người này nhất am hiểu, không phải trừ tà hàng quỷ, mà là xem tướng bói toán chi thuật, hơn nữa xem tướng thực chuẩn. Có thể làm

hắn đều nhìn không ra tướng mạo, trên đời này sợ là không có bao nhiêu người.

Cái này, mọi người xem hướng Việt Khê ánh mắt nháy mắt liền có chút thay đổi. Đương nhiên cũng có người không để bụng, có lẽ cô nương này thiên phú bất phàm, còn có kỳ ngộ, chính là nàng tuổi thật sự là quá nhỏ, mãnh hổ tuy hung, chính là ấu hổ, lại còn không đến mức muốn cho bọn họ đem người để ở trong lòng.

Đối mặt mọi người nghi hoặc đánh giá ánh mắt, Hàn Húc cùng Việt Khê, lại là không hề có đã chịu ảnh hưởng, vẫn là trấn định tự nhiên, thờ ơ.

Một đám người ở phòng khách vẫn luôn ngồi một giờ, thẳng đến tất cả mọi người đều có chút không kiên nhẫn, mới có một cái ăn mặc âu phục như là giang gia quân gia nam nhân đẩy một cái ngồi xe lăn thanh niên đi đến.

Mọi người ánh mắt trước tiên liền dừng ở ngồi ở trên xe lăn thanh niên, trong lòng đại khái đoán được người này thân phận, sợ là chính là vị kia sinh quái bệnh, đi đứng không tốt giang tứ thiếu gia đi.

Quân gia mở miệng, cũng là chứng thực đại gia suy đoán: “Đây là nhà của chúng ta tứ thiếu gia, cũng là lần này chúng ta mời các vị tiến đến mục đích.”

Giang tứ thiếu gia là cái bộ dáng thập phần xuất sắc nam nhân, đặc biệt là một đôi mắt, mắt phiếm đào hoa, người như vậy nhất phong lưu đa tình, hơn nữa được trời ưu ái hảo bộ dạng, nhìn qua cũng là chọc không ít phong lưu nợ. Nghe nói hắn mẹ đẻ chính là cái khó được đại mỹ nhân, bằng không cũng sẽ không đem giang gia gia chủ mê đến thất điên bát đảo, còn sinh hạ giang tứ thiếu gia.

Đúng vậy, giang tứ thiếu gia là cái tư sinh tử, ở 5 năm trước bị tiếp hồi giang gia, lúc ấy cũng bị thượng lưu trong vòng người tầm tặc bảo vệ đã

lâu. Vị này giang tứ thiếu gia chính là cái lợi hại nhân vật, là giang gia đông đảo tử sinh tử trung duy nhất có thể bị chính thức nhận hồi giang gia. Sau đó, ở hai năm trước, cùng một cái bình thường cô nương kết hôn.

Việt Khê âm thầm đánh giá vị này tứ thiếu gia, vị này tứ thiếu gia sắc mặt thanh hắc, tầm mắt mang theo thực trọng bóng ma, xem ra là thật lâu không có ngủ quá an ổn giấc. Hắn ngồi ở trên xe lăn, trên đùi cái một trương hơi mỏng thâm lông, lộ ở bên ngoài một đoạn thủ đoạn nhìn qua thập phần gầy ốm.

“Chúng ta tứ thiếu gia ở nửa năm trước được quái bệnh, một đôi chân chậm rãi biến thành tượng đất, nhìn rất nhiều bác sĩ, đại gia cũng là bó tay không biện pháp.” Nói, quân gia duỗi tay đem tứ thiếu gia trên đùi thâm lông cấp vạch trần.

Đãi thấy rõ tứ thiếu gia nửa người dưới, ở đây nhân tâm trung đều nhin không được âm thầm kinh hãi.

Chỉ thấy từ đầu gối chỗ đi xuống, vị này tứ thiếu gia một đôi chân hoàn toàn liền thay đổi, không hề là nhân loại huyết nhục chi thân, mà là đen nhánh như là bị người dùng bùn đất cấp nặn ra tới một đôi chân, xấu xí mà quỷ dị. Đại khái là thiếu hơi nước, này song tượng đất trên đùi nứt ra một đạo lại một đạo vết rách, phảng phất tại hạ một khắc liền sẽ vỡ vụn mở ra.

“Vừa mới bắt đầu biến thành bùn đất địa phương chỉ là ngón chân, chính là theo thời gian chuyển dời, ta chân, cẳng chân..... Hiện tại thậm chí là tay của ta, đều biến thành cái dạng này.” Tứ thiếu gia mở miệng, đại khái là thật lâu không há mồm nói chuyện qua, hắn thanh âm có chút nghẹn ngào, như là kim loại ma xát thanh âm, có chút chói tai.

Hắn duỗi tay gỡ xuống trên tay mang bao tay, cái này đại gia mới phát hiện, ngay cả hắn tay, cũng biến thành bùn đất bộ dáng.

“Nếu chư vị bên trong có có thể trị hảo ta bệnh người, ta sẽ cho người phong phú thù lao, hơn nữa này viên phật châu.” Hắc ý bảo quản gia, đem treo ở trên cổ kia viên phật châu lấy ra.

Đó là một viên chỉ có ngón cái lớn nhỏ Phật châu, mượt mà bóng loáng, càng quan trọng là, này viên phật châu thượng quanh quần khổng lồ lực lượng, phật quang chiếu khắp, ẩn chứa thật lớn Phật khí.

Nhìn đến này viên phật châu, người tới bên trong có mấy người hai mắt chính là sáng ngời, xem ra bọn họ lúc này đây tới, chính yếu chính là vì này viên phật châu.

“Nếu không có này viên phật châu ở, vị này tứ thiếu gia đã sớm đã toàn bộ hóa thành tượng đất.” Việt Khê nhàn nhạt nói.

Hàn Húc tới gần nàng, thấp giọng hỏi: “Sư phụ, vị này tứ thiếu gia đây là ra cái gì vấn đề?”

Việt Khê lắc lắc đầu, nói: “Tạm thời còn không rõ ràng lắm, bất quá, nhìn dáng vẻ, rất lớn có thể là đã chịu nguyên rủa, cực kỳ cường lực nguyên rủa, chờ hạ chúng ta có thể nhìn xem.”

Vị kia thư đại gia mở miệng nói: “Không biết tứ thiếu gia ở sinh này quái bệnh phía trước, nhưng có phát sinh sự tình gì sao? Không có khả năng không có bất luận cái gì nguyên nhân, tứ thiếu gia liền sinh loại này quái bệnh.”

Tứ thiếu gia rũ xuống đôi mắt, trên mặt biểu tình nhìn qua có vài phần bi thương, hắc áp lực bi thương nói: “Khi đó, thê tử của ta vừa mới mất. Kỳ thật không đối gặt đại gia, ta tổng cảm thấy, này hết thảy đều là ta mất thê tử việc làm. Chúng ta đã từng phát quá thề, sinh cùng khâm chết cùng quách, a Thanh đại khái là luyện tiếc ta, còn nhớ rõ chúng ta lời thề, muốn cho ta đi xuống bồi nàng.”

Nói, hẩn trong mắt rưng rưng, bộ dáng bi thương không thôi, cười khổ nói: “Ta biết ta thực xin lỗi nàng, ta là cái người nhu nhược. Chính là, ta thật sự còn không muốn chết.”

Mọi người có chút trầm mặc, không biết nên như thế nào đánh giá tứ thiếu gia, nếu nói hẩn phụ lòng, kia thật cũng không phải. Có lẽ câu kia “Sinh cùng khâm, chết cùng quách”, nói thời điểm tứ thiếu gia là thiệt tình. Chính là như vậy lời thề, lại có bao nhiêu người có thể làm được đâu, có bao nhiêu người, có thể không sợ hãi tử vong, thật sự bởi người yêu cùng đi chết đâu?

Chỉ có thể nói, tứ thiếu gia cũng chỉ là cái người thường mà thôi.

“Ta gần nhất năm mơ thường xuyên sẽ mơ thấy a Thanh, nàng làm ta bởi nàng cùng đi chết, niệm lúc trước nàng thích nhất kia đầu thơ 《ta nông từ》, nói là muốn đem ta biến thành tượng đất, cùng nàng xoa ở bên nhau, người trung có ta, ta trung có người.” Tứ thiếu gia sắc mặt mang theo hoảng sợ, thực hiển nhiên là bị dọa đến không nhẹ.

Có người hỏi: “Kia tứ thiếu gia là muốn cho ta như thế nào làm?”

Tứ thiếu gia lấy lại bình tĩnh, ngẩng đầu lên, nói: “Ta tìm các người tới, là muốn cho các người chữa khỏi ta bệnh, cũng muốn cho các người hỗ trợ siêu độ thê tử của ta. Xét đến cùng, là ta..... Là ta Giang Ngọc Xuyên thực xin lỗi nàng.”

Nói dừng một chút, hẩn lại nhin không được bổ sung nói: “Nếu có thể nói, ta hy vọng đại gia không cần thương đến thê tử của ta. Thù lao thượng, là hoàn toàn không thành vấn đề. Nói như thế nào cũng là phu thê một hồi, lại là ta phụ nàng trước đây, ta muốn nàng hảo hảo đi chuyển thế đầu thai, chỉ cần không cần lại quán lấy ta liền hảo.”

Yêu cầu thật đúng là nhiều!

Có người nói: “Ấn tứ thiếu gia theo như lời, tứ phu nhân, sợ là đã biến thành lệ quỷ, như vậy ác quỷ, rất khó lại nhập luân hồi, muốn siêu độ cũng không phải một việc đơn giản.”

“Đúng vậy, chính yếu là, lệ quỷ không như vậy dễ đối phó, hơi không chú ý, chúng ta sợ là cũng đến có hại.”

“Chính là a, trong lúc này, chúng ta cũng không thể bảo đảm, sẽ không bị va chạm người thê tử.”

Tứ thiếu gia nghĩ nghĩ, cắn răng nói: “Ta cũng biết yêu cầu của ta là làm khó người khác, ta theo như lời, chỉ là ta hy vọng, đại gia không cần khó xử. Đến lúc đó, cũng không cần bận tâm ý nghĩ của ta.”

Mọi người gật đầu, ám đạo vị này tứ thiếu gia thật đúng là nhân từ nương tay, ngoài miệng đáp: “Nhất định nhất định, tứ thiếu gia yên tâm chính là.”Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 37

“Hàn tiên sinh, Việt tiểu thư, đây là các người nhà ở!”

Giang gia người hầu lãnh bọn họ đi vào phòng cho khách, giang gia rộng rãi, liên tính là phòng cho khách cũng là tráng lệ huy hoàng, đầy đủ mọi thứ. Nhưng là cũng không biết như thế nào, như vậy xinh đẹp sạch sẽ nhà ở, lại cho người ta một loại thập phần bị đè nén âm u cảm giác.

Hàn Húc ở trong phòng xoay hai vòng, đi đến cửa sổ sát đất trước đem cửa sổ cấp toàn bộ mở ra, tức khắc bên ngoài thanh phong thổi vào tới, làm người nhện không được thật sâu thở hắt ra.

Xoay đầu tới, Hàn Húc chú ý tới Việt Khê như suy tư gì bộ dáng nhện không được đi tới hỏi: “Sư phụ, người suy nghĩ cái gì?”

Việt Khê nói: “Ta suy nghĩ Giang Ngọc Xuyên cái kia Phật châu..... Tổng cảm thấy, bên trên hơi thở rất quen thuộc, ta giống như ở nơi nào gặp qua.”

Như vậy nồng đậm Phật quang, thực hiển nhiên, nó đeo giả nhất định là cái Phật hiệu cực kỳ tinh vi người, liên quan hẳn sở đeo Phật châu cũng lay dính Phật khí, tự thành Linh Khí, trừ tà tiêu tai. Liên tính không có mặt khác pháp thuật thêm vào, gần chỉ là như vậy một viên Phật châu, liên đủ để cho vu thuật yêu ma quỷ quái sợ hãi không thôi.

Như vậy thứ tốt, nếu là gặp qua một mặt, lại sao có thể sẽ quên, cho nên Việt Khê thực mau liền nhớ tới chính mình ở nơi nào xem qua vật như vậy.

“..... Ta nhớ rõ Vạn thúc đưa cho người kia viên hạt châu, bên trên hơi thở cùng cái này hoàn toàn tương đồng.” Việt Khê bưng tỉnh, quay đầu xem Hàn Húc, “Kia hạt châu người mang sao?”

Hàn Húc gật đầu, từ trong túi móc ra một cây tơ hồng tới, kia tơ hồng thượng chỉ xuyên một viên màu vàng nhạt hạt châu, châu thân bóng loáng, hình như có quang mang chớp động, mang theo một loại oánh nhuận mỹ lệ thái độ. Đương nhiên, này chỉ là hạt châu này bề ngoài, để cho người kinh ngạc cảm thán chính là châu trên người kích động phát quang, người thường nhìn không thấy, nhưng là tu giả lại có thể nhìn đến bên trên kim hoàng sắc phát quang, kim hoàng sắc vàng sáng không lồ lại không chói mắt.

Việt Khê hồi tưởng một chút, hỏi: “Vạn thúc tặng cho người thời điểm, này hạt châu thượng phát quang có như vậy cường sao?”

Hàn Húc nga một tiếng, nói: “Lấy về tới ta phát hiện này hạt châu mặt ngoài nhiều một tầng bùn lầy, đại khái là bởi vì thời gian lâu lắm, bên trên lầy dính tro bụi liền biến thành một loại bảo hộ màng, ta thuận tay liền đem nó cấp gõ nát. Đại khái là bởi vì cái này đi, cho nên phát quang biến cường.”

“Gần là một viên Phật châu trên người liền có được như vậy cường đại phát quang, hãn chủ nhân, cũng không biết là cỡ nào lợi hại Phật tu.” Việt Khê lần đầu tiên trong lòng có chút tò mò một người.

Bất quá nghĩ đến, Phật tu như vậy thâm hậu người, cũng không phải là bừa bãi vô danh hạng người.

Hàn Húc thanh âm bình tĩnh hỏi: “Sư phụ người rất hiểu kì sao? Ta nhưng thật ra đối người này có điểm hiểu biết.”

Việt Khê quay đầu xem hắn.

“Đó là ở 1500 năm trước đi, khi đó Tu Giới trăm nhà đua tiếng, vô số thiên tài quật khởi. Đối với các tu sĩ tới nói, đó là một cái cực kỳ náo nhiệt phồn hoa thời đại. Mà ở này đó thiên tài bên trong, lại có một người cực kỳ chú mục, hắn là chùa Hộ Quốc chủ trì đệ tử, pháp hiệu Minh Kính. Minh Kính người này, chính là ngàn năm cũng khó được một ngộ thiên tài, bất quá ngắn ngủn mấy năm, Phật tu cũng đã viên siêu hẵn sư phụ. Chờ đến hẵn thành niên hết sức, bầu trời càng là giáng xuống vạn trượng Phật quang, vô số người đều công bố, hắn là bầu trời Phật Đà chuyển thế. Không hề nghi ngờ, hắn chính là đương thời đệ nhất nhân, tu vi đã đến đến trần chi cảnh, liền kém một bước liền có thể thành Phật. “

Việt Khê nghe được nghiêm túc, nghe đến đó, xem Hàn Húc dừng một chút, nhin không được tò mò hỏi: “Sau đó đâu?”

Hàn Húc cười, cảm thán giống nhau nói: “Sau đó a..... Sau đó thiên hạ lén lút sậu khởi, không biết từ khi nào bắt đầu, toàn bộ đại địa đều bị tà khí tứ nhiễm, mọi người tính tình trở nên tàn bạo, nơi nơi đều có thể thấy tranh đấu chiến loạn, khi đó khắp thiên hạ đều rối loạn. Mà Tu Giới người phát hiện, đó là bởi vì có tà khí tác loạn, toàn bộ Cửu Châu phía dưới có một cổ diệt thế tà ma chi khí.”

“Tà ma chi khí vô hình, nó là nhân loại các loại mặt trái cảm xúc sở tụ tập mà thành, căn bản không có tiêu diệt biện pháp, chờ đợi mọi người chỉ có bị tà khí sở ăn mòn, đi hướng hủy diệt. Mà lúc này, vị này Minh Kính pháp sư đứng ra, hắn bản thân Phật cốt thiên thành, nguyện ý lấy mình thân là phong ấn, trấn áp dưới nền đất tà khí. Hắn đem thân hình hắn chia làm bốn cái bộ phận, trấn áp dưới nền đất hạ bốn cái tà khí nhất khổng lồ địa phương, tà khí lúc này mới có thể bình tĩnh.”

Hàn Húc ngữ khí cực kỳ bình tĩnh, nói xong này đoạn lịch sử, hần vuốt ve trong tay Phật châu, nói: “Này viên phật châu, đó là vị này Minh Kính pháp sư trên đời là lúc trên người sở đeo lần tràng hạt trung một viên, tổng cộng có 108 viên. Bất quá, theo thời gian trôi đi, kia xuyên lần tràng hạt tựa hồ cũng đứt gãy, 108 viên phật châu toàn bộ tan đi ra ngoài.”

“Khắp thiên hạ đều khen vị này Minh Kính pháp sư đại nghĩa, sư phụ, nếu đổi thành là người, người sẽ như thế nào làm?” Hàn Húc cười hỏi.

Việt Khê tự hỏi một chút, lắc lắc đầu nói: “Đổi thành ta nói, ta khẳng định liền làm không được, ta cảm thấy ta tồn tại khá tốt, mới không cần vì những người khác đi tìm chết.”

Hàn Húc cười, không có tiếp tục cái này đề tài, nhưng thật ra nhắc tới một cái khác đề tài, hỏi: “Sư phụ, đối với cái kia giang tứ thiếu gia bệnh, người có hay không cái gì ý tưởng? Vị kia tứ thiếu gia nói chính là thật sự? Thật là hần thê tử quỷ hồn ở tác loạn?”

“Này đồng tòa nhà, đích xác có âm khí, chính là âm khí thực đậm, cũng không như là có quỷ bộ đáng.” Việt Khê đi đến ban công tùy ý nhìn thoáng qua bốn phía, “Nếu vị kia tứ thiếu gia theo như lời chính là thật sự, là hần thê tử sau khi chết quỷ hồn tác loạn, như vậy hần thê tử quỷ hồn khẳng định có không tầm thường địa phương. Đáng tiếc vị kia tứ thiếu gia không được chúng ta chạm vào hần chân, cũng không biết hần chân như thế nào biến thành như vậy, ta thật là có điểm tò mò.”

Cũng có người đưa ra muốn xem một chút vị kia tứ thiếu gia biến thành bùn đất chân, đáng tiếc nhắc tới ra tới, tứ thiếu gia biểu tình lập tức liền âm trầm đến mau tích ra thủy tối, trực tiếp liền cự tuyệt bọn họ.

Việt Khê nhìn thoáng qua sắc trời, nói: “Chờ buổi tối đi, nếu vị này tứ phu nhân âm hồn thật sự tồn tại, đối với chúng ta này đó muốn tới tiêu diệt

nàng người, không có khả năng không có động tác. Chúng ta hiện tại phải làm, chính là chờ.”

Cơm chiều là người hầu đưa đến bọn họ trong phòng, Hàn Húc gọi lại muốn rời đi người hầu, mỉm cười hỏi:” Tỷ tỷ, chúng ta tưởng muốn hỏi thăm người một ít việc. “

Hàn Húc người này cười rộ lên đối người lực sát thương hoàn toàn là max cấp bậc, tự mang hảo cảm buff, cũng chính là người khác thấy hấn ánh mắt đầu tiên liền nhìn không được cảm thấy, a, này tuyệt đối là cái người tốt a. Hơn nữa hiện tại tuổi còn nhỏ, vị này tuổi hơi đại trung niên nữ nhân thấy hấn, chỉ cảm thấy này thật là một cái ngoan ngoãn ôn hòa hài tử.

“Người muốn hỏi cái gì a?” Nàng lập tức liền hỏi.

Hàn Húc lộ ra một cái tươi cười tới, nói: “Ta muốn hỏi một chút, tứ thiếu gia cùng hấn thê tử cảm tình thế nào a? Vị này tứ nãi nãi là cái cái dạng gì người, lại là như thế nào qua đời a?”

Trung niên nữ nhân ai một tiếng, nói: “Chúng ta tứ thiếu gia cùng tứ phu nhân cảm tình kia kêu một cái hảo, lúc trước tứ thiếu gia vì cùng tứ nãi nãi ở bên nhau, còn kém điểm bị lão gia trục xuất khỏi gia môn. Các người cũng biết, này đó đại gia tộc, thực để ý thiên kiến bè phái, tứ nãi nãi không gia thế không bối cảnh, lão gia phu nhân bọn họ đều thực phản đối việc hôn nhân này.”

“Hai người kết hôn lúc sau, cảm tình vẫn luôn thực hảo, tứ nãi nãi tính tình cũng hảo, đãi nhân thập phần ôn nhu. Tứ nãi nãi còn khai một cái oa oa cửa hàng, kêu “Long phượng trình tường”, sinh ý cũng đặc biệt hảo, này cũng làm đại gia xem với con mắt khác. Ai, đáng tiếc tứ nãi nãi mệnh không tốt, mắt thấy nhật tử quá đến càng ngày càng tốt, lại sinh bệnh, bị bệnh vài tháng, liền như vậy đi. Tứ nãi nãi sau khi chết, tứ thiếu gia chính là khổ sở thật lâu.”

Người hầu lại nói tiếp cũng là vẻ mặt bóp cổ tay đáng tiếc, hiển nhiên là đáng tiếc vị này tứ nãi nãi hồng nhan bạc mệnh.

“Muốn ta nói, này tứ thiếu gia đối tứ nãi nãi tốt như vậy, tứ nãi nãi sau khi chết thế nhưng còn quần lấy tứ thiếu gia, muốn tứ thiếu gia đi bồi nàng, này cũng thật sự là thật quá đáng.”

Việt Khê bọn họ cũng nhìn ra được tới, sợ là toàn bộ giang trạch trên dưới người ý tưởng đều cùng cái này người hầu tưởng giống nhau.

“Chúng ta tứ nãi nãi thích nhất làm oa oa, bất quá tứ nãi nãi sau khi chết, tứ thiếu gia đem sở hữu oa oa đều thu hồi tới, cũng không biết gác qua đi đâu vậy.”

Chờ người hầu rời đi, Hàn Húc sách một tiếng, nói: “Cũng không biết vị này tứ thiếu gia đối hãn thê tử rốt cuộc là chân tình vẫn là giả ý, nếu là chân tình, kia còn hảo thuyết. Nhưng nếu là giả ý, thật sự chỉ có thể nói, vị này tứ thiếu gia kỹ thuật diễn, không đi đương diễn viên thật sự là đáng tiếc. Nếu là làm diễn viên, còn có thể cho chúng ta quốc gia phụng về một tòa Oscar tiểu kim nhân cũng nói không chừng, còn có thể vì nước làm vẻ vang.”

Hai người cơm nước xong không có việc gì nhưng làm, liền đi hoa viên tiêu thực, cuối cùng đi vào phía sau một cái đại hồ nước.

Hồ nước biên thập phần an tĩnh, không có tiếng chim hót, cũng không có ếch tiếng kêu, càng không có ve minh thanh, chỉ có một hồ hoa sen theo gió đong đưa, quấy loạn mồn muồn trì thủy.

Việt Khê nhìn về phía trong hồ, này hồ nước hoa sen cũng không biết là như thế nào dường, khai đến thập phần kiều diễm, ánh cháy hồng ánh nắng chiều, bịt kín một tầng cực kỳ yêu dã nhan sắc.

“Hồ nước phía dưới có cái gì.” Việt Khê mở miệng nói.

Này hồ nước bên trong mang theo thực đậm âm khí, giống âm khí loại đồ vật này, trong đó rất nhiều địa phương đều có, đặc biệt là loại này có thủy địa phương. Chính là cái này hồ nước bên trong âm khí lại không giống nhau, bên trong lại nhiều điểm cái gì.

Việt Khê đi đến khoảng cách hồ nước bốn bước khoảng cách, tả hữu nhìn nhìn, ở góc tường tìm một cây côn tử, sau đó cầm gậy gộc trên mặt đất bào lên.

Nơi này dựa vào hồ nước, hơi ẩm thực trọng, bùn đất đều là mềm, rất là ẩm ướt.

Theo lý thuyết, đây là không nên, này hồ nước thủy cũng không có mạn quá mặt đất, kia này trên mặt đất thủy là từ đâu ra?

Việt Khê đào hai hạ, rốt cuộc đào tới rồi thứ gì, nàng động tác một đốn, nhanh hơn tốc độ, thực mau đem bên trong đồ vật đào ra tới.

Đó là một cục đá đương nhiên này cục đá tự nhiên không phải bình thường cục đá, ở nó bên ngoài còn bọc một trương màu vàng phù triện, cũng không biết là ai chôn ở này đến.

Việt Khê đem phù triện triển khai, Hàn Húc đi theo ngồi xổm xuống, tò mò hỏi: “Sư phụ, đây là cái gì phù?”

“..... nhất khí trấn thiên phù, này trương phù chính là rất khó thấy.” Việt Khê phiên một chút, này trương phù, lão nhân cùng nàng nói qua, cái này phù rất là hi hữu, đối vế bùa người yêu cầu rất cao, cho nên rất khó họa. Đương nhiên, này trương phù hiệu quả cũng rất mạnh.

Này phù thông thường là trấn áp trừ tà, giống nhau dùng để trấn áp những cái đó quỷ quái tà ma. Mà này trương phù bị đặt ở này hồ nước bên cạnh, muốn trấn áp đồ vật, tự nhiên là không cần nói cũng biết.

Kia hồ nước bên trong, khẳng định có thứ gì, vẫn là làm vị kia tứ thiếu gia sợ hãi không thôi, tưởng đem nó cấp trấn áp tại đây hồ nước bên trong.

Hoàng hôn như hỏa, cuối cùng một mặt tà dương lọt vào đường chân trời bên trong.

—— trong không khí hơi thở, thay đổi!Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 38

Cuối cùng một mặt tà dương đều đi vào đường chân trời, đúng là ngày cùng đêm giao hội, âm khí sậu sinh. Chân trời một mảnh lửa đỏ, toàn bộ giang trạch xa xa nhìn lại bao phủ một tầng màu xám nhạt sương mù, làm người cảm thấy thập phần bất tường.

Một đạo thanh phong xoăn tới, rõ ràng là đại mùa hè, này cổ phong lại vô cùng lạnh lẽo, bọc thấm người hơi nước, thổi đến nhân thân thượng đến xương vô cùng, thẳng làm người nhin không được run lập cập, nổi da gà đều đi lên.

Hàn Húc đột nhiên đi một tiếng, nâng lên ướm dầm dề chân nhìn thoáng qua, có chút kỳ quái nói: “Nơi nào tới thủy a?”

Việt Khê xoay người, phía sau hồ nước trung hoa sen theo gió đong đưa, nhan sắc phấn nộn, nhìn qua khai đến càng thêm nhiệt liệt xinh đẹp, hồ nước trung thủy không biết khi nào mạn qua đất bằng, an an tĩnh tĩnh hướng tới bốn phía mãn tràn ra.

Hồ nước trung âm khí đại tác phẩm, giống như là khai áp nước sông, diên cuồng hướng tới bên ngoài kích động.

Hàn Húc hỏi: “Đây là trong ao đồ vật muốn ra tới?”

Hồ nước trung lá sen xanh biếc, nước ao vẫn đục, bên trong trừ bỏ khai đến chính sáng lạn hoa sen, liền một cái cá đều nhìn không thấy, toàn

bộ hồ nước nhìn qua tử khí trầm trầm một mảnh, không có bất luận cái gì sinh khí.

Việt Khê trực tiếp đi đến hồ nước biên, cúi đầu hướng trong nước nhìn lại.

Vẫn đục trong nước mờ mờ ảo ảo có cái gì, bên tai tựa hồ truyền đến tiểu hài tử hì hì tiếng cười. Việt Khê ánh mắt bắn khoản, sau đó hồ nước cái đáy đột nhiên có vô số đôi mắt mở, này vô số đôi mắt trực tiếp cùng nàng đối thượng mắt, ánh mắt mang theo thật sâu ác ý.

Việt Khê: “.....”

Từ trong túi móc ra một phen phù triện tới, cũng mặc kệ có cái gì phù, nàng trực tiếp toàn bộ hướng hồ nước tạt.

“Ầm ầm ầm”

Bốn phía âm khí đột nhiên đình trệ một cái chớp mắt, sau đó liền thấy trong ao đột nhiên nổ tung, vô số bọt nước bay lên, có cái gì thạch thạch rơi trên mặt đất, bọt nước mang theo màu vàng nước bùn, trực tiếp rót hai người đầy người.

Việt Khê, Hàn Húc: “.....”

Lau một phen trên mặt bọt nước, trong nước nước bùn đều bị tạc ra tới, tưới đến hai người đầy người đều là.

“Sư phụ, người ở trong nước phát hiện cái gì?” Hắc hỏi, không rõ là thứ gì làm Việt Khê có lớn như vậy phản ứng.

Việt Khê chớp chớp mắt, lông mi thượng treo bọt nước hoảng a hoảng, nửa ngày không rơi xuống, nàng có chút không thoải mái nói: “Liền thấy một đồng không biết là thứ gì đôi mắt.”

Hàn Húc: “.....” Đây đó đôi mắt là đem hân sự phụ cấp dọa tới rồi.

“Ngô, oa oa?” Chân phải vừa động, dẫm tới rồi thứ gì, Hàn Húc cúi đầu vừa thấy, nguyên lai là một cái thập phần tàn cũ oa oa, duỗi tay liền đem nó nhặt lên.

Đứa bé này ăn mặc màu xanh nhạt tiểu váy, đại khái là bởi vì ném ở trong nước lâu lắm, oa oa trên người cũng mang theo rất nhiều dơ bẩn, nhưng là người cũng có thể nhìn ra, nó sạch sẽ thời điểm là như thế nào đáng yêu cùng xinh đẹp.

“Sự phụ người vừa mới ở hồ nước bên trong thấy đôi mắt, có thể hay không chính là đây đó oa oa?” Nhìn bốn phía liếc mắt một cái, này trên mặt đất toàn bộ là lớn lớn bé bé oa oa, này đó oa oa rất nhiều đều là thiếu cánh tay đứt chân, nhưng là trên mặt biểu tình lại toàn bộ đều là ở mỉm cười, chúng nó đôi mắt..... Ánh mắt tựa hồ là ở nhìn chăm chú vào bọn họ hai người, thật sự là có chút thắm người.

“Người còn nhớ rõ cái kia người hầu theo như lời sao?” Việt Khê duỗi tay cầm lấy một cái oa oa, như suy tư gì, “Cái kia người hầu nói, từ từ nãi nãi chết đi lúc sau, tứ thiếu gia liền đem tứ nãi nãi sở chế tác sở hữu oa oa đều cấp thu hồi tới..... Đây đó oa oa, xem ra là được.”

Hàn Húc nói: “Nếu là cái dạng này lời nói, như vậy cái này tứ thiếu gia xem ra là giấu diếm chúng ta không ít đồ vật.”

Hắn sau này lui một bước, không chú ý, một chân đạp lên phía sau một cái oa oa trên người, kia oa oa lại như là gặp cái gì thiên địch giống nhau, nháy mắt biến thành yên phấn, rào rạt rơi xuống đầy đất.

Việt Khê nhìn thoáng qua, nói: “Đây đó vật nhỏ trên người đều nhiễm oán khí, trên người của người công đức kim quang chính là chúng nó lớn nhất khắc tinh.”

Hàn Húc bưng tỉnh, nói: “Kia thật đúng là ngưỡng ngùng, ta cũng không phải là cố ý dẫm đến nó.”

Việt Khê quay đầu nhìn thoáng qua hồ nước, vừa rồi nàng cũng không biết tạt nhiều ít phù đi vào, hiện giờ bên trong nở rộ hoa sen đều biến thành tàn hoa lặn diệp, nguyên bản đại thịnh âm khí cũng là bị trở thành hư không, nơi này đại khái chưa từng có như vậy sạch sẽ quá.

Thật sâu nhìn hồ nước liếc mắt một cái, Việt Khê nói: “Chúng ta đi về trước đối thân xiêm y đi, dơ muốn chết.”

Hàn Húc nga một tiếng, tùy tay đem trong tay oa oa ném tới trên mặt đất.

Hai người rời đi, hồ nước này một mảnh tức khắc lâm vào an tĩnh bên trong, không biết qua bao lâu, nơi này đột nhiên lại vang lên sột sột soạt soạt động tĩnh, nguyên bản nằm trên mặt đất thiếu cánh tay gãy chân oa oa nhóm đột nhiên động lên, đại đại trong ánh mắt tròn mắt xoay chuyển, một đám oa oa đi tới sát bên cùng nhau, người dựa vào ta dựa vào người, ở kia run bần bật.

Thật đáng sợ a thật đáng sợ a!

Kia hai người so oa oa còn đáng sợ!

Một đạo thân ảnh màu đỏ đột nhiên xuất hiện ở hồ nước biên, đó là một nữ nhân, dáng người mạn diệp, nhìn bóng dáng là cái thập phần mỹ lệ nữ nhân. Nữ nhân đứng ở tại chỗ nhìn Việt Khê cùng Hàn Húc rời đi phương hướng, một đôi chân trần trụi đạp lên bên cạnh lầy lội trên mặt đất.

Nữ nhân ngồi xổm xuống thân mình tới, duỗi tay đào một đoàn hồ nước bên trong bùn, sau đó cầm lấy những cái đó thiếu cánh tay gãy chân oa oa tới, lấy bùn cho chúng nó một lần nữa động tay động chân.

Thấp thấp ngâm nga thanh từ nữ nhân trong miệng phun ra, ở nàng thủ hạ, thực mau, vừa rồi thoát nhìn còn thê thảm đến không được oa oa nhóm, lại khôi phục nguyên lai ngăn nắp xinh đẹp, nhìn qua thập phần đáng yêu.

Nữ nhân mở miệng nói: “Tình chàng ý thiếp, quá sát tình nhiều; tình nhiều chỗ, nhiệt như hỏa.....”

“..... Người bần trung có ta, ta bần trung có người.....”

“Ta cùng với người sinh cùng cái khâm, chết cùng cái quách.....”

“Nói tốt sinh cùng khâm, chết cùng quách đâu? Giang Ngọc Xuyên, ta chờ người.....”

Nữ nhân lẩm bẩm niệm, đột nhiên nàng hừ một tiếng, toàn bộ thân mình uể oải xuống dưới, nguyên bản sứ bạch trên da thịt, đột nhiên xuất hiện chỉ có bần oa oa trên người mới có thể xuất hiện vết rách. Giống như là bần oa oa thiếu thủy, trên người chậm rãi nứt ra rồi.

Đây là có chuyện gì?

*

Hai người trở lại phòng, trước sau vào nhà đi tắm rồi, đem một thân vũng bần cấp rửa sạch sẽ, lại làm người hầu cho bọn hắn tặng sạch sẽ quần áo tới.

Hàn Húc ngồi ở ghế trên cầm khăn khô sát tóc, nghe được phía sau có động tĩnh, hắn quay đầu tới, thấy tiểu cô nương ăn mặc tuyết trắng váy dài, nhiệt khí huân đến nàng hai má ửng đỏ, lộ ở bên ngoài da thịt so tuyết còn bạch, một đôi mắt nhìn qua, làm nhân tâm trung nhin không được vừa động.

“Sư phụ.” Hàn Húc kêu một tiếng.

Việt Khê đi tới, Hàn Húc tự động tiếp nhận trên tay nàng khăn, cho nàng sát tóc.

Việt Khê ngồi ở trên giường, cau mày có chút không tư này giải, nói: “Vừa rồi ở hồ nước nơi đó, còn có mặt khác đồ vật, chính là kia luồng hơi thở, mang theo oán khí, chính là nói là quỷ, lại không giống như là quỷ. Nhưng là nói là người, cũng không có bất luận cái gì sinh mệnh hơi thở, không biết rốt cuộc là thứ gì.”

Hàn Húc không chút để ý nói: “Có lẽ là cái bùn oa oa cũng nói không chừng, bùn oa oa thứ này, nói là mảnh mai, cũng không mảnh mai, chính là người muốn nói cứng rắn, kia cũng không đến mức. Chỉ cần người nhẹ nhàng một chạm vào, kia oa oa liền sẽ vỡ vụn, không hảo hảo bảo hộ, toàn bộ oa oa đều sẽ chia năm xẻ bảy.”

Việt Khê nói: “Quản hẩn cái gì oa oa không oa oa, chúng ta là tới kiếm tiền..... Trảo quỷ, chỉ cần chữa khỏi tứ thiếu gia quái bệnh, chúng ta cầm tiền liền có thể chạy lấy người.”

Hàn Húc gật đầu.

Tới rồi buổi tối, toàn bộ giang trạch tựa hồ đều có điểm không an bình, Việt Khê bọn họ những người này đều bị gọi vào tứ thiếu gia trong phòng, đây cũng là vì bảo hộ tứ thiếu gia, sợ vị kia “Tứ nãi nãi” tới tìm tứ thiếu gia phiền toái.

“Làm phiền các vị. “Tứ thiếu gia ngồi ở trên giường, toàn thân bọc đến kín mít, ngay cả một đôi tay, cũng đều mang bao tay, không có lộ ra một chút ít da thịt tới.

Hàn Húc nghiêng đầu hỏi Việt Khê: “Sư phụ, người nói cái này tứ thiếu gia, trên người có bao nhiêu da thịt là biến thành tượng đất? Ta xem, sợ là hơn phân nửa cái thân thể đều đúng rồi.”

Bằng không, như thế nào sẽ đem toàn thân đều bọc đến kín mít?

Thời gian chậm rãi lưu đi, Việt Khê ngồi ở ghế trên nhịn không được đánh lên buồn ngủ tới, Hàn Húc xem nàng buồn ngủ, thấp giọng nói: “Sự phụ, người muốn hay không dựa ta trên vai ngủ một lát?”

“Không cần.” Việt Khê cự tuyệt, “Chờ hạ tinh ngủ, cổ đều phải chặt đứt.”

“Kia nằm trên đùi? “

“Người trên đùi tất cả đều là cơ bắp, một chút đều không mềm.”

Đừng nhìn Hàn Húc nhìn cao gầy cao gầy, chính là kia cũng không đại biểu hãn là cái nhược kê, hãn trên người tất cả đều là khấn thật cơ bắp, không khoa trương lại rất rắn chắc.

Hai người ở kia lăm nhăm lăm nhăm nói chuyện, những người khác nghe xong một lỗ tai, trong lòng nhịn không được cười nhạo.

Này quả nhiên là hai đứa nhỏ!

Kim đồng hồ lộ cộc đi qua, trong phòng người bất tri bất giác đều đánh lên buồn ngủ tới, trong phòng một mảnh an tĩnh. Không biết qua đi đã bao lâu, một cái trung niên nam nhân đột nhiên bừng tỉnh lại đây, hãn buồn ngủ đánh cái ngáp, ngẩng đầu nhìn thoáng qua đồng hồ, đã là nửa đêm 12 giờ.

Nam nhân dựa vào tường ngủ đến cổ toan, hãn nhịn không được đứng dậy giật giật tay chân, chỉ là chờ hãn quay người lại, ánh mắt rơi xuống ngoài cửa sổ, toàn bộ thân mình đột nhiên liền cứng đờ.

Bất quá một người một bàn tay như vậy cao oa oa phiêu ở không trung, nó làm như chú ý tới nam nhân ánh mắt, đột nhiên hé miệng đối hãn

cười cười.

“A!” Nam nhân nhin không được kêu một tiếng, tức khắc đem trong phòng những người khác đều cấp bưng tỉnh.

“Làm sao vậy? Làm sao vậy?”

“Xảy ra chuyện gì?”

Nam nhân ra một thân mồ hôi lạnh, nghe vậy chỉ vào ngoài cửa sổ nói: “Có oa oa, có oa oa!”

Chính là chờ hăn lại nhìn về phía ngoài cửa sổ, ngoài cửa sổ lại là một mảnh bình tĩnh, cái gì oa oa, căn bản là không phát hiện.

“Không có âm khí, cũng không có oán khí..... Không giống như là có quỷ bộ đáng.”

Chung quanh hơi thở, cũng không có cái gì không thích hợp.

Nam nhân vì chính mình biện giải nói: “Có, thật sự có oa oa, cái kia oa oa lớn như vậy một chút, làn da tuyết trắng, môi hồng hồng..... Nàng giống như ở niệm một đầu thơ.”

“Đem một khối bùn, vẽ một cái người, nắn một cái ta.....”

“Đem sao hai cái đồng loạt đánh vỡ, dùng thủy điều hòa, lại vẽ một cái người, lại nắn một cái ta.”

Trong không khí bay tới nữ nhân ôn nhu ngọt nị tiếng nói, niệm 《ta nông từ》 ngữ khí, thật giống như là ở đối với tình nhân nói chuyện giống nhau, nói không nên lời ngọt ngào.

Nghe được thanh âm này, trong phòng người biểu tình nháy mắt liền thay đổi.

“Là quý? Chính là vì cái gì ta một chút hơi thở cũng chưa cảm giác được?”

Trong phòng người cũng có không ít người là có thật bản lĩnh, chính là lúc này cũng nhịn không được dọa ra một thân mồ hôi lạnh. Cường đại nữa lệ quý, chỉ cần là quý, sẽ có âm khí, trừ phi ở trên người nàng có cái gì có thể thay đổi nàng hơi thở đồ vật.

Nghĩ vậy, có mấy người ánh mắt tức khắc liền thay đổi, hơi hơi lập loè lên.

Thơ đã niệm đến cuối cùng một câu.

“Sinh cùng cái khâm, chết cùng cái quách!”

Nói xong lời cuối cùng một cái “Quách” tự, kia ngữ khí vô cùng âm lãnh, làm người nhịn không được cảm thấy da đầu tê dại.

Nghe thế đầu thơ, tứ thiếu gia hai mắt đồng tử đột nhiên co rút, trong mắt xuất hiện vài phần sợ hãi, hắn mở miệng nói: “A thanh, ta biết là ta thực xin lỗi người, chính là, ta còn không muốn chết, người cứu không cần lại quần lấy ta, nhanh lên đi đầu thai chuyển thế đi.”

Bên ngoài cuồng phong gào thét, tựa hồ có nữ nhân thấp thấp nước nở thanh, nghe đi lên bi ai lại thê thảm.

Một người nam nhân lấy ra một cái bát quái bàn tối, mặt mày mang theo lệ khí, nói: “Ta đảo muốn nhìn, rốt cuộc là thứ gì, dám ở ta trước mặt tác loạn.”

Người này tên là Trương Nghi, dáng người hùng vĩ, đứng ở nơi đó giống như là một tòa lồng lộng tháp sắt giống nhau, trên người dương khí thập phần sung túc.

Trương nghi lấy ra bản thân giữ nhà pháp khí, một cái âm dương bát quái bàn, một lấy ra hắc kia bát quái bàn trung gian trung kim đồng hồ điện cuồng xoay tròn, sau đó chỉ hướng một phương hướng, mới chậm rãi dừng lại.

Theo kim đồng hồ phương hướng tìm đi, cuối cùng mọi người ở tử đầu giường phía sau tìm được rồi một cái oa oa, kia oa oa nguyên bản hắc là thập phần xinh đẹp đoan trang, cổ đại giả dạng, ăn mặc một thân áo cưới đỏ, oa oa trên người quần áo trang sức đều vô cùng tinh xảo, thập phần hoa mỹ. Nhưng là nói là nguyên bản, là bởi vì đứa bé này hiện tại nhìn qua lại không thể nào tốt đẹp.

Oa oa tất cả đều là tràn ngập vết rách, như là bị người dùng vũ khí sắc bén trực tiếp cấp đập nát, nhưng là lại miễn cưỡng bị người đánh lên, bởi vậy toàn bộ oa oa nhìn qua thập phần rách nát.

Tứ thiếu gia thấy oa oa này, trên mặt sợ hãi chi sắc càng sâu.

Oa oa này, oa oa này.....

Đột nhiên, kia chỉ oa oa đôi mắt giật giật, đột nhiên hướng tới tứ thiếu gia nhìn qua, sau đó từ hốc mắt bên trong, chảy xuống hai hàng huyết lệ, rõ ràng là cái oa oa, chính là nó đôi mắt lại như là người giống nhau, mang theo oán hận cùng căm hận.

Nó thật sâu căm hận vị này tứ thiếu gia!

Tứ thiếu gia sắc mặt ửng hồng, phần nộ nói: “Mau đem nó vứt bỏ, vứt bỏ!”

Trương Nghi ừ một tiếng, lấy tay vì bút, tại đây oa oa trên người vẽ vài nét bút, chỉ thấy hắc đầu ngón tay kim quang xẹt qua, chờ hoa hạ cuối cùng một bút, trong tay oa oa lập tức chia năm xẻ bảy, từ trên tay hắc rào rạt đi xuống lạc.

Oa oa đầu rơi trên mặt đất, lập tức vỡ thành vài nửa, chính là cặp kia tràn ngập cừu hận đôi mắt lại vẫn là nhìn chăm chăm vào tứ thiếu gia.

Trừ bỏ oa oa này, chung quanh không còn có phát hiện thứ gì.

Trương Nghi cẩn thận kiểm tra rồi toàn bộ nhà ở, xác định trong phòng không có mặt khác bất tường đồ vật, lúc này mới đem chính mình ăn cơm tiểu nhị thu lên. Mà đêm nay thượng, cũng chỉ xuất hiện như vậy một cái nho nhỏ phong ba, mãi cho đến trời đã sáng, cũng không có xuất hiện tình huống khác.

Có người hỏi sắc mặt xanh trắng tứ thiếu gia: “Tứ thiếu gia, không biết ngài thê tử, là người ở nơi nào? Tổ tiên lại có chút người nào? Trên người có phải hay không có thứ gì?”

Tứ thiếu gia ngẩng đầu lên, sắc mặt nhìn qua so với hôm qua càng thêm không hảo, hắn làm như có chút không rõ hỏi chuyện người ý tứ, nói: “Người hỏi cái này chút làm cái gì?”

Bất quá hắn vẫn là trả lời vấn đề, nói: “Ta thê tử nàng chỉ là một người bình thường, trong nhà ở một cái phía nam một cái nông thôn, nàng tổ tiên, nhưng thật ra đều là làm oa oa. Đúng rồi, có một lần nàng cùng ta nói, bọn họ tổ tiên nặn ra oa oa, giống như là chân nhân giống nhau, năng động có thể nói lời nói, kia cũng là bọn họ Thâm gia nhất phần hoa thời điểm.”

“Oa oa năng động có thể nói lời nói? Sao có thể? “Có người không tin.

Tứ thiếu gia cười, nói: “Lúc ấy ta cũng không tin, ta thê tử cùng ta nói, sở dĩ như vậy, là bởi vì bọn họ Thâm gia có một thứ, kia đồ vật gọi người nhường.”

“Người nhường?” Vẫn luôn an tĩnh, túng đập mí mắt như là ngủ Thư đại gia đột nhiên mở mắt ra, trong mắt tinh quang đại thịnh.

Thấy hần như thế đại phản ứng, lập tức có người hỏi: “Thư đại gia, người này nhường lại là thứ gì?”

Thư đại gia hơi hơi nhắm mắt lại, nói: “Người nhường a..... Nghe nói đây là Nữ Oa tạo người là lúc sử dụng thổ nhường, loại này thổ nhường hơn nữa Nữ Oa linh lực, nàng sử nặn ra tới nhân tài có sinh mệnh. Nói cách khác, người nhường có thể giao cho sinh mệnh. Có được đồ vật, người là có thể trường sinh bất lão, vĩnh viễn có được sinh mệnh.”

Nữ Oa tạo người là lúc sử dụng bùn đất!

Trường sinh bất lão!

Nghe đến đó, ở đây người đều nhin không được có chút hưng phấn lên.

Tứ thiếu gia lẳng lẳng nhìn mọi người, cười nói: “Loại đồ vật này, các vị sẽ không thật sự tin tưởng đi? Người nọ nhường ta cũng từng từng vào, cũng liền phổ phổ thông thông một dúm bùn đất mà thôi. Bất quá, ta thê tử làm oa oa đích xác rất có thiên phú, nàng sử làm oa oa thập phần có linh tính, có đôi khi ta đều cảm thấy những cái đó oa oa là sống giống nhau.”

“Tứ thiếu gia có biết, người nhường hiện tại ở nơi nào?”

“Cái này, từ ta thê tử sau khi chết, ta liền không có thấy. Ta thu thập nàng vật cũ, cũng không có tìm được, không biết đi đâu.”

“Kia xem ra thứ này hần là ở tứ phu nhân trên người, bởi vậy nàng quỷ hồn chúng ta mới không cảm giác được hơi thở, đại khái là người nhường đem nàng hơi thở toàn bộ cấp che lấp ở.”

Mọi người càng nói càng hưng phấn, hận không thể lập tức liền đem vị này tứ phu nhân chộp tới, đem trên người nàng người nhường cấp đoạt lấy tới.

Hàn Húc nhỏ giọng cùng Việt Khê nói: “Nhân tâm thứ này, quả nhiên vẫn là lòng tham không đáy. Ta xem chờ kia tứ phu nhân xuất hiện, những người này cũng sẽ không nhớ rõ cái gì thủ hạ lưu tình, sợ là hận không thể lập tức liền liền đem nàng đánh đến hồn phi phách tán, đem người nhường cấp đoạt lấy tới.”

Việt Khê nhưng thật ra đối người nhường có chút tò mò: “Người nhường a, không biết rốt cuộc có gì dùng.”

Hàn Húc lập tức nói: “Sư phụ người muốn?”

Việt Khê nói: “Cũng không có muốn, liền bình thường muốn nhìn liếc mắt một cái, lại không phải ta đồ vật.”

Hàn Húc gật đầu, có chút như suy tư gì.

*

Kế tiếp thời gian, giang gia là một mảnh bình tĩnh, trừ bỏ ngày thứ nhất buổi tối sở thấy oa oa, không còn có phát sinh bất luận cái gì kỳ quái sự tình, thường thường tĩnh đã vượt qua bốn năm ngày. Không có “Thê tử” quấy rầy, tứ thiếu gia sắc mặt thoát nhìn phải đẹp không ít, thực hiển nhiên là có thể ngủ một cái hảo giấc, bởi vậy đối Việt Khê bọn họ những người này cũng liền càng thêm khách khí.

Chỉ là, kia tứ phu nhân không xuất hiện, bọn họ cũng không có biện pháp có thể đem nàng tìm ra, đại khái là người nhường nguyên nhân, nàng không xuất hiện, đại gia liền nàng một tia hơi thở đều không cảm giác được, càng đừng nói đem nàng cấp giải quyết.

Dưới tình huống như thế, có chút người nhìn không được cảm thấy, là vị kia tứ phu nhân sợ hãi bọn họ, trong lòng nhưng thật ra có chút đặc ý.

Hôm nay bên ngoài rơi xuống mưa to, trong không khí tràn ngập một cổ thổ mùi tanh, bốc hơi nước, làm người cảm thấy cả người đều trở nên có chút dày nặng, thật sự là làm người cảm thấy không thoải mái thời tiết.

Việt Khê bọn họ ở phòng khách ăn cơm, Việt Khê cầm hai khối bánh mì, hướng trong biên gấp một miếng thịt, lại đảo thượng nước chấm, trực tiếp a ô cắn đi xuống một mồm to, mềm mại bánh mì phiến lập tức liền thiếu một cái khẩu tử.

“Những người này thế nhưng còn như vậy nhàn nhã, ta nhưng thật ra cảm thấy, gần nhất như vậy an tĩnh, hoàn toàn chính là bão táp trước bình tĩnh. Người xem, này vũ nhưng không phải hạ xuống dưới?” Hàn Húc ăn nói nhỏ nhẹ nói, trong giọng nói tựa hồ mang theo mặt khác hàm nghĩa.

Việt Khê nhìn thoáng qua bên ngoài, bên ngoài nước mưa như chú, đem thiên địa toàn bộ bao phủ ở màn mưa bên trong, trên mặt đất dòng nước từ cao điểm hướng thấp chỗ lưu, sau đó từ bài thủy khẩu chảy ra đi.

Việt Khê có chút tò mò hỏi Hàn Húc: “Người nói, loại này thời tiết, kia hồ nước thủy có thể hay không tràn ra tới a?”

Hàn Húc trong mắt mang theo vài phần ý cười: “Này trời mưa lớn như vậy, cái kia hồ nước khẳng định trang không dưới.”

Mà bị hai người sở nghị luận cái kia hồ nước, bên trong hoa sen cho dù là ở như vậy mưa to tầm tã thời tiết, vẫn cứ đỉnh bạt mở ra, đóa hoa bị nước mưa đánh đến lắc qua lắc lại, nhưng là lại vẫn là giống nhau kiêu diễm.

Nước mưa lọt vào hồ nước, đường trung thủy mạn quá bình đế, sau đó lưu a lưu a, lại là từ vùng đất thấp hướng cao điểm lưu, không biết chảy tới chạy đi đâu.

Ngày thường trời tối đến vãn, chính là hôm nay lại không giống nhau, mới 6 giờ rưỡi, thiên cũng đã toàn đen, phòng khách đèn toàn bộ mở ra, chiếu đến trong phòng giống như ban ngày.

“Răng rắc!”

Một đạo lôi điện từ trong trời đêm xẹt qua, chỉ nghe đất một tiếng, sáng ngời ánh đèn lóe lóe, sau đó hoàn toàn liền dập tắt, chình đồng phòng ở, lập tức liền lâm vào trong bóng tối.

“Sao lại thế này, là đình điện sao?”

Một bàn tay duỗi lại đây cầm Việt Khê tay, đối phương lòng bàn tay khô ráo ấm áp, đồng thời có người ở nàng bên tai nói chuyện, thấp giọng nói: “Sư phụ, tình huống giống như có điểm không đúng.”

Trong không khí một cổ thổ mùi tanh phiêu tán mở ra, bùn đất bị ướn nhẹp sau hương vị, lúc này nghe làm người có chút buồn nôn, bên trong tựa hồ còn mang theo một ít mặt khác cái gì hương vị.

Là có chút không đối.....

Ngón tay như là đụng phải thứ gì, Việt Khê cúi đầu, liền thấy trong tầm tay ngồi một cái oa oa, oa oa nhếch miệng đối nàng cười, cười lộ lên thập phần đáng yêu, quả thực mạnh đến người không muốn không muốn. Chính là ở như vậy tình huống, hoàn cảnh như vậy, đứa bé này xuất hiện liền có vẻ thập phần quý dị.

“Phanh!”

Mặt vô biểu tình một quyền đầu đem đứa bé này dẫm cái nát như, Việt Khê trong lòng hừ hừ.

Lần trước ở hồ nước bên trong dọa nàng liên tính, lần này còn tưởng dọa nàng, quả thực không có cửa đâu!

“Sinh cùng cái khâm, chết cùng cái quách.....”

Bốn phía có nữ nhân thấp thấp thì thầm, ngữ khí u oán phần nộ, như là từ bốn phương tám hướng truyền tới giống nhau.

Bên ngoài tiếng mưa rơi đại tác phẩm, Việt Khê quay đầu triều bốn phía nhìn lại, mới phát hiện nàng đứng ở một cái hành lang phía trên, hành lang ngoại là một bụi trúc Tương Phi, cây trúc theo phong không ngừng đong đưa.

Ảo cảnh sao?

Việt Khê nhìn nhìn bốn phía, tìm có đèn địa phương đi phía trước đi.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 39

Mưa to tầm tã, hành lang ngoại nước mưa thành mạc, liếc mắt một cái nhìn lại toàn bộ đều bao phủ ở một mảnh trong bóng tối, chỉ có trên hành lang treo cao đèn lồng màu đỏ cực kỳ sáng ngời, phảng phất là trong thiên địa duy nhất quang mang, còn lộ ra vài phần bất tường.

Trong bóng đêm rất xa sáng lên một chút, kia một chút ánh đèn ở trong bóng tối có vẻ cực kỳ sáng ngời.

Bốn phía không khí trở nên cực kỳ ẩm ướt, liên quan nhân thân thượng đều là một mảnh ướt dính, Việt Khê có chút chán ghét nhìn lại cái mũi. Nàng cũng không thích ngày mưa, cảm giác cả người đều là ẩm ướt, giống như muốn mốc meo giống nhau.

Theo trong bóng đêm về điểm này ánh đèn phương hướng đi đến, chân đạp lên mộc trên sàn nhà phát ra rất là rõ ràng đến thanh âm. Bên ngoài vũ bắn tung tóe tại trên người, có chút băng băng lương lương, lạnh lẽo đến xương, quả thực giống như là mùa đông khắc nghiệt mưa to, băng băng lương lương.

Việt Khê chậm rãi đi phía trước đi, đại khái đi rồi vài phút, nàng đột nhiên dừng lại bước chân, ngẩng đầu thấy trên hành lang giắt đỏ thắm đèn lồng, lại quay đầu nhìn nhìn bên ngoài đến kia một bụi trúc Tương Phi.

Đi tới đi lui, nàng lại là tại chỗ đảo quanh.

Bên ngoài nước mưa bắn tung tóe tại hành lang trên sàn nhà, tấm ván gỗ bị thủy cấp tấm ướt, hơi ẩm dưng ở chóp mũi, thế nhưng làm người cảm thấy có điểm bị đè nén hít thở không thông.

Rõ ràng bên ngoài là tại hạ tầm tã mưa to, chính là bốn phía lại thập phần an tĩnh, mưa to rơi trên mặt đất, thế nhưng là một chút thanh âm đều không có phát ra, kia từng trúc Tương Phi theo gió đong đưa, lại cũng là không có truyền đến bất luận cái gì tiếng vang.

“Người tưởng vậy khốn ta?” Việt Khê thấp giọng hỏi một câu, bốn phía không hề động tĩnh, đèn lồng màu đỏ thượng ánh đèn chiếu vào nàng trên mặt, một đôi mắt lượng như thu thủy, làm người không dám nhìn thẳng.

Cuồng phong đột nhiên đại tác phẩm, thối trúng người đôi mắt đều không mở ra được.

Việt Khê đột nhiên mở mắt ra, trong mắt là vẩn vọ không trung, không trung bên trong mây đen dày đặc, mưa to tầm tã, hồ nước thủy bởi vì mưa to mà có vẻ vẫn đục bất kham, làm cái này không trung thoát nhìn đều là mơ hồ không rõ, thủy diên cuồng hướng miệng mũi trong mắt lưu, thối mùi tanh đặc biệt trọng.

Việt Khê mới phát hiện, nàng cả người thế nhưng là nằm ở đáy nước, nàng duỗi tay, muốn từ đáy nước bò ra tới, lại cảm giác thân thể đặc biệt trọng, vừa mở miệng, vẫn đục thủy liền hướng miệng nàng rót, căn bản không thở nổi.

Nàng quay đầu đi, thấy phía sau có từng con oa oa, này đó oa oa bắt lấy tay nàng chân, dùng sức đem nàng hướng đáy nước hạ kéo tùm.

Việt Khê: “.....”

Nước ao mặc kệ hướng miệng mũi rớt, người căn bản không thể hô hấp, người chỉ có thể trừng lớn đôi mắt nhìn không trung, thân thể chậm rãi chìm vào đáy nước, nhìn không trung khoảng cách người càng ngày càng xa, thẳng đến người mất đi hô hấp. Chính là, này lại không phải chung kết, người nằm ở đáy ao, đã không có sinh mệnh dấu hiệu thân thể chậm rãi bắt đầu hư thối, có cá chạy tới ăn người thịt thối, lộ ra huyết nhục phía dưới xương cốt tối.

“Ai nha, này hồ nước cá như thế nào cảm giác càng ngày càng phì? Vừa vận tứ thiếu gia hôm nay muốn ăn cá hầm cải chua, này cá cũng thật phì.....”

Việt Khê nghĩ vậy hai ngày trên bàn cơm bãi cá, trong lòng nhịn không được nghĩ đến, còn hảo nàng không thích ăn cá, những cái đó cá nàng căn bản chạm vào cũng chưa chạm vào.

Sợ hãi, phần nộ, không cam lòng!

Vô số mặt trái cảm xúc tràn ngập ở trong lòng, Việt Khê trong lòng thập phần rõ ràng, này đó không phải nàng cảm xúc, mà là cái kia chết đi tứ nãi nãi. Cái kia tứ nãi nãi, sợ là liền chết ở này hồ nước.

“Người chết như thế nào, cùng ta có cái gì quan hệ?” Việt Khê lẩm bẩm, đôi tay hơi hơi dùng sức, nháy mắt liền tránh thoát những cái đó oa oa khổng lồ, “Còn có, ta thực chán ghét trên người ướm lộc cộc cảm giác.”

Nói, nàng mắt đuôi kim sắc hoa sen ẩn ẩn thoáng hiện, quanh thân âm khí đại thịnh, như vậy mãnh liệt âm khí, thậm chí so này từ quỷ mị sở xây dựng ra tới trong hoàn cảnh âm khí còn mãnh liệt.

Hơn nữa, chỗ tối người cảm thấy càng khủng bố chính là, này phiến không gian bên trong âm khí, thế nhưng không ngừng hướng tới cái này cô nương dũng đi, thân thể của nàng quanh mình, giống như là có một cái đen nhánh xoáy nước, đem này phiến thiên địa âm khí toàn bộ cấp ăn luôn.

Bất quá chớp mắt, trước mắt hết thấy lại là đột nhiên biến hóa, Việt Khê lại về tới nguyên lai địa phương, kia một cái hành lang dài thượng, ngay cả kia từng trúc Tương Phi cũng vẫn là như vậy tươi sống.

“Ta đồ đệ đâu? Người đem hắc lộ đi đâu? Những người khác cùng ta không quan hệ, nhưng là ta người, nếu người dám thương tổn hắc lộ một cây lông tơ, ta liền ăn người.” Nói, nàng liệt khai chính mình một miệng bạch nha, hàm răng lại bạch lại lượng thoát nhìn thập phần sắc bén.

Giờ khắc này Việt Khê, không hề nghi ngờ, so vai ác còn muốn giống vai ác, thân tao âm khí đại thịnh, hơn nữa kia bạch đến da thịt trong suốt làn da, còn có đỏ tươi no đủ môi đỏ, quả thực giống như là từ trong bóng đêm đi tới ma mị.

(chỗ tối người: Đậ má, rốt cuộc ai hắc sao là vai ác)

Bên ngoài mưa to nháy mắt ngừng một cái chớp mắt, như là cũng bị nàng dọa tới rồi giống nhau —— rõ ràng là sống sờ sờ người, như thế nào sẽ có lớn như vậy âm khí?

Việt Khê giật giật tay chân, thập phần ghét bỏ nhìn nhìn ướt lặc cộc quần áo, nói: “Có hay không sạch sẽ quần áo? Làm ta đổi một thân?”

Trong không khí không có người ta nói lời nói.

Việt Khê hướng tới trúc Tương Phi nơi đó nhìn thoáng qua, đầu ngón tay vụt ra một sợi đen nhánh ngọn lửa tới, híp mắt ngữ khí thập phần nguy hiểm nói: “Không nói lời nào? Ta đây liền đem người này hiến quý cảnh toàn cấp thiêu!”

Trúc Tương Phi nơi đó truyền đến sột sột soạt soạt thanh âm, ba cái oa oa vươn tay nhỏ đỉnh sạch sẽ xiêm y từ bên trong đi ra, nho nhỏ thân thể đều ở run bần bật.

Oa oa: QAQ, ma quý!

Việt Khê cầm quần áo tiếp nhận tới, nhìn ba cái oa oa liếc mắt một cái, nói: “Ngày đó làm ta sợ chính là các người?”

Oa oa: Người đang nói cái gì nga, chúng nó chỉ là vô tội đáng thương lại nhỏ yếu oa oa a, nghe không hiểu người ý tứ lạp!

Việt Khê cũng mặc kệ chúng nó có nghe hay không đến hiểu, hừ một tiếng, nói: “Ta đi thay quần áo, không chuẩn nhìn lên.”

Mà ở bên kia, liền ở phòng khách đình điện kia trong nháy mắt, Hàn Húc chớp chớp mắt, liền phát hiện bất quá trong chớp mắt liền thay đổi cái thiên địa, bên người không có Việt Khê, cũng không có những người khác.

Hắn tả hữu nhìn nhìn, phát hiện bốn phía một mảnh hắc ám, liền một chút ánh sáng đều không có, cũng thực an tĩnh, phảng phất trong thiên địa lúc này cũng chỉ dư lại hắn một người giống nhau. Nghĩ nghĩ, hắn đơn giản tại chỗ ngồi xuống, ngón tay vô ý thức khảy thủ đoạn thượng hạt châu.

“..... Quý cảnh sao? Thế nhưng có thể có tự thành không gian năng lực, xem ra cái này nữ quý, thực lực đã là Quý Vương cảnh giới.” Hàn Húc trong lòng nghĩ, trên mặt một mảnh bình tĩnh, liền tính là đột nhiên tới rồi một cái không gian, hắn cũng không hề có lộ ra cái gì hoảng loạn chi sắc tới.

“Ca ca, chơi với ta a!”

An tĩnh trong bóng tối đột nhiên truyền đến tiểu hài tử mềm mại thanh âm, một cái oa oa đột nhiên xuất hiện ở hắn bên người, oa oa làn da tuyết trắng, ăn mặc màu trắng váy, một đôi mắt gấu gao nhìn chăm chăm Hàn Húc, hai mắt bên trong chậm rãi chảy xuống huyết lệ.

Tí tách!

Huyết lệ rơi trên mặt đất, lập tức biến thành một đoàn ngọn lửa, trong chớp mắt, bốn phía toàn bộ ngọn lửa sở bao trùm.

Nóng rực lửa lớn đem người bỏng cháy, người có thể cảm giác được thân thể bị sí nướng truyền lại tới nôn nóng chi đau, ngọn lửa bò lên trên thân thể của người, người tựa hồ nghe thấy được huyết nhục bị thiêu thực tiêu hương.

Hàn Húc cúi đầu nhìn thoáng qua trên người hỏa, hơi hơi mỉm cười, duỗi tay hướng phía trước một trào.

“Bé ngoan là không nên chơi hỏa, biết không?” Hãn cười đến ôn nhu, ánh mắt dung túng lại mang theo điểm điểm buồn rầu, hình như là đang nhìn ham chơi hài tử, không biết nên làm cái gì bây giờ mới hảo.

Bốn phía ngọn lửa biến mất, vừa rồi hết thấy hình như là ảo giác giống nhau, bị hãn Chop trong tay oa oa trừng lớn đôi mắt nhìn hãn, trong mắt huyết lệ còn ở lưu, lạch cách lạch cách lưu ở Hàn Húc trên tay.

Hàn Húc nhìn thoáng qua trên tay vết máu, hơi hơi mỉm cười, nói: “Ta người này có điểm thói ở sạch, còn có điểm nhan không, quá xấu hài tử, ta nhưng không thích.”

Oa oa: “.....”

Oa oa mặt lập tức nhút nhát sợ sệt gật gật đầu, trong mắt huyết lệ cũng không dám chảy, vươn nhỏ nhỏ ngón tay ở trên mặt sát a sát a sát, ra sức đem chính mình sát đến sạch sẽ.

“Ngowan oa oa.” Hàn Húc lập tức cười tùm tùm khen một câu.

Hãn trong tay néo oa oa, về phía trước đi rồi một bước, liền này một bước, bốn phía lập tức xuất hiện như là gương tan vỡ dấu vết, như là toàn bộ không gian đều không chịu nổi lực lượng nào đó, nhảy mở tung tới.

Trong bóng đêm tựa hồ nghe tới rồi một tiếng đau tiếng hô, giây tiếp theo, Hàn Húc cũng đã đứng ở giang gia trong đại sảnh. Phòng khách đại môn đại đại rộng mở, tất cả mọi người không biết đi nơi nào, cuồn phong từ bên ngoài cuốn lên tới, hiệp bọc nước mưa, đem trên sàn nhà làm cho một đoàn ướt.

Hàn Húc cười tủm tỉm nói: “Đến đây đi, nhìn xem ta yêu thương sư phụ bị các người lộng tới đi đâu vậy. Ai, bất quá sư phụ ta người này luôn luôn thiện tâm, liền tính các người khi dễ nàng, nhiều lắm chính là đem các người cấp ăn. “

Trong tay oa oa run đến càng hung.

Hàn Húc nghi hoặc nói: “Run đến lợi hại như vậy, là lạnh sao? Tới, ta thiêu đốt lửa cho người nướng nướng đi, ta người này nhất tri kỷ.”

Nói, oa oa trên người lập tức bốc cháy lên kim sắc ngọn lửa, ngọn lửa vừa ra, kia oa oa lập tức nhịn không được hét lên một tiếng, vô hình thanh âm truyền tới người lỗ tai, đủ để cho người màng tai bị đâm thủng. Chính là, Hàn Húc lại như là cái gì cũng chưa nghe một chút đến giống nhau, cất bước chậm rãi đi phía trước đi.

Đi rồi vài bước, hăn trước mắt thế giới tức khắc lại thay đổi cái bộ dáng, hăn lại lần nữa bước vào quỹ cảnh bên trong, đối với này phiến quỹ cảnh, hoàn toàn là quay lại tự nhiên.

Chóp mũi hương vị là nước mưa dừng ở đại địa thượng, phát ra thổ mùi tanh, Hàn Húc hiện tại đứng ở mưa to bên trong, nước mưa như châu, đại viên đại viên đi xuống tạt, rồi lại hạ đến thập phần an tĩnh. Mà này đó vũ ở rơi xuống Hàn Húc trên người là lúc, như là đụng phải thứ gì, lập tức đã bị văng ra, không dính hăn trên người mấy may.

Mưa to bên trong, một người nằm trên mặt đất, Hàn Húc nhận ra tới người này là cùng bọn họ một đạo tới giang trong nhà một người, người nọ

cả người bị mưa to xối, trên mặt đất không ngừng đi phía trước bò, trên mặt tất cả đều là sợ hãi.

Người nọ không có thấy, liền ở hăn trên đùi, bò một cái lại một cái bần oa oa, oa oa nhóm há mồm, một miệng một miệng cắn hạ hăn trên đùi huyết nhục, lộ ra hăn trên đùi sâm bạch xương cốt. Nước mưa một hướng, liền đem máu tươi vọt cái sạch sẽ.

“Thật xấu, một chút đều không phù hợp ta thẩm mỹ quan!” Hàn Húc nhẹ giọng bình luận, xem cũng không thấy một màn này, lướt qua người này, trực tiếp hướng phía trước đi đến.

Quỷ cảnh, đó là thực lực cường đại quỷ quái sở sáng lập ra tới một cái độc thuộc về nó không gian, ở cái này trong không gian, sở hữu hết thảy đều sẽ bị nó sở khống chế.

Nói cách khác, rơi vào quỷ cảnh người, sinh tử đều ở cái này quỷ nhất niệm chi gian.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẢI CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 40

Trong không khí tràn ngập bữa sáng đặc có mùi hương, ánh mặt trời từ ngoài cửa sổ chiếu tiến vào, chiếu đến trong phòng một mảnh sáng ngời, không biết là nơi nào bay tới mấy chỉ chim tước, dừng ở trên ban công, gặm dùng cái đĩa trang bánh mì phiến, ngẫu nhiên trong miệng phát ra một tiếng vui sướng tiếng chim hót.

A thanh lại chiêu này đó vật nhỏ tới!

Giang Ngọc Xuyên trong lòng như vậy nghĩ, hải thê tử Thẩm thanh, vẫn luôn đều thực chịu như vậy vật nhỏ hoan nghênh, này đó vật nhỏ thực thân cận nàng. Đương nhiên, nàng cũng thực chịu này đó vật nhỏ thích, cho nên trong nhà thường xuyên sẽ thấy chim nhỏ tiểu tước, mà Thẩm thanh, cũng sẽ lấy thức ăn tới uy chúng nó. Mỗi ngày buổi sáng lên, Giang Ngọc Xuyên đều có thể thấy này đó chim nhỏ đứng ở trên ban công gặm bánh mì phiến.

Một màn này, có thể nói là thập phần quen thuộc, giống như thật lâu không có nhìn đến như vậy một màn.

Từ từ, ta vì cái gì sẽ nói thật lâu?

Giang Ngọc Xuyên ánh mắt trong nháy mắt có chút mê mang.

“Ngọc Xuyên, người làm sao vậy, còn chưa ngủ tỉnh sao?”

Trong phòng bếp bận việc xong nữ nhân bưng bữa sáng đi tới, ánh mặt trời trung, khoe miệng nàng ngậm ôn nhu ý cười, đen nhánh đầu tóc vẫn lên, tuyết trắng cổ thon dài xinh đẹp, người có thể thấy nàng trên cổ trong suốt mạch máu, nhìn qua mỹ lệ mà yếu ớt.

Giang Ngọc Xuyên ánh mắt dừng ở nàng trên người, vô ý thức lộ ra một cái mỉm cười tới, nói: “Không có gì, đại khái là tối hôm qua làm cái ác mộng, có điểm đau đầu.”

Thẩm thanh ở hắn bên người ngồi xuống, hỏi: “Cái dạng gì ác mộng a?”

“..... Liên.....” Giang Ngọc Xuyên mới vừa một mở miệng, sau đó liền nhẹn không được hơi hơi nhúu nhúu mày, “Nghĩ không ra.”

Thẩm thanh cười, nói: “Nghĩ không ra liên tính, dù sao là ác mộng.”

“Cũng là.”

Đôi khi, làm mộng, trong mộng rõ ràng thập phần rõ ràng, chính là một giấc ngủ dậy lại toàn bộ đều quên mất.

Vợ chồng hai người bắt đầu ăn bữa sáng, chờ ăn xong bữa sáng, Giang Ngọc Xuyên liền chuẩn bị đi làm, hắn mới vừa vừa đứng đứng dậy, thân thể lại đột nhiên cứng đờ, nhẹn không được nhìn về phía chính mình hai chân.

Thẩm thanh nghi hoặc nhìn về phía hắn.

Giang Ngọc Xuyên chớp mắt, chính mình cũng cảm thấy có chút không thể hiểu được, vì sao hắn sẽ cảm thấy, chính mình chân không thể động?

“Quá hai ngày chúng ta hồi Giang gia một chuyến, ba ba kêu ta chúng ta về nhà ăn cơm, nói là đã lâu không đi trở về.”

“Phải đi về sao? Hảo đi.”

Giang Ngọc Xuyên biết nàng không thích giang gia, đi qua đi ôm người ở trên má nàng hôn một cái, nói: “Người không thích nhà cũ, chúng ta đây đi ăn một bữa cơm liền trở về.”

Thẩm Thanh ngẩng đầu đối hân cười, lộ ra hai cái má lúm đồng tiền tười, nói: “Không quan hệ, chúng ta cũng đã lâu không đi trở về.”

Chờ từ trong nhà ra tười, ánh mặt trời chói mắt, Giang Ngọc Xuyên ngẩng đầu nhìn thái dương liếc mắt một cái, tổng cảm thấy có một loại thập phần không chân thật cảm giác, tổng cảm thấy, giống như không phải như thế, hân sinh hoạt, không phải như thế.

Buổi tối phu thê hai người đi Giang gia, Thẩm Thanh chỉ là cái bình thường nông thôn cô nương, nàng gả cho Giang Ngọc Xuyên, rất nhiều người đều cảm thấy nàng là trào cao. Ở Giang gia, cũng có rất nhiều người xem thường nàng, đối nàng minh trào ám phúng, cho nên Thẩm thanh một chút đều không thích giang gia.

“Còn hảo người rất tốt với ta.” Thẩm Thanh ôm lấy Giang Ngọc Xuyên bả vai, đầu để ở trên vai hân cọ cọ, thấp giọng nói: “Ngọc xuyên, chúng ta cả đời ở bên nhau được không. Tựa như 《ta nông từ》 nơi đó nói giống nhau, sinh cùng cái khâm, chết cùng cái quách, được không?”

Nghe thế câu thơ, không biết vì cái gì, Giang Ngọc Xuyên trong lòng sinh ra thật lớn sợ hãi.

Thẩm Thanh nhẹ nhàng cười một tiếng, nói: “Nếu là chúng ta hai cái đều là oa oa thật tốt a, như vậy liền có thể đem sao hai cái đồng loạt đánh vỡ, lại về một cái người, lại nắn một cái ta, như vậy liền người bần trung có

ta, ta bần trung có người. Nghe tới, có phải hay không thực lãng mạn a? Như vậy chúng ta liền có thể vĩnh viễn đều không xa rời nhau.”

Giang Ngọc Xuyên: “.....”

Hắn nuốt nuốt nước miếng, đột nhiên có chút không dám nhìn thẳng Thẩm Thanh ánh mắt.

Thẩm thanh nhưng thật ra cũng không có truy vấn, buông ra ôm hắn tay, nói: “Ta đi trước tắm rửa.”

Nhìn nàng bóng dáng, Giang Ngọc Xuyên thật dài thư khẩu khí.

“Tứ thiếu gia, ngài muốn sữa bò.” Người hầu gõ cửa, đem Giang Ngọc Xuyên muốn sữa bò đưa lên tới.

Giang Ngọc Xuyên nói thanh tạ, đem sữa bò gác ở trên tủ đầu giường.

Trong phòng tắm truyền đến tiếng nước, Giang Ngọc Xuyên nhìn kính mờ phía sau cửa kia đạo thân ảnh, từ trong túi lấy ra một cái chai tới, hướng sữa bò trong ly đổ một chút.

Thẩm Thanh tắm rửa xong ra tới, Giang Ngọc Xuyên đem sữa bò đưa cho nàng, nói: “Nhạ, mới vừa làm người hầu cho người bưng lên sữa bò.”

Thẩm Thanh trong lúc nhất thời không có động tác, chỉ là mộc ngơ ngác nhìn hắn, kia trong nháy mắt, Giang Ngọc Xuyên tựa hồ thấy nàng tầm mắt có một cái huyết lệ. Chỉ là chờ hắn lại nhìn kỹ đi, lại là cái gì đều không có.

Đại khái là hắn xuất hiện ảo giác đi!

“Như thế nào không uống?” Giang Ngọc Xuyên cười hỏi.

Thẩm thanh đối hắn lộ ra một nụ cười rạng rỡ tới, nói: “Không có gì.”

Nói, nàng bưng cái ly, một hơi đem sữa bò đều cấp uống hết.

Giang Ngọc Xuyên cầm một viên đường tắc miệng nàng, nói: “Giống cái hài tử giống nhau, còn không thích uống sữa bò.”

Thẩm thanh nhăn lại cái mũi, nhìn có chút tính trẻ con, nói: “Nếu không phải người làm ta uống, ta mới không nghĩ uống lên.”

Giang Ngọc Xuyên lôi kéo tay nàng, nhẹ nhàng vuốt ve, rũ mắt cười nói: “Người thân thể không tốt, sữa bò dưỡng người, hơn nữa ngủ trước một ly sữa bò nóng, cũng có thể làm người buổi tối ngủ đến an ổn một ít.”

Thẩm thanh ừ một tiếng.

Bọn họ phu thê hai người cảm tình vẫn luôn đều thực hảo, kết hôn hai năm, liền không hồng quá mặt. Chỉ là Thẩm thanh bởi vì khi còn nhỏ là khó sinh, sinh hạ tới có chút bệnh tật ốm yếu, kết hôn năm thứ hai, nàng liền thường xuyên sinh bệnh, đến cuối cùng chỉ có thể nằm ở trên giường bệnh, ngay cả lên sức lực đều không có. Giang Ngọc Xuyên tìm rất nhiều bác sĩ, chính là này đó bác sĩ cấp Thẩm thanh thân thể làm kiểm tra, lại đến ra hoàn toàn không có sinh bệnh kết luận.

“..... A thanh, người sẽ tốt, đừng lo lắng, ta sẽ làm người chữa khỏi bệnh của người.” Giang Ngọc Xuyên ngồi ở mép giường, nắm tay nàng, ôn nhu nói.

Hắn thoát nhìn thập phần tiêu tụy, trên người quần áo mấy ngày không tắm rửa, râu ria xồm xàm, chật vật cực kỳ. Liền tính là những người khác nhìn, cũng nhin không được nói một tiếng, này nam nhân thật là tình thâm nghĩa trọng.

Thẩm thanh ánh mắt bình tĩnh nhìn hắn, ánh mắt bi thương mà thấu triệt, kia trong nháy mắt, Giang Ngọc Xuyên bị nàng nhìn, có một loại sở hữu ý tưởng đều bị nàng nhìn thấu ảo giác, làm hắn có chút sợ hãi.

“Ta ở tám tuổi thời điểm, cha mẹ đều qua đời, biến thành cô nhi. Nhiều năm như vậy, Ngọc Xuyên, chỉ có người, là đối ta tốt nhất.....” Thấm thanh lâm lâm, nước mắt thủy nhịn không được đi xuống rớt.

Thật vất vả đem Thấm thanh trấn an ngủ, Giang Ngọc Xuyên xoa xoa đầu, đi đến hoa viên đi hút thuốc.

Ở hoa viên hướng trong đi có một cái hồ nước, bên trong loại một hồ hoa sen, tới rồi mùa hè sẽ rất đẹp. Hồ nước bên trong còn dưỡng một ít cá, ngẫu nhiên Giang Ngọc Xuyên sẽ làm đầu bếp vớt con cá lên ăn.

Ngồi xồm trên mặt đất trườn một hồi yên, Giang Ngọc Xuyên đứng lên chuẩn bị rời đi, một người đã đi tới.

“Ta nhưng thật ra coi thường Tứ đệ, đối chính mình thê tử đều có thể hạ như thế tàn nhẫn tay, thật là làm người lau mắt mà nhìn a.” Người đến là giang gia đại thiếu gia, hẳn cùng Giang Ngọc Xuyên từ trước đến nay không đối phó, cảm thấy Giang Ngọc Xuyên chính là cái tư sinh tử, tiểu bạch kiểm, đối Giang Ngọc Xuyên thái độ hoàn toàn không thể xưng là hảo.

“Không nghĩ tới người có thể tìm được người nhường loại này thứ tốt, trong truyền thuyết, người nhường có thể làm người sống lâu trăm tuổi, chờ đồ vật bắt được tay, nhưng thật ra có thể biết truyền thuyết đến tột cùng thật không là thật.”

“Ta nhưng thật ra muốn chúc mừng Tứ đệ, kế hoạch 5 năm, rốt cuộc có thể đem đồ vật bắt được tay. Chỉ là đáng thương người kia xinh đẹp như hoa thê tử, đến chết cũng không biết chính mình là chết như thế nào.”

“Đát!”

Trong một góc truyền đến một tiếng động tĩnh, Giang Ngọc Xuyên biến sắc, đi nhanh hướng tới cái kia phương hướng đi đến, sau đó hẳn thấy

một cái quen thuộc bóng dáng, mắt trong nháy mắt có chút hoảng loạn, nhưng là thực mau, hắt ánh mắt từ hoảng loạn biến thành tàn nhẫn.

Thế nhưng không phát hiện, vậy chỉ có thể không làm thì thôi đã làm thì phải làm một hồi hoành tráng!

Thẩm Thanh căn bản không thấy phía sau, nàng hiện tại lòng tràn đầy hoảng loạn, trong đầu chỉ còn lại có vừa rồi sờ nghe được hết thảy, chỉ nghĩ chạy nhanh rời đi cái này làm nàng cảm thấy có chút hít thở không thông địa phương.

Nguyên lai, nguyên lai này hết thảy đều là âm mưu, bọn họ tương ngộ, đó chính là âm mưu bắt đầu. Nguyên bản cho rằng thâm tình tựa hải ái nhân, thế nhưng muốn hại nàng tánh mạng, mưu nàng giang gia đồ vật.

Này quả thực chính là một hồi ác mộng!

Tay phải bị người bắt lấy, Thẩm thanh đột nhiên quay đầu đi, thấy Giang Ngọc Xuyên ánh mắt bình tĩnh nhìn nàng, như vậy bình tĩnh ánh mắt, lại làm nàng từ lòng bàn chân thoán thượng một cỗ lương khí.

Kế tiếp, nàng bị Giang Ngọc Xuyên đánh văng, chờ nàng mơ mơ màng màng tỉnh lại, phát hiện chính mình đặt mình trong ở hồ nước cái đáy, nước ao vẫn đục, điên cuồng hướng tới nàng miệng mũi bên trong dửng đi.

Hảo thống khổ, hảo thống khổ!

Giang Ngọc Xuyên đuổi tay bóp chặt chính mình cổ, hắt sớ hãi phát hiện, rớt ở hồ nước người thế nhưng biến thành chính mình.

Cảm giác hít thở không thông quả thực làm người thập phần thống khổ, hắt tưởng ra sức hướng về phía trước du, chính là căn bản không thể động đây.

“Ta thật sự hảo thống khổ a.....” Sâu kín thanh âm ở bên tai vang lên, Giang Ngọc Xuyên đột nhiên phục hồi tinh thần lại.

Một bàn tay từ phía sau ôm lấy hắn, đối phương thập phần thân mật cọ cọ vai của hắn, lạnh băng hơi thở phun ở hắn bên tai, nói: “Ngọc xuyên, chúng ta nói qua, sinh cùng khâm, chết cùng quách. Tới a, người tới bồi ta a.”

Không không không!

Ta còn không muốn chết, không muốn chết!

Hắn ra sức tránh thoát, ngực chỗ đột nhiên một năng, sau đó hắn liền cảm giác được phía sau trời buộc buông lỏng. Nhân cơ hội này, hắn vội vàng tránh thoát phía sau trời buộc, bắt đầu dùng sức hướng lên trên du.

“Phốc!”

Từ hồ nước bò ra tới, Giang Ngọc Xuyên phun ra một ngụm thủy, cảm giác có chút kiệt lực, nhưng là hắn lại không dám dừng lại, chỉ có thể miễn cưỡng bò dậy, hướng tới phía trước chạy tới.

Bên ngoài mưa to rơi xuống, dừng ở hắn trên người, tạt đến hắn thân thể sinh đau sinh đau.

Hắn quay đầu đi, thấy hồ nước bên trong xuất hiện một bóng người, đối phương ánh mắt bình tĩnh nhìn hắn, há mồm nói chút cái gì. Giang Ngọc Xuyên nhận ra nàng khẩu hình, nàng đang nói.

“Người không chạy thoát được đâu.”

Giang Ngọc Xuyên duỗi tay nắm ngực đồ vật, kia đồ vật không ngừng lập loè phát quang, làm hết thấy dơ bẩn tà ám đều không thể gần hắn thân.

“Hi hi hi, tới chơi với ta a!”

“Tới chơi với ta a!”

Bốn phương tám hướng vang lên tiếng cười thanh âm, Giang Ngọc Xuyên quay đầu nhìn bốn phía nhìn lại, thấy từng con oa oa phiêu ở giữa không trung, này đó oa oa không hề cảm tình ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm hẳn, hai mắt bên trong chảy ra huyết hồng nước mắt, khóe miệng lại là lộ ra một cái quỷ dị tươi cười tới.

Giang Ngọc Xuyên xoay người liền bắt đầu chạy, hẳn nhớ ra rồi, Thẩm thanh đã sớm bị hắn giết đã chết, vì nàng Thẩm gia người nhường. Người nhường như vậy thứ tốt, có khởi người chết nhục bạch cốt hiệu quả, từ biết Thẩm thanh trên người có người nhường thứ này bắt đầu, hẳn liền bắt đầu chuẩn bị. Mà bọn họ tương ngộ, cũng không phải ngẫu nhiên, mà là hẳn có tâm thiết kế.

Thẩm thanh trăm triệu không nghĩ tới, bên người người thế nhưng sẽ là một cái rắn độc, ở nàng hoàn toàn không nghĩ tới thời điểm, liền hung hăng cắn nàng một ngụm.

“..... Sinh cùng cái khâm, chết cùng cái quách.....”

Thẩm thanh sâu kín thanh âm ở bên tai hắn vang lên, Giang Ngọc Xuyên trên người ra một thân mồ hôi lạnh, trên người lông tơ đứng thẳng, trong lòng đều bị sợ hãi cấp tràn ngập.

Trước mắt đột nhiên xuất hiện một cái oa oa, oa oa nhếch môi đối hắn cười, bên trong truyền đến Thẩm thanh thanh âm, nói: “Giang Ngọc Xuyên, chúng ta không phải nói tốt sao, chết cũng muốn cùng chết sao?”

Giang Ngọc Xuyên mặt lộ vẻ tàn nhẫn sắc, nói: “Ai muốn cùng người cùng chết? Người không chết phía trước ta không sợ người, người đã chết ta cũng không sợ người!”

Hắn đầy mặt hung tướng, trong tay gắt gao bắt lấy kia viên phật châu.

“Sinh cùng cái khâm, chết cùng cái quách.....”

Vô số oa oa niệm những lời này xuất hiện ở hân bên người, chúng nó trong mắt đều chảy đỏ tươi huyết lệ, ánh mắt u oán phần hận nhìn Giang Ngọc Xuyên.

“Cút ngay, cút ngay!” Giang Ngọc Xuyên hô to, trên mặt mang theo điên cuồng chi sắc, trong tay Phật châu phát quang hơi lóe, làm này đó oa oa có chút kiêng kị, Giang Ngọc Xuyên nhếch miệng cười, “Ta có Phật châu hộ thể, các người chạm vào không được ta, chạm vào không được ta, ha ha!”

“Này đó oa oa là bằng vào chết đi tứ phu nhân oán khí mới có thể nhúc nhích, Giang Ngọc Xuyên có Phật châu hộ thể, chúng nó đụng tới hân, oán khí tức khắc liền sẽ bị Phật châu hóa giải.” Việt Khê đi tới, nhìn kia trong mắt chảy ra hai hàng huyết lệ oa oa, nhúu nhúu mày.

Oa oa cái dạng này, thật sự khó coi a.

Giang Ngọc Xuyên nghe được thanh âm, lập tức quay đầu tới, chờ thấy Việt Khê hai người, hai mắt chính là sáng ngời, lập tức giương giọng nói: “Hai vị, hai vị mau cứu ta, chỉ cần các người cứu ta, ta nhất định sẽ cho các người phong phú báo đáp.”

Việt Khê chậm rì rì hỏi: “Sẽ cho rất nhiều tiền sao?”

Giang Ngọc Xuyên lập tức nói: “Cấp, sẽ cho rất nhiều tiền.”

Việt Khê lộ ra tự hỏi biểu tình, Hàn Húc cười tủm tỉm nói: “Sư phụ tưởng cứu hân?”

Việt Khê nói: “Ta muốn kiếm tiền a, chính là, hân thoát nhìn không giống như là người tốt a, chúng ta cứu hân có thể hay không không hảo a.”

Bốn phía oa oa như là bị người ấn hạ nút tạm dừng, Thẩm thanh xuất hiện ở bọn họ trước mặt, thân ảnh của nàng nhìn qua có chút trong suốt, bộ dáng còn cùng sinh thời giống nhau tú mĩ. Nàng bộ dáng, nhìn qua căn bản không giống quý, ngay cả âm khí đều thực đậm.

Ánh mắt cảnh giác nhìn hai người, Thẩm thanh một chút đều không muốn cùng này hai cái sát tinh đối thượng, nếu là này hai người thật sự bảo vệ Giang Ngọc Xuyên, nàng căn bản là không có đánh trả chi lực, cái này làm cho nàng như thế nào cam tâm?

“Hai vị, Giang Ngọc Xuyên phụ ta, hẳn đáng chết!” Thẩm thanh mở miệng nói.

Việt Khê chớp chớp mắt, nói: “Chính là chúng ta là tới công tác, là tới kiếm tiền, Giang Ngọc Xuyên hẳn hoa giá cao tiền mời chúng ta, tuy rằng thù lao ta còn không có bắt được.”

Vì tiền?

Thẩm thanh trong nháy mắt cảm thấy có chút kinh ngạc, bất quá thực mau, nàng phản ứng lại đây, nói: “Nếu các người không giúp hẳn, ta cũng có thể chi trả các người thù lao. Ta có một nhà cửa hàng, kêu long phượng trình tường, là làm oa oa, ta có thể đem cửa hàng chuyển nhượng cho các người. Còn có, ta có người nhường, người nhường ta cũng có thể cho các người.”

Hàn Húc nói: “Sư phụ, người không phải muốn nhìn người nhường trông như thế nào sao?”

Việt Khê nhìn về phía Giang Ngọc Xuyên, nói: “Ngượng ngùng a, tứ thiếu gia, ta cảm thấy người người này có điểm hư, ta là cái hảo hài tử, không thể tiếp tay cho giặc a. Ngô, dù sao người cùng Thẩm tiểu thư là phu thê, nếu không, người liền bồi nàng cùng đi chết đi.”

Giang Ngọc Xuyên: “.....”

“Không!”

Không, ta còn có thể chi trả người càng nhiều thù lao!

Giang Ngọc Xuyên tưởng nói ra những lời này, lại phát hiện chính mình không mở miệng được.

Sao lại thế này?

Hắn ánh mắt xoay chuyển, phát hiện chính mình liên đầu đều không động đậy nổi.

Giang Ngọc Xuyên nhìn không thấy, Việt Khê bọn họ chính là xem đến rõ ràng, Giang Ngọc Xuyên hiện tại cả người đều biến thành tượng đất, vẫn là cả người khô ráo tượng đất, trên người xuất hiện một cái lại một cái vết rách, nhìn qua phảng phất ngay sau đó liền phải vỡ vụn mở ra.

*

“Đem sao hai cái đồng loạt đánh vỡ, dùng thủy điều hòa; lại vẽ một cái người, lại nắn một cái ta. Ta bùn trung có người, người bùn trung có ta; ta cùng với người sinh cùng cái khâm, chết cùng cái quách.....”

Nhẹ giọng nói nhỏ, Thẩm thanh cười tủm tỉm duỗi tay bế lên bên người đồ vật, đó là cái cầu hình vật, nhìn kỹ đi, lại là cái tượng đất đầu, ngũ quan rõ ràng, giống như là người sống giống nhau. Chỉ là này trương bùn trên mặt che kín sợ hãi, nhìn qua có vài phần dữ tợn.

Thẩm thanh duỗi tay cầm lấy cây búa, trực tiếp đem cái này bùn đầu cấp đánh nát.

*

Ngày thứ hai, giang gia người hầu phát hiện bọn họ tứ thiếu gia không còn nữa, sau đó bọn họ ở hậu viện hồ nước biên phát hiện Giang Ngọc Xuyên xe lăn, sau đó ở hồ nước phát hiện một đôi oa oa, ngày hôm qua hạ một hồi mưa to, hồ nước thủy toàn bộ đều dật ra tới, bên trong hoa sen ở trong một đêm hoàn toàn điêu tàn, hai cái oa oa liền phiêu ở hồ nước.

Kia oa oa là một nam một nữ, nam cái kia oa oa ăn mặc ngày hôm qua Giang Ngọc Xuyên sở xuyên áo khoác, đại đại đôi mắt tràn đầy sợ hãi, nhìn qua thập phần thảm người. Nữ cái kia oa oa còn lại là kéo nam oa oa tay, nhìn qua cười tủm tỉm. Hai người tư thái vô cùng thân mật, giống như là một đôi ân ái vô cùng phu thê.

Để cho người cảm thấy hoảng sợ chính là, này một nam một nữ hai cái oa oa, thế nhưng thập phần giống như bọn họ tứ thiếu gia còn có chết đi tứ nãi nãi.

Nghĩ vậy, mọi người nhìn không được run lập cập.

Thư đại gia đám người nhìn này hai cái oa oa đều có chút kinh nghi bất định, không hề nghi ngờ, này hai cái oa oa thật là lại bình thường bất quá oa oa, hơn nữa vẫn là dùng đơn giản nhất bùn đất tạo thành, nhưng là nhân vật lại là giống như đúc, đặc biệt là cái kia nam oa oa, trên mặt hân sợ hãi biểu tình, nhìn qua giống như là chân thật, chân thật đến làm người cảm thấy da đầu tê dại.

Không chỉ là Giang Ngọc Xuyên, toàn bộ giang trạch còn đã chết không ít người, cùng Việt Khê bọn họ một hàng trung liên đã chết hai người, chết tương thực thê thảm, một người nằm trên mặt đất, dưới thân là một đại than vết nước, thân thể sưng vù, kinh pháp y thô thô giám định, là rơi xuống nước hít thở không thông mà chết. Mà một người khác, lại là bị cả người đen nhánh, là bị hỏa cấp đốt trụi.

Có một cái còn chưa có chết, chính là hấn hai chân lại như là bị thứ gì cấp gặm thực rớt, chỉ còn lại có sấm bạch xương cốt.

“Oa oa, oa oa!” Người nọ đã lâm vào điên cuồng bên trong, hai mắt đỏ đậm, trong miệng không ngừng niệm “Oa oa” hai chữ.

Ra mạng người, giang gia người đã báo nguy, cảnh sát thực mau liền tới đây, Việt Khê bọn họ những người này cũng đều bị kêu đi làm ghi chép. Chỉ là những người này, già già, trẻ trẻ, muốn nói là bọn họ gây án, cảnh sát đều cảm thấy không tin.

“..... Người nói cái gì?” Thư đại gia gân cổ lên rống, “Hỏi ta ăn cơm sao? Không có, sáng sớm đã bị các người kéo qua tới, ta còn không có ăn bữa sáng.”

Cảnh sát đồng chí: “..... Không phải, chúng ta là hỏi ngài tối hôm qua 10~12 điểm trong lúc đang làm cái gì.”

Thư đại gia kêu: “A, ta năm nay chín mươi tuổi.”

Cảnh sát: “.....”

Tâm mệt!

Bọn họ cũng không dám nói cái gì, thư đại gia chín mươi tuổi cao cổ, dáng người gầy ốm, cả người đều gầy đến chỉ còn một phen xương cốt, giống như gió thổi qua liền sẽ tan, bọn họ nơi nào còn dám làm cái gì?

“Tên, tuổi, thân phận.”

“Việt Khê, mười bảy tuổi, nhị trung học sinh.”

“Hàn Húc, mười tám, cũng là học sinh, chúng ta hai là cùng lớp đồng học.”

Cảnh sát ngẩng đầu nhìn về phía này hai cái còn có thể được xưng là hài tử thiếu niên thiếu nữ, ngữ khí ôn hòa vài phần, nói: “Các người hai cái học sinh, đến giang gia làm cái gì?”

Hàn Húc mỉm cười nói: “Giang tứ thiếu gia sinh quái bệnh, ta cùng sư phụ ta đến xem, có thể hay không cho hãn chữa bệnh, trị hết có thể có một tuyệt bút tiền.”

Cảnh sát: “.....”

Bọn họ cũng là biết Giang Ngọc Xuyên sinh quái bệnh sự tình, nghe nói là bị vợ trước quỷ hồn cấp quẩn lên. Chỉ là hiện tại Giang Ngọc Xuyên biến mất không thấy, còn ở hãn không thấy địa phương thấy một đôi oa oa, kia đối oa oa bộ dáng còn thập phần giống Giang Ngọc Xuyên cùng hãn đã chết đi thê tử, này tình hình thấy thế nào đều như thế nào quái dị.

Ngắm lại, đều cảm thấy thấm người thật sự.

Chỉ là, này hai đứa nhỏ, lá gan nhưng thật ra đại, còn dám chạy tới trộn lẫn loại chuyện này.

Nghĩ vậy, hỏi chuyện cảnh sát mặt liền bản lên, nói: “Học sinh nên hảo hảo học tập, đừng hướng cái gì lung tung rối loạn sự tình thượng thấu.”

Hàn Húc lập tức gật đầu: “Thúc thúc nói chính là.”

Cảnh sát thúc thúc bị hãn cười đến không biết giận.

Lúc này, một cái thăm dò thăm dò hiện trường cảnh sát đi tới, cầm trên tay một trương giấy, hãn nhìn Việt Khê bọn họ liếc mắt một cái, thấp giọng cùng bọn họ lão đại nói gì đó.

“..... Đây là ở giang gia thư phòng phát hiện, là 《 long phượng trình tường 》 chuyển nhượng thư, Thẩm thanh đem oa oa cửa hàng, chuyển

nhượng cho..... Việt Khê!” Cảnh sát nói thời điểm, biểu tình có chút quái dị, thậm chí cánh tay thượng lông tơ đều dựng thẳng lên tới.

Lão đại nhìn thoáng qua Việt Khê, đem chuyển nhượng thư đưa cho nàng xem, hỏi: “Người cùng Thẩm thanh nhận thức?”

Việt Khê nghĩ nghĩ nói: “Nàng sinh thời không quen biết, sau khi chết nhưng thật ra gặp qua.”

Cảnh sát: “..... Nghiêm túc điểm!”

Việt Khê: “.....”

Vị này giang gia tứ phu nhân theo lý thuyết đã sớm đã chết, nàng chết phía trước cùng Việt Khê hẳn là chưa từng có gặp qua, chính là hiện tại này phân chuyển nhượng thư lại là chân thật tồn tại, này nghĩ như thế nào đều như thế nào làm người cảm thấy kỳ quái.

Chờ sau lại cảnh sát nhóm đem này phân chuyển nhượng thư cầm đi làm bút tích giám định, bút tích thật là Thẩm thanh, hơn nữa, này phân chuyển nhượng viết hạ thời gian, tuyệt đối sẽ không vượt qua 24 giờ.

Cảnh sát các đồng chí: “.....”

Mẹ ời, tưởng tượng tưởng, thật là khiếp đến hoảng a. Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẢI CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 41

Việt Khê bọn họ làm tốt ghi chép, liền ngoan ngoãn ngồi ở trên sô pha, hai người vẻ mặt tính trẻ con, nhìn qua đó là một chút lực công kích đều không có. Bên cạnh cảnh sát còn tự cấp Thư đại gia làm ghi chép, dáng người khô gầy lão nhân, trên đầu đỉnh mấy cây bạch mao mao, giống như gió thổi qua là có thể đổ, cảnh sát nhóm liền lớn tiếng chút nói chuyện cũng không dám, này nếu là đem người dọa mắc lỗi tới, kia mới kêu phiền toái.

Cảnh sát nhóm đem kia hai cái oa oa dùng trong suốt túi trang lên, đây chính là ở hiện trường phát hiện, có thể nói là rất quan trọng chứng vật. Niên thiếu nữ cảnh sát mang bao tay ngón tay chạm vào oa oa, nàng biểu tình lập tức liền có chút quái dị, thủ hạ xúc cảm tinh tế mềm ẩm, thật giống như chạm đến không phải không hề độ ẩm bùn oa oa, mà là..... Người làn da.

Nghĩ vậy, nữ cảnh sát sắc mặt tức khắc liền thay đổi, nhịn không được một buông tay, kia đối oa oa liền rơi trên mặt đất, lăn a lăn a lăn, nam oa oa sợ hãi ánh mắt nhìn qua, thật giống như là sống giống nhau.

“Làm sao vậy?” Những người khác xem nàng như thế phản ứng, cho rằng ra chuyện gì, vội vàng hỏi.

Nữ cảnh sát rụt rụt tay, ngón tay thượng cái loại này quỷ dị xúc cảm lại là nửa ngày tiêu trừ không được, nàng lắp bắp nói: “Cái kia oa oa, oa oa..... Có nhiệt độ cơ thể, thật giống như, hình như là sống giống nhau.”

Cái loại này quý dị xúc cảm, người chỉ có chạm đến mới biết được có bao nhiêu quý dị.

Những người khác vốn dĩ cũng không để bụng, chính là chờ bọn họ thật sự bắt được cái kia oa oa lúc sau, liền cảm nhận được trong đó quái dị chỗ. Thật giống như cầm trên tay không phải không có sinh mệnh oa oa, mà là sẽ thở dốc sẽ hô hấp, có nhiệt độ cơ thể nhân loại. Lúc ấy, liền hận không thể đem trên tay oa oa cấp ném văng ra.

Việt Khê lẳng lẳng nhìn chăm chú vào cái kia oa oa, cái kia oa oa nhìn nàng, nhìn nàng ánh mắt tựa hồ có oán hận không cam lòng, nàng phảng phất có thể thấy Giang Ngọc Xuyên lâm vào thống khổ linh hồn.

Linh hồn của hắn, đời đời kiếp kiếp đều sẽ bị giam cầm ở cái này oa oa bên trong, tựa như hắn cấp Thẩm Thanh làm ra hứa hẹn giống nhau, sinh cùng khâm, chết cùng quách, người bần trung có ta, ta bần trung có người.

“Được rồi, các người có thể đi trở về, nếu còn có yêu cầu các người phối hợp, ta sẽ gọi điện thoại cho các người.” Một người tuổi trẻ cảnh sát đi tới, thanh âm ôn hòa nói.

Nhà hắn cũng có lớn như vậy một đôi đệ, muội, nhìn Việt Khê bọn họ, nhin không được liền mang lên vài phần làm huynh trưởng tâm tình.

Việt Khê ngẩng đầu nhìn hắn một cái, ánh mắt đảo qua hắn mặt mày, kia sáng ngời ánh mắt, làm Mạnh Tân có một loại bị nhìn thấu quý dị cảm giác.

“..... Thúc thúc trong nhà có đệ đệ cùng muội muội a, kia thúc thúc người cần phải hảo hảo chiêu cố bọn họ. Tốt nhất, tại đây kế tiếp một tháng thời gian, đều đừng rời khỏi bọn họ bên người.”

Nàng thanh âm rất là bình tĩnh, chính là nghe được người trong tai, lại có một loại âm trầm quỷ quyết cảm giác, làm người nổi da gà đều đi lên.

Mạnh Tân trong lòng có chút quái dị, nhìn không được hỏi: “Người như thế nào biết ta có đệ đệ muội muội?”

Việt Khê nói: “Ta chính là biết a.”

Chờ Việt Khê cùng Hàn Húc rời đi, Mạnh Tân còn cau mày, trong lòng luôn có một loại không an ổn cảm giác. Giống như, giống như có chuyện gì muốn đã xảy ra giống nhau.

Tiền bối duỗi tay gõ một chút hắc cái ót, nói: “Phát cái gì sừng sốt, còn không chạy nhanh công tác, bằng không hôm nay lại muốn tăng ca.”

Mạnh Tân lấy lại tinh thần, lắc đầu ném đi trong lòng cái loại này không thể hiểu được cảm giác, đáp: “Nga nga.”

Ở trên bàn, bị người cố ý hoặc là vô tình quên đi rút một đôi oa oa lẫn nhau dựa sát vào nhau dựa vào nơi đó, nam oa oa trong mắt tựa hồ chảy xuống hai hàng huyết lệ.

*

Việt Khê cùng Hàn Húc đi xuống sơn, Hàn Húc nghĩ đến vừa rồi kia một màn, nói: “Sư phụ thực thích cái kia cảnh sát?”

Việt Khê trong lúc nhất thời không phản ứng lại đây hắc đang nói ai, nửa ngày mới nhớ tới Mạnh Tân tới, nói: “Nga, hắc a, cũng không thể nói thích đi, bất quá hắc là cảnh sát a, cảnh sát rất nhiều đều là người tốt. Từ nhỏ lão nhân liền cùng ta nói, nếu có việc liền đi tìm cảnh sát.”

Hàn Húc cười, thay đổi cái vấn đề, hỏi: “Cái kia cảnh sát có cái gì vấn đề sao?”

Việt Khê nói: “Không phải hắc có vấn đề, là nhà hắc cặp kia đệ muội ra cái gì vấn đề. Bất quá, hắc là cảnh sát, trên người chính khí trọng, giống

nhau tà mị quỷ quái cũng không dám tiếp cận hấn bên người. Chỉ cần hấn vẫn luôn cùng hấn đệ muội ở bên nhau, hấn trên người chính khí đủ để bảo vệ hấn đệ, muội. Đương nhiên nếu bọn họ vận khí không tốt, vậy khác nói.”

Hàn Húc lộ ra như suy tư gì biểu tình tới, cái kia cảnh sát, cùng hấn giống như còn có điểm liên hệ. Bất quá cái này ý niệm, hấn chỉ là nghĩ nghĩ liền phóng tới một bên, râu ria người, không cần nghĩ nhiều.

“Bất quá lần này tuy rằng không có kiếm được tiền, bất quá chúng ta cũng bắt được một chút thứ tốt.” Hàn Húc ở trong túi đào đào, nói: “Sự phụ, người không phải rất hiếu kì người nhường trông như thế nào sao?” Nói, hấn quơ quơ trên tay hộp.

Đó là cái khắc phượng hoàng hộp gỗ, chỉ có nhân thủ như vậy trường, nhìn qua lộ ra vài phần cổ xưa đại khí. Mà này hộp bên trong, trang chính là làm vô số người xu chi như vụ người nhường.

“Người mở ra, chúng ta nhìn nhìn.” Việt Khê có điểm gấp không chờ nổi, khó được thấy nàng tò mò như vậy.

Hàn Húc bật cười, cũng không có thừa nước đục thả câu, trực tiếp duỗi tay đem hộp cấp mở ra.

Việt Khê thò lại gần nhìn kỹ xem, nói: “Nguyên lai đây là người nhường a.”

Hộp trang chính là một nắm bùn đất, bùn đất nhan sắc đen nhánh, bất quá nho nhỏ một chút, nhìn qua lộ ra một loại thập phần rất dày trọng giản dị hơi thở, giống như là bọn họ dưới chân dẫm đại địa giống nhau.

Việt Khê như suy tư gì nói: “Thứ này lấy tới loại dưa hấu, dưa hấu có thể hay không càng tốt ăn một chút?”

Nàng biểu tình thoát nhìn thực nghiêm túc, xem ra là thật sự ở tự hỏi vấn đề này.

Hàn Húc không xác định nói: “Tốt xấu cũng là người nhường, hẳn là sẽ càng tốt ăn..... Đi? Nếu không, chúng ta trở về thử xem xem?”

Việt Khê gạt đầu, thực tự nhiên duỗi qua tay đem người nhường cấp nhận lấy, đặt ở chính mình trong túi.

Trừ bỏ người nhường ở ngoài, bọn họ lần này bắt được đồ vật còn có kia viên phật châu, hơn nữa Hàn Húc trên tay kia viên, tổng cộng liền có hai viên, đều là phật quang trạm trạm, Phật khí thật lớn.

“Cái này người cầm đi, cầm phòng thân cũng không tồi. Nếu có thể gom đủ 108 viên phật châu thì tốt rồi, kia nhất định là rất lợi hại pháp khí.” Việt Khê nói.

Hàn Húc cũng không có cự tuyệt, trực tiếp liền đem Phật châu thu lên, cùng chính mình nguyên lai kia viên đặt ở cùng nhau.

Hai người mấy ngày không về nhà, Hàn Húc cũng đến hồi chính mình gia, cho nên hai người ở một cái giao lộ liền đường ai nấy đi, một cái hướng đông, một cái hướng tây.

Hàn Húc đi qua một cái lâm ẩm tiểu đạo, lộ hai bên loại không biết thêm gì đó đại thụ, tán cây như cái, dưới gốc cây một mảnh râm mát, thụ kích gian có ánh mặt trời xuyên qua, hình thành từng đạo cột sáng, trên mặt đất hình thành các loại hình dạng quầng sáng.

Cái này địa phương, đó là ở nhất nóng cháy giữa trưa, bóng cây phía dưới cũng là thập phần mát mẻ, cho nên vô luận khi nào đều có thể thấy ở dưới gốc cây ghế trên ngồi thừa lương người. Chính là hiện tại lại không giống nhau, hiện ra ở Hàn Húc trước mắt lâm ẩm trên đường nhỏ, vẫn là

giống nhau cảnh tượng, chính là lại không có bất luận kẻ nào, thậm chí liên phong đều không có.

Bước chân dừng lại, Hàn Húc khóe miệng hơi kiêu, nói: “Theo ta một đường, người cũng nên ra tới đi.”

Hắn lời này nói xong, sau một lúc lâu mới thấy một cái đã từ từ già đi lão nhân chậm rì rì đi ra, tuy nói là đi, chính là càng chuẩn xác tới nói, hắn là đột nhiên xuất hiện tại đây phiến trong không gian.

Này lão nhân thật là quá già rồi, sống lưng cong đến thấp thấp, một khuôn mặt thượng đều nhìn không thấy nhiều ít thịt, phẳng phất chỉ còn lại có một tầng da, mà kia tầng da thượng tắc trái rộng đáng sợ lão nhân đốm. Duy nhất làm người cảm thấy kinh ngạc chính là hắn một đôi mắt, này hai mắt thon dài sáng ngời, hoàn toàn không giống như là một cái lão nhân đôi mắt.

“Thư đại gia.....” Hàn Húc kêu ra trước mắt người này tên.

Thư đại gia cười hắc hắc, trong tay chống một cái đen nhánh quả trứng, nói: “Tiểu gia hỏa, ta biết trên người của người có thứ tốt, Minh Kính đại sư Phật châu, cho ta đi.”

Hàn Húc có chút nghi hoặc hỏi: “Người vì cái gì không đi tìm sư phụ ta? Ta tưởng so với này viên Phật châu, người nhường mới là càng trân quý đi.”

Thư đại gia híp híp mắt, nói: “Sư phụ người bên kia cũng không phải không ai đi..... Hừ, Trương Nghi cái kia ngu xuẩn, kia nha đầu phiến tử, liền ta đều nhìn không thấu, ta xem hắn sợ là muốn tài cái đại té ngã.”

Hắn người này xem người tướng mạo, phán này cát hung. Mà kia tiểu nha đầu tướng mạo, hắn nhìn không thấu, kham không phá, lại có thể cảm giác được đến, kia nha đầu trên người có loại quỷ quyết hơi thở, giống như

là một cái không đáy vực sâu, tuyệt đối là khó đối phó. Nhưng thật ra Trương Nghi, xem nhân gia tuổi còn nhỏ, liền cho rằng nhân gia dễ khi dễ, thật là ngu xuẩn.

Bọn họ này một hàng, tuy nói cũng xem tích lũy, nhưng là có thiên tài, liền tính người hoa cả đời, cũng đuổi bắt quá nhân gia một năm thành tựu.

Hàn Húc nga một tiếng, cười như không cười nói: “Nguyên lai Thư đại gia người là quả hồng chọn mềm niết a.”

Thư đại gia nói: “Người tiểu gia hỏa này cũng khó được, trên người công đức trọng, bộ dáng này, sợ là thập thế người lương thiện cũng không ngừng. Người chỉ cần đem đồ vật ngoan ngoãn giao ra đây, ta cũng không vì khó người.”

Nói, hắn nhìn Hàn Húc ánh mắt rốt cuộc lộ ra điểm tham lam ra tới, nói: “Ta thấy, trên người của người có hai viên Minh Kính đại sư Phật châu, quả thật là Thiên Đạo chi tử, vận khí thật đúng là hảo.”

Đáng tiếc, hiện giờ này hai viên Phật châu đều phải về hắn.

Hàn Húc đem Phật châu lấy ra tới, Phật châu trên có khắc Phật văn, Phật quang nội liễm, Thư đại gia ánh mắt nháy mắt liền ngừng ở bên trên đời không ra. Đồng thời, hắn trong lòng còn có chút kinh ngạc, kia viên từ Giang Ngọc Xuyên cầm trên tay đến Phật châu, thoát nhìn quang hoa tựa hồ muốn càng thêm nội liễm sáng ngời một ít, thậm chí tựa hồ còn có vài phần vui thích.

Thư đại gia tức khắc có chút kinh nghi bất định.

Minh Kính đại sư là trong lịch sử tu vi nhất cao thâm một vị Phật tu, này Phật châu là hắn hàng năm đeo ở trên người, lâu chịu hắn trên người cao thâm Phật hiệu hun đúc, dần dà, cũng mang theo vài phần linh tính, trở

thành nhất thượng thừa Linh Khí. Cho dù chỉ là một chuỗi Phật châu trung một viên, uy lực cũng không thể khinh thường.

Chỉ là theo thời gian mất đi, không có bất luận kẻ nào có thể làm này đó Phật châu nhận chủ, khó khó có thể sử dụng, trên người chúng nó Phật quang cũng dần dần đậm đi. Mà hiện tại, này hai viên Phật châu dừng ở Hàn Húc trên tay, lại như là gặp chính mình chủ nhân giống nhau, linh tính đại thịnh, quang hoa tự thành, còn lộ ra ẩn ẩn vui thích, này thật sự là làm người cảm thấy thực cổ quái.

Chẳng lẽ là bởi vì tiểu tử này là khó được tu Phật hạt giống tốt?

Thư đại gia trong lòng đoán rằng.

“Thư đại gia, nghe nói người có thể cho người xem tướng mạo, xem cát hung, như vậy người hiện tại cấp chính mình trắc một trắc, người hiện tại là cát là hung?” Hàn Húc nhéo Phật châu cười tủm tỉm hỏi, nhìn qua thuần lương vô hại, mặt mang từ bi, giống như là một tôn vô bi vô hỷ Phật.

Thư đại gia trong lòng không biết vì sao chuông cảnh báo xao vang, bọn họ tu giả trong lòng có điều cảm, đó chính là dự báo, mà hắc hiện tại cảm giác phi thường không tốt. Hắc vội vàng véo chỉ tặc tính, ót thượng thực mau liền toát ra tinh mịn mồ hôi. Hắc có thể đoán người cát hung, chính là tính người không tính mình, giống bọn họ người như vậy, chỉ có chính mình mệnh cách là tính không ra.

Bất quá, kia cũng không phải không có biện pháp.

Thư đại gia trong lòng không biết vì sao không thể hiểu được cảm thấy lo sợ không yên, hắc nhìn về phía Hàn Húc, tiểu tử này kia không thành có cái gì át chủ bài không thành? Hoặc là, hắc chỉ là ở cuống chính mình?

“Người.....” Thư đại gia chỉ há mồm nói một chữ, liền ngơ ngác cúi đầu, chỉ thấy ngực hẫng chỗ, không biết khi nào lại là phá một cái bất quá ngón cái lớn nhỏ chỗ hồng, nhưng là hẫng lại không hề sờ giác.

Phật châu phía trên mang theo nhàn nhạt huyết quang, Hàn Húc đuổi tay nhẹ nhàng phất một cái, kia tia huyết sắc thực mau liền biến mất không thấy.

“Ta thế người bậc này một quẻ, đại hung, xem ra Thư đại gia ngài hôm nay liền phải mất mạng!” Hắc mím cười nói.

“..... Người là ai?” Thư đại gia rốt cuộc hỏi ra những lời này, thân thể âm âm ngã trên mặt đất, trong cơ thể linh khí nháy mắt dạt tán ra đi, đồng tử chậm rãi mở rộng.

Mãi cho đến chết, hắc đều còn không có minh bạch, chính mình rốt cuộc nơi nào tính sai rồi. Trước mắt thiếu niên này, tuy nói công đức thâm hậu, có như vậy một chút tu vi, chính là đích xác chỉ là người thường a.

Hàn Húc đi đến thư đại gia thi thể trước, trên cao nhìn xuống nhìn hắc. Rõ ràng là trách trời thương dân biểu tình, trong mắt lại chỉ có đạm mạc.

“Ta thoát nhìn liền tốt như vậy khi dễ?” Hắc thập phần không rõ, khom lưng đem thư đại gia trên người ba viên Phật châu cầm lấy tới, Hàn Húc nhẹ giọng nói, “Thực đáng tiếc, xem ra người trù đến hạ hạ thêm.”

“A di đà phật.”

Hàn Húc xoay người rời đi, trong không khí bay tới một tiếng lăm bầm, ở hắc phía sau, Thư đại gia thân thể chậm rãi biến thành bụi, tiêu tán ở không trung.

“Không biết sư phụ bên kia thế nào?” An tĩnh bốn phía trong nháy mắt truyền đến các loại thanh âm, tiếng chim hót nói chuyện với nhau thanh còn có ô tô thanh âm, Hàn Húc nhìn chung quanh náo nhiệt hết thấy, chọn chọn môi, “Đáng tiếc, các người hai người vận khí đều không tốt lắm, trừu đến đều là hạ hạ thêm.”

Hắn sư phụ, chính là cái rất thú vị người a.

*

Việt Khê bên này cũng bị người ngăn cản đường đi, nàng đối người này có ấn tượng, còn nhớ rõ hắn là kêu Trương Nghi, thật sự là bởi vì trong tay đối phương cái kia âm dương bàn rất là thấy được, nàng cũng liền đem người cấp nhớ kỹ.

“Người ngăn đón ta làm cái gì?” Nàng hỏi.

Trương Nghi vẻ mặt hòa khí, nhìn qua thập phần dễ nói chuyện bộ dáng, hắn nói: “Tiểu cô nương, ta biết người nhường ở người trên tay, đem nó giao ra đây đi, ta cũng không vì khó người.”

Việt Khê trên mặt lộ ra nghi vấn biểu tình, nói: “Là ai cho người dừng khí, làm người cảm thấy người có thể ở ta trên tay cướp được đồ vật? Hường thiên mượn lá gan sao?”

Trương nghi da mặt trừu động, đó là bị Việt Khê nói khí, hắn lập tức thu hồi trên mặt hòa khí biểu tình tới, nói: “Tiểu cô nương, người không cần rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt, người biết ta là người như thế nào sao? Ta chính là lâm sơn phái đệ tử!”

Tuy nói là ngoại môn đệ tử, nhưng là hắn tâm tư lung lay, cấp lâm sơn phái mang đến không ít chỗ tốt, cho nên ở lâm sơn phái cũng coi như là có điểm tiểu địa vị. Cho nên, nói lời này thời điểm, hắn tự tin thập phần đủ.

“Lâm sơn phái?” Việt Khê thành thật lắc đầu, “Không quen biết, không nghe nói qua.”

Trương nghi: “.....”

Hôm nay hoàn toàn liêu không đi xuống.

Hắn đem chính mình âm dương mâm tròn lấy ra, nói: “Người vẫn là ngoan ngoãn đem đồ vật cho ta, không nên ép ta động thủ, ta cũng không nghĩ thương tánh mạng của người. Người nhường kia đồ vật, người cầm cũng là vô dụng.”

Việt Khê như suy tư gì nhìn hắn, hỏi: “Nguyên lai từ giang gia ra tới liền đi theo chúng ta người là người a, người muốn người nhường? Ngượng ngùng, đó là ta đồ vật.”

Trương nghi lãnh xuy một tiếng, rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt, vậy đừng trách hắn không khách khí.

Hắn hướng âm dương bàn thượng rót vào linh lực, toàn bộ mâm tròn nháy mắt phát ra oánh oánh thanh huy, bên trong hắc bạch hai viên viên châu bắt đầu run nhè nhẹ lên. Đây mâm tròn bên trong là âm dương cá bộ dáng, hắc bạch nhị sắc giao hòa, mà ở hắc cùng bạch trung gian, lại các có một viên hắc bạch sắc viên châu.

Việt Khê cảm thấy thú vị, nói: “Người cái này mâm thoát nhìn có điểm hảo chơi, người đem nó cho ta chơi trong chốc lát đi.”

Trương Nghi: “.....”

Hắn không hề cùng Việt Khê nói chuyện, tay tháo mâm tròn, dưới chân xuất hiện âm dương mâm tròn, mà hắn liền thân ở với chính giữa nhất vị trí, mà Việt Khê cũng ở mâm tròn bên trong.

Kỳ môn độn giáp, âm dương ngũ hành, Lâm Sơn phái là tu trận pháp, trận pháp quỷ quyệt, lâm vào trận pháp người, sinh tử liền ở bầy trận người nhất niệm chi gian.

“Ác quỷ trận!” Trương Nghi thấp giọng lầm bầm.

Trên mặt đất truyền đến sột sột soạt soạt thanh âm, Việt Khê khẽ nhíu mày, cúi đầu triều trên mặt đất nhìn lại, chỉ thấy trên mặt đất xi măng mà phá vỡ, từng con khô gầy tay từ dưới nền đất vươn tới, nháy mắt xốc đất lệ thuộc bản. Này đó khô gầy chủ nhân cũng chậm rãi lộ ra chính mình bộ dạng tới, lại là từng con gầy đến chỉ còn da bọc xương người.

Một đôi tay duỗi tay bắt lấy nàng chân, sức lực rất lớn.

Trương Nghi đặc ý nói: “Này đó nhưng đều là quỷ đói, quỷ đói cái gì đều ăn, bao gồm người. Liền tính người không đem người nhường kẻ ra tới, cho rằng ta liền không có biện pháp sao, chờ này đó quỷ đói đem người ăn, người nhường ta cũng giống nhau có thể bắt được tay.”

Việt Khê mặt vô biểu tình nâng lên chân phải hung hăng đạp lên kéo lấy chính mình chân trái khô trên tay, giây tiếp theo, hai người đều thực rõ ràng nghe thấy được một tiếng “Răng rắc” xương cốt vỡ vụn khai đến thanh âm, kia chỉ quỷ đói còn không có có thể từ dưới nền đất bò ra tới, nháy mắt liền biến thành một đống xương cốt.

Trương Nghi nhìn Việt Khê biểu tình tức khắc liền đổi đổi.

Trên mặt đất quỷ đói nhóm còn ở chậm rãi ra sức từ dưới nền đất bò ra tới, quả thực giống như là một đám hướng lên trên mạo củ cải, Việt Khê một chút cũng không khách khí, trực tiếp đi qua đi, một chân một cái. Bị nàng đâm trung quỷ đói trực tiếp liền biến thành bộ xương khô, nháy mắt nát đầy đất. Loại này một chân một cái tư vị, quả thực làm nhân thần thanh khí sáng a, so quảng ngã mâm còn muốn thoải mái.

Nàng quay đầu tới, tóc đen tuyết da, trên người âm khí đại thịnh. Này cổ khổng lồ âm khí, vừa ra tới, nguyên bản còn ở nỗ lực từ dưới nền đất chui ra tới quỹ đôi nhóm nháy mắt không nhúc nhích, sau đó giây tiếp theo, bắt đầu nỗ lực đem chính mình hướng trong đất tấp.

Trương Nghi một câu buột miệng thốt ra: “..... Người không phải người!”

Như vậy khổng lồ âm khí, so với kia chút Quỷ Vương âm khí còn muốn trọng, vừa thấy liền biết là tu hành nhiều năm quỷ quái. Có thể đem chính mình hơi thở toàn bộ che dấu lên, mặc kệ là hơi thở vẫn là hô hấp, đều như là chân chính người giống nhau, này còn không biết là tu hành nhiều ít năm yêu ma quỷ quái.

Trương Nghi trong lòng đang mắng mmp, hẳn hoàn toàn không nghĩ tới, chính mình thế nhưng đã đến ngành tra tử, người nhường lấy không được, nói không chừng còn sẽ đem mệnh cấp ném. Nghĩ đến đi cản Hàn Húc Thư đại gia, hẳn lại nhịn không được mắng một câu chết lão nhân, lão nhân kia từ trước đến nay khôn khéo, lúc này đây thế nhưng không chạy tới cản này tiểu cô nương, xem ra là biết này tiểu cô nương không dễ chọc.

Sớm biết rằng, hẳn liền đi cản cái kia kêu Hàn Húc tiểu tử thôi.

“..... Người mới không phải người!” Việt Khê tỏ vẻ chính mình thực không vui, một chút do dự cũng không có, móc ra một phen hoàng phù liền hướng trương nghi bên kia tấp.

Lôi phù hỏa nước bùa phù.....

Trương Nghi nhanh chóng ở trên người bộ cái hộ thân chú, chính là Việt Khê ném cũng không phải là cái gì bình thường linh phù, đó là linh phù trung cực phẩm, uy lực bất phàm, tại đây ngăn ngừa vài giây, Trương Nghi cảm nhận được lôi điện đan xen, mưa gió cùng tồn tại toan sáng cảm,

cả người trực tiếp liền quỳ rạp trên mặt đất run rẩy, nháy mắt liền ném nửa cái mạng.

Nima, này cực phẩm linh phù không cần tiền sao? Còn có thể như vậy tạt sao?

Ở ngất xỉu đi kia trong nháy mắt, hắc trong lòng cảm giận như vậy nghĩ, nhịn không được có chút thù phú.

Việt Khê đi tới, duỗi tay đem hắc trên người âm dương bàn nhật lên tới, bị như vậy oanh tạc, này mâm tròn thể nhưng một chút tổn thương đều không có, thoát nhìn thật đúng là cái thứ tốt.

Lấy về đi nghiên cứu nghiên cứu hảo!

Trong lòng làm quyết định, Việt Khê cúi đầu nhìn thoáng qua trên mặt đất trương nghi, nói: “Ta cảm thấy ta bị người thú nhận tới này đó quý đối dọa tới rồi, yêu cầu tiền bồi thường thiệt hại tinh thần, thứ này ta liền cầm đi a.”

Quý đối nhóm: “.....” Run bần bật.

Té xỉu Trương Nghi tự nhiên không thể trả lời Việt Khê nói, Việt Khê coi như hắc đáp ứng rồi, trực tiếp giáng đồ vật cầm liền đi rồi, đem hơi thở thoi thóp Trương Nghi ném ở tại chỗ, còn hảo bị một người qua đường thấy, vội vàng đem hắc đưa đến bệnh viện đi.

Trải qua một phen cứu giúp trị liệu, Trương Nghi ở ba ngày sau tỉnh lại, tỉnh lại nháy mắt, hắc lập tức mắng một tiếng: “Ngọa tào!”

Giang hai tay nhìn nhìn, tuy rằng bị sét đánh cái ngoại tiêu lí nộ, bên ngoài làn da đều lạn, nhưng là quan trọng nhất chính là, hắc còn sống a, cái kia đại lão thể nhưng không có giết hắc!

Cảm động đến khóc, cảm tạ phật chủ!

“Thư đại gia cái kia chết lão nhân, tiện nghi đều bị hắc chiếm đi, sớm biết rằng liền đi kiếp cái kia tiểu tử.” Ở Trương Nghi trong lòng, thư đại gia đi đoạt lấy Hàn Húc đồ vật, kia nhất định là dễ như trở bàn tay, mã đao thành công, nói không chừng hiện tại hắc đã bắt được kia hai viên phật châu đi rồi, không biết ở nơi nào tiêu dao sung sướng đi.

Ở tỉnh lại ngày hôm sau, hắc nhận được lâm sơn phái sư huynh điện thoại.

“..... Đúng rồi, sư huynh, người biết Thư đại gia ở đâu sao?” Hắc thuận miệng hỏi một câu.

“Thư đại gia?” Kia đầu sư huynh sách một tiếng, “Theo tin tức nói, hắc đã chết, liền ở ba ngày trước..... Ai, chính là người bị thương ngày đó, này lão đông tây thương thiên hại lý sự tình làm nhiều, không biết đá tới rồi nào khối ván sắt, liền chính mình đều ném mệnh..... “

Dư lại nói Trương Nghi không nghe rõ, hắc hiện tại trong đầu toàn bộ thư đại gia đã chết tin tức cấp tràn ngập.

Cái kia Thư đại gia..... Đã chết?

Đại trời nóng, Trương Nghi nhịn không được đánh cái rùng mình, trong đầu nhịn không được hiện ra Hàn Húc khuôn mặt tối. Những người khác không biết, hắc chính là rất rõ ràng Thư đại gia là đi đang làm gì.

Cái kia tiểu tử..... Là người nào?

Hoặc là, không phải người?

Điểm này, Trương Nghi không rõ ràng lắm, nhưng là hắc quyết định, về sau tuyệt đối muốn rất xa vòng quanh hai người kia đi, ngàn vạn không

cần tái ngộ đến bọn họ hảo.

Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 42

Tuy rằng Việt Khê mới mấy ngày không về nhà, nhưng là một hồi tới vẫn là được đến tiểu người giấy nhóm hỏi han ân cần, tiểu người giấy tiểu vừa làm vì lão đại, đứng ở trên bàn, còn duỗi tay lôi kéo Việt Khê ngón tay, ra dáng ra hình trên dưới đánh giá nàng liếc mắt một cái, lúc này mới ông cụ non nói: “Ai, gầy a.”

Đối với tiểu người giấy nhóm trợn mắt nói nói đối bản lĩnh Việt Khê đó là tập mãi thành thói quen, nàng mới đi ra ngoài mấy ngày a, hơn nữa giang gia hỏa thực hảo, nàng lượng cơm ăn còn gia tăng rồi một chén, như thế nào cũng không nên gầy.

Nàng vào nhà đi thay quần áo, chờ ra tới liền thấy tiểu người giấy nhóm lay nàng mang về tới đồ vật, người nhường trang ở hộp gỗ bên trong nhìn qua thực không chớp mắt, bảy cái tiểu người giấy nhìn cũng chưa nhìn liếc mắt một cái, liền lay cái kia âm dương mâm tròn ở kia đánh giá.

“Thứ gì a?”

“Không biết a, Việt Khê mang về tới, có phải hay không thực đáng giá a.”

“Di, này hai viên hạt châu là làm gì?”

Tiểu người giấy nhóm đối với chưa thấy qua đồ vật báo rất mạnh lòng hiếu kỳ, nơi này sờ sờ, nơi đó gõ gõ, chờ Hàn Húc lại đây thời điểm, liền

thấy Việt Khê ngồi ở cái bàn biên gấm dưa hấu, bảy cái tiểu người giấy bò ở âm dương mâm tròn thượng nơi này dầm dẫm, nơi đó sờ sờ.

“Nha, là Hàn Húc a, người ăn cơm sao?” Tiểu nhị nhỏ giọng hỏi, thanh âm mềm mại, ẩn tiểu tam cách nói, thanh âm kia liền rất giống phim truyền hình những cái đó yêu diễm đồ đệ tiện, nói như vậy, đều là vai ác.

Hàn Húc đối chúng nó cười cười, quan tâm hỏi Việt Khê: “Sự phụ, người không sao chứ?”

Việt Khê gật gật đầu, một cái dưa hấu tử dĩnh ở trên mặt cũng không hề sờ giác, nói: “Ta không có việc gì, nhưng thật ra người, đối phương có phải hay không cũng đi đánh cướp người?”

Hàn Húc đi qua đi đem dĩnh ở khoe miệng nàng kia viên dưa hấu tử cấp cầm xuống dưới, thuận miệng nói: “Ít nhiều trong khoảng thời gian này ta vẽ rất nhiều phù, có điều chuẩn bị, một sốt ruột liền toàn bộ cấp dùng ra đi, liền đem người cấp đánh ngã. Ta còn từ đối phương nơi đó bắt được ba viên Phật châu, thêm lên chúng ta liền có năm viên Phật châu, thật là được đến lại chẳng phí công phu.”

Việt Khê tiếp nhận hân đưa qua Phật châu, năm viên Phật châu xuyên ở bên nhau, quang hoa nội liễm, cẩn thận nhìn lại, màu sắc sáng ngời, nhưng là lại một chút đều không chói mắt.

“Thứ này cầm nhưng thật ra cái thực không tòi phòng thân pháp khí, nếu là có cơ hội, chúng ta đem 108 viên đều gom đủ, khẳng định sẽ lợi hại hơn.” Việt Khê rằng rắc rắc rắc mấy miệng đem dư lại dưa hấu cấp gặm, hưng phấn đuôi tay đem đặt lên bàn âm dương mâm tròn cầm lên, có chút hưng phấn nói: “Ta cũng được cái thứ tốt, ta làm nó chủ nhân đem thứ này cho ta mượn chơi hai ngày.”

(trương nghi: Ta không có.)

Toàn bộ mâm tròn nhìn qua cổ xưa mà đại khí, nhìn cũng là cái đồ cổ, không giống bình thường.

Việt Khê còn nhớ rõ Trương Nghi lúc ấy là như thế nào thi triển, học hẳn động tác hướng mâm tròn rót vào linh lực, chỉ thấy mâm tròn trung màu đen viên châu quay tròn chuyển lên, bọn họ dưới chân sở dầm sàn nhà nháy mắt biến thành thật lớn âm dương mâm tròn, mà bọn họ liền đứng ở này mâm tròn trung gian, như là có vô số quang mang hội tụ lại đây.

“Quý đối trận!” Việt Khê thấp giọng niệm ra này ba chữ tới, sau đó chờ mong nhìn dưới mặt đất.

Có không lồ âm khí tụ tập mà đến, hình như có bất tường, nhưng là một trận từng cơn gió nhẹ thổi qua, Việt Khê đợi trong chốc lát, lại cái gì đều không có phát sinh.

Việt Khê: “??”

“Vì cái gì không có quý đối?” Nàng có chút mờ mịt.

“Quý đối trận!”

“Quý đối!”

“Quý đối.....”

Liên tục kêu vài thanh, liền một con quý đối đều không có thấy, Việt Khê có chút không phục, một bên Hàn Húc xoay đầu đi, để tránh chính mình cười ra tiếng tới.

Trên mặt không nhịn được, Việt Khê căm giận nói: “Không ra, ta đây liền đem bọn họ toàn bộ đều hủy đi thành xương cốt.”

Nàng lời này âm rơi xuống, liền thấy trên mặt đất vươn từng con khô gầy đáng sợ tay tới, sau đó là đồng dạng khô gầy đáng sợ đầu. Này đó đều

là quỷ đói, quỷ đói là bị đói chết, cho nên thoát nhìn khô gầy vô cùng, cũng liền so bộ xương khô nhiều một tầng da, hẳn là thập phần khủng bố dữ tợn bộ dáng. Mà hiện tại, này đó bộ dáng “Dữ tợn” “Khủng bố” quỷ đói nhóm, chính run bần bật nhìn Việt Khê, một bộ cải thìa trong đất hoàng đáng thương bộ dáng.

“Thấy không, thứ này thú vị đi, còn có thể triệu hoán quỷ đói, không biết còn có thể hay không triệu hồi ra mặt khác đồ vật tới.” Nói, nàng đối với quỷ đói nhóm vẫy vẫy tay, “Được rồi, các người trở về đi.”

Nghe vậy, quỷ đói nhóm tức khắc như được đại xá, gấp không chờ nổi toàn trở về trong đất. Đương nhiên, nhìn qua là dưới nền đất, nhưng là lại là một cái khác không gian. Quỷ đói thuộc về địa ngục quỷ đói kia một đạo, có bản lĩnh tu sĩ, có thể triệu hồi ra địa phủ quỷ đói tới chiến đấu.

Hàn Húc mỉm cười nói: “Đích xác man thú vị.”

Việt Khê bắt được cái mới lạ đồ vật, liền ở kia đùa nghịch ban ngày, thật đúng là bị nàng làm ra một chút đồ vật.

Nàng cũng không biết lộng tới nơi nào, thế nhưng làm ra tới một đồng lớn bộ xương khô, từng con bộ xương từ dưới nền đất bò ra tới, tuyết trắng bộ xương, thoát nhìn vẫn là có vài phần thị giác đánh sâu vào. Chỉ là này đó bộ xương lá gan so quỷ đói còn muốn tiểu, nhìn đến Việt Khê, kia bộ xương run run run run, có xương cốt trực tiếp liền suy sụp đầy đất, còn ở kia run rẩy suy nghĩ đem chính mình tổ hợp lên.

Việt Khê đi qua đi, duỗi tay chọc chọc này bộ xương, nói: “Người này cũng quá vô dụng a, run run lên liền suy sụp giá, người đây là không phải cốt chất tới a, nếu không trở về bổ bổ Canxi?”

Bộ xương: Ủy khuất, nó xương cốt rất cường tráng hữu lực!

Tiểu người giấy nhóm không sợ trời không sợ đất, này vẫn là chúng nó lần đầu tiên thấy bộ xương, nhào vào bộ xương thương liền không buông tay, tiểu thất ngồi xổm trên mặt đất chọc chọc, lẩm bẩm nói: “Cái này lấy tới ngao canh xương hầm, có thể hay không rất có dinh dưỡng a?”

Việt Khê: “.....”

Chạy nhanh ngừng cái này nguy hiểm ý tưởng.

Trong phòng gà bay chó sủa, Việt Khê trực tiếp làm này đó bộ xương khô hồi chúng nó địa phương đi, bất quá còn để lại một khối bộ xương cấp tiểu người giấy nhóm chơi.

“Trồng rau thật sự là quá vất vả, bộ xương khô sẽ không cảm thấy mệt, khiến cho nó ở nhà trồng rau hảo.” Việt Khê thật cao hứng liền như vậy quyết định.

Lấy ra chu sa bút lông ở bộ xương khô trên cổ vẽ một đạo phù, có này đạo phù ở, cái này khô lô liền có thể vẫn luôn lưu tại dương gian, liền tính chạy đến thái dương phía dưới đi phơi cũng không quan hệ.

Tiểu thất cùng tiểu lục là nghịch ngợm, đã ngồi ở bộ xương khô trên vai, chỉ huy nó đi quét rác.

Bộ xương khô cũng không biết còn có nhớ hay không đời trước sự tình, duỗi tay cầm cây chổi cái xẻng, quay người lại liền đánh vào trên tường, chỉ nghe xôn xao tiếng vang, bộ xương khô liền biến thành đầy đất toái bộ xương khô.

Việt Khê: “.....”

Nàng có chút buồn rầu, nhịn không được nói: “Ta có phải hay không thật sự đến cho nó bổ Canxi a, nếu không lần sau mua điểm xương cốt ngao canh cho nó phao phao?”

Hàn Húc: “..... Cái này, sợ là không có gì dùng.”

“Ai.” Việt Khê chỉ phải từ bỏ cái này ý tưởng.

Việt Khê chơi nị âm dương mâm tròn liền đem nó ném tới rồi một bên, Hàn Húc nhẹ nhàng liếc mắt một cái, có chút như suy tư gì. Thứ này, hẳn đã từng nhưng thật ra gặp qua, là Cổ gia đồ vật, hơn nữa vẫn là Cổ gia đồ gia truyền.

Cổ gia lấy âm dương vì bàn, dưới chân tự thành một mảnh thiên địa, tu chính là trận pháp, thủ đoạn khó lường.

Ở hơn một ngàn năm trước, Cổ gia xuất hiện một cái thiên chi kiêu tử, lấy mà vì bàn, toàn bộ đại địa đều trở thành hắc bầy trận nơi. Cũng là có này hào nhân vật, Cổ gia ở lúc ấy thanh danh truyền xa. Mà này âm dương mâm tròn đó là Cổ gia trấn tộc chi bảo, chỉ là thời thế đổi thay, cách hơn một ngàn năm, Cổ gia huyết mạch cũng không biết còn bảo tồn nhiều ít, hoặc là một cái đều không có, không biết này mâm tròn như thế nào sẽ rơi xuống cái kia kêu trường nghi nhân thủ.

Chỉ là, vật như vậy, hiện giờ lại bị Việt Khê tùy tay ném tới một bên, hứng thú thiếu thiếu.

Việt Khê đem người nhường lấy ra tới, tự hỏi nói: “Thứ này lấy tới làm cái gì? Có tác dụng gì sao?”

Hàn Húc phục hồi tinh thần lại, nghe vậy cười nói: “Người nhường cùng tức nhường có hiệu quả như nhau chi diệu, người đừng nhìn nó hiện tại nho nhỏ một chút, nhưng là có thể tự do sinh trưởng, vĩnh viễn sẽ không giảm bớt. Bất quá so với tức nhường, người nhường càng nhiều một loại hoạt tính cùng linh tính, nó có thể giao cho sinh mệnh..... Đương nhiên, điểm này, cũng chỉ có Nữ Oa mới có năng lực sử dụng ra tới.”

Người nhường có được hoạt tính, thừa lúc sơ Nữ Oa dùng loại này bùn đất nặn ra tới người ngẫu mới có sinh mệnh, bằng không sẽ chỉ là vật chết. Nhưng là, đây cũng là Nữ Oa loại này đại năng giả, mới vừa có này thủ đoạn, người thường căn bản không thể đem người nhường quan trọng nhất đặc tính thi triển ra tới.

“Kia vẫn là lấy tới loại dưa hấu đi!” Việt Khê cầm hộp đi đến một bên, đem bên trong bùn đất đổ ra tới.

Kia một nắm bùn đất vừa tiếp xúc với đại địa liền bắt đầu nhanh chóng sinh trưởng lên, bất quá trong chớp mắt liền trưởng ra một tảng lớn bùn đất ra tới, mắt thấy này bùn đất liền phải đem toàn bộ sân đều cấp bao trùm trụ, Việt Khê vội vàng kêu lên: “Đình đình đình, đừng dài quá, đủ rồi đủ rồi!”

Bất quá, người này nhường chỉ là vật chết, làm sao có thể nghe hiểu được nàng lời nói đâu?

Hàn Húc thấy thế, duỗi tay hướng người nhường bốn phía một hoa, vẽ ra tới một cái khung đem này khung trụ, kia không ngừng sinh trưởng người nhường lúc này mới đình chỉ ở lan tràn xu thế.

Việt Khê ngẩng đầu đi xem Hàn Húc.

Hàn Húc thần sắc tự nhiên nói: “Ta nghe nói, linh lực nhưng làm người nhường giới hạn, chỉ cần dùng linh lực vì khung, chúng nó liền sẽ không không hề hạn chế sinh trưởng đi xuống.”

Việt Khê gật gật đầu, tựa hồ có chút tò mò hỏi: “Hàn Húc, người giống như cái gì đều biết a.”

“Cho nên nói, muốn nhiều đọc sách a.” Hàn Húc cười tủm tỉm nói.

Việt Khê nhìn hẩn một cái, cũng không biết tin không tin hẩn nói, Hàn Húc coi như nàng là tin.

Đen nhánh người nhường ở trong sân thoạt nhìn thập phần thấy được, này bùn đất nhìn qua liền thập phần phì nhiêu bộ dáng, Việt Khê trực tiếp cầm nửa bao dưa hấu hạt giống lại đây chiếu vào bên trong, này đó hạt giống vẫn là lần trước loại dưa hấu là lúc dư lại.

“Vừa vặn trong nhà dưa hấu mau ăn xong rồi, lại nhiều loại một chút, có người nhường thêm vào, này dưa hấu khẳng định có thể lớn lên càng mau, hương vị cũng khẳng định sẽ càng tốt.” Việt Khê thập phần chờ mong.

Người này nhường thật là thực thần kỳ đồ vật, hôm qua mới đưa dưa hấu hạt giống sái đi vào, ngày thứ hai cũng đã có thể thấy bên trong toát ra tới chồi non, ước chừng có đến người căng chân như vậy dài quá, đại khái quá không được nửa tháng, là có thể nở hoa kết quả.

Hàn Húc cười, cũng chính là hiện giờ thời đại này, linh khí loãng, rất nhiều linh vật đều đã chịu hạn chế. Nếu là ở hơn một ngàn năm trước, trong thiên địa linh khí nồng đậm, này dưa hấu loại tại đây người nhường bên trong, bất quá một ngày, là có thể trầu chi nẩy mầm, nở hoa kết quả.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 43

Bất quá non nửa tháng, trong viện dưa hấu cũng đã thành thực, dây dăng tể dây dăng, dưa hấu tể dưa hấu, cơ hồ đem kia một mảnh mà đều cấp chiếm đầy. Kia dưa hấu, lục da hồng nương, một đám chừng bóng rổ đại, nhìn chính là nhất đẳng nhất hảo. Chờ vừa cảm giác lên phát hiện bên ngoài dưa hấu đều có thể ăn, Việt Khê gấp không chờ nổi liền cắt một cái, kia tư vị tự nhiên là không lầm.

Này một sân dưa hấu giống như là trống rỗng toát ra tới, Hà Kiến Nhất tiến sân thời điểm còn tưởng rằng chính mình đi nhầm địa phương, chỉ vào kia một sân dưa hấu, trố mắt hỏi: “Này..... Đây là từ đâu ra?”

Việt Khê đương nhiên đánh: “Trước hai ngày loại a.”

“Trước hai ngày loại? Không phải, trước hai ngày loại liền lớn như vậy, Hà Kiến Nhất tỏ vẻ, đó là một vụn cái không tin.

Việt Khê nói: “Này tự nhiên là bởi vì loại nó thổ nhượng bất đồng.”

Hà Kiến Nhất bình tĩnh, mới nhớ tới trước mắt cô nương, kia bản lĩnh nhưng không bình thường, lập tức liền không lời nói, sau đó nhin không được nếm một chút cái này dưa hấu.

“..... Sát, như thế nào tốt như vậy ăn?” Hắ hai mắt trừng lớn, trong miệng ngọt thanh hương vị, người hoàn toàn hình dung không ra. Nguyên

bản Việt Khê trong viện loại dưa hấu hương vị liền rất không tồi, chính là cùng lúc này đây so sánh với, đó chính là mỗi ngày kém mà dừng.

Việt Khê thuận miệng nói: “Người thích, kia đợi chút trở về thời điểm liền lấy hai cái trở về ăn, dù sao nhiều như vậy ta cũng ăn không hết.”

Gì kiến một không không biết xấu hổ hắc hắc cười, nói: “Kia như thế nào không biết xấu hổ..... Cảm ơn a, sư phụ.”

Hàn Húc nhẹ nhàng liếc mắt nhìn hắc, người này kêu sư phụ nhưng thật ra kêu đến dễ nghe.

Gì kiến một đột nhiên cảm thấy sau lưng có điểm lạnh, kinh nghi bất định nhìn bốn phía liếc mắt một cái, không biết này đột nhiên cảm giác được nguy hiểm là từ đâu truyền đến.

“..... Đúng rồi, lập tức muốn khai giảng, lão đại, sư phụ, các người nghỉ hè tác nghiệp viết xong sao?”

Việt Khê trong tay lay động cây quạt một đốn: “.....”

Nghỉ hè tác nghiệp?

Đó là thứ gì?

Hàn Húc: “Viết xong.”

Hà Kiến Nhất hăm mộ: “Đúng vậy, lão đại người chính là chúng ta toàn giáo đệ nhất danh a, tác nghiệp khẳng định viết xong.”

Việt Khê che lại đầu, nàng hoàn toàn đem nghỉ hè tác nghiệp gì đó tất cả đều đã quên, một chữ cũng chưa động. Từ từ, nghỉ hè tác nghiệp là cái gì tới? A, hoàn toàn nghĩ không ra.

Gì kiến vừa hỏi Việt Khê: “Sư phụ, người tác nghiệp viết xong sao?”

Việt Khê buông tay, thập phần bình tĩnh thả trấn định nói: “.....
Đương nhiên.”

Hàn Húc cười khẽ một tiếng, chưa nói cái gì.

“Thật tốt.” Hà Kiến Nhất thở ngắn than dài một phen, liền đem việc này ném đến sau đầu đi. Chờ khai giảng, hắn trực tiếp đi trong trường học làm người đưa cho hắn sao, hoàn toàn không thành vấn đề.

Ăn xong một khối dưa hấu, một người lại đệ một khối dưa hấu cho hắn, gì kiến một tiếp nhận tới, thuận miệng nói thanh cảm ơn, chỉ là chờ hắn cắn một ngụm dưa hấu lúc sau, liền phát hiện không đúng.

Từ từ, lão đại cùng sư phụ đều ngồi ở chỗ này không nhúc nhích, kia cho hắn đệ dưa hấu người là ai?

Hà Kiến Nhất đột nhiên cảm thấy có điểm nguy hiểm, do do dự dự quay đầu đi, chờ thấy phía sau đồ vật là lúc, vẻ mặt của hắn lập tức liền biến thành màu xanh lá, sau đó bay nhanh đem đầu xoay lại đây.

Nima, kia trắng bóng, là người bộ xương đi, đúng không, đúng không!!

Hắn đi xem Việt Khê cùng Hàn Húc, hai người lại là chút nào chưa giác bộ dáng, thần sắc tự nhiên, chẳng lẽ bọn họ nhìn không thấy cái kia bộ xương?

Cái này, Hà Kiến Nhất là hoàn toàn luống cuống.

Kia bộ xương khô, còn sợ người khác nhìn không thấy nó bộ dáng, ở phía sau biên đi tới đi lui, kia tiếng bước chân, nghe được gì kiến một đầu da tê dại, chờ đến đối phương lại một lần đi đến chính mình sau lưng, gì kiến một chịu không nổi.

“Ta thao, người con mẹ nó thứ gì? Cũng dám làm ta sợ, lão tử giết chết người a!” Hăn đột nhiên đứng dậy, quay đầu đối với phía sau bộ xương khô hét lớn một tiếng.

Bộ xương khô: “.....”

Xôn xao!

Hà Kiến Nhất liền thấy trước mắt bộ xương khô lập tức liền nát đầy đất, hăn: “.....”

Đây là tình huống như thế nào?

Việt Khê lúc này mới nhớ tới nàng còn không có cùng gì kiến vừa nói trong nhà nhiều một cái thành viên sự tình, liền nói: “Nga, đúng rồi, quên theo như người nói, đây là tiểu bạch, đại bạch nó đệ đệ, về sau liền ở nhà ở.”

Đại bạch đệ đệ?

Hà Kiến Nhất vừa cảm giác đến, nếu chính mình nhớ không lầm nói, đại bạch là một con ngỗng, như thế nào sẽ có một con bộ xương đệ đệ?

Việt Khê lại bổ sung nói: “Tiểu bạch nó lá gan có điểm tiểu, không trải qua dọa, bị người dọa tới rồi liền sẽ vỡ vụn, còn phải hoa nửa ngày thời gian đi đem chính mình một lần nữa đưa hảo. Cho nên, người không cần dọa đến hăn.”

Hà Kiến Nhất: “.....”

Rốt cuộc con mẹ nó là ai dọa ai?

Hăn nhìn nhìn trên mặt đất nát đầy đất, còn thực nỗ lực đến tưởng lại lần nữa đem chính mình lấp ráp lên bộ xương khô, cảm thấy có điểm tâm mệt.

“..... Đúng rồi, các người biết không, học kỳ 1 nhị trung có cái nữ đồng học nhảy lầu, nghe nói tử trạng đặc biệt thảm.” Hà Kiến Nhất lay động lắc đầu, cảm thấy có chút đáng tiếc, “Kia cô nương gia cảnh cũng không tốt lắm, ở trong trường học thực trầm mặc bộ dáng, nàng đã chết lúc sau mới bị phát hiện, nguyên lai nàng ở trường học vẫn luôn đều bị người khi dễ. Kia gọi là gì tối, vườn trường bạo lực, nàng ở cuối kỳ khảo thời điểm, trực tiếp liền từ khu dạy học nhảy xuống, lúc ấy nháo đến nhưng lớn.”

Hắn nói xong, quay đầu liền thấy Việt Khê cùng Hàn Húc đều nhìn chăm chăm hắn xem.

Hà Kiến Nhất: “..... Các người nhìn chăm chăm ta làm gì?”

Việt Khê không khách khí nói: “Người còn không phải là bất lương thiếu niên, trường cán bộ viên bạo lực sao?”

Hàn Húc cũng gật đầu: “Người còn ở toilet đoạt lấy ta tiền.”

Gì kiến một biểu tình lập tức liền cùng táo bón dường như, nói: “Này..... Này đều nhiều ít năm sự tình, các người như thế nào còn nhớ rõ a. Ta đều đã chịu vàng rửa tay, không dám chuyện đó, nhiều lắm chính là vườn trường một bá.”

“Ta nhớ rõ, kia cũng chính là ba tháng 25 thiên sự tình, không thể nói nhiều ít năm.” Hàn Húc thu bút, nói chuyện phiếm vẽ bùa hai không lầm, vừa nhắc đầu liền thấy gì kiến nhất nhất ngôn khó nói hết biểu tình.

Hà Kiến Nhất xác định, hắn này lão đại thật là mang thù, hơn nữa là siêu mang thù cái loại này!

Hà Kiến Nhất đạo: “..... Ta tưởng nói chính là, nghe nói nhị trung nơi đó ở nháo quỷ. Trường học bảo an buổi tối tuần tra thời điểm, thấy có thân ảnh ở khu dạy học mái nhà thượng nhảy xuống, chính là chờ hắn vừa

đi xem, lại cái gì đều không có. Vừa mới bắt đầu đại gia còn cảm thấy là có người trò đùa dai, chính là thẳng đến lại một người đệ tử từ mái nhà thượng nhảy xuống.....”

Hắn càng nói càng thanh âm càng nhỏ, thoát nhìn thập phần đáng vẻ khẩn trương, không khí theo hắn nói, tựa hồ trở nên khủng bố mà âm trầm lên.

“Hiện tại không phải nghỉ hè sao, trường học nơi nào tới người?” Việt Khê nghi hoặc hỏi.

Nháy mắt, gì không khí cũng chưa.

Hà Kiến Nhất đạo: “Ta cũng không rõ ràng lắm, liền nghe thấy những người khác nói như vậy, ai biết thật giả a. Bất quá, học kỳ 1 nhị trung chết người nhưng thật ra thật sự. Sách, vừa thấy liền biết nhị trung so bất quá chúng ta một trung, chúng ta một trung liền không ra quá việc này.”

Hướng bọn họ cùng cái thành phố cao trung, vậy không thể tránh khỏi tồn tại cạnh tranh quan hệ, mà một trung hoà nhị trung vài thập niên, kia đều là ở vào một cái một núi không dung hai hồ tranh phong tương đối trạng thái. Cho nên ở như vậy tình huống dưới, bọn học sinh cũng không tránh được cho nhau tương đối.

Nghe đến đó, Hàn Húc nhìn không được nhìn ngời ở tiểu băng ghế thượng trúng gió Việt Khê liếc mắt một cái, khóe môi hơi hơi chọn chọn. Có như vậy một cái sát thần ở, liền tính là có lệ quý, cũng không dám làm cái gì nhiễu loạn.

*

Ban đêm, đêm lạnh như nước.

Việt Khê sắc mặt nghiêm túc ngồi ở ghế trên, trên người khí thế mở rộng ra, trong phòng âm phong từng trận, bị nàng triệu hoán mà đến nữ quý ở nàng khí thế hạ bị ép tới run bần bật.

“Đại lão, người tìm ta có việc?” Nữ quý lập tức lộ ra một cái lấy lòng tươi cười, chỉ là nàng quên mất chính mình là ngã chết, kia một khuôn mặt quả thực là thảm không nở nhìn, cười rộ lên càng là thảm thiết.

Việt Khê: “..... Ta nghe nói, người là này phạm vi trăm dặm nổi danh học bá. Như vậy, nghỉ hè tác nghiệp người sẽ viết đi.”

Nữ quý: “Cát?”

Việt Khê nhú nhú mày, nói: “Người có thể hay không viết cao trung nghỉ hè tác nghiệp?”

Nữ quý gà con mỗ thóc dường như gật đầu, vội nói: “Sẽ sẽ sẽ, ta thành tích nhưng hảo, đã từng vẫn là thành phố đệ nhất danh.”

Ai, nhớ tới nàng đã từng huy hoàng, kia thật đúng là ba ngày ba đêm đều nói không xong.

Nghe vậy, Việt Khê biểu tình hơi hoãn, duỗi tay vỗ vỗ trên bàn một đại đập bài thi, thanh âm nhu hòa nói: “Ta đây nghỉ hè tác nghiệp liền giao cho người.”

Nữ quý: “.....”

Đại lão, như vậy có phải hay không không hảo a?

“Hảo hảo hảo, ngài giao cho ta chính là.”

Việt Khê trong lòng bàn tính blah blah đánh thật sự vang, nếu là quý, liền không cần ngủ cũng không cần ăn uống, kia nàng nghỉ hè tác nghiệp khẳng định thực hảo là có thể thu phục.

Chờ báo danh ngày đó, Việt Khê liền mang theo nữ quý làm tốt tác nghiệp đi trường học, ở một đồng cúi đầu vội vàng chép bài tập người bên trong, an an ổn ổn ghé vào trên bàn ngủ sáng sớm thượng.

Chờ giữa trưa tan học lúc sau, cưỡi xe đạp đi đến một nửa, xe đạp dây xích hỏng rồi, không có cách, nàng chỉ có thể chính mình khiêng xe đạp trở về.

Trên đường trở về có một đoạn ở tu lộ, trên mặt đất đào ra một cái hố to, đi ở nàng phía trước là một đôi tiểu tình lữ.

“Ai nha, lớn như vậy hố, ta đạp bất quá đi.” Nói chuyện chính là tiểu tình lữ trung tiểu cô nương, nhỏ giọng, ăn mặc váy dài, nhìn kiêu tiểu ôn nhu.

Nam sinh thập phần ôn nhu nói: “Không quan hệ, người lại đây, ta sẽ tiếp theo người.”

Bất quá là quá một cái hố, đi được kia kêu một cái ngọt ngọt ngào ngào. Chờ này đôi tiểu tình lữ cộ tới cộ lui vượt qua cái này hố to lúc sau, Việt Khê khiêng xe đạp khinh phiêu phiêu đi qua đi.

Đột nhiên cảm thấy không khí có điểm xấu hổ làm sao bây giờ.

Đương nhiên này chỉ là về nhà trên đường một cái tiểu nhạc đệm, chỉ là Việt Khê không nghĩ tới chính là, nàng còn có thể tại nhà mình tường thành ngoại thấy này hai người.

Tiểu cô nương ngẩng đầu nhìn từ tường nội dò ra chi đầu tới quả nho, nũng nịu nói: “Này quả nho thoát nhìn hảo ngọt, muốn ăn.”

Việt Khê trong nhà quả nho bán tương đó là thật sự hảo, nhất xuyên xuyên treo ở dây nho thượng, tinh oánh dịch thấu, nhìn qua liền thập phần ăn ngon.

Nam sinh có chút rối rắm, nói: “Chính là quá cao, ta trích không đến a.”

Một nam một nữ nhìn nhau không nói gì.

Việt Khê đi qua đi, đem xe đạp gác trên mặt đất, ở hai người nghi hoặc trong ánh mắt nương xe đạp bò tới rồi trên tường, hỏi đã gây người hai người: “Các người muốn nhiều ít?”

Hai người lúc này mới phục hồi tinh thần lại, lắp bắp nói: “Một..... Một chuỗi liên hảo.”

Việt Khê sạch sẽ lưu loát cho bọn hăn hái được hai xuyên, sau đó từ trên tường nhảy xuống, trực tiếp khiêng xe đạp đi phía trước đi.

Chờ quái quá cong, kia đối tình lữ liền thấy Việt Khê mở cửa khẩu đại môn đi vào.

Tiểu tình lữ: “.....”

Này con mẹ nó liền xấu hổ.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẢI CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 44

Đêm nay là trăng tròn, bầu trời lại không có nhiều ít đám mây, ánh trăng sáng ngời, nhưng là ở ánh trăng chiếu rọi xuống, đệ nhị trung học lại có vẻ phá lệ âm u, xa xa nhìn lại, ánh trăng căn bản chiếu không đi vào.

Cửa phòng an ninh bảo an mở ra đèn, dáng người viên béo bảo an cầm di động ở chơi trò chơi, di động truyền đến trò chơi đánh chết thanh âm. Một cái khác dáng người gầy bảo an còn lại là nằm ở trên giường bổ miên.

Lại là một ván thua, bảo an thấp thấp mắng một câu, đưa điện thoại di động quăng ngã ở trên giường, đi trên bàn đổ nước uống. Cái bàn dựa vào cửa sổ, hiện tại cửa sổ mở rộng ra, liếc mắt một cái là có thể đem bên ngoài cảnh sắc hoàn toàn nạp vào đáy mắt.

Lâm vào bóng đêm bên trong đệ nhị trung học nhìn qua có chút khủng bố, ban ngày xanh um xanh tươi đại thụ theo phong loạn choạng cảnh cây, nhìn qua giống như là gương nanh múa vuốt quái vật, mà trang nghiêm khu dạy học bị bao phủ ở đêm tối bên trong nhìn qua cũng thập phần đáng sợ.

Nghĩ đến gần nhất trường học phát sinh vài món việc lạ, bảo an nhin không được nuốt nuốt nước miếng, cảm thấy bắp chân ở run run,

“Phanh!”

Bóng đêm an tĩnh, ngay cả phong cũng thực nhẹ, cho nên trọng vật rơi xuống đất thanh âm, thập phần rõ ràng. Bảo an hồi tưởng cái kia thanh âm, cảm thấy có điểm tương đương hấu rơi trên mặt đất bị rơi nát như thanh âm. Chỉ là chờ hần lại cẩn thận nghe, lại giống như cái gì cũng chưa nghe được.

Bảo an sắc mặt có chút trắng bệch, vừa mới uống qua thủy, chính là hần vẫn là cảm thấy trong miệng khát khô vô cùng.

Hần duỗi tay đẩy đẩy ngủ bảo an, nhẹ giọng hỏi: “Lưu ca, Lưu ca..... Người có hay không nghe thấy cái gì thanh âm?”

Lưu ca xoa xoa đôi mắt, nói: “Người ở lẩm nhẩm lẩm nhẩm chút cái gì a, cái gì thanh âm?”

“..... Chính là, chính là có cái gì từ trên cao rơi xuống tới thanh âm, phanh mà một tiếng.” Hần há mồm hình dung một chút cái kia thanh âm.

Lưu ca bị hần hình dung làm cho có chút da đầu tê dại, giác cũng ngủ không được, hần ngồi dậy tới, nói: “Người khẳng định là nghe lẩm, tiểu Lý, người lá gan như thế nào như vậy tiểu.”

“Là..... Phải không? Đại khái thật là ta nghe lẩm đi.”

“Bạch bạch bạch!” Tiểu Lý duỗi tay chụp vài cái chính mình mặt, hần cấp chính mình cổ lên cổ vũ, “Đừng nghi thần nghi quỷ, chính mình dọa chính mình, trên đời này căn bản là không có quỷ.”

Nói, hần nhìn thoáng qua thời gian, đã là nửa đêm hai điểm, cũng là nên đi tuần tra thời gian.

Lưu ca cũng chú ý tới thời gian, nói: “Được rồi, chúng ta đi trước tuần tra đi.”

Hai người cầm mũ mang lên, đánh thượng thủ đèn pin đi ra ngoài tuần tra. Nhị trung rất lớn, hai người liền tách ra tuần tra, tiểu Lý phụ trách cao một bên này, Lưu ca còn lại là cao nhị bên này. Chờ đi đến cao nhị khu dạy học phía dưới, Lưu ca chú ý tới khu dạy học bên trong có một gian phòng học đèn thế nhưng là mở ra. Vào đêm thời điểm, khu dạy học sở hữu đèn tuyệt đối đều là đóng lại.

“Là cái nào thẳng nhãi ranh.....” Bảo an nói thầm một câu, đánh xuống tay đèn pin lên lầu, trong lòng nghĩ nhất định phải cấp cái kia tiểu tử một chút giáo huấn. Đại buổi tối không ngủ được, chạy đến trong phòng học tới làm cái gì?

Trường học mới vừa khai giảng, rất nhiều học sinh trọ ở trường, ngẫu nhiên cũng sẽ có bọn học sinh đại buổi tối không ngủ được, chạy đến trong phòng học trò đùa dai.

Tới rồi phòng học thời điểm, Lưu ca ngẩng đầu nhìn thoáng qua phòng học thượng con số.

Cao nhị (sáu) ban!

Cái này lớp, hẳn nhưng thật ra có điểm ấn tượng, bởi vì bọn họ trường học lúc ấy cái kia nhảy lầu chết đi nữ học sinh chính là cái này ban. Ai, kia tiểu cô nương hẳn còn có một chút ấn tượng, trầm mặc ít lời một ít, nhưng là lại là cái hảo hài tử.

Nghĩ vậy, Lưu ca trong lòng nhịn không được than thở, duỗi tay đem cửa mở ra.

Môn vừa mở ra, hẳn liền thấy trong phòng học toàn cảnh.

Vừa mới khai giảng, trong phòng học bị bọn học sinh cẩn thận quét tước quá, bên trong còn mang theo nước sát trùng hương vị, có chút gay

mùi. Mà ở nước sát trùng bên trong, tựa hồ lại nhiều điểm mặt khác hương vị.

Là cái gì hương vị đâu?

Lưu ca trong lòng nói thầm, đã thấy ngòi ở phòng học phía sau cái kia học sinh, đó là phòng học nhất bên trong dựa tường vị trí, bên cạnh chính là thùng rác, hiện tại thùng rác tất cả đều là rác rưởi. Bởi vì là nhiệt hạ, thùng rác rác rưởi bởi vì cực nóng lên men, phiêu tán ra một loại thập phần quái dị hương vị, bốn phía còn có con muỗi bay múa.

Nhìn đến cái này cảnh tượng, Lưu ca theo bản năng liền nhú nhú mày, cái này học sinh, ngòi vào vị trí này làm cái gì?

“Uy, đồng học, đại buổi tối người tại đây làm.....”

Cái gì.....

Dư lại nói, đang xem thấy cứng đờ ngã xuống học sinh là lúc, hoàn toàn chặn ở cổ họng, hắn hai mắt cũng nhìn không được trừng lớn, lộ ra kinh sợ tới.

“A!”

Trong miệng phát ra một tiếng thét chói tai, Lưu ca không chút suy nghĩ trực tiếp liền xoay người chạy, chờ hắn chạy đến dưới lầu, vừa vặn gặp phải đồng dạng vẻ mặt sợ hãi chạy tới tiểu Lý.

Tiểu Lý gắt gao bắt lấy cánh tay hắn, bởi vì quá độ sợ hãi cùng khẩn trương, ngón tay đều gắt gao véo ở Lưu ca cánh tay, hắn run run thanh âm nói: “Lưu ca, Lưu ca..... Bên kia, có người, có người ngã chết.”

Lưu ca: “..... Nằm cái đại tào!”

Ánh trăng sáng ngời, ở cao nhị khu dạy học mái nhà, một bóng hình đứng ở trên sân thượng, lẳng lặng nhìn chăm chú vào phía dưới hết thảy.

*

Ngày hôm sau đi học thời điểm, Việt Khê vừa tiến đến đã bị Triệu Lộ các nàng mấy cái vây quanh.

Triệu Lộ khẩn trương hề hề nói: “Việt Khê, Việt Khê, người biết không, nhị trung bên kia chết người.”

Việt Khê dò hỏi ánh mắt nhìn qua.

Triệu Lộ tiếp tục nói: “Đã chết hai người học sinh, một cái ngã chết, một cái bị..... Com-pa chọc chết.” Nói đến bị com-pa chọc chết, nàng biểu tình có chút kỳ quái.

Nàng sẽ như vậy hấp tấp xông tới cùng Việt Khê nói, chỉ là bởi vì hai người kia cách chết có chút kỳ quái.

“..... Cảnh sát điều theo dõi, từ theo dõi đi lên xem, kia hai người đều là tự sát chết.” Nói đến này, nàng thanh âm vô ý thức phóng nhẹ, nhỏ giọng nói: “Cái kia ngã chết, nghe nói chết tương đặc biệt thảm, đầu đều quăng ngã nát, bên trong óc đều quăng ngã ra tới. Còn có cái kia bị com-pa chọc chết, nghe nói chọc chính mình bụng đều cấp chọc lạn, vết thương trí mạng là com-pa trực tiếp từ đôi mắt đem đầu cấp chọc cái thấu.”

Chỉ là nghe đều có thể tưởng tượng đến một màn này có bao nhiêu quỷ dị, nói Triệu Lộ đều nhin không được đánh cái rùng mình.

“Nhất quỷ dị chính là, cảnh sát xem theo dõi, những cái đó miệng vết thương đều là cái kia học sinh chính mình chọc..... Không biết là ai, còn đem video giám sát phát tới rồi trên mạng, tuy rằng thực mau liền xóa.”

Nhưng là liền tính phía chính phủ tốc độ lại mau, nhưng là cái kia video vẫn là ở trên mạng khiến cho rất lớn oanh động, thật sự là cái kia video hết thấy thật sự là quá quái dị. Ở phía chính phủ cắt bỏ phía trước liền có không ít người bảo tồn xuống dưới, thực mau liền ở trên mạng truyền đến ồn ào huyên náo, Triệu Lộ cũng không biết hình dung như thế nào cái loại này làm người lông tơ thẳng dựng sợ hãi cảm, liền đem điện thoại mở ra, ở Weibo thượng lục soát cái kia video, thả ra cho nàng xem.

Trong video biên địa điểm nhìn qua là một cái phòng học, qua vài giây lúc sau, trong phòng học đèn bị người mở ra, một cái khuôn mặt còn mang theo tính trẻ con nam học sinh từ ngoài cửa đi đến.

Việt Khê hí mắt nhìn hắn đi đường bộ dáng, so với người bình thường tới nói..... Muốn cứng đờ một ít, giống như là một con rối gỗ giật dây.

Kia nam học sinh chậm rì rì đi tới phòng học cuối cùng cái kia vị trí ngồi xuống, sau đó không biết từ nơi nào lấy ra tới một con com-pa, đôi mắt cũng không nháy mắt đem com-pa cầm ở chính mình trần trụi cánh tay thượng.

“Hô!” Bên người Từ Vi nhin không được trều khẩu khí lạnh, không dám lại xem.

Com-pa cầm nơi tay trên cánh tay, tức khắc liền có máu tươi chảy ra, hắn còn tự ngược thức còn nhéo com-pa dùng sức đạo qua một vòng. Từ thủy đến chung, hắn trên mặt đều mang theo quỷ dị tươi cười, thật giống như cái này biểu tình bị người cưỡng chế tính dán ở hắn trên mặt.

Trừ bỏ tay, sau đó là bụng..... Cuối cùng mới là trí mạng kia đạo thương khẩu, từ hốc mắt trực tiếp xuyên thấu toàn bộ đầu.

Cái này video ở trên mạng cũng khiến cho rất nhiều người nghị luận, trừ bỏ một ít cảm thấy là có người loè thiên hạ, này video là hợp thành ở

ngoài, còn có một bộ phận nhỏ người lời thề son sắt cảm thấy hãn là đâm quỷ, bằng không thật sự khó có thể giải thích cái này video.

Người bình thường tự sát lời nói, bởi vì đau đớn, ở lưỡi dao sắc bén đâm đến chính mình lúc sau, không thể tránh khỏi sẽ có chút do dự, lực độ cũng sẽ giảm bớt. Nhưng là cái này trong video biên, cái kia học sinh thủ đoạn lại thập phần quyết đoán, thật giống như là một người khác trực tiếp một cái com-pa thọc đi xuống.

“Việt Khê, người nói, đây là không phải có quỷ ở tác loạn a?” Triệu Lộ tiểu tiểu thanh hỏi, xoa xoa trên người khởi nổi da gà.

Việt Khê đem video một lần nữa truyền phát tin, sau đó đem tiến độ điều bát đến cuối cùng vài giây, cũng chính là cái kia học sinh đem com-pa cắm vào chính mình hốc mắt nơi đó, như thế lặp lại, thẳng đến nhìn đến một cái đồ vật, nàng mới tay mắt lạnh lẽo đem video tạm dừng.

Ở trong video, nam học sinh nguyên bản trống không một vật phía sau thế nhưng đột nhiên nhiều một cái màu đỏ nhạt bóng dáng. Kia nói bóng dáng cao gầy cao gầy, phía sau tóc dài buông xoã, nhìn qua hãn là cái nữ hài tử. Cách màn ảnh, đại gia tựa hồ có thể thấy đối phương chính diện vô biểu tình nhìn chăm chăm trước mắt cái kia nam hài tử.

“..... Cái này, cái này.....”

Như thế vượt qua người thường thức một màn, làm người nhin không được hít hà một hơi.

Việt Khê nói: “Thật là có cái gì ở tác loạn, hơn nữa vẫn là cái thực hung quỷ.”

Từ Vi lá gan vốn dĩ liền tiểu, hiện giờ càng cảm thấy đến trong lòng sợ thật sự, nhỏ giọng nói: “Cái này quỷ là muốn làm cái gì? Là giết người sao?”

Việt Khê lắc đầu, nói: “Quý giống nhau đều là màu xám hoặc là màu đen, mà trong video này chỉ quý, lại là một thân hồng, này đại biểu cho đối phương chết thời điểm, là lòng tràn đầy phần nộ cùng oán hận, hoặc là nàng là ăn mặc hồng y phục chết, này đó cảm xúc làm nàng hóa thành lệ quý. Như vậy quý, thực hung, hiện giờ trên tay nàng lại dính huyết, hung tính sợ là phiên bội.”

Triệu Lộ có chút sốt ruột, nói: “Kia làm sao bây giờ? Nếu mặc kệ đi xuống, kia kế tiếp, nàng có phải hay không sẽ hại càng nhiều người?”

Việt Khê gật đầu lại lắc đầu, nói: “Lệ quý tuy rằng hung, nhưng là giống nhau như vậy quý, đều là oan có đầu nợ có chủ, không quan hệ người là sẽ không có chuyện gì. Cho dù chết, thành quý, kia cũng là đến có quy củ thủ. Bằng không dưới bầu trời này mỗi ngày chết đi người nhiều như vậy, hóa thành quý cũng nhiều như vậy, nếu là mỗi chỉ quý đều có thể giết lung tung người, này thiên hạ đã sớm lộn xộn.”

Đương nhiên, dưới bầu trời này cũng có một ít hung ác quý, liên tính người là râu ria người, nó muốn giết cũng liền giết. Bất quá, lời này nàng cũng không tính toán nói cho Triệu Lộ các nàng, để tránh đem các nàng cấp dọa tới rồi.

Ai, tiểu cô nương chính là như vậy, nhất gan, dễ dàng bị dọa đến.

Nghe vậy, Triệu Lộ bọn người có chút bình tĩnh.

Nguyên lai, người đã chết, cũng là có quy củ a. Bất quá nghe được quý cũng không thể giết lung tung người, trong lòng tổng cảm thấy nhẹ nhàng thở ra. Loại này vô hình sinh vật, để cho người cảm thấy sợ hãi.

Việt Khê không chút nào để ý nói: “Việc này cùng các người không quan hệ, các người cũng đừng quản.”

Triệu Lộ hỏi: “Việt Khê người không tính toán quản sao?”

Việt Khê nghi hoặc nhìn các nàng: “Cùng ta không quan hệ, ta vì cái gì muốn xen vào?”

Triệu Lộ các nàng càng mộng bức, một câu buột miệng thốt ra, hỏi: “Người không phải bắt quý sư sao?”

Bắt quý sư?

Việt Khê cẩn thận tự hỏi một chút, bên kia Triệu Lộ còn đang nói: “Các người bắt quý sư, không phải lấy bắt quý trừ yêu làm nhiệm vụ của mình sao?”

Việt Khê nói: “Người suy nghĩ nhiều, ta tuy rằng có thể bắt quý, nhưng là làm nhiệm vụ của mình gì đó, không tồn tại, lại không có tiền kiếm.” Bất quá ngẫu nhiên nàng cũng sẽ đi bắt điểm quý ha ha, đánh bữa ăn ngon, có quý hương vị vẫn là thực không tồi. Bất quá ăn sống quý hồn gì đó, nàng vẫn là cảm thấy không quá lịch sự, cho nên đều là trực tiếp đem đối phương âm khí cấp ăn.

Triệu Lộ: “.....”

Các nàng nguyên tưởng rằng Việt Khê là cái loại này, ở đêm khuya bên trong yên lặng làm tốt sự không lưu danh người, hiện tại nghe nàng như vậy vừa nói, tức khắc có một loại thực tiêu tan ảo ảnh cảm giác a.

*

Mạnh Tân về đến nhà thời điểm đã là đêm khuya, trong phòng không có cho hắc lưu đèn, hắc quen cửa quen nẻo ở trên vách tường vuốt ve đem đèn cấp mở ra. Đèn vừa mở ra, toàn bộ nhà ở liền sáng, hắc thấy chính mình muội muội ăn mặc màu đỏ váy ngọc ngọc ngồi ở bàn ăn trước, cũng không biết ở kia ngồi đã bao lâu.

“Người ngồi ở chỗ này làm cái gì? Đại buổi tối, ngày mai còn muốn đi học, như thế nào không đi ngủ?” Mạnh Tân đi qua đi đổ chén nước uống, thuận miệng hỏi một câu.

Hắn muội muội kêu Mạnh Trì, nghe được hắn thanh âm, lại là nửa điểm không có phản ứng, Mạnh Tân chú ý tới nàng ở thấp giọng lẩm bẩm niệm cái gì.

Niệm cái gì đâu?

Mạnh Tân thò lại gần cẩn thận vừa nghe, chờ nghe được miệng nàng nhắc mãi đồ vật, đại buổi tối, hắn bị dọa ra một thân mồ hôi lạnh.

“Đi tìm chết, đi tìm chết, đi tìm chết.....” Mạnh Trì một đôi mắt đại đại trừng mắt, trong miệng không ngừng niệm, như là điên cuồng giống nhau.

“Trì Trì, người làm sao vậy?” Mạnh Tân la lớn, đồng thời đuổi tay lay động Mạnh Trì bả vai.

Mạnh Văn một bộ lấy lại tinh thần bộ dáng, hai mắt mê mang, ngơ ngác hỏi: “Ca ca, người đã trở lại a?”

Mạnh Tân thần sắc nghiêm khắc, hỏi: “A Trì, người vừa rồi đang làm cái gì?”

Mạnh Trì chập độn trả lời: “Ta, ta vừa rồi tắm rửa xong, chuẩn bị ngủ a..... Di, ta như thế nào sẽ ở phòng khách? Ta trên người quần áo, này quần áo không phải ta.....”

Mạnh Tân định nhân nhìn lại, chỉ thấy Mạnh Văn trên người ăn mặc một kiện cặp đầu gối váy dài, kiểu dáng thập phần bảo thủ, nhan sắc đỏ thắm, xiêm y thượng mang theo thực rõ ràng nếp gấp, tuy rằng nhan sắc rất sáng, nhưng là thực rõ ràng đã là cũ khoản. Mà Mạnh Văn cái này tiểu cô

nường, thích nhất chính là tổ nhĩ nhan sắc, tử quần áo thuần một sắc lam bạch, màu đỏ quần áo cực nhỏ thấy nàng xuyên.

Hơn nữa, Mạnh Tân tổng cảm thấy, cái này váy dài có điểm quen mắt, hắc giống như ở nơi nào xem qua?

Hai người này phiên âm ỉ, trong nhà người đều bị đánh thức, Mạnh gia cha mẹ từ phòng ngủ ra tới, nói: “Làm sao vậy? Các người hai huynh muội như thế nào cãi nhau?”

Một bên nhà ở, Mạnh Tân đệ đệ Mạnh Tảo cũng ra tới. Mạnh Tảo cùng Mạnh Trì là long phượng thai, hai người bộ dáng thực tương tự, nhưng là làm ca ca Mạnh sớm ngũ quan hình dáng càng vì ngạnh lãng, nam tính hóa một ít.

Mạnh Tân đột nhiên nhớ tới hắc vì cái gì cảm thấy Mạnh Trì trên người quần áo quen mắt, hắc ký ức vẫn luôn thực hảo, rất nhiều xem qua một lần đồ vật, đều sẽ có cái mơ mơ hồ hồ ấn tượng. Mà chính là bởi vì nhớ tới cái này quần áo ở nơi nào thấy quá, sắc mặt của hắc mới bá một chút liên trắng.

Đệ nhị trung học án kiện, hắc vẫn luôn theo vào, ở hơn một tháng trước, đệ nhị trung học đã xảy ra cùng nhau tự sát án, một cái cao nhị nữ học sinh, bởi vì bị vườn trường bạo lực, từ khu dạy học bên trên trực tiếp nhảy xuống ngã chết. Mà kia nữ hài chết thời điểm, trên người ăn mặc xiêm y chính là một thân váy đỏ, mà váy liền cùng Mạnh muội trên người xuyên giống nhau như đúc, quần áo nhan sắc cùng huyết màu đỏ hoàn toàn dung hợp ở cùng nhau.

Mà hiện tại, nhị trung lại ra hai cái mạng án, lần này án kiện cực kỳ quái dị, xảy ra chuyện hai cái học sinh tử trạng thảm thiết, mà căn cứ theo dõi tới xem, này hai người đều là tự sát. Chính là quái liên quái tại đây, căn

cứ điều tra, kia hai cái học sinh gia cảnh hậu đãi, học tập thành tích cũng không tồi, căn bản là không có tự sát lý do.

Mà Mạnh Tân trải qua điều tra, lại kinh ngạc phát hiện, này hai người, thế nhưng cùng nhảy lầu tự sát nữ hài tử kia là cùng ban, lại còn có đã từng khi dễ quá nữ hài kia. Cái kia bị com-pa chọc chết nam hài tử, nghe bọn hắn cùng lớp đồng học nói, hắn đã từng lấy com-pa chọc quá nữ hài tử kia.

Nhị trung học sinh đều nói, đó là cái kia nữ đồng học biến thành lệ quỷ tới báo thù.

Nghĩ vậy, Mạnh Trì nhin không được nhắm mắt, khống chế không được chính mình âm lượng, nói: “Này thân quần áo, mau cho ta đổi đi.”

Mạnh mẫu nói: “Người làm gì đối với người muội muội như vậy hung?”

Nàng vừa nói, một bên di một tiếng, hỏi: “Trì Trì, trên người của người cái này quần áo, ta như thế nào chưa thấy qua?”

Mạnh muện mờ mịt nói: “Ta, ta không biết a, ta phục hồi tinh thần lại trên người liền ăn mặc này váy.....”

Như vậy vừa nói, mọi người đều là sửng sốt, chính mình trên người quần áo, chính người thế nhưng không biết?

Mạnh Trì nhìn trên người váy, không biết nghĩ tới cái gì, thất thanh kêu lên: “Này quần áo, này quần áo.....”

Nàng duỗi tay sốt ruột lôi kéo trên người váy, như là nhìn thấy gì thực khủng bố đồ vật, tiểu cô nương ái xinh đẹp, trên tay móng tay xinh đẹp mượt mà, móng tay xẹt qua chính mình da thịt, nàng đều hoàn toàn không có cảm giác, như là mất đi lý trí giống nhau.

“Nàng tới báo thù, nàng tới báo thù, nàng tới tìm ta, nàng tới tìm ta báo thù!” Mạnh Trì thất thanh hét chói tai.

“Trì Trì, Trì Trì, người làm sao vậy?” Mạnh mẫu vội vàng đi ôm lấy nàng, trấn an nàng cảm xúc.

Nghe được nàng lời nói, Mạnh Tân trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc.

Mạnh mẫu đẩy Mạnh Trì vào nhà đi đem này thân váy thay thế, sau đó gấp không chờ nổi đem nó ném tới thùng rác. Mạnh Trì cảm xúc có chút không ổn định, ôm đầu gối, cả người đều ở run run.

“Chậm chạp, người vừa rồi nói..... Nàng tới tìm người báo thù, đó là sao lại thế này?” Mạnh Tân hỏi.

Mạnh Trì ngẩng đầu xem hắn.

“..... Ta, ta biết, là Lan Ninh tới tìm ta.” Nàng ôm đầu gối bắt đầu khóc.

Mà Mạnh Tân nhớ rõ, lan ninh chính là cái kia nhảy lầu tự sát nữ hài tử tên.

Căn cứ Mạnh Trì giải thích, Mạnh Tân minh bạch sự tình trải qua. Đương nhiên Lan Ninh là ở đại giữa trưa thời điểm từ khu dạy học thượng nhảy xuống, lúc ấy có rất nhiều người đều thấy, mà lúc ấy nàng nhảy xuống, vừa vặn liền ngã chết ở Mạnh Tân trước mặt.

“Nàng ra thật nhiều huyết..... Trừng mắt đang xem ta. Hơn nữa, ở trường học thời điểm, ta cũng thấy nàng, nàng ở trường ta. Ca ca, ca ca, ta rất sợ hãi, rất sợ hãi.....”

Tưởng tượng đến kia phó cảnh tượng, Mạnh muộn liền nhin không được run run, cảm thấy cả người đều phải hồng mất. Nàng không có làm cái gì thực xin lỗi Lan Ninh sự tình, thậm chí liền người này đều không quen biết, đối phương vì cái gì muốn quăn lấy nàng không bỏ?

Mạnh Tân nhú mày, có chút mặt ủ mày chau.

Mà đối với Mạnh gia, này hết thảy cũng không phải kết thúc, mà là bắt đầu.

Mạnh Trì trên người thay thế váy đỏ, Mạnh mẫu cảm thấy thắm người, ngày ấy trực tiếp đem nó ném đến rất xa, chính là ở ngày thứ hai, bọn họ lại thấy cái kia váy mặc ở Mạnh Trì trên người, đem Mạnh gia người hoảng sợ. Mà lúc này đây, Mạnh gia người đem cái kia váy đỏ cấp thiêu, chính là tiếp theo, Mạnh Trì vẫn là mặc vào này váy.

Đến bây giờ, liền tính là lừa mình dối người, cũng biết tình huống không đúng rồi.

Mạnh Tân đột nhiên nhớ tới ở giang gia gặp kia hai đứa nhỏ, còn có cái kia tiểu cô nương lời nói.

“..... Tốt nhất, ở kế tiếp một tháng thời gian, đều đừng rời khỏi bọn họ bên người.”

Lúc ấy hẳn chỉ cảm thấy cái này tiểu cô nương có chút kỳ quái, hiện giờ lại cảm thấy, nàng kia một phen lời nói, thế nhưng là biết trước. Nhưng là, căn cứ đối phương nói tới nói, đó chính là chỉ cần hẳn bồi ở chính mình đệ đệ muội muội bên người, liền sẽ không tái xuất hiện như vậy vấn đề.

“Trì Trì, A Tảo, kế tiếp, các người đến ta trong phòng tới trụ. Trong khoảng thời gian này, ta vẫn luôn đi theo các người.” Mạnh Tân hạ quyết định.

Bộ dáng mỗi một Mạnh gia cha mẹ ngẩng đầu xem hăn, Mạnh Tân nói: “Ta là cảnh sát, trên người chính khí trọng, khẳng định có thể ép tới trụ cái kia tà vật.” Hơn nữa, không phải hăn ảo giác, chỉ cần hăn cùng Mạnh Trì dãi ở một cái phòng, Mạnh Trì cảm xúc liền sẽ hảo rất nhiều.

Mạnh Tân giúp Mạnh Trì cùng Mạnh Tảo đều thỉnh giả, trường học tự nhiên là phê, trong khoảng thời gian này nhị trung liên tục ra ba lần án mạng, nháo đặc nhân tâm hoảng sợ, có thật nhiều cha mẹ đều nhịn không được cấp nhà mình hài tử thỉnh giả, ở nhà học tập.

“Di, đây là cái gì?” Thay quần áo thời điểm, Mạnh Tân ở chính mình cảnh phục sờ đến một cái đồ vật, lấy ra tới vừa thấy, thế nhưng là cái ngàn hạc giấy.

Thứ này, là từ đâu ra?

Mạnh Tân hoàn toàn không có ấn tượng, ngưng mi nhìn nhìn.

Ngàn hạc giấy gấp đến sinh động như thật, là dùng đen nhánh sắc ngạnh giấy gấp mà thành, phảng phất ngay sau đó liền phải bay lên tới giống nhau.

“A Tân, a Tân, người mau tới, người muội muội lại trúng tà.....”

Bên ngoài truyền đến mẫu thân thét chói tai, Mạnh Tân cả người rùng mình, vội vàng mở ra cửa phòng, liền thấy Mạnh Trì ăn mặc cái kia màu đỏ váy, biểu tình đại ra, ngốc lăng lăng đi ra ngoài.

Mạnh Tân vội vàng đuổi tay bắt lấy nàng, liền ở kia một khắc, “Mạnh muện” đột nhiên phát ra một tiếng sợ hãi thét chói tai, quay đầu hướng tới Mạnh Tân oán hận nhìn qua.

Kia trong nháy mắt, Mạnh Tân vô cùng xác nhận, hăn ở Mạnh Văn trên mặt, thấy một cái khác nữ hài tử vắn vẹo mà khủng bố mặt.

—— Lan Ninh!Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 45

Làm cảnh sát, Mạnh Tân gặp được quá rất nhiều mạo hiểm sự tình, chính là lại không có nào một lần là giống hiện tại như vậy quỷ dị.

Mạnh Trì quay đầu tới, gương mặt kia thương xa lạ mà quen thuộc khuôn mặt, làm hắc trong não ong một tiếng, giống như là ngày mùa đông rớt một ngụm nước lạnh, từ trong ra ngoài đều lộ ra một cổ lương khí, căn bản là không biết như thế nào tự hỏi.

“A!” Sắc nhọn tiếng kêu từ “Mạnh Trì” trong miệng kêu ra tới, giống như là gặp cái gì khó nhìn thống khổ, nhìn về phía Mạnh Tân ánh mắt căm hận mà oán giận.

Mạnh Tân chỉ cảm thấy bên phải trong túi tựa hồ có cái gì ở nóng lên, sau đó hắc liền thấy “Mạnh Trì” kinh giận không chừng nhìn hắc một cái, giây tiếp theo, Mạnh Trì thân thể mềm mại triều trên mặt đất một đầu tài đi xuống.

“Trì Trì!”

Mạnh Tân vội vàng đuổi tay đem người tiếp được, Mạnh Trì mặt chuyển qua tới, nhìn kia trương tú khí quen thuộc mặt, hắc trong lòng thật dài nhẹ nhàng thở ra. Xem ra, cái kia nữ quỷ, là rời đi.

Mạnh mẫu đỡ eo từ phòng ngủ chạy ra, vừa rồi nàng muốn ngăn Mạnh Trì, lại bị nàng ném đến một bên, không cần thận vận tới rồi eo.

“Trì Trì thế nào?” Mạnh mẫu sốt ruột hỏi.

Mạnh Tân nói: “Không có việc gì, ta trước đưa nàng về phòng đi.”

Đem Mạnh Trì đưa về trong phòng, Mạnh Tân mới nhớ tới vừa rồi đột nhiên trở nên nóng bỏng túi tiền, hắn duỗi tay ở trong túi đào đào, chỉ móc ra vừa rồi hắn theo sau nhét ở bên trong kia chỉ màu đen ngàn hạc giấy.

Này chỉ ngàn hạc giấy.....

Mạnh Tân trong óc bên trong điện quang hỏa thạch hiện lên một cái cảnh tượng, rốt cuộc nhớ tới này chỉ ngàn hạc giấy là từ đâu được đến, hắn nhớ rõ, lúc ấy là có cái kêu Lâm Thạch gia hỏa đã xảy ra tai nạn xe cộ, này chỉ ngàn hạc giấy đó là ở nơi đó nhặt được, lúc ấy có người đột nhiên kêu hắn, hắn liền tùy tay sủy tới rồi trong túi.

Mạnh Tân trong đầu các loại ý niệm hiện lên, thực rõ ràng phát sinh ở Mạnh muộn trên người sự tình đã không phải hắn có thể giải quyết, chính là hắn không được, trên đời này khẳng định có người có thể.

“Mẹ, người xem Trì Trì, ta đi ra ngoài một chuyến.” Cùng Mạnh mẫu nói một tiếng, Mạnh Tân vội vã ra cửa.

Đi thời điểm, hắn có chút do dự nhìn trong tay ngàn hạc giấy. Tuy rằng không biết có hay không dùng, nhưng là hắn vẫn là đem nó nhét vào Mạnh Trì áo ngủ trong túi. Làm xong này hết thấy, hắn mới mở cửa đi ra ngoài.

Mạnh mẫu quay đầu nhìn trên giường nữ nhi, nhìn không được thờ dài. Lúc này mới gần nửa ngày, Mạnh Trì bộ dáng, giống như là nhanh chóng mất đi hơi nước mà trở nên khô quắt đóa hoa, sắc mặt tái nhợt, thậm chí mang theo một loại không bình thường thanh hắc sắc.

“Nữ nhi của ta không có làm cái gì thực xin lỗi chuyện của người, cầu xin người buông tha nàng đi, ta sẽ vì người thắp hương tế bái, người buông tha nữ nhi của ta đi.”

Trên giường Mạnh Trì từ từ chuyển tỉnh, ánh mắt đại ra thông thả ở trong phòng xoay chuyển, thẳng đến ánh mắt dừng ở nhà ở một góc, nàng đồng tử co rút lại, bên trong để lộ ra sợ hãi thật sâu cùng tuyệt vọng ra tới.

Ở nàng trong mắt, ở cái kia trong một góc đứng một nữ hài tử, nữ hài tử kia ăn mặc màu đỏ váy dài, cả người mạo hiểm hắc khí, đầu là nứt ra rồi, người có thể thấy nàng trong óc biên các loại khí quan, máu tươi không ngừng từ trên người nàng chảy xuống tới, Mạnh muộn cơ hồ có thể nghe thấy 1 máu tươi trên mặt đất tụ tập lưu động lên thanh âm.

Mạnh Trì ôm chần không ngừng trở về lui, tựa hồ như vậy là có thể rời xa nữ hài tử kia, thẳng đến lưng dựa tới rồi đầu giường bản thượng.

“Người trốn không thoát đâu, trốn không thoát đâu.....” Nữ hài kia, cũng chính là Lan Ninh đối nàng lộ ra một cái tràn ngập ác ý tươi cười, sau đó nhẹ giọng nói.

Mạnh muộn ôm lấy chính mình đầu, ánh mắt sợ hãi nhìn nàng.

*

Mạnh Tân từ trong nhà ra tới liền nhận được kết thúc điện thoại, đệ nhị trung học lại phát sinh án mạng, mà lúc này đây chết người không phải học sinh, mà là nguyên cao nhị sáu ban, hiện giờ là cao tam sáu ban chủ nhiệm lớp.

Vị này Đàm lão sư thi thể là ở hôm nay buổi sáng phát hiện, nàng là chết ở sáu ban trong phòng học, chết thời điểm, trên người đè nặng vô số rác rưởi. Cái này thời tiết vốn dĩ liền nhiệt, bất quá là cả đêm, nàng thi thể bốn phía phi vô số con muỗi, xú vị mấy ngày liền. Mọi người nhìn đến

nàng thi thể kia một khắc, trong đầu nhin không được sinh ra một ý niệm tới, đó chính là nàng thi thể, liền cùng bên rác rưởi không hai dạng khác biệt.

Bị con muỗi leo lên ngao cắn, hôi thối không ngửi được!

“..... Vị này Đàm lão sư nghe nói tính tình rất là táo bạo, đối đãi học sinh cũng không ôn nhu, còn có chút đôi mắt danh lợi. Lan Ninh là bọn họ lớp học thành tích kém cỏi nhất, rất lớn trình độ thượng kéo thấp bọn họ lớp bình quân phân. Căn cứ sáu ban học sinh nói, đàm lão sư không ngừng một lần ở trong giờ học nói lan ninh là rác rưởi, càng là đem nàng vị trí đều bãi ở thùng rác bên cạnh.”

“Người liền cùng kia đôi rác rưởi giống nhau, đều là xã hội thượng cặn bã, không có bất luận cái gì giá trị lợi dụng, hôi thối không ngửi được!” Đây là vị kia đàm lão sư nguyên lời nói.

Mạnh Tân nhắm mắt, nói: “Nhân tra!”

Sự tình tới rồi này một bước, không hề nghi ngờ, là vị kia tự sát mà chết Lan Ninh đồng học tiến đến báo thù. Mạnh Tân đáng thương nàng, chính là hăn không rõ, Lan Ninh làm cái gì muốn quấy lấy Mạnh Trì? Liền bởi vì, hăn sau khi chết nhìn đến cuối cùng một người, là Mạnh Trì?

Mạnh Tân không rõ.

Mà đệ nhị trung học cái này án kiện, ở phụ cận cũng là truyền đến ồn ào huyên náo, hôm nay lại đã chết một cái, càng là làm nhị trung học sinh khủng hoảng không thôi, đặc biệt là sáu ban học sinh. Bọn họ những người này, có chút người đều cùng những cái đó chết đi học sinh giống nhau, khi dễ quá Lan Ninh, mà càng nhiều, lại là coi thường, cùng làm như không thấy.

Hiện giờ tất cả mọi người đều nói là Lan Ninh báo thù tới, toàn bộ lớp học người đều là mỗi người cảm thấy bất an.

Thân là nhị trung cường lực cạnh tranh đối tượng, một trung học sinh cũng là ở thảo luận nhị trung sự tình.

“..... Ai, cái kia Lan Ninh thật là đáng thương, cái kia đàm lão sư thật là thật quá đáng.” Nói chuyện chính là Việt Khê lớp học một cái kêu Lục Lý Tử cô nương, cô nương này thành tích cùng Việt Khê không sai biệt lắm, cũng chính là đếm ngược đệ nhất cùng đếm ngược đệ nhị khác nhau, “Nếu là lão Chu giống cái này đàm lão sư giống nhau, ta khẳng định đến điên.”

“Nghe nói cái này Đàm lão sư không chỉ có đem Lan Ninh vị trí an bài ở thùng rác bên cạnh, nàng còn làm lớp học người hướng tới lan ninh nhổ nước miếng.”

“Đúng vậy, nếu cái nào học sinh không phun, nàng khiến cho cái kia học sinh đi cùng Lan Ninh cùng nhau.....”

“Ngọa tào, này cũng thật quá đáng đi.”

“Tuy rằng ngược ngùng, nhưng là ta cảm thấy, cái này lão sư, đã chết thật là xứng đáng.”

Lớp học người nghị luận sôi nổi, chờ chủ nhiệm lớp lão Chu lại đây, vẫn luôn cùng lão Chu làm trái lại mấy cái có chút nghịch ngợm học sinh nhìn hẩn ánh mắt quả thực giống như là đang xem chính mình thân sinh cha mẹ.

“Lão Chu, chúng ta trách oan người, người thật là người tốt.....”

Lão Chu cầm chính mình đại sứ lý, bị bọn họ quá mức tốt đẹp thái độ hoảng sợ, nói: “Các người lại phát cái gì điên rồi?”

Những người khác hi hi ha ha, giờ khắc này, cảm thấy bọn họ đối lão Chu tình cảm, quả thực như nước sông cuộn cuộn kéo dài không dứt.

Lão Chu cười mắng bọn họ một câu, gõ gõ cái bàn, nói: “Được rồi, vuốt mông ngựa nói ít nói điếm, các người nếu là mỗi ngày đều như vậy nghe lời, ta đây liền thả nhang cảm tạ.”

Hắn là cái hảo lão sư, học sinh thành tích kém, hắn cũng không đánh chửi, nhiều lắm chính là dùng hắn kia há mồm lải nhải ở người bên tai nhắc mãi cái bốn năm cái giờ, còn có thể không mang theo lặp lại.

Đương nhiên, đối với rất nhiều học sinh tới nói, này đã thực khủng bố.

Việt Khê nhìn quét trong phòng học những người khác, rõ ràng đều là giống nhau cao tam học sinh, chính là chính là bởi vì gặp được chính là bất đồng lão sư, bọn họ về sau lộ liền hoàn toàn hoàn toàn bất đồng.

Chờ hạ khóa, Triệu Lộ có chút rối rắm nói: “Lan ninh nàng không phải là tưởng đem toàn bộ ban người đều cấp giết chết đi..... Việt Khê, người có thể giúp giúp nàng sao? Nàng thật sự là quá đáng thương.”

Việt Khê không thể tin tưởng hỏi: “..... Giúp nàng? Giúp đỡ nàng cùng nhau giết người?”

Triệu Lộ: “.....”

“A, là rỗng, Lan Ninh nàng giống như không cần người trợ giúp a.” Nàng có chút ngượng ngùng sờ sờ cái mũi, trong lòng còn có chút nghi vấn, “Kia, nếu Lan Ninh đem những người đó đều giết, sẽ thế nào a?”

Việt Khê nói: “Dù sao cũng một cái hồn phi phách tán kết cục..... Phải biết rằng thế gian này sự tình, đều tránh được nhân quả hai chữ, nàng sau khi chết báo thù, cũng không có gì. Chỉ là, nàng mỗi giết một người,

trên người sẽ có một tầng nghiệt. Chờ nghiệt số đạt tới mười tầng, nàng liền sẽ hồn phi phách tán, vĩnh thế không được siêu sinh. “

Mà này nghiệt, được xưng là sát nghiệt!

Từ Vi thật sâu thở dài một hơi, nói: “Lan Ninh thật sự đáng thương, chính là giết người, tóm lại là không đúng.....”

Nàng trong lòng cũng rối rắm thật sự, một phương diện cảm thấy Lan Ninh đáng thương, những người đó như vậy khi dễ nàng, bị nàng giết chết kia cũng là xứng đáng. Tựa như Việt Khê theo như lời, tạo cái gì nghiệt, phải cái quỷ gì. Chính là nàng cũng biết, giết người là không đúng, trong lòng tổng cảm thấy không tốt.

Việt Khê hí mắt nói: “Người không cần vì nàng lo lắng, có thể báo thù, liền tính là hồn phi phách tán, nàng đại khái cũng là nguyện ý. Nàng cố ý ăn mặc hồng y phục tự sát, đó chính là báo có thể biến thành lệ quỷ ý niệm.”

Nói đến cái này, Triệu Lộ lại có chút tò mò, hỏi: “Việt Khê, xuyên hồng y phục chết, có phải hay không thật sự sẽ trở thành lệ quỷ a?”

Việt Khê lắc đầu, bật cười nói: “Màu đỏ từ trước đến nay đại biểu chính là hỉ sự, là vui mừng may mắn, ăn mặc hồng y chết đi, lại như thế nào sẽ biến thành lệ quỷ? Chỉ là, những cái đó ôm ấp ăn mặc hồng y chết đi có thể biến thành lệ quỷ cái này ý niệm người, bọn họ trong lòng oán khí căm hận quá nặng, bản thân liền chờ đợi có thể biến thành lệ quỷ báo thù, sau khi chết tự nhiên liền biến thành lệ quỷ.”

Cho nên, không phải ăn mặc hồng y chết đi người biến thành lệ quỷ, mà là những cái đó lòng tràn đầy oán hận oán khí người, sau khi chết mới có thể trở thành lệ quỷ.

Triệu Lộ tức khắc bừng tỉnh, có một loại thì ra là thế cảm giác.

Việt Khê không nói chính là, có đôi khi ăn mặc “Hồng y” đích xác có thể biến thành lệ quý, nhưng là cái kia màu đỏ, lại là dùng máu tươi nhuộm thành.

*

Buổi chiều tan học trở về thời điểm, Việt Khê ở cửa thấy được một cái quen mắt người, người nọ ngồi xổm nhà nàng cửa, mặt ủ mày chau, trong miệng tấp một cây yên, trên mặt đất còn rơi xuống đầy đất tàn thuốc.

Nghe được động tĩnh, người nọ quay đầu tới, chờ thấy Việt Khê, hẩn hai mắt tức khắc chính là sáng ngời, vội vàng đứng lên. Chỉ là cũng không biết hẩn ở chỗ này ngồi xổm đã bao lâu, vừa đứng đứng dậy tới, chân tê rần, thiếu chút nữa liền quăng ngã.

“..... Việt tiểu thư!” Mạnh Tân thấy Việt Khê, vội vàng kêu một tiếng.

Việt Khê xem hẩn trên người quần lầy hắc khí cùng quý khí, đại khái đã biết hẩn ý đồ đến, đi qua đi đem cửa mở ra, nói: “Tiến vào nói đi.”

Mạnh Tân vội vàng gạt đầu, đem trong miệng yên vút trên mặt đất dùng chân nghiền tắt, lúc này mới đi theo nàng vào nhà đi.

*

Trong viện rau dưa củ quả cực kỳ phồn thịnh, bóng rổ lớn nhỏ lục da dưa hầu treo ở dưa hầu dây đẳng thượng, toàn bộ sân đều lộ ra một loại sinh cơ bừng bừng tới. Mạnh Tân ngồi ở ghế trên, nhìn trước mắt này phúc cảnh tượng, nhin không được thở hắt ra, cảm giác này một tuần gần nhất căng chặt tâm tình thả lỏng vài phần.

Một con ngõng trắng nghênh ngang từ trước mặt hẩn đi qua, vừa đi một bên dùng cặp kia đậu đại đôi mắt cảnh giác nhìn hẩn, kia mắt nhỏ quay

tròn chuyển, Mạnh Tân không biết vì cái gì giống như từ bên trong nhìn ra uy hiếp hương vị. Kia ngỗng trắng từ trước mặt hẫ đi qua, sau đó như là tuần tra chính mình lãnh địa đường như bên trái trong tầm tay kia một vòng đưa hầu trong đất đối tới đối lui.

Mạnh Tân xem đến thú vị, này ngỗng trắng nhìn qua như là có trí tuệ giống nhau, ánh mắt kia nhìn qua đều làm người cảm thấy thập phần hung ác, khẳng định là một con sức chiến đấu thực kinh người ngỗng trắng.

Một cái chén trà đưa qua, Mạnh Tân theo bản năng nói một tiếng tạ, duỗi tay nhận lấy, sau đó trên mặt hẫ biểu tình nháy mắt cứng đờ, trừng lớn con mắt nhìn trước mắt này chỉ tay.

Trước mắt này chỉ tay ngón tay thon dài, theo lý mà nói hẫ là một con thật xinh đẹp tay, chính là, đó là có máu có thịt trạng thái, mà không phải con mẹ nó chỉ có xương cốt, là một con bộ xương khô tay.

Mạnh Tân theo bạch cốt cánh tay hướng lên trên nhìn lại, không chút nào ngoài ý muốn đối thượng một đôi đen như mực hai mắt, hẫ kéo kéo môi, rất là miễn cưỡng nói: “Người hảo.”

Chỉ có xương cốt bộ xương khô người “Miệng” giơ lên một chút, nhìn qua hình như là ở mỉm cười, còn có vài phần then thùng.

Thần con mẹ nó then thùng!

Mạnh Tân cảm thấy chính mình không có thất thanh kêu ra tới, kia nhất định là ít nhiều nhiều năm như vậy phá án kinh nghiệm, bằng không hẫ khẳng định sẽ không giống như bây giờ bình tĩnh, thậm chí còn ở tự hỏi, vì cái gì cái này trong phòng sẽ xuất hiện như vậy một cái bộ xương khô người.

“Oa, hôm nay có người tới cửa làm khách ai.....”

“Không phải Hàn Húc, cũng không phải Hà Kiến Nhất, là Việt Khê tân bằng hữu a!”

“Tân bằng hữu hảo, bất quá cái này tân bằng hữu nhìn qua tuổi có điểm đại a.”

.....

Lải nhải thanh âm ở sau người vang lên, tuổi chỉ có 25 tuổi lại bị xưng là tuổi quá lớn Mạnh Tân: “.....”

Hắn một chút đều không hiểu kỳ, cũng không muốn biết phía sau lẫm nhẫm lẫm nhẫm gia hỏa là chút thứ gì, ai biết có phải hay không người a.

“Người tìm ta có chuyện gì sao? “Việt Khê từ trong phòng đi ra, thay đổi một thân xiêm y, nhìn qua cái cao eo tể, làn da tuyết trắng, khí chất trầm tĩnh, chính là trên mặt còn mang theo vài phần niên thiếu tính trẻ con.

Mạnh Tân thấy nàng, vội vàng đứng lên nói: “Việt tiểu thư.” Sau đó thực tự nhiên đem trên tay chén trà gác ở trên bàn, còn gác đến rất xa.

“Việt tiểu thư, ta lần này tới cửa tới, thật sự là có việc muốn nhờ.” Nhìn qua hắn có chút mệt mỏi, còn có chút sốt ruột, nhưng vẫn là kiềm chế trụ chính mình cảm xúc, bình tĩnh có trật tự đem sự tình từ đầu đến cuối cấp nói rõ ràng.

“..... Nữ hài kia, không biết vì cái gì vẫn luôn quấy lấy ta muội muội, ta thật sự là không có biện pháp, hy vọng Việt tiểu thư có thể cứu cứu ta muội muội.”

Việt Khê lộ ra buồn rầu biểu tình, nói: “Chính là ta còn không có ăn cơm chiều, có điểm đói, nhà người bao không cơm tháng a?”

Mạnh Tân thấy hấp dẫn, vội nói: “Bao bao, ta mẹ nấu ăn đặc biệt ăn ngon, người hưởng qua sẽ biết.”

Việt Khê lại nói: “Ta trước cùng người đem nói rõ ràng, con người của ta từ trước đến nay không làm không công, ta cũng là muốn dưỡng gia sống tạm. Cho nên, ta cho người đem sự tình giải quyết, người đến cho ta bao một cái đại hồng bao, ít nhất phải có một ngàn đồng tiền.”

Điều kiện này, Mạnh Tân sao có thể không đáp ứng, hẩn mang theo Việt Khê trở về, ở trên đường gọi điện thoại trở về, hỏi trước Mạnh Trì tình huống, biết nàng không xảy ra chuyện gì, mới làm Mạnh mẫu cơm chiều chuẩn bị phong phú một ít.

Mạnh mẫu treo điện thoại, trước mở cửa nhìn nhìn trên giường quá mức mỗi một mà ngủ Mạnh Trì, lúc này mới tay chân nhẹ nhàng lại đem cửa đóng lại.

Tí tách đáp!

Mạnh Trì mơ mơ màng màng nghe được giống như có giọt nước lẠc thanh âm, nàng trong lòng nghĩ, chẳng lẽ là mưa vòi nước không có níngh chặt? Sau đó mơ mơ màng màng mở bừng mắt.

Một giọt “Thủy” tích ở nàng trong ánh mắt, nàng trước mắt thế giới trở nên một mảnh huyết hồng, chớp mũi ngửi được một cỗ huyết tinh hương vị. Đầu tan vỡ nữ sinh hé miệng đối nàng mỉm cười, hồng bạch đồ vật từ trên mặt nàng nhỏ giọt xuống dưới.

“A!” Mạnh muộn nhin không được thất thanh hét chói tai, không biết làm gì từ trên giường ngã xuống đi xuống.

“Lan Ninh” hướng tới nàng đi tới, máu uốn lượn lưu trên mặt đất, một thân hồng y thị huyết mà khủng bố.

“..... Ta không phải cố ý không giúp người, ta chỉ là sợ hãi. Người buông tha ta đi, buông tha ta đi.” Mạnh Trì khóc ròng nói, tay chân vô lực hướng ngoài cửa sổ bò đi.

Áo ngủ túi tiền truyền đến một trận nóng rực, Mạnh Trì ở trong túi sờ mó, cũng mặc kệ là thứ gì, liền gắt gao nắm chặt ở trong tay. Cũng không biết có phải hay không ảo giác, một bắt được thứ này, nàng cảm giác lạnh băng tứ chi đều ấm áp vài phần.

Nữ quỷ thấy trên tay nàng đồ vật, trong mắt hiện lên một tia kiêng kỵ.

Mạnh Trì vẫn luôn quan sát đến nàng, trên mặt nàng kia trong nháy mắt chần chờ cũng bị nàng xem ở trong mắt, trong lòng nhin không được nhẹ nhàng thở ra.

“..... Trì Trì, Trì Trì, mau mở cửa a, chậm chạp! Người như thế nào giữ cửa cấp khóa trái a?”

Bên ngoài truyền đến Mạnh mẩu tiếng kêu, nữ quỷ thần sắc biến đổi, trong mắt hiện lên một tia tàn nhẫn. Mạnh Trì chỉ cảm thấy trước mắt một mảnh choáng váng, chờ phục hồi tinh thần lại, phát hiện chính mình thế nhưng ở trường học khu dạy học trên sân thượng, mà nàng một bàn tay bám vào bên trên bên cạnh, thân mình đã treo ở bên ngoài. Chỉ cần buông lỏng tay, nàng liền sẽ ngã xuống, tan xương nát thịt.

Cúi đầu nhìn phía dưới liếc mắt một cái, Mạnh Trì chỉ cảm thấy trước mắt một mảnh choáng váng, cường đại cầu sinh dục làm nàng dùng sức hướng lên trên bò.

Một chân đạp lên tay nàng thượng, nữ quỷ trên cao nhìn xuống, tràn ngập ác ý nhìn nàng.

“Đi tìm chết đi.....” Nữ quỷ há mồm, Mạnh Trì nhìn ra nàng khẩu hình.

Mạnh Trì nhìn nàng, gắt gao nắm chặt tay phải bên trong đột nhiên truyền đến một trận nóng rực.

“A di đà phật.....”

Mờ mịt gian, Mạnh Trì tựa hồ nghe tới rồi một tiếng phật hiệu, rồi sau đó nàng tay phải trung đồ vật bắt đầu bốc cháy lên.

Một tiếng thét chói tai, Mạnh Trì phục hồi tinh thần lại, phát hiện trước mắt không có trường học, không có khu dạy học, càng không có sân thượng, mà trước mắt nữ quý lại là chân thật. Chỉ là vừa rồi còn đầy mặt hung tướng nữ quý cả người thiêu đốt kim sắc ngọn lửa, nàng ở ngọn lửa bên trong thống khổ kêu thảm, tiếng kêu làm người sờn tóc gáy.

Thật sâu nhìn thoáng qua Mạnh Trì, nữ quý xoay người nháy mắt biến mất ở nàng trước mắt. Thấy như vậy một màn, Mạnh Trì dựa vào cửa kính, thân mình mềm mại ngã ngồi trên mặt đất.

Môn bị mở ra, Mạnh mẫu vọt vào tới, xem nàng ngồi dưới đất, biểu tình biến đổi, vội vàng chạy tới, hỏi: “Trì Trì, Trì Trì, người không sao chứ?”

Mạnh Trì nhìn nàng, đột nhiên duỗi tay ôm lấy chính mình mẫu thân, gào khóc.

Mạnh Tân cùng Việt Khê tiến phòng tới nghe đến chính là nữ hài tử tiếng khóc, Mạnh Tân biểu tình biến đổi, vội vàng chạy vào phòng. Việt Khê ở hẳn phía sau, không nhanh không chậm đi theo, ánh mắt bình tĩnh không gợn sóng đảo qua này lẫn nhà ở âm khí.

Xem ra này nữ quý, thật đúng là theo dõi gia nhân này.

Đi vào Mạnh Trì phòng ngủ, Mạnh Tân xem Mạnh muội không có việc gì, nhin không được nhẹ nhàng thở ra, sau đó nhìn về phía Việt Khê,

kêu một tiếng: “Việt tiểu thư.....”

Lúc này, Mạnh mẫu mới chú ý tới hẵn phía sau còn đi theo một người, giương mắt nhìn lại, lại là một cái thập phần tuổi trẻ cô nương, cũng liền cùng nàng nữ nhi giống nhau đại.

Vừa mới Mạnh Tân nói tìm người tới hỗ trợ, không phải là cái này tiểu nữ hài đi?

Mạnh mẫu trong lòng kinh nghi bất định.

Việt Khê đi tới, ngồi xổm xuống thân mình xem xét một chút Mạnh Trì tình huống, ngón tay ở nàng trên trán nhẹ nhàng điểm điểm, chỉ thấy Mạnh Trì đôi mắt chậm rãi liền nhắm lại, lâm vào hôn mê bên trong.

Sau đó, Việt Khê lấy ra một trương trừ uế phù dán ở trên người nàng, nói: “Này gian nhà ở âm khí quá nặng, nàng không thể ở, đổi mặt khác nhà ở đi.”

Mạnh Tân gật đầu, duỗi tay đem Mạnh Trì ôm tới rồi chính mình trong phòng, lúc này Việt Khê bưng một chén nước tới, lại cầm một lá bùa thiêu đặt ở ly nước, đưa qua đi nói: “Làm nàng trước đem cái này nước bùa uống lên đi.”

Mạnh mẫu liền thấy Việt Khê trong tay lấy ra một trương hoàng phù, liền như vậy quăng một chút, kia hoàng phù xuy một tiếng liền đốt lên, trực tiếp đem nàng hù sửng sốt sửng sốt —— này thoát nhìn, không giống như là có cái gì mặt khác môn đạo bộ dáng a. Chỉ là, ăn nước bùa, này đáng tin cậy sao, này quả thực chính là phong kiến mê tín a.

Mạnh Tân lại là thực tín nhiệm Việt Khê, không có nhiều hơn do dự, tiếp nhận nước bùa liền cấp uy tới rồi Mạnh muội trong miệng.

“Việt tiểu thư, ta muội muội không có việc gì đi?” Mạnh Tân quan tâm hỏi.

Việt Khê nói: “Ít nhất hiện tại không có việc gì, cụ thể tình huống đến người muội muội tỉnh lại mới biết được.”

Mạnh Tân gật đầu, biết hiện tại sốt ruột cũng không có gì dùng.

Mạnh mẫu đi ra ngoài nấu cơm, nàng liền kếm hai cái đồ ăn liền đem cơm chiều cấp làm tốt.

Mạnh Tân hỏi Việt Khê: “Việt tiểu thư, người tính toán như thế nào làm?”

Việt Khê nói: “Đơn giản nhất phương pháp, đương nhiên là đem cái kia nữ quý bắt lại ăn a. Bất quá, nghe ta đồng học nói cái kia nữ quý có chút đáng thương, cho nên ta ở do dự, có muốn ăn hay không nàng. Nếu ta ăn nàng, ta chẳng phải chính là phim truyền hình cái loại này ác độc nữ xứng?”

Mạnh Tân: “.....”

*

Mạnh Trì một giấc này một ngủ là ngủ tới rồi ngày hôm sau, trong khoảng thời gian này, nàng liền không có an ổn ngủ quá một lần hảo giấc, cho nên nhìn đến cái này tình huống, Mạnh gia người đều là thật dài nhẹ nhàng thở ra, cũng tin Việt Khê là có thật bản lĩnh.

Chờ Mạnh Trì tỉnh lại, nàng khí sắc nhìn qua cũng hảo rất nhiều, ít nhất tinh thần khí khá hơn nhiều.

Mạnh gia hiện tại trong nhà dân không ít phù, đều là Việt Khê cấp, dựa theo Việt Khê cách nói, hiện tại nhà bọn họ tất cả đều là đen đui, không

nói chiêu không chiêu quý, liền tính là người thường dưới tình huống như thể sinh hoạt lâu rồi, thân thể cũng dễ dàng xuất hiện vấn đề.

Cũng không biết có phải hay không bọn họ ảo giác, dán lên này đó phù lúc sau, trong nhà cảm giác tựa hồ muốn ấm áp một ít, hơn nữa trong phòng cũng giống như sáng ngời vài phần.

“..... Nguyên bản ta cho rằng ta sẽ chết, chính là không nghĩ tới, trong lúc nguy cấp, ta trong tay kia chỉ ngàn hạc giấy đột nhiên thiêu lên. Khi đó, ta giống như nghe được có người niệm “A di đà phật” thanh âm, sau đó cái kia nữ quý trên người liền xuất hiện lửa lớn.....”

“Ngàn hạc giấy?”

“..... Đó là ta lưu cho Trì Trì, là ta lúc trước ở một cái hiện trường vụ án nhật được.” Nói, Mạnh Tân đem Lâm Thạch kia tràng sự cố cấp nói.

Lâm Thạch.....

Nghe thấy cái này tên, Việt Khê khẽ nhú mày.

Lúc trước nàng xem Lâm Thạch tướng mạo, tuy nói có lao ngục tai ương, thậm chí tuổi già bần cùng , nhưng là lại không có thân tàn chi tướng. Nghe gì kiến vừa nói Lâm Thạch phát sinh tai nạn xe cộ chặt đứt hai chân, nàng còn cảm thấy có chút kinh ngạc. Không nghĩ tới, hiện tại nàng lại ở Mạnh Tân trong miệng lại lần nữa nghe được người này tên.

Mà này cũng làm Việt Khê vô cùng xác định, Lâm Thạch sự tình bên trong, tuyệt đối có người nhúng tay, hơn nữa vẫn là cái cao nhân.

Không biết là ai, nàng thật là có điểm tò mò.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 46

Mạnh Trì bị kia nữ quý bám vào người nhiều lần, trên người dương khí, cũng chính là sinh khí chợt giảm, nhưng thật ra âm khí đại thịnh, cái này làm cho nàng sắc mặt thoát nhìn thập phần hắc trầm, không có một chút tinh thần, thực hiển nhiên, bị quý bám vào người đối thân thể của nàng tạo thành ảnh hưởng rất lớn.

Hơn nữa nữ quý bám vào người, cũng chính là nữ quý đem thân thể này nguyên lai chủ nhân cấp đẩy ra, nhiều ít sẽ có điểm di chứng, cũng chính là kế tiếp nàng thực dễ dàng sẽ xuất hiện hồn phách rời khỏi người tình huống.

“..... Ở đại giữa trưa thời điểm ở thái dương phía dưới nhiều phơi phơi nắng, đi đi âm khí.” Việt Khê lại thiêu một đạo phù cho nàng uống, cẩn thận dặn dò nói.

Mạnh Tân một bên nghe một bên gật đầu, lo lắng sốt ruột hỏi: “Việt tiểu thư, người biết vì cái gì cái kia..... Lan Ninh, luôn là quần lấy ta muội muội sao?”

Việt Khê nói: “Nói như vậy, lệ quý muốn bám vào người, cũng không dễ dàng như vậy. Hoặc là hai người khó được bát tự quá hợp, hoặc là chính là người nợ hồn phách quá nhẹ, bản thân liền dễ dàng ly thể, lệ quý tự nhiên rất dễ dàng là có thể bám vào người đi lên. Tóm lại, lệ quý không phải vô cớ là có thể thượng nhân thân.”

Nói, nàng nhìn về phía Mạnh muộn, hỏi: “Ta nghe Mạnh tiên sinh nói, Mạnh tiểu thư là nhìn cái kia nữ quỷ chết ở người trước mặt?”

Nghe vậy, Mạnh Trì như là có chút sợ hãi, nàng đem chân đặt ở trên sofa, đôi tay ôm chân, bảo trì một cái cuộn tròn tư thế, đây cũng là nàng không có cảm giác an toàn cùng với sợ hãi biểu hiện.

“..... Đó là giữa trưa, ta cùng đồng học từ nhà ăn trở về, liền thấy một đạo bóng dáng từ bầu trời hạ xuống. Phịch một tiếng, bắn đầy đất huyết..... Thật nhiều thật nhiều huyết, huyết đều bắn tới rồi ta trên người. Nàng chết thời điểm, còn ở trừng mắt ta, vẫn luôn trừng mắt ta xem.”

Lúc ấy, nàng sợ tới mức liền thanh âm đều phát không ra, thẳng đến bên người đồng học hét lên một tiếng: “Chết người!”

Khi đó, nàng mới đột nhiên phục hồi tinh thần lại, hai chân nháy mắt liền mềm. Người nọ huyết đều bắn tung tóe tại nàng trên mặt, cái loại này ấm áp sền sệt cảm giác, làm nàng buồn nôn.

Nói đến này, nàng biểu tình có chút khó coi, duỗi tay che miệng lại, phảng phất ngay sau đó liền phải nhổ ra.

Mạnh mẫu đau lòng ôm lấy nàng, nói: “Trách không được có một ngày trở về trên người của người tất cả đều là huyết, những cái đó huyết còn tẩy đều rửa không sạch, còn hảo ta liền đem kia kiện quần áo cấp ném.”

Việt Khê lại là vẻ mặt bình tĩnh, nói: “Vậy nói được thông, trên người của người dính nàng huyết, đó chính là môi giới, cho nên nàng có thể rất dễ dàng thương người thân.”

Mạnh Trì căn môi, làn da bạch đến trong suốt, nhìn qua lộ ra vài phần yếu ớt.

“Chỉ là.....” Việt Khê nhìn nàng, trong lòng không hề có cái gì thương tiếc cảm tình, trực tiếp hỏi: “Người cùng nàng chi gian liên hệ, không chỉ như vậy đi. Kia nữ quý trừ bỏ thượng người thân ở ngoài, còn muốn giết người, vậy đại biểu cho nàng đối với người mang theo oán khí cùng hận ý. Người làm cái gì, làm nàng sau khi chết đều muốn giết người?”

Nghe vậy, Mạnh Trì thân mình vô ý thức run rẩy một chút.

Mạnh Tân trừng lớn đôi mắt xem nàng, có chút không thể tin tưởng hỏi: “Trì Trì..... Người sẽ không, sẽ không cũng khi dễ quá Lan Ninh đi?”

Hắn trong lòng cảm thấy thập phần vớ vẩn, làm một cái cảnh sát, hắn trong lòng tinh thần trọng nghĩa mười phần, dạy dỗ đệ muội cũng là như thế, không cầu làm cho bọn họ làm cái gì anh hùng, nhưng là lại cũng chưa từng có dạy bọn họ khi dễ người.

“Không, không phải, ta không có khi dễ nàng!” Mạnh Trì dùng sức lắc đầu, liên thanh phủ nhận, lẩm bẩm nói, “Không có, ta không có, ta cái gì cũng chưa làm.....”

Việt Khê không nói chuyện, chỉ là lẳng lặng nhìn nàng, ánh mắt thực bình tĩnh, lại làm Mạnh Trì cảm thấy, nàng đã xem thấu nàng đáy lòng ý tưởng.

Sợ hãi, chột dạ, xin lỗi, đủ loại cảm xúc rối rắm ở bên nhau, Mạnh Trì cảm xúc nháy mắt liền tan vỡ, rốt cuộc nhịn không được gào khóc lên, một bên khóc nàng một bên nói: “Ta không phải cố ý, ta chỉ là quá sợ hãi, quá sợ hãi, ta sợ những người đó cũng đánh ta.....”

Nàng một bên khóc lóc, một bên lắp bắp đem sự tình nói, tuy nói lời mở đầu không đáp sau ngữ, lại vẫn là làm người đem sự tình trải qua cấp chải vuốt rõ ràng.

Lan Ninh từ nhập giáo thời điểm liền gặp vườn trường bạo lực, nàng gia cảnh không tốt, thành tích cũng không tốt, chủ nhiệm lớp ngại nàng liên lụy lớp học bình quân thành tích, đối nàng chút nào không khách khí. Đã từng lan ninh bị khi dễ không phải không đi tìm chủ nhiệm lớp, chính là chủ nhiệm lớp lại không kiên nhẫn nói: “..... Người khác như thế nào không đi khi dễ những người khác đâu? Người cũng không nhìn xem chính người bộ dáng, cũng nên từ tự thân trên người tìm xem nguyên nhân. Ta rất bận, không có thời gian giải quyết các người này đó tiểu đánh tiểu nháo.”

Cũng là chủ nhiệm lớp như vậy thái độ, này càng cổ vũ mặt khác học sinh khí thế.

“Ta là năm ban học sinh, chúng ta phòng học liền ở sáu ban bên cạnh, ta thường xuyên thấy lan ninh bị sáu ban đồng học khi dễ, bọn họ đã từng còn đem nàng đẩy mạnh đồng rác.”

Mạnh Trì tính tình từ nhỏ liền mềm, nhưng là chịu nhà mình ca ca ảnh hưởng, nàng tâm địa lại cũng đủ thiện lương, xem lan ninh như vậy bị người khi dễ, trong lòng cũng là khó chịu.

“..... Đó là một ngày tan học sau, Lan Ninh bị những người khác khóa tới rồi trong WC, ngày đó là ta trực nhật, cho nên ta ở trường học lưu đến vẫn, là ta đem nàng cứu ra.”

Kể tiếp Mạnh Trì cùng Lan Ninh ngầm cũng coi như là có tiếp xúc, thậm chí có đôi khi có cái gì ăn ngon, Mạnh Trì còn sẽ cho Lan Ninh lưu một chút. Thường xuyên qua lại, hai cái tiểu cô nương cũng coi như là trở thành bạn tốt.

“Lan Ninh tính tình thực tốt, cười rộ lên ngọt ngào, ta sinh nhật thời điểm, nàng còn thân thủ cho ta dệt một cái khăn quàng cổ.....” Mạnh Trì ánh mắt có chút phóng không, như là nhớ tới khi đó nhật tử, kỳ thật khi đó hai người thực tốt.

Nhưng là, như vậy nhật tử, lại không trường cửu.

“Chính là chúng ta hai trở thành bạn tốt sự tình bị những người khác đã biết.....” Mạnh Trì tố chất thần kinh căn chính mình móng tay, “Bọn họ đem ta kéo đến ngõ nhỏ đánh một đống, nói đúng không hứa ta cùng Lan Ninh giao bằng hữu, hỏi ta có phải hay không cũng tưởng tượng lan ninh giống nhau trở thành rác rưởi..... Ta sợ a, ta thật sự sợ quá, ta không dám lại cùng nàng giao bằng hữu.”

Hai người bọn nàng này đoạn hữu nghị, liền lấy nàng đơn phương đoạn tuyệt vì chung điểm.

Mạnh Trì đem vùi đầu ở đầu gối, khóc nuốt nói: “Ta biết, Lan Ninh nàng là ở oán ta, hận ta, nàng thậm chí muốn giết ta.....”

Mạnh gia những người khác hoàn toàn không biết Mạnh Trì còn gặp được quá chuyện như vậy, Mạnh Tân lắc đầu, lẩm bẩm nói: “Người vì cái gì không cùng chúng ta nói đi? Ta căn bản không biết.....”

Mạnh Trì trều một chút cái mũi, nói: “Khi đó ca ca người ở tra một kiện án tử, rất bận, ta cũng không nghĩ quấy rầy người.”

Mạnh Trì bưng tỉnh gian nhớ tới, kia đoạn thời gian vừa vặn đã xảy ra cùng nhau liên hoàn giết người án, hẳn không sai biệt lắm ăn trụ đều ở trong cục, cũng vô tâm tư đi quản gia đệ muội nhóm.

Mạnh Tảo vẫn luôn trầm mặc nhìn bọn họ, muộn thanh muộn khí nói: “Người hẳn là cùng ta nói.”

“Cùng người nói có ích lợi gì?” Mạnh Trì tức giận liếc hẳn một cái, “Liền người này gây ma côn bộ đáng, theo như người nói, cũng chỉ có bị đánh phân.”

Mạnh Tảo: “.....”

Trong lòng đau xót, nhưng là hãn thế nhưng vô pháp phản bác.

Mạnh Tân thở dài, sự tình tới rồi tình trạng này, lan ninh đã chết, nói cái gì nữa, cũng là mất bò mới lo làm chuồng, gắn liền với thời gian vẫn rồi.

“Việt tiểu thư, người xem này..... Phải làm sao bây giờ?” Mạnh Tân hỏi.

Việt Khê nói: “Ta lấy một lá bùa cho nàng, bên người mang theo, liên tính là tắm rửa cũng không cần gỡ xuống tới.”

“Kia sẽ không ướm nhẹp sao?” Mạnh chần chờ hoặc hỏi.

Việt Khê: “..... Sẽ không, ta sẽ sử cái tránh thủy trận ở bên trên. Bất quá trong thời gian ngắn cái kia nữ quý hãn là sẽ không tới tìm người, chỉ là theo nàng giết người càng nhiều, tính tình cũng liền càng thêm thô bạo thị huyết, nàng giết người chỉ biết càng ngày càng nhiều.”

Mạnh Tân có chút phát sầu, sau đó như là nhớ tới cái gì, hãn nhìn về phía Việt Khê, hỏi: “Việt tiểu thư, ta có thể thỉnh người làm chúng ta cục cảnh sát cố vấn sao? Ta tưởng thỉnh người, hiệp trợ chúng ta giải quyết cái này án tử.”

Việt Khê hỏi: “Có bao lì xì sao? Ta nói rồi, ta không làm không công.”

Mạnh Tân thập phần khẳng định nói: “Đương nhiên sẽ có..... Ta biết, bao lì xì số không thể thấp hơn một ngàn.” Liền tính cảnh sát cục không cho, một ngàn khối, chính hãn xuất tiền túi tiền vẫn là có điểm.

Nghe vậy, Việt Khê tức khắc vừa lòng.

*

Trở lại cục cảnh sát, Mạnh Tân liền đem thuê Việt Khê làm cố vấn hiệp trợ bọn họ phá án sự tình nói, hẳn xem đội trưởng còn có chút do dự bộ dáng, nói: “Đội trưởng, người cũng thấy rồi, lần này án tử tuyệt đối không phải người thường làm. Trong khoảng thời gian này nhà ta sự tình người cũng rõ ràng, ta muội muội chính là bị cái kia nữ quý cấp quần lên, ít nhiều Việt tiểu thư mới đưa việc này giải quyết. Nếu không ngăn lại cái này nữ quý, nàng giết người chỉ biết càng ngày càng nhiều.”

Đội trưởng nghĩ nghĩ nói: “Người trước đem vị kia Việt tiểu thư gọi tới cục cảnh sát, ta ngẫm lại lại nói.”

Cho nên, Việt Khê tại hạ ngọ thời điểm tới rồi cảnh sát cục.

Nhìn cái này tuổi trẻ ngoan ngoãn tiểu cô nương, đội trưởng trong lúc nhất thời cảm thấy có chút quen mắt, suy nghĩ trong chốc lát nói: “..... Đây không phải, xuất hiện ở Giang gia cái kia tiểu cô nương sao?”

Mạnh Tân gật đầu, nói: “Đội trưởng, người đừng nhìn Việt tiểu thư tuổi còn nhỏ, nàng rất lợi hại.”

Đội trưởng nga một tiếng, cũng không biết tin không tin.

Việt Khê bản khuôn mặt nhỏ, nhìn qua vẫn là rất có khí thế, nàng là bị người thuê tới công tác, cho nên rất có làm nhân viên công tác tự giác, mở miệng hỏi: “Cái kia nữ quý..... Chính là kêu Lan Ninh, các người hẳn là điều tra quá nàng đi, có hay không cái gì nàng tư liệu?”

Đội trưởng phục hồi tinh thần lại, nghe vậy liền nói: “Vừa lúc, buổi chiều thời điểm chúng ta muốn đi Lan Ninh gia thăm viếng, Việt..... Tiểu thư, người có thể cùng chúng ta cùng đi nhìn xem.”

Việt Khê biểu tình thực nghiêm túc gật gật đầu.

*

Lan gia gia cảnh không tốt, trụ thật sự thiên, là cái loại này thực cũ nát nhà ngang, hàng hiên bãi đầy các loại đồ vật, cái gì nời chén gáo bồn, than tổ ong linh tinh, vừa đi đi vào, quả thực làm người liền cái đặt chân địa phương đều không có.

Lan mẫu năm nay mới ba mươi lăm tuổi, chính là song tấn hoa râm, nhìn qua lại giống như là bốn năm mươi tuổi niên cấp người. Thấy Việt Khê bọn họ, nàng ánh mắt không có bất luận cái gì dao động, mở cửa làm cho bọn họ tiến vào.

Tiến phòng, Mạnh Tân bọn họ liền thấy bên tay phải một cái điện thờ, thiêu hương điểm ngọn nến, bên trên bãi một trương di ảnh, hắc bạch ảnh chụp tiểu cô nương là cười, khoe môi giơ lên, nhìn qua thập phần đáng yêu.

Người chết vì đại, mấy người hợp tay đã bái bái.

Lan mẫu mang theo bọn họ đi Lan Ninh phòng ngủ, nói: “Ninh Ninh đồ vật đều ở chỗ này..... Mặt khác không có, đều thiêu, cùng nàng cùng nhau tới rồi phía dưới đi bồi nàng.”

Mạnh Tân bọn họ trầm mặc, Lan mẫu nhìn hứng thú rồi bộ dáng, cũng không tiếp đón bọn họ, xoay người đi phòng khách, ngồi ở trên sofa, tiếp tục nhìn nàng gia đình luân lý kịch.

Việt Khê nhìn quét nhà ở liếc mắt một cái, nói là phòng ngủ, bên trong lại rất hẹp hòi, bày một trương giường liền chiếm hơn phân nửa địa phương, dựa cửa sổ địa phương là một cái án thư, trên bàn còn bãi thật dày thư tịch.

Này nhà ở quá hẹp, đi vào hai người liền cảm giác có loại chuyển không được thân cảm giác.

Việt Khê đi đến án thư, duỗi tay phiên phiên bên trên thư, trang sách bút ký nhớ rõ rậm rạp, chữ viết tú khí rõ ràng, nhìn ra được tới, đây là cái

thực nghiêm túc tiểu cô nương.

Cái bàn ngăn kéo quầy trang một cái sổ nhật ký, Việt Khê duỗi tay mở ra.

“.....3/18 hào, hôm nay trời mưa, bọn họ đem ta đẩy đến thủy mương, mù mù cho ta mua quần áo mới, ô uest, hảo lãnh a.”

“4/2 hào, Vương Tử Cao lấy com-pa chọc cánh tay của ta, đổ máu, đau quá a, chính là đi bệnh viện đòi tiền, ta cầm điểm mạng nhện mông ở bên trên, hy vọng nó có thể nhanh lên hảo.”

“5/21 hào, thời tiết nhiệt, thùng rác rác rưởi hảo xú a, huân đến ta bút ký đều viết sai rồi.”

“6/12 hào, ta hôm nay thấy Trì Trì, nàng giao tân bằng hữu, thật tốt a, chính là Trì Trì không phát hiện ta.”

“6/14 hào, hôm nay bị đồng học nhổ nước miếng, ta phải đi về giặt quần áo.....”

“..... Hôm nay đầu bị đánh vỡ, chảy thật nhiều huyết, bọn họ vì cái gì muốn khi dễ ta? Ta lại không có làm thực xin lỗi bọn họ sự tình.”

“Lão sư hôm nay mắng ta, ta rõ ràng cái gì cũng chưa làm.....”

“Có phải hay không ta tồn tại chính là cái sai lầm? Bọn họ vì cái gì muốn như vậy đối ta? Ta hận bọn hản, hận bọn hản.....”

“Nghe nói chỉ cần ăn mặc hồng y phục chết đi, liền sẽ biến thành lệ quỷ, cũng không biết có phải hay không thật sự..... Nếu ta sau khi chết sẽ biến thành lệ quỷ, ta đây nhất định đem bọn họ toàn bộ đều giết.”

“Có lẽ, đã chết sẽ càng tốt.....”

Nhật ký đến phía sau càng ngày càng ngắn gọn, mà từ bên trong, có thể thấy được Lan Ninh phí hoài bản thân mình ý niệm càng ngày càng nặng. Tới rồi cuối cùng biên, nhật ký hoàn toàn đã không có, chỉ có màu đen trung tính bút ở trang giấy thượng lưu lại khắc sâu dấu vết, cơ hồ đều đem trang giấy cấp cắt qua.

Việt Khê đem bút ký khép lại, ngẩng đầu liền thấy trong suốt cửa sổ, trên cửa sổ không tính rõ ràng chiếu ra bọn họ ba người bóng dáng, mà ở bên trong, có một cái thân ảnh màu đỏ thập phần thấy được.

Kia nói màu đỏ bóng dáng thượng tất cả đều là huyết, nàng như là biết Việt Khê đang xem nàng, ngẩng đầu lên, đối nàng lộ ra một cái tràn ngập ác ý tươi cười.

Việt Khê liếm liếm môi, cái này nữ quý, thoát nhìn giống như ăn rất ngon bộ dáng a, chứa đầy oán khí chết đi linh hồn, cũng không biết là cái gì hương vị, có thể là cay rất vị.

Như vậy nghĩ, nàng ánh mắt liền nhin không được lộ ra thêm nhỏ dãi cảm xúc tới.

“Lan Ninh” thân mình cứng đờ, bị Việt Khê nhìn chăm chăm, nàng vì cái gì sẽ có một loại sờn tóc gáy cảm giác?

Mạnh Tân chà xát che kín nổi da gà cánh tay, nói: “Sao lại thế này, ta như thế nào cảm thấy có điểm lãnh a..... Hắt xì!”

Hắn hung hăng đánh cái hắt xì, tổng cảm thấy cả người đều không đúng rồi.

Đội trưởng cũng cảm thấy kỳ quái, nói: “Hôm nay độ ẩm có 32°, như thế nào sẽ như vậy lãnh?”

Hắn trong lòng có chút mao mao.

Không tự giác triều Việt Khê tới gần, Mạnh Tân nhỏ giọng hỏi: “Việt tiểu thư, này..... Có phải hay không cái kia nữ quý.....”

Việt Khê gật đầu, nói: “Nàng liền ở cái này trong phòng.”

Mạnh Tân: “.....”

Hắn trừng lớn đôi mắt, không thể tin tưởng nhìn Việt Khê, người vì cái gì có thể như vậy bình tĩnh a!?

“..... Người, người sẽ không sợ?” Hắn hỏi.

Việt Khê nghĩ nghĩ nói: “Người xem một mâm tôm hùm nhỏ xào cay xuất hiện ở người trước mặt, người có thể hay không sợ hãi?”

Mạnh Tân: “??”

Bất quá, nghe được Việt Khê nói như vậy, trong lòng như vậy một chút sợ hãi, tức khắc liền tan thành mây khói. Chỉ là, vì cái quý gì có thể cùng tôm hùm nhỏ xào cay quây với nhau?

Mạnh Tân đứng ở trong phòng, có loại trong gió hỗn độn cảm giác.

Đội trưởng xem bọn họ ở kia lăm nhăm lăm nhăm, đi tới nói: “Ta như thế nào cảm thấy có điểm không thích hợp, các người có hay không cảm thấy, này trong phòng, âm phong từng trận?”

Mạnh Tân nhìn chung quanh bốn phía liếc mắt một cái, tuy rằng nhìn không thấy cái kia nữ quý, nhưng là biết đối phương tại đây, kia cũng đủ thối người, hắn nhỏ giọng nói: “Đội trưởng, kia nữ quý..... Ở chỗ này.”

Đội trưởng theo bản năng cảnh giác nhìn về phía bốn phía, nhưng vào lúc này, không biết có phải hay không vì ứng hòa Mạnh Tân nói, bọn họ phía sau môn ầm ầm đóng lại, làm người có loại hô hấp sậu đình cảm giác.

Đại môn đóng lại, Mạnh Tân cùng đội trưởng hai mặt nhìn nhau.

Trong phòng trong nháy mắt như là tiến vào đêm tối, âm phong từng trận, thối trúng người cảm thấy, liền xương cốt đều ở phát ra lạnh. Mạnh Tân cùng đội trưởng vô ý thức hướng tới Việt Khê tới gần, giống như vậy mới có thể có điểm cảm giác an toàn.

Vừa chuyển đầu, bọn họ liền thấy trong một góc nữ quỷ, nàng bò trên mặt đất, chậm rãi hướng tới bọn họ mấp máy, sờ bò quá địa phương, lưu lại từng hàng vết máu.

Mạnh Tân cùng đội trưởng sắc mặt tức khắc liền thay đổi.

“Ai, cách chết bên trong, ngã chết quả nhiên là khó nhất xem.” Việt Khê thở dài.

Bị nàng như vậy vừa nói, nữ quỷ về phía trước leo lên động tác tức khắc cứng đờ.

Nữ quỷ trên người sát khí đã thực trọng, cả người trên người đều ở chảy huyết, duy trì nàng lúc sắp chết chờ bộ dáng, đầu vỡ ra, hắc bạch quây với nhau, tứ chi càng là chặt đứt, duy trì một cái rất quái dị tư thế.

Việt Khê nói: “Trong lòng oán khí không tiêu, người liền sẽ vĩnh viễn duy trì trước khi chết bộ dáng, thậm chí sau khi chết sẽ một lần một lần lặp lại người chết là lúc thống khổ. Người trong lòng rất thống khổ, cũng thực cảm hận, chính yếu, người còn thực tuổi trẻ, cho nên ta có điểm do dự. Rốt cuộc muốn hay không đem người ăn.”

Nữ quỷ ngẩng đầu xem nàng, từ trên mặt đất chậm rãi đứng dậy.

Mạnh Tân bắt đầu động lên, hăn đột nhiên duỗi tay bóp chặt Việt Khê cổ, vẻ mặt hoảng sợ nói: “Tay của ta, tay của ta không chịu ta khống chế.”

Nữ quý hướng tới Việt Khê lộ ra một cái thập phần ác liệt tươi cười tới.

“Bang!”

Việt Khê trực tiếp đem Mạnh Tân một cái tát hồ tới rồi trên tường, nàng giật giật tay, nói: “Người không cần chọc ta sinh khí, ta sinh khí, liền sẽ tưởng đem ngươi ăn.”

Nàng nhìn nhìn bốn phía, nói: “Đây là nhà của người, mẫu thân người liền ở bên ngoài, chẳng lẽ người muốn cho nàng thấy người như vậy xấu xí bộ dáng?”

Nữ quý thân mình cứng đờ, nàng thật sâu nhìn Việt Khê liếc mắt một cái, xoay người biến mất ở trong phòng.

Đội trưởng vẻ mặt nghi mà sợ, nói: “Thế nhưng..... Thật sự có quý.”

Tuy rằng ngẫu nhiên cũng sẽ gặp được một ít dùng khoa học khó có thể giải quyết sự tình, nhưng là hăn lại trước nay không có tận mắt nhìn thấy quá quý, hiện giờ tận mắt nhìn thấy, quả nhiên là thắm người thực.

Mạnh Tân từ trên mặt đất bò dậy, che lại cái mũi, vừa rồi đụng vào trên tường, hăn cảm giác chính mình cái mũi đều bị đâm bẹp.

Đội trưởng nói: “Việt tiểu thư, người vừa mới như thế nào không thu cái kia nữ quý? Nếu buông tha nàng, nàng khẳng định còn sẽ đi giết người. Những cái đó hài tử cố nhiên đáng giận, chính là lại tội không đến chết a.”

Việt Khê ngữ khí bình tĩnh nói: “..... Nhân quả tuần hoàn, báo ứng khó chịu. Những người đó khi dễ nàng thời điểm, lại không nghĩ tới Lan Ninh vô tội nhường nào, nàng sự tình gì cũng chưa làm. Có đôi khi tâm lý thượng thương tổn, xa xa muốn so sinh lý thượng thương tổn càng làm cho người tuyệt vọng. Những người đó hiện giờ sẽ bị nàng trả thù, bất quá là

chính bọn họ gieo nhân, một khi đã như vậy, quả đặng cũng muốn chính mình nuốt xuống đi.”

Đội trưởng ghen lời, nhưng là vẫn là nói: “Nàng thật là đáng thương, chính là, những cái đó hài tử..... Cũng không thể như vậy mặc kệ nàng tiếp tục giết người.....”

“..... Kia đâu có chuyện gì liên quan tới ta? Ta lại không phải bọn họ mẹ, quản không được như vậy khoan.” Việt Khê đúng lý hợp tình.

Đội trưởng: “.....”

Hắn có chút phát điên.

Việt Khê mở cửa đi ra ngoài, bên ngoài Lan mẫu còn đang nhìn TV, trong TV biên toàn gia sung sướng, càng sẵn đến nàng bên này thê lương yên tĩnh.

“..... Lúc ấy nàng cùng ta nói, nàng ở trường học bị người khi dễ, ta cho rằng, kia bất quá là tiểu hài tử chi gian đùa giỡn, còn khuyên nàng không cần kiêu khí.” Lan mẫu nhìn TV, ánh mắt hoảng hốt, như là ở đối Việt Khê nói, cũng như là ở lầm bầm lầu bầu.

“Ta thật sự là bận quá, vội đến độ không có thời gian quản nàng. Nếu ta có thể nghiêm túc nghe nàng nói, nghiêm túc đối đãi chuyện này, nàng cũng sẽ không tự sát.....” Lan mẫu che lại chính mình mặt, nhịn không được khóc thút thít lên,

Việt Khê quay đầu nhìn về phía bên kia di ảnh, di ảnh tiểu cô nương, không biết khi nào, chảy ra hai hàng huyết lệ tới.

*

Từ Lan gia trong nhà ra tới, Việt Khê hứng thú có chút không cao, cùng Mạnh Tân bọn họ nói một tiếng, xoay người đi trở về.

Đội trưởng có chút rối rắm kéo kéo chính mình trên đầu đầu tóc, nói: “Vị này Việt tiểu thư, thoát nhìn cũng không tưởng giúp chúng ta a, vậy phải làm sao bây giờ a? Tổng không thể làm Lan Ninh vẫn luôn giết người đi, như vậy đi xuống, sợ là sáu ban học sinh tất cả đều phải bị nàng giết chết. Nàng lại là quý, chúng ta lại bắt không được nàng, này công tác, còn như thế nào làm a.”

Mạnh Tân nói: “Việt Khê không phải không biết sự tình nghiêm trọng tính, chỉ là nàng đại khái có điểm sinh khí.....”

Đội trưởng có điểm mộng bức: “Sinh khí?”

Mạnh Tân nhìn về phía hắn, duỗi tay vỗ vỗ vai hắn, nói: “Đội trưởng, người mẫu thai độc thân, nguyên lai không phải không có lý do gì.”

Đội trưởng: “??”

Việt Khê đích xác có điểm không vui, nhìn đến Lan Ninh nhật ký, cái này nữ hài tử, hắn là cái văn tinh then thùng, tuy rằng trầm mặc, nhưng là nàng trong lòng lại là một mảnh xuân về hoa nở. Chỉ là hiện giờ, cái này trong lòng có được tiểu ấm áp cô nương, đã chết, biến thành lệ quỷ.

Vì cái gì, người sẽ như vậy đáng sợ đâu?

Nàng nhin không được tưởng.

Ôm trở thành lệ quỷ ý tưởng chết đi, Lan Ninh trong lòng khẳng định là mang theo cực đại oán hận cùng tuyệt vọng, như vậy nhật tử, nàng rốt cuộc nhin không được đi xuống, cho nên nàng đi tìm chết.

Những người đó, toàn bộ đều là giết chết nàng đao phủ!

Chính là, Việt Khê không biết, những cái đó thấy nàng đã chết, không biết có hay không hối hận quá. Bất quá bọn họ hiện tại khẳng định là hối hận, càng là kinh sợ, bọn họ sợ hãi, không biết lan ninh khi nào sẽ đi tìm bọn họ.

Xứng đáng các người lo lắng hãi hùng!

Nàng trong lòng như vậy nghĩ đến.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 48

Ngồi ở ngạch cửa trước bậc thang, Việt Khê duỗi tay chọc chọc ngỗng trắng thân thể, xem nó phì đô đô thân thể đong đưa lúc lắc, sau đó lại nỗ lực làm chính mình bảo trì cân bằng, nó sau lưng cánh chim mở ra, lông chim trắng tinh xinh đẹp, ánh mặt trời chiếu vào bên trên, như là sẽ sáng lên giống nhau.

“Đại bạch, người có phải hay không béo?” Việt Khê chống cằm, hỏi.

Nghe vậy, đại bạch nháy mắt liên tục, cả người lông chim đều tạc đi lên.

Trong khoảng thời gian này trong viện dưa hấu trong đất dưa hấu thành thực, một đám tròn tròn mập mập, vô lại hồng nhuận, nhìn liền thập phần ăn ngon bộ dáng. Hơn nữa bởi vì dùng thổ nhượng là người nhượng, này đó dưa hấu hương vị đó là ngọt thanh mỹ vị. Làm một con ngỗng trắng, đại bạch lần đầu tiên ăn qua lúc sau, giá cũng không đánh, cũng không chạy ra đi, một ngày liền mở to cặp kia đậu đại đôi mắt, ở dưa hấu địa phụ cận đối tới đối lui, hùng hổ.

Dưới tình huống như thế, nó kia thân lông chim bị dường đến tuyết trắng xinh đẹp, ngay cả thân thể, dường như cũng viên một vòng.

Nhìn quét tự thân, đại bạch héo, xoay người ủ rũ cụp đuôi một đầu tài tiến dưa hấu trong đất, đem chính mình đầu chôn ở tròn xoe dưa hấu bên

cạnh. Nó cảm thấy, làm một con mỹ lệ ngỗng trắng, nó yêu cầu hoãn một chút.

Tiểu người giấy nhóm ghé vào môn sau lưng, tiểu tiểu thanh nói thầm.

“Việt Khê là không vui đi, không vui đi?”

“Khăng định là không vui, đều bắt đầu khi dễ đại bạch, đại bạch hảo đáng thương a.....”

.....

Một bóng người ngồi ở bên người nàng, Hàn Húc đệ một cây lão băng côn cho nàng, chính mình đem chính mình kia căn mở ra, cùng nàng giống nhau ngồi ở cửa bậc thang, hỏi: “Sư phụ, người không vui?”

Việt Khê đem băng côn kéo ra đóng gói túi, trực tiếp nhét vào trong miệng, mơ hồ không rõ nói: “Ta là không vui, hơn nữa siêu cấp không vui.”

Hàn Húc cười: “Kia sư phụ người có cái gì không vui, có thể cùng ta nói nói sao?”

Việt Khê nghĩ nghĩ nói: “Ta chỉ là ở buồn rầu, nên như thế nào lựa chọn.....”

Nàng đem Lan Ninh sự tình nói, cuối cùng nói: “Đã chết đi người, là không nên lại lưu niệm nhân gian. Nàng người mang oán khí, lệ khí quá nặng, giết người quá nhiều, chung quy khó nhập luân hồi. Ta tưởng, ta là hắc là siêu độ nàng. Chính là, ta suy nghĩ, nàng trước khi chết đã trải qua lâu như vậy thống khổ, có lẽ liền tính là hồn phi phách tán, nàng cũng không muốn liền như vậy tiến vào luân hồi.”

“..... Nếu là đổi thành ta, ta nhất định sẽ đem những người đó toàn bộ giết chết, bởi vì ta rất hẹp hòi.” Việt Khê lại bồi thêm một câu.

“Nếu là sư phụ, bọn họ khả năng sẽ bị phản vườn trường bạo lực.” Hàn Húc khẽ cười một tiếng, hắc rử xuống đôi mắt, trường mà nồng đậm lông mi ở đáy mắt lưu lại một bóng ma, thấy không rõ đáy mắt thần sắc, hắc nhàn nhạt nói: “Người là một loại rất kỳ quái sinh vật, một niệm thiện một niệm ác, bọn họ có lẽ còn không có ý thức được đó là ác, cũng đã ở làm ác.”

“Nếu Lan Ninh không có biến thành quỷ, nàng tử vong đối với những người đó tới nói, có người có lẽ sẽ cảm thấy hối hận, có người có lẽ..... Còn sẽ cười nhạo nàng nhát gan. Nhưng là này hết thảy, theo thời gian trôi qua, đều sẽ bị thời gian vùi lấp, ai đều sẽ không nhớ rõ, có như vậy một cái cô nương, bởi vì bọn họ bạo lực, chết ở nhất sáng lạn niên hoa.”

Nàng tử vong, đối với những người này tới nói, cũng không có bất luận cái gì ảnh hưởng. Trừ bỏ cha mẹ nàng, thân cận người, rất nhiều người đều sẽ quên, có cái cô nương, bởi vì bọn họ ác, ở tốt nhất thời gian, nàng thế giới đột nhiên im lặng.

“Sư phụ, người nguyện ý đứng ở nào một phương đâu? Là Lan Ninh, vẫn là cảnh sát đâu?” Hàn Húc hỏi.

Việt Khê có chút hoảng hốt, nàng đem đầu gác ở đầu gối, như là ở tự hỏi cái gì.

*

Ngày thứ ba, nhị trung lại đã chết một người, người này là bị chết chìm ở bồn cầu. Đúng vậy, là bồn cầu, bồn cầu như vậy thiên thủy, chính là hắc lại cố tình chết chìm ở bên trong, cả người đều là ướt đầm dề, tràn ngập nước tiểu vị, bị chết thập phần không thể diện.

Mạnh Tân trừu một ngụm yên, hắc trước kia là không hút thuốc lá, chính là từ công tác tới nay, nghiện thuốc lá lại càng lúc càng lớn.

“..... A, ta nhi tử, ta Bảo Nhi!” Một cái mập mạp nữ nhân hoàn toàn không màng kia hài tử một thân nước tiểu, ôm hân khóc thiên thương địa, gào khóc.

Đội trưởng kéo kéo chính mình đầu tóc, cảm giác chính mình liền sắp đầu trọc.

“..... Đã là chết đệ tứ người.”

Hơn nữa những người này, đều là chết ở trường học. Hiện tại chết đi cái này học sinh cũng là sáu ban người, bởi vì nhị trung gần nhất lại đã chết hai người người, cái này học sinh gia trưởng liền cho hân xin nghỉ, làm hân ở nhà học tập. Chính là, hôm nay sáng sớm, các gia trưởng liền phát hiện hài tử không ở nhà, cuối cùng là ở nhị trung khu dạy học trong WC tìm được hân.

Mạnh Tân làm như lâu bầu nói: “Nàng rốt cuộc khi nào sẽ thu tay lại? Thật sự muốn đem tất cả mọi người cấp giết mới cam tâm sao?”

Đội trưởng hỏi: “Viết tiểu thư bên kia nói như thế nào?”

Mạnh Tân thở dài, nói: “Ta chờ đợi một trung tìm nàng, nhìn xem nàng có nguyện ý hay không hỗ trợ. Chính là, ta cũng không cảm thấy nàng sẽ trợ giúp chúng ta, tốt nhất làm nhất hư tính toán.”

Đội trưởng gật đầu, thở dài, nói: “Bên trên đã tìm một cái thiên sư lại đây, hy vọng có thể nhanh lên đem trận này án kiện cấp giải quyết.”

Mà ở bọn họ đỉnh đầu, một cái thân ảnh màu đỏ ánh mắt bình tĩnh nhìn phía dưới, trên người máu tích tấp đi xuống lưu. Trên người nàng oán khí một ngày không tiêu, nàng liền sẽ vĩnh viễn bảo trì chết đi là lúc bộ dáng.

Buổi chiều Mạnh Tân đi một trung tìm Việt Khê, nhị ban chủ nhiệm lớp làm người đi kêu Việt Khê, nhìn Mạnh Tân cầm một cây yên ra tới trừu, có chút ngượng ngùng nói: “Nơi này thường xuyên có học sinh tới, cho nên cầm hút thuốc.”

Hắn duỗi tay chỉ chỉ một bên cầm hút thuốc thẽ bài.

Mạnh Tân mới vừa đem yên rút ra, lại đem nó thả trở về.

Lão Chu kéo băng ghế tới gần hắn, nhỏ giọng nói: “Cảnh sát đồng chí a, chúng ta Việt Khê, tuy rằng thành tích không tốt, chính là nàng tính tình hảo a, một ngày chính là ái ngủ một ít, nhưng là nàng tính tình hảo a, ta tin tưởng nàng tuyệt đối sẽ không làm cái gì vi phạm pháp lệnh sự tình..... Người, có phải hay không tới cấp nàng đưa cờ thưởng a? Nàng có phải hay không làm cái gì chuyện tốt a?”

Mạnh Tân: “..... Ngài đừng lo lắng, ta chỉ là có chút sự tình muốn tìm nàng hỗ trợ.”

Nghe được là tìm Việt Khê giúp sao cái kia, lão Chu nháy mắt liền nhẹ nhàng thở ra, cười nói: “Hỗ trợ a, người yên tâm, chúng ta Việt Khê là cái hảo cô nương, giúp người làm niềm vui sự tình, nàng khẳng định sẽ không cự tuyệt.”

Nói, Việt Khê vừa vắn tiến vào, lão Chu vội vàng tuyển nhận kêu nàng: “Việt Khê a, mau tới, nơi này có vị cảnh sát đồng chí tìm người.”

Việt Khê nhìn về phía Mạnh Tân, không đợi hắn mở miệng, liền nói: “Ta biết người là tới làm cái gì, nhưng là ta cũng không tưởng giúp các người.”

Mạnh Tân sửng sốt, hắn nhíu mày nói: “Việt tiểu thư, ta biết người là đáng thương Lan Ninh, chính là, liền tính những cái đó hài tử lại có cái gì sai lầm, nhưng là tội không đến chết a.”

“..... Chính là Lan Ninh chết, là bọn họ hại chết nàng.” Việt Khê thực bình tĩnh nói sự thật này, “Đây là nhân quả báo ứng, bọn họ lúc trước khi dễ Lan Ninh, đó là nhân, mà Lan Ninh trả thù bọn họ, đây là quả, mà bọn họ đều tại đây nhân quả tuần hoàn.”

“Chính là đây là phạm tội!” Mạnh Tân tuy rằng đáng thương Lan Ninh, lại thập phần không tán đồng nàng hành động.

Việt Khê nhàn nhạt nhìn về phía nàng, nói: “Đó là bởi vì nàng chính nghĩa vĩnh viễn không có đã đến..... Nàng chính nghĩa không chỉ có đến trễ, còn vắng hợp. Cho nên, nàng bồi thượng chính mình một cái mệnh, hoài tuyệt vọng cùng sợ hãi, đối với nàng tới nói, tử vong đã trở thành nàng cuối cùng quy túc. Mà nàng kỳ vọng, sau khi chết có thể làm những người đó trả giá đại giới, cho nên nàng hóa thành lệ quỷ tới báo thù.”

Mạnh Tân: “..... Kia Việt tiểu thư, người là thật sự không muốn hỗ trợ sao? Một mạng để một mạng, Lan Ninh đã giết bốn người, tổng nên đủ rồi đi. Liền tính là quỷ, giết người, kia cũng là phạm pháp. Liền tính là báo thù, hiện tại nàng, giết một cái lại một cái, lại cùng những cái đó thương tổn nàng người có cái gì hai dạng khác biệt đâu?”

“Vẫn là có khác nhau, ít nhất người khác là vô duyên vô cớ liền khi dễ nàng, chính là nàng giết người là có nguyên nhân.” Việt Khê thực nghiêm túc giải thích nói.

Mạnh Tân: “.....” Ta không muốn nghe, cảm ơn.

Việt Khê nhíu nhíu mày, nói: “Lan Ninh..... Ta có thể đi trông thấy Lan Ninh, nhưng là không phải vì những người đó, mà là vì nàng. Sát nghiệt mỗi giết một người liền sẽ nhiều một tầng, sát mãn mười cái người, vậy không có quay đầu lại hy vọng.”

Chờ đợi nàng, chỉ có không được siêu sinh này một cái, tốt trực tiếp hồn phi phách tán, nếu vào địa phủ, đó là phải bị nhốt đánh vào mười tám

tầng địa ngục. Mà này, cũng là quả, nàng giết những người đó còn lại là nhân.

Cùng Mạnh Tân ước hảo thời gian, Mạnh Tân rời đi, lão Chu vẻ mặt mộng bức nhìn bọn họ, cảm giác chính mình quả thực nghe không hiểu bọn họ đang nói cái gì, cái gì nhân quả không nhân quả, còn có kia cái gì Lan Ninh, còn không phải là cái kia nhị trung nhảy lầu chết đi cô nương?

Hắn cảm thấy, bốn phía giống như có điểm lạnh a.

*

Ban đêm, vừa vặn là 12 giờ, đệ nhị trung học bên trong một mảnh đen nhánh. Tuy rằng đã khai giảng, chính là bởi vì ra việc này, rất nhiều nhị trung học sinh bởi vì sợ hãi đều về nhà, bởi vậy trong trường học thập phần an tĩnh.

Việt Khê cùng Hàn Húc đi theo Mạnh Tân bọn họ đi vào nhị trung, nàng nhìn bốn phía liếc mắt một cái, nói: “Đi trước Lan Ninh chết đi địa phương nhìn xem.”

Lan ninh là từ cao nhị khu dạy học thượng nhảy xuống, tổng cộng mười tầng lầu, nhất bên trên sân thượng là khóa trái. Mạnh Tân bọn họ tới thời điểm cùng trường học bên kia câu thông quá, cho nên có cái lão sư mang theo bọn họ.

Lão sư nhìn nhìn rõ ràng tuổi rất nhỏ Việt Khê cùng Hàn Húc, không rõ cảnh sát phá án như thế nào còn mang theo hai đứa nhỏ, hắn một bên lấy chìa khóa mở khóa, một bên nói: “Nơi này vẫn luôn là khóa, chính là có hài tử liền thích đến này bên trên tới chơi, thường xuyên cạy khóa, cũng không sợ ra cái gì nguy hiểm.”

Khóa khai, hắn đuổi tay gỡ xuống khóa, mở cửa ra, trong nháy mắt, ngoại tệ phong liền thổi lại đây, nghe tựa hồ có vài phần mùi tanh.

Bọn họ đi đến trên sân thượng đi, phía sau đột nhiên truyền đến leng keng một tiếng, đại môn đột nhiên bị gió thổi đóng lại. Tại đây đại buổi tối, này một tiếng nhưng đem người hoảng sợ.

Lão sư đi qua đi, một bên nói thầm nói: “Này phong như thế nào lớn như vậy.....”

Chính là thực mau, vẻ mặt của hắn liền thay đổi, có chút kinh hoảng nói: “Cửa này, môn..... Môn bị người khóa!”

“Có lẽ không phải người, có thể là quỷ.....” Hàn Húc cười tủm tỉm nói.

Lão sư: “.....”

Việt Khê đi đến sân thượng biên hướng phía dưới xem, mười tầng cao lâu, đi xuống biên vừa thấy, nhát gan sợ là đến hù chết. Bất quá trải qua lan ninh chuyện đó, hôm nay đài bốn phía đều bị phòng hộ lan chống đỡ, cũng là sợ lại xảy ra chuyện gì. Chính là thượng một lần, vẫn là có cái học sinh từ này nhảy xuống đi ngã chết.

Có gió thổi qua tới, Việt Khê theo bản năng híp híp mắt.

“..... Bên trên, bên trên có người!” Có người hoảng sợ kêu to.

Việt Khê ngẩng đầu, liền thấy ở phòng hộ lan thượng, bay một cái thân ảnh màu đỏ. “Lan Ninh” một đôi mắt trừng mắt bọn họ, hơi thở âm trầm thô bạo, giết bốn người, thực rõ ràng ảnh hưởng tới rồi tính tình, nàng đã hoàn toàn biến thành một cái lệ quỷ.

“Lan Ninh!” Việt Khê kêu ra nàng tên.

“Lan Ninh” nhìn về phía nàng, ánh mắt lạnh băng thả tràn ngập ác ý đảo qua bọn họ một đám người, mở miệng nói: “Các người đều là vì ngăn

trở ta mà đến? Các người vì cái gì muốn giúp bọn hăn? Bọn họ đáng chết, bọn họ đều đáng chết! Ta muốn giết bọn họ, giết bọn họ!”

Nàng nói xong lời cuối cùng, cả người thoát nhìn đều có chút tổ chất thần kinh. Nghe lan mẫu nói, ở phía sau biên, lan ninh cảm xúc đích xác trở nên càng ngày càng tổ chất thần kinh, nàng đã mau bị những người đó bức điên rồi.

“Các người đều là giúp bọn hăn..... Ta muốn giết các người, giết các người.....”

“Người muốn giết ta? Chính là người đánh không lại ta a.....” Việt Khê nói chính là thành thật lời nói, nàng nghĩ nghĩ nói: “Người nếu ngạnh muốn giết ta, ta đây liền đành phải đem người ăn.”

“Lan Ninh”: “.....”

“Hơn nữa ta cũng không phải tới bắt người, ta chỉ là muốn hỏi người, người biết, nếu người giết người quá nhiều, người cuối cùng kết cục, sẽ chỉ là hồn phi phách tán, không được chết già sao?” Việt Khê nghiêm túc nhìn nàng, “Liền tính là như vậy, người cũng không hối hận sao?”

“Không hối hận..... Liền tính là hồn phi phách tán, ta cũng muốn bọn họ chết!” “Lan Ninh” khóc ròng nói, trong mắt chảy ra huyết lệ tới, huyết lệ tích trên mặt đất lập tức biến thành ngọn lửa, kia ngọn lửa thực rõ ràng đối nàng có rất đại thương tổn, thiêu đến nàng cả người thống khổ không ngừng.

Mà này đó ngọn lửa, đó là sát nghiệt!

Mỗi giết một người, sát nghiệt càng nặng, kia ngọn lửa uy lực liền sẽ càng cường. Nàng trong lòng tràn ngập oán khí, này đó oán khí sẽ hóa thành huyết lệ, biến thành ngọn lửa bỏng cháy nàng, thẳng đến đốt tới nàng hồn phi phách tán.

Việt Khê lẳng lẳng nhìn chăm chú vào nàng, nói: “Liên tính người không động thủ, bọn họ sớm hay muộn đều phải vì chính mình sở phạm phải sai lầm chuộc tội, như vậy người vẫn là tưởng thân thủ giết bọn họ?”

“Lan Ninh” cười một tiếng, Việt Khê trước mắt hết thấy đột nhiên trời đất quay cuồng, nàng phát hiện chính mình đứng ở một gian trong phòng học. Đúng là mùa đông thời điểm, bên ngoài trời giá rét, cuối cùng biên cửa sổ mở rộng ra, gió lạnh từ bên ngoài thổi vào tới.

Việt Khê ánh mắt dừng ở phòng học cuối cùng một vị trí, nơi đó ngồi Lan Ninh, nàng ăn mặc đơn bạc áo bông, bên cạnh gió lạnh thổi vào tới, thổi trúng nàng cả người đều ở phát run, ngón tay bị đông lạnh đến đỏ bừng.

Nàng tưởng, này đại khái là Lan Ninh thế giới, nàng còn chưa chết trước nhật tử.

“..... Lão sư, ta tưởng đem cửa sổ đóng lại.” Hạ khóa, nàng nhỏ giọng đối chủ nhiệm lớp nói.

Chủ nhiệm lớp không kiên nhẫn nhìn nàng, nói: “Ngày mùa đông, trong phòng học nơi nào có thể không thở dốc? Người là cái hảo hài tử, phải vì đại gia suy nghĩ a.”

Chính là ta hảo lãnh a!

Lan Ninh trong lòng nghĩ, nhưng là cảm thấy đối đại gia hảo, nàng lại ngoan ngoãn gật đầu.

Toán học khóa thượng phải dùng đến com-pa thước đo, nàng mới vừa mua một bộ tân, nhưng bảo bối trữ.

Lớp học đại ma vương đem nàng com-pa đựng phải trên mặt đất, sau đó lấy com-pa trát cánh tay của nàng, Lan Ninh càng khóc, những người

khác cười đến lại càng lớn thanh. Cho nên, nàng học xong căn miện, không rên một tiếng.

Buổi chiều là nàng trực nhật, lớp học không có đồng học nguyện ý cùng nàng ở bên nhau, cho nên đều là nàng một người làm.

Nàng bị người đẩy mạnh WC, những người đó ấn nàng đầu làm nàng đi uống bồn cầu thủy, nàng không muốn, bọn họ liền đá nàng đánh nàng, còn túm nàng tóc.

Mụ mụ cho nàng tiền tiêu vặt, còn không có dùng, đã bị người đoạt đi rồi, nàng đi muốn, bị bọn họ đẩy mạnh đồng rác.....

Này hết thầy thẳng đến nàng từ khu dạy học thượng nhảy xuống, mới ngừng hẳn.

“Lan Ninh nhảy lầu đã chết a? Ai, nàng người như vậy, sống trên đời vốn dĩ chính là dư thừa, chết cũng là hẳn là.”

“Các người nói, người sau khi chết có thể hay không biến thành quỷ a? Lan Ninh có thể hay không tới tìm chúng ta a.”

“Xuy ~ nàng chết phía trước ta đều không sợ, sau khi chết ta còn sẽ sợ nàng?”

“Ha ha ha, chính là chính là.....”

Mà bọn họ hoàn toàn không nghĩ tới, Lan Ninh thật sự trở về tìm bọn họ.

.....

Từng màn từ trước mắt hiện lên, Việt Khê xem xong rồi lan ninh ngăn ngủi cả đời, nàng cả đời ngăn ngủi hơn nữa tuyệt vọng. Nàng không rõ,

nhân vì cái gì sẽ như vậy đáng sợ, vì cái gì nếu muốn thương tổn người khác, vì cái gì muốn đả thương hại..... Nàng?

“..... Bọn họ nói, người ăn mặc hồng y phục tự sát, liền sẽ biến thành lệ quỷ. Ha ha ha, bọn họ không nghĩ tới, không nghĩ tới ta lại đã trở lại, ta tới tìm bọn họ.....”

“Lan Ninh” cười ha ha, trên mặt nàng tràn ngập sung sướng mỉm cười, thập phần cao hứng nói: “Ta đem bọn họ đổi ta làm sự tình, toàn bộ đều thi triển ở bọn họ trên người. Bọn họ đổi ta khóc, đổi ta xin tha..... Chính là, ta sẽ không bỏ qua bọn họ, ta muốn bọn họ chết, ta muốn bọn họ lọt vào báo ứng!”

Việt Khê ngẩng đầu, gió thổi đến nàng tóc hỗn độn, nàng làm cái pháp, một đạo kim quang dừng ở “Lan Ninh” trên người, “Lan Ninh” cảnh giác nhìn nàng, hỏi: “Người đổi ta làm cái gì?”

Việt Khê nói: “Không có gì, ta chỉ là làm người có thể bảo trì bình tĩnh, không cần bị giết nghiệt che mắt tâm trí, giết không nên giết người.”

Lệ quỷ trên tay dính đến huyết quá nhiều, sẽ chậm rãi mất đi chính mình lý trí, đến lúc đó, nếu là giết vô tội người, những người đó lại cỡ nào vô tội?

Nàng xoay người, thấy Mạnh Tân đám người trên mặt tất cả đều là thống khổ, một bộ si ngốc bộ dáng. Bọn họ tất cả đều bị vây ở “Lan Ninh” ảo cảnh bên trong, trải qua nàng đã từng sở trải qua quá thống khổ.

Nàng qua đi đem bọn họ tất cả đều đánh thức, Mạnh Tân ra một thân mồ hôi lạnh, nói: “Vừa rồi đó là cái gì.....”

Việt Khê nói: “Đó là Lan Ninh quá khứ, khó chịu sao, thống khổ sao? Nàng lúc ấy chính là như vậy thống khổ. Chính là ta cũng biết, nàng như

vậy là ở phạm tội. Nhưng là, ở Lan Ninh yêu cầu thời điểm, nàng chính nghĩa không xuất hiện..... “

“Chính là, nếu thế gian thật sự như vậy, có oán báo oán, có thù báo thù, kia thế giới này, pháp luật còn có ích lợi gì? Kia thế giới này, cũng đã sớm lộn xộn.” Mạnh Tân hai mắt sáng lên, mặc kệ Lan Ninh có bao nhiêu đáng thương, hắn vẫn luôn đều kiên trì chính mình điếm mấu chốt, hoàn toàn không có bởi vì mềm lòng mà “Mặc kệ là vì cái gì giết người, kia đều là phạm tội, đều phải đã chịu pháp luật chế tài.”

Việt Khê cười, nàng nói: “Không sai, người nói đúng. Chỉ là ta người này, cũng không phải chính nghĩa một phương, ta cũng không thiện lương, người khác sinh tử cùng ta không có bất luận cái gì can hệ..... Cho nên a, chính nghĩa còn phải dựa cảnh sát thúc thúc các người giữ gìn.”

Mạnh Tân hỏi: “Vậy người.....”

Việt Khê nói: “Trừ bỏ ta, ta tin tưởng các người cảnh sát cục hẳn là còn tìm được đến những người khác đối phó nàng.....”

Nàng nhìn về phía không trung, híp mắt nói: “Chuyện này, lập tức liền phải kết thúc.”

Mặc kệ như thế nào, chuyện này đều sẽ nghênh đón chung kết.

Trên đường trở về, Hàn Húc cười khẽ một tiếng, nói: “Sư phụ, người vẫn là lòng mềm yếu. Người như vậy, thực dễ dàng bị người khi dễ a.”

Việt Khê không phục: “Người là nói “Lan Ninh”? Ta nơi nào lòng mềm yếu?”

Hàn Húc nói: “Sư phụ người một phương diện biết nàng giết người là không đúng, nhưng là rồi lại không đành lòng sát nàng..... Người còn nói người tin không mềm?”

“..... Ta chỉ là cảm thấy, nàng muốn chính nghĩa vẫn luôn không xuất hiện, ở nàng sau khi chết, ta lại có cái gì tư cách lấy chính nghĩa tư thái đi bắt nàng?” Việt Khê nhàn nhạt nói.

Nhưng là, nàng cũng không thể nói lan ninh làm chính là đối, cho nên nàng chỉ có thể hai bên đều không giúp. Chính là, nếu biết là ai ở tác loạn, cảnh sát cục người lại sao có thể sẽ thờ ơ đâu?

Ngày thứ hai đi đi học thời điểm, Triệu Lộ hưng phấn đi tới, nhỏ giọng nói: “Việt Khê, người biết không? Nghe nói cảnh sát cục tìm chuyên nghiệp người tới đối phó Lan Ninh.”

Việt Khê nhìn về phía nàng.

Triệu Lộ nói: “Ta là nghe ta dưỡng nói, hình như là cái gì Thiên Sư Minh người, là thật sự có bản lĩnh cái loại này người, Lan Ninh nàng có thể hay không có việc a?”

Việt Khê có chút xuất thần, nói: “Những người đó khi dễ nàng, cho nên nàng giết bọn họ. Mà nàng giết người, cho nên cũng sẽ có người tới bắt nàng, đây cũng là nhân quả.”

Triệu Lộ có chút nhụt chí, nói: “Ta cũng biết điểm này, chỉ là.....”

Chỉ là có chút đáng thương Lan Ninh mà thôi.

Kế tiếp, Việt Khê ngẫu nhiên có thể nghe thấy có quan hệ đệ nhị trung học tin tức, cái kia Thiên Sư Minh người đích xác có chút bản lĩnh, kế tiếp một tháng, đều không có nghe thấy đệ nhị trung học có cái gì án mạng phát sinh, bọn học sinh cũng dần dần khôi phục bình thường trên dưới học.

Có một ngày về đến nhà, Việt Khê nghe được bên ngoài có động tĩnh, nàng mở cửa, thấy Lan Ninh dựa vào tường ngồi dưới đất, sắc mặt xanh trắng, hơi thở mỏng manh.

Việt Khê nhìn nàng, không nói chuyện.

Lan ninh ha ha cười một chút, nói: “Ta, ta giết bọn họ..... Ta đem bọn họ đều giết, ha ha ha! Đáng tiếc, còn có chút người, còn có một ít người.....”

Một bên cười, miệng nàng một bên ra bên ngoài hộc máu, máu rơi xuống ở nàng trên người, lập tức hóa thành màu đỏ ngọn lửa, sáng quắc thiêu đốt thân thể của nàng. Ngọn lửa, thực mau liền bao trùm nàng toàn bộ thân thể, trên mặt nàng xuất hiện vẻ mặt thống khổ, thân thể trở nên càng ngày càng trong suốt.

Việt Khê đi đến bên người nàng, chậm rãi ngồi ở bên cạnh, ngữ khí bình tĩnh nói: “Một người ở dương gian tạo nghiệt, nếu cả đời này đều không có hối cải, như vậy chờ hắn đã chết, xuống địa ngục, hắn sở tạo nghiệt, cũng sẽ bị một bút một bút thanh toán. Những cái đó thương tổn quá người của người, bọn họ sẽ trả giá nên có đại giới.”

Nghe thế, Lan Ninh thấp thấp cười, làm như giải thoát, nàng lẩm bẩm nói: “Vậy là tốt rồi.....”

Trên mặt nàng máu tươi tắn cời, kia phó đáng sợ dữ tợn bộ dáng không hề, khôi phục trước kia trắng nõn tú lệ khuôn mặt, liền cùng nàng sinh thời giống nhau, sạch sẽ tú lệ, nàng kỳ thật là cái thực thanh tú cô nương, cười lộ lên cũng thực đáng yêu.

Ngọn lửa đem nàng cả người đốt sạch, Việt Khê duỗi tay ở nàng trên trán điểm một chút, một đạo kim quang hoàn toàn đi vào cái trán của nàng.

“..... Làm mộng đẹp đi.”

*

Hôm nay là Lan Ninh sơ trung lên cao trung ngày đầu tiên, xa lạ địa phương, hoàn cảnh lạ lẫm, cái này làm cho nàng có chút khẩn trương, nhịn không được duỗi tay một lần lại một lần sửa sửa trên người giáo phục, nàng hôm nay còn nỗ lực đem đầu tóc sơ đến càng thêm đẹp một ít.

Cao trung là cái dạng gì a?

Nàng trong lòng có chút chờ mong nghĩ, không biết có hay không người nguyện ý cùng nàng làm tốt bằng hữu a?

Hoài nhảy nhót tâm tình, nàng đi vào thuộc về chính mình phòng học, ngẩng đầu nhìn thoáng qua phòng học lớp hào, là cao một (sáu) ban. Ở cái này lớp, nàng lại ở chỗ này, vượt qua dài đến ba năm sinh hoạt.

“Chào mọi người, ta là Lan Ninh.....” Nàng then thùng cười cười, có chút ngượng ngùng, bởi vì nàng là lớp học cuối cùng một người.

Làm thành phố A tốt nhất cao trung chi nhất, nàng có thể tiến đệ nhị trung học, kỳ thật đã rất lợi hại.

“Người hảo, ta là Mạnh Trì.” Một cái xinh đẹp tiểu cô nương đứng ở nàng trước mặt, đối nàng mỉm cười.

“Người hảo a, Lan Ninh.....”

Nhìn ở chính mình bên người mỉm cười các bạn học, Lan Ninh lộ ra một nụ cười rạng rỡ.

“Các người hảo a.....”

Nàng tưởng, kế tiếp cao trung sinh hoạt, kia nhất định là thật cao hứng.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 48

Thái dương hoàn toàn đi vào đường chân trời, chân trời một mảnh đỏ rực rắng đỏ, tầng mây thượng toàn là đỏ bừng sắc thái, giống như là thiêu ngọn lửa giống nhau, giống như muốn đốt sạch này sở hữu.

Việt Khê ngồi ở ngạch cửa thượng, lẳng lặng nhìn một màn này.

Ở nàng bên cạnh người, người thường mắt thường sở nhìn không thấy ngọn lửa đang ở bóng cháy một cái quỷ hồn, này ngọn lửa rồi lại có một chút bất đồng, nó là Lan Ninh trên người sát nghiệt sở hình thành, nàng sở phạm phải sát nghiệt càng nặng, ngọn lửa uy lực cũng liền càng cường. Mà này ngọn lửa, cũng bị xưng là nghiệp hỏa, tuy là bình thường nhất nghiệp hỏa, cũng đã đủ để cho lan ninh như vậy bình thường quỷ hồn chịu đựng không được.

Nghiệp hỏa sẽ đốt sạch trên người nàng sở hữu nghiệp chướng, thẳng đến nàng hồn thể trở nên sạch sẽ trong suốt, không dính bụi trần. Mà không đợi đến đốt sạch sở hữu nghiệp chướng, nàng hồn thể liền sẽ chịu đựng không được bóng cháy thống khổ, hồn phi yên diệt.

Việt Khê quay đầu nhìn bên cạnh nữ quỷ giống nhau, nàng nhắm hai mắt, không hề là chết là lúc đáng sợ bộ đáng, bộ đáng tú lệ ngoan ngoan, trên mặt mang theo nhàn nhạt mỉm cười, nhìn đáng vẻ, là đang ở làm một cái mộng đẹp. Tại đây trong mộng, nàng có hữu ái đồng học, hòa ái lão sư, còn có tốt nhất bằng hữu, này đại khái thật là một cái mộng đẹp.

Có tiếng bước chân truyền đến, Việt Khê ngẩng đầu, thấy Mạnh Tân đám người mang theo một cái trung niên nam nhân vội vàng tới rồi, trung niên nam nhân ăn mặc một kiện đạo sĩ phục, trên tay nắm một phen kiếm gỗ đào, trong tay nhéo hoàng phù, trên người chính khí lẫm lẫm nhiên, khí huyết sung túc.

Hoàng hôn ánh chiều tà dừng ở lan ninh trên người, bạn trên người nàng thiêu đốt ngọn lửa, thế nhưng có một loại sinh không ra an bình cùng tốt đẹp. Mà bọn họ nhóm người này người đã đến, lại là quấy rầy nơi này một mảnh yên lặng.

“..... Nghiệp hỏa luyện hồn.....” Trung niên nam nhân nhìn trước mắt một màn này, nhẹ giọng lẩm bẩm.

Mà Mạnh Tân bọn họ đoàn người, lúc này trừng lớn đôi mắt nhìn trước mắt hết thấy, có chút không thể tin tưởng: “Lan Ninh?”

Theo lý thuyết, bọn họ chỉ là người thường, là nhìn không thấy quỷ hồn. Chính là giờ khắc này, bọn họ tất cả mọi người thấy bị ngọn lửa bao vây lấy lan ninh, nàng toàn bộ hồn phách nhìn qua có chút trong suốt, phảng phất ngay sau đó liền phải biến mất giống nhau.

“Trịnh tiên sinh.....” Mạnh Tân nhìn về phía cái kia trung niên nam nhân, đây là bọn họ cảnh sát cục chuyên môn mời đến đối phó lan ninh, quỷ quái, vẫn là đến từ chuyên nghiệp nhân viên tới đối phó.

Trịnh tiên sinh sắc mặt ngưng trọng, nghiệp hỏa luyện hồn, nghiệp hỏa sẽ đốt sạch lệ quỷ trên người sát nghiệt, liền tính là nhất tâm thường nghiệp hỏa, đối với quỷ quái tới nói, đặc biệt là lây dính sát nghiệt, đây người oán khí cùng phần hận cố quái, kia cũng là dính chi tức chết.

Trịnh tiên sinh thở dài, nhìn về phía Việt Khê, hỏi: “Không biết tiểu hữu sư xuất môn phái nào? Tại hạ Thiên Sư Minh Trịnh Chử Nhất, là tam

lục thiên sư, lần này là chịu thành phố A cực cảnh sát mời, tiến đến tróc nã làm loạn nữ quý.”

Việt Khê nhìn hẩn một cái, nói: “Ta kêu Việt Khê, không môn không phái..... Các người kia cái gì Thiên Sư Minh, rất lợi hại?”

Trịnh Chử Nhất nhất lẳng, hỏi: “Tiểu hữu không nghe nói qua Thiên Sư Minh?”

Việt Khê lắc đầu, nói: “Chưa từng nghe qua, chính là người như vậy đạo sĩ, ta cũng chưa thấy qua.”

Trịnh Chử một bưng tỉnh, giải thích nói: “Chúng ta Thiên Sư Minh, thành lập một trăm nhiều năm, là một cái thực chính quy quốc gia cơ cấu, Tu Giới tu sĩ có thể đến Thiên Sư Minh làm đăng ký, xác định và đánh giá tu vi cấp bậc, thấp nhất cấp, chính là bình thường thiên sư, không hề phẩm cấp. Sau đó hướng lên trên là một lục, nhị lục, tam lục thiên sư từ từ, đến có phẩm cấp, mỗi năm đều có thể lấy 5 hiểm 1 kim, còn có các loại phúc lợi. Phải biết rằng kia chính là quốc gia mạnh mẽ nâng đỡ, phúc lợi đó là nhất đẳng nhất hảo, gia nhập hoàn toàn sẽ không có hại.”

Mạnh Tân dám người: “.....”

Thiên sư đều là cái dạng này sao? Đột nhiên có một loại tiêu tan ảo ảnh cảm giác.

Trịnh Chử một ho nhẹ một tiếng, mới phát hiện chính mình nói được có điểm nhiều, cuối cùng hẩn một câu quy nạp tổng kết: “Dù sao, gia nhập chúng ta Thiên Sư Minh, kia tuyệt đối là có rất nhiều chỗ tốt. Tiểu hữu, muốn hay không gia nhập Thiên Sư Minh a? Vừa vặn, Thiên Sư Minh năm nay khảo hạch lập tức liền phải tới rồi, thành phố A cũng là có một cái khảo hạch làm thí điểm nơi làm thí điểm.”

Việt Khê hỏi: “Thiên Sư Minh người đều là giống người như vậy sao?”

Nàng trên dưới đánh giá hăn liếc mắt một cái, thành thành thật thật nói: “Kia thực lực cũng quá yếu, ta một cái có thể đánh một ngàn cái như vậy người.”

Trịnh Chủ Nhất: “.....”

Trong lòng học máu, hiện tại người trẻ tuổi, đều là như vậy cuồng vọng sao?

Tuy nói trong lòng căm giận, Trịnh Chủ một vẫn là cấp Việt Khê đệ một trương danh thiếp đi lên, nói: “Kia bên trên địa chỉ web chính là Thiên Sư Minh official website, chỉ có tu sĩ mới có thể đi vào, nếu là người thường mở ra, sẽ chỉ là bình thường trang web mà thôi.”

Nói xong nhàn sự, hăn mới nhớ tới chính sự tới, nói: “Tiểu hữu, cái này nữ quý đã phạm vào nhiều khởi án mạng, trên tay dính không ít người mệnh, hồng rồi dương gian quy củ. Dựa theo Thiên Sư Minh quy củ, ta phải trả nàng trở về, làm nàng vì chính mình phạm phải hành vi phạm tội chuộc tội.”

Việt Khê duỗi tay đi phía trước một hoa, một đạo kim sắc ánh sáng vắt ngang trên mặt đất, ngăn cản Trịnh Chủ Nhất đang người đường đi, nàng mở miệng nói: “Nơi này là địa bàn của ta, này nữ quý hiện tại là ta đồ vật, ta đồ vật, ta không nghĩ người chạm vào, vậy không có bất luận kẻ nào có thể chạm vào.”

Trịnh Chủ Nhất khẽ nhú mày, đảo cũng không tức giận, cảm thấy đối với cái này tiểu cô nương, tựa như nhìn chính mình trong nhà cái kia leo lên nóc nhà lật ngói nữ nhi, kiên nhẫn mười phần.

Hắn nhin không được lời nói thắm thía nói: “Tiểu hữu, này nữ quý làm nhiều việc ác, trên tay nhưng không ngừng một cái mạng người. Ai, tiểu hữu người tuổi còn nhỏ, không biết thế gian này quý quái, nhất am hiểu che dấu nhân tâm, người đừng bị nàng hoa ngôn xảo ngữ cấp lừa.”

Việt Khê quay đầu nhìn lan ninh liếc mắt một cái, nhìn Mạnh Tân bọn họ, nói: “Nàng muốn chính nghĩa, các người vẫn luôn chưa cho nàng, kia hiện tại, các người lại dựa vào cái gì lấy chính nghĩa lập trường tới bắt bắt nàng..... Người khác khi dễ nàng, đó là nhân, mà nàng hóa thành lệ quý tới trả thù bọn họ, đây là quả. Này hết thấy, bất quá là nhân quả tuần hoàn, báo ứng khó chịu thôi.”

“Chính là nàng giết người, đây là trăm triệu không nên!” Trịnh Chử chau mày, nếu sở hữu quý quái đều như vậy tùy ý giết người, kia thế gian này đã sớm muốn lộn xộn.

“Nhưng là nàng đã từng cũng là người, khi đó các người không có quản nàng, cho nên nàng thành quý. Mà nàng, tình nguyện hồn phi phách tán, cũng muốn báo thù. Các người không thể bởi vì nàng thành quý, liền cảm thấy quý mệnh, liền không phải mệnh.” Việt Khê khẽ cười một tiếng, chỉ vào cái kia tuyến nói: “Tiến vào địa bàn của ta đồ vật, đó chính là thuộc về ta, ta không thích người khác chạm vào ta đồ vật.”

Trịnh Chử một có chút khó xử, hắn gãi gãi đầu, nhìn về phía Mạnh Tân đám người, nói: “Nếu không, liền thôi bỏ đi, ta đánh không lại vị này tiểu hữu.”

Mạnh Tân: “.....”

“Hơn nữa, cái này nữ quý, cũng tới rồi cuối cùng thời gian. Sát nghiệt quá nặng, nghiệp hỏa quán thân, hồn phi phách tán, không chết tử tế được..... “Trịnh Chử vừa thấy hướng Lan Ninh, thở dài: “Ít nhất, làm nàng cuối cùng thời gian, an an tĩnh tĩnh đi thôi.”

Ở bọn họ trước mắt, ngọn lửa đốt sạch Lan Ninh thân thể, từ chỉ gian mũi chân bắt đầu, thân thể của nàng biến thành kim sắc quang trần, chậm rãi phiêu tán ở không trung, ở cái này thế gian, không còn có lưu lại bất luận cái gì dấu vết.

Việt Khê đứng dậy, một cái quang trần dừng ở nàng đầu ngón tay, trong chớp mắt liền biến mất.

Về sau, trừ bỏ Lan Ninh cha mẹ thân thích ở ngoài, đại gia thực mau quên, đã từng có như vậy một cái cô nương, đi vào quá trên đời này, sau đó chết ở nàng tốt đẹp nhất tuổi tác.

Kim sắc quang trần phiêu tán, theo phong bay đến phương xa, chân trời thít kho tàu vân hồng đến dọa người, giống như là máu tươi sở nhuộm dần quá giống nhau.

Mạnh gia.

Ngồi ở phòng khách Mạnh Trì đột nhiên ngẩng đầu, đón hoàng hôn cuối cùng tà dương, một cái ăn mặc giáo phục nữ hài tử ở đối nàng mỉm cười, nàng nói: “Trì Trì, cùng người ở bên nhau nhật tử, là ta cao trung vui vẻ nhất nhật tử. Cảm ơn người, còn có thực xin lỗi.....”

Thực xin lỗi, ta khi đó, không phải cố ý muốn giết người. Người là ta cao trung duy nhất bằng hữu, người giống như là quang giống nhau, tuy rằng cuối cùng này mặt quang biến mất, nhưng là ít nhất đã từng nàng đã từng ở Mạnh Trì nơi này được đến quá hy vọng.

Mạnh Trì lắc đầu, nước mắt bá liền rớt xuống dưới, nàng khóc ròng nói: “..... Không phải, Lan Ninh..... Không, nên nói thực xin lỗi người là ta, là ta cho người hy vọng, lại làm người càng thêm tuyệt vọng. Thực xin lỗi, thật sự thực xin lỗi, ta không có cùng người đã nói, cùng người làm bằng hữu, ta cũng thực vui vẻ, người thật sự thực hảo!”

Nói đến này, nàng nước mắt rơi như mưa, đã khóc không thành tiếng.

Lan Ninh mỉm cười: “Cảm ơn người, Trì Trì.....”

Nói xong, nàng cả người liền biến mất ở Mạnh muộn trước mắt.

“Lan Ninh!” Mạnh Trì lớn tiếng kêu một tiếng, trước mắt nơi nào còn có Lan Ninh bóng dáng.

Mạnh mẫu từ trong phòng bếp ra tới, thấy chính là Mạnh Trì phúng mặt gào khóc bộ dáng, đời này, nàng chưa từng có thấy quá nàng khóc đến như vậy thương tâm quá, thật giống như là mất đi cái gì thứ quan trọng nhất.

Mà Mạnh Trì, nàng mất đi chính mình tốt nhất bằng hữu. Nàng tưởng, không còn có người sẽ giống Lan Ninh như vậy, như vậy quý trọng nàng, đem nàng xem thành duy nhất bằng hữu.

Mạnh Trì biết, chính mình là một cái ti tiện người, đơn phương đoạn tuyệt nàng cùng Lan Ninh chi gian hữu nghị.

Mạnh Trì nhịn không được tưởng, là nàng, là nàng đẩy Lan Ninh cuối cùng một phen, nếu nàng có thể càng dũng cảm một chút, có lẽ Lan Ninh sẽ không phải chết.

Chính là, trên đời này không có nếu hai chữ!

*

Lan gia.

Lan mẫu đang ở cấp Lan Ninh dâng hương, nàng mua Lan Ninh thích nhất ăn cherry bãi ở nàng di ảnh trước, cười thở dài: “Ai, này cherry thật đúng là quý, 75 đồng tiền một cân. Người sinh thời ta luyện tiếc mua cho người ăn, sau khi chết cũng phải nhường người nếm thử a.....”

Nói nói, nàng liền nhịn không được khóc.

Một cái trong suốt thân ảnh duỗi tay ôm trụ nàng, Lan mẫu cả người chấn động.

“Mụ mụ, thực xin lỗi.....” Lan Ninh thấp giọng nói.

Lan mẫu trừng lớn đôi mắt, nàng xoay người lại, nhìn trước mắt tiểu cô nương, duỗi tay chạm đến nàng gương mặt, không thể tin tưởng kêu một tiếng: “..... Ninh..... Ninh ninh?”

Lan Ninh mỉm cười, nàng duỗi tay ôm chặt lấy chính mình mẫu thân, nàng tưởng, này đại khái là cuối cùng một lần ôm chính mình mụ mụ. Mụ mụ ôm ấp, vẫn là như vậy ấm áp.

“Mụ mụ, ta phải đi, không cần lại vì ta khổ sở thương tâm..... Thực xin lỗi!”

Theo giọng nói rơi xuống, lan mẫu trong ngực không còn, nàng cả người quỳ rạp xuống đất, nhịn không được lớn tiếng khóc rống lên.

Ninh Ninh, nàng Ninh Ninh a!

Thái dương đã hoàn toàn lạc sơn, Việt Khê từ trên mặt đất đứng dậy, duỗi tay vỗ vỗ xiêm y, nàng nghe được có người ở nàng bên tai thấp thấp nói một tiếng “Cảm ơn”.

Việt Khê cười một chút, ngẩng đầu nhìn về phía không trung, bầu trời một viên sao trời chớp động quang mang.

Nàng thở dài: “Người cảm tạ ta cái gì đâu? Ta cái gì cũng chưa giúp người làm.”

Nghe nói hồn phi phách tán quỷ hồn, sẽ biến thành bầu trời sao trời.

Như vậy Lan Ninh, người biến thành sao trời, khẳng định sẽ là nhất lượng kia một viên.

*

Ngày thứ hai Việt Khê đi trường học, liền thấy Triệu Lộ hấp tấp chạy tới, mở ra di động khiến cho nàng xem tin tức, nói: “..... Nhị trung ngày hôm qua đã chết tám người, tất cả đều là ở phòng học bên trong thiêu chết, hôm nay sáng sớm liền thượng tin tức, nháo đến ồn ào huyên náo, này mấy nhà gia trưởng đều đến trường học đi tìm phiền toái.”

Việt Khê tiếp nhận di động nhìn thoáng qua, chết kia tám người đều là nhị trung học sinh, bọn họ đều là chết ở sáu ban trong phòng học. Trong phòng học bốc cháy lên lửa lớn, đem bọn họ toàn bộ đều thiêu chết. Mà kỳ quái nhất chính là, lửa lớn chỉ đem toàn bộ sáu ban đều thiêu, đem bên trong thiêu đến hoàn toàn thay đổi, chính là ngọn lửa lại một chút không có lan tràn đến mặt khác phòng học đi.

Những người đó, là bị nhốt ở phòng học bên trong, sinh sôi thiêu chết.

“Có nhị trung học sinh nói, này tám người, trước kia thiêu quá Lan Ninh đầu tóc, thiếu chút nữa liền đem Lan Ninh cấp thiêu chết, sau đó không quá mấy ngày, Lan Ninh liền nhảy lầu.....” Triệu Lộ nói, thần sắc có chút hạ xuống.

Đến bây giờ, chết đi Lan Ninh biến thành quỷ tới lấy mạng tin tức này, đó là truyền đến ra dáng ra hình. Chính yếu, chết đi học sinh, đều là đã từng khi dễ quá Lan Ninh người, như vậy tưởng tượng, là quỷ tới lấy mạng suy đoán, liền càng thêm chân thật,

Việt Khê đem điện thoại còn cho nàng, nói: “Chuyện này đã kết thúc, về sau hẳn là sẽ không lại phát sinh như vậy án kiện.”

Triệu Lộ sửng sốt: “Ý của người là Lan Ninh nàng.....”

Việt Khê nói: “Nàng đã đi rồi, vì chính mình báo thù, cũng coi như là không tiếc nuôi.”

Mà dư lại những người đó, bọn họ cả đời này, đều sẽ vĩnh viễn lâm vào ác mộng bên trong, lặp lại thể hội lúc trước Lan Ninh bị bọn họ khinh nhục là lúc trong lòng sở sinh ra tuyệt vọng cùng bi thương.

Triệu Lộ lẩm bẩm nói: “Người đã nói, giết người quý, sẽ hồn phi phách tán.....”

“Hồn phi phách tán, tổng hảo quá xuống địa ngục đi!” Việt Khê rũ mắt, “Đây là chính nàng lựa chọn, ta đã cho nàng cơ hội, nàng tình nguyện hồn phi phách tán cũng muốn lựa chọn báo thù.”

Nghe vậy, Triệu Lộ tức khắc có chút thần thờ.

Đích xác như Việt Khê theo như lời, kế tiếp đệ nhị trung học bên kia một mảnh an tĩnh, cũng không còn có mạng người phát sinh, mà theo bình tĩnh, đại gia sẽ dần dần quên trong trường học, đã từng phát sinh quá như thể thảm thiết sự tình.

Mà qua mấy ngày chính là 15 tháng 7, cũng chính là giữa tháng bảy, bất quá đối với ngày này, đại gia càng thích xưng là quỷ tiết.

Theo 15 tháng 7 tới gần, Việt Khê ở trên đường thường xuyên có thể thấy bay tới thối đi quỷ hồn nhóm, giao lộ địa phương, cũng có thể thấy mọi người hoá vàng mã lúc sau lưu lại tro tàn, theo gió thổi đến đầy trời đều là, nếu là ở buổi tối, nhìn qua quả thực làm người cảm thấy âm trầm trầm.

Nghe nói thành phố A phụ cận huyền linh quan đạo sĩ ở ngày đó cũng sẽ khai đàn tổ pháp, thiết linh đàn, tụng kinh siêu độ chư hồn, hơn nữa cấp cô hồn dã quỷ nhóm rải thực đưa mễ. Làm thành phố A lớn nhất đạo quan, huyền linh xem hương khói tự nhiên là phần thịnh, đến kia một ngày,

không biết có bao nhiêu người sẽ tranh nhau chạy tới, liền vì thượng kia đầu một nén nhang.

Việt Khê cũng đến chuẩn bị hiến tế đồ vật, mỗi đến ngày này, nàng cũng sẽ cấp những cái đó cô hồn dã quỷ nhóm thiêu vài thứ. Cùng những cái đó có hậu nhân cung phụng hiến tế quỷ quái bất đồng, cô hồn dã quỷ, không ai hiến tế, cũng hưởng thụ không đến hương khói, một năm bên trong, cũng chỉ có 15 tháng 7 ngày này có thể làm cho bọn họ ăn chán chê một đốn.

15 tháng 7 đến, quỷ môn mở rộng ra, tại đây một ngày, cũng là đại gia dễ dàng nhất đâm quỷ nhật tử. Bất quá ngày này, làm học sinh, Việt Khê bọn họ vẫn là ở thành thành thật thật đi học.

“Việt Khê, 15 tháng 7 ngày này, chúng ta cấp chết đi thân nhân hiến tế, thân nhân thật sự có thể được đến sao?” Triệu Lộ có chút thấp thỏm hỏi.

Việt Khê nhìn nàng một cái, nói: “Tại đây một ngày, quỷ môn mở rộng ra, địa phủ quỷ quái đều sẽ đi vào dương gian, hưởng thụ phạm nhân cung phụng. Nếu người thân nhân còn không có đầu thai chuyển thế, hẳn tự nhiên là có thể ăn đến.”

Triệu Lộ kéo kéo trên tay lắc tay, trên mặt có chút sầu khổ chi sắc, có chút do dự, lại có chút rối rắm hỏi: “Việt Khê a, có biện pháp gì không, có thể làm ta thấy quỷ.....”

Việt Khê ngẩng đầu xem nàng.

Triệu Lộ cười khổ, nói: “Ta..... Ta muốn gặp ông nội của ta một mặt, lúc trước hẳn chết thời điểm, ta đang ở trung khảo, trong nhà căn bản không ai nói cho ta, chờ ta khảo xong thí trở về, gia gia đã chết, ta liền hẳn cuối cùng một mặt cũng chưa nhìn thấy.”

Này cũng trở thành nàng cả đời này lớn nhất tiếc nuối!

“Lần đó cùng Trương Thiển bọn họ chiêu Đĩa Tiên, ta cũng là muốn gặp ông nội của ta, cũng không biết hắc được không. Người nói hắc đều như vậy già rồi, biến thành quý, ở âm phủ có thể hay không chịu khi dễ a?”

Nàng quả thực là lo lắng sốt ruột.

Việt Khê: “.....”

Từ Vi nhỏ giọng nói: “Triệu Lộ, người nghĩ đến có phải hay không có điểm nhiều a.”

Triệu Lộ xấu hổ kéo kéo môi, nói: “Là nga, ha ha ha..... Kia, Việt Khê, nếu ông nội của ta ở đêm nay trở về, kia có biện pháp gì không, có thể làm ta thấy hắc a?”

Việt Khê nói: “Biện pháp khẳng định là có, như vậy đi, ta nói cho người một cái phương pháp, người như vậy.....”

Triệu Lộ một bên nghe, một bên nghiêm túc gật đầu, nỗ lực đem nàng nói đồ vật đều nhớ kỹ.

Chiều nay tan học phóng đến sớm, cũng không biết có phải hay không quý môn khai nguyên nhân, toàn bộ thiên thoát nhìn đều xám xịt. Việt Khê giương mắt nhìn lên, những người khác nhìn không thấy, nàng lại có thể thấy không trung bay màu đen dòng khí, kia đều là quý khí.

Hàn Húc đi tới, bên người đi theo Hà Kiến Nhất, một thân công đức kim quang hắc, tại đây một ngày, quả thực chính là lấp lánh tỏa sáng, nếu người dãi ở hắc bên người, liền sẽ cảm giác được có loại thập phần thoải mái cảm giác.

Quý quái thấy hắc, kia đều là muốn xa xa tránh đi, âm hồi không sinh.

“Hôm nay cũng là kỳ quái, không biết vì cái gì, đi theo lão đại bên người, tổng cảm thấy cả người đều phải thoải mái nhiều. “Hà Kiến Nhất từ đêm quá tà lúc sau, đối với phương diện này cảm ứng liền phải nhạy bén một ít,” hôm nay có phải hay không muốn trời mưa a, tổng cảm thấy có chút thở không nổi a. “

Việt Khê hảo tâm nhắc nhở hân nói: “Hôm nay nếu không có mặt khác sự tình, người vẫn là không cần ra cửa đến hảo. 15 tháng 7, quỷ môn mở rộng ra..... Ta sợ sẽ có người nhìn trúng người, kéo người đi làm áp trại tướng công.”

Hà Kiến Nhất vừa cảm giác đến chân có điểm mềm, mau bị dọa khóc, trong lòng run sợ nói: “Sư phụ, người không cần làm ta sợ a.”

Hàn Húc cười khê, nói: “Sư phụ, người như thế nào không dặn dò dặn dò ta a? Lòng ta rất khổ sở a.”

Việt Khê vô ngữ, không khách khí nói: “Chỉ có quỷ sợ phần của người, ta có cái gì hảo dặn dò người? Bất quá, người thật sự phải cẩn thận một chút, có tu vi cao thâm quý, liền thích ăn công đức cao thâm người, sẽ cổ vũ bọn họ tu vi.”

Nói, nàng trong lòng nhưng thật ra có chút không yên tâm lên, nhúu mày.

Hàn Húc liền cười, nhàn nhạt nói: “Sư phụ người yên tâm đi, ta hôm nay buổi tối sẽ ngoan ngoãn ngủ tại trong nhà, sẽ không đi ra ngoài.”

Việt Khê nghiêm túc gật gật đầu.

*

Đã đến giờ sáu giờ đồng hồ, mặt trời chiều ngã về tây, đúng là đêm cùng ngày luân phiên, mà quỷ môn, cũng tại đây một khắc âm âm mở ra,

vô số quỷ hồn từ địa phủ trung ra tới, hưởng thụ một ngày này cuồng hoan.

Việt Khê ngẩng đầu, thấy vô số quỷ hồn xuyên qua ở mọi người chi gian, mà những người khác căn bản là không cảm giác được có cái gì không đúng.

Phía trước là đèn đỏ, Việt Khê dừng lại bước chân, lẳng lặng chờ đèn xanh đã đến.

“..... Người đâm đến ta chân.” Nàng mặt vô biểu tình nhìn phía trước quỷ.

Kia quỷ vội vàng buông ra chân, liên thanh nói: “Thực xin lỗi, thực xin lỗi..... A, ta đôi mắt rớt.....”

Hắn sinh thời hắn là cái soái tiểu hỏa, sau khi chết liền có điểm không thể diện, một cú đầu kia tròn mắt liền lăn ở trên mặt đất, hắn đuổi theo tròn mắt trực tiếp vọt tới đường cái trung gian đi.

Việt Khê phía trước một người kỳ quái nhìn nàng một cái, nói: “Ta không có đâm đến người chân.”

Việt Khê nga một tiếng, nói: “Ta không phải đang nói người, ta đang nói quỷ.”

Ta đang nói quỷ.....

Người nọ dùng một loại xem bệnh tâm thần biểu tình nhìn nàng một cái, cách xa nàng điếm.

“Xuy!”

Một tiếng lệnh người lỗ tai đều phải tạc ma xát thanh ở bên tai vang lên, mọi người ngẩng đầu nhìn lại, liền thấy một cái thập phần đường hoàng màu đỏ rực xe thể thao ở văn trước dừng lại, một cái vũ mị xinh đẹp

cô nương vườn đầu tới, mắng to nói: “Đi đường không xem đèn xanh đèn đỏ sao? Không phát hiện hiện tại là đèn đỏ sao?”

Bốn phía vô số người ánh mắt kỳ quái nhìn nàng, này vẫn thượng nơi nào có người?

Kia cô nương giống như cũng là sửng sốt, nhìn không có một bóng người vẫn, đem đầu bá một chút đuổi đi trở về.

Mà chỉ có Việt Khê có thể thấy, vẫn thượng một con nam quỷ, còn trên mặt đất sờ soạng tìm hai mắt của mình.

Quay đầu nhìn thoáng qua cái kia màu đỏ xe thể thao cô nương liếc mắt một cái, vừa vặn vẫn thượng đèn xanh sáng, kia màu đỏ xe thể thao chỉ có thể ngừng ở nơi đó chờ đèn đỏ đã đến.

Nghĩ nghĩ, Việt Khê đi đến cái kia màu đỏ xe thể thao bên người, đuổi tay gõ gõ cửa sổ xe.

Cửa sổ xe buông xuống, lộ ra bên trong một trương tươi đẹp đường hoàng mặt tới, màu đỏ xe thể thao chủ nhân, mỹ đến đại khí, mỹ đến kiều mị.

“Có chuyện gì sao?” Đối phương hỏi.

Việt Khê không chút nào bủn xỉn chính mình khích lệ, nói: “Người lớn lên thật là đẹp mắt.”

Đối phương: “.....”

Việt Khê lấy ra một trương chiết thành ngàn hạc giấy hoàng phù tới, nói: “Người lớn lên đẹp, này trương phù tặng cho người..... Ta xem người ẩn đường biến thành màu đen, gần nhất khả năng sẽ có huyết quang tai ương. Nói không chừng, một cái không cẩn thận liền đã chết a.”

Thẩm Niệm Y: “.....”

Nhìn Việt Khê rời đi bóng dáng, Thẩm Niệm Y nhin không được nói một tiếng: “Bệnh tâm thần a.”

Cái gì một không cẩn thận liền đã chết, đó là ở nguyên rửa nàng đi tìm chết sao? Nếu không phải từ nhỏ tiếp thu tốt đẹp giáo dục, nàng cảm thấy, nàng nhất định sẽ chỉ vào đối phương chửi ầm lên.

Nhìn trong tay kia trương hoàng phù, nàng cười nhạt một tiếng, tùy tay ném tới một bên, cũng không biết rớt tới rồi cái nào xó xỉnh.

Đi qua vắn, Việt Khê quay đầu nhìn chỉ còn lại có nhất nhất cái màu đỏ tươi bóng dáng xe thể thao, như suy tư gì.

Có thể thấy quỷ quái người, trừ bỏ là trời sinh khai thiên nhãn, hoặc là áp dụng mặt khác đặc thù vật phẩm, thí dụ như nước mắt trâu gò đó, vậy chỉ có người sắp chết mới có thể thấy.

“..... Lớn lên như vậy đẹp, nếu là một cái không cẩn thận liền đã chết, kia rất đáng tiếc a.”Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 49

15 tháng 7, quý môn mở rộng ra, vào đêm, từ địa phủ ra tới quý quái nhóm càng là một tổ ong chạy tới bên ngoài, ngày này âm khí cũng nặng nhất.

Cho nên a, các lão nhân thường xuyên sẽ nhắc nhở tiểu bối, ngày này không cần loạn ra cửa, tiểu tâm ở bên ngoài đừng phải tà. Nếu là đừng phải tà a, nhẹ thì sinh bệnh, nặng thì khả năng còn sẽ vứt bỏ tánh mạng.

Đối với người thường tới nói, ngày này tự nhiên đến muốn kiêng dè một vài, nhưng là đối với Việt Khê tới nói, lại là không có gì kiêng dè, cũng chính là thiếu cánh tay đoản chân đồ vật nhiều điểm, thật sự là có ngại xem xét.

Ăn qua cơm chiều, nàng cầm tiền giấy hương nến đi phía trước ngã tư đường thắp hương. Bên đường đi tới, có không ít người gia cũng ở cầm thiết bồn hoá vàng mã, phong một quyển, màu đen tro tàn nhấc lên tới, toàn bộ không trung đều làm người cảm thấy một mảnh xám xịt.

“Ai nha, thiêu cái gì giấy a, ta còn tưởng cùng tiểu Trí bọn họ cùng đi đánh bóng rổ..... Mẹ người thế nhưng còn tin này đó, hiện tại đều là thế kỷ 21, chúng ta phải tin tưởng khoa học. Người đây là phong kiến mê tín, đặt ở vài thập niên trước, còn phải bị kéo đi □□.” Ngồi xổm trên mặt đất nam hài có chút không hài lòng lắm bầm, hiển nhiên đối với bị mẫu thân ngạnh lời kéo hẳn ở cửa hoá vàng mã, rất là không hài lòng.

Làm mẫu thân nghe vậy, một cái tát cho hăn hồ ót thượng, nói: “Thằng nhãi ranh, người gia gia sinh thời thời điểm đối với người thật tốt a, hiện tại làm người cho hăn thiêu điểm giấy làm sao vậy? Đánh bóng rổ, đánh bóng rổ, liền biết đánh bóng rổ, ta ngày mai liền đem người bóng rổ cấp ném.”

Ném xuống bóng rổ cái này uy hiếp, hiển nhiên đối nam hài tới nói vẫn là thực dùng được, lập tức lời nói cũng không dám nói bậy.

Mà ở hăn bên cạnh, một cái tóc trắng xoá lão nhân ngồi quỳ trên mặt đất, đầy mặt từ ái nhìn hăn, có chút đau lòng nói: “Ngoan tôn tử ai, bị mẹ người đánh đau đi, tới gia gia thôi một thôi..... “

Nam hài như là cảm giác được cái gì, duỗi tay sờ sờ chính mình ót, lẩm bẩm nói: “Trúng gió sao?”

Việt Khê tiếp tục đi phía trước đi, dọc theo đường đi, nàng thấy không ít quỷ hồn được đến hậu bối thân nhân hiến tế, cho nên bọn họ bộ dạng nhìn qua tuy rằng gầy ốm khô quắt, nhưng là cũng còn tính thể diện. Nhưng là ở phụ cận cũng có nhiều hơn quỷ quái, không có thân nhân hậu bối hiến tế, nhìn qua thập phần chật vật, thập phần mất thềm với bọn họ đoạt được đến cung phụng, nhưng là bởi vì này đó thiêu tiền giấy dầu mè đều không phải cho bọn hăn, cho nên không thể hưởng dụng mấy thứ này.

Này đó bộ dáng chật vật quỷ quái, cũng bị xưng là cô hồn dã quỷ!

Đi đến giao lộ chỗ, nơi đó có một cái dáng người câu lũ lão thái thái đang ở thiêu tiền giấy, một bên thiêu nàng một bên lẩm bẩm thì thầm: “Ai, chết lão nhân, người này vừa đi nhưng thật ra nhẹ nhàng, đem ta một người ném ở phía sau biên..... Ta này thân thể, cũng không biết còn có thể sống bao lâu, đại khái thực mau liền phải đi bồi người.”

“..... Trong nhà mẽ ăn xong rồi, vẫn là cách vách tiểu Trương cho ta khiêng tới, người nói này hàng xóm đều so nhi nữ đáng tin cậy. Lúc trước gả người thời điểm, người nói tốt phải đối ta hảo cả đời, ta cả đời còn chưa

tối, người liền đi, cũng thật không phải đồ vật, ta liền không nên tin người nói.....”

Lão thái thái lải nhải, tuy nói ngoài miệng ở nhẹ mắng, nhưng là trên mặt lại mang theo ôn nhu cười. Ở bên người nàng, một cái nàng nhìn không thấy lão nhân cùng nàng giống nhau ngồi xổm trên mặt đất, nàng ở kia lải nhải, hẳn liền ở kia dùng sức gật đầu, nhìn lão thái thái ánh mắt, thâm tình mà ôn nhu, lẳng lặng làm bạn nàng.

Việt Khê nhìn thoáng qua, kia ngượng ngùng quấy rầy hai vị này lão nhân ân ái, liền đi đến bên kia đi.

Nàng đem rõ đồ vật lấy ra tới, tiền giấy hương nến, còn có gạo và mì linh tinh, đều nhất nhất bãi trên mặt đất. Thắp hương châm nến, hương nến pháo hoa lượn lờ dâng lên, phụ cận quỷ hồn dã quỷ có điều cảm ứng, hơi hơi quay đầu tới. Sau đó hướng tới nàng bên này bò lại đây, trên thực tế, một màn này thật sự là có ngại xem xét, nói đúng ra, là có điểm cay đôi mắt.

Này đó cô hồn dã quỷ, không biết có bao nhiêu năm không có hưởng thụ hơn người nhóm cung phụng hiến tế, kia bộ dáng, thật sự là không tính thể diện, quần áo tả tơi cũng liền thôi, gầy trơ cả xương, còn dơ hề hề, kia đầu càng là đầu bù tóc rối, quả thực không cái đứng đắn quỷ dạng.

Việt Khê nhìn thoáng qua, đi bên cạnh quây bán quà vật mua bình nước khoáng, còn có một cái cái ly, lại đi một bên bên đường chiết một cây cành liễu lại đây. Chờ nàng trở lại, nàng nơi đó đều bị cô hồn dã quỷ cấp chiếm cứ.

“..... Đều một bên đi, còn chưa tới các người ăn thời điểm.” Nàng duỗi chân đá đá phía trước một cái quỷ, làm hẳn cho nàng nhường đường.

Một đám đầu xoay đầu tới, tròn mắt nhìn chăm chăm nàng, nhìn qua thập phần thâm người. Còn có quỷ đối với nàng đầy cõi lòng ác ý kéo kéo

môi, bay thẳng đến nàng phác lại đây.

Việt Khê cầm cành liễu, mặt vô biểu tình trừu qua đi.

“A!” Cành liễu đánh vào trên mặt, con quỷ kia lập tức đau kêu một tiếng, che lại mặt trên mặt đất thống khổ quay cuồng, người có thể thấy hẳn bị cành liễu đánh trúng địa phương lập tức xuy xuy xuy toát ra bị ăn mòn thanh âm tối, trong chớp mắt, miệng vết thương liền có thể thấy sâm bạch xương cốt.

Việt Khê một chân đạp lên hẳn trên người, nhìn mặt khác quỷ nói: “Đi một bên đi, muốn có cái gì ăn, liền cho ta xếp thành hàng.”

Quỷ quái nhóm: “.....”

Xem xét liếc mắt một cái còn ở kêu rên đồng loại liếc mắt một cái, ngoan ngoãn đi đến một bên xếp hàng đi, thật dài một cái đội ngũ, không biết quỷ còn tưởng rằng đang làm gì.

Việt Khê đem nước khoáng đổ một ly ở cái ly, ngón tay ở trong nước dính điểm nước, sau đó theo ly thân, ngón tay ở cái ly bên trên vẽ một đạo phù. Phù họa hảo lúc sau, một đạo linh quang hiện lên, này chén nước thoát nhìn không có gì bất đồng, lại giống như có bao nhiêu điểm cái gì.

Cành liễu ở ly nước trung dính dính thủy, nàng cầm cành liễu hướng tới trước mắt này đó cô hồn dã quỷ trên người vung, cành liễu thượng bọt nước sái đi ra ngoài, rơi xuống đến bọn họ này đó quỷ quái trên người, chỉ thấy thiếu cánh tay gãy chân, trên người dơ bẩn, thân thể lập tức trở nên hoàn chỉnh sạch sẽ lên.

Thấy thế, Việt Khê đuôi tay nắm lên một phen rõ mẽ, sau đó hướng phía trước một rải, trên mặt đất lập tức đôi khối tuyết trắng gạo tới, những cái đó cô hồn dã quỷ xem đến đôi mắt đều phải tái rồi, hận không thể lập tức bổ nhào vào này trắng bóng gạo thượng, ăn cái thống khoái. Chính là,

bọn họ lại thực sợ hãi trước mắt vị tiểu cô nương này, thật cẩn thận nhìn nàng một cái lại liếc mắt một cái.

Làm xong này hết thảy, Việt Khê mới nói: “Được rồi, ăn đi.”

Được nàng lời nói, những cái đó quý hồn đã quý lập tức liền nhào tới, một đám phủng kia tuyết trắng gạo, quả thực đều mau khóc ra tới. Nga, quên mất, bọn họ quý là không có nước mắt.

Việt Khê nhìn nhìn bốn phía liếc mắt một cái, quyết định qua bên kia mua căn lão băng côn ăn. Đi phía trước đi có một nhà nước muối băng côn làm được đặc biệt ăn ngon, còn hữu dụng gạo nếp làm gạo nếp băng côn, băng côn bên trong bọc gạo nếp viên, ăn một ngụm giòn giòn, còn có điểm gạo nếp mềm.

Ăn ngon!

Nàng cao hứng đến nheo lại đôi mắt.

*

Trương Đại Chí chỉ là một cái bình thường viên chức nhỏ, mới vừa cùng khách nhân nói xong sinh ý, hắn chuẩn bị ngồi xe buýt về nhà. Hôm nay uống rượu đến có điểm nhiều, hắn trong óc vụng vụng trầm trầm, đi đến giao thông công cộng trạm nơi đó, liền nhìn không được đi đến một bên thùng rác phun ra cái thống khoái. Chờ hắn phun xong, thấy một bên một người mặc hắc y lão thái thái ở nơi đó hoá vàng mã.

Lão thái thái cũng không ngẩng đầu liếc hắn một cái, thấp giọng nói: “15 tháng 7, quý môn khai..... Ngày này, vẫn là không cần ở bên ngoài lưu lại lâu lắm, tiểu tâm đâm quý a.”

Lão thái thái thanh âm khàn khàn, ở đại buổi tối nghe tới quả thực chính là âm trầm trầm, Trương Đại Chí nhìn không được run lập cập, cách

này cái lão thái thái xa một ít.

Nơi xa một đạo ánh đèn đánh lại đây, Trương Đại Chí híp mắt nhìn thoáng qua, thật là hần muốn thưởng kia một chuyến xe buýt, lập tức vươn cánh tay dùng sức vẫy vẫy tay.

Xe ở trước mặt hần dừng lại, Trương Đại Chí vô cùng cao hứng lên xe. Bóng đêm đen nhánh, cao hứng đuổi kịp cuối cùng một chuyến chuyển chuyển xe cuối hần, không có chú ý tới, hần sở thưởng này chiếc xe buýt, xe kiểu dáng, vẫn là đã nhiều năm trước hình thức.

Một bên bỏ tiền, trương đại chí một bên mở miệng hỏi: “Đều 10 giờ chung, ta còn tưởng rằng không có xe, đều tính toán đánh đi. Ai, trên xe không có đầu tẹ khấu sao?”

Hần cầm tiền xu, vẻ mặt mòng bức.

Bên cạnh một cái béo nữ nhân ác thanh ác khí nói: “Ở ta này mua phiếu!”

Hiện tại còn lưu hành nhân công bán phiếu?

Trương Đại Chí trong đầu hiện lên như vậy một ý niệm, không chút suy nghĩ, trực tiếp đào hai mươi đồng tiền qua đi, đối phương tìm một phen tiền lẻ cho hần, hần tùy tay nhét vào trong túi.

Trong xe quang mang có chút ảm đạm, Trương Đại Chí ở trong xe nhìn quét liếc mắt một cái, trong lòng nhịn không được sinh ra một tia quái dị tới. Đây đại buổi tối, này trong xe thế nhưng vẫn là tràn đầy, liền cái không vị đều không có. Bên phải trong tầm tay dựa cửa sổ vị trí chỗ, một người tuổi trẻ nữ nhân ôm một cái trẻ con, kia trẻ con khóa lại bố trong bao, thấy không rõ bộ dáng, Trương Đại Chí nhịn không được nhìn nhiều liếc mắt một cái.

Nữ nhân ngẩng đầu lên, một khuôn mặt vẫn là tú mỹ, chính là biểu tình mộc mạc, nhìn qua ánh mắt cũng là tử khí trầm trầm.

Trương Đại Chí nhin không được run lên một chút, chạy đến cuối cùng cái kia vị trí ngồi xuống, lúc này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, tuy rằng hãn cũng không biết chính mình đang khẩn trương chút cái gì.

Ngồi ở ghế trên, Trương Đại Chí hướng tới ngoài cửa sổ nhìn thoáng qua, bên ngoài đen như mực một đoàn, liền một tia quang mang đều không có, toàn bộ thế giới giống như đều lâm vào một mảnh trong bóng tối.

Trương Đại Chí ngồi trong chốc lát, cảm thấy không thích hợp. Trong thành thị là không có hắc ám cái này cách nói, liền tính là đại buổi tối, cũng là xa hoa truy lạc, kỳ quái, không có khả năng một chút quang mang đều không có.

Càng nghĩ càng không thích hợp, Trương Đại Chí nhìn nhìn này trong xe mặt khác hành khách, một cỗ khí lạnh từ lòng bàn chân thoán đi lên, làm hãn nhin không được run lập cập.

Những người này, giống như đều ở..... Nhìn hãn!

Xuyên thấu qua cửa sổ, thậm chí là thẳng tắp quay đầu tới, liền như vậy nhìn chăm chăm hãn. Đến bây giờ, hãn mới phát hiện một sự kiện, hãn lên xe tối, này trên xe thể nhưng một chút thanh âm đều không có, thậm chí, liền tiếng hít thở, tựa hồ cũng nghe không thấy.

“15 tháng 7, quý môn khai..... Tiểu tâm đêm quý a.”

Trong óc bên trong đột nhiên hiện lên vị kia lão thái thái nói, Trương Đại Chí cả người run lên, trong lòng hoảng sợ. Hãn lấy ra di động tới cùng nhau nhìn, thế nhưng một cái tín hiệu đều không có. Hãn tưởng, tuy rằng thập phần không phù hợp hãn sở tín nhiệm khoa học phát triển con đường, nhưng là, con mẹ nó, hãn đây là thượng quý xe a.

“Dừng xe, ta muốn xuống xe!”

Liền ở Trương Đại Chí trong lòng hoảng loạn thời điểm, một cái thanh thúy thanh âm vang lên tới, hần giương mắt nhìn lại, thấy chính mình phía trước cái kia vị trí một cái ăn mặc màu trắng vận động phục tuổi trẻ nữ hài tử đứng dậy, vài bước đi tới cửa xe khẫu, mở miệng nói.

Trong xe không ai nói chuyện, người điều khiển không hề có phản ứng.

Nữ sinh lại mở miệng nói một tiếng: “Ta muốn xuống xe, mau mở cửa.”

Từng đạo không hề độ ẩm ánh mắt dừng ở nàng trên người, Trương Đại Chí run run rẩy rẩy phát hiện, có mấy người hành khách, trên mặt da mặt đang ở rào rạt đi xuống rớt, trên mặt chui ra màu trắng mấp máy giò bọ tới.

Trương Đại Chí che miệng lại, cảm thấy chính mình sắp nổ ra.

“Đông!”

Toàn bộ xe buýt kịch liệt run lên ba cái, Trương Đại Chí ngẩng đầu nhìn lại, liền thấy cái kia tiểu cô nương một chân đá vào trên cửa, này một sức của đôi bàn chân độ không biết có bao nhiêu đại, toàn bộ xe buýt tựa hồ đều phải bị nàng cấp đá ngã lẫn giống nhau.

“Ta nói, ta muốn xuống xe..... Mau dừng xe, bằng không, tin hay không ta đem các người xe cấp hủy đi.” Kia tiểu cô nương híp mắt nói.

“Xuy!”

Xe buýt bỗng nhiên dừng lại, bởi vì dừng ngay, Trương Đại Chí cả người đều thiếu chút nữa bị quăng đi ra ngoài.

Nhà nước xe môn bị mở ra, cái kia tiểu cô nương quay đầu tới, nhìn Trương Đại Chí, nói: “Thúc thúc, người về đến nhà, còn không dưới xe sao?”

Trương đại chí chớp chớp mắt, run run nói: “Hạ! Hạ hạ hạ! Ta thật là về đến nhà.....”

Hai người một trước một sau xuống xe, phía sau xe buýt đại môn ầm ầm đóng lại, trương đại chí quay đầu, nhìn cái kia xe buýt phía sau sáng lên đèn, biểu hiện đây là mấy lộ xe buýt.

“406”

To như vậy ba cái con số, lại làm hấn ra một thân mồ hôi lạnh. Ở 5 năm trước, 406 này chiếc xe buýt, bởi vì phát sinh tai nạn xe cộ, chính chiếc xe hành khách liên quan tài xế toàn bộ tử vong, cho nên sau lại hủy bỏ 406 này chiếc xe buýt.

Bên ngoài gió ấm thổi qua tới, không tính sáng ngời đèn đường chiếu vào hấn trên người, trương đại chí có một loại trọng hoạch tân sinh cảm giác, còn cảm thấy, chân có điểm mềm, đi không nổi.

Xem trước mắt tiểu cô nương đề chân chuẩn bị rời đi, Trương Đại Chí vội vàng nói: “Ai, cái kia..... Vừa mới, là người đã cứu ta đi? Thật là cảm ơn người. Ta kêu Trương Đại Chí, là làm địa ốc công tác, đây là ta danh thiếp.”

Kia cô nương quay đầu tới, trắng nõn sạch sẽ một khuôn mặt nhìn qua thập phần tuổi trẻ, đảo làm trương đại chí kinh ngạc một chút.

“Thúc thúc, lần sau lên xe cũng đến xem cẩn thận một chút, thượng sai rời xe, kia chính là muốn bỏ mệnh.” Việt Khê hảo tâm nhắc nhở một câu, nếu không có gặp gỡ nàng, vị này trương đại chí, sợ là thật đúng là đến đi gặp Diêm Vương.

Trương đại chí liên thanh xin lỗi, nói: “Tiểu cô nương, người cho ta cái liên hệ điện thoại, người đã cứu ta mệnh, ta nhưng đến báo đáp người a.”

Việt Khê nói: “Không có việc gì, ta chỉ là thuận tiện mà thôi, dù sao ta cũng muốn xuống xe. Ta còn có việc, liền đi trước..... Thúc thúc, hôm nay người vẫn là sớm một chút về nhà đi thôi, bên ngoài nhưng không an toàn.”

Nói, nàng trực tiếp xoay người liền rời đi. Đây đại buổi tối, nàng cũng không phải là chạy ra tản bộ, mà là có đứng đắn sự, vừa rồi nàng nhận được Triệu Lộ điện thoại, ở trong điện thoại đối phương ngữ khí sốt ruột muốn nàng hỗ trợ, nàng lúc này mới chạy tới. Thượng quý xe, như thế ngoài ý muốn, chỉ là nghĩ quý xe cũng có thể tới mục đích địa, nàng cũng liền không để ý, ai biết sau lại còn chạy tới một cái lằm lên xe.

Hạ xe buýt, nàng thực mau liền nhận được Triệu Lộ điện thoại.

“Việt Khê? Người điện thoại vừa mới như thế nào vẫn luôn đánh không thông a?” Một tiếp khởi điện thoại, bên kia liền truyền đến Triệu Lộ sốt ruột thanh âm.

Việt Khê cười nói: “Nga, vừa rồi di động không tín hiệu.....”

Triệu gia ở thành phố A cũng coi như là có chút danh tiếng, Triệu Lộ là cái hàng thật giá thật phú tam đại, trụ địa phương cũng là thành phố A nổi danh người giàu có khu, này trong tiểu khu trụ nhân gia, đều là kẻ có tiền, cho nên bảo toàn công tác làm được thực không tồi, tư mật tính cũng rất mạnh, Việt Khê lại đây thời điểm Triệu Lộ liền ở cửa chờ nàng.

Hai người gặp mặt lúc sau, Việt Khê hỏi: “Người ở trong điện thoại cứ thế cấp, phát sinh chuyện gì sao?”

Nghe vậy, Triệu Lộ lại không có ở trong điện thoại cứ thế nóng nảy, nói: “Là có chút việc, bất quá cũng không phải thực sốt ruột.”

Việt Khê nhìn về phía nàng, nàng bất đắc dĩ nói: “Chính là nhà ta một cái bà con xa thân thích, giống như có điểm trùng tà..... Kỳ thật cái này thân thích, ta cũng không phải thực thích, bất quá tất cả mọi người đều nhìn, ta đương nhiên đến biểu hiện ra tương đối sốt ruột bộ dáng. Vốn dĩ muốn cho người không cần cứ thế cấp lại đây, ai biết người điện thoại đột nhiên đánh không thông.”

Việt Khê gật đầu, nói: “Ta trước xem hẳn tình huống lại nói.”

Triệu Lộ mang theo Việt Khê trở về, Triệu gia cũng coi như là cái đại gia tộc, người một nhà vô cùng náo nhiệt, ở tại một cái đại biệt thự. Chờ thấy Việt Khê, những người khác trên mặt biểu tình đều có chút kỳ quái.

Trong đó một nữ nhân thanh âm sắc nhọn mở miệng: “Đây là Lộ Lộ người tìm có thể giúp người Tiểu Nguyệt a di người a? Người sợ là ở lừa gạt chúng ta đi, như vậy một cái hoàng mao nha đầu, có thể làm gì?”

Nghe vậy, Triệu Lộ có điểm không cao hứng, nàng hơi hơi nâng lên cằm, nói: “Đây là ta đồng học, là ta tốt nhất bằng hữu. Nàng có bản lĩnh hay không, ta so các người đều rõ ràng, nếu các người không tin, ta còn không nghĩ phiền toái nàng, chúng ta Việt Khê, động động ngón tay, kia nhưng đều là mấy trăm vạn sinh ý. Nếu không phải xem ở ta mặt mũi thượng, nàng nơi nào sẽ chạy như vậy một chuyến?”

Động động ngón tay mấy trăm vạn sinh ý Việt Khê mặt vô biểu tình nghĩ, mấy trăm vạn, vẫn là đến kiếm đã lâu.

Những người khác nghe Triệu Lộ nói như vậy, đều nhin không được đi đánh giá Việt Khê, tiểu cô nương tuổi còn nhỏ, nhìn qua không hiện sơn không hiện thủy, nhìn không ra có cái gì đặc thù địa phương, chính là Triệu Lộ lại như vậy tôn sùng nàng, những người khác nhưng thật ra có chút lấy không chuẩn.

Triệu mẫu cười ghênh lại đây, nói: “Người chính là Việt Khê đi, ta đã sớm nghe Lộ Lộ nhắc tới quá người, thượng một lần..... Ít nhiều người cứu nàng một mạng, nha đầu này, không phân không tặc, một ngày liền biết hồ nháo.”

Lời này, lại là đang nói lần đó Triệu Lộ các nàng tìm Đĩa Tiên sự tình.

Triệu phụ là cái nhìn qua thập phần ôn nhu nam nhân, nhưng là hơi thở lại mang theo vài phần cường thế hương vị, hần mở miệng nói: “Chúng ta đã sớm muốn tìm cơ hội cảm ơn người, chính là lại vẫn luôn không có gì cơ hội. Lần này lại đây, vừa vặn, cũng cho chúng ta hảo hảo cảm tạ cảm tạ người.”

Việt Khê không chút để ý nói: “Ngài không cần cảm tạ ta, ta thu các nàng tiền.” Đối đãi khách hàng, nàng phục vụ thái độ luôn luôn thực tốt.

Triệu Lộ kéo cánh tay của nàng, hừ một tiếng, nói: “Người cứu ta thời điểm, chúng ta còn không có đưa tiền, người chính là mềm lòng!”

Triệu mẫu che miệng cười một chút, nói: “Trước lại đây ngồi đi.”

Việt Khê nói: “Không được, xảy ra chuyện người ở nơi nào, trước mang ta đi nhìn xem đi.”

Nghe vậy, Triệu mẫu bất đắc dĩ nói: “VẬY ĐƯỢC RỒI.....”

Nàng mang theo Việt Khê hướng trên lầu đi, vừa đi vừa nói: “Khởi điểm vẫn là hảo hảo mà, chính là ở ăn cơm thời điểm, không biết vì cái gì liền ra vấn đề, cầm ăn bò bít tết đao, liền trực tiếp cầm ở chính mình trên tay, lúc ấy nhưng đem tất cả mọi người đều cấp sợ hãi.”

Kia đao một chặt bỏ đi, miệng vết thương thâm có thể thấy được cốt, huyết lập tức liền đem bàn ăn đều cấp nhiễm hồng, chính là cố tình đương

sự lại còn ở khanh khách mà cười, giống như hoàn toàn không cảm giác được đau giống nhau.

Kia một màn thật sự là quá quý dị, hiện tại nhớ tới đều làm người cảm thấy da đầu căng thẳng.

“Đây là lần đầu tiên xuất hiện loại tình huống này sao?” Việt Khê hỏi.

Phía sau một người nam nhân mở miệng nói: “Kỳ thật này đã không phải lần đầu tiên đã xảy ra, ở nhà thời điểm, ta liền phát hiện nàng có chút không thích hợp..... Nàng trước kia là thực tố, chính là gần nhất lại càng ngày càng thích ăn thịt..... Bò bít tết từ lúc bắt đầu bảy phần thực, đến năm phần, ba phần, có một ngày buổi tối, ta đi xuống lầu uống nước, thấy nàng ở phòng bếp, mở ra tủ lạnh ở ăn cái gì. Ta thò lại gần vừa thấy, nàng thế nhưng là ở sinh gặm một cái thịt xương đầu..... Đó là đầu bếp tính toán dùng để ngao canh.”

Một bên nói, nam nhân một bên sờ trường chà xát chính mình hai tay, thực hiển nhiên kia một màn cho hắn tạo thành đánh sâu vào rất lớn.

Những người khác nghe thế, có mấy cái trên mặt đều nhin không được lộ ra buồn nôn biểu tình, gần là nghĩ, đều cảm thấy có chút buồn nôn.

Triệu Lộ cấp Việt Khê giới thiệu nói: “Đây là ta Tiểu Nguyệt a di trưởng phu, họ Tư.”

Tư Mệnh là cái thập phần văn nhã anh tuấn người, mang một bộ vô biên khung mắt kính, hơi thở ôn hòa an tĩnh.

“Người là kêu Việt Khê đúng không, ta tin tưởng người là cái có bản lĩnh người, Tiểu Nguyệt sự tình, liền phiền toái người.” Tư Mệnh mở miệng nói.

Việt Khê nga một tiếng, nhìn qua không có gì thành ý nói: “Ta sẽ nỗ lực.”

Đoàn người lên lầu hai, đi vào đóng lại vị kia Tiểu Nguyệt a di phòng, bên ngoài còn có người hầu thủ, thấy bọn họ vội vàng đánh thanh tiếp đón.

“Đem cửa mở ra đi.” Triệu phụ mở miệng nói.

Người hầu lập tức lấy chìa khóa đem cửa mở ra, môn vừa mở ra, bọn họ liền nghe thấy được bên trong truyền đến nào đó tiếng vang, cái loại này thanh âm, thế nhưng như là ở nhấm nuốt gì đó thanh âm.

Việt Khê khẽ nhíu mày, miễn cảm từ không khí bên trong nghe thấy được một tia mùi máu tươi.

Một đám người chen vào này gian trong phòng, nguyên bản còn tính rộng lớn nhà ở nháy mắt liền có vẻ có vài phần hẹp hòi.

“Di, Tiểu Nguyệt đâu?” Mọi người nhìn quanh bốn phía, lại không có thể thấy trong phòng người, mở ra toilet, toilet cũng không ai.

Triệu phụ hỏi người hầu: “Trong phòng người đâu?”

Người hầu vẻ mặt mộng bức, hoàn toàn không biết đã xảy ra cái gì, nói: “Ta, ta không biết, ta vẫn luôn canh giữ ở cửa, không có người ra tới quá. Hơn nữa, cũng không nghe được trong phòng có động tĩnh gì, Tư phu nhân trừ bỏ vừa mới bắt đầu rống to kêu to ở ngoài, về sau liền không có động tĩnh.”

“..... Chẳng lẽ người này còn có thể phi thiên không thành?” Có người nói thầm.

Việt Khê chậm rãi đi đến mép giường, càng tới gần giường, kia cổ huyết tinh hương vị liền càng ngày càng nặng, chờ đi đến mép giường,

nàng khom lưng, duỗi tay chậm rãi xốc lên rũ xuống tới khăn trải giường, khom lưng hướng trong nhìn lại.

Mọi người nhìn nàng động tác, theo bản năng triều giường để nhìn lại, vừa lúc đối thượng một đôi không giống như là nhân loại đôi mắt, ở tối tăm giường phía dưới, sáng ngời mà lạnh băng.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 50

Cặp mắt kia hoàn toàn không giống nhân loại, nguyên bản hẳn là còn tính xinh đẹp mắt khuếch, hiện giờ mở lão đại, bên trong tròng mắt tựa hồ đều phải từ hốc mắt bên trong bài trừ tới, tròng mắt thượng che kín màu đỏ tơ máu, chính giữa nhất đầu người trình thú loại dựng đồng, nhìn qua thập phần lạnh băng máy móc, màu mắt kim hoàng, đồng tử hơi hơi co chặt, cảnh giác mà lạnh băng nhìn bọn họ,

Ánh đèn từ nhắc lên khăn trải giường kia chỗ phô đi vào, chờ thấy rõ ràng giường phía dưới cảnh tượng, mọi người lập tức liền trừu một ngụm lương khí, có phản ứng đại người, lập tức liền nhin không được che miệng lại, vọt vào toilet nôn mửa lên.

Một màn này, đối với đại gia tới nói, thật sự là quá có đánh sâu vào tính, cũng thật sự là quá làm người buồn nôn.

Không tính rộng lớn trong không gian, một cái đại khái còn xưng được với là nữ nhân người ghé vào giường phía dưới, nàng toàn bộ thân thể đều quỳ rạp trên mặt đất, giống như là nào đó động vật giống nhau, chính là đầu lại cao cao nâng lên tới, ánh mắt cảnh giác nhìn bọn họ, biểu tình dữ tợn. Nàng nguyên bản no đủ mê người môi đại đại mở ra, khóe miệng cơ hồ chống được lỗ tai kia chỗ, lộ ra bên trong sắc nhọn sâm bạch hàm răng tới, còn không ngừng đi xuống chảy nước dãi.

Mà lúc này kia một hàm răng trắng bên trên, dính màu đỏ thịt tươi mảnh vụn. Mọi người tập trung nhìn vào, mới thấy nàng đặt ở phía trước tay trái, lại là huyết nhục mơ hồ, như là bị cái gì đã thú gặm cắn quá, lộ ra phía dưới màu trắng xương cốt, hồng bạch giao tạp. Lại liên tưởng đối phương hàm răng thượng huyết nhục mảnh vỡ, chỉ làm người cảm thấy trong lòng cuồn cuộn, có chút buồn nôn.

“..... Nàng, nàng thế nhưng chính mình cắn chính mình?” Có người che lại miệng mình, khắc chế chính mình muốn nôn mửa tâm tình, có chút không thể tin tưởng nói.

Việt Khê đem khăn trải giường hoàn toàn xốc lên, bên ngoài sáng ngời ánh sáng lập tức chiếu đi vào. Nàng cái này hành động tựa hồ làm giường phía dưới nữ nhân cảm nhận được uy hiếp, nữ nhân từ yết hầu trung, phát ra uy hiếp thanh âm, làm như ở nói cho bọn họ, không cần lộn xộn.

Việt Khê duỗi tay lấy ra một trương hoàng phù tới, đối với nữ nhân đỉnh đầu, trực tiếp một phách mà đi.

Nữ nhân trong miệng phát ra một tiếng thấp thấp tiếng hô, đôi tay hai chân trên mặt đất nhanh chóng di động, nháy mắt liền từ giường phía dưới bò ra tới, nàng bò sát tư thế, giống như là động vật giống nhau, hơn nữa tốc độ còn sẽ nhanh chóng. Một bò ra giường để, nàng trực tiếp liền hướng tới đám người nhào tới, trong miệng phát ra một tiếng tiếng kêu.

“Uông!”

“A!”

Đám người truyền đến từng tiếng thét chói tai, nhìn nàng cái dạng này, còn không biết có phải hay không được cái gì quái bệnh, nếu như bị nàng đụng tới, bị lây bệnh làm sao bây giờ? Lập tức một đám đều là tránh còn không kịp.

Nữ nhân cao cao nhảy dựng lên, toàn bộ thân thể nhảy dưới, đại khái nhảy dựng lên hai mét cao, cơ hồ cùng trần nhà ngang hàng, sau đó toàn bộ thân mình nhẹ nhàng dừng ở trên mặt đất, giống như là nào đó ưu nhã sinh vật giống nhau, một chút thanh âm đều không có phát ra tới. Rơi xuống lúc sau, nữ nhân bay thẳng đến cửa chạy đi, nhanh chóng liền rời đi phòng này.

Thực mau, dưới lầu liền truyền đến người hầu nhóm kinh hoảng thất thố thanh âm.

Triệu Lộ cả kinh nói: “Việt Khê, nàng chạy ra đi!”

Việt Khê chậm rì rì nói: “Nàng trốn không thoát.”

Nói, nàng thông thả ung dung từ trong lòng móc ra một phen hoàng phù tới, hoàng phù kẹp ở trong tay, nàng thấp giọng thì thầm: “Tứ phương là địa, vạn vật không ra.....”

Tiếng nói vừa dứt, chỉ thấy nàng trong tay hoàng phù lập tức hóa thành từng đạo kim sắc quang mang bắn nhanh mà ra, trực tiếp từ cửa xông ra ngoài. Một màn này đối ở đây mọi người tới nói, thật sự là quá có đánh sâu vào tính, lập tức còn có người nhin không được xoa xoa hai mắt của mình. Hoàn toàn không thể tin được chính mình thấy cái gì.

Những cái đó hoàng phù, thế nhưng liền như vậy hô hô hô bay ra đi?

Việt Khê cất bước đi ra ngoài, có người lẩm bẩm nói: “Ta tích cái ngoan ngoãn, quả thực là thần.”

Đồng dạng xem ngây người Triệu Lộ phục hồi tinh thần lại, ho nhẹ một tiếng, nói: “Này có cái gì cùng lẩm thì, ta nói rồi, Việt Khê nàng bản lĩnh nhưng lợi hại.”

Triệu phụ nói: “Lộ Lộ a, người cái này bằng hữu, quả nhiên là có bản lĩnh. Đi, chúng ta mau cùng đi xem.”

Một đám người lại đi xuống lâu đi, liền thấy Triệu Tiểu Nguyệt trên người dán vô số hoàng phù nằm trên mặt đất, nàng toàn bộ thân mình vện vẹo, đầu cao cao dương, trong miệng phát ra “Hô hô hô” thanh âm, cấp mà ngẩn ngui, giống như là một cái thiếu thủy cá, chính không ngừng nỗ lực hô hấp, biểu tình dữ tợn.

Nàng thoạt nhìn là tướng giấy giụa, chính là hoàng phù trong người, nàng lại một chút không thể động đậy, cả người còn gặp thật lớn thống khổ, trong miệng phát ra thống khổ rên, ngâm thanh tới.

Triệu Lộ che miệng lại, cả kinh nói: “Nàng mặt.....”

Chỉ thấy Lý Tiểu Nguyệt mặt lộ vẻ thống khổ chi sắc, chính là lại không chỉ có như thế, nàng người mặt không ngừng biến hóa, trong chốc lát là cầu, ngay sau đó liền biến thành miêu, này đó miêu miêu cầu cầu bộ dạng, còn đều không giống nhau.

Cho nên, đại gia liền thấy nàng mặt trong chốc lát biến thành miêu mặt, miêu miêu miêu kêu, cả người thoạt nhìn giống như là Miêu nhi tạc mao giống nhau. Mà xuống một khắc, nàng lại biến thành cầu mặt, khoe miệng liệt đến lão khoan, hàm răng sâm bạch, trong miệng phát ra thấp thấp tiếng hô.

Này một quái dị cảnh tượng, xem đến mọi người lại kinh ngạc lại hoảng sợ.

“Này thật là, đụng phải tà.....”

Việt Khê lăng lạng nhìn chăm chú vào trước mắt một màn này, những người khác chỉ có thể nhìn thấy nàng trên mặt biến hóa, mà ở Việt Khê trong mắt, nàng lại thấy, ở Lý Tiểu Nguyệt trên người, có vô số miêu cầu linh hồn, thô thô nhìn lại, lại là có thượng trăm chỉ.

Này đó miêu cầu đều không ngoại lệ, biểu tình đều cực kỳ dữ tợn, hơn nữa, này đó miêu miêu cầu cầu linh hồn, cơ hồ đều dung ở cùng nhau, mà chúng nó dung hợp trung tâm, cũng chính là trước mắt nữ nhân này, Lý Tiểu Nguyệt. Nói cách khác, Lý Tiểu Nguyệt hiện giờ đã trở thành này đó miêu cầu vật chứa, này đó miêu cầu linh hồn, đang ở cùng Lý Tiểu Nguyệt linh hồn dung hợp.

Này có chút không dễ làm a!

Việt Khê sách một tiếng, nàng vẫn là lần đầu nhìn thấy loại tình huống này.

Này đó miêu cầu leo lên ở Lý Tiểu Nguyệt trên người, thực hiển nhiên, chúng nó đối Lý Tiểu Nguyệt hoài cực đại hận ý, thường thường cúi đầu ở Lý Tiểu Nguyệt trên người hung hăng cắn thương một ngụm.

Mà Lý Tiểu Nguyệt, hiện tại sẽ xuất hiện tình huống như vậy, chính là thân thể của nàng đã dần dần bị này đó miêu cầu đồng hóa, liên tính là hiện tại, nàng cũng đã không thể xưng là người, mà là người không người, miêu không miêu, cầu không cầu, không ở bất luận cái gì một cái sinh mệnh trong phạm vi. Cho nên, nàng sẽ làm ra gặm thực thịt tươi sự tình tới, đó là những cái đó miêu cầu linh hồn ở tác loạn.

Triệu Lộ hỏi: “Việt Khê, Tiểu Nguyệt a di, đây là làm sao vậy? Thoạt nhìn thật đáng sợ a.”

Việt Khê đơn giản triều bọn họ giải thích nói: “Đơn giản tới nói, chính là vị tiểu thư này, linh hồn của nàng bên trong nhiều một ít mặt khác đồ vật.”

“Mặt khác đồ vật?”

“Chính là miêu a cầu a gì đó.” Việt Khê nhìn Lý Tiểu Nguyệt, như suy tư gì, “Vị tiểu thư này, có phải hay không có ngược đãi động vật thói quen?”

Ta xem này đó miêu a cầu a, đối nàng chính là tràn ngập hận ý, cho dù chết, cũng muốn ở trên người nàng hung hăng cắn một ngụm.”

Những người khác nhìn về phía Tư Mệnh, làm Lý Tiểu Nguyệt bên gối người, hần hần là nhất hiểu biết Lý Tiểu Nguyệt.

Tư Mệnh có chút xấu hổ đỏ đỏ trên mũi mắt kính, nói: “Cái này, ta không phải rất rõ ràng a..... Ta bình thường công tác rất bận, rất nhiều chuyện Tiểu Nguyệt cũng không thích ta hỏi nhiều.”

Nghe vậy, những người khác tức khắc có chút thương hại nhìn về phía hần. Lý Tiểu Nguyệt nữ nhân này, tính tình vẫn luôn rất lớn, đối đãi Tư Mệnh cái này trọng phu thái độ cũng không tốt, thường xuyên đối hần giận ngôn tương hướng, bọn họ này đó thân thích cũng nhìn đến nàng đối Tư Mệnh chửi ầm lên vài lần.

“Bất quá.....” Tư Mệnh như là nhớ tới cái gì, có chút do dự nói: “Tiểu Nguyệt thích đấu cầu, chính mình khai ổ chó cùng miêu xá, bên trong dường không ít miêu cầu, ta không biết.....”

Những người khác nhìn về phía Lý Tiểu Nguyệt, Lý Tiểu Nguyệt cũng coi như là cái cực kỳ thanh tú nữ nhân, không phát hỏa thời điểm, thoát nhìn còn xem như an tĩnh tú mỹ, đại gia hoàn toàn không thể tưởng được, nàng còn có ngược đãi miêu miêu cầu cầu thói quen.

Triệu mẫu nhíu mày, thở dài nói: “Tiểu Nguyệt trước kia không phải là người như vậy a, nàng vẫn là thực thích tiểu động vật.”

Lý Tiểu Nguyệt là Triệu mẫu bà con xa biểu muội, Triệu mẫu còn nhớ rõ khi còn nhỏ Lý Tiểu Nguyệt, là cái thập phần văn tĩnh tiểu cô nương, thực thích miêu miêu cầu cầu, khi nào tính cách lại là như vậy thô bạo?

Triệu Lộ nói: “Mẹ, tri nhân tri diện bất tri tâm, Tiểu Nguyệt a di cái gì tính cách, người lại không cùng nàng một cái dưới mái hiên ở chung, nào

biết đâu rằng nàng là cái dạng gì người a?”

Triệu mẫu tưởng tượng, cũng là, không hề một cái dưới mái hiên ở chung, thật đúng là không biết một người cụ thể tính nết.

Triệu phụ hỏi: “Việt tiểu thư, Tiểu Nguyệt cái này tình huống, có thể có biện pháp giải quyết sao?”

Việt Khê lắc lắc đầu, lại gật gật đầu, nói: “Xử lý không tốt, nếu là sớm chút phát hiện, kia còn hảo thuyết, chính là hiện tại, những cái đó miêu cầu linh hồn đều cùng linh hồn của nàng dung hợp ở bên nhau, muốn đem chúng nó tách ra, không đơn giản như vậy, bất quá cũng không phải không thể giải quyết, chính là phiền toái một chút. Nếu là lại quá mấy ngày, này đó miêu cầu linh hồn cùng nàng hoàn toàn dung hợp ở cùng nhau, kia mới là thật sự không có bất luận cái gì biện pháp.”

Trên mặt đất Lý Tiểu Nguyệt giãy giụa nửa ngày, phát hiện không có kết quả lúc sau, như là từ bỏ giống nhau, nàng quỳ rạp trên mặt đất, đột nhiên ai ai khóc thút thít lên, kêu chính mình trượng phu tên, nói: “Tư Mệnh, Tư Mệnh..... Ta đau quá a, Tư Mệnh, người mau cứu cứu ta a.”

Nàng ăn mặc một kiện màu đen lộ bối váy dài, nằm sấp trên mặt đất, lộ ra phía sau xinh đẹp mỹ lệ Hồ Điệp Cốc tới, dáng người động lòng người, như vậy nhìn qua, lộ ra vài phần đáng thương tới.

Tư Mệnh vừa nghe, trên mặt lập tức lộ ra sốt ruột biểu tình tới, hần đi đến Lý Tiểu Nguyệt bên người, ngồi xổm trên mặt đất, vươn tay đi, lại không biết có thể chạm vào nàng nơi nào, sốt ruột nói: “Tiểu Nguyệt, Tiểu Nguyệt..... Người nhẫn nhẫn đi, người hiện tại thân thể không thích hợp..... A!”

Quỳ rạp trên mặt đất Lý Tiểu Nguyệt đột nhiên ngẩng đầu lên, một miệng cắn ở Tư Mệnh cánh tay thượng, nàng hàm răng hiện tại trở nên sắc nhọn vô cùng, giống như là cầu giống nhau, kia cắn đi xuống lực độ, như là

hận không thể đem Tư Mệnh trên tay một miếng thịt đều cấp căn xuống dưới.

Này đột nhiên tới tình huống, làm đại gia cả kinh, vội vàng đuổi tay đi cản Lý Tiểu Nguyệt.

Việt Khê run rẩy một lá bùa chụp ở Lý Tiểu Nguyệt đỉnh đầu, thấp giọng nói: “Nhả ra!”

Lý Tiểu Nguyệt nhả ra, Tư Mệnh ôm cánh tay, chỉ thấy trên tay hằn huyết nhục mơ hồ, máu tươi nháy mắt liền chảy ra, kia một miệng dấu răng, quả thực thâm có thể thấy được cốt, không hề có lưu tình.

“Nàng hiện tại đều trúng tà, người như thế nào còn đi tới gần nàng a?” Những người khác quả thực hận sắt không thành thép.

Tư Mệnh cười khổ nói: “Nàng kêu đến như vậy đáng thương, ta..... Ta luyện tiếu.”

Những người khác nhìn hằn bộ dáng này, nhin không được thở dài.

Này Lý Tiểu Nguyệt thật đúng là đời trước thiêu cao hương, mới có thể gặp được như vậy một cái trượng phu.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẢI CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 51

Lý Tiểu Nguyệt tình huống như vậy, Việt Khê vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy, thượng trăm chỉ động vật âm hồn bám vào ở linh hồn của nàng phía trên, này đã không chỉ chỉ là trúng tà. Nếu là trúng tà, kia còn hảo giải quyết một chút, một lá bùa đi xuống là đến nơi, chính là nàng tình huống hiện tại, thật sự là phức tạp.

Việt Khê nhìn Lý Tiểu Nguyệt trên người những cái đó âm hồn một chút, này đó miêu cầu âm hồn nhìn qua tuy nhỏ, chính là lại tràn ngập oán khí cùng tức giận, khổng lồ oán khí cùng tức giận cấp Lý Tiểu Nguyệt mang đến rất lớn thống khổ.

“Trước đem cái này cho nàng rút hết.” Thiêu một lá bùa hóa ở trong nước, Việt Khê ý bảo những người khác đem thủy cấp Lý Tiểu Nguyệt rút hết.

Những người khác nhìn nhau, hai mặt nhìn nhau, đều có thể thấy đối phương để co rúm lại chi ý cùng không tình nguyện. Vừa rồi Tư Mệnh qua đi nhưng bị nàng cắn một ngụm, bọn họ qua đi, nếu là cũng bị nàng lỏng bị thương, kia nhưng làm sao bây giờ?

Việt Khê sách một chút, đi qua đi, một bàn tay bóp chặt Lý Tiểu Nguyệt cằm, khiến cho nàng hé miệng, một bên cầm kia ly nước bùa, sạch sẽ lưu loát, trực tiếp liền cho nàng rút đi xuống.

Uống lên nước bùa, Lý Tiểu Nguyệt thân thể lập tức liền mềm mại ngã xuống trên mặt đất, biểu tình nhìn qua không như vậy dữ tợn, chỉ là gương mặt kia lại là kia phó miêu không miêu cầu không cầu bộ dáng, một nửa là miêu, một nửa là cầu, trong miệng chảy ra nước dãi tới, làm người nhìn cảm thấy thập phần ghê tởm.

Việt Khê nhìn những cái đó bởi vì nước bùa mà an tĩnh lại miêu miêu cầu cầu oan hồn, nói: “Này đó miêu cầu hẳn là đều là bị ngược đãi mà chết, bởi vì trước khi chết gặp thật lớn thống khổ, tràn ngập oán hận cùng phần nộ..... Hiện tại chúng ta yêu cầu trước đem trên người chúng nó oán khí cấp bình ổn xuống dưới, ngày mai làm người đi tìm một chút, nhìn xem những cái đó miêu cầu thi thể ở nơi nào, đào ra trước hảo hảo đem chúng nó an táng. Ngô, ta nhìn xem có biện pháp nào có thể làm cho bọn họ linh hồn tách ra tới.”

Những người khác nhin không được gạt đầu, Tư Mệnh trên tay miệng vết thương hơi chút xử lý một chút, hẳn nhìn Lý Tiểu Nguyệt, nói: “Tiểu Nguyệt tình huống này..... Ta trước mang nàng trở về đi.”

Triệu mẫu nói: “Không quan hệ, nàng như bây giờ tử, trên đường nếu là nháo ra cái gì tới thật là làm sao bây giờ? Người cũng lưu lại đi, trước đem trên người nàng vấn đề xử lý lại nói.”

Triệu phụ nhìn thoáng qua thời gian, nói: “Hiện tại thời gian cũng không còn sớm, đại buổi tối, các người đều lưu lại đi, ngày mai lại trở về.”

Thời gian đích xác không còn sớm, đều đã nửa đêm 12 giờ, mọi người xem liếc mắt một cái thời gian, cũng không cự tuyệt, liền đều ở Triệu gia ở xuống dưới. Bất quá ngày thứ hai, rất nhiều người sáng sớm đều rời đi, Việt Khê cùng Triệu Lộ bên kia, Triệu phụ cho các nàng hai người thỉnh giả, hy vọng có thể sớm ngày đem Lý Tiểu Nguyệt sự tình xử lý.

Qua cả đêm, Lý Tiểu Nguyệt tình huống thoát nhìn càng thêm nghiêm trọng, bị phù triệu vây khốn một đêm nàng thoát nhìn tinh thần thoát nhìn có chút đồi, đáy mắt một mảnh thanh hắc sắc, mà ở nàng gương mặt còn có trên tay, bắt đầu trường ra màu vàng tinh tế lông tơ, giống như là nào đó động vật lông tóc. Mà nàng đôi tay gác trên mặt đất, móng tay sắc nhọn, không ngừng gãi sàn nhà, phát ra làm người ê răng thanh âm tới.

Ăn bữa sáng thời điểm, người hầu cho nàng chuẩn bị trứng gà lòng đào, còn có một chén cháo, chính là Lý Tiểu Nguyệt nhìn qua là một chút ăn uống đều không có, ngược lại là vẻ mặt thèm nhỏ dãi nhìn một bên Triệu gia dưỡng a kéo trong chén đại bóng khung, nếu là nàng phía sau có cái đuôi, nhất định là ở dùng sức lắc qua lắc lại.

Bộ dáng này, quả thực làm những người khác đều không có nửa điểm ăn uống.

Việt Khê nói: “Chúng ta đi trước nàng ổ chó cùng miêu xá nhìn xem đi..... Tư tiên sinh, làm Lý tiểu thư trưởng phu, người có thể hay không đoán được, Lý tiểu thư mai táng những cái đó miêu cầu thi thể địa phương ở nơi nào?”

Tư Mệnh nhíu mày suy nghĩ một chút, lắc lắc đầu, xin lỗi đối bọn họ cười cười, nói: “Tiểu Nguyệt nàng cơ hồ không có mang động vật hồi quá gia, ta cũng không phải rất rõ ràng.”

Việt Khê như suy tư gì gật gật đầu.

Lý Tiểu Nguyệt miêu xá cùng ổ chó ở vùng ngoại ô, nàng miêu xá ổ chó miêu cầu, đại đa số đều là thực quý báu chủng loại, huyết thống thực thuần, cho nên giá cả cũng rất cao.

Việt Khê bọn họ vừa đi, liền thấy nhốt ở lồng sắt miêu cầu, một đám thoát nhìn thập phần dụ ngoạn, ngoạn ngoạn đến không được. Triệu Lộ chút nào chịu không nổi này đó mạnh vật công kích, nhìn một con uyên

ương mắt bạch miêu liền dịch bất động chân, làm bên trong người ôm ra tới, ôm liền không muốn buông tay, ôm quả thực muốn ngao ngao kêu.

“..... Nơi này miêu cầu, dường đến còn tính không tời a.” Triệu mẫu đi dạo một vòng, đến ra kết luận tới.

Nơi này miêu cầu, nhìn qua đều thập phần tinh thần, hơn nữa thực đáng yêu, nữ tính nhìn, quả thực là hoàn toàn không có miễn dịch lực.

Việt Khê nhìn thoáng qua, hỏi cái này người phụ trách cũng, nói: “Các người nơi này miêu cầu đã chết, đều là táng ở nơi nào?”

Bị hỏi chuyện nữ nhân sửng sốt, trên mặt mang theo vài phần hung tướng, nghe vậy ác thanh ác khí nói: “Các người hỏi cái này làm cái gì?”

Việt Khê không cảm thấy việc này có cái gì hảo dấu điểm, liền nói: “Các người lão bản hiện tại sinh bệnh, chúng ta yêu cầu hiểu biết một chút tình huống.”

Tư Mệnh cũng nói: “Lâm đại tỷ, việc này quan tiểu Nguyệt sinh mệnh, người dẫn chúng ta đi xem đi.”

Lâm đại tỷ cũng nhận thức Tư Mệnh, tuy rằng có vài phần do dự, cuối cùng vẫn là nói: “Ta mang các người đi thôi.”

Miêu xá phía sau là một tảng lớn đất trống, bên trong mọc đầy thảo, nhìn vô cớ có loại tiêu điều âm u cảm giác, bất quá phía trước thổ địa có chút thoát nhìn vẫn là tân, như là mai táng quá gì đó đáng.

Việt Khê nhìn thoáng qua này tràn ngập oán khí đất trống, nói: “Làm người tới đem nơi này đào khai đi, nhìn xem phía dưới chôn nhiều ít động vật thi thể đi.”

Bọn họ lập tức kêu mấy cái tuổi trẻ lực tráng người tới, đem này phiến thổ địa toàn bộ đều đào khai, vừa mới bắt đầu vị kia Lâm đại tỷ còn không cho phép, chính là Tư Mệnh làm Lý Tiểu Nguyệt trượng phu, nàng tướng cự tuyệt cũng không có biện pháp.

Đất trống bị đào khai, chỉ thấy này phiến đất trống, dưới nền đất rậm rạp, toàn chôn miêu miêu cầu cầu thi thể, có đã biến thành bạch cốt, chết đi đại khái một năm trở lên, có lại vẫn là vừa mới chết không bao lâu, thân thể có chút hư thối, nhưng là lại có thể nhìn ra trước khi chết đã chịu tra tấn.

Mới nhất mai phục đó là một con Chinchilla miêu, có được màu trắng da lông, nếu còn sống, hẳn là lông xù xù một đoàn, đáng tiếc nó cũng đã chết. Trước khi chết tứ chi bị bẻ gãy, bị người mổ bụng, đến chết khả năng nó đều không rõ, chính mình như vậy đáng yêu, vì cái gì sẽ có người bỏ được thương tổn nó đâu?

Từng khối động vật thi cốt bị đào ra, nhìn một màn này, mọi người đều có chút trầm mặc. Như vậy nhiều thi cốt, thô thô số đi, đến có vài trăm hơn một ngàn chỉ, có rất nhiều có thể xem tới được trên người chúng nó miệng vết thương, thực hiển nhiên thị phi bình thường tử vong.

“..... Thật là thật quá đáng!” Triệu Lộ tức giận đến mặt đều đỏ, theo bản năng bưng kín trong lòng ngực bạch miêu đôi mắt, không nghĩ làm nó thấy một màn này.

Mà này chỉ bạch miêu như là cảm nhận được cái gì, không rên một tiếng súc ở nàng trong lòng ngực, có vẻ thập phần an tĩnh.

Việt Khê nhíu nhíu mày, này phía dưới chôn nhiều như vậy thi cốt, trách không được này phiến trong đất oán khí âm khí như vậy đủ.

“Ta trước đem nơi này oán khí hóa giải, sau đó lại đi xử lý Lý Tiểu Nguyệt bên kia sự tình.” Việt Khê ngữ khí nhàn nhạt nói.

Này đó tiểu gia hỏa nhóm, sinh thời đại khái đã chịu tra tấn, cho nên cho dù chết sau cũng không được an giấc ngàn thu, trong lòng tràn ngập oán khí cùng căm hận, thậm chí còn có bi thương —— chúng nó đã nỗ lực ngoan ngoãn, chính là, vì cái gì liên không nhiều lắm đau đau chúng nó đâu?

Việt Khê thở dài, lấy ra bốn trương hoàng phù tới, bốn trương phù hóa thành bốn đạo lưu quang, phân biệt rơi vào đông nam tây bắc bốn cái phương hướng. Hoa hơn một giờ, nàng mới đem nơi này oán khí đều cấp bình ổn xuống dưới, những cái đó ngậy thơ tiểu linh hồn, theo nàng thấp thấp thanh âm, đầu nhập luân hồi bên trong, có lẽ kiếp sau, chúng nó còn có thể trở thành một con đáng yêu tiểu sinh vật, có được thương tiếc quan ái chúng nó chủ nhân.

Thật sự phiền toái!

Việt Khê trong lòng nói thầm, này đó vật nhỏ, nàng lại không thể bạo lực giải quyết chúng nó, cho nên tiêu phí thời gian muốn lớn lên nhiều.

Chờ đem oán khí đều bình ổn xuống dưới, Việt Khê làm nơi này người phụ trách một lần nữa đem này đó tiểu động vật thi cốt mai táng lên.

“..... Các người có thể cho chúng nó cung phụng một chút hoa quả hoa tươi a, chúng nó hẳn là sẽ thích.” Việt Khê nghĩ nghĩ nói.

Lâm đại tỷ kéo kéo môi, nói: “Chết đều đã chết, cung phụng mấy thứ này, có thể có ích lợi gì?”

Việt Khê lạnh lùng nhìn nàng một cái, nói: “Sinh mệnh là thực yếu ớt, tuy rằng không có người cưỡng cầu người thích chúng nó, nhưng là ít nhất, người trong lòng hẳn là có được đối sinh mệnh tôn trọng. Chúng nó tuy rằng không phải người, chính là cũng biết thống khổ, biết bi thương..... Các người như vậy đối chúng nó, sẽ không sợ chúng nó sau khi chết tìm các người phiền toái sao?”

Nghe vậy, lâm đại tử thân thể cứng đờ, có chút không được tự nhiên giật giật chân, nói: “Cái gì lung tung rối loạn.....”

“Lý Tiểu Nguyệt hiện tại đã bị này đó miêu cầu âm hồn cấp quẩn lên.” Việt Khê nhìn ra nàng đáy lòng không cho là đúng, cười nhạo một tiếng, “Có lẽ người là tưởng biến thành nàng đáng vẽ kia..... Người sẽ càng ngày càng muốn ăn thịt tươi, càng ngày càng không có lý trí, thậm chí ở người trên người hội trường xuất động vật da lông.....”

Nàng ngừ khí thực bình đạm, chính là lại làm Lâm đại tử cảm thấy sờn tóc gáy, thật giống như thật sự thấy được kia một màn.

Chờ Việt Khê bọn họ sau khi rời khỏi, lâm đại tử bị Việt Khê kia lời nói làm cho trong lòng bất ổn, nghĩ không biết đã xảy ra sự tình gì Lý Tiểu Nguyệt, nàng lập tức làm người vội vàng đem những cái đó thi cốt cấp chôn lên, lại làm người đi mua chút hoa tươi hoa quả đặt ở chúng nó mộ phần.

Nàng trong lòng âm thầm nói thầm, đều là Lý Tiểu Nguyệt làm, nhưng không liên quan chuyện của ta a, các người muốn tìm liền đi tìm hử đi!

Chính là ngay cả như vậy, ở buổi tối thời điểm, Lâm đại tử vẫn là làm ác mộng. Ở trong mộng, nàng mơ thấy chính mình biến thành một con mèo, bị người ẩn ở trên mặt đất, cầm dao cắt mở nàng bụng, ở trong mộng, nàng không ngừng giãy giụa kêu thảm, chính là nàng ở trong mộng chỉ là một con tiểu miêu, chỉ có thể nhìn chính mình bị người mổ bụng, thậm chí bẻ gãy tứ chi.....

Lâm đại tử từ cổ họng phát ra một tiếng kêu rên, trong lòng tràn ngập sợ hãi.

*

“..... Những người này thật sự là thật quá đáng.” Trên đường trở về, Triệu Lộ vẫn là có chút lòng đầy căm phẫn, nàng hoàn toàn không nghĩ tới, người tàn nhẫn lên, thế nhưng có thể đối như vậy đáng yêu tiểu động vật xuống tay.

Quả thực vô nhân tính!

Việt Khê đạn rút trên tay kia ti đen đuôi, không chút để ý nói: “Nhân loại vốn dĩ chính là một loại thực phức tạp sinh vật, chỉ có thể hội những cái đó tiểu động vật sở dĩ đã chịu sợ hãi tra tấn, bọn họ mới biết được, đó là một kiện cỡ nào đáng sợ sự tình.”

Như vậy một tia đen đuôi, sẽ không đối người thân thể có điều thương tổn, sẽ chỉ làm người không ngừng làm ác mộng, đại khái muốn hơn một tuần mới có thể hoàn toàn không ảnh hưởng.

Việt Khê cười cười, hy vọng vị này Lâm đại tỷ có thể làm “Mộng đẹp”.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 52

Từ vùng ngoại ô trở về, Việt Khê bọn họ nhưng thật ra được đến một cái không tốt tin tức, ở Triệu gia Lý Tiểu Nguyệt không còn nữa, nói đúng ra hẳn là chạy thoát. Trong phòng trống rỗng, ban công chỗ cửa sổ mở rộng ra, bức màn bị gió thổi đến bay loạn, xem ra nàng chính là từ ban công nơi này đi ra ngoài.

Người hầu nói: “Lý tiểu thư như vậy, chúng ta cũng không dám tới gần nàng, ai biết, người liên như vậy không thấy.”

Việt Khê cúi đầu nhặt một trương trên mặt đất hoàng phù, đó là từ Lý Tiểu Nguyệt trên người cởi ra, nguyên bản là dùng để vây khốn nàng, xem ra là nàng ở giây giụa sa sút xuống dưới.

“..... Việt Khê, hiện tại làm sao bây giờ a?” Triệu Lộ hỏi.

Việt Khê đứng dậy, trong tay nhéo kia trương hoàng phù, nói: “Trước đem người tìm được lại nói.”

Từ trên mặt đất nhặt lên tới kia trương hoàng phù thượng mang theo Lý Tiểu Nguyệt hơi thở, Việt Khê lấy ra một trương truy tung phù tới, đem kia trương hoàng phù cấp bao lấy, làm người cầm cái chậu nước tới, đem hai trương phù cùng đốt tắt, trực tiếp ném ở chậu nước.

Chậu nước bên trong gợn sóng nhẹ khởi, từ trung tâm chỗ, gợn sóng một vòng một vòng ra bên ngoài đẩy ra đi, sau đó thực mau, mặt nước phía

trên xuất hiện một người, đúng là không biết chạy đi nơi đâu Lý Tiểu Nguyệt.

Nàng thoạt nhìn như là ở cấp tốc chạy vội, không phải như nhân loại như vậy dùng hai chân chạy, mà là đôi tay hai chân cùng sử dụng, trên mặt đất nhanh chóng chạy vội. Nàng hiện tại bộ dáng thoạt nhìn càng thêm nghiêm trọng, ở tay nàng trên chân, trường ra màu vàng lông tóc, móng tay sắc nhọn, một trường miệng liệt đến lão đại, nước dãi không ngừng đi xuống lưu, bên trong sâm bạch hàm răng trở nên càng thêm sắc nhọn, một đôi dựng đồng cảnh giác đến nhìn bốn phía.

Nàng bộ dáng, thoạt nhìn càng như là một con cầu, người không người, cầu không cầu.

Nàng chạy đến một nửa, như là một mũi, vươn tay phiên một cái thùng rác, từ bên trong nhảy ra tới người khác vứt bỏ xương cốt cây gậy, lấy một loại cầu tư thái, cúi đầu gặm. Bên cạnh có chó hoang nhìn chăm chăm nàng, nàng liền ngẩng đầu, đối chúng nó nhe răng trợn mắt, sợ tới mức những cái đó chó hoang nức nở một tiếng, kẹp chặt cái đuôi liền chạy.

Việt Khê thấy nàng phía sau miêu cầu linh hồn, đã có hơn phân nửa dung nhập đi vào, trên người nàng sở xuất hiện miêu cầu tư thái, cũng càng ngày càng rõ ràng.

Việt Khê đột nhiên bắt tay vói vào chậu nước, chính là trong nước lại không có tay nàng, tay nàng như là thông qua này bồn thủy, tới chỗ nào đó.

Còn ở quỳ rạp trên mặt đất gặm xương cốt Lý Tiểu Nguyệt ngẩng đầu lên, đột nhiên nổi giận gầm lên một tiếng, xoay người hướng tới một phương hướng chạy tới. Nàng tứ chi cùng sử dụng, chạy lên tốc độ cực nhanh, tay chân thượng nguyên bản kiều nộn da thịt trở nên thô lệ, biến thành mềm mại thịt lót. Nàng có được miêu uyển chuyển nhẹ nhàng tư thái, sau lưng vừa giẫm, cả người liền nhẹ nhàng nhảy tới trên tường.

Việt Khê khẽ hừ một tiếng, nói: “Muốn chạy trốn?”

Nàng tay phải đột nhiên mãnh lực đưa tay về phía trước, sau đó hướng chậu nước ngoài hung hăng một xả. Triệu Lộ bộn họ bên tai truyền đến vô số miêu cầu tiếng kêu, càng nói đúng ra, là tiếng gầm gừ, này đó tiếng kêu phần nộ sắc nhọn, đâm vào người lỗ tai phát đau.

“Phanh!”

Một thứ trực tiếp từ chậu nước bên trong bị xả ra tới, sau đó bị Việt Khê ném xuống đất, mọi người nhìn chăm chú nhìn lại, người nọ thế nhưng chính là Lý Tiểu Nguyệt.

Việt Khê nàng thế nhưng từ chậu nước bên trong đem Lý Tiểu Nguyệt trao lại đây?

Ở đây những người khác biểu tình, đó là mộng ảo, hoàn toàn không thể tin tưởng, một màn này thật sự thật sự là quá không thể tưởng tượng.

Bị ngã trên mặt đất Lý Tiểu Nguyệt còn muốn động, Việt Khê vươn chân trực tiếp đạp lên nàng trên vai, Lý Tiểu Nguyệt lại cảm giác trên người như là bị đè ép một tòa núi lớn, căn bản không thể động dậy.

Lấy ra hoàng phù dán ở Lý Tiểu Nguyệt trên người, xem nàng toàn thân cứng đờ, hoàn toàn không thể động dậy, Việt Khê mới buông ra chân, xem nàng ngửa đầu hung hăng nhìn chăm chăm chính mình, trong miệng phát ra uy hiếp thanh âm, nhin không được nói: “Thật là sẽ cho ta thêm phiền..... Xem người bộ dáng này, thật đúng là cho rằng chính mình là một con mèo, một con cầu?”

Chờ Lý Tiểu Nguyệt khôi phục nguyên dạng, hồi tưởng chính mình hiện tại cái dạng này, sợ là hận không thể toàn tường phùng đi.

Triệu Lộ vẽ mặt hưng phấn nhìn Việt Khê, nói: “Việt Khê, vừa mới đó là cái gì, đó là cái gì? Người liền như thế nào, cầm một cái chậu nước, liền đem Tiểu Nguyệt a di trao lại đây.”

“..... Một chút thủ đoạn nhỏ mà thôi.” Việt Khê thuận miệng nói một câu, làm người đem nàng gọi bọn hắc chuẩn bị đồ vật cấp lấy lại đây.

Chu sa, bút lông!

Việt Khê cầm bút, lấy bút dính chu sa, bắt đầu ở Lý Tiểu Nguyệt trên người vẽ bùa. Màu đỏ tươi chu sa rơi xuống ở cái trán của nàng thượng, Lý Tiểu Nguyệt trong miệng liền lập tức phát ra một tiếng thống khổ thê lương tiếng kêu tới.

Này một tiếng, trực tiếp đâm vào những người khác lỗ tai âm âm vang lên, trong óc một mảnh dần dần.

Việt Khê nhìn về phía Triệu Lộ, ám đạo thất sách, hoàn toàn quên mất Triệu Lộ bọn họ đều là người thường, này đó miêu cầu tiếng kêu, đối nàng không có gì ảnh hưởng, chính là truyền tới người thường trong tai, rồi lại không giống nhau.

“Triệu Lộ, các người đi trước bên ngoài chờ xem.....” Nàng chỉ chỉ Triệu Lộ cái mũi, nói: “Người đổ máu.....”

Triệu Lộ một mặt, quả thực lau một phen huyết, dọa nàng nhảy dựng.

Nàng một chút cảm giác đều không có, như thế nào liền đổ máu?

Làm Triệu Lộ bọn họ rời đi, Việt Khê lại ở bốn phía dán tiêu thanh phù, bảo đảm thanh âm sẽ không truyền ra đi, lúc này mới dạo bước đi đến Lý Tiểu Nguyệt bên người. Nhìn Lý Tiểu Nguyệt trên người giãy giụa vặn vẹo linh hồn, nàng nhìn không được khẽ nhú mày.

Không biết sao lại thế này, bám vào người ở Lý Tiểu Nguyệt trên người những cái đó miêu cầu âm hồn, trên người oán khí càng trọng, ngay cả quỷ khí, cũng càng thêm dày đặc. Liền như vậy ngăn ngừn thời gian mà thôi, chúng nó cơ hồ toàn bộ dung tới rồi Lý Tiểu Nguyệt linh hồn, cùng linh hồn của nàng hoàn toàn dung hợp ở cùng nhau, phân không ra lẫn nhau tới.

Thật là phiền toái a!

Việt Khê cộng lại, lúc này, như thế nào cũng đến muốn cái đại hồng bao mới được, ít nhất muốn hai vạn khối bao lì xì!

Trên cao nhìn xuống nhìn Lý Tiểu Nguyệt, nếu là những người khác gặp được tình huống như vậy, thật là có chút không có cách. Chính là ai làm Lý Tiểu Nguyệt vận may, gặp được chính là nàng Việt Khê.

Giảo phá ngón trở, màu đỏ tươi máu toát ra tới, nàng đem dính huyết ngón trở ấn ở Lý Tiểu Nguyệt trên trán, sau đó chậm rãi đi xuống, lấy huyết vì dẫn, nàng ở trên người nàng chậm rãi họa ra một lá bùa tới.

*

Những người khác bị đuổi ra tới, Triệu Lộ một bên cầm khăn giấy lau chính mình cái mũi thượng huyết, một bên an ủi người bên cạnh, nói: “Dượng, ngài cứ yên tâm đi, Việt Khê nàng nhưng lợi hại, liền không có nàng không thể giải quyết sự tình, cho nên ngài liền an tâm đi.”

Tư Mệnh biểu tình có chút khó coi, hắc cười khổ nói: “Nếu thật là như vậy, vậy là tốt rồi..... Ngô!”

Nói đến một nửa, hắc đột nhiên che lại chính mình ngực, biểu tình trong nháy mắt trở nên có chút dữ tợn.

Triệu Lộ bị hoảng sợ, vội vàng duỗi tay đi dều hắt, hỏi: “Dượng, ngài không có việc gì đi?”

Tư Mệnh xua tay, ý bảo chính mình không có việc gì, nói: “Ta chính là có điểm mệt mỏi..... Xem ra, ta phải đi về trước nghỉ ngơi một chút.”

Triệu Lộ hỏi: “Muốn ta đỡ ngài trở về sao?”

Tư Mệnh nói: “Không cần, ta chính là đầu có điểm vướng.....”

Nhìn Tư Mệnh rời đi, Triệu Lộ nhin không được run lên, lẩm bầm nói: “Vừa rồi dượng biểu tình thật đáng sợ, hảo dọa người.”

*

Trong phòng, Việt Khê huyết một dính lên Lý Tiểu Nguyệt cái trán, trên người nàng những cái đó bám vào miêu cầu linh hồn, tức khắc liền có chút xôn xao lên, thật lớn âm khí từ kia máu tươi phía trên truyền tới, làm chúng nó khát vọng lại cảm thấy sợ hãi —— chỉ cần nuốt nốt này đó âm khí, chúng nó là có thể lớn mạnh lên!

Cơ hồ là khát vọng nháy mắt ngăn chặn lý trí, máu tươi bên trong mang theo âm khí, nhóm người này âm hồn, gấp không chờ nổi liền muốn đi hấp thụ, sau đó lại như là đụng phải cái gì nóng bỏng đồ vật, chúng nó phát ra một tiếng thét chói tai, trên người nhanh chóng bốc cháy lên màu đen ngọn lửa tới.

Việt Khê nhẹ giọng nói: “Không phải thứ gì, đều là có thể ăn.”

Đặc biệt là nàng Việt Khê đồ vật, liền tính là như vậy một chút âm khí, đối này đó âm vật tới nói, kia cũng không phải chúng nó có khả năng tham niệm.

“Di?” Việt Khê nhẹ di một tiếng, cả người triều sau nháy dưng, trên tay một đạo lôi phù trực tiếp quăng đi ra ngoài.

“Oanh!”

Màu tím điện xà ầm ầm đánh xuống, một cái thật lớn thân ảnh từ trên mặt đất chậm rãi nâng lên thân thể tới. Nó duỗi thân tứ chi, thân thể thập phần thật lớn, cơ hồ chiếm cứ toàn bộ nhà ở, xoã tung cái đuôi ở sau người đong đưa, trong miệng chảy ra nước dãi tới, nhỏ giọt trên mặt đất, lập tức phát ra ăn mòn “Xuy xuy xuy” thanh âm tới.

Đây là.....

“Đại cầu?” Việt Khê phát ra nghi vấn thanh âm.

Đại cầu: “.....”

Tuyết trắng đại cầu bộ dáng dữ tợn, trên người trải rộng màu đỏ quý dị hoa văn, hoa văn chớp động, kia chỉ đại cầu gầm rú một tiếng, hướng tới Việt Khê trực tiếp phác cản lại đây.

“Oanh!”

Triệu gia toàn bộ biệt thự kịch liệt run rẩy một chút, Triệu Lộ ngẩng đầu lên, cả kinh nói: “Động đất?”

Sau đó, trong phòng người liền nghe thấy thật lớn một tiếng pha lê rách nát thanh âm, một bóng người từ lầu hai nháy xuống, sau đó một cái thật lớn bạch cầu đi theo hạ xuống.

Trong phòng người vội vàng chạy ra, chờ thấy như vậy một màn, đều nhìn không được mở to hai mắt nhìn.

“Này..... Đây là thứ gì?”

Này chỉ bạch cầu thật sự là quá thật lớn, đứng ở nơi đó cơ hồ cùng chinh đồng biệt thự giống nhau cao lớn, che trời, cùng nó so sánh với, đứng ở nó trước mặt Việt Khê liền có vẻ phá lệ nhỏ bé, nếu không phải nhìn kỹ, căn bản là liền người đều nhìn không thấy.

“Đây là lang a!” Triệu phụ liếc mắt một cái liền nhận ra trước mắt “Đại bạch cầu” thân phận, này nơi nào là chỉ cầu a, rõ ràng chính là một con thật lớn bạch lang.

Bạch lang gắt gao nhìn chăm chăm Việt Khê, nhắc tới móng vuốt, bay thẳng đến Việt Khê ẩn xuống dưới. Nó tuy rằng hình thể thật lớn, chính là tốc độ lại rất mau, cặp kia đại móng vuốt đập xuống tới tốc độ càng là chớp mắt tức đến.

Hoàng phù bắn nhanh mà ra, nhẹ nhàng cộ qua bạch lang thân thể, dừng ở trên mặt đất. Chỉ thấy ở bạch lang bốn phía, năm trương màu vàng phù triện hiện lên một đạo linh quang, oanh một tiếng vang, vô số tím lôi từ trên trời giáng xuống, hung hăng bổ vào bạch lang trên người, thiếu chút nữa đem một con anh tuấn tiêu sái đại bạch lang cấp chém thành bạch lang làm.

Bạch lang nức nở một tiếng, thật lớn thân thể ầm ầm ngã xuống trên mặt đất.

Việt Khê vỗ vỗ tay, nói: “Quả nhiên nhiều chuẩn bị điểm hoàng phù vẫn là hữu dụng, ta dùng phù tạp, đều có thể đem người cấp tạp đã chết.”

Nàng híp mắt, ngẩng đầu nhìn về phía lầu hai nơi đó, mở miệng nói: “Ta đã sớm cảm thấy có điểm không thích hợp, Lý Tiểu Nguyệt trên người bám vào nhiều như vậy miêu a cầu a linh hồn, đây là bởi vì này đó miêu cầu chết thảm ở tay nàng thượng, này đó miêu cầu oán hận với nàng, cho nên vẫn luôn quấy lấy nàng. Nhưng là, có một chút không đúng, miêu cầu loại này tiểu động vật, cho dù chết, linh hồn lực lượng cũng khó có thể

cùng nhân loại so sánh với, rất khó ngưng tụ, nhưng là Lý Tiểu Nguyệt trên người này đó miêu cầu quỷ hồn quỷ khí lại không giống nhau.....”

“Chúng nó âm khí thật sự là quá nặng, thật giống như là có người ở cố ý nuôi dưỡng chúng nó, lớn mạnh chúng nó, làm chúng nó có thể càng mau cùng Lý Tiểu Nguyệt linh hồn dung hợp ở bên nhau..... Sau đó, Lý Tiểu Nguyệt biến mất lúc sau, ta lại một lần xác định, đích xác có người ở xúc tiến bọn họ linh hồn dung hợp. “

“..... Mà hết thầy này, đều là Tư tiên sinh người làm đi. Ta không rõ, thân là Lý Tiểu Nguyệt trưởng phu, người vì cái gì muốn làm như vậy?” Việt Khê nhàn nhạt hỏi.

Triệu Lộ bọn họ nghe thế, nhin không được mở to hai mắt nhìn.

Việt Khê lời này, thế nhưng là nói, Lý Tiểu Nguyệt trên người hết thầy, đều là trưởng phu của nàng Tư Mệnh việc làm?

“Việt tiểu thư, người thật đúng là có bản lĩnh.” Một tiếng cười khẽ, Tư Mệnh từ lầu hai nhảy xuống tới, ở hăn phía sau, còn đi theo Lý Tiểu Nguyệt, nói đúng ra, là linh hồn hoàn toàn cùng miêu cầu quỷ hồn hoàn toàn dung hợp ở cùng nhau Lý Tiểu Nguyệt.

Hiện tại Lý Tiểu Nguyệt, đã hoàn toàn không thể xưng là nhân loại, ở nàng trên người, toàn thân đều mọc đầy màu vàng mao, lưng uốn lượn, cả người giống như là thoái hóa giống nhau, dựa tứ chi hành tẩu, tay chân móng tay sắc nhọn, phía sau còn trường ra một cái thật dài cái đuôi,. Mà nàng gương mặt kia, cũng bị hoàng mao cấp bao trùm ở, lộ ra một đôi màu vàng dựng đồng tới, trên mặt giao tạp miêu cùng cầu bộ dáng, thậm chí còn có một con chim dạng, xem ra cuốn lấy nàng quỷ hồn, trừ bỏ miêu cầu, cũng có một ít điều.

Việt Khê nhìn nàng, nhin không được lắc lắc đầu, trong lòng có điểm bi phẫn.

Vừa rồi thừa dịp đại bạch cầu công kích nàng thời điểm, Tư Mệnh đã làm Lý Tiểu Nguyệt linh hồn cùng những cái đó miêu cầu linh hồn hoàn toàn dung hợp ở cùng nhau. Cái dạng này, hoàn toàn không cứu, này cũng liền đại biểu cho, nàng đại hồng bao, cũng không có!

Việt Khê hỏi: “Làm Lý Tiểu Nguyệt biến thành cái dạng này, đối Tư tiên sinh người có chỗ tốt gì? Phải nói, người vì cái gì phải tìm mọi cách, làm Lý Tiểu Nguyệt biến thành như vậy?”

Tư Mệnh duỗi tay nâng lên Lý Tiểu Nguyệt cằm, duỗi tay xoa xoa, kia Lý Tiểu Nguyệt lập tức lộ ra ngoan ngoãn biểu tình tới, phía sau cái đuôi lắc qua lắc lại, thậm chí còn vươn đầu lưỡi liếm liếm lòng bàn tay, như vậy, hoàn toàn chính là một con cẩu làm vể ta đây.

Tư Mệnh như là thực vừa lòng nàng dáng vẻ này, cười tủm tỉm nói: “Nhà ta tổ tiên là thợ săn, có thể sử dụng các loại động vật tiến hành đi săn. Thậm chí, sử dụng các loại động vật hồn phách, làm các loại sự tình. Tới rồi ta này một thể hệ, huyền thuật gì đó, kỳ thật đã thất truyền, ta nhìn sách cổ, tài học sẽ như vậy một chút. Sau đó ta liền nhịn không được tưởng a, nếu làm nhân loại cùng động vật linh hồn dung hợp ở bên nhau, như vậy uy lực có thể hay không càng cường một chút? Lúc này, Lý Tiểu Nguyệt liền tiến vào ta tầm mắt.”

Nói đến này, hắn như là nhớ tới cái gì làm hắn cảm thấy vui sướng sự tình, cười nói: “Lý Tiểu Nguyệt nữ nhân này, hư vinh ái mỹ, thậm chí còn có như vậy một chút không vì người biết tiểu yêu thích, đó chính là ngược đãi động vật..... Nàng từ trong lòng liền có chút biến thái, ở ngược đãi động vật thời điểm, sẽ từ trong lòng được đến nào đó khoái cảm. Ta nhìn đến nàng kia liếc mắt một cái, nhìn đến đi theo ở bên người nàng những cái đó miêu miêu cầu cầu quỷ hồn, ta liền biết, nàng là nhất thích hợp người.”

“Ta kỳ thật không có làm cái gì, chỉ là làm những cái đó bám vào ở trên người nàng những cái đó miêu miêu cầu cầu quỷ khí trở nên càng

cường đại một ít, làm chúng nó nỗ lực xâm chiếm thân thể của nàng, hơn nữa dung nhập linh hồn của nàng..... Hơn nữa, ta còn thành công!”

Hắn nhìn Lý Tiểu Nguyệt ánh mắt, mang theo vài phần thưởng thức cùng thỏa mãn, đây là hắn nhất vừa lòng tác phẩm.

“Này hết thấy đều tiến hành thật sự thuận lợi, bất quá vẫn là ra một chút tiểu ngoài ý muốn, đó chính là người!” Hắn nhìn về phía Việt Khê, lắc đầu, “Thiên hạ tu sĩ dữ dội nhiều, chính là chân chính có bản lĩnh, lại không mấy cái..... Bất quá còn hảo, tuy rằng ra điểm ngoài ý muốn, nhưng là lại là hữu kinh vô hiểm. Này hết thấy đều hoàn thành.”

Hắn cùng Lý Tiểu Nguyệt kết hôn 5 năm, mà này 5 năm tới, hắn che dấu rất khá, không có bất luận kẻ nào phát hiện hắn đối Lý Tiểu Nguyệt bất lương rắp tâm. Thậm chí là Lý Tiểu Nguyệt chính mình, đều trăm triệu không nghĩ tới, chính mình bên gối người, thế nhưng là một đầu sói đội lốt cừu, thời thời khắc khắc đều lấy thêm nhỏ dãi ánh mắt nhìn nàng.

Việt Khê nhìn hắn, thực nghiêm túc nói: “Người thật sự thực đáng sợ.”

Nói, nàng lấy ra di động tới.

Tư Mệnh nhìn hắn động tác, hỏi: “Người đang làm cái gì?”

Việt Khê lấy một loại xem ngốc tử ánh mắt nhìn hắn, đúng lý hợp tình nói: “Đương nhiên là gọi điện thoại báo nguy, vừa rồi người lời nói ta đều ghi âm. Gặp được người xấu, lão sư đã dạy chúng ta, muốn tìm cảnh sát thúc thúc.”

Tư Mệnh: “.....”

Ta sát!

Hắn suýt nữa bạo thô khẩu, Tu Giới sự tình, báo nguy này tính sự tình gì?

“Đi!” Hắn một lóng tay Việt Khê, thấp giọng phân phó nói.

Lý Tiểu Nguyệt rống lên một tiếng, trên mặt một mảnh dữ tợn, bay thẳng đến Việt Khê liền nhào tới. Nàng thân hình thật sự là quý dị đến cực điểm, tốc độ còn thực mau, trên tay móng vuốt sắc nhọn, một móng vuốt chụp đến trong hoa viên bể phun nước thượng, toàn bộ bể phun nước leng keng lang suy sụp đầy đất.

Việt Khê vài bước thối lui, rút ra một đồng phù triệu tới, một chút đều không chê lãng phí, bay thẳng đến nàng đầy trời rải đi.

Tư Mệnh từ từ nói: “Phù triệu? Xem ra Việt tiểu thư người là cái dùng phù cao thủ, chính là..... Lý Tiểu Nguyệt cũng không phải là quý, nàng là người, người phù đối nàng hữu dụng sao?”

Lý Tiểu Nguyệt còn chưa chết, tuy nói người không người quý không quý, nhưng là đích xác vẫn là một cái “Người”, rất nhiều phù triệu, đều là đối quý vật, càng nói đúng ra, là đối âm tà chi vật mới có thể có hiệu lực, nhưng là đối Lý Tiểu Nguyệt lại là không có gì dùng.

Việt Khê dương môi cười, nói: “Nhị lôi phù, âm sát dương sát thành lôi, quân người là người hay quý, bảo quân phách đến người liền mẹ đều không quen biết.”

Lưỡng đạo lôi điện âm âm rơi xuống, Lý Tiểu Nguyệt thống khổ kêu một tiếng, trên người da lông bị phách đến cháy đen.

Tư Mệnh biểu tình biến đổi, nói: “Cực phẩm linh phù?”

Lại một nhìn kỹ đi, Việt Khê ném kia một phen, thế nhưng toàn bộ đều là cực phẩm linh phù.

Tư Mệnh: “.....”

Liên tính không phải hăn, hăn nhìn đều cảm thấy đau lòng, cực phẩm linh phù, liên như vậy đương cái gì không cần tiền toàn sái đi ra ngoài? Đây là nhà ai bại gia tử a.

Lý Tiểu Nguyệt hiện tại tới nói, đã không xem như người, cũng không xem như quỷ, bình thường lời phù đối nàng tới nói là không có gì dùng. Chính là Tư Mệnh hoàn toàn không nghĩ tới, Việt Khê tạp toàn là cực phẩm linh phù, chỉ chốc lát sau, Lý Tiểu Nguyệt đã bị phù triệu tập đến hơi thở thoi thóp, xem đến Tư Mệnh một bùng máu đều phải nhổ ra.

“Dùng phù..... Ta xem người đến tốt cùng có bao nhiêu phù có thể dùng!” Tư Mệnh ánh mắt hung ác, duỗi tay từ trong túi lấy ra một cái màu đen túi tiền tới.

Hăn đem túi tiền vừa mở ra, bên trong cũng không biết trang thứ gì, tức khắc truyền ra tới quỷ khóc sói gào thanh âm.

Vô số âm quỷ từ túi tiền bên trong chui ra tới, bên trong thế nhưng đều là chút động vật quỷ hồn, cái gì miêu cầu xà chuột, liên ếch xanh đều có. Này đó quỷ hồn trên người quỷ khí thực trọng, cũng không biết bị Tư Mệnh nuôi dưỡng bao lâu, trên người oán khí âm khí thực trọng.

Tư Mệnh chỉ vào Việt Khê phân phó nói: “Ăn nàng!”

Một đồng âm quỷ, bay thẳng đến Việt Khê phác lại đây.

“..... Đây là rắn chuột một ồ?” Nhìn triều chính mình đánh tới mấy thứ này, bên trong xà a chuột a đều có, Việt Khê nhin không được nói.

Mấy thứ này tuy rằng tiểu, nhưng là không chịu nổi số lượng nhiều, tụ tập ở bên nhau, kia cổ quỷ khí cũng là thập phần trọng. Có thể sử dụng nhiều như vậy vật nhỏ, cái này Tư Mệnh, xem ra cũng là có điểm bản lĩnh.

Đem một phen phù triện tạt xong, Việt Khê đuổi tay ở trong túi đào đào, đào cái không.

Tư Mệnh đắc ý cười nói: “Như thế nào? Phù dùng hết? Không có phù, ta xem người hiện tại làm sao bây giờ! Ta xem người, người vẫn là ngoan ngoan bị ta các bảo bối cấp ăn luôn đi, người như vậy bản lĩnh tu sĩ, huyết nhục khẳng định cũng là đại bổ chi vật.”

Việt Khê nhìn chăm chú vào này đó vật nhỏ, tuy nói chúng nó thể tích đều không lớn, nhưng là trên người huyết tinh khí lại một chút đều không thấp, cũng không biết Tư Mệnh rốt cuộc uy chúng nó nhiều ít huyết nhục.

“Ta dùng phù chỉ là bởi vì phù triện sử dụng tới phương tiện, chỉ cần dùng sức tạt là đến nơi, kia cũng không phải là tỏ vẻ, ta chỉ biết dùng phù!” Việt Khê hừ nhẹ một tiếng, nàng liếm liếm môi, lẩm bẩm nói: “Vẫn là lần đầu tiên ăn động vật âm hồn, hương vị cũng không biết là thế nào.....”

Theo nàng giọng nói rơi xuống, nàng khước mắt một đạo kim sắc hoa văn chớp động, trên người âm khí tức khắc đại thịnh, liền nàng một người, lại trực tiếp đem trước mắt nhóm người này vật nhỏ trên người âm khí, toàn bộ đều cấp áp xuống đi, thậm chí còn ẩn ẩn ở căn cốt chúng nó âm khí.

Tư Mệnh đồng tử co rút lại, không thể tin tưởng nói: “Sao có thể?”

Người thường sao có thể có như vậy cường đại âm khí?

Việt Khê sần vẳng bước chậm giống nhau, trực tiếp đuổi tay một trảo, cũng không xem bắt được cái gì, trực tiếp liền hướng trong miệng tặc, những cái đó quý hồn dừng ở nàng trong tay, trực tiếp liền biến thành một đám màu đen tiểu quang điểm, bị nàng nhét vào trong miệng, nuốt ăn nhập bụng.

Tư Mệnh nhìn một màn này, tay chân có chút lạnh cả người, ý thức được tình huống không đúng, hẩn xoay người đã muốn đi.

Việt Khê cười một tiếng, đáy mắt thần sắc quý quyết, một cái tơ hồng từ trong tay vút ra, trực tiếp một dây thừng đánh vào Tư Mệnh trên người. Hẳn cả người kêu thảm thiết một tiếng, chỉ cảm thấy bị tơ hồng đụng tới địa phương, như là bị bàn ủi cấp đụng phải giống nhau, nóng bỏng không thôi.

Hắn nhìn kỹ, mới phát hiện kia tơ hồng thượng, lại là hệ một đám hình tròn khổng phương đồng tiền, kia đồng tiền đánh vào hắn trên người, lập tức để lại một đám hình tròn khổng phương dấu vết.

Loại này thượng năm đầu đồng tiền, tự thân liền mang theo trừ tà hàng yêu khí, uy lực không tầm thường. Bị thứ này đánh vào trên người, đánh tới trực tiếp chính là linh hồn, linh hồn bị quất, kia tự nhiên là thống khổ không thôi.

Tư Mệnh phát hiện, chính mình có thể là đá tới rồi ván sắt!

Việt Khê đi tới, cúi đầu nhìn hắn.

Tư Mệnh xem nàng phía sau, kia một đám vật nhỏ, đã sớm bị bị dọa đến túng thành một đoàn, một đám ôm ở cùng nhau, ly đến Việt Khê rất xa, càng đừng nói chạy tới cứu hắn cái này chủ nhân.

Tư Mệnh: “.....”

Đồ vô dụng!Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 53

Dem Tư Mệnh bắt lấy, ở đối phương không thể tưởng tượng ánh mắt bên trong, Việt Khê quyết đoán lại lưu loát báo cảnh, thập phần có tốt đẹp thị dân cơ bản tu dưỡng.

Tư Mệnh trừng lớn đôi mắt, nhìn Việt Khê thực nghiêm túc đối diện thoại kia đầu cảnh sát nói: “..... Ta phát hiện có người tiến hành nhân thể phi pháp nghiên cứu..... Đúng vậy, ta đã đem đối phương bắt được.....”

Tư Mệnh: “.....”

Người con mẹ nó như thế nào không ấn kịch bản ra bài? Mặc hăn tự nhận là chính mình giáo dưỡng lại hảo, đều nhin không được ở trong lòng bạo thô khẩu. Hoàn toàn bị Việt Khê này tao thao tác cấp kinh tới rồi. Tu Giới tu sĩ, có thể nói là đã cùng người thường bất đồng, cho nên các tu sĩ chi gian sự tình cơ hồ đều là ẩn trên đường quy củ tới, nào có giống Việt Khê như vậy, trực tiếp báo nguy a.

Người này không phù hợp trên đường quy củ a!

Việt Khê vô tội nhìn hăn, nói: “Ta lại không phải các người trên đường người, ta chỉ là một cái thực bình thường cao tam học sinh mà thôi.”

Tư Mệnh: “.....”

Nhận được báo nguy điện thoại cảnh sát thực mau liền tới rồi, chờ thấy bị một cái hệ đồng tiền tơ hồng bó trụ Tư Mệnh, bọn họ có điểm ngốc, đây là nháo đến nào vừa ra a? Chờ thấy ghé vào một bên Lý Tiểu Nguyệt thời điểm, càng là hoảng sợ —— đây là thứ gì?

Lý Tiểu Nguyệt hiện tại bộ dáng có thể nói là người không người quý không quý, rõ ràng là nhân loại thân thể, chính là trên người lại bao trùm màu vàng lông tóc, vừa mới bắt đầu cảnh sát nhóm còn tưởng rằng nàng là xuất hiện cái gì sự lại giống, chính là lại vừa thấy nàng kia trương kỳ quái mặt, chỉ cảm thấy trên người nổi da gà đều phải đi lên, đã đáng sợ, còn có chút ghê tởm.

Gương mặt kia, đã như là cầu, lại như là miêu, bên trong tựa hồ còn mang như vậy điểm loài chim bộ dáng, hoàn toàn chính là chẳng ra cái gì cả, duỗi tay còn dài quá một cái màu vàng cái đuôi.

Có cảnh sát muốn đi chạm vào nàng, Lý Tiểu Nguyệt lập tức chi trước trên mặt đất nhẹ nhàng gãi, ánh mắt cảnh giác nhìn bọn họ, từ trong cổ họng phát ra uy hiếp gầm nhẹ thanh. Cảnh sát nhóm hoàn toàn tin tưởng, nếu bọn họ có cái gì hành động, Lý Tiểu Nguyệt tuyệt đối sẽ trực tiếp bạo lên công kích bọn họ.

“..... Này, này như thế nào như là một con cầu a?” Có cái tuổi trẻ nữ cảnh sát nhìn không được lắm lắm, nhà nàng dường một con cầu, gặp được người xa lạ, chính là này phó phản ứng.

Một cái mặt nộ cảnh sát thấy Tư Mệnh trên người tơ hồng, hai mắt sáng ngời, duỗi tay ngăn lại những người khác, trực tiếp ngồi xổm Tư Mệnh trước mặt, không thể tin tưởng lắm lắm nói: “Ngũ Đế tiền, vẫn là đại Ngũ Đế tiền..... Tần nửa lượng, Hán niên thù, Đường triều Khai Nguyên thông bảo, cùng với Tống triều Tống nguyên thông bảo còn có Minh triều Vĩnh Nhạc thông bảo!”

Nói xong lời cuối cùng, hắt một khuôn mặt bởi vì kích động trở nên đỏ bừng. Hiện giờ trên thị trường lưu thông Ngũ Đế tiền, phần lớn đều là tiểu ngũ đế tiền, cũng chính là Thuận Trị, Khang Hi, Ung Chính, Càn Long còn có Gia Khánh thông bảo, mà đại Ngũ Đế tiền, đó là chân chính khó gặp.

Này tiểu cảnh sát trong nhà chính là làm có quan hệ đồ cổ sinh ý, cho nên đối Ngũ Đế tiền hiểu biết thâm hậu, hiện giờ nhìn như vậy trên quý Ngũ Đế tiền, đã bị như vậy tùy tiện tiện mặc ở tư hồng bên trong, còn bị người lấy tới bó người, trong lòng kia kêu một cái đau a.

“Này, này thật là, phí phạm của trời a!” Hắt quả thực liền phải dậm ngực dậm chân.

Cảnh sát nhóm cùng Việt Khê bọn họ can thiệp, ra mặt Triệu phụ, đem sự tình chân tướng đều nói rõ ràng, tuy rằng có chút không thể tin tưởng, nhưng là phát sinh ở Lý Tiểu Nguyệt trên người sự tình, thật là vượt qua người thường nhận tri phạm vi.

“..... Người là nói, nàng cái dạng này, là bởi vì linh hồn của nàng bên trong dung nhập mặt khác động vật linh hồn?” Cảnh sát cảm thấy không thể tưởng tượng, trong lòng cũng không tin tưởng.

Triệu phụ nhìn Việt Khê liếc mắt một cái, nói: “Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, ta cũng sẽ cùng các người giống nhau, không muốn tin tưởng. Chính là, hai ngày này phát sinh hết thảy, ta đều là tận mắt nhìn thấy, cho nên ta có thể nghiêm túc nói cho các người, đây là thật sự.”

Cảnh sát khẽ gật đầu, bọn họ làm không ít án tử, trong đó có rất nhiều đều là dùng lẽ thường nói không rõ, cho nên tiếp thu năng lực nhưng thật ra man cường.

Dem sự tình hiểu biết rõ ràng, bọn họ liền chuẩn bị đem người cấp mang đi.

Bên kia Việt Khê đi đem Tư Mệnh trên người tơ hồng thu trở về, tơ hồng thượng treo năm cái đồng tiền hơi hơi đong đưa, vừa rồi chính là này năm cái đồng tiền đánh đến Tư Mệnh thiếu chút nữa thần hồn chia lìa, hồn phách đều thiếu chút nữa bị đánh bay đi ra ngoài, cho nên thấy nàng đem thứ này thu hồi đi, nhin không được thật dài nhẹ nhàng thở ra.

Nói thật, hãn tình nguyện mang còng tay, cũng không muốn bị thứ này cấp cột lấy.

Ngũ Đế tiền bản thân chính là Linh Khí, kiêm cụ đế vương chi khí, có trừ tà trấn trạch hóa sát hiệu quả, nếu là hồn phách bị thứ này đánh trúng, trực tiếp liền sẽ hồn phi phách tán, tiêu tán với vô.

Tư Mệnh cũng không nghĩ tới, Việt Khê thế nhưng còn có loại này thứ tốt.

Hơn nữa, nha đầu này, thế nhưng thật đúng là ghi âm!

“Thứ này, có thể làm ta sờ sờ sao?” Mặt nộ cảnh sát mắt trông mong nhìn Việt Khê trong tay Ngũ Đế tiền, mắt thèm thật sự.

Việt Khê xem hãn này biểu tình, trong lòng vừa động, nhỏ giọng hỏi: “Thứ này, thực đáng giá sao?”

Cảnh sát hưng phấn nói: “Há ngăn là đáng giá, đại Ngũ Đế tiền, hiện tại trên thị trường hoàn toàn nhìn không thấy, đây là vật báu vô giá, là quốc bảo a!”

Việt Khê: “.....”

Nàng hít một hơi thật sâu, thật cẩn thận đem tơ hồng phủng ở trong tay, sau đó nàng nhìn cảnh sát liếc mắt một cái, có chút luyến tiếc, thập phần keo kiệt nói: “Chỉ cấp xem, không cho sờ.”

Thực đáng giá đồ vật a, nếu là cho nàng sờ hồng rồi làm sao bây giờ?

Cảnh sát: “.....” Sớm biết rằng liền nói không đáng giá tiền, nói không chừng còn có thể sờ lên hai móng vuốt.

Cảnh sát hiểu biết sự tình trải qua, nhìn Lý Tiểu Nguyệt, có chút khó làm. Lý Tiểu Nguyệt bộ dáng này, thoát nhìn chính là hoàn toàn không thể cùng bọn họ hợp tác bộ dáng, đối bọn họ công kích tính cũng cao, vừa rồi bọn họ đi bắt Tư Mệnh, nàng trực tiếp liền phác đi lên, một móng vuốt chụp trên mặt đất, trên mặt đất nháy mắt nứt ra một khối to địa phương.

Cảnh sát nhóm trong lòng nghĩ mà sợ, này một móng vuốt nếu là chụp ở nhân thân thượng, kia nhưng đến không được.

Việt Khê cầm một lá bùa dán ở Lý Tiểu Nguyệt trên người, tràn ngập công kích tính Lý Tiểu Nguyệt lúc này mới an tĩnh lại, cả người quỳ rạp trên mặt đất, giống như là một con động vật giống nhau.

“Việt Khê, Tiểu Nguyệt a di như vậy, còn có thể cứu sao?” Triệu Lộ hỏi.

Việt Khê lắc đầu, nói: “Nàng cùng những cái đó động vật linh hồn đã hoàn toàn dung hợp ở cùng nhau, bởi vì chúng nó là bị Lý Tiểu Nguyệt ngược đãi mà chết, cho nên chúng nó trong lòng tràn ngập phần nộ cùng oán hận..... Nếu ngành muốn tách ra tới, Lý Tiểu Nguyệt linh hồn cũng sẽ đã chịu thương tổn.”

“Nói cách khác, Lý Tiểu Nguyệt, sẽ vĩnh viễn biến thành cái dạng này?”

“..... Nàng sẽ biến thành dáng vẻ này, tuy rằng rất lớn nguyên nhân là Tư Mệnh ở phía sau biên quạt gió thêm củi, nhưng kỳ thật cũng là nàng gieo gió gặt bão. Là nàng ngược đãi những cái đó động vật, mới có thể làm Tư Mệnh tìm được cơ hội. Liền tính không có Tư Mệnh, nàng sớm hay

muộn cũng sẽ đã chịu vài thứ kia trả thù.” Việt Khê nhàn nhạt nói, trong giọng nói không chút để ý.

Từ Triệu Lộ cái kia góc độ nhìn lại, có thể thấy nàng xinh đẹp sừng mặt, xinh đẹp đến có chút tinh xảo hoàn mỹ, mang theo vài phần không chân thật thả lạnh băng hương vị, nàng tựa hồ áp đảo mọi người phía trên.

“Người đang xem cái gì?” Việt Khê quay đầu tới, chú ý tới nàng ánh mắt, nhin không được hỏi.

Triệu Lộ phục hồi tinh thần lại, lập tức cười cười, nói: “Chỉ là cảm thấy, Việt Khê người thật là lợi hại a.”

Việt Khê chớp chớp mắt, thở dài, nói: “Lại lợi hại, khảo thí cũng khảo không đạt tiêu chuẩn.”

Triệu Lộ nhin không được phụt một tiếng cười, nháy mắt liền cảm thấy, cái gì lạnh băng không lạnh băng, kia toàn bộ đều không có, có chỉ là trước mắt tồn tại người này mà thôi.

*

Tuy nói Lý Tiểu Nguyệt cùng Tư Mệnh đều tiến nhà giam, Việt Khê vẫn là được đến một cái đại hồng bao, bên trong ước chừng có hai mươi vạn đồng tiền.

Triệu phụ mỉm cười xem nàng, nói: “Chuyện này ít nhiều người ra tay, bằng không còn không biết nháo thành bộ dáng gì..... Còn có lần trước Triệu Lộ sự tình, cũng đến cảm ơn người, nha đầu này tính tình lỗ mãng, về sau còn phải người nhiều hơn đảm đương một ít.”

Việt Khê cầm đại hồng bao vui rạo rức, nguyên bản nghĩ có thể lấy cái một ngàn lượng ngàn liền không tồi, không nghĩ tới có nhiều như vậy.

Triệu phụ nhìn nàng vui mừng lộ rõ trên nét mặt bộ dáng, nhin không được bật cười, hăn nghĩ nghĩ, nói: “Kỳ thật, lần sau người muốn bao lì xì..... Có thể lớn hơn nữa một ít.”

Việt Khê ngây thơ nhìn hăn, tựa hồ không rõ hăn đang nói cái gì.

Quả nhiên vẫn là cái hài tử a!

Đối thượng như vậy một đôi mắt, thân là thượng nhân Triệu phụ đều có chút ngượng ngùng, sau đó lôi kéo Việt Khê cho hăn truyền thụ một chút kinh nghiệm, nghe được Việt Khê sững sốt sững sốt, liên tục gật đầu, liền kếm lấy cái tiểu sách vở đem hăn theo như lời đều nhớ kỹ.

Sự tình làm tốt, Việt Khê cũng không ở Triệu gia ở lâu, tuy nói Triệu Lộ vẫn luôn lưu nàng xuống dưới ăn cơm, bất quá đều bị nàng cự tuyệt.

“Nhà ta còn có người chờ ta.” Nàng chậm rì rì nói, trong mắt mang theo rõ ràng ý cười.

Rời đi thời điểm, nàng quay đầu nhìn Triệu gia người một nhà thân ảnh, nhin không được cười cười. Thật tốt a, người một nhà, đều ở bên nhau, bất quá nàng cũng là có người nhà, nhà nàng còn đặc biệt náo nhiệt.

Tối hôm qua không về nhà, chờ trở về, tiểu người giấy nhóm lại muốn nhắc mãi!

Việt Khê trong lòng nghĩ, bất quá chờ nàng trở về, nhưng thật ra ở cửa thấy Hàn Húc, đối phương ngồi ở cửa, một đôi chân dài về phía trước duỗi, ánh mắt dừng ở phía trước, quang mang chiếu vào hăn đáy mắt, như là có ánh mặt trời ở lập loè giống nhau.

Việt Khê đi qua đi, theo hăn ánh mắt nhìn lại, nhìn đến đối diện kia cây thượng có cái tổ chim, có mấy chỉ mới vừa phá xác chim nhỏ ở kia riu rít kêu, tiếng kêu cũng là nộn nộn.

“Ta đoán người cũng nên đã trở lại.” Hàn Húc đứng dậy, vỗ vỗ hông phía sau tro bụi, cười mở miệng nói.

Việt Khê cầm chìa khóa mở cửa, một bên hỏi: “Quay đầu lại ta cho người lấy một phen chìa khóa hảo..... Người có thể kêu tiểu người giấy nhóm cho người mở cửa.”

Hàn Húc liền cười, không nói chuyện.

Hai người đi vào, Hàn Húc hỏi: “Triệu Lộ sự tình trong nhà xử lý tốt?”

Việt Khê gật đầu, dăm ba câu đem sự tình cấp nói, cuối cùng nói: “..... Ta đem hắc nói ghi âm, cuối cùng gọi điện thoại báo nguy.”

Nghe thế, Hàn Húc thật sự là nhin không được cười một chút, vị kia Tư Mệnh, thật đúng là xui xẻo.

Việt Khê nga một tiếng, đột nhiên nhớ tới cái gì, duỗi tay bắt tay trên cổ tay quần lấy tơ hồng gỡ xuống tới đưa cho hắc, nói: “Này năm cái đồng tiền là ở lão nhân lưu lại tạp vật trung tìm được, người bản thân liền một thân công đức, cầm cái này, có thể đem nó uy lực trăm phần trăm đều cấp phát huy ra tới.....”

Nói, nàng đánh giá một tịch Hàn Húc, như suy tư gì nói: “Người đời trước, khả năng vẫn là cái trong hoàng thất người, thân mang theo điểm tử kim chi khí, này cũng chính là đế vương chi khí..... Này năm cái đồng tiền, thân dính đế vương chi khí, người dùng để phòng thân nhất thích hợp bất quá.”

Hàn Húc ngón tay vuốt ve trong tay đồng tiền, này đồng tiền bên trên còn dính Việt Khê trên người nhiệt độ cơ thể, một mảnh ấm áp, vô cố làm nhân tâm để nhũn ra.

Ngón tay xẹt qua bên trên dấu vết, Hàn Húc cười đem đồ vật nhận lấy, thấp giọng nói: “Sư phụ, người biết này năm cái đồng tiền giá trị nhiều ít sao?”

Việt Khê: “..... Nghe người ta nói, hình như là cái gì vật báu vô giá. Người đừng nói nữa, lại nói ta liền luyện tiếu đưa người a.”

Hàn Húc lập tức đem tơ hồng hệ ở trên tay, cười nói: “Đưa ra đi đồ vật, nơi nào còn có thu hồi đi đạo lý?”

Việt Khê thập phần không tha nhìn kia Ngũ Đế tiền liếc mắt một cái, đây đều là tiền a.

“..... Nói trở về, người đời trước là cứu vớt toàn bộ địa cầu sao, trên người công đức như vậy trọng.” Việt Khê trước nay liền chưa thấy qua so với hắc công đức còn muốn trọng người, tầng tầng kim quang bao trùm ở hắc trên người, nếu là không che chắn rớt, đôi mắt đều đến lóa mù.

Nàng đột nhiên lại để sát vào Hàn Húc, có chút kỳ quái hỏi: “Trên người của người công đức, có phải hay không lại nhiều?”

Hàn Húc nói: “Phải không? Ta nhưng thật ra nhìn không thấy, sư phụ người thật lợi hại.”

Việt Khê không nghĩ ra cũng liền không thèm nghĩ, dù sao công đức trọng, đối Hàn Húc cũng là rất có chỗ tốt.

“Nói như vậy, quý quái đặc biệt sẽ ưu ái những cái đó trên người có công đức người, nếu là có thể ăn bọn họ, như vậy tu vi sẽ bạo trưởng, nhưng là người lại bất đồng.....” Việt Khê nhìn về phía hắc, “Người công đức thật sự là quá nặng, cái nào quý quái không có mắt tương đối với người động thủ, kia không khác là thiêu thân lao đầu vào lửa.”

“Trách không được, ta từ nhỏ đến lớn vận khí đều đặc biệt hảo.” Hàn Húc nhìn dáng vẻ nhưng thật ra một chút đều không thềm để ý cái gì công đức.

Việt Khê gật đầu, nói: “Người người như vậy, vận khí khẳng định sẽ hảo, ngay cả người bên cạnh người vận khí cũng sẽ đi theo biến tốt.”

“Kia sư phụ vận khí của người có hay không biến hảo? Nói như thế nào, người đều là ta thân cận nhất người.” Hàn Húc hỏi.

“Có a.....” Việt Khê thoát nhìn thập phần cao hứng, nói: “Từ trở thành sư phụ người lúc sau, ta phát hiện ta môn lựa chọn đề, chính xác xác suất biến cao, vận khí khẳng định là biến hảo.”

Hàn Húc: “..... Kia, vậy là tốt rồi.”

Có như vậy trong nháy mắt, hân thế nhưng không biết nên nói cái gì.

“Di?” Bên kia Việt Khê đột nhiên kinh dị một tiếng, cầm di động xoát một chút, có chút kỳ quái nói: “Ta trong tiệm, như thế nào nhiều nhiều như vậy đơn tử?”

Hàn Húc thò lại gần xem, hỏi: “Cái gì?”

Việt Khê đem điện thoại đưa qua, nói: “Người xem, trong tiệm nhiều vài cái đơn tử, hơn nữa mua đều là cực phẩm linh phù..... Đây linh phù một trương năm mươi vạn, còn có một trăm vạn, vẫn là Bạch Tề Tinh cho ta định giá cả, này giá cả, thế nhưng thật sự có coi tiền như rác tới mua a.”

Đang nói, nàng hậu trường lại lục tục nhiều mấy cái đơn tử.

Hàn Húc nhin không được cười, nói: “Xem ra cũng là có biết hàng người.”

Ngày này Việt Khê hậ trường vẫn luôn đều leng ka leng keng vang, chờ tới rồi buổi tối, hạ đơn thêm lên liền có mấy chục cái, thô thô tính đi, nằng ngày này thu vào liền mau hơn một ngàn vạn.

Việt Khê chỉ cảm thấy, giống năm mơ giống nhau a, bất quá bộ dáng này, đảo như là đảo bảo đột nhiên trườ, bằng không sao có thể sẽ đột nhiên có nhiều người như vậy mua nằng phù? Nằng cửa hàng mười ngày nửa tháng đều khó có thể khai trương một lần.

Chờ tới rồi ngày hôm sau, nằng nhận được Bạch Tề Tinh điện thoại, nghe hẳn vừa nói, mới biết được ngày hôm qua những cái đó hạ đơn đặt hàng người đều là hẳn đề cử tới.

“..... Lần này chúng ta thiếu chút nữa liền mất mạng đã trở lại, ít nhiều Việt Khê người cho ta những cái đó phù, bằng không người đều không thấy được.” Điện thoại kia đầu, Bạch Tề Tinh đại phun nước đắng, “Người không biết này mấy tháng ta quá chính là ngày mấy, còn hảo có ở người nơi đó mua linh phù. Này không, vừa ra tới tất cả mọi người đều lột tay áo muốn ở người kia mua phù.”

Việt Khê có chút kinh ngạc: “Là người giới thiệu tới a?”

Bạch Tề Tinh ừ một tiếng, nói: “Vừa mới bắt đầu những người đó còn không tin ta, còn khinh bỉ ta. Hừ, nếu không phải ta, bọn họ đều không thể tồn tại ra tới. Đúng rồi, ta ca còn làm ta cho người nói lời cảm tạ, chờ lần này trở về, ta cho người cùng Hàn Húc mang điểm thổ đặc sản tới..... Ta lần này ở trong núi chính là đảo không ít thứ tốt, dã sơn tham, hà thủ ô, chờ ta lấy về tới cấp người ăn.”

Kia đầu Bạch Tề Tinh lải nhải nói cái gì, phía sau hẳn đột nhiên nhớ tới cái gì, nói: “Đúng rồi, Việt Khê, các người thành phố A bên kia lần này cũng có Thiên Sư Minh làm thí điểm nơi làm thí điểm đi, người nếu không đi thử thử?”

Thiên Sư Minh?

Nghe thấy cái này tên, Việt Khê nhưng thật ra cảm thấy có điểm quen tai, nàng giống như ở nơi nào nghe được quá.

“Thông qua Thiên Sư Minh thí nghiệm, người là có thể trở thành thiên sư, sau đó đạt được tích phân, tích phân có thể đổi lấy rất nhiều đồ vật..... Đúng rồi, Việt Khê người hiện tại là cao tam đi, ta nhớ rõ, Thiên sư Minh ở các đại trường cao đẳng đều có chiêu sinh danh ngạch, nếu người thông qua Thiên Sư Minh khảo hạch, là có thể bị có chút đại học đặc chiêu.” Bạch Tề Tinh ở điện thoại bên kia gãi gãi đầu, “Ai, ta thành tích cũng không tốt, may mắn ta là thiên sư, bằng không liền đại học cũng chưa đến đọc.”

“Ân?” Việt Khê cảm thấy chính mình giống như nghe được cái gì khó lường tin tức, “Người là nói, Thiên Sư có thể có cơ hội vào đại học?”

Bạch Tề Tinh nói: “Đúng vậy, người cũng biết, người này a, một phương diện am hiểu một phương diện liền không am hiểu, rất nhiều thiên sư chuyên chú tu hành, học tập thành tích cũng không tốt lắm, Thiên Sư Minh dù sao cũng phải nghĩ cách đi. Ngô, cuối cùng Thiên Sư Minh cùng các đại trường cao đẳng đạt thành hiệp nghị, nếu có thể thông qua mấy hạng khảo hạch, là có thể được đến trường học nội chiêu danh ngạch. Tổng không thể, làm thiên sư nhóm đi ra ngoài đều là sơ cao trung tốt nghiệp đi, nói ra đi nhiều mất mặt a.”

Càng nghe càng khô hai mắt càng lượng, chờ treo điện thoại lúc sau, nàng liền gấp không chờ nổi liền mở ra máy tính, đăng nhập Thiên Sư Minh official website đi xem xét cụ thể tin tức.

“Tu mình tu tâm tu thân”

Đưa vào địa chỉ web, trên màn hình máy tính đầu tiên là lâm vào một mảnh hắc ám, sau đó máy tính giao diện thượng biểu hiện như vậy sáu cái

màu trắng chữ to, chữ viết tan rã, một cái xa lạ trang web xuất hiện ở nàng trước mắt.

Này liền như là một cái bình thường Tieba giao diện giống nhau, vô số thiệp từ từ hạ, rất là rõ ràng, chỉ là tiêu đề cùng bình thường Tieba không giống nhau, nếu là một cái thờ phụng khoa học phát triển xem người đi vào nơi này tới, tuyệt đối một giây muốn gọi điện thoại báo nguy, cử báo phong kiến mê tín.

Thượng vàng hạ cám thiệp Việt Khê đều lược quá, chuyên chú tìm kiếm thiên sư minh khảo hạch tin tức, cuối cùng ở trí đỉnh thêm tinh địa phương tìm được thiệp, kia thiệp thượng còn có một cái “hot” tiêu chí.

“2020 năm, Thiên Sư Minh khảo hạch thông tri”!

Việt Khê quét xuống dưới, ở thiệp bên trong thấy thành phố A tên, phía sau bám vào thời gian địa điểm, nàng chạy nhanh nhớ xuống dưới, cân nhắc kia một ngày đại khái muốn xin nghỉ.

Chờ đem này đó làm xong, nàng duỗi tay kéo lấy một cái tiểu người giấy, hung hăng ở nó trên má hôn một cái, nói: “Tiểu ngũ a, ta có thể vào đại học!”

Tiểu ngũ là cái then thùng người giấy, bị nàng hôn một cái, che lại mặt ở kia nói thầm nói: “Ai nha, Việt Khê hôn ta, hôn ta, hảo then thùng hảo then thùng a.”

Mặt khác người giấy thấy thế, một đám không hài lòng, lôi kéo Việt Khê ống quần, la hét cũng muốn thân, Việt Khê không có biện pháp, không cái bế lên tới đều hôn một cái, liền người già tác phong tiểu tử cũng chưa buông tha.

Tiểu tử chậm rì rì nói: “Nam nữ thụ thụ bất thân a.....”

Đáng tiếc, Việt Khê đã quay đầu tiếp tục đi xem thiệp. Ở cái kia thông tri thiệp phía dưới, đã cái nổi lên cao lều, rất nhiều người đều đang tiến hành kịch liệt thảo luận.

“Thành phố B thiên sư khảo hạch, cử cái tay, tổng cảm thấy ta năm nay muốn thi không đậu a.”

“Nghe nói Hàn gia, Chu gia còn có Phạm gia thiên tài cũng muốn tham gia lần này khảo hạch, ta cảm thấy ta xong rồi.”

“Trên lầu đến, người nói chính là Hàn gia Hàn Từ Tuyết, Chu gia Chu Tranh cùng Phạm gia Phạm Đạc sao? Nếu là bọn họ, ta lựa chọn tử vong.”

“Ha ha ha, lúc này đây khảo hạch quả thực chính là Tu La tràng a, hơn nữa, này ba cái thiên tài, còn đều là thành phố A địa điểm thi, vì thành phố A các thí sinh châm nển.”

“Còn hảo, còn hảo, ta là M thị, cảm giác tránh thoát một kiếp a.”

Thành phố A, thành phố A còn không phải là nàng nơi này sao?

Thành phố A cân nhắc, nhìn ba người kia tên, đảo cũng không để ở trong lòng, dù sao lúc này đây khảo hạch nàng là nhất định phải quá, nàng nhất định có thể vào đại học. Nguyên bản nàng đều làm tốt thi không đậu đại học, đi ra ngoài bán dưa hấu chuẩn bị, không nghĩ tới liễu ánh hoa tươi lại một thôn a.

*

Ngày hôm sau đi trường học thời điểm, Việt Khê cùng Hàn Húc nói tin tức này, một bên ăn hân từ trong nhà mang đến bánh quy nhỏ, một bên nói: “Ít nhiều Bạch Tề Tinh, bằng không ta thật đúng là không biết thiên sư còn có chỗ tốt này..... Ai, đêm qua ta rất cuộc nhớ tới ta vì cái gì cảm

thấy Thiên Sư Minh quen tai, lão nhân đã từng cùng ta nói rồi, giống như hẳn trước kia cũng là Thiên Sư Minh người.”

Hàn Húc an tĩnh nghe, chờ nàng nói xong mới hỏi: “Sư phụ người muốn tham gia sao? Ta đây cũng cùng người cùng nhau đi.”

Việt Khê đương nhiên nói: “Người khẳng định muốn cùng ta cùng nhau a, nghe nói đương thiên sư lúc sau, liền có 5 hiềm 1 kim, còn có tiền dưỡng lão. Như vậy, chờ chúng ta già rồi lúc sau, liền không cần đi ra ngoài vất vả trao quý, có thể mỹ tư tư an hưởng lúc tuổi già.”

Nghe thế, Hàn Húc thật sự là nhin không được cười, nói: “Sư phụ, người chẳng lẽ liền không có nghĩ tới, phi thăng Tiên giới, vị liệt tiên ban sao? Chờ tu luyện tới rồi nhất định trình độ, bất lão bất tử, cùng thiên cùng thọ.”

Việt Khê sửng sốt, lúng ta lúng túng nói: “Người không nói, ta thật đúng là đã quên a, ha ha ha.....”

Hàn Húc: “.....”

Hắn nhin không được thở dài, ai, rốt cuộc ai mới là đồ đệ a!Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 54.1

Thiên Sư Minh khảo hạch địa điểm tọa thành phố một tòa mới tu Kiến bên trong thể dục quán, sân vận động rất lớn, mà điểm tụ tập, là ở sân vận động trong sân bóng rổ, đủ để dung nạp trên vạn người, thập phần rộng lớn. Việt Khê cùng Hàn Húc đến thời điểm, bên trong đã tới không ít người, tất cả mọi người thập phần yên tĩnh, có rất ít nói chuyện với nhau thanh âm, nghe được động tĩnh, mọi người không hện mà cùng xoay đầu lại, vô số hai mắt quang rơi vào trên người bọn họ.

Hàn Húc đối với bọn họ mỉm cười, trên người nhẹ nhàng một tầng Công Đức Kim Quang, cả người thoát nhìn thập phần vô hại, không có bất kỳ tính công kích. Mà ở bên cạnh hẳn Việt Khê, khí tức sạch sẽ, nhiều lắm là cả người thoát nhìn âm trầm một ít, mặc dù là mặt không biểu tình, nhưng nhìn đứng lên cùng bình thường nữ hài không có khác nhau.

Chủ yếu nhất là, hai người niên kỷ nhìn qua đều rất nhỏ, mang theo chưa rút đi ngây thơ.

Vô số người nhẹ nhàng thở ra, dò xét ánh mắt khi bọn họ trên người đảo qua, lại rất nhanh dời, hai cái này còn có thể xưng là thiếu niên thiếu nữ hài tử, thoát nhìn không có bất kỳ tính chất uy hiếp, đối với bọn họ không tạo được bất cứ uy hiếp gì.

Mà bọn họ phải chú ý, là mặt khác ba người!

Ánh mắt của mọi người nhìn không được hướng phía một chỗ nhìn sang, nhìn kỹ người sẽ phát hiện, bọn hăn xem không phải một người, dò xét ánh mắt là phân biệt rơi vào ba người trên người, ánh mắt mịt mờ mà đề phòng.

Việt Khê cùng Hàn Húc tùy tiện tìm cái vị trí ngồi xuống, bên cạnh một cái hơi mập thiếu niên gom góp tới đây cùng bọn họ nói chuyện, nói: "Các người cũng là tới tham gia Thiên Sư khảo hạch a, ta là Hứa Dụng, là thành phố Thanh Hà huyện Hứa gia nhân. Hai người các người cái tuổi này, xem ra hăn là lần đầu tiên tham gia Thiên Sư khảo hạch a, không biết là xuất từ nhà ai a...? "

Hàn Húc đối với hăn khẽ cười cười, nói: "Ta là Hàn Húc, đây là ta sư phụ....."

"Sư phụ người? " Hứa Dụng vẻ mặt kinh ngạc nhìn Việt Khê, ánh mắt mang theo vài phần kinh dị cùng dò xét, đại khái là đang suy đoán mặt này dung non nớt tiểu cô nương, đến tốt cùng là phương nào nhân vật, lại còn là thiếu niên này sư phụ.

Nghe nói có tu sĩ, thiên phú dị bẩm, tại rất lúc còn trẻ tu vị viên mãn, có thể một mực bảo trì tuổi trẻ bộ dáng!

Nghĩ vậy, Hứa Dụng nhìn xem Việt Khê ánh mắt càng thêm nghiêm túc, nghiêm túc nói: "Tiền bối hảo! "

Việt Khê mờ mịt nhìn xem hăn, nghĩ nghĩ, bằng vào thực lực của mình, tiết kiệm tiền bối thật sự là đủ, một bên cảm thấy Hứa Dụng rất có ánh mắt, một bên ra vẻ nghiêm túc hồi đáp: ".....Nhĩ hảo. "

Hồi tưởng đến lần đầu lúc trước diễn xuất, nàng tại trong túi áo móc móc, rốt cục móc ra một cái hai ngày này làm lấy đùa tiểu đồ chơi, nhét vào Hứa Dụng trong tay, nói: "Cái này, lần đầu tiên gặp mặt, cũng không có gì có thể đưa cho người, cái này đưa người đi. "

Hứa Dụng cúi đầu, phát hiện cầm trong tay chính là một chuỗi thủy tinh hạt châu, như là nữ hài gia lấy ra khiến cho, hạt châu vẫn là cái loại này thập phần giá rẻ công nghiệp hợp thành hạt châu, đại khái mười khối tiền có thể mua được một chuỗi.

".....Cám ơn tiền bối. " Sờ không cho phép thứ này có cái gì dùng, Hứa Dụng tiện tay nhét vào trong túi áo.

Hàn Húc ánh mắt nhẹ nhàng lờm đi qua, cười nói: "Ta cùng sư phụ ta đối thiên sư khảo hạch cũng không được rồi giải, không biết Hứa đại ca đối lần khảo hạch này, có cái gì không tin tức? "

Hắn cười lộ lên bộ dạng thật sự là ôn hòa vô hại, Hứa Dụng nhìn đã cảm thấy trong nội tâm thoải mái, hắn cười nói: "Kỳ thật ta cũng không biết tin tức gì, Thiên Sư khảo hạch nội dung cụ thể, cái kia đều là chỉ có nội bộ nhân viên mới biết được, nhất điểm tiếng gió đều để lộ không đi ra. Bất quá chúng ta lần khảo hạch này, vận khí cũng không quá hảo, người trông xem ba người kia sao....."

Hắn tự tay ý bảo Hàn Húc nhìn trong đám người ba người, đó là một người nữ sinh, còn có hai người nam hài, ba người này không tại một khối, đã có một cái điểm giống nhau, cái kia chính là khí thể rất đủ, tại một đám người bên trong thoát nhìn hết sức dễ làm người khác chú ý, giống như là chói mắt Minh Châu, dù cho đứng ở nơi này trong đám người bên cạnh, đã ở tản ra ánh sáng chói lọi, làm cho người ta nhìn không được đưa ánh mắt rơi vào trên người bọn họ.

".....Cô bé kia, đó là Hàn gia Hàn Từ Tuyết, mặc dù mới mười sáu tuổi, nhưng lại là tiểu cô nương không chỉ có vóc người xinh đẹp, cũng là đại gia công nhận thiên tài, không nghe nói nàng mặc dù không có nghe qua Thiên Sư Minh khảo hạch, nhưng lại là thực lực cũng đã đạt đến tam lục, thiên phú rất cao. "

"Bên kia cái kia là Chu gia Chu Tranh, vị này niên kỷ cũng không lớn, vừa mới thành niên, nghe nói tại lô pháp thượng thiên phú cực cao, đã từng người hàng phục bách quý, thực lực nghe nói đã đạt đến bốn lục. Người này duy nhất không tốt chính là, tuổi còn nhỏ, tính tình nhưng lại là không khí trầm lặng, sống được như một tiểu lão đầu giống nhau. "

"A..., cái kia, cái kia là được.... Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 54.2

Phạm gia Phạm Đạc.....Tại trong ba người, tuổi của hãn là lớn nhất, đều 23 tuổi. Bất quá, hãn mặc dù lớn tuổi nhất, nhưng cũng là trong ba người bên cạnh thực lực mạnh nhất, nếu như tin tức không sai lời nói, thực lực của hãn đã đạt đến sáu lục. Bất quá nghe nói cái này Phạm Đạc tại trước kia là không có trừ tà bắt quỷ thiên phú, tại Phạm gia một mực gặp xa lánh, thế nhưng là khi hãn mười tám tuổi năm đó, chợt liền mở ra thiên nhãn, thực lực đột nhiên tăng mạnh, ngăn ngừa năm năm, cũng đã đạt đến sáu lục thực lực. "

Hứa Dụng trong giọng nói tất cả đều là cảm thán, hiển nhiên đối Phạm Đạc trải qua rất là hiếu kỳ. Muốn biết rõ, giá thiên nhãn cũng không hay khai mở, có người từ nhỏ liền mở ra (lái) thiên nhãn, đây cũng là trời sinh nên ăn Thiên Sư chén cơm này, có người nhưng lại là cả đời cũng khó khăn dùng Khai Thiên mắt. Mà thiên nhãn, theo niên kỷ càng lớn, khai mở tỷ lệ cũng liền càng thấp.

".....Ba người này nhất định là có thể thông qua Thiên Sư khảo hạch, điều này cũng làm cho đại biểu chúng ta cơ hội thông qua biến thấp, từng làm thí điểm nơi làm thí điểm thông qua danh ngạch cũng chỉ có một trăm, thế nhưng là tới tham gia, đây chính là mấy ngàn nhân. Ôi chao, cũng chỉ có cái lúc này, ta mới có thể cảm giác được tổ chức cường đại cùng phần vinh! " Hứa Dụng bất đắc dĩ thở dài.

Hàn Húc quét mắt nhìn hăn một cái, nói: "Hứa đại ca người phúc khí lâu dài, lúc này đây Thiên Sư khảo hạch, nhất định có thể qua. "

Hứa Dụng vỗ tay một cái, tựa như đã tìm được thân huynh đệ, thập phần nhiệt tình nói: "Hắc, thật nhiều người đều nói ta phúc khí hảo, ta cũng hiểu được ta phúc khí hảo, ta đây một lần nhất định có thể thông qua. "

".....Người khác nói cười lời nói, người thật đúng là tưởng thật, người đã khảo thi bốn năm, nhiều lần chiến nhiều lần bại, ta xem người vẫn là buông tha đi. "Bên cạnh một cái không âm không Dương thanh âm truyền tới.

Hứa Dụng vừa nghiêng đầu, khí đạo: "Tần Tu, tại sao là người? "

"Ta là theo giúp ta muội muội đến....." Tần Tu nhìn Hàn Húc bọn hăn liếc, ý hữu sở chỉ (*) nói: "Ngu xuẩn, đừng người nào đều tin tưởng, nói cái gì đều ra bên ngoài nói, đến lúc đó bị người bán đi người cũng không biết. "

Hứa Dụng sờ lên đầu, nói: "Người nói lộn xộn cái gì, ta đây bao lớn cá nhân, làm sao có thể bị người bán a...? Người là xem thường ta sao? "

Tần Tu: "....."

Hăn thở dài, quay đầu đối bên cạnh bộ dáng thanh tú tiểu cô nương nói: "Song Song, kế tiếp khảo hạch, người cùng với người hứa nhị ca một tổ, đừng làm cho hăn đem mình cho vứt bỏ. "

Tần Song Song cười híp mắt nói: "Đã biết, ca ca. "

Thấy thế, Hứa Dụng càng tức giận, cảm giác mình bị Tần Tu cho xem thường, hăn đang định nói cái gì, Tần Tu đã đã cắt đứt lời của hăn, nhìn chăm chú lên phía trước, nói khẽ: "Đã bắt đầu. "

Tại trong sân bóng rổ gian, không biết lúc nào xuất hiện năm người.

"Là Huyền Linh quán Từ Đạo Nhân, xem ra phụ trách lần khảo hạch này, là Huyền Linh quán. " Hứa Dụng mở miệng nói, hăn mặc dù cũng họ Hứa, thế nhưng là này hứa phi kia từ, hăn và vị này Từ Sâm đạo trưởng là một chút quan hệ đều không có.

Từ Sâm mở miệng nói một ít tình cảnh lời nói, sau đó đi thẳng vào vấn đề mà đến, nói: ".....Chờ một chút, các người cũng tìm được một trang giấy, bên trên viết lần này khảo hạch nội dung, khảo hạch thời gian, 24 cái giờ đồng hồ, nói cách khác, vào ngày mai cái lúc này, các người phải đem chuyện này giải quyết hết, hiểu chưa? "

Mọi người gật đầu tỏ vẻ minh bạch, Từ Sâm thấy bọn họ không có điều gì dị nghị, lúc này mới nhẹ gật đầu. Sau đó nhân đem Từ Sâm theo như lời tờ giấy kia phát ra, Việt Khê cúi đầu nhìn lại.

".....Chỗ này sân vận động Kiến tạo tại ba năm trước đây, thế nhưng là sân vận động ba năm này đến lại liên tiếp ngoài ý muốn nổi lên, vốn là nhân bị hỏa thiêu chết, lại là có người bị nước chết chìm. Kỳ quái là theo giám sát và điều khiển biểu hiện, phát sinh ngoài ý muốn nhân, bên cạnh bọn họ cũng không có xuất hiện hỏa hoạn, cũng không có nguồn nước, nhưng lại là mắt thường có thể thấy được, thân thể dần dần xuất hiện bị hỏa thiêu dấu vết, cùng với ngâm nước phản ứng....."

Đem giấy tài liệu xem hết, Việt Khê trong lúc nhất thời cũng không xác định cái này sân vận động đến cùng xuất hiện vấn đề gì, bất quá vừa tiến đến thời điểm, nàng liền phát hiện cái này sân vận động khí tức có chút quái dị, làm như nóng bỏng, hoặc như là ẩm ướt, hai loại hoàn toàn bất đồng cảm giác, làm cho người ta toàn thân cũng không được tự nhiên.

Hàn Húc nhìn qua, hỏi: "Sư phụ, chúng ta bây giờ làm sao bây giờ? "

Việt Khê đứng dậy, nói: "Đi trước hỏi một chút, có sao không phát thời điểm giám sát và điều khiển video. "

Hàn Húc gật đầu.

Một bên Hứa Dụng vội hỏi: "Ta và các người cùng một chỗ a. "

Thấy thế, Tần Song Song cũng nói: "Ta đây cũng cùng một chỗ, Hứa đại ca, ca ca ta bảo ta hảo hảo đi theo người rồi. "

Hứa Dụng:.... Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 54.3

"....."

Chính là nghĩ phát giận, đối với một cái tiểu cô nương, hắ cũng không phát ra được, chỉ có thể oán hận tròng Tần Tu liếc.

Bốn người đi hỏi thăm người phụ trách giám sát và điều khiển video sự tình, không chỉ có là bọn hắ nghĩ vậy nhất điểm, cũng có những người khác nghĩ tới vấn đề này, mà Thiên Sư Minh nhân chuẩn bị được cũng rất đầy đủ, ngoài ý muốn phát sinh thời điểm video bọn hắ cũng đều chuẩn bị xong. Dùng sao chép pháp thuật đem sao chép hàng trăm hàng ngàn phần, ai tới đều có.

Video mở ra, vốn là sa sa sa thanh âm, sau đó mới xuất hiện bên trong tình cảnh. Vậy hắ là là một cái hành lang, vừa mới bắt đầu tình huống như thế nào đều không có phát sinh, thẳng đến một người mặc quần áo thể thao nam nhân đi đến trên hành lang bên cạnh thời điểm, chợt đã xảy ra biến cố.

Nam nhân đi đến một nửa, cả người chợt liên tiếp lui về phía sau, thế nhưng là thối lui đến một nửa, hắ lại vội vàng dừng bước, quay đầu nhìn phía sau. Tại video bên trong, hắ tự tay che miệng lại, bắt đầu kịch liệt ho khan, lớn tiếng kêu lên: "Cứu mạng, cứu mạng a....."

Hắ hướng phía lối ra chạy, thế nhưng là chạy đến một nửa, lại đột nhiên như là bị người cho tóm đã đến trên mặt đất. Vào lúc đó, video bắt đầu xuy xuy xuy vang, xuất hiện mảng lớn mảng lớn bông tuyết, đợi bên

trong hình vẽ lần nữa rõ ràng thời điểm, đã nhìn thấy tay của đàn ông chân trên mặt, dần dần xuất hiện bị bỏng dấu vết.

Rõ ràng khi hấn bốn phía không có xuất hiện đại hỏa, thế nhưng là khi hấn trên người, lại xuất hiện bị hỏa tổn thương dấu vết. Tình huống như vậy đại khái giằng co nửa giờ, đến cuối cùng, cả người hấn đều bị đung bễ, đã sớm không có khí, hoàn toàn chính là bị chôn sống chết cháy.

Thấy như vậy một màn, Hứa Dụng nhin không được rút miệng hơi lạnh, khuôn mặt trắng bệch trắng bệch, nói: "Cái này.....Nếu như làm loạn chính là quý, vậy nhất định là Lệ Quỷ a.... "

Hàn Húc nhẹ nhàng á một tiếng, biểu lộ nhìn không ra biến hóa đến, nói: "Chúng ta nhìn xem kế tiếp video a. "

Kế tiếp video bên trong người bị hại là bị nước chết chìm, cùng lên video giống nhau, người bị hại phụ cận căn bản cũng không có nước, thế nhưng là không biết vì cái gì, trong lúc đó hấn toàn bộ hoàn toàn bị nước cho làm ướt, giọt nước rơi trên mặt đất rất nhanh tù ra một vũng nước dấu vết (tích) đến, hấn che cổ của mình, như là không thở nổi, mãi cho đến khi tuyệt bỏ mình, hết thấy tất cả mới an tĩnh lại.

Xem hết video, Hứa Dụng tiểu tâm dục dục nói: "Cái này.....Đây là có Lệ Quỷ quấy phá ư? "

Tần Song Song nhìn hấn một cái, cùng Việt Khê bọn hấn giải thích nói: "Hứa đại ca tu vị rất cao, ngay cả có chút sợ quỷ phải. "

Việt Khê, Hàn Húc: "....."

Bọn hấn nhìn xem Hứa Dụng ánh mắt lập tức có chút vi diệu, người một cái Thiên Sư, làm là khu quỷ trừ yêu sự tình, người lại vẫn sợ quỷ?.
Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 55.1

Hứa Dụng thiếu chút nữa liền từ trên mặt đất nhảy dựng lên rồi, giống như là bị người giẫm phải cái đuôi mèo, nếu như trên người có lời nói có chút râu ria, nhất định toàn bộ nổ tung.

Việt Khê như có điều suy nghĩ nhìn xem hắn, nói: "Trách không được Thiên Sư Minh khảo hạch, người khảo thi bốn lần cũng không có khảo thi qua. "

Hứa Dụng: "....."

Nghe nói qua một câu gọi vạch trần nhân không nói rõ chỗ yếu ư?

Lại nói tiếp, Hứa Dụng tu hành tại Hứa gia xem như thiên phú cao nhất một cái, thế nhưng là không biết làm sao hắn sợ quỷ a..., mà Thiên Sư làm chính là khu quỷ hàng yêu việc, Hứa Dụng mình cũng cảm thấy rất tuyệt vọng, cho dù cố gắng thử nhìn quỷ mãnh, cố ý đi đón sờ quỷ, thế nhưng là cái này sợ quỷ cái này thật xấu hoàn toàn liền không đối được.

Nghĩ đến trước bốn lần khảo hạch, người ta quỷ vừa ra tới, còn không có động thủ, hắn liền hoa lệ lệ dọa ngất tới, khảo hạch cũng liền không giải quyết được gì.

"Người đời trước, có thể là bị quỷ hù chết. " Việt Khê rất nghiêm túc đạo.

Hứa Dụng chỉ cảm thấy trong nội tâm đau xót, hắn nói lầm bầm: "Ta cũng như vậy cảm thấy, ta bình thường lá gan cũng không nhỏ, thế nhưng là chính là sợ quý a.... "

Tần Song Song có chút im lặng, nàng vẫn luôn cảm thấy rất không minh bạch, hỏi: "Hứa đại ca, người rõ ràng yêu quái còn không sợ, làm sao lại sợ quý a...? "

Hứa Dụng thò tay xoa hai tay, chỉ là ngấm lại trên tay liền nổi da gà vướng mắc, hắn nói: "Người suy nghĩ một chút a..., quý kia đi đường đều là bay đi, cái này còn không đáng sợ ư? "

Tần Song Song mặc nghiêm mặt nói: "Không biết là ở đâu đáng sợ. "

Hứa Dụng đổi lá gan này so với hắn còn lớn hơn muội muội không cách nào, quay đầu đi hỏi thăm Việt Khê, ý đồ đạt được nàng đồng ý, hỏi: "Tiền bối, người cứ nói đi? Quý dạng như vậy, rõ ràng cũng rất đáng sợ. "

Việt Khê cố gắng nghĩ nghĩ, lắc đầu, nói: "Chúng còn rất ăn ngon. "

Hứa Dụng lập tức trừng to mắt xem nàng, chống lại Việt Khê nhìn qua thập phần thuần lương thanh tịnh ánh mắt, hắn máy móc tựa đầu vòng vo tới đây.

Đầu năm nay, như thế nào những nữ hài tử này, từng bước từng bước, so với hắn cái này nam còn muốn hung tàn?

Bốn người trò chuyện, chạy tới sân vận động bên trong. Ba năm qua, cái này sân vận động bên trong tựu chết rồi mười mấy người, đã đến phía sau, bên trên nhân không thể không đem cái này sân vận động cho che đứng lên, cho nên cái này sân vận động rất nhiều địa phương thoát nhìn đều đặc biệt Tiêu tác dơ bẩn.

Hàn Húc lông mày nhẹ nhàng nhú, thò tay lấy ra một tờ phù đến, trực tiếp quăng đi ra ngoài. Hoàng phù hóa thành một đạo gió mát cuốn quá, đem trên mặt đất tất cả bụi bặm bắn đục toàn bộ đều cuốn đi, trước mắt địa phương lập tức liền thay đổi cái hình dạng.

Hứa Dụng kinh ngạc nhìn Hàn Húc, đối phương nhẹ nhàng vỗ vỗ tay áo thượng không tồn tại bụi bặm, nói: "Tạng (bắn). "

Hứa Dụng: "....."

Bốn người tại sân vận động đi vào trong mấy lần, cũng không có phát hiện cái gì không đúng, mà ngay cả Đệ Nhất khởi sự kiện phát sinh cái kia hành lang, cũng đi rất lâu, tuy nhiên lại tình huống như thế nào đều không có phát hiện. Sự tình, phỏng phát trong nháy mắt đi vào trong ngõ cụt.

Hàn Húc suy nghĩ nói: "Chỗ này sân vận động người chết chỉ có hai loại tình huống, chết cháy cùng bị chết chìm, hơn nữa chuyện của bọn hắn phát địa điểm cũng không phải cố định, nhưng lại là ta quan sát xuống, chúng là có quy luật nhất định đáng nói. Cái kia chính là, bị chết cháy nhân, đều là phát sinh ở sân vận động bên trái, mà chết chìm nhân, đều không ngoại lệ, lúc ấy đều là tại sân vận động bên phải. "

"Nước lửa từ trước đến nay bất tương dung, tình huống này, có thể không hề giống là có Lệ Quỷ làm loạn. " Tần Song Song nói ra.

"Không phải quỷ? " Một mực gan chiến kinh hãi Hứa Dụng lập tức tinh thần tỉnh táo, không phải quỷ vậy hắn sẽ không sợ.

Việt Khê nhin không được hắt hơi một cái, nàng vuốt vuốt cái mũi nói: "Các người có hay không nghe thấy được vị đạo trưởng nào đó? Có chút sắc nhân....."

Tần Song Song cái mũi giật giật, nói: "Không có a..., không có gì hương vị a...? "

Nàng nói xong, Việt Khê rồi lại hắt hơi một cái, nàng che cái mũi, nói: "Hảo sắc nhân, giống như là.....Giống như là có Yên sương mù....."

Nói xong, Việt Khê chỉ cảm thấy trước mắt lóe lên, một đạo ngọn lửa suýt nữa liền nhào vào trên mặt của nàng, sợ tới mức nàng bay thẳng đến lui về sau một bước. Nàng phóng nhãn bốn phía, mới phát hiện chính mình bốn phía vậy mà đều là đại hỏa.

Ngọn lửa leo lên tại trên vách tường, rất nhanh đem vách tường cháy sạch một mảnh đen kịt, phát ra thiêu đốt thời điểm chỉ mỗi hắc có đùng đùng (*không dứt) thanh âm. Đại hỏa tạo thành đậm đặc Yên xông vào trong lỗ mũi, làm cho người ta nhin không được kịch liệt ho khan đứng lên. Hỏa thật sự là quá lớn, độ ẩm.... Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 55.2

Nóng bỏng, nường đến nhân khỏa thân tại bên ngoài làn da cũng bắt đầu có loại khô nứt đau.

"A... A... A..., đau quá a..., cứu mạng a....."

"Cháy rồi sao, thật nóng, thật nóng.....Ta đau quá a...! "

"Cứu cứu ta! Cứu cứu ta! "

Vô số tiếng kêu rên tại trong biển lửa vang lên, từ bốn phương tám hướng truyền tới, không ngừng rơi vào tay Việt Khê trong tai.

Việt Khê nhìn chung quanh hết thấy, phát hiện nơi đây không phải sân vận động cái kia hành lang, mà càng giống là một tòa cư dân lâu, hơn nữa còn là rất già thức cư dân lâu. Loại cư dân này lâu, Kiến tạo không đến vị này, mà ngay cả chạy trốn thông đạo cũng Kiến được không quy phạm, cho nên đại hỏa một dấy lên đến, cả tòa cư dân lâu nhân căn bản trốn không thoát đi, chỉ có thể bị hỏa sống sờ sờ chết cháy.

Việt Khê quay đầu, trông thấy vô số người từ bên người đi qua, bọn hắ vọt tới chạy trốn thông đạo chỗ đó, lại phát hiện cao ốc chạy trốn thông đạo dĩ nhiên là khóa lại mọi người phát hiện tình huống này, bắt đầu hét lên gào hét đứng lên, khủng hoảng tại đây một mảnh khu vực lan tràn ra, mà đại hỏa đã ở đốt tới đây.

Những người này, cứ như vậy ngán ở chạy trốn thông đạo nơi đây, bị đại hỏa cho tươi sống chết cháy.

Việt Khê trông thấy trước mắt đám người kia chợt đối với nàng xoay đầu lại, trên người bọn họ huyết nhục trở nên cháy đen, tiêu khối tuôn rơi xuống mất, không có con mắt con người, tối như mực chăm chăm vào nàng xem, khóe miệng thoát nhìn là đang cười.

"Xấu quá....." Việt Khê lẩm bẩm nói.

Lúc trước cảm thấy ngã chết cũng rất xấu, nàng phát hiện, những thứ này bị hỏa thiêu người chết, càng xấu.

Tựa hồ có thể nghe hiểu ý của nàng, những cái...Kia chăm chú nhìn cháy đen hình người vật, tựa hồ có chút phần nộ rồi, chung quanh đại hỏa theo tâm tình của bọn hắn, cũng trở nên càng thêm mạnh mẽ.

Việt Khê tay giơ lên, nhìn xem trên tay thiêu cháy tay áo, khẽ nhú mày.

Đại hỏa cháy sạch rất nhanh, đã đốt tới dưới chân của nàng, ngọn lửa bò tới nàng mềm mại trắng nõn trên da thịt, lập tức lưu lại cháy dấu vết. Một Song Song bị hỏa cho đốt trọi khô tay từ dưới nền đất vươn ra, trực tiếp bắt được chân của nàng.

"Đau! " Việt Khê khẽ gọi một tiếng, có chút tức giận, nàng giơ chân lên đến, mũi chân trên mặt đất gõ.

"Soạt soạt soạt! "

Lập tức, một đạo vô hình khí lưu coi hắn làm trung tâm quét ra, nàng trên chân khô tay dừng một chút, lập tức biến thành tro bụi, phiêu tại toàn bộ trong không gian, giống như là vô số tro cốt tại phiêu động giống nhau.

Việt Khê đậy mắt tối sầm lại, nàng cười khẽ một tiếng, nhìn xem những cái...Kia quý chen lẫn quý đen kịt hình người vật đám bọn họ, nở nụ cười thoáng một phát, nói: "A..., cho ta xem xem, các người là chút gì đó này nọ, không biết hương vị được không a....." Nàng nhắc tới bước chân, như là bước chậm bình thường tại trong biển lửa thông suốt, thần thái thập phần thông dong.

"Oanh! "

Đại hỏa như là có sinh mạng giống nhau, tại co rúm lại trong nháy mắt về sau, mãnh liệt lại dấy lên vạn trượng hỏa diễm, đỉnh đầu trần nhà phát ra không chịu nổi gánh nặng động tĩnh đến, rồi sau đó oanh một tiếng hướng phía Việt Khê đỉnh đầu đập tới.

Việt Khê ngẩng đầu, còn không có kịp phản ứng, chỉ cảm thấy trên tay xiết chặt, cả người bị một đạo độ mạnh yếu hướng về sau giật đi qua, thẳng đến sau lưng đánh lên mềm mại căng đầy vách tường.

".....Sư phụ! " Hàn Húc thanh âm từ đỉnh đầu truyền đến.

Việt Khê ngẩng đầu nhìn liếc, lại nhìn một chút bốn phía.

Không có đại hỏa, cũng không có Yên sương mù!

"Sư phụ, chân của người bị bỏng....." Hàn Húc chú ý tới chân của nàng, ngồi xổm người xuống đến đụng vào chân của nàng.

Việt Khê chân sau này rụt rụt, chợt có chút không có ý tứ, nói: "Không có việc gì, một điểm nhỏ tổn thương. "

Hàn Húc thò tay cầm chặt chân của nàng, thấp giọng nói: "Người đừng cử động! " Hắn chỉ xoa nàng trên chân bị cháy sạch đỏ lên da thịt, đáy mắt hiện lên một tia ám sắc.

Tần Song Song buông ra làm pháp tay, có chút thở hồng hộc, cau mày nói: "Người mới vừa rồi bị kéo vào đi? Không nghĩ tới, nơi đây thậm chí có một mảnh quỷ vực.....Khá tốt ta kịp thời đem người kéo ra, nếu như bị vây ở bên trong, người cùng với những cái...Kia bị chết cháy nhân giống nhau."

Việt Khê nhẹ gật đầu, ngược mắt nhìn trước mắt hành lang, tựa hồ lại thấy được bị biển lửa cắn nuốt hết cảnh tượng, nàng nói: "Các người điều tra thêm, cái này sản vận động.....Nói đúng ra, là chúng ta dưới chân mảnh đất này, trước kia là làm cái gì, có phải hay không phát sinh qua hỏa tai. "

Hứa Dụng vội hỏi: "Ta đã điều tra, tại hai mươi năm trước, nơi này là cư dân lâu.....Khi đó nơi đây còn không có phát triển, cái này một mảnh vẫn là vùng giải phóng cũ. Lúc ấy rất nhiều nhà lâu đều là không tuân theo quy định Kiến tạo, tại an toàn phương tiện thượng cũng không có cẩn thận, cho nên đại hỏa cùng đi, căn.... Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 55.3

vốn không có bao nhiêu người có thể có thể chạy thoát được. "

Nói đến đây, Hứa Dụng nhin không được nuốt một ngụm nước bọt, dừng một chút mới nói: ".....Tầng mười lăm cao nhà lầu, hộ gia đình có chừng hơn trăm người, mà chạy đi ra ngoài, chỉ có chính là mấy chục người, những người khác toàn bộ đều chết cháy. Trận này sự kiện bên trong, rất kỳ quái đúng là, trận này đại hỏa cháy sạch rất nhanh, rất nhiều người không phải là bị sặc chết, mà là bị đại hỏa trực tiếp chết cháy. "

Trận này đại hỏa, tử thương phần đông, thật sự là vô cùng thâm thảm.

Hàn Húc đứng dậy, thản nhiên nói: "Những người này chết ở chỗ này, oán khí quá nặng, bởi vì số lượng quá nhiều, ngược lại là tạo thành một mảnh quỷ vực.....Người bình thường nếu như không cẩn thận xông vào cái này mảnh quỷ vực trong, sẽ cùng bọn họ giống nhau, lặp lại cảnh tượng lúc đó. Những cái...Kia bị chết cháy nhân, hẳn là bị kéo vào đi, sau đó bị chôn sống chết cháy. "

Tần Song Song vẫn có nhất điểm không rõ, nói: "Thế nhưng là sân vận động bên trong phát sinh ngoài ý muốn nhân, không chỉ là bị hỏa thiêu, còn bị chết đuối dưới sông.....Cái này, này làm sao giải thích? Tổng không có khả năng, ở cái địa phương này, vài thập niên trước, lại có người đang nơi đây bị chết đuối a. "

Việt Khê bị nàng theo như lời chọc cười, nàng nói: "Hoàn toàn chính xác không có trùng hợp như vậy, kỳ thật lý do rất đơn giản, chỉ là bởi vì cái chỗ này, là tự nhiên nước lửa trận! "

Nước lửa trận, tục ngữ nói, nước lửa từ trước đến nay không kiêm dung, nhưng lại là cùng một chỗ lại hội bảo trì nhất định được cân đối. Nhưng lại là đôi khi, thế lửa quá lớn, nước cũng không sao dùng, thậm chí nước còn có thể lại để cho hỏa thiêu đốt được càng vong.

"Hai mươi năm trước trận kia hoả hoạn, chính là như vậy một chút hỏa, làm cho cả nước lửa trận đều sống đứng lên....."

Thủy áp không ngừng hỏa, lửa kia sẽ càng đốt càng liệt, thiêu hủy tất cả. Lửa kia thật sự là quá lớn, trong chớp mắt đã đến trước mắt, những người kia bị đại hỏa tươi sống chết cháy, mà không phải bị Yên sương mù sắc chết.

Chỉ có thể nói, đây quả thật là thật trùng hợp.. Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẢI CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 56.1

".....Hai mươi năm trước trận kia đại hỏa, là cháy sạch ghê gớm thật, nghe nói cả tòa lầu đều nhanh cho đốt suy sụp rồi, cuối cùng từ bên trong đào lên thi thể, liền nhân dạng cũng không có....."

Hứa Dụng nhớ kỹ từ trên mạng có được tin tức, bởi vì niên đại đã lâu, mà ngay cả lưu lại ảnh chụp cũng không có mấy tờ, nhưng lại là chỉ vụn vụn có mấy tờ, nhìn qua lại hết sức vô cùng thâm thúy, có thể trông thấy tình huống lúc đó đến cỡ nào nghiêm trọng.

Việt Khê tựa hồ còn có thể nghe đến này cổ Yên sương mù sắc mũi hương vị, làm cho nàng có chút không thoải mái, nàng vuốt vuốt cái mũi, nói: "Nước lửa trận là một loại tự nhiên mà sinh trận pháp, kỳ thật rất khó cách nhìn, nước lửa cân đối, cái kia chính là một khối phong thủy bảo địa, âm Dương lá mọc cách, nhưng lại là nếu là nước lửa thất hành, hướng phương nào mặt khuynh đảo, đều là tai họa ngập đầu.....Tại sao có thể có nhân, ở chỗ này Kiến tạo nhà ở lâu lâu?"

Nàng quay đầu nhìn về phía bốn phía, có chút khó hiểu. Cái chỗ này, dùng để loại hoa hoa thảo thảo cũng không tệ lắm, dùng mộc đến cân đối nơi đây nước lửa chi khí, nhưng lại thật sự là không nên dùng để Kiến tạo nhà ở lâu. Nhân càng nhiều, khí tức càng tạp, nóng tính càng nặng, rất dễ dàng dẫn đến nước lửa thất hành.

Nước lửa trận, nói như vậy hội duy trì lấy nước lửa cân đối trạng thái, nhưng lại là một khi một phương yếu thế, ngược lại sẽ trở thành một phương khác trợ lực. Hai mươi năm trước trận kia đại hỏa, chính là nước lửa thất hành, bất quá nhất điểm Hỏa Tinh, trong chớp mắt thuận tiện đã thành ngập trời đại hỏa, nước thật ra khiến hỏa đốt được càng dữ dội hơn, những người kia căn bản không có kịp phản ứng, ngọn lửa đã nhào vào trên thân thể của bọn hắn bên cạnh.

"Bị đại hỏa chết cháy, những người này quỷ hồn bị vây ở chỗ này, chúng sẽ không ngừng lặp lại chúng chết thời điểm cảnh tượng.....Càng nặng phục, trên người oán khí càng nặng, ở chỗ này tạo thành một mảnh quỷ vực. " Hàn Húc thản nhiên nói.

Việt Khê khẽ gật đầu, nói: "Bất quá bây giờ đây đều là suy đoán của chúng ta, chúng ta đi trước bên kia xem một chút đi. "

Mặt khác ba người đối với nàng lời nói không có dị nghị, mọi người liền quyết định hướng bên trái đi.

Ly khai nơi đây thời điểm, Hàn Húc chợt dừng bước lại, quay đầu hướng sau lưng nhìn lại, đáy mắt một mảnh ám sắc cuộn cuộn lấy.

Trong mắt hắn, hết thảy trước mắt đều phát sinh biến hóa, sắc mũi Yên sương mù tràn vào trong miệng, đại hỏa thè lưỡi ra liếm thượng bốn phía Kiến trúc, dùng dùng (*không dứt) muốn thiêu hủy hết thảy tất cả, khóc hô tiếng gào thét tại bốn phía vang lên, vô số người tranh nhau sợ sau hướng cầu sinh thông đạo chạy tới, đại môn khóa chặt lại ngăn cản đường đi của bọn hắn, bọn hắn đi đầu bậc thang, thế nhưng là đại hỏa đã nhào đầu về phía trước, giẫm đạp kêu khóc âm thanh, đây hết thảy đều bị ngọn lửa cho cắn nuốt hết.

Đại hỏa thè lưỡi ra liếm thượng da của bọn hắn, lập tức lan tràn đến toàn thân của bọn hắn, nguyên một đám hỏa nhân lẫn nhau chen lấn la hét,

sau đó đã bị chết ở tại cái này mảnh trong biển lửa, bọn hăn bị chôn sống chết cháy ở chỗ này, có rất nhiều bị giẫm đạp mà chết, sau khi chết thân thể cũng bị đại hỏa cho đốt sạch.

Một màn này, sao mà vô cùng thâm a...!

"Thật sự là đáng thương a....." Hàn Húc nhẹ nhàng thở dài một tiếng, giống như thương xót giống như thở dài, trong mắt mang theo đối vạn vật bao dung cùng ôn nhu.

Phía trước Việt Khê xoay đầu lại, hỏi: "Hàn Húc, người làm gì thế ? "

Hàn Húc lên tiếng, nói: "Không có việc gì. "

Hăn quay người ly khai, khi hăn sau lưng, cái kia một hồi vô số lần lặp lại đại hỏa như là DVD bên trong phim nhựa đột nhiên bị nhân nhấn xuống tạm dừng khóa, tại hạ một khắc, đây hết thấy đều bị chôn vùi, hóa thành một đạo gió mát, nhẹ nhàng thổi qua. Những cái...Kia chết đi oan hồn, tại thét lên trong đã trở thành tro bụi, hồn phi phách tán.

A Di Đà Phật, nếu như thống khổ như vậy, cần gì phải lại lưu niệm nhân gian đâu?

Phật độ chúng sinh!

*

"Sư phụ, người chân không có sao chứ? " Hàn Húc tại Việt Khê bên người thấp giọng hỏi.

Việt Khê lắc đầu, giật giật chân, nói: "Không có việc gì, liền một điểm nhỏ bóng. " Bất quá nàng làn da bạch, giống như sứ trắng liếc, như kim tiêm tế xinh đẹp đích cổ chân thượng nhiều hơn năm cái màu đỏ dấu ngón tay, nhìn qua liền hết sức rõ ràng.

Nói xong, nàng nhin không được quay đầu nhìn sau lưng liếc, khẽ nhúu mày.

Hàn Húc nhìn xem nàng, ánh mắt thuần lương hỏi: "Làm sao vậy? "

".....Không có, chẳng qua là, những cái...Kia âm hồn oán khí, giống như chột biến mất. " Việt Khê có chút không xác định đạo, những cái...Kia âm hồn bị nhốt tại đây nước lửa trong trận, một lần lại một lần đích tái diễn chết thời điểm cảnh tượng, cho nên oán khí rất nặng. Việt Khê đặt chân một bước nơi đây, cũng cảm giác được cái kia nhè nhẹ từng sợi oán khí còn có cái kia loáng thoáng có chút sắc mũi Yên sương mù vị, nhưng là bây giờ, cái kia oán khí tựa hồ tại trong nháy mắt liền biến mất.

Hàn Húc cười híp mắt nói: "Đại khái là Thiên Sư Minh thủ đoạn a, bọn hắn cũng nên bảo hộ bảo hộ.... Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 56.2

Chúng ta những thứ này bị khảo hạch Thiên Sư tính an toàn a. "

Việt Khê tưởng tượng, hoàn toàn chính xác cũng là như vậy, liền cũng không có suy nghĩ nhiều.

Sân vận động bên trong có một cái bể bơi, chiếm diện tích thập phần quảng, cũng là lúc trước sân vận động chủ đánh hạng mục một trong, lúc ấy nơi đây còn sắp đặt nhảy cầu vận động, sân vận động vừa mới mở ra thời điểm, còn náo nhiệt hảo một hồi, thế nhưng là rất nhanh liền tiêu tịch xuống dưới.

"Đệ Nhất khởi ý ngoại chính là phát sinh ở cái này trong hồ bơi, người nọ tại nước cạn trong vùng đã bị chết đuối, cái kia nước là không có qua đầu của hãn, thế nhưng là nhân chính là bị chết đuối.....Vừa mới bắt đầu mọi người cho rằng chẳng qua là ngoài ý muốn phải, thế nhưng là kế tiếp, nơi đây lại đã xảy ra vài khởi không có chết đuối sự kiện, sau lại cho dù không tại dựa vào nước địa phương, đều có nhân bị chết đuối. "

Mấy người bọn họ đi đến bể bơi nơi đây đến, cái này bốn phía còn có những người khác, Việt Khê nhìn thấy Hàn gia cái vị kia Hàn Từ Tuyết đã ở, nàng mặc lấy một cái màu trắng váy, khí chất trong trẻo nhưng lạnh lùng, có loại không ăn nhân gian Yên hỏa hương vị, đứng ở bên cạnh hồ bơi bên cạnh hết sức dễ làm người khác chú ý.

Toàn bộ bể bơi đã ba năm không có mở ra, cái này một trì nước là chết, thế nhưng là bên trong nước nhìn qua lại đặc biệt thanh tịnh sáng, bày biện ra một loại thập phần sạch sẽ màu lam nhạt đến, còn không có nhất điểm mùi thối, làm cho người ta nhìn không được nghĩ trực tiếp nhảy đến bên trong, hảo hảo vui chơi thoả thích một phen.

Vây quanh bể bơi đi một vòng, Việt Khê chợt ngồi xổm người xuống đến, thò tay trong nước mò kiếm.

Nước chảy nhẹ nhàng tại nàng đầu ngón tay lắc lư, cái này nước.....Là sống!

"Tại nước lửa trận thuỷ vực bên này, còn Kiến lớn như vậy một cái bể bơi, thật cho là tại tìm đường chết....." Nàng thấp giọng thì thào.

"A...! "

Bên người chợt vang lên một tiếng thét lên, Việt Khê bọn hẩn ngẩng đầu, đã nhìn thấy một người tuổi còn trẻ nữ hài tử sắc mặt tái nhợt, đứng ở bể bơi bên cạnh, thò tay nhéo ở cổ của mình, một bộ không thở nổi bộ dạng. Tại trên người nàng, vốn là khô ráo quần áo lập tức liền ướt, bắt đầu tích tấp xuống nhỏ giọt nước, rất nhanh ngay tại nàng dưới chân từ ra một vòng lớn vệt nước đi ra.

Một cái bóng trắng đi đến bên người nàng, Hàn Từ Tuyết trên tay nắm véo một cái pháp quyết, thấp giọng thì thào niệm một câu, thò tay trực tiếp đi kéo cô bé kia. Tay của nàng tựa hồ nhận lấy trở ngại gì, giữ chặt tay của cô bé chậm chạp khó khăn di động tới.

Lông mày khẽ nhíu một cái, Hàn Từ Tuyết thò tay lấy ra một tờ hoàng phù đến, thấp giọng nói: "Kim quang hộ thân, vạn tà bất xâm, phá cho ta! "

Theo "Phá" Tự vừa rơi xuống, nàng kéo lấy tay của cô bé mãnh liệt dùng sức, cái kia một giây, mọi người bên tai truyền đến một tiếng vạch

nước âm thanh, giống như bị chìm tại đáy nước nhân rốt cục chạy ra khỏi mặt nước đến.

"Rầm rầm rầm! "

Toàn bộ mặt đất chợt bắt đầu rất nhỏ run rẩy lên, như là có đồ vật, không thể chờ đợi được muốn từ dưới nền đất lao tới giống nhau.

"Làm sao vậy? "

"Đã xảy ra chuyện gì? Động đất ư? "

"Các người mau nhìn trong nước! "

Nhân kinh hô, mọi người thấy hướng cái ao nước, chỉ thấy trong ao nước ao bắt đầu khởi động, như là có một cái đại thủ đang điên cuồng quấy lấy, rồi sau đó, nước ao ầm ầm từ trong ao vọt ra, như là một đạo sóng lớn, bay thẳng đến mọi người xông lại.

Việt Khê mắt hí, thấp giọng nói: "Nước lửa thất hành, không có một phương áp chế, một phương khác, tự nhiên không bị khống chế. Nước, bắt đầu rối loạn....."

Tiếng thét chói tai tại vang lên bên tai, Việt Khê xuất ra bốn tờ hoàng phù đến, mỗi lần người trên người dán một trương, nói: "Tránh nước phù, cho dù có nước, cũng sẽ không đem thân thể cho làm ướt. "

Hứa Dụng vẽ mặt cao hứng, trực tiếp đem phù dán tại trên người, nói: "Tiền bối, người thật lợi hại. "

Rồi sau đó, một cái sóng lớn trực tiếp đánh tới, đương nhiên, có tránh nước phù tại, nước ngược lại là không có đem trên người cho ướt nhẹ, thế nhưng là sóng lớn chỗ mang theo lực lượng, lại trực tiếp đem nhân cho liên xông ra ngoài.

Việt Khê thò tay ở trong nước du động lấy, sau đó phát hiện một kiện cực kỳ khủng khiếp sự tình.

Tránh nước phù, có thể làm cho người ta không bị nước quấy nhiễu, trên người không bị nước ướt nhẹp, thế nhưng là, cái này tránh nước phù, tại đáy nước hạ, lại không thể làm cho người ta cung cấp không khí, đây quả thực là làm cho người ta muốn hít thở không thông mà chết a....

Việt Khê: "....."

Nàng ngẩng đầu ngăm nhìn bốn phía, chỉ thấy bốn phương tám hướng đều là nước, lũ lụt hầu như đem trọn cái phòng đều cho toàn bộ che mất.

Hàn Húc đi đâu?

Việt Khê có chút gấp, chính nàng ngược lại là không có việc gì, thế nhưng là Hàn Húc chỉ là người bình thường, cho dù trên người hắn công đức có thể trừ tà tránh quỷ, thế nhưng là vậy cũng không thể cho hắn cung cấp không khí a..., bị chìm nước rồi.... Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 56.3

, không có dưỡng khí, sợ là được hít thở không thông mà chết.

Tại đáy nước điên cuồng tìm kiếm lấy, theo thời gian trôi qua, trong nội tâm nàng càng ngày càng sốt ruột, thẳng đến trong ánh mắt xuất hiện một vòng màu đỏ, màu đỏ tươi chỉ đỏ thượng quần quít lấy hình tròn khổng phương đồng tiền, bị nước chảy mang theo ở trong nước đong đưa lấy.

Hàn Húc nhắm chặt hai mắt, thân thể không bị khống chế hướng phía đáy nước rơi xuống, trên tay quần quít lấy dây đỏ từ trong tay tróc ra, trôi lơ lửng ở trong nước.

Việt Khê thò tay đem dây đỏ chộp trong tay, không chút suy nghĩ, đem Hàn Húc kéo tới đây, miệng đối miệng cho hắn độ thở ra một hơi đi qua, dưỡng khí ở trong nước hình thành từng vòng bọt khí trở lên lưu, Hàn Húc mí mắt khẽ giật giật.

".....Lần áo, chà mẹ nó sát sát, bọn hắn, bọn hắn....." Hứa Dụng trừng to mắt, chỉ vào phía trước hai cái vén thân ảnh, trên ót xuất hiện một cái cực lớn dấu chấm hỏi (???)

Không phải thầy trò ư? Cái này, đây là có chuyện gì?

"Ah, ta đã biết, tiền bối nhất định là vì cho Hàn Húc độ khí! " Nhìn xem hai người phần môi bắt đầu khởi động bọt khí, Hứa Dụng một bộ đã

tìm được đáp án biểu lộ, cười nói: "Ta còn tưởng rằng, ta nhìn thấy phiên bản hiện đại Thần Điêu Hiệp Lữ. "

Một bên Tần Song Song: "....."

Nước chảy đem trọn cái phòng toàn bộ bao trùm, trực tiếp đem bên trong nhân toàn bộ cho chìm cái thấu, Việt Khê bắt lấy Hàn Húc, một bên cố gắng cho hắn độ lấy khí, vừa quan sát lấy bốn phía.

Mắt vĩ màu vàng hoa sen khẽ chớp động, khổng lồ âm khí từ nàng thân thể nho nhỏ bên trong bạo phát đi ra, trực tiếp ép tới những người khác đều không thở nổi, tại nàng bốn phía, nước nhan sắc tựa hồ nhiễm lên một loại màu xám, làm cho người ta một loại che khuất bầu trời cảm giác, phảng phất toàn bộ thiên địa đều ám chìm thêm vài phần. Mà nàng thanh tú xinh đẹp khuôn mặt, lúc này nhìn qua có vài phần âm u.

Bốn phía nước bắt đầu kịch liệt bắt đầu khởi động, như là đang sợ giống nhau, điên cuồng bắt đầu khởi động lấy, làm như muốn chạy trốn ly bên cạnh của nàng. Việt Khê đáy mắt hào quang chớp động, vươn tay ra, mãnh liệt trong nước một trảo, một cái màu lam nhạt chim con tại trong tay nàng dần dần thành hình, phát ra sắc nhọn tiếng thét chói tai đến.

Bốn phía nước bắt đầu điên cuồng thối lui, rất nhanh, đầy tràn toàn bộ phòng nước chỉ còn lại trong hồ bơi cái kia đầy ao nước.

"Khục khục khục! "

Hàn Húc kịch liệt ho khan vài tiếng, sau đó đem trong bụng nước đều phun ra, bọt nước lưu lại, rơi vào hắn nồng đậm lông mi thượng, nhìn qua cả người đều lộ ra vài phần yếu ớt đến.

"Ai nha mẹ a, đại huynh đệ, người không sao chứ? " Hứa Dụng nhìn xem hắn cái dạng này, trên mặt lộ ra quan tâm biểu lộ đến, nói: "Người

không biết, nếu không phải tiền bối kịp thời miệng đối miệng cho người độ thở ra một hơi, người sợ là sẽ không mệnh. "

Tần Song Song: "....."

Việt Khê: "....."

Hàn Húc lộ ra chần chờ biểu lộ đến, ánh mắt phiêu hốt rơi vào Việt Khê trên người, nói: "Miệng đối miệng? "

Việt Khê vội nói : "Ta không phải nghĩ chiếm người tiện nghi, ta là vì cứu người, người khi đó liền như vậy một hơi, ta khẳng định phải cho người độ khí a.... "

Vừa mới bắt đầu Việt Khê còn có chút khí nhược, thế nhưng là nói xong nói xong, nàng cũng có chút lễ thẳng khí hùng đi lên.

Hàn Húc nở nụ cười thoáng một phát, con mắt cong lên đến, nói: "Ta biết rõ, ta biết rõ sự phụ người nhất định là vì cứu ta. "

Việt Khê có chút chột dạ nói: "Đều tại ta, quên tránh nước phù không cung cấp dưỡng khí....."

Hàn ngoặt thoáng một phát con mắt, ánh mắt rơi vào Việt Khê trên tay, hỏi: "Sự phụ, đây là cái gì? "

Việt Khê cúi đầu, chỉ thấy trong tay nàng thập phần thô lỗ cầm lấy một cái màu lam nhạt chim, cái này chim lớn lên thập phần xinh đẹp, trên người màu lam nhạt cánh chim như là tại sáng lên giống nhau, đỉnh đầu còn đỡ tròn một viên màu xanh da trời bảo thạch, một đôi to như hạt đậu con mắt cũng là màu lam nhạt, giống như là biển rộng nhan sắc.

Xinh đẹp như vậy một con chim, hôm nay lại bị Việt Khê gắt gao chộp trong tay, nó muốn tránh thoát, cánh dùng sức quạt, rơi xuống đầy đất lông

chim, rơi trên mặt đất lông chim như là hội sáng lên giống nhau.

"Cái này.....Đây là một loại linh thú, tên là Dẫn Thủy Thú, nó theo nước mà sinh, có này chim địa phương, sẽ nhắc lên lũ lụt. " Việt Khê cần thận đánh giá cái này một cái Dẫn Thủy Thú liếc, khẽ nhíu mày, nói: "Tuy nói có nước lửa trận, thế nhưng là Dẫn Thủy Thú cũng không muốn xuất hiện ở nơi đây, nó là ghét nhất hỏa linh thú.....Thứ này, chẳng lẽ là nhân để ở chỗ này ? "

Mà Dẫn Thủy Thú, rất ưa thích nước hơn địa phương, hơn nữa nguồn nước muốn thanh tịnh sạch sẽ, cho nên dễ dàng nhất xuất hiện địa phương là biển rộng giữa hồ, mà không phải như vậy một cái bể bơi địa phương....
Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẢI CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 56.4

Việt Khê chỉ có thể nghĩ đến một cái khả năng, cái kia chính là cái này chỉ Dẫn Thủy Thú là những người khác cố ý đặt ở cái này, mượn nhờ nước lửa trong trận nước lực lượng, dần dần lớn mạnh cái này chỉ Dẫn Thủy Thú lực lượng.

".....Đây là Dẫn Thủy Thú? " Một cái kinh ngạc thanh âm vang lên.

Việt Khê xoay đầu lại, trông thấy Hàn gia Hàn Từ Tuyết đứng ở trước mặt bọn họ, nàng thân Đoan cao gầy, dù cho vừa rồi cái này trong phòng phát một hồi lũ lụt, nàng cũng không thấy bất luận cái gì chật vật, trên người cũng không có dính vào bất luận cái gì vệt nước, nhìn qua thập phần sạch sẽ.

"Cái này chỉ Dẫn Thủy Thú, có thể bán cho ta sao? " Xác định cái con kia chim con thân phận, Hàn Từ Tuyết mở miệng, trong giọng nói mang theo vài phần tình thế bắt buộc.

Nàng tại Thủy hệ pháp thuật thượng rất là am hiểu, bản thân liên thân Thủy thuộc tính, nếu có cái này chỉ Dẫn Thủy Thú tại, như vậy đối với nàng tu vị, nhất định có rất lớn xúc tiến tác dụng. Hơn nữa có như vậy một cái linh vật bên người, đối với nàng tánh mạng cũng là nhiều hơn một tầng an toàn bảo đảm.

Việt Khê nhìn trước mắt tiểu cô nương, hỏi: "Người muốn? "

Hàn Từ Tuyết nhẹ gật đầu, nói: "Ta có thể hướng người mua, người muốn bao nhiêu tiền? "

Nàng người này, có lẽ không phải cố ý, thế nhưng là bởi vì thiên phú vượt xa tại thường nhân, thân là thiên chi kiều nữ, tại đối mặt những người khác thời điểm, tổng làm cho người ta một loại cao cao tại thượng cảm giác. Dù cho loại này cao cao tại thượng, nàng cũng không phải cố ý vi chi, tuy nhiên lại vẫn đang sẽ cho người cảm thấy không thoải mái.

"Không có ý tứ, thứ này, ta còn có ích....." Việt Khê không chút suy nghĩ liền cự tuyệt.

Hàn Từ Tuyết sững sờ, làm như không nghĩ tới Việt Khê hội cự tuyệt nàng, nàng suy nghĩ một chút nói: "Thứ này đối với ta tu hành rất hữu dụng, ta hy vọng người có thể bán cho ta, nếu như người không muốn tiền, ta cũng có thể cầm những vật khác cùng người đổi. "

Việt Khê vẫn lắc đầu một cái, tỏ vẻ cự tuyệt.

Hàn Từ Tuyết đã trầm mặc thoáng một phát, biểu hiện trên mặt thoát nhìn có vài phần thất vọng, bất quá cũng rất lễ phép rời đi.

Hứa Dụng biểu lộ có chút xoắn xuýt, nói: "Dẫn Thủy Thú.....Có câu nói gọi hoài bích có tội, tiền bối trong tay người có Dẫn Thủy Thú, nhất định sẽ đưa tới những người khác ngấp nghé. "

Việt Khê tỏ vẻ không thèm để ý chút nào, nói: "Ngấp nghé thì sao? Chẳng lẽ bọn hăn còn có thể có bản lĩnh từ trong tay của ta đem cái này chỉ chim cho cướp đi? "

Nàng lấy ra một tờ phù đến khóa lại cái này chỉ Dẫn Thủy Thú trên người, đem cái này chỉ Dẫn Thủy Thú khí tức ẩn nặc, đồng thời cũng là làm cho đối phương nhu thuận nhất điểm, giam cầm ở trong cơ thể nó chân khí.

"Tốt rồi, lần khảo hạch này đáp án, ta đại khái là đã biết, chúng ta trở về đi. " Việt Khê đem Dẫn Thủy Thú đặt tại trong túi áo, mở miệng nói.

Trở lại sân bóng rổ chỗ đó, Việt Khê bọn hắn đem đáp án ghi trên giấy nộp đi lên. Cái kia giấy cũng là đặc chế, viết lên tên của một người, sẽ ghi chép lại đối phương khí tức, tuyệt đối sẽ không xuất hiện gian dối làm giả hành vi đã đến.

Đầu luân(phiên) khảo hạch thông qua danh ngạch đại khái sẽ ở ngày mai đi ra, đến lúc đó tại trên mạng xem xét thoáng một phát sẽ biết, cho nên Việt Khê cùng Hàn Húc cũng không có ở chỗ này ở lâu, cùng Hứa Dụng bọn hắn nói một tiếng rồi đi rồi.

Tần Tu lờm Hứa Dụng liếc, nói: "Hai người kia, thoát nhìn cũng không có gì xuất sắc. Cô bé kia không nói trước, nhìn qua thủ đoạn ngược lại là có chút quý dị, đáng giá chú ý, nhưng lại là cái kia gọi Hàn Húc, trên người công đức mặc dù nặng, đại khái là mấy cuộc đời người lương thiện, nhưng lại là tu vị cũng rất thấp, chân khí chưa đủ, nhiều lắm là mới là một lục Thiên Sư, người làm gì đối với bọn họ nhiệt tình như vậy? "

"Ta đã cảm thấy hai người bọn họ rất lợi hại....." Hứa Dụng sờ lên đầu của mình, hắn Đệ Nhất trực giác từ trước đến nay rất linh.

Tần Tu cũng biết Hứa Dụng điểm này, bọn hắn một chuyến này, trực giác thứ này, cũng không phải là cái gì vô dụng đích, vậy cũng có thể nói là một loại khó được đích thiên phú rồi. Mà Hứa Dụng, tại đây bên trên, lại hết sức linh, trực giác của hắn, thường thường cũng sẽ là thật sự.

".....Chẳng lẽ hai người kia thật là có cái gì bất đồng? " Tần Tu nói thầm.

*

Thiên Sư Minh nhân lật xem những thứ này khảo hạch Thiên Sư Môn đáp án, trong đó duy nhất nữ tính nhìn nhiều cái nhân đáp án, lắc đầu nói: "Lệ Quỷ làm loạn, Dẫn Thủy Thú làm loạn.....Cái này chỉ nhìn đi ra mặt ngoài cái kia một bộ phận, này là thể nguyên nhân, bọn hầy lại không phát hiện a.... "

Căn bản nhất nguyên nhân, trên thực tế là xuất từ cái này sân vận động phía dưới nước lửa trận thượng. Cái này nước lửa trận là tự nhiên hình thành, khó có thể phát hiện, lúc trước nếu như không phải sân vận động thường xuyên gặp chuyện không may, cố ý lại để cho Thiên Sư Minh người đến kiểm tra một chút, căn bản cũng không sẽ phát hiện này đến hạ vẫn còn có một cái nước lửa trận.

"Còn có cái con kia.... Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 56.5

Dẫn Thủy Thú.....Thứ này, chúng ta dĩ nhiên chẳng đến không có phát giác! " Từ Sâm biểu lộ có chút nghiêm túc, Thiên Sư Minh nhân đem nơi đây thiết vì địa điểm thi một trong, tự nhiên là cẩn thận đã kiểm tra nơi đây, tuy nhiên lại một mực không có phát hiện cái này chỉ Dẫn Thủy Thú tồn tại.

"Hai mươi năm trước trận kia đại hỏa, lúc trước ta đã cảm thấy có chút kỳ quái, nước lửa trận tương sinh tương khắc, là rất khó thất hành, trừ phi có cái gì ngoài ý muốn phát sinh.....Chúng ta thử nghĩ thoáng một phát, nếu là ở khi đó, nhân đem cái này chỉ Dẫn Thủy Thú trứng đặt ở cái này nước lửa trong trận, Dẫn Thủy Thú muốn phá xác, tự nhiên sẽ đi hấp thu chung quanh hơi nước, nước lửa trong trận nước thất hành, hỏa tự nhiên thừa thế xông lên, toàn bộ trận tự nhiên cũng liền rối loạn.....Cái này phía sau nhân, là ở cầm toàn bộ nước lửa trận tại đường cái này chỉ Dẫn Thủy Thú a.... "

"Dẫn Thủy Thú không hỉ hỏa, theo lý thuyết tại đây nước lửa trong trận, nó là khó có thể phá xác....."

"Cho nên, người nọ dùng trên trăm đầu nhân mạng, đến tìm bổ cái này chỉ Dẫn Thủy Thú, ra tay thật đúng là hung ác a...! "

"Hai mươi năm trước, lại là hai mươi năm trước....." Từ Sâm mắt hí, tựa hồ lại nhìn hai mươi năm trước tu giới trận kia náo động, lúc ấy không

biết có bao nhiêu tu vị cường đại tiền bối chết tại đây trận náo động bên trong, mà ngay cả lúc trước Thiên Sư Minh minh chủ, Chu Tam Thông cũng chết tại đây trận náo động bên trong.

"Lần này cần không phải Dẫn Thủy Thú bạo động, chúng ta sợ là còn không có phát hiện không đúng.....Lại nói, cái này chỉ Dẫn Thủy Thú vì cái gì chột làm loạn? Nguyên nhân này đã điều tra xong ư? " Nhân hỏi.

Người biểu lộ có chút kỳ quái, nói: "Đã điều tra xong, nguyên nhân là.....Nước lửa trong trận hỏa mạch bị người phá hủy, thậm chí bị nhốt tại hỏa mạch bên trong những cái...Kia âm hồn, cũng không thấy. "

"Không thấy? "

"Ân, không thấy! "

Chính là đọc đúng theo mặt chữ mặt ý tứ như vậy, chỗ đó bên cạnh trăm điều âm hồn, toàn bộ đều biến mất, không biết đi đâu.

"Chúng ta cần thận điều tra, nhất điểm chân khí rung chuyển cũng không có cảm giác được, nếu như là nhân độ hóa hoặc là tiêu diệt bọn họ, chúng ta cũng nên có điều cảm giác.....Thế nhưng là, chúng ta một chút cũng không có phát giác được. "

Từ Sâm đầu có chút đau nhức, thấp giọng nói: "Luôn luôn một loại mưa gió nổi lên cảm giác a....."

Hắn lại nghĩ tới một chuyện đến, vội hỏi: "Cái con kia Dẫn Thủy Thú đâu? "

"Bị người mang đi, chính là chỗ này một lần thí sinh một trong, là nàng chế trụ Dẫn Thủy Thú, cho nên....."

Thiên Sư Minh có quy định, nếu như là tại khảo hạch trong lúc lấy được linh vật, cái kia chính là đối phương cái gì, đối phương hoàn toàn có quyền xử trí lợi.

Từ Sâm suy nghĩ một chút nói: "Các người cùng đối phương thương lượng thoáng một phát, hãy mau đem cái này chỉ Dẫn Thủy Thú mang về. Cái này Dẫn Thủy Thú nếu như là đối phương cố ý ở tại chỗ này tử mĩ bồi dưỡng, như vậy, hẳn nhất định sẽ không bỏ qua, nhất định sẽ nghĩ phương pháp đem cái này chỉ Dẫn Thủy Thú trao trở về. "

Mà lúc này, Việt Khê cùng Hàn Húc đã về tới trong nhà, Việt Khê hào hứng bưng bưng nhìn xem nằm trên mặt đất giả chết Dẫn Thủy Thú, suy nghĩ, như vậy một con chim nhỏ, làm thành mùi gì thì vẫn còn tốt hơn ăn.

A..., nàng tương đối ưa thích ăn đồ nướng !. Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 57.1

Việt Khê chọc chọc nó tròn trịa phần bụng, đối Hàn Húc nói: "Chính là chỗ này cái gì, hôm nay thiếu chút nữa đem người cho chết đuối.....Để cho bắt nó hầm cách thủy rồi, dinh dưỡng khẳng định đủ, cho người bổ thân thể. Đây chính là linh thú, lại nói tiếp, ta cũng chưa từng ăn thứ này, hương vị khẳng định nhất cấp bổ." "

Hàn Húc ngoặt liếc mắt con người, nói: "Sư phụ người nói thứ này cầm về có ích, chính là lấy ra ăn a...? "

Việt Khê nhẹ gạt đầu, nói: "Bằng không thì đâu? Thứ này, không lấy ra ăn lấy ra làm gì vậy? "

Hàn Húc liền cười: "Sư phụ người nói là. "

Đi mao mỗ bụng, Việt Khê không có làm cho qua thứ này, vẫn là Hàn Húc triệt lấy tay áo cầm lấy đao ở đằng kia xử lý. Cái này Dẫn Thủy Thú lông chim thật sự là xinh đẹp, bất quá bị nước sôi như bị phỏng, cái kia mao nhìn qua màu sắc mờ đi vài phần, bất quá vẫn đang vẫn là rất sáng mắt đấy, Việt Khê cầm cái cái hộp thu vào, quyết định hôm nào trả lời trường học đưa cho Triệu Lộ các nàng mấy cái ngoạn.

Sau đó là Dẫn Thủy Thú trên đỉnh đầu cái kia khối bảo thạch, lấy xuống về sau Việt Khê cho nhét vào Hàn Húc trong túi áo, nói: "Đây chính là thứ tốt a..., cầm lấy lần sau nếu như người lại rơi xuống nước, coi như là trong nước, cũng có thể hô hấp thở. "

Đây mới là cái này chỉ Dẫn Thủy Thú trên người trân quý nhất đồ vật, đương nhiên, cái này bảo thạch khả năng còn có những tác dụng khác, dù nói thế nào cũng là ngưng tụ Dẫn Thủy Thú toàn thân tất cả lực lượng, uy lực tự nhiên là không tầm thường. Bất quá những thứ này, Việt Khê cũng là kiến thức nửa vơi, nàng trước kia cũng không có Ngộ đến loại này linh vật, cho nên đến làm cho Hàn Húc chính mình đi lục lọi.

"Ai, thực lực người vẫn là quá yếu, nếu là không có ta tại, người có thể làm sao bây giờ? " Việt Khê mặt mày ủ rũ ngồi xổm Hàn Húc bên người, nhin không được có chút bận tâm khởi tương lai của hắn, nàng nghĩ nghĩ, nói: "Cho nên kế tiếp thời gian, người muốn cố gắng tu luyện, ta sẽ hảo hảo giám sát người. "

Hàn Húc tự nhiên là ứng, động tác trên tay liên tục.

Dẫn Thủy Thú xử lý tốt, liền nhỏ như vậy loại nhỏ (tiểu nhân) một cái, bất quá lòng bài tay lớn nhỏ, thoát nhìn cũng không có mấy lượng thịt, Hàn Húc dứt khoát cầm một cái nồi đất đến, đi đến bên trong bên cạnh thả hai mảnh miếng gừng, trực tiếp đem Dẫn Thủy Thú đặt tại bên trong, khai hoá tiểu hãm cách thủy.

Đại hỏa nấu khai mở, hơi chút nấu hai phút, bên trong mùi thơm lập tức liền đi ra. Đó là một loại cực kỳ tuyệt vời mùi thơm, thật sự là khó có thể dùng ngôn ngữ hình dung, rõ ràng là nồng đậm mùi thịt, lại một chút cũng không cho nhân cảm thấy chán ngấy, là một loại rất nhẹ nhàng khoan khoái mỹ vị mùi thơm.

Đại Bạch loạng choạng mập ục ục bờ mông gom góp tới đây, đưa chính mình thật dài cổ nhìn a... Nhìn a... Nhìn, nhìn xem Việt Khê bọn họ là đang làm cái gì thứ tốt, sau đó bị Việt Khê một cái tát vỗ vào trên mông đấy, nói: "Người một cái ngồi không, xem nào nhiệt gì. "

Đại Bạch kêu hai tiếng, đại khái là có chút không phục.

Lúc này thời điểm đúng là tịch Dương tây hạ, tất cả gia chuẩn bị cơm tối thời gian, sau đó mọi người đã nghe đã đến một cỗ mùi thơm. Này cỗ mùi thơm quả thực là tuyệt, một bay tới người chớp mũi, lập tức liền đem người muốn ăn hoàn toàn câu dẫn, làm cho người ta quả thực không chế không nổi chính mình.

"Thơm quá a.....Đây là làm cái gì tốt ăn a...? "

"Người không sợ tình a...! Lão tử vừa tan tâm trở về đã nghe đến cái này cỗ mùi vị, còn để cho hay không nhân ăn mì tôm ? "

"Thật là quá thơm, rốt cuộc là nhà ai a....."

Người chung quanh gia cũng nhin không được mở cửa sổ ra đến, nhẹ nhàng ngửi ngửi trong không khí phiêu động này cỗ mùi thơm, mùi vị kia thật là thái thềm người. Mà càng làm cho người chung quanh tuyệt vọng là, cái này cỗ mùi thơm, một phiêu còn nhẹ nhàng hơn một giờ, người chung quanh gia nhìn xem nhà mình trên bàn cơm cơm tối, nhin không được thờ dài.

Bình thường rõ ràng cảm thấy thập phần mỹ vị cơm tối, vì cái gì hiện tại bắt đầu ăn nhưng lại là nhạt như nước ốc đâu?

Cũng không biết này cỗ mùi thơm rốt cuộc là cái gì, thật sự siêu muốn ăn đó a, mọi người trong óc không hện mà cùng hiện lên một cái ý niệm như vậy đến.

Mà mùi thơm ngọn nguồn, Việt Khê đã ra vào phòng bếp nhiều lần, thật sự là thềm ăn không được, thẳng đến lần thứ mười đi vào, Hàn Húc mới rốt cục mở miệng, có thể ăn hết, Việt Khê hai mắt chợt thoáng cái liên sáng.

Cái này Dẫn Thủy Thú linh mẫn vật, nó hương vị, cái kia tự nhiên là thập phần mỹ vị. Tại hầm cách thủy súp thời điểm Hàn Húc không có thêm

bất luận cái gì đồ gia vị, gần kề chỉ để vào hai mảnh miếng gừng, nhưng lại là ăn lên.... Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 57.2

Đến nhưng lại là hết sức hương, Dẫn Thủy Thú bản thân nguyên liệu nấu ăn tư vị, chính là tuyệt hảo. Hầm cách thủy tốt Dẫn Thủy Thú, thịt chất non mà không sài, cái kia súp uống lên đến càng là tư vị tuyệt diệu, chớ nói chi là trong súp bên cạnh bao gồm có khổng lồ linh khí, uống một ngụm, toàn thân cao thấp chính là ấm ấm áp áp, hết sức thoải mái.

Đội Hàn gia người tới nơi đây thời điểm, nghe thấy được đúng là như vậy một cỗ làm cho người ta khó có thể hình dung tuyệt vời mùi thơm, chỉ là nghe hương vị, cũng đã làm cho người ta mê say không dứt.

Hàn Từ Tuyết chớp mũi giật giật, nàng cũng là hưởng qua vô số mỹ vị nhân, thế nhưng là lúc này thời điểm, không thừa nhận cũng không được, trong không khí bay mùi thơm, so nàng ném qua là bất luận cái gì mỹ thực đều muốn hương nhiều lắm.

Bọn hắc đi vào nhà, trong phòng khách trên bàn bày biện một cái thâm quầng sắc tiểu chung, bên trong còn một điều chút canh nước, nước canh hiện lên lấy một loại rất sạch sẽ màu sắc, biểu hiện ra nổi lơ lửng nhàn nhạt từng tầng một cặn màu vàng dầu trơn. Mà ở bên cạnh trên bàn, thì là ném lấy một ít bị người gặm qua khung xương, còn chưa kịp thu thập.

Xem ra bọn hắc tới không phải lúc a..., người ta giống như mới vừa rồi là đang dùng cơm a...!

Hàn Từ Tuyết trong nội tâm nghĩ như vậy, mắt xem mũi mũi nhìn tâm, hướng Việt Khê bèn hăn nói rõ chính mình ý đồ đến, cuối cùng rất nghiêm túc nói: "Mặc dù ta biết là có chút ép buộc, nhưng lại vẫn là nghĩ thử một chút. Cái này chỉ Dẫn Thủy Thú, với ta mà nói rất trọng yếu, hy vọng Việt tiểu thư có thể bán cho ta. "

Nét mặt của nàng thập phần chân thành, xem ra đích thật là thành tâm muốn cái này chỉ Dẫn Thủy Thú.

Việt Khê đang tại thu thập trên bàn một mảnh hỗn độn, nghe vậy, trên tay một trận.

".....Hàn tiểu thư....." Nàng nhẹ nhàng kêu một tiếng, trên mặt lộ ra khó xử biểu lộ đến, cả buổi mới có hơi lúng túng nói: "Không phải ta không muốn bán cho người, mà là, người muốn Dẫn Thủy Thú, đã....."

Nói xong, nàng chỉ chỉ trên bàn đồng kia xương cốt, cái kia một đồng xương cốt nho nhỏ, nhìn qua hăn là nào đó loài chim, tại Hàn Từ Tuyết ánh mắt khó hiểu trong, Việt Khê nói: ".....Đã biến thành cái này chồng chất xương cốt. "

Hàn Từ Tuyết ánh mắt mờ mịt nhìn xem nàng, tựa hồ là không có minh bạch ý của nàng, sau nửa ngày, cặp mắt của nàng khẽ trợn lớn, nàng cả đời này, đại khái là chưa từng có lộ ra thất thố như vậy biểu lộ qua, trên mặt biểu lộ đều có một ít bóp méo, ghen ngào hỏi: "Người đem nó ăn? "

Trong giọng nói, hoàn toàn là không thể tin.

".....Nhà của ta đã nuôi một cái Đại Bạch, Đại Bạch rất bá đạo, trong nhà không cho dưỡng mặt khác vật còn sống. " Việt Khê rất nghiêm túc giải thích nói.

Như là tại hòa cùng lời của nàng giống nhau, Đại Bạch lúc này lung la lung lay tiêu sái đến Hàn Từ Tuyết trước mặt đến, giơ lên cổ hướng nàng

kêu một tiếng. Cái này Đoạn thời gian, bởi vì không có rồi đi cùng những cái...Kia mèo mèo chó chó đánh nhau, mỗi ngày ăn được uống tốt, còn có dưa hấu thêm đồ ăn, nó toàn bộ ngỗng đều trở nên béo rất nhiều, vừa đứng tại đầu đó, thân thể kia thật sự là có chút dài rộng.

Hàn Từ Tuyết thật sâu hít và một hơi, vẫn đang cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, lẩm bẩm nói: "Đây chính là Dẫn Thủy Thú, đó là linh vật a..., người sao có thể....." Sao có thể bắt nó ăn?

Việt Khê xem nàng giống như đã gặp phải một bộ đả kích rất lớn bộ dạng, suy nghĩ một chút nói: "Dẫn Thủy Thú thứ này, mặc dù có thể xúc tiến người tu hành, nhưng lại là thủy chung là ngoại vật, tu hành việc này, vẫn là làm gì chắc đó hảo. "

Nghe vậy, Hàn Từ Tuyết sửng sờ, hình như có chút ngộ.

Việt Khê có chút chột dạ mấp máy môi, đương nhiên, những cái...Kia cái gì đều là lấy cớ, nguyên nhân chủ yếu nhưng thật ra là cái con kia Tiểu Lan chim thiếu chút nữa đem Hàn Húc cho chết đuối, Việt Khê cảm thấy lấy ra hàm cách thủy, vừa vặn có thể cho Hàn Húc bổ thân thể, nàng đồ đệ này khẳng định bị sợ hư mất.

Tâm nhãn của nàng, kỳ thật so lỗ kim lớn hơn không được bao nhiêu.

Bị sợ hư mất Hàn Húc tỏ vẻ, sự phụ cao hứng là tốt rồi.

Đương nhiên, Dẫn Thủy Thú trân quý chỗ, Việt Khê cũng không rõ ràng, nhưng lại là cho dù biết rõ cái này Dẫn Thủy Thú đến cùng nhiều trân quý, đối nàng mà nói, thứ này cho dù lại trân quý, thực sự không có trong nhà nàng Đại Bạch quý giá.

Hàn Từ Tuyết ở đằng kia đứng trong chốc lát, hình như là nghĩ thông suốt cái gì, đối Việt Khê nói tạ, mang theo những người khác rời đi rồi. Bất quá đám người kia ly khai không bao lâu, lại có một đám người tới bái

phóng, sau đó nàng trước trước sau sau tiếp đãi vài nhóm người. Từ trước đến nay yên tĩnh càng gia, lần đầu tiên có nhiều người như vậy đến thăm đến.

Mà những người này sau khi vào cửa đều là một bộ tinh anh tự tin bộ dáng, đều đi ra ngoài thời điểm, biểu hiện trên mặt đều có một ít mộng huyền, tựa hồ Ngộ đã đến cái gì để cho bọn họ cảm thấy thập phần không thể tin sự tình.

".....Chúng ta là Thiên Sư Minh nhân, lần này đến đây, là muốn....
Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 57.3

Cùng Việt tiểu thư người nói một chút về cái con kia Dẫn Thủy Thú sự tình. "

Hắn lời còn chưa nói hết, Việt Khê đưa tay chỉ trên bàn dùng giấy khăn bao lấy một đồng găm hết xương cốt, nói: "Ừ, các người muốn Dẫn Thủy Thú....."

Nghe vậy, đối phương lập tức không thể tin nhìn xem nàng.

Việt Khê nhẹ gạt đầu, bất đồng nhân hỏi thăm, liền trả lời bọn hắn đầy lòng nghi vấn, nghiêm túc nói: "Đúng vậy, nó bị ta ăn hết. "

Người tới: "....."

Việt Khê nói: "Đã tới vài nhóm người, đều là tìm cái này chỉ Dẫn Thủy Thú. Bất quá không có ý tứ, ta bắt nó ăn hết. "

Người tới há rồi há môi, sau nửa ngày mới biệt xuất một câu, hỏi: "Hảo.....Ăn ngon không? "

Việt Khê dư vị mấp máy môi, nói: "Ăn ngon, hương vị siêu cấp bổng. " So nàng ăn những cái...Kia cái gì quý hồn muốn xịn ăn nhiều.

"Cái kia.....Vậy là tốt rồi. " Người tới gượng cười, đã hoàn toàn không biết nên bày ra cái gì biểu lộ đến.

Đem Thiên Sư Minh nhân cất bước, Việt Khê lúc này mới lần bầu nói: "Xem ra.....Cái này Dẫn Thủy Thú rất đáng tiền a.... "

*

Ban đêm.

Đêm nay mặc dù có ánh trăng, nhưng lại là vân cũng nhiều, loan nguyệt tại tầng mây phía sau che che lấp lấp, vẫn còn ôm tỳ bà nửa che mặt.

Vài đạo thân ảnh từ tường vây bên ngoài bò vào đến, nhẹ nhàng linh hoạt rơi trên mặt đất, liền chút tiếng vang cũng không có phát đi ra. Mấy người nhìn nhau, hướng phía bên trong đi đến.

Đi một mình đến một nửa, đột nhiên cảm thấy chính mình đã dẫm vào cái gì, hẩn cúi đầu vừa nhìn, một cái Đại Bạch ngỗng mang đầu, to như hạt đậu con mắt bình tĩnh theo dõi hẩn xem.

".....Ngỗng ngỗng ngỗng a...! Hẩn khi còn bé tại trong thôn bị Đại Bạch ngỗng hung hăng cắn qua một lần, từ nay về sau gặp ngỗng chỉ sợ, hôm nay nhìn xem cái này chỉ mặt lộ vẻ hung tướng Đại Bạch ngỗng, một lòng lập tức liền nhắc lên.

Người bên cạnh nhìn hẩn một cái, nhỏ giọng nói: "Không có tiền đồ, bất quá là một cái ngỗng phải. Trước tiên đem cái này chỉ ngỗng giải quyết, chớ kinh động bên trong nhân. "

Người này nói xong, trên tay hiện lên một đạo ngân quang, đó là một thanh bóng lưỡng bóng lưỡng dao găm, cầm lấy liền hướng Đại Bạch thật dài cổ cắt đi. Một đao kia xuống dưới, sợ là Đại Bạch ngỗng cổ, lập tức liền một phân thành hai.

"Ự...C! "

Kêu một tiếng, Đại Bạch sau lưng cánh mở ra, nhanh mắt lanh mồm lanh miệng, người nọ dao nhỏ còn không có rơi xuống, nó một miệng liền hung hăng cắn lấy trên tay của hắn.

"A...! "

Hét thảm một tiếng, người nọ giờ dao nhỏ hướng phía Đại Bạch chém tới, Đại Bạch lỏng miệng, nhanh chóng chạy ra, sau đó bất đồng nhân phản ứng, lại từ xa xa nhanh chóng lao đến, sau lưng đầy đặn cánh chim mở ra, toàn bộ ngỗng nhảy dựng dựng lên, trực tiếp nhảy tới cùng người đủ cao, há miệng, hướng phía đối phương trên gương mặt cắn đi qua.

Với tư cách một cái vũ lực giá trị rất cao Đại Bạch ngỗng, Đại Bạch chân đá con chó, miệng cắn mèo, chính là phương này tròn trăm dặm trong một phương bá chủ. Đối phó khởi cái này bốn năm người đến, đó là không chút nào mang sợ, một miệng cắn xuống đi, đó là khiến sức lực, toàn tâm đau, cắn được mấy người này buồn bã buồn bã kêu to.

"Con mẹ nó, đây là cái gì ngỗng? Như thế nào dữ dội như vậy? " Bị một cái ngỗng khiến cho vô cùng chật vật, có người nhin không được chửi bới lên tiếng.

Một người trong đó khóc ròng nói: "Người chưa nghe nói qua ư? Tại nông thôn, cái này ngỗng thế nhưng là trong thôn một phương bá chủ, so với kia con chó khá tốt khiến. "

Đại Bạch mở ra cánh, lại một lần nữa hùng hổ hướng phía bọn hắn đánh tới, mấy người kia thế nhưng là sợ hãi, cái này Đại Bạch ngỗng, đừng nhìn thoạt nhìn béo béo mập mập, thế nhưng là cắn khởi người đến đó là thật sự đau.

"Thi quý! " Người triệu hồi ra chính mình thi quý đến, đó là một cái nhân hình sinh vật, nói là hình người, là vì thứ này mặc dù là nhân, nhưng

lại là đã sớm chết, sắc mặt xanh trắng, thân thể cứng ngắc, là người chết bị người đã luyện hóa được.

Thi quý vừa ra tới, nhận được phân phó, trực tiếp liền hướng phía Đại Bạch nhào tới, thật dài móng tay thập phần sắc nhọn, bên trên mang theo màu xanh nhạt sáng bóng, xem ra trên tay là dẫn theo độc.

Đại Bạch trên người mao đều nổ tung, toàn bộ ngồng cao cao nhảy dựng lên, nhảy tới một bên cái kia khóa đại cây dong thượng, ngồi xổm bên trên không nổi nữa, sau đó dắt cuống họng cạc cạc cạc kêu lên.

".....Có ăn trộm a..., mau tới nhân a..., có ăn trộm ! " Một tiếng gào to, mấy người này còn không có kịp phản ứng, chỉ nghe thấy bốn phía truyền đến động tĩnh.

"Có ăn trộm? "

"Nhanh, mau đứng lên, trảo ăn trộm! "

"Lão nương xem cái nào ăn trộm dám vào xem chúng ta cái này, lão nương một nỗi đập.... Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 57.3

Cùng Việt tiểu thư người nói một chút về cái con kia Dẫn Thủy Thú sự tình. "

Hắn lời còn chưa nói hết, Việt Khê đưa tay chỉ trên bàn dùng giấy khăn bao lấy một đồng găm hết xương cốt, nói: "Ừ, các người muốn Dẫn Thủy Thú....."

Nghe vậy, đối phương lập tức không thể tin nhìn xem nàng.

Việt Khê nhẹ gạt đầu, bất đồng nhân hỏi thăm, liền trả lời bọn hắn đầy lòng nghi vấn, nghiêm túc nói: "Đúng vậy, nó bị ta ăn hết. "

Người tới: "....."

Việt Khê nói: "Đã tới vài nhóm người, đều là tìm cái này chỉ Dẫn Thủy Thú. Bất quá không có ý tứ, ta bắt nó ăn hết. "

Người tới há rồi há môi, sau nửa ngày mới biệt xuất một câu, hỏi: "Hảo.....Ăn ngon không? "

Việt Khê dư vị mấp máy môi, nói: "Ăn ngon, hương vị siêu cấp bổng. " So nàng ăn những cái...Kia cái gì quý hồn muốn xịn ăn nhiều.

"Cái kia.....Vậy là tốt rồi. " Người tới gượng cười, đã hoàn toàn không biết nên bày ra cái gì biểu lộ đến.

Đem Thiên Sư Minh nhân cất bước, Việt Khê lúc này mới lần bầu nói: "Xem ra.....Cái này Dẫn Thủy Thú rất đáng tiền a.... "

*

Ban đêm.

Đêm nay mặc dù có ánh trăng, nhưng lại là vân cũng nhiều, loan nguyệt tại tầng mây phía sau che che lấp lấp, vẫn còn ôm tỳ bà nửa che mặt.

Vài đạo thân ảnh từ tường vây bên ngoài bò vào đến, nhẹ nhàng linh hoạt rơi trên mặt đất, liền chút tiếng vang cũng không có phát đi ra. Mấy người nhìn nhau, hướng phía bên trong đi đến.

Đi một mình đến một nửa, đột nhiên cảm thấy chính mình đã dẫm vào cái gì, hẩn cúi đầu vừa nhìn, một cái Đại Bạch ngỗng mang đầu, to như hạt đậu con mắt bình tĩnh theo dõi hẩn xem.

".....Ngỗng ngỗng ngỗng a...! Hẩn khi còn bé tại trong thôn bị Đại Bạch ngỗng hung hăng cắn qua một lần, từ nay về sau gặp ngỗng chỉ sợ, hôm nay nhìn xem cái này chỉ mặt lộ vẻ hung tướng Đại Bạch ngỗng, một lòng lập tức liền nhắc lên.

Người bên cạnh nhìn hẩn một cái, nhỏ giọng nói: "Không có tiền đồ, bất quá là một cái ngỗng phải. Trước tiên đem cái này chỉ ngỗng giải quyết, chớ kinh động bên trong nhân. "

Người này nói xong, trên tay hiện lên một đạo ngân quang, đó là một thanh bóng lưỡng bóng lưỡng dao găm, cầm lấy liền hướng Đại Bạch thật dài cổ cắt đi. Một đao kia xuống dưới, sợ là Đại Bạch ngỗng cổ, lập tức liền một phen thành hai.

"Ự...C! "

Kêu một tiếng, Đại Bạch sau lưng cánh mở ra, nhanh mắt lanh mồm lanh miệng, người nọ dao nhỏ còn không có rơi xuống, nó một miệng liền hung hăng cắn lấy trên tay của hắn.

"A...! "

Hét thảm một tiếng, người nọ giờ dao nhỏ hướng phía Đại Bạch chém tới, Đại Bạch lỏng miệng, nhanh chóng chạy ra, sau đó bất đồng nhân phản ứng, lại từ xa xa nhanh chóng lao đến, sau lưng đầy đặn cánh chim mở ra, toàn bộ ngỗng nhảy dựng dựng lên, trực tiếp nhảy tới cùng người đủ cao, há miệng, hướng phía đối phương trên gương mặt cắn đi qua.

Với tư cách một cái vũ lực giá trị rất cao Đại Bạch ngỗng, Đại Bạch chân đá con chó, miệng cắn mèo, chính là phương này tròn trăm dặm trong một phương bá chủ. Đối phó khởi cái này bốn năm người đến, đó là không chút nào mang sợ, một miệng cắn xuống đi, đó là khiến sức lực, toàn tâm đau, cắn được mấy người này buồn bã buồn bã kêu to.

"Con mẹ nó, đây là cái gì ngỗng? Như thế nào dữ dội như vậy? " Bị một cái ngỗng khiến cho vô cùng chật vật, có người nhin không được chửi bới lên tiếng.

Một người trong đó khóc ròng nói: "Người chưa nghe nói qua ư? Tại nông thôn, cái này ngỗng thế nhưng là trong thôn một phương bá chủ, so với kia con chó khá tốt khiến. "

Đại Bạch mở ra cánh, lại một lần nữa hùng hổ hướng phía bọn hắn đánh tới, mấy người kia thế nhưng là sợ hãi, cái này Đại Bạch ngỗng, đừng nhìn thoạt nhìn béo béo mập mập, thế nhưng là cắn khởi người đến đó là thật sự đau.

"Thi quỷ! " Người triệu hồi ra chính mình thi quỷ đến, đó là một cái nhân hình sinh vật, nói là hình người, là vì thứ này mặc dù là nhân, nhưng

lại là đã sớm chết, sắc mặt xanh trắng, thân thể cứng ngắc, là người chết bị người đã luyện hóa được.

Thi quý vừa ra tới, nhận được phân phó, trực tiếp liền hướng phía Đại Bạch nhào tới, thật dài móng tay thập phần sắc nhọn, bên trên mang theo màu xanh nhạt sáng bóng, xem ra trên tay là dẫn theo độc.

Đại Bạch trên người mao đều nổ tung, toàn bộ ngồng cao cao nhảy dựng lên, nhảy tới một bên cái kia khóa đại cây dong thượng, ngòi xồm bên trên không nổi nữa, sau đó dắt cuống hòng cạc cạc cạc kêu lên.

".....Có ăn trộm a..., mau tới nhân a..., có ăn trộm ! " Một tiếng gào to, mấy người này còn không có kịp phản ứng, chỉ nghe thấy bốn phía truyền đến động tĩnh.

"Có ăn trộm? "

"Nhanh, mau đứng lên, trảo ăn trộm! "

"Lão nương xem cái nào ăn trộm dám vào xem chúng ta cái này, lão nương một nỗi đập.... Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 57.4

Giết hăn! "

Cái này một mảnh dân phong coi như thuần phác, nơi đây hàng xóm láng giềng đều cũng có mấy thập niên cảm tình, vừa nghe đến nhân hô trao ăn trộm, một cái lý ngư đã đỉnh liền từ trên giường đi lên.

Cho nên, một nhóm người này còn không có kịp phản ứng, đã nhìn thấy vốn là đen kịt một mảnh bốn phía, lập tức sáng lên vô số đèn đến, tiếng mở cửa vang lên, cầm lấy đao còn có nôi chén hồ lô bồn các bạn hàng xóm, nhao nhao từ trong nhà lao tới đã đến.

"Bị phát hiện rồi, đi mau! "

Bọn hăn trở mình đã nghĩ từ tường vây trong nhảy ra đi, lại không nghĩ rằng, một mảnh lôi điện trực tiếp rơi vào bọn hăn trước mắt, một người một cái không chú ý, suýt nữa bị lôi điện bổ tới cái mũi.

"Ta đã báo cảnh sát, tại cảnh sát trước khi đến, các người vẫn là ngoan ngoãn ở tại chỗ này a. "

Năm người xoay đầu lại, đã nhìn thấy một người tuổi còn trẻ nữ hài đứng ở dưới ánh đèn lẳng lặng nhìn bọn hăn, trong tay nắm bắt một tờ hoàng phù, phù thượng ánh sáng tím chớp động. Xem ra, vừa rồi đạo kia lôi điện chính là nàng đánh tới.

Như là tại chứng minh lời của nàng, rất xa, bọn hắc tử hồ nghe đã đến xe cảnh sát mình địch thanh.

"Không thể chậm trễ, mặc dù lão đại nói không cho đả thương người, thế nhưng là chúng ta bị bắt chặt, chuyện kia thì càng hồng bát....." Người thấp giọng nói, mấy người khác nhìn nhau, trong mắt đều đã có quyết đoán.

"Thượng! "

Năm người tất cả sử dụng ra thủ đoạn đến, cái kia thi quỷ là Đệ Nhất cái trước công kích đi lên, thế nhưng là tại khoảng cách Việt Khê ba bước khoảng cách thời điểm, thi quỷ lại đột nhiên ngừng lại, cả người đang kịch liệt run rẩy lấy.

Chủ nhân của nó kinh ngạc, chất vấn: "Thi quỷ, người đang ở đây làm cái gì? Còn không mau thượng, đem cái này nữ hài cho ta đã nắm đến! "

Thi quỷ là một loại Luyện Thi Thuật, đem vừa mới chết đi không lâu thi thể trải qua luyện hóa, hơn nữa đem đối phương linh hồn khóa ở đâu bên cạnh, đem biến thành người không ra người quỷ không ra quỷ đồ vật, không có ý thức, chỉ bằng phân phó hành động. Mà bây giờ, cái này vốn nên không hề ý thức thi quỷ, thân thể của nó cũng tại run rẩy, giống như là đang sợ giống nhau.

Sợ hãi?

Làm sao có thể?

Trong đầu mới nghĩ tới một cái ý niệm như vậy, người nọ liền không nhìn được cười nhạo một tiếng, thi quỷ là không hề ý thức, chỉ nghe mệnh lệnh của hắc tử hành động, như thế nào lại hiểu được sợ hãi?

Việt Khê nhìn trước mắt cái này da thịt thanh hắc thi quỷ, thứ này trên người tất cả đều là tử khí cùng âm khí, chính là cái này phong tỏa khi hắc

trong cơ thể tử khí cùng âm khí, khiến nó đã trở thành một cỗ cái xác không hồn, còn có thể hành động.

"Có chút xấu....."

Việt Khê thì thảo, tại thi quỷ xông lại thời điểm, một cước đá tới, vừa mới đá vào lồng ngực của nó chỗ. Sau đó chỉ thấy cái này chỉ thi quỷ thân thể chợt tựa đình chỉ động tác, trên người nó kỳ thật ngoại trừ sắc mặt thanh hắc, không có hô hấp bên ngoài, nhìn qua giống như là một người bình thường, mà lúc này, nó trên mặt huyết nhục bất quá trong chớp mắt liền trở nên hư thối, một cỗ mùi thúi trực tiếp bay tới mọi người chớp mũi.

Việt Khê lui về phía sau, nhìn xem thi quỷ trở thành một đoàn bùn nhão té trên mặt đất, ngực cái kia khối bọc lấy hoàng phù ngọc thạch lập tức liền hiện ra.

Thứ này vốn là bởi vì trong cơ thể tử khí cùng âm khí vừa rồi có thể làm di chuyển, hôm nay âm khí cùng tử khí toàn bộ tiêu tán, dĩ nhiên là không thể duy trì nguyên dạng, cho dù có tỏa hồn thạch, vậy cũng hoàn toàn không có tác dụng.

Thi quỷ mặt chủ nhân sắc đại biến, nhìn xem Việt Khê ánh mắt thập phần cảnh giác, bọn hắn đại khái là đá đã đến ngạnh tra tử.

Một giọt mồ hôi lạnh từ ngách bên cạnh lướt qua, hắn mở miệng nói: "Tiểu cô nương, chúng ta cũng không cùng người khó xử, người đem Dẫn Thủy□□ đi ra, chúng ta cũng không cùng người so đo. "

"Dẫn Thủy Thú? " Việt Khê có chút kinh ngạc, nói: "Nguyên lai các người là vì thứ này đến.....Thế nhưng là thứ này đã bị ta ăn hết. "

Nói xong, nàng còn trùng trùng điệp điệp nhẹ gật đầu, nói: "Hương vị còn rất không tồi. "

Năm người: "....."

"Người, người người người.....Người ăn hết? " Bọn hăn không thể tin.

"Ta lấy lấy lại vô dụng, đương nhiên muốn ăn a.... " Việt Khê biểu lộ rất là tự nhiên, hiển nhiên không thể không biết, chính mình ăn hết một cái Dẫn Thủy Thú có cái gì cùng lắm thì.

Năm người kia biểu lộ đối tới đối lui, âm thanh cảnh báo càng ngày càng gần, người trên mặt hiện lên một tia không cam lòng, thấp giọng nói: "Đi! "

Việt Khê đứng ở trên bậc thang nhìn bọn họ, từ bọn hăn năm người góc độ nhìn lại, đối phương trên mặt biểu lộ nhàn nhạt, tuy nhiên lại cho bọn hăn một loại trên cao nhìn xuống cảm giác.

Nàng nói: "Ta cũng không có cho các người đi....."

Nàng nghĩ.... Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 57.5

Khí là không đếm xỉa tới, thế nhưng là năm người này lại cảm giác được, bọn hãn hôm nay khả năng thật sự đi không được nữa.

*

Rộng lớn trong phòng ngủ có một tờ giường lớn, hôm nay trên mặt giường lớn chuyện chính đến làm cho người ta xấu hổ tim đập thanh âm, nữ nhân xinh đẹp trên mặt đỏ mề ly mị sắc, thò tay ôm lấy trên người nam nhân, trên mặt biểu lộ hưởng thụ mà sung sướng. Hạ xuống một khắc, cặp mắt của nàng mãnh liệt trừng lớn, trên mặt còn bảo trì vui vẻ biểu lộ, thế nhưng là trong mắt thần thái đã từ từ biến mất.

"Phanh! "

Một cổ xích, thân thể trần truồng bị ném trên mặt đất, một tay vươn ra ấn xuống một cái đầu giường thượng một cái cái nút. Rất nhanh, cửa bị nhân mở ra, một đám người đi tới, dẫn đầu nam nhân khoát tay áo, người đứng phía sau lập tức tiến lên đi xử lý cổ thi thể này.

Những người này nhìn xem trên mặt đất chính là cái kia đã không hề khí tức nữ nhân, trên mặt không có lộ ra chút nào ngoài ý muốn biểu lộ, rất quen thuộc luyện tiêu sái tiến lên đi, cầm một cái ga giường đem nữ nhân bọc lấy giơ lên đi ra ngoài.

Chết đi nữ nhân trừng to mắt, vốn là no đủ nở nang khuôn mặt trở nên khô quắt, giống như là trên người huyết nhục đều biến mất, chỉ còn lại hơi mỏng một lớp da che ở nang phía dưới xương cốt thượng.

Xấu như vậy lậu mà kinh khủng bộ dáng, làm cho lòng người trong nhin không được rạo rức.

"Lão đại, Hồ Tử mấy người bọn hăn tiến vào....." Đợi những người kia mang theo chết đi nữ nhân ly khai, Du Thư mới mở miệng đạo.

Chăn,mền bị xốc lên, một cổ có chút gầy gò được thân thể hiện ra, nam nhân mở ra tủ quần áo chọn lựa một kiện áo sơmi cho mình mặc vào, không...Lắm để ý nói: "Tiến vào? "

"Cục cảnh sát! "

"Cái gì? Cục cảnh sát? "

Nam nhân còn tưởng rằng nhiều lắm là chính là đã chết, lại tuyệt đối không nghĩ tới là bị bắt được cục cảnh sát.

Du Thư thượng tiến đến cho hăn buộc lên nút thắt, nói: "Tội danh là nhập thất cướp bóc, lại là nhân chứng tang chứng cũng lấy được, trực tiếp đã bị cảnh sát khảo đi, ta sẽ nghĩ phương pháp mau chóng để cho bọn họ đi ra. Bất quá ta làm cho người ta đi cùng Hồ Tử nói qua, hăn nói cái con kia Dẫn Thủy Thú.....Bị người ăn hết. "

"Răng rắc! "

Nam nhân buông tay ra, trong tay ngọc bích ống tay áo trong tay vỡ vụn, hăn buông tay ra, đảm nhiệm viên kia vỡ vụn ống tay áo rơi trên mặt đất, trầm giọng nói: "Lại đem Dẫn Thủy Thú ăn, thật cho là phung phí của trời.....Hiện tại cũng không phải là trước kia, như vậy một cái Dẫn Thủy Thú, ta cũng tìm thật lâu mới tìm được một quả trứng, mượn nhờ nước lửa

trận còn có cái kia trên trăm đầu tánh mạng, mới khiến cho nó phá xác, nhưng là bây giờ người lại nói cho ta biết nó bị ăn hết. "

Du Thư không dám lên tiếng.

Nam nhân đi đến cửa sổ sát đất trước, trên cửa sổ chiếu ra một tờ giấy gò mà xấu xí mặt đến, nhìn xem trong gương gương mặt này, nam nhân thản nhiên nói: "Ta muốn cũng không phải Dẫn Thủy Thú, mà là trên đầu nó viên bảo thạch kia, người làm cho người ta đi đem viên bảo thạch kia tìm trở về. Khi tất yếu, đổ máu, cũng không quan hệ. "

Ngữ khí của hắn, vô cùng lạnh lẽo, mang theo hàn nhật sát ý.. Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 58.1

Đêm nay thượng là một cái bất an yên tĩnh ban đêm, cảnh sát tới rất nhanh, làm ghi chép tiểu cảnh sát nhìn xem trên mặt đất nằm buồn bã kêu đau gọi ba cái thanh niên, nhìn không được đưa chân đá bọn hắn thoáng một phát, nói: "Giả bộ cái gì trang? Trên người chút tổn thương đều không có, làm cho cùng mõ heo tựa như, ném không mất mặt a...? "

Hồ Tử che quần đau không thôi phần bụng, trong nội tâm âm thầm oán thầm, người biết cái gì, lão tử chịu chính là nội thương.

Nhìn hắn hướng Việt Khê ánh mắt sợ hãi không thôi, hoàn toàn không hiểu nổi cái nha đầu này rốt cuộc là phái nào nhân vật, rõ ràng nhìn qua là cái rất bình thường tiểu cô nương a..., trên người cũng không có cái gì chân khí chấn động, làm sao lại lợi hại như vậy?

".....Trong nhà không có ném vật gì a? " Cảnh sát cầm lấy vở, tiến hành thông lệ hỏi thăm.

Việt Khê ngoan ngoãn hồi đáp: "Không có, bọn hắn còn chưa kịp vào nhà, đã bị nhà của ta Đại Bạch phát hiện.....Bất quá ngược lại là đem nhà của ta Đại Bạch sợ hãi, người xem một chút, Đại Bạch tinh thần đều uể oải. "

Nàng đưa tay chỉ bên cạnh dắt cổ, như là chiến thắng tướng quân giống nhau, vung lấy bờ mông ở bên cạnh đi tới đi lui Đại Bạch ngỗng.

Hồ Tử đám người: "....."

Người con mẹ nó quả thực chính là trợn mắt nói lời bịa đặt, cái này Đại Bạch ngỗng nào có nửa điểm đã bị kinh hãi bộ dạng? Chỉ thiếu chút nữa dắt cổ gáy mình.

Cảnh sát cười, thập phần thường thức Đại Bạch, nói: "Ngược lại là may mắn mà có tên tiểu tử này, thật cho là trung tâm hộ chủ. "

Việt Khê chỉ vào bên cạnh cái kia (chiếc) có đã không có tử khí thi quỷ, nói: "Đây cũng là bọn hản mang đến, cũng không biết là vật gì....."

Thi quỷ là dựa vào lấy trong cơ thể niệm phong cất vào kho tử khí cùng quỷ khí mới có thể để cho nó có thể như người sống giống nhau hành động, thậm chí thi thể không hủ không nát, nhưng lại là một khi trong cơ thể tử khí tản ra, thân thể của nó sẽ nhanh chóng hư thối. Đây là thi quỷ cũng không biết đã chết bao nhiêu năm, chỗ ngực tỏa hồn thạch vỡ vụn, không có cách nào phong tỏa trong cơ thể nó tử khí cùng quỷ khí, thân thể của nó lập tức ngay lập tức mục nát, hôm nay rơi vào trước mắt mọi người đúng là một cỗ đã hư thối thi thể.

Đến thi thể, vụ án này sẽ không chỉ là nhập thất cướp bóc đơn giản như vậy, bọn cảnh sát rất nhanh lại để cho chuyên nghiệp nhân viên đến xem xét cỗ thi thể này, cuối cùng cho ra kết luận, cỗ thi thể này, như vậy hư thối trình độ, ít nhất đã chết một tháng trở lên.

Nhập thất cướp bóc, hơn nữa đáng nghi giết người, Hồ Tử bọn hản rất nhanh đã bị cảnh sát mang đi. Rồi sau đó bên cạnh, bọn cảnh sát phát hiện cỗ thi thể này hư thối tốc độ cùng bình thường thi thể không giống với, bất quá một ngày, cỗ thi thể kia liền chỉ còn lại một cỗ khô lâu, tốc độ nhanh đến làm cho nhân lú lười. Mà càng làm cho bọn cảnh sát cảm thấy không thể tin, tại hệ thống bên trong, bọn hản đã tìm được cỗ thi thể này thân phận, còn đối với lúc này, đã bị chết mười năm.

".....Thật là đùng quý. "

Ngoại trừ liên quan đến nhập thất cướp bóc bên ngoài, Hồ Tử bọn hăn năm người trên người lại thêm một cái tội danh, cái kia chính là trộm cắp thi thể. Đương nhiên, đây đều là nói sau, cùng Việt Khê hoàn toàn không có quan hệ.

Dem bọn cảnh sát cất bước, Việt Khê nhìn xem bên ngoài đã sáng ngời bầu trời, nhin không được đánh một cái ngáp. Náo loạn cả đêm, nàng cũng không có có thể hảo hảo ngủ.

Bên ngoài nhân thò đầu ra nhìn, ló đầu ra ngó đi đến bên trong vừa nhìn, là phụ cận hàng xóm.

Đối với cái này phụ cận vô cùng nhiều người phải, cái này một tòa tòa nhà thật là thần bí, đã nhanh hai mươi năm, cái này một tòa tòa nhà rõ ràng là rơi vào chỗ này, thế nhưng là cùng bọn họ tất cả mọi người không có bất kỳ cùng xuất hiện, giống như là bị tất cả mọi người quên mất. Bình thường cũng rất ít trông thấy trong nhà nhân xuất nhập, duy nhất xác định đúng là, loại này trong nhà bồ đào lớn lên rất tốt, từ tường vây thượng thò ra đi cành cây thượng đều treo nặng trĩu bồ đào, hôm nay đều tháng mười phần nhanh tháng 11, cái kia bên trên bồ đào cũng không thấy hư thối, thật cho là ly kỳ.

Mà đối với nhân phải, chỗ này tòa nhà không chỉ có thần bí, nhưng lại để cho bọn họ sợ hãi. Bọn hăn so bất luận kẻ nào đều rõ ràng, trong này người đang ở, thủ đoạn không tầm thường, hơn mười năm trước giáo huấn, để cho bọn họ đối chỗ này tòa nhà cùng với bên trong mọi người tránh không kịp.

Bất quá duy nhất giống nhau chính là, chỗ này tòa nhà đối với bọn hăn phải, đều lộ ra một loại thần bí đến. Hôm nay chỗ này thần bí tòa nhà đại

môn mở rộng ra, những người này nhìn không được thập phần ly kỳ quét mắt bên trong liếc, đem bên trong cảnh sắc toàn bộ nhét vào đáy mắt.

Chỉ thấy trong viện tử này một mảnh xanh um màu xanh lá, kết quả cà chua, dưa leo, cây ớt, hồng hồng lục lục thập phần hỉ nhân, ở một bên còn có một mảnh không nhỏ dưa hấu địa, nguyên một đám vô lại dưa hấu khoảng chừng bóng rổ lớn như vậy, toàn bộ sân nhỏ đều lộ ra một loại thập phần làm cho người ta thoải mái khí tức..... Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẢI CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 57.3

Việt Khê nhìn bọn họ, trên mặt có chút ít do dự, nghĩ nghĩ, dứt khoát để cho bọn họ người ôm cái dưa hấu trở về, quyền làm đáp tạ.

Nàng cùng những thứ này hàng xóm từ trước đến nay không có gì tiếp xúc, một người độc lai độc vãng, cũng hiểu được khá tốt, không nghĩ tới tới hôm qua nàng liền hô một tiếng, chung quanh hàng xóm đều chạy tới, tại một cái tiểu tặc leo tường chạy trốn thời điểm, cũng không biết là vị nào dừng mảnh hàng xóm, một cái cái chảo sẽ đem người ta tạp choáng.

Nếu là đúng nàng lãnh đạm coi thường, Việt Khê còn rất thói quen, thế nhưng là đối phương như vậy giúp nàng, lại làm cho nàng cảm giác có chút tiểu co quắp, còn có chút không thói quen.

"Dưa hấu? Đã từ biệt, tất cả mọi người là hàng xóm, giúp đỡ một chút cũng không có gì. Liền người một tiểu nha đầu trong nhà, vẫn phải là nhiều chú ý an toàn. " Các bạn hàng xóm tỏ vẻ điểm ấy việc nhỏ, Việt Khê căn bản không cần để ở trong lòng.

Việt Khê nghiêm túc nói: "Những thứ này dưa hấu đều là tự chính mình loại, ta một người cũng ăn không hết, cuối cùng ngược lại là lãng phí.....Lần này may mắn mà có mọi người hỗ trợ, mới giúp ta bắt lấy những tiểu tặc này....."

Người nàng lớn lên đẹp mắt, hết sức cảnh đẹp ý vui, biểu lộ lại là một mảnh chân thành tha thiết, các bạn hàng xóm do do dự dự, cuối cùng ngược

lại là ôm mấy cái dưa hấu trở về, bất quá lại không cầm nhiều, ý định cái này mấy cái dưa hấu, mọi người người chia một ít là đủ rồi.

Đợi mọi người ly khai, Việt Khê ngồi dưới đất, tiểu người giấy đám bọn họ lần lượt nàng sắp xếp sắp xếp ngồi cùng một chỗ.

"Ta vẫn cảm thấy mọi người là chán ghét ta, sợ hãi ta, mới không dám tiếp cận ta. Thế nhưng là ta hiện tại phát hiện, tại ta xuất hiện thời gian nguy hiểm, bọn hắc cũng sẽ giúp ta, bọn họ đều là người tốt....." Nhìn xem từ từ bay lên thái Dương, Việt Khê lẩm bẩm nói, một đôi mắt làm như tại rạn vỡ phát quang giống nhau, đó là trên người nàng cho tới bây giờ không có xuất hiện qua sáng rọi.

Tiểu người giấy bò tới trên tay của nàng, ôm ngón tay của nàng đầu hôn một cái, cười nói: "Việt Khê tốt nhất rồi, tất cả mọi người sẽ rất ưa thích Việt Khê, chúng ta cũng nhất rất ưa thích Việt Khê. "

"Đúng vậy a đúng vậy a, rất ưa thích Việt Khê. "

"Việt Khê tốt nhất rồi....."

Tiểu người giấy đám bọn họ lú lú, qua nhiều năm như vậy, chúng vẫn luôn là như vậy cùng Việt Khê.

Mà bên kia, ôm dưa hấu đám bọn họ trở về các bạn hàng xóm đã ở lẫn nhau thảo luận.

"Tiểu cô nương kia nhìn qua thật cho là nhu thuận a..., có thể so với ta trong nhà cháu gái mạnh hơn nhiều.....Ai, Chu lão đầu qua đời đã bao lâu?"

Những người khác không có lên tiếng, bọn hắc có rất ít người biết bên trong người đang ở họ gì, chỉ biết là bên trong ở gia gia cùng cháu gái, mà gia gia là lúc nào qua đời đây này? Điểm này, bọn hắc cũng không rõ ràng,

chẳng qua là có một ngày phát hiện, ra vào nhân chỉ có tiểu cô nương kia, bọn hăn mới giật mình đoán được nhất điểm.

"Ai, cũng là đáng thương, tiểu cô nương này một người cô đơn....."

"Bọn hăn cái này một nhà cũng là kỳ kỳ quái quái, cô nương kia khi còn bé còn la hét nhìn thấy cái quỷ gì a... Quỷ, nghĩ đến đều hãi được sợ. "

"A, nhỏ mọn! Các người biết cái gì? Người ta đó là có bản lĩnh thật sự, lúc trước nếu không phải là các người khi dễ người ta tiểu cô nương, Chu lão đầu cũng sẽ không tức giận. "

Kỳ thật sự tình lại nói tiếp cũng là rất đơn giản, Việt Khê từ nhỏ cùng với những người khác bất đồng, bởi vì trên người âm khí nặng, nàng cả người nhìn qua đều âm u, trong miệng lại một nói thẳng lấy một ít kỳ kỳ quái quái lời nói, lại để cho phụ cận mọi người có chút kiêng kị. Chủ yếu nhất là, có đôi khi nàng hội chỉ vào một người nói hăn muốn chết rồi, đây càng làm cho người ta cảm thấy hãi được luống cuống. Đương nhiên, đã bị cha mẹ ảnh hưởng, không hiểu chuyện hài tử đối với nàng thái độ tự nhiên cũng mang theo chán ghét bài xích, bọn hăn hội cầm bùn tảng đá tạp nàng, đối với nàng ác nói tương hướng, khi dễ nàng.

Sau lại có một nhà bị nàng nói "Phải chết" Hài tử rơi vào trong nước chết đuối, nhà kia nhân liền la hét là Việt Khê nguyên rửa, bảy mồm tám mỏ chõ vào, muốn nàng bồi thường mệnh. Tại chen lấn trách móc gian, không biết là ai, ném đi một tảng đá, đem Việt Khê đầu cho đập bể, cái này nhưng làm Chu lão đầu cho chọc giận.

Kế tiếp cái kia Đoạn thời gian, kẻ bên này nhân thế nhưng là lại huyết môi, thường xuyên trông thấy cái gì vật lý kỳ cổ quái không nói, còn luôn phát sinh cái gì ngoài ý muốn. Đợi đến lúc bọn hăn tận mắt thấy những vật kia, mới biết được Việt Khê một mực không có lừa gạt bọn hăn, thế nhưng

là càng là sợ hãi, cũng liền càng là kiêng kỵ. Qua nhiều năm như vậy, đối Việt Khê cái này ông cháu hai, bọn họ đều là tránh được nên tránh.

Mà chỉ chớp mắt, đã đã nhiều năm đi qua.

"Ai....."

Không biết là ai, nhìn không được thở dài một hơi, bọn hắn thực xin lỗi người ta tiểu cô nương a....

Nhân mở miệng nói: "Tốt rồi tốt rồi, trước kia là chúng ta không đúng,.... Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 58.4

Chúng ta đây về sau liền đối với người ta tiểu cô nương tốt đi một chút.....Đúng rồi, nàng gọi là cái gì nhỉ, ta nhớ được là Việt.....Việt Khê a? Chu lão đầu không tại, nàng cũng không có thân nhân, chúng ta đây về sau là hơn nhiều giúp đỡ nàng thoág một phát. "

Lời này ngược lại là đã chiếm được đại đa số nhân đồng ý, mặc dù cũng có người đối Việt Khê rất là căm ky, thế nhưng là cũng nói không xuất ra cái gì ác nói ác ngữ đến.

"Đúng rồi, trở về chúng ta đem cái này dưa hấu cắt tới ăn hết, đây cũng là người ta tiểu cô nương một mảnh tâm ý.....Không đối gạt các người nói, ta đã sớm muốn ăn nàng trong sân loại đồ vật, người xem cái kia bồ đào, đó là thật sự hảo, óng ánh sáng long lanh, quả thực....."

Mọi người cãi nhau chạy đến một nhà đi, đem mấy cái dưa hấu toàn bộ cho cắt.

Cái này dưa hấu không chỉ có bề ngoài hảo, hết thấy khai mở, vô lại hồng nhuận, như nước trong veo, hơn nữa da rất mỏng, bắt đầu ăn trong veo ngon miệng, thập phần giải nóng. Cũng không biết là không phải là sai biết, nhân ăn vài miếng, phát hiện mình tinh thần đầu tựa hồ cũng tốt hơn nhiều.

Rồi sau đó đến, ăn hết dưa hấu vô cùng nhiều người đều phát hiện, chính mình eo không đau xót chân không đau, mà ngay cả mắt ngủ nhân tối

hôm qua ngủ đều không có lại mất ngủ, khó được ngủ cả đêm hảo biết.

"Vừa mới bắt đầu ta còn tưởng rằng là thác giấc, ta đây không phải có bệnh phong thấp ư? Thế nhưng là hôm qua Thiên Hạ mưa, ta đây phong thấp chân, một chút cũng không có đau, các người nói thần không thần kỳ?"

"Hắc, ta vẫn luôn có thất ngủ tật xấu, thế nhưng là mấy ngày nay ngủ được thế nhưng là thật tốt....."

Mọi người tụ họp cùng một chỗ nói chuyện phiếm, trò chuyện một chút phát hiện, còn không chỉ là mình một người trên người đã xảy ra cải biến, lập tức hai mặt nhìn nhau, không biết là ở đâu vấn đề.

Vẫn là một người linh quang lóe lên, nói Việt gia dưa hấu, mọi người như vậy tưởng tượng, phát hiện thật cho là từ ăn hết dưa hấu ngày đó, thân thể thì có chút cải biến.

"Cái này một nhà, thế nhưng là cái có bản lĩnh....." Cuối cùng nhân thở dài.

Mà trong đó có một vị hàng xóm nghe thế, biểu lộ biến đổi, đang do dự vài ngày về sau, rốt cục gõ Việt gia đại môn.. Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 59.1

Người đến là phụ cận hàng xóm, Việt Khê ngẫu nhiên gặp qua mấy lần, nàng họ Chu, tất cả mọi người gọi nàng một tiếng Chu đại tỷ.

Chu đại tỷ ngồi ở trên mặt ghế, khoe mắt vân mảnh mang theo tuế nguyệt dấu vết, tầm mắt một mảnh màu xanh đen, đại khái là vài ngày không ngủ qua một lần hảo biết, nhìn qua biểu lộ có chút co quắp, nàng do dự trong chốc lát mới mở miệng, nói: ".....Ta nghĩ cho người giúp ta tìm người. "

Việt Khê sững sờ, nàng nói: "A di, ta không phải làm tìm người công tác. "

Chu đại tỷ cười khổ một tiếng, nàng thò tay lau một cái mặt, mang trên mặt vài phần mệt mỏi, nàng lẩm bẩm nói: "Nếu như là người sống, ta cũng sẽ không tới tìm người....."

"Chồng của ta đã một tuần lễ không có về nhà, tại một tuần lễ trước, hắn đi ra cửa đi làm, sau đó cũng không trở lại nữa qua.....Hắn không phải cái loại này đi ra ngoài bên ngoài không để cho ta lên tiếng kêu gọi nhân. Ta cho bọn hắn trong xưởng gọi điện thoại, thế nhưng là trong xưởng nói hắn mặc dù đi làm, thế nhưng là phía sau cũng một mực không phát hiện hắn....."

"Ta thật sự là không có phương pháp, đều một tuần lễ, hắn còn chưa có trở lại, hắn nhất định là đã xảy ra chuyện! "

Nói xong lời cuối cùng, Chu đại tỷ cả người đều có chút ỨC CHẾ không nổi nôn nóng.

Chu đại tỷ nhi tử có chút bực bội vuốt vuốt chính mình mi tâm, nói: "Mẹ, người nhất định là suy nghĩ nhiều, ba ba nhất định là chợt có việc gấp, không có tới không kịp cùng ngài lên tiếng kêu gọi? Cũng không nhất định là đã xảy ra chuyện. "

"Không, người không hiểu! " Chu đại tỷ thò tay che mặt, mắt Lệ đã chảy ra, theo khóe mắt vân mảnh trượt xuống đến, nàng thì thào khóc rờn nói: "Ta đây hai ngày mỗi ngày đều làm mộng đều mộng đến hắn, hắn nói hắn đau quá, hắn để cho ta cứu hắn.....Ta biết rõ đấy, hắn nhất định là đã xảy ra chuyện. "

"Ngài đây là ngày có chút suy nghĩ, đêm có điều mộng.....Cha hắn khẳng định không có chuyện gì đâu. " Ngô Dương không biết là đang nói phục mẹ của mình, vẫn còn là thuyết phục chính mình.

".....Có lẽ các người không muốn tin tưởng, bất quá thúc thúc khả năng thật sự đã xảy ra chuyện. " Việt Khê mở miệng, cũng không biết nên nói như thế nào, chỉ có thể tận lực làm cho mình có thể uyển chuyển một ít.

"Người nói vậy bạ gì đó? Cha ta khẳng định không có chuyện gì đâu! " Ngô Dương sắc mặt đã thay đổi, bất đồng Việt Khê nói xong, liền vội vàng cắt ngang lời của nàng. Cả người hắn thoát nhìn cũng có chút bực bội, xem ra trong lòng của hắn cũng có một loại không tốt suy đoán, chẳng qua là hắn không muốn đi tin tưởng phải.

Việt Khê không nói chuyện, chẳng qua là trầm mặc nhìn về phía Chu đại tỷ bên cạnh, tại Chu đại tỷ bên người, người bình thường nhìn không thấy, thế nhưng là Việt Khê lại có thể trông thấy một đạo trong suốt thân ảnh phiêu tại bên người nàng, đó là một dáng người gầy gò nam nhân, đối

phương trên mặt một mảnh mờ mịt, nhìn qua tựa hồ còn chưa ý thức được mình đã chết, mà ngay cả ý thức cũng không thanh tỉnh.

Chu đại tỷ chú ý tới ánh mắt của nàng, thân thể lập tức liền cứng ngắc lại, nàng quay đầu nhìn về phía bên cạnh mình, nhẹ giọng hỏi: "Người, người trông xem hử? Đúng không? Hử ngay tại bên cạnh ta ư? "

Ngữ khí của nàng, mang theo vài phần tiểu tâm dục dục, hoặc như là ôm nhất điểm mơ hồ tưởng tượng.

Việt Khê có chút không đành lòng nhẹ gật đầu, nói: "Từ ngài vừa vào cửa, ta đã nhìn thấy thúc thúc một mực đi theo ngài bên người....."

Chu đại tỷ theo bản năng giật giật môi, cuối cùng lộ ra một cái so với khóc còn khó coi hơn dáng tươi cười đến, nàng ngực không ngừng phập phồng, làm như muốn khóc, thế nhưng là cả buổi cũng không có khóc lên.

"Ta.....Ta biết rõ, hử nhất định là đã xảy ra chuyện. "

Nàng thì thào.

Hai người bọn họ hơn hai mươi năm vợ chồng, cùng giường chung gối, nhiều như vậy mặt cảm tình một mực rất tốt, mặt đỏ số lần có thể đếm được trên đầu ngón tay. Cho nên, đối phương đã xảy ra chuyện, nàng liền mơ hồ cảm thấy, chẳng qua là nàng một mực không muốn tin tưởng.

"Mẹ, mẹ.....Mẹ! Người không sao chứ? " Chu đại tỷ một bộ thờ không ra hơi đến bộ dáng, Ngô Dương lập tức sốt ruột hỏi thăm.

Việt Khê thò tay vỗ nhẹ nàng một chút công, Chu đại tỷ toàn thân chấn động, chợt là một tiếng làm cho lòng người trong không khỏi một buồn bã tiếng khóc, nàng dùng sức vỗ ngực, làm như như vậy có thể làm cho mình thở gấp qua khí đến giống nhau, Lệ như mưa xuống. Nàng cứ

như vậy từ trên ghế chảy xuống trên mặt đất, bưng lấy mặt gào khóc đứng lên, giống như là đứa bé giống nhau.

Ngô Dương sốt ruột nói: "Mẹ, ba ba khẳng định không có chuyện gì đâu, người đừng tin lời của nàng.....Mẹ, ngài đừng khổ sở, ngài như vậy, ta nhìn trong nội tâm khó chịu. "

Việt Khê chịu nàng tâm tình bị nhiễm, không biết vì sao, trong nội tâm cũng sinh ra một loại khổ sở đến.

Trên đời này đối người yêu phải, khó khăn nhất qua, đại khái chính là thiên nhân vĩnh viễn cách a.

Chu đại tỷ cái này vừa khóc sẽ khóc.... Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 59.2

Hơn phân nửa cái giờ đồng hồ, nàng thò tay lau một cái trên mặt Lệ nước, hai mắt sưng đỏ, hỏi: "Việt Khê.....Người, người có thể hay không giúp ta tìm được chồng của ta.....Thi cốt? "

Nói đến thi cốt thời điểm, giọng nói của nàng tối nghĩa, thập phần khó khăn mới nhổ ra hai chữ này đến.

Việt Khê gật đầu, nói: "Thúc thúc hồn phách ngay ở chỗ này, hãn có thể mang bọn ta tìm được thân thể của hãn. "

Chu đại tỷ nhẹ gật đầu, nàng xem hướng bên cạnh, thế nhưng là trước mắt nhưng lại là trống rỗng, bất quá biết mình trượng phu ngay ở chỗ này, nàng miễn cưỡng vẫn là lộ ra một cái dáng tươi cười đến.

"Hãn đã từng nói qua, cho dù chết, cũng sẽ không ly khai của ta.....Kẻ ngu này! " Chu đại tỷ lắc đầu, cười đến so với khóc còn khó coi hơn.

Hồn phách cùng thân thể vốn là nhất thể, cho dù chết sau tách ra, hồn phách cũng đối với chính mình thân thể có điều cảm ứng.

Việt Khê lấy một cái dây đỏ thắt ở Ngô phụ trên tay, dây đỏ khẽ chớp động thoáng một phát ánh sáng màu đỏ, liền biến mất tại Chu đại tỷ trước mắt của bọn hãn, mà Ngô phụ hồn phách, vô tri vô giác xoay người, hướng phía bên ngoài thối đi.

Việt Khê nói: "Tốt rồi, chúng ta đi thôi. "

Ngô phụ hội mang theo bọn hăn đến thân thể của hăn chỗ địa phương !

Ước chừng đã qua hơn mười phút, bọn hăn đi theo Ngô phụ hồn phách đi tới một cái nhà xưởng đại môn cửa ra vào.

Chu đại tử ngạc nhiên nói: "Đây là.....Đây là ta trưởng phu chỗ làm việc. "

Nhà xưởng cửa bảo an cũng nhận thức Chu đại tử, trông thấy nàng lập tức cùng nàng lên tiếng chào hỏi, còn hỏi nói: "Chu mọi người, lão Ngô tên kia trở về rồi sao? "

Chu đại tử giật giật môi, nói: "Ta đến, chính là vì tìm hăn. "

Bảo an vẻ mặt nghi vấn, không có minh bạch ý của nàng.

Việt Khê nói: "Đi vào trong, vẫn còn bên trong. "

Trong nhà xưng là không cho phép người rảnh rỗi tiến vào, bảo an lập tức đưa bọn chúng ngăn lại, nói: "Chu đại tử, nhà máy hơn...Dặm người là không cho phép tiến, người cũng biết. "

Chu đại tử có chút mệt mỏi nói: "Ta là tới tìm ta trưởng phu, ta biết rõ.....Hăn ở đây bên trong. "

Bảo an càng là không hiểu, nói: "Không có khả năng a..., hôm nay ta không phát hiện lão Ngô Lai đi làm a.... "

Không có bên trên cho phép, phòng an ninh không dám thả bọn họ đi vào, mấy người tranh chấp thời điểm, vừa mới bị trong xưởng người phụ trách cho nhìn thấy, tới đây hỏi thăm thoáng một phát.

Sau khi hiểu rõ tình huống, đối phương nhú nhú mày, có chút chần chờ hỏi: "Chu đại tử, người là cảm thấy, lão Ngô tại trong xưởng ra ngoài ý muốn? "

Chu đại tử nhẹ gật đầu, nói: "Lão Ngô tuyệt đối sẽ không không để cho trong nhà chào hỏi liên biến mất, hẳn nhất định là đã xảy ra chuyện. Cái ngày đó, hẳn tới làm, các người nói không phát hiện hẳn ly khai nhà máy, vậy khẳng định là tại trong xưởng ra ngoài ý muốn. "

Người phụ trách nhẹ gật đầu, suy nghĩ một chút nói: "Các người đi theo ta.....Chu đại tử, người cũng đừng có gấp, lão Ngô hẳn khẳng định không có chuyện gì đâu. "

Chu đại tử tinh thần không thuộc nhẹ gật đầu, rõ ràng không có đem hẳn an ủi để vào mắt.

Người phụ trách nhìn thoáng qua Việt Khê, không rõ Chu đại tử tìm nhân, như thế nào còn mang theo một người tuổi còn trẻ tiểu cô nương. Hẳn đương nhiên không biết là lão Ngô là ở bọn hắn trong xưởng ra ngoài ý muốn, trong xưởng lui tới nhiều người như vậy, cũng không phát hiện cái gì không đúng, lão Ngô tại sao có thể là tại trong xưởng ra ngoài ý muốn? Đương nhiên, xem Chu đại tử gấp gáp như vậy, hẳn chỉ có thể để cho bọn họ tiến đến.

Việt Khê chợt tại một cái trước cổng chính dừng lại, nàng hỏi: "Trong này là làm gì đó? "

Người phụ trách nói: "Cái này a..., chúng ta đây là phế phẩm cửa hàng, làm chính là phế vật tuần hoàn.....Trong này là tạo giấy, bên trong có chút ẩm ỉ. "

Việt Khê đã cất bước đi vào, bỏ qua công nhân đám bọn họ ánh mắt tò mò, nàng đi thẳng đến rất bên trong trong khắp ngõ ngách dừng lại, ngẩng đầu nhìn hướng trước mặt cực lớn máy móc.

"Đây là giấy vụn cơ, chúng ta thu lại giấy lộn sẽ nhét vào bên trong quấy toái, sau đó tạo ra mới giấy đến. Ai, đây đã là trước kia lão máy móc, đúng rồi, cái này là lão Ngô thao tác cái kia một máy máy móc, bất quá hai ngày này giống như xuất hiện một vài vấn đề. " Bất đồng Việt Khê bọn hắn hỏi thăm, người phụ trách đã tự phát cho bọn hắn giải thích thoáng một phát.

Việt Khê nhìn xem cực lớn giấy vụn cơ, Ngô phụ hồn phách tại giấy vụn cơ bên cạnh vòng vo hai vòng, sau đó lại đi một bên thối đi, thẳng đến bay tới một chiếc xe vận tải trước, trước xe có công nhân đang tại thượng hàng, cái kia đều là mới làm tốt giấy, đang định vận xuất xưởng đi.

Việt Khê đã nhìn thấy Ngô phụ linh hồn tại một cái ruộng hòm bên cạnh dừng lại, không hề phiêu động..... Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 59.3

"Làm sao vậy? " Nhìn xem Việt Khê đứng đấy bất động, người phụ trách nhin không được hỏi.

Việt Khê nhắm lại mắt, có chút khó khăn nói: "Có thể đem cái này rương giấy mở ra ư? "

Người phụ trách muốn cự tuyệt, nhưng khi nhìn gặp Việt Khê khó coi biểu lộ, không biết vì cái gì, lại nhẹ gật đầu.

Thùng giấy con mở ra, Việt Khê thật sâu hít và một hơi, ở đâu bên cạnh lục xem lấy, cuối cùng nàng trực tiếp đem một rương này giấy bế lên, đưa tới Chu đại tỷ trước người.

".....A di, thúc thúc hăn....." Nàng há to miệng, không biết nên nói như thế nào.

Chu đại tỷ thân thể cứng ngắc nhìn xem nàng, nàng cúi đầu nhìn xem trong rương sách bài tập, ngón tay run rẩy cầm lấy trên mặt nhất bản, mở ra. Vốn là hăn là tuyết trắng sách bài tập, nhan sắc lại mang theo nhàn nhạt hồng, giống như là huyết hoàn toàn nhuộm dần tại bên trong giống nhau.

Lệ nước bá thoáng một phát đã đi xuống đã đến, Chu đại tỷ ngồi xổm người xuống, gào khóc đứng lên.

Những người khác không rõ ràng cho lắm, Việt Khê mở miệng nói: "Ngô thúc thúc, ở nơi này trong giấy bên cạnh? "

Nghe vậy, những người khác vẻ mặt mờ mịt, có chút không rõ ý của nàng. Thế nhưng là rất nhanh, bọn hắn phản ứng tới đây, biểu lộ lập tức liền thay đổi.

Nhà xưởng người phụ trách gọi điện thoại báo cảnh sát, cảnh sát rất nhanh chạy đến, sau đó đem cái này một xấp giấy cầm lấy đi kiểm nghiệm, không hề lo lắng tại trong giấy kiểm tra đo lường đã đến lão Ngô gien, sau đó còn từ cái kia đài gần nhất không ngừng ra trực trực dụng cụ bên trong đã tìm được một ít còn không có bị quấy toái xương cốt.

Theo cảnh sát giải thích, đại khái là máy móc xảy ra điều gì trực trực, lão Ngô leo đi lên xem, thế nhưng là một cái không cẩn thận trượt chân rơi xuống đi vào, sau đó bị quấy toái cơ trực tiếp cho quấy nát, máu của hắn nhuộm hồng cả những cái...Kia giấy lộn, bởi vậy làm được giấy đều mang theo nhẹ nhàng màu đỏ.

Cuối cùng, Ngô gia nhân là ôm một cái rương giấy ly khai, cái kia rương giấy, vô cùng trầm trọng.. Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 60.1

Ngô gia nhân là ôm cái kia rương giấy trở về, bước tiến của bọn hắc vô cùng trầm trọng, mà ngay cả trong tay cái kia rương giấy, cũng làm cho bọn hắc cảm thấy vô cùng nặng, nặng đến làm cho bọn hắc hầu như giơ lên đều giơ lên không đi đến.

Chu đại tỷ một đường như như thao thao nói xong nàng cùng trưởng phu đi qua, một đôi đỏ mắt sưng giống như là hai cái quả đào, nàng lẩm bẩm nói: ".....Hắc từng theo ta nói rồi, đợi Ngô Dương kết hôn, hai chúng ta lỗ hồng rãnh rồi rồi, đến lúc đó, chúng ta có thể cùng du lịch đoàn đi ra ngoài ngoạn.....Hắc nói ta ta vì cái này gia vất vả hơn phân nửa cuộc đời, quá mệt mỏi, gả cho hắc thật sự là thái khổ. Kỳ thật không phải, hắc vẫn đối với ta rất khỏe....."

Trước kia cảm thấy đã mơ hồ đi qua, hôm nay hồi tưởng lại, nhưng lại là rõ mồn một trước mắt, rõ ràng vô cùng.

Viết Khê nhìn về phía Chu đại tỷ bên cạnh, tại bên người nàng, người nam nhân kia ánh mắt ôn nhu nhìn xem nàng, mang trên mặt vài phần bi thương.

Tại ở gần cái kia đài quấy toái cơ thời điểm, lão Ngô cũng đã từ dần dần trong tỉnh táo lại, hắc trong lúc giật mình mới nhớ tới, nguyên lai mình đã chết. Cái kia đài máy móc là hắc một người thao tác đấy, lại đang trong góc, những người khác căn bản không có chú ý tới hắc ngã xuống đi

xuống, chết ở chỗ đó lâu như vậy mới bị nhân phát hiện. Mà hử, sau khi chết dần dần, hồn phách không hề ý thức một mực đi theo thể tử của mình, hôm nay nhưng lại là thanh tỉnh lại.

"Ngô thúc thúc, người định làm gì? " Việt Khê nhẹ giọng hỏi.

Lão Ngô nhìn nhìn chính mình mang theo vài phần trong suốt hai tay, cười khổ nói: "Nguyên lai nhân sau khi chết thật sự có thể biến thành quỷ, thể nhưng là vì cái gì không có quỷ sai đến đem ta mang đi? "

Việt Khê suy nghĩ một chút nói: "Đại khái là địa phủ công tác bận quá, đem người đã quên a. "

Lão Ngô bị nàng chọc cười, cười cười hử vừa trầm lặng yên, hỏi: "Ta đây có thể một mực ở tại chỗ này ư? "

"Không thể ! " Việt Khê lắc đầu, muốn đánh nhau tiêu lão Ngô cái này ý tưởng, nàng nói: "Nhân quỷ cuối cùng có khác, Dương gian thủy chung không phải hồn phách nên gốc địa phương.....Người ở nơi này lâu rồi, hội hồn phi phách tán. "

Lão Ngô thì trào niệm một câu: "Hồn phi phách tán ư? "

Việt Khê nói: "Ta có thể tiễn đưa người đi vắng sinh, không thu tiền ah. "

"Không....." Lão Ngô không chút suy nghĩ liền cự tuyệt, hử nhìn chăm chú lên Chu đại tỷ bóng lưng, nói: "Để cho ta lại bồi bồi nàng a, ta nói tốt muốn cùng nàng cả đời. "

Hử thái độ kiên quyết, Việt Khê chỉ có thể gật đầu nói: "Vậy được rồi, nếu như người muốn đi, người có thể đến trong nhà của ta tới tìm ta. Nhớ kỹ lời nói của ta, Dương gian không phải quỷ hồn nên lưu lại, Dương

gian hết thấy đối với người hồn thể đều có thương hại, người cũng không muốn trở thành cô hồn dã quỷ, thậm chí biến mất a? "

Lão Ngô gật đầu.

Việt Khê nhìn hắn bay tới Chu đại tỷ bên người, tiểu tâm dục dục thò tay cầm chặt tay của nàng, dù cho đối phương cảm giác không thấy, trên mặt cũng lộ ra một cái nụ cười thỏa mãn.

Nếu như có thể mà nói, hắn là rất nhớ cùng nàng cả đời !

Đáng tiếc, đây là không thể nào.

*

Thiên Sư khảo hạch thông qua danh sách rất nhanh đã đi xuống đã đến, Việt Khê tại trên website tìm thoáng một phát, chứng kiến mình và Hàn Húc danh tự đều tại bên trên, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, hơn nữa nàng còn nhìn thấy Hứa Dụng cùng Tần Song Song danh tự cũng đều tại cạnh trên, hai người bọn họ đều thông qua được. Mà theo thông qua danh sách đồng thời công bố, còn có kế tiếp khảo hạch địa điểm—— mẽ (m) nông thôn.

Mẽ (m) nông thôn là dưới chợ bên cạnh một cái thôn nhỏ, Việt Khê lục soát thoáng một phát, cái thôn này là có tên đất lành, thôn xóm bọn họ bên trong gạo cực kỳ nổi danh, hương vị rất tốt, mềm nhu hương vị ngọt ngào, đương nhiên giá cả cũng rất đắt.

".....Mẽ (m) nông thôn thôn dân thường xuyên có thể nghe được hài đồng khóc nỉ non âm thanh, bọn hắn chứng kiến chết đi hài tử quỷ hồn trong thôn phiêu đảng, tại một tháng trong thời gian, trong thôn đã bị chết mười người. "

Việt Khê bọn hăn điều khiển xe đi vào mễ (m) nông thôn, cái này một mảnh khu vực đều bị khai phát qua, tình hình giao thông rất tốt, ngồi ở trong xe không có gì lắc lư cảm giác, chính là đường xá có chút xa, đợi Việt Khê bọn hăn đến thời điểm, thiên cũng đã đen, mà Việt Khê đã ở trên đường ngủ một giấc.

Nàng là bị Hàn Húc đánh thức, lúc tỉnh lại vẫn là một bộ buồn ngủ mông lung bộ dạng, bị Hàn Húc nắm tay xuống xe xe, mà mễ (m) nông thôn hết thấy, cũng hiện ra ở trong mắt của nàng đến.

Mễ (m) nông thôn phong cảnh rất tốt, bị dãy núi vây quanh lấy, giống như là một viên Minh Châu rơi vào dãy núi trong lúc đó. Chỉ thấy bốn phía núi xa như lông mày, thanh sơn lục thủy, hôm nay lại là hạt thóc thành thực thu hoạch mùa, phóng nhãn nhìn lại, ruộng đồng trong một mảnh màu vàng kim óng ánh.... Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 60.2

, một khuê khuê ruộng lúa chẳng chịt hấp dẫn, bên trong màu vàng kim óng ánh hạt thóc cốc tuệ no đủ, ép tới đầu cành nặng trĩu, khom người xuống.

"Ai nha, đã sớm nhận được bên trên tin tức, biết rõ đồng chí các người tới đây, ta đã đem hết thảy đều sắp xếp xong xuôi....." Mễ (m) nông thôn thôn trưởng nhiệt tình chạy ra đón chào, nhìn hắ đi lên có chút béo, sắc mặt thập phần hồng nhuận phơn phớt, thế nhưng là tầm mắt lại mang theo nhàn nhạt màu xanh đen, cả người nhìn qua tựa hồ có một loại rất quái dị cảm giác.

Đúng vậy, nhìn quái dị!

Việt Khê chứng kiến hắ Đệ Nhất mắt, liền từ trên người hắ cảm nhận được quái dị, khi hắ trên người tựa hồ có một loại rất không cân đối cảm giác. Đối phương biểu lộ thập phần nhiệt tình, thế nhưng là nhìn kỹ phía dưới, rồi lại rất cứng nhắc.

Thôn trưởng mang theo bọn hắ đi lên phía trước, vừa đi một bên giới thiệu trong thôn tình huống, hắ nói: "Các người có lẽ cũng biết thôn chúng ta bên trong tình huống a, trong thôn là từ tháng trước bắt đầu người chết, chết là cuối thôn lão Tiết gia nam nhân, bị phát hiện thời điểm, hắ chết tại ruộng lúa trong, như là bị chim đem thịt đều cho mổ đi, trên người gồ ghề,

không có một khối thịt ngon.....Sau đó kế tiếp, lại chết nhiều cái nhân, đều là giống nhau chết pháp. "

Ngữ khí của hắn sấm lấy vài phần sợ hãi, tựa hồ là liền nghĩ tới những người kia tử trạng, trong bóng đêm vô ý thức nuốt từng ngụm nước.

".....Các người nói là có hài đồng quý hồn làm loạn, đứa bé này, lại là chuyện gì xảy ra? " Trong đám người Chu Tranh mở miệng hỏi.

Thôn trưởng ồ một tiếng, nói: "Cái này a..., ai, lại nói tiếp cũng là nghiệp chương a.....Đó là lão Trương gia hài tử, mới sáu tuổi, trước đó không lâu trên chân núi té chết, rơi được kêu là một cái thảm a..., liền nhân dạng đều nhìn không thấy. Chúng ta trên núi chim nhiều, đợi phát hiện thi thể của hắn thời điểm, trên người thịt đều nhanh bị chim cho ăn hết sạch rồi....."

"Các người ở đây chim ngược lại là đỉnh hung đó a, liền thịt người cũng dám ăn hết. " Hàn Húc nói khẽ, trong giọng nói có một loại ý tứ hàm xúc không rõ hương vị.

Thôn trưởng ha ha nở nụ cười thoáng một phát, nói: "Chúng ta nơi đây chim hoàn toàn chính xác rất hung, liền mọi người dám mổ.....Lần trước tới nơi này cảnh quan, trên người thịt đều nhanh bị mổ ra rồi. "

Hàn Từ Tuyết nhắc nhở: "Thôn trưởng, cái kia sau lại đâu? Cái kia lão Trương gia hài tử đã chết, sau lại chuyện gì xảy ra? "

"Ah, sau thế nào hả.....Sau lại bên trong làng của chúng ta mà bắt đầu chuyện ma quái, thường xuyên nghe thấy hài tử tiếng khóc, đầu thôn Lưu gia cô nương kia buổi tối tại bên ngoài, còn nhìn thấy Trương gia tiểu tử kia hướng hắn nở nụ cười, trở về mà bắt đầu phát sốt, lại sau đó a..., trong thôn liền liên tiếp bắt đầu chết người đi được, huyên náo mọi người lòng người bàng hoàng. Ai, chúng ta thật sự là không có phương pháp, mới có thể tìm mọi người đến hỗ trợ a.... "

Sắc trời đã hôn mê, có gió cuốn tới đây, mang theo gạo mùi thơm ngát.

Hứa Dụng đi theo Việt Khê phía sau bọn họ, không biết vì cái gì cảm giác, cảm thấy hãi hùng khiếp vía, trên cánh tay nổi da gà tất cả đứng lên, hẩn quay đầu đi, tại lò mờ trong ánh sáng, cách một Đoạn khoảng cách, trông thấy một bóng người đứng ở ruộng lúa trong, đối phương tựa hồ tại triều bên này xem, ánh mắt lạnh lùng, lạnh lạnh.

"A..., quỷ a...! " Hứa Dụng hét lên một tiếng, nhìn cũng không nhìn bên người là ai, trực tiếp dụng cả tay chân liền nhào tới, ôm nhân sẽ không nguyện ý buông tay.

Trong đám người trong nháy mắt có chút xao động, sau nửa ngày Hứa Dụng nghe được trên đầu lạnh lùng mở miệng nói: "Đây không phải là quỷ, chỉ là một cái cây lúa thảo nhân phải. "

Hứa Dụng ồ lên một tiếng, ngẩng đầu chống lại Phạm gia Phạm Đặc ánh mắt lạnh lùng, sợ tới mức hẩn trực tiếp buông tay, thiếu chút nữa ngã một phát tốt. Hẩn quay đầu nhìn lại, trong bóng đêm mặc dù có chút không...Lắm rõ ràng, nhưng lại là nhìn kỹ lại, đạo nhân ảnh kia thật cho là cái cây lúa thảo nhân, có tay có chân, bị một căn cột chống đỡ cắm ở ruộng lúa địa lý.

"Nguyên.....Nguyên lai là cây lúa thảo nhân a....." Hẩn gượng cười, vừa lau mặt, trên mặt tất cả đều là mồ hôi lạnh.

Thôn trưởng cười cười nói nói khí tự hào nói: "Bên trong làng của chúng ta hạt thóc lớn lên hảo, viên bi no đủ, bất quá cũng dẫn tới kẻ bên này chim chóc đều ưa thích chạy tới ăn. Cho nên a..., chúng ta liền làm cái này cây lúa thảo nhân đặt tại trong này, từ xa nhìn lại, tựa như có người đứng ở bên trong giống nhau, như vậy những cái...Kia chim chóc cũng không dám đến ăn chúng ta hạt kê. "

Hàn Húc cười nói: "Ta cũng đã được nghe nói mẽ (m) nông thôn gạo, đây chính là lừng lẫy nổi danh, thôn trưởng các người hẳn là tốn rất nhiều tâm tư đi loại a. Ta nhớ được mẽ (m) nông thôn hạt thóc đều là thuần túy tự nhiên, không đánh nông được, cũng không thi phân hóa học, cho nên vị thượng giai. "

Nghe hẳn như vậy khích lệ, thôn trưởng quả thực cười đến không ngậm miệng được đến, cao hứng nói: "Đó cũng không phải là ta thôi, chúng ta mẽ (m) nông thôn mẽ (m), đó là đỉnh đỉnh hảo..... Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 60.3

Các người còn không có ăn cơm chiều a, để cho đã đến, các người có thể hảo hảo nếm thử. "

Hàn Húc gật đầu cười, hẳn tự tay ở bên cạnh ruộng lúa trong triệt một chút gạo, chỉ thấy trong tay gạo khối khối viên bi no đủ, trương lên, người hoàn toàn có thể tưởng tượng đến, cái này mẽ (m) đến cỡ nào hảo.

Nhìn xem trong tay hạt thóc, Hàn Húc có chút áy náy nói: "Không có ý tứ a... Thôn trưởng, ta là người từ trước đến nay liền đối với mấy cái này cái gì cảm thấy hứng thú, trong thành cũng nhìn không thấy thứ này, nhịn không được giật chút ít hạt kê xuống. "

Thôn trưởng khoát tay áo, nói: "Không có việc gì, cứ như vậy nhất điểm. "

Hàn Húc nhẹ gật đầu, tiếng nói một chuyển, nói: ".....Không có thi phân hóa học, cũng không có đánh nông được, cái này mẽ (m) lại vẫn lớn lên tốt như vậy, thôn trưởng các người nhất định là tự nhiên mình đặc biệt tiểu bí quyết a? "

Thôn trưởng lập tức nói: "Đây là đương nhiên, cái này đều được may mắn mà có chúng ta shen.....Chúng ta tỉ mỉ chiếu cố.....Ôi chao, phía trước đã đến, ta đã sớm làm cho người ta làm tốt cơm chờ các người, mọi người ăn được uống hảo trước, chuyện ma quái sự tình, cũng không nóng nảy. "

Đây là trong thôn lớn nhất tòa nhà, cũng chính là nhà trưởng thôn trong, hôm nay bên trong đèn đuốc sáng trưng, thập phần náo nhiệt, có rất nhiều thôn dân đứng ở trong phòng hết sức tò mò nhìn xem Việt Khê bọn hăn.

"Cái này là từ nội thành đến khách nhân, bọn hăn sẽ giúp ta giải quyết trong thôn chuyện ma quái sự tình....." Thôn trưởng ngăn ngừa giới thiệu một chút bọn hăn, vội vàng để cho bọn họ ngồi xuống ăn cơm.

Việt Khê bọn hăn một bàn này thượng đều là chút ít lớn tuổi nhân, nhìn qua hăn là trong thôn trưởng bối, đối đãi Việt Khê thái độ của bọn hăn cũng thập phần nhiệt tình.

"Những thứ này là nội thành đến đó a, oa, nhìn xem cùng với chúng ta không giống với, lớn lên thật là đẹp mắt....."

"Quả nhiên là người trong thành, chính là phong cách tây, các người nhìn tiểu cô nương, thật xinh đẹp. "

Các thôn dân tiếng nghị luận truyền tới, đối với bọn hăn những thứ này người trong thành, bọn hăn tựa hồ là rất ngạc nhiên.

Thôn trưởng mời đến bọn hăn ngồi xuống, lập tức nhân bưng lên nóng hổi đồ ăn đến, gà vịt thịt cá đều có, thập phần phong phú, sau đó là một chén chưng chín cơm, hạt gạo khối khối no đủ, chưng chín về sau, lộ ra một loại trong suốt cảm nhận, còn có một cỗ hương thuần cơm mùi thơm.

Thôn trưởng cười nói: "Đến đến, mau nếm thử chúng ta mễ (m) nông thôn mễ (m), tuyệt đối cho người ăn hết còn muốn ăn nữa. "

Trong chén gạo hoàn toàn chính xác thập phần mê người, nhìn liền mềm nhu ngon miệng bộ dạng.

Việt Khê thò tay đang chuẩn bị đi đầu chén, thủ đoạn lại bị nhân cầm.

"Sư phụ, ta giống như có chút buồn nôn. " Hàn Húc cau mày, sắc mặt có chút tái nhợt, nhìn qua thập phần không thoải mái bộ dạng.

Việt Khê hỏi vợ: "Làm sao vậy? Là nơi nào không thoải mái? "

Hàn Húc nói: "Ta đại khái là có chút say xe, nghỉ ngơi một chút có lẽ thì tốt rồi. "

Những người khác đã di chuyển đũa, nhìn xem hai người bộ dạng, thôn trưởng hỏi vợ: "Đây là thế nào? "

Việt Khê nói: "Thôn trưởng, có thể làm cho nhân mang bọn ta chỗ ở địa phương ư? Bằng hữu của ta thân thể của hần có chút không thoải mái, ta dìu hần đi nghỉ ngơi thoáng một phát. "

Thôn trưởng nhìn về phía Hàn Húc, đối phương sắc mặt trắng bệch, xem bộ dáng là thật sự rất không thoải mái, hần nhân tiện nói: "Hảo hảo hảo, ta làm cho người ta mang bọn người chỗ ở địa phương.....Trịnh gia, nhanh, mang khách nhân đi nhà của người. "

Một bên Hứa Dụng thấy thế, vợ nói : "Ta và các người cùng đi, ta cũng không có gì khẩu vị, sống ở chỗ này còn ảnh hưởng tới mọi người muốn ăn. " Nhìn hần đi lên có chút mệt mỏi, hoàn toàn chính xác không lớn thoải mái bộ dạng.

Nghe vậy, Tần Song Song cũng đặt xuống chiếc đũa, nói: "Ta đây cùng người cùng một chỗ a, ca ca để cho ta đi theo người, muốn hảo hảo bảo hộ người. "

Thôn trưởng gật đầu, nói: "Để cho ta làm cho người ta đem thức ăn cho các người đầu đi qua. "

"Vậy làm phiền thôn trưởng....."

Việt Khê bọn hăn chỗ ở kỳ thật chính là trong thôn thôn dân trong nhà, bọn hăn bị phân biệt an bài tại vài nhà ở, bốn người bọn họ đã bị an bài tại Trịnh gia.

Dẫn bọn hăn đi qua nữ nhân họ Triệu, Việt Khê bọn hăn liền kêu nàng Triệu đại tỷ.

Triệu đại tỷ nhìn qua là cái rất người trầm mặc, đập vào đèn pin một mực buồn bực đầu đi lên phía trước, một câu cũng không nhiều lời.

"Ồ, đây là cái gì? " Đi ngang qua một cái tòa nhà lớn thời điểm, Hứa Dụng chợt mở miệng hỏi.

Triệu đại tỷ nhìn thoáng qua, buồn bực thanh âm nói: "Đây là chúng ta trong thôn nhà thờ tổ. "

Nàng đứng ở tại chỗ, chăm chăm vào nhà thờ tổ nhìn sau nửa ngày, trên mặt lộ ra một cái rất nụ cười cổ quái đến,... Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 60.4

Thôn bốn phía đều là ruộng lúa, trong bóng tối có thể loáng thoáng trông thấy nhất điểm đứng ở ruộng lúa bên trong cây lúa thảo nhân bóng dáng, nhìn hãy cùng một cái chân chính nhân đứng ở nơi đó giống nhau.

Hứa Dụng nhìn thoáng qua, cả người nhin không được run run thoáng một phát, không dám nhìn nhiều, cúi đầu đi lên phía trước.

Bốn người đi theo Trịnh gia theo đường nhỏ đi vào Trịnh gia, Trịnh gia phòng ở vẫn là rất già phái mộc phòng ở, bất quá rất lớn, như ở nông thôn loại địa phương này, người một nhà có thể chiếm sẽ rất đại nhất phiên địa phương, bên ngoài còn vòng một cái vườn rau xanh, rất là rộng lớn.

Mộc phòng ở xà nhà rất cao, bất quá đại khái bởi vì tuổi tác lâu rồi, đi vào làm cho người ta một loại thập phần âm u cảm giác.

".....Các người ở cái này hai gian phòng, ta đều cho thu thập qua được rồi, ga giường đều là mới đổi qua, các người bỏ qua cho. " Triệu đại tỷ mở miệng nói.

Hàn Húc ngồi ở trên giường, cười rộ lên ôn hòa mà thuần lương, hần nói: "Làm sao sẽ? Chúng ta còn phải đa tạ Triệu đại tỷ người cho chúng ta thu thập, đã làm phiền người. "

Triệu đại tỷ không có ở trong phòng chờ lâu, nói: "Các người muốn ăn cái gì ư? Ta đi cấp các người hạ đem mặt a, trong nhà của ta ưa thích ăn mì,

mặt này vẫn là hai ngày trước đi trên thị trấn mua, mới lạ gặp. "

Nói xong, nàng quay người rời đi rồi, thời điểm ra đi còn thuận tay đem bọn họ cửa cho mang lên.

Hứa Dụng cả người như là không có khí lực giống nhau ngồi ở trên giường, trên mặt hần biểu lộ có chút nôn nóng, nói: "Không biết vì cái gì, tiến cái thôn này, ta đã cảm thấy thập phần không thoải mái.....Còn có cái kia cây lúa thảo nhân, cũng quá dọa người đi à nha, nhìn xem cùng cái thật sự giống nhau. "

Tần Song Song im lặng nhìn hần một cái, nói: "Hứa đại ca, người làm sao lại như vậy sợ quý a...? Người ta được kêu là chính là cây lúa thảo nhân, ta cảm thấy được, người muốn không muốn đổi cái ngành sản xuất, ta cảm thấy được, cùng ngày sư cũng không thích hợp người a.... "

"Ta không! " Hứa Dụng ngạnh lấy cổ, nói: "Ta là rất có chí khí nhân, sao có thể bởi vì một chút tiểu ngăn trở liền lùi bước? "

Tần Song Song: "....."

Hứa Dụng chà xát hai cánh tay của mình, thầm nói: "Cũng là kỳ quái, ta nhìn cái kia cây lúa thảo nhân, chính là cảm thấy hãi được sợ.....Ta cũng liền chứng kiến quý là cái này phản ứng. "

Việt Khê nghe thế, nhìn về phía Hàn Húc, nói: "Người nghĩ như thế nào? Người vừa rồi không cho ta ăn cái gì.....Nói đúng ra, là chén kia cơm, người là phát hiện cái gì ư? "

Hàn Húc cười cười, vừa rồi sắc mặt tái nhợt khôi phục bình thường, hần nói: "Cũng không phải phát hiện cái gì, chẳng qua là cảm thấy, cảnh giác chút ít tổng không sai. Cái thôn này, cho ta một loại thật không tốt cảm giác, để cho ta rất không thoải mái, con rệp giống nhau hương vị. "

Nghe vậy, Hứa Dụng dùng sức gật đầu, nói: "Ta cũng hiểu được rất không thoải mái, cảm giác, cảm thấy khắp nơi đều có một đôi con mắt đang nhìn ta giống nhau. "

Ngón tay vuốt phẳng thoáng một phát, Hàn Húc thấp giọng nói: "Những cái...Kia hạt thóc, lớn lên thật tốt quá.....Vô dụng thôi phân hóa học, cũng vô ích nông được, cái kia hạt thóc lại khối khối no đủ. Năm nay mùa hè thế nhưng là không có xuống mấy trận mưa, a thành phố phụ cận rất nhiều nông hộ trong nhà thu hoạch cũng không tốt, vì cái gì đơn độc chỉ có mẽ (m) nông thôn hạt thóc lớn lên tốt như vậy đâu? Còn có cái kia cây lúa thảo nhân.....Sư phụ, người cũng hiểu được không đúng, không phải sao? "

"Là có chút không thoải mái, toàn bộ thôn cho ta một loại điềm xấu cảm giác.....Cũng không biết là không phải chuyện ma quái nguyên nhân. " Việt Khê khẽ nhú mày.

Hàn Húc đứng dậy, đi đến bên cửa sổ thò tay đem cửa sổ mở ra, bên ngoài là một gốc cây hoa quế cây, đánh thẳng lấy bao, kỹ càng toái toái màu vàng kim óng ánh hoa quế tản ra thắm mũi mùi thơm, một cái lông vũ đen kịt chim chóc đứng ở đầu cành thượng, nhìn thấy người vậy mà cũng không sợ, nghiêng đầu nhìn bọn họ.

Hứa Dụng gom góp tới đây vừa nhìn, thông suốt một tiếng, nói: "Cái này chỉ chim thật là đại a....."

Cái này chim thoát nhìn có điểm giống quạ đen, trên người bao trùm lấy màu đen lông vũ, mỏ bộ phận sắc nhọn, cầm lấy cành cây móng vuốt càng là mạnh mẽ hữu lực, đứng ở hoa quế trên cây, cứ như vậy lẳng lẳng nhìn bọn hắn.

Hàn Húc như có điều suy nghĩ nói: "Nếu như là loại này chim, một miếng cắn xuống đi, thật là có khả năng cắn xuống một miếng thịt đến. "

Hứa Dụng bữu môi, nói: "Cái này chim nhìn qua cũng rất không rõ, như quạ đen giống nhau, mọi người đều nói quạ đen đại biểu tử vong, cái này chim lại đại biểu cái gì? "

Tần Song Song nói: "Trước khi đến ta điều tra qua mẽ (m) nông thôn, cái thôn này nổi danh nhất đúng là bọn họ hạt thóc.....Hình như là tại hơn mười năm trước, cái thôn này liên dần dần xuất hiện ở tầm mắt của mọi người trong, bọn họ gạo vị thượng hết sức hảo, đập vào không ô.... Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 60.5

Nhuộm không phân hóa học không nông được khẩu hiệu, vừa xuất hiện tại trước mắt mọi người, phải có được mọi người hoan nghênh. Cũng có người cầm lấy mễ (m) nông thôn hạt thóc làm giống gieo trồng qua, tuy nhiên lại đều không có mễ (m) nông thôn sản xuất gạo vị hảo, tất cả mọi người nói mễ (m) nông thôn khí hậu hảo....."

Hàn Húc nói khẽ: "Hiện tại chúng ta biết tin tức là, mễ (m) nông thôn gạo, hạt thóc bên trong ruộng cây lúa thảo nhân, chết ở ruộng lúa địa lý nhân, còn có chính là cái chết đi hài tử.....Cùng với, chim! "

"Chim? "

"Không sai, là chim.....Vô luận là cái kia chết đi hài tử, còn có chết ở ruộng lúa địa lý nhân, bọn hắ đều có một cái điểm giống nhau, cái kia chính là trên người thịt đều bị chim cho mổ. Cái này chim, có lẽ là một cái mẫu chốt chút. "

Bốn người thảo luận thoáng một phát, trong đầu vô số suy nghĩ hỗn loạn, lại không cái đầu mối đến.

"Đợi ngày mai, chúng ta đi chết đi cái kia vài hộ người ta nhìn xem, nhìn xem có cái gì không manh mối. " Việt Khê mở miệng nói, lời này lập tức đã chiếm được mọi người đồng ý.

Dù sao sự tình cũng không gấp được.

Chu đại tỷ đã làm xong bốn bát mì cho bọn hăn bưng lên, mặt chính là bên ngoài mấy khối tiền một chút mì trứng gà, phía dưới còn nằm một cái trứng chần nước sôi, bên trên tưới lấy canh loãng, nghe thấy đứng lên ngược lại là mùi thơm xông vào mũi.

"Chu đại tỷ, các người mễ (m) nông thôn gạo nổi danh như vậy, nhà của người như thế nào ưa thích ăn mì sợi a...? " Chu đại tỷ phải ly khai thời điểm, Hàn Húc chợt hỏi.

Chu đại tỷ thân thể cứng đờ, nàng thanh âm bình tĩnh nói: "Ta là người phương bắc, so về cơm cày ưa thích ăn mì ăn mằn thầu các loại....."

Hàn Húc ồ một tiếng, cười tùm tùm, nói: "Ta cũng ưa thích ăn mì mằn thầu các loại, cho nên kế tiếp thời gian, muốn phiên toái Chu đại tỷ. "

Chu đại tỷ mơ hồ không rõ lên tiếng, nàng đi ra cửa đi, Việt Khê bọn hăn trông thấy nàng thân thể lập tức cứng ngắc lại tại đầu đó.

"Chu đại tỷ, làm sao vậy? " Việt Khê hỏi.

Chu đại tỷ phục hồi tinh thần lại, như là che cái gì tựa như nói: "Không có gì, các người đã ăn xong bát đĩa để lại vậy đi, ta ngày mai tới thu thập. "

Nói xong, nàng liền vội vàng đã đi ra.

Việt Khê bọn hăn nhìn nhau, đi ra cửa đi, đứng ở Chu đại tỷ vị trí cũ thượng ngẩng đầu nhìn lại, liền trông thấy bên ngoài cái kia khóa cây ngô đồng thượng ngừng lại mấy cái chim chóc.

Chim chóc ẩn trong bóng đêm, chỉ có một đôi mắt lẳng lẳng dừng ở bọn hăn, hầu như cùng hắc ám hòa làm một thể.

"Ăn hết mặt đi ngủ sớm một chút a, hôm nay cũng mệt mỏi một ngày....."

"Tốt! "

Phòng cửa bị đóng lại, trên cây chim chóc nghiêng đầu sửa sang trên người lông vũ, mở ra cánh bay mất.. Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 61.1

Bởi vì trên xe đã ngồi một ngày, hơi mệt chút, cho nên Việt Khê bọn hăn ăn xong Triệu đại tử bưng tới mì sợi, sớm đi nằm ngủ xuống.

Nông thôn không thể so với thành thị, vào đêm, bốn phía liên thập phần yên tĩnh, liên gió thổi qua nhánh cây thanh âm đều nghe được nhìn thấy tận mắt, cho nên bên ngoài vừa vang lên khởi tiểu hài tử tiếng khóc, Việt Khê nàng liền tỉnh.

"Ô ô ô....."

Tiểu hài tử tiếng khóc xuyên qua hơi mỏng vách tường truyền vào trong tai đến, đau buồn bi thiết cắt đứt, tại đêm hôm khuya khoắt đấy, nghe thật sự là có chút sấm nhân.

Tần Song Song ngủ ở bên ngoài, lúc này nhện không được hưởng Việt Khê bên người nhích lại gần, thấp giọng nói: "Đây là đâu gia hài tử đang khóc a....."

Nghe xong trong chốc lát, nàng lại phát hiện có điểm gì là lạ, trong lòng căng thẳng, nói: "Ta như thế nào cảm thấy, cái này tiếng khóc, cách chúng ta càng ngày càng gần? "

Việt Khê nhẹ nhàng thở dài một tiếng, ý bảo nàng yên tĩnh một ít.

Tiếng khóc từ xa tới gần, Tần Song Song nghe được rõ ràng, cái kia tiếng khóc Việt đến Việt tới gần, cuối cùng đứng tại các nàng cửa ra vào. Tiếng khóc nghe càng thêm rõ ràng, nương theo lấy có đồ vật trên mặt đất kéo chảnh chứ thanh âm.

"Tí tách! "

Như là có giọt nước trên mặt đất thanh âm, Tần Song Song thân thể cứng đờ, nàng khẽ quay đầu đi, trông thấy một cái nho nhỏ thân ảnh đứng ở các nàng bên giường, đối phương tựa hồ là đang lẳng lặng nhìn chăm chú lên các nàng.

Mây đen tản ra, ánh trăng cuối cùng từ tầng mây sau đuổi ra đầu đến, không chút nào keo kiệt tản ra sáng ngời hào quang, ánh xanh rực rỡ xuyên thấu qua kéo ra nửa quạt giấy dán cửa gỗ, trên mặt đất rơi xuống một mảng lớn ánh xanh rực rỡ đến, đồng thời cũng đem Tần Song Song người trước mắt ảnh chiếu lên thập phần rõ ràng.

"! "

Làm trông thấy đối phương trong nháy mắt đó, Tần Song Song suýt nữa một tiếng thét lên kêu ra tiếng đến.

Chỉ thấy tại các nàng bên giường đứng đấy nhân bất quá mới khó khăn lắm so giường cao, thoạt nhìn vẫn còn con nít. Tại dưới ánh trăng, hãn triển lộ ra thân thể hiện ra lấy một loại rất khô quắt trạng thái, thân thể giống như là thiếu thốn tất cả hơi nước, khô quắt mà nhiều nếp nhăn.

Cùng đầu to lớn so sánh với, cổ của hãn lộ ra hết sức mảnh, làm cho người ta nhìn không được lo lắng, sau một khắc cái kia cổ có phải hay không hội không chịu nổi đầu sức nặng, trực tiếp đứt gãy xuống dưới. Mà ở cái kia lão đại bên trên, chỉ có một đôi mắt khảm ở đằng kia hầu như chỉ có một tờ da bọc lấy trên mặt, lẳng lặng nhìn chăm chú lên Việt Khê các nàng.

Hắn nhìn chăm chăm vào Việt Khê các nàng xem, cũng không biết nhìn bao lâu, hắn mới thời gian dần qua quay người ly khai, đồng thời Tần Song Song trong tai cũng truyền đến cái loại này rợn người lợi khí trên mặt đất kéo túm qua thanh âm.

Mà chờ hắn xoay người, Tần Song Song mới chú ý tới trên tay hắn đồ vật, đó là một thanh thật dài đao thép, tại dưới ánh trăng lờ lờ tỏa sáng, đồng thời tựa hồ có ám sắc giọt nước từ trên thân đao nhỏ xuống xuống dưới.

Đợi quý kia hồn ly khai, Tần Song Song mới thật dài nhẹ nhàng thở ra, lúc này mới phát hiện mình vậy mà ra một thân mồ hôi lạnh.

Đèn bị người mở ra, Việt Khê trở mình từ trên giường ngồi dậy, chỉ thấy bên giường địa phương có một vũng lớn vết máu, còn có một đạo lợi khí xẹt qua vết cắt, vết máu loang lỗ, từ cửa ra vào một mực nhỏ giọt bên giường.

Tần Song Song suy nghĩ nói: "Cái kia chính là tại trong thôn làm loạn Lệ Quý? Xem thân hình, hoàn toàn chính xác như là đứa bé. Bất quá, bộ dáng của hắn thoát nhìn có chút kỳ quái, không phải nói là bị ngã chết đấy sao? Thế nhưng là nhìn hắn đứng lên cũng không giống như là bị ngã chết, bất quá hắn da trên người.....Gồ ghề, hoàn toàn chính xác như là bị vật gì mổ qua giống nhau. "

Việt Khê lẩm bẩm nói: "Thế nào chết đi, mới có thể lại để cho thân thể bày biện ra như vậy trạng thái đâu? "

Tại dưới ánh trăng, rất nhiều thứ thấy cũng không phải rất rõ ràng, cái đứa bé kia đến tốt cùng là cái bộ dáng gì, hai người bọn họ cũng không hiểu được. Chỉ biết là, thân thể của đối phương cực kỳ khô quắt, giống như là trong cơ thể hơi nước hoàn toàn bị bốc hơi rớt, nhìn qua.....Giống như là một khối không có hơi nước thịt thối giống nhau.

Việt Khê đẩy cửa ra, cũ kỹ cửa gỗ trong bóng đêm phát ra làm cho người ta ghê rợn Két kệt âm thanh, bên ngoài hơi lạnh trong không khí còn lưu lại lấy nhàn nhạt mùi máu tanh.

".....Không biết là trong thôn người nào lại ra ngoài ý muốn. " Việt Khê thản nhiên nói, đưa bé kia trên tay dẫn theo cái thanh kia trên đại đao huyết, tổng không thể nào là bình thường động vật huyết a.

Tần Song Song hỏi: "Chúng ta có muốn hay không đi ra ngoài nhìn xem? Nói không chừng có thể phát hiện cái gì. "

Việt Khê ngẩng đầu, trông thấy cây ngô đồng thượng ngừng lại hắc chim lẳng lẳng nhìn chăm chú lên bọn hắn, nàng xoay đầu lại, nói: "Chúng ta đây đi ra ngoài nhìn xem, đi đem Hàn Húc bọn hắn kêu lên. "

.... Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 61.2

Đang nói, bên cạnh cửa bị nhân mở ra, Hàn Húc cùng Hứa Dụng đứng ở cửa ra vào, đương nhiên, Hứa Dụng là hận không được núp ở Hàn Húc sau lưng.

Bốn người mở ra Trịnh gia đại môn, bên ngoài ánh trăng như nước, bóng cây lắc lư, yên tĩnh, liền một chút xú tiếng vang đều không có, gió thổi qua thanh âm đều là nhìn thấy tận mắt. Trên mặt đất pha tạp vết máu từ đại môn một mực lan tràn đến rất xa, Việt Khê bọn hắn cầm lấy điện thoại di động đèn pin đập vào quang, theo vết máu đi lên phía trước.

Đi đến một nửa, bọn hắn lần nữa nhìn thấy trong thôn chính là cái kia nhà thờ tổ.

Trong bóng đêm, chỗ này nhà thờ tổ giống như là một tòa quái vật khổng lồ, lẳng lặng yên đứng lặng tại đầu đó, phảng phất chỉ cần là tiếp cận người của nó, đều bị hắc ám cho thôn phệ.

"Cái này nhà thờ tổ tổng cho ta một loại chíp bông cảm giác....." Hứa Dụng chà xát nổi da gà đột khởi cánh tay, hắn người này, không chỉ có là vận khí tốt, hơn nữa trực giác rất chuẩn, khi hắn trên người như là an được có ra-đa giống nhau, đối hết thảy không rõ cảm giác đặc biệt nhạy cảm.

Không có trưng cầu qua người trong thôn đồng ý, bọn hắn cũng nghiêm chỉnh tự tiện đi vào, mặc dù đối với cái này nhà thờ tổ rất ngạc

nhien, Việt Khê bọn hăn vẫn là tạm thời bảo lưu lại lòng hiếu kỳ của bọn hăn.

Vết máu đã đến nhà thờ tổ cửa ra vào cũng chưa có, một bãi ám sắc dấu vết tại cửa ra vào chóng mặt khai mở, thật giống như có người ở nơi đây đứng hồi lâu, vết máu tích tấp rơi trên mặt đất, thấm tại thổ địa trong, lan tràn ra một mảnh dấu vết đến.

"Chúng ta muốn vào xem một chút ư? " Hứa Dụng hỏi.

Hàn Húc nhìn nhìn nhà thờ tổ bốn phía, trên đỉnh đầu có chim bay qua, hăn ngẩng đầu lên, nhìn xem nhà thờ tổ bên cạnh cây kia thượng một cái hắc chim, như có điều suy nghĩ nói: "Trong thôn này chim cũng không ít, giống như ở đâu đều có thể trông thấy, giống như là.....Có người ở thông qua những thứ này chim xem chúng ta giống nhau. "

Hứa Dụng bị hăn nói được da đầu run lên, nói: "Lời này của người nói được thật là khủng bố....."

Hàn Húc nở nụ cười một tiếng, nói: "Ai biết....."

Ánh mắt của hăn thẳng tắp cùng cái con kia chim đối mặt, tựa hồ có thể xuyên thấu qua đối phương con mắt, chứng kiến nó sau lưng chính là cái người kia giống nhau.

"Lê-eeee-eezz~!! " Chấn kinh bình thường, hắc chim chợt thê lương kêu một tiếng, ạch cánh bay mất.

"Chúng ta đi về trước đi, bây giờ đối với trong thôn tình huống cũng không biết, nếu như phạm vào cái gì kiêng kỵ sẽ không tốt. " Hàn Húc chợt mở miệng nói, ba người khác nhìn hăn một cái, cũng nhẹ gật đầu.

Bốn người theo đường cũ phản hồi, khi bọn hăn sau lưng, một cái con mắt thật to tại nhà thờ tổ trên đỉnh mở ra, rồi sau đó tại đây ánh mắt phụ

cận, lại có một Song Song màu đỏ con mắt trong bóng đêm nổi lên.

Vô số chim chóc ục ịch cánh bay lên, cái này toàn bộ nhà thờ tổ vậy mà hầu như đều bị loại này màu đen chim bao trùm, vừa bay đứng lên, hầu như có một loại che khuất bầu trời cảm giác.

Hàn Húc hướng sau lưng nhìn thoáng qua, trên mặt vẻ mặt như nghĩ tới cái gì.

Đợi trở lại Trịnh gia, Việt Khê rốt cục ý thức được có cái đó chút không đúng, nàng lẩm bẩm nói: "Cái thôn này trong, vậy mà không có nghe được tiếng chó sủa. "

Tại nông thôn, rất nhiều người gia đều nuôi chó, tại ban đêm thời điểm, toàn bộ thôn đều lâm vào yên lặng bên trong, nhưng lại là người ngẫu nhiên hội nghe thấy gà gáy chó sủa thanh âm. Thế nhưng là mẽ (m) nông thôn cũng không, từ bọn hắn vào thôn đến, sẽ không trông thấy con chó loại động vật này, ngoại trừ gà vịt heo bên ngoài, sẽ không trông thấy cái khác vật còn sống.

"Mọi người đều nói mèo chó Thông Linh, nếu như cái thôn này có cái gì mờ ám lời nói, như thế nào lại dưỡng mèo chó đâu? " Hàn Húc thản nhiên nói.

Thời gian thật sự là quá muộn, bốn người cũng không có nói thêm cái gì, trước hết buồn ngủ, một đêm không mộng. Ngày thứ hai, Việt Khê là bị bên ngoài tiếng khóc cho đánh thức, một cái thôn, hơi có chút động tĩnh, gia gia đều có thể nghe được nhìn thấy tận mắt, chó nói chi là cái này tiếng khóc như vậy thê lương.

"Đây là thế nào? "

Bốn người hơi chút rửa mặt qua đi, đi ra cửa đi, rất xa đã nhìn thấy một đám người vây quanh ở ruộng lúa địa lý, đông nghịt, cách được xa

nhìn lại, thật giống như từng cái hắc chim đứng ở bên trong giống nhau.

Bốn người đến gần, liền nghe đã đến một cỗ mùi máu tanh.

"Âu! " Nhân nhìn thoáng qua, sắc mặt khó coi, nhin không được che miệng lại đi một bên nhỏ.

Việt Khê bọn hắc chen vào đi, rốt cục nhìn thấy bên trong cảnh tượng.

Tại ruộng lúa địa lý, chạy đến một cái nhân hình, nói là hình người, bởi vì người này thân thể trực tiếp bị người tháo thành tám khối, như là vứt bỏ không ngựa đồ vật giống nhau, bị người tiện tay ném tại đây bên trong, vết máu thấm tại hơi khô nứt ra thổ địa trong, tạo thành một loại nặng nề ám sắc. Màu đen chim chóc cả đàn cả lũ bò tới.... Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 61.3

Trên thi thể, cúi đầu một mỗ, có thể mỗ tiếp theo khối lớn huyết nhục đến.

Việt Khê nhìn về phía những người khác, những thôn dân này mang trên mặt sợ hãi cùng bối rối, sắc mặt trắng bệch, thế nhưng là bên trong tựa hồ lại có một loại một số gần như quỷ dị biểu lộ.

".....Trước tiên đem những thứ này chim trực xuất khai mở a, đừng làm cho chúng sẽ đem thi thể cho mỗ hư mất. " Việt Khê ánh mắt chớp động thoáng một phát, mở miệng nói.

"Không được! " Nàng lời này mới mở miệng, liền lập tức đã chiếm được các thôn dân phản bác, bọn hăn mà ngay cả cân nhắc cũng không có cân nhắc thoáng một phát, theo bản năng liền cự tuyệt.

Việt Khê trên mặt lộ ra nghi hoặc biểu lộ, nói: "Vì cái gì a...? Chẳng lẽ nhậm chức những thứ này chim gặm ăn thi thể? "

Các thôn dân trong mắt hiện lên một vẻ bối rối, lại rất nhanh đến che dấu xuống dưới, nhân mở miệng nói: "Dù sao mọi người đã chết, còn không bằng phế vật lợi dụng, lại để choshen.....Khục, lại để cho chim đem hăn ăn hết. "

Nghe vậy, Việt Khê biểu lộ chìm chìm. Nàng xem liếc ở bên cạnh che mặt thút thít nỉ non nữ nhân, đối phương khóc đến như vậy thê lương, thế

nhưng là đối các thôn dân lời nói, nhưng không có bất luận cái gì phản đối ý kiến. Xem ra, nàng cũng là đồng ý các thôn dân ý kiến.

Thật là quý dị!

Bốn người từ trong đám người nặn đi ra, Việt Khê nói: "Đối với người đám bọn họ phải, thân nhân chết đi thi thể phải không dung xâm phạm, thế nhưng là mễ (m) nông thôn nhân lại bất đồng, đối với bọn hăn mà nói, bọn hăn cảm thấy, người bị chết bị chim chóc ăn hết, vậy hay là phế vật lợi dụng.....Những thứ này chim, đối với bọn hăn phải, khẳng định có không giống bình thường ý nghĩa, bọn hăn thậm chí là mang một loại đáng vốc tiều tụy tâm lý. "

".....Người kia thoát nhìn là bị người dùng đao chém chết, tươi sống đem thân thể toàn bộ cho chém nát, còn nhớ rõ tối hôm qua con quý kia ư? Cái kia quý thủ trong liên kéo lấy một thanh cương đao, bên trên còn nhỏ giọt huyết, động thủ khả năng chính là hăn. " Tần Song Song thấy cẩn thận, thậm chí ngay cả cổ thi thể kia trên đầu biểu lộ đều thấy nhìn thấy tận mắt.

Hứa Dụng đã ở một bên nhõ ra, nghe vậy nói: "Người lại vẫn thấy rõ ràng như vậy....."

Tần Song Song đương nhiên nói: "Không phải là người chết, có cái gì tốt sợ ? Bất luận cái gì một tia dấu vết để lại chúng ta cũng không thể buông tha, nói không chừng chính là để cho chúng ta giải quyết mâu chốt của sự tình. "

Hàn Húc chợt mở miệng nói: "Các người chú ý tới bọn hăn nói lời đám bọn họ, thôn trưởng còn có những người khác, bọn hăn đều đề cập tới một chữ, cái kia chính là shen.....Có lẽ là thần? Thần linh thần....."

Những người khác nhìn về phía hăn.

"Ta ngày hôm qua hỏi thôn trưởng, bọn họ hạt thóc vì cái gì lớn lên tốt như vậy, hẳn thốt ra, còn không phải bởi vì chúng ta có thần.....Có thần cái gì, là có thần phù hộ? Còn có các thôn dân lời nói mới rồi, không bằng lại để cho thần đem hẳn ăn hết.....Điều này làm cho ta không thể không có một loại không tốt lắm liên tưởng, có lẽ cái thôn này bên trong nhân, tín lấy một cái thần. " Hàn Húc ngữ khí nhàn nhạt.

Tần Song Song nhíu mày, nói: "Thế nhưng là cái thôn này bên trong thật là có Lệ Quỷ tại làm loạn, chúng ta tối hôm qua cũng nhìn thấy.....Vậy cũng đích thật là đứa bé bộ dạng, hơn nữa lệ khí rất nặng, thoát nhìn hoàn toàn chính xác giết không ít người. "

"A..., cảm giác Việt đến Việt rồi loạn....." Hứa Dụng vò đầu, cảm giác mình não dung lượng đều nhanh không đủ dùng.

Việt Khê nhìn những cái...Kia đứng ở bốn phía hắc chim liếc, cái thôn này, từ bọn hắn vào thôn đến, khắp nơi có thể trông thấy loại này chim.

"Chúng ta đi trước gặp chuyện không may người ta xem một chút đi....." Nàng thần nhiên nói.

Chết đi hài tử họ Trương, nhũ danh gọi là Thạch Đầu, Trương gia ở tại trong thôn gian, một nhà năm miệng, Trương gia ngoại trừ tảng đá bên ngoài, còn có một tiểu nữ nhi, mới sinh ra không bao lâu, còn khóa lại trong tã lót. Bất quá bởi vì tảng đá ngoài ý muốn, cái gia đình này dù cho vừa nghênh đón con mới sinh, cũng không có nửa điểm hi vọng, mỗi người nhìn qua đều là không khí trầm lặng.

Việt Khê bọn hắn đến thời điểm, cũng nhìn thấy mấy cái nhìn quen mắt nhân, đều là lúc này đây cùng bọn họ cùng một chỗ tham gia khảo hạch nhân,

"Các người muốn hỏi cái gì? " Trương phụ sắc mặt mệt mỏi, lưng uốn lượn, cả người tựa hồ cũng bị đè sập giống nhau.

Việt Khê chợt mở miệng nói: "Tối hôm qua chúng ta nhìn thấy một cái hài tử....."

Nghe vậy, Việt Khê chú ý tới Trương phụ ánh mắt lập tức giật giật.

".....Đứa bé kia dáng người gầy còm, trên người huyết nhục khô quắt, giống như là tại Dương dưới ánh sáng thời gian dài bộc phơi nắng, trên người hơi nước toàn bộ đều hơi cho khô giống nhau. Không chỉ có như thế, trên người hắn còn không có khối thịt ngon, thân thể lớn khái là bị vật gì mổ qua, có thể là chim.....Bởi vậy, trên người thoát nhìn gồ ghề. Ah, đúng rồi, trên cổ của hắn còn treo móc một tảng đá..... ". Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 61.4

"Là A Thạch , là của ta A Thạch ! "

Việt Khê lời còn chưa nói hết, đã nhìn thấy một cái tóc tai bù xù nữ nhân từ trong nhà vọt ra, nàng xông lên đi ra liền bắt ở Việt Khê bả vai, truy vấn: "Người đang ở đâu trông thấy hắc ? Người đang ở đâu trông thấy của ta A Thạch? "

Trương phụ vội vàng thò tay ôm lấy nàng, nói: "Người như thế nào đi ra? Mau vào đi nghỉ ngơi! "

Trên mặt nữ nhân hiện lên vẻ điên cuồng, sắc mặt bày biện ra một loại không bình thường ửng hồng, nàng đẩy ra nam nhân, thanh âm chói tai nói: "Ta biết rõ, là các người.....Là các người những người này hại chết của ta A Thạch ! Là các người, là các người cầm hắc đi tế thần, hắc còn nhỏ như vậy, các người như thế nào cam lòng (cho).....A... A... A...! "

Trương phụ một chút xông đi lên che miệng của nàng, cường chế tính ôm nhân đem nhân mang về trong phòng đi, trong phòng rất nhanh truyền đến thét lên giãy dựa thanh âm, sau đó là hài nhi gào khóc tiếng khóc.

Sau nửa ngày, Việt Khê bọn hắc mới nhìn rõ Trương phụ từ trong nhà đi tới, tinh thần của hắc nhìn qua còn hơn hồi nãy nữa muốn uể oải rất nhiều, trên mặt nhất điểm tinh thần khí đều không có, tựa hồ trong nháy mắt có cái gì đưa hắc thân thể cho lấy hết, lực càng thêm càng xuống.

"Ta vừa rồi nghe a di nói, tế thần? Cái gì là tế thần a...? Thôn các người tử còn tin thần ư? " Việt Khê giống như vô tình ý mở miệng.

Trương phụ cười khố một tiếng, nói: "Cái gì tế thần a..., các người đừng nghe thê tử của ta ăn nói bậy bạ, tại con của ta sau khi chết, nàng cũng có chút điên, một ngày la hét là chúng ta hại A Thạch , xem ai đều cảm thấy là người xấu. Thế nhưng là, thế nhưng là A Thạch hẳn chính là ngã chết đó a, ngày đó trên chân núi, chợt đã đi xuống khỏi mưa đã đến, hẳn một cái không chú ý, liền từ trên núi té xuống a.....Cái kia núi cao như vậy, chờ chúng ta tìm xuống dưới thời điểm, hẳn đã sớm không có mệnh, trên người thịt đều nhanh bị chim mổ hết..... "

Nói xong lời cuối cùng, Trương phụ một cái đỉnh thiên lập địa nam tử hán, cũng nhin không được nữa lệ chảy đầy mặt.

Nhìn hẳn lấy Việt Khê, nhỏ giọng hỏi: "Người trông xem hẳn, hẳn bây giờ là cái dạng gì? Hẳn là không phải tại oán hận chúng ta? Oán hận ta không có xem trọng hẳn? "

Việt Khê trầm mặc một hồi, nói: "Sắc trời quá muộn, ta không thấy rõ ràng bộ dáng của hẳn.....Chẳng qua là, chúng ta trông thấy hẳn thời điểm, trong tay hẳn kéo lấy một thanh cương đao, hôm nay, ruộng lúa địa lý liền xuất hiện một cái bị chặt được không thành hình người nhân. "

Trương phụ há to miệng, trên mặt biểu lộ giống như khóc lại như cười, hẳn lẩm bẩm nói: "Đây đều là báo ứng a....."

Việt Khê bọn hẳn ly khai Trương gia, lại đi những cái...Kia bị quỷ hại chết người ta nghe xong chút tin tức, đối phương đối A Thạch thái độ vô cùng ác liệt, trong mắt bắn ra ra ác độc hào quang đến, không ngừng nói ra bắn lời nói đến.

"Cái kia Tiểu chút chút, khi còn sống chính là nổi danh nghịch ngợm, đã chết đã thành quỷ vẫn còn tiếp tục tai họa mọi người chúng ta.....Đáng

thương nhà của ta chủ nhà, cứ như vậy bị cái kia tiểu súc sanh cho hại....." Nói chuyện nữ nhân ánh mắt nóng bỏng nhìn xem Việt Khê bọn hắn, nói: "Ta biết rõ các người là thôn trưởng mời đến giải quyết hắn, các người là có bản lĩnh nhân, vậy nhanh đưa hắn cho thu a, đừng làm cho hắn ở đây làm loạn. "

Việt Khê chợt hỏi: "A di người có biết hay không A Thạch mộ phần ở nơi nào? Chúng ta muốn đi hắn mộ phần nhìn xem. "

Nữ nhân ước gì bọn hắn nhanh lên đem cái này quỷ giải quyết, trực tiếp phía trước bên cạnh cho bọn hắn dẫn đường, đưa bọn chúng dẫn tới tảng đá mộ phần chỗ đó.

Đó là một cái ngôi mộ mới, bốn phía cũng còn không có gì tạp thảo, sạch sẽ, mộ phần thượng ngừng lại màu đen chim, trông thấy nhân cũng là không sợ, nghiêng đầu nhìn bọn họ.

Nữ nhân trông thấy những thứ này chim, vốn là đường hoàng biểu lộ trong nháy mắt có chút co rúm lại. Đây hết thảy, Việt Khê đều xem tại trong mắt.

*

Bỏ ra hai ngày thời gian trong thôn đem tình huống hỏi thăm rõ ràng, cái thôn này hướng Việt Khê bọn hắn chỗ bày ra tình huống, ngược lại là Việt đến Việt quỷ dị.

".....Đến bây giờ, trong thôn đã bị chết mười hai người, thế nhưng là đã chết nhiều người như vậy, các thôn dân thái độ nhưng có chút kỳ quái, thật sự của bọn hắn sợ hãi, thế nhưng là tại đây sợ hãi giữa, lại còn có chút vật gì đó khác. "

"Các người chú ý tới không có, chúng ta tại trong thôn đi dạo lâu như vậy, chưa thấy qua mấy người hài tử, nhìn qua đều là chút ít người trưởng

thành cùng lão nhân. "

"Còn có tại Trương gia, Trương mẫu nói tế thần.....Tế thần là cái gì? Tế vậy là cái gì thần? Mặc dù Trương phụ nói Trương mẫu là điên rồi, thế nhưng là ta lại cảm thấy không hẳn vậy. "

Hàn Húc lấy giấy bút đến, đưa bọn chúng hiện tại biết tin tức từng cái viết lên đi.

"Đầu tiên là chết đi hài tử, A Thạch ! "

"Sau đó.... Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 61.5

Tại A Thạch sau khi chết, trong thôn bắt đầu chuyện ma quái, cũng nhiều lần bắt đầu người chết.....Nếu như nói những người này đều là A Thạch giết, A Thạch tại sao phải giết bọn hăn? "

Hăn ở đây A Thạch cùng người bị chết trong lúc đó đánh cho một cái dấu chấm hỏi (???), nói: "A Thạch giết chết bọn hăn, người bị chết thì thể bị chim mổ, thế nhưng là các thôn dân không chỉ có không tức giận, còn cảm thấy đây là đương nhiên. Nói cách khác, những thứ này chim, tại các thôn dân trong nội tâm vị trí rất trọng yếu, trọng yếu trình độ thậm chí để cho bọn họ cảm thấy, người bị chết thì thể bị chim mổ, cũng là phế vật lợi dụng....."

"Mà điểm trọng yếu nhất, là A Thạch chết.....A Thạch là thể nào chết ? Theo như Trương mẫu theo như lời, là tế thần, như vậy cái này thần vậy là cái gì? "

Hăn ở đây A Thạch danh tự bên trên vẽ ra một cái mũi tên đến, mũi tên chỉ hướng một chữ, "Thần".

"Cái thôn này thật sự rất quý dị a..., cái gì tế thần.....Chẳng lẽ lại, bọn hăn còn cầm hài tử đi tế thần? Như vậy cái kia bị tế thần hài tử chính là A Thạch ? Sau đó tại A Thạch sau khi chết, trong lòng của hăn tràn đầy oán hận, cho nên hăn quý hồn mà bắt đầu làm loạn, bắt đầu giết trong thôn thôn

dân? " Hứa Dụng nói đến đây, cả người nhin không được run rẩy, lăm bắm nói: "Cái dạng gì thần, cần mọi người cầm hài tử đi hiến tế ? "

"Bất kể là cái dạng gì thần, cái kia cũng không phải chính thần, mà là Tà Thần, là quái vật! " Việt Khê trên mặt hiện lên một tia chán ghét, nàng nói: "Từ đi vào cái thôn này bắt đầu, ta cũng cảm giác được cái thôn này trong phiêu tán làm cho người buồn nôn mùi máu tanh, hầu như bao trùm toàn bộ thôn, toàn bộ bên ngoài thôn đều cái lồng lấy một tầng huyết vụ, trong thôn này nhất định còn có cái khác bí mật. "

"Thần ư? " Hàn Húc cười khê một tiếng, nói: "Nếu là có thần, sớm như vậy tại chúng ta bước vào cái thôn này thời điểm, nó nên đã nhìn chăm chăm vào chúng ta, nói không chừng, nó bây giờ đang ở ở đâu lảng lảng nhìn chúng ta. "

Hắn quay đầu đi, nhìn xem ngoài phòng trên cây hắc chim, những thứ này chim chóc, bất cứ lúc nào đất nơi nào, đều có thể khi bọn hắn bên người trông thấy, giống như là bao giờ cũng không tại giám thị lấy bọn hắn giống nhau.

Cái này là cái kia thần con mắt?

"Bất quá đây hết thảy đều là suy đoán của chúng ta, muốn xác định suy đoán của chúng ta thật sự, chúng ta còn cần một ít vật gì đó khác. Chủ yếu nhất, chính là muốn nhìn xem A Thạch thi thể, xem hắn rốt cuộc là chết như thế nào. " Hàn Húc bay bổng đạo.

"Xem thi thể? " Hứa Dụng thân thể mãnh liệt cứng đờ, hắn không thể tin nhìn xem Hàn Húc, ngạc nhiên nói: "Người không phải là muốn đi đào mộ phần a? "

Hàn Húc cười híp mắt nói: "Đương nhiên, đây là trực tiếp nhất phương pháp. "

Hứa Dụng: "....."

Bây giờ hối hận vẫn còn kịp ư?. Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 62.1

Đến buổi tối, mọi âm thanh đều tịch thời điểm, Việt Khê bốn người bọn họ đẩy cửa đã đi ra Trịnh gia, hương trên núi đi đến, đi thẳng tới tảng đá trước mộ phần. A Thạch còn nhỏ, tính phải là chết non, có thật nhiều địa phương có loại phong tục, chính là vị thành niên hài tử chết non, sau khi chết là không thể nhập phần mộ tổ tiên. Cũng không biết là không phải nguyên nhân này, A Thạch mộ phần cách thôn có chút xa, bị chôn ở giữa sườn núi.

Hứa Dụng xoa xoa đôi bàn tay cánh tay, nói: "Thật yên tĩnh a....."

Cùng nhau đi tới, không nói gà gáy chó sủa, liền tiếng chim hót đều nghe không được, yên tĩnh được có vài phần sấm nhân.

Hàn Húc đem cái xẻng cầm ở trong tay, nói: "Thừa dịp trời còn chưa sáng, mau đưa mộ phần đào mở a. "

Cái này mộ phần mới cất không bao lâu, bên trong bùn đất còn không có cứng đầy, cho nên đào lên rất nhanh, đại khái đào chừng một giờ, Việt Khê cũng cảm giác trên tay cái xẻng đụng phải cứng rắn đồ vật, phát ra một tiếng trầm đục đến.

".....Đào được ! "

Dem trên mặt bùn đất xúc khai mở, liền lộ ra phía dưới một cái nho nhỏ quan tài, màu đen quan tài bất quá chừng một mét trường, lẳng lẳng bị

chôn ở thổ địa.

"Mở ra nhìn xem....."

Quan tài bị xốc lên, lộ ra bên trong đồ vật đến.

Hứa Dụng có chút sợ hãi, thò tay che mắt, cả buổi không nghe thấy người bên cạnh nói chuyện, che mắt ngón tay thời gian dần qua mở ra một cái khe hở đến, đợi nhìn rõ ràng trong quan tài đồ vật thời điểm, hắn bật thốt lên: "Tại sao là trống không? "

Chỉ thấy nho nhỏ trong quan tài, bày đặt vài món hài tử quần áo, sau đó chính là một cái dùng cây lúa thảo trát lấy tiểu nhân. Trừ lần đó ra, không còn có vật gì đó khác, chớ nói chi là thi cốt.

Việt Khê lẩm bẩm nói: "Mộ chôn quần áo và di vật....."

Nói như vậy, nhân sau khi chết, thân nhân của hắn tìm không thấy thi thể của hắn, biết sử dụng hắn quần áo cho hắn lập một cái mộ phần, để mà tế tự, đây cũng chính là mộ chôn quần áo và di vật.

"Thế nhưng là A Thạch à là ngã chết, chưa nói tới tìm không thấy thi thể của hắn.....Vậy hắn thi thể đi đâu? " Tần Song Song biểu lộ có chút ngưng trọng.

Bốn người đem mộ phần khôi phục nguyên dạng, theo đường cũ phản hồi, Hứa Dụng nói lẩm bẩm: "Đêm hôm khuya khoắt chạy đến đào mộ phần, còn cái gì cũng không có đào được. Tàng đá thi thể đến cùng sẽ ở chỗ nào? Rõ ràng cho hắn dựng lên bia, thi thể của hắn cũng không tại trong quan tài? "

"Chúng ta cũng không phải không thu hoạch được gì, tối thiểu nhất đã biết tàng đá thi thể không tại trong mộ.....Nếu như đã biết điểm này, chúng

ta có muốn hay không đến hỏi người Trương gia, hỏi bọn hăn tảng đá thi thể ở nơi nào? " Tần Song Song nghi ngờ nói.

Hàn Húc lúc này mở miệng nói: "Không nói trước người Trương gia có thể hay không trả lời, cho dù trả lời, bọn hăn cũng có rất nhiều lý do.....Rất nhiều địa phương không phải có loại phong tục ư? Không thành năm hài tử chết đi, là không thể lại để cho hăn tiến mộ phần, nói không chừng Mễ (m) nông thôn cũng có cái này phong tục. Nhưng lại là, Trương gia cha mẹ không nỡ bỏ hài tử trở thành cô hồn dã quỷ, cho nên cho hăn dựng lên một cái mộ chôn quần áo và di vật. "

"Vậy làm sao bây giờ a...? Manh mỗi cứ như vậy đã đoạn! Còn có Mễ (m) nông thôn thần, cái kia vậy là cái gì? " Hứa Dụng cảm giác mình đầu cũng không đủ dùng.

Việt Khê thản nhiên nói: "Thật sự là không có phương pháp, ta nghĩ chúng ta phải đi trong thôn trong đường đi xem. Mễ (m) nông thôn nhân đối cái này nhà thờ tổ rõ ràng rất là kính sợ, vừa nhắc tới đến, hận không thể lập tức quỳ xuống tế bái. Bên trong khả năng tồn tại, chúng ta muốn biết đồ vật. "

Hứa Dụng cau mày nói: "Cái kia nhà thờ tổ, tổng cho ta có một loại rất không cảm giác thoải mái. "

Nói xong, hăn vừa quay đầu, đã nhìn thấy đứng ở hạt thóc bên trong ruộng cây lúa thảo nhân, bất ngờ không đề phòng, cả người hăn giật nảy mình, sau đó thì có chút nghi ngờ, hỏi: "Ồ, ta nhớ được trước kia cái này mảnh bên trong ruộng là không có có cây lúa thảo nhân đó a, làm ta sợ nhảy dựng. "

Tần Song Song quay đầu nhìn thoáng qua, nói: "Hứa đại ca, lá gan của người, thật sự không thể so với mèo lớn hơn bao nhiêu a.... Một cái cây lúa thảo nhân phải, làm sao lại đem người sợ đến như vậy? "

Hứa Dụng có chút không phục, thế nhưng là lại tìm không thấy phản bác đến, hẳn người này chính là sợ quý, cái này là sự thật a....

Nghĩ được như vậy, cả người hẳn đều ỉu xiu.

"Ồ? Đó là Triệu đại tỷ ư? " Bọn hẳn đi đến Trịnh gia cửa ra vào, đã nhìn thấy một bóng người lén lén lút lút từ Trịnh gia đi ra, trong tay còn mang theo một cái rổ, vừa nhìn, người nọ đúng là Trịnh gia nữ chủ nhân, Chu đại tỷ.

Việt Khê nghi ngờ nói: "Đã trễ thế như vậy, Chu đại tỷ muốn đi đâu? Chúng ta nếu không theo sau nhìn xem? "

Bốn người đi theo Chu đại tỷ sau lưng, trông thấy nàng quen thuộc sau này trên núi đi, nhiên.... Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 62.2

Sau lại đến một mảnh đất trống trong, chỉ thấy cái kia trên đất trống, rậm rạp chẳng chít đều là nho nhỏ ngôi mộ, liếc nhìn lại, quả thực làm cho người ta da đầu run lên.

"Đây là nghĩa địa a.....Đêm hôm khuya khoắt, Chu đại tỷ chạy đến loại địa phương này tới làm chi? "

Chu đại tỷ đi đến một cái ngôi mộ trước, thò tay đem trong giỏ xách đồ vật đem ra, đều là chút ít tế tự đồ vật, cái gì hương nến giấy tiền các loại. Nàng đốt đi hương điểm đèn cầy, rõ ràng một bộ tế bái nhân bộ dạng, chỉ chốc lát sau, như là bi thương khó ức, nàng ngay tại mộ phần bên cạnh bụm mặt khóc ồ lên, tiếng khóc từ trong cổ họng tràn ra tới, căn bản nghẹn đều không nín được.

"Cái này trong mộ là Chu đại tỷ liên hệ thế nào với a...? Khóc đến thương tâm như vậy....." Tần Song Song thì thào.

"Là hài tử! " Việt Khê nhàn nhạt mở miệng, chống lại Tần Song Song bọn hắc ánh mắt nghi hoặc, nàng giải thích nói: "Chu đại tỷ đã từng nói qua, nàng là người phương bắc, nói cách khác, nàng bản thân cũng không phải người trong thôn, mà là gả tiến đến, là đến mẽ (m) nông thôn đến. Điều này cũng làm cho đại biểu, ở chỗ này, nàng cũng không có cái gì thân nhân. Mà bây giờ, trượng phu khoẻ mạnh, là người nào, có thể làm cho nàng hơn nửa đêm nhin không được chạy tới viếng mồ mả, thậm chí một

người tại đây thút thít nỉ non đâu? Người như vậy, ta có thể nghĩ đến, chính là nàng hài tử, cùng nàng cốt nhục tương liên hài tử. "

Hàn Húc nói khẽ: "Chúng ta trong thôn sẽ không trông thấy mấy cái tiểu hài tử, cứ như vậy xem ra, toàn bộ trong thôn hài tử, đại khái đều ở đây....."

Nghe vậy, Hứa Dụng nhìn trước mắt mảnh đất trống này trong chỗ tồn tại tất cả lớn nhỏ năm mồ, cả người lập tức vẻ sợ hãi.

Nơi đây ngôi mộ cộng lại có chừng trên trăm tên, nếu như nói những thứ này đều là trong thôn hài tử lời nói, thật là là một kiện đáng sợ cỡ nào sự tình?

*

Ngày thứ hai, Việt Khê bọn hăn lúc ăn cơm, quả nhiên trông thấy Chu đại tỷ con mắt có chút hồng, như là đã khóc bộ dạng, đem con mắt đều cho khóc sưng lên.

Hàn Húc chợt mở miệng hỏi: "Chu đại tỷ, chúng ta tới đây bao lâu, cũng không có trông thấy trong nhà người hài tử, nàng là bên ngoài đến trường ư? "

Nghe vậy, Chu đại tỷ toàn thân cứng đờ, trên mặt biểu lộ hầu như duy trì không ngừng.

Hàn Húc cười, làm như không nhìn thấy nét mặt của nàng, thuận miệng bình thường nói: "Ta lần trước chứng kiến trong nhà người để đó món đồ chơi, con của người là một con gái a, vậy nhất định là cái rất đáng yêu tiểu cô nương....."

Nghe vậy, Chu đại tỷ trong mắt lập tức liền trời lên Lệ nước, nàng quay đầu, tiện tay xóa đi trong mắt mắt Lệ, buồn bực thanh âm nói: "Con

của ta, đã bị chết. "

Hàn Húc biểu lộ sững sờ, ngạc nhiên nói: "Ta.....Ta không biết, thực xin lỗi a..., Chu đại tỷ. "

Chu đại tỷ lắc đầu, một bộ không thèm để ý bộ dạng, nói: "Không có việc gì, cũng đã trước đây thật lâu sự tình, ta đều nhanh đã quên. Thậm chí mà ngay cả bộ dáng của nàng, ta đều nhanh quên sạch. "

Trong phòng Chu đại tỷ trượng phu trầm mặc ngồi ở một bên, không biết nghĩ tới điều gì, hắn thật dài thở dài. Việt Khê bọn hắn tại Trịnh gia lâu như vậy, rất ít nghe thấy vị này trượng phu nói chuyện, hắn tồn tại cảm giác hết sức thấp, hầu như đều bị nhân quên sự hiện hữu của hắn.

".....Nếu như nàng còn sống, cũng sắp đến rồi thượng trường cấp hai tuổi rồi. " Chu đại tỷ thì thào, trong mắt hiện lên một tia bi thống.

Hàn Húc há miệng, đang muốn đang hỏi mấy thứ gì đó, lại cảm giác trên tay ấm áp, hắn quay đầu, trông thấy Việt Khê đối với hắn lắc đầu. Hắn cười cười, trở tay cầm chặt tay của nàng, trông mắt không có nói cái gì nữa.

Kỳ thật, lúc này thời điểm mới là tốt nhất truy vấn thời cơ, Chu đại tỷ nhớ tới nữ nhi của mình, vô cùng nhất không đề phòng thời điểm, nói không chừng có thể moi ra nói cái gì đến.

Sư phụ của ta a..., lòng của người thật sự là quá mềm yếu !

Bốn người ăn cơm xong, vừa vặn nhân tìm bọn hắn, đúng là Hàn gia Hàn Từ Tuyết.

"Nhân mất tích! " Hàn Từ Tuyết đến một lần, liền nói cho bọn hắn tin tức này.

"Mất tích? "

"Là cùng nhau đến khảo hạch nhân, là một cô nương, cùng nàng cùng ở người ta nói, nàng từ ngày hôm qua sẽ không trông thấy cô nương kia. Đến bây giờ, đã mất tích đạt tới 24 canh giờ. "

"Trong thôn đã tìm ư? "

"Tìm, cũng không có trông thấy thân ảnh của nàng.....Ta cho nàng được rồi một quẻ, là đại hung, sợ là lành ít dữ nhiều! "

Hàn Húc hỏi: "Người trong thôn là thế nào nói. "

Hàn Tử Tuyết lạnh như băng nói: "Chuyện ma quái.....Bọn hăn nói là con quỷ kia làm. "

Việt Khê lắc đầu, nói: "Không giống.....Con quỷ kia hung tính rất nặng, hoàn toàn chính xác giết không ít người, bất quá thoát nhìn hăn đối với ta.... Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 62.3

Đám bọn họ nhưng không có bao nhiêu ác ý. Nói cách khác, lần trước chạy đến chúng ta trong phòng, đã sớm đối với chúng ta động thủ, hẳn ác ý, chủ yếu đối tượng là đúng người trong thôn. "

"Kia biến mất nữ hài....."

Hàn Húc cười cười, nói: "Hàn tiểu thư không bằng trước theo chúng ta nói một chút, người bây giờ sở được đến tin tức, tại trong thôn lâu như vậy, Hàn tiểu thư có lẽ có điều thu hoạch mới là. Đương nhiên, chúng ta nơi đây cũng có một ít phát hiện, không bằng chúng ta trao đổi thoáng một phát tin tức. "

Hàn Từ Tuyết ngồi xuống, nàng nói: "Ta sẽ giải thích đến một việc, tại hơn năm mươi năm trước, hẳn là 1967 năm tả hữu, khi đó mẽ (m) nông thôn đã xảy ra một hồi nạn đói, năm đó thay, tất cả mọi người ăn không đủ no mặc không đủ ấm, mẽ (m) nông thôn chẳng qua là một cái trong đó. Nhưng lại là tại 68 năm, Mẽ (m) nông thôn phát sinh biến hóa, thôn bọn họ loại đi ra hạt thóc sản lượng rất cao, bọn hẳn đã lấy được mùa thu hoạch, điều này cũng rất tự nhiên liền giải quyết xong bọn họ nạn đói.....Ta không biết, tại đây một năm Mẽ (m) nông thôn xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, nhưng lại là ta nghĩ, Mẽ (m) nông thôn nơi đây, ngoại trừ làm loạn chính là cái kia gọi là Thạch Đầu Lệ Quỷ, còn có cái khác tồn tại, cái kia tồn tại lực lượng, thậm chí tăng thêm sự kinh khủng, nó che chở lấy toàn bộ Mẽ (m) nông thôn, vì Mẽ (m) nông thôn đã mang đến mùa thu hoạch....."

"Tục ngữ nói, Thiên Hạ miễn phí cơm trưa, ta nghĩ, Mễ (m) nông thôn nhân, ở trong đó, nhất định bỏ ra cái gì một cái giá lớn! " Hàn Từ Tuyết thần sắc nghiêm túc, lần đầu tiên, nàng cảm thấy khó giải quyết.

Thậm chí nàng có một loại dự cảm, lúc này đây sự tình, nếu như xử lý không tốt, bọn hắn những người này, đều gãy ở chỗ này.

Nghe thế, Hàn Húc cười cười, nói: "Ta nghĩ, chúng ta biết rõ Mễ (m) nông thôn trả giá cao là cái gì.....Chúng ta hai ngày này tại trong thôn đi một vòng, phát hiện cái thôn này đích xác rất ít người, hơn nữa hơn nữa là lão nhân người trưởng thành, tiểu hài tử căn bản là không phát hiện mấy cái, duy nhất mấy cái, vẫn là mới ra sinh không bao lâu. Ta nghĩ, mễ (m) nông thôn đám bọn họ đã bị che chở điều kiện chính là, thôn nhân, cần dùng một cái thậm chí nhiều hài tử đến tế thần! "

"Tế thần? " Hàn Từ Tuyết thì thào đọc lên cái này hai chữ đến.

"Ngay từ đầu, cái này cái gọi là thần còn nhỏ, cho nên nó cần tế phẩm không nhiều lắm, một cái hài tử đại khái như vậy đủ rồi.....Thế nhưng là, theo cái này lực lượng của thần dần dần biến lớn, mà hắn cần tế phẩm cũng liền Việt nhiều hơn. Cho tới bây giờ, cái này thần đã không chỉ có thoả mãn với này, cho nên, các thôn dân không thể không nghĩ phương pháp. Dưới tình huống như thế, các thôn dân lựa chọn lại để cho người ngoại lai trở thành tế phẩm....." Hàn Húc thản nhiên nói.

"Người ngoại lai? " Hứa Dụng vẻ mặt mộng bức, chỉ mình nói: "Miệng người bên trong người ngoại lai, sẽ không nói chính là chúng ta a? "

Hàn Húc nói khẽ: "Tu giả có khả năng cho vị kia thần cung cấp lực lượng, khẳng định so với người bình thường tới nhiều, chúng ta hôm nay, đã là trong hũ con ba ba, vị kia thần, đang dùng ánh mắt của nó, gắt gao chăm chăm vào chúng ta! "

Hắn quay đầu đi, lảng lảng dừng ở trên cây cái con kia màu đen chim.

"Cái kia gọi là Thạch Đầu hài tử, trên người hắn khẳng định có cái gì đặc thù, lại để cho hồn phách của hắn không có thể bị thần cho cắn nuốt sạch.....Chúng ta bây giờ tìm được trước cái này gọi là Thạch Đầu hài tử a."

Mà ở cô bé kia biến mất ngày thứ ba, lại có một người biến mất. Cái này, tất cả mọi người có chút bối rối đi lên, có người thậm chí la hét phải ly khai nơi đây, thế nhưng là lúc này thời điểm bọn hắn mới phát hiện, ly khai thôn lộ vậy mà đã không có, vô luận bọn hắn đi như thế nào, đến cuối cùng đều lần nữa trở lại cái thôn này trong đến.

"Làm sao sẽ, tại sao có thể như vậy?" Lần nữa đứng ở cửa thôn, nhân tâm tình rất cực hồng mắt, ôm đầu kêu to lên.

Cùng bọn họ vào thôn thời điểm giống nhau, toàn bộ mẽ (m) nông thôn nhìn qua vẫn là non xanh nước biếc, một mảnh yên tĩnh. Thế nhưng là lúc này thời điểm, thấy như vậy một màn, cũng rất cuộc không có ai cảm thấy nơi đây rất tốt đẹp, chỉ cảm thấy toàn bộ thôn giống như là một cái căn người cự thú, bọn hắn vừa đi vào đến, cũng sẽ bị thôn phệ.

Cách đó không xa, một cái màu đen chim chóc đứng ở cây lúa thảo trên thân người, ánh mắt lảng lảng yên nhìn xem hồng mắt nhân, trong mắt hiện lên một tia đùa cợt, đã thương xót cũng là vô tình.

Trong thôn bầu không khí trở nên rất không xong, cùng bọn họ những thứ này người từ ngoài đến hồng mắt trái lại, người trong thôn tâm tình lại hết sức bình tĩnh, bọn hắn vẫn là giống như trước giống nhau, mặt trời mọc mà làm, mặt trời lặn mà hơi thở.

Thôn trưởng vạch trần trên đầu mũ rộng vành, nhìn xem trên đỉnh đầu Dương quang, lẩm bẩm nói: "Tiếp qua hai ngày, hạt thóc nên thu hoạch được a.... "

Mà ở dưới tình huống như vậy, không ai chú ý tới, ruộng lúa bên trong cây lúa thảo nhân, càng ngày càng nhiều, bọn hắn vừa tới thời điểm, ruộng lúa bên trong cây lúa thảo nhân chỉ có hai ba cái, nhưng là bây giờ, tại mọi người bất tri bất giác đấy.... Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẢI CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 62.4

Dưới tình huống, vậy mà gia tăng đã đến bảy tám cái. Nhưng lại là, tình huống như vậy, nhưng không có mấy người phát hiện tình huống này, ngoại trừ Việt Khê cùng Hàn Húc.

*

Mễ (m) nông thôn ban đêm thập phần yên tĩnh, yên tĩnh giống như là cả mễ (m) nông thôn đều không có bất luận cái gì tánh mạng giống nhau.

Việt Khê cùng Hàn Húc từ Trịnh gia đi ra ngoài đến, trực tiếp đi tới ruộng lúa trong. Đã thành thực hạt thóc bày ra một loại thập phần mê người màu vàng kim óng ánh, cây lúa tuệ nặng trĩu đọng ở bên trên, đụng chạm gian phát ra một loại bá bá bá thanh âm, cây lúa tuệ có chút đâm nhân, đụng phải làn da, làm cho người ta cảm thấy ngứa đau khổ đau.

".....Như vậy dễ làm người khác chú ý cây lúa thảo nhân, vậy mà không ai chú ý tới. " Việt Khê ngẩng đầu nhìn trước mắt cây lúa thảo nhân, nhìn từ xa không biết là, gần xem phía dưới, lại phát hiện cái này cây lúa thảo nhân cực kỳ cao lớn, phía dưới có gậy gộc chống đỡ, có tay có chân. Nhìn kỹ lại, lại cùng bình thường người trưởng thành bình thường lớn nhỏ.

Hàn Húc nói: "Đại khái là cái kia thần, che mắt mọi người cảm giác, lại để cho mọi người vô ý thức không để ý đến chung quanh không ngừng tăng nhiều cây lúa thảo nhân. "

"Đến đây đi, cho ta xem xem cái này cây lúa thảo nhân đến tột cùng là cái gì....."

Cây lúa thảo nhân giật ra, chỉ thấy bên trong vậy mà chứa một cái hài tử, chuẩn xác hơn phải, đó là một cái đã chết đi đã lâu hài tử.

Cho dù là đã chết, cặp mắt của hân cũng là mở to, cả người gầy ba ba, cũng không biết tại đây mảnh ruộng lúa địa lý gió thổi ngày phơi bao lâu, trong thân thể hơi nước đã toàn bộ bị bốc hơi, chỉ còn lại khô quắt thân thể.

Việt Khê lẩm bẩm nói: "Cái này là bị lấy ra tế thần hài tử....."

Nàng đứng dậy, nhìn về phía ẩn trong bóng đêm nhà thờ tổ, tại trong bóng đêm, thể tích vượt xa cái khác phòng ốc Kiến trúc giống như là một cái căn người cự thú.

Dữ tợn đáng sợ này!

"Chúng ta đi trong đường xem một chút đi, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, cái kia thần, có lẽ là ở chỗ này bên cạnh....." Nói xong, nàng chần chờ nhìn về phía Hàn Húc, đang suy tư có muốn hay không cũng đem hân mang đến.

Nói như thế nào, đó cũng là "Thần", coi như là Tà Thần, lực lượng cũng cùng bình thường yêu ma quỷ quái bất đồng.

Việt Khê không có Ngộ đã đến loại vật này, cũng không biết đi vào sẽ phát sinh cái gì.

Hàn Húc tựa hồ nhìn ra nàng ý tưởng, lập tức cười nói: "Sư phụ, ta và người cùng nhau đi a. Người yên tâm, năng lực tự vệ, ta còn là có. "

Việt Khê gật đầu, nói: "Vậy người đợi lát nữa giống như nhanh ta. "

Hai người hướng nhà thờ tổ đi đến, chợt, Việt Khê ngẩng đầu lên, chỉ thấy trên đầu trăng tròn như máu, một đám màu đen chim chóc từ nhà thờ tổ chỗ đó bay tới, hầu như che khuất bầu trời.

Ánh mắt lâm vào trong bóng tối, đợi trước mắt lại khôi phục Quang Minh thời điểm, Việt Khê phát hiện mình đứng ở ruộng đồng trong, đập vào mắt là một mảnh màu vàng kim óng ánh hạt thóc, cây lúa tuệ theo gió không ngừng lắc lư lấy, mà nàng toàn thân cứng ngắc, không chút nào năng động đạn.

Ánh mắt giật giật, Việt Khê ý thức được, chính mình hẳn là bị vây ở một cái cây lúa thảo trong đám người, khô héo cây lúa thảo tạo thành tự nhiên che chắn, tử mị đem nàng khóa lại bên trong, giống như là những cái...Kia mất tích nhân giống nhau.

Đỉnh đầu thái Dương nóng bỏng cực kỳ, phơi nắng tại trên thân người nóng hổi mà nóng rực, tại loại này thời tiết trong bị nhốt tại cây lúa thảo trong đám người bên cạnh, oi bức mà khó chịu, Việt Khê cảm giác mình ra một thân mồ hôi nóng.

Mà Việt Khê còn cảm giác được, trong cơ thể mình sinh mệnh lực tại xói mòn, giống như có đồ vật, đang hút lấy trong cơ thể nàng lực lượng.

Trong hoảng hốt, Việt Khê tựa hồ nghe đã đến một tiếng khàn khàn tiếng cười, tựa hồ là từ chỗ rất xa truyền đến.

Sợ hãi ư? Sự sợ hãi ư?

Hẳn tựa hồ là đang hỏi.

Không, ta không sợ hãi, cũng không sợ hãi!

Việt Khê trong lòng trả lời, như nàng theo như lời, thật sự của nàng một chút cũng không sợ hãi, cũng không sợ hãi, trong lòng là một mảnh

bình tĩnh, không có cảm thấy bất luận cái gì mặt trái tâm tình.

Bất quá là cái ngay cả mặt mũi cũng không dám lộ đồ vật, liền cho rằng có thể vây được ở nàng?

Nàng hiện tại tương đối muốn biết chính là, Hàn Húc bị thứ này lấy tới đi đâu.

Màu đen hỏa diễm từ ngón tay xuất hiện, hỏa diễm hơi dính đến trên người nàng cây lúa thảo, còn không có bốc cháy lên, liền lập tức biến thành tro bụi.

Việt Khê đứng trên mặt đất, nhìn xem trong lòng bàn tay đường vân, lẩm bẩm nói: "Cái này là lực lượng của thần ư? "

Quả nhiên không phải bình thường quỷ quái có thể so sánh nghĩ [mô phỏng], trong nháy mắt khiến cho nàng gặp đạo!

Việt Khê nghe lão đầu đã từng nói qua, có chút tà vật một khi đã chiếm được nhân thể tự, thừa nhân loại hương khói, vậy không phải bình thường đấy.... Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẢI CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 62.5

Quý quái có thể so sánh.

Phóng nhãn bốn phía, chỉ thấy đập vào mắt thế giới một mảnh huyết hồng, toàn bộ mẽ (m) nông thôn đều bị cái lồng lên một tầng huyết sắc. Hơn nữa, nhìn không thấy bất luận bóng người nào, toàn bộ mẽ (m) nông thôn đều lâm vào yên tĩnh bên trong.

"Kèo kẹt kèo kẹt"

Cứng ngắt thanh âm vang lên, Việt Khê quay đầu, trông thấy ruộng lúa địa lý đứng lặng lấy cây lúa thảo trong đám người bên cạnh rơi ra nguyên một đám khô quắt nhân đi ra, bọn hải làn da bày biện ra một loại bị bộc phơi nắng về sau mới có thể xuất hiện màu đỏ, trong cơ thể hơi nước bị thái Dương phơi khô, trên người thịt khô quắt mà lồm, giống như là một cỗ thây khô giống nhau.

Mà bây giờ, những thứ này thây khô từ dưới đất đứng lên đến, hướng phía Việt Khê đánh tới. Thô thô nhìn lại, thậm chí có trên trăm chỉ thây khô.

"Phanh! "

Một cước đá nát xông lại thây khô, nàng xem hướng lên bầu trời, bầu trời ánh trắng nhìn đỏ hơn.

"Híz-khà-zzz! "

Trên tay bị cắn một ngụm, Việt Khê cúi đầu, trông thấy cắn nàng thân khô tại nếm đến nàng huyết lập tức, liền biến thành tro bụi, liền tồn tại thế gian cuối cùng nhất điểm dấu vết cũng đã biến mất.

Trong mắt hiện lên một tia chán ghét, Việt Khê lắc lắc tay, tựa hồ muốn vung đi trên tay dính vào một chút như vậy tro tàn.

"Bất quá là một cỗ cái xác không hồn....."

Nàng xem hướng những cái...Kia từ ruộng lúa địa lý giãy dụa lấy đứng lên thân khô, khoe mắt màu vàng liên văn chớp động, thò tay bắt lấy một cái nhào đầu về phía trước thân khô, thò tay sờ, thân khô lập tức hóa thành bụi bặm, chỉ để lại một cái màu đỏ thẫm quang đoàn, bị nàng một ngụm nuốt vào trong bụng.

Nàng giật giật tay chân, nhìn xem những thứ này người trước ngã xuống, người sau tiến lên thân khô, nói khẽ: "Như vậy, các người đem đồ đệ của ta giấu người nào vậy. "

Nói xong lời này, nàng chợt cảm giác được cái gì, quay đầu nhìn về phía mẽ (m) nông thôn chính giữa phương hướng, nơi đó là mẽ (m) nông thôn nhà thờ tổ vị trí.

*

Lờ mờ trong không gian tràn ngập một cỗ huyết khí, đây là một cái nhà thờ tổ, bất quá cái này từ đường lý biên bày đặt không phải mẽ (m) nông thôn tổ tông bài vị, mà là đang chính giữa vị trí để đó một pho tượng tượng thần, đó là một cái đen kịt sắc chim chóc bộ dáng.

Cái này từ đường lý biên, khắp nơi đều có thể trông thấy đen kịt sắc chim chóc, chúng lông vũ đen kịt, trong bóng đêm, cặp mắt của bọn nó bên

trong hiện ra nhất điểm hồng sắc.

Không đủ, không đủ! Lực lượng còn chưa đủ! Còn phải lại nhiều một ít, nhiều hơn nữa một ít!

".....Ngũ phương thần quỷ, nghe ta triệu hoán, Quỷ Vương tìm ác, nhanh chóng đến tương trợ! " Hàn Từ Tuyết trường kiếm trong tay vũ động, trong miệng nghiêm nghị hô.

Hàn gia nuôi dưỡng quỷ quái, dựa vào những thứ này quỷ quái đến chiến đấu. Mà Hàn Từ Tuyết, nàng là Hàn gia thế hệ này cực kỳ có thiên phú hài tử, mặc dù mới mười sáu tuổi, cũng đã có thể triệu hoán Quỷ Vương cấp bậc quỷ quái đến chiến đấu.

Thế nhưng là, Hàn Từ Tuyết lên tiếng triệu hoán Quỷ Vương đến trợ nàng, nhưng lại là sau nửa ngày cũng không thấy động tĩnh, nàng căn bản cảm giác không thấy Quỷ Vương khí tức.

Giữa không trung xuất hiện một cái màu đỏ mắt to, nó nháy mắt cũng không nháy mắt chăm chăm vào Hàn Từ Tuyết xem, sau đó một đạo hắc khí lan tràn tới đây, trực tiếp hóa thành năm ngón tay nhéo ở cổ của nàng, đem nàng bắt được giữa không trung.

"Lực lượng.....Còn chưa đủ! "

Nhà thờ tổ chính giữa năm nguyên một đám nhân, bên trong té xỉu còn có Hứa Dụng cùng Tần Song Song hai người, bọn hắn khí tức bình yên, thế nhưng là khí huyết trên người cũng tại dần dần yếu bớt. Cái này chỉ Tà Thần, đang tại căn nuốt lực lượng của bọn hắn.

"Phanh! "

Nhà thờ tổ đại môn bị nhân đá văng ra, một đạo Tử Lôi âm âm oanh tới đây, lập tức đem cái kia đoàn khói đen đánh tan, bởi vì hít thở không

thông mà đã bất tỉnh Hàn Từ Tuyết mềm mại dựa vào trên mặt đất.

Việt Khê đây là lần đầu tiên bước vào từ đường lý biên, chỉ thấy bên trong khí tức biến hoá kỳ lạ, tràn đầy một loại làm cho người buồn nôn chán ghét mùi máu tanh, một đoàn cực lớn hắc Vụ bàn toàn trên không trung, khói đen bên trong có một đôi màu đỏ như máu con mắt lẳng lẳng nhìn chăm chú lên nàng.

"Cái này là.....Thần? " Việt Khê khẽ cười một tiếng, nói: "Mẽ (m) nông thôn nhân, đại khái là thấy ngu chưa, vật như vậy, cũng có thể được xưng là thần? Thật là chê cười, xấu được ta cũng không có con mắt nhìn! "

Ngón trở cắn nát, Việt Khê lấy ăn chỉ máu tươi trên không trung vẽ phù, màu vàng lưu quang chớp động, một đạo không thể xâm phạm khí tức từ trong tay nàng kim phù bên trong bay ra, làm cho người ta có loại lạnh run nguy hiểm cảm giác.

Phù vẽ đến một nửa, cái ót chợt truyền đến một hồi kịch liệt đau nhức, Việt Khê thân thể cứng đờ, nàng quay đầu đi, trông thấy một cái nhìn quen mắt mặt người tướng dữ tợn nhìn xem nàng, nàng cảm giác có nhiệt lưu chảy ra, chảy đến trong cổ bên cạnh, trước mắt một mảnh mơ hồ.

Hoảng hốt trung, nàng thấy Mẽ Hương thôn thôn trưởng ném trên tay gậy gộc, đi đến từ đường bên trong tới, thần sắc cuồng nhiệt thành kính, lớn tiếng nói: "Thần minh đại nhân, những người này đều là ngài, bọn họ đều là ngài tế phẩm, ăn bọn họ, ngài lực lượng nhất định sẽ càng cường."

Việt Khê híp mắt, nhìn kia đoàn sương đen hướng tới nàng phác lại đây, hoảng hốt gian, nàng nghe được một tiếng lẩm bẩm.

"A di đà phật!".Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 63.1

Cực lớn hắc Vụ bàn toàn trên không trung, một đôi màu đỏ thắm con mắt tại khói đen trong xuất hiện, đôi mắt này thẳng tắp chăm chăm vào Việt Khê, trong ánh mắt tràn đầy tà ác hương vị.

Nếu như người nhìn kỹ lại, sẽ phát hiện, cái này đoàn khói đen cũng không phải không hề hình dạng, nó đã chậm rãi xuất hiện tay chân thân thể, thậm chí mơ hồ ẽo là còn có thể trông thấy nó chậm rãi hình thành Ngũ Quan.

Mễ (m) nông thôn thôn trưởng cơ hồ là nằm rạp xuống leo đến dưới thân thể của nó, sắc mặt cuồng nhiệt nhìn xem nó, bộ dáng kia, giống như là đang nhìn chính mình thành tín nhất thờ phụng lấy thần.

"Thần a..., những thứ này đều là người cống phẩm, người ăn hết bọn hắc, lực lượng nhất định sẽ trở nên càng mạnh hơn nữa....."

Việt Khê té trên mặt đất, trên đầu máu tươi chảy tới trong cổ bên cạnh, mang theo một loại ẩm áp độ ẩm. Nàng thầm nghĩ chính mình khinh thường, còn tưởng rằng, người trong thôn đều lâm vào mê man, không nghĩ tới thôn trưởng lại còn là thanh tỉnh.

Tình huống hiện tại rất rõ ràng, vị này một mực chịu mễ (m) nông thôn cung phụng "Thần", hôm nay chính diện gặp hóa thành nhân hình trước mắt, mà lúc này, cũng là nó cần có nhất tế phẩm thời điểm. Đại khái cũng là nguyên nhân này, thôn trưởng mới theo dõi bọn hắc những thứ này

người ngoại lai, thậm chí là cố ý để cho bọn họ những người tu này đến đây, mục đích đúng là để cho bọn họ trở thành vị này "Thần" Chất dinh dưỡng.

Hôm nay nghĩ đến, lần này khảo hạch sợ là cũng có chuyện ẩn ở bên trong, nói cách khác, một cái nho nhỏ Thiên Sư Minh tư cách khảo hạch, như thế nào lại như vậy khó khăn?

Việt Khê chống đỡ thân thể ngồi xuống, ánh mắt bình tĩnh nhìn trước mắt cái này quái vật khổng lồ.

Toàn bộ mẽ (m) nông thôn hôm nay là tự thành không gian, cho nên bên ngoài nhân vào không được, bên trong nhân cũng ra không được. Mà bây giờ, cái thôn này trong, đại khái chỉ có nàng, thôn trưởng cùng với vị này "Thần" Còn bảo trì thanh tĩnh, những người khác sợ là đều lâm vào mê man. Mà trong cơ thể của bọn họ lực lượng, thậm chí là huyết nhục, đều trở thành vị này "Thần" Biến hóa chất dinh dưỡng.

"Bất quá là một đám xúi quẩy, được nhân loại cung phụng, hưởng bọn họ Yên hòa, liền thật sự cho là mình là thần....." Việt Khê thì thào, liền trên đầu chảy xuống máu tươi, nhanh chóng trên không trung vẽ ra một đạo lại một đạo phù đến.

Đầu ngón tay đến mức, quang mang màu vàng chớp động, kéo lấy thật dài một cái kim tuyến.

"Tru tà mị! "

"Khu ma! "

"Sát Thần! "

Trong chớp mắt, ba đạo kim phù trên không trung hiển lộ, quang mang màu vàng chớp động, nhìn khiến cho nhân mơ hồ có một loại chiến

lật cảm giác.

Nếu như Hứa Dụng bọn hắc thanh tỉnh, sẽ kinh ngạc phát hiện, cái này ba đạo phù là có tên tam kim phù, dùng huyết làm dẫn, có thể tru Thiên Hạ tất cả diễm xấu chi vật, lực lượng khổng lồ, coi như là không xuất ra thế mấy vị Thiên Sư, cũng khó có thể đơn giản như vậy vẽ ra cái này tam cái phù đến, hơn nữa còn là một hơi, liền nửa phần dừng lại đều không có.

Việt Khê có thể cảm nhận được trước mắt cái này "Thần" Cường đại, đã bị mẽ (m) nông thôn các thôn dân vài chục năm nay cung phụng, nó sớm đã vượt ra tai họa phạm trù, biến thành một cái rất kỳ diệu tồn tại. Muốn biết rõ, tại trước kia, liền có hưởng thụ nhân gian hương khói, trực tiếp vũ hóa thăng tiên ví dụ.

Mà hôm nay, cái này đoàn hắc cho dù không phải chân chánh thần, vậy cũng xa so bình thường quý quái cường đại hơn!

Cho nên, Việt Khê không dám khinh thường, ba đạo kim phù đều ra, nàng cũng không tin cái này Tà Thần còn có thể sử dụng ra cái gì thủ đoạn đến.

Thôn trưởng thấy tình thế không ổn, lúc này sờ đến trên bàn nển, mặt lộ vẻ vẻ dữ tợn, giơ nển hướng phía Việt Khê gõ đến.

Việt Khê nhìn cũng không nhìn hắc liếc, trong tay lưu quang chớp động, nói khẽ: "Trói! "

Trói tự vừa ra, lưu quang thành dây thừng, hóa thành từng đạo màu vàng ánh sáng đưa hắc cho trói lại, thôn trưởng cả người trực tiếp té lăn trên đất, sau đó hắc cảm giác mình trong cơ thể khí lực tại dần dần mất đi, đặt tại hai bên cánh tay, trên tay da thịt tại dần dần biến hóa, do bóng loáng thời gian dần qua trở nên nếp uốn khô quắt, cuối cùng trở nên khô gầy, bên trên còn rất dài ra từng bước từng bước lại một cái màu nâu lốm đốm, đó là da đốm mồi.

Hắn ở đây thời gian dần qua biến lão.....

Thôn trưởng ý thức được điểm này, gần muốn điên cuồng.

Hắn kỳ thật đã hơn 70 tuổi, chỉ là bởi vì một mực đã bị "Thần" Che chở, mới có thể một mực bảo trì tuổi trẻ bộ dạng, mà hôm nay Việt Khê rút sạch trong cơ thể hắn này cỗ "Thần lực", hắn tự nhiên liền khôi phục bản thân hắn nên có trạng thái.

Việt Khê đứng dậy, ba đạo kim phù hóa thành lưu quang, theo nàng một tiếng "Phá" Tự, trực tiếp kích xạ mà ra, rơi xuống cái kia đoàn khói đen trên người.

Trong nháy mắt đó, Việt Khê tựa hồ nghe đến.... Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 63.2

Một tiếng mơ hồ không rõ tiếng thét chói tai, toàn bộ mẽ (m) nông thôn bắt đầu kịch liệt run rẩy lên, đại địa vỡ ra, địa lý phồn thịnh hạt thóc trong chớp mắt biến thành tro bụi. Mà lâm vào mê man các thôn dân, bọn hắc trên mặt huyết sắc cũng nhanh chóng biến mất, sinh mệnh lực bị bóng đen cho rất nhanh hấp thụ đi qua.

"Trừ tà, Tru Ma, Sát Thần! "

Cái này ba đạo phù, đảm nhiệm từng cái đạo phù, cái đó đạo đều có thể khiến cho long trời lở đất, chớ nói chi là hôm nay ba đạo phù toàn bộ ra, vô số Tử Lôi kim quang chớp động, khói đen phát ra không cam lòng tiếng gầm gừ, thanh âm chấn động nhân lỗ tai thấy đau. Thế nhưng là mặc kệ nó lại như thế nào không cam lòng, tại kim phù phía dưới, cũng bị xoắn thành hư vô.

Trong đường một mảnh yên tĩnh, chỉ có thể nghe thấy Việt Khê có chút tiếng thở hào hển. Khói đen đã tiêu tán, thế nhưng là nét mặt của nàng không chút nào không thấy nhẹ nhõm.

"Khắc khắ-x-xxxxx khắc! "

Có sắc nhọn tiếng cười từ bốn phương tám hướng truyền đến, toàn bộ nhà thờ tổ bắt đầu kịch liệt run rẩy lên, trong đường bay lên vô số đen kịt chim chóc, sau đó trên không trung lần nữa hội tụ thành một cái bóng đen. Đạo này bóng đen, so về vừa rồi cái kia đoàn khói đen, nhìn qua nhỏ hơn

một ít, tuy nhiên lại đã đã có được tứ chi, chỉ có một đôi màu đỏ như máu con mắt, đang nhìn Việt Khê thời điểm, lộ ra một loại tham lam.

".....Người muốn tiêu diệt ta? " Bóng đen mở miệng, đại khái là lần đầu tiên mở miệng, thanh âm của hắn có chút kỳ quái, có chút khàn giọng, thậm chí có chút ít cứng ngắt, hắn cười nói: "Ta là thần, là mẽ (m) nông thôn thần.....Ta không chỗ nào không có, người không có khả năng tiêu diệt của ta! "

Nghe vậy, Việt Khê nhưng lại là cười cười, nàng nói: "Ta biết rõ, người hưởng thụ lấy mẽ (m) nông thôn hơn năm mươi năm hương khói, đã sớm cùng chúng ta dưới chân cái này mảnh thổ địa khí tức tương liên.....Cho nên, ta cũng cũng sớm đã chuẩn bị kỹ càng. "

Người cảm thấy là bắt rùa trong hũ, cảm giác không phải là ta tại con ba ba trong thiết lập ván cược!

"Hong Liên khai mở, Nghiệp Hỏa sinh! "

Theo nàng một tiếng thấp lẩm bẩm, tại mẽ (m) nông thôn Đông Nam tây bắc bốn cái phương vị, chợt hiện lên một đạo hồng quang, rồi sau đó chính là Việt Khê dưới chân vị trí, không biết khi nào, nàng vậy mà tại dưới chân vẽ một tờ màu đỏ ký hiệu, ký hiệu chớp động gian, bóng đen tựa hồ thấy được một đóa màu đỏ hoa sen, hoa sen nổ phồng, rồi sau đó chính là ngút trời màu đen hỏa diễm.

Nghiệp Hỏa tồn tại ở Địa Ngục bên trong, nó hội đốt sạch Thiên Hạ tất cả tội ác cùng tà vật, thẳng đến đem hết thủy tội ác sạch lay động.

Toàn bộ mẽ (m) nông thôn đều dấy lên đen kịt hỏa diễm, ánh được chân trời đều là một mảnh đen kịt. Hỏa diễm đen kịt, không có mảy may độ ấm, thế nhưng là hơi dính đến bóng đen trên người, nó liền không nhìn được hét rầm lên, bên trong tràn đầy sợ hãi cùng sợ hãi.

Nghiệp Hỏa, là hết thấy tà vật sợ nhất đồ vật!

Bóng đen màu đỏ như máu con mắt hung hăng chăm chăm vào Việt Khê, sau đó hướng phía Việt Khê nhào đầu về phía trước, nó khàn giọng nói: "Muốn ta chết, ta cũng muốn người cùng chết! "

Bóng đen vô hình, nó vốn là trong thiên địa một đám xúi quẩy, đó là nhân loại vô số mặt trái tâm tình tạo thành, bởi vì được nhân loại hương khói, ngược lại là đã có ý thức. Bị khói đen phốc ở, trong nháy mắt đó, Việt Khê chỉ cảm thấy vô số mặt trái tâm tình từ đáy lòng lan tràn đi ra.

Tuyệt vọng, sợ hãi, điên cuồng.....

Trong lúc giật mình, Việt Khê tựa hồ trông thấy chính mình biến thành một cái hài tử, sau đó bị chính mình chỗ kính yêu cha mẹ đưa vào từ đường lý biên. Đen kịt chim chóc khắp nơi trong bóng tối theo dõi hẩn xem, sau đó hướng phía hẩn đánh tới, mổ lấy trên người hẩn huyết nhục, cuối cùng thậm chí ngay cả linh hồn của hẩn cũng không buông tha, cũng bị cái này sợi xúi quẩy cho cắn nuốt.

Lại sau lại, đã chiếm được tế tự về sau, xúi quẩy trở nên Việt đến Việt cường đại, toàn bộ mẽ (m) nông thôn hắc chim cũng càng ngày càng nhiều, mà hẩn, cũng cảm giác được càng ngày càng chưa đủ.

Hài tử bị trói tại cây lúa thảo trong đám người, bọn hẩn cực sợ, trông thấy luôn luôn hòa ái dễ gần người trong thôn mặt không biểu tình từ hẩn trước người đi qua, thậm chí tại sắc mặt như thường trò chuyện với nhau, bọn hẩn tựa hồ đã hoàn toàn quên sự hiện hữu của hẩn. Tại hài tử trong mắt, những thứ này thường ngày thoạt nhìn thập phần thân cận khuôn mặt cũng trở nên dữ tợn đáng sợ đứng lên.

Bọn hẩn cứ như vậy tại liệt Dương cùng trong sự sợ hãi chết đi, bọn hẩn không rõ, vì cái gì luôn luôn dễ thân thân nhân các thôn dân, chợt trở nên biến hoá.

Việt Khê cảm giác mình đầu sắp nổ tung, nàng ý thức được, đây là những cái...Kia bị khói đen chỗ căn nuốt hết những hài tử kia tâm tình, đủ loại mặt trái tâm tình tràn ngập tại trong óc của nàng, làm cho nàng nhìn không được ôm đầu ngồi xồm người xuống đến.

"A Di Đà Phật....."

Trong thoáng chốc, nàng tựa hồ nghe đã đến một tiếng thấp lẫm bẩm, nàng xem gặp một cái thân ảnh màu trắng từ nhà thờ tổ đại môn đi tới. Tại nơi này thân ảnh trên người, tựa hồ có một loại rất thuần túy quang.... Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 63.3

Minh khí tức, vừa tới nơi này bên cạnh, toàn bộ trong đường không sạch sẽ chỉ khí đều phai nhạt vài phần.

Đối phương tại trước mặt nàng ngồi xổm người xuống đến, thò tay đụng đụng mặt của nàng.

"Người mệt mỏi, nhanh ngủ đi....."

Hắn vừa nói như vậy, Việt Khê liền cảm giác cả người cũng có chút buồn ngủ, những cái...Kia mặt trái tâm tình, trong nháy mắt tựa hồ đã bị nhân trấn an xuống.

"Người là ai? " Buồn ngủ khổng chế không nổi muốn thôn phệ ý thức của nàng, Việt Khê thò tay chăm chú bắt lấy người trước mắt tay, trừng to mắt, tựa hồ muốn nhìn kỹ thanh đối phương, thế nhưng là mặt của đối phương tại nàng trong mắt, nhưng lại là một đoàn mơ hồ.

Hòa thượng có chút kinh ngạc, hoàn toàn thật không ngờ Việt Khê vậy mà có thể chống đỡ được mê man dục vọng.

"Ta Là Ai? Ta là người tốt a.... " Hòa thượng cười híp mắt nói, Việt Khê chỉ có thể từ thanh âm của hắn nghe được hắn là cười.

Việt Khê căn căn đầu lưỡi, cảm giác mê man ý thức thanh tỉnh hai phần, nàng cảnh giác nhìn đối phương, hoàn toàn không có bởi vì hắn lời

nói mà buông đề phòng đến, nàng nói: "Không có người xấu sẽ đem mình là người xấu phóng tới bên miệng....."

Trong lúc giật mình, nàng chợt nghĩ tới một chuyện, nói: "Người là.....Cho đầu to xà một viên Long Đan chính là cái kia hòa thượng? "

Hòa thượng khẽ cười một cái, không có phản bác, chẳng qua là nhẹ nhàng phủ nàng một chút đầu, thấp giọng nói: "Mặc kệ Ta Là Ai, ta vĩnh viễn cũng sẽ không thương tổn người. "

Việt Khê mắt hí, không biết vì cái gì, nghe được hẳn những lời này, nàng cả người đều thở dài một hơi, rõ ràng đối phương nhìn qua lộ ra nói không nên lời nguy hiểm, nàng lại quý dị cảm thấy an tâm.

Người này, ta là biết!

Việt Khê ý thức được điểm này.

Hòa thượng trên tay nhất điểm bạch quang chui vào trán của nàng, Việt Khê trả lại không kịp suy nghĩ người này rốt cuộc là ai, liền cũng không khống chế mình được nữa, trực tiếp ngủ mê đi qua, một đầu mới ngã xuống hòa thượng trong ngực.

"Chúc người làm hảo mộng, sư phụ của ta.....". Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 64

Việt Khê ngũ quan kỳ thật sinh thật sự tinh xảo, mặt mày như họa, ngủ rồi càng là có vẻ tú khí mà an tĩnh, chỉ có lúc này, người mới có thể cảm thấy nàng chỉ là cái bình thường tiểu cô nương, sang năm mới muốn mãn mười tám tuổi.

“..... Như vậy, nếu sư phụ ta ngủ rồi, chúng ta liền tới nói một chút chuyện của người đi.” Duỗi tay đem trong lòng ngực người hướng trong lòng ngực ôm ôm, hòa thượng hơi hơi híp mắt, duỗi tay hướng phía trước một trảo, một cái mơ hồ đen nhánh hình người lập tức xuất hiện ở trong tay của hắn.

Đối phương ở hắn trong tay thét chói tai, hòa thượng lại là không hề có đã chịu ảnh hưởng, hắn ánh mắt mang theo có thể nói thương hại cùng ôn nhu, trên tay động tác lại đủ để xưng là lãnh khốc, không có chút nào do dự, trực tiếp duỗi tay đem trong tay đồ vật trực tiếp nhéo cái dập nát.

“A di đà phật, ngã phật từ bi.....” Hắn thấp giọng nói một câu, trên người lập loè một cái kim sắc “Vạn” tự, đem kia tà ám sở lưu lại cuối cùng một tia tà khí cũng hoàn toàn tinh lọc.

“Một sợi đen dài, được vài tia nguyên lực, nhưng thật ra nhắc lên như vậy phong ba tới.....” Nói, hắn duỗi tay điểm một chút trong lòng ngực người cái trán, nhẹ giọng nói: “Người nếu là nhẫn tâm một ít, lại sao có thể sẽ bị thương?”

Rõ ràng có như vậy thủ đoạn, lại không muốn thương đến trong thôn người, này trong thôn người, rõ ràng mỗi cái đều là bộ mặt dữ tợn ác quỷ.

Nhân tâm từ trước đến nay là trên thế giới này nhất khó lường khó nhất hiểu, ác, có thể ác đến mức tận cùng!

Ôm người đứng dậy, trên người màu trắng tăng bào rơi xuống đất, vẫn luôn tiêu tụy bàn tay lại đây bắt lấy hắc ống quần, Mễ Hương thôn thôn trưởng ngẩng đầu lên, vẫn đục ánh mắt khẩn cầu nhìn hắc, nói: “Cứu cứu ta, cứu cứu ta.....”

Trong mắt hiện lên một tia chán ghét, hòa thượng nhẹ giọng nói: “Thật xấu xí.”

Không biết là đang nói trước mắt người bộ dáng, vẫn là đang nói hắc tâm.

Kim sắc ngọn lửa thoán đi lên, thôn trưởng hét lên một tiếng, cả người đều bị ngọn lửa cấp bỏng cháy, thậm chí ở bỏng cháy linh hồn của hắc, đau đến hắc trên mặt đất lăn lộn, hận không thể lập tức ngắt qua đi. Chính là cố tình hắc ý chí rồi lại thập phần rõ ràng, rất rõ ràng cảm nhận được thân thể của mình bị ngọn lửa đốt trọi, hắc thậm chí có thể ngửi được huyết nhục của chính mình bị thiêu hồ hương vị.

Đem kêu thảm thiết thần ném tại phía sau, hòa thượng nhẹ nhàng ôm người đi ra này gian từ đường, đen nhánh lửa lớn ở bọn họ phía sau sáng quắc thiêu đốt, toàn bộ Mễ Hương thôn đều tràn ngập ô trọc cùng tà ác, nghiệp hỏa khó bình, thứ này, một bốc cháy lên tới, đó chính là vĩnh sinh vĩnh thế sẽ không tắt.

Ở màu đen lửa lớn trung, hòa thượng thấy được một cái hài tử, kia hài tử làn da trắng nõn, nhìn qua trắng trẻo mập mạp, trên cổ treo một viên cục đá, đang đứng tại Nghiệp Hỏa bên trong lẳng lặng nhìn bọn họ.

“Cảm ơn các người.....”

Hắn há mồm, trên mặt lộ ra một cái sáng lạn tươi cười tới, bên miệng thế nhưng còn có hai cái lúm đồng tiền.

Tà ám đã chết, hắn rốt cuộc có thể yên tâm đi đầu thai chuyển thế.

*

Bên đường sinh một loại màu đỏ tiểu hoa, hòa thượng duỗi tay chiết một đóa dừng ở Việt Khê bên tai, hắn lẳng lặng nhìn chăm chú vào Việt Khê, nhẹ giọng nói: “Địa phủ bên trong có cái địa phương kêu nghiệp hỏa mà, bên trong nở rộ đầy đất hồng liên, hồng liên nở rộ, nghiệp hỏa không tắt. Chỉ cần thế gian này còn có người, vậy sẽ có vô số tà ác sinh ra, mà hồng liên phệ thế gian sở hữu tà ám mà sinh..... Mà ở hai mươi năm trước, địa phủ nghiệp hỏa toàn bộ tắt, hồng liên điêu tàn.”

“..... Sư phụ, người đến tột cùng là người nào đâu?” Hắn nhẹ giọng hỏi, trong lòng có chút tò mò.

Người nhìn qua chỉ là một người bình thường, vì cái gì sẽ thân mang nghiệp hỏa đâu?

Hòa thượng vươn tay đi, Việt Khê giữa mày kim sắc hoa văn chớp động, trên người âm khí không còn có thể che lấp đồ vật, không kiêng nể gì từ trên người nàng bạo phát ra tới, cái này làm cho Việt Khê nguyên bản trắng nõn tú khí khuôn mặt tức khắc nhìn qua liền nhiều vài phần âm khí nặng nề, hồng nhuận gương mặt cũng tựa hồ trở nên trắng bệch.

Một viên màu trắng quang châu dừng ở hòa thượng trong tay, quang châu ấm áp mà sáng ngời, nhưng là lại một chút đều không chói mắt, là một loại thực ôn nhuận ánh sáng.

“Ngô.....” Suy nghĩ một chút, hòa thượng vẫn là trở tay đem quang châu lại lần nữa để vào Việt Khê trong cơ thể.

Rồi sau đó hắn tay phải mở ra, trong tay lại là một viên kim hoàng sắc hạt châu, hạt châu bên trong ẩn ẩn mang theo cực kỳ khổng lồ lực lượng, đó là tinh thuần mà bằng bạc Phật tu, một lấy ra tới, liền làm người có một loại nhĩ thanh mắt sáng, trong lòng bụi bặm biến mất cảm giác.

“Không nghĩ tới ở loại địa phương này còn có thể thấy ta xá lợi tử, cũng thật là thu hoạch ngoài ý muốn.....” Hắn thuận tay đem xá lợi tử phóng tới Việt Khê trên người, hắn ngữ khí mang theo cười, nói: “Sư phụ, người cần phải hảo hảo bảo quản ta đồ vật a, thứ này, cũng không thể ném.”

Cùng Việt Khê rời đi sau, hắn chính là đi tìm thứ này, hắn đời trước sau khi chết, tổng cộng để lại ba viên xá lợi tử, Việt Khê nguyên bản ăn xong chính là bên trong nhỏ nhất một viên, hiện giờ, lại tìm được một viên, vậy còn thừa một viên.

“Không quan hệ, ta đồ vật, sớm hay muộn ta đều sẽ lấy về tới.....”

*

Tà ám vừa chết, nó pháp thuật tự nhiên liền phá, nguyên bản biến mất không thấy Mễ Hương thôn lại lần nữa xuất hiện ở mọi người trước mắt.

Mễ Hương thôn ngoại ngòi canh thiên sư nhóm tức khắc liền phát hiện, vội vàng cấp phía trên phát đi tin tức.

Lúc này đây thiên sư khảo hạch, bên trên thế nhưng đem địa điểm cấp nghĩ sai rồi, chờ đến phát hiện thời điểm, khảo hạch các đệ tử đã sớm đã vào Mễ Hương thôn. Thiên Sư Minh người ở phát hiện không thích hợp thời điểm, trước tiên liền chạy tới Mễ Hương thôn tới, chính là lại không có ở gần đây nhìn đến Mễ Hương thôn bóng dáng.

Mấy ngày này sư nhóm vẫn luôn canh giữ ở cửa này khẩu, mà đến bây giờ đi, bọn họ rốt cuộc thấy Mễ Hương thôn xuất hiện ở bọn họ trước mắt.

Đập vào mắt trước mắt đen nhánh ngọn lửa, ngọn lửa nhìn qua tựa hồ không có bất luận cái gì độ ấm, toàn bộ thôn đều bị loại này nhìn qua cực kỳ bất tường ngọn lửa cấp bao phủ.

“Đây là..... Sao lại thế này?” Mọi người đều bị trước mắt hết thấy cái sợ ngây người.

“Ô, đau quá!” Một người đột nhiên không kịp phòng ngừa bị này màu đen ngọn lửa dính thân, tức khắc hấn trên người liền thoán khởi màu đen lửa lớn tới, hùng hực bốc cháy lên, đốt tới trên người, chỉ cảm thấy xuyên tim đau.

“Sao lại thế này?”

“Mau lấy thủy tới!”

“Đừng chạm vào này hỏa, không thể làm nó dính vào người, bằng không lập tức liền sẽ bị đốt tới!”

Này ngọn lửa cũng là kỳ quái, lấy thủy đi tưới lại là nửa điểm đối nó tạo thành không được ảnh hưởng, hơn nữa người chỉ cần dính lên một chút, cả người nháy mắt liền sẽ bị này hỏa cấp bao trùm trụ.

“A.....” Có người ôm thân mình kêu thảm thiết, ở những người khác nhìn chăm chú hạ, biến thành tối đen như mực tro tàn rơi trên mặt đất.

Một màn này, làm nhân tâm rét run, càng làm cho người đối này ngọn lửa tránh còn không kịp.

Nhưng vào lúc này, cái thứ nhất bị ngọn lửa thiêu thân người lại là đứng thẳng thân thể, nhìn chính mình hoàn hảo không tổn hao gì đôi tay, kỳ

quái nói: “Di, ta không có việc gì..... Không chỉ có không có việc gì, ta còn cảm giác ta tu vi tinh tiến rất nhiều a.”

Cái loại cảm giác này không biết hình dung như thế nào, có loại linh đài trong suốt, cả người nhẹ nhàng cảm giác.

“Ta bốn năm trước, ta ở đầu một cái hồng y nữ quý thời điểm bị nàng cắn một ngụm, kia miệng vết thương như thế nào trị đều trị không hết.....” Nói hắn vén tay áo tới, chỉ thấy nguyên bản bị nữ quý cắn quá địa phương, làn da bóng loáng, căn bản nhìn không thấy bất luận cái gì miệng vết thương.

Hắn trừng lớn đôi mắt, không thể tin tưởng nói: “Thương..... Hảo.”

Nghe vậy, những người khác hai mặt nhìn nhau, nhìn trước mắt đen nhánh ngọn lửa, không biết nên lộ ra cái biểu tình tới.

Có người bởi vì cái này ngọn lửa mà được đến chỗ tốt, có người lại bởi vì này ngọn lửa mà hóa thành hắc hôi, này đến tột cùng là chuyện như thế nào?

“Từ đạo trưởng tới.....”

Trong đám người truyền đến ầm ĩ thanh, được đến tin tức vội vàng tới rồi từ sân đứng ở cửa thôn, nhìn lẳng lẳng thiêu đốt đen nhánh ngọn lửa, hắc biểu tình ngưng trọng, có chút không thể tin tưởng lẩm bẩm nói: “Màu đen ngọn lửa..... Đây là, nghiệp hỏa?”

Chính là, bình thường thiên sư không biết, bọn họ này đó bên trên thiên sư lại là rõ ràng, ở hai mươi năm trước, địa phủ Nghiệp Hỏa Hồng Liên trong một đêm toàn bộ điêu tàn, cho nên nghiệp hỏa tắt. Thế gian này đã không có nghiệp hỏa, tà ác nảy sinh càng nhanh, này hai mươi năm qua, cả nước các nơi phát sinh thần quái sự kiện cũng càng ngày càng nhiều.

Quý quái giết người, tạo hạ sát nghiệt, kia cũng sẽ bị nghiệp hỏa đốt cháy, nhưng kia chỉ là thực bình thường nghiệp hỏa. Mà trước mắt nghiệp hỏa, có thể thấy được hồng liên nở rộ, kia đó là Hồng Liên Nghiệp Hỏa.

Hồng liên khai, nghiệp hỏa sinh!

“Phân phó đi xuống, làm người đừng tới gần nơi này.....” Từ Sâm vội vàng phân phó bên người người.

Này nghiệp hỏa cùng bình thường ngọn lửa bất đồng, dính vào người lúc sau, nếu là tâm địa thiện lương, không tạo sát nghiệt người kia còn hảo, nhưng nếu là trong lòng có ác, trên người nhiễm nghiệt người đụng tới, kia nhất định là nghiệp hỏa đốt người, hồn phi phách tán.

Mà một người sinh tồn tại thế gian, lại có ai có thể bảo đảm chính mình, một chút sai lầm cũng chưa phạm đâu?

Từ Sâm nhú mày âm thầm nghĩ, sau đó liền nghe thấy bên người có người thất thanh nói: “Có người từ trong thôn ra tới!”

Từ Thành đột nhiên ngẩng đầu, liền thấy ở màu đen ngọn lửa bên trong xuất hiện một bóng người, từ xa đến gần, bọn họ chậm rãi thấy người này bộ dáng. Đó là cái thực tuổi trẻ thanh niên, cười một cái xe ba bánh, chính thở hổn hển thở hổn hển nỗ lực đạp xe ba bánh.

Rất xa thấy cửa thôn người, Hứa Dụng quả thực muốn khóc, có loại sống sót sau tai nạn cảm giác.

Một giấc ngủ dậy, phát hiện chính mình nằm ở Mễ Hương thôn từ đường, bên người bảy hoành tám dựng nằm một đống người, còn có màu đen ngọn lửa ở thiêu, hẩn thiếu chút nữa đã bị sợ hãi.

“Còn hảo này ngọn lửa không thiêu ta.....” Hẩn vỗ ngực, vẻ mặt nghĩ mà sợ.

Mọi người: “.....”

Từ Sâm thật sâu nhìn Hứa Dụng liếc mắt một cái, thế gian này có một loại người sẽ không bị nghiệp hỏa đốt cháy, đó chính là thấu triệt trong suốt như minh châu người, loại người này, trong lòng vĩnh viễn không có tà ác nảy sinh.

Mà trước mắt Hứa Dụng, đó là người như vậy!

Toàn bộ thôn cũng chỉ có Hứa Dụng còn có thiếu thiếu vài người có thể đi vào, bọn họ liền phụ trách vào thôn tử đem bên trong người dọn ra tới. Tại đây tràng lửa lớn bên trong, Mễ Hương thôn người, mười không tồn một, sống sót gần chỉ có hai người, người khác đều đã chết, rất nhiều người chết ở ngũ mơ, biểu tình thập phần bình tĩnh, thẳng đến chết đi, bọn họ đều trong lúc ngũ mơ không có tỉnh lại.

Từ Sâm thở dài: “..... Thôn này người đem tà ám cho rằng là thần, dùng hài tử làm tế phẩm, dùng để tế thần, bọn họ đã sớm đã không phải người, mà là khoác da người ác quỷ. Liền tính không có nghiệp hỏa, bọn họ cũng sẽ chết, bọn họ tế bái này chỉ tà ám nhiều năm, sớm đã cùng với hơi thở tương liên. Đây chỉ tà ám thành hình thời điểm, đầu tiên hút đó là bọn họ trên người sinh mệnh lực.”

Cho nên, Việt Khê bọn họ mới có thể phát hiện toàn bộ thôn thập phần an tĩnh, toàn bộ thôn người, đều là cái này tà ám tế phẩm. Mễ Hương thôn người thờ phụng ác quỷ, cuối cùng lại bị ác quỷ cắn nuốt, cũng coi như là gieo gió gặt bão.

Mà lúc này, khoảng cách Mễ Hương thôn không xa trên núi, lẳng lặng đứng bốn người, nhìn chăm chú vào này đen nhánh lửa lớn.

“Tà ám đã chết, Minh Kính đại sư xá lợi tử cũng hoàn toàn cảm ứng không đến.....”.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 65

Tối tắm trong phòng vang lên làm người mặt đỏ tim đập tinh tế rên ngâm thanh, rồi sau đó chỉ nghe thấy một tiếng ngán ngủi tiếng thét chói tai, hết thảy lại quay về với bình tĩnh.

Một khối thượng còn có độ ấm thân thể bị người ném tới trên mặt đất, nữ nhân đồng tử tan rã, trên mặt biểu tình vui thích, như vậy biểu tình dừng ở người chết trên người, này thoát nhìn cực kỳ quái dị.

Sột sột soạt soạt thanh âm vang lên, một bóng người từ trong một góc đi ra, cầm lấy quần áo cấp trên giường nam nhân phủ thêm.

Nam nhân đi chân trần đi đến toilet, toilet trong gương chiếu ra một trường anh tuấn đến quá phạm bộ dạng, đuôi lông mày đáy mắt đều mang theo một loại tà tính, cặp kia mắt như là xoáy nước giống nhau, người một đôi thượng hấn ánh mắt, liền có loại phải bị hấn ánh mắt cấp hít vào đi ảo giác.

Duy nhất không đủ chính là, thân thể này vẫn là quá mức thon gầy, cho dù hấp thụ nhiều như vậy nữ nhân sinh mệnh lực, vẫn cứ ly bông bột cường tráng còn kém chút khoảng cách.

Du Thử theo vào toilet, thanh âm bình tĩnh nói: “Tiên sinh, Mễ Hương thôn người truyền đến tin tức, vị kia tà thần đại nhân đã chết, mà..... Minh Kính đại sư xá lợi tử, cũng không thấy bóng dáng.”

“Răng rắc!”

Đá cẩm thạch sờ làm bồn rửa tay ở hần thủ hạ lập tức xuất hiện một tia cái khe, tiên sinh quay đầu tới, trên mặt biểu tình thập phần nguy hiểm, tựa hồ tại hạ một khắc, liền sẽ nhắc lên kinh thiên cơn giận tới, nhưng là hần nói chuyện ngữ khí lại thập phần bình tĩnh, bình tĩnh hỏi: “Người là ở nói cho ta, ta nhiều năm như vậy tới mười hoa, không chỉ có công dã tràng, còn bồi đi vào một viên xá lợi tử..... Một viên Minh Kính đại sư xá lợi tử?”

Du Thư trầm mặc, hần hoàn toàn có thể lý giải tiên sinh tức giận, chuẩn bị nhiều năm, lại là giỏ tre múc nước công dã tràng, mặc cho ai đều sẽ phẫn nộ.

“Hương nhân loại vài thập niên hương khói, lại có Minh Kính đại sư xá lợi tử thêm vào, lại là như vậy đơn giản đã bị người cấp thu thập, này tà thần cũng thật là cái đồ vô dụng!” Tiên sinh trên mặt lộ ra cái châm chọc tươi cười tới, trong lòng đã là bạo nộ rồi.

Chịu khí thế của hần ảnh hưởng, toilet ánh đèn phát ra xuy xuy xuy điện lưu động tĩnh thanh, rồi sau đó lóe vài cái, phanh mà một tiếng, toàn bộ toilet bóng đèn toàn bộ đều tặc nứt ra mở ra.

Tiên sinh quay đầu nói: “Phân phó người mau chóng thám thính xá lợi tử rơi xuống, ta nhưng thật ra muốn nhìn một cái, rốt cuộc là người nào dám lấy ta đồ vật. Đúng rồi, Dẫn Thủy Thú kia khối thủy linh thạch nhưng bắt được tay?”

Nghe vậy, Du Thư lập tức nói: “Ta làm người tra qua, thủy linh thạch hiện giờ là dừng ở một cái kêu Hàn Húc trên tay, hần là cái kia kêu Việt Khê cô nương đồ đệ.”

Tiên sinh trong mắt hiện lên một đạo lãnh quang, nói: “Làm người mau chóng đem đồ vật đoạt lấy tới, còn có, làm Lục Minh bọn họ nhanh hơn động tác.”

Lúc này xa ở phía nam một sơn thôn nhỏ, toàn bộ sơn thôn bốc cháy lên thật lớn ngọn lửa, liền tính là đêm tối, cũng chiếu đến chân trời một mảnh hồng. Trong thôn truyền đến mọi người thê lương tiếng kêu thảm thiết, ở ban đêm xuôi tai lên vô cùng thắm người.

Một người cao lớn nam nhân đứng ở cửa thôn, mở ra hai tay, làm như ở nghiêm túc lắng nghe này trong gió thanh âm, trên mặt hẳn lộ ra hưởng thụ biểu tình tới, nói: “Nghe một chút, cỡ nào dễ nghe thanh âm a, quả thực khiến cho người vô cùng hưởng thụ.....”

“Lệ!”

Một con màu đỏ chim chóc từ trong thôn bay ra tới, phía sau kéo túm thật dài ngọn lửa, nhẹ nhàng dừng ở một bên trên đầu cành. Chỉ thấy này chỉ điều lông chim xoã tung, đứng ở nơi đó giống như là có một đoàn ngọn lửa ở sáng quắc thiêu đốt giống nhau, trên đỉnh đầu màu đỏ hỏa linh thạch bởi vì đã chịu người huyết tẩm bổ, trở nên càng thêm sáng ngời.

“Còn kém một con kim linh thạch.....” Nam nhân lẩm bẩm, duỗi tay sờ sờ bên người hài tử đầu.

Đứa bé kia thân thể cứng đờ ngẩng đầu lên, trong mắt một mảnh thuần trắng sắc nhan sắc, trên người da thịt càng là bày biện ra một loại thanh hắc sắc tới, là một con bị nam nhân sở nuôi dưỡng quý đồng.

Một con đã lạc bị nam nhân vớt trên mặt đất, nam nhân thân mật nhéo nhéo bên người hài tử khuôn mặt, nói: “Hảo hài tử, đi, đều là của người!”

Đã lạc còn sống, trong miệng phát ra tiếng kêu tới, một đôi mắt nhìn qua thanh triệt sạch sẽ, mang theo kinh hoàng. Nam đồng nhìn, ánh mắt lộ ra vài phần tham lam, lúc này nghe được nam nhân nói, lập tức liền nhào tới.

Thực mau, trong không khí truyền đến nhấm nuốt thanh âm, còn có dần dần lan tràn mở ra huyết tinh khí.

*

Việt Khê tỉnh lại thời điểm thấy chính là trước mắt màu trắng, nàng tuyết trắng mu bàn tay thượng trát châm, truyền dịch quản nước thuốc một giọt một giọt rơi xuống, đầu ngón tay một mảnh lạnh lẽo.

“Việt Khê, người tỉnh a!” Tần Song Song canh giữ ở bên cạnh, xem nàng mở mắt ra tới, trên mặt lộ ra cao hứng biểu tình tới, nàng đứng dậy cho nàng dịch dịch góc chăn, quan tâm hỏi: “Người cảm giác thế nào? Đói bụng không? Hàn Húc đi xuống lầu cho người mua cơm trưa, xem thời gian, hẳn là cũng mau trở lại.”

“Hàn Húc.....” Mới vừa tỉnh lại, Việt Khê đầu có chút mờ, nghe vậy trì độn đại não bắt đầu vận chuyển lên, nàng chớp chớp mắt, hỏi: “Hàn Húc không có việc gì đi?”

Tần Song Song nói: “Hẳn đương nhiên không có việc gì, có việc chính là người, trên đầu bị người gõ lớn như vậy một cái miệng vết thương. Lúc ấy người bị nâng lên ra tới thời điểm, trên người đều là huyết, nhưng đem chúng ta cấp sợ hãi.”

Đang nói, phòng bệnh môn bị người mở ra, Hàn Húc từ bên ngoài đi vào tới, như là bóp Việt Khê tỉnh lại thời gian giống nhau.

Chờ thấy ngồi ở trên giường đã tỉnh táo lại Việt Khê, hẳn luôn luôn hàm chứa cười khóe miệng, ý cười càng sâu.

Đi tới đem trong tay túi gác ở trên bàn, hẳn hỏi: “Sư phụ, người cảm giác thế nào?”

“Ta không có việc gì.” Việt Khê ngẩng đầu xem hăn, ánh mắt mang theo vài phần tìm tòi nghiên cứu, hỏi: “Người không sao chứ? Có hay không thương đến chỗ nào?”

Hàn Húc mỉm cười xem nàng, nói: “Ta đương nhiên không có việc gì, trên người cũng không có gì thương, nhưng thật ra sư phụ người, như thế nào cũng không biết yêu quý chính mình, bị như vậy nghiêm trọng thương.”

Hăn ánh mắt hơi trầm xuống, cho dù vẫn là cười, lại làm người cảm thấy có vài phần lạnh.

Làm gia hỏa kia đơn giản như vậy chết đi, thật đúng là tiện nghi hăn.

Việt Khê sờ sờ chính mình bị băng vải bọc đầu, nói: “Chỉ là ngoài ý muốn, ta không nghĩ tới sẽ đột nhiên toát ra một người tới, còn đối ta xuống tay. Đúng rồi, Mễ Hương thôn tình huống thế nào?”

Tần Song Song trầm mặc một chút, nói: “..... Còn dư lại hai người tồn tại, đều là hài tử, lớn nhất cũng mới hai tuổi.”

“Mễ Hương thôn người đại khái là ở năm mươi nhiều năm trước bắt đầu cung phụng kia chỉ tà thần, tà thần bảo đảm bọn họ hạt thóc mùa thu hoạch, mà bọn họ dùng hài tử làm tế phẩm đi tế thần..... Bọn họ sẽ rơi vào như vậy kết cục, kia cũng là xứng đáng.” Việt Khê nhàn nhạt nói, nàng giữa mày hơi hơi nhăn lại, nói: “Chỉ là đáng tiếc những cái đó hài tử, liền như vậy bị phụ mẫu của chính mình thân nhân, coi như tế phẩm tế cho bọn họ cái gọi là “Thần”.”

Đến bây giờ, nàng tựa hồ đều còn có thể cảm nhận được những cái đó hài tử tuyệt vọng cùng hoảng sợ, cái loại này mặt trái cảm xúc, còn tàn lưu ở nàng trong cơ thể.

Tần Song Song xem nàng không ngờ bộ dáng, vội nói một kiện vui về sự tình, nói: “Đúng rồi, lần này thiên sư khảo hạch, chúng ta bốn người toàn bộ đều thông qua, về sau chúng ta đều là thiên sư. Thành thiên sư lúc sau, chúng ta liền có thể ở trên mạng tiếp các loại nhiệm vụ, tích góp lấy tích phân, tích phân có thể đổi rất nhiều đồ vật..... Đúng rồi, Việt Khê thực lực của người như vậy cường, còn có thể đi Thiên Sư Minh làm một chút thí nghiệm, nhìn xem người rốt cuộc là mấy lực thiên sư.”

Thiên sư cấp bậc chia làm chín lực tam thông, chín lực lúc sau đó là tam thông, này tam thông nói chính là thông thiên thông địa thông kỷ, đạt tới thông kỷ trình độ, liền có thể phi thăng Tiên giới, siêu thoát sinh tử.

“Tam thông..... Nhiều năm như vậy tới, cũng chỉ có thượng một lần Thiên Sư Minh hội trưởng Chu Hùng thực lực mới là tam thông, bất quá ở hai mươi năm trước hội trưởng cũng đã ngã xuống, hiện giờ Thiên Sư Minh hội trưởng là Chu tiền bối sư đệ Tiên Hoàn, thực lực chính là nhất thông.”

Tần Song Song đối Thiên Sư Minh nội sự tình nhưng thật ra biết được rõ ràng, lại nói tiếp đạo lý rõ ràng.

Việt Khê ăn cơm thời điểm Tần Song Song an vị ở một bên xoát Weibo, xoát đến một cái tin tức, nàng thật dài thối từng ngụm trạm canh gác, nói: “Này tai nạn xe cộ cũng quá thảm thiết đi, trung gian này chiếc xe bị hai chiếc xe kẹp ở bên trong, này sợ là nguội lạnh.”

Việt Khê ngẩng đầu nhìn qua, Tần song song cho rằng nàng tò mò, đem điện thoại đưa qua cho nàng xem, nói: “Người nhìn, trung gian này chiếc màu đỏ xe đều mau bị tể bẹp, bên trong tài xế vẫn là cái cô nương..... Di, đâm thành cái dạng này, cô nương này thế nhưng không có việc gì?”

Mấy trương ảnh chụp thoát nhìn trận này tai nạn xe cộ thật là thảm thiết cực kỳ, đặc biệt là chính giữa nhất kia chiếc màu đỏ xe, bị hai chiếc xe

kẹp ở bên trong, xe đều bị kẹp bẹp. Chính là, lệnh người kinh ngạc chính là, bên trong tài xế, bị người nâng ra tới thời điểm, trên người thế nhưng một chút vết thương đều không có, chỉ là bị chấn hôn mê bất tỉnh.

“Này vận khí cũng thật hảo.....” Tần Song Song nhìn không được cảm thán, đương nhiên, đây cũng là rất nhiều người thấy này tin tức là lúc ý tưởng.

Mà ở ảnh chụp trung, bị cẳng nâng cô nương, thủ đoạn rũ xuống, ở nàng gắt gao cầm trong tay, mơ hồ có thể thấy một chút màu vàng, nhìn kia bộ dáng, lại là một trường màu vàng phù triện.

*

Thẩm Niệm Y nghe thấy được khóa lạp gõ tiếng trống, thanh âm này nghe giống như là nàng trước kia đi ở nông thôn gia gia gia, người nhà quê làm hỉ sự thời điểm khóa lạp thanh. Theo pháo thanh, hai sườn vang lên đình tai nhức óc khua chiêng gõ trống thổi tủa rầm thanh âm, ăn mặc màu đỏ hỉ phục tân nương ngồi ở bên trong kiệu, bị kiệu phu nâng hướng nhà chồng đi, tân nương tử ngồi ở bên trong kiệu anh anh khóc thút thít, tiếng khóc bi bi thương thương.

Hoảng hốt gian, Thẩm Niệm Y thấy cỗ kiệu bức màn bị gió thổi khai, lộ ra bên trong nũng nịu tân nương tới.

Tân nương ngẩng đầu lên, ánh mắt thẳng tắp dừng ở Thẩm Niệm Y trên người, trên mặt lộ ra rõ ràng ác ý tới.

Thẩm Niệm Y cả người chấn động, một đôi mắt hạnh chậm rãi trừng lớn.

Nàng thấy cái gì?

Bên trong kiệu biên tân nương, thể nhưng lớn lên cùng nàng giống nhau như đúc!

“Tân nương tử, nên lên kiệu.....”

Hoảng hốt gian, bên tai truyền đến một nữ nhân thanh âm, Thẩm Niệm Y quay đầu, trước mắt chỉ có một mảnh màu đỏ, nàng trên đầu đỉnh màu đỏ rực khăn voan, dưới chân tắc dẫm một đôi tịnh đế song liên giày thêu.

Tay nàng bị người đỡ, đối phương sức lực rất lớn, túm nàng dùng sức đi phía trước đi.

Không đúng, không đúng!

Thẩm Niệm Y trong lòng hô to, nhưng vào lúc này, tay nàng thượng truyền đến một trận phồng, sau đó nàng liền cảm giác được chính mình cứng đờ thân thể đột nhiên có thể nhúc nhích.

Duỗi tay một phen xốc lên khăn voan đỏ, nàng nhìn trước mắt người mặc tân lang trang phục nam nhân, chất vấn nói: “Người là ai? Nơi này là chỗ nào?”

Nam nhân ánh mắt hiện lên một tia kinh ngạc, chợt âm lãnh trên mặt lộ ra một cái tươi cười tới, hần mở miệng nói: “Ta là ai? Ta là người trượng phu a!”

Thẩm Niệm Y trong lúc ngủ mơ đột nhiên mở hai mắt.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 66

Từ trong lúc ngủ mơ bừng tỉnh, Thẩm Niệm Y nhận không được duỗi tay ôm lấy chính mình hai tay, trên người mồ hôi lạnh ròng ròng, trong lòng có một loại nói không rõ sợ hãi cảm.

“Niệm Y! Người tỉnh, người không sao chứ? Trên người có hay không nào điểm không thoải mái nha?” Một nữ nhân vội vàng đi đến nàng bên người, quan tâm hỏi.

Thẩm Niệm Y phục hồi tinh thần lại, thấy trước mắt người, nàng nhận không được duỗi tay đem người ôm lấy, chưa còn từ sợ hãi trung phục hồi tinh thần lại, nhẹ giọng nói: “Mẹ, ta làm một cái ác mộng.”

Thẩm mẫu trở tay ôm lấy nàng, nói: “Đứa nhỏ ngốc, người thiếu chút nữa đem mẹ cấp hù chết.” Nhận được bệnh viện điện thoại thời điểm, nàng trực tiếp liền hôn mê bất tỉnh.

Bất quá may mắn chính là, Thẩm Niệm Y trên người cũng không có xuất hiện vấn đề gì, hai chiếc xe đem nàng xe đè ép ở bên trong, chính là cứu trợ người lại phát hiện, kia hai chiếc xe hoàn mỹ tránh đi điều khiển vị, chỉ làm Thẩm Niệm Y bị một chút tiểu thương.

Bác sĩ nghe được Thẩm Niệm Y tỉnh, lại đây kiểm tra rồi một chút thân thể của nàng, sau đó cười nói: “Thẩm tiểu thư thân thể cũng không có trở ngại, trên đầu thương đúng hạn đối được, thực mau là có thể hảo.....”

Nói xong, bác sĩ nhin không được cảm thán nói: “Thật là kỳ tích, như vậy tai nạn xe cộ, Thẩm tiểu thư thế nhưng chỉ bị như vậy một chút vết thương nhẹ. Xem ra, Thẩm tiểu thư thật là một cái may mắn người.”

Thẩm Niệm Y có chút xuất thần, đột nhiên, nàng cảm giác được chính mình trong tay có thứ gì, nàng cúi đầu vừa thấy, đồng tử đột nhiên co rút —— ở tay nàng, có một trượng màu vàng phù triện, phù triện bên cạnh nhan sắc có điểm đen nhánh, giống như là bỏng cháy lúc sau lưu lại dấu vết.

Này trượng phù.....

Thẩm Niệm Y bình tĩnh gian nhớ tới đại khái là ở ba tháng trước, có cái tuổi trẻ nữ hài tử gọi lại nàng, cho nàng này trượng phù, còn đối nàng nói một câu nói.

“..... Ta xem ngươi ẩn đường biến thành màu đen, gần nhất khả năng sẽ có huyết quang tai ương, nói không chừng, một cái không cẩn thận liền đã chết a.....”

Nghĩ vậy, nàng cảm giác thân thể có chút rét run.

Sự tình rõ ràng đã qua đi vài tháng, chính là hiện giờ hồi tưởng lên, cái kia tiểu cô nương bộ dáng lại là rõ ràng, thậm chí ngay cả đối phương nói nàng cũng nhớ rõ ràng mạch.

“Nàng nói gần nhất có huyết quang tai ương, chính là đều hơn ba tháng, lần này tai nạn xe cộ, khẳng định là ngoài ý muốn.....” Thẩm Niệm Y ở trong lòng nỗ lực thuyết phục chính mình, chính là nàng trong lòng rất rõ ràng, nàng thuyết phục không được chính mình.

Lúc trước bắt được này trượng phù thời điểm, nàng cũng không có để ý, tùy tay không biết ném đi nơi nào. Chiếc xe kia, từ ba tháng trước, bởi vì xuất ngoại, nàng liền đem xe đình tới rồi gara, hôm nay là từ nước ngoài trở

về lần đầu tiên khai. Ở lái xe thời điểm, nàng loáng thoáng thấy xe lóe phía dưới lộ ra một chút màu vàng tối, lúc này mới thấy này trương phù, tùy tay sủy tới rồi trong túi.

Ở phát sinh tai nạn xe cộ thời điểm, nàng chỉ cảm thấy toàn bộ phù triện ở nóng lên, năng đến nàng nhin không được đem phù triện lấy ra tới. Mà liền tại hạ một khắc, tai nạn xe cộ liền đã xảy ra, trời đất quay cuồng, nàng chỉ tới kịp gắt gao nắm lấy trong tay đồ vật.

Thật sự chỉ là ngoài ý muốn sao?

*

Thẩm Niệm Y thân thể trải qua cẩn thận kiểm tra, không có gì vấn đề, cho nên ở ngày thứ ba nàng liền xuất viện.

Bạn tốt Quách Ngàn Hương kéo tay nàng, cười rộ lên bên miệng hai cái má lúm đồng tiền thoát nhìn ngọt ngào, nàng cười nói: “Nghe được người ra tai nạn xe cộ, nhưng đem ta sợ tới mức chết khiếp, còn hảo người không có việc gì.”

Thẩm Niệm Y miễn cưỡng cười cười, không biết vì cái gì, mấy ngày nay nàng luôn có một loại hãi hùng khiếp vía cảm giác, kia trương hoàng phù cũng bị nàng tùy thời sủy ở trong túi, liền sợ lại phát sinh cái gì ngoài ý muốn.

Tối rồi nửa đêm, trong lúc ngủ mơ Thẩm Niệm Y đột nhiên mở mắt ra.

Nàng lại nghe thấy được khóa lạp thanh, cái loại này vui mừng khoa chiêng gõ trống thanh âm, liền ở nàng bên tai vang lên.

Hô hấp trở nên thô nặng, Thẩm Niệm Y duỗi tay bắt lấy áo ngủ trong túi hoàng phù, nàng duỗi tay mở ra đầu giường đèn, xoay người chuẩn bị

xuống giường.

“Tân nương tử, nên lên kiệu.....”

Nữ nhân thanh âm ở nàng bên tai vang lên, Thẩm Niệm Y thân thể cứng đờ, nàng nuốt một ngụm nước miếng, rũ mắt hướng trên mặt đất nhìn lại.

Chỉ thấy ở nàng bên chân, thế nhưng đứng một đám người giấy, chính là cái loại này quan tài cửa hàng dùng giấy người, giống nhau là ở người hạ táng thời điểm thiêu cấp người chết. Mà hiện tại, liền có một đám màu sắc rực rỡ người giấy đứng ở nàng trước mặt.

Này đó người giấy nếu người cẩn thận quan sát, liền sẽ phát hiện đây là một cái đón dâu đội ngũ, bọn họ ăn mặc đều thập phần vui mừng, một thân hồng y, có khua chiêng gõ trống, có nâng kiệu kiệu phu, còn có mặt mũi thượng trường một viên bà mối chỉ hỉ bà.

Mà hiện tại, này đó người giấy đều nâng đầu, nhìn chăm chăm Thẩm Niệm Y xem.

“Tân nương tử, nên lên kiệu.....” Hỉ bà trên mặt mang theo cười, người giấy cắt đứt miệng hướng tới hai bên liệt khai, lộ ra bên trong màu đỏ đầu lưỡi ra tới.

“A!”

Thẩm Niệm Y rốt cuộc nhin không được hét lên một tiếng, nàng liền giãy đều không kịp xuyên, mở cửa liền xông ra ngoài.

“Tân nương tử, giờ lành muốn tới, mau lên kiệu a!”

Vô luận nàng chạy đến nơi nào, đều có thể thấy người giấy nhóm đứng ở nàng trước mặt, bọn họ trên mặt biểu tình từ ngay từ đầu vui mừng,

trở nên càng ngày càng lạnh lẽo, đến sau lại, hỉ bà nói ra nói đều làm người cảm thấy lạnh lùng.

“Tân nương tử, giờ lành tới rồi, mau lên kiệu!”

Thẩm Niệm Y tay bị người bắt lấy, nàng cả người cứng đờ, quay đầu đi, thấy một trương hồng toàn bộ mặt, đó là một trương giấy dường như mặt, gương mặt bị đồ đến hồng hồng, trên đầu dừng một đóa đỏ thắm hoa, ở khóe miệng chỗ có một viên màu đen chí, đối phương khóe miệng hướng về phía trước dường đến một cái đáng sợ trình độ, đó là một cái mỉm cười biểu tình.

Mà nàng chung quanh hoàn cảnh, cũng đã xảy ra biến hóa, không phải Thẩm gia đại lâu, mà là Thẩm gia cửa, trên cửa giăng đèn kết hoa, nơi nơi đều là một mảnh hỉ khí dương dương hỉ khí dương dương.

“Tấu nhạc, tân nương lên kiệu.....”

Hỉ bà giương lên trong tay khăn, màu đỏ rực cổ kiệu bị kiệu phu đè thấp, chờ đợi Thẩm Niệm Y tiến vào.

Không! Không!

Thẩm Niệm Y trong lòng thét chói tai, chính là nàng lại phát hiện thân thể của mình căn bản không thể nhúc nhích, chỉ có thể tùy ý hỉ bà đỡ chính mình đi hướng cổ kiệu.

Hoàng phù, hoàng phù.....

Trong lòng sốt ruột, Thẩm Niệm Y bỗng nhiên vang lên trong tay hoàng phù tới, nàng cúi đầu vừa thấy, quả nhiên ở chính mình trong tay phát hiện một trương hoàng phù, hoàng phù làm như cảm giác được cái gì, phát ra nóng bỏng độ ẩm.

Bị này độ ấm một năng, Thẩm Niệm Y cứng đờ thân thể tức khắc là có thể nhúc nhích.

“Lão nương là độc thân chủ nghĩa giả, cả đời này không nghĩ kết hôn, đi người muội lên kiệu!” Không biết là nơi nào bính ra tới một cỗ tử sức lực, Thẩm Niệm Y rống lớn một tiếng, bay thẳng đến trước mắt hỉ bà cào một móng vuốt.

Giấy bị cào phá thanh âm, Thẩm Niệm Y nhìn hỉ bà bị cào phá dư lại nửa khuôn mặt đối nàng lộ ra một cái âm ngoan biểu tình tới, sau đó cả người cảm thấy một trận choáng váng.

“Niệm Y, Niệm Y..... Người làm sao vậy?”

Nghe được kêu gọi thanh, Thẩm Niệm Y ngẩng đầu lên, thấy nhà mình cha mẹ quan tâm ánh mắt.

Thẩm mẫu duỗi tay xoa xoa nàng trên đầu mồ hôi lạnh, nói: “Người làm sao vậy? Gần đây người cả người đều có chút không thích hợp.”

Thẩm Niệm Y lộ ra một cái so với khóc còn khó coi hơn biểu tình tới, nàng cũng muốn biết rốt cuộc đã xảy ra cái gì, vì cái gì nàng hội ngộ thượng chuyện như vậy?

Một cúi đầu, nàng liền thấy trong tay đồ vật, đó là một đoàn giấy, bên trên còn có màu đỏ nhan sắc, giống như là bôi lên đi phấn mặt. Thẩm Niệm Y giống như là bị năng trứ giống nhau, bay nhanh đem toái giấy cấp ném đi ra ngoài.

Hơn phân nửa đêm, một nhà ba người ngồi ở phòng khách.

Thẩm mẫu cấp Thẩm Niệm Y đổ một chén trà nóng, nói: “Rốt cuộc sao lại thế này? Hai ngày này người đều là kỳ kỳ quái quái, hơn phân nửa đêm không ngủ được, chạy ra làm gì?”

Thẩm Niệm Y nhú nhú mày, đem chính mình gặp được sự tình nói, nàng lẩm bẩm nói: “Nữ hài tử kia nói ta sẽ có huyết quang tai ương, cho nên cho ta này trương phù..... Ít nhiều này trương phù, ta mới không bị những cái đó người giấy kéo đi.”

Thẩm gia cha mẹ là không tin những cái đó thần thần thao thao sự tình, chính là bọn họ vừa rồi cũng thấy Thẩm Niệm Y trong tay toái giấy, còn có trước mắt này trương dần dần trở nên đen nhánh hoàng phù, trong lòng nhin không được có chút kinh nghi bất định lên.

Thẩm phụ suy nghĩ một lát, nói: “Chính là ai lại biết nữ hài tử kia rốt cuộc là tốt là xấu? Nói không chừng nàng cũng là này trong đó một vòng, này hết thấy đều là nàng thiết kế, này trương phù chính là vì làm người thủ tín với nàng, làm nàng có thể trù tính càng nhiều.”

Thẩm Niệm Y: “.....”

“Ba, người nghĩ đến có thể hay không quá nhiều? Ta xem kia nữ hài sợ là còn không có thành niên, ăn mặc vẫn là giáo phục.....”

Thẩm phụ nói: “Vĩnh viễn không cần bởi vì một người tuổi tác mà xem thường thực lực của đối phương, trên thế giới này, cũng không khuyết thiếu cái loại này thiên tài. Bất quá, chiếu người cách nói, nữ hài kia là ở nửa đường thượng gặp được người, vậy hẳn là không phải có điều dự mưu, người còn nhớ rõ kia hài tử xuyên chính là cái nào trường học giáo phục sao? Ta lập tức làm người đi tra một tra.”

Thẩm mẫu so với lý trí Thẩm phụ, càng thêm lo lắng cho mình nữ nhi an nguy, tưởng tượng đã có người đang ở sau lưng thiết kế Thẩm Niệm Y, nàng liền cảm giác lưng lạnh cả người.

“Rốt cuộc là ai ác độc như vậy a.....”

*

Thiên sư khảo hạch kết thúc, Việt Khê bọn họ bốn người đều thành công trở thành thiên sư.

Bất quá lúc này đây khảo hạch đã chết không ít người, toàn bộ Tu Giới đều là nghị luận sôi nổi, theo lý thuyết, Thiên Sư Minh khảo hạch sự kiện sẽ là cẩn thận chọn lựa quá, tuyển ra nhất thích hợp sự kiện tới. Chính là lúc này đây khảo hạch lại không biết sao lại thế này, Mễ Hương thôn sự tình nói như thế nào cũng không phải này đó bọn nhỏ có thể giải quyết sự tình.

Thiên Sư Minh bên trong có nội quý!

Đây là mọi người trước tiên ý tưởng, đương nhiên, đây là Thiên Sư Minh sự tình, Việt Khê tham gia khảo hạch chính yếu là vì có thể vào đại học, cho nên bắt được thiên sư tư cách lúc sau, xác nhận có thể vào đại học, vớ vớ mông mang theo Hàn Húc liền đi trở về.

Bạch Tề Tinh từ Y tỉnh chạy tới, nói là phải vì bọn họ cùng nhau chúc mừng, còn cấp hai người mang theo rất nhiều thổ đặc sản, đặc biệt là sơn trân món ăn thôn quê gì đó, bao lớn bao nhỏ.

Ba người đi tiệm lẩu chúc mừng, lại kêu lên Hứa Dụng cùng Tần Song Song hai người.

Một bên xuyên thịt dê, Bạch Tề Tinh một bên oán giận nói: “Gần nhất Tu Giới thật sự là không yên ổn, lần này chúng ta đi Hàn gia, cũng thiếu chút nữa chết không ít người đi vào, còn hảo có Việt Khê người cho ta phù triện..... Các người lần này thiên sư khảo hạch cũng là, đó là “Thần” a, ta nếu là gặp, nhất định chết thẳng cẳng, may mắn các người hai cái đều không có việc gì.”

Nghe vậy, Việt Khê ánh mắt hơi hơi chớp động một chút, đột nhiên nhớ tới cái kia hòa thượng.

Cái kia hòa thượng, đến tột cùng sẽ người nào đâu?

“Ai, ta ca cùng ta nói, sau lưng khẳng định có một bàn tay ở thúc đẩy những việc này.....” Bạch Tề Tinh gãi gãi mặt, trên mặt có chút phát sầu.

Gần nhất cả nước các nơi xuất hiện tình huống địa phương càng ngày càng nhiều, trước hai ngày còn nghe thấy cách vách thị phía dưới một cái thôn nhỏ bị thiêu hết, các thôn dân tất cả đều chết sạch. Theo tin tức nói, khẳng định là Tu Giới thiên sư nhóm làm.

Hứa dùng ghé vào trên bàn, rõ ràng thông qua thiên sư khảo hạch, hẳn vẫn là mảy ử mặt ê, thở ngắn than dài, hẳn thập phần hâm mộ nói: “Vì cái gì các người không sợ quỷ a? Ta nhìn đến quỷ hai chân liền nhũn ra, càng đừng nói loại trừ.”

Bạch Tề Tinh hỏi lại hẳn: “Vì cái gì muốn sợ?”

Hứa dùng hỏi: “Vì cái gì không sợ?”

Hai người như vậy tranh luận căn bản là không ý nghĩa, hứa dùng nhìn về phía Việt Khê, hai mắt lấp lánh tỏa sáng phải hỏi: “Việt Khê, người có cái gì tốt biện pháp, có thể làm ta không sợ quỷ sao?”

Việt Khê nghĩ nghĩ, nói: “Quỷ ở trong mắt ta giống như là đồ ăn giống nhau, không có gì sợ quá..... Người xem tôm hùm nhỏ xào cay, kem thánh đại, kem từ từ, người sẽ sợ hãi sao?”

Hứa Dùng lắc lắc đầu, nói: “Ta chỉ nghĩ đem bọn họ đều ăn.”

Việt Khê gật đầu, nói: “Ta nhìn bọn họ chính là loại này ý tưởng.”

Những người khác: “.....”

Bọn họ nhìn Việt Khê ánh mắt đều không đúng rồi.

Cái lẩu ăn đến một nửa, Việt Khê đột nhiên nhận được một chiếc điện thoại.

“Việt tiểu thư người hảo, ta họ Thầm.....”Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 67

Thẩm phụ tuy rằng nghe Thẩm Niệm Y nói qua cái kia tiểu cô nương tuổi hăn là còn nhỏ, bất quá chờ nhìn đến chân nhân ánh mắt đầu tiên, hăn vẫn là có chút kinh ngạc, này tiểu cô nương mặt mày thượng còn có vài phần tính trẻ con, bất quá khí chất lại rất ổn, không phù không táo, trầm tĩnh mà ổn trọng.

Tuy rằng trong lòng kinh ngạc, bất quá Thẩm phụ trên mặt biểu tình lại là không hề có hiển lộ ra tới, thái độ nhiệt tình rồi lại sẽ không làm người cảm thấy phiền nhiễu đem ba người nghênh tới rồi trong phòng đi.

“Ta nghe Niệm Y nhắc tới quá Việt tiểu thư, nếu không phải Việt tiểu thư tặng cho nàng kia trượng phù, thật đúng là không biết sẽ phát sinh chuyện gì.” Thẩm phụ thở dài, trong mắt rớt cuộc lộ ra một tia buồn rầu, hăn nhìn về phía Việt Khê, nghiêm túc nói: “Ta biết Việt tiểu thư người là cái có bản lĩnh người, hy vọng người có thể giúp đỡ. Đương nhiên ở thù lao thượng, ta sẽ không bạc đãi Việt tiểu thư người.”

Việt Khê nhìn về phía Thẩm Niệm Y, đối phương đối nàng hào phóng cười, tươi cười thập phần tươi đẹp, cho dù sắc mặt tái nhợt, bên trên mặt một tầng tử khí, cũng có thể nhìn ra nàng ngũ quan sinh đến thập phần xuất chúng.

Ở trên sô pha ngồi xuống, Việt Khê mở miệng nói: “Trước nói nói sự tình trải qua đi.”

Thẩm Niệm Y trên mặt tươi cười phai nhạt đậm, nói: “Ta thượng chu ra một lần tai nạn xe cộ, sau đó liền bắt đầu nằm mơ, đầu tiên là mơ thấy một cái đón dâu đội ngũ, sau đó ta thấy bên trong kiệu biên tân nương tử thế nhưng chính là ta!”

Nói, nàng nhin không được đánh cái rùng mình. Kia một màn, cho tới bây giờ đều thực rõ ràng lưu tại nàng trong đầu, làm nàng hồi tưởng lên liền cảm thấy khiếp đến hoảng.

“Sau đó, ta lại vô số lần mơ thấy, có người kêu ta lên kiệu, nói là giờ lành tới rồi, tân nương tử nên lên kiệu..... Hơn nữa không chỉ là nằm mơ, ngay cả trong hiện thực, ta cũng thấy đón dâu đội ngũ, bất quá là người giấy.”

Việt Khê hỏi: “Người còn nhớ rõ trong mộng cảnh tượng sao? Nhân vật, địa điểm gì đó.”

Thẩm Niệm Y cẩn thận hồi tưởng một chút, nói: “Địa điểm chính là ở nhà ta cửa, bất quá theo thời gian chuyển dời, ta mộng cũng ở phát sinh thay đổi, vừa mới bắt đầu là ở cửa nhà, chính là phía sau ta cũng đã ở bên trong kiệu biên, ăn mặc màu đỏ rực áo cưới.....”

“Âm hôn!”

Việt Khê không chút suy nghĩ đến liền nói ra này hai chữ tới, nàng nói: “Dựa theo người cảnh trong mơ tới xem, sự tình là ở phát triển, người hiện tại đã thượng kiệu hoa, kế tiếp, nếu không ai ngăn cản nói, người sẽ bị nâng đến nhà trai trong nhà, chờ thành thân bái đường sau, đến lúc đó, liền không có sức phản kháng.”

“Âm hôn?” Thẩm Niệm Y trên mặt có chút khó hiểu.

Việt Khê giải thích nói: “Âm hôn chính là chết đi người cùng tồn tại kết thân, nói cách khác, có chỉ quý coi trọng người, muốn cưỡng cưới

người. Nếu sự tình thành công, người liền thành nửa cái âm phủ người, sẽ cùng con quỷ kia cột lên cả đời.”

Nghe vậy, Thẩm Niệm Y kéo kéo môi, hơi có chút hài hước nói: “Có quỷ coi trọng ta..... Ta đây có phải hay không hẳn là cảm thấy vui vẻ a? Ta mị lực, đã có thể đem quỷ đều mê đảo sao?”

Việt Khê tự hỏi một chút, nhúu mày nói: “Này cũng không đúng a, kết thân từ xưa đến nay chính là kết hai nhà chi hảo, liền tính kết chính là âm hôn, cũng là yêu cầu đi trình tự. Thậm chí bởi vì một cái là người chết, điều kiện muốn càng vì khắc nghiệt một ít, tam thư sáu sính không có, nhưng là ít nhất sinh thần bát tự là cần thiết phải có. Dựa theo Thẩm tiểu thư các người cách nói, các người liền đối phương là ai cũng không biết, càng đừng nói nói cho đối phương sinh thần bát tự..... Thẩm tiểu thư, người cẩn thận ngẫm lại, người có hay không đem người sinh thần bát tự đã nói với người nào?”

Nghe vậy, Thẩm Niệm Y liền suy xét đều không có suy xét một chút, một mực chắc chắn nói: “Hoàn toàn không có khả năng, ta không có khả năng nói cho những người khác ta sinh thần bát tự là gì đó.”

“..... Bởi vì ngay cả ta chính mình cũng không biết ta sinh thần bát tự là gì, này đều 21 thế kỷ, nhà ta từ trước đến nay không làm phong kiến mê tín kia một bộ.” Chính là ai biết, hiện tại bọn họ không thể không phong kiến mê tín.

Việt Khê chú ý tới Thẩm mẫu biểu tình có chút không đúng, hỏi: “Thẩm phu nhân, người có phải hay không nghĩ tới cái gì?”

Đại khái là nghĩ tới cái gì, Thẩm mẫu biểu tình có chút khó coi, nàng nổi giận đùng đùng nói: “Hảo a, khẳng định là người Ngụy a di ở sau lưng giở trò quỷ. Liền ở hơn ba tháng trước, người Ngụy a di chạy tới cùng ta nói, phải cho người giới thiệu một cái bạn trai, nói đối phương gia cảnh hậu

đãi, chỉ là cũ kỹ một ít, ở chọn lựa con dâu thời điểm, đến trước hợp cái bát tự gì đó, ta liền đem người bát tự cho nàng, cuối cùng nàng trả lại cho ta một trương màu đỏ thiệp, nói là đối phương cho chúng ta, chính là ta vừa mở ra bên trên cái gì cũng chưa viết.....”

Nói, Thẩm mẫu vội vã duỗi tay mở ra bàn trà phía dưới tiểu ngăn kéo, từ bên trong rút ra một trương màu đỏ thiệp tới, nàng nói: “Nhạ, chính là cái này..... Di? Đây mặt trên, như thế nào có chữ viết?”

Việt Khê tiếp nhận thiệp tới vừa thấy, chỉ thấy kia trương màu đỏ thiệp bên ngoài viết hai cái kim sắc tự, “Hôn thư”!

“Đó chính là!” Việt Khê nhìn thoáng qua, nói: “Âm hôn cần thiết biết được nói hai bên bát tự, sau đó là hôn thư..... Đem hôn thư cùng sinh thần bát tự ở nhà trai trước mộ thiêu hủy, việc hôn nhân này liền tính là thành. “

Nghe vậy, Thẩm mẫu tức khắc liền nóng nảy, nước mắt đều mau rơi xuống, rõ ràng lúc ấy nàng tiếp nhận tới thời điểm, bên trên một chữ đều không có a, nàng sốt ruột hỏi: “Kia làm sao bây giờ? Đều do ta, không có chuyện gì sao đi tiếp nhân gia đồ vật a?”

Thẩm Niệm Y biểu tình cũng thực tái nhợt, mặc cho ai biết chính mình phải bị bách cùng một con quỷ kết hôn, kia đều sẽ không cảm thấy thực vui sướng, bất quá thấy nhà mình mẫu thân như vậy tự trách, nàng cũng không hảo nói cái gì nữa, chỉ phải khuyên nhủ: “Mẹ, người đừng tự trách, này như thế nào có thể trách người? Ai biết làm này đó phong kiến mê tín, còn có nhiều như vậy loanh quanh lòng vòng.”

Hàn Húc duỗi tay mở ra hôn thư, chỉ thấy bên trong dùng màu đen chữ viết viết một câu.

“Nay Bành gia Bành Duệ Chi cùng Thẩm gia Thẩm Niệm Y cộng kết gả bó suốt đời.....”

“Không đối.....” Việt Khê tự hỏi một chút, lắc đầu nói: “Hôn thư ở, sinh thần bát tự cũng bắt được tay, như vậy đối phương trực tiếp là có thể cùng Thẩm tiểu thư kết thân, vì cái gì hiện tại còn muốn lớn như vậy phí hoàng hốt, làm người giấy tới đón thân? Đối phương thậm chí muốn Thẩm tiểu thư mệnh, này nhưng không giống như là đắc thủ bộ dáng. Này hôn thư, còn có sinh thần bát tự, này hai người bên trong, khẳng định có cái gì vấn đề.”

Nghe vậy, Thẩm mẫu ánh mắt giật giật, nàng hai mắt sáng ngời, nghĩ tới cái gì, vội vàng nói: “Sinh thần bát tự, là sinh thần bát tự vấn đề!”

Những người khác quay đầu xem nàng.

Thẩm mẫu trên mặt lộ ra vài phần ngỡ ngàng tới, nói: “Ta có thể nhớ rõ người sinh nhật liền rất không tồi, lại nói đều hai mươi bốn năm qua đi, ai còn nhớ rõ người là cái gì thời gian sinh ra a, liền nhớ rõ là buổi tối..... Còn có kia cái gì sinh thần bát tự, ta cũng không hiểu được, ta liền đánh giá một chút, nói cái đại khái thời gian, hẳn là cũng không sai biệt lắm đi. “

Nàng ngữ khí có vài phần không xác định.

Thẩm mẫu là từ nước ngoài lưu học trở về, nàng từ trước đến nay tin đều là khoa học chủ nghĩa, chỉ biết là khoa học kỹ thuật mới có thể thúc đẩy xã hội phát triển, cái gì sinh thần bát tự, thiên can địa chi, nàng nào biết đâu rằng này đó a. Ngay cả Thẩm Niệm Y thời gian sinh ra, nàng cũng liền nhớ rõ thời đại ngày, còn có sinh ra thời điểm là buổi tối, cụ thể thời gian, đã sớm đã quên.

Nàng cũng không nghĩ tới, này trời xui đất khiến, liền như vậy cứu chính mình nữ nhi một cái mệnh.

Việt Khê nghe được là dở khóc dở cười, nàng nói: “Liền tính là kém một chút, kia cũng là khác nhau như trời với đất.”

Sinh thần bát tự, là một người sinh ra là lúc can chi lịch ngày, thời đại ngày khi cộng bốn trụ can chi, mỗi trụ hai chữ, hợp nhau tới tám chữ, cho nên mới được xưng là sinh thần bát tự.

“Bất quá đối một Thẩm phu nhân ngài chính mình đều không rõ ràng lắm, bằng không Thẩm tiểu thư lúc này mới không xong. Khó trách đối phương hiện tại làm người giấy tới đón thân, đây cũng là không có biện pháp, đại khái là thiêu hôn thư cùng sinh thần bát tự, lại phát hiện hôn sự không thành, chỉ phải dựa vào loại này phương pháp.”

Việt Khê nói: “Liên tính không có sinh thần bát tự, nhưng là có hôn thư, Thẩm tiểu thư cũng đã xem như nửa cái Bành người nhà, cho nên những cái đó người giấy mới có thể đem nàng cấp kéo lên cổ kiệu. Cái này Bành gia, Thẩm tiểu thư các người nhưng có ấn tượng?”

“Bành gia.....” Thẩm phụ cẩn thận nghĩ nghĩ, toàn bộ thành phố A lớn như vậy, họ Bành nhân gia không biết có bao nhiêu, chính là diễn xuất cũ kỹ chút, lại không mấy cái, cho nên thực mau hẵn trong đầu liền có người được chọn.

“Chẳng lẽ, là Bành Lập Thành Bành gia?” Hãn có chút không xác định.

“Bành gia tam tử Bành Duệ Chi, Thẩm tiên sinh nhưng nhớ rõ?” Việt Khê lại hỏi.

“Bành Duệ Chi..... Ta nhớ rõ, Bành gia đích xác có ba cái nhi tử.” Hãn cẩn thận nghĩ nghĩ, lắc đầu nói: “Chúng ta Thẩm gia cùng Bành gia cũng không có sinh ý thượng lui tới, ta thật sự là không rõ ràng lắm.”

Nói, hãn còn cố ý gọi điện thoại tìm người hỏi hỏi, sợ oan uổng người, cuối cùng được đến đáp án, Bành gia tam tử thật là kêu Bành Duệ Chi.

Thẩm phụ lập tức mặt đều đen, nổi giận đùng đùng nói: “Hảo a, hảo cái Bành gia, chúng ta Thẩm gia cùng bọn họ Bành gia từ trước đến nay nước giếng không phạm nước sông, bọn họ cũng dám đối nữ nhi của ta hạ độc thủ!”

Bất quá hiện tại cũng không phải tức giận thời điểm, Thẩm phụ nhìn về phía Việt Khê bọn họ, hỏi: “Việt tiểu thư, các người nhưng có biện pháp giải quyết chuyện này?”

Việt Khê gật đầu nói: “Hiện giờ âm hôn còn không có kết thành, kia hết thảy đều còn có vấn đề đường sống. Ta hiện tại sợ chính là, đối phương sẽ áp dụng đơn giản nhất phương pháp, trực tiếp muốn Thẩm tiểu thư mệnh..... Đây cũng là đơn giản nhất phương pháp, Thẩm tiểu thư đã chết, vậy các người đều là quỷ, có hay không sinh thần bất tử, lại có cái gì quan trọng?”

Giọng nói của nàng bình tĩnh, chính là bên trong ý tứ lại làm Thẩm Niệm Y sinh sôi ra một thân mồ hôi lạnh.

Đối với nàng tới nói, này cũng thật chính là tai bay vạ gió.

*

Thẩm gia ở thành phố A vẫn là có chút nhân mạch, Thẩm phụ gọi điện thoại gọi người cấp chính mình tra xét một chút, đối phương thực mau liền truyền đến tin tức.

“Bành gia tam tử Bành Duệ Chi, ở năm tháng trước liền đã chết..... Hắn chết thời điểm 28 tuổi, nghe người ta nói, Bành người nhà vẫn luôn ở tìm người, phải vì chết đi con thứ ba kết hôn âm thân, nói là sợ hãi Bành Duệ Chi tử sau cô độc, một người cô đơn.”

Việt Khê nói: “Trước kia có cái cách nói, nói là chết đi người nếu không có thành gia, hắc quỷ hồn liền sẽ ở nhà tác loạn, cho nên ở người sau

khi chết, sẽ nghĩ cách vì hấn cử hành một hồi âm hôn. Bất quá, người được chọn lại không phải người sống, mà là đồng dạng chết đi người..... Bất quá thực rõ ràng, Bành gia là muốn người sống kết thân, có thể nói ác độc.”

Kết âm thân người sống, vậy không xem như chân chính người sống, ở vào âm cùng dương chi gian, hơn nữa sẽ gia tốc người sống tử vong.

Thẩm Niệm Y trên người kia trương trừ tà phù bởi vì ngăn cản quá rất nhiều lần nguy hiểm, hiệu lực đã biến thấp không ít, bởi vậy Việt Khê lại lần nữa cho nàng một trương hoàng phù.

Hàn Húc ở một bên tươi cười mềm ẩm nói: “Trung phẩm linh phù, một trương hai mươi vạn!”

Hắn bộ dáng sinh đến đẹp, chính là ngoài miệng nói ra nói, quá mức với hơi tiền khí, bất quá Thẩm Niệm Y nhưng thật ra càng thích bọn họ loại này lấy tiền nói sự thái độ. Đối phương nếu là không cần tiền, nàng mới muốn lo lắng, bọn họ có phải hay không có khác sở đồ.

“Kia cái gì Bành Duệ Chi, như thế nào liền theo dõi ta? Hấn chẳng lẽ không biết ta là không hôn chủ nghĩa sao? Cái gì Bành cơ trí không cơ trí, ta xem rõ ràng chính là Bành thiếu trí!” Thẩm Niệm Y trong lòng ghen khuất đến hoảng, ngữ khí tuy rằng bình tĩnh, nhưng là bên trong trào phúng ý vị lại là không cần nói cũng biết.

Việt Khê nói: “Linh phù bên người mang theo, không cần rời khỏi người, ít nhất có này trương phù triệu ở, những cái đó âm vật là gần không được người thân.”

Thẩm Niệm Y khẽ gật đầu, rất là cẩn thận đem hoàng phù gác ở chính mình trong túi.

“Việt tiểu thư, kế tiếp chúng ta nên làm như thế nào?” Thẩm Niệm Y lại hỏi.

Việt Khê uống một ngụm trà, nói: “Đối phương nếu đã tìm tới cửa, chúng ta tự nhiên muốn đánh trở về a, bằng không đem mặt bạch bạch cấp đối phương dẫm a? Nhậm đối phương khi dễ?”

Nàng thập phần nghiêm túc nhìn Thẩm Niệm Y, nói: “Người yên tâm đi, thu nhà người tiền, ta nhất định sẽ hảo hảo giúp người.”

Thẩm Niệm Y cân nhắc một chút, nói: “Đây là xem ở tiền mặt mũi thương?”

Việt Khê tự nhiên là gật đầu.

Thẩm Niệm Y bật cười, nàng rốt cuộc cảm giác được, tiền thật là thứ tốt a, lại nhiều cũng không ngại nhiều a.

Đại khái là có này trương phù nguyên nhân ở, buổi tối Thẩm Niệm Y khó được ngủ một giấc ngon lành, nàng không còn có nghe được kia nhiều người tấu nhạc thanh, ngủ đến thập phần thơm ngọt.

Mà lúc này, ở Thẩm gia cổng lớn, Việt Khê mặt vô biểu tình vươn chân đi, một chân đem trên mặt đất người giấy cấp dẫm cái biến.

“Đại buổi tối không ngủ được, khuya chiêmng gõ trống, quả thực nhiều dân!” Nàng xụ mặt, dưới chân động tác còn nghiền vài cái.

Dời đi chân, kia giấy tiểu nhân kiêu nhỏ tử hoàn toàn không có hình người, càng đừng nói tác loạn.

Việt Khê ngẩng đầu đánh cái ngáp, nói: “Đêm nay hẳn là không có việc gì, trở về ngủ đi.”

Một bên Hàn Húc lên tiếng, lấy ra bật lửa tới, duỗi tay đem trên mặt đất người giấy cấp thiêu.

Việt Khê hỏi: “Người làm gì?”

Hàn Húc ôn nhu cười nói: “Tục ngữ nói, lửa rừng thiêu bất tận, xuân phong thổi lại sinh. Nay đó người giấy cũng không phải là thứ tốt, bên trên khẳng định có tà ám, đem chúng nó đốt thành tro tăn ta mới yên tâm điểm.”

Việt Khê: “..... Người nhiều lo lắng, loại này giấy người, được thi pháp giả một hơi, khí không có, tự nhiên cũng liền vô dụng.”

Hàn Húc gật gật đầu, nói: “Chúng ta đây trở về ngủ đi, sư phụ.”

Mà ở Hàn Húc đem người giấy thiêu cháy kia trong nháy mắt, cùng Thẩm gia cách cây số xa một loại trong nhà đột nhiên truyền đến một tiếng thét chói tai, trường râu dê trung niên nam nhân bay nhanh ném xuống tay, chờ trên tay ngọn lửa tắt, một bàn tay đều là hồng toàn bộ, đau đến hằn dùm sức bắt đầu thối tay.

Người bên cạnh thấy như vậy một màn nhin không được ngậy ra một lúc, Bành Lập Nhân lập tức hỏi: “Hong đạo trưởng, đây là làm sao vậy?”

Hong đạo trưởng nhíu mày nói: “Xem ra là gặp đồng đạo người trong, đối phương không chỉ có hồng rồi ta thuật pháp, còn phản đem ta một quân.....”

“Xem ra là Thẩm gia người đã nhận ra cái gì..... Hong đạo trưởng, người có biết đối phương là người nào?” Bành Lập Nhân trầm khuôn mặt hỏi.

Hong đạo trưởng nói: “Này đến làm ta nhìn xem người giấy nhóm cuối cùng ký ức..... Di, như thế nào là hai đứa nhỏ?”

“Hài tử?”

“Hai cái đại khái còn không có thành niên hài tử, di.....” Hong đạo trưởng hai mắt đột nhiên tỏa sáng, như là gặp cái gì làm hắn vui mừng quá

đổi sự tình, hắc lẫm bẫm nói: “Cái kia nam hài, trên người thế nhưng có lớn như vậy công đức, này thật đúng là trời xanh không phụ người có lòng!”

Hắc ở cả nước tìm lâu như vậy, cũng không tìm được mấy cái công đức thâm hậu người, chính là vừa rồi nhìn đến cái kia nam hài, kia một thân công đức, thâm hậu đến trên người đều mang theo như ẩn như hiện kim quang.

Nếu có thể giết cái này nam hài, như vậy hắc tu vi nhất định có thể càng thêm tinh tiến.

“Đối phương ở cái kia Thẩm Niệm Y trên người không biết thả thứ gì, đại khái là phù triệu linh tinh, ta người giấy căn bản tìm không thấy đối phương. Bành tiên sinh, không biết người có hay không cái gì phương pháp, có thể đem trên người nàng phù bắt lấy tới?” Hồng đạo trưởng hỏi.

Bành Lập Nhân ánh mắt giật giật, hắc tự hỏi một chút, nói: “Ta thử xem xem.”

Hồng đạo trưởng nói một tiếng hảo, lại nói: “Người làm người cho ta chuẩn bị một ít đồ vật, tốt nhất lại ngày mai bị tề. Ngày mai chính là khó được âm ngày, muốn động thủ, đó là tốt nhất thời cơ.”

Bành phu nhân đứng ở băng quan trước, từ ái ánh mắt nhìn băng quan thi thể, nàng nhẹ giọng nói: “Duệ Chi a, người vẫn luôn thực thích Thẩm gia cái kia nha đầu, ta đây khiến cho nàng gả cho người, người hiện tại cao hứng sao?”

Băng quan nam nhân, càng nói đúng ra là thi thể, nghe vậy khoe miệng thế nhưng trều động một chút, giống như là ở mỉm cười một chút.

Thấy như vậy một màn, Bành Lập Nhân tâm bản đột nhiên rụt một chút, thật sâu hút một ngụm có chút lạnh băng không khí. Cho dù đã xem qua rất nhiều lần, hắc vẫn cứ cảm thấy thực không thích ứng.

Dem cái chết đi nhi tử thi thể đóng băng trụ, quả thực giống như là bệnh tâm thần giống nhau!

Mà càng làm cho người khó có thể tin chính là, hẳn biết rõ biết, chính mình nhi tử Bành Duệ Chi tuy rằng là đã chết, chính là hẳn lại còn sống, mà là lấy một loại khác tư thái tồn tại.

Bành Lập Nhân tuy rằng họ Bành, chính là cùng thành phố A cái này Bành gia không có gì quan hệ, hẳn là ở rể ở Bành gia tới. Mà hẳn thê tử, kia mới là Bành gia người, mà làm ở rể trượng phu, Bành lập Nhân ở Bành gia hoàn toàn là muốn xem người khác ánh mắt sinh hoạt.

*

Thẩm Niệm Y ngày hôm sau lên nhìn qua khí sắc thập phần không tồi, ít nhất tái nhợt sắc mặt hồng nhuận rất nhiều, chính là Việt Khê nhìn đến nàng, vẫn là nhú nhú mày.

“Việt tiểu thư, ta trên người có cái gì vấn đề sao?” Thẩm Niệm Y hỏi.

Việt Khê nói: “Hôm nay mặc kệ tới người nào, người đều không cần thấy.”

Rõ ràng ngày hôm qua xem Thẩm Niệm Y, trên người nàng tử khí phai nhạt rất nhiều, nhưng là hiện tại nhìn lại, trên người nàng tử khí lại trở nên càng đậm. Việt Khê nhìn ra được tới, nàng hôm nay sẽ gặp nhân họa, cũng không biết người này họa, là cái nào người.

Thẩm Niệm Y tuy rằng không rõ nguyên do, nhưng là vẫn là gật gật đầu, nói: “Ta đã biết, ta hôm nay ai đều không thấy.”

Việt Khê gật gật đầu, lại nói: “Còn có ta cho người kia trương phù, ngàn vạn không cần rút. Để ngừa ngoài ý muốn, ta hôm nay sẽ canh giữ ở bên cạnh người..... Hôm nay cũng không phải là cái ngày lành.”

Cuối cùng câu nói kia, nàng cơ hồ là lằm bằm lâu bầu, cho nên Thẩm Niệm Y hoàn toàn không có nghe rõ.

“Tiên sinh, phu nhân..... Trong hoa viên, trong hoa viên.....” Trong nhà người làm vườn thất tha thất thểu từ bên ngoài đi vào tới, trên mặt biểu tình có chút hoảng sợ, hăn kinh hoảng nói: “Trong hoa viên đột nhiên toát ra tới thật nhiều kỳ quái đồ vật! Như là, như là người chết, này đó người chết còn sẽ động.....”

Nghe vậy, Thẩm gia người biểu tình tức khắc biến đổi, bọn họ không hện mà cùng nhìn về phía Việt Khê, dò hỏi nàng ý tứ.

Việt Khê thần sắc vừa động, nàng đứng dậy, nhìn thoáng qua Thẩm Niệm Y, khẽ cau mày.

“Đó là cái gì?” Thẩm mẫu đột nhiên thất thanh kêu lên.

Việt Khê quay đầu nhìn lại, xuyên thấu qua cửa sổ sát đất hộ, thấy Thẩm gia trong hoa viên toát ra tới một cái cái hư thối người tới.

“Ta đi ra ngoài nhìn xem!” Nhanh chóng quyết định, nàng mở miệng nói, lại đối Thẩm Niệm Y nói: “Nhớ rõ ta đối với người nói qua nói, không cần thấy bất luận kẻ nào!”

Hàn Húc cũng đi theo đứng dậy, nói: “Sư phụ, ta và người cùng nhau đi.”

Việt Khê lắc đầu, nói: “Người gốc tại nơi này, giúp ta nhìn điểm Thẩm tiểu thư, ta tổng cảm thấy có việc muốn phát sinh.”

Hàn Húc khước môi cong cong, tỏ vẻ đồng ý.

Việt Khê rời đi, trong phòng trong nháy mắt liền an tĩnh xuống dưới, Hàn Húc ngón tay không chút để ý gõ chính mình đầu gối, trong mắt ý cười

biến nùng —— ngô, thế nhưng có người đối hân có điều đồ, thật đúng là thú vị a.

Một bên Thẩm Niệm Y chú ý tới hân khoe miệng biến đại độ cung, nhin không được đừng khai mắt.

Không biết vì sao, Việt tiểu thư cái này đồ đồ nhin qua ôn nhu thân thiết, chính là không biết vì sao, hân cười Thẩm Niệm Y liền cảm thấy da đầu tê dại, tổng cảm giác có loại điềm xấu dự cảm.

Gần nhất đại khái là nội tiết mất cân đối đi!

“Tiểu thư, Quách tiểu thư tới!” Trong nhà người hầu đi vào tới, phía sau đi theo Thẩm Niệm Y bạn tốt Quách Ngàn Hương.

Quách Ngàn Hương cùng Thẩm Niệm Y là khuê mật, hai người từ nhỏ học liền nhận thức, mãi cho đến hiện tại, mau hai mươi năm cảm tình, Thẩm gia hai vợ chồng, cũng đều đem uách trăm hương coi như nửa cái nữ nhi đối đãi, cho nên quách trăm hương ở Thẩm gia hoàn toàn có thể nói là có thể tự do xuất nhập.

Thấy Quách Ngàn Hương, Thẩm mẫu lập tức cao hứng kêu một tiếng: “Ngàn Hương!”

“A di, Niệm Y!

“Hôm nay mặc kệ tới người nào, người đều không cần thấy!” Không biết vì sao, Thẩm Niệm Y đột nhiên nhớ tới Việt Khê đối nàng nói chuyện qua, cho nên biểu tình có chút vi diệu.

“Niệm Y!” Quách Ngàn Hương đi tới ở Thẩm Niệm Y bên người ngồi xuống, thập phần thân thiết bộ dáng, nàng đem bao gác ở một bên, duỗi tay cầm một cái quả táo gặm một ngụm, nói: “Hôm nay không biết vì sao, bên

ngoài buồn đã chết, nếu không phải lo lắng thân thể của người, ta đều không nghĩ ra cửa.”

Nghe vậy, Thẩm Niệm Y trong lòng từng từng.

Nàng tưởng, chính mình suy nghĩ cái gì, Quách Ngàn Hương chính là nàng khuê mật, nàng như thế nào có thể không tín nhiệm nàng đâu?

“Ta biết người quan tâm ta, cảm ơn người a!” Thẩm Niệm Y trong lòng bởi vì chính mình kia trong nháy mắt do dự mà cảm thấy xin lỗi, ngữ khí tự nhiên liền mềm vài phần.

Gặm hai khẩu quả táo, Quách Ngàn Hương đứng dậy đi đổ chén nước, còn thuận tay cấp Thẩm Niệm Y cũng đổ một ly. Chỉ là chờ nàng bưng thủy đứng dậy thời điểm, lại không cẩn thận quăng ngã một chút, hai chén nước toàn bộ ngã xuống Thẩm Niệm Y trên người.

Ấm áp thủy hắt ở trên người, Thẩm Niệm Y biểu tình thay đổi mấy biến, nàng vội vàng đem trong túi hoàng phù đào ra tới, chờ nhìn đến phù triện hoàn hảo thời điểm, nàng nhịn không được nhẹ nhàng thở ra.

“Sư phụ ta xuất phẩm phù triện, không thấm nước phòng cháy phòng khuê mật, an toàn tính trăm phần trăm!” Hàn Húc ngồi ở trên sô pha, lười biếng mở miệng nói.

Thẩm Niệm Y biểu tình đổi đổi, nàng ngẩng đầu nhìn về phía Quách Ngàn Hương, ánh mắt phát trầm, trong lòng có chút nói không nên lời khổ sở, nàng nói: “Trăm hương, người.....”

Người vì cái gì muốn làm như vậy?

Nàng tưởng hỏi như vậy, lại thấy đối diện chính mình Quách Ngàn Hương trên mặt lộ ra một cái tràn ngập ác ý tươi cười, sau đó nàng liền cảm giác trước mắt tối sầm. Như là trong nháy mắt, chờ nàng lại lần nữa mở

mắt ra thời điểm, nàng phát hiện chính mình ăn mặc màu đỏ rực hỉ phục, dưới thân một diên một diên, quen thuộc cảm giác nói cho nàng, nàng đang ngồi ở một cái bên trong kiệu.

Mà cùng trước kia cảnh trong mơ bất đồng chính là, nàng hiện tại trong tay nhiều một cái đồ vật, đen nhánh nhan sắc, nhìn qua như là một cái bài vị.

Nàng cứng đờ đem bài vị lật qua tới, bên trên viết ba chữ.

“Bành Duệ Chi”!Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 68

Kèn xô na gõ cổ đánh la thanh từ bên ngoài truyền đến, mơ hồ nghe tới vốn nên là cực kỳ vui mừng, chính là dừng ở Thâm Niệm Y lỗ tai chỉ cảm thấy khiếp đến hoảng, nhiều vài phần âm trầm run rẩy cảm giác.

Như là bị năng trứ dường như, nàng bay nhanh đem trong tay bài vị ném đi ra ngoài. Kiệu hoa một điên một điên đi phía trước đi, nàng vươn tay đi đem kiệu màn kéo ra, trong nháy mắt, bên ngoài gió to cuốn tiến vào, thổi trúng nàng nhìn không được nheo lại đôi mắt. Đây trời giấy trắng bay múa, nện ở nàng trên người, nàng cúi đầu vừa thấy, này đó giấy trắng lại là màu trắng tiền giấy.

Tựa hồ là nghe được động tĩnh, đón dâu trong đội ngũ “Người” không hện mà cùng quay đầu triều nàng xem ra, bọn họ sắc mặt trắng bệch tựa giấy trắng, tròn mắt lại rất hắc, gương mặt hai sườn còn dùng màu đỏ phấn mặt lau hai luồng, nhìn qua lại quái dị lại thắm người.

“Tân nương tử, còn chưa tới địa phương, cũng không thể ra kiệu hoa!” Khóe miệng một viên đại nốt ruồi đen hỉ bà nhếch môi, lộ ra một cái tươi cười quái dị tới.

Thâm Niệm Y cả người rét run, nàng ánh mắt giật giật, thấy tất cả mọi người đang xem nàng, bọn họ ánh mắt lạnh băng mà máy móc, không hề có bất luận cái gì thuộc về người cảm xúc.

Hiện tại nên làm cái gì bây giờ?

Tâm niệm quay nhanh, Thẩm Niệm Y trong lòng có chút hoảng, hỉ bà đi tới, tròn tròn dáng người giống như là một cái viên khoai tây giống nhau, híp mắt nói: “Tân nương tử, mau ngồi xong, chúng ta liền mau tới rồi.”

Mau tới rồi?

Nghe thế câu nói, Thẩm Niệm Y rốt cuộc nhin không được, một chân liền cấp hỉ bà đạp qua đi, cả giận nói: “Đến người muội, lão nương mới không nghĩ kết hôn!”

Ai muốn cùng quý kết hôn a?

Nàng này một chân đá ra đi, có loại đá đến mỏng giấy cảm giác, giương mắt nhìn lại, kia hỉ bà nửa người đều bị nàng đá phá, lộ ra bên trong rỗng tuếch thân thể tới —— này chỉ là một cái giấy người mà thôi.

Từ kiệu hoa thượng chạy xuống tới, Thẩm Niệm Y trên tay trang sức linh linh rung động, trên người nàng xiêm y toàn bộ đều thay đổi, màu đỏ rực áo cưới là thời cổ cái loại này kiểu dáng, trên đầu còn đeo một cái mũ phượng, nàng tùy tay ném xuống đất, nguyên bản nhìn qua hoa mỹ vô cùng mũ phượng rơi trên mặt đất, người mới phát hiện kia thế nhưng cũng là giấy.

Cái này, Thẩm Niệm Y không dám làm cái gì, nàng liền sợ trên người quần áo đều là giấy, kia nếu là động tác hơi chút lớn một chút, nứt ra rồi, nàng không phải lỏa thân?

“Tân nương tử, người muốn đi đâu nhi?” Âm trầm trầm thanh âm vang lên, bốn phía “Người” toàn bộ hướng tới Thẩm Niệm Y lại đây.

Thẩm Niệm Y lui về phía sau một bước, sau đó nhin không được nói một tiếng: “Các người cắt ngay cho ta!”

Nàng tùy tiện theo một phương hướng liền phải chạy ra đi, lại bị “Người” gắt gao giữ chặt, phá nửa người hỉ bà tươi cười quý dị nhìn nàng, nói: “Tân nương tử, đừng làm giờ lành!”

Thẩm Niệm Y tưởng giãy giụa, lại cảm thấy thân mình cứng đờ, trong mắt quang mang chậm rãi biến mất, ánh mắt trở nên lỗ trống đờ đẫn lên.

Hỉ bà duỗi tay đem thân thể của mình hồ hảo, đỡ Thẩm Niệm Y từng bước một đi trở về bên trong kiệu, còn đem nàng ném xuống đất bài vị thả lại tay nàng.

Kèn xô na thanh lại lần nữa vang lên, bốn phía một mảnh trắng xoá, như là tràn ngập sương mù dày đặc, màu trắng tiền giấy đầy trời phát phối. Mà toàn bộ thế giới duy nhất tồn tại, giống như chính là nhóm người này không biết là người hay quý đồ vật, thối hôn khánh hỉ nhạc.

Không biết qua bao nhiêu thời gian, một diên một diên đi phía trước hành tẩu kiệu hoa đột nhiên dừng lại, Thẩm Niệm Y mí mắt run lên, nghe được bên ngoài truyền đến như là đá cổ kiệu thanh âm.

“Tân nương tử hạ kiệu! “Hỉ bà thanh âm vang lên, kiệu幔 từ bên ngoài bị người xốc lên, Thẩm Niệm Y ngẩng đầu lên, thấy một cái đồng dạng ăn mặc hỉ phục nam nhân đứng ở trước mặt hân.

Này nam nhân sắc mặt xanh trắng, hai mắt hẹp dài, trên mặt một mảnh âm lãnh chi sắc, nhìn qua giống như là một cái phun ra nuốt vào xà tin rắn độc, nguy hiểm mà âm trầm.

Bành Duệ Chi!

Nhìn đến người này, Thẩm Niệm Y trong lòng hiện lên như vậy một cái tên.

Đối phương duỗi tay giữ chặt tay nàng, lôi kéo nàng ra kiệu hoa, cái tay kia lạnh băng cực kỳ, giống như là một khối ở tủ lạnh đông lạnh hồi lâu cương thi thịt như vậy, lạnh băng mà cứng đờ.

Ra kiệu hoa, Thẩm Niệm Y lúc này mới thấy chính mình sở trạm địa phương, đó là một tòa thiên hương kiểu Tây tòa nhà, ngoài cửa giăng đèn kết hoa, trang trí đến thập phần vui mừng, mà cùng vui mừng màu đỏ rực tương đối, đó là một mảnh tiêu điều bốn phía, này bốn phía một người đều không có.

Bành Duệ Chi nắm Thẩm Niệm Y tay hướng trong nhà đi, Thẩm Niệm Y trừng lớn đôi mắt, chính là liên tính nàng trong lòng lại như thế nào không nghĩ đi vào, chính là thân thể thiếu căn bản không chịu khống chế, từng bước một, cứng đờ mà thông thả hướng trong biên đi đến.

“Tranh!”

Một đạo lợi vật bắn nhanh mà đến, thật sâu khám tiến trước mắt đại môn bên trong. Thẩm Niệm Y định nhãn nhìn lên, phát hiện kia lợi vật, như là một cái một khối tiền tiền xu, liên sâu như vậy thâm hoàn toàn đi vào thiết làm đại môn.

Bành duệ chi biểu tình biến đổi, cả người trở nên âm khí nặng nề, quay đầu triều phía sau nhìn lại.

Việt Khê ở đầy trời tiền giấy trung đập bộ mà đến, cả người đằng đằng sát khí, sợ tới mức những cái đó giấy đón đầu người oạch một tiếng biến thành giấy, bị nàng một chân đập lên dưới chân, mũi chân còn nghiền hai hạ.

Thẩm Niệm Y dư quang thấy nàng, cả người cao hứng đến sắp khóc ra tới.

Này hơn một trăm vạn bao lì xì tiền, không bạch cấp, nhìn, nàng nữ anh hùng không phải đập đầy trời tiền giấy tới cứu nàng sao?

Sau đó, Thẩm Niệm Y liền nghe thấy Việt Khê mặt vô biểu tình hỏi: “Các người đem ta đồ đệ lộng đi đâu vậy?”

Thẩm Niệm Y: “.....”

Nguyên lai không phải vì chính mình mà đến sao? Ta cho tiền!

“Người là người nào?” Bành Duệ Chi ánh mắt cảnh giác nhìn trước mắt tiểu cô nương, xanh trắng sắc mặt trở nên càng thêm khó coi, có thể hoàn toàn nhìn ra hẳn không phải người sống.

Hắn không thể không thừa nhận, đang xem thấy trước mắt cái này tiểu cô nương thời điểm, hẳn cả người thể nhưng cảm giác có một loại sợ hãi cảm, đó là một loại bản năng sợ hãi, làm hắn cơ hồ không thở nổi, tuy rằng hắn đã chết, đã sớm sẽ không thở dốc.

Việt Khê ánh mắt lạnh lùng nhìn hắn một cái, trên tay hai cái tiền xu hóa thành lưỡng đạo lưu quang hướng tới Bành Duệ Chi vọt tới, trực tiếp đánh vào trên vai hắn.

Bành Duệ Chi chỉ cảm thấy bả vai chỗ truyền đến một trận nóng rực đau đớn, toàn bộ hồn thể suýt nữa nháy mắt liền tán loạn đi. Biết gặp cao nhân, hắn không cam lòng nhìn Thẩm Niệm Y liếc mắt một cái, chút nào không dám ở lâu, xoay người cả người liền biến mất ở các nàng trước mặt.

Thẩm Niệm Y cứng đờ thân thể mềm nhũn, nàng đặt mông ngồi dưới đất, cảm kích nhìn Việt Khê, nói: “Việt tiểu thư, ít nhiều người đã đến rồi.....”

Việt Khê đi tới, ở bên người nàng ngồi xổm xuống, nói: “Người đi về trước, lại không quay về, thân thể của người liền lạnh!”

“Ai?” Thẩm Niệm Y vẻ mặt mờ mịt, cái này, nàng muốn như thế nào trở về?

Việt Khê đuổi tay ở nàng ấn đường một chút, Thẩm Niệm Y chậm rãi nhắm mắt lại, hồn thể liền biến mất ở tại chỗ.

Đứng dậy, Việt Khê lẩm bẩm nói: “Tưởng kết âm hôn, như thế nào đem Hàn Húc cũng chop tới? Tổng không thể coi trọng Hàn Húc đi?”

Nàng đuổi chân trên mặt đất dậm một chút, trước mắt thế giới lập tức phát ra một tiếng pha lê vỡ vụn thanh âm, vô số mảnh nhỏ rào rạt rơi xuống, lại lần nữa hiện ra ở Việt Khê trước mắt, vẫn cứ là kia tòa kiêu Tây tòa nhà lớn. Chính là cùng vừa rồi chứng kiến lại có chút bất đồng, trước mắt, là hiện thực.

*

Từ trong bóng đêm mở mắt ra, Hàn Húc phát hiện chính mình nằm ở một cái băng quan, hàn khí hướng trong thân thể hấn dũng đi, đóng băng hấn khắp người, có màu vàng phù triện dán ở bên trên, trói buộc hấn hành động.

Từ băng quan ngồi dậy tới, hấn xoay người xuống đất, băng quan thượng hoàng phù từ từ rơi trên mặt đất, hiệu lực hoàn toàn biến mất.

Ở bên cạnh, còn có một cái băng quan, bên trong phóng một khối thi thể, thi thể trên người tất cả đều là bạch sương, cũng không biết bị đóng băng nhiều ít thiên. Hàn Húc thực hảo tâm vung tay lên, kia cổ thi thể lập tức liền biến thành một đồng bụi đất.

Nếu đã chết, trần về trần, thổ về thổ, không phải thực hảo sao?

Chậm rì rì ở trong phòng nhìn nhìn, hấn phát hiện, nơi này đại khái là một cái tầng hầm ngầm, trên đầu đèn chân không quang mang rất sáng,

đem phía dưới chiếu đến một mảnh sáng choang.

Đại môn bị người mở ra, một cái râu dê đạo sĩ đi vào tới, chờ thấy đứng ở kia Hàn Húc, biểu tình sửng sốt, chợt nhìn hắc ánh mắt, liền mang theo vài phần tham lam.

“Là người đem ta đưa tới này tới?” Hàn Húc hỏi.

Hồng đạo trưởng nhìn thoáng qua rơi trên mặt đất hoàng phù, nói: “Xem ra người nhưng thật ra có điểm bản lĩnh, còn có thể tránh thoát ta pháp thuật.”

Hàn Húc cười khê, nói: “Này thiên hạ có thể vây khốn ta đồ vật, trước nay liền không có.”

Hồng đạo trưởng lại không để bụng, chỉ cảm thấy đây là tiểu hài tử niên thiếu khinh cuồng, một chút tiểu bản lĩnh, liền không biết trời cao đất rộng, cho rằng chính mình là thế giới mà đệ nhất lợi hại.

“Đại công đức giả, người đời trước khẳng định làm rất nhiều chuyện tốt.....” Hồng đạo trưởng hưng phấn nhìn hắc, nói: “Người người như vậy máu tươi, kia đối ta tu vi nhất định rất có trợ giúp!”

Hàn Húc dựa vào băng quan, nói: “Người biết, ta và các người loại này xuống nước mương con rệp có cái gì khác nhau sao?”

Hồng đạo trưởng sửng sốt.

Hàn Húc mỉm cười nói: “Đó chính là, liền tính là thiên lôi đánh xuống, kia lôi, cũng lạc không đến ta trên người.”

Hắc tiếng nói vừa dứt, Hồng đạo trưởng còn không có phản ứng lại đây, liền nghe thấy đỉnh đầu truyền đến một thân sấm sét thanh, một đạo màu tím điện mang trực tiếp đổ ập xuống hướng tới hắc rơi xuống.

Không ngừng là một chỗ, toàn bộ tầng hầm ngầm đều bị lôi điện cấp bao trùm, điện mang điên cuồng từ bầu trời rơi xuống, thập phần dày đặc, rơi trên mặt đất, bóng loáng sàn nhà lập tức bị oanh ra một cái động tới.

Trong chớp mắt, toàn bộ tầng hầm ngầm chính là một mảnh hỗn độn, vỡ nát.

Hàn Húc từ lôi điện bên trong xuyên qua, chính là này đó điện xà như là dài quá đôi mắt liếc mắt một cái, rõ ràng hắc liên đứng ở này trong phòng, chính là chính là không hướng hắc trên đầu lạc, chính là mắt thấy muốn dừng ở hắc trên người, đều phải trực tiếp quải cái cong, nện ở địa phương khác đi.

Hồng đạo trưởng đột nhiên không kịp phòng ngừa dưới bị bổ vừa vặn, hai phiết râu dê đều nổ tung tới, hắc vôi vàng triều bên cạnh trốn đi, chính là này trong phòng tất cả đều là lôi điện, căn bản là tránh cũng không thể tránh.

Lôi điện bản thân liền khắc thiên hạ sở hữu tà uế, hồng đạo trưởng bản thân liền không phải đứng đắn thiên sư, tím sét đánh xuống dưới, cả người cảm giác đều mau bị oanh thành than cốc.

Một bóng người vôi vàng vọt vào tới, chờ thấy này tầng hầm ngầm cảnh tượng, lập tức chính là sửng sốt.

“Đây là làm sao vậy?”

Hàn Húc quay đầu tới, trên mặt lộ ra nghĩ mà sợ biểu tình tới, mở miệng nói: “Sư phụ, người rút cuộc tới, ta thiếu chút nữa bị hù chết.”

Một bên trên mặt đất run rẩy hồng đạo trưởng: “.....”

Thần tm bị hù chết, lão tử mới bị người hù chết!Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẢI CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 69

Thẩm gia ở thành phố A là không có gì căn cơ, Thẩm phụ cùng Thẩm mẫu hai người từ một nghèo hai trắng dốc sức làm đến bây giờ, tuy rằng tích cóp hạ một bút không nhỏ gia nghiệp, nhưng là so với sừng sững ở thành phố A nhiều năm Bành gia, căn cơ kém không phải nhỏ tí tẹo, bất quá này cũng không đại biểu Thẩm gia liên sợ Bành gia.

Bành gia cũng dám đối chính mình nữ nhi xuống tay, Thẩm phụ đó là một đỉnh điểm cũng không khách khí, mang theo một đám người trực tiếp đánh tới Bành gia tòa nhà. Đối với tình huống như vậy, Bành gia người vừa mới bắt đầu vẫn là thập phần phần nộ, chính là chờ đi theo Thẩm phụ vọt vào Bành lập phu thê hai người phòng ở ngầm tầng hầm ngầm lúc sau, nhìn bên trong hiểm lạ cổ quái đồ vật, còn có một cái bị phách đến cả người cháy đen đạo sĩ, bọn họ cũng không biết nên nói cái gì.

“..... Còn tưởng rằng người các người Bành gia là cái gì thứ tốt, ta phi, phía dưới còn không biết như vậy dơ bẩn. Ta nói cho các người, chuyện này, chúng ta Thẩm gia cùng các người Bành gia không chơi!” Thẩm phụ nhẹ nhàng phỉ nhổ, bọn họ Thẩm gia tuy rằng căn cơ không thâm, nhưng là thật sự chọc nóng nảy hấn, cũng có thể đem Bành gia bái tiếp theo tầng da tới.

Thẩm gia người oanh oanh liệt liệt tới, lại oanh oanh liệt liệt rời đi, động tĩnh nháo đến cũng không phải là một đỉnh nửa điểm. Bành gia vốn là

ở tại người giàu có khu, hiện giờ chọc đến không ít người bên ngoài tìm hiểu vây xem, quả thực là ném chết người.

Mà Thẩm Niệm Y, ở khi cách không đến nửa tháng, lại một lần vào bệnh viện, hơn nữa vẫn luôn hôn mê bất tỉnh. Bác sĩ cẩn thận kiểm tra rồi thân thể của nàng, không khỏi có chút kinh ngạc.

“Thật là kỳ quái, Thẩm tiểu thư trên người đích xác không có bất luận vấn đề gì..... Nghe nói nàng trước đó không lâu ra tới tai nạn xe cộ, chẳng lẽ là vụ tai nạn xe cộ kia lưu lại di chứng? Chính là hôn mê bất tỉnh, kia hẳn là áp bách não nội hệ thần kinh, nhưng là từ chụp phim tử đi lên xem, nàng đại não cũng là một mảnh bình thường a, vì cái gì sẽ hôn mê bất tỉnh đâu?” Tuổi trẻ lại có khả năng bác sĩ tỏ vẻ thập phần khó hiểu.

Thẩm mẫu ngồi ở một bên, trên mặt mang theo buồn rầu, nàng trong lòng rất rõ ràng Thẩm Niệm Y đây là có chuyện gì, này lại không phải sinh bệnh, mà là đụng phải tà, các người bác sĩ kiểm tra lại có thể kiểm tra ra thứ gì tới đâu?

Phòng bệnh đại môn bị người đẩy ra, Thẩm phụ mang theo Việt Khê cùng Hàn Húc tiến vào, nhìn thoáng qua nhắm mắt lại Thẩm Niệm Y, hỏi: “Niệm Y thế nào?”

Nghe vậy, Thẩm mẫu hốc mắt lập tức liền đỏ, nói: “Vẫn luôn hôn mê bất tỉnh, bác sĩ cũng tra cũng không được gì..... Việt tiểu thư, Niệm Y bộ dáng này, là làm sao vậy?”

Thẩm Niệm Y nằm ở trên giường bệnh, tuyết trắng chăn sẵn đến nàng mặt không có chút máu, ngay cả hô hấp cũng nhược đến cơ hồ không cảm giác được, phảng phất ngay sau đó sẽ chết rớt giống nhau. Mới vừa đem nàng đưa tới thời điểm, bác sĩ nhóm nhìn nàng tình huống này cũng là hoảng sợ, chính là một phen kiểm tra làm xuống dưới, đến ra tới kết luận

lại là thân thể tuy rằng thực suy yếu, nhưng là tuyệt đối không có gì ốm đau.

Việt Khê đi tới, nhìn kỹ quá Thấm Niệm Y tình huống, sau đó thở dài nhẹ nhõm một hơi, nói: “Không có việc gì, bất quá là âm khí quá nặng, hồn phách rời khỏi người lâu lắm, thân thể cùng hồn phách xuất hiện vấn đề, sinh ra vài phần không phối hợp, ta chờ hạ cho nàng một lá bùa ăn thì tốt rồi.”

Nói, nàng duỗi tay ở Thấm Niệm Y trên người điểm vài cái, xem như củng cố nàng hồn phách.

Một bên bác sĩ mờ mịt nhìn này hết thấy, đều thấy Việt Khê thiêu một lá bùa ở trong nước, bẻ ra Thấm Niệm Y miệng liền phải uy nàng uống xong, lập tức liền không đứng được, vội vàng duỗi tay bắt lấy Việt Khê tay.

“Người đây là đang làm gì?” Bác sĩ nhìn thoáng qua kia đen như mực thủy, thiêu hủy lá bùa chỉ còn lại có tối đen như mực tro tàn, hiện giờ cùng thủy giáo ở bên nhau, nhìn qua thật sự không giống như là đứng đắn sạch sẽ đồ vật.

“Thấm tiên sinh, Thấm phu nhân!” Bác sĩ nhìn về phía Thấm gia vợ chồng, lời nói dịu dàng khuyên bảo nói: “Ta biết hiện tại dân gian có rất nhiều phương thuốc cổ truyền, nhưng là nước bùa gì đó, sớm tại rất nhiều năm trước liền chứng minh rồi là phong kiến mê tín, đối người thân thể không có bất luận cái gì chỗ tốt. Muốn chữa bệnh, vẫn là đến xem bác sĩ, nỗ lực uống thuốc, nào có bệnh gì là ăn nước bùa có thể ăn được a!”

Nghe vậy, Việt Khê vẻ mặt nghiêm túc gật đầu, nói: “Bác sĩ nói đúng, nước bùa là không thể chữa bệnh. Tục ngữ nói, thuật nghiệp có chuyên tấn công, sinh bệnh ác, đích xác đến xem bác sĩ, nghe bác sĩ nói.”

Hàn Húc nghe được nhin không được cười, có đôi khi hân nhin không được cảm thấy, chính mình vị này sư phụ thật đúng là có chút đáng yêu.

Bác sĩ quay đầu tới, vô ngữ nhìn trên tay nàng kia ly nước bùa. Giống như ở chất vấn, người ngoài miệng nói nước bùa không thể chữa bệnh, vậy người trong tay cầm chính là gì?

Việt Khê nói: “Nước bùa tuy rằng không thể chữa bệnh, nhưng là có thể trừ tà a. Thẩm tiểu thư thân thể, các người hẳn là đã kiểm tra qua, có phải hay không cái gì tật xấu cũng chưa kiểm tra ra tới? Đó là bởi vì nàng không phải sinh bệnh, mà là bị quỷ ám!”

Bác sĩ vẻ mặt ta nhìn người thối biểu tình, dù sao là không tin.

Việt Khê: “.....”

Nàng cũng không nói nhiều, trực tiếp bẻ ra Thẩm Niệm Y miệng, sạch sẽ lưu loát đem một ly nước bùa cho nàng đổ đi vào.

Nàng này động tác cực nhanh, bác sĩ căn bản không phản ứng lại đây, chờ nàng đem nước bùa rót xong, lúc này mới trừng lớn đôi mắt, chỉ vào nàng giận dữ nói: “Người như thế nào có thể như vậy xằng bậy đâu? Nước bùa có thể có ích lợi gì a? Đừng đem nhân gia thân thể cấp ăn hồng rồi!”

Hắn mới nói như vậy một câu, liền nghe thấy bên kia Thẩm mẫu thập phần kinh hỉ nói: “Niệm Y, người tỉnh? Còn có hay không nơi nào không thoải mái?”

Bác sĩ: “.....”

Ta sát, vả mặt tới đột nhiên không kịp phòng ngừa!

Thẩm Niệm Y từ trong lúc hôn mê từ từ chuyển tỉnh lại, nàng ánh mắt giật giật, chờ thấy một bên Thẩm mẫu, mới mở miệng nói: “Mẹ, ta đây là.....”

Thẩm mẫu đỡ nàng ngồi dậy, nói: “Người đã quên, hôm nay Quách Ngàn Hương đến nhà ta tới, nàng đối với người rải thứ gì, người liền trực tiếp ngắt đi rồi. Việt tiểu thư nói, người hồn phách bị người lôi đi, nếu không phải Việt tiểu thư đúng lúc đem người hồn phách đưa về tới, người đã sớm mất mạng.”

Kính nàng như vậy vừa nói, Thẩm Niệm Y mới vừa rồi nhớ tới ngắt đi chuyện đó tới, nàng biến sắc, hỏi: “Việt tiểu thư, cái kia Bành Duệ Chi.....”

“Yên tâm đi, người nọ không bao giờ có thể tới quấy rầy người. Hắn đã sớm chết đi lâu ngày, bốn hắn là bị câu hồn giả đem hồn phách câu đi, chính là lại bằng vào ngoại lực ngành muốn lưu tại dương gian, còn làm ra bức nhân âm hồn sự tình tới. Ta đã làm đầu trâu mặt ngựa đem hồn phách của hắn cấp mang đi, chờ tới rồi địa phủ, hắn là muốn chịu lột da hủy đi cốt trùng phạt!” Việt Khê giải thích nói, bắt người tiền tài, cho người ta tiêu tai, nàng làm việc tuyệt đối thực vững chắc.

Thẩm Niệm Y thật dài nhẹ nhàng thở ra, nói: “Vậy là tốt rồi.....”

Một bên bác sĩ nghe bọn họ nói chuyện, vẻ mặt mờ mịt cùng mộng bức.

Thẩm mẫu đổ một chén nước cấp Thẩm Niệm Y, chính là nàng một tiếp nhận ly nước, lại cảm giác ngón tay một trận cứng đờ vô lực, một chén nước toàn bộ chiếu vào chân thượng.

“Việt tiểu thư.....” Thẩm Niệm Y đồng tử co rút lại, nàng giật giật thân mình, cảm giác một chút thân thể của mình, mới phát hiện chính mình thể nhưng có một loại khó có thể khống chế thân thể cảm giác, thân thể thập phần cứng đờ vô lực.

“Người đừng lo lắng, này chỉ là thất hồn di chứng, người sẽ cảm giác khó có thể khống chế thân thể của mình. Kế tiếp nhiều phơi phơi nắng, hảo

hảo nghỉ ngơi, thực mau liền sẽ khôi phục bình thường.” Việt Khê giải thích nói.

Thẩm Niệm Y lúc này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, nàng còn trẻ, còn không nghĩ như vậy tiểu liền nằm ở trên giường khó có thể nhúc nhích.

Bác sĩ nghe bọn họ nói chuyện, biểu tình kỳ quái về tới chính mình văn phòng, một bên di động vang lên, hắn đem điện thoại tiếp lên, bên trong truyền đến chính mình lão bà thanh âm.

“Khương Xuyên!”

Nghe được thanh âm này, Khương Xuyên ánh mắt tức khắc liền mềm xuống dưới, kêu một tiếng: “Lão bà ~”

Liễu Doanh ở kia béo cười nói: “Ta hiện tại đã tan tầm, đang định đi siêu thị mua đồ ăn, người buổi tối muốn ăn cái gì?”

“Chỉ cần người làm, ta đều thích.....” Khương Xuyên đi đến bên cửa sổ, duỗi tay đem cửa sổ mở ra lớn hơn nữa chút.

Liễu Doanh lên tiếng, trong điện thoại đột nhiên nghe được nàng thập phần kinh hỉ nói: “Oa, có quả đào a..... Bất quá ta không thích nước ăn mật đường, ta thích ăn dâu tây a.”

Khương Xuyên há miệng thở dốc, đem trong miệng câu kia “Người trước kia không phải thích nhất nước ăn mật đào, chán ghét dâu tây” nói cấp nuốt vào trong bụng.

Hắn thần sắc phức tạp, thấp giọng nói: “Kia lần sau, chúng ta làm tiểu thúc ở vườn trái cây nhiều loại chút đại giòn đào, chờ tới rồi mùa, người liền có đếm không hết đại giòn đào ăn.”

Liễu Doanh gật gật đầu, nàng đi đến tủ kính khâu, nhìn bên trong thanh lệ vô song một khuôn mặt, đột nhiên nói: “Khương Xuyên, ta thực thích, thực thích người a, người thích ta sao?”

Khương Xuyên há miệng thở dốc, nói: “..... Ta bên này có người bệnh lại đây, Doanh Doanh, ta trước đem điện thoại treo.”

Nghe di động đô đô đô thanh âm, Liễu Doanh lẩm bẩm nói: “Gương mặt này cũng thật đẹp.”

Đặc biệt là gương mặt này như vậy làm Khương Xuyên thích, trong lòng không biết vì cái gì đột nhiên liền cảm thấy có chút hâm mộ!

*

Thẩm gia sự tình xem như giải quyết, Việt Khê cùng Hàn Húc cũng không ở bệnh viện ở lâu, ở Thẩm gia nơi đó được một cái đại hồng bao, hai người liền vui rạo rức đi trở về, đương nhiên, vui rạo rức người là Việt Khê.

“Nhạ, ta tám phần, người hai thành, vừa vặn tốt!” Việt Khê đúng lý hợp tình như vậy không công bằng phân phối.

Hàn Húc đôi mắt cong một chút, nói: “Sư phụ, ta mới hai thành, có thể hay không quá ít?”

Việt Khê có chút khí nhược, nhưng là thực mau lại có năm chắc lên, nói: “Người cái gì cũng chưa giúp được ta, còn bị địch nhân cấp bắt đi, nếu không phải người vận khí tốt, công đức trọng, đều bị lôi cấp đánh chết! Xuất lực nhiều người là ta, ta khẳng định muốn bắt đầu to.”

Hàn Húc khẽ gật đầu, cười nói: “Sư phụ người nói đúng.”

Hắn tốt như vậy nói chuyện, Việt Khê nhưng thật ra cảm thấy ngượng ngùng, tuy nói làm sư phụ, nàng là có quyền lợi đem đồ đệ tiền toàn bộ thu

quát, chính là nàng tự nhận là chính mình là cái thực khai sáng hào phóng sư phụ.

“..... Được rồi, chia đôi, chúng ta một người một nửa!” Đi rồi trong chốc lát, nàng lại lẩm bẩm nói.

Hai người trở về muốn tiếp nhận một tòa đại kiều, trên cầu hai sườn có cao cao thiết giá, phía dưới lui tới chiếc xe như nước chảy. Hai người đi đến một nửa, liền thấy có mấy người vây quanh ở kiều trung gian, mà có một cái tiểu cô nương đang ở kiều giá thượng leo lên.

“A, tiểu cô nương, bên trên nguy hiểm, mau xuống dưới a!”

“Ồ nháo, này bên trên cũng là tùy tiện có thể bò sao?”

Phía dưới người qua đường xem đến sốt ruột đã chết, lớn tiếng tại hạ biên hô.

Kia tiểu cô nương bò đến thiết giá trung gian, ngồi ở bên trên đột nhiên gào khóc lên, một bên khóc một bên tê tâm liệt phế ở kia kêu.

“Hắn vì cái gì muốn cùng ta chia tay a?”

“Ta như vậy yêu hắn, hắn là ta toàn thế giới, hắn vì cái gì muốn vứt bỏ ta a?”Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 70

Kia cô nương đáng người nhỏ xinh, nhìn qua tuổi cũng không lớn, nàng đại khái là uống say, khóc đến một phen nước mũi một phen nước mắt, nhưng thương tâm, ngồi ở cao giá thượng thân thể lắc qua lắc lại, xem đến phía dưới người đều nhìn không được vì nàng nhéo một phen mồ hôi lạnh, liền sợ nàng một cái không cẩn thận té xuống.

Phía dưới tụ tập người càng ngày càng nhiều, kia nữ hài ngồi ở bên trên một bên khóc một bên nói, nhưng thật ra làm đại gia đem sự tình nghe xong cái rõ ràng.

Bất quá chính là những cái đó cả trai lẫn gái chi gian tình tình ái ái, cái này tiểu cô nương có cái bạn trai, chính là ở hôm nay đối phương cùng nàng chia tay. Kia nam hài đảo cũng là cái trắng ra, hoặc là nói là thiếu căn gân, nói không phải cái gì hàm súc chúng ta không thích hợp, mà là trực tiếp nói, hẳn thích thượng khác nữ hài, mà cái kia khác nữ hài, vẫn là bọn họ trường học hoa hậu giảng đường.

“Ta nơi nào so ra kém cái kia hoa hậu giảng đường? Ta đối hẳn tốt như vậy, hẳn nói qua chúng ta hai cái sẽ ở bên nhau cả đời. Chúng ta cả đời, chẳng lẽ liền như vậy đoạn sao?”

Nói đến thương tâm chỗ, nàng nhìn không được gào khóc lên, cái loại này từ đáy lòng toát ra tới khổ sở, liên quan phía dưới nhân tâm đều có chút không dễ chịu.

“Ai, tiểu cô nương, trên đời này ba chân con ếch không hảo tìm, nhưng là hai chân nam nhân khắp nơi đều có, người hà tất vì một cái nam nhân thúì liền như vậy muốn chết muốn sống a?”

“Đúng vậy, mau xuống dưới đi, mặt trên nguy hiểm a!”

“Người vớt bỏ này căn cổ đại, nói không chừng quay đầu liền phát hiện một mảnh rừng rậm, đừng nghĩ không khai a.....”

Phía dưới sôi nổi khuyên nhủ, nhìn trên đỉnh đầu kia theo gió lung lay thân thể, kia kêu một cái kinh hồn táng đảm a.

Nữ hài lau một phen nước mắt, cúi đầu hướng phía dưới nhìn lại, đột nhiên chỉ vào trong đám người một người nói: “Người..... Ngô, không đúng, người không hoa hậu giảng đường đẹp, liền bởi vì nàng lớn lên so với ta xinh đẹp sao? Chính là, hắn nói qua, liền thích ta cái dạng này a.”

Nhìn dáng vẻ, nàng là đem phía dưới người nọ xem thành chính mình tình địch.

Bị chỉ vào Việt Khê vẻ mặt mờ mịt, bất quá nàng vẫn là có chút không cao hứng nói: “Không có khả năng, dưới bầu trời này sẽ không có so với ta còn xinh đẹp người, cái kia hoa hậu giảng đường khẳng định không ta đẹp, chúng ta hai như thế nào sẽ giống nhau?”

Nữ hài lại là hoàn toàn không nghe nàng lời nói, khóc sụt sùi nói: “Hắn là ta toàn bộ a, hắn vì cái gì muốn như vậy đối ta? Vì cái gì muốn cùng ta chia tay?”

Nghe vậy, Việt Khê lập tức ánh mắt đáng thương nhìn về phía nàng, nói: “Nguyên lai hắn là người toàn bộ a, vậy người thật là đủ đáng thương.”

Nữ hài cúi đầu tới, không rõ nguyên do nhìn nàng.

Việt Khê đỉnh đỉnh thân mình, thập phần tự hào nói: “Ta và người nhưng không giống nhau, người chỉ có hần một cái, ta lại có rất nhiều bạn tốt, còn có rất nhiều thân nhân, tất cả mọi người đều đối ta thực hảo.”

Nữ hài cổ cổ mặt, có chút không phục nói: “Ta cũng muốn rất nhiều bằng hữu a, ta còn có yêu nhất ta ba ba mẹ mẹ!”

“Người có ba ba mẹ mẹ a, ta đây không người hảo, ta không có cha mẹ!” Việt Khê ngữ khí bình tĩnh, lại có chút khó hiểu hỏi: “Nếu người thế giới có nhiều như vậy người yêu thương người, vậy người vì sao còn nói kia nam hài là người toàn bộ a? Nói cái gì người là của ta toàn bộ, người này quả thực chính là ở gạt người a. Người thế giới, rõ ràng không chỉ có như thế.”

Nữ hài có chút mộng, uống nhiều quá rượu mà có chút hôn mê đầu thế nhưng cảm thấy thập phần có đạo lý, nàng dùng sức gật gật đầu, nói: “Kia thực xin lỗi a, ta không nên lừa các người.”

Nàng hỗn độn một mảnh trong đầu hiện lên phụ mẫu của chính mình thân nhân, cuối cùng mới là cái kia nam hài mặt, đột nhiên liền cảm thấy, không có như vậy thương tâm —— đúng vậy, nàng còn có cha mẹ, mẹ mẹ còn nói hôm nay trở về phải cho nàng làm nàng yêu nhất ăn cánh gà chiên Coca.

Nữ hài lung lay đứng dậy, mọi người một lòng nhắc tới cổ họng, thấy nàng thân thể ở bên trên lay động, giống như là dầm dây thép giống nhau, người xem trong lòng cũng là căng thẳng, nhìn không được vì nàng lo lắng lên.

Một trận gió thổi qua, nữ hài dưới chân đột nhiên vừa trượt, cả người hướng tới phía dưới ngã quy đi xuống.

“A!”

Vô số thanh ngăn ngủi khẩn trương tiếng kêu, Việt Khê tay mắt lanh lẹ, trực tiếp vươn tay đi, chuẩn xác bắt được nữ hài tay.

“Răng rắc!”

Không rõ ràng một tiếng vai khớp xương trật khớp thanh âm vang lên, Việt Khê khẽ nhíu mày, những người khác cũng phản ứng lại đây, vội vàng giúp đỡ nàng cùng nhau đem người cấp cứu trở về.

Nữ hài ngồi dưới đất, trên người ra một tầng mồ hôi lạnh, trải qua như vậy một dọa, rượu cũng tỉnh, chỉ cảm thấy ngĩ mà sợ.

Nhớ tới cái gì, nàng vội vàng ngẩng đầu lên, muốn đi tìm kiếm cái kia vừa rồi cứu chính mình người, chính là phóng nhãn nhìn lại, lại rút cuộc tìm không thấy cái kia thân ảnh.

Đã đi xa Việt Khê giật giật cánh tay, một bên Hàn Húc kéo qua tay nàng, động tác sạch sẽ lưu loát uốn éo, đem nàng trật khớp tay khép lại, thanh âm có chút lãnh đạm nói: “Đối phương muốn đi chết, kia cũng là nàng lựa chọn, liền tính ném mệnh, cũng là xứng đáng, sư phụ người hà tất muốn đi cứu nàng? Còn vì như vậy một người, bị thương chính mình tay, căn bản không đáng.”

Việt Khê xấu hổ kéo kéo môi, lẩm bẩm nói: “Ta không tưởng cứu nàng, chính là thấy nàng từ bên trên nện xuống tới, theo bản năng liền đuổi tay vớt một phen…… Lão sư không phải nói, trời cao trụ vật, đó là không tốt sao……”

Dư lại nói ở Hàn Húc càng đối càng lạnh mệnh trong ánh mắt biến mất không tiếng động, Việt Khê trong lòng một bên nói thầm chính mình làm sư phụ, làm gì còn sợ chính mình đồ đệ, ngoài miệng lại nói: “Hảo, người đừng nóng giận, lần này không phải ngoài ý muốn sao?”

Hàn Húc thở dài, nói: “Sư phụ, người tâm địa quá mềm, người người như vậy, thực dễ dàng bị người khi dễ.”

Việt Khê cười, nói: “Lòng ta không mềm..... Những người khác sinh tử cùng ta cũng không có gì quan hệ, vừa rồi thật là nhanh tay.”

Hàn Húc không nói chuyện, lẳng lặng đi phía trước đi.

Việt Khê đi theo hắn phía sau, liên thanh hỏi: “Người còn ở sinh khí a? A, ta đột nhiên cảm thấy chân hảo mềm a, không nghĩ đi rồi..... Hàn Húc, người bồi ta được không a?”

Hàn Húc dừng lại chân, quay đầu nhìn lại, liền thấy Việt Khê nhấp môi đối với hắn cười.

“Đi lên đi!” Bất đắc dĩ cười, Hàn Húc ở nàng trước người ngồi xổm xuống thân mình tới.

Việt Khê cười nhào vào hắn trên lưng, cười nói: “Ta liền biết, người mềm lòng.”

Hàn Húc chọn một chút môi, hắn mềm lòng, cũng không phải là ai đều có thể được đến.

“Hàn Húc, người bả vai thật khoan..... Ba ba bả vai, có phải hay không chính là như vậy cảm giác a?”

“.....”

“Phốc, người lại sinh khí a?”

“.....”

*

Bành Duệ Chi tuy rằng bị Việt Khê đưa đến địa phủ đi, chính là Thấm gia cùng Bành gia sự tình lại còn không có kết thúc. Thấm gia cũng không phải dễ khi dễ, đem Bành gia làm những chuyện như vậy nháo đến ồn ào huyền náo, toàn bộ thành phố A người đều đã biết, Bành phu nhân thế nhưng tưởng cấp chính mình chết đi nhi tử kết môn âm thân, hơn nữa người muốn tìm vẫn là Thấm gia con gái duy nhất.

Lần này, toàn bộ thành phố A đều náo nhiệt, rất nhiều người đều ở thảo luận tin tức này. Âm thầm nói một tiếng, xã hội thượng lưu thật đúng là sẽ chơi a. Mà ở nửa tháng lúc sau, Việt Khê ở tin tức thượng lại thấy Bành gia tin tức.

Tin tức thượng nói, Bành phu nhân bởi vì tam tử qua đời, thương tâm quá độ, ngay cả người đều có chút điên cuồng, Bành tiên sinh bất đắc dĩ, chỉ phải đem nàng đưa đi thành phố A tốt nhất bệnh viện tâm thần đi chữa bệnh.

Bành phu nhân làm Bành gia con gái duy nhất, nàng sau khi chết, Bành gia hết thấy tự nhiên mà vậy liền dừng ở trạng thái của nàng Bành Lập Nhân trong tay. Bành Lập Nhân tốc độ thực mau đem Bành gia công ty nhận được trong tay, ở hẩn xử lý hạ, Bành gia công ty tuy rằng giá cổ phiếu có điều hạ ngã, nhưng là lại rất mau lại ổn định.

Này sấm rền gió cuốn thủ đoạn, xem đến thành phố A rất nhiều người trong lòng âm thầm lú lười.

Này Bành Lập Nhân thật đúng là hảo thủ đoạn, liền như vậy đem đứng đắn Bành người nhà đưa vào bệnh viện tâm thần, chính mình một cái ở rể con rể, ngược lại thành Bành thị tổng tài. Đại gia trong lòng minh bạch, kia Bành phu nhân, rốt cuộc có hay không bệnh tâm thần, còn khó mà nói. Nhưng là có một chút bọn họ lại rất rõ ràng, cái này Bành gia tuy rằng còn họ Bành, nhưng là cũng đã không phải nguyên lai Bành gia.

Tốt xấu cũng là vài thập niên phu thê, liền như vậy đem thê tử đưa vào bệnh viện tâm thần, này thủ đoạn, là thật sự tàn nhẫn a!

Mà lúc này, bị đầu trâu mặt ngựa kéo vào địa phủ Bành Duệ Chi từ hỗn độn trung tâm tảo lại, một trường đầu trâu để sát vào hãn trước mặt, thật lớn ngưu đôi mắt gắt gao nhìn chăm chăm hãn.

Bành Duệ Chi đồng tử đột nhiên co rút.

Đầu trâu ngẩng đầu lên, trong tay phùng một quyển sách nhỏ, mở miệng nói: “Bành Duệ Chi, thành phố A người, chết ở 2018 năm tháng năm mười tám hào, hưởng thọ 28 tuổi..... Sinh thời làm nhiều việc ác, ý mạnh hiếp yếu, thậm chí hại nhân tính mệnh, vào địa ngục, nên chịu lột da rút gân chi khổ!”

Nghe vậy, Bành Duệ Chi biểu tình biến đổi, hãn lớn tiếng nói: “Lột da rút gân..... Ta không cần, Hồng đạo trưởng đâu, Hồng đạo trưởng đâu?”

Hãn đứng dậy, xoay người liền phải chạy.

Mã diện hắc hắc cười một tiếng, trong tay đen nhánh xiềng xích đi phía trước vung, trực tiếp trói chặt Bành Duệ Chi eo, rồi sau đó đem nhân sinh kéo trở về.

“Lột da rút gân, đi thôi!”

Đầu trâu mặt ngựa mang theo hồn phách của hãn hướng trong đi, đầu trâu sờ sờ chính mình mũi to, rầm rì nói: “Mã diện a, hôm nay cái kia tiểu cô nương, ta nhìn như thế nào có chút kỳ quái a? Có loại quen thuộc nhưng là thực khủng bố cảm giác, nàng rốt cuộc là người nào a, quay đầu lại muốn hay không đi hỏi một chút phán quan a.”

Mã diện xụ mặt nói: “Quản nàng là người nào, dù sao chúng ta không cần trêu chọc nàng là được rồi..... Còn có bên người nàng cái kia nam hài,

người cũng không cần đắc tội nhân gia.”

Đầu trâu cười hắc hắc, nói: “Sẽ không, ta mới không có như vậy xuân.”

Mã diện: “..... Vậy người con mẹ nó lần sau không cần lại cấp lão tử câu sai hồn, mỗi lần đều phải lão tử cho người chùi đít!”

Đầu trâu nói: “Chính là mã diện người không phải ta lão tử a, người mã diện, sao có thể sinh ra có đầu trâu hài tử tới.”

Mã diện: “.....”

Cuộc sống này quả thực vô pháp qua!

*

—— ta phát hiện thê tử của ta khả năng không phải người! Càng chuẩn xác tới nói, ta cảm thấy, thê tử của ta túi da phía dưới, tồn tại một cái không biết là yêu vẫn là quỷ đồ vật!

Ký tên bút ở notebook thượng hoa hạ thật dài dấu vết, ở ánh đèn hạ, Khương Xuyên biểu tình có chút trầm trọng, trong mắt một mảnh tối tăm.

Một đôi trắng nõn cánh tay duỗi lại đây ôm lấy cổ hần, Khương Xuyên động tác tự nhiên đem notebook khép lại, ướm lộc cộc đầu tóc dừng ở cổ hần, hần nhin không được cười nói: “Như thế nào lại không nhớ rõ thối tóc?”

Liễu Doanh môi đỏ dấu một chút, làm nũng giống nhau nói: “Ta không thích dùng máy sấy, nóng hầm hập, không thoải mái.”

Khương Xuyên thở dài, làm nàng ở ghế trên ngồi xuống, chính mình đi lấy khăn khô tới cấp nàng sát tóc, một bên sát một bên nói: “Ta xem

người chính là lừa, chờ phía dưới phát không làm chạy tới ngủ, tiểu tâm sinh bệnh, đau đầu.”

Liễu Doanh cười tủm tỉm nói: “Không phải có người ở sao, người sẽ cho ta sát tóc.”

Khương Xuyên bất đắc dĩ than một tiếng: “Người a.....”

Liễu Doanh xoay người lại ghé vào hăn trên người, thập phần không muốn xa rời cọ cọ, nói: “Khương Xuyên, ta thật sự rất thích người a.”

Khương Xuyên rũ mắt, ánh mắt dừng ở nàng mình điểm gương mặt, có chút xuất thần, khóe miệng tươi cười chậm rãi phai nhạt đi xuống.

Ngày thứ hai Khương Xuyên mới vừa kết thúc một đài giải phẫu, vừa ra tới liền đối thượng các đồng sự chế nhạo hâm mộ ánh mắt.

Có đồng thời dùng khuỷu tay đỉnh đỉnh hăn ngực, ái muội nói: “Trách không được người chướng mắt chúng ta bệnh viện mỹ nhân, nguyên lai đệ muội lớn lên như vậy xinh đẹp a, thật đúng là có phúc khí a.”

“Trước kia người nói người kết hôn, chúng ta còn không tin, này cũng không thể trách ta chúng ta, nhiều năm như vậy, chúng ta cũng chưa người gặp qua tẩu tử..... Hiện giờ vừa thấy, trách không được người cất giấu, tẩu tử thật đúng là cái đại mỹ nhân a!”

Khương Xuyên đẩy mặt nghi hoặc, chờ vào văn phòng, hăn liền minh bạch những người đó phản ứng.

“Doanh Doanh? Sao người lại tới đây?”

Phía sau đồng sự hì hì cười nói: “Trách không được Khương ca đều không cho chúng ta thấy tẩu tử người, tẩu tử người như vậy xinh đẹp, là ta ta cũng cất giấu.”

Khương Xuyên ngượng ngùng cười một chút, tuy rằng cùng Liễu Doanh kết hôn nhiều năm như vậy, nhưng là Liễu Doanh từ trước đến nay đối hẳn công tác không có hứng thú, hơn nữa chính nàng công tác cũng vội, hai người đều là người bận rộn, vội lên đó là chung đụng thì ít mà xa cách thì nhiều. Khương Xuyên cũng không phải chưa nói quá, làm nàng trông thấy chính mình đồng sự, chính là đều bị nàng cự tuyệt, cho nên nhiều năm như vậy tới, bệnh viện người thật đúng là không mấy cái gặp qua Liễu Doanh.

“Được rồi được rồi, các người mau đi ra đi!” Khương Xuyên bất đắc dĩ, đem đồng sự đẩy ra đi, được đến đại gia chế nhạo ánh mắt, hẳn đơn giản đem cửa văn phòng cấp đóng lại, miễn cho bọn họ ở bên ngoài tham đầu tham não.

Ngồi ở hẳn làm công ghế Liễu Doanh quay đầu tới, nàng ăn mặc một cái màu đỏ rực váy, tóc nàng thành đại cuộn sóng cuốn, sấn đến làn da lại bạch lại lượng, nhìn giống như là một viên quang hoa sáng ngời minh châu, mỹ đến bức người.

“Người tới hôm qua không phải nói bệnh viện đồ ăn không thể ăn sao? Vừa vặn hôm nay không công tác, ta liền làm cơm trưa, cho người đưa lại đây.” Liễu Doanh đứng dậy, ở trước mặt hẳn dạo qua một vòng, hỏi: “Thế nào, đẹp sao? Ta tân mua quần áo, còn có tân năng đầu tóc, tất cả mọi người đều nói tốt nhìn.”

“Đẹp!” Khương Xuyên thiết tình thực lòng khen ngợi, hẳn nhìn hộp đồ ăn, ánh mắt trầm một chút, ngoài miệng lại vẫn là cười nói: “Người không phải sẽ không nấu cơm sao? Thường lui tới liền phòng bếp đều không muốn tiến, như thế nào hôm nay nhớ tới nấu cơm?”

“Ta sẽ không nấu cơm sao.....” Nàng mặt lộ vẻ mê mang, tựa hồ chính mình cũng không biết chính mình có thể hay không nấu cơm, nàng

nhấp môi cười một chút, nói: “Bất quá ta là nhìn thực đơn làm, hẳn là sẽ không rất khó ăn đi?”

Khương Xuyên đem hộp đồ ăn mở ra, bên trong là tam đồ ăn một canh, nhìn qua bán tương thực hảo.

Chờ hẳn ném một ngụm, Liễu Doanh đã gấp không chờ nổi hỏi: “Thế nào, ăn ngon sao? Còn hợp người ăn uống sao?”

Khương Xuyên gật đầu, nói: “Ăn ngon, so khách sạn những cái đó đầu bếp làm, còn muốn ăn ngon!”

Liễu Doanh lập tức liền cười, nói: “Vậy là tốt rồi, ta chính là chuyên môn làm người yêu nhất ăn vài món thức ăn.”

Chờ Khương Xuyên cơm nước xong, hỏi: “Người buổi chiều không có việc gì sao?”

Liễu Doanh nghiêng đầu nói: “Không có việc gì, trên tay công tác đều làm xong, ta liền nghỉ ngơi mấy ngày..... Người buổi chiều còn muốn công tác đi, người không cần phải xen vào ta, ta chính mình ở các người bệnh viện đi dạo là đến nơi.”

Khương Xuyên gật đầu.

Cho nên chờ buổi chiều Khương Xuyên công tác thời điểm, đứng ở cửa sổ trước là có thể thấy Liễu Doanh ngồi ở phía dưới trong hoa viên, bên người vây quanh một đám hài tử. Nàng chiết một ít cành liễu hoa tươi tới, cấp bọn nhỏ biên hoa quan, một đôi tay thập phần xảo, biên ra tới hoa quan đẹp cực kỳ, được đến bọn nhỏ thập phần cao hứng tiếng hoan hô.

Nhìn một màn này, Khương Xuyên nhin không được mỉm cười, chính là thực mau, không biết nghĩ tới cái gì, hẳn tươi cười lại biến mất.

Buổi tối thời điểm, Liễu Doanh kiến nghị đi tiệm cơm Tây ăn bò bít tết, nàng nhìn qua giống như là cái tràn ngập lãng mạn tiểu cô nương, cười tủm tỉm nói: “Buổi tối sao, chúng ta đi ăn ánh nến bữa tối a, lại kêu một cái đàn violon tay ở một bên kéo đàn violon, không khí nhất định thực tốt.”

Điểm cơm thời điểm, Khương Xuyên muốn bảy phần thực bò bít tết, mà Liễu Doanh tắc muốn ba phần thực.

Ba phần thực bò bít tết thượng còn mang theo tơ máu, Liễu Doanh thần sắc nhẹ nhàng đem bò bít tết cắt thành một tiểu khối, dùng nĩa xoa để vào trong miệng, sau đó trên mặt lộ ra thỏa mãn biểu tình tới.

Thượng mang theo tơ máu bò bít tết để vào trong miệng, nàng tuyết trắng hàm răng cắn đi lên, một màn này, không biết vì cái gì, Khương Xuyên nhìn đột nhiên liền có chút buồn nôn.

“..... Thê tử của ta là cái nữ cường nhân, nàng độc lập mà tự chủ, nàng không cho rằng nữ nhân là nên chu toàn với gia đình cùng phòng bếp chi gian. Nàng sẽ không xuống bếp, tay cũng cần bản không khéo, nàng nhất am hiểu, đó là công tác.....”

“Nàng cũng không thích bệnh viện, nàng nói qua, chán ghét bệnh viện hương vị, ngay cả ta..... Nàng cảm thấy, đều là chán ghét.”

Cho nên, hẳn trước mắt cái này thê tử, rốt cuộc là ai?

Khương Xuyên thực mê mang, thậm chí có chút sợ hãi, đó là đối không biết sự vật sợ hãi.

Nếu trước mắt nữ nhân này không phải hẳn thê tử, mà là một cái yêu ma quỷ quái, như vậy hẳn chân chính thê tử, lại là đi đâu?

Nàng, có phải hay không đã ngộ hại?

Điểm này, Khương Xuyên không rõ ràng lắm.

Hắn đi đến mép giường, nhìn đang ngủ ngon lành nữ nhân, nhịn không được duỗi tay đụng vào nàng gương mặt. Thủ hạ xúc cảm, tinh tế mà ấm áp, tựa như trước mắt nữ nhân này giống nhau, không có chút nào công kích tính.

Nàng cho rằng chính mình che dấu rất khá sao?

Không phải!

Nàng cùng chính mình thâm tử hoàn toàn bất đồng, chính mình thâm tử độc lập mà tự chủ, đối chính mình càng là chưa nói tới cảm tình. Chính là trước mắt người này, lại hoàn toàn không giống nhau, nàng mỹ lệ mà lại mảnh mai, giống như là thối ti hoa giống nhau, leo lên chính mình, làm người nhịn không được thương tiếc mà yêu thương nàng.

Chính là, nàng lại hảo, cũng không phải chính mình thâm tử!

Ai lại biết, này phúc túi da phía dưới, là thứ gì đâu?

Hồi tưởng hôm nay ở siêu thị Liễu Doanh nhìn heo huyết sở lộ ra tới thềm dạng, Khương Xuyên nhịn không được đánh cái rùng mình.

*

Lập tức liền phải cuối kỳ khảo, trường học không khí cũng trở nên khẩn trương cao hứng lên, bất quá thân là cao tam học sinh, Việt Khê bọn họ nghỉ đông cũng sẽ không quá dài, qua năm không mấy ngày liền phải lao tới trường học.

Mà thân là học sinh trung một viên, tuy nói thành tích không tốt lắm, nhưng là Việt Khê vẫn là ở thực nỗ lực học tập, ít nhất đi học thời điểm nỗ

lực nghe giảng, không có trực tiếp ghé vào trên bàn liền bắt đầu ngủ. Đây cũng là không có biện pháp, nếu nàng tưởng vào đại học, phải nỗ lực học tập, bởi vì liền tính trở thành thiên sư, đại học có thể được đến đặc chiêu, nhưng là ở điểm thượng vẫn là có yêu cầu.

Ghé vào trên bàn, Việt Khê lẩm bẩm nói: “Thi đại học thời điểm, ta có thể hay không làm học bá nữ quý cho ta khảo thí a.....”

Hàn Húc tùy tay ở nàng làm tốt bài thi thượng đánh hạ một cái màu đỏ tươi điểm, cười tủm tỉm nói: “Sư phụ, người nếu làm như vậy, kia chính là gian lận nga.”

Việt Khê lẩm bẩm nói: “..... Ta liền thuận miệng nói nói mà thôi.” Nàng mới sẽ không làm như vậy.

Hà Kiến Nhất mặt hai ly trà sữa vọt vào trong phòng học tới, dọc theo đường đi quen cửa quen nẻo, không biết còn tưởng rằng hẳn chính là cái này lớp học.

“Lão đại, sư phụ, trà sữa tới..... Ta chuyên môn làm tiểu muội nhiều thả dùa quả cùng trân châu!”

Việt Khê nói thanh tạ, Hà Kiến Nhất tỏ vẻ không cần khách khí, hẳn đặt mông ngồi ở băng ghế thượng, đem ống hút cắm ở cái ly, đại đại uống một ngụm, lúc này mới mở miệng nói: “Gần nhất trường học cửa nhiều một cái bán vật trang sức tiểu quán, đặc biệt chịu các nữ hài tử hoan nghênh, sinh ý hảo đến không được, đều lấp kín mua trà sữa lộ. Kia vật trang sức, nghe nói là cái chiêu gì đào hoa..... Loại này không khoa học nói, này đó nữ hài tử thật đúng là liền tin.”

“Trường học nơi đó tiểu quán? Ta biết a, chúng ta lớp học liền có vài cái đi mua, nghe nói rất hữu dụng a, vài cái nữ sinh đều cùng chính mình thích nam sinh ở bên nhau.” Một bên nghe thấy cái này đề tài Triệu Lộ lập tức hứng thú bừng bừng mở miệng nói.

Nghe vậy, Việt Khê trong đầu chỉ có một ý niệm, nói: “Đây là yêu sớm a, ta muốn hay không nói cho lão Chu a.”

Triệu Lộ: “.....”

Hà Kiến Nhất hỏi: “Sư phụ, kia cái chiêu gì đào hoa đồ vật, thật sự tồn tại sao?”

Việt Khê hút một ngụm trà sữa, nóng hằm hập trà sữa uống vào bụng, miễn bàn nhiều thoải mái, cảm giác cả người đều biến ấm áp, nàng phùng trà sữa nói: “Chiêu đào hoa..... Thứ này thật là có, bất quá cùng các người tưởng đại khái không giống nhau, loại đồ vật này giống nhau là gia tăng khác phái đối với người ẩn tượng. Cho nên a, dùng lúc sau, thích người của người, tự nhiên sẽ càng thích người, cũng sẽ phát hiện người ưu điểm. Nhưng là, mặc kệ thứ gì, đều không thể vô duyên vô cớ làm một người thích thương người. Nếu thực sự có vật như vậy, như vậy nhất định là tà vật, mê hoặc đối phương tâm trí.”

Triệu Lộ đám người nghe được sửng sốt sửng sốt, cuối cùng nhin không được âm thầm gật đầu lên.

Buổi chiều tan học, Việt Khê nhìn âm u thiên, bực bực trên người áo lông vũ, lẩm bầm nói: “Nhìn dáng vẻ là muốn trời mưa a.”

Chờ tới rồi cửa nhà, nàng mở cửa thời điểm, có người ở sau người kêu một tiếng: “Việt tiểu thư.”

Việt Khê xoay người lại, thấy một người tuổi trẻ nam nhân đứng ở chính mình trước mặt, đối phương thần sắc có chút mệt mỏi, nhìn qua thâm bị nguy nhiều bộ dáng.

Khương Xuyên tự giới thiệu nói: “Việt tiểu thư, chúng ta gặp qua, người còn nhớ rõ sao? Ta kêu Khương Xuyên, là Thẩm Niệm Y tiểu thư chủ trị bác sĩ.”

“Nga.....” Việt Khê vẽ mặt bưng bình tĩnh, chỉ vào hấn nói: “Ta nhớ rõ người, người là cái kia không tin phong kiến mê tín bác sĩ.”

Khương Xuyên: “.....”

Hấn xấu hổ cười cười.

Việt Khê mở cửa làm người tiến vào, cho hấn đổ một chén trà nóng, nói: “Người là nói, người hoài nghi thể tử của người bị yêu ma quỷ quái bám vào người?”

Khương Xuyên cười khở gật gật đầu, hấn ngón tay vuốt ve chén trà, nhẹ giọng nói: “Nàng cùng trước kia hoàn toàn bất đồng, giống như là hai người giống nhau..... Nàng hiện tại càng ngày càng thích ăn sinh đồ vật, sinh heo huyết, cơ hồ sinh bò bít tết, ta vừa nhớ tới, liền cảm thấy có chút buồn nôn. Ta nhìn không được tưởng, có phải hay không ngày nào đó nàng thèm, ngay cả ta cũng có thể ăn.”

Chính mình bên gối người không biết là cái thứ gì, cái loại này sợ hãi, làm hấn suốt đêm khó眠.

“Như vậy biến hóa, là từ khi nào bắt đầu?” Việt Khê nghĩ nghĩ hỏi.

Khương Xuyên hồi tưởng một chút, nói: “Là năm trước chín tháng phân, lại nói tiếp cũng có một năm..... Năm trước chín tháng phân thời điểm, nàng cùng các đồng sự đi ra ngoài du lịch, ở trên núi không cẩn thận đã xảy ra ngoài ý muốn, hôn mê hai tháng mới tỉnh. Tỉnh lại thời điểm, ta liền phát hiện có chút không đúng rồi, chính là ta cho rằng, đây là bởi vì đã xảy ra ngoài ý muốn, cho nên nàng mới có sở biến hóa. Chính là theo thời gian chuyển dời, ta lại phát hiện sự tình càng ngày càng không thích hợp. Hồi tưởng lên, hiện tại nàng, cùng trước kia nàng, hoàn toàn chính là hai người. Ta thực sợ hãi, lại không biết nên làm cái gì bây giờ.”

Nghe xong hần nói, Việt Khê chần chờ nói: “Nghe người cách nói, thể tử của người đích xác như là bị cái gì tà vật bám vào người. Bất quá, này cũng không nhất định, cụ thể tình huống, vẫn là đến làm ta thấy người mới biết được.”

Khương Xuyên gật gật đầu, cười khổ nói: “Ta minh bạch, nếu có thể, ta cũng hy vọng, này hết thấy đều là ta nhiều lo lắng..... Thể tử của ta, chỉ là tính cách có chút thay đổi, mà không phải bị thứ gì, chiếm thân mình.”

Kỳ thật vừa mới bắt đầu hần căn bản không tưởng nhiều như vậy, tuy rằng kỳ quái, cũng không triệu thần quái kia phương diện tưởng, vẫn là lần trước Thẩm Niệm Y nằm viện, hần nghe được Việt Khê bọn họ nói, suy nghĩ liền bắt đầu hỗn loạn.

“Việt tiểu thư, tình huống như vậy, thể tử của ta..... Nàng vẫn là tồn tại sao?” Khương Xuyên nhin không được hỏi.

Việt Khê dừng một chút, nói: “Nói không rõ, khả năng tồn tại, nhưng là rất lớn khả năng, đã chết. Khương tiên sinh, người đến chuẩn bị tâm lý thật tốt.”

Khương Xuyên cả người chấn động, hốc mắt nháy mắt liền đỏ.

Lại nói tiếp, hần cùng Liễu Doanh hai người, kỳ thật là thông qua thân cận nhận thức, nói cảm tình có bao nhiêu sâu khắc, kia cũng không có, liền bởi vì thích hợp, liền ở bên nhau. Hôn sau, hai người cũng không thay đổi đến thân mật lên, hần làm tốt trượng phu trách nhiệm, mà Liễu Doanh, cũng làm hảo thể tử bốn phận, hai người giống như là khách khí mà không thân mật bằng hữu.

Nhưng là như vậy ở chung, bọn họ hai người cũng không cảm thấy có cái gì bất mãn, như vậy một cái không nóng không lạnh khoảng cách, bọn họ đều cảm thấy thực thoải mái. Bọn họ hai, vốn dĩ liền không phải cảm tình phong phú người.

Bất quá, tốt xấu cũng ở chung lâu như vậy, Khương Xuyên đối Liễu Doanh cũng là có cảm tình. Lúc này nghe Việt Khê nói nàng khả năng đã chết, trong lòng, nhin không được có chút khổ sở.

“Tìm một cơ hội, ta đi nhà người nhìn xem đi, tốt nhất là người thê tử không ở nhà thời điểm. Nếu là cái gì thứ không tốt, trong nhà cũng sẽ có dấu vết.” Việt Khê mỉm cười, giải thích nói: “Nếu người thê tử thật là bị thứ gì phụ thân, kia còn hảo thuyết. Nếu như không có, ta lớn như vậy định đặc chạy tới, khả năng sẽ ảnh hưởng các người phu thê chi gian đến cảm tình.”

Khương Xuyên gật đầu, đứng dậy, nói: “Ta minh bạch, cảm ơn người, Việt tiểu thư. Ta nhớ cái người dây số đi, nếu ta thê tử không ở nhà, ta liền gọi điện thoại kêu người lại đây.”

Trở về thời điểm, bên ngoài đã bắt đầu phiêu vũ, mùa đông vũ dừng ở trên người, kia kêu một cái lạnh băng đến xương. Khương Xuyên đứng ở tàu điện ngầm trạm, nhìn bên ngoài mưa to tầm tã, cả người thoát nhìn cực kỳ tiêu điều.

Bởi vì trời mưa, bên ngoài cũng không phát hiện người nào, rất xa, hần thấy một người đánh một phen đại dù, lung lay từ phố đối diện đi tới. Nàng dáng người tuy rằng cao gầy, nhưng là lại rất mảnh khảnh, gió thổi qua, cảm giác muốn đem nàng cả người đều cấp thổi đi rồi.

“Khương Xuyên!” Màn mưa người vừa nhắc ngẩng đầu lên liền thấy đứng ở tàu điện ngầm khẩu Khương Xuyên, trên mặt nháy mắt liền giơ lên cười, vội vàng tiểu bước chạy tới.

Nàng từ xa đến gần, Khương Xuyên ngơ ngác nhìn nàng, ngốc ngốc hỏi: “Người như thế nào tại đây?”

Liễu Doanh một bên đuổi tay xoa chính mình trên mặt nước mưa, một bên nói: “Bên ngoài trời mưa, ta nhớ tới người hôm nay ra cửa không mang

dù, ta cho người đưa dù tới.”

“Tàu điện ngầm khẩu có bán dù a, ta sao có thể sẽ không dù?”
Khương Xuyên nói.

Liễu Doanh ngượng ngừng nói: “..... Ta đã quên.”

Khương Xuyên đột nhiên duỗi tay đem người ôm vào trong lòng ngực, giờ khắc này, hắn không có cảm thấy sợ hãi, cũng không cảm thấy sợ hãi, chỉ cảm thấy thương tâm, trong lòng lại cảm thấy buồn rùn.

Nếu, nếu người không phải tà vật, thật là có bao nhiêu hảo a?

Hắn trong lòng nho nhỏ kỳ vọng, hy vọng này hết thủy, đều là hắn suy nghĩ nhiều.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 71

Khương Xuyên cùng Liễu Doanh phu thê hai người cũng không có cùng cha mẹ ở tại cùng nhau, mà là ở trung tâm thành phố mua một cái ba phòng một sảnh phòng ở, mà trong phòng biên cũng rất có gia đình ấm áp hơi thở.

Vừa mở ra môn đi vào tới, người thấy chính là sáng sửa sạch sẽ phòng khách, vàng nhạt bức màn nhìn qua thập phần ấm áp, ánh mặt trời xuyên thấu qua cửa kính hộ ở phòng khách đầu tiếp theo phiến ấm áp quang mang tới. Ở phòng khách trên bàn, còn bày một gốc cây màu đỏ hoa mai, cắm ở trong suốt pha lê trường cổ bình hoa, đóa hoa tươi đẹp kiều nộn.

Việt Khê nhìn một màn này, tựa hồ có thể thấy này gian nhà ở nữ chủ nhân tỉ mỉ giả dạng nhà ở bộ dáng, đối phương đối sinh hoạt nhất định thập phần nhiệt tình yêu thương, hơn nữa tính tình thượng cũng nên là thập phần lãng mạn.

“..... Này gian nhà ở, rất có gia hơi thở a.” Hàn Húc đánh giá một chút, cười bình luận.

Nghe vậy, Khương Xuyên thần sắc sửng sốt, hắn quay đầu nhìn thoáng qua, lúc này mới kinh giác, không biết khi nào, nguyên bản lạnh băng nhà ở trở nên như thế ấm áp tốt đẹp lên.

Trước kia Liễu Doanh là không có tâm tư đi làm này đó, nàng trong lòng không có này đó tiểu tình thú, đừng nói tỉ mỉ đi giả dạng trong nhà,

nàng thường xuyên đi công tác công tác, liền gia đều khó được hồi vài lần.

“Này đó, đều là nàng làm cho.....” Khương Xuyên cười khổ, mang theo hai người hướng trong đi, hắc trong miệng nàng, Việt Khê cùng Hàn Húc đều minh bạch hắc nói chính là ai.

“Doanh Doanh đi ta nhạc phụ nhạc mẫu bên kia, hôm nay hắc là sẽ không trở về, ta mang các người đi chúng ta phòng ngủ nhìn xem đi!” Khương Xuyên mang theo hai người đi hắc cùng Liễu Doanh phòng ngủ, sau đó đem toàn bộ nhà ở đều đi dạo cái biển.

Phòng khách còn dưỡng một con tiểu rùa đen, Việt Khê đuổi tay chọc chọc, đem đối phương chọc đến phiên thân, tứ chi ở không trung dùng sức loạn hoa, nhưng là chính là phiên không trở lại.

“Đây là Doanh Doanh dưỡng, tiểu gia hỏa kêu Hàm Bát Quy..... Khoảng thời gian trước nàng nhìn cái này phim hoạt hình, liền la hét cũng dưỡng một con.” Khương Xuyên trên mặt lộ ra bất đắc dĩ biểu tình, chợt hắc hít vào một hơi, hỏi: “Việt tiểu thư, trong nhà người cũng xem qua, như vậy hay không đã nhìn ra, thê tử của ta..... Nàng có hay không cái gì vấn đề?”

Việt Khê lắc đầu, nàng xoay người, ánh mắt ở phòng khách nhìn lướt qua, nói: “Trong nhà không có bất luận cái gì yêu khí, cũng không có quỷ khí..... Nhìn qua, hết sức bình thường.”

Nghe vậy, Khương Xuyên chần chờ nói: “Ý của người là, thê tử của ta cũng không có cái gì vấn đề?”

“Không, đúng là bởi vì quá bình thường mới có vẻ không bình thường.” Việt Khê quay đầu xem hắc, nói: “Kỳ thật thê tử của người có hay không vấn đề, người không phải hắc là so bất luận kẻ nào đều rõ ràng sao? Người cần gì phải lừa mình dối người?”

Khương Xuyên sững sốt, hấn nhắm mắt, nói: “Người nói đúng, ta..... Ta so bất luận kẻ nào đều rõ ràng. Thê tử của ta, đã hoàn toàn biến thành một cái khác ta hoàn toàn không quen biết người, nàng tính cách, hành vi, tất cả đều nói cho ta, hiện tại ở ta bên người, hoàn hoàn toàn toàn chính là một người khác. Ta thậm chí không biết, thê tử của ta, nàng rốt cuộc là tồn tại, vẫn là.....”

Đã chết!

Hắn thật sâu hít một hơi, bình phục một chút phập phồng cảm xúc, nói: “Kia hiện tại thê tử của ta, đến tột cùng là cái thứ gì đâu?”

Tưởng tượng đến một cái không biết là người hay quỷ đồ vật vẫn luôn ở hấn bên người, tổng làm người có một loại cảm giác không rét mà run. Nhưng là Khương Xuyên tâm tình là thập phần mâu thuẫn, hấn đã cảm thấy sợ hãi, lại cảm thấy khổ sở, càng là cảm thấy phần nộ mà căm hận, đủ loại cảm xúc ở hấn trong lòng quần quanh, làm hấn cảm thấy có chút khó có thể hô hấp.

Việt Khê vươn tay đi, một cái quang trần dừng ở tay nàng thượng, nàng nói: “Nhân loại ở trong sinh hoạt, hoặc nhiều hoặc ít sẽ sinh ra một ít hơi khí. Mà các người trong phòng, thật sự là quá sạch sẽ, sạch sẽ đến không có bất luận cái gì hơi khí. Rất lớn khả năng, thê tử của người thật sự bị thứ gì chiếm đi thân thể, hoặc là, nàng bản thân chính là mặt khác đồ vật biến ảo tới. Bất quá cụ thể tình huống, ta còn là đến nhìn đến người mới biết được. Ta thật là có điểm tò mò, này rốt cuộc là cái thứ gì.”

*

Liễu Doanh là ở buổi tối trở về, hôm nay không biết vì cái gì, nàng luôn có một loại hãi hùng khiếp vía cảm giác, giống như sắp có cái gì không tốt sự tình phát sinh. Trong lòng có chút không yên tâm ở nhà

Khương Xuyên, cho nên nàng không có ở cha mẹ nơi đó ngủ lại, mà là về tới nàng cùng Khương Xuyên trong phòng tới.

Chờ về đến nhà nhìn đến ngồi ở phòng khách Khương Xuyên, nàng tức khắc nhẹ nhàng thở ra, một bên đổi giày, một bên nói: “Ta hôm nay mí mắt phải vẫn luôn ở nhảy, có câu nói không phải kêu tả cát hữu hung, tổng cảm thấy có bất hảo sự tình phát sinh..... Ta còn tưởng rằng người phát sinh chuyện gì.”

Khương Xuyên quay đầu tới, ở ánh đèn hạ, vẻ mặt của hắn nhìn qua có chút quái dị, chỉ là Liễu Doanh căn bản là không chú ý tới điểm này.

“Làm sao vậy? Người như thế nào không nói lời nào?” Liễu Doanh đi tới, cảm thấy có chút kỳ quái, nhin không được hỏi.

Khương Xuyên nhìn chăm chú vào nàng, như là muốn xem thấu này phó túi da phía dưới sở tồn tại, rốt cuộc là thứ gì. Đây trương quen thuộc mặt, hiện tại nhìn qua lại lộ ra vài phần xa lạ.

Bị hắn ánh mắt xem đến có chút không thoải mái, Liễu Doanh hỏi: “Người như thế nào như vậy nhìn ta?”

Khương Xuyên rốt cuộc mở miệng, hắn hỏi: “Người rốt cuộc là cái thứ gì?”

Liễu Doanh mặt lộ vẻ khó hiểu, nói: “Người đang nói cái gì a? Là sinh bệnh sao?”

Nàng duỗi tay đi đụng vào hắn cái trán, muốn xem hắn có phải hay không phát sốt, đều bắt đầu nói mê sảng.

“Hừ!”

Năm đạo lưu quang bắn nhanh mà đến, Liễu Doanh trừng lớn đôi mắt, theo bản năng tránh đi.

Năm trường hoàng phù từ bên người nàng bay qua, trực tiếp dán ở bốn phía trên vách tường, hoàng phù chi gian liền khởi một cái sao năm cánh ánh sáng ra tới, mà Liễu Doanh liền đứng ở này sao năm cánh chính giữa.

“Đây là cái gì?” Liễu Doanh trong lòng hoảng sợ, nàng duỗi tay đụng vào bên người màu trắng ánh sáng, ngón tay một gặp phải đi, lập tức cảm nhận được một trận phỏng, trên tay lộ ra bị bỏng cháy dấu vết ra tới.

Việt Khê cùng Hàn Húc từ bên cạnh nhà ở đi vào tới, Việt Khê có chút kỳ quái nói: “Không phải người, chính là cũng không phải quỷ, càng không phải yêu..... Ta còn không có gặp qua vật như vậy.”

“Các người là người nào?” Liễu Doanh chất vấn một câu, lại quay đầu nhìn về phía Khương Xuyên, hỏi: “Này rốt cuộc là chuyện như thế nào? Khương Xuyên, người muốn làm gì?”

“Lời này hẳn là ta tới hỏi mới là!” Khương Xuyên ánh mắt lạnh băng nhìn nàng, hỏi: “Người là thứ gì, vì cái gì sẽ biến thành ta thê tử bộ dáng tới mê hoặc ta? Người rốt cuộc có cái gì mục đích? Thê tử của ta đâu? Người đem nàng thế nào?”

Khương Xuyên càng hỏi càng sốt ruột, cả người đều có chút táo bạo.

Liễu Doanh mặt lộ vẻ khó hiểu, nàng nói: “Ta chính là thê tử của người a, ta là Liễu Doanh a, người rốt cuộc đang nói cái gì?”

“Người đừng gạt ta!” Khương Xuyên la lớn, hăn lắc đầu cười khổ, trong mắt trời lên lệ quang tới, hăn nói: “Thê tử của ta, nàng không phải người như vậy..... Nàng không chán ghét máy sầy, nhiệt tình yêu thương công tác, chính yếu, nàng cũng không thích ta..... “

Liễu Doanh sửng sốt, trong đầu vô số ý tưởng hiện lên, trên mặt nàng biểu tình trống rỗng, hỏi: “Ta không phải Liễu Doanh..... Ta đây là ai?”

“Ta như thế nào biết người là ai?” Khương Xuyên trên mặt hiện lên một tia bí thông, hần hỏi: “Người đem thê tử của ta, lộng đi đâu? Người đem nàng trả lại cho ta đi.”

Liễu Doanh nhìn hần, đột nhiên liền rớt xuống nước mắt, nàng nói: “Không phải, ta chính là Liễu Doanh a, ta là thê tử của người a! Ta thích người.....”

“Chính là ta không thích người!” Khương Xuyên thật sâu hít vào một hơi, hần nhìn về phía Việt Khê, hỏi: “Việt tiểu thư, có thể nhìn ra tới, nàng là thứ gì sao?”

Việt Khê lắc đầu, nói: “Không giống quý, cũng không phải yêu quái, ta không gặp được quá vật như vậy. Bất quá, dù sao không phải người là được.”

“Ta đây thê tử..... Thê tử của ta, còn sống sao?” Hần ngữ khí có chút gian nan, cực kỳ khó khăn hỏi.

Việt Khê đi đến “Liễu Doanh” bên người, nàng duỗi tay chạm đến trên người nàng da thịt, thủ hạ da thịt, giống như là người sống giống nhau, ấm áp tinh tế, thậm chí còn vẫn duy trì co dãn. Chính là nếu cẩn thận điều tra, người lại có thể phát hiện, thân thể này, tràn ngập tử khí, nó từ căn tử cũng đã hỏng rồi.

Việt Khê lắc lắc đầu, nàng xin lỗi nhìn về phía Khương Xuyên, nói: “Thê tử của người, khả năng đã.....”

Dư lại nói nàng chưa nói, Khương Xuyên cũng hiểu được nàng ý tứ.

Đại khái là đã làm tốt chuẩn bị tâm lý, hiện giờ được đến tin tức này, hẳn trong lòng chỉ cảm thấy một mảnh bình tĩnh, quý dị bình tĩnh.

“Là người hại chết Doanh Doanh sao?” Hắc hỏi.

“Liễu Doanh” dùng sức lắc đầu, nàng đầy mặt mờ mịt, nói: “Ta không có, ta không có.....”

“Vậy người rốt cuộc là thứ gì? Người vì cái gì sẽ biến thành thê tử của ta? Người vì cái gì sẽ đứng ở chỗ này?” Khương Xuyên thăm đạm hỏi.

“Liễu Doanh” trầm mặc, không biết nên nói cái gì, nàng có thể nói chính nàng cái gì cũng không biết sao.

Việt Khê suy nghĩ nói: “Thân thể này đã sớm đã chết, cho nên người thích ăn thịt, càng sâu đến là cơ hồ toàn sinh thịt, bởi vì người cần thiết dựa vào như vậy, mới có thể làm thân thể này vẫn luôn bảo trì hoạt tính, mà không đến mức hư thối. Chính là, đây cũng là tội ngọn không tội gốc, thân thể này, đã từ nội bộ, bắt đầu hư thối. Liên tính người ăn lại nhiều thịt, cũng không thể vi phạm tự nhiên, làm nó vẫn luôn bảo trì sinh thời trạng thái.”

Nàng duỗi tay vuốt ve đến “Liễu Doanh” trên ngực, đương nhiên, nàng ngực chỗ, không hề bắt luận cái gì tim đập, Việt Khê nói: “Xem đi, ngay cả tim đập đều không có, thân thể này, đã sớm đã chết.”

“Liễu Doanh” duỗi tay xoa chính mình ngực, kỳ thật chính nàng đã sớm phát hiện điểm này, chỉ là nàng vẫn luôn ở lừa mình dối người mà thôi.

Việt Khê hỏi: “Khương tiên sinh, hiện tại phải làm sao bây giờ đâu? Muốn giết nó sao?”

“Liễu Doanh” quay đầu nhìn về phía Khương Xuyên, Khương Xuyên sửng sốt, hắc nói: “Ta..... Ta không biết. “

Hắn có chút chán ghét nhìn đối phương liếc mắt một cái, thần sắc phức tạp nói: “Nếu nàng giết hại thê tử của ta, như vậy tự nhiên là giết nó, vì ta thê tử báo thù.”

Nghe vậy, “Liễu Doanh” chỉ cảm thấy trong lòng lạnh lùng, rõ ràng trong nhà mở ra điều hòa, nàng lại cảm thấy chính mình lãnh đến phát run, nhìn không được đánh cái rùng mình. Đồng thời, nàng trong lòng cũng ở sợ hãi, sợ hãi chính mình thật sự giết chân chính Liễu Doanh.

Chính là, nàng hoàn toàn nghĩ không ra, ở nàng trong trí nhớ, nàng chính là Liễu Doanh, nàng thậm chí có thể nói ra bản thân trước kia phát sinh quá sự tình, nàng trong lòng là vẫn luôn như vậy cho rằng. Chính là hiện tại hồi tưởng, những cái đó nguyên bản rõ ràng ký ức, như là ở cách sương mù xem hoa giống nhau, có loại không chân thật cảm giác. Thật giống như, là nàng lấy người đứng xem thị giác đi xem.

Nghĩ vậy, “Liễu Doanh” trong lòng chỉ cảm thấy lạnh lùng.

Việt Khê cũng không biết nên xử lý như thế nào “Liễu Doanh”, chính yếu đối phương trên người hơi thở quá mức sạch sẽ, không giống như là giết qua người bộ dáng, nàng như vậy cùng Khương Xuyên nói, nói: “Nhìn dáng vẻ, thê tử của ngươi, hẳn là không phải nàng giết. Quỷ mị loại đồ vật này, trên tay một khi dính người tánh mạng, ở hơi thở thượng sẽ có sở thay đổi.”

Nghe vậy, Khương Xuyên nhìn không được thật dài nhẹ nhàng thở ra, hẳn không cách nào hình dung chính mình cảm thụ. Từ hoài nghi đứng dậy biên bên gối người không phải chính mình thê tử, cái loại này phản bội thê tử tội ác cảm, cơ hồ làm hắn trắng đêm khó眠.

Hắn vô pháp phủ nhận, chính mình thế nhưng đối này không biết là cái gì yêu ma quỷ quái đồ vật động tâm. Mà đúng lúc là như thế này, càng

làm cho hắn cảm thấy chán ghét, chán ghét trước mắt cái này “Liều Doanh”, càng chán ghét chính mình.

“..... Ta đây thê tử, là chết như thế nào? Lại là khi nào chết?” Hắn lẩm bẩm tự hỏi, nghĩ đến một năm trước kia tràng ngoài ý muốn, hắn còn nhớ rõ lúc ấy bác sĩ theo như lời nói.

“Như vậy nghiêm trọng thương, theo lý mà nói, hắn là ngay cả mạng sống cũng không còn, không nghĩ tới Khương phu nhân thế nhưng còn có thể sống sót, thật đúng là kỳ tích a!”

Có lẽ, lúc ấy chân chính Liều Doanh cũng đã đã chết, ở khi đó, nàng thân thể này bên trong, liền không biết tồn tại chính là thứ gì.

“Như vậy, Việt tiểu thư, có thể làm nó rời đi ta thê tử thân thể sao? Ta không nghĩ, có cái không biết là thứ gì gia hỏa, chiếm cứ ta thê tử thân thể, thậm chí là đỉnh nàng gương mặt kia ở trên thế giới tồn tại. Liều Doanh cũng chỉ là Liều Doanh mà thôi, trên đời này, chỉ có một Liều Doanh, đó chính là thê tử của ta.” Khương Xuyên mở miệng nói.

Việt Khê gật đầu, nói: “Tự nhiên là có biện pháp, bất quá ta phải trở về chuẩn bị điểm đồ vật, còn phải tra tra tư liệu, nhìn xem nó đến tột cùng là thứ gì. Hôm nay buổi tối, liền trước như vậy đi.”

“Nếu có việc, Khương tiên sinh người cho ta gọi điện thoại là đến nơi. Đúng rồi, thân thể này muốn tiếp tục bảo trì như vậy trạng thái, nó phải không ngừng ăn thịt, thậm chí là càng sinh thịt càng tốt. Ngô, kỳ thật cũng có thể dùng máu tươi thay thế, giống máu gà huyết vịt linh tinh cũng có thể, bình thường có thể uy nó ăn chút huyết linh tinh.”

Khương Xuyên gật đầu, tỏ vẻ minh bạch.

Chờ Việt Khê bọn họ rời đi, hắn nhìn bị nhốt ở sao năm cánh bên trong “Liều Doanh”, xoay người đi trong phòng cầm chăn đệm giường lại

đây, nói: “Ta không biết người là thứ gì, Việt tiểu thư nói, người không có giết hơn người, ta tạm thời tin tưởng người..... Nhưng là, ta hy vọng người có thể rời đi ta thê tử thân thể, người không phải nàng, cũng vĩnh viễn không phải là nàng.”

*

Việt Khê cùng Hàn Húc trở về, vừa đến gia Việt Khê liền chui vào thư phòng, lật xem vô số thư, rốt cuộc ở hơn phân nửa đêm thời điểm, tìm được rồi chính mình sở muốn đáp án.

“Mị! Đây là tồn tại với rừng rậm bên trong sinh vật, chúng nó tồn tại vô hình, thiên sinh địa dưỡng, có thể chui vào người chết túi da bên trong, cũng có thể dễ dàng biến thành nhân loại..... Mị loại này sinh vật, một khi biến thành người, như vậy liền sẽ dần dần hao hết chính mình trên người lực lượng, dần dần khô héo, cuối cùng tiêu tán trên thế gian. “

Xem xong ghi lại, Việt Khê nói: “Nguyên lai là mị a, loại đồ vật này, đích xác không phải người, cũng không phải quỷ, càng không phải yêu..... Nói đúng ra, càng như là đại gia theo như lời tinh linh, nhưng là cùng tinh linh lại có điểm bất đồng, chúng nó không có hình thể.”

Đúng là bởi vì không có hình thể, chúng nó có thể dễ như trở bàn tay chiếm cứ nhân loại chết đi thân thể, mượn này tới đạt được thân thể. Nhưng là như vậy, lại là ở hao giảm chúng nó sinh mệnh.

Từ xưa đến nay, có vô số mị thiêu thân lao đầu vào lửa giống nhau, biến thành nhân loại, rồi sau đó trừ khử, tại thế gian không có lưu lại bất luận cái gì dấu vết.

“Nếu tra được, sư phụ, vậy người cũng nên ngủ, hiện tại thời gian nhưng không còn sớm!” Một bên Hàn Húc đem trên tay nàng thư thu hồi tới, đẩy nhường nàng, làm nàng nhanh ngủ.

Việt Khê đi một tiếng, nói: “Người như thế nào còn ở nơi này a? Người không trở về sao?”

Hàn Húc: “.....”

Ta vẫn luôn liền không đi a!

“Ta cấp trong nhà đánh quá điện thoại, hôm nay ngủ lại.” Hân nhàn nhật nói.

Việt Khê bưng tỉnh, nga một tiếng, nói: “Như vậy a.”

Hàn Húc cũng không phải lần đầu tiên ở Việt gia ngủ lại, quen cửa quen nẻo đi vào phòng cho khách, chờ hân nằm đến trên giường, tiểu người giấy nhuyễn thanh mềm khí nói: “Ta cho người đóng cửa a.”

Trong nhà tiểu người giấy thập phần thích đóng cửa mở cửa trò chơi.

Hàn Húc cười, nói: “Vậy phiền toái người.”

“Không khách khí nha.” Tiểu người giấy mềm mụp lên tiếng, duỗi tay đem cửa đóng lại, trong khách phòng nháy mắt liền lâm vào trong bóng tối.

Hàn Húc nhin không được cười cười, Việt gia này đó tiểu người giấy, liền cùng Việt Khê giống nhau, như là ăn Khả Ái Đa lớn lên giống nhau, đáng yêu đến không được.

*

Ngày thứ hai Khương Xuyên lên liền phát hiện “Liễu Doanh” trên người đã xảy ra một ít biến hóa, nàng nguyên bản một đôi đen nhánh hai mắt biến thành màu đỏ, giống như là máu tươi nhiễm liền giống nhau, ngay cả đồng tử cũng trở nên như là dã thú như vậy thú đồng. Mà ở nàng trắng nõn trên má, cũng hiện ra màu đỏ hoa văn, hoa văn yêu dã.

Như vậy bộ dáng, nàg nhìn qua hoàn toàn không giống như là nhân loại.

Khương Xuyên trầm mặc nhìn nàg, đem làm tốt bữa sáng đặt ở nàg trước mặt trên mặt đất, thấp giọng nói: “Ta đi làm, người hảo hảo đợi ở chỗ này đi. Buổi chiều thời điểm, Việt tiểu thư bọn họ sẽ qua tới, người.....”

Hắn muốn nói cái gì, chính là há miệng thở dốc, lại vẫn là cái gì cũng chưa nói.

Mở cửa đi ra ngoài, ở đóng cửa trong nháy mắt, hắn nghe thấy trong phòng người ta nói một câu: “Sớm một chút trở về a.....”

Kia một khắc, hắn đột nhiên liền cảm thấy rất khổ sở, chính hắn cũng không rõ ràng lắm, chính mình ở khổ sở chút cái gì.

Hai ngày này hắn cơ hồ không như thế nào ngủ, gần nhất đến bệnh viện, những người khác nhìn hắn trắng bệch sắc mặt, còn có mắt phía dưới thật dày quầng thâm mắt, đều mau dọa tới rồi, nói: “Người đây là vài thiên không ngủ a? Quả thực chính là lấy mệnh ở công tác a?”

Rót một ly đau khổ cà phê, Khương Xuyên cười khổ nói: “Gần nhất gặp được điểm sự tình, không ngủ hảo. “

Đồng sự nói: “Nếu không người đi thỉnh cái giả đi, trở về hảo hảo ngủ một giấc..... Người cái dạng này, cũng không dám làm người thượng thủ thuật đài a.”

Khương Xuyên nói: “Ta cũng như vậy tính toán, ta là tưởng hưu cái giả, mấy năm nay cũng chưa hưu quá, tích cóp ở bên nhau, hắn là có thể có mấy ngày kỳ nghỉ đi.”

Đồng sự đối hắn so cái ngón tay cái, phải biết rằng, Khương Xuyên ở bệnh viện công tác bảy tám năm, chính là nghỉ phép số lần đó là năm cái

ngón tay đều số đến lại đây, là bệnh viện có tiếng chuyên nghiệp.

Cùng bệnh viện mặt khác bác sĩ làm giao tiếp, Khương Xuyên muốn một tuần kỳ nghỉ, hẳn đánh giá một tuần hẳn là đủ xử lý chuyện này.

Từ bệnh viện ra tới thời điểm, bên ngoài đúng là mặt trời lên cao, ánh mặt trời dừng ở trên người, thập phần chói mắt, làm hẳn theo bản năng nheo nheo mắt. Ở chói mắt dương quang trung, còn có một đạo chói mắt bạch quang, phản xạ ánh mặt trời quang mang, bay thẳng đến hẳn đã đâm tới.

“Người đi tìm chết đi!” Giơ đao nam nhân bộ mặt dữ tợn, cầm đao bay thẳng đến hẳn bụng thọc lại đây.

“Phụt!”

Nhẹ nhàng một tiếng lưỡi đao hoàn toàn đi vào người bụng thanh âm, Khương Xuyên trừng lớn đôi mắt, nhìn không nên xuất hiện ở chỗ này người, môi nhin không được run lên một chút.

“Liều Doanh” trong mắt hiện lên một tia tàn nhẫn sắc, duỗi tay trực tiếp đem bụng đao cấp rút ra tới, trở tay một đao xẹt qua, một đạo tia máu từ nam nhân trên cổ bắn ra tới, trước mắt bộ mặt dữ tợn nam nhân còn không có phục hồi tinh thần lại, liền trực tiếp trừng lớn đôi mắt ngã xuống trên mặt đất.

“Liều Doanh” thân mình cũng mềm mại ngã trên mặt đất, Khương Xuyên lập tức duỗi tay ôm lấy nàng, kinh hoảng thất thố kêu lên: “Doanh Doanh, Doanh Doanh.....” Hẳn hoàn toàn không biết, vì cái gì “Liều Doanh” sẽ xuất hiện ở chỗ này.

“Liều Doanh” trên mặt không có một tia huyết sắc, nàng nhìn Khương Xuyên, duỗi tay bắt lấy hẳn xiêm y, nói: “Ta, ta mới biết được, nguyên lai

ta thật sự không phải Liễu Doanh..... Ta thậm chí liền người đều không thể xưng là.”

Nàng chỉ là một con mị, tồn tại với núi rừng chi gian tinh quái. Mị là không có hình thể, thậm chí liền cảm tình cơ hồ đều không có.

“Bất quá, ta không có sát Liễu Doanh, nàng, nàng từ trên núi quăng ngã đi xuống, ta phát hiện nàng thời điểm, nàng đã chết..... Cho nên, người đừng giận ta, không cần chán ghét ta.”

Nàng khi đó còn cái gì cũng không biết, chỉ là bất tri bất giác liền tiến vào Liễu Doanh thân thể. Sau đó, chờ nàng lại lần nữa tỉnh lại, nàng kế thừa Liễu Doanh sở hữu ký ức, thật đúng là cho rằng chính mình là thật sự Liễu Doanh.

Khương Xuyên lắc đầu nói: “Người đừng nói nữa, đừng nói nữa..... Ta mang người đi tìm bác sĩ!”

Liễu Doanh lắc đầu, nói: “Không cần, không có biện pháp. Liền tính không có này một, ta cũng sống không được bao lâu..... Khương Xuyên, người có thể cho ta lấy một cái tên sao?”

Khương Xuyên sửng sốt, hẩn nhìn ánh mặt trời rơi tại Liễu Doanh đáy mắt, bên trong như là ở phát ra quang giống nhau, hẩn nói: “Hạ Hoa..... Sinh như hạ hoa chi sáng lạn, hạ hoa thể nào?”

“Hạ hoa..... Hảo tục tên, bất quá ta thực thích.”

Nàng là mị, mị liền cái tên đều không có, mà hiện tại, nàng có tên của mình.

Chỉ cần là người lấy, ta đều thích.

Nàng thăm thân thể tới, nhẹ giọng nói: “Người đem đầu thắp một chút, ta tưởng cùng người nói một câu.”

Khương Xuyên cúi đầu, nàng há mồm, đột nhiên ở hăn trên cổ hung hăng cắn một ngụm, thẳng đến nếm tới rồi huyết tinh hương vị.

Nàng cười, trắng bệch trên môi dính huyết sắc, nhìn qua có loại bi thiết sắc thái.

“Cái này, người liền vĩnh viễn quên không được ta.....”

Chúng nó mị, sau khi chết tại thế gian liền một chút dấu vết đều không trở về lưu lại, chính là nàng lại như thế nào cam tâm đâu? Nàng muốn Khương Xuyên cả đời này, liền tính không yêu nàng, cũng muốn cả đời đều nhớ rõ nàng.

“Ánh mặt trời thật tốt a.....” Nàng híp mắt, nhìn đỉnh đầu thái dương, chậm rãi khép lại đôi mắt, cuối cùng, nàng gần như thì thào nói: “Khương Xuyên, ta rất thích người a.....”

Người khác vô pháp thấy quang điểm ở không trung tản ra, giống như là đom đóm quang mang giống nhau, đó là mị sau khi chết bộ dáng, nó sẽ dung nhập toàn bộ thiên nhiên bên trong, liền một chút dấu vết đều sẽ không lưu lại.

Khương Xuyên chớp chớp mắt, hăn duỗi tay đem người gắt gao ôm vào trong ngực, nhẹ giọng nói: “Ta cũng thích người.”

Chỉ là những lời này, nàng vĩnh viễn nghe không được.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 72

Cảnh sát thực mau liền tới rồi, nhìn hiện trường vụ án, cũng là khiếp sợ. Bên cạnh chính là bệnh viện, xảy ra chuyện hai người trực tiếp bị tặng đi vào.

“Xảy ra chuyện người là người ai?”

“Là thê tử của ta, kia một đao vốn dĩ hãn là thọc ở ta trên người, là nàng cho ta chặn này một đao.”

“Kia mặt khác nam nhân kia, người nhưng nhận thức?”

“Ta không biết, ta hiện tại trong đầu thực hỗn loạn, ta nghĩ không ra.”

Việt Khê bọn họ lại đây thời điểm, Khương Xuyên đang ở tiếp thu cảnh sát điều tra, hãn ngồi ở ghế dựa, thần sắc nản lòng, hai mắt phóng không, đối người khác hỏi chuyện, hiển nhiên phản ứng có chút trì độ, nửa ngày mới hồi phục tinh thần lại. Hãn trên người dính vết máu, nhìn qua một mảnh chát vật.

Thấy Việt Khê hai người, Khương Xuyên dương môi đối bọn họ cười, một bên cười một bên rơi lệ, hãn nói: “Ta không nên hoài nghi nàng, nàng lá gan rất nhỏ, liền con gián cũng không dám giết, nàng thích ánh mặt trời, thích hoa hoa thảo thảo, nàng nhiệt tình yêu thương trên thế giới này sở hữu sinh mệnh..... Liền tính không phải người, nàng cũng là tốt nhất. Là ta hại nàng, nếu không có ta nói, nàng còn sống được hảo hảo mà.”

Hắn một phen nói đến lộn xộn, nói xong lời cuối cùng, cơ hồ khóc không thành tiếng.

Cảnh sát há miệng thở dốc, thấy hắn cái này trạng thái, cũng không hảo lại tiếp tục hỏi đi xuống.

Việt Khê trương trương môi, nàng nói: “Mị là đây là cái thế giới sạch sẽ nhất đồ vật, chúng nó không có thần cũng không có hình, tồn tại với rừng rậm chi gian, biết nàng là mị kia một khắc khởi, ta liền biết, kia phó túi da phía dưới, là cái sạch sẽ mà thuần túy sinh mệnh. Chỉ là, mị biến thành người là có đại giới, chúng nó giống như là đom đóm giống nhau, quang mang tốt đẹp, nhưng là tốt đẹp lại chỉ có cực kỳ ngắn ngủi thời gian. Hóa thành hình người mị, chỉ có thể tồn tại hơn một tháng thời gian, liền sẽ chết đi.....”

Nhưng là ngay cả như vậy, ở ký lục trung, cũng có rất nhiều mị thiêu thân lao đầu vào lửa giống nhau, rõ ràng biết sẽ tiêu vong, lại vẫn là tranh nhau khùng sau hóa thành hình người. Mà “Liễu Doanh” sở dĩ có thể chống đỡ lâu như vậy, bất quá là bởi vì nàng dùng chính là người khác thân thể, nhưng là kia khối thân thể vốn dĩ chính là tử vong, bảo trì kia cỗ thi thể có thể bình thường hành động, cũng đã hao phí mất nàng sở hữu tinh lực.

Nói cách khác, liền tính không có ra việc này, “Liễu Doanh” cũng sống không được đã bao lâu.

“Hạ Hoa.....” Khương Xuyên mở miệng, ở Việt Khê khó hiểu trong ánh mắt, hắn cười nói: “Đây là nàng tên, nàng kêu Hạ Hoa.”

Việt Khê gật gật đầu, nàng nhú mày nói: “Theo lý thuyết, ngày hôm qua ta nên thấy được người sẽ xảy ra chuyện..... Chỉ là, có thể là bởi vì có..... Có Hạ Hoa ở, ta thế nhưng không có ở người tướng mạo thượng nhìn ra người hôm nay tai họa tới. Thực xin lỗi.....”

“Người không có gì thực xin lỗi ta.” Khương Xuyên lăm bẫm, cười khổ nói: “Đây đều là mệnh.”

Bác sĩ từ bên trong đi ra, hắn là Khương Xuyên đồng sự, hắn nhìn Khương Xuyên, có chút chần chờ nói: “Khương Xuyên, nén bi thương thuận biến.”

Khương Xuyên kéo kéo môi, cho dù biết Hạ Hoa là không cứu, chính là lúc này, nghe thế câu nói, hắn vẫn là lộ ra cực kỳ cực kỳ bi ai biểu tình, cái kia tươi cười, so với khóc còn khó coi hơn.

“Ta đã thực nỗ lực cứu tẩu tử, chính là..... Đưa tới thời điểm, nàng cũng đã không khí. Chính yếu chính là, rất kỳ quái, như vậy một bộ thân hình, nàng thể nhưng còn có thể hành tẩu.....”

Rút đao trong nháy mắt hắn liền phát hiện không đúng, theo lý thuyết như vậy miệng vết thương, xuất huyết lượng hắn là sẽ không ít, chính là trên thực tế, Liễu Doanh chỉ chảy một chút huyết. Chính là chờ hắn kiểm tra quá thân thể của nàng lúc sau, hắn liền minh bạch tình huống vì cái gì sẽ là như thế này?

“Thân thể của nàng, từ nội bộ đã bắt đầu hư thối, liền tính không có này một chuyện, nàng cũng sống không được đã bao lâu. Theo lý thuyết, như vậy thân thể, liền tính là hành tẩu cũng là cực kỳ khó khăn, chính là.....”

“Tóm lại, người không cần quá khổ sở.” Đồng sự cuối cùng an ủi nói.

Khương Xuyên nói thanh tạ, nói: “Ta minh bạch.....”

Cảnh sát đi tới, an ủi vỗ vỗ bờ vai của hắn, nói: “Chúng ta đã điều tra ra nam nhân kia thân phận, đó là cái bệnh tâm thần, ở trước kia liền giết qua người.”

Đó là chân chính ý nghĩa thương bệnh tâm thần, đầu ra tạt xấu. Như vậy một cái liên thanh tình ý thức đều không có người, liên nhận tội đều làm không được. Cho nên, liên tính là bị hấn giết đã chết, kia cũng không hề biện pháp.

Bất quá, lúc này đây, cái này bệnh tâm thần cũng đã chết.

Hạ Hoa kia một đao, trực tiếp đem hấn trên cổ động mạch chủ cắt đứt, nâng tiến bệnh viện thời điểm, đều đã không khí.

Khương Xuyên không biết nghĩ tới cái gì, trong mắt nước mắt nháy mắt liên bùng lên. Hạ Hoa lá gan rất nhỏ, tiểu đến liên con gián cũng không dám giết, lại làm sao dám giết người đâu?

Cho nên, nàng xuống tay thời điểm, trong lòng là nghĩ như thế nào đâu?

Việt Khê nhìn Khương Xuyên tướng mạo, có lẽ là bởi vì Hạ Hoa đã chết, hiện giờ xem hấn tướng mạo, lại không có cái loại này mông lung không rõ ràng lắm cảm giác.

Dựa theo hấn đã định mệnh tuyến, hấn ở hôm nay sẽ gặp được một cái bệnh tâm thần, bị bệnh tâm thần trực tiếp thọc một đao, sau đó trực tiếp bỏ mình. Chính là hiện giờ, đã định vận mệnh thay đổi, Hạ Hoa cho hấn chặn này một kiếp, hấn kiếp số đi qua. Về sau, hấn mệnh đồ bằng phẳng, không còn có bất luận cái gì đại kiếp nạn đại nạn.

Mà Việt Khê còn thấy được một chút, Khương Xuyên quãng đời còn lại, sẽ ở cô độc trung vượt qua, mãi cho đến chết đi.

Đối với hấn tới nói, này đại khái chính là hấn lựa chọn đi.

Khương Xuyên cấp Hạ Hoa lập bia, liên ở Liễu Doanh bên cạnh, bia cái gì đều không có, hấn chỉ là thả một bó hoa. Ngăn ngùn mấy ngày, hấn

cả người liền gãy rất nhiều, hình tiêu mảnh dẻ, đứng ở bìa trước, phảng phất bị gió thổi qua là có thể đổ.

Hắn đem một bó hoa đặt ở Hạ Hoa trước mộ, trên bìa không có ảnh chụp, chỗ trống một mảnh. Mị vô hình, hắn cũng không biết nên cho nàng dán một trương cái dạng gì ảnh chụp, không bằng cứ như vậy đi.

“Bệnh viện cho ta thả nghỉ dài hạn, ta tính toán đi ra ngoài du lịch một đoạn thời gian, cũng giải sầu.....” Hắn duỗi tay sờ sờ tấm bìa đá, tựa hồ thấy Hạ Hoa ngưỡng mặt đối hắn mỉm cười bộ dáng, nàng cùng Liễu Doanh hoàn toàn bất đồng, nàng giống chỉ ái làm nũng Miêu nhi, không có thời khắc nào là đều tham luyện hắn nhiệt độ cơ thể.

“Ta thích người a, Khương Xuyên, người thích ta sao?”

“Ân, ta thích người.....”

Chỉ là trước kia ta vẫn luôn không có nói cho người.

“Chờ ta sau khi chết, ta khiến cho người đem chúng ta hai táng ở bên nhau..... Việt tiểu thư nói, mị đã chết, đó chính là thật sự biến mất, không giống người, sau khi chết còn có thể đầu thai chuyển thế, tại thế gian một chút dấu vết đều sẽ không lưu lại. Bất quá không có quan hệ, ta sẽ nhớ rõ người, ta sẽ nhớ rõ có một con mị, nàng tên gọi là Hạ Hoa, nàng mỹ lệ mà xinh đẹp, là một con rất tốt rất tốt mị.....”

*

Việt Khê cùng Hàn Húc tiễn đi Khương Xuyên, hắn nói hắn muốn đi toàn thế giới du lịch, đi đến nào tính nào, trước kia không có thời gian, hiện tại có thời gian, tự nhiên là muốn nhiều nhìn xem.

“Hắn gặp được Hạ Hoa, cũng không biết là tốt là xấu.” Việt Khê lẩm bẩm.

Đoạn cảm tình này quá mức khắc cốt minh tâm, có lẽ cả đời này, hẳn đều đi không ra.

Hàn Húc cười một chút, nói: “Cũng có một số việc, cho dù là thống khổ, cũng làm người vui vẻ chịu đựng..... Đối với Khương Xuyên tới nói, Hạ Hoa có lẽ chính là hẳn vui vẻ chịu đựng đi. Tuy rằng thống khổ, cũng khổ sở, nhưng là ta tưởng hẳn tuyệt đối sẽ không hối hận gặp được nàng.”

Việt Khê cái hiểu cái không gật gật đầu, một bộ ngây thơ bộ dáng.

Hàn Húc nhìn nàng một cái, nói: “Bất quá loại chuyện này, sư phụ người không cần hiểu biết, người hiện tại phải làm, chính là nhiều học tập, nhiều đọc sách, tranh thủ cuối kỳ thi đậu một cái hảo thành tích.”

Việt Khê nháy mắt liền héo.

Tới gần cuối kỳ, trong trường học không khí đã khẩn trương lại chờ mong. Khẩn trương tự nhiên là cuối kỳ khảo, mà chờ mong, đương nhiên chính là khảo thí lúc sau nghỉ đông, tuy rằng làm cao tam học sinh không có mấy ngày Hàn gia.

Khảo thí này thiên hạ đại tuyệt, bất quá Việt Khê dán Hàn Húc họa giữ ấm phù, nhưng thật ra một chút lạnh lẽo đều không cảm giác được, toàn thân đều ấm áp dễ chịu. Đây phù là Hàn Húc chính mình nghiên cứu ra tới, không có gì đại tác dụng, nhưng là dán ở trên người, lấy tới giữ ấm so ấm bảo bảo dùng tốt nhiều. Cùng Việt Khê thường lui tới nghiên cứu những cái đó cái gì điều hòa phù, cái gì chiếu sáng phù linh tinh, có hiệu quả như nhau chi diệu.

“Đây phù a..... Bất quá là vì phương tiện chính mình, trước kia ai quá đông lạnh, liền tùy tiện nghiên cứu một chút.” Hàn Húc lúc ấy cười nói như vậy, trên mặt biểu tình, làm như hoài niệm, lại làm như ở thử dài.

Hắn ngay lúc đó biểu tình, thật đúng là có chút phức tạp, Việt Khê cũng không biết nên hình dung như thế nào.

Nàng cái này đồ đệ có bí mật, hơn nữa là đại bí mật!

Việt Khê trong lòng như vậy nghĩ.

Cuối cùng một hồi khảo thí ra tới, bên ngoài thời tiết âm u, còn bắt đầu tuyết rơi. Buổi sáng thời điểm còn có thái dương, bởi vậy rất nhiều người cũng chưa mang dù, hiện giờ đứng ở lâu phía dưới cổng lớn, một đám biểu tình đều có chút ưu sầu.

“Minh Ngọc.....” Một cái anh tuấn thiếu niên cầm ô lại đây, đi đến một cái nữ hài bên người, thâm tình chân thành nhìn đối phương, nói: “Ta xem tuyết rơi, sợ người không mang dù, cố ý cho người đưa dù tới.”

Bị gọi là Minh Ngọc cô nương nhìn nhìn bốn phía người liếc mắt một cái, đối với đại gia hâm mộ ánh mắt rõ ràng có vài phần đắc ý, trực tiếp đuổi tay vãn trụ nam hài tay, nói: “Chúng ta đây trở về đi.”

Nàng ba lô thượng một cái mộc chất thẻ bài, bên trên còn dừng một chi đào hoa hình thức trang trí, phía dưới trụ hai cái lục lạc, theo đi lại, lục lạc linh linh rung động, nghe tới thập phần dễ nghe, một chút đều không cho người cảm thấy sáo.

“A, đó là bốn ban Sở Nhạc, kia nữ hài là hắc bạn gái sao?”

“Hảo hâm mộ a, ta cũng tưởng có người lấy dù tới đón ta về nhà.....”

“Sở Nhạc không phải nói muốn chuyên tâm học tập, không tìm bạn gái sao? Hắc bạn gái thật đúng là chẳng đẹp chút nào.”

Hâm mộ lại ghen ghét thanh âm ở bốn phía vang lên, Triệu Lộ có chút kỳ quái nói: “Này Sở Nhạc lần trước không phải nói ở thi đại học kết thúc

trước đều sẽ không yêu đương sao?”

Việt Khê hỏi nàng: “Nữ hài tử kia là ai a?”

“Nữ hài tử? Người là nói Sở Nhạc bạn gái sao? Ngô, hình như là gọi là gì..... Miêu Đình Đình, ta cũng nhớ rõ không lớn rõ ràng.” Triệu Lộ buồn rầu gãi gãi đầu.

Việt Khê như suy tư gì nói: “Ta xem nàng ba lô thượng treo cái kia mộc thẻ bài, nhưng thật ra có chút kỳ lạ.”

“Cái kia a.....” Triệu Lộ lộ ra bình tĩnh biểu tình, nói: “Cái kia chính là trước hai ngày ở trường học cửa bán đào hoa phù, ta còn hỏi quá người. Ngô, lại nói tiếp, Sở Nhạc Miêu Đình Đình ở bên nhau, giống như chính là tại đây lúc sau đi.”

Nàng nhìn Việt Khê nhìn chăm chăm vào hai người rời đi bóng dáng xem, nhỏ giọng nói: “Làm sao vậy? Kia đào hoa phù có cái gì không thích hợp sao?”

Việt Khê lắc lắc đầu, lại gật gật đầu, nói: “Cái kia đào hoa phù ta đích xác cảm giác có chút kỳ quái, bất quá ta càng tò mò chính là, trường học cấm yêu sớm, bọn họ hai cái như vậy thân mật, nếu như bị Chủ Nhiệm Giáo Dục thấy làm sao bây giờ?”

Triệu Lộ cười, nói: “Nào có như vậy.....”

Xảo.....

“Phía trước kia hai cái, cho ta đứng lại!”

Nàng lời nói còn chưa nói xong, liền nghe thấy gầm lên giận dữ, ngẩng đầu vừa thấy, liền thấy trường học Chủ Nhiệm Giáo Dục, hùng hổ hướng tới sở vui sướng miêu đình đình tiến lên.

“Này, thật đúng là xảo.....” Triệu Lộ lâm bầm.

Chủ Nhiệm Giáo Dục là cái hói đầu đại thúc, là trong trường học có tiếng nghiêm khắc, cũng bị bọn học sinh gọi là đại ma vương, thấy hăn liền sợ. Hăn người này, ghét nhất học sinh yêu đương, một trảo đến yêu sớm, hoàn toàn có thể cho người cảm thụ một chút, cái gì gọi là Đường Tăng toái toái niệm.

“Các người hai cái, là cái nào ban? Tên gọi là gì?” Chủ Nhiệm Giáo Dục xụ mặt hỏi.

Nhìn đến hăn, Miêu Đình Đình mặt nháy mắt liền tái rồi, vẻ mặt thái sắc. Hiện tại bị Chủ Nhiệm Giáo Dục phát hiện, kia đã có thể chiếm không được hảo, tuyệt đối là muốn thành gia trưởng.

“Quả nhiên là sắc lệnh trí hôn a, tấ tấ.” Triệu Lộ cảm thán.

“Lão sư, chúng ta..... Chúng ta tuyệt đối không có yêu đương, ta chỉ là không đủ, mới cùng hăn cộng đánh một phen đủ.....” Miêu Đình Đình nỗ lực vì chính mình giải thích.

Sở Nhạc chớp chớp mắt, trong mắt hiện lên một tia mờ mịt, nhưng là thực mau hăn nói: “Ta chính là thích Đình Đình, ta thích nhất nàng, ta muốn cùng Đình Đình vĩnh viễn ở bên nhau.”

Miêu Đình Đình: “.....”

Nghe vậy, Chủ Nhiệm Giáo Dục bị tức giận đến không được, cả giận nói: “Cho ta thành gia trưởng!”

Sở Nhạc cảnh giác nhìn hăn, nói: “Người là tưởng mở ra ta cùng đình đình sao? Không có khả năng, ta tuyệt đối sẽ không làm người đem Đình Đình từ ta bên người cướp đi!”

Trên mặt hần gân xanh cổ lầy, sắc mặt đỏ đậm, cả người nhìn qua thập phần tức giận bộ dáng.

Chủ Nhiệm Giáo Dục nhú mày nhìn hần, tổng cảm thấy có chỗ nào không đúng, hần nói: “Các người vẫn là học sinh, trước mắt nên chuyên chú chính là việc học. Nếu các người là thiết tình lẫn nhau thích, vậy đến thi đại học sau khi kết thúc, đến lúc đó ai cũng sẽ không ngăn của các người.”

“Không, người chính là tưởng mở ra ta cùng Đình Đình, ta sẽ không làm người tách ra chúng ta!” Sở Nhạc một bộ bạo nộ bộ dáng, duỗi tay bắt lấy Chủ Nhiệm Giáo Dục cổ áo, sợ tới mức mặt khác học sinh vội vàng duỗi tay đi ngăn lại hần.

“Sở Nhạc, người làm cái gì?”

“Người mau buông tay, đây chính là lão sư a.....”

Chủ Nhiệm Giáo Dục tức giận đến mặt đều đỏ, cả giận nói: “Này quả thực là muốn phiên thiên, người còn muốn đánh lão sư không thành? Người cái hỗn tiểu tử!”

Miêu Đình Đình sắc mặt đều biến trắng, nàng nhin không được lui về phía sau một bước, ánh mắt kinh nghi bất định nhìn Sở Nhạc liếc mắt một cái.

Bên này xôn xao cũng khiến cho đại gia chú ý, Triệu Lộ vẻ mặt kinh dị nói: “Này Sở Nhạc ngu bức a, đều dám đối với Chủ Nhiệm Giáo Dục ra tay, ta kính hần là điều hán tử.”

Việt Khê nhú mày, ánh mắt dừng ở Miêu Đình Đình trên người, vừa rồi nàng giống như cảm giác một cổ thực quỷ dị hơi thở.

Triệu Lộ đột nhiên ai một tiếng, chỉ vào phía trước nói: “Đó là Hàn Húc đi!”

Việt Khê ngẩng đầu, thấy Hàn Húc cùng Hà Kiến Nhất cử dù vôi vàng từ đối diện đi tới, làm toàn giáo đệ nhất danh, hẳn trường thi cùng Việt Khê bọn họ không ở cùng nhau.

“Phanh!”

Một nữ hài tử đi tới, một cái không cần thận trực tiếp cùng Hàn Húc đánh vào cùng nhau, Hàn Húc lập tức nhẹ giọng nói một câu: “Ngượng ngùng.”

Một cái mộc thẻ bài rơi trên mặt đất, hẳn khom lưng đem thẻ bài nhặt lên tới, ngón tay ở mộc thẻ bài bên trên đào chỉ trang trí thượng vuốt ve một chút, Hàn Húc đột nhiên cười một chút, đứng dậy, duỗi tay đem mộc bài đưa cho trước mắt nữ hài, nói: “Đây là người rớt đồ vật sao?”

Nữ hài đỏ mặt nhìn hẳn, một đôi mắt gắt gao nhìn chăm chăm hẳn, đã then thùng lại khẩn trương bộ dáng, nói: “Là..... Là của ta, người có hay không cái gì cảm giác a?”

Hàn Húc lộ ra nghi hoặc biểu tình tới, hẳn nghĩ nghĩ, tựa hồ nghĩ tới cái gì, nói: “Không quan hệ, ta không có nơi nào bị người đụng vào, người không cần lo lắng.”

Nữ hài: “.....”

Đi rồi rất xa, nữ hài quay đầu, thấy Hàn Húc cầm dù nghênh hướng một người nữ sinh, nàng có chút không vui dấu dấu miệng, duỗi tay đem mộc bài trực tiếp ném tới thùng rác, nói: “Cái gì thứ đồ hư, còn nói chỉ cần đối phương bắt được mộc bài, liền sẽ trực tiếp yêu ta, căn bản là vô dụng.”

Bên kia Hàn Húc đi đến khu dạy học cổng lớn, đuổi tay đem dù đưa cho Việt Khê cùng Triệu Lộ các nàng, nói: “Tuyết rơi, còn hảo ta mang theo dù, ta liền tưởng sư phụ người khẳng định không mang.”

Triệu Lộ cười hắc hắc, nói: “Hàn Húc người cũng thật săn sóc, ta này có thể nói là mượn Việt Khê hết.”

Việt Khê hỏi: “Vừa mới làm sao vậy? Ta xem người đụng vào một cái đồng học, không có việc gì đi?”

Triệu Lộ bĩu môi, nói: “Cái gì kêu Hàn Húc đụng vào một cái đồng học, ta xem, rõ ràng chính là đối phương cố ý hướng hấn trên người đâm. Ai, giáo thảo mị lực chính là lớn như vậy a.”

Hà Kiến Nhất ở một bên nói: “Không phải ta nói, trong khoảng thời gian này, hương lão đại trên người đâm cô nương nhưng nhiều, ta cảm thấy lão đại đều phải bị các nàng đâm bị thương. Đi ở trên đường, một giây liền có một nữ hài tử đâm lại đây, ăn vạ cũng không phải như vậy chạm vào a.”

Hàn Húc cười, thoát nhìn thực vô tội.

Việt Khê lôi kéo Hàn Húc trên dưới nhìn thoáng qua, nói: “Còn hảo, trên người của người không gì không thích hợp.”

Hàn Húc nghi hoặc nhìn nàng, hỏi: “Sư phụ, người đang nói cái gì?”

Việt Khê nói: “Ta không phải sợ người bị những cái đó tiểu cô nương lấy đồ vật cấp mê hoặc sao? Có chút đồ vật, chính là có thể làm người trực tiếp yêu người khác, nói cách khác, chính là có thể làm người trúng tà.”

Hàn Húc bưng tỉnh gật gật đầu, thoát nhìn hấn cũng không lo lắng, nói: “Phải không? Bất quá không quan hệ, cho dù có vật như vậy, ta chính là cùng sư phụ người nghiêm túc tu hành, không dễ dàng như vậy trúng chiêu.”

Việt Khê ngẫm lại cũng cảm thấy là như thế này, nếu Hàn Húc dễ dàng như vậy trúng chiêu, nàng cái này làm sư phụ mặt còn hướng nào gác a?

Mấy người bung dù trở về, Hàn Húc cùng Triệu Lộ đều phải trong nhà tài xế tới đón, đơn giản cũng tiễn bọn họ một đoạn đường, về đến nhà thời điểm, Việt Khê làm cho bọn họ từ từ, đi bên trong ôm ba cái đại dưa hấu cho bọn hắn, ba người một người một cái.

“Trong nhà dưa hấu ăn không hết, các người lấy về đi ăn đi.”

Triệu Lộ tỏ vẻ kinh ngạc, nói: “Đều cái này mùa, nhà người dưa hấu còn có a.”

Hà Kiến Nhất thập phần vui sướng vỗ vỗ dưa hấu, nói: “Sư phụ cùng chúng ta người thường không giống nhau, nàng khẳng định có biện pháp làm dưa hấu cũng có thể ở mùa đông sinh trưởng a. A, đã lâu không ăn dưa hấu, cảm ơn sư phụ.”

“Sư phụ người nhưng thật ra kêu đến cần mẫn.....” Triệu Lộ lẩm bẩm một câu.

Việt Khê vào nhà, tiểu người giấy nhóm vội vàng cho nàng bưng trà nóng tới, nói: “Bên ngoài lại tuyết rơi, Việt Khê người mau uống trà, không cần bị cảm. Bằng không bị cảm, người liền phải uống thuốc đi.”

Việt Khê nói thanh cảm ơn, sau đó duỗi cái lưng eo, nói: “Rốt cuộc nghỉ, ta muốn ngủ nó ba ngày ba đêm!”

Nàng đi phòng bếp lộng ăn, dù sao trong nhà liền nàng một người, tùy tiện ăn chút là đến nơi.

Tiểu người giấy nhóm lẫn nhau gian nhìn thoáng qua, vây ở một chỗ lăm nhăm lăm nhăm.

“Các người nói Việt Khê lần này khảo đến thế nào a?”

“Không biết a, ta cũng không dám hỏi a, nếu là nàng khảo đến không tốt, chúng ta hỏi nàng, không phải chọc đến nàng chuyện thương tâm sao?”

“Ai, hảo phiền a, ta thật sợ Việt Khê thi không đậu đại học, vậy thành không nghề nghiệp lưu dân, đến lúc đó làm sao bây giờ a.”

Ai, này đại khái chính là làm phụ mẫu tâm tình đi, thật là ưu sầu a.

Việt Khê cấp chính mình hạ một phen mặt, chờ nàng ra tới thời điểm, liền thấy đại bạch ném mông đi vào tới, trên người đều là tuyết, nó mở ra cánh run tuyết, trên người tuyết trắng lông chim cùng tuyết trắng quây với nhau, quả thực chính là một cái nhan sắc.

Việt Khê ngồi xổm xuống thân mình tới, duỗi tay chọc chọc nó, nói: “Đại bạch, người có phải hay không lại béo?”

Đại bạch thân mình cứng đờ, lồi kéo cổ cạc cạc kêu, tuyệt đối phủ nhận.

“Lại nói tiếp đại bạch người đây mới là mỹ nhân đáng người a, thiên nga cổ, kiều mông.....” Nói, Việt Khê chính mình liền nhin không được cười rộ lên.

Đại bạch lại rất tán đồng lời này, nó tuyệt đối là ngỗng trong giới đẹp nhất.

Việt Khê một bên ăn mì, một bên nhìn bên ngoài tuyết, nói: “Càng rơi xuống càng lớn a.....”

Trận này tuyết hạ đến ngày hôm sau cũng chưa đình, bất quá từ lông ngỗng đại tuyết biến thành tinh tế tiểu tuyết, bên ngoài một mảnh ngân

trang tổ khóa, toàn bộ thiên địa đều bị tuyết sắc bao trùm, thập phần an tĩnh.

Tới rồi ngày thứ ba thời điểm, tuyết nhưng thật ra ngừng, bất quá bên ngoài cũng lạnh hơn.

Tiểu người giấy nhóm ở cửa quét một mảnh đất ra tới, ở bên trong rải điểm gạo, đợi một lát liền thấy có tiểu tước điều rơi xuống ăn hạt thóc, chúng nó lại một xả dây thừng, bên trên cái ky cái xuống dưới, nháy mắt liền đem này đó tiểu tước điều cấp bắt được.

“Ha ha ha, bắt được, bắt được!” Tiểu người giấy nhóm thập phần hưng phấn.

Mở cửa Việt Khê nghe được động tĩnh quay đầu nhìn thoáng qua, nhin không được cười một chút.

Triệu Lộ ăn mặc lông xù xù đi vào tới, liếc mắt một cái liền thấy trên mặt đất kia bảy chỉ người giấy, kinh ngạc a một tiếng, nói: “Hảo đáng yêu a..... Một hai ba bốn năm sáu bảy, bảy chỉ a!”

Nàng quay đầu nhìn về phía Việt Khê, nói: “Kia Việt Khê người giống như là bị bảy chỉ tiểu người lùn vây quanh công chúa giống nhau, chính là còn thiếu một cái hôn tỉnh người vương tử.”

Việt Khê: “.....”

Nàng tiếp đón người tiến vào, cho nàng đổ trà, hỏi: “Như thế nào đột nhiên tới tìm ta chơi a?”

Triệu Lộ đông lạnh đến chóp mũi đỏ lên, Việt Khê xem bất quá đi, cầm một lá bùa cho nàng bên người thượng, Triệu Lộ tức khắc có loại tâm thế giới mở ra cảm giác.

“Thật là lợi hại.....” Vui rạo rức sờ sờ nóng hằm hập phù, nàng lúc này mới nhớ tới chính mình tới mục đích, nói: “Ngày hôm qua người không phải tặng cái dưa hấu cho ta sao, vừa vặn có người cho ta gia tặng chút cherry, ta liền cho người đưa điếm tới. Không nghĩ tới Việt Khê nhà người thật sự thật lớn a, đây là mấy tiền tòa nhà a.”

“Tam tiền đi.....” Việt Khê có chút không xác định, nói: “Bất quá phía sau đều bị phong đi lên, quá lớn, ta không cần phải lớn như vậy địa phương,”

“Như vậy một tòa tòa nhà, chính là giá trị không ít tiền..... Đúng rồi, ta tìm người còn có một việc. Người còn nhớ rõ Sở Nhạc Miêu Đình Đình sao? Chính là khảo xong thí ngày đó, bị Chủ Nhiệm Giáo Dục bắt lấy kia hai cái.”

“Nhớ rõ a, làm sao vậy?”

“Ta cùng người nói a, cái kia Sở Nhạc hấn nhảy lầu.”Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 73

“Ta cùng người nói a, cái kia Sở Nhạc hẳn nhảy lâu!”

Việt Khê hoa vài giây mới nhớ tới nàng theo như lời cái kia Sở N là ai, trong lòng có chút kinh ngạc, nói: “Nhảy lâu?”

Triệu Lộ gật đầu, nói: “Ta cũng là nghe trường học đồng học nói, ngày đó không phải Chủ Nhiệm Giáo Dục phát hiện hẳn cùng Miêu Đình Đình yêu sớm sao? Khiến cho bọn họ kêu gia trưởng tới, lão sư cùng gia trưởng đều phản đối bọn họ hai cái ở bên nhau, cái kia Sở Nhạc hẳn một cái kích động, trực tiếp xoay người liền từ văn phòng nhảy xuống. Ta hoàn toàn không nghĩ tới, hẳn lại là như vậy thích Miêu Đình Đình, thế nhưng vì nàng, tình nguyện đi tìm chết..... Ta nhớ rõ Chủ Nhiệm Giáo Dục văn phòng, là ở năm tầng, này nhảy xuống đi, còn có thể thở dốc sao?”

“Ai, trước kia Sở Nhạc còn vẫn luôn la hét không nghĩ yêu đương. Ta nghe người ta nói quá, nhà hẳn gia đình tình huống cũng không tốt, hẳn là gia đình đơn thân, cho nên hẳn vẫn luôn đều nói muốn khảo cái hảo đại học, hảo hảo học tập, tương lai kiếm đồng tiền lớn làm hẳn mục mục quá ngày lành. Chính là hiện tại, cũng không biết hẳn sống hay chết, bất quá từ năm tầng nhảy xuống, liền tính bất tử, sợ là cũng tàn.” Triệu Lộ nhin không được thở dài, trong mắt tất cả đều là bóp cổ tay đáng tiếc.

Sở Nhạc thành tích là thực tốt, toàn giáo tiền tam danh, hơn nữa làm người ôn hòa, là cái mặc kệ học thức vẫn là phẩm đức đều thực không tồi

thiếu niên.

Triệu Lộ nghĩ nghĩ, nói: “Việt Khê, chúng ta hai muốn hay không đi nhà hăn nhìn xem a, nếu hăn không chết nói, ta cũng tưởng giúp giúp hăn..... Hăn học tập thành tích tốt như vậy, ta này cũng coi như là đầu tư. Chờ hăn tương lai tốt nghiệp, còn có thể làm hăn tới nhà của ta công ty đi làm.”

Nói cách khác, chỉ là chữa bệnh phí dụng, là có thể đem cái này vốn là không giàu có gia đình cấp kéo suy sụp.

Việt Khê nhưng thật ra không có gì sự tình làm, liền bị Triệu Lộ kéo dài tới Sở gia, bọn họ không biết Sở Nhạc ở đâu cái bệnh viện, chỉ có thể trước tới nhà hăn. Còn hảo gặp được Sở gia hàng xóm, hai người lúc này mới sờ đến sở nhạc nơi bệnh viện đi.

“Ai, hảo hảo một cái hài tử, liền như vậy huỷ hoại..... Nghe nói tuy rằng mệnh cứu về rồi, chính là cặp kia chân cũng huỷ hoại, đến cắt chi. Sở gia gia đình vốn dĩ liền không giàu có, hiện giờ càng là dậu đổ bìm leo, liền làm phẫu thuật tiền đều không có, liền ở bệnh viện kéo. Chúng ta này đó làm hàng xóm, cũng không giàu có, chỉ có thể đại gia trừ điểm tiền, cho hăn đưa đi, hy vọng đối hăn có điểm trợ giúp đi.”

Cùng các nàng một đạo đi bệnh viện hàng xóm là cái lão thái thái, dọc theo đường đi lái nhái, trong giọng nói đều tràn đầy đáng tiếc, cuối cùng còn thập phần không rõ nói: “Sở Nhạc đứa nhỏ này, luôn luôn hiểu chuyện, như thế nào sẽ làm ra nhảy lầu loại chuyện này tới? Còn yêu sớm? Ai.....”

Triệu Lộ cùng Việt Khê nhìn nhau, Triệu Lộ nhỏ giọng nói: “Kỳ thật ta cảm thấy bằng Sở Nhạc tính cách, là sẽ không làm ra loại chuyện này, còn nháo ra yêu sớm sự tới..... Kỳ thật a, ta là hoài nghi hăn là trúng tà, tựa như Việt Khê như người nói vậy, cho nên muốn làm người nhìn xem.”

Ba người tới rồi bệnh viện, về phía trước đài cổ vẫn một chút sở nhạc phòng bệnh, đi lâu bốn.

Sở Nhạc trên người cảm vô số cái ống nằm ở trên giường bệnh, nhìn qua hơi thở thoi thóp, phảng phất ngay sau đó liền phải chặt đứt khí. Sở mẫu canh giữ ở một bên, hai mắt khóc đến sưng đỏ, cả khuôn mặt càng là không có bất luận cái gì sinh khí.

Không hề nghi ngờ, nếu Sở Nhạc đã chết, này toàn bộ gia đình cũng huỷ hoại.

“A di ngài hảo, chúng ta là Sở Nhạc đồng học, nghe nói hắn đã xảy ra chuyện, lại đây xem hắn.” Triệu Lộ đi ra phía trước cùng sở mẫu nói chuyện với nhau.

Sở mẫu ngẩng đầu nhìn các nàng liếc mắt một cái, nói thanh tạ, nàng một bên lau nước mắt, một bên nói: “Bác sĩ nói, này chân đến cắt chi..... Làm phẫu thuật liền phải hai mươi vạn, hơn nữa cũng không biết Sở Nhạc đời này có thể hay không tỉnh, nói không chừng cả đời liền nằm ở bệnh viện.”

Hàng xóm ôn nhu an ủi nàng, đem bọn họ thấu tiền lấy ra tới, nói: “Chúng ta cũng lấy không ra càng nhiều tiền, đây là chín vạn đồng tiền, chúng ta đại gia cùng nhau thấu, dù sao trước bắt tay thuật làm đi.”

Nghe vậy, Sở mẫu nước mắt bá một chút liền rớt xuống dưới, trực tiếp liền phải quỳ rạp xuống lão thái thái trước mặt, lão thái thái vội vàng đỡ tay ngăn lại nàng, Sở mẫu lại là ôm nàng gào khóc lên, tiếng khóc tràn đầy tuyệt vọng.

Triệu Lộ bị nàng khóc đến trong lòng thật không dễ chịu, xem Việt Khê đứng ở sở nhạc giường bệnh bên cạnh, nhin không được hỏi: “Việt Khê, người như vậy có bản lĩnh, có thể hay không cứu cứu Sở Nhạc a?”

Việt Khê nhướn mày, lắc lắc đầu, nói: “Thuật nghiệp có chuyên tấn công, ta không phải bác sĩ, lại như thế nào sẽ chữa bệnh?”

Triệu Lộ biểu tình lập tức liền ảm đạm xuống dưới, nàng nói: “Đúng vậy, người lại không phải bác sĩ.....”

Chỉ là ở trong mắt nàng, tổng cảm thấy Việt Khê là không gì làm không được, mới có sở vừa hỏi.

“Bất quá.....” Việt Khê lại lần nữa mở miệng, ở Triệu Lộ kỳ ký trong ánh mắt, nàng nói: “Tuy rằng không thể chữa khỏi hãn, nhưng là hãn chân, ta khả năng có điểm biện pháp.”

Nghe vậy, Triệu Lộ hai mắt sáng ngời, có chút không thể tin tưởng nói: “Người ý tứ nói, người có thể để cho hãn chân, không cần bị cắt chi?”

Việt Khê gật đầu, bất quá này có điểm hao tổn chân nguyên, điểm này việc nhỏ, liền không cần cùng bọn họ nói.

Đối với Việt Khê nói, Sở mẫu có điểm hoài nghi, Sở Nhạc hai chân bị thương nghiêm trọng, hoàn toàn không thể chữa trị, ngay cả bác sĩ đều ngắt lời yêu cầu cắt chi, một cái tiểu cô nương, có thể có biện pháp nào?

Triệu Lộ nỗ lực khuyên giải nói: “A di, Việt Khê nhưng lợi hại, nàng nói có thể, vậy nhất định có thể. Nói nữa, không thử xem như thế nào đã biết?”

Sở mẫu trong lòng vẫn là có chút kinh nghi bất định, Việt Khê nhàn nhạt nói: “Nếu cắt chi, như vậy Sở Nhạc cả đời đều chỉ có thể ở trên giường trên xe lăn vượt qua, liền tính an chi giả, ở trong sinh hoạt cũng sẽ có rất nhiều không tiện. Chính yếu chính là, nếu Sở Nhạc tỉnh lại phát hiện chính mình nằm liệt, hãn có thể tiếp thu cái này tình huống sao? A di, người là nguyện ý thấy cái này cục diện, vẫn là nguyện ý làm ta thử một

lần? Thử một lần, còn có không cắt chi khả năng. Người là Sở Nhạc mẫu thân, nếu người không muốn, ta cũng sẽ không xằng bậy.”

Nghe vậy, Sở mẫu nhin không được cắn chặt răng, nói: “Ta nguyện ý làm người nếm thử một chút, người là kẻ Việt Khê đi..... Người cùng sở nhạc đều là một cái tuổi, nhìn qua, người so với hẳn thành thực nhiều.”

Sở mẫu cũng không biết vì cái gì sẽ làm trước mắt tiểu cô nương nếm thử, đại khái là nàng muốn bắt trụ này không tính khả năng khả năng đi. Chính yếu chính là, trước mắt tiểu cô nương làm nàng cảm giác được một loại tin phục cảm, cái loại này bình tĩnh tự tin, tựa hồ cũng cảm nhiễm tới rồi nàng.

Biết sở mẫu các nàng đại khái không yên tâm chính mình, Việt Khê cũng không làm các nàng đi ra ngoài, khiến cho các nàng ngốc tại trong phòng.

Sở nhạc hai chân đã chặt đứt, bên trong tổ chức đều hỏng rồi, không thể chữa trị, cho nên cần thiết đến cắt chi.

Xốc lên Sở Nhạc chặn, Việt Khê lẩm bẩm nói: “Còn hảo tới sớm, đã tới chậm, hai chân cấp cắt chi, ta liền tính là có lại đại bản lĩnh, cũng không thể làm đoạn rút chân lại trường lên.”

Qua nửa giờ, Việt Khê thật dài thư khẩu khí, một khuôn mặt thượng tất cả đều là mồ hôi, nàng nói: “Được rồi, nghỉ ngơi cả đêm, đại khái ngày mai liền sẽ tỉnh.”

Triệu Lộ vội vàng xông tới, cũng không biết có phải hay không nàng ảo giác, hiện tại nhìn qua, Sở Nhạc sắc mặt tựa hồ hảo rất nhiều.

“Việt Khê, người thật lợi hại!” Nàng lớn tiếng khen ngợi.

Việt Khê lắc đầu, nói: “Hắn đây là ngoại thương, ta còn có biện pháp, như là bệnh gì đau linh tinh, ta chính là một chút biện pháp đều không có. Sinh bệnh, vẫn là xem bác sĩ tương đối đáng tin cậy một ít.”

Thiên sư trừ tà hàng yêu am hiểu, nhưng là cũng sẽ không chữa bệnh.

Triệu Lộ gật đầu, tỏ vẻ chính mình minh bạch.

Sở mẫu đã sớm bị hù ở, vừa rồi trong phòng bày biện ở trên bàn hoa đột nhiên trong nháy mắt tràn ra, nàng đã hoàn toàn bị kinh tới rồi.

Nhìn Việt Khê ánh mắt nhìn không được mang lên vài phần thật cẩn thận, sở mẫu hỏi: “Như vậy, thì tốt rồi sao?”

“Hảo, a di ngài không yên tâm có thể tìm bác sĩ nhìn xem, chúng ta liền đi về trước.” Việt Khê mở miệng nói.

Sở mẫu gật đầu, chờ tiễn đi Việt Khê các nàng, nàng vội vàng kêu bác sĩ tới kiểm tra Sở nhạc thân thể, toàn bộ hành trình khẩn trương nhìn bác sĩ động tác, chờ hắn kiểm tra xong rồi, vội vàng hỏi: “Bác sĩ, thế nào? Ta nghi tử tình huống thế nào?”

Bác sĩ vẻ mặt kinh ngạc, nói: “Này quả thực là không thể tưởng tượng, hôm nay buổi sáng kiểm tra thời điểm, đứa nhỏ này hai chân tổ chức đều toàn bộ hư rồi, chính là hiện tại thế nhưng hoàn toàn không thành vấn đề.”

Nghe vậy, sở mẫu lại hỏi: “Kia..... Kia còn cần cắt chi sao?”

Bác sĩ cười một chút, nói: “Này liền không cần, bất quá vẫn là đến đánh thạch cao, kế tiếp cũng đến chú ý tĩnh dưỡng. Đúng rồi, ta có thể mạo muội hỏi một câu, các người là dùng biện pháp gì, giải quyết hẳn hai chân tổ chức hư rồi vấn đề?”

Sở mẫu vẻ mặt mờ mịt, nói: “Ta, ta cũng không biết..... Đại khái là hăn ba ba ở phù hộ hăn đi, ta vừa rồi nằm mơ, mơ thấy hăn ba ba nói, chúng ta Sở Nhạc chân nhất định không thành vấn đề. Không nghĩ tới, hăn chân thật sự hảo.....”

Sở mẫu nói xong, chính mình liền ở kia khóc lên, đã là vui vẻ cũng là may mắn.

Bác sĩ: “.....” Ta thiếu chút nữa liền tin người tà.

Mà bên này Việt Khê cùng Triệu Lộ vừa ra bệnh viện liền thấy Hàn Húc, hăn đứng ở bệnh viện cửa, đang từ trong túi móc ra một khối chocolate tới hống trước mắt khóc lóc tiểu hài tử.

Kia còn rút kim đậu đậu tiểu hài tử vừa nhìn thấy đường, nước mắt cũng không xong, nhếch môi lộ ra thiếu hai viên răng cửa tươi cười tới.

Triệu Lộ cảm thán nói: “Mỗi lần nhìn Hàn Húc, liền cảm thấy hăn phía sau giống như có quang giống nhau..... Chiều khắp chúng sinh quang, liền cùng phim truyền hình đỉnh đại quang mang phật chủ giống nhau.”

Chiều khắp chúng sinh?

Việt Khê nghĩ nghĩ Hàn Húc phía sau công đức kim quang, như vậy vừa thấy, thật đúng là có điểm giống.

Bên kia Hàn Húc đứng dậy, trường sinh ngọc lập, hăn nhìn về phía Việt Khê các nàng bên này, lộ ra một cái cười tới, nói: “Sư phụ, người thật sự là quá xằng bậy.”

Việt Khê đi xuống bậc thang, nói: “Ta không động thủ, chẳng lẽ nhìn hăn cắt chi a..... Hăn còn trẻ, mới hơn mười tuổi, cắt chi về sau, làm hăn phía sau nửa đời người làm sao bây giờ?”

“Nói rất đúng giống người tuổi rất lớn giống nhau.” Hàn Húc lẩm bẩm nói.

Việt Khê bổ nhào vào hăn trên lưng, thoải mái thở dài, lười biếng nói: “Mệt mỏi quá a, người bồi ta trở về được.”

Hàn Húc nhìn qua dáng người gầy ốm, nhưng trên thực tế thân thể rất là cường tráng, vai lưng dày rộng ấm áp, ghé vào bên trên luôn có một loại an tâm cảm giác.

Việt Khê ghé vào hăn trên lưng đối với Triệu Lộ xua tay, nói: “Chúng ta đi về trước, Triệu Lộ chính người cũng về nhà đi thôi, bên ngoài như vậy lạnh, tiểu tâm bị cảm.”

Bị ném tại phía sau Triệu Lộ, trì độn nói một tiếng: “Hảo.” Sau đó nhìn chăm chú vào này thầy trò hai người càng đi càng xa.

“Ai, Miêu Đình Đình?” Triệu Lộ đang chuẩn bị trở về, một quay đầu lại ở bệnh viện cửa thấy một cái quen thuộc người, nàng kinh ngạc hô một tiếng.

Nghe được tiếng kêu Miêu Đình Đình xoay người lại, cái này Triệu Lộ mới thấy nàng bộ dáng, trên người nàng dơ dơ, như là ở bùn trong đất đánh quá lẫn liếc mắt một cái, một đôi mắt hồng toàn bộ, thần sắc thoát nhìn thập phần chật vật, sắc mặt nhìn qua cũng không tốt lắm.

Triệu Lộ thần sắc phức tạp nhìn nàng, hỏi: “Người là tới xem Sở Nhạc sao?”

Miêu Đình đình gật gật đầu, lại lắc lắc đầu, nói: “Sở Nhạc hăn mù mù không được ta đi xem hăn, nói là ta hại Sở Nhạc, làm ta cách hăn xa một chút.”

Ngay cả cha mẹ nàng, cũng ngăn đón nàng không được nàng ra cửa, còn đem nàng khóa ở nhà, nàng đều là từ trong nhà phiên cửa sổ trộm chạy ra. Chính là tới rồi bệnh viện cửa, lại là gần hương tình khiếp, không dám đi vào.

“Ta nghe bác sĩ nói, Sở Nhạc chân, muốn cắt chi phải không?” Nhìn về phía Triệu Lộ, Miêu Đình Đình nhẹ giọng hỏi.

Triệu Lộ gật gật đầu, thấy thế, Miêu Đình Đình sắc mặt bá một chút liền trắng, hốc mắt nháy mắt liền đỏ, nàng lẩm bẩm nói: “Là ta hại hắn, là ta hại hắn, đều là ta sai.”

“..... Bất quá hiện tại hắn là không cần cắt chi, ai, người đi đâu?” Triệu Lộ nói đến một nửa, liền thấy miêu đình đình xoay người liền chạy, nàng vẻ mặt mờ mịt, lẩm bẩm nói: “Đi như thế nào, không phải đi xem Sở Nhạc sao?”

Miêu Đình Đình điên cuồng hướng phía trước chạy tới, trong đầu không tính hiện lên Sở Nhạc nhảy lầu kia một màn.

“Không, ta thích Đình Đình, ta muốn cùng nàng vĩnh viễn ở bên nhau!”

“Các người tưởng tách ra chúng ta, có phải hay không? Không, ta sẽ không cho các người tách ra chúng ta!”

Lúc ấy ở trong văn phòng, Sở Nhạc hai mắt đỏ đậm, tất cả mọi người đều còn không có tới kịp phản ứng, hắn trực tiếp vọt tới cửa sổ nơi đó, xoay người liền nhảy xuống. Hồi tưởng kia một màn, Miêu Đình Đình vẫn cứ cảm thấy không thể hô hấp.

“Bởi vì cho các người tách ra liền muốn chết muốn sống, như vậy nam hài tử có thể có cái gì đảm đương?”

Đây là Miêu phụ rắn dạy miêu đình đình nói, chính là Miêu Đình Đình lại rất rõ ràng, sở nhạc không phải là người như vậy, hãn làm người khiêm tốn ôn hòa, học tập thành tích thực hảo, vẫn luôn nỗ lực học tập. Hãn còn nói quá, ở thi đại học phía trước, đều sẽ không yêu đương, hãn không phải người như vậy. Mà hãn hiện tại sở dĩ sẽ biến thành như vậy, đều là chính mình sai, là nàng hại hãn!

Miêu Đình Đình dừng lại bước chân, ôm lấy đầu gối xồm xuống thân mình khóc lên, tự trách che trời lấp đất hướng tới nàng vọt tới, nàng hoàn toàn không biết nên như thế nào đối mặt Sở Nhạc.

Duỗi tay ở trong túi móc ra kia khối mộc bài, này mộc bài thủ công thực thô ráp, ở hệ tơ hồng địa phương có một chi hồng nhạt đào hoa, kia đào hoa sinh động như thật, cánh hoa nửa khai nửa hợp lại, sắp nở rộ giống nhau, nhìn qua giống như là thật sự giống nhau.

“Chỉ cần người đem người huyết tích ở cái này mộc bài thượng, sau đó lại làm người thích người nhạt được cái này mộc bài, đang xem đến người kia trong nháy mắt, hãn liền sẽ yêu người.”

Hồi tưởng khởi mua cái này đào hoa phù là lúc cái kia quán chủ theo như lời nói, Miêu Đình Đình sắc mặt một mảnh tái nhợt, giống như phùng năng lạc giống nhau, nàng bay nhanh đem trên tay đồ vật ném tới một bên thùng rác.

Chính là thứ này, làm Sở Nhạc đối nàng động tâm, lúc ấy Sở Nhạc nhạt được mộc bài, nhìn đến nàng ánh mắt đầu tiên, liền mở miệng nói thích nàng. Lúc ấy Miêu Đình Đình chỉ hưng phấn với Sở Nhạc thích nàng, căn bản không tưởng mặt khác. Chính là hiện tại hồi tưởng lên, này căn bản không bình thường.

Đem mộc bài ném, nàng tổ chất thần kinh căn cứ chính mình móng tay, bay nhanh rời đi tại chỗ.

Một mảnh dơ bẩn thùng rác hoành nằm một khối mộc bài, mộc bài bên trên nở rộ đào hoa cánh hoa nở rộ độ cung tựa hồ lớn hơn nữa, giống như thực mau, nó liền sẽ hoàn toàn thịnh phóng mở ra.

Về đến nhà, Miêu phụ Miêu mẫu đang ngồi ở phòng khách, thấy nàng Miêu phụ âm thanh lạnh lùng nói: “Còn biết lần trở về tới a?”

Miêu Đình Đình ngơ ngẩn nhìn bọn họ, mở miệng nói: “Bác sĩ nói, Sở Nhạc hai chân yêu cầu cắt chi, khả năng cả đời đều phải nằm ở trên giường.”

Nghe vậy, Miêu gia cha mẹ tức khắc liền sửng sốt.

Miêu mẫu nhú mày, mặt mang ưu sắc, nói: “Tại sao lại như vậy?”

Lúc ấy đi trường học nghe được nhà mình nữ nhi yêu sớm, bọn họ làm phụ mẫu lúc ấy liền khí điên rồi, tự nhiên là không cho phép bọn họ lưỡng ở bên nhau. Chính là, ai biết cái kia kêu Sở Nhạc tính trẻ con tính lớn như vậy, xoay người liền từ cửa sổ nơi đó nhảy xuống đi, lúc ấy đem toàn bộ văn phòng người đều sợ tới mức mặt vô màu đất.

Miêu Đình Đình ngồi xổm xuống thân mình tới, nàng khóc ròng nói: “Đều là ta sai, là ta hại Sở Nhạc, nếu không phải ta, hẳn còn hảo hảo.”

Miêu gia cha mẹ xem nàng tự trách không thôi bộ dáng, cũng là đau lòng đến không được, Miêu mẫu an ủi nói: “Đó là đứa bé kia chính mình lựa chọn, sao nhóm có thể là người sai đâu?”

Miêu Đình Đình lắc đầu, trong miệng chỉ lẩm bẩm thì thầm: “Các người không rõ, các người không rõ.....”

Miêu gia cha mẹ nhìn nhau, trong lòng cũng có chút hối hận.

Bọn họ nào biết đâu rằng này hai đứa nhỏ cảm tình lại là như vậy thâm, gọi bọn hăn tách ra liền muốn chết muốn sống, cái kia kêu Sở Nhạc hài tử, nếu hai chân thật sự cắt chi, kia hăn nửa đời sau, có thể nói là hoàn toàn bị hủy.

Thất hồn lạc phách trở lại chính mình phòng ngủ, Miêu Đình Đình đem cửa đóng lại, ngốc ngốc ở trên giường ngồi trong chốc lát, chờ phục hồi tinh thần lại, nàng chuẩn bị đi toilet rửa cái mặt. Chờ đi đến một nửa thời điểm, nàng đột nhiên dừng lại bước chân, hô hấp trở nên có chút dồn dập, kinh sợ không thôi quay đầu nhìn về phía chính mình án thư.

Ở trên bàn sách, một khối mộc bài lẳng lẳng nằm ở nơi đó, bên trên đào hoa kiều diễm vô cùng.

“A!”

Miêu Đình Đình nhịn không được hét lên một tiếng, cả người bay nhanh lui về phía sau, thẳng đến sau lưng để tới rồi vách tường.

Vì cái gì, vì cái gì?

Nàng không phải đem cái này mộc bài ném sao? Vì cái gì hiện tại sẽ xuất hiện ở nàng trong phòng?

Ngày thứ hai, đã tới rồi giữa trưa, Miêu mẫu vẫn là không phát hiện Miêu Đình Đình xuống giường tới ăn bữa sáng, nàng trong lòng có chút lo lắng, đi tới cửa gõ gõ môn: “Đình Đình, Đình Đình..... Người nổi lên sao? Mau giữa trưa, mau xuống lầu tới ăn cơm.”

Trong phòng không có truyền đến bất luận cái gì động tĩnh, Miêu mẫu nhíu mày, không biết vì cái gì, đột nhiên cảm thấy trong lòng có điểm hoảng.

Môn là từ bên trong khóa trái, Miêu mẫu vội vàng đi cầm chìa khóa lại đây, chờ mở cửa, thấy bên trong cảnh tượng, nàng nhin không được phát ra một tiếng thét chói tai, thân mình nhin không được lui về phía sau, thẳng đến đụng vào môn, thân thể của nàng mới mềm mại chảy xuống ngồi dưới đất.

Nhận được báo nguy điện thoại, cảnh sát thực mau liền tới rồi tiểu khu lầu phía dưới, trong tiểu khu những người khác tham đầu tham não, đều ở nói thầm đã xảy ra sự tình gì.

Mạnh Tân đi vào Miêu gia, đầu tiên thấy chính là Miêu gia nữ chủ nhân, đối phương thần sắc trắng bệch, trong ánh mắt còn có chưa tan đi sợ hãi, như là thấy đối nàng tạo thành rất lớn đánh sâu vào tính một màn.

Miêu mẫu mang theo bọn họ đi trên lầu, nói: “Ta trưởng phu rất sớm liền lên đi làm, trong nhà theo ta cùng nữ nhi của ta hai người. Hôm nay buổi sáng, ta đi kêu nữ nhi của ta ăn cơm sáng, sau đó liền thấy có người nằm trên mặt đất.....”

Nói, Miêu mẫu nước mắt đã cảm lòng không đậu rơi xuống, nàng lắc đầu, không biết nên nói như thế nào đi xuống.

Mạnh Tân đi theo nàng đi miêu đình đình phòng, sau đó mảy nhin không được chính là vừa nhú.

Này gian phòng ngủ thực rõ ràng là một cái thiếu nữ phòng, nơi nơi đều có thể thấy hồng nhạt trang trí, tràn ngập phấn nộn thanh xuân nhà ở. Mà hiện tại, ở cái này phòng ngủ trước giường kia một tảng lớn đất trống thượng nằm một người, người nọ dáng người nhỏ xinh, ăn mặc áo lông vũ, đầu tóc hoa râm, một khuôn mặt nhàn dუმ đó, trên mặt tất cả đều là năm tháng khe rãnh, là một trương người già mặt.

“Người nói đây là người nữ nhi phòng? Này chết đi người là ai? Là người thân thích?” Mạnh Tân kỳ quái hỏi.

Miêu mẫu lắc đầu, nàng mặt lộ vẻ mờ mịt, nói: “..... Ta, ta cảm thấy, đây là ta nữ nhi. Ta không có khả năng nhận sai, nữ nhi của ta cổ phía sau có một viên chí, người này trên cổ cũng có một viên chí. Hơn nữa, trên người nàng quần áo, cũng là nữ nhi của ta ngày hôm qua xuyên.”

Nói xong lời cuối cùng, Miêu mẫu ngữ khí đã thực khẳng định, nàng không có khả năng sẽ đem chính mình nữ nhi cũng nhận sai.

Nghe vậy, Mạnh Tân sửng sốt, cảm thấy có chút không thể tin tưởng.

Hắn hít vào một hơi, đi vào trong phòng, đứng ở cửa thời điểm hắn đã nghe tới rồi một cổ mùi hương, chờ đi vào trong phòng, kia cổ mùi hương càng đậm, như là cái gì hoa hương khí.

“..... Đây là, đào hoa?” Ở thi thể trên tay thấy một mặt màu đỏ, Mạnh Tân mang bao tay, khom lưng đem kia chi đào hoa nhặt lên.

Hồng nhạt đào hoa nở rộ ở chi đầu, đúng là nộ phóng tư thái, cánh hoa phấn nộn kiều diễm, kia mặt diễm sắc, thập phần xinh đẹp, kia cánh hoa theo Mạnh Tân động tác run run rẩy rẩy đóng đưa, nhìn qua cực kỳ kiều mỹ.

Cái này mùa, thế nhưng còn sẽ có đào hoa?

Mạnh Tân trong lòng có chút nghi hoặc.

Kia cổ thi thể thân phận trải qua pháp y kiểm tra, đến ra tới kết luận làm người kinh ngạc, nàng xác chính là Miêu mẫu nữ nhi, Miêu Đình Đình. Miêu Đình Đình năm nay mười bảy tuổi, chính là thi thể này, nhìn qua lại là cái bảy tám chục tuổi lão thái thái. Hơn nữa căn cứ nguyên nhân chết điều tra, cái này Miêu Đình Đình chết, không có bất luận vấn đề gì.

“Thi thể này chỉ là bởi vì quá độ già cả mà chết, nói cách khác, chính là tự nhiên tử vong..... “

Cái này kết luận, đủ để cho vô số người kinh ngạc.

Người tới nhất định tuổi tác, số tuổi, tự nhiên liền sẽ chết, đây là một cái sinh mệnh tuần hoàn. Mà kiểm tra cho thấy, Miêu Đình Đình tử vong, chính là bởi vì sinh mệnh đi tới cuối, lúc này mới sẽ chết đi.

Chính là, nàng rõ ràng là một cái mới mười bảy tuổi tiểu cô nương, đúng là nhất sáng lạn niên hoa, vì cái gì cả đêm đi qua, nàng liền sẽ biến thành cái này từ từ già đi bộ dáng.

Đáp án là cái gì, hơi chút nghĩ lại một chút, quả thực làm người cảm thấy nổi da gà đều phải đi lên.

Mạnh Tân ánh mắt sâu kín, nhớ tới một ít không thoải mái sự tình tới. Hẳn tưởng, có quan hệ cái này án tử, hẳn khả năng muốn đi bái phỏng một người.

Mà ở ngày thứ hai, Việt Khê ở nhà mình cửa thấy Mạnh Tân.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 74

Trần ngập thiếu nữ hơi thở phòng ngủ, ánh đèn sáng tỏ, ăn mặc lông xù xù ở nhà phục tiểu cô nương ngồi ở án thư, có chút hưng phấn dùng châm đem chính mình ngón trở chọc phá, nháy mắt, lòng bàn tay thượng màu đỏ tươi huyết châu liền xông ra.

Dem huyết châu bôi trên trên bàn sách đào hoa thẻ bài thượng, ngay sau đó, nhìn qua thường thường vô kỳ mộc thẻ bài thượng huyết sắc nháy mắt liền biến mất, giống như là bị mộc bài cấp hấp thu giống nhau. Mà cùng chi tướng đối, mộc bài thượng kia chi như là làm trang trí vật đào hoa, hợp nhau tới cánh hoa tựa hồ hơi hơi mở ra vài phần, có một cổ đậm cơ hồ nghe không đến đào hoa hương khí bay ra.

Chính là này hết thấy, đắm chìm ở hưng phấn bên trong nữ hài tử cũng không có chú ý tới.

“Cái này đào hoa phù là thật sự hữu dụng, chỉ cần người lấy chính mình máu tươi tích ở bên trên, cũng không cần nhiều, chỉ cần một giọt huyết châu..... Sau đó đem mộc bài cho người thích nam hài tử, đối phương cũng sẽ thích thượng người.”

Nghĩ đến vị kia học tử lời nói, nữ hài trong lòng lại là chờ mong lại là cao hứng. Lại nghĩ đến những cái đó cầm đào hoa phù cùng chính mình thích nam hài tử ở bên nhau các bằng hữu, nàng trong lòng càng thêm chờ đợi ngày mai đã đến.

Ngày thứ hai, nữ hài đem đào hoa phù cẩn thận giấu ở trong túi, chờ tới rồi trường học nghỉ trưa thời gian, nàng đem chính mình thích nam hài tử hẹn ra tới.

“..... Tìm ta có việc sao?” Nam hài trên mặt có chút bất đắc dĩ cùng bức bối, nữ hài đã cùng hắn thông báo rất nhiều lần, hắn thật sự không thích loại này lì lợm la liếm người.

Nữ hài thẹn thùng nhìn hắn, lấy hết can đảm đem trong tay đào hoa phù đưa qua, nói: “Cái này, cái này là tặng cho người, ta hy vọng người có thể nhận lấy.”

Nam hài nhú mày, hắn gãi gãi gương mặt, nói: “Thực xin lỗi, thứ này ta không thể nhận lấy..... Ta thật sự không thích người, người vẫn là từ bỏ đi, ta không có khả năng tiếp thu người.” Nói, hắn xoay người muốn đi.

Thấy thế, nữ hài tử lập tức liền nóng nảy, vội nói: “Người..... Chỉ cần người đem thứ này nhận lấy, về sau ta liền không quấn lấy người.”

Nam hài hoài nghi nhìn nàng một cái, miễn cưỡng đáp ứng nói: “Hào đi..... Thứ này ta nhận lấy, người về sau cũng đừng tới tìm ta, ta có yêu thích người.”

Chỉ là đối phương thành tích tốt như vậy, muốn cùng nàng thi đậu cùng sở đại học, thật sự hảo khó a.

Nam hài trong lòng thở dài, duỗi tay đem một bài nhận lấy.

Một bài phía trên đào hoa tựa hồ sáng lạn vài phần, nam hài chớp chớp mắt, trong mắt nháy mắt có chút đỏ lên.

Hắn ngẩng đầu lên, nhìn trước mắt nữ hài, trong mắt hiện lên một tia mờ mịt.

Nữ hài trong mắt hiện lên một tia khẩn trương, nhỏ giọng hỏi: “Người, người.....”

Nam hài đột nhiên liền cười, duỗi tay bắt lấy tay nàng, nói: “Người thích ta a, ta cũng thực thích người a, người cùng ta kết giao đi.”

Không biết vì cái gì, hắn đột nhiên liền cảm thấy trước mắt cái này nữ hài thật là đẹp mắt, đặc biệt hợp hắn mắt duyên, tổng cảm thấy thấy thế nào như thế nào đều thích, chính là cảm thấy thực thích.

Nghe vậy, nữ hài hai mắt nháy mắt liền sáng, trong lòng thập phần kích động —— này đào hoa phù, là thật sự có hiệu quả a.

Cùng lúc đó, ở một cái tối tăm trong phòng, một gốc cây thật lớn cây đào bị gieo trồng ở trong phòng, kia cây đào cực kỳ cao lớn, cơ hồ che trời. Cho dù là ở vào đông, đào chi thượng cũng nở khắp hồng nhạt đoá hoa, chính khóa cây đào bốn phía đều tựa hồ che một tầng hồng nhạt sương mù. Bất quá này cây đào chợt xem dưới một đoàn hồng nhạt, tràn ngập sức sống, chính là nhìn kỹ dưới, người lại sẽ phát hiện, ở nó tới gần hệ rễ địa phương, lại lộ ra hủ bại hương vị, cơ hồ thối rữa.

Một người tuổi trẻ cô nương đi đến dưới gốc cây, duỗi tay vỗ về thân cây, nhẹ giọng nói: “Dục vọng thật đúng là làm người điên cuồng.....”

Nàng duỗi tay vỗ về không trung phiêu động những cái đó hồng nhạt sương mù, này đó là những cái đó nữ hài sinh mệnh lực, hiện giờ toàn bộ trút xuống tại đây cây cây đào phía trên.

Mà theo hồng nhạt sương mù quán quanh, cây đào hệ rễ hư thối lấy mắt thường nhìn không thấy tốc độ, chậm rãi khép lại.

“Còn kém một chút.....” Nữ hài lẩm bẩm.

*

Cục cảnh sát lại nhận được cùng nhau báo án, chết đi chính là đại học nữ học sinh, vừa mới giao bạn trai, chết ở chính mình trên giường. Hôm nay giữa trưa nên đi đi học thời điểm, bạn cùng phòng xem nàng còn không có động tĩnh, liền đi kêu nàng rời giường, chính là trên giường không bất luận cái gì tiếng vang, bạn cùng phòng liền bò đến trên giường đi xem.

“Sau đó, sau đó ta liền thấy một cái lão nhân nằm ở nàng trên giường, thân thể đều đã lạnh.....”

Bạn cùng phòng một bên nói, một bên nhin không được run run, hồi tưởng kia lạnh băng nhiệt độ cơ thể, lúc ấy nàng thiếu chút nữa sợ tới mức từ trên giường té xuống.

Mạnh Tân duỗi tay cầm lấy chăn thượng kia chi đào hoa, đào hoa tươi đẹp hương thơm, mang theo một loại thập phần ngọt nị mùi hương.

Trải qua kiểm nghiệm, khối này lão nhân thi thể, đích xác chính là cái kia mới 21 tuổi nữ học sinh, chỉ là dung nhan trong một đêm già cả. Nhìn qua tựa như một cái bảy tám chục tuổi lão nhân giống nhau.

Cảnh sát đem nàng bạn mới bạn trai gọi tới làm ghi chép, thanh niên cau mày, một bộ mờ mịt bộ dáng, hỏi đến chính mình bạn gái, chính hẳn đều là vẻ mặt kinh ngạc, nói: “..... Nàng là ta bạn gái? Chính là ta căn bản là không thích nàng a? Di, ta lúc trước vì cái gì sẽ đáp ứng nàng a, ta như thế nào sẽ nói ta thích nàng?”

Thanh niên so cảnh sát còn muốn mộng bức, hồi tưởng ngay lúc đó tâm tình, hoàn toàn không rõ nguyên do, chính hẳn đều không rõ lúc ấy chính mình vì cái gì sẽ đáp ứng đối phương làm nàng bạn trai.

“Chính là đột nhiên cảm thấy, thực thích nàng..... Như là trùng tà giống nhau.” Thanh niên lẩm bẩm.

Hồi tưởng lên, trong khoảng thời gian này ký ức đều đã không chân thật, giống như là đứng ở một bên xem người khác chuyện xưa giống nhau.

“Này đã là tháng này thứ tám khởi như vậy án kiện, án kiện đều tương đồng, người bị hại ở trong một đêm biến lão, tự nhiên tử vong..... Sau khi chết sẽ tản ra một loại thực mùi thơm ngào ngạt mùi hương, hơn nữa có trong hồ sơ phát hiện tràng, đều sẽ có một chi đào hoa. Án này, thấy thế nào, đều không giống như là người bình thường có thể làm được.”

Cục cảnh sát đại gia đối cái này án tử cũng là nghị luận sôi nổi, có rất nhiều người đều còn nhớ rõ Lan Ninh án kiện, trên thế giới này đích xác tồn tại rất nhiều vô pháp dùng khoa học giải thích sự tình. Án này, làm cho bọn họ nhìn không được liên tưởng lên Lan Ninh kia kiện án tử tới. Cho nên, Mạnh Tân lại lần nữa đứng ở Việt gia trước đại môn.

Việt Khê nhìn đến hắc có chút kinh ngạc, nói: “Ta cho rằng, Mạnh tiên sinh sẽ không lại muốn nhìn thấy ta.”

Mạnh Tân cười khổ, nói: “Ta là không nghĩ lại nhìn thấy Việt tiểu thư, bởi vì này đại biểu cho, ta lại gặp dùng khoa học khó có thể giải thích vấn đề. Mà như vậy án tử, đối với chúng ta tới nói, thật sự là không hề biện pháp.”

Việt Khê làm hắc tiên tiến phòng tới, hỏi: “Như vậy, lần này lại là ra chuyện gì?”

Nghe vậy, Mạnh Tân lập tức sửa sang lại biểu tình, thần sắc ngưng trọng nói: “Lần này án tử, đã có rất nhiều tuổi trẻ cô nương bởi vì việc này mà vứt bỏ tánh mạng. Kỳ thật trong đó một người, người hắc là cũng nhận thức, nàng kêu Miêu Đình Đình, cùng người là một cái trường học.”

“Miêu Đình Đình? Nàng đã chết?” Việt Khê nhíu mày.

Mạnh Tân gật đầu: “Này đó cô nương bị chết đều rất kỳ quái, các nàng ở trong một đêm tử vong, chết thời điểm, cả người đều trở nên thực lão, tóc hoa râm, làn da lỏng, nhìn qua hoàn toàn cùng một cái lão nhân không hai dạng khác biệt. Trải qua pháp y kiểm nghiệm, các nàng tử vong, không phải ngoại lực, cũng không phải mưu sát, mà là bởi vì tuổi quá lớn, tới rồi thời gian tự nhiên liền đã chết, cũng chính là thuộc về tự nhiên tử vong.”

Hắn đem thi thể ảnh chụp lấy ra tới cấp Việt Khê xem, theo lý mà nói, loại đồ vật này là không nên đưa cho không quan hệ nhân viên xem. Bất quá hiện tại hắn yêu cầu Việt Khê hỗ trợ, sự cấp tòng quyền sao.

Trên ảnh chụp, chết đi nữ hài bộ dáng già nua, thần sắc an tường, giống như là ở bất tri bất giác bên trong liền chết đi. Mà ở các nàng trong tay, đều nắm một chi đào chi, đào chi thượng hồng nhạt đào hoa đúng là nộ phóng, kiều diễm mà mỹ lệ.

“Án này, ta thấy thế nào đều cảm thấy không phải người có thể phạm phải..... Không ai có thể làm một người đột nhiên già cả, thậm chí tử vong. Cho nên, ta mới đến tìm kiếm người trợ giúp.” Mạnh Tân thiết tình thực lòng nói.

Việt Khê nhìn hắn, nói: “Ta cho rằng, bởi vì lan ninh sự tình, Mạnh tiên sinh người sẽ cảm thấy ta là cái phi chính nghĩa người, không nghĩ tới người còn sẽ đến tìm kiếm ta trợ giúp.”

Mạnh Tân cười, trên mặt có chút tiếc hận, hắn nói: “Lan Ninh sự tình..... Ta có thể lý giải suy nghĩ của người, đúng là chuyện này, chính làm ta cảm thấy Việt tiểu thư người nhất định sẽ giúp ta. Người là cái hảo cô nương, đáy lòng thực mềm, cho nên ta mới có thể xin giúp đỡ với người.”

Việt Khê nhướn mày, nói: “Đáy lòng quá mềm..... Vậy người đã có thể sai rồi, ta người này luôn luôn sẽ không vô duyên vô cớ trợ giúp người

khác, trừ phi người nguyện ý cho ta tương ứng thù lao. Xem ở tiền mặt mũi thượng, ta có lẽ sẽ có điểm động tâm.”

“Đây là đương nhiên, nếu thỉnh Việt tiểu thư hỗ trợ, chúng ta đương nhiên sẽ chi trả nhất định báo đáp, ta tuyệt đối sẽ đuổi kịp mặt xin một chút, cho người cái đại hồng bao, thỏa thỏa.” Mạnh Tân một bộ hoàn toàn không thành vấn đề biểu tình.

Nghe vậy, Việt Khê lập tức chờ mong nhìn hắn, nói: “Ta lần trước cho nhân gia làm việc, bọn họ cho ta một trăm vạn bao lì xì, các người có thể cho ta nhiều như vậy sao?”

Mạnh Tân: “..... Cái này, khả năng, đại khái, là có điểm, khó khăn.....”

Liên tục mấy cái không xác định từ ngữ, Mạnh muộn chỉ có thể cười gượng.

Việt Khê thở dài, nói: “Hảo đi, quả nhiên cùng nhà nước làm việc, không có làm tư sống tiền nhiều.”

Hai người hàn huyên vài câu, bên kia Mạnh Tân di động đột nhiên vang lên, hắn tiếp khởi điện thoại tới nghe vài câu, sau đó biểu tình chính là biến đổi, nói: “Lại đã xảy ra chuyện? Ta đây liền lại đây.”

Hắn nhìn về phía Việt Khê, nói: “Việt tiểu thư, chúng ta hiện tại liên rất yêu cầu người trợ giúp, không biết người có hay không thời gian? Cùng ta cùng đi hiện trường vụ án nhìn xem?”

Việt Khê gật đầu, tự nhiên là đồng ý.

Hai người chạy tới hiện trường vụ án, ngồi tự nhiên là Mạnh Tân xe, chỉ là mắt thấy liền phải mời ra làm chứng phát hiện trạng thời điểm, phía trước đoạn đường liền đổ, nửa ngày đều không thấy di động.

“Đây là làm sao vậy? Như thế nào như vậy đó? Lại không phải trên dưới ban cao phong kỳ!” Mạnh Tân lẩm bẩm nói.

Việt Khê trong lòng đột nhiên có điều cảm ứng, quay đầu hướng tới muốn một phương hướng nhìn lại, một tòa trên nhà cao tầng, một đạo hắc ảnh bay thẳng đến phía dưới rơi xuống, Việt Khê đồng tử đột nhiên co rút.

“Đó là..... Đó là có người nhảy lầu đi?” Bên cạnh cũng có người thấy một màn này, nhin không được kinh hô.

Việt Khê híp mắt nhìn về phía cái kia phương hướng, nơi đó, tận trời oán khí cùng huyết khí, cơ hồ đem toàn bộ phía chân trời đều cấp nhiễm hồng, giống như là có người dùng máu tươi bôi trên không trung phía trên.

“Hảo hồng ráng đỏ a.....” Có người lẩm bẩm.

Ở ngày mùa đông, loại này ráng đỏ rất ít thấy, cơ hồ làm người cảm thấy khắp không trung đều đốt lên.

Phía trước lộ thực mau liền thông, Việt Khê bọn họ xe khai đi, chân trời thit kho tàu vân nhìn qua cực kỳ diễm lệ, Mạnh Tân nhin không được nói: “Ta như thế nào cảm thấy này ráng đỏ có một loại thực bất tường cảm giác, như là sẽ phát sinh sự tình gì giống nhau.”

Đầy trời huyết khí cùng oán khí, chết đi người kia, trong lòng tuyệt đối tràn ngập oán hận cùng tuyệt vọng.

Việt Khê nhàn nhạt nói: “Chúc mừng người, người đoán đúng rồi, ta tưởng, kế tiếp thời gian, các người cực cảnh sát sẽ có một đoạn thời gian hảo vội. Lần này chết đi người oán khí, có thể so Lan Ninh lớn hơn rất nhiều, hơn nữa, hắc thể chất còn có chút đặc thù, biến thành lệ quý lúc sau, oán khí cùng phần nộ, sẽ làm hắc trở nên thực đáng sợ.”

Nghe vậy, Mạnh Tân da đầu đều mau tạc, vẻ mặt đau khổ nói: “Người ý tứ, là đang nói, kế tiếp, khả năng sẽ chết rất nhiều người?”

“Người nói đúng.”

Mạnh Tân hỏi: “..... Kia có biện pháp gì không có thể tránh cho?”

Việt Khê nghĩ nghĩ nói: “Cũng không phải không có biện pháp, đó chính là tìm ra kia chỉ lệ quý, ở hãn động thủ phía trước, siêu độ hãn, đưa hãn tiến vào luân hồi, khắp nơi hết thảy còn chưa phát sinh phía trước, liền đem nó bóp chết ở trong nôi..... Bất quá tiền đề người biết được nói cái kia tự sát người là ai.”

Mạnh Tân lập tức trả lời nói: “Ta lập tức khiến cho người đi tra.”

Hai người nói chuyện với nhau gian, xe đã khai vào thành phố A một khu nhà đại học, sau đó ở một đồng nữ sinh ký túc xá phía dưới dừng lại.

Ký túc xá cửa đã kéo cánh giới tuyến, Mạnh Tân trực tiếp mang theo Việt Khê đi lâu sáu, lần này người bị hại là mỹ thuật học viện đại nhị cấp một cái nữ đồng học, nguyên nhân chết cùng phía trước mấy khởi đều là một cái dạng.

Tiến ký túc xá, Việt Khê đã nghe tới rồi một cổ thực nùng mùi hoa, thập phần ngọt nị, còn hỗn tạp một cổ làm người cảm thấy ghê tởm hủ bại chi vị, nùng đến quả thực làm nàng có chút buồn nôn.

“Đây là.....” Có cảnh sát xem Mạnh Tân mang theo một cái xa lạ tiểu cô nương, có chút nghi hoặc.

Mạnh Tân giới thiệu nói: “Vị này chính là Việt tiểu thư, ta là làm nàng tới hiệp trợ chúng ta xử lý lần này án kiện.”

“Việt tiểu thư!” Lần trước đi theo xử lý lan ninh án kiện người còn nhớ rõ Việt Khê, biết nhân gia tiểu cô nương tuy rằng tuổi thoát nhìn tiểu, chính là đó là có thật bản lĩnh.

Việt Khê đi vào ký túc xá, hiện trường vụ án duy trì thực hoàn chỉnh, hoàn toàn không có đã chịu phá hư. Kia nữ hài là ghé vào trên bàn sách chết đi, cùng mặt khác người bị hại giống nhau, trong tay còn nhéo một chi đào hoa, cổ vấn Mạnh Tân, Việt Khê đem kia chi đào hoa cầm lại đây.

Đào hoa khai đến cực kỳ sáng lạn, giống như là mới từ cây đào thượng bẻ tới giống nhau, cánh hoa kiều nộn, có thể nhìn đến bên trong kiều diễm nhụy hoa. Như vậy một gốc cây đào hoa, phát ra mùi hương lại rất hương.

Việt Khê nghe nghe, phát hiện này mùi hương trừ bỏ từ này đào hoa thượng truyền đến, càng nhiều, vẫn là từ kia chết đi nữ hài trên người truyền đến, đối phương tựa hồ liền xương cốt đều là loại này đào hoa hương khí, hỗn loạn hủ bại hương vị.

Lạnh băng thi thể lẳng lẳng nằm ở nơi đó, thần sắc an tường yên lặng, thậm chí khóe miệng vẫn là kiều.

Việt Khê tưởng, đối phương khả năng hoàn toàn không đoán trước đến chính mình sẽ đột nhiên tử vong, còn lòng tràn đầy vui mừng nghĩ ngày mai nên như thế nào quá.

“Người bị hại bạn trai lại đây.....”

Một thanh niên đi vào tới, khí sắc có chút không tốt lắm, trong mắt như là mờ một tầng sa giống nhau, ánh mắt nhìn qua vẫn đục mà mờ mịt.

“Người chính là Hồ Duyệt bạn trai?” Có cảnh sát qua đi tiến hành lệ thường dò hỏi, cùng trước mấy cái án tử giống nhau, làm người bị hại bạn trai, đối phương biểu tình so với bọn hắn cảnh sát còn mòng bức.

Ta vì cái gì sẽ là nàng bạn trai?

Sở hữu người bị hại cơ hồ đều là cái này biểu hiện, một bộ không rõ vì cái gì hẳn sẽ biến thành người bị hại bạn trai.

Việt Khê đi qua đi nhìn đối phương liếc mắt một cái, đột nhiên vươn ngón trỏ đi, điểm một chút hẳn cái trán, đối phương lộ ra khó chịu biểu tình, nhin không được đem đôi mắt nhắm lại, nhưng là chờ lại lần nữa mở lúc sau, hẳn nguyên bản vẫn đục ánh mắt trở nên thanh minh, uể oải tinh thần cũng giống như ở trong nháy mắt khôi phục.

“Ta đây là.....” Đối phương kinh nghi bất định nhìn Việt Khê, cảm thấy hỗn độn vài ngày đại não nháy mắt trở nên thanh tỉnh lên, lại hồi tưởng quá khứ mấy ngày này, vẻ mặt của hẳn thay đổi mấy biến, nhin không được gõ gõ chính mình đầu, nói: “Ta gần nhất đây là làm sao vậy?”

Mạnh Tân hỏi: “Việt tiểu thư, hẳn vừa rồi là làm sao vậy?”

Việt Khê nhàn nhạt nói: “Là chướng, đào hoa chướng! Đào hoa từ xưa đến nay, liền tượng trưng cho tình yêu, trúng đào hoa chướng người, sẽ bị mê tâm trí, không tự chủ được yêu người nào đó. Ngô, lấy khoa học góc độ tới nói, chính là hẳn thấy người nào đó, sẽ Dopamine không chịu khống chế nhanh chóng phân bố.”

Mạnh Tân: “.....”

Hắn hỏi cái kia thanh niên, nói: “Chết đi Hồ Duyệt, cùng ngươi là cái gì quan hệ?”

Thanh niên cười khố nói: “Ta cũng không biết ta cùng nàng là cái gì quan hệ, nói là nam nữ bằng hữu, chính là ta hiện tại thực xác định, ta căn bản là không thích nàng. Nhưng là, trong khoảng thời gian này ta giống như là không chịu khống chế giống nhau, nhìn nàng liền cảm thấy, thực thích nàng..... Đây quả thực chính là không thể hiểu được.”

Việt Khê hỏi: “VẬY người còn nhớ rõ, này hết thấy, là từ khi nào bắt đầu..... Nói đúng ra, người có phải hay không cầm nòng thứ gì, lúc sau mới có thể không chế không được thích nòng.”

Nghe vậy, thanh niên nghĩ nghĩ, sau một lúc lâu hần lộ ra bưng tình biểu tình, tựa hồ là nhớ tới cái gì, nói: “Ta nhớ rõ, kia một ngày, nòng cầm một cái mộc bài cho ta, ta cầm cái kia mộc bài lúc sau, cả người liền có điểm không thích hợp.”

Lúc ấy chính mình không cảm thấy, chính là hiện giờ hồi tưởng lên, lại cảm thấy ngay lúc đó chính mình giống như là trứ ma giống nhau. Nhìn đối phương, liền nhận không được thích, cái loại này điên cuồng cảm tình, nếu lúc ấy có người ngăn trở hần, hần sợ là lập tức là có thể đi tìm chết.

Cái loại cảm giác này, thật sự thật đáng sợ.....

Thanh niên sợ hãi, đột nhiên cảm thấy chính mình đối luyện ái, đối nữ nhân đều có một loại sợ hãi cảm.

Việt Khê thầm nghĩ trong lòng quả nhiên như vậy, nòng đối Mạnh Tân nói: “Sự tình mẫu chốt, hần là chính là ở cái kia mộc bài thượng, các người có thể phái người đi tra tra, rốt cuộc là ai ở bán mấy thứ này. Miêu Đình Đình..... Lúc ấy ta nghe ta đồng học nói qua, nòng từng ở chúng ta trường học cửa một cái sạp thượng mua một cái đào hoa phù, chỉ là lúc ấy ta cũng không có để ý.”

Hiện tại thượng gia đều thích làm chút mảnh lối, vì thượng phẩm hảo bán, thêm cái cái chiêu gì đào hoa, chiêu tài vận, cái gì đều có, tuy rằng là giả, nhưng là cũng có rất nhiều người hoài hy vọng ý tưởng mua.

Mạnh Tân lẩm bẩm nói: “Đến nay phát sinh án kiện người bị hại, đều là học sinh. Người này bán đào hoa phù địa phương, xem ra nhiều là trường học phụ cận, đến nay cũng không biết có bao nhiêu người mua, tình huống thoát nhìn có chút không ổn a.”

Dựa theo hiện tại tình huống tới xem, này đó đào hoa phù cũng không biết bán nhiều ít đi ra ngoài, nếu này đó mua đào hoa phù người đều dùng, vậy đại biểu đã ở kề cận cái chết thử.

“Ta lập tức làm người đi điều theo dõi.....” Mạnh Tân lập tức liền đi gọi điện thoại.

Việt Khê thật sự là chịu đựng không được ký túc xá khí vị, liền đi tới hành lang bên trong đi thông khí, nàng nghỉ ngơi trong chốc lát, Mạnh Tân đi tới, biểu tình có chút nghiêm túc, nói: “Buổi chiều kẹt xe người còn nhớ rõ đi?”

Việt Khê gật đầu.

Mạnh Tân thở dài, nói: “Đó là bởi vì ở bên kia trường học có người nhảy lầu, là cái 18 tuổi cao tam nữ đồng học.....”

“Lúc ấy phòng cháy nhân viên kỳ thật đã bắt lấy nàng, chính là chính nàng lại tránh thoát đi..... Mới 18 tuổi.” Mạnh Tân hốc mắt đều đỏ.

Việt Khê trầm mặc, sau một lúc lâu mới nói: “Thế giới này chính là như thế, Lan Ninh như vậy, cái này nữ hài cũng như vậy, đối với các nàng tới nói, tồn tại chỉ có thống khổ, tử vong mới là giải thoát.”

Nàng không biết nữ hài kia đã xảy ra sự tình gì, nhưng là có thể làm người tuyệt vọng đến nhảy lầu, cho dù bị người bắt được, cũng muốn sinh sôi bẻ ra đối phương tay, kia nhất định là sâu đậm tuyệt vọng. Tuyệt vọng đến, nàng trên thế giới này, nhìn không thấy bất luận cái gì hy vọng.

Đầy trời huyết sắc cùng oán khí, cái này cô nương đối thế giới này là vô cùng căm hận, người như vậy, sau khi chết cũng sẽ trở nên càng thêm khủng bố.

Mạnh Tân cười khổ nói: “Ở đương cảnh sát phía trước, ta vẫn luôn cảm thấy ta làm cảnh sát, có thể cho đại gia mang đến công bằng, mang đến công chính. Chính là thực mau, ta phát hiện, sự tình cũng không phải như vậy. Trên thế giới này, có vô số người, không có được đến bọn họ công bằng, bọn họ tuyệt vọng chết đi. Nhưng là đối với này hết thảy, ta không thể nề hà, tay của ta, đụng vào không đến như vậy nhiều địa phương, mà ta có thể kiên trì, chỉ còn lại có pháp luật.”

Vô quy củ không thành phạm vi, cho nên có đôi khi, cho dù vi phạm đạo nghĩa, thậm chí không đành lòng, hãn cũng chỉ có thể đi làm.

Kỳ thật để cho hãn cảm thấy khó chịu chính là, là lúc ấy nữ hài tử kia nhảy lầu là lúc phía dưới vây xem nhân viên thái độ, cái này làm cho hãn cảm thấy, có đôi khi, nhân tâm thật sự đáng sợ, đáng sợ đến làm người cảm thấy sợ hãi.

Nếu những người đó nguyện ý cho nàng nhiều một chút ấm áp, nhiều một chút an ủi, nàng có phải hay không liền không như vậy tuyệt vọng, có lẽ sẽ không phải chết.

Mạnh Tân nhìn không được suy nghĩ, chính là này hết thảy đều đã xảy ra, căn bản là không có vấn đề khả năng.

Việt Khê thở dài, nói: “Đúng rồi, về cái này án tử, ta tưởng, đối phương là ở cướp lấy mọi người tánh mạng, lợi dụng đào hoa phù, cùng người bị hại nhóm đặt thành nào đó hiệp nghị, nàng làm người bị hại nhóm đặt thành nguyện vọng, mà đại giới, đó là các nàng mệnh. Thậm chí, ta vừa rồi thử chiêu một chút Hồ Duyệt hồn, hoàn toàn không có động tĩnh, hoặc là nàng hồn phách bị nhốt ở nơi nào, hoặc là chính là đã biến mất ở thế gian. Đương nhiên, ta càng có khuynh hướng người sau.”

Mạnh Tân cắn răng, nói: “Ta đã làm người đi điều tra theo dõi, hãn là thực mau là có thể đem người nọ bắt được tới.”

Việt Khê khẽ gật đầu, nói: “Các người cẩn thận một chút, sau lưng người, khả năng không đơn giản như vậy.”Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 75

Việt Khê đi theo Mạnh Tân lại chạy hai cái hiện trường vụ án, vẫn cứ là nghìn bài một điệu án tử, người bị hại cả người nhanh chóng già cả, sinh mệnh lực bị rút ra, chết thời điểm trong tay còn nắm một chi đào hoa.

Lại lần nữa từ một cái hiện trường vụ án ra tới, thời gian đã là nửa đêm, ngay cả Mạnh Tân đều cảm giác được trong đó không thích hợp.

“..... Hôm nay một ngày đã xảy ra nổi lên bốn phía như vậy án tử, đối phương xuống tay tốc độ càng lúc càng nhanh, càng nói đúng ra, hẳn là nó trở nên càng thêm vội vàng?”

Khoảng thời gian trước án tử mấy ngày mới phát sinh cùng nhau, chính là hai ngày này, chết đi nữ hài càng ngày càng nhiều.

“Ta làm người tra xét một chút, không ngừng là chúng ta thành phố A, mặt khác thành thị cũng phát sinh đến có như vậy án kiện. Thậm chí ở vài thập niên trước, cũng đã từng phát sinh chuyện như vậy, chỉ là bởi vì chết đi người nguyên nhân chết tra không ra, cũng không có kết quả. Đặc biệt là này hai ngày, án kiện phát sinh tần suất cũng trở nên nhiều.....”

Việt Khê nhàn nhạt nói: “Xuất hiện tình huống như vậy, chỉ có một nguyên nhân, đó chính là đối phương mục đích mau đạt tới, đã tới rồi nhất mấu chốt thời điểm, cho nên nó yêu cầu không lơ sinh mệnh lực tới làm cung cấp.”

Mạnh Tân kéo kéo trên đầu đầu tóc, cảm thấy chính mình đầu đầu phải trợc.

Sợ nhất chính là loại này không biết dấu ở nơi nào địch nhân, hơn nữa vẫn là loại này không khoa học địch nhân, quả thực mỗi lần đều ở khiêu chiến hãn khoa học xem.

Nhưng vào lúc này, hãn điện thoại vang lên, tiếp lên không vài phút, hãn ánh mắt liền càng ngày càng sáng.

“..... Có kết quả, từ người bị hại đồng học nơi đó, chúng ta được đến một cái thực mẫu chốt tin tức!”

*

Tiếng chuông vang lên, tuổi trẻ mạo mĩ nữ lão sư đem thư khép lại, nói: “Hảo, hôm nay khóa liền thượng đến nơi đây..... Các bạn học, chúng ta cuối tuần tái kiến đi.”

Vị này lão sư họ Hà, kêu Hà Liên Nguyệt, là đại học giáo viên tiếng Anh. Bởi vì tuổi trẻ lớn lên cũng xinh đẹp, học thức phong phú, thâm chịu bọn học sinh yêu thích.

“Hà lão sư!”

Mấy cái nữ học sinh chạy chậm chạy đến nàng bên người, một đám mặt đỏ hồng, có cái nữ học sinh nhỏ giọng nói: “Lão sư, cái kia đào hoa phù thật sự có hiệu quả sao?”

Nghe vậy, Hà Liên Nguyệt ánh mắt càng thêm ôn nhu, nàng nói: “Đương nhiên, lão sư cùng trượng phu chính là như vậy ở bên nhau, chúng ta kết hôn đã bảy năm, cảm tình vẫn là giống nhau hảo. Người chỉ cần tâm cũng đủ thành, đem người một giọt huyết tích ở mộc bài thượng, người thích người cũng sẽ thích người.”

Có nữ học sinh mặt lộ vẻ hoài nghi chi sắc, nói: “Này nghe tới, một chút đều không giống như là đứng đắn cách làm.”

Hà Liên Nguyệt lập tức nở nụ cười, nói: “Thứ này a, kỳ thật chính là phóng đại trên người của người loang loáng điểm, làm người thích người có thể chú ý tới người. Tin tắc linh, không tin kia đương nhiên là sẽ không có hiệu quả.”

Cuối cùng có bốn cái nữ học sinh đều ở nàng kia cầm đào hoa phù, duy độc cái kia mở miệng cảm thấy không đứng đắn nữ hài tử không muốn.

Chờ Hà Liên Nguyệt rời đi, cái kia nữ học sinh lập tức khuyên bảo chính mình đồng bạn, nói: “Trên thế giới này nào có loại này thứ tốt a, các người đừng bị lừa.”

“Kia chính là lão sư, lão sư sao có thể sẽ gạt chúng ta?”

“Chính là a, lại nói, liền thử xem sao, hữu dụng tốt nhất, vô dụng kia cũng sẽ không có chuyện gì đi.”

Mấy cái nữ hài riu rít nói, trên mặt nhìn hứng thú bưng bưng, chỉ có cái kia không có muốn mặc bài nữ đồng học biểu tình có chút khó coi. Nàng tổng cảm thấy, dưới bầu trời này liền không có chuyện tốt như vậy, nào có người không thể hiểu được liền sẽ thích thượng người khác? Đáng tiếc các bằng hữu không nghe nàng khuyên, nàng cũng không có cách.

Hà Liên Nguyệt tâm tình thực tốt về đến nhà, nàng thay đổi giày, đẩy cửa đi vào phòng ngủ đi.

Phòng ngủ bố trí thập phần ấm áp, toàn bộ phòng đều tràn ngập ấm áp sắc điệu người, nếu ở phòng ngủ chính giữa hẳn là bãi giường vị trí nơi đó, không có phóng một khối màu đen quan tài nói, cái này nhà ở, khẳng định là thập phần tốt đẹp ấm áp.

Đen nhánh sắc quan tài liền gác ở nguyên bản hẵn là gác giường vị trí nơi đó, cái loại này âm trầm cảm giác, cùng toàn bộ thiển sắc điệu phòng hoàn toàn không hợp nhau, quý dị đến làm người da đầu tê dại.

Hà Liên Nguyệt nhẹ giọng hừ ca, nàng đi đến quan tài biên, rũ mắt hướng trong biên nhìn lại.

Trong quan tài biên lẳng lặng nằm một người, đó là một cái thập phần anh tuấn nam nhân, ăn mặc một thân cao cấp định chế tây trang, khí sắc hồng nhuận, nhìn qua giống như là ngủ rồi giống nhau.

“Bình Sinh.....” Hà Liên Nguyệt duỗi tay nhẹ nhàng xoa xoa chính mình trượng phu gương mặt, trên mặt lộ ra một cái ngọt ngào tươi cười tới, nàng lẩm bẩm nói: “Thực mau, thực mau người là có thể sống lại, người không phải nói muốn vĩnh viễn cùng ta ở bên nhau sao? Chờ người tỉnh lại, chúng ta liền có thể vĩnh viễn vĩnh viễn ở bên nhau.”

Chỉ cần nàng có thể hoàn thành đối phương yêu cầu, người nọ đáp ứng quá nàng, sẽ giúp nàng cứu sống chính mình trượng phu.

Chuông cửa vang lên, Hà Liên Nguyệt đem phòng ngủ khoá cửa thượng, xoay người đi mở cửa, thực làm nàng ngoài ý muốn, ngoài cửa người thế nhưng là cảnh sát.

“Hà tiểu thư, chúng ta hoài nghi người cùng nhiều khởi giết người án kiện có quan hệ, cùng chúng ta đi cục cảnh sát đi một chuyến đi.” Ngoài cửa, Mạnh Tân mở miệng nói, ánh mắt sắc bén nhìn chăm chăm nàng.

Nghe vậy, Hà Liên Nguyệt lại là không chút hoang mang, nàng nhẹ nhàng gạt đầu, cười nói: “Hảo nha, hiệp trợ cảnh sát phá án, là chúng ta công dân nên làm, ta nhất định toàn lực hiệp trợ. Tuy rằng ta cảm thấy, các người khẳng định là tìm lầm người.”

Việt Khê từ Mạnh Tân phía sau đi ra, chờ người được trong phòng hương vị, nàng theo bản năng duỗi tay nắm cái mũi của mình, một bộ khó có thể hô hấp bộ dáng, có chút chán ghét nói: “Hảo xú.”

Mạnh Tân thật sâu hít vào một hơi, kỳ quái nói: “Không có a, không có gì hương vị a.”

“Có..... Chỉ là người nghe không đến, đó là người chết khí vị. Chết đi người, theo thời gian trôi đi, thi thể sẽ chậm rãi hư thối, kia cổ hư thối xú vị quả thực làm người buồn nôn.” Việt Khê nhìn về phía gò liên nguyệt, ánh mắt rất sáng, lấy một loại bình tĩnh trần thuật ngữ khí nói: “Hà tiểu thư, nhà người, thả một khối thi thể đi.”

Nghe vậy, Hà Liên Nguyệt trên mặt tươi cười rốt cuộc có vài phần cứng đờ, chính là thực mau nàng liền phản ứng lại đây, cười nói: “Tiểu cô nương cũng thật sẽ nói giỡn..... Cảnh sát đồng chí, vị này cũng là các người cảnh sát cục người? Ta coi, này sợ là vẫn là một cái cao trung sinh đi.”

“Vị này chính là Việt tiểu thư, nàng là chúng ta cục cảnh sát cố vấn..... Người đừng nhìn nàng tuổi còn nhỏ, đặc biệt là ở nào đó phương diện, chính là rất lợi hại.” Mạnh Tân ý vị không rõ cười cười.

Việt Khê đã lướt qua Hà Liên Nguyệt đi vào trong phòng, sau đó trực tiếp đi tới phòng ngủ nơi đó, nàng quay đầu hỏi gò liên nguyệt: “Tuy rằng không quá lễ phép, nhưng là ta có thể đi vào coi một chút sao?”

“Không thể!” Một câu buột miệng thốt ra, chú ý tới những người khác hoài nghi ánh mắt, gò liên nguyệt che dấu tính cười cười, nói: “Nơi này biên là ta riêng tư, ta không nghĩ làm nhân gia thấy.”

Việt Khê hơi hơi gật đầu, cũng đã duỗi tay cầm phòng ngủ môn, sau đó hướng tới bên phải uốn éo.

Hà Liên Nguyệt ánh mắt vừa động, trong mắt hiện lên một tia mỉa mai, này phòng ngủ môn khóa chính là đặc chế, liền tính là chuyên nghiệp mở khóa thợ cũng mở không ra.

“Răng rắc!”

Một tiếng vang nhỏ, ở gì liền nguyệt không thể tin tưởng trong ánh mắt, Việ Khê nhẹ nhàng giữ cửa cấp đẩy ra.

“Không được!” Hà Liên Nguyệt phát ra một tiếng thét chói tai, cả người liền đôi mắt đều đỏ. Nàng duỗi tay muốn ngăn lại mọi người, chính là môn vừa mở ra, đại gia đã thấy phòng ngủ bên trong bộ dáng, nháy mắt liền đảo hút một ngụm khí lạnh.

Màu đen quan tài thoát nhìn thập phần bất tường, giống như là một trương giường lớn giống nhau, lẳng lẳng bày biện ở trong phòng, thoát nhìn thập phần quỷ dị.

Việ Khê che cái mũi đi qua đi, nàng hướng trong quan tài nhìn thoáng qua, nói: “Ta liền nói, ta như thế nào nghe thấy được một cái người chết hương vị..... Người này, đã chết một năm trở lên đi.”

Kia cổ hư thối xú vị, tràn ngập toàn bộ phòng ở.

Hà Liên Nguyệt phần nộ nhìn nàng, tê thanh nói: “Không có trải qua ta cho phép các người liền tự tiện xông tới, các người đây là phạm pháp.”

Việ Khê suy nghĩ một chút, nói: “Ta ở năm nay tháng năm phân mới có thể mãn mười tám tuổi, còn thuộc về vị thành niên. A di, ta tuổi còn nhỏ, không hiểu chuyện, người không cần cùng ta so đo.”

Hà Liên Nguyệt: “.....”

Mạnh Tân nhìn trong quan tài người, trên mặt biểu tình cũng có vài phần quý dị.

Trong quan tài thi thể, trừ bỏ không có phập phồng ngực, không thể thở dốc ở ngoài, nhìn qua tựa như một cái sống sờ sờ người giống nhau, ngay cả khí sắc cũng là hồng nhuận.

Mạnh Tân nhìn về phía Hà Liên Nguyệt, nói: “Hà tiểu thư, không biết thi thể này, người có cái gì giải thích? Ta có cũng đủ lý do hoài nghi, người bị nghi ngờ có liên quan mưu sát.”

Hà Liên Nguyệt trừng mắt hăn, cười lạnh một tiếng, khiêu khích giống nhau nói: “Người này là ta trượng phu, chúng ta kết hôn 5 năm, chỉ là hăn ở ba năm trước đây ra ngoài ý muốn. Nếu cảnh sát đồng chí người không tin, người có thể cứ việc đi tra. Ta chỉ là bởi vì luyện tiếc hăn rời đi ta, cho nên mới đem thân thể hăn lưu lại..... Không biết, ta như vậy, rốt cuộc là phạm vào cái gì pháp?”

Mạnh Tân nhìn nàng ánh mắt càng thêm quý dị, rốt cuộc là cái dạng gì người, mới có thể đem trượng phu thi thể lưu lại, đặt ở phòng ngủ. Hơn nữa xem này phòng ngủ tình huống, Hà Liên Nguyệt còn cùng đối phương hàng đêm cộng miên. Buổi tối ôm một khối thi thể ngủ, nàng liền không cảm thấy sợ hãi, không cảm thấy thảm người sao?

Việt Khê nói: “Người sau khi chết, linh hồn sẽ tiến vào địa phủ, lại nhập luân hồi. Người liền tính lưu lại hăn thi thể, kia cũng hoàn toàn không có tác dụng..... Người cho rằng, người nọ có thể trợ giúp người sống lại người trượng phu? Ta có thể chuẩn xác nói cho người, đây là không có khả năng. Thi thể này đã sớm đã hư thối, bên trong linh hồn cũng đã biến mất, người vĩnh viễn không có khả năng sống lại hăn.”

Nghe vậy, Hà Liên Nguyệt đồng tử co rút lại, nàng giọng the thé nói: “Không có khả năng, người gạt ta! Hăn nhất định sẽ sống lại, người là gạt

ta.”

“Này hoàn toàn đã là điên cuồng.” Mạnh Tân nhú mày.

Trước mắt nữ nhân này, khả năng ngay cả tinh thần đều không bình thường, bằng không người bình thường nơi nào có thể làm ra chuyện như vậy tới.

Đối mặt Hà Liên Nguyệt không tin, Việt Khê cái gì cũng chưa nói, chỉ là đi ra phía trước, duỗi tay ở trong quan tài kia cố thi thể mi tâm nhẹ nhàng một chút. Bất quá là nháy mắt, nguyên bản hoàn hảo thi thể ở nàng thủ hạ, chớp mắt liền hóa thành tro tàn, trong quan tài chỉ còn lại có một đoàn màu xám trắng.

“Người đang làm cái gì..... Người đang làm cái gì? Ta giết người!” Hà Liên Nguyệt thần nếu điên cuồng, bay thẳng đến Việt Khê nhào tới.

Việt Khê mắt lạnh nhìn nàng, nói: “Cường chế đem hãn thi thể lưu tại trên thế giới, thậm chí áp dụng hấp thụ người khác sinh mệnh lực phương thức tới bảo tồn hãn thi thể hoàn chỉnh, này có bội thiên lý..... Người này hành động, làm hãn sau khi chết, liền tính là vào địa phủ, hồn phách cũng khó có thể an bình, thậm chí khó có thể đầu thai.”

Hà Liên Nguyệt hai mắt đỏ đậm, hung tợn nhìn chăm chăm nàng, nàng nói: “Người biết cái gì, người cái gì cũng đều không hiểu, hãn nói qua yêu ta cả đời, vậy muốn đời đời kiếp kiếp đều cùng ta ở bên nhau, hãn cho dù chết, cũng đến cùng ta ở bên nhau.”

Mạnh Tân hướng tới Việt Khê lắc đầu, người này, quả thực giống như là ma chướng giống nhau.

Đem Hà Liên Nguyệt mang về cảnh sát cục, dọc theo đường đi, nàng một phản khởi điểm điên cuồng, ngược lại là trở nên trầm mặc, một bộ không gì đáng buồn bằng tâm đã chết bộ dáng, tử khí trầm trầm.

Mạnh Tân điều tra một chút tình huống của nàng, phát hiện trong quan tài kia cỗ thi thể, thật là hãn trượng phu, tên là Lục Bình Sinh, bất quá sớm tại ba năm trước đây liền đã chết.

“Hà Liên Nguyệt cùng nàng trượng phu là đồng học, hai người một tốt nghiệp liền kết hôn..... Bất quá ở ba năm trước đây, không biết vì cái gì, Lục Bình Sinh đột nhiên nhảy lầu bỏ mình. Mà Hà Liên Nguyệt, đem hãn thi thể vẫn luôn lưu tại hiện tại.”

Nghe đến mấy cái này, cảnh sát cục người đều cảm thấy có chút thấm người, nổi da gà đều phải đi lên.

“Người này khẳng định là có điểm không bình thường đi.....” Có người nói thầm.

Hà Liên Nguyệt một cái đại học giáo viên tiếng Anh, nhìn như vậy trí thức mỹ lệ, nhưng là làm được sự tình lại như vậy làm người không thể tin tưởng. Dem thi thể đặt ở phòng ngủ, người thường chỉ là suy nghĩ một chút liền cảm thấy da đầu tê dại.

“Nàng hiện tại căn bản là không hợp tác thái độ, hỏi nàng cái gì đều dùng kia phó mỉa mai biểu tình nhìn chúng ta, nhìn liền tới khí.....” Mới vừa đi hỏi chuyện cảnh sát trở về, đây mình hỏa.

Bọn họ làm cảnh sát, ghét nhất chính là loại này không hợp tác người, lại không thể áp dụng bạo lực, bằng không tái giá gia triêu bên trên đem người cử báo, người đến khóc chết đi.

Bất quá liên tính Hà Liên Nguyệt không hợp tác, cảnh sát nhóm kéo tơ lột kén, vẫn là tìm được rồi sau lưng người.

“Lý Tú Ngọc, năm nay bốn mươi lăm tuổi, là một nhà thủ công trang sức cửa hàng lão bản nương..... Căn cứ những cái đó tiểu bán hàng rong lời khai, bọn họ đều là ở cái này Lý Tú Ngọc nơi đó lấy hóa.”

Lý Tú Ngọc nàng ở tại một cái xa hoa tiểu khu, một người một mình ở một đồng biệt thự, ngày thường yêu nhất làm chính là một ít thủ công chế tác vật nhỏ. Nàng sở làm vật nhỏ, đặc biệt chịu tuổi trẻ các cô nương thích, cũng kiếm lời không ít tiền. Tuy rằng bốn mươi lăm tuổi, nhưng là nàng nhìn qua vẫn cứ là đáng người mạn diêu, bảo dưỡng đến thập phần hảo, trên mặt liền nếp nhăn cũng chưa nhiều ít, thập phần tuổi trẻ bộ dáng.

Cảnh sát nhóm tới cửa thời điểm, nàng thái độ cũng thập phần khách khí, ứng đối tự nhiên, cười ngâm ngâm bộ dáng, nhìn qua chính là một cái bình thường phú quý nhàn nhã nữ nhân, làm người nhìn không được buông đề phòng.

“Cảnh sát các đồng chí nói đùa, ta một cái lão bà, ngày thường liền thích làm làm thủ công gì đó, sao có thể sẽ cùng giết người án nhắc lên quan hệ?” Lý tú ngọc một bộ buồn cười bộ dáng, sóng mắt lưu chuyển, cho dù thượng tuổi, vẫn là thập phần có mị lực.

Mạnh Tân nhú mày nói: “Chúng ta đã bắt lấy Hà Liên Nguyệt, người cùng nàng chi gian giao dịch chúng ta cũng rất rõ ràng. Người mượn dùng nàng đại học giáo viên thân phận, làm nàng dốc lòng cầu học sinh nhóm để cử người đào hoa phù, hơn nữa ở các đại học giáo bán đào hoa phù. Sau đó các người lợi dụng đào hoa phù, hấp thụ tuổi trẻ các cô nương sinh mệnh lực, hại các nàng tánh mạng.”

Đem trên tay chén trà gác ở trên bàn, Lý Tú Ngọc cười khẽ một tiếng, nói: “Đúng vậy, ta là bán đào hoa phù cho các nàng..... Chính là, này chỉ là một bút thực công bằng giao dịch, ta làm các nàng thích nam sinh yêu các nàng, các nàng tự nhiên cũng muốn chi trả ta nên được thù lao. Giao dịch, ở các nàng đem huyết tích ở đào hoa phù thượng thời điểm, cũng đã bắt đầu rồi, chỉ có thể quái các nàng ngu xuẩn.”

Hồng nhạt sương mù không biết khi nào ở trong không khí phiêu tán mở ra, chờ Mạnh Tân bọn họ phản ứng lại đây thời điểm, cũng đã toàn thân

cứng đờ, không thể động đậy.

San bằng mặt đất tan vỡ mở ra, từng điều dây đẳng từ dưới nền đất vươn tới, đưa bọn họ bó trụ.

Lý Tú Ngọc đứng dậy, theo nàng mỗi đi một bước, trên mặt nàng nguyên bản liền không nhiều ít nếp nhăn chậm rãi biến mất, thành thực mà giàu có mị lực mặt cũng trở nên càng ngày càng tuổi trẻ, cuối cùng đại khái dừng lại ở hai mươi mấy tuổi bộ dáng, đó là xinh đẹp nhất tuổi tác, giống như là một đóa hoàn toàn nở rộ đóa hoa giống nhau. Mà nàng Lý Tú Ngọc, sẽ vĩnh viễn dừng lại ở cái này mỹ lệ tuổi tác, sẽ không già cả.

“Vừa vặn còn kém một chút, các người đưa tới cửa tới, nhưng thật ra giúp đỡ ta vội.....” Lý Tú Ngọc cười đến đầm đìa, hiện tại nàng thoát nhìn liền cùng những cái đó hai mươi mấy tuổi tiểu cô nương không có gì hai dạng khác biệt, thậm chí so các nàng càng thêm xinh đẹp vũ mị.

“Tranh!”

Một đạo lợi mang hiện lên, Lý Tú Ngọc thần sắc biến đổi, đầu bay nhanh hướng tới bên cạnh một trốn, chính là kia đồ vật vẫn là ở trên má nàng để lại một đạo vết máu.

“Xuy xuy xuy.....”

Như là thứ gì bị ăn mòn bộ dáng, nàng trắng nõn trên má, kia nói vết máu chỗ, toát ra màu trắng sương mù tới, theo kia vết thương, nàng bóng loáng khẩn trí da thịt trở nên già cả lên.

Lý Tú Ngọc biểu tình biến đổi, nàng ánh mắt tàn nhẫn, quay đầu nhìn qua, thấy nguyên bản hẳn là bị nhốt trụ tiểu cô nương một bộ bình tĩnh bình tĩnh biểu tình từ trên mặt đất đứng lên.

Cái này tiểu cô nương, bởi vì tuổi trẻ xinh đẹp, cho nên Lý Tú Ngọc đã sớm chú ý tới nàng, nhưng là lại không có như thế nào để ý. Chính là hiện tại cái này tình huống là chuyện như thế nào, đối phương như thế nào còn có thể động?

“Đào hoa chương.....”

Việt Khê niệm ra này ba chữ, duỗi chân đạp lên trên mặt đất kia đôi cù kết xấu xí dây đẳng thượng. Nháy mắt, no đủ hữu lực dây đẳng nháy mắt bẹp đi xuống, biến thành cành khô, như là nháy mắt mất đi sở hữu sinh mệnh lực.

“Oa!” Một tiếng hài tử kêu khóc thanh ở mọi người bên tai vang lên, chấn đến người lỗ tai phát đau.

“Người lợi dụng đào hoa chương mê hoặc những cái đó nam sinh, làm cho bọn họ yêu có được đào hoa phù nữ hài. Sau đó lấy đào hoa phù vì môi giới, người hấp thụ các nàng sinh mệnh lực tới duy trì chính mình thanh xuân mao mĩ..... Ngô, người chỉ là một người bình thường, chỉ bằng chính người một người căn bản làm không được việc này, người còn lợi dụng thứ gì.” Việt Khê duỗi tay kéo lấy một cây dây đẳng, nói là dây đẳng, càng như là một loại cây cối hệ rễ, hệ rễ thượng ngẫu nhiên một chỗ cố lấy một cái đại bao, nhìn qua thập phần xấu xí.

Nhìn chăm chú vào trong tay đồ vật, nàng nhàn nhạt nói: “Chính là thứ này ở hỗ trợ a..... Một gốc cây đào hoa tinh, liền hình người đều còn không có hóa!”

Nói, trên tay nàng dùng sức một xả, trong không khí hài đồng kêu khóc thanh càng thêm vang dội, toàn bộ biệt thự đều bắt đầu kịch liệt run rẩy lên, mặt đất hạ toát ra vô số dây đẳng tới, tể phá san bằng mặt đất, dây đẳng hướng tới Việt Khê múa may lại đây.

Hỏa phù thượng linh quang chớp động, một đạo tận trời ngọn lửa hướng tới này đó dây đăng phi phác qua đi, sắc nhọn khóc tiếng huyết gió tràn ngập thống khổ, nghe tới như là một cái hài tử lại gân cổ lên dùng sức khóc thét giống nhau.

“Người đi tìm chết đi!” Lý Tú Ngọc không biết khi nào chạy tới phía sau, giơ lên chủ thủ hướng tới Việt Khê trực tiếp nhào tới.

“Phanh!”

Lửa lớn từ Việt Khê trên người hướng tới bốn phương tám hướng dừng đi, Lý Tú Ngọc ngênh diện đã bị này hỏa cấp phác một thân, chỉ cảm thấy trên mặt một trận phỏng. Nàng ngã trên mặt đất, duỗi tay che lại chính mình mặt, tiêm thanh sợ hãi nói: “Ta mặt, ta mặt làm sao vậy?”

Ngọn lửa ở chính đồng biệt thự thiêu lên, Việt Khê hơi hơi dậm chân, trên mặt đất sàn nhà toàn bộ vỡ ra, lộ ra phía dưới xoay quanh cù kết hệ rễ tới, đó là kia khóa cây đào căn. Chính đồng biệt thự dưới nền đất, sợ là đều bị này cây cây đào căn cấp hoàn toàn bao trùm ở.

Mạnh Tân bọn họ trên người có Việt Khê cấp phù, cho nên lửa lớn bao trùm hạ, nhưng thật ra một chút sự tình đều không có.

“Các người trước đi ra ngoài, ta đi bên trong nhìn xem này khóa đào hoa tinh.” Việt Khê đối bọn họ nói, một người hướng tới bên trong đi đến.

Mạnh Tân bọn họ nhìn nhau, đem cả người bị thiêu đến không thành dạng Lý Tú Ngọc đá ra biệt thự. Biệt thự đã hoàn toàn thiêu cháy, kinh động này phụ cận người, Mạnh Tân bọn họ đã nghe được thanh âm.

“Việt tiểu thư không thành vấn đề đi.” Có người nhin không được lo lắng hỏi, “Nàng mới mười bảy tuổi, còn như vậy tiểu, chúng ta liền đem nàng một người ném ở bên trong, có phải hay không không tốt lắm a. Nếu là nàng xảy ra chuyện gì, kia nhưng làm sao bây giờ?”

Mạnh Tân trầm khuôn mặt, trong mắt tràn ngập sầu lo, ngoài miệng lại nói: “Nhân gia Việt tiểu thư có thể so chúng ta lợi hại nhiều, nói nữa, kia đồ vật cũng không phải là người, chúng ta ở bên trong chỉ có thể cho nàng thêm phiền toái, còn không bằng ở bên ngoài chờ.”

Những người khác tưởng tượng, cũng là đạo lý này, bọn họ đi vào, sợ là người ta một cây dây đang trừa một cái.

Việt Khê đi đến một nhà cực kỳ rộng lớn trong phòng, này gian nhà ở rất cao rất lớn, trên đầu trần nhà là trong suốt pha lê làm, có nhàn nhạt quang từ bên trên rơi xuống. Mà ở phía dưới chính giữa địa phương, sinh một cây thật lớn cây đào, cây đào thượng nở khắp đào hoa, đào hoa rực rỡ, hồng nhạt đào hoa bay lá tả rơi xuống, một màn này nhìn qua thập phần duy mỹ.

Như là có phong giống nhau, cánh hoa cuốn lên, sau đó hướng tới Việt Khê bắn nhanh mà đến, nguyên bản non mềm đóa hoa, ở thời điểm này lại trở thành vô số sắc bén đao. Bị này cánh hoa đụng tới, quả chỉ là đến tới cái lạnh thấu tim.

Việt Khê ánh mắt lạnh xuống dưới, giữa mày kim sắc liên văn chớp động, trên người nàng khí thế đại thịnh, thối quết mà đến cánh hoa ở nàng trước người bỗng nhiên dừng lại, rồi sau đó rào rạt rơi trên mặt đất, nàng duỗi chân dẫm đi lên, phấn nộn cánh hoa nháy mắt khô quắt. Ở nàng trước mặt cây đào nhánh cây lay động, phát ra rào rạt thanh âm tới, giống như là một người ở không chế không được run rẩy giống nhau.

“Lôi pháp, cừu thiên!”

Chín đạo cực phẩm lôi phù bắn nhanh mà đi, bầu trời mây đen nhanh chóng tụ tập mà đến, rồi sau đó một đạo tím lôi cơ hồ phách thiên giống nhau, bay thẳng đến này khóa cây đào ầm ầm bổ tới.

Kia trong nháy mắt, toàn bộ thiên địa tựa hồ đều vì này chấn động, kia phiến không trung cơ hồ bị tím lòi nhuộm thành lượng sắc.

Tầng tầng cánh hoa rơi trên mặt đất như là mỹ lệ nhất thảm giống nhau, Việt Khê khinh khinh xảo xảo đi qua đi, nhìn kia cây bị phách đến cơ hồ thần hồn toàn tán cây đào, kia quả thực dùng thê thảm đều khó có thể miêu tả.

“Ân? Thứ gì?”

Cảm giác phía sau có động tĩnh, Việt Khê không chút suy nghĩ, tùy tay một cái tát đánh.

Một cái đen nhánh vật thể bị nàng một cái tát hồ ở trên tường, đó là một cái toàn thân đen nhánh xích, lửa hài tử, dáng người nhỏ gầy, đầu lại rất lớn, xem tứ chi tỉ lệ không phối hợp, nhìn qua có một loại quái dị cảm, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm Việt Khê.

Việt Khê ngẩng đầu, ở phá vỡ trần nhà thượng, bên trên ngồi một người, chính dương môi đối nàng cười.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 76

Đông nhật dương quang từ phá vỡ trần nhà thượng rơi xuống, liền tính ánh mặt trời lại tươi đẹp, vào mùa này dừng ở nhân thân thượng cũng làm người cảm thấy là không có nhiều ít độ ấm, vô số hồng nhật cánh hoa dưới ánh mặt trời phiêu động, một màn này nhìn qua quả thực giống như là lăng mạn phim thần tượng nam nữ chủ tương ngộ bộ dáng, đáng tiếc không khí lại một chút đều không duy mỹ, ngược lại là giường cung bạt kiếm, âm trầm đáng sợ.

Lục Minh vẫy tay một cái, trên mặt đất kia chỉ thanh hắc sắc tiểu quý lập tức lên đến hắc bên người, thuần trắng sắc đồng tử nhìn chăm chú vào Việt Khê, ánh mắt lạnh băng, không có bất luận cái gì thuộc về nhân loại tình cảm, hắc ánh mắt, nhưng thật ra sẽ làm người nhớ tới dã thú tới.

“..... 500 năm đào hoa tinh, mắt thấy liền phải hóa hình, đã bị người như vậy huỷ hoại, đây chính là lão đại vài thập niên tâm huyết a. Tiểu cô nương, người này cũng thật sự là thật quá đáng.” Lục Minh vuốt cằm, ý cười ngâm ngâm nhìn Việt Khê, hắc thường thức ánh mắt ở trên mặt nàng đảo qua, đáng tiếc sách một tiếng, nói: “Như vậy mạo mĩ tiểu cô nương, liền như vậy đã chết cũng quá đáng tiếc..... Bất quá không quan hệ, liền tính người đã chết, ta cũng sẽ đem người luyện thành thi người, đem mỹ mạo của người vĩnh viễn dừng lại ở trên thế giới.”

“Lôi pháp, cửu thiên!”

Việt Khê mặt vô biểu tình, nhị chỉ khép lại, ở không trung một hoa, một đạo tím lồi theo nàng động tác, bay thẳng đến lục minh đỉnh đầu ngang nhiên đánh xuống.

Răng rắc một tiếng, tím sét đánh cái không, uy lực lại chấn đến toàn bộ nhà ở đều run rẩy.

Lục minh trong lòng cả kinh, nhịn không được sờ sờ chính mình cổ —— vừa rồi hẳn thiếu chút nữa đã bị bổ vừa vặn, này một đạo tím sét đánh xuống dưới, sợ là bất tử cũng đến tàn.

Nháy mắt, hẳn nhìn Việt Khê ánh mắt cũng nhịn không được nghiêm túc ngưng trọng lên. Có thể dùng ra như vậy lồi pháp người, còn như vậy tuổi trẻ, người như vậy, hẳn như thế nào trước nay cũng chưa nghe nói qua?

“Đi!”

Lục minh phân phó bên người tiểu quý, tiểu quý thuần trắng tròn mắt xoay chuyển, nhếch môi, lộ ra trong miệng sâm bạch hàm răng tới, đồng thời từ trong cổ họng phát ra như là dã thú giống nhau gầm nhẹ thanh.

Dưới chân nhất giẫm, hẳn hướng tới Việt Khê bay nhanh phác qua đi, khô gầy trên tay lộ ra sắc bén đen nhánh móng tay tới.

“Này tiểu quý chính là khó gặp thuần âm thân thể, loại này thể chất giống nhau chỉ có nữ hài tử mới có..... Hẳn sau khi chết ta chính là phí đại công phu luyện chế, hẳn toàn thân trên dưới đều là huyết độc, chỉ cần bị hẳn gần người, liền tính là như vậy một chút tiểu thương, kia cũng là trí mạng!” Lục minh cười tùm tùm nói, trên mặt tất cả đều là tự tin.

Việt Khê nga một tiếng, một chân đạp lên tiểu quý trên đầu, đem hẳn gắt gao đạp lên dưới chân, đối mặt chạm đất mình không thể tin tưởng ánh mắt, nàng đồng dạng cười tùm tùm nói: “Bất quá thực đáng tiếc, ta người này, chưa bao giờ sợ loại này âm tà chi vật.”

Nói, nàng dưới chân dùng sức, kia chỉ tiểu quý lập tức phát ra nghẹn ngào tiếng kêu, trên người âm khí bay nhanh biến mất, khí thể lập tức liền mất tinh thần đi xuống. Loại này quý quái âm tà chi vật, vốn là dựa vào âm khí huyết khí mà sinh, hiện giờ âm khí sậu thất, kia hoàn toàn chính là bị thương nặng.

Thấy thế không tốt, Lục Minh thần sắc biến đổi, vội vàng đem tiểu quý triệu hoán trở về.

“Tứ phương, Chu Tước!” Việt Khê một tiếng lăm bầm, một đạo khổng lồ ánh lửa phóng lên cao, hóa thành một đạo màu đỏ linh diệu, nơi đi đến, cực nóng sậu sinh, đủ để sí nướng thể gian sở hữu âm tà chi vật.

“Phanh!”

Chu Tước hỏa diệu trực tiếp đánh vào Lục Minh ngực, hấn nhện không được phun ra một búng máu tới, nhìn Việt Khê, ánh mắt nặng nề, nói: “Không nghĩ tới, các người hai thầy trò, đều như vậy khó đối phó.”

Nói, hấn từ trong lòng ngực lấy ra một cái người bù nhìn tới, một ngụm tâm đầu huyết nhổ ra, trực tiếp bôi trên người bù nhìn trên người, người bù nhìn thượng huyết sắc lưu động, rồi sau đó hình thành một cái “Chết” tự.

Nghe được hấn nói, Việt Khê vẫn luôn bình tĩnh biểu tình đột nhiên liền thay đổi, giữa mày kim sắc liên văn chớp động, trên người khổng lồ âm khí nháy mắt bùng nổ mở ra, trong nháy mắt liền toàn bộ không gian đều bị nàng âm khí sở ăn mòn, ép tới người cơ hồ không thở nổi.

“Phanh!”

Trên tay người bù nhìn ầm ầm mở tung, lục minh tròng lớn đôi mắt, không thể tin tưởng nhìn Việt Khê.

Một người, trên người sao có thể có như vậy không lồ âm khí? Như vậy thể chất, cũng không phải là cái gì thuần âm thân thể có thể giải thích, người như vậy, lại là như thế nào có thể sống đến bây giờ?

Chính yếu chính là, hãn thể nhưng liền đối với đối phương thi pháp, đều làm không được, pháp thuật, trực tiếp hỏng mất.

Việt Khê đi tới, trên cao nhìn xuống nhìn hãn, ánh mắt thâm mà trầm, nàng nhẹ giọng hỏi: “Người nói cái gì, người vừa mới nói các người thầy trò hai người..... Các người đi tìm ta đồ đệ?”

Lục minh đột nhiên la lên một tiếng: “Đánh không lại người, ta bất hòa người chơi!”

Nói, hãn trực tiếp bổ nhào vào một bên khô cây hoa đào trước, không biết bắt đi thứ gì, dưới chân thần hành phù phát động, nhanh chóng rời đi cái này địa phương.

“Muốn chạy?” Việt Khê chân ở dưới chân nhẹ đạp, nàng thấp giọng nói: “Bát phương toàn minh, thiên la địa võng!”

Nàng bước đi thông dong rời đi biệt thự, trong mắt hình như có hắc bạch đường bộ lưu động, chờ nàng đi ra biệt thự, ở nàng phía sau, thật lớn biệt thự cùng với lửa lớn ầm ầm sập.

Mạnh Tân bọn họ thấy nàng đi ra, vội hỏi nói: “Thế nào, Việt tiểu thư, người không sao chứ?”

Chờ thấy Việt Khê bộ dáng, bọn họ tức khắc hoảng sợ. Chỉ thấy Việt Khê đáy mắt quang hoa kích động, bên trong hắc bạch quang hoa kích động, người nếu đối thượng nàng ánh mắt, sẽ có một loại choáng váng cảm giác, phảng phất thấy được toàn bộ thiên địa giống nhau.

“Ta không có việc gì..... Bất quá có người chạy, nhưng là hãn chạy không xa!”

Mà lúc này, bay nhanh chạy xa Lục Minh nôn ra một búng máu tới, hãn nhìn trong tay này đoàn phấn sắc hạt châu, nói: “Thật đúng là bồi lớn, vì người, làm hại lão tử đều bị thương!”

Nói, không biết cảm giác được cái gì, hãn sắc mặt đột nhiên biến đổi, ánh mắt trở nên kinh nghi bất định.

Ở hãn đối diện, Việt Khê mỉm cười xem hãn, nói: “Người không cần chạy, người trốn không thoát.”

Quý đánh tường!

Giờ khắc này, Lục Minh trong lòng ở bạo thô khẩu, từ hãn trở thành thiên sư tới nay, trăm tám mươi năm không có cảm thụ quá quý đánh tường cảm giác.

“Khụ..... Tiểu thư, ta vô tâm cùng người đối nghịch, ta chỉ là lấy về thuộc về chính chúng ta đồ vật.” Giơ tay, Lục Minh vô tội nói.

Việt Khê hỏi: “Người còn không có trả lời ta vấn đề, các người đi tìm ta đồ đệ? Tìm hãn tra? Khi dễ hãn?”

Nàng liên tục hỏi ba cái vấn đề, trên mặt biểu tình cũng càng ngày càng nghiêm túc, càng ngày càng sinh khí.

Lục Minh: “.....”

Hãn biểu tình có chút một lời khó nói hết, nói: “Tiểu thư, người có phải hay không đối với người đồ đệ có cái gì hiểu lầm? Chúng ta phái đi năm nhóm người, toàn bộ đều chiết ở người đồ đệ trong tay, chịu khi dễ, không phải hãn a.”

Nghe vậy, Việt Khê ánh mắt giật giật, nàng hỏi: “Các người vì cái gì muốn tìm tới ta đồ đệ?”

“Này không phải hắc cầm thủy linh thạch sao? Chúng ta lão đại dưỡng thứ này dưỡng nhiều năm như vậy, liền vì như vậy một viên thủy linh thạch..... Kia đồ vật ở hắc trên người, chúng ta tự nhiên là muốn đi tìm hắc.” Lục minh nói.

Thủy linh thạch.....

Đó là thứ gì?

Việt Khê có chút mờ mịt, hoàn toàn không hiểu được đây là thứ gì, Hàn Húc từ nơi nào được đến như vậy cái đồ vật.

Lục Minh xem nàng biểu tình buồn lòng, nói: “Tiểu thư, người không bằng phóng ta rời đi, về sau ta tuyệt đối sẽ không lại tìm người phiền toái, ta bảo đảm.”

“Việt tiểu thư.....” Bên kia Mạnh Tân bọn họ rốt cuộc đi theo Việt Khê phía sau truy lại đây.

Nhìn thấy bọn họ, Lục Minh trong mắt hiện lên một tia tàn nhẫn, bên người tiểu quỷ lao ra đi, bay thẳng đến Mạnh Tân bọn họ phác qua đi.

“Đây là thứ gì?”

Bảy tám cái đen nhánh sắc tiểu quỷ phác lại đây, Mạnh Tân bọn họ tức khắc bị hoảng sợ.

Việt Khê biểu tình khê biến, một đạo tơ hồng vút ra, lập tức hóa thành nhất sắc bén roi, trực tiếp đánh vào những cái đó tiểu quỷ trên người. Tơ hồng thượng kẹp đặc chế chỉ vàng, trừ tà trừ quỷ, một tá ở này đó tiểu quỷ

trên người, chúng nó liên thanh kêu thảm thiết đều không có phát ra, nháy mắt biến thành tro tàn.

Mà nhân cơ hội này, Lục Minh đã tìm không đương trực tiếp chạy.

Việt Khê xoay đầu tới, tơ hồng trực tiếp hóa thành một đạo màu đỏ quang mang, bay nhanh cuốn ở hân trên người.

“Tê!” Lục Minh nhẹ tê một tiếng, nhanh chóng quyết định, quyết đoán đem chính mình một cánh tay chặt bỏ tới, sau đó hân cả người tức khắc biến mất ở tại chỗ, rồi sau đó một cái thiếu cánh tay người bù nhìn dừng ở trên cỏ.

Việt Khê bọn họ đi tới, Mạnh Tân nói: “Người này thế nhưng tự đoạn cánh tay, không nghĩ tới, đối chính mình cũng như vậy tàn nhẫn.....”

“Con rồi thuật.....” Việt Khê lăm bẫm, nàng duỗi tay nhặt lên trên mặt đất cái kia tiểu người bù nhìn, đột nhiên duỗi tay ở người bù nhìn trên người vẽ vài nét bút. Chờ cuối cùng một nét bút hạ, xuy một tiếng, người bù nhìn nháy mắt liền đốt lên, chính là ngọn lửa nhan sắc lại là màu xanh biếc.

Mạnh Tân hỏi: “Việt tiểu thư, người đây là?”

Việt Khê nhàn nhạt nói: “Nguyên rửa, hân cho rằng hân chạy, ta liền lấy hân không có biện pháp sao? Có người nói quá, đắc tội người nào, đều không cần đắc tội thiên sư, bởi vì bọn họ tổng có thể bằng vào một sợi hơi thở, một cây tóc, là có thể làm người vạn kiếp bất phục.”

Đương nhiên, như vậy khắc nghiệt điều kiện hạ, có thể làm như vậy người, tu vi đều không phải giống nhau thiên sư có thể so sánh.

Trừ bỏ một cái cánh tay, Lục Minh còn ném xuống một thứ, đó chính là kia cây đào hoa tinh chân linh. Kia cây đào hoa tinh hấp thụ nhiều người

như vậy sinh mệnh lực, chính là vì hóa thành hình người, đáng tiếc thất bại trong gang tấc, hiện giờ liền dư lại như vậy một viên chân linh.

Kia viên chân linh thoát nhìn giống như là hồng nhạ đá quý giống nhau, màu sắc thập phần xinh đẹp, chính là ở Việt Khê trong mắt, này viên chân linh thượng lại tràn ngập điềm xấu hương vị.

Dựa vào hấp thu người khác sinh mệnh lực mà sống, cái này đào hoa tinh đã sớm đã là tà vật.

Việt Khê tùy tay đem đào hoa tinh chân linh bỏ vào trong túi, nàng cầm di động cấp Hàn Húc gọi điện thoại.

“Sự phụ? Tìm ta có việc?” Di động truyền đến Hàn Húc mang theo ý cười thanh âm.

Việt Khê hỏi: “Người hiện tại ở đâu?”

“Ở nhà ta a..... Mới vừa không khéo, trong nhà chui vào tới mấy chỉ tiểu lão tử, bất quá đã bị ta xử lý rồi.” Hàn Húc mỉm cười nói, một bên nói hắt một bên hướng trong phòng đi, cười nói: “Giống loại này cống ngẫm tiểu lão tử, liền thích lén lút.”

Ở hắt phía sau, trong hoa viên phát ra sột sột soạt soạt thanh âm, cho dù ở vào đông cũng khai đến diễm lệ trường dương hoa mẫu đơn vườn hệ rể, đem trên mặt đất nằm thi thể kéo vào bụi hoa, thực mau, trong hoa viên khôi phục một mảnh an tĩnh, chỉ là màu đỏ hoa mẫu đơn nhìn khai đến càng thêm sáng lạn.

Nghe được hắt nói như vậy, Việt Khê nhưng thật ra nhẹ nhàng thở ra, nàng cùng Hàn Húc nói một chút phía chính mình sự tình, cuối cùng nói: “Những người đó trong khoảng thời gian này có phải hay không thường xuyên tìm người phiền toái a? Trách không được người tới nhà của ta thời gian đều thiếu. Bất quá người yên tâm, ta cho người báo thù.....”

Hàn Húc cười tủm tỉm nói: “Vây cảm ơn sư phụ.”

Trong phòng biên, Hàn gia người hầu đang ở cùng Hàn phu nhân nói: “Nhị thiếu gia dưỡng kia vài cọng hoa mẫu đơn cũng thật xinh đẹp, ngày mùa đông còn khai đến tốt như vậy, thật là khó được, này phụ cận vài gia người đều ở cùng ta dò hỏi.”

*

Lục Minh mới vừa ra tới liền nhin không được phun ra khẩu huyết, hôm nay phun huyết sợ là so với hăn ăn cơm còn nhiều.

Du Thư bị hăn hoảng sợ, xem hăn đầy người là huyết bộ dáng, hoảng sợ, vội vàng chạy tới dìu hăn, hỏi: “Người như thế nào khiến cho như vậy chật vật? Người tay đâu?”

Lục Minh sắc mặt trắng bệch, hăn trước cấp chính mình làm một cái cầm máu chú, đầy mặt mồ hôi lạnh nói: “Đụng phải một cái ngạnh tra tử, nếu không có cái tay kia, người hôm nay sợ là không thấy được ta. Những cái đó phải đi lấy thủy linh thạch người đâu, bọn họ đã trở lại sao?”

Du Thư xoay người đi lấy hòm thuốc, nghe vậy nói: “Không có.”

“Ta sát, đôi thầy trò này, quả thực chính là bug, như thế nào một cái so một cái hung..... A!” Lục Minh đột nhiên kêu thảm thiết một tiếng, trên mặt mồ hôi lạnh ròng ròng, hăn nhìn chính mình hoàn hảo tay phải, lúc này tiểu mạch sắc làn da dần dần trở nên đen nhánh, đồng thời còn mang đến một trận trùy tâm đau đớn.

Một bóng người đi tới, duỗi tay ở cánh tay hăn thượng điểm vài cái, nhìn kia lan tràn đi lên thanh hắc sắc đôi đi xuống, mới mở miệng nói: “Người không phải đi Lý Tú Ngọc nơi đó đem đào hoa tinh lấy về tới sao? Như thế nào thương thành cái dạng này?”

“Lão đại.....”

“Tiên sinh!”

Hai người lập tức cung kính đối người tới kêu một tiếng.

Lục Minh ngô một tiếng, nói: “Ta đi thời điểm, đào hoa tinh bị người dùng lôi điện phách đến thần hồn đều thiếu chút nữa đều diệt, nó động tác vẫn là quá vội vàng, bị cảnh sát nhóm phát hiện. Ta ở nơi đó gặp được một cái tiểu cô nương, chính là cái kia Việt Khê, các người còn nhớ rõ sao?”

“Người là nói, thiên sư khảo hạch trung, đem ta Dẫn Thủy Thú ăn cái nào cô nương?” Tiên sinh hỏi.

Lục Minh gật đầu.

“Vậy một cái mười bảy tuổi tiểu cô nương, như thế nào liền đem người thương thành cái dạng này?” Du thư khó hiểu.

“Kia cũng không phải là bình thường tiểu cô nương.....” Lục Minh cười khở, lắc đầu nói: “Vừa động thủ ta liền biết, nàng rất mạnh, ta căn bản không phải nàng đối thủ. Chính là, thực lực của nàng đừng ta tưởng tượng còn mạnh hơn..... Nàng muốn giết chết ta, quả thực liền cùng bóp chết một cái con kiến đơn giản như vậy. Cái này nữ hài, thật sự là rất kỳ quái.....”

Nghe vậy, tiên sinh ánh mắt trầm trầm, hắc đối Lục Minh nói: “Người trước hảo hảo tĩnh dưỡng.”

Lục Minh hỏi: “Vừa rồi..... Tiên sinh, ta trên người ra cái gì vấn đề sao?”

“Là nguyên rửa!” Tiên sinh trả lời nói, ngữ khí nhàn nhạt, “Nàng đối với người làm nguyên rửa, chỉ cần cái này nguyên rửa một ngày không giải

trừ, người tay, mặc kệ tướng biện pháp gì đều không thể phục hồi như cũ..... Càng sâu, cái này nguyên rửa sẽ làm người biến thành một nhân, cũng chính là thân thể của người sẽ trở nên như là đầu gỗ giống nhau.”

“..... Kia làm sao bây giờ?”

“Đến tìm trừ chú sư, ở M quốc liền có trừ chú sư, ta sẽ làm trừ chú sư lại đây giúp người cởi bỏ nguyên rửa.”

Nghe vậy, Lục Minh lập tức cảm kích nói: “Cảm ơn lão đại.”

Tiên sinh nghĩ nghĩ nói: “Có thể làm người đều sát vũ mà về người, làm phía dưới người ở kế tiếp thời gian, không cần đi trên chóc kia đối thầy trò. Thực lực của ta còn không có hoàn toàn khôi phục, lúc này, không thích hợp đi trên chóc như vậy thực lực người.”

“Là!”

*

Mạnh Tân bọn họ đem Lý Tú Ngọc đái trở về cục cảnh sát, chờ đến ngày hôm sau, mới đưa người nói ra hỏi chuyện, bất quá ngắn ngủn cả đêm, nguyên bản thoát nhìn xinh đẹp tuổi trẻ Lý Tú Ngọc lại trở nên già nua không thôi, bóng loáng khăn trí da thịt che kín nếp nhăn, ngay cả thân hình đều nhịn không được cong vẹo phần. Giờ phút này nàng, nhìn qua liền cùng bảy tám chục tuổi lão nhân không sai biệt lắm bộ dáng.

“Ta bộ dáng, ta bộ dáng.....” Lý Tú Ngọc hoàn toàn không thể tiếp thu như vậy hậu quả, nhìn cũng trở nên khô gầy già nua tay, cả người đều cơ hồ muốn điên cuồng.

Việt Khê nói: “Nàng như vậy trạng thái thực bình thường, nàng trước kia bộ dáng kia, bất quá là mượn dùng đào hoa tinh hấp thụ người khác sinh mệnh lực tới duy trì, hiện giờ không có ngoại lực, bộ dáng kia tự nhiên

liền duy trì không nổi nữa, thậm chí làm nàng thoát nhìn so bạn cùng lứa tuổi còn muốn lão thượng rất nhiều.”

Nàng hiện giờ biến thành dáng vẻ này, bất quá là tự làm bậy thôi!

Tuổi trẻ thời điểm Lý Tú Ngọc thật là cái đại mỹ nhân, đúng là bởi vì lớn lên xinh đẹp, nàng hoàn toàn không tiếp thu được chính mình biến lão trở nên xấu xí, cho nên mới sẽ cùng đào hoa tinh hợp tác. Nàng dùng đào hoa tinh đầu gỗ chế tạo ra đào hoa phù tới, bán cho những cái đó xinh đẹp các cô nương, rút ra các nàng sinh mệnh, lại mượn từ này đó sinh mệnh lực làm chính mình vẫn duy trì tuổi trẻ xinh đẹp bộ dáng.

Mà Hà Liên Nguyệt sẽ cùng nàng hợp tác, kia cũng là trùng hợp, nói đúng ra trước kia Hà Liên Nguyệt là nàng khách hàng.

Hà Liên Nguyệt trọng phu Lục Bình Sinh, hai người là đại học đồng học, nàng vẫn luôn yêu thầm Lục Bình Sinh, đáng tiếc Lục Bình Sinh lúc ấy có một cái thật xinh đẹp bạn gái. Sau lại sự tình, đại gia cũng có thể đoán trước được đến, Hà Liên Nguyệt mượn dùng đào hoa phù, làm Lục Bình Sinh yêu chính mình, rồi sau đó hai người kết hôn, đối với người ngoài xem ra đều vô cùng ngọt ngào.

Chính là, như vậy nương đào hoa chương được đến cảm tình chung quy không phải thật sự, ở ba năm trước đây, Lục Bình Sinh đột nhiên thoát ly đào hoa chương khống chế. Hồi tưởng quá khứ đủ loại, hẳn cảm thấy thực không thể tưởng tượng, thậm chí là hoàn toàn không tiếp thu được. Dưới tình huống như thế, hẳn hoàn toàn có lý do hoài nghi là nàng cấp chính mình hạ cổ, hẳn chất vấn nàng, thậm chí muốn cùng nàng ly hôn.

“..... Lục Bình Sinh bạn gái cũ nói Lục Bình Sinh thanh tỉnh lúc sau đi tìm nàng, đối phương vẫn luôn tự cấp nàng xin lỗi, nói hẳn ái người, vẫn luôn là nàng..... Rồi sau đó không bao lâu, Lục Bình Sinh liền trụ lâu bỏ mình, là ngoài ý muốn.”

Thanh tình hãn, sao có thể tiếp thu Hà Liên Nguyệt đâu?

Hãn chỉ cảm thấy bên người nữ nhân này thực đáng sợ, gấp không chờ nổi tưởng thoát khỏi nàng. Chính là, Hà Liên Nguyệt sao có thể cho phép đâu, nàng trò cũ trọng thi, tưởng lại lần nữa dùng đào hoa phù khống chế hãn, lại không nghĩ rằng, lần này lại làm Lục Bình Sinh đại não hoàn toàn hỗn loạn, hãn nhất thời cảm thấy chính mình thâm ái Hà Liên Nguyệt, nhất thời lại cảm thấy chính mình ở thật sâu cảm hận nàng. Ở như vậy mâu thuẫn ý niệm hạ, hãn điên rồi, sau đó không cẩn thận từ trên lầu rớt đi xuống, đương trường tử vong.

Chỉ là liên tính hãn đã chết, Hà Liên Nguyệt trong lòng vẫn cứ cảm thấy không cam lòng, nàng đối Lục Bình Sinh ái đã đạt tới biến thái trình độ, nàng đem hãn thi thể giữ lại, liền đặt ở chính mình phòng ngủ. Sau đó cùng Lý Tú Ngọc bọn họ hợp tác, chờ mong bọn họ có thể đem Lục Bình Sinh sống lại.

Những việc này, đều là bọn họ căn cứ Hà Liên Nguyệt cùng Lục Bình Sinh bên người bằng hữu người nhà trong miệng nói phỏng đoán ra tới. Lúc ấy Lục Bình Sinh cùng bạn gái chia tay, lựa chọn cùng Hà Liên Nguyệt ở bên nhau, cũng đã làm rất nhiều người kinh ngạc.

“Lục Bình Sinh hãn cùng hãn bạn gái cũ là thanh mai trúc mã, hai người từ nhỏ học mãi cho đến đại học vẫn luôn ở bên nhau, cảm tình rất sâu..... Chúng ta đều có thể nhìn ra tới, hãn là thật sự thực thích đối phương, chính là có một ngày lại đột nhiên thích thượng Hà Liên nguyệt, này quá không bình thường.”

Chính là, bọn họ ai lại biết hãn là trúng tà đâu?

Mà Lục Bình Sinh bạn gái cũ, đến nay đều vẫn là độc thân, nàng đối lục bình sinh cảm tình cũng rất khắc sâu, hai người lúc ấy là cho nhau yêu

thích. Đúng là bởi vì này đoạn dài đến mau mười mấy năm cảm tình quá mức khắc cốt minh tâm, làm nàng vẫn luôn khó có thể quên.

Biết Lục Bình Sinh là bởi vì trúng tà mới cùng gò liên nguyệt ở bên nhau thời điểm, nàng nhìn không được khóc ra tới, nàng lẩm bẩm nói: “Ba năm trước đây hắn tới tìm ta, ta liền có cảm giác..... Hắn không phải cái loại này tam tâm nhị ý người, hắn nói hắn thực xin lỗi ta, nói hắn không phải cố ý, ta là tin tưởng, chỉ là lòng ta vẫn là khó có thể tiêu tan. Bất quá hiện tại ta đã biết, hắn không có thực xin lỗi ta, không có thực xin lỗi ta.....”

Một bên người nhìn đều có chút khó chịu, có mềm lòng nữ cảnh sát nói: “Ai, thật là quá đáng tiếc, này một đôi, vốn dĩ hắn là tử nạn đến có tình nhân, liền bởi vì Hà Liên Nguyệt ích kỷ, đem bọn họ ba người sinh hoạt đều huỷ hoại.”

“Nữ nhân này ái, quá cố chấp, cũng quá điên cuồng, quả thực làm người sợ hãi.....” Mạnh Tân lẩm bẩm nói.

Hắn đại khái có thể lý giải Lục Bình Sinh ý tưởng, như vậy một cái thâm ái chính mình nữ nhân, không chỉ có sẽ không làm hắn cao hứng, ngược lại sẽ làm hắn thật sâu sợ hãi, ai hy vọng, chính mình bị một cái kẻ điên ái đâu?

Mà Hà Liên Nguyệt, đang xem đến Việt Khê đem Lục Bình Sinh thi thể làm hỏng, cả người liền có điểm điên cuồng, cuối cùng trực tiếp là điên rồi, ôm một cái gối đầu liền la hét đây là Lục Bình Sinh, là nàng lão công.

“..... Người đã nói người yêu nhất ta, chúng ta muốn cả đời ở bên nhau!”

Nàng ôm gối đầu, tươi cười si ngốc, ở nàng trong thế giới, nàng vẫn là vĩnh viễn đều cùng Lục Bình Sinh ở bên nhau.

Người đáng thương tất có chỗ đáng giận!

Mạnh Tân thở dài, Hà Liên Nguyệt như vậy, cũng là thật đáng buồn thật sự.

Hắn nhìn về phía Việt Khê, lấy ra một cái đại hồng bao ra tới, đưa cho nàng, có chút ngượng ngùng nói: “Chúng ta cục cảnh sát tài chính hữu hạn, cấp bao lì xì so bất quá người những cái đó khách nhân..... Lần này thật sự muốn cảm ơn người hỗ trợ.”

Việt Khê đem bao lì xì nhận lấy, nàng cũng không mở ra xem, tùy tay sủy ở trong túi, một bộ cười tủm tỉm bộ dáng, thoát nhìn tâm tình thực hảo.

“Kia nếu không có việc gì, ta liền đi về trước!”

Mạnh Tân gật đầu, chờ Việt Khê rời đi, hắn trở lại cục cảnh sát, liền phát hiện cục cảnh sát không khí nghiêm túc.

Đồng sự nhìn về phía hắn, biểu tình nghiêm nghị nói: “Lại có án tử đã xảy ra, người chết, Vũ Dương cao trung cao nhị học sinh, năm nay mười tám tuổi..... Chết tướng, thực thê thảm.”

Nghe vậy, Mạnh Tân thần sắc một tíc.

Mà bên này, Việt Khê cầm còn nóng hổi đại hồng bao, cấp chính mình mua một đại bao hạt dẻ rang đường. Ở ngày mùa đông ăn nóng hằm hập xào hạt dẻ, kia kêu một cái mỹ tư tư.

Đi đến cửa nhà thời điểm, nàng liền phát hiện trong nhà đại môn là rộng mở, bên trong Hàn Húc đang ngồi ở giàn nho hạ ghế đá thượng phơi nắng, nghe được động tĩnh hắn quay đầu tới.

“Sư phụ, người đã trở lại.....”Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 77

Vào đông giàn nho thượng dây nho đều khô héo, bên trên đôi tuyết trắng tuyết đọng, thái dương vừa ra tới, liền biến thành tuyết thủy, tích tấp đi xuống lưu.

Hai người ngồi ở cầu thang thượng, ở kia gặm hạt dẻ rang đường. Xào thực hạt dẻ, ăn lên vị mềm như bông, thập phần thơm ngọt, chính là có điểm khó lọt, Việt Khê tay đều cấp lọt đau.

“Hạt dẻ rang đường muốn giao lộ kia gia mới ăn ngon, nhà hắ là dùng hạt cát xào, đặc biệt chính tông.....” Một bên lọt, Việt Khê một bên nói thầm, lại nghĩ tới một chuyện tới, nàng nói: “Đúng rồi, những người đó đi tìm người phiền toái, là muốn kia khối thủy linh thạch..... Đại khái chính là chúng ta từ Dẫn Thủy Thú ót thượng gỡ xuống tới kia khối ngọc bích. Bất quá không nghĩ tới người lợi hại như vậy a, liền so với ta kém như vậy một chút.”

Hàn Húc cười đến vô tội, nói: “Ta cũng không nghĩ tới những người đó như vậy nhược, ít nhiều sư phụ người dạy đạo có cách.”

Việt Khê nhấp môi liền cười, mang theo một chút tiểu đắc ý, nghĩ nghĩ, nàng lại lời nói thâm thía nói: “Cho nên người muốn càng nỗ lực tu luyện, nói cách khác liền sẽ bị người khác khi dễ. Nga, nói không chừng liền quý đều tưởng gặm người một ngụm.....”

Hàn Húc nhìn nàng một cái, nói: “Sư phụ người lợi hại như vậy, chính là ta lại không có thấy người như thế nào tu luyện quá.”

“Ta sao? Ta và các người không giống nhau, ta thể chất đặc thù. Nói cách khác, ta chính là trong truyền thuyết thiên tài!” Việt Khê khen khởi chính mình tới đó là một chút đều không đỏ mặt.

Hàn Húc liền cười, thiết tình thực lòng khen nói: “Sư phụ vốn dĩ liền rất lợi hại, là thiên tài.”

Vào đông thiên đoản đêm trường, trong nhà liền Việt Khê một người hơn nữa tiểu người giấy bọn họ, bất quá năm nay Việt gia rõ ràng náo nhiệt đến nhiều, Hàn Húc, Triệu Lộ còn có Hà Kiến Nhất, thường xuyên sẽ tìm đến nàng chơi, đương nhiên, Hàn Húc chính yếu là tới tu luyện.

“Ta đâu ta đâu, Việt Khê, người xem ta có làm thiên sư tư chất sao?” Triệu Lộ hứng thú bưng bưng hỏi.

Việt Khê nhìn nàng một cái, trả lời nói: “Tưởng trở thành thiên sư, tốt nhất là từ nhỏ liền bắt đầu tu luyện, người hiện tại tuổi có điểm không thích hợp. Ngô, bất quá người có thể học học mấy cái thủ quyết, nếu gặp được cái gì không tốt sự tình, cũng có thể tự bảo vệ mình một chút.”

Bên kia gì kiến một cũng thò qua tới, hai người nhưng thật ra thật sự học điểm đồ vật.

“Di, có người tìm ta..... Nói này một năm tìm ta người so với ta phía trước mười bảy năm còn nhiều.” Việt Khê duỗi tay đem điện thoại lấy ra tới, một bên lẩm bẩm, một bên tiếp khởi điện thoại.

“Uy.....”

“Uy, là Việt Khê sao, ta là Tô Văn a, người còn nhớ rõ ta sao?”

“Tô Văn..... Đương, đương nhiên nhớ rõ, người tìm ta có việc sao?”
Việt Khê có chút chột dạ, nàng hoàn toàn không nhớ rõ Tô Văn là ai, chính là lời này như thế nào có thể làm trò nhân gia mặt nói đi.

Hàn huyên vài câu, bên kia Tô Văn cười một chút, nói: “Không có việc gì không đăng tam bảo điện, ta tìm người cũng là có chuyện tưởng thỉnh người hỗ trợ, không biết người gần nhất đến không được không?”

“Là chuyện gì a?” Việt Khê hỏi.

Tô Văn ngơ một tiếng, nói: “Kỳ thật là ta ba ba bằng hữu nhi tử, gần nhất hình như là bị quỷ cấp quấn lên, cho nên ta muốn tìm người hỗ trợ..... Nhà hãn rất có tiền, nếu có thể giải quyết, nhất định sẽ cho người một cái rất lớn bao lì xì.”

Việt Khê suy nghĩ một chút, dù sao gần nhất nghĩ đồng không có gì sự tình, liền nói: “Vậy người đem địa chỉ cho ta, ta ngày mai liền đi xem.”

“Hảo, đợi chút ta phát tin nhắn cho người!”

*

Người nọ gia họ Cổ, Tô Văn giới thiệu lại đây, tự nhiên là bởi vì Cổ gia rất có tiền, Cổ tiên sinh là than đá lão bản lập nghiệp, ở tác phong thượng thập phần nhà giàu mới nổi, ở thù lao phương diện tuyệt đối là sẽ không keo kiệt. Lúc ấy Tô Văn biết nhà hãn gần nhất chịu nhiều, vẫn là cái loại này thực tà tính sự tình, trước tiên liền nghĩ tới Việt Khê, cho nên mới có này một hồi điện thoại.

Bị người hầu nghênh tiến Cổ gia, Việt Khê ở trong phòng nhìn lướt qua, cùng Hàn Húc nhỏ giọng nói: “Này trong phòng đích xác cảm giác có chút tà tính a, ta nghe thấy được huyết tinh xú vị.”

Hàn Húc ánh mắt ôn hòa, nói: “Giống như còn có oán khí..... Xem ra lúc này đây đối tượng, là cái lệ quý a. Nhưng là người bị hại, thoát nhìn cũng không vô tội, bằng không này ngấp trời oán khí nói như thế nào?”

Việt Khê gật đầu, toàn bộ Cổ gia người thường nhìn không thấy, chính là nàng cùng Hàn Húc lại có thể nhìn ra được tới, này trong phòng tràn ngập huyết khí cùng oán khí, không hề oán khí ở chính đông biệt thự bên trong dao động. Ở loại địa phương này sinh hoạt người, chịu oán khí ảnh hưởng, thực dễ dàng làm ác mộng, thậm chí sẽ ảnh hưởng đến bọn họ thân thể.

Cổ gia vợ chồng hai người từ trên lầu xuống dưới, thấy Việt Khê hai người, lập tức mày chính là vừa nhíu.

Cổ phu nhân chút nào không che dấu chính mình coi khinh chi tâm, thập phần không tín nhiệm nói: “Các người chính là Tô gia kia nha đầu giới thiệu tới? Này khi chúng ta Cổ gia là như vậy hảo lừa gạt sao, liền hai đứa nhỏ, có thể làm cái gì?”

Hàn Húc thần sắc bất biến, ôn ôn nhu nhu cười nói: “Phu nhân nếu không tin chúng ta thầy trò, ta cùng sư phụ ta này liền rời đi..... Nói thật, liền các người Cổ gia như vậy một chút của cải, ta còn chướng mắt. Nếu không phải xem ở Tô Văn mặt mũi thượng, người cho rằng người có thể thỉnh được đến sư phụ ta?”

Nói, hần khinh miệt cười, thái độ cao cao tại thượng, lại hoàn toàn làm người cảm thụ không đến bất luận cái gì mạo phạm. Bởi vì hần người này cho người ta cảm giác, đó là hần bản thân nên là cái dạng này, nên như vậy áp đảo mọi người phía trên, bề ngễ nhìn bọn họ.

Việt Khê trong nháy mắt có chút hoảng thần.

Nghe vậy, Cổ tiên sinh biểu tình đổi đổi, thu hồi kia phó coi khinh thái độ, cười nói: “Hai vị không cần sinh khí, lão bà của ta nói chuyện làm việc

chính là như vậy, trắng ra thật sự, khi nào đắc tội với người nàng cũng không biết, các người không cần cùng nàng so đo.”

Hàn Húc khẽ gật đầu, cười tủm tỉm nói: “Nhìn ra được tới.”

Cổ phu nhân: “.....”

Việt Khê nhìn nhìn bốn phía, hỏi: “Tô Văn nói, là nàng một vị thúc thúc nhi tử giống như bị một con quỷ cấp quần lên..... Cổ tiên sinh trước cho chúng ta nói nói sự tình trải qua đi, như vậy ta mới biết được cụ thể tình huống.”

Cổ tiên sinh thở dài, mày ử mặt ê, nói: “Ai, xảy ra chuyện thật là ta nhi tử..... Hãn kêu Cổ Tùng Khê, năm nay mười chín tuổi, cao tam học sinh. Liền ở hơn một tuần trước, hãn liền la hét có quỷ quần lấy hãn, ngay từ đầu ta cùng hãn mù mù đều không tin, cảm thấy đó là hãn suy nghĩ nhiều, chính là sau lại hãn cả người trở nên càng ngày càng không đúng rồi.....”

Cổ Tùng Khê nguyên bản là cái tính tình thực ôn hòa thiếu niên, chính là theo thời gian chuyển dời, hãn tính tình lại càng ngày càng táo bạo, cả người trở nên đều có chút tổ chất thần kinh.

“Kia một lần nếu không phải ta đột phát kỳ tường, đi hãn trong phòng, nói không chừng hãn cũng đã đã chết.....” Nói đến này, Cổ phu nhân trong mắt hiện lên một tia sợ hãi, nàng run run một chút, nói: “Mở cửa, ta thấy ta nhi tử bị một cái bạch y phục nữ quỷ bóp chặt cổ, kia quỷ đầy người là huyết, trên má chảy hai hàng huyết lệ..... Thoạt nhìn thập phần khủng bố, nếu không phải ta nhi tử trên người mang nhà ta tổ truyền hộ thân ngọc bội, nói không chừng hãn đã bị nàng hại chết.”

Việt Khê hơi hơi trầm ngâm, nói: “Ngay cả Cổ phu nhân đều có thể thấy cái kia nữ quỷ thân ảnh, xem ra cái này nữ quỷ đạo hạnh không cạn a.”

Quý hồn là không có thật thể, cho nên bình thường người là nhìn không thấy bọn họ. Bất quá, nếu một con quỷ đạo hạnh thâm, ngay cả người thường cũng có thể thấy nó, như vậy quý, không phải tu hành nhiều năm, đó chính là hung tính rất mạnh.

“Việt tiểu thư, người có biện pháp nào, có thể đem cái này nữ quỷ cấp diệt trừ sao?” Cổ tiên sinh sốt ruột hỏi.

Việt Khê nói: “Ta trước nhìn xem Cổ thiếu gia tình huống đi, không biết hẳn có ở nhà không.”

“Ồ, ta đây liền đi đem hẳn kêu xuống dưới.....”

“Ba, mẹ!”

Đang nói, trên lầu đột nhiên truyền đến tiếng kêu, Việt Khê ngẩng đầu, liền thấy một cái tuần tú thiếu niên từ trên lầu đi xuống tới, hẳn ăn mặc sơ mi trắng, tứ chi thon dài, chính là thân thể nhìn qua có chút câu lữ, sắc mặt có chút tái nhợt, nhưng là bộ dáng lớn lên rất đẹp, nhìn lại là cái then thùng tuần tú người.

Cổ Tùng Khê đi tới, nhìn về phía Việt Khê cùng Hàn Húc hai người, cười nói: “Trong nhà có khách nhân tới a.....”

Cổ phu nhân vội nói: “Tùng Khê a, đây là Việt tiểu thư cùng Hàn tiên sinh, bọn họ là tới cứu người, có bọn họ ở, cái kia nữ quỷ nhất định không dám lại quấy lấy người.”

Nghe vậy, Cổ Tùng Khê lập tức lộ ra kinh ngạc biểu tình, đại khái là kinh ngạc với bọn họ tuổi trẻ, lại rất mau ôn nhu cười nói: “Vậy muốn phiền toái hai vị.”

Nói, hẳn nhìn về phía cổ phu nhân, nói: “Mẹ, ta có việc muốn đi ra ngoài một chuyến.”

Cổ phu nhân lập tức lộ ra không tán đồng biểu tình tới, nói: “Lúc này người còn chạy ra đi, nếu là xảy ra chuyện gì làm sao bây giờ? Cái kia nữ quý còn quẩn lấy người.”

Cổ Tùng Khê cười nói: “Không có việc gì, ta đi tìm Thạch Tuyền bọn họ, lại không xa.”

Nói chuyện thời điểm, hắn vô số lần giật giật chính mình cánh tay, còn duỗi tay nhéo nhéo chính mình bả vai, biểu tình nhìn qua thập phần mệt mỏi bộ dáng.

Việt Khê ánh mắt dừng ở hắn sau lưng, đột nhiên nói: “Cổ thiếu gia có phải hay không cảm thấy thân thể thực trọng, có loại không thở nổi cảm giác?”

“Gần nhất đại khái là có điểm giấc ngủ không đủ, luôn là cảm thấy rất mệt..... Có phải hay không thực rõ ràng a.” Hắn đỉnh đỉnh thân mình, chính là lưng rồi lại thực mau uốn lượn xuống dưới, nhìn qua càng mệt mỏi.

Việt Khê lộ ra một cái thực quý dị tươi cười tới, nàng nói: “Người đương nhiên sẽ cảm thấy rất mệt, thậm chí liền thân mình đều rất không thẳng, đó là bởi vì ở người sau lưng, vẫn luôn nằm bò một con quý, người không phát giác tới sao?”

Nghe vậy, Cổ người nhà biểu tình chính là biến đổi.

Cổ Tùng Khê trên mặt biểu tình trở nên hoảng sợ, cũng không biết có phải hay không tâm lý tác dụng, lúc này hắn thật sự cảm giác trên người tựa hồ là đè nặng một người, ép tới hắn cơ hồ đều không thở nổi.

Ăn mặc bạch y nữ quý từ Cổ Tùng Khê trên vai ngẩng đầu lên, nàng hai mắt khắp huyết, sắc mặt trắng bệch, bình tĩnh nhìn Việt Khê.

“Không cần xen vào việc người khác!” Nàng thanh âm ghen ngào nói, cảm xúc một kích động, trong mắt máu tươi liền tích táp đi xuống lưu.

Cổ Tùng Khê toàn bộ thân thể trở nên cứng đờ lên, nhìn máu từ hăn trên người nhỏ giọt xuống dưới, dừng ở phía dưới thắm bên trong, sau đó thắm thấu đi vào.

“Này cũng không phải là nhân sự, ta đây là ở kiếm tiền, ta chính là thực cần mẫn.....” Rút ra một trương hoàng phù tới, Việt Khê vừa nói, một bên đem phù triển ném.

Trừ tà phù, trừ tà trừ uế!

Hoàng phù dán ở Cổ Tùng Khê trên người, nữ quỷ lập tức kêu một tiếng, cả người từ Cổ Tùng Khê trên người bị văng ra.

Tích táp.....

Máu từ trên người nàng đi xuống lưu, nhiễm hồng nàng một thân váy trắng.

Cổ phu nhân sắc mặt trắng bệch, cả người đều mau bị dọa ngất qua đi, run run rẩy rẩy nói: “Quý..... Quý!”

Cổ Tùng Khê sắc mặt hoàn toàn trắng, chính là ở sợ hãi kinh hoảng bên trong, vẻ mặt của hăn bên trong lại nhiều chút cái gì.

“Cổ Tùng Khê, ngươi trốn không thoát đâu, ngươi trốn không thoát đâu, ta sẽ giết ngươi, giết ngươi!” Nữ quỷ trên mặt lộ ra một cái tràn ngập ác ý tươi cười, sau đó biến mất ở đại gia trước mắt.

Cổ phu nhân hỏi: “Này..... Đây là đi rồi sao?”

Việt Khê gật đầu, nói: “Nàng đã rời đi.”

Cổ Tùng Khê sờ sờ chính mình bả vai, hăn trước đối Việt Khê nói tạ, cười khổ nói: “Trách không được gần nhất trong khoảng thời gian này tổng cảm thấy rất mệt, như là có thứ gì ghé vào ta trên người giống nhau..... Không nghĩ tới.....”

“Không nghĩ tới Cổ thiếu gia thế nhưng có thể nhanh như vậy liền khôi phục trấn định, quả nhiên là cao tài sinh.....” Hàn Húc cười nói.

Cổ Tùng Khê có chút kinh ngạc, nói: “Người biết ta?”

Cổ phu nhân vẻ mặt tự hào nói: “Nhà ta Tùng Khê vẫn luôn thực thông minh, thường xuyên là toàn tỉnh đệ nhị danh.”

Việt Khê tức khắc vẻ mặt bội phục, thiết tình thực lòng tán dương: “Thật lợi hại.” Làm toàn tỉnh đếm ngược, đối với sở hữu thành tích người tốt, năng đều thập phần bội phục.

Hàn Húc mỉm cười, nói: “Ta đương nhiên biết Cổ thiếu gia..... Ta là toàn tỉnh đệ nhất danh, đối ta phía dưới người kia, ta tự nhiên là biết đến. Nói như thế nào, từ sơ trung đến cao trung, chúng ta hai tên đều kề tại cùng nhau. Có thể vẫn luôn bảo trì toàn tỉnh đệ nhị danh, người là thật sự rất lợi hại.”

“.....”

Cổ Tùng Khê tươi cười cứng đờ, nói: “Nguyên lai người là..... Hàn Húc a, tên của người, ta chính là như sấm bên tai.”

Hàn Húc thoải mái hào phóng gật đầu, Cổ Tùng Khê biểu tình càng thêm cứng đờ.

“Cổ thiếu gia, người cùng cái này nữ quý có cái gì quan hệ sao?” Việt Khê đột nhiên hỏi.

Cổ Tùng Khê hỏi: “Viết tiểu thư như thế nào đột nhiên hỏi như vậy?”

Viết Khê nói: “Cái kia nữ quý rõ ràng nhận thức bộ dáng của người, hơn nữa đối với người đầy côi lòng hận ý, hận không thể đem người nghiền xương thành tro..... Thực rõ ràng, các người hai cái là nhận thức.”

Cổ Tùng Khê cười khở một tiếng, nói: “Này nữ quý, ta thật là nhận thức..... Chúng ta hai vẫn là cùng lớp đồng học, nàng sinh thời, thích ta, đã từng cho ta thổ lộ quá.”

Kia nữ quý tên là Tiết Mạnh, cùng Cổ Tùng Khê là cùng lớp đồng học, hai người đều là cao tam học sinh. Hơn nữa Tiết Mạnh học tập thành tích thực hảo, lại lớn lên xinh đẹp, vẫn là Vũ Dương cao trung hoa hậu giảng đường. Đáng tiếc, hồng nhan bạc mệnh, ở phía trước không lâu, Tiết Mạnh nhảy lầu tự sát, cái này tin tức lúc ấy còn nháo thật sự đại.

Mà Tiết Mạnh sở dĩ sẽ tự sát, là bởi vì ở trường học thời điểm, bị người □□, thậm chí là luân, gian.

“..... Kỳ thật cũng trách ta, ngày đó nàng kêu ta đi hoa viên, chính là ta ngủ quên, chờ ta tỉnh lại, đều buổi tối 11 giờ, ta chạy đến hoa viên thời điểm, căn bản không phát hiện nàng. Ta hoàn toàn nghĩ đến, sẽ phát sinh như vậy sự tình.”

Cổ Tùng Khê trên mặt tất cả đều là tự trách, cũng thập phần thống khổ.

Một bên Hàn Húc thu hồi di động, ánh mắt sắc bén nhìn về phía hắn, khóe miệng lại là kiêu, nói: “Không chỉ như vậy đi, vị kia Tiết Mạnh tiểu thư, chính là công bố, □□ nàng người bên trong, cũng có một cái người.”

Những việc này, ở trên mạng một tra liền điều tra ra, học sinh ở trường học bị □□, đây chính là đại sự tình, trên mạng đã sớm truyền đến ồn ào

huyền não. Bất quá đây đều là hơn một tháng trước sự tình, đến bây giờ, cơ bản đều nhìn không thấy, bất quá một tra vẫn là tra được đến.

Nghe vậy, Cổ Tùng Khê biểu tình thản nhiên, hắc cười khổ nói nói: “Ta cũng không biết nàng vì cái gì nói là ta làm, chính là ta thật không có làm chuyện này, ta bạn cùng phòng bọn họ cũng đều biết, ngày đó ta vẫn luôn ở ký túc xá ngủ, bọn họ đều có thể vì ta làm chứng.”

Cổ phu nhân mặt lộ vẻ khó chịu, nói: “Ta xem nữ hài tử kia chính là cố ý bôi nhọ nhà ta Tùng Khê, thân là nữ hài tử gia, một chút đều không rụt rè, còn phải hướng chúng ta Tùng Khê bày tỏ tình yêu..... Nhà ta Tùng Khê chính là hảo hài tử, thành tích hảo, lớn lên cũng hảo, sao có thể coi trọng cái kia ở nông thôn cô nương? Nàng cũng không rải phao nước tiểu chiếu chiếu chính mình bộ dáng.”

Việt Khê nhẹ giọng nói: “Cái kia nữ quý nói không chừng còn chưa đi xa, nếu là nghe được Cổ phu nhân người nói như vậy, nói không chừng lập tức liền trở về tìm người.”

Cổ phu nhân sắc mặt lập tức liền tái rồi.

Cổ tiên sinh nói: “Chuyện này thật là ngoài ý muốn, nhà ta Tùng Khê cũng không muốn thấy như vậy, cho nên trong khoảng thời gian này vẫn luôn đều ở tự trách. Chỉ là, cái kia kêu Tiết Mạnh nữ hài, cũng không thể bởi vì như vậy, liền bôi nhọ hãm hại nhà ta tùng Khê a.”

Cổ Tùng Khê lắc đầu, đầy mặt tự trách, ôm đầu nói: “Nếu ngày đó ta không ngủ quá mức nói..... Đều là ta hại nàng, nàng sẽ sinh khí, thậm chí oán hận ta, kia cũng là thực bình thường.”

“Kia..... Những cái đó □□ nàng người, bị bắt được sao?” Việt Khê hỏi.

Cổ Tùng Khê lắc đầu, nói: “Trường học nơi đó máy theo dõi hồng rôi, căn bản không phát hiện người..... Nàng một ngum căn rằng nói là ta làm, chính là ta thật sự không có. Ta Cổ Tùng Khê làm người bằng phẳng, tuyệt đối sẽ không làm ra chuyện như vậy.”

Việt Khê cùng Hàn Húc trước tiên ở Cổ gia trụ hạ, đây cũng là vì gần đây bảo hộ Cổ Tùng Khê, Cổ tiên sinh ra tay rộng rãi, vốn dĩ Việt Khê là không muốn ngủ lại, bất quá xem ở tiền mặt mũi thượng, vẫn là lưu lại.

Đúng vậy, tiền chính là như vậy có mặt mũi.

*

Duỗi tay kéo ra cửa sổ sát đất bức màn, Hàn Húc hỏi: “Sư phụ, việc này người thấy thế nào?”

Việt Khê nói: “Kia nữ quý thực hung, oán khí thực trọng, là chứa đầy oán hận chết đi. Hơn nữa, nàng còn giết người, trên người dính mạng người, nghiệt khí cũng thực trọng.”

Hàn Húc nói: “Ta ở trên mạng tra xét chuyện này, cái kia nữ quý là ở tháng trước nhảy lầu chết, khi đó, toà án phán quyết Cổ Tùng Khê đấm người vô tội phóng thích, ngày hôm sau nàng liền từ trường học khu dạy học thượng nhảy lầu tự sát.”

“Đám người?”

“Nàng chỉ ra và xác nhận, có năm người tham dự..... Cổ Tùng Khê là một cái, còn có mặt khác bốn người, phân biệt kêu Trương Hồ, Lý Đan, Vương Minh, La Y! Trong đó, Lý Đan cùng Trương Hồ đã chết, hiện tại này năm người, còn dư lại ba người..... Sư phụ, người tin tưởng Cổ Tùng Khê nói sao? Hắn nói hắn thực vô tội, không có □□ Tiết Mạnh, người tin sao?”

Việt Khê lắc đầu, nói: “Ta không biết, nhưng là hấn cho ta một loại thực không thoải mái cảm giác, thoát nhìn thực đối trá.”

“Dựa theo Tiết Mạnh nói từ, ngày đó là Cổ Tùng Khê ước nàng đi hoa viên. Ở trong hoa viên, Cổ Tùng Khê cùng nàng thông báo, chính là nàng không có đáp ứng, sau đó.....”

Hàn Húc đi đến Việt Khê bên người, nói: “Nhân tâm là thật sự thực đáng sợ, án này lúc ấy ở trên mạng nháo thật sự hung..... Còn có người nói, khẳng định là Tiết Mạnh ăn mặc quá bại lộ, bằng không vì cái gì những người đó chỉ đối nàng xuống tay. Nhân tâm, quả thực xấu xí tới rồi cực điểm.”

Rõ ràng là người bị hại, chính là dừng ở bọn họ trong miệng, lại trở thành công kích đối phương lý do.

“Càng thú vị chính là, lúc ấy vì Cổ Tùng Khê bọn họ biện hộ luật sư, trong đó một cái biện hộ lý do nói chính là, Cổ Tùng Khê là cái học tập thành tích thực tốt hài tử, tài đức vẹn toàn, hấn là không có khả năng làm loại sự tình này..... Khi nào học tập thành tích hảo, đã có thể trở thành thoát tội lý do. Bất quá, cái kia luật sư cũng đã chết, bị thư tạt chết, những cái đó thư, đều là có quan hệ các loại pháp luật tư liệu.”

Việt Khê cảm thấy có chút kỳ quái, hỏi: “Người như thế nào biết được nhiều như vậy?”

Hàn Húc nói: “Những việc này, trên mạng một tra liền điều tra ra.”

Đột nhiên, hấn nhẹ đi một tiếng, nói: “Lớn như vậy buổi tối, vị này cổ thiếu gia muốn đi đâu?”

Việt Khê đi tới, từ cửa sổ sát đất xem qua đi, liền có thể thấy Cổ gia đại môn. Mà lúc này, một bóng người chính hướng tới cổng lớn đi đến, xem kia thân ảnh, lại là Cổ Tùng Khê.

“Đại khái là có tật giật mình đi.....” Hàn Húc cười nhạo nói.

Việt Khê nhìn hẩn một cái, hỏi: “Ta tổng cảm thấy, người giống như đặc biệt phản cảm Cổ Tùng Khê a.”

Hàn Húc mỉm cười, cười đến phúc hậu và vô hại, nói: “Không có a, một cái hàng năm đều là đệ nhị danh gia hỏa, nơi nào đáng giá ta phản cảm?”

Việt Khê: “.....”

Người rõ ràng chính là thực chán ghét nhân gia a!

*

Từ ngoài phòng tiến vào, Cổ Tùng Khê đem bên ngoài áo lông vũ cởi xuống dưới.

“Cứ như vậy cấp tìm ta làm gì?” Hẩn hỏi.

Trong phòng ngồi hai người, một cái dáng người hơi béo, một cái lại rất gầy, béo người kia kêu La Y, gầy người kia Vương Minh, hai người đều là Cổ Tùng Khê bạn tốt.

La Y căn chính mình ngón tay, có chút tố chất thần kinh nói: “Tùng ca, kia nữ nhân tới tìm chúng ta, nàng tới tìm chúng ta, làm sao bây giờ? Trương Hồ cùng Lý Đan đều đã chết, tiếp theo cái đến phiên chính là chúng ta.”

Hẩn càng nói biểu tình càng dữ tợn, đó là sợ hãi tới rồi cực điểm.

Cổ Tùng Khê căn căn chính mình sau răng cấm, lớn tiếng nói: “Sợ cái gì? Còn không phải là một con quỷ? Tổng có thể nghĩ cách giết nàng. Nàng tồn tại lấy chúng ta không có biện pháp, cho nên mới đi tìm chết. Ta chính

là muốn cho nàng biết, liền tính nàng đã chết, biến thành quỷ, cũng lấy ta không có biện pháp.”

Bọn họ này nhóm người từ trước đến nay duy hấn như Thiên Lô sai đầu đánh đó, nghe vậy La Y cùng Vương Minh khẩn trương tâm tình cũng hơi hơi hòa hoãn vài phần.

Vương Minh bực bội nói: “Cái kia tiện nữ nhân, từng ca coi trọng nàng là nàng phúc khí, cố tình cấp mặt không biết xấu hổ, còn nháo tự sát. Đã chết còn chưa tính, còn muốn biến thành quỷ tới tác loạn, phi!”

Cổ Tùng Khê trầm khuôn mặt nói: “Các người hai chú ý một chút, nhà ta thành thiên sư tới, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, chuyện này hẳn là thực mau là có thể giải quyết. Trong khoảng thời gian này, các người hai cái đừng ra cái gì bại lộ, quản hảo các người miệng, biết không?”

Vương Minh cùng La Y lập tức gật đầu.

Chờ Cổ Tùng Khê rời đi, La Y đối Vương Minh nói: “Vẫn là Tùng ca có bản lĩnh, hy vọng cái kia thiên sư sớm một chút đem cái kia Tiết Mạnh giải quyết rốt. Muốn nói a, cái này Tiết Mạnh thật đúng là không ánh mắt, chúng ta Tùng ca coi trọng nàng đó là nàng phúc khí. Bất quá, này hoa hậu giảng đường tư vị thật đúng là không tồi, hiện tại nhớ tới ta còn tâm ngứa đầu, trách không được sẽ bị Tùng ca coi trọng, thao, lộ lên chính là sáng.”

Hai người một phen ô ngôn uế ngữ, sắc mê tâm khiếu, nhưng thật ra đem sợ hãi gì đó đều đã quên.

Ở ngoài cửa sổ, một đạo bóng trắng phiêu ở giữa không trung, xuyên thấu qua trong suốt cửa sổ lẳng lặng nhìn chăm chú vào này hai người.

Tí tách!

Trên người huyết từ trên người chảy xuống đi, nàng khóe miệng lộ ra một cái quỷ dị tươi cười tới.

Các người đều phải chết, một cái đều trốn không thoát đâu!Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 78

Tiết Mạnh là cái thật xinh đẹp cô nương, đứng ở trong đám người liên thuộc về cái loại này hạc trong bầy gà người, mặc kệ là khí chất vẫn là dung mạo, kia đều là nhất đẳng nhất hảo, bằng không cũng sẽ không bị những người khác đánh giá vì Vũ Dương cao trung hoa hậu giảng đường. Bất quá, nàng tính tình lại có chút cao lãnh, một lòng một dạ đều ở học tập bên trên, mặc kệ đối ai đều là kia phó không nóng không lạnh bộ dáng.

“..... Lại thanh cao, còn không phải bị ta làm? Đều là xú □□!” La Y hừ cười, trên mặt thịt mỡ theo hắc tươi cười tể ở một khối, trong mắt chớp động tràn ngập ác ý quang mang.

Hồi tưởng khởi Tiết Mạnh tư vị, hắc nhin không được liếm liếm môi.

Làm Vũ Dương cao trung hoa hậu giảng đường, Tiết Mạnh không hề nghi ngờ là rất nhiều người tình nhân trong mộng, la y vô số lần âm thầm thềm nhỏ dãi quá. Chỉ là, Cổ Tùng Khê cũng thích Tiết Mạnh, hắc chỉ có thể kiềm chế trụ trong lòng dơ bẩn tâm tư. Chính là ai biết, có một ngày hắc thể nhưng cũng có thể ném đến hoa hậu giảng đường tư vị.

Tiết Mạnh thành tích thực hảo, người lại lớn lên xinh đẹp, tự nhiên mà vậy liền vào Cổ Tùng Khê trong mắt. Cổ Tùng Khê đã từng cho nàng thông báo quá vài lần, chính là đều bị nàng cấp cự tuyệt. Mà cuối cùng một lần, Cổ Tùng Khê lại đem người ước ra tới, đó là ở trường học sau núi thượng.

Vào đông sau núi lại lạnh lại âm trầm, bọn học sinh giống nhau đều không yêu tới nơi này. Ngay lúc đó Tiết Mạnh đại khái trăm triệu không nghĩ tới, luôn luôn tính cách ôn hòa, ở lão sư học sinh trong mắt đệ tử tốt Cổ Tùng Khê sẽ trở nên như vậy đáng sợ, nàng bị hấn kéo dài tới trong bụi cỏ, bị lộ ra quần áo.

Nàng giãy giụa kêu thảm thiết, lại bị người đánh đến cơ hồ ngất qua đi, gắt gao bưng kín miệng.

Có người che lại nàng miệng, còn có người phúc ở nàng trên người, này quả thực giống như là một hồi vĩnh viễn vẫn chưa tỉnh lại ác mộng.

Nữ quỷ nhếch môi cười cười, trong mắt huyết lệ không ngừng đi xuống lưu, nàng nhìn tựa hồ đắm chìm ở hồi ức, liếc mắt một cái hồi vị la y, trong miệng phát ra hô hô hô tiếng cười, nàng nhẹ giọng nói: “Các người đều phải chết, đều phải chết.....”

Nàng không cam lòng, cho nên, nàng lại từ địa ngục bò trở về, biến thành lệ quỷ tới tìm bọn họ!

Đã đêm khuya, la y nhìn trong chốc lát nhiệt huyết manga anime, liền đi toilet rửa mặt. Vòi nước thủy xông xao đi xuống lưu, La Y rửa mặt thời điểm đột nhiên phát hiện có vài phần không đúng.

Vì cái gì, hấn sẽ gửi được một cổ máu tươi hương vị?

Đột nhiên mở mắt ra, La Y hét lên một tiếng, thân mình theo bản năng hướng tới phía sau thối lui.

Vòi nước thủy còn ở xông xao đi xuống lưu, chính là bên trong chảy ra không phải thủy, mà là đỏ tươi máu. Máu thực mau từ trong ao lan tràn ra tới, sau đó tích tập rơi trên mặt đất.

“Mở cửa, mở cửa! Mở cửa a!”

La Y xoay người đi mở cửa, chính là phòng tắm đại môn lại mở không ra, hần hoảng sợ hô to, cơ hồ hồng mắt.

“Răng rắc sát!”

Phòng tắm đèn bắt đầu chớp động, trong chốc lát mình trong chốc lát ám, la y xoay người lại, thân mình dựa vào môn, run rẩy chảy xuống đi xuống. Nguyên bản không có một bóng người phòng tắm, đột nhiên nhiều một người, nói đúng ra, hần là nhiều một cái nữ quý.

Nàng ăn mặc một kiện váy trắng, váy bị máu tươi cấp nhiễm hồng, một trương trắng bệch mặt đối với la y, chính hướng tới hần mỉm cười.

La y lắc đầu, sợ hãi hô lớn: “Không cần lại đây, không cần lại đây…… Ta không phải cố ý, là Cổ Tùng Khê! Đối, là Cổ Tùng Khê! Hần hướng người thông báo rất nhiều lần, người đều không có đáp ứng hần, cho nên hần mới nghĩ trả thù người…… Ta, ta vốn dĩ cũng tưởng cứu người, chính là ta không có biện pháp, người buông tha ta đi, ta sẽ cho người thập hương hoá vàng mã!”

Nữ quý quái dị cười, vung tay lên, sắc bén quang mang ở nàng trong tay lóe lóe, la y mới thấy, nàng trong tay còn cầm một cây đao, đó là sài đao, là nông thôn giống nhau lấy tới chém thụ công cụ, thập phần sắc bén.

La Y trong mắt lộ ra hoảng sợ tới, hần dùng sức lắc đầu nói: “Không!”

Ở hần kinh hãi sợ hãi trong ánh mắt, sài đao rơi xuống, trực tiếp chặt bỏ hần hai chân, La Y lập tức phát ra hét thảm một tiếng.

*

Cổ Tùng Khê nhận được vương minh điện thoại, trong điện thoại, Vương Minh thanh âm tất cả đều là hoảng sợ, tê thanh hô: “Tùng ca, La Y đã chết, la y đã chết…… Làm sao bây giờ, làm sao bây giờ, tiếp theo cái có

thể hay không chính là ta? Nàng tiếp theo cái giết có thể hay không chính là ta? Ta còn không muốn chết a!”

Nghe vậy, Cổ Tùng Khê thần sắc đại biến, nhưng là thực mau hăn lại bình tĩnh xuống dưới, hăn nói: “Người bình tĩnh một chút, đừng như vậy hoảng loạn!”

“Người kêu ta bình tĩnh..... Ta như thế nào bình tĩnh?! Nhà người có thiên sư, người đương nhiên không sợ, chính là nhà ta không có a!” Vương minh hoàn toàn bị sợ hãi quắc ở tâm thần, hăn ở điện thoại kia đầu cơ hồ là tổ chất thần kinh lải nhải, trong chốc lát cả người lại nhin không được kêu to lên.

Cổ Tùng Khê cắn chặt răng, nói: “Người trước đừng có gấp, như vậy hảo, người tới trước nhà ta tới, cùng ta cùng nhau trụ, có thiên sư ở, lượng Tiết Mạnh cũng không dám làm cái gì.”

“Hảo hảo hảo, ta hiện tại liền tới đây.....” Vương Minh lập tức như là có người tâm phúc giống nhau, một ngụm đồng ý.

Treo điện thoại, Cổ Tùng Khê sắc mặt có chút khó coi, hăn ánh mắt ở trong phòng xoay chuyển, này bốn phía, phảng phất có một đôi mắt ở nhìn chăm chăm hăn xem, ánh mắt tràn ngập ác ý.

“Tiết Mạnh..... Ta biết người ở nhìn chăm chăm ta, đã chết người liền đã chết, còn muốn chạy tới tác loạn, vậy đừng trách ta nhẫn tâm.” Cổ Tùng Khê lộ ra một cái tươi cười tới, hăn nhẹ giọng nói: “Ta nhớ rõ nhà người là ở nông thôn, người tin hay không, ta chỉ cần thoáng sử điểm thủ đoạn, cái này gia đình trong khoảnh khắc liền sẽ sụp đổ. Nếu thức thời điểm, người liền ngoan ngoãn rời đi, bằng không chớ có trách ta.”

Trong phòng trong nháy mắt cuồng phong gào thét, đỉnh đầu đèn phanh mà một tiếng nổ tung, có mấy khối pha lê mảnh nhỏ trực tiếp từ hăn

gương mặt biên xẹt qua, trong tiếng gió tựa hồ hỗn loạn đến có nữ nhân kêu khóc thanh.

Thấy thế, Cổ Tùng Khê không chỉ có không cảm thấy sợ hãi, còn cảm thấy thật cao hứng.

“Liên tính người thành quý lại như thế nào? Vẫn là giống nhau có nhược điểm, chỉ cần người có nhược điểm, ta là có thể đem người làm chết!”

Nơi này lớn như vậy động tĩnh đã sớm kinh động những người khác, cổ phu nhân xông lên, thấy một màn này, biểu tình lập tức liền thay đổi, hỏi: “Đây là làm sao vậy? Chẳng lẽ là cái kia nữ quý lại tới nữa?”

Cổ Tùng Khê biểu tình lập tức trở nên ôn nhu lên, hắc cười khổ nói: “..... Ta cũng không biết rõ, hắc là.”

Cổ phu nhân lập tức liền đau lòng đi lên, tâm can nhi tâm can nhi kêu.

“Cái này Cổ Tùng Khê thật đúng là cái tàn nhẫn người, nhưng là chính là quá ngu xuẩn.....” Bên cạnh trong phòng, Hàn Húc nhin không được cảm thán nói.

Rất ít có người ở đối thượng quý thời điểm còn có thể bảo trì bình tĩnh, càng đừng nói còn phải bắt được đối phương nhược điểm. Chỉ là, kia phiên lời nói, không hề nghi ngờ càng thêm đem cái kia nữ quý cấp chọc giận, sợ là không chết không ngừng.

Người thường cùng quý đối thượng, đó là căn bản không có phần thắng, quý mị chi lực, nơi nào là hắc Cổ Tùng Khê có thể tưởng tượng đến. Nếu không phải đối Việt Khê có điều kiêng kị, cái kia nữ quý sợ là đã sớm vọt vào tới.

Việt Khê nhìn về phía ngoài cửa sổ, bên ngoài, nữ quý oán hận nhìn về phía nàng bên này, đã phần nộ lại không cam lòng.

“Như vậy xem ra, chúng ta hai đảo như là người xấu.” Nàng lẩm bẩm nói.

Hàn Húc hỏi: “Kia sư phụ người tính toán làm sao bây giờ?”

Việt Khê nghĩ nghĩ nói: “Tục ngữ nói, có oán báo oán, có thù báo thù, nếu này nữ quý thật là bị Cổ Tùng Khê làm hại, như vậy đối phương tới tìm hấn lấy mạng, kia cũng là hấn xứng đáng. Vấn đề là, sự tình chân tướng, đến tốt cùng là cái gì.....”

Nói, nàng nhìn về phía ngoài cửa sổ kia chỉ nữ quý, duỗi tay hướng phía trước một trào.

Nữ quý còn không có phản ứng lại đây, chỉ cảm thấy trước mắt nhoáng lên, cả người đã xuất hiện ở Việt Khê bọn họ nơi trong phòng, lão đảo ngã trên mặt đất.

Ở bên ngoài, đối với này hai người trên người khí thế nàng còn không cảm giác được cái gì, chỉ cảm thấy sợ hãi. Chính là đến gần rồi, mới phát hiện, này hai người, mặc kệ là ai, trên người hơi thở, đều đủ để cho nàng run bần bật, đó là từ đáy lòng lan tràn ra tới sợ hãi, giống như là tiểu động vật gặp thiên địch, chỉ có thể quỳ rạp trên mặt đất run rẩy.

Thậm chí liền một cái ngón tay, đều không thể động.....

Nữ quý ngẩng đầu lên, ánh mắt không cam lòng, nàng còn không có đem kẻ thù đều giết chết, nàng còn không muốn chết.

Việt Khê đối nàng mỉm cười, một bàn tay triều nàng duỗi lại đây: “Làm ta nhìn xem người trí nhớ của người đi.”

*

Tiết Mạnh là cái nông thôn cô nường, nàng giống như là vùng núi hẻo lánh bay ra tới kim phượng hoàng, người lớn lên xinh đẹp không nói, còn thực thông minh, từ nhỏ học mãi cho đến cao trung thành tích đều cầm cờ đi trước. Bất quá này hết thầy, đều cùng nàng nỗ lực học tập phân không khai. Tương so với mặt khác gia cảnh giàu có hài tử, nàng muốn suy xét thật sự là quá nhiều quá nhiều, bởi vậy ở trường học cơ bản một lòng một dạ đều ở học tập thượng.

Nàng lớn lên đẹp, rất nhiều nam hài tử đều thích nàng, chính là mặc kệ là ai, nàng đều là một ngum cự tuyệt, thẳng đến nàng gặp Cổ Tùng Khê. Chiều hôm đó, thời tiết có điểm âm trầm, Cổ Tùng Khê ước nàng ở trường học sau núi gặp mặt. Trước đó, hai người ngầm gặp qua vài lần, Cổ Tùng Khê đối nàng thổ lộ quá rất nhiều lần.

Phó ước là lúc, nàng còn nghĩ, chính mình như vậy vẫn luôn cự tuyệt đối phương có thể hay không quá bất cận nhân tình, chính là hiện giai đoạn nàng thật sự một chút đều không nghĩ yêu đương. Chỉ là, nàng hoàn toàn không nghĩ tới, trận này phó ước, huỷ hoại nàng cả đời này.

Ở nàng trong trí nhớ, Việt Khê thấy những người đó tan đi, nàng một người trên mặt đất nằm thật lâu, sau đó đi cảnh sát cục báo án. Nàng từ trong xương cốt chính là kiên cường, nàng chỉ nghĩ làm những người đó đã chịu pháp luật chế tài. Chính là, sự tình cũng không có như nàng sở liệu, những người đó không chỉ có không có đã chịu trừng phạt, ngược lại là chính nàng, lâm vào các loại đồn đãi vớ vẩn bên trong.

La Y những người đó ở trường học nói, nàng mặt ngoài thanh cao, trên thực tế lang thang bất kham, bọn họ chỉ là cho điểm tiền nàng liền cùng bọn họ ngủ, mà Cổ Tùng Khê càng là hoàn toàn đặt mình trong hậu thế ngoại. Làm các lão sư đệ tử tốt, tất cả mọi người đều không tin Cổ Tùng Khê sẽ là làm ra loại chuyện này người, bọn họ đều nói nàng gạt người.

Trong trường học đồng học dùng khinh thường ánh mắt nhìn nàng, kia đoạn thời gian, nàng không có ngủ quá một lần hảo giấc. Này hết thầy, thẳng đến toà án mở phiên toà, La Y bọn họ đám người tội danh không thành lập, bị vô tội phóng thích, đây là trở thành áp chết nàng cộng rơm cuối cùng, đem nàng đẩy hướng về phía tuyệt lộ.

Việt Khê nhìn nàng bị phòng cháy nhân viên giữ chặt người, sau đó thái độ quyết tuyệt gãy giữa, rớt xuống đại lâu.

Thế giới này, làm nàng tuyệt vọng, làm nàng căm hận, nàng trong thế giới, nhìn không thấy một tia quang minh.

Việt Khê phục hồi tinh thần lại, nàng chớp chớp mắt, nhìn trước mắt nữ quý.

“Ta muốn giết bọn họ, ta muốn giết bọn họ!” Nữ quý một bên kêu, một bên khóc, nàng trong mắt chảy ra chính là huyết, máu từ trắng nõn trên má xẹt qua, lưu lại lưỡng đạo dấu vết, làm nàng thoát nhìn thập phần khủng bố.

“Cái này..... Người sát sát nước mắt đi!” Việt Khê ngồi xổm bên người nàng, đưa cho nàng một trương khăn tay.

Nữ quý kinh ngạc nhìn nàng.

Nghĩ nghĩ, Việt Khê đuổi tay vỗ vỗ nàng đầu, vắt hết óc nghĩ an ủi nói, có chút vụng về nói: “Được rồi được rồi, người đừng khổ sở..... Người lớn lên như vậy xinh đẹp, đây người là huyết, sẽ biến xấu.”

Nữ quý chớp chớp mắt, nói: “Chính là ta là quý a, biến đẹp cũng không ai thấy được.”

Việt Khê lập tức nói: “Liên tính phải làm quý, kia cũng muốn đương xinh đẹp nhất con quý kia a, ít nhất ta thấy được a.”

Nữ quỷ kinh nghi bất định nhìn nàng, hỏi: “Người..... Người không thu ta?”

“Thu người?” Việt Khê lộ ra có chút rối rắm biểu tình tới, nàng nghĩ nghĩ nói: “Tuy rằng cũng muốn kiếm tiền, ngô, bất quá ta gần nhất giống như không thiếu tiền..... Chỉ là, quỷ giết người sẽ tạo hạ sát nghiệt, trên người của người sát nghiệt đã thực trọng. Nếu tiếp tục giết người báo thù, sớm hay muộn có một ngày, người sẽ bị nghiệp hỏa đốt cháy hầu như không còn.”

Nữ quỷ cười, trong mắt toàn là khắc cốt hận ý, nàng nói: “Ta vốn dĩ liền đã chết, chết lại một lần lại có cái gì cùng lắm thì? Chỉ cần có thể báo thù, cho dù chết, ta cũng muốn mang theo bọn họ cùng nhau xuống địa ngục.”

Việt Khê trầm mặc, nàng tưởng, này đó sẽ hóa thành lệ quỷ tới lấy mạng người, bản thân liền lưng đeo oán khí cùng hận ý, bọn họ sao có thể sẽ bởi vì sẽ chết lại một lần, liền từ bỏ báo thù ý tưởng đâu?

Lan ninh là như thế này, Tiết Mạnh cũng là như thế này, liền tính là chết lại một lần, các nàng cũng muốn những cái đó thương tổn các nàng người trả giá đại giới.

*

Cảnh sát cục người lại lần nữa tới tìm Cổ Tùng Khê hỏi chuyện, Cổ phu nhân bọn họ thế mới biết nhà mình nhi tử bạn tốt La Y thế nhưng đã chết.

“Hắn là chết như thế nào?” Phục hồi tinh thần lại, Cổ phu nhân hỏi.

Mạnh Tân ho nhẹ một tiếng, nói: “Hắn tử trạng có chút khó coi, ta sợ sẽ dọa đến Cổ phu nhân..... Hắn kỳ thật là bị đại tá tám khối, ở phòng tắm

bị người chém đứt hai chân, sau đó từ phòng ngủ bò ra tới, lại bị người chém đứt đôi tay, trên mặt đất tất cả đều là huyết.....”

Theo hẳn tự thuật, mọi người trong đầu không khỏi hiện lên như vậy một màn cảnh tượng, Cổ phu nhân che miệng lại, cảm thấy có chút ghê tởm, tưởng phun.

“Đừng nói nữa, đừng nói nữa.....”

Mạnh Tân xin lỗi cười một chút, nói: “Chúng ta biết La Y cùng Cổ Tùng Khê là bạn tốt, cho nên mới sẽ lại lần nữa tới cửa tới, lại đây hỏi hẳn một chút sự tình..... Không biết La Y ở ngày thường có hay không cái gì kẻ thù?”

Cổ Tùng Khê lắc đầu, nói: “La Y không có khả năng sẽ có cái gì kẻ thù, hẳn tính tình thực tốt, đối ai đều là vui tươi hơn hờ.”

Mạnh Tân nhú mày, nói: “Này liên kỳ quái, đối phương bị hẳn đại tá tám khối, vậy đại biểu cho đối hẳn rất là cừu hận..... Kỳ thật như vậy án tử cũng đã không phải cùng nhau, trước đó không lâu còn đã chết hai người học sinh, đều là Vũ Dương cao trung học sinh, trương hồ cùng Lý đàn. Này hai người, một người chính mình đem chính mình trên người huyết nhục đều cấp ăn, một cái đầu, bị môn cấp áp bẹp..... Lại nói tiếp nhưng thật ra xảo, này chết đi đến vài người, cùng Cổ đồng học đều là bạn tốt a, không biết bên trong có hay không cái gì liên hệ.”

Cổ Tùng Khê ánh mắt bình tĩnh nhìn hẳn, hỏi: “Cảnh sát đây là tại hoài nghi ta sao?”

“Đương nhiên không phải.” Mạnh Tân mỉm cười, hẳn lo lắng nói: “Ta chỉ là lo lắng, Cổ đồng học người cũng bị người kia cấp theo dõi, ta sợ nàng tiếp theo cái đối phó người, chính là người a.”

Cổ Tùng Khê biểu tình rất cuộc thay đổi.

Hỏi Cổ Tùng Khê một ít lời nói lúc sau, Mạnh Tân đám người đứng dậy cáo từ, đang muốn đi thời điểm, Mạnh Tân lại thấy một cái quen mắt người.

“Việt tiểu thư, người như thế nào tại đây?” Hãn có chút kinh ngạc hỏi.

Việt Khê mỉm cười: “Mạnh tiên sinh.”

Cổ người nhà kinh ngạc: “Hai vị thế nhưng nhận thức?”

Mạnh Tân cười, nói: “Việt tiểu thư chính là chúng ta cảnh sát cục đặc biệt cố vấn, lần trước còn giúp trợ chúng ta cục cảnh sát phá cùng nhau án tử..... Vừa lúc, Việt tiểu thư, ta nguyên bản có việc muốn tìm người.”

Hai người đi vào cổ gia trong hoa viên, Mạnh Tân biểu tình có chút nghiêm túc, nói: “Việt tiểu thư người thế nhưng ở chỗ này, đó có phải hay không đại biểu cái này án tử có phải hay không..... Cùng ma quái có quan hệ?”

Việt Khê biểu tình có chút kỳ quái, nói: “Bất quá là thiện ác đến cùng chung có báo thôi..... Mạnh tiên sinh, các người cảnh sát cục là nghĩ như thế nào đâu?”

Mạnh Tân biểu tình thay đổi, hãn thở dài, thần sắc có chút rối rắm, hãn nói: “Ta có đôi khi nhện không được tưởng, ta sở kiên trì chính nghĩa, có phải hay không chính là cái chê cười..... Cái kia nữ quý, là kêu Tiết Mạnh sao?”

Hãn đột nhiên hỏi.

Việt Khê cũng không kỳ quái hãn biết, nàng gật gật đầu, nói: “Là, nàng kêu Tiết Mạnh, là Vũ Dương cao trung học sinh..... Cái khác tin tức, ta tưởng người so với ta rõ ràng.”

Mạnh Tân thật sâu hít vào một hơi, lẩm bẩm nói: “Làm cảnh sát, ta phải làm, là đem phạm nhân bắt giữ quy án, thẳng chi với pháp..... Chính là, nếu cái này tội nhân, nguyên bản chính là người bị hại đâu? Ta nên làm như thế nào đâu, cảm giác như thế nào làm đều là sai.”

“Ít nhất, người có thể giữ gìn có chút người công bằng, vậy đã đủ rồi..... Người lại không phải thần, không có khả năng nhìn đến sở hữu hắc ám.” Việt Khê mở miệng nói.

Mạnh Tân phục hồi tinh thần lại, hắc cười một chút, nói: “Lúc này đây, Việt tiểu thư, người chỉ sợ cũng sẽ không giúp ta đi.”

Việt Khê đối hắc mỉm cười, trong đó ý tứ không cần nói cũng biết.

“..... Gần nhất như thế nào cảm giác, loại này thần quái án kiện cũng tới càng nhiều.” Trở về thời điểm, Mạnh Tân nhin không được lẩm bẩm.

Liên này một năm, hơn nữa này cùng nhau án kiện, bọn họ cục cảnh sát cũng đã gặp được tam khởi như vậy thần quái án kiện. Chính là đặt ở trước kia, đó là một kiện cũng chưa gặp.

Nghe được hắc nói thầm thanh, Hàn Húc ánh mắt giật giật, hắc ngón tay nhẹ động, một sợi màu đen dòng khí triển ở hắc ngón tay thượng.

“Hàn Húc.....” Bên kia Việt Khê kêu một tiếng, đã đi tới.

Hàn Húc thu hồi tay, cười kêu một tiếng, thoát nhìn thập phần thuần lương, nói: “Sư phụ.....”

Việt Khê nói: “Đi thôi, chúng ta trở về đi.”

“Về nơi đó?”

“Đương nhiên là về nhà a..... Ta không thích dãi ở chỗ này, làm ta cảm thấy thực không thoải mái.”

Việt Khê bọn họ phải rời khỏi, này nhưng làm cổ phu nhân bọn họ khẩn trương đi lên, cổ tiên sinh lập tức hỏi: “Việt tiểu thư, các người đây là..... Có phải hay không chúng ta làm cái gì, ở nơi nào đắc tội người. Ta nhi tử tánh mạng, chính là nằm ở người trên tay, người không thể buông tay mặc kệ a.”

Cổ phu nhân càng là sốt ruột, nói: “Có phải hay không ta ngày hôm qua nói chuyện không dễ nghe, ngài không cao hứng.....”

“Bang!”

Nàng giơ lên tay liền cho chính mình một bạt tai, nói: “Làm người miệng thiếu, làm người miệng thiếu..... Việt tiểu thư, ta người này sẽ không nói, ngài đừng để trong lòng. Ta nhi tử, ta nhi tử còn phải dựa ngài cứu.”

Ngày hôm qua Việt Khê lộ ra kia một tay, bọn họ tự nhiên là thập phần tin tưởng Việt Khê, liền phảng phất có người tâm phúc. Chính là hiện tại Việt Khê nói muốn buông tay mặc kệ, bọn họ nơi nào còn ngồi được a?

Việt Khê đem Cổ gia cấp bao lì xì lấy ra tới gác qua trên bàn, nàng nhìn về phía Cổ Tùng Khê, nói: “Kia chỉ nữ quý là lệ quý, nàng rất lợi hại, hơn nữa nàng đối Cổ thiếu gia lòng mang oán hận..... Cổ phu nhân các người không bằng hỏi một chút Cổ thiếu gia, hẳn rồi cuộc làm cái gì, làm nhân gia làm quý, đều không muốn buông tha hẳn.”

Nghe vậy, Cổ Tùng Khê nhìn về phía Việt Khê ánh mắt tức khắc liền thay đổi.

Nàng đã biết, nàng đã biết!

Hắn hiện tại trong đầu chỉ có như vậy một ý niệm.

Việt Khê cùng Hàn Húc không có tiếp thu Cổ gia giữ lại, trực tiếp liền rời đi.

Ghé vào Hàn Húc trên lưng, làm hấn công chính mình đi đến tiểu khu cửa đi, Việt Khê lẩm bẩm nói: “Có hơn một trăm vạn, liền như vậy không có, có thể lấy lòng nhiều hạt dẻ rang đường.”

“Kia sư phụ người còn từ bỏ này bút sinh ý?” Hàn Húc cười hỏi.

Việt Khê đem đầu gác ở trên vai hấn, nói: “Cổ Tùng Khê tên kia quá thực hư thấu, ta không thích hấn.”

Hàn Húc nga một tiếng, nói: “Ta còn tưởng rằng sư phụ người là đáng thương kia chỉ nữ quý.....”

Việt Khê không nói.

Hàn Húc xoay người lại, ở Cổ gia biệt thự bên ngoài, thường nhân sở nhìn không thấy, có một đạo màu trắng thân ảnh hướng tới Việt Khê bọn họ xá một cái, sau đó nàng xoay người sang chỗ khác, lẳng lặng nhìn chăm chú vào Cổ gia, nàng trên mặt lộ ra một cái cổ quái quý dị tươi cười tới.

“Nàng nói, liền tính là chết lại một lần, cũng muốn đem những cái đó hại nàng người kéo vào địa ngục..... Có đôi khi, thế giới này chính là như vậy không công bằng, người tốt không trường mệnh, tai họa lại có thể di lưu ngàn năm.” Việt Khê lẩm bẩm.

Nhân quả đến cùng chung có báo, trên thực tế liền tính Tiết Mạnh không động thủ, Cổ Tùng Khê bọn họ sớm hay muộn đều sẽ được đến chính mình báo ứng. Ở về sau, Cổ gia sẽ phá sản, mà Cổ Tùng Khê, nửa đời sau sẽ cả đời thất vọng khổ cùng, cuối cùng sau bởi vì thất thủ giết người bị bắt vào tù. Chỉ là, báo ứng không phải hiện tại, Tiết Mạnh nàng không nghĩ chờ, không muốn chờ đến kia một ngày.

Việt Khê kỳ thật có thể siêu độ Tiết Mạnh, làm trên người nàng oán khí cùng hận ý tiêu tán, sau đó đầu thai chuyển thế, thậm chí nàng còn có thể hồi lộ phía dưới người, làm nàng đầu thai thời điểm đầu thai đến một cái giàu có nhân gia. Chính là, Tiết Mạnh cự tuyệt.

Mà Việt Khê, từ trước đến nay tôn trọng những người khác quyết định.

“..... Người bồi cũng thật rộng lớn, thư thượng không phải nói, phụ thân lưng dày nặng mà lại cảm giác an toàn, đại khái chính là người loại cảm giác này đi.”

“.....”

“Ai, người như thế nào đem ta buông xuống?”

“Chính mình đi thôi, sư phụ!”

Hắn còn không muốn làm lão phụ thân rồi!Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 79

Việt Khê cùng Hàn Húc rời đi, Cổ người nhà lập tức liền luống cuống, Cổ Tùng Khê càng là biểu tình khó coi.

Cổ phu nhân gấp đến độ đôi mắt đều phải đỏ, nàng nhìn về phía Cổ Tùng Khê, hỏi: “Việt tiểu thư nói là có ý tứ gì? Cái gì gọi là làm nhân gia làm quý đều không muốn buông tha người.....”

Nói đến này, nàng làm như nghĩ tới cái gì, nhin không được trừng lớn đôi mắt nhìn Cổ Tùng Khê.

“Ta vẫn luôn cho rằng, cái kia Tiết Mạnh nói đều là giả..... Người là của ta nhi tử, từ nhỏ liền phẩm hạnh toàn ưu, người là tuyệt đối sẽ không làm ra □□ nhân gia cô nương cái loại này cầm thú không bằng sự tình, ta vẫn luôn là như vậy tin tưởng vững chắc.” Môi run run một chút, Cổ phu nhân ngữ khí có chút gian nan hỏi: “Người nói cho ta..... Người có phải hay không vẫn luôn ở gạt ta, người thật sự cường hiếp cái kia Tiết Mạnh?”

Cổ Tùng Khê mỉm cười, nói: “Mẹ, người như thế nào sẽ như vậy tưởng, ta là cái dạng gì người, người còn không rõ ràng lắm sao? Ta sao có thể làm ra như vậy sự tình tới. Tiết Mạnh vì cái gì biến thành quý còn quần lấy ta, ta là thật sự không biết, ta tuyệt đối không có làm ra như vậy sự tình tới.”

Nghe vậy, Cổ phu nhân biểu tình rất cuộc đẹp một ít, chính là thực mau nàng lại bối rối, nói: “Kia hiện tại nhưng làm sao bây giờ? Kia Việt

Khê lại không bằng lòng hỗ trợ, chúng ta nên làm cái gì bây giờ?”

Cổ tiên sinh nhú mày nói: “Ta cũng không tin, trên thế giới này chẳng lẽ cũng chỉ có nàng Việt Khê có bản lĩnh? Khẳng định còn có mặt khác người tài ba dị sĩ, ta đây liền làm người đi tìm, khẳng định có thể tìm được người.”

Cổ phu nhân cùng Cổ Tùng Khê lập tức gật đầu, chỉ là trên đầu vẫn là cảm giác như là có một đoàn bóng ma ở xoay quanh, căn bản nhẹ nhàng không được.

Cổ phu nhân bởi vì việc này hai ngày này ăn không ngon ngủ không tốt, đều có chút nháo đầu đau đầu, Cổ Tùng Khê liền làm nàng lên lầu đi nghỉ ngơi, dưỡng dưỡng tinh thần.

Chờ Cổ phu nhân rời đi, Cổ tiên sinh lập tức lạnh lùng nhìn Cổ Tùng Khê liếc mắt một cái, nói: “Người giấu đến quá mẹ người, nhưng là lại không thể gạt được ta. Lúc trước nếu không phải ta ra tay, người hiện tại sợ là đã ngồi xổm trong nhà lao.”

Cổ Tùng Khê cũng không ngoài ý muốn phụ thân hẳn sẽ biết việc này, lúc trước sự tình nếu không có hẳn ba ra tay, khẳng định không như vậy nhẹ nhàng là có thể đem sự tình giải quyết.

Hắn rũ xuống đôi mắt, nói: “Là ta xúc động..... Chỉ là trăm triệu không nghĩ tới, nàng đã chết, thế nhưng còn có thể biến thành quỷ, trên thế giới này nguyên lai thật sự có quỷ a. Chỉ là liên tính biến thành quỷ, nàng cũng vẫn là Tiết Mạnh..... Ba, người làm người đem Tiết Mạnh nàng thân nhân đều trả lại đây, ta cũng không tin, có nàng thân nhân ở trên tay, nàng còn dám hành động thiếu suy nghĩ.”

Nói, Cổ Tùng Khê trong mắt hiện lên một tia tàn nhẫn.

Ở ngoài cửa sổ, một đôi màu đỏ đôi mắt oán hận phần nộ nhìn hằn, một hàng huyết lệ chậm rãi từ nàng hốc mắt giữa dòng xuống dưới, càng sẵn đến nàng cả người vô cùng khủng bố.

Là đêm!

Cổ gia toàn bộ biệt thự đều bao phủ ở một tầng ánh trắng dưới, ánh trắng dừng ở tuyết đọng thượng, ánh đến toàn bộ đêm tối đều có vài phần sáng ngời. Mà ở này một mảnh an tĩnh bên trong, Cổ gia biệt thự bên trong đột nhiên truyền đến hét thảm một tiếng.

“A!”

Kia thanh kêu thảm thiết trực tiếp cắt qua bầu trời đêm, tràn ngập sợ hãi, cả kinh này phụ cận lâm vào thâm miên mọi người đều tỉnh lại.

“Làm sao vậy, làm sao vậy?”

Phụ cận người mở ra cửa sổ, mới phát hiện toàn bộ không trung đều bị lửa lớn ánh đỏ, tận trời ngọn lửa cơ hồ muốn đem khắp không trung đều cấp thiêu hồng, trong bóng đêm kịch liệt thiêu đốt.

Cổ gia hàng xóm lao ra gia môn, còn chưa đi vào, liền cảm giác được trong không khí kia cuồn cuộn mà đến nhiệt khí, bổ nhào vào trên mặt, lập tức là có thể cảm giác được kia nóng bỏng độ ẩm.

“Này hỏa như thế nào thiêu lớn như vậy, khi nào thiêu cháy a.....”

“Di, kia trong phòng còn có người? Không, không đối.....”

Có người thấy, có một đạo màu trắng thân ảnh ở lửa lớn bên trong đi lại, vừa mới bắt đầu còn tưởng rằng là người sống sót, chính là thực mau bọn họ liền phát hiện không đúng, kia nói màu trắng thân ảnh ở biển lửa trung đi lại, làn váy phiêu động, giống như là ở khiêu vũ giống nhau, thấp

thấp ngấm xuống thanh từ lửa lớn trung truyền đến, rõ ràng thanh âm không lớn, chính là mỗi người đều nghe được rõ ràng.

Đó là một đạo thực cổ quái giai điệu, tựa hồ là đang cười, nhưng là lại như là ở khóc, bi bi thương thương, sau lại cũng bị người coi là tử vong chi khúc.

Màu trắng thân xoay người lại, bởi vì cực nóng, thân ảnh của nàng nhìn qua lại vài phần vụn vặt, mọi người có thể thấy chỉ có nàng một đôi huyết hồng con người, hốc mắt chảy ra huyết lệ, từng giọt tích trên mặt đất, rồi sau đó lập tức biến thành ngọn lửa, leo lên nàng hai chân, đem nàng thiêu đốt.

Nữ quỷ duỗi tay đem trong lòng ngực đồ vật cử qua đỉnh đầu, tay nàng thượng phủng một cái hình tròn đồ vật, người nhìn chăm chú nhìn lại, mới phát hiện kia đồ vật thế nhưng là cái bị chặt bỏ tới đầu người, giống như là bóng đá giống nhau, bị nàng phủng ở trong tay.

“Cổ Tùng Khê, ta nói rồi, ta muốn người không chết tử tế được!” Nữ quỷ bắt đầu cười, nàng càng cười, trong mắt huyết lệ lưu đến càng hung, tích tấp chảy xuống đi, làm ngọn lửa thiêu đến càng thêm tràn đầy.

Đem trong tay đầu người ném xuống đất, ngọn lửa thoán lại đây, lập tức gấp không chờ nổi đem người nọ đầu thiêu lên, không dùng được bao lâu, liền sẽ biến thành tro tàn.

Có ngọn lửa từ lòng bàn chân thoán đi lên, mang đến một cỗ xuyên tim đau đớn, chính là theo lửa lớn châm tẫn, trên người nàng vết máu chậm rãi biến mất, khôi phục sinh thời thanh lệ trắng nõn khuôn mặt.

Nàng xoay người, thông dong hướng đi biến lửa bên trong.

*

Trận này lửa lớn càng thiêu càng lớn, phía sau xe cứu hỏa cũng tới, chính là hỏa thật sự là quá lớn, như thế nào phác cũng phác bất diệt, vẫn luôn thiêu cả một đêm, chính đồng biệt thự, toàn bộ biến thành tro tàn.

Mà trải qua điều tra, này tòa trong nhà tổng cộng đã chết bốn người, Cổ gia một nhà ba người, còn có hôm qua đến nhà hân tá túc Vương Minh, toàn bộ đều chết ở trận này biến lửa.

Tối hôm qua liền có người đem trận này lửa lớn ghi lại video phát tới rồi trên mạng, rước lấy vô số vôong hữu thảo luận. Đương nhiên, trên mạng tin tức nhiều đi, cái này video cũng chỉ là tiểu phạm vi làm một ít người chú ý đến. Chính là thực mau, thành phố A Cục Công An phát ra một cái tin tức, lại làm cái này video hoàn toàn phát hỏa lên.

Ở hoả hoạn chết đi hai người, Vũ Dương cao trung học sinh, Cổ Tùng Khê cùng vương minh còn có đã chết đi ba người, này năm người bị nghi ngờ có liên quan □□ nữ học sinh. Này một tin tức phát ra tới, tức khắc rước lấy vô số người chú ý.

Kia tràng □□ án, rất nhiều vôong hữu đều còn có điểm ký ức, lúc ấy toà án phán quyết, là này năm người tội danh không thành lập, vô tội phóng thích. Mà hiện tại, án kiện lại đã xảy ra xoay ngược lại, cảnh sát cục phát ra tin tức tố về, này năm người đích xác phạm phải □□ tội, chứng cứ vô cùng xác thực. Chính là trận này □□ án trung người bị hại, ở toà án phán quyết xuống dưới ngày hôm sau, liền nhảy lầu tự sát.

“Người chết an giấc ngàn thu, tiểu cô nương chính nghĩa, tuy rằng đã muộn chút, nhưng nàng rốt cục là chờ tới rồi.”

“Quả thực là cầm thú không bằng, hoàn toàn không nghĩ tới, hiện tại cao trung sinh, thế nhưng có thể làm ra như vậy phát rõ sự tình tới.”

“Kia tiểu cô nương nhảy lầu thời điểm, nghe nói phòng cháy nhân viên đã bắt được tay nàng, nàng lại kiên quyết hắt tay bỏ ra..... Đến tội

cùng là có bao nhiêu tuyệt vọng, nàng mới đối thế giới này hoàn toàn mất đi hy vọng. Tử vong đối với nàng tới nói, có lẽ mới là giải thoát đi.”

“Các người tất cả mọi người đều không phát hiện sao, trận này án tử đề cập phạm nhân, thế nhưng toàn bộ đều đã chết, hơn nữa bị chết còn không thể hiểu được, trong đó cái kia biện hộ luật sư, vẫn là bị pháp luật tương quan thư tịch cấp tạt đã chết..... Cho nên nói a, không phải không báo, canh giờ chưa tới, người làm cái gì, ông trời đều đang nhìn người.”

.....

Đối với trận này án tử, trên mạng nghị luận sôi nổi, liên tục thảo luận hơn một tháng mới ngừng lại xuống dưới. Có rất nhiều người đều đang nói, Cổ Tùng Khê đám người tử vong, là kia chết đi cô nương trở về báo thù, nói cách khác này như thế nào giải thích những người này như vậy không thể hiểu được chết đi. Đương nhiên, loại này cách nói, đại gia cũng chỉ là thuận miệng vừa nói, không như thế nào nghiêm túc.

Trên thế giới này nơi nào có thể giờ trò quý sao!

Mà ở nhìn đến tin tức này ngày hôm sau, Việt Khê cùng Hàn Húc đi ở nông thôn, Tiết Mạnh quê quán, đem phụ có này tin tức báo chí ở nàng trước mộ thiêu. Có lẽ hiện tại Tiết Mạnh đã hồn phi phách tán, không tồn tại với thế giới này bất luận cái gì một chỗ. Nhưng là, ít nhất đến làm nàng biết, nàng công bằng, tuy rằng đến muộn, nhưng là vẫn là tới.

Ở Tiết Mạnh trước mộ, bọn họ còn gặp một cái người quen, là Mạnh Tân.

Mạnh Tân thấy bọn họ, tựa hồ có chút ngoài ý muốn, lại có chút hiểu rõ, nói: “Các người cũng là tới xem Tiết Mạnh a.”

Hàn Húc cười: “Sư phụ ta thấy trên mạng tin tức, nói là muốn cho Tiết Mạnh biết.”

Việt Khê đi qua đi, thấy trước mộ còn có chưa đốt sạch báo chí, trong mắt hiện lên một tia hiểu rõ, theo cái này hỏa, nàng đem mang đến báo chí cũng cùng nhau thiêu.

Nhìn thoán lên sương khói ngọn lửa, nàng nói: “..... Tiết Mạnh án tử, là Mạnh tiên sinh người làm đi.”

Mạnh Tân từ hộp thuốc trừu một cây yên ra tới ngậm ở trong miệng, hẩn tầm mắt mang theo thanh hắc sắc, thoạt nhìn có vài thiên không ngủ quá chinh giác, thần sắc lại là nhẹ nhàng, nói: “Ta nghĩ đi, ít nhất ở ăn tết trước, làm nàng cao hứng cao hứng đi..... Nàng còn ở nhân thế gian sao?”

Việt Khê lắc đầu, nói: “Ta không biết, khả năng đã hồn phi phách tán đi, bất quá ngay cả như vậy, ta tưởng nàng cũng là cao hứng, đây đều là chính nàng làm lựa chọn, vui vẻ chịu đựng.”

Mấy người ở trên núi ngậy người không bao lâu liền xuống núi, này thôn tên là Vọng Hương thôn, tới khi đường núi thực gập ghềnh, giao thông cũng không phát đạt, cùng ngoại giới câu thông thực gian nan, bởi vậy thôn này thực bần cùng, bất quá nhân tình lại rất chất phác, đại gia trên mặt đều mang theo thuần phác thỏa mãn tươi cười. Đặc biệt là quá hai ngày chính là tân niên, trong thôn tràn ngập vui mừng hương vị.

Bọn họ xuống núi tới liền thấy một đám người vây ở một chỗ lấm nhấm lấm nhấm, các biểu tình đều có chút nghiêm túc, Tiết Mạnh phụ thân đi ra phía trước, hỏi: “Đây là làm sao vậy?”

Có người trả lời: “Còn không phải Vương gia Cầu tử lại phát bệnh, cả người giống chỉ dã thú giống nhau quỳ rạp trên mặt đất, thấy ai liền đối ai nhe răng trợn mắt, giống thị hận không thể xông lên đi cắn một ngụm..... Ta xem này như là trúng tà a, khiến cho Từ Nhị mặt đỏ đi cách vách kêu bà cốt tới cấp hẩn nhìn nhìn.”

Mạnh Tân khó hiểu, nói: “Phát bệnh không tìm bác sĩ, tìm bà cốt hữu dụng sao? Ta nghe miêu tả, này có thể là bệnh chó dại a, đến lập tức đưa hướng bệnh viện.”

Việt Khê hỏi: “Cái này Cầu tử, hẳn phạm chính là bệnh gì a, vì cái gì các người sẽ cảm thấy hẳn trúng tà?”

Tiết phụ nói: “Này Vương gia Tiểu Cầu Tử a, ai, trước hai ngày từ trên núi diên chơi trở về, ngày hôm sau liền bắt đầu xuất hiện không thích hợp, nhìn người ánh mắt đều không đúng rồi, thực thãm người..... Thật giống như, thật giống như ta tiểu nhi tử nhìn chuồng heo heo giống nhau ánh mắt, phát ra lục quang.”

“.....”

Cái này hình dung, thật đúng là không biết như thế nào phun tào.

Bên cạnh có người xen mồm nói: “Ta cảm thấy Cầu tử thật là trúng tà, đứa nhỏ này, tuy rằng bướng bỉnh, nhưng là thực nghe lời, chính là hai ngày này hoàn toàn thay đổi cái tính tình. Vừa mới các người không phát hiện, hẳn còn đem hẳn ba ba cắn một ngụm, kia một ngụm, đem hẳn ba trên tay thịt đều cắn cắn xuống dưới, kia kêu một cái tàn nhẫn a!”

Đang nói, bên kia có người la hét: “Bà cốt tới, bà cốt tới!”

Việt Khê bọn họ giương mắt nhìn lại, nhìn đến một cái mặt ngựa trung niên nữ nhân đi tới, nữ nhân ăn mặc một thân rất kỳ quái phục sức, trên người còn đeo một ít bạc sức, cả người xụ mặt, thoạt nhìn thực nghiêm túc, thập phần không hảo ở chung.

Bà cốt gần nhất, đại gia lập tức mang theo nàng đi Vương gia, một đám người ô mệnh mông. Việt Khê bọn họ nhìn nhau, cũng đi theo phía sau.

Việt Khê tò mò hỏi Tiết phụ: “Cái này bà cốt rất lợi hại sao?”

Tiết phụ biểu tình thực tôn kính, nói: “Ta biết các người người thành phố không chú ý này đó, cho rằng này đó là cái gì phong kiến mê tín, nhưng là Mã bà cốt là thật sự có bản lĩnh. Lần trước nàng còn cùng ta nói, nữ nhi của ta hồn phách bởi vì lòng mang oán hận không được an bình, cần thiết đến siêu độ bình ổn nàng oán khí, mới có thể đưa nàng đi đầu thai chuyển thế..... Ai!”

Nói xong lời cuối cùng, hăn nhin không được thật dài thở dài, trộm lau lau nước mắt.

Một đám người đi đến Vương gia đi, Vương gia phòng ở xem như rất lớn, trung gian là nhà chính, Cầu tử đã bị người lấy dây thừng bó đẽ ở nhà chính. Chỉ là hiện tại nhà chính trong ngoài vây quanh vài tầng, Việt Khê bọn họ đứng bên ngoài biên, nhón mũi chân đều nhìn không thấy cái gì, chỉ có thể nghe thấy bên trong truyền đến ong ong nói chuyện thanh.

Nhà chính phía trước thịnh phóng Vương gia tổ tông linh vị, cao nhất thượng dán một câu, thiên địa quân thân sư vị. Đem tiểu hài tử lộng ở nhà chính tới, cũng là hy vọng liệt tổ liệt tông có thể phù hộ hăn, trấn áp trong thân thể hăn tà ám

Cầu tử bị người dùng dây thừng bó ở ghế trên, hăn biểu tình dữ tợn, nhe răng trợn mắt, cả người không ngừng giãy giụa, ánh mắt lạnh băng, mang theo phần nộ, chút nào không mang theo bất luận cái gì thuộc về nhân loại ấm áp cảm xúc.

“Bà cốt, ngài xem đứa nhỏ này.....” Vương gia cha mẹ vẻ mặt khuôn mặt u sầu, dò hỏi Mã bà cốt ý tứ.

Mã bà cốt đuổi tay đi sờ đầu của hăn, Cầu tử hé miệng bay thẳng đến nàng cắn tới, thiếu chút nữa liền cắn được tay nàng.

Bên cạnh người vợ vàng nói: “Bà cốt, người nhưng đến chú ý, tiểu tử này hung thật sự, một bị hấn cắn, hận không thể đem người thịt đều cấp cắn xuống dưới. Người xem Vương đại ca, một miếng thịt đều bị hấn kéo xuống tới.”

Wương phụ giật giật tay, cánh tay thượng đích xác thiếu một khối, huyết nhục mơ hồ, bởi vì sốt ruột, này thương đều còn không có tới cập xử lý, huyết đều lưu đến toàn bộ cánh tay đều là.

Mã bà cốt nhìn thoáng qua, thấp thấp niệm một cái chú ngữ, Vương phụ còn ở chảy máu tươi cánh tay lập tức đình chỉ đổ máu, xem đến những người khác từng đột lấy làm kỳ, nhìn Mã bà cốt ánh mắt cũng càng thêm khâm phục tôn kính.

“Hấn thật là trúng tà, bị tà ám bám vào người, cho nên mới sẽ có như vậy khác thường hành động, chờ ta thi pháp, đem này chỉ tà ám đuổi đi rồi.” Mã bà cốt nói xong, từ tùy thân mang theo trong túi lấy ra một cái đồ vật tới.

Đó là một cái cầm trong tay cổ, cổ bên trên trụ rất nhiều màu bạc lục lạc, hơi hơi nhoáng lên, lại không có phát ra một chút tiếng vang tới. Mã bà cốt cầm trong tay cái này trống con, trên tay vừa động, vừa rồi còn một chút tiếng vang đều không có bạc khí, lập tức phát ra dễ nghe tiếng chuông tới.

Theo tiếng chuông tiết tấu, Mã bà cốt thân thể cũng đi theo nhảy lên lên, tư thế quái dị, ở bình thường thời điểm nhìn qua còn có chút buồn cười buồn cười, nhưng là vào giờ phút này lại có vẻ vô cùng tức mục.

Ở dân gian vẫn luôn có nhảy đại thần cách nói, đây là một loại Tát Mãn vu giáo văn hóa, Tát Mãn Vu sư nhóm dựa vào nhảy đại thần trừ tà tránh họa. Việt Khê nghe lão nhân đã từng nói lên quá, tu vi cao thâm Tát Mãn Vu sư, có thể thỉnh thần thượng thân, thủ đoạn cực kỳ quỷ quyệt khó

lường, bất quá nàng trước nay cũng chưa nhìn thấy quá. Lại không nghĩ rằng, tại như vậy một sơn thôn nhỏ, thế nhưng có thể thấy nhảy đại thần.

Tiếng chuông từ từ, bên trong tựa hồ có một loại thần bí khó lường lực lượng.

“Rỗng rỗng rỗng!”

Bị bó ở ghế trên Cầu tử trong miệng phát ra phản nộ tiếng hô, trên mặt tựa hồ mang theo điểm thống khổ thần sắc, rồi sau đó theo một tiếng kỳ quái tiếng hô, Mã bà cốt trên tay trống con phía trên trụ lực lạc đột nhiên mở tung, nàng cả người như là đã chịu bị thương nặng, phụt một tiếng phun ra một ngụm máu tươi tới, ánh mắt kinh sợ không thôi nhìn trước mắt đứa nhỏ này.

Vây xem các thôn dân thấy một màn này, sợ tới mức không được, sôi nổi chạy trốn dường như ra bên ngoài chạy, còn có người nhớ rõ Mã bà cốt, đuổi tay đi đỡ nàng, mang theo nàng cùng nhau đi.

Hải tử trên mặt xuất hiện màu đỏ hoa văn, trên người thậm chí trường ra màu đỏ lông tóc, nhìn như là một con hình người dã thú. Thậm chí liền ở đỉnh đầu hắt thượng, còn trường ra hai cái kim sắc tiểu giác, nhìn qua thập phần quái dị mà khủng bố.

Nổi giận gầm lên một tiếng, thứ này trực tiếp tránh thoát trên người bó dây thừng, sau đó hướng tới mã bà cốt phác qua đi, trên đầu hai cái giác bay thẳng đến nàng thọc đi.

Mã bà cốt trừng lớn đôi mắt, trong lòng chỉ hiện lên một ý niệm, mạng ta xong rồi!

“Thiên Địa Huyền Hoàng, chư tà không xâm, đi!”

Nhưng vào lúc này, theo một tiếng lấm bầm, một đạo hoàng phù trực tiếp bắn nhanh mà đến, chặn mã bà cốt trước mặt.

Cặp kia giác trực tiếp đỉnh ở hoàng phù thượng, hoàng phù phát ra một đạo kim quang, rồi sau đó chỉnh trường phù ảm đạm xuống dưới, khinh phiêu phiêu rơi trên mặt đất. Chính là này một lá bùa, cũng chặn kia đồ vật một đạo công kích, nó lập tức triều sau nhảy khai, một đôi màu đỏ tươi đôi mắt ra bên ngoài biên nhìn lại, trong mắt tất cả đều là cảnh giác.

Mã bà cốt giương mắt nhìn lại, lập tức chính là sửng sốt.

Việt Khê bọn họ đi vào nhà chính tới, gọi là Cầu tử hài tử ngòi xổm góc tường, đứng thẳng tư thế nhìn qua có chút quái dị, ở hẳn trong cơ thể, hẳn là dã thú linh tinh, thói quen tứ chi cùng sử dụng.

“Đây là thứ gì?” Mạnh Tân nhìn đứa nhỏ này quý dị bộ dáng, có chút kinh ngạc.

Việt Khê cân nhắc, nói: “Ta tưởng, ta hẳn là biết đây là thứ gì..... Các người biết ăn tết truyền thuyết sao?”

Hàn Húc mỉm cười nói: “Sư phụ nói chính là Niên thú? Nghe nói trên đời có một loại kêu Niên ác thú, mỗi đến năm mạt đêm khuya, Niên thú liền sẽ tiến công thôn, tàn sát trong thôn sinh vật, thậm chí ăn luôn bọn họ..... Sau lại đại gia phát hiện Niên thú sợ hãi pháo trúc thanh, sợ hãi màu đỏ, còn sợ hãi ánh lửa. Cho nên mỗi đến năm mạt, đại gia liền sẽ dán hồng giấy, phóng pháo, đây cũng là sau lại ăn tết. Đương nhiên, truyền thuyết không thể tấn tin, bất quá Niên thú thứ này, thật là tồn tại, hơn nữa là một loại hung tính rất mạnh ác thú.”

Mã bà cốt che lại có chút phiếm đau ngực, làm người đỡ nàng lên, hỏi: “Ý của người là, phúc tại đây hài tử trên người đồ vật, chính là Niên thú?”

Hàn Húc cười nói: “Niên thú loại đồ vật này, là tồn tại với trong truyền thuyết đồ vật, chính là có mấy trăm năm không xuất hiện qua, không nghĩ tới thế nhưng lại ở chỗ này thấy.”

“Kia muốn như thế nào mới có thể đem nó đuổi đi ra hài tử thân thể? Lại làm nó như vậy tác loạn, đứa nhỏ này sẽ chịu không nổi.” Mã bà cốt lo lắng nói.

Việt Khê nói: “Cái này sao, kỳ thật rất đơn giản..... Coi như trước tiên ăn tết. Nhưng là tại đây phía trước, đến đem đứa nhỏ này cấp bắt lấy.”

Nói, nàng trong tay một cái tơ hồng vụt ra, như là du xà giống nhau, tốc độ cực nhanh, bay thẳng đến đứa bé kia bó đi, trong chớp mắt liền đem người bó đến vững chắc.

“Niên thú thân thượng lợi hại nhất chính là nó đỉnh đầu giác, các người đừng đụng phải!”

Bị người bắt lấy, Niên thú trong miệng phát ra gầm rú, không ngừng giãy giụa. Chính là bó trụ nó tơ hồng cũng không phải là cái gì đơn giản dây thừng, đó là Hàn Húc đồ vật, bên trên treo Ngũ Đế tiên, nó quẩn quại, Ngũ Đế tiên liền sẽ áp chế nó, làm nó cảm nhận được một trận phỏng.

Nếu muốn đem năm thú đuổi đi ra đứa nhỏ này thân thể, chỉ cần dùng pháo hồng giấy linh tinh đồ vật, là có thể đem nó xua đuổi đi, đây là Niên thú nhất sợ hãi đồ vật.

Trong thôn bốc cháy lên một đồng hỏa, các thôn dân còn chuyển đến rất nhiều pháo hoa pháo trúc. Huyện thành không được phóng pháo hoa pháo, chính là bọn họ này đó thôn nhỏ liền không nhiều như vậy kiêng dè, vì ăn tết nhưng mua không ít pháo, hiện giờ đều dọn lại đây.

Bị Niên thú bám vào người hài tử bị bó ở ghế trên, trước mặt hẳn chính là thiêu đốt lửa lớn, bốn phía người càng là đều ăn mặc một thân

hồng, cái này làm cho hấn cả người có chút nôn nóng.

“Phóng!”

Pháo bị bậc lửa, lập tức phát ra bùm bùm thanh âm, bám vào hải tử trên người Niên thú bắt đầu thống khổ giãy giụa lên, cả người không ngừng tru lên. Theo pháo thanh không ngừng vang lên, hấn giãy giụa đến càng thêm lợi hại.

Mà mờ mờ ảo ảo, ở hấn trên người xuất hiện một cái khác hư ảnh, đó là một con màu đỏ dã thú, trên người da lông tất cả đều là màu đỏ, trên đầu là hai chỉ kim sắc giác, một đôi kim sắc thú đồng nhìn qua vô cùng hung ác.

Chính là hiện tại!

Việt Khê tiến lên một bước, ngón tay đánh thủy, bay nhanh ở hấn trên trán hóa một cái “Đuổi” tự, theo đuổi tự cuối cùng một bút rơi xuống, một đạo màu kim hồng thân ảnh trực tiếp từ hải tử trong cơ thể bay ra tới, dừng ở trên mặt đất.

Đó là một con cực kỳ thật lớn dã thú, tứ chi thô tráng, rơi trên mặt đất lúc sau, nó bay nhanh liền hướng tới sau núi chạy tới, muốn chạy trốn.

“Nhưng thật ra biết người nào không dễ chọc.”

Hàn Húc cười khẽ, chậm rì rì đi qua đi, trực tiếp che ở nó đường đi phía trước, rồi sau đó vươn một ngón tay, nhẹ nhàng điểm ở đối phương cái trán trước.

“Định!”

Niên thú vọt tới trước chi thể đột nhiên đình chỉ, thân thể hấn bởi vì tạt chạy sở nhắc lên phong đem Hàn Húc trên trán đầu tóc thổi khai, lộ ra hấn

phía dưới cặp kia ôn nhuận thả thoát nhìn thập phần vô hại đôi mắt.

Việt Khê có chút kinh ngạc, nhìn Hàn Húc liếc mắt một cái, hỏi: “Người chừng nào thì sẽ chiêu thức ấy a?”

“Sư phụ người cho ta những cái đó trong sách liền có pháp thuật này, là một cái rất đơn giản tiểu pháp thuật. Sư phụ người muốn học, ta có thể giáo người a.” Hàn Húc mỉm cười nói.

Việt Khê nhìn hẩn một cái, ngô một tiếng.

Nàng không biết những người khác đồ đệ là như thế nào, nhưng là nàng cảm thấy, nàng đồ đệ là thật sự lợi hại, khả năng, so nàng cái này sư phụ, còn muốn lợi hại.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 80

Niên thú thuộc về ác thú, cực kỳ hung ác thị huyết, ở trước kia mỗi đến năm mạt liên sẽ xuống núi tới công kích nhân loại. Chỉ là, đã có hơn một ngàn năm Niên thú không có xuất hiện ở mọi người trước mặt, Việt Khê cũng là ở một ít sách cổ bên trong thấy quá miêu tả, này vẫn là lần đầu tiên rõ ràng chính xác thấy năm thú là bộ dáng gì.

Này chỉ Niên thú bộ dáng thập phần hung ác, trên đầu đỉnh hai cái giác, xích hồng sắc màu lông, một đôi kim sắc thú đồng, tràn ngập thô bạo hung ác bộ dáng, hơn nữa nó không tính tiểu nhân thể tích, như là một con con báo giống nhau, nhìn thật sự là làm người nhìn thôi đã thấy sợ.

Việt Khê lại giơ tay chọc chọc thứ này đầu, có chút tò mò lẩm bẩm nói: “Đây là Niên thú a, nguyên lai chính là dáng vẻ này a.....”

Nghĩ đến lần trước ăn kia chỉ Dẫn Thủy Thú, nàng liếm liếm môi, nhìn Niên thú ánh mắt cũng nhịn không được mang lên vài phần thèm nhỏ dãi tới, nói: “Niên thú hẳn là cũng coi như linh thú linh tinh đi, cũng không biết ăn lên ăn ngon không.”

Linh thú tư vị cùng bình thường thịt loại hương vị đó là hoàn toàn bất đồng, hưởng qua một lần người liền cảm thấy quên không được, cũng khó trách Việt Khê nhớ mãi không quên.

Nàng thủ hạ Niên thú nghe được nàng lời nói, toàn bộ thân thể đột nhiên run lên, nâng lên lông xù xù một khuôn mặt tới, có chút run bần bật,

thoạt nhìn tội nghiệp.

“Đây là Niên thú?” Mã bà cốt đi tới, cũng là rất là kinh ngạc, nàng sống hơn phân nửa đời, còn không có gặp qua thú này.

“Ngô.....” Việt Khê gật gật đầu, nói: “Đại khái là bọn nhỏ đi trên núi chơi thời điểm, vừa vặn gặp được thú này, đã bị nó phụ thân. Niên thú vốn là hung ác, lấy nhân loại vì thực, cho nên kia hài tử mới có thể bày ra ra thô bạo một mặt tới.”

“Thú này, muốn xử lý như thế nào a?” Mã bà cốt hỏi.

Nghe vậy, Việt Khê nhú nhú mày, không thèm để ý nói: “Nếu là mãnh thú, vậy giết đi.”

Niên thú là mãnh thú, lưu tại trên đời cũng chỉ sẽ vì họa nhân gian.

“Loại đồ vật này hẳn là cũng coi như là thiên sinh địa dưỡng, mấy trăm năm đều khó được thấy một con, liền như vậy giết, có thể hay không quá đáng tiếc?” Mã bà cốt tự hỏi một chút, nàng người này nhìn nghiêm túc, khó có thể ở chung, trên thực tế tâm địa thực mềm.

Hơn nữa Niên thú loại đồ vật này thật sự rất khó gặp được, này có lẽ là trên thế giới duy nhất một con Niên thú.

“Ta xem tiểu thư cũng là tu đạo người, không bằng đem thú này dưỡng, làm tọa kỵ cũng hảo. Có người xem, nó nhất định không dám lại làm cái gì ác sự tới.” Mã bà cốt kiến nghị đến.

“Chính là nhà ta đã có đại bạch.....” Việt Khê đầu lập tức điêu thành trống bỏi, nếu là nàng dám dưỡng, đại khái liền dám cắn nàng móng.

Mạnh Tân biết, đại bạch là Việt Khê trong nhà kia chỉ ngỗng trắng, toàn bộ ngỗng mỗi ngày đều như là cái chiến thẳng tướng quân giống nhau,

tăng lên cổ, nhìn thập phần thần khí.

Một bên Hàn Húc lại là ánh mắt lóe lóe, nói: “Kỳ thật ta có cái biện pháp.....”

Việt Khê đám người nhìn về phía hăn, Hàn Húc mỉm cười, đối Mạnh Tân nói: “Các người cảnh sát cục không phải có huấn luyện cảnh khuyến linh tinh sao, ta xem này Niên thú liền rất thích hợp các người cảnh sát cục, khẳng định so giống nhau cảnh khuyến lợi hại đến nhiều. Vừa vặn, cũng có thể làm nó ở bên cạnh người tích góp công đức..... Này Niên thú thoát nhìn hăn là sinh ra không bao lâu, trên người không có gì nghiệt khí, xem ra cũng là lần đầu tiên xuống núi. Liền như vậy giết, cũng thật sự là quá đáng tiếc.”

“Làm..... Cảnh khuyến?” Mạnh Tân trừng lớn đôi mắt.

Hàn Húc gật gật đầu, nói: “Người yên tâm, ta nếu nói như vậy, tự nhiên là có biện pháp làm nó thuận theo.”

Hăn đi đến nằm sấp trên mặt đất Niên thú thân biên, từ trong lòng ngực lấy ra một cái thập phần đơn sơ vòng cổ tới, cái này vòng bên trên còn treo một cái lục lạc, theo hăn động tác hơi hơi động tĩnh, sau đó hăn đem cái này vòng mang tới rồi Niên thú trên cổ.

Sau đó mọi người liền thấy Niên thú thân hình chậm rãi thu nhỏ lại, thẳng đến giống một con bình thường khuyến loại như vậy lớn nhỏ, đến lúc này, ngay cả bộ dáng, thoát nhìn đều có vài phần giống cẩu. Mà nó trên cổ vòng cổ theo nó thể tích thu nhỏ, cũng ở chậm rãi thu nhỏ, hoàn toàn phù hợp nó cổ.

“Có cái này vòng cổ ở, nó liền tuyệt đối ra không được cái gì nhiều loạn.....” Hàn Húc duỗi tay khảy một chút lục lạc, cười tủm tỉm đối năm thú nói: “Người cần phải ngoan ngoãn a, nếu là dám động một chút ý xấu,

cái này lục lạc liền sẽ vang..... Lục lạc vang lên hậu quả, ngô, ta tưởng người hăn là không muốn biết.”

“Ngô!” Niên thú rụt rụt cổ, tội nghiệp nhìn hăn.

Mạnh Tân kỳ thật có điểm do dự, đây chính là Niên thú, hiện tại bị Việt Khê bọn họ khống chế còn hảo, nếu là về sau Việt Khê bọn họ không ở bên người, gia hỏa này hung tính quá độ, ai biết đến lúc đó sẽ phát sinh sự tình gì.

Hàn Húc nhìn ra hăn băn khoăn, nói: “Mạnh tiên sinh người yên tâm đi, ta nếu nói như vậy, vậy tỏ vẻ, chỉ cần ta tồn tại một ngày, nó liền nhất định xốc không dậy nổi bất luận cái gì sóng gió..... Thứ này, còn không có giết qua người, hung tính không tính đại, như vậy Niên thú, thật sự là khó được, tác dụng rất nhiều a.....”

Hăn ngữ khí có chút cảm thán, Mạnh Tân nghi hoặc nhìn hăn, đột nhiên cảm thấy trước mắt thiếu niên này cho hăn một loại rất sâu không lường được cảm giác, làm người cảm thấy rất nguy hiểm.

“Nếu người đều nói như vậy, ta khẳng định là tin người.” Mạnh Tân gật đầu, nhìn thoáng qua năm thú, nói: “Ta đây liền đem nó đương cảnh khuyến tới dưỡng?”

Hàn Húc gật đầu, nói: “Thứ này, kỳ thật cũng có chút nhân tính, chỉ là nhân tính so bất quá bản năng, cho nên mới là mãnh thú. Nhiều tích góp điểm công đức, nó trên người hung tính liền sẽ càng ngày càng ít, chờ đến nó có thể khắc chế chính mình bản năng thời điểm, kia mới là chân chính linh thú.”

Mà khi đó, nó máu tươi, cũng là có thực kỳ lạ công hiệu.

Nghĩ vậy, Hàn Húc ánh mắt tựa hồ có chút tỏa sáng.

Việt Khê thật sâu nhìn hẩn một cái, muốn nói gì, nghĩ nghĩ vẫn là thôi.

Các thôn dân lúc này nơm nớp lo sợ vây lại đây, Tiết phụ hỏi: “Này..... Này liền hảo? Kia, kia cầu tử, thân thể hẩn có thể hay không xuất hiện vấn đề gì?”

Bị trói ở ghế trên hài tử đã bị thả xuống dưới, trên mặt màu đỏ hoa văn biến mất, lộ ra tròn tròn một khuôn mặt trắng tới, chính là khí sắc nhìn qua có chút tái nhợt.

Việt Khê gật đầu, nói: “Đứa nhỏ này bị ngoại vật xâm nhập, đối thân thể hẩn khẳng định là có nhất định ảnh hưởng. Tĩnh lại lúc sau, hẩn đến thân thể sẽ suy yếu một đoạn thời gian, chú ý bổ huyết dưỡng khí, ăn nhiều một chút táo đỏ linh tinh, dưỡng một đoạn thời gian thì tốt rồi.”

Vương gia người nghiêm túc nghe, đem việc này ghi tạc trong lòng.

Việt Khê lại làm người phao một ly trà tới, dính nước trà ở kia hài tử trên đầu viết một cái “Hỗ” tự, bên cạnh người khó hiểu, nàng giải thích nói: “Hỗ là bách thú chi vương, có nó bảo hộ, có thể làm đứa nhỏ này không chịu ngoại tà quấy nhiễu.”

Những người khác cái hiểu cái không gật đầu.

Bởi vì việc này, Việt Khê bọn họ ở trong thôn lại nghỉ ngơi cả đêm, các thôn dân đối bọn họ thập phần nhiệt tình, nhiệt tình trung còn mang theo tôn kính, hoàn toàn bị bọn họ phóng tới cùng Mã bà cốt giống nhau địa vị, thậm chí còn muốn càng cao.

Việt Khê bọn họ ngày hôm sau rời đi từ trong thôn rời đi, người trong thôn đó là tặng lại ngựa, còn tặc một đồng thổ đặc sản cho bọn hẩn, đem Mạnh Tân cốp xe đều cấp nhét đầy.

Trở về lộ trình có chút thời gian, đến khai hơn một giờ, Việt Khê cùng Hàn Húc ngồi ở phía sau, nàng nhắm hai mắt, nhìn qua tựa hồ là ngủ rồi bộ dáng.

Hàn Húc hướng Mạnh Tân muốn một trường thăm lông cho nàng cái trên người, dục bút ra rồi đi thời điểm, Việt Khê đột nhiên mở miệng, nàng hỏi: “Người lấy Niên thú có ích lợi gì?”

Hàn Húc sửng sốt, ánh mắt trầm trầm, trên mặt lại mang theo cười, hẩn nghĩ nghĩ, đầu lưỡi có vô số lý do ở xoay quanh, cuối cùng lại nói: “Là có chút việc yêu cầu thứ này, ta cũng không nghĩ tới sẽ tại đây nhìn đến.”

Việt Khê mở mắt ra, ánh mắt thẳng tắp nhìn về phía hẩn, ánh mắt của nàng sạch sẽ trong suốt, đáy mắt không có một chút khói mù, làm nhân tâm nhin không được sinh ra một loại không dám cùng nàng đối diện ảo giác.

Nàng hỏi: “Rất quan trọng sao?”

Hàn Húc gật đầu, nói: “Rất quan trọng, du quan tánh mạng của ta.”

Nghe vậy, Việt Khê sửng sốt, nàng nga một tiếng, không có truy vấn cái gì, lại nhắm lại mắt, nói: “Về đến nhà kêu ta, ta có điểm vậy.”

Hàn Húc mỉm cười, đem nàng đầu phóng tới chính mình đầu gối, nói: “Như vậy ngủ sẽ thoải mái một chút..... Về đến nhà ta sẽ kêu người.”

Việt Khê không nói chuyện, đầu gối lên Hàn Húc trên người, hô hấp thực mau liền trở nên bằng phẳng lên.

Mạnh Tân xuyên thấu qua kính chiếu hậu nhìn một màn này, hẩn ho nhẹ một tiếng, nhỏ giọng nói: “Các người vẫn là học sinh, loại chuyện này, vẫn là chờ cao trung tốt nghiệp làm mới hảo.”

Hàn Húc cùng hần đối diện, ánh mắt nhìn qua thập phần ôn nhuận, không hề công kích tính, chính là càng sâu lại phảng phất còn có càng sâu ở kích động đồ vật, kia đồ vật, làm người có chút sợ hãi.

Hần không chút để ý nói: “Ta từ nhỏ đến lớn, thành tích chính là tốt nhất một cái, vĩnh viễn đều là toàn tỉnh đệ nhất danh..... Sẽ bị ngoại vật vướng bước chân, kia chỉ là vô năng nhân tài sẽ lâm vào hoàn cảnh, ta không cảm thấy sẽ không bị ngoại giới đồ vật sở ảnh hưởng.”

Mạnh Tân từ hần trong giọng nói nghe ra cường đại tự tin, thậm chí là cường thế.

Hần búng tỉnh gian phát hiện, thiếu niên này, cũng không có như hần bề ngoài như vậy sở biểu hiện ra ngoài vô hại, hần thậm chí là giàu có công kích tính, tâm tính càng vì thâm trầm khó dò.

Này chỉ là một cái cao trung sinh mà thôi.....

Mạnh Tân nhin không được tưởng.

*

Việt Khê bọn họ trở lại thành phố không quá mấy ngày liền đến tân niên, tiểu người giấy nhóm hứng thú bưng bưng lôi kéo Việt Khê dán câu đối xuân, thậm chí còn dán hai trương môn thần giống ở trên cửa, trong nhà cũng bị bọn họ quét tước cái biến, rõ ràng trong nhà đều bị dán hút bụi phù, tuyệt đối sẽ không không sạch sẽ.

Hệ Việt Khê thân thủ sở làm tiểu tạp đề tiểu người giấy nói: “Việt Khê, người như thế nào một chút thú vị cũng đều không hiểu a, cái này kêu nghi thức cảm, ăn tết đều phải làm những việc này, lúc này mới náo nhiệt.”

Việt Khê: “.....”

Nàng tỏ vẻ nàng là thật sự không hiểu, lúc trước lão nhân cũng nói như vậy đánh, nhưng là nàng chỉ cảm thấy muốn quét tước như vậy một đại cái tòa nhà, thật là rất mệt a. Bất quá tiểu người giấy nhóm vui, nàng cũng liền tùy chúng nó nguyện.

“Ta muốn ăn cá a!”

“Không cần, ăn tặc gà, tặc gà cùng bia càng xứng!”

“Rau trộn trứng muối tốt nhất ăn.”

.....

Việt Khê ở trong phòng bếp làm cơm tất niên, tiểu người giấy nhóm liền ở một bên cái cộ ẩm ỉ, Việt Khê còn phải chú ý chúng nó, ở chúng nó thường thường một kích động liền rơi vào trong ao lúc sau, phụ trách đem chúng nó vớt lên, gác ở một bên phơi khô.

“Nói nhiều như vậy, các người đều ăn không đến, có cái gì hảo hảo.....”

“.....”

Bên người đột nhiên an tĩnh lại, nàng một quay đầu, liền đối thượng bảy song khiến trách ánh mắt, tiểu người giấy nhóm tỏ vẻ: “Việt Khê người biến hư.”

Việt Khê: “.....”

Thật vất vả đem cơm tất niên làm tốt, chờ tới rồi buổi chiều 6 giờ nhiều thời điểm, một bàn đồ ăn đem bàn ăn bãi đến tràn đầy, gà vịt thịt cá toàn bộ đều có, tiểu người giấy muốn ăn cũng đều cùng nhau làm thượng gác ở trên bàn.

Trước bàn chỉ có Việt Khê một người, hơn nữa lão nhân linh vị, còn có bảy chỉ tiểu người giấy, một con ngỗng trắng cùng một con bộ xương khô. Như vậy thoạt nhìn, này trong phòng vẫn là thực náo nhiệt.

“Tân niên tân khí tượng, đại gia tân niên vui sướng!” Việt Khê bưng giấy trong ly đồ uống, lớn tiếng nói.

Tiểu người giấy lập tức nhiệt tình đáp lại nói: “Việt Khê người cũng tân niên vui sướng!”

Đại bạch gân cổ lên cạc cạc cạc kêu, tiểu bạch làm một cái bộ xương khô, vừa mở miệng, trên dưới miệng chạm vào ở bên nhau phát ra răng rắc răng rắc thanh âm, cũng đương nó là đang nói tân niên vui sướng hảo.

Ánh đèn đem trong phòng chiếu đến một mảnh sáng ngời, Việt Khê cầm tờ giấy tới, tùy tiện lấy kéo đem giấy cắt thành mảnh nhỏ, liền như thế nào ném đi ra ngoài. Toái giấy tiết đầy trời bay múa, chính là dừng ở không trung lại không rơi xuống, mà là nổi lơ lửng, biến thành từng con đom đóm, chớp động oánh oánh quang mang.

Việt Khê cười, đối với lão nhân bài vị kính một ly Coca, cười nói: “Lão nhân, tân niên vui sướng a.”

Tuy rằng làm một bàn lớn tử đồ ăn, nhưng là nàng một người cũng ăn không hết nhiều ít, ăn mấy chiếc dưa sẽ không ăn, nhìn một bàn gà vịt thịt cá chậm rãi biến lành.

“Gác tủ lạnh, có thể phóng vài thiên, mấy ngày nay đều không cần làm đồ ăn.” Nàng cười tủm tỉm cân nhắc, trước kia nàng chính là làm như vậy.

Di động đột nhiên vang lên, nàng nhìn thoáng qua điện báo nhắc nhở, là Hàn Húc.

“Sư phụ, tân niên vui sướng.” Di động truyền đến Hàn Húc mang theo ý cười thanh âm.

Việt Khê hai mắt một loan, nói: “Người cũng tân niên vui sướng.”

Hàn Húc cười khẽ một tiếng, nói: “Sư phụ, người như thế nào vẫn luôn ngồi trong phòng, đều không ra nhìn xem sao, ta đều mau bị đông lạnh choáng váng.”

Việt Khê sửng sốt, nghĩ tới cái gì, nàng đứng dậy chạy đi ra ngoài, đem đại môn mở ra.

Ngoài cửa, Hàn Húc giờ di động đối nàng cười.

“Sư phụ, tân niên vui sướng a!”Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 81

“Sư phụ, tân niên vui sướng a.”

Hàn Húc cười, duỗi tay từ trong túi lấy ra một cái màu đỏ hộp đưa tới, hơi hơi nghiêng đầu nói: “Tân niên lễ vật.....”

Việt Khê chớp chớp mắt, biểu tình có chút kỳ quái, nàng duỗi tay đem đồ vật tiếp nhận tới, lẩm bẩm nói: “Tết nhất, người như thế nào lại đây, đây chính là cả nhà đoàn tụ lúc.”

Hàn Húc duỗi tay kéo nàng lại đây, hai người ngồi ở ngạch cửa thượng, hẳn đem một đôi chân dài đi phía trước duỗi khai, nói: “Sư phụ, ta cho người biến cái ma thuật đi.”

Việt Khê liền xem hẳn.

Hàn Húc hơi hơi mỉm cười, vươn tay đi ở nàng trước mắt thoáng qua, rồi sau đó ngón tay nhẹ nhàng hướng tới không trung một chút.

Nho nhỏ một con màu đỏ ngàn hạc giấy phành phạch tiểu cánh bay múa, trên người mạo hiểm nhàn nhạt một tầng vàng sáng, sau đó nháy mắt, nó lại biến thành một con màu đỏ con bướm, cánh nhẹ nhàng, nhẹ nhàng dừng ở Việt Khê chớp mũi thượng.

Tại hạ một khắc, hồng điệp hóa thành vô số kim sắc quang điểm mai một mở ra, này đó quang điểm như là thịnh ở bầu trời đêm bên trong đây

trời sao trời giống nhau, mang theo một loại thánh khiết mà không thể xâm phạm quang mang.

Hàn Húc đã giao phá ngón trỏ, ở Việt Khê cái trán trước vẽ vài nét bút, đó là một cái thực cổ xưa hoa văn, nhìn qua như là một chữ, lộ ra một loại cổ xưa mà kỳ diệu hơi thở.

“Ở trước kia, lớn tuổi người hoặc là tu vi cao thâm người, sẽ ở ăn tết thời điểm như vậy làm người cầu phúc, làm bầu trời thần minh bảo hộ người này.....”

“Trước kia? Trước kia là có bao nhiêu trước?”

“Ngô, dù sao thật lâu..... Đây là thực cổ xưa thuật pháp.”

“..... Vậy người làm như vậy, là muốn làm ta trường bối sao?”

“.....”

Không khí trong nháy mắt có chút đình trệ.

Hàn Húc mỉm cười, nói: “Sư phụ, ta phát hiện người thật là hủy không khí hảo thủ.”

Việt Khê: “.....”

Cuối cùng một nét bút xong, Hàn Húc thu hồi tay, Việt Khê chỉ cảm thấy cái trán một năng, nàng theo bản năng sờ sờ, lại là cái gì cũng chưa sờ đến.

“Thứ này, chính là cầu phúc?” Việt Khê hỏi.

Hàn Húc ngô một tiếng, hẳn không nói chính là, này thật là thực cổ xưa cầu phúc nghi thức, nhưng là nói như vậy đều là dùng thủy, mà không phải đầu ngón tay huyết. Đầu ngón tay huyết đối với tu giả tới nói rất quan

trọng, cùng căn bản tương liên, dùng đầu ngón tay huyết sở vẽ, vậy đại biểu cho người này bị người nọ sở phù hộ, bị cầu phúc người vô luận gặp được cái gì nguy hiểm, đối phương đều có thể cảm ứng được, thậm chí còn có thể cảm ứng được so với bị cầu phúc người vị trí.

Nói cách khác, về sau mặc kệ Việt Khê đi đâu, Hàn Húc đều có thể cảm giác được đến.

Này xem như nhất cổ xưa GPS máy định vị?

Hàn Húc không chút để ý nghĩ.

Tiểu người giấy nhóm ghé vào cửa nhìn bọn họ, tiểu tiểu thanh nói thầm.

“Này đại buổi tối, không ánh trăng không ngôi sao, Việt Khê cùng Hàn Húc ngồi ở chỗ kia làm gì a?”

“Lại còn có thực lãnh, bọn họ hai cái sẽ không cảm thấy thực nhàm chán sao?”

“Đây là phim truyền hình nói tình thú sao?”

Việt Khê đứng dậy, tiểu người giấy nhóm sợ tới mức một tổ ong chạy, chờ Việt Khê đi vào tới, một đám lạy ông tôi ở bụi này reo lên: “Chúng ta không có nhìn lén, cái gì cũng chưa xem.”

Việt Khê tức khắc cảm thấy không thể hiểu được.

*

Ăn tết lúc sau, trên mặt đất tuyết đọng đều còn không có hòa tan, chính là bọn học sinh liền phải đi học, đặc biệt là cao tam học sinh, Tết âm lịch vui mừng đều còn không có tan đi, cũng đã ngồi ở trong phòng học, bắt đầu đọc sách đi học. Hơn nữa bởi vì lại quá mấy tháng liền thi đại học, theo

trước nhất biên bản đen thượng con số biến hóa, trong phòng học không khí cũng trở nên có vài phần khẩn trương lên.

Lần trước cuối kỳ thời điểm Việt Khê khảo đến cũng không tệ lắm, tiến bộ lộ rõ, còn bị lão sư ở ban sẽ thượng điểm danh khích lệ, sự thật chứng minh Hàn Húc học bù vẫn là rất có hiệu quả.

Hạ khóa Từ Vi đi tới, có chút do dự nói: “Việt Khê, ta có chuyện tình muốn tìm người hỗ trợ.”

Việt Khê ngẩng đầu xem nàng, hỏi: “Là người cái nào thân thích bằng hữu lại trúng tà?”

Từ Vi hơi hơi trừng lớn đôi mắt: “Người như thế nào biết?”

“Các người tìm ta có việc, nói như vậy, không đều là cái này?” Việt Khê tỏ vẻ nàng đều đã thói quen.

Nghe vậy, Từ Vi có chút ngượng ngùng sờ sờ chính mình mặt, nàng nhỏ giọng nói: “Ta thật là có cái thân thích trúng tà, hẳn là ông nội của ta đường huynh, năm nay 85 tuổi, là gần nhất mới đến thành phố A. Đường gia gia thân thể không tốt lắm, ta nghe ông nội của ta nói, hẳn buổi tối thường xuyên làm ác mộng, chính là cái loại này quỷ áp giường..... Đại gia hoài nghi hẳn có phải hay không bị cái quỷ gì túy cuốn lấy, cho nên ta muốn cho người nhìn xem.”

Nghe xong, Việt Khê gật gật đầu, nói: “Cụ thể tình huống, ta phải trước nhìn người lại nói, chờ thêm hai ngày phóng cuối tuần, ta cùng người về nhà một chuyến đi.”

Nghe vậy, Từ Vi hai mắt sáng ngời, nhuyễn thanh mềm khí nói: “Việt Khê, người tốt nhất.”

Cô nương này làm nũng lên tới mềm như bông, cười rộ lên bên miệng còn có hai cái tiểu má lúm đồng tiền, người cũng mềm, thanh âm cũng mềm, làm nũng lên làm người quả thực hưởng thụ thật sự.

*

Không thở nổi.....

Từ trong bóng đêm mở mắt ra tới, hắn chỉ cảm thấy đầu vầng mắt hoa, chớp mũi có huyết tinh hương vị, hắn biết, đây là bởi vì đầu của hắn phá, hắn đã vô số lần đã làm như vậy mộng.

Hắn giật giật thân mình, bên tai truyền đến rất nhỏ động tĩnh, đó là thật dày giấy dầu lẫn nhau ma sát truyền đến thanh âm. Mà ở hắn trên người, hắn cảm giác được nặng nề áp lực, có thứ gì đè ở hắn trên người, như là thủy giống nhau.

Hắn cũng không sốt ruột, bởi vì hắn biết, cái này mộng thực mau liền sẽ tỉnh. Chính là sự thật lại không phải, cái này mộng còn ở kiên trì đi xuống. Theo thời gian trôi đi, hắn cảm giác phổi bộ không khí ở giảm bớt, bởi vì khuyết thiếu dưỡng khí phổi bộ cảm giác được một loại hít thở không thông phồng.

Hắn nhìn không được bắt đầu giấy giụa lên, chính là bốn phía đều là cứng rắn vật thể, hắn vươn tay đi, tay như là đụng phải vách tường, hắn bắt đầu dùng sức gõ.

“Khẩu khẩu khẩu” “Khẩu khẩu khẩu”

Trên vách tường truyền đến rất là rõ ràng tiếng vang, có người hỏi: “Người có hay không nghe thấy cái gì thanh âm a?”

Thực mau, một cái khác quen thuộc thanh âm vang lên, cười nói: “Nơi nào có cái gì thanh âm, người xuất hiện ảo giác đi? Nhanh lên đem đồ vật

dọn, xe ở bên ngoài chờ.”

Trong phòng thực mau lại lần nữa khôi phục an tĩnh, phổi bộ không khí khó có thể duy trì hân hô hấp, hân dùng sức gõ bên người vách tường, trong lòng tràn ngập bất lực cùng sợ hãi. Theo thời gian chuyển dời, hân phát hiện bên người những cái đó như là thủy giống nhau đồ vật chậm rãi trở nên cứng rắn lên.

Kia không phải thủy.....

Hân ý thức được điểm này, thứ này, là xi măng.

“Hoắc!”

Đột nhiên tròng lớn đôi mắt, trên giường người xoay người ngồi dậy, bắt đầu kịch liệt thở dốc lên.

“Đại bá, người làm sao vậy?”

“Đại gia gia, người nơi nào không thoải mái sao?”

Nghe được hân khùng hoảng thanh âm, trong nhà người đều đi lên, toàn bộ vây quanh ở hân phòng ngủ.

Từ đại gia túng đập mí mắt, ánh mắt ở trong phòng này nhóm người trên mặt đảo qua. Hân thoát nhìn đại khái còn hoàn toàn không tỉnh lại, thần sắc âm trầm trắng bệch, trên mặt trái rộng da đốm mỗi nhìn qua có chút khùng bố, một đôi vẫn đục ánh mắt băng băng lãnh lãnh.

Bị hân nhìn thoáng qua, Từ Vi theo bản năng rụt rụt cổ, chờ Từ đại gia dời đi ánh mắt, nàng mới lạng lẽ nhẹ nhàng thở ra. Vừa rồi đại gia gia ánh mắt, tổng làm nàng nhớ tới một loại sinh vật tới, giống như là ngủ đông ở bụi cỏ gian rắn độc giống nhau, làm nàng cảm thấy thực sợ hãi.

“Đại bá, người làm sao vậy?” Từ phụ nhẹ giọng hỏi.

Từ đại gia chớp chớp mắt, tựa hồ mới thanh tỉnh lại, hăn mí mắt rử, cười nói: “Không có việc gì, chính là vừa rồi làm cái ác mộng. Ai, ta tưởng a, ta đại khái là muốn đi gặp người ba ba.”

Nghe vậy, Từ phụ lập tức nói: “Đại bá, người nói cái gì lời nói, người khẳng định có thể sống lâu trăm tuổi.”

Bên cạnh Từ Vi còn ở học tiểu học ba năm cấp đệ đệ đột nhiên chỉ vào Từ đại gia cánh tay nói: “Đại gia gia, người trên tay dài quá một người.....”

Nghe lời này, người trong phòng biểu tình nháy mắt biến đổi.

Từ đại gia theo bản năng kéo kéo chính mình tay áo, hăn ánh mắt gắt gao đỉnh Từ Tiêu, ngoài cười nhưng trong không cười nói: “Người nhìn lầm rồi.”

Từ Tiêu run lên một chút, ôm Từ Vi chân, sau này biên né tránh.

“Đại bá thoát nhìn là thật như là bị thứ gì quẩn lên, mỗi ngày buổi tối đều làm ác mộng, mỗi ngày buổi tối đều như vậy, như vậy đi xuống cũng không phải biện pháp a.....” Từ mẫu mở miệng nói, từ Từ đại gia đi vào thành phố A lúc sau, cơ hồ mỗi ngày làm ác mộng, thường xuyên lớn tiếng hét chói tai, ngay cả bọn họ đều đã chịu ảnh hưởng.

Từ Vi nói: “Ta đã cùng ta đồng học nói, ngày mai trường học nghỉ, nàng liền tới trong nhà nhìn xem đại gia gia.”

Từ phụ gật gật đầu, thở dài, nói: “Hy vọng người kia đồng học thật có thể giải quyết việc này.....”

“Nếu đại gia gia thật là bị dơ đồ vật quẩn lên, kia Việt Khê khẳng định hành, nàng tặc lợi hại!” Từ Vi thập phần tự tin nói.

Từ tiêu ôm chính mình teddy bear, duỗi tay lười kéo hừng oa oa lỗ tai, nhỏ giọng nói: “Ta không thích đại gia gia, hẳn thoát nhìn hảo hung..... Ta rõ ràng liền ở trên tay hẳn thấy một người, ta mới không nhìn lầm.”

Từ Vi sờ sờ đầu của hẳn, nói: “Đại gia gia thân thể không tốt, cho nên tâm tình thượng cũng không tốt lắm, rá rích người không cần sinh hẳn khí.”

Từ tiêu ôm teddy bear không tình nguyện gật gật đầu.

*

Ngày hôm sau là cuối tuần, trường học phóng một ngày giả, Việt Khê bọn họ mới có nhàn hạ thời gian. Bất quá tới người nhưng không chỉ là nàng một cái, còn có Hàn Húc Triệu Lộ gì kiến một bọn họ ba cái, Triệu Lộ cùng Hà Kiến Nhất tự nhiên là tới xem náo nhiệt.

“Nhà ta Vi Vi tính tình không tốt, ở trong trường học nàng khẳng định cho các người thêm không ít phiền toái đi.” Từ mẫu đem cắt xong rồi hoa quả gác ở trên bàn trà, thập phần nhiệt tình chiêu đãi bọn họ.

Triệu Lộ mỉm cười ngọt ngào, nói: “Từ Vi tính tình thực hảo a, chúng ta cùng nàng đều là bạn tốt, ngày thường vẫn là nàng giúp ta giúp đến nhiều.”

Hàn Húc cùng Hà Kiến Nhất hai cái nam hài tử không nói gì, bất quá không nói gì kiến một, Hàn Húc kia bộ dáng nhìn chính là gió mát trăng thanh nhân vật, ngồi ở chỗ kia chính ứng câu kia quân tử đoan chính như ngọc, nhất thảo người thích, từ mẫu nhìn đều âm thầm gật đầu.

Nói nói mấy câu, trở lại chuyện chính, Từ mẫu trên mặt tươi cười phai nhạt đậm, nhìn về phía Việt Khê, nói: “Người là kêu Việt Khê đi, lần này thật là muốn phiền toái người.”

“Không quan hệ, dù sao ta có thời gian.....” Việt Khê trả lời.

Hàn Húc nói thấp giọng: “Này trong phòng phong thủy thực không tồi, các bài trí đều hơi có chút chú ý, chiêu tài tiến bảo, tiến vào bình an.....”

Việt Khê nhìn thoáng qua bốn phía hoàn cảnh, nàng đối phong thủy cũng không hiểu biết, nhưng là một phòng có thể làm người cảm nhận được ấm áp mà không chật chội, vậy đại biểu cho cái này nhà ở phong thủy sẽ không quá kém.

“Người nhưng thật ra cái gì đều hiểu.” Nàng đồng dạng nhỏ giọng nói.

Hàn Húc cười: “Việt gia gia thư phòng có không ít có quan hệ phong thủy thư tịch, hơi chút phiên một phen liền đã hiểu.”

Việt Khê: “.....”

Đây là học bá?

“Ngô, nghe Từ Vi nói, ra vấn đề chính là nàng đại gia gia?” Việt Khê hỏi Từ mẫu.

Từ mẫu gật gật đầu, nói: “Nàng đại gia gia tới thành phố A hơn ba tháng, liền ở tháng trước có một ngày, không biết cái gì nguyên nhân, hắt lại đột nhiên ngất qua đi. Chờ đưa đến bệnh viện đi, bác sĩ nói là kinh hách quá độ..... Sau lại mỗi ngày buổi tối hắt đều sẽ làm ác mộng, bị ác mộng bừng tỉnh. Bác sĩ chỉ là nói hắt suy nghĩ quá nặng, ảnh hưởng thân thể..... Vốn dĩ này đó cũng chưa cái gì, chúng ta sẽ cảm thấy hắt là đụng phải tà, là thấy hắt đối với không khí nói chuyện.....”

Nghĩ đến kia một màn, từ mẫu nhịn không được xoa xoa hai tay.

Kia phó cảnh tượng, thoát nhìn giống như là Từ đại gia trước mặt có người, hắt toàn bộ cùng hắt nói chuyện giống nhau. Chính là trên thực tế, ở trước mặt hắt, đó là thứ gì đều không có.

Từ mẫu bọn họ vốn dĩ cũng không hướng phương diện này tưởng, chỉ là có một ngày, Từ Tiêu đột nhiên nói: “Đại gia gia phía sau có cái thực đáng sợ đại tỷ tỷ.....”

Nghe được lời này, bọn họ cả nhà đều bị dọa ra một thân mồ hôi lạnh. Mọi người đều nói tiểu hài tử đôi mắt là sạch sẽ nhất, có thể thấy người bình thường sở nhìn không thấy đồ vật, lúc ấy bọn họ liền nhin không được miên man suy nghĩ lên. Vừa vặn Từ Vi nói nàng có cái đồng học tại đây phương diện rất có thành tựu, bọn họ mới có thể làm Từ Vi mời Việt Khê tới trong nhà nhìn xem.

Việt Khê đứng dậy, ở trong phòng dạo qua một vòng.

Từ gia trong nhà bố trí thực ấm áp, vừa thấy khiến cho người biết đây là cái thực ấm áp gia đình, Việt Khê đi đến đặt ở trong một góc kia bồn lục thực nơi đó, duỗi tay sờ sờ thực vật màu mỡ lá cây.

Từ mẫu nói: “Gần nhất khả năng thời tiết quá lạnh, này bồn hoa đều có chút héo.....”

Việt Khê ngô một tiếng, làm Từ Vi cầm thanh đao tới, trực tiếp đem cái này thực vật chặn ngang cấp bổ xuống. Trong nháy mắt, từ kia cảnh khô bên trong đột nhiên vụt ra vô số đen nhánh phi trùng tới, ong ong ong vang lên, rồi sau đó là một cổ lệnh người buồn nôn xú vị.

Từ mẫu sắc mặt nháy mắt liền thay đổi, lôi kéo Từ Vi cùng Từ Tiêu vội vàng lui về phía sau.

Hàn Húc rút ra một trương hỏa phù tới, một đạo ngọn lửa trực tiếp nhào tới, trong không khí tản mát ra một cổ tiêu hương, màu đen phi trùng bị lửa đốt chết, rào rạt rơi trên mặt đất. Rồi sau đó hắn lại làm một cái thanh phong chú, một đạo thanh phong cuốn quá, kia nói tanh tươi mới biến mất rồi.

Việt Khê hướng trong biên nhìn lại, nói: “Thứ này, đã sớm đã chết, cứu không sống.”

Này thực vật bên ngoài nhìn qua tuy rằng có chút héo, nhưng là lá cây còn xem như thực lục, chính là ai biết nó cành khô tất cả đều không đục rỗng, bên trong trang tất cả đều là cái loại này đen nhánh tiểu phi trùng.

“Này đó sâu là nơi nào tới?” Từ mẫu vừa rồi bị hoảng sợ, hiện tại mới có tâm tư hỏi.

Việt Khê nói: “Cái này sâu tên là thực hủ trùng, danh như ý nghĩa, nó là dựa vào hư thối đồ vật mà sống, giống nhau xuất hiện địa phương là cái loại này thực dơ bẩn góc. Này chậu hoa phía dưới hẳn là chôn thứ gì, mục đích là vì phá hư nhà các người phong thủy..... Ta đoán được không sai, nhà người phong thủy hẳn là tìm người chuyên môn thiết kế quá đi, có thể trừ tà tránh hối. Mà thứ này, liền đủ để phá nhà người phong thủy.”

Từ mẫu suy nghĩ một chút, có chút chần chờ nói: “Hình như là có như vậy một chuyện..... Ta tuy rằng không tin này đó, chính là ta trượng phu lại là thực coi trọng, lúc trước tiến hành trong phòng thiết kế thời điểm, thật là thỉnh một cái cái gì đại sư tới xem, còn hoa không ít tiền.”

“..... Vậy người gia này tiền, họa đến còn man đáng giá.” Hàn Húc cười, nhìn nhìn bốn phía, nói: “Người kia, là cái thật là có bản lĩnh.”

Việt Khê vỗ vỗ tay, nói: “Xem ra kia chỉ đồ vật, cũng là có điểm bản lĩnh, có thể nghĩ ra điểm này thủ đoạn tới..... Trước mang ta đi nhìn xem vị kia đại gia gia đi.”

Từ mẫu mang theo nàng ta hướng trong phòng đi, vừa đi vừa nói: “Ta đại bá, hẳn người này tuổi trẻ thời điểm tính tình cũng không tệ lắm, chính là hiện tại đại khái là tuổi lớn, tính tình có chút miễn cảm đa nghi..... Chờ hạ nếu hẳn đối với các người trong lời nói có cái gì mạo phạm địa phương,

hy vọng các người có thể nhiều hơn đảm đương một chút, thật sự là ngưng ngừng.”

Đang nói, bọn họ đi vào Từ đại gia phòng ngủ trước, từ mẫu đuổi tay gõ gõ môn, nói: “Đại bá, Vi Vi cái kia bằng hữu lại đây, ta dẫn bọn hân đến xem người..... Ta mở cửa a?”

Trong phòng không có truyền đến cái gì thanh âm, Từ mẫu liền đuổi tay đem cửa mở ra.

Bên ngoài đúng là đại giữa trưa thời điểm, ánh nắng tươi sáng, chính là cái này trong phòng lại là một mảnh đen nhánh, không có một chút ánh sáng, từ bên ngoài tiến vào trong nháy mắt có chút sai lệch.

“..... Đại bá, người như thế nào đem bức màn kéo đến như vậy kín mít, bác sĩ không phải nói sao, người yêu cầu nhiều phơi phơi nắng.” Từ mẫu nói, quen cửa quen nẻo đi đến bên cửa sổ đem bức màn kéo ra.

Bức màn kéo ra, bên ngoài dương quang trong nháy mắt tràn lan tiến vào.

Lúc này Việt Khê bọn họ mới thấy trong phòng người, không hề nghi ngờ, kia một giây, tất cả mọi người đều bị hoảng sợ.

Đó là một cái lão nhân, dáng người khô gầy, lộ ở bên ngoài da thịt giống như là thiếu hơi nước quả quýt da, nhăn dúm đó, dán ở trên xương cốt, bên trên còn trường nâu da đốm mồi, nhìn qua thập phần xấu xí. Hân ánh mắt nhìn về phía Việt Khê bọn họ, bên trong tràn ngập một loại làm người không thoải mái âm chấp.

“Gia gia người hảo.....” Triệu Lộ bọn họ lôi kéo môi có chút cứng đờ kêu một tiếng.

Lão nhân này, cả người đều cho người ta một loại thực không thoải mái cảm giác.

Từ đại gia nheo nheo mắt, chậm rì rì nói: “Các người là Từ Vi bằng hữu a..... Hảo, hảo!”

Từ Vi thật cẩn thận nhìn hẩn một cái, thấp giọng hỏi Việt Khê: “Việt Khê, ta đại gia gia, hẩn rốt cuộc có hay không..... Bị cái loại này đồ vật cấp quần lên a.”

Cái này trong phòng cho dù một tảng lớn ánh mặt trời lọt vào tới, nhưng là ở trong phòng người lại không cảm giác được nửa điểm ấm áp, thậm chí có loại rét căm căm cảm giác, giống như là tới rồi băng thiên tuyết địa bên ngoài giống nhau.

“Này trong phòng như thế nào như vậy lãnh?” Triệu Lộ nhin không được lắm bầm nói, duỗi tay chà xát cánh tay.

Hiện tại tới gần tháng năm, thời tiết đã nhiệt lên, chính là này trong phòng lại có một loại thực lạnh băng đến xương cảm giác.

Việt Khê bình tĩnh nhìn Từ đại gia liếc mắt một cái, Từ Vi bọn họ trong mắt này một gian phòng ngủ phủ kín ánh mặt trời, chính là ở nàng trong mắt, này trong phòng lại tràn ngập âm tà oán khí cùng quỷ khí, này đó oán khí nhẹ nhẹ từng đợt từng đợt triền ở Từ đại gia trên người, hẩn cả người ở này đó oán khí phụ trợ hạ, có vẻ có chút âm trầm đáng sợ.

“Vị này gia gia trên người thật là quần lầy quỷ khí, nhìn đáng vẻ là có cái đồ vật quần lầy hẩn.....” Việt Khê mở miệng nói.

Nghe vậy, Từ mẫu nhanh chóng hỏi: “Kia có biện pháp gì không có thể giải quyết?”

Việt Khê gật đầu, nói: “Đuổi quỷ sao, ta nhất am hiểu..... Bất quá vẫn là đến chuẩn bị một ít đồ vật.”

Một bên vẫn luôn nghe bọn họ nói chuyện Từ đại gia đột nhiên bạo nộ lên, hăn duỗi tay cầm lấy trên bàn đồ vật liền tạp lại đây, nói: “Các người có ý tứ gì, là cảm thấy ta bị quỷ ám sao? Phi, nói hươu nói vượn, nơi nào có quỷ, ta nơi nào bị quỷ ám? Ta hết sức bình thường. Hảo a, từ Hoàng Sơn gia, người đây là xem ta ở nhà người không vừa mắt a, đây là tìm mọi cách muốn đuổi ta đi ra ngoài.”

Hăn thoạt nhìn tuổi không nhỏ, nhưng là tinh thần khí nhìn lại rất đủ, cầm đồ vật tạp lại đây, kia sức lực xem ra còn thực không tồi.

Việt Khê bọn họ đi ra ngoài, nghe bên trong nàng phần nộ thanh âm, Triệu Lộ nhin không được nói: “Này lão gia gia, như thế nào phát lớn như vậy tính tình?”

Từ mẫu càng là cảm thấy xấu hổ, nàng đối Việt Khê bọn họ ngượng ngùng cười một chút, nói: “Thật sự thực xin lỗi, ta cũng không biết đại bá như thế nào đột nhiên khởi xướng tính tình tới..... Chúng ta đi trước phòng khách nói đi.”

Phòng ngủ, Từ đại gia ngồi ở trong một góc, thái dương căn bản lạc không ở hăn trên người, hăn hô hô hô kêu hai tiếng, ánh mắt âm u, nói: “Ta mới không có bị quỷ quẩn lấy, ta mới không có bị quỷ quẩn lấy.....”

Một trận lạnh tới rồi trong cốt tủy gió lạnh thổi qua tới, Từ đại gia run run một chút, rừ từng suy sụp mí mắt, ánh mắt mang theo vài phần tàn nhẫn.

Bức màn bị gió cuốn khởi, bình tĩnh gian, bên trong đứng một cái váy đỏ nữ nhân, nữ nhân lộ ở bên ngoài da thịt tất cả đều là thanh hắc sắc, nàng nhìn chăm chăm Từ đại gia, nhếch môi lộ ra một cái tươi cười tới.

Mà lúc này, ngồi ở phòng khách Việt Khê đột nhiên ngẩng đầu lên.

Từ mẫu xem nàng động tác, hỏi: “Làm sao vậy?”

Việt Khê cảm thụ một chút, trong lòng có chút kinh ngạc —— đây là biến mất?

“Không..... Ta không có việc gì.” Nàng mỉm cười nói.

Từ mẫu gật gật đầu, nói: “Thật sự là thật ngỡ ngàng, đại bá hãnh tể tình kém một chút, dọa đến các người đi.”

Việt Khê lắc đầu, hỏi: “Từ đại gia xuất hiện loại tình huống này, là vừa đến thành phố A liền phát sinh?”

Từ mẫu thở dài: “Đúng vậy..... Hãnh này thật là bị thứ gì quán lên?”

“Thật là có cái gì, Từ đại gia trên người quý khí thực trọng.....” Nói Việt Khê nhíu nhíu mày, nói: “Nói thật, tình huống của hãnh cũng không tốt, quý khí đã thấm vào hãnh trong cơ thể, cùng hãnh hoàn toàn trộn ở bên nhau. Các người nhìn hãnh có phải hay không sẽ có một loại âm lãnh cảm giác? Đó chính là bởi vì, hãnh trên người âm khí, nhưng không thể so bình thường quý nhược nhiều ít.”

Nghe vậy, từ mẫu biểu tình lập tức liền thay đổi, nàng cắn chặt răng, nói: “Nếu là đại bá ở chúng ta này ra chuyện gì, chúng ta này làm tiểu bối, cột sống sợ đều phải bị người chọc lạn.”

“..... Từ đại gia tuổi quá lớn, hiện giờ lại âm tà bám vào người, liền tính ta đem trộn ở hãnh bên người quý cấp thu thập, dựa theo hãnh tuổi tác cùng thân thể, cũng sẽ bị thương căn bản.”

“Ý của người là.....”

“Từ đại gia, nhiều nhất sống không quá một tháng.”

Việt Khê đã thấy hẩn trên người tử khí, cùng quỷ khí giao tạp ở bên nhau, làm người này thoát nhìn quả thực liền cùng quỷ không có gì khác nhau.

Từ mẫu đã bắt đầu thở dài, này Từ đại gia nếu là tại đây đã chết, những người khác còn không biết nói như thế nào. Chính yếu chính là, Từ đại gia còn không có cái hài tử.

“..... Đại bá hẩn trước kia cũng là ba cái hài tử, chính là ra ngoài ý muốn, ba cái hài tử cũng chưa, ngay cả thê tử cũng..... Hẩn chính là người cô đơn một cái, chúng ta này đó làm tiểu bối, liền thay phiên tiếp hẩn về đến nhà tới phụng dưỡng.”

Mà lúc này đây, là đến phiên Từ Vi nhà bọn họ.

“Hiện tại vấn đề là, cái này Từ đại gia, căn bản là không tin chúng ta. Hẩn không tin hẩn bị quỷ quần thân, còn đối chúng ta lại tạp lại mắng.” Triệu Lộ lẩm bẩm nói, vừa rồi Từ đại gia một cái đèn bàn tạp lại đây, đem nàng ngón chân tạp đến lão đau, nước mắt thủy đều thiếu chút nữa biểu ra tới.

Từ mẫu có chút xấu hổ cười cười, nói: “Cái này, lão nhân gia trong lòng kiêng dè này đó, lại là tuổi này.....”

Có rất nhiều lão nhân tới rồi nhất định tuổi tác, liền càng thêm tin quỷ thần này đó, mỗi ngày thần thần thao thao, kiêng kị nhất người khác nói quỷ nói chết, nói đến cùng bất quá là sợ chết.

Hồi tưởng lên, Từ đại gia vừa rồi biểu hiện bên trong, đích xác giống như mang theo vài phần sợ hãi, người già đích xác kiêng kị này đó, như vậy giải thích cũng nói được thông.

“Kia hiện tại nên làm cái gì bây giờ..... Đại gia gia một chút đều không hợp tác.” Từ Vi có chút phát sầu.

Việt Khê nghĩ nghĩ nói: “Ta trước cho các người mấy trương phù, các người nhớ rõ bên người mang, để ngừa ra cái gì ngoài ý muốn. Con quý kia, ta cảm giác nó đối với các người hẳn là không có gì ác ý, bất quá phòng hoạn với chưa xảy ra.”

“Bất quá, con quý kia vì cái gì muốn quần lấy Từ đại gia, mà không phải quần lấy những người khác?” Hàn Húc nhẹ giọng hỏi.

Việt Khê ánh mắt giật mình, nàng nói: “Người sau khi chết nàng hồn phách liền sẽ tiến vào luân hồi, nhưng là có người lại không ở này liệt, sau khi chết hồn phách khó nhập luân hồi, ở nhân gian bồi hồi, trở thành cô hồn dã quỷ. Chúng nó sẽ quần lên một người, có thể là bản năng, cũng có thể là nó cùng người này có cái gì quan hệ, nguyên nhân có rất nhiều, trong lúc nhất thời cũng không rõ ràng lắm này chỉ quý vì cái gì sẽ quần lên Từ đại gia.”

Nàng đột nhiên nghĩ tới cái gì, hỏi: “A di, Từ đại gia lần đầu tiên ngất, là ở nơi nào? Nơi đó có cái gì bất đồng sao?”

Nghe vậy, từ mẩu nhú mày tự hỏi một chút, nói: “Không có gì a, chính là bốn hoàn tới gần vùng ngoại ô bên kia không phải có một mảnh cũ lâu sao? Trụ chính là những cái đó tới thành phố A làm công người, tiền thuê thực tiện nghi..... Ngày đó đại bá giống như chính là đi nơi nào, liền ở nơi đó ra ngoài ý muốn.”

“Cũ lâu?”

Việt Khê cùng Hàn Húc nhìn nhau, Việt Khê hỏi: “Ta muốn hỏi đề mấu chốt khả năng liền ở kia một mảnh cũ lâu, ta cảm thấy, chúng ta hẳn là qua đi nhìn xem.”

Bất quá hiện tại thời gian đã không còn sớm, Việt Khê bọn họ chỉ có thể chờ ngày mai. Rồi đi thời điểm, Việt Khê bọn họ lại đi nhìn thoáng qua

Từ đại gia, Từ đại gia thấy bọn họ vẫn là thập phần phần nộ, nhặt lên bên người đồ vật liên tục lại đây.

“Cút đi, ta mới không có bị quỷ quần thân.....”

Việt Khê tránh thoát điều hòa điều khiển từ xa, rời đi thời điểm, nàng nhìn không được lại nhìn Từ đại gia liếc mắt một cái.

Không biết có phải hay không nàng ảo giác, nàng cảm giác Từ đại gia sợ hãi dưới, tựa hồ nhiều chút cái gì mặt khác đồ vật, một ít làm hẩn tránh còn không kịp đồ vật, đây mới là làm hẩn nhất sợ hãi đồ vật.

Từ Từ gia ra tới, Từ Vi đối bọn họ nói thanh thực xin lỗi, nói: “Ta cũng không biết, đại gia gia hẩn hôm nay tính tình như thế nào lớn như vậy..... Bình thường hẩn tuy rằng nhìn qua có chút âm trầm, nhưng là lại rất thiếu tức giận.”

Việt Khê sờ sờ nàng đầu, nói: “Không có gì..... Chỉ là, các người đến nhiều chú ý một ít, tuy rằng trước mắt xem ra kia nữ quý đối với các người là không có gì ác ý, nhưng là chỉ sợ vạn nhất. Ngô, trên thực tế ta là kiến nghị các người tới trước địa phương khác trụ một đoạn thời gian, ít nhất chờ đem chuyện này giải quyết lại trở về.”

“Chính là tổng không thể bỏ xuống đại gia gia mặc kệ đi.....” Từ Vi đánh lên tinh thần tới, nói: “Ta mời các người ăn cái gì đi, nơi này có một nhà tạc gà đặc biệt ăn ngon, tuy rằng có điểm tiểu quý, nhưng là hương vị thật là một bậc bồng, chính là mỗi lần mua đều phải lập lớn lên đội ngũ, sinh ý đặc biệt hảo.”

Mấy người đi theo Từ Vi đi qua một cái phố, kia gia tạc gà cửa hàng trang hoàng đến thập phần xinh đẹp, nhan sắc lấy màu vàng làm chủ nhạc đạo, trên tường còn có trần nhà thượng đều treo trong tiệm thẻ bài, đồ án thượng tạc đến kim hoàng xấp giồn tạc gà nhìn qua thập phần mê người.

Bất quá, Từ Vi trong miệng nhà này sinh ý đặc biệt hảo, mỗi lần mua đều phải xếp hàng đã lâu tạc gà cửa hàng, trong tiệm lại là trước cửa có thể giăng lưới bắt chim, căn bản là không có mấy cái khách nhân, bên trong thập phần thanh lãnh.

Từ Vi vẽ mặt mộng bức, chờ điểm xong cơm, nàng mới kỳ quái hỏi quây tiểu cô nương: “Các người sinh ý như thế nào kém như vậy? Rõ ràng ngày thường thực náo nhiệt a.”

Trong tiệm tiểu cô nương cũng là vẽ mặt bất đắc dĩ, nàng chỉ chỉ ngoài cửa sổ biên, nói: “Nhạ, nơi đó cũng khai một nhà tạc gà cửa hàng, muốn ăn tạc gà người, đều qua bên kia, sinh ý đều bị cướp sạch.”

Việt Khê bọn họ quay đầu, xuyên thấu qua trong suốt cửa kính, liếc mắt một cái liền thấy được đối diện cảnh tượng, bên kia xếp hàng bài lão trường, nhìn liền biết sinh ý bạo hảo. Hộ khách đều bị cướp sạch, trách không được trong tiệm sinh ý như vậy quạnh quẽ.

“Ai, lão bản sâu đến tóc đều phải trắng, còn hảo cái này mặt tiền cửa hàng là hãn bản thân gia. Bất quá, còn như vậy đi xuống, ta xem này cửa hàng cũng khai không nổi nữa.” Tiểu cô nương thở dài.

Việt Khê bọn họ bưng điểm tốt tạc gà ngồi vào vị trí thượng, Từ Vi vẽ mặt đáng tiếc nói: “Nhà này tạc gà là thật sự ăn ngon, liêu thực đủ, ta vẫn luôn đều ăn nhà nàng tạc gà. Nếu là đóng cửa, kia thật là quá đáng tiếc.”

Triệu Lộ xem nàng, phun tào nói: “Như vậy một nhà tạc gà cửa hàng ở, trách không được người càng ngày càng béo, mặt đều thành bánh bao.”

Từ Vi: “.....” Sinh khí!

Bất quá nhà này tạc gà trong tiệm tạc gà hương vị đó là thật sự hảo, bên ngoài kia tăng bị tạc đến kim hoàng da cực kỳ xốp giòn, cắn đi xuống đều có thể nghe được cái loại này xuy xuy xốp giòn thanh, bên trong thịt gà

tràn đầy mùi thịt, ăn lên xốp giòn hương mềm, chấm thượng chua ngọt ngon miệng sốt cà chua, hương vị quả thực chính là tuyệt.

“Tốt như vậy ăn tạc gà, thế nhưng đều có thể không sinh ý, kia đối diện, đến có bao nhiêu ăn ngon a.” Gì kiến một líu lười, một bên nói một bên từng ngậm từng ngậm gặm.

Việt Khê ra bên ngoài nhìn thoáng qua, cách một khoảng cách, chỉ có thể thấy kia đoàn đội ngũ còn đang không ngừng dài hơn.

Xem ra nhà này tạc gà cửa hàng tạc gà, hương vị là thật sự hảo!

Mà ở đối diện tạc gà cửa tiệm, một đám người ở bên ngoài xếp hàng, ánh mắt lửa nóng nhìn bên trong, hận không thể lập tức liền ăn đến tạc gà.

“Thơm quá a..... Chính là cái này hương vị.”

Có người lăm bắm, nhắm mắt lại trên mặt xuất hiện cuồng nhiệt biểu tình.

Mà trong tiệm người, càng là điên cuồng, tạc gà một mặt đi lên, cũng bất chấp năng, cầm liền hướng trong miệng tắc, thẳng đến nếm đến kia tươi ngon tư vị, trên mặt nôn nóng biểu tình lập tức thư hoãn vài phần.

“Oa, ăn tới ăn đi, vẫn là cái này ăn ngon!”

Ở nhà ăn nhiều như vậy đồ vật, chính là lại cảm thấy một chút tư vị đều không có, vẫn là cái này tạc gà tư vị mỹ diệu. Nhà ăn các khách nhân biểu tình đều cực kỳ hưởng thụ, bọn họ hoàn toàn đắm chìm ở tạc gà mỹ vị bên trong.

Có tò mò khách nhân tiến vào nếm nếm hương vị, mới ăn một lát, liền đem tạc gà buông xuống, có chút kỳ quái nói: “Cũng không thể nào ăn

ngon a, như thế nào mọi người xem lên đều ăn rất ngon bộ dáng a, còn không có đối diện kia gia tặc gà cửa hàng ăn ngon.”

Nói xong lời này, hắc nhìn mâm tặc gà, không biết vì sao, đột nhiên liền cảm thấy, này tặc gà tựa hồ thoát nhìn có chút mê người, khoang miệng nước bọt chậm rãi phân bố lên.

Mà hắc ánh mắt, cũng chậm rãi thay đổi.

“Ngô, kỳ thật hương vị vẫn là thực không tồi.....”

“Ăn ngon!”

“Oa, cái này hương vị thật là mỹ diệu.”

Không biết vì cái gì, cái này tặc gà càng ăn càng tốt ăn, ăn đến cuối cùng quả thực làm người dừng không được tới, đến cuối cùng, vẻ mặt của hắc cùng nhà ăn những người khác giống nhau như đúc, tham lam mà cuồng nhiệt.

*

Từ gia.

Từ phụ trở về nghe Từ mẫu nói hôm nay ban ngày sự tình, cuối cùng Từ mẫu vẻ mặt khuôn mặt u sầu nói: “Cũng không biết đại bá là nghĩ như thế nào, vẫn là ta là không thể gặp hắc đái ở nhà, muốn tìm người hại hắc, ta là cái dạng này người sao? Kia còn làm trò như vậy nhiều hài tử mặt, ta đều mau xấu hổ đã chết.”

Nghe vậy, Từ phụ hơi hơi trầm ngâm, hắc nói: “Chờ hạ ta đi theo hắc nói một chút, người cũng đừng để trong lòng, đại bá hắc ở nhà của chúng ta cũng trụ không được mấy ngày.”

Từ mẫu thở dài, nói: “Ta cũng không có sinh khí, hăn như vậy một cái lão nhân, lẻ loi hiu quạnh, ta cũng không đáng cùng hăn so đo, chính là có đôi khi là chân khí người. Đúng rồi, Vi Vi cái kia bằng hữu nói, đại bá như vậy có thể là bởi vì ngày đó ở vùng ngoại thành bên kia không cần thận dụng phải thứ gì, nói là ngày mai liền đi nơi đó nhìn xem.”

Từ phụ gật gật đầu, lại nghĩ tới một chuyện tới, hăn nhàn thoai việc nhà giống nhau nói: “Lại nói tiếp, đại bá đã từng cũng ở thành phố A đãi quá, bất quá không đãi bao lâu hăn liền đi rồi.”

Từ mẫu có chút kinh ngạc, nói: “Ta còn tưởng rằng, hăn vẫn luôn đều ở y tỉnh.”

Phu thê hai người hai người nói nói mấy câu, Từ phụ đi Từ đại gia phòng ngủ, hăn đi vào thời điểm, đối phương đang ngồi ở ghế trên nhìn ngoài cửa sổ, cả người mộc ngơ ngác.

“Đại bá.....”

Tiến vào giường mắt trong nháy mắt, Từ phụ tựa hồ ở Từ đại gia phía sau thấy một cái thân ảnh màu đỏ, chỉ là chờ hăn nhìn kỹ, lại cái gì cũng chưa thấy.

Từ phụ: “.....” Hăn nhịn không được run lên một chút.

Từ đại gia xem hăn, hỏi: “Sự tình gì?”

Từ phụ kéo kéo môi, đem trong tay đồ vật đưa qua, nói: “Đây là trừ tà hoàng phù, đại bá người bên người mang theo, để ngừa vạn nhất.”

Hăn nguyên tưởng rằng Từ đại gia sẽ sinh khí, chính là ai biết, Từ đại gia thế nhưng một chút đều không phần nộ, ngược lại thập phần tâm bình khí hòa tiếp qua đi, trở tay nhét vào trong túi.

“Còn có việc sao?” Từ đại gia xốc lên mí mắt xem hăn.

Từ phụ phục hồi tinh thần lại, nói: “Không..... Không có việc gì.”

Từ Từ đại gia phòng ngủ ra tới, từ phụ trên mặt biểu tình có chút phức tạp, hăn trở lại chính mình phòng ngủ, cùng trên giường từ mẫu nói: “Người hỏi một chút Từ Vi, có thể hay không làm nàng bằng hữu mau chóng giải quyết chuyện này, lòng ta có điểm bất an.”

Từ mẫu kỳ quái nhìn hăn, hỏi: “Người như thế nào đột nhiên nói như vậy?”

Từ phụ nhìn nhìn bốn phía, thần bí hề hề nhỏ giọng nói: “Ta vừa rồi đi đại bá kia nhà ở, ta giống như, giống như..... Nhìn đến kia đồ vật.” Cuối cùng kia một câu, hăn nói được cực kỳ nhỏ giọng.

Nghe vậy, Từ mẫu biểu tình lập tức liền thay đổi.

Từ phụ nói: “Không đem việc này cấp giải quyết, ta ngủ đều ngủ không tốt.” Nghĩ có cái thứ gì liền tại bên người nhìn bọn hăn chăm chăm, quả thực làm hăn tóc tê dại.

Nhanh lên giải quyết tốt nhất!

Ở Từ đại gia trong phòng, hăn trong tay gắt gao nhéo kia trương hoàng phù, trong miệng phát ra khàn khàn tiếng cười tới, hăn thấp giọng nói: “Người tưởng giết chết ta? Hô hô hô, người sợ thứ này?”

Hăn giơ lên trên tay hoàng phù, nghẹn ngào cười hai tiếng, rất đặc ý, thực hưng phấn.

“Có thứ này ở, người cũng đừng muốn giết ta, người sẽ không như ý!”

Ở trước mặt hăn, một đạo thân ảnh màu đỏ xuất hiện, đó là một cái nữ quỷ, trên người nàng da thịt bày biện ra một loại thực dọa người thanh hắc

sắc tối, gắt gao trừng mắt Từ đại gia.

Từ đại gia nhìn nàng, hơi hơi trừng lớn đôi mắt, nói: “Quả nhiên là người.”

Nói, hăn nhin không được cười rộ lên, nói: “Ta liền biết là người, khẳng định là người.....”

Từ đại gia cười ha ha, trên mặt biểu tình là loại thực vận vẹo hưng phấn, hăn nói: “Người không nghĩ buông tha ta đúng không? Ha ha ha, liền tính người hiện tại đem ta giết chết thì thế nào, ta đã 85 tuổi, sống nhiều năm như vậy. Lại nói, người sợ thứ này đúng hay không? Chỉ cần ta cầm này trương phù, người cũng không dám chạm vào ta có phải hay không? “

“Nga, người càng sợ chính là hôm nay giữa trưa tối cái kia tiểu cô nương? Ha ha ha, người sợ nàng!” Hăn ngữ khí là khẳng định..

Nữ quỷ cảm hận nhìn hăn, duỗi tay trực tiếp bóp lấy cổ hăn.

“Ách!” Từ đại gia trừng lớn đôi mắt, trong miệng phát ra lạt gió giống nhau tiếng thở dốc.

Bốn phía bởi vì nữ quỷ phản nộ nhắc lên cuồng phong tối, đột nhiên Từ đại gia trong tay hoàng phù thượng hiện lên một đạo quang mang, một đạo kim sắc vòng sáng từ phù triện thượng mở rộng khai đi.

“Xuy!”

Tay đụng tới vòng sáng, nữ quỷ ăn đau, nhin không được buông ra tay đi.

Ở nàng lòng bàn tay, mạo hiểm khói nhẹ, một đạo bóng rất dấu vết xuất hiện ở nơi đó.

Từ đại gia nhin không được ho khan vài tiếng, cả người vô lực ngã trên mặt đất, nhưng là lại là đang cười.

Hắn xác định, này nữ quỷ là thật sự sợ này phù?

Nữ quỷ hơi có chút kiêng kị nhìn thoáng qua hắn trong tay phù triện. Nàng có thể cảm giác đến ra tới, thứ này, đối nàng thật không tốt.

“Chết! Chết! Chết!”

Miệng nàng phát ra này ba chữ tới, đối với Từ đại gia lộ ra một cái dữ tợn đáng sợ tươi cười tới, chậm rãi biến mất ở trong phòng.

Hết thủy, lại khôi phục bình tĩnh.

Mà ở cách vách nhà ở, từ tiêu ôm chính mình teddy bear nghe Từ Vi giảng ngữ trước chuyện xưa.

Đột nhiên, hắn cả người run lên hai hạ, nhắm mắt lại.

“Mệt nhọc sao?” Từ Vi thấp giọng hỏi.

“Từ Tiêu” mở mắt ra, đối nàng lộ ra một cái tươi cười tới.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 82

Thành phố A vùng ngoại thành bên kia là một tảng lớn nhà xưởng, cũng là rất nhiều ngoại lai làm công người đóng quân mà, rỗng rảnh hỗn tạp. Nơi này giá nhà so với trung tâm thành phố tiện nghi rất nhiều, đương nhiên, tương đối mà nói, môi trường ở trọ cũng sẽ không quá hảo, rất nhiều phòng ốc đều là đơn độc xây cất lên, nhìn qua thập phần đơn sơ, bên trong khả năng liền cái toilet đều không có, nhưng là thẳng ở tiện nghi, là này đó ngoại lai làm công người hàng đầu chỉ tuyển.

Tưởng Tưởng hai huynh đệ cẩn thận thuê một cái mang toilet, một tháng tiền thuê năm trăm khối, hai người cũng có thể gánh vác đến khởi. Chính là đã nhiều ngày, Tưởng Tưởng tổng cảm thấy luôn ở trong WC nghe thấy cái gì thanh âm.

“Ca a, người hai ngày này có hay không nghe thấy trong WC truyền đến cái gì thanh âm a, khẩu khẩu khẩu, như là có người ở gõ tường giống nhau.....” Một giấc ngủ lên, Tưởng Tưởng ngồi ở trên giường hỏi hắc ca.

Tối hôm qua hắc lại nghe thấy kia động tĩnh, khẩu khẩu khẩu thanh âm, làm cho hắc cả đêm thượng cũng chưa như thế nào ngủ ngon.

Hắc ca khom lưng xuyên giày, nghe vậy bĩu môi, nói: “Người sợ là nằm mơ, ta như thế nào gì thanh âm cũng chưa nghe thấy..... Nói không chừng là cách vách kia hai vợ chồng nháo ra tới động tĩnh.”

Hắn ca trên mặt lộ ra ái muội tươi cười tối, này một vòng nhà ở, lâm dựa gần, vách tường lại mỏng, cách vách hơi chút có động tĩnh gì, đều có thể nghe được rõ ràng.

Tường Tường gãi gãi đầu, lẩm bẩm nói: “Phải không? Chính là ta nghe thanh âm giống như là có người ở gõ cửa giống nhau.....”

Tối rồi buổi tối, Tường Tường ngủ đến mơ mơ màng màng thời điểm, lại một lần nghe thấy được cái kia thanh âm.

“Khấu khấu khấu.....”

Hắn từ trong lúc ngủ mơ bừng tỉnh lại đây, sờ đến gối đầu phía dưới di động móc ra tới nhìn thoáng qua, nửa đêm ba giờ.

“Kia hai vợ chồng như thế nào nháo như vậy vẫn?” Hắn lẩm bẩm, lật qua thân tính toán tiếp tục ngủ, chính là thanh âm kia vẫn luôn không đình, hắn đóng trong chốc lát đôi mắt, lại là càng ngày càng thanh tỉnh.

Thanh âm này nhưng không giống như là lộng kia việc sự vọng lại, giống như là có người ở gõ cửa giống nhau.

Tường Tường ngủ không được, hắn từ trên giường bò dậy —— hắn nhưng thật ra muốn nhìn, rốt cuộc là người nào tại đây đại buổi tối không ngủ được, giả thần giả quỷ.

Thanh âm là từ toilet truyền đến, càng tới gần toilet, thanh âm càng rõ ràng.

Tường Tường duỗi tay một phen kéo ra toilet môn, hẹp hòi trong không gian, sở hữu đều là rãnh mạch, trên đỉnh đầu sắc điệu thiên hoàng ánh đèn xuy xuy xuy phát ra hai tiếng tiếng vang, như là ngay sau đó liền phải dập tắt.

“..... Không ai a?” Tường Tường lăm bẫm, mở ra cửa sổ ra bên ngoài biên nhìn nhìn, chính là bên ngoài im ắng, người nào đều không có.

“Khẩu khẩu khẩu!”

Tường tường thân thể đột nhiên cứng đờ, hăn cứng đờ xoay đầu đi, trên mặt mồ hôi lạnh bá một chút liền ra tới, như lâm đại địch nhìn toilet kia bức tường.

“Khẩu khẩu khẩu.....”

Vách tường truyền đến rất rõ ràng thanh âm, giống như là có người ở tường, vươn tay tới gõ vách tường.

Tường Tường lao ra toilet, duỗi tay đem nhà mình đại ca đẩy tỉnh, đại buổi tối, mồ hôi lạnh sũng nước hăn toàn thân, hăn hô: “Ca, ca! Mau tỉnh lại, mau tỉnh lại!”

Hăn ca mơ mơ màng màng mở mắt ra, mơ hồ không rõ hỏi: “Làm sao vậy, đại buổi tối sảo cái gì sảo a?”

Tường tường nói: “WC, trong WC có cái gì.”

Hăn ca bị hăn đánh thức, sau đó bị hăn ngạnh sinh sinh kéo dài tới toilet đi, hăn chỉ vào kia bức tường nói: “Người nghe, bên trong có phải hay không có cái gì thanh âm?”

Hăn ca chớp chớp mắt, dựng lỗ tai nghe xong một chút.

“Khẩu khẩu khẩu.....”

Hăn ca: “.....”

“Năm cái tào, này thứ gì?”

Tường tường trong lòng run sợ hỏi: “Ta vừa mới nhìn bên ngoài không ai, thanh âm này như là từ bên trong truyền đến, này tường bên trong, có thứ gì a?”

Hắn ca cân nhắc một chút, nói: “Đại khái là cái gì sâu đi..... Như vậy đi, chúng ta đem này tường mở ra nhìn một cái.”

Hai người nói làm liền làm, đại buổi tối cầm công cụ liền đem toilet kia bức tường cấp mở ra. Này nhà ở vốn dĩ chính là cầm gạch đỏ xây, bên ngoài hồ tiếp nước bùn, lại phẫn thượng một lần bạch, nhìn qua đảo cũng là ngăn nắp thể diện.

Hai huynh đệ hoa nửa giờ liền đem này tường cấp hủy đi, một khối gạch cũng chưa vỡ vụn, bức này một lát còn có thể lại xây trở về.

“Này vách tường, còn rất hậu a.....” Hắn ca cảm thán nói.

Rút ra một khối gạch tới, Tường tường đột nhiên di một tiếng, nói: “Nơi này biên như thế nào là thành thực a, như thế nào tất cả đều là xi măng a.....”

Hai người đem gạch khối toàn bộ lấy xuống dưới, gạch tường bên trong là càng cứng rắn một bức tường, như là hướng hai đổ gạch tường gian rót vào xi măng, hiện giờ đã hoàn toàn động lại lên.

Tường Tường ánh mắt lại là dừng ở một chỗ ngưng ngưng, hắn thân thể cứng đờ, chỉ vào một chỗ hỏi hắn ca ca: “Ca, này..... Này giống không phải như là người xương cốt a.....”

Hắn ca cúi đầu nhìn lại, phát hiện ở kia xi măng thiên bên trên địa phương lộ ra một chút màu trắng tới, nhìn kỹ đi, kia thể nhưng có điểm như là một con biến thành bạch cốt tay, ngón tay từ xi măng bên trong vươn tới, kia tư thế, giống như là một người giơ tay ở gõ cửa giống nhau.

Hai huynh đệ nhìn nhau, đều có thể nhìn ra đối phương đáy mắt kinh sợ, rồi sau đó không hẹn mà cùng hét lên một tiếng, phía sau tiếp trước chạy ra khỏi gia môn.

Hơn phân nửa đêm, cảnh sát cục người liền chạy tới vùng ngoại thành nơi này, xe cảnh sát đặc có tiếng còi đem còn đang trong giấc mộng người bình tĩnh, cảnh sát đem cảnh giới tuyến kéo lên, tới rồi buổi sáng, vây xem người vây quanh ở cảnh giới tuyến bên ngoài, ồn ào nhốn nháo, giống cái chợ bán thức ăn giống nhau.

Tưởng gia hai huynh đệ ngồi xổm trên mặt đất, gà con mổ thóc dường như đánh buồn ngủ.

Toilet kia bức tường hoàn toàn bị mở ra, lộ ra bên trong đồ vật. Kia mặt tường dùng gạch đỏ xây, trung gian lưu ra một cái không vị tới, bên trong rót đầy xi măng, hiện giờ đã sớm đã hoàn toàn đọng lại đi lên, mà ở kia xi măng bên trong, lại khám một người, dùng giấy dầu bọc, cảnh sát nhóm hoa một phen công phu mới có thể đem kia cụ thi cốt cấp hoàn chỉnh lấy ra.

“..... Chết thời gian hẳn là có chút tuổi tác, ít nhất mười năm hướng lên trên đi, người đều thành bạch cốt. Ở đây người đến người đi, lưu động tính rất mạnh, lâu lắm, cái gì dấu vết cũng chưa, nào biết đâu rằng là cái nào người giết.”

Mạnh Tân hút điếu thuốc, hỏi: “Nguyên nhân chết là cái gì?”

“Bước đầu giám định, là hít thở không thông mà chết. Người này ngay từ đầu hẳn là tồn tại, bị người mê choáng cất vào giấy dầu, sau đó khám tới rồi tường, lại bị người hướng trong rót vào lưu động xi măng..... Chờ mê được được hiệu quả, người bị hại hẳn là tỉnh lại, ngay từ đầu hẳn là còn giãy giụa một chút, người xem nòng trước khi chết động tác, hẳn là ở gõ

tường..... Chỉ là sau lại, theo thời gian chuyển dời, này tường xi măng chậm rãi đọng lại lên, cũng đem nòng một đạo ngưỡng ở bên trong.”

Mạnh Tân đem yên vút trên mặt đất, dùng chân vê tắt, có chút phát sầu, nói: “Trước xác định người chết thân phận đi..... Sách, đều mười mấy năm, người đều thành một phen xương cốt, này tường điều tra rõ thân phận, này lượng công việc có thể to lắm.”

Căn nhà này ít nhất tồn tại bốn mươi năm hướng lên trên, nhất khó chính là, muốn tìm kiếm hung thủ, kia không thể nghi ngờ là biển rộng tìm kim, giống loại địa phương này, dân cư lưu động tính tường, một năm không biết tới tới lui lui bao nhiêu người, ai biết ở mười mấy năm trước, thậm chí là càng lâu phía trước, ở nơi này biên người là ai?

“Báo nguy người nói như thế nào? Hai người bọn họ đại buổi tối như thế nào sẽ nghĩ hủy đi tường?” Đội trưởng hỏi.

Mạnh Tân cười khỗ, nói: “Cái kia Tường Tường nói, là buổi tối ngủ thời điểm luôn nghe thấy toilet truyền đến khẩu khẩu thanh âm, giống như là có người ở gõ tường giống nhau..... Sau đó hẳn phát hiện, thanh âm này là từ tường bên trong truyền đến, bọn họ hai huynh đệ liền đem này tường cấp hủy đi.”

Đội trưởng: “.....”

Hắn không biết nên nói cái gì, cuối cùng chỉ có thể nói: “Này hai huynh đệ, lá gan là thật sự đại a.” Đại buổi tối nghe thấy tường có thanh âm, thế nhưng còn dám hủy đi tường, cũng không sợ bên trong chui ra cái thứ gì tới.

Nói, hẳn nhìn thoáng qua Mạnh Tân dưới lòng bàn chân đồ vật, nói: “Người này cấu chủng loại ta thật ra chưa thấy quá, nghe cảnh khuyến huấn luyện doanh bên kia người ta nói, này cấu không thể so những cái đó tàng

ngao kém a..... Ngô, bên kia có một con tàng ngao mẫu khuyến, nếu không □□ một chút? Xúc tiến ghen ưu hoá a.”

Nghe vậy, Mạnh Tân: “..... Không được, không được.”

*

Việt Khê bọn họ vốn dĩ tính toán hôm nay đến vùng ngoại thành bên này một chuyến, lại đây thời điểm mới phát hiện bên này thế nhưng đã xảy ra án mạng, này phụ cận người đều là nghị luận sôi nổi, việc này liên phát sinh ở bọn họ phụ cận, đại gia nhìn không được cảm thấy trong lòng có điểm mao mao.

“Nghe nói là đem người cấp xây tường, này đến bao lớn thù a.”

“Thật đáng sợ, ta xem nâng ra tới thời điểm, đều là xương cốt..... Cũng không biết đã chết đã bao lâu.”

Dọc theo đường đi, nơi nơi đều ở thảo luận chuyện này, Việt Khê bọn họ nghe xong một lỗ tai, nhưng thật ra đem sự tình nghe được không sai biệt lắm.

Hàn Húc nhìn bốn phía hỗn độn hoàn cảnh liếc mắt một cái, hỏi: “Người đại gia gia như thế nào sẽ đột nhiên chạy đến nơi đây tới?”

Từ Vi cũng tỏ vẻ thực không hiểu, nói: “Hắn là chính mình một người lại đây, chúng ta biết đến thời điểm, là nhận được bệnh viện đánh tới điện thoại, nói hắn té xỉu, chúng ta thế mới biết hắn tới rồi cái này địa phương tới.”

Việt Khê bọn họ ở chung quanh đi dạo một vòng, nhưng thật ra đi tới án kiện phát sinh địa phương, nhà ở bên ngoài kéo cảnh giới tuyến, Mạnh Tân cùng mặt khác cảnh sát nhân viên đứng ở một khối, dưới lòng bàn chân còn nhiều một con màu lông đỏ đậm sinh vật.

Niên thú là trước tiên phát hiện bọn họ, nâng lên đầu hướng bọn họ cái này phương hướng nhìn qua, Mạnh Tân theo nó ánh mắt xem qua đi, nhưng thật ra vừa lúc thấy Việt Khê bọn họ.

“Các người như thế nào sẽ tại đây?” Từ cảnh giới tuyến bên trong ra tới, hẩn hỏi, bất quá thực mau mà nghĩ tới lần này án tử, Mạnh Tân nhượng mảy, hiểu rõ nói: “Các người là vì lần này án tử tới? Có phải hay không người bị hại quý hồn ở quấy phá a?”

Việt Khê trong mắt hiện lên một tia mờ mịt, nàng nói: “Chúng ta tới thời điểm đích xác nghe được có người nói nơi này đã xảy ra một kiện án mạng, bất quá thực đáng tiếc, chúng ta không phải vì việc này tới.”

Mạnh Tân gật đầu, trong lòng nhưng thật ra nhẹ nhàng thở ra, nói: “Nhìn đến các người ta thật là có điểm khẩn trương.....” Đây quả thực chính là đang nói, lần này án tử lại đề cập quý quái gì đó.

“Lần này án tử là chuyện như thế nào?” Hàn Húc hỏi, bất quá thực mau hẩn cười một chút, nói: “Nếu khó mà nói cũng không quan hệ, chúng ta biết đến, loại này án tử, là đến bảo mật.”

Mạnh Tân ngô một tiếng, nói: “Cũng không có gì khó mà nói.....”

Hẩn ngần gọn đem sự tình trải qua cấp nói, cuối cùng nói: “Ta nói cho các người, cũng là muốn hỏi một chút Việt Khê, này người bị hại quý hồn có phải hay không còn ở? Kia Tường gia hai huynh đệ nửa đêm thời điểm nghe được tường truyền đến động tĩnh, nói cách khác, thi thể này, không biết khi nào mới có thể lại thấy ánh mặt trời.”

Việt Khê giương mắt nhìn lại, nói: “Ta có thể vào xem sao?”

Mạnh Tân gật đầu, mang theo Việt Khê cùng Hàn Húc hướng trong đi, Triệu Lộ bọn họ liền lưu tại tại chỗ.

“Người này đều đã chết mười mấy năm, cái gì án kiện hiện trường đều không tồn tại, này án tử là thật sự khó giải quyết a.....”

Trong phòng kia gian toilet cực kỳ hẹp hòi, mười mấy năm qua, này nhà ở cũng không phải không trang hoàng quá, chỉ là đều là ở vốn có cơ sở thượng xoát xoát lại xoát xoát, nhiều năm như vậy tới, cũng không có người hủy đi quá này mặt tường.

Này mặt tường hiện tại đã hoàn toàn bị mở ra, bên trong hỗn độn một mảnh, gạch xi măng phần gì đó rải đầy đất, liếc mắt một cái là có thể đem hết thảy nện vào đáy mắt.

Này toilet cực kỳ mát mẻ, nói đúng ra hẳn là âm lãnh, Việt Khê duỗi tay sờ sờ tường, thuộc hạ một mảnh lạnh băng, kia cổ lạnh lẽo còn hướng da thịt toàn, âm lãnh cực kỳ, thực rõ ràng không bình thường.

“Người bị hại vậy ở này tường bên trong nhiều năm, xem ra quỷ hồn vẫn luôn bị nhốt ở chỗ này, cho nên âm khí đều xông vào này mặt vách tường. Chỉ là, tuy rằng âm khí thực trọng, nhưng là này chỉ quỷ xem ra cũng không có lưu lại nơi này, hẳn là rời đi. Có thể là thi thể rốt cuộc lại thấy ánh mặt trời, hiểu rõ tâm nguyện, liền đi đầu thai chuyển thế? Nếu là như thế này, vậy thật tốt quá.”

Mạnh Tân gật đầu, biết này án tử không có gì không thể hiểu được đồ vật quấy phá, hẳn cứ yên tâm nhiều.

Mà Việt Khê bọn họ ở phụ cận hỏi thăm một chút, mới biết được Từ đại gia lúc trước thật là đã tới cái này địa phương, bởi vì ngày đó hẳn đột nhiên té xỉu, cho nên đại gia đối hẳn còn có điểm ấn tượng.

“Hẳn là ở nơi nào té xỉu a?” Việt Khê hỏi.

Bị hỏi chuyện người đem nàng cấp tiền nhét vào trong túi, thập phần nhiệt tình mang theo bọn họ qua đi, nói: “Liền bên này, ai, kia đại thái

dương, kia lão nhân gia lớn như vậy tuổi tác đứng ở bên kia, nhưng không được bị phơi vụng sao”

Việt Khê bọn họ đi vào Từ đại gia lúc trước té xỉu địa phương, này chỉ là cái thực bình thường giao lộ, bên đường có một cây không biết là gì đó đại thụ, tán cây lơ lửng, ngay cả lá cây cũng là lác đác lưa thưa, miễn cưỡng trên mặt đất rơi xuống một chút có thể che nắng bóng ma.

“Nơi này không có gì đặc so a.....” Hà Kiến Nhất đuổi ra tay lưu loát bò tới rồi trên cây, nơi này xem như ở vào cao điểm, nhưng thật ra có thể nhìn đến không xa địa phương đi.

Hàn Húc đột nhiên kéo một chút Việt Khê tay, chỉ một phương hướng làm nàng xem, cười nói: “Người xem, này thật đúng là xảo, từ nơi này, vừa vặn có thể thấy cái kia đã xảy ra án mạng cho thuê phòng.....”

Việt Khê cùng hắn nhìn nhau, trong mắt hiện lên một tia hiểu rõ.

“Ta tưởng, ta hẳn là biết quán lấy Từ đại gia chính là cái gì.....”

Chỉ là, Từ đại gia lớn như vậy tuổi tác, hẳn vì cái gì sẽ công Từ gia những người khác, một mình một người đến nơi đây tới? Mà hẳn, đứng ở chỗ này xem chính là nơi nào, hẳn nhìn đến lại là thứ gì, có thể trực tiếp đem hắn dọa hôn mê bất tỉnh?

*

Buổi tối Từ Vi về đến nhà, Từ mẫu hỏi: “Thế nào, các người hôm nay đi vùng ngoại thành bên kia, có hay không phát hiện cái gì? Có biết hay không, rốt cuộc là thứ gì quán lấy người đại gia a.”

Từ Vi lắc đầu nói: “Không biết a..... Đúng rồi, chúng ta chiều nay quá khứ thời điểm, phát hiện bên kia ra một kiện án mạng.”

“Đát!”

Ly nước rơi trên mặt đất quăng ngã toái thanh âm, Từ gia mẹ con hai người ngẩng đầu, liền thấy Từ đại gia đứng ở cửa, sắc mặt âm u, hoàn toàn mất đi ánh sáng cùng no đủ độ da thịt nhìn qua giống như là nhẵn dums đó làm vỏ cây. Mà ở hần dưới lòng bàn chân, còn lại là quăng ngã nát pha lê cái ly.

“Đại bá..... Ngài là tướng uống nước a, ngài kêu ta một tiếng là đến nơi a, ta cho người đưa đi.” Từ mẫu lập tức nói.

Từ đại gia ánh mắt nặng nề, một câu cũng chưa nói, buồn đầu liền hướng chính mình trong phòng đi.

Từ mẫu thở dài, cảm thấy này Từ đại gia cảm xúc là càng ngày càng nắm lấy không chừng, âm tình khó phân biệt.

“Di, đây là thứ gì..... Xi măng?” Đi thu thập trên mặt đất một mảnh hỗn độn, Từ mẫu nhặt lên một cái đồ vật, đột nhiên di một tiếng, nàng cảm thấy có chút kỳ quái: “Trong phòng như thế nào sẽ có xi măng căn bã a?”

Nghe vậy, một bên Từ Vi không biết nghĩ tới cái gì, biểu tình đổi đổi.

“Mẹ, đại gia gia trước kia đã tới thành phố A sao?” Từ Vi đột nhiên hỏi.

“Người như thế nào đột nhiên hỏi cái này.....” Từ mẫu thu thập đồ vật ngã vào thùng rác, một bên trả lời nàng vấn đề, nói: “Bốn mươi năm trước là đã tới nơi này đi, ai, người đại gia gia hần cũng đáng thương, tuổi trẻ thời điểm tức phụ hài tử đều đã chết, chính mình một người đến thành phố A tới dốc sức làm, nói đến cũng ở thành phố A ngây người không ít thời gian a.”

Từ Vi biểu tình có chút khó coi, nàng nhìn về phía Từ đại gia nhà ở bên kia, nhin không được căn căn môi.

*

Từ đại gia kéo thân mình trở lại chính mình phòng ngủ, hắn đã tám mươi hơn tuổi, lão đến chỉ còn một phen xương cốt, trên mặt da đốm mỗi chương hiển năm tháng dấu vết, hơn nữa hắn âm u biểu tình, cả người thoát nhìn xấu xí mà đáng sợ.

Ngồi ở trên giường, hắn trong tay nắm kia trương hoàng phù, trong mắt hiện lên một tia sợ hãi tới.

Hắn nghĩ đến ngày đó ở trong đám người thấy kia trương quen thuộc mà xa lạ mặt, quen thuộc mà xa lạ, hắn nguyên bản cho rằng chính mình đã toàn bộ quên mất, chính là chờ nhìn đến gương mặt kia thời điểm, hắn mới phát hiện, chính mình ấn tượng thể nhưng rất khắc sâu, hoàn toàn liền không quên quá, hắn hiện tại nhắm mắt lại đều có thể nghĩ đến đối phương bộ dáng.

Kia một khắc, hắn sợ hãi, sợ hãi!

Chờ trở về không bao lâu, hắn liền nhin không được hướng vùng ngoại thành bên kia đi rồi một chuyến, đứng ở kia khóa quen thuộc dưới gốc cây, hắn thấy một trương quen thuộc mặt, đối phương đứng ở cửa sổ nơi đó, liệt miệng đối hắn lộ ra một cái tràn ngập ác ý tươi cười. Mà Từ đại gia, ở khi đó, nhin không được hôn mê bất tỉnh. Chờ hắn lại lần nữa tỉnh lại, hắn liền biết, nữ nhân kia, vẫn luôn đi theo hắn, nàng vẫn luôn đi theo hắn bên người.

Loát khai tay áo, ở hắn khô gầy cánh tay thượng, kia bên trên thành linh trường một cái nùng sang, mà nùng sang bộ dáng cực kỳ đáng sợ, nhìn qua thể nhưng là một khuôn mặt, gương mặt này thượng đôi mắt cái mũi đều có, một đôi mắt là nhắm.

Từ đại gia trong cổ họng phát ra hô hô hô thanh âm tới, cánh tay thượng kia trương người mặt đột nhiên mở mắt, thậm chí đối với hắc lộ ra một cái quý dị tươi cười.

Bay nhanh đem tay áo buông, Từ đại gia cầm di động, run run ngón tay tìm tòi một chút Từ Vi trong miệng theo như lời cái kia tin tức.

*

“Người làm ta tra một chút Từ Trường Hữu người này? Hắc là người nào?” Mạnh Tân hỏi.

Việt Khê gật đầu, nghĩ nghĩ nàng nói: “Hắc là ta một cái bằng hữu đường gia gia, gần nhất ta bằng hữu cùng ta nói, phát hiện nàng đường gia gia khả năng bị cái gì không sạch sẽ đồ vật quẩn lên, ngày hôm qua chúng ta đi vùng ngoại thành bên kia cũng là vì chuyện này. Bởi vì hắc chính là ở nơi đó té xỉu lúc sau, trở về liền phát hiện có chút không đúng rồi, khả năng chính là ở nơi đó bị quẩn lên. “

Nghe vậy, Mạnh Tân biểu tình lập tức liền nghiêm túc lên, hắc nhíu mày nói: “Người là hoài nghi hắc cùng cái này án tử có quan hệ?”

Việt Khê nhàn nhạt nói: “Ta chịu ta bằng hữu ủy thác, hy vọng có thể trừ bỏ quẩn lấy hắc cái kia đồ vật, chính là lão tiên sinh cũng không hợp tác, mỗi lần đi liền đối chúng ta lại mắng lại tạp, tựa hồ đối quý thần nói đến thập phần chán ghét, ta chỉ có thể ngấm lại mặt khác biện pháp..... Quẩn lấy hắc cái kia đồ vật, rất có khả năng chính là các người lần này án tử người bị hại, có lẽ hắc cùng án này có quan hệ, có lẽ không quan hệ, ta cũng không biết.”

Mạnh Tân bất đắc dĩ, bất quá tốt xấu này cũng coi như là điều manh mối, tổng so không có hảo, cho nên hắc thực mau liền đi xuống tra xét tra Từ đại gia.

Phải biết rằng đến bây giờ, đối với án này, cảnh sát cục đều còn có điểm bó tay không biện pháp, chính yếu chính là thời gian lâu lắm, lại là ở lưu động tính như vậy đại địa phương, chỗ đó liên thuê nhà hợp đồng đều không có, hỏi chủ nhà, chủ nhà như thế nào nhớ rõ ràng lâu như vậy sự tình.

Cho nên a, có như vậy một chút manh mối, bọn họ cảnh sát cục đều không thể buông tha.

Từ đại gia tên đầy đủ từ trường hữu, đây là Từ Vi nói cho Việt Khê, hẳn ở bốn mươi năm trước đã tới thành phố A, còn ở nơi này ngây người không ít thời gian, thẳng đến mười bảy năm trước, mới từ thành phố A rời đi.

Theo Từ Trường Hữu này manh mối, Mạnh Tân bọn họ tiếp tục tra đi xuống, đặc biệt là ở Từ Trường Hữu rời đi thành phố A kia đoạn thời gian cảnh sát cục nhận được có quan hệ với mất tích báo án. Ở mười bảy năm trước, công an hệ thống còn không có như vậy hoàn thiện, sở hữu tư liệu có còn có chút hứa để sót, nếu muốn ở này đó phức tạp tư liệu bên trong sàng chọn ra tới phù hợp điều kiện, tốn thời gian lại cố sức.

“Ở Từ Trường Hữu rời đi thành phố A trước hơn một tháng thời gian, toàn bộ thành phố A phát sinh mất tích án tổng cộng có 48 khởi, cuối cùng phù hợp điều kiện chỉ có mười bảy người.....”

Trải qua tuổi, thời gian, địa điểm từ từ điều kiện sàng chọn, cảnh sát nhóm cuối cùng tỏa định một cái kêu Kỳ Hồng mục tiêu.

Kỳ Hồng mất tích thời điểm tuổi hai mươi lăm tuổi, cũng là nơi khác tới thành phố A làm công cô nương, lớn lên tuổi trẻ mạo mĩ. Ở mười bảy năm trước, Từ Trường Hữu rời đi thành phố A trước một tuần mất tích, ngay lúc đó báo nguy người là nàng bạn cùng phòng, cùng nàng một cái

trong thôn ra tới. Khi đó cảnh sát nhóm tìm thật lâu cũng không tìm được nàng, án này đến bây giờ đều còn không có giải quyết.

“Kỳ Hồng..... Còn dễ làm khi lưu đến có ảnh chụp, trước làm người đối thi thể làm một cái dung mạo phục hồi như cũ, lại đối lập một chút ảnh chụp!”

Mà phục hồi như cũ ra tới ảnh chụp thực mau liền ra tới, đương nhiên, phục hồi như cũ bộ dáng tự nhiên cùng sinh thời có điều khác biệt, nhưng là cũng đã cũng đủ làm người phân biệt ra người kia là ai, đích xác chính là mười bảy năm trước mất tích Kỳ Hồng.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 83

Mười bảy năm trước, khi đó hai mươi lăm tuổi Kỳ Hồng là cái thập phần xinh đẹp cô nương, cho dù là bình thường xướng phục mặc ở trên người nàng đều có một loại làm người không rời được mắt quang mang, đáng tiếc như vậy hảo cô nương, ở mười bảy năm trước đã bị người cấp giết chết, vẫn là lấy như vậy tàn nhẫn phương thức.

Khi đó thiên còn nhiệt, nàng tắm rồi thay đổi một kiện màu đỏ váy dài, nàng vốn là lớn lên xinh đẹp, ăn mặc váy dài nàng càng là làm người không rời được mắt liền, này phụ cận không biết có bao nhiêu nam hài tử thích nàng. Ngày ấy cùng thường lui tới giống nhau, nàng dẫn theo quần áo đi bờ sông tẩy, đi ngang qua Từ Trường Hữu gia thời điểm, đối phương cắt dưa hấu thỉnh nàng ăn.

Này phụ cận người đại gia ở chung lâu rồi đều là nhận thức, Kỳ Hồng đối Từ Trường Hữu căn bản không có bất luận cái gì phòng bị trong lòng, nàng hoàn toàn không nghĩ tới, đó là này khối dưa hấu, muốn nàng mệnh.

Từ hôn mê bên trong tỉnh lại, nàng liền phát hiện chính mình thân ở ở một mảnh trong bóng tối, nàng duỗi tay, lại cảm giác chính mình giống như thân ở ở trong nước giống nhau, chính là này “Thủy” lại muốn càng thêm sền sệt một ít. Tay nàng chỉ đụng phải vách tường, chính là trúng mê dược thân thể căn bản không có gì sức lực, hơn nữa cảm giác hít thở không thông không ngừng hướng tới nàng dừng lại đây, phổi bộ bởi vì khuyết thiếu dưỡng khí mà sinh ra một loại bị đè nén bỏng cháy cảm giác.

Nàng cảm thấy sợ hãi, cảm thấy sợ hãi, nàng duỗi tay một chút một chút gõ tường, thập phần nỗ lực vươn tay đi gõ, hy vọng có người phát hiện nàng, cứu cứu nàng.

Nàng nghe thấy được bên ngoài có người nói chuyện thanh, là chính mình đồng hương tới hỏi, hỏi Từ Trường Hữu có hay không thấy nàng, Từ Trường Hữu tự nhiên là trả lời không có.

Theo thời gian chuyển dời, bốn phía “Thủy” thế nhưng động lại lên, nàng hoàn toàn không nghĩ tới, là có người đem nàng khảm ở vách tường, còn phát rõ hướng trong biên rót vào xi măng.

Vách tường thanh âm càng ngày càng nhẹ, thẳng đến có một ngày, bên trong thanh âm hoàn toàn nghe không được.

Xi măng động lại lên, nàng hoàn toàn không thể nhúc nhích, nàng liền vẫn duy trì như vậy sợ hãi tâm tình chết đi. Đại khái là bởi vì trong lòng quá mức sợ hãi, cho dù chết, linh hồn của nàng cũng ở vào một loại thập phần dần dần trạng thái, vẫn luôn bị nhốt ở cái này toilet vách tường tới.

Sau lại, cái này cho thuê trong phòng tới tới lui lui thật nhiều người, chỉ có nàng vẫn luôn đều ở chỗ này, sau đó chính là mười bảy năm qua đi. Có một ngày, nàng xuyên thấu qua cửa sổ thấy được một người, đó là một cái lão nhân, tuy rằng già rồi, lại làm nàng cảm thấy thập phần quen thuộc.

Kia trong nháy mắt, nàng liền từ dần dần trung tình táo lại, nàng mới nhớ tới, chính mình đã chết, đã chết rất nhiều năm. Mà lão nhân kia, chính là giết chết nàng hung thủ, Từ Trường Hữu.

Phục hồi tinh thần lại, Kỳ Hồng phần nộ nhìn trước mắt lão nhân, hận không thể sinh đấm này thối, sống sờ sờ cắn chết hẳn. Chính là nàng sẽ không, nàng muốn chậm rãi tra tấn hẳn, làm hẳn ở sợ hãi trung giây giụa chết đi.

“Tiêu Tiêu, người ở đại gia gia trong phòng làm cái gì?” Từ Vi từ bên ngoài đi vào tới, mở miệng hỏi.

“Từ Tiêu” xoay người lại, nàng đối Từ Vi cười một chút, tươi cười nhìn qua cứng đờ, không tránh được lộ ra vài phần quái dị, nói: “Ta cấp đại gia gia đưa quả táo, ba ba mới vừa mua quả táo.”

Từ Vi trong lòng có chút kinh ngạc, trong nhà biên liên Từ Tiêu nhất không thích Từ đại gia, bởi vì Từ đại gia đối hắc vẫn luôn không có gì sắc mặt tốt, hơn nữa lại hung, cho nên luôn luôn hắc đối Từ đại gia đều là tránh được nên tránh.

“Đại gia gia, ăn quả táo!” Nàng đi đến ngồi ở ghế trên Từ đại gia bên người, động tác có chút cứng đờ, giống như là một cái chịu người khổng chế rồi gỗ giống nhau.

Từ Vi đứng ở phía sau, có chút kinh ngạc nhìn Từ Tiêu không lưu sượng động tác, không biết nghĩ tới cái gì, nàng biểu tình bá một chút liên thay đổi, ánh mắt kinh nghi bất định nhìn Từ Tiêu bóng dáng.

Từ đại gia không kiên nhẫn nhìn “Từ Tiêu” giống nhau, nói: “Ta không muốn ăn, lấy về đi.”

“Khó mà làm được nga, ta cấp quả táo, đại gia gia người nhất định phải ăn.....” “Từ Tiêu” nhếch môi đối hắc mỉm cười, miệng liệt khai độ cung rất lớn, cơ hồ muốn liệt tới rồi bên tai bên kia, lộ ra hồng hồng miệng.

Từ đại gia trừng lớn đôi mắt xem nàng, hoảng sợ nói: “Người không phải Từ Tiêu!”

“Từ Tiêu” đã duỗi tay bắt lấy hắc, nàng một đôi tay rất nhỏ, chính là sức lực lại rất lớn, 1 Từ đại gia giãy giụa một chút, thủ đoạn đều thanh, chính là lại là chút nào tránh thoát không mở ra.

“Người cho rằng cầm thứ này ta liền không có biện pháp giết chết người sao?” “Từ Tiêu” duỗi tay đem hắc trong tay niết đến nhãn dùm đó hoàng phù đem ra, lòng bàn tay lập tức truyền ra tới như là bị bỏng cháy xuy xuy thanh âm, đồng thời một cỗ mùi hôi thối cũng phiêu ra tới, giống như là hư thối thịt hương vị.

Trở nên đen nhánh hoàng phù bị ném xuống đất, “Từ Tiêu” duỗi tay đem Từ đại gia từ ghế trên xả xuống dưới, cầm trong tay quả táo liền hưởng hắc nhất bên trong tắc.

“Quả táo, đây chính là ta lấy tới quả táo, đại gia gia, người nhường cho ta ăn xong!” Nàng dùng sức hưởng hắc nhất bên trong tắc, nghẹn đến mức Từ đại gia hai mắt trừng lớn, cơ hồ không thở nổi.

Nhìn thấy một màn này, Từ Vi rốt cuộc xác minh trong lòng ý tưởng, nàng nhịn không được sau này lui một bước, trong lòng thập phần sợ hãi, nhưng là nhớ tới chính mình đệ đệ tới, nàng run run thanh âm nói: “Người..... Người là ai, người mau rời đi ta đệ đệ thân thể, người mau cắt khai!”

“Từ Tiêu” quay đầu nhìn nàng một cái, bình thường hồng nhuận sắc mặt đã sớm trở nên trắng bệch thanh hắc, ánh mắt càng là lạnh băng âm trầm, kia tuyệt đối không phải một cái bình thường hài tử nên có bộ dáng.

Từ Vi lập tức bị hoảng sợ, nàng vốn dĩ liền nhát gan, hiện tại thấy một màn này càng là sợ tới mức nước mắt lưng tròng, chỉ là nghĩ đến chính mình đệ đệ, nàng cắn chặt răng, bay thẳng đến nữ quỷ vọt qua đi, trong tay gắt gao túm Việt Khê cấp kia trương hoàng phù, phác quá khứ thời điểm đem hoàng phù trực tiếp dán tới rồi từ tiêu trên người.

“Phanh!”

Một đạo thân ảnh màu đỏ bị bắn ra tới, đó là một cái sắc mặt thanh hắc nữ nhân, trên người ăn mặc một cái váy đỏ, lộ ở bên ngoài da thịt dính

một loại như là than chì sắc tro bụi giống nhau đồ vật, theo nàng đi lại, kia bên trên không ngừng có than chì sắc cục đá đi xuống rớt.

Từ Vi biết, kia không phải tro bụi, mà là đọng lại lên xi măng.

Nữ quỷ nhìn nàng một cái, kiêng kị nhìn thoáng qua Từ Tiêu trên người kia trương hoàng phù, lại xoay người sang chỗ khác.

Từ đại gia trong miệng phát ra hô hô hô thanh âm, giống như là phá động túi bị gió thổi động thanh âm, hần phát hiện trước mắt hết thảy đã xảy ra biến hóa, cùng trong mộng giống nhau, trước mắt một mảnh đen nhánh, hần chớp mũi trung nghe thấy được xi măng hương vị.

“Lúc ấy người chính là đối với ta như vậy, ta hảo thống khổ a, ta tưởng người buông tha ta, chính là người không có.....”

Hảo thống khổ a, rõ ràng biết có người ở bên ngoài, chính là lại không ai cứu nàng, nàng dùng sức gõ tường, nhưng là lại không có được đến bất luận cái gì đáp lại, liền tại đây loại phối bộ không khí chậm rãi giảm bớt hít thở không thông cảm trung chết đi.

Kinh phiêu phiêu thanh âm tựa hồ liền ở bên tai vang lên, Từ đại gia trong mắt lộ ra hoảng sợ cảm xúc tới, hần cảm giác được chính mình phối bộ không khí ở giảm bớt, phối bộ ở phòng.

“Phanh!”

Phòng ngủ môn bị người từ bên ngoài đá văng ra, một phen hoàng phù đầy trời sái vũ dường như rải lại đây, nữ quỷ đột nhiên quay đầu, đã bị hoàng phù cấp đánh vừa vặn, khí thế tức khắc liền uể oải xuống dưới, xoay người liền muốn chạy. Chính là quay người lại nàng lại phát hiện này nhà ở bốn cái giác thượng đều bị dán lên phù, trở thành một cái nhà giam, căn bản không đường nhưng đi.

Từ mẫu nhìn nữ quý, nhin không được dùng tay che miệng lại, hít hà một hơi. Tuy nói vẫn luôn đều suy đoán Từ đại gia bên người có phải hay không có cái gì dơ đồ vật quần lầy, chính là lúc này chính mắt nhìn thấy, kia đánh sâu vào tính vẫn là rất lớn.

“Vi vi, Tiêu Tiêu..... Các người không có việc gì đi?” Nhìn đến một bên Từ Vi tỷ đệ hai người, Từ mẫu vội vàng chạy tới xem xét bọn họ tình huống.

Từ Vi lắc đầu, nói: “Không có việc gì, ta không có việc gì, cũng không biết Tiêu Tiêu thế nào?”

Việt Khê đi tới nhìn hạ Từ Tiêu tình huống, trừu một lá bùa dán ở hân trên người, nói: “Không có việc gì, hân bản thân bất tự liền có điểm nhẹ, cho nên thực dễ dàng bị quý loại này âm tà chi vật bám vào người. Chờ hân tỉnh lại, nhiều phơi phơi nắng liền không có việc gì. “

Nghe vậy, Từ Vi cùng Từ mẫu lúc này mới nhẹ nhàng thở ra.

“Người chính là Kỳ Hồng?” Việt Khê ngẩng đầu nhìn về phía nữ quý, hỏi.

Chè đỏ Kỳ Môn ánh mắt cảnh giác nhìn bọn họ, nói: “Người là tới cứu Từ Trường Hữu?”

Việt Khê ngô một tiếng, nói: “Thật cũng không phải, ta là đi theo này đó cảnh sát các đồng chí cùng đi đến.”

Một bên Mạnh Tân lúc này mở miệng nói: “Từ Trường Hữu tiên sinh, chúng ta hoài nghi người cùng mười bảy năm trước một hồi giết người án tử có quan hệ, thỉnh người cùng chúng ta đi một chuyến đi.”

Từ đại gia lúc này vừa vặn từ từ chuyển tỉnh, nghe vậy một hơi thiếu chút nữa không suyễn lại đây, trực tiếp ngất qua đi.

Việt Khê một lá bùa dán ở hăn trên người, ôn tồn nói: “Người đừng vưng a, hiện tại còn không có thượng toà án kết tội, người kiên trì trong chốc lát a, chờ toà án phán quyết xuống dưới, người lại vưng a.”

Từ đại gia: “.....”

Hăn hít một hơi, tuy rằng tưởng vưng, chính là không biết Việt Khê cho hăn dán chính là cái gì phù, hăn tưởng vưng cũng chưa biện pháp, tức giận đến hăn mặt đều ghen đỏ.

Từ Trường Hữu bị cảnh sát nhóm mang về cảnh sát cục, Từ gia người tưởng tượng đến như vậy một cái giết người phạm cùng bọn họ ở chung như vậy trường một đoạn thời gian, đều có một ít sồn tóc gáy.

“Đại bá, hăn thế nhưng giết người.....” Từ phụ là cảm thấy nhất không thể tưởng tượng, khi còn nhỏ Từ đại gia tuy rằng làm người nghiêm túc một ít, nhưng là đối bọn họ này đó tiêu bối đều là thực không tồi.

Từ Vi sớm đã có sở suy đoán, hiện giờ chỉ là chứng minh rồi suy đoán là thật sự, nhưng thật ra có một loại trần ai lạc định an tâm cảm.

“Khó trách đại bá hăn thập phần cự tuyệt Việt Khê, đại khái là sợ Việt Khê phát hiện chuyện này đi.” Từ Vi nói.

Đúng là bởi vì trong lòng chột dạ, cho nên Từ Trường Hữu biết chính mình bị quỷ quần lấy cũng không muốn làm Việt Khê hỗ trợ, bởi vì hăn sợ Việt Khê biết cái gì không nên biết đến sự tình, sợ hãi mười bảy năm trước sự tình lại thấy ánh mặt trời. Chính là, tội ác sớm hay muộn có một ngày là sẽ hiện lên ở mọi người trước mắt, ngày này vẫn là tới.

Cái này án tử từ Từ Trường Hữu nơi này vào tay liền dễ làm, cơ hồ là đã biết kết cục lại đi suy luận quá trình, chỉ là bởi vì thời gian thật sự là lâu lắm, muốn tìm đến chứng cứ thật sự là quá gian nan. Mà Từ Trường Hữu, tựa hồ biết điểm này, cắn chặt nha nói chính mình không có giết người.

“Nếu nói ta giết người, vậy các người liền lấy ra chứng cứ tới a?” Từ Trường Hữu đáp mí mắt, vẫn đục ánh mắt nhìn trước mắt cái bàn.

Cảnh sát nhóm tức giận đến không được, chính là lại lấy hăn không có biện pháp, như vậy một cái lão nhân, đối hăn hơi chút lớn tiếng chút bọn họ đều sợ đem người cấp hủ chết, cho dù có Việt Khê tuyệt đối sẽ không chết bảo đảm, đại gia cũng không dám đánh cuộc.

Thức đêm vài thiên Mạnh Tân lau một phen mặt, nói: “Khẳng định sẽ có cái gì chứng cứ, chúng ta lại tìm xem.”

Đang nói, thắm vấn Từ Trường Hữu cảnh sát xông tới, nói Từ Trường Hữu trên người có chút không đúng.

“Ngô, ở đâu sao như vậy xú.....” Tiến nhà ở, Mạnh Tân bọn họ đã nghe tới rồi một đại cổ mùi hôi thối, giống như là thịt tươi cách lâu rồi hư thối hương vị.

Từ Trường Hữu ngồi ở ghế trên, khí sắc có chút khó coi, xú vị đúng là từ hăn trên người truyền đến.

Loát khai hăn tay áo, mọi người mới phát hiện ở cánh tay hăn thượng cơ hồ mọc đầy mụn sang, khô gầy cánh tay thượng trường một trường người mặt, người trên mặt ngũ quan đều có, chính là thoát nhìn thập phần vụn vụn, toàn bộ tay cơ hồ mỗi cái hoàn chỉnh địa phương, cơ hồ toàn bộ thối rữa, chảy ra tanh tươi mụn dịch tới.

“Ta sát, này sang như thế nào là cá nhân mặt a?” Có người kinh hô.

“Ta nghe nói có loại sang gọi người mặt sang, trường ra tới sang chính là một người mặt, ta khi còn nhỏ trong thôn liền có người trường quá.”

“Người mặt sang? Đó là thứ gì?”

“Nghe nói nếu một người tạo nghiệt quá nhiều, liền sẽ trường thứ này, thẳng đến mọc đầy toàn bộ thân thể.”

“Phi, nói cái gì lung tung rối loạn, y học cho thấy, đây là một loại tên là ký sinh thai chứng bệnh, cái gì tạo nghiệt không tạo nghiệt, mê tín!”

“.....”

Gặp qua nhiều như vậy không thể tưởng tượng sự tình, người cùng ta nói mê tín?

A, nam nhân!

Mạnh Tân còn chuyên môn vì việc này dò hỏi quá Việt Khê, Việt Khê trả lời nói: “Người mặt sang cùng ký sinh thai kỳ thật là hai loại bệnh, đích xác có loại bệnh gọi là ký sinh thai, đó là một loại thực kia thấy bệnh, mà người mặt sang..... Một người nếu giết người quá nhiều, bị quỷ hồn quẩn quanh, trên người liền sẽ trường ra người mặt sang. Kia Từ Trường Hữu trên tay, thật là người mặt sang, lần đầu tiên đi Từ gia ta liền phát hiện, chỉ là từ trường hữu đối này thực kiêng dè, hắc đại khái cũng biết người mặt sang ngọn nguồn.”

Đúng là bởi vì như vậy, hắc mới vẫn luôn là tay áo trường y, chính là sợ đem người mặt sang lộ ra tới, làm người biết hắc giết hơn người, tạo nghiệt. Mà người này mặt sang cuối cùng hội trường mãn hắc toàn bộ thân thể, làm hắc toàn thân thối rữa mà chết.

Mà lúc ấy, nữ quỷ Kỳ Hồng liền tại đây người mặt sang bên trong, cho nên Việt Khê cảm thấy quỷ khí lại không phát hiện nàng bóng dáng, nàng giấu ở người mặt sang bên trong, kia cơ hồ chính là nàng hóa thân. Là nàng cùng Từ Trường Hữu nghiệt.

Từ Trường Hữu tuy rằng đối giết người việc thề thốt phủ nhận, nhưng là cảnh sát nhóm ngao mấy ngày đêm rốt cuộc tìm được rồi chứng cứ, lúc

này mới đem hăn quan nhập đại lao. Ở trong lúc, cảnh sát nhóm hiểu biết đến một việc, đó chính là Từ Trường Hữu thê tử cũng chưa chết, mà là theo nam nhân khác chạy. Hơn nữa, nghe nói hăn thê tử là cái thật xinh đẹp nữ nhân, bộ dạng thượng, thậm chí cùng Kỳ Hồng điểm giống.

Đại gia suy đoán, bởi vì thê tử đi theo mặt khác nam nhân chạy, Từ Trường Hữu trong lòng có chút vận vẹo, chờ thấy cùng thê tử có vài phần tương tự Kỳ Hồng, liền đem tức giận tất cả đều phát ở hăn trên người.

Toà án tuyên bố phán quyết ngày đó, Việt Khê thấy Kỳ Hồng đứng ở toà án bên ngoài. Toà án đại biểu cho công bằng công chính, ở chỗ này tràn ngập lệnh sở hữu quý thần đều sợ hãi hạo nhiên chính khí, quý quái nhóm căn bản không thể đi vào, cho nên Kỳ Hồng chỉ có thể đứng bên ngoài biên.

Việt Khê ngậm một cây băng còn ngời xồm xuống, nói: “Toà án đã phán quyết, Từ Trường Hữu bởi vì giết người bị phán xử ở tù chung thân, cả đời này đều chỉ có thể ở trong ngục giam vượt qua.”

Bên người nữ quý trầm mặc, nàng chớp chớp mắt, nhìn về phía đỉnh đầu không trung, lẩm bẩm nói: “Ta đã lâu không phát hiện quá thế giới này, hảo phần hoa, thật tốt a.....”

Nếu là nàng còn sống, thật là tốt biết bao.

Kim sắc quang điểm hướng tới một phương hướng thối đi, đó là Việt Khê mở ra địa phủ thông đạo, cũng bị xưng là vãng sinh lộ. Có mấy viên kim sắc quang điểm dừng ở Việt Khê trên người, đó là công đức.

“Ta cái gì cũng chưa làm, người cảm tạ ta làm cái gì?”

Nàng lẩm bẩm nói.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 84

Từ Vi đệ đệ từ tiêu bị nữ quý phụ quá thân, này đích xác đối thân thể hắ có điểm ảnh hưởng nhỏ, bởi vì hắ tuổi tác còn nhỏ, Từ gia người cũng không như thế nào yên tâm, cho nên làm Việt Khê nhiều đến xem hắ.

“Không có việc gì, hai ngày này thái dương đủ, phơi mấy ngày thái dương, trong cơ thể âm khí tán đến không sai biệt lắm..... Cái kia nữ quý chỉ là tưởng bám vào người ở hắ trên người lấy đi Từ đại gia trên người hoàng phù, cũng không có thương tổn hắ ý tứ.” Cách mấy ngày, Việt Khê lại lần nữa xem xét một chút Từ Tiêu thân thể, nói như vậy nói.

Nghe vậy, Từ gia người tức khắc yên lòng.

Từ Vi nói: “Ngày đó ít nhiều Việt Khê người cho ta hoàng phù, ta sợ hãi ra cái gì ngoài ý muốn, vẫn luôn bên người mang theo, không nghĩ tới thật có thể khởi đến tác dụng. Chỉ là, ta rõ ràng xem kia nữ quý trực tiếp đem đại..... Đại gia gia trong tay hoàng phù lấy rút, ta còn tưởng rằng không có tác dụng, không nghĩ tới thế nhưng vẫn là đem nữ quý bắn ra rá rách thân thể.”

Việt Khê giải thích nói: “Phù triệu loại đồ vật này, cũng là sẽ có điều hao tổn, Từ đại gia trên người trường người mặt sang, người mặt sang tràn ngập oán khí cùng nghiệt khí, vốn là đã đang không ngừng ăn mòn phù triệu lực lượng, sau đó nữ quý bám vào người ở Từ Tiêu trên người, lợi

dụng thân thể hần, càng có thể làm phù triệu lực lượng đối nàng ảnh hưởng đạt tới nhỏ nhất.”

Nói là ảnh hưởng đạt tới nhỏ nhất, trên thực tế vẫn là có điểm ảnh hưởng, lúc ấy nữ quỷ hồn thể liền đã chịu không nhỏ thương tổn, chỉ là bị nàng cố nén qua đi. Cho nên phía sau Từ Vi sử dụng hoàng phù, mới có thể dễ như trở bàn tay đem nàng bắn ra Từ Tiêu thân thể.

Làm Từ Vi cầm chu sa cùng bút lông tới, Việt Khê dính chu sa dùng bút lông ở Từ Tiêu trên trán viết một chữ, một cái “Định” tự.

Từ phụ nhìn thoáng qua, nhin không được khích lệ nói: “Người cái này tự viết đến hảo, thương tù hữu lực, rất có khí khái.”

Từ Vi tò mò hỏi: “Cái này tự có ích lợi gì a?”

Việt Khê đem bút gác xuống, nói: “Từ Tiêu thân thể có phải hay không thật không tốt? Thường xuyên cảm mạo sinh bệnh?”

Từ mẫu nhin không được gật đầu.

“Đây là bởi vì hần thần hồn không xong, dùng một khác câu nói tới nói, chính là bát tự quá nhẹ, người như vậy dễ dàng đã chịu ngoại tà quấy nhiễu, dễ bệnh thể nhược. Cái này định tự, cũng chính là định hần thần hồn.”

“Kia cái này tự, muốn ở lại bao lâu a? Có phải hay không không thể sát a?”

“Nga, không có việc gì, buổi tối liền có thể lau.”

Từ gia người lập tức đem lời này nhớ tới rồi trong lòng.

Việt Khê đột nhiên nhớ tới một chuyện, nói: “Ta lại đây thời điểm, thấy bên kia trên đường đặc biệt náo nhiệt, phát sinh chuyện gì?”

“Người nói được là đối diện trên đường kia gia kê trời thiên tạc gà tạc gà cửa hàng đi, nhà này tạc gà cửa hàng sinh ý nhưng hảo, suốt ngày kia đội ngũ bài đến cùng điều trường long đường như, ta liền chưa thấy qua nhà ai cửa hàng sinh ý có tốt như vậy, hưởng qua người đều nói hương vị thập phần hảo. Ta nguyên bản cũng tưởng mua tới nếm thử, chính là vừa thấy, kia xếp hàng người thật sự là quá nhiều, ta liền từ bỏ.” Từ mẫu mở miệng nói, trong giọng nói cũng là có chút đáng tiếc.

Người đều là có tâm lý ngheo theo đám đông, nhiều người như vậy đều nói tốt ăn, không ăn qua người tự nhiên là sẽ tò mò.

Mà lúc này ở trên phố mỗi ngày tạc gà cửa hàng nơi này, trong tiệm biên đã sớm đã ngồi đầy người, bên ngoài còn bài thật dài đội ngũ, những cái đó chờ đợi người đỉnh đại thái dương, trên mặt đều là mồ hôi, chính là một đám đái ở nơi đó lại không muốn đi. Trên mặt biểu tình nôn nóng mà cuồng nhiệt, hai mắt có chút đỏ đậm, một bộ hận không thể lập tức là có thể ăn đến tạc gà bộ dáng.

“Ba ba, nóng quá a, ta muốn ăn kem, chúng ta đi ăn kem đi.....”

“Lão công, người xem hài tử phơi thành như vậy, này phải đợi, cũng không biết phải chờ tới khi nào, chúng ta hôm nay không ăn cái này đi?”

Làm phụ thân cùng trưởng phu nam nhân nghe vậy, như là bị người đụng phải cái gì nghịch lân giống nhau, lập tức đỏ mặt tía tai rống lớn nói: “Không được, liền ăn tạc gà, trừ bỏ tạc gà, ta cái gì đều không muốn ăn.”

Lời này tức khắc được đến vô số người phụ họa, đại gia sôi nổi nói.

“Đúng vậy, trừ bỏ tạc gà ta cái gì đều không muốn ăn.”

“Ai, ăn nhà hân tạc gà, lại ăn mặt khác đồ vật, cảm giác không có gì tư vị, vẫn là nhà hân tạc gà ăn ngon.....”

“Ngày hôm qua nửa đêm ta liền muốn ăn tặc gà, vẫn luôn chờ đến trời đã sáng mới đến..... Ta bữa sáng đều là tặc gà, chính là hiện tại lại muốn ăn.”

Ôm hài tử nữ nhân trong lòng run sợ nhìn chính mình trượng phu còn có những người khác, trong lòng có một loại sờn tóc gáy cảm giác. Những người này nói đến tặc gà thời điểm, trên mặt biểu tình có thể có thể nói vì khủng bố, biểu tình cuồng nhiệt mà hưng phấn, giống như là ăn cái gì độc pin giống nhau, lâm vào một loại cực kỳ quỷ dị cảm xúc.

Trong lòng ngực hài tử trở tay ôm lấy nàng, nhỏ giọng nói: “Mụ mụ, ta sợ..... Ba ba thật đáng sợ.”

“Không sợ, không sợ.....” Nữ nhân nhỏ giọng an ủi nói.

Tặc gà trong tiệm, ăn đến tặc gà khách nhân trên mặt lộ ra cực kỳ hưởng thụ biểu tình tới, bọn họ nhìn trong tay tặc gà, trong mắt lộ ra không bình thường hưng phấn cùng tham lam tới, cầm tặc gà không ngừng hưởng trong miệng tắc. Ngay cả nói muốn bảo trì dáng người các cô nương, ngồi ở nhà ăn, lúc này cũng là mở miệng ra sức khổ ăn, hai mắt hơi hơi đỏ lên, như là ăn cái gì sơn trân hải vị giống nhau. Rõ ràng bụng bởi vì ăn đến quá nhiều mà đã cố lấy tới, nhưng là trong lòng lại vẫn là có một loại đói khát cảm, hoàn toàn không cảm giác được no đủ tư vị.

Một cái bình thường gia đình, thê tử đem cơm trưa bưng lên, hôm nay nàng nghỉ ngơi, cho nên làm thực phong phú một cơm, bên trong đều là chính mình trượng phu cùng nhi tử thích ăn.

“Ta không muốn ăn cái này, ta muốn ăn tặc gà.....” Ngồi ở ghế trên hài tử uể oải, nhìn qua căn bản không có gì tinh thần, chỉ có nói đến tặc gà thời điểm, hân trong mắt mới hơi hơi phát ra quang.

Thê tử đem cuối cùng một cái đồ ăn bưng lên, nghe vậy trừng mắt nhìn trượng phu liếc mắt một cái, nhin không được oán giận nói: “Đều nói

làm người không cần mang hài tử đi ăn tạc gà, đó là rác rưởi thực phẩm, dù nhiều còn không khỏe mạnh.”

Ngày thường đối nàng nói gì nghe vậy trượng phu lúc này lại không có phụ họa nàng lời nói, mà là mở miệng nói: “Ta cũng muốn ăn tạc gà, người này đó đồ ăn, đều không có tạc gà ăn ngon.”

Thê tử: “.....”

Cực cực khổ khổ làm nửa ngày, này phụ tử hai cái ai đều không cảm kích, thê tử tức giận đến không được, một phách chén nói: “Không ăn sẽ không ăn, không ăn vậy cho ta bị đói, cũng không cho ăn đồ ăn vật.”

Trượng phu cùng hài tử hai người tầm mắt có chút thanh hắc sắc, thoát nhìn không ngủ tốt bộ dáng, hài tử lẩm bẩm nói: “Ta chính là muốn ăn tạc gà.”

“Ta cũng muốn ăn tạc gà, ta bụng hảo đói a.....” Trượng phu cũng nói.

Thê tử cả giận: “Tạc gà, tạc gà, cái gì tạc gà cho các người như vậy niệm niệm không tha a? Liền cơm đều không ăn? Hảo đói liền ăn cơm!”

Trượng phu trong mắt hiện lên một tia màu đỏ, trên mặt hắc hiện lên một tia nôn nóng, nói: “Tạc gà, ta chỉ nghĩ ăn nó, mặt khác ta đều không muốn ăn, ta muốn ăn tạc gà!”

Nói xong lời cuối cùng, hắc cảm xúc càng ngày càng kích động, thanh âm cũng càng lúc càng lớn thanh.

Thê tử vẻ mặt kỳ quái nhìn hắc, nói: “Không ăn sẽ không ăn, người kích động như vậy làm gì?”

Trượng phu tại chỗ xoay hai vòng, thoát nhìn thập phần lo âu bộ dáng, bộ dáng có chút kỳ quái.

“Người có phải hay không sinh bệnh?” Thê tử nghi hoặc hỏi.

Trượng phu sờ sờ chính mình đầu, chính mình tựa hồ cũng cảm thấy có chút kỳ quái, nói: “Ta..... Ta không biết.”

Hắn ngồi xuống ăn cơm, bình thường hắn thích nhất ăn đồ ăn, lúc này ăn đến trong miệng lại là nhạt như nước ốc, một chút hương vị đều không có, hơn nữa hắn càng ăn càng cảm thấy đói, cái loại này từ đáy lòng vọng lại đói khát cảm, làm hắn cả người thoát nhìn đôi mắt đều có chút xanh lè.

Thê tử xem hắn cùng hài tử hai người điên cuồng đem một bàn đồ ăn ăn xong, bụng đều có chút hơi hơi cổ lấy tới, chính là hắn vẫn là ở kêu đói, vẻ mặt không thỏa mãn, đỏ ngầu mắt, la hét nói: “Ta còn cảm thấy đói, ta thật sự cảm thấy hảo đói a, này không đủ, ta muốn ăn tặc gà.....”

Lúc này nàng rốt cuộc cảm thấy không thích hợp, hỏi: “Các người có phải hay không sinh bệnh? Ăn đồ hư? Nếu không đi bệnh viện nhìn xem đi.”

“Ta..... Ta muốn ăn tặc gà, ta hảo đói, mù mù.” Hài tử lúc này cũng bắt đầu gào đi lên.

Trượng phu trên mặt biểu tình có chút đáng sợ, thê tử nhìn vẻ mặt của hắn, vậy như là trùng ma giống nhau, làm nàng trong lòng sinh ra một loại rất quái dị cảm giác.

Cuối cùng thật sự là không có biện pháp, trượng phu cùng hài tử vẫn là đi ăn tặc gà, thê tử lưu tại trong nhà luôn có loại dự cảm bất hảo, chờ đến hai người trở về, bọn họ hai bộ dáng thoát nhìn cùng bình thường không có gì khác nhau. Không có giữa trưa khi đó cuồng táo, thoát nhìn hết sức bình thường.

Trượng phu ôn tồn lời nói nhỏ nhẹ nói: “Ngượng ngùng a lão bà, ta hôm nay cũng không biết làm sao vậy, chính là muốn ăn tặc gà, người đừng giận ta.”

Thê tử kéo kéo môi, nhìn hai người hồng nhuận gương mặt, chưa nói cái gì.

Tới rồi buổi chiều, thê tử theo thường lệ làm một đồng đồ ăn, chính là trượng phu cùng hài tử lại nằm liệt trên sô pha, nói: “Chúng ta bụng thực no rồi, không muốn ăn.”

Thê tử nhìn thoáng qua bọn họ tròn xoe bụng, chưa nói cái gì.

Chờ cơm nước xong, nàng trong lòng càng nghĩ càng cảm thấy không đúng, đi đến hai người trước mặt, nhíu mày hỏi: “Các người hai cái có phải hay không ăn sai đồ vật? Muốn hay không đi bệnh viện nhìn xem?”

Trượng phu vẻ mặt kỳ quái nhìn nàng, nói: “Người như thế nào hỏi như vậy? Chúng ta không cảm thấy nơi nào không thoải mái a?”

“Các người hôm nay biểu hiện thực rõ ràng liền không bình thường a, nếu không phải không ăn hư bụng, vì cái gì đều nói không ăn uống? Không ăn uống còn ăn nhiều như vậy. Thê tử nói.

Trượng phu giải thích nói: “Ta không cảm thấy nơi nào không thoải mái, chính là khi đó đặc biệt muốn ăn tặc gà, hiện tại ăn no thì tốt rồi a. Lão bà, người cũng đừng miên man suy nghĩ.”

Tuy rằng nói như vậy, chính là thê tử vẫn là cảm thấy có chút không thích hợp, bất quá xem hai người khí sắc hồng nhuận bộ dáng, nàng cũng liền không nghĩ nhiều.

Chỉ là kế tiếp, nàng không nghĩ tới chính là, trượng phu cùng nhi tử tựa như trứ ma giống nhau, mỗi ngày đều la hét muốn ăn tặc gà, đối trừ bỏ

tạc gà ở ngoài đồ ăn đều không có hứng thú, liền tính ăn rất nhiều mặt khác đồ ăn, cũng đều vẫn là la hét đói, hơn nữa tính tình cũng càng ngày càng táo bạo.

Thằng đến một đêm, thê tử đột nhiên liền tỉnh.

Nàng ngồi dậy tới, mở ra đèn lại phát hiện chính mình trượng phu không ở trên giường, không biết đi đâu. Thê tử xoay người xuống giường, nàng ở phòng ngủ không phát hiện trượng phu, liền mở cửa đi tới phòng khách.

Phòng khách một mảnh an tĩnh, nàng nhảy bén nghe được sột sột soạt soạt thanh âm, thanh âm kia giống như là có người ở ăn cái gì, là nhấm nuốt thanh âm, mà thanh âm kia là từ phòng bếp truyền đến.

Thê tử đi đến phòng bếp, trong phòng bếp một mảnh hắc ám, thanh âm kia lại càng ngày càng rõ ràng. Tay nàng trong lòng một mảnh mướt mồ hôi nị hoạt, nàng cũng không biết chính mình đang khẩn trương chút cái gì, thậm chí có chút sợ hãi.

Đèn mở ra, trong phòng bếp một mảnh sáng ngời, hai song mào hiểm lược quang đôi mắt không hẹn mà cùng nhìn về phía nàng.

Thê tử tim đập trong nháy mắt ngừng vài giây, nàng nhìn này một lớn một nhỏ, nhẹ giọng hỏi: “Các người đang làm cái gì?”

Trong phòng bếp một mảnh hỗn độn, trượng phu cùng hài tử ngồi dưới đất, hai người tầm mắt một mảnh thanh hắc, hơn nữa dáng người nhìn qua cũng thực gầy, hình tiêu mảnh dẻ. Bọn họ bên người bãi đầy các loại đồ ăn cặn bã, các loại đóng gói túi ném đầy đất, ngay cả bao gạo đều bị bọn họ xả ra tới, mẽ rải đầy đất, hai người liền như vậy bắt lấy sinh mẽ ở ăn.

“Đói, hảo đói a, ta đói đến chịu không nổi.” Trượng phu nói, nhịn không được trào như vậy một phen mẽ liền tặc trong miệng mặt.

Thê tử nhìn một màn này, nhìn không được sau này lui lại mấy bước, trong lòng chỉ cảm thấy vớ vẩn.

*

Hơn phân nửa đêm, bệnh viện đèn đuốc sáng trưng, bác sĩ kiểm tra rồi hai người tình huống, hỏi thê tử: “Người trưởng phu gần nhất có phải hay không ăn uống quá độ, mặc kệ ăn nhiều ít đồ vật đều vẫn là cảm thấy đói, hơn nữa vẫn luôn la hét muốn ăn tạc gà?”

Thê tử có chút kinh ngạc, hỏi: “Bác sĩ ngài như thế nào biết?”

Bác sĩ thở dài, nói: “Chúng ta bệnh viện đã nhận được vài cái như vậy người bệnh, nhà người hai vị tình huống còn tính tốt, còn có người bệnh, bởi vì như thế nào ăn đều ăn không đủ no, đem trong nhà đồ vật ăn xong rồi, đều bắt đầu ăn chính mình.”

Có người bệnh đưa vào tới liền phải đã không khí, mà nguyên nhân chết, là bị chính mình căng chết, hẳn không cảm giác được chắc bụng, mặc kệ ăn cái gì đồ vật, vẫn cứ sẽ cảm thấy rất đói bụng, cho nên hẳn liền sẽ vẫn luôn hướng trong miệng cuồn tắc đồ vật. Chính là một người bụng có thể thừa nhận đồ ăn là hữu hạn, cho nên mới sẽ xuất hiện bị căng chết tình huống.

Nghe vậy, thê tử càng là cảm thấy sợ hãi, nàng nhìn không được hỏi: “Này..... Đây là bệnh gì? Như thế nào như vậy kỳ quái?”

Bác sĩ đáp: “Trước mắt chúng ta cũng không rõ ràng lắm, ở trước kia, chúng ta chưa từng có gặp được như vậy bệnh. Tạc gà đối với bọn họ tới nói, giống như là độc pin giống nhau, bọn họ ăn qua lúc sau, liền nhìn không được tưởng lại ăn..... Chúng ta hiện tại hoài nghi là kia gia tạc gà cửa hàng vấn đề, kia gia lão bản khả năng ở tạc gà tăng thêm cái gì thứ không tốt, có thể làm người nghiện đồ vật. Cảnh sát đã tham gia trong đó, rốt cuộc có phải hay không nhà này cửa hàng vấn đề, thực mau sẽ biết.”

*

Nhận được cử báo, công thương cục người liền đem nhà này tạc gà cửa hàng phong, đem bên trong thực phẩm toàn bộ cầm đi xét nghiệm, chính là cuối cùng bọn họ đến ra tới kết quả lại là nhà này tạc gà cửa hàng tạc gà không có bất luận vấn đề gì, thậm chí so giống nhau tạc gà cửa hàng còn muốn khỏe mạnh.

Nhưng là nếu nhà này tạc gà cửa hàng không thành vấn đề, kia lại nên như thế nào giải thích tình huống hiện tại?

Ra vào nhà này tạc gà cửa hàng khách nhân đều xuất hiện đồng dạng vấn đề, bọn họ trở nên thực dễ dàng đói khát, không biết no đủ, mặc kệ ăn cái gì đồ vật, đều vẫn là cảm thấy rất đói bụng, cho nên bọn họ vẫn luôn hướng trong miệng tắc đồ vật. Mà duy nhất có thể làm cho bọn họ cảm thấy chắc bụng, chỉ có mỗi ngày tạc gà trong tiệm tạc gà mới có thể làm cho bọn họ bình tĩnh trở lại.

Mà ở nhà này cửa hàng bị phong lúc sau, đã không có tạc gà, bị đưa hướng bệnh viện người càng ngày càng nhiều. Đây đó người bệnh nhìn qua mỗi cái đều là hình tiêu mảnh dẻ, thoát nhìn gầy đến không được, bệnh viện trong lúc nhất thời quả thực là kín người hết chỗ, thành phố A tin tức thượng còn chuyên môn báo đạo chuyện này, đem này bệnh trở thành đói khát bệnh.

Việt Khê bọn họ là ở báo chí thượng nhìn đến tin tức này, trường học cấp cao tam lớp mỗi ban đều định rồi thập phần báo chí, vì làm bọn học sinh nhiều chú ý thời sự tin tức, liền sợ thi đại học thời điểm khảo đến.

“Đói khát bệnh, đây là bệnh gì? Trên đời này còn có kêu tên này bệnh a.....” Triệu Lộ nhìn đến cái kia đại tiêu đề, có chút tò mò nhìn phía dưới giải thích, một bên xem một bên thì thầm: “Đói khát bệnh, hoạn thượng cái này bệnh người, mặc kệ ăn cái gì đồ vật đều sẽ không cảm thấy đói khát,

vĩnh viễn không có chắc bụng cảm, chỉ biết cảm thấy càng ngày càng đói..... Di, này bệnh thật là có điểm khủng bố, không cảm giác được no gì đó, khẳng định rất khó chịu.”

“Di, báo chí thượng nói, cái này bệnh khả năng cùng cái kia gọi là gì mỗi ngày tạc gà tạc gà cửa hàng có quan hệ..... Ta nhớ rõ, Từ Vi nhà người phụ cận còn không phải là có như vậy một nhà tạc gà cửa hàng sao?”

Từ Vi gật gật đầu, nói: “Ta cũng là ngày hôm qua về nhà mới thấy, kia gia tạc gà cửa hàng đã bị phong, có thật nhiều trước kia khách nhân chạy đến cửa tiệm đi, ở kia lại khóc lại rống, thoát nhìn cảm xúc kích động đến không được, ta không dám tiếp cận.”

Việt Khê lấy quá báo chí nhìn thoáng qua, chờ nhìn đến một chỗ thời điểm, nàng mày nhện không được nhăn lại.

“..... Người bệnh chỉ có ăn đến mỗi ngày tạc gà tạc gà mới có thể cảm giác được chắc bụng cảm.....”

“Cái này bệnh thấy thế nào đều không bình thường, Việt Khê, người cảm thấy đâu?” Triệu Lộ hỏi.

Việt Khê nghĩ nghĩ nói: “Vĩnh viễn không biết chắc bụng cảm, cái này hình dung đảo như là quỷ đói.”

“Quỷ đói?”

“Quỷ đói chính là đói chết quỷ, bởi vì đói khát mà chết đi người, người như vậy sau khi chết liền sẽ biến thành đói chết quỷ, đói chết quỷ vĩnh viễn không biết ăn no cảm giác, bọn họ chỉ biết cảm thấy đói khát, cho nên đói chết quỷ giống nhau thoát nhìn đều thực gầy.” Một bên Hàn Húc giải thích nói, hẩn nhìn thoáng qua báo chí thượng tin tức, nói: “Cái này hình dung, cùng đói chết quỷ có điểm giống, chính là lại có điểm khác biệt.....”

“Cái kia tạc gà có thể làm cho bọn họ cảm thấy chắc bụng, vậy rất lớn khả năng không phải dói chết quỷ quấy phá.”

“Nhưng là cũng có khả năng, là tạc gà cửa hàng lão bản có biện pháp, có thể làm dói chết quỷ cũng cảm thấy chắc bụng, mượn này tới không chế này đó khách nhân!”

Hai người một người một câu, nhìn nhau, có loại tự nhiên ăn ý.

Triệu Lộ nhìn xem người này, lại nhìn xem cái kia, hỏi: “Kia hiện tại làm sao bây giờ? Nói cách khác, các người cũng không xác định có phải hay không dói chết quỷ quấy phá?”

Việt Khê nói: “Nếu muốn biết rốt cuộc có phải hay không dói chết quỷ quấy phá, chúng ta đi bệnh viện xem một cái sẽ biết, buổi chiều bốn giờ rưỡi tan học, buổi tối 7 giờ tiết tự học buổi tối, chúng ta có hai tiếng rưỡi nghỉ ngơi thời gian, thời gian hẳn là đủ rồi.”

Mấy người nói tốt, chờ cuối cùng một tiết khóa hạ, bọn họ liền thu thập hướng bệnh viện đi.

Bệnh viện cái này địa phương, mặc kệ khi nào đều cho người ta một loại thực tâm mát cảm giác, chỉ có dưới ánh nắng phía dưới mới có thể cảm thấy có điểm nhiệt, Triệu Lộ chà xát nổi da gà đều lên cánh tay, nói: “Ta như thế nào cảm thấy rét căm căm, có phải hay không bởi vì ở bệnh viện chết đi người quá nhiều, âm khí quá nặng a.”

Việt Khê nhìn nàng một cái, chỉ vào một bên trung ương điều hòa nói: “Điều hòa đối với người thối, người đương nhiên sẽ cảm thấy rét căm căm.”

Triệu Lộ: “.....”Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẢI CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 85

Việt Khê bọn họ hỏi một chút trước đài, biết những cái đó hoạn đói khát bệnh người bệnh đều bị đưa đến khu nằm viện b đồng lầu sáu, đó là kia đồng lầu tối cao một tầng.

Trước đài nhìn bọn họ liếc mắt một cái, hảo tâm nhắc nhở nói: “Các người là đến thăm nằm viện thân thích sao? Các người cẩn thận một chút, được đói khát bệnh người, đều có điểm kỳ quái, các người cách bọn họ xa một chút, bác sĩ nhóm đều vì cái này bệnh đau đầu.”

Việt Khê bọn họ nghe lời này còn có chút khó hiểu, chờ tới rồi nằm viện lầu sáu tầng, thang máy vừa mở ra, một người tề thanh kêu liền vọt lại đây, đầy mặt dữ tợn, nhìn qua thập phần không bình thường, Việt Khê hoảng sợ, theo bản năng một chân liền đá đi ra ngoài.

Một bóng người từ thang máy bay ra tới, trực tiếp đánh vào trên tường, ngất qua đi.

Việt Khê vỗ vỗ chính mình ngực, nói: “Đột nhiên thoán tiến vào một người, làm ta sợ nhảy dựng.”

Truy lại đây bác sĩ nhóm thấy như vậy một màn: “.....”

Hộ sĩ đuổi tay đem trên mặt đất người bắt lại, người nọ đã đâm hôn mê bất tỉnh, lộ ở bên ngoài tay chân gãy đến độ thoát hình, sắc mặt càng là

xanh trắng một mảnh, nhìn qua hình tiêu mảnh dẻ. Chợt xem dưới, này phúc trạng thái là thật sự có chút đáng sợ.

Một cái bác sĩ đi tới, nhìn đến Việt Khê bọn họ, hỏi: “Các người là đến thăm người bệnh?”

Việt Khê bọn họ nhìn nhau, mặt không đỏ khí không suyễn gật gật đầu.

Bác sĩ nhú nhú mày, nói: “Hiện tại bệnh viện cấm thăm bệnh, đặc biệt là đối khát bệnh người bệnh, các người trở về đi.”

“Cấm thăm bệnh? Chính là vừa rồi trước đài chưa nói a.”

“Quy định là vừa mới tuyên bố, liền từ hiện tại một khắc bắt đầu thực hành. Ai, các người cũng không cần sinh khí, chúng ta đây cũng là vì các người hảo, đối khát bệnh người bệnh thực cuồn táo, có rất mạnh công kích tính, chúng ta như vậy cũng là vì các người hảo.”

Đang nói, bên kia một cái hộ sĩ sắc mặt nôn nóng từ chỗ ngoặt chỗ xông tới, lớn tiếng nói: “Hoàng bác sĩ, 23 hào giường bệnh người bệnh phát ra sự.....”

Nghe vậy, hoàng bác sĩ biểu tình biến đổi, cũng bất chấp Việt Khê bọn họ, trực tiếp xoay người liền hướng trong biên đi rồi, vừa đi một bên hỏi hộ sĩ: “Ra cái gì vấn đề?”

Hộ sĩ trả lời nói: “Vừa rồi chúng ta cấp 23 hào giường bệnh người bệnh tiêm vào đường glucose, lại không nghĩ rằng nàng đột nhiên tránh thoát dây thừng..... Nàng sức lực rất lớn, chúng ta căn bản trào không được.”

Hành lang bên kia truyền đến ồn ào náo động thanh, Việt Khê bọn họ đuổi tới thời điểm, liền thấy một thân hình gầy yếu nữ nhân phi đầu tán

phát đứng ở phòng bệnh, nàng căn chính mình thủ đoạn, tựa hồ chút nào không cảm giác được đau giống nhau, thủ đoạn đều căn xuất huyết tới, nàng còn hoàn toàn không có gì động dung.

Nhìn mọi người, nàng một bên gặm chính mình thủ đoạn, một bên nói: “Hảo đói, hảo đói, ta hảo đói a..... Ta muốn ăn tặc gà, cho ta ăn tặc gà! Ăn tặc gà!”

Nói, nàng duỗi tay gãi gãi chính mình cổ, trên mặt lộ ra cái loại này thống khổ khó nhịn biểu tình, như là đói khát tới rồi cực điểm, đã khó có thể khống chế.

“Phanh!”

Trên bàn một cái bình hoa ngã trên mặt đất, bên trong hoa bách hợp rơi trên mặt đất, nữ nhân quay đầu đi, hai mắt lập tức tỏa sáng, nàng tiến lên, cầm trên mặt đất hoa liên hương trong miệng tắc, thậm chí liên pha lê mảnh nhỏ đều hương trong biên tái.

“Cái kia không thể ăn!”

Các hộ sĩ vội vàng đi bắt nàng, chính là nàng sức lực rất lớn, bảy tám cá nhân đều trảo không được nàng. Mà nàng, liên tính bị người bắt lấy, cũng trừng mắt đỏ đậm hai mắt, thập phần cố chấp liên hoa mang theo bình hoa bột phấn một phen liên hương trong miệng tắc, thật người sao có thể ma đến quá pha lê bột phấn, thực mau đại gia liên thấy nàng bắt đầu ho khan, một ho khan, mang theo huyết bột pha lê bột phấn liên phun tới.

Việt Khê nhíu mày, trực tiếp từ trong đám người tể đi vào, duỗi tay sạch sẽ lưu loát bắt lấy nữ nhân tay, trực tiếp đem nàng áp đảo trên mặt đất.

Nữ nhân nức nở giãy giụa, chính là ở Việt Khê thủ hạ, nàng lại một chút không thể động đây, giống như là một cái thiếu thủy cá, vô lực vẫy vẫy thân thể.

“Thuốc an thần!”

Thấy thế Hoàng bác sĩ la lớn, một bên lập tức có người đem một chi ống chích đưa tới, hẩn cầm liền trát ở nữ nhân trên người, đem thuốc an thần lui đi vào.

“Hô hô hô!”

Thuốc an thần phát sinh tác dụng, nữ nhân vô lực nằm trên mặt đất, trong miệng còn đang không ngừng ho ra máu, thoạt nhìn thập phần nản lòng, chính là nàng đáy mắt lại là một mảnh đỏ đậm, tựa hồ là thập phần hưng phấn bộ dáng.

“Mau, đưa đi phòng cấp cứu!” Một đám người ô mệnh mông đẩy người đi phòng cấp cứu, phòng bệnh thực mau an tĩnh lại, an tĩnh đến quá thực làm người cảm thấy thập phần thối người.

“Thật đáng sợ.....”

Từ Vi mặt đều bị dọa trắng, theo bản năng hướng Việt Khê bên người nhích lại gần, nhìn đến nàng bình tĩnh đạm nhiên biểu tình, trong lòng tức khắc cảm thấy an tâm vài phần.

Có Việt Khê ở, khẳng định không thành vấn đề!

Lưu lại hộ sĩ chú ý tới bọn họ, hỏi: “Các người là người bệnh người nhà sao?”

Hàn Húc cười một chút, đây là một cái thập phần chữa khỏi ốm áp tươi cười, hẩn ôn nhu nói: “Chúng ta có thân thích sinh bệnh nằm viện, chúng ta lại đây nhìn xem..... Được đối khát bệnh người, đều như vậy sao? Thoạt nhìn cũng thật đáng sợ.”

Hộ sĩ thở dài, nói: “Cũng không phải là, càng nghiêm trọng đều có, ngày hôm qua còn có ôm đầu gối cái bàn liền bắt đầu gặm, giống như là điên rồi giống nhau, vẫn luôn la hét muốn ăn tạc gà. Hơn nữa người bệnh bạo lực khuynh hướng cũng thực nghiêm trọng, phá hư tính càng cường. Rõ ràng đều gây thành đáng về kia, chính là sức lực vẫn là rất lớn. Chúng ta cũng không dám cho bọn họ ăn, càng không dám đem bọn họ thả ra đi, mỗi ngày đem bọn họ bó ở trên giường bệnh, cho bọn họ tiêm vào đường glucose, duy trì cơ bản sự trao đổi chất. Chính là liên tính là như vậy, các người vừa rồi cũng nhìn thấy, bọn họ sức lực vẫn là như vậy đại, một tránh thoát mở ra, nửa ngày đều không chế không được.”

“Kia thật đúng là quá vất vả các người, này đó người bệnh cũng đáng thương.....”

Hàn Húc ánh mắt từ bi, hộ sĩ thấy thế, ngược lại là quay đầu tới an ủi hắn, nói: “Không có việc gì, dù sao đều thói quen.”

Mấy người đi ra phòng bệnh, Hàn Húc hỏi: “Sư phụ, người cảm thấy này bệnh, là chuyện như thế nào?”

Việt Khê nói: “Không phải đói chết quỷ tác loạn, bọn họ bộ dáng, thoát nhìn càng như là trúng cổ. Ta nhớ rõ có một loại cổ trùng tên là vàng bạc cổ, kim cổ là mẫu cổ, mà bạc cổ là tử cổ, mẫu cổ chỉ có một con, mà tử cổ lại có ngàn ngàn vạn vạn chỉ. Quan trọng nhất chính là, tử cổ đụng tới ẩm áp địa phương liền sẽ bay nhanh tăng trưởng. Mà trúng tử cổ người, liền sẽ cảm thấy đói khát khó nhịn, mặc kệ ăn cái gì đồ vật đều khó có thể làm cho bọn họ cảm giác được chắc bụng. Duy nhất có thể làm cho bọn họ cảm giác được thỏa mãn còn có chắc bụng, chỉ có mẫu cổ nước bọt.”

Nàng quay đầu đi, xuyên thấu qua phòng bệnh cửa sổ, có thể thấy phòng bệnh bên trong bị bó ở trên giường bệnh người, bọn họ sắc mặt dữ tợn, trong miệng mắng cái gì, hai mắt đỏ đậm, ngăn ngụt thời gian, bọn họ liền gầy ốm tới rồi cực điểm.

Việt Khê biểu tình thập phần nghiêm túc, nhẹ giọng nói: “Chính yếu chính là, tử cổ một khi ly mẫu cổ quá xa, hơn nữa không có được đến mẫu cổ hơi thở bình ổn, bọn họ liền sẽ phát cuồng. Đến lúc đó, trúng tử cổ người liền sẽ cảm giác đói khát vô cùng, bọn họ sẽ ăn rất nhiều đồ vật. Mà một khi bọn họ đình chỉ ăn cái gì, tử cổ liền sẽ mất đi lý tính, sẽ đem trung cổ người trở thành đồ ăn.”

Nếu vẫn luôn như vậy đi xuống, này đó nội bộ đều sẽ bị tử cổ cấp ăn không. Đến lúc đó, nội bộ toàn bộ háo không, để lại cho bọn họ, chỉ có đường chết một cái.

“Vàng bạc cổ loại này cổ trùng, còn có một loại đặc tính, đó chính là sinh sôi nảy nở..... Mà nhân loại thân thể, đối với chúng nó tới nói, đó chính là tốt nhất sinh sôi nảy nở đất ẩm. Nói cách khác, sở hữu được đói khát bệnh người, bọn họ trong thân thể bên, khả năng có ngàn chỉ thậm chí vạn chỉ cổ trùng trùng trứng tồn tại, lẳng lặng chờ đợi phụ hóa kia một ngày.” Hàn Húc mở miệng nói.

Điểm này Việt Khê nhưng thật ra không biết, nàng không chính mắt gặp qua vàng bạc cổ, có quan hệ vàng bạc cổ sự tình, đều là lão nhân cùng nàng nói. Nàng nhớ rõ lão nhân khi đó nói, hẳn là ở một cái trong thôn gặp được vàng bạc cổ, kia toàn bộ thôn người đều loại vàng bạc cổ, mặc kệ là đại nhân vẫn là tiểu hài tử. Vàng bạc cổ tồn tại bọn họ trong nước, bọn họ toàn thôn người đều uống nước xong, tự nhiên liền trúng vàng bạc cổ.

“Đến cuối cùng, tử cổ sẽ trên cơ thể người nội phụ hóa, bọn họ sẽ gặm rớt bên người sở hữu có thể ăn đồ vật, sau đó lột xác lớn lên. Đến lúc đó, bọn họ sẽ toàn khai nhân loại thân thể, ăn luôn bọn họ huyết nhục, đại khái chỉ biết lưu lại một bộ xương khô đi.....” Hàn Húc nhẹ giọng nói, ngữ khí vẫn cứ là ôn hòa vô hại, bên trong nội dung lại làm người da đầu tê dại.

“Lão đại, người nói được cũng thật thâm người.” Hà Kiến Nhất lẩm bẩm nói, ngó trái ngó phải, sợ ở đâu liền thấy một cái sâu.

Việt Khê tự hỏi một chút, nói: “Vừa rồi vị kia hộ sĩ nói, chỉ cấp người bệnh tiêm vào đường glucose, mà không cho ăn. Tình huống như vậy hạ, trung cổ nhân thể nội cổ trùng sẽ càng thêm táo bạo, những cái đó trùng trứng, rất có thể sẽ trước tiên phụ hóa.”

Hàn Húc nhàn nhạt nói: “Đáng sợ nhất chính là, nếu muốn khai đao lấy ra bên trong cổ trùng, loại này hành động ngược lại là sẽ kích thích cổ trùng cuồng bạo, khi đó trùng trứng sẽ trực tiếp tự bạo, người bệnh bất tử cũng khó. Khả năng bác sĩ nhóm đã phát hiện người bệnh trong cơ thể đồ vật, thậm chí nếm thử khai đao lấy ra quá, chỉ là cuối cùng thất bại.”

“Lấy cũng lấy không ra, kia nói cách khác những người này không cứu? Kia không phải quá đáng thương sao?” Từ Vi nhỏ giọng hỏi.

Việt Khê nghĩ nghĩ nói: “Cũng không phải không có biện pháp, chỉ là hiện tại trung cổ người thật sự là quá nhiều, muốn đem bọn họ trong cơ thể cổ trùng toàn bộ lấy ra, đây là kiện thực phiền toái sự tình, hoàn toàn là tổn công vô ích.”

Mấy người đang nói, phía sau đột nhiên có người mở miệng nói: “Chỉ cần cho người thù lao, người liền sẽ hỗ trợ sao? Ta, ta cho người tiền, nhà ta có một đồng phòng ở, còn có một trăm năm mươi vạn gởi ngân hàng, ta toàn bộ đều cho người..... Người cứu cứu ta trượng phu cùng nhi tử đi, cầu xin người cứu cứu bọn họ đi.”

Đó là cái thần sắc thực tiều tụy nữ nhân, hai mắt sưng đỏ, trước mắt một mảnh thanh hắc, nhìn đáng vẻ là thật lâu không ngủ.

Việt Khê bọn họ nhìn nhìn cửa thang lầu, nữ nhân này là từ đâu chui ra tới?

“Người trượng phu cùng nhi tử cũng được đói khát bệnh?” Việt Khê hỏi.

Nữ nhân gật đầu, tuy rằng thoát nhìn thực tiều tụy, nàng vẫn là đánh lên tinh thần tới nói: “ Một tuần trước, ta nửa đêm phát hiện ta trượng phu cùng nhi tử ở phòng bếp..... Bác sĩ nói đây là đói khát bệnh, ta không biết nên làm cái gì bây giờ, bác sĩ nói là trong cơ thể có ký sinh trùng, chính là bọn họ cũng không có gì biện pháp. Ta trượng phu cùng hài tử tình huống càng ngày càng nghiêm trọng, ta thật là không có biện pháp.”

Nàng nhìn về phía Việt Khê, nói: “Ta vừa rồi nghe các người nói, đây là trung cổ..... Ta biết các người có biện pháp, các người cứu cứu ta trượng phu cùng nhi tử đi!”

Một bên nói, nàng một bên đối với Việt Khê quỳ xuống, nước mắt nháy mắt liên lưu lại. Trong khoảng thời gian này, nàng cảm thấy chính mình nước mắt đều mau chảy khô, lúc này nàng cũng bất chấp cái gì, chỉ nghĩ cầu trước mắt người có thể giúp giúp nàng.

Việt Khê nghiêng đầu hỏi nàng: “Người sẽ không sợ ta là kẻ lừa đảo?”

Hà Nhược Ngư cười khổ, nói: “Sợ cái gì? Đều đến nước này, ít nhất xin giúp đỡ các người, còn có điểm hy vọng.”

Việt Khê nhấp môi, nói: “Người dẫn chúng ta đi xem người trượng phu cùng nhi tử đi.”

Nghe vậy, Hà Nhược Ngư hai mắt tức khắc sáng ngời, nàng lau lau trên mặt nước mắt, chỉ hành lang bên kia, nói: “Ở bên này, các người cùng ta tới.”

Trượng phu của nàng cùng nhi tử đều được đói khát bệnh, trụ chính là hai người gian, một người một cái giường bệnh.

Việt Khê bọn họ đi vào liền thấy được trên giường người, một lớn một nhỏ, mặt mày nhìn qua thập phần tương tự, đều là cốt sấu như sài bộ dáng,

hai mắt đỏ đậm, biểu tình thương mang theo một loại không bình thường cuồng nhiệt.

Nhìn đến Việt Khê bọn họ, hai người nhìn qua thập phần đáng vẻ phần nộ, đối với bọn họ từ trong cổ họng phát ra hô hô hô thanh âm.

Hà Nhược Ngư có thể nghĩ khí, cầm trên bàn thư đánh vào nhà mình trượng phu trên đầu, cả giận nói: “Hung cái gì hung, trước kia cùng các người phụ tử hai cái nói, rác rưởi thực phẩm ăn ít, người cố tình liên công ta mang theo hài tử đi ăn. Xem đi, ăn ăn ăn, thiếu chút nữa liền đem người ăn đã chết!”

Nam nhân trong mắt hiện lên một tia mê mang, trong miệng theo bản năng nói: “Lão bà, ta không dám.....”

Việt Khê dám người: “.....”

Không biết vì cái gì, một màn này thật là làm người nhin không được bật cười.

Hà Nhược Khê đối Việt Khê bọn họ xấu hổ cười cười, nói: “Nhà ta này khẩu tử còn tính nghe lời, Việt tiểu thư, người mau nhìn xem bọn họ, hần tuyệt đối không dám làm gì đó.”

Việt Khê bọn họ xem như đã nhìn ra, người nam nhân này sợ lão bà điểm này, cơ hồ đã thành bản năng. Cho nên cho dù được đói khát bệnh, lão bà hơi chút phần nộ một chút, hần liền khí yếu đi.

Việt Khê đi ra phía trước, nam nhân đối với nàng tới gần rất là phản cảm, chính là Hà Nhược Ngư trừng hần liếc mắt một cái, hần liền ngoan ngoãn nằm ở nơi đó, chỉ là cả người thoát nhìn thập phần nôn nóng, ở trên giường không ngừng giãy giụa.

Ngón tay dừng ở nam nhân cánh tay thượng, Việt Khê hướng trong hơi chút rót vào một chút chân khí. Rồi sau đó những người khác liền thấy không bao lâu, nam nhân bóng loáng trên da thịt đột nhiên cổ lấy một cái hai cái bao, thực mau, cánh tay thượng tất cả đều là nổi mụn, vừa động vừa động, như là có thứ gì ở trong thân thể hẩn ở thoán động giống nhau.

Thấy như vậy một màn, Hà Nhược Ngư theo bản năng bưng kín miệng.

Việt Khê thu hồi tay, nàng vừa kéo tay, thực mau, nam nhân cánh tay thượng động tĩnh thực mau liền ngừng lại.

Sao cá sốt ruột hỏi: “Việt tiểu thư, đây là.....”

Việt Khê nói: “Là cổ trùng, trong thân thể hẩn cổ trùng đã không ít, cần thiết mau chóng đem cổ trùng cấp lấy ra..... Nơi này có rượu trắng sao?”

Sao cá lắc đầu, lại vội vàng hỏi: “Muốn rượu trắng sao? Ta hiện tại liền mua, chuyển phát nhanh thực mau.”

“Rượu trắng lượng muốn đại, tốt nhất có thể có một cái thau tắm, rượu trắng lượng muốn cũng đủ đem một người ngâm đi vào. Còn có chu sa cũng muốn chuẩn bị, nếu có trúc điệp, lại chuẩn bị một chút trúc điệp.....”

Đem đồ vật đều phân phó đi xuống, Hà Nhược Ngư vội vàng ở trên mạng hạ đơn mua sắm, nàng thập phần may mắn hiện tại hậu cần ngành sản xuất phát đạt, chuyển phát nhanh ngành sản xuất cũng là làm được lửa nóng, không đến một giờ, nàng muốn đồ vật toàn bộ đều bị tề.

Đủ để trang hạ một người thau tắm ngã vào rượu trắng, sau đó đem người đặt ở chứa đầy rượu trắng thau tắm, màu đỏ chu sa lấy ra, Việt Khê toàn bộ chiếu vào bên trong. Lại cầm một cái sạch sẽ bồn, bên trong đem trúc điệp bỏ vào đi, sau đó ngã vào nước trong.

Thau tắm bắt đầu mạo hiểm một cỗ nhiệt khí, ngâm ở bên trong người nhiệt đến không được, trên mặt càng là lộ ra thập phần vẻ mặt thống khổ, có nổi mụn ở hần làn da phía dưới cổ động, cổ động tần suất càng ngày càng cao.

Hàn Húc bưng trang trúc điệp thủy ở một bên, Việt Khê xem thời gian không sai biệt lắm, đem nam nhân tay cầm ra tới, cầm đao đem cổ tay của hắn cắt đứt, tức khắc, có đen nhánh máu từ cổ tay hắn gian chảy ra, máu là cái loại này thực đặc sệt trạng thái, mang theo một cỗ tanh tươi.

Một lá bùa bị ném vào rượu trắng trung, này như là cộng rơm cuối cùng, nam nhân cánh tay thượng nổi mụn càng ngày càng nhiều, cỗ trùng xao động tần suất cũng càng ngày càng cao.

Đột nhiên, một con màu bạc cỗ trùng từ nam nhân thủ đoạn miệng vết thương bò ra tới, sau đó hai chỉ ba con, vô số chỉ cỗ trùng từ hần miệng vết thương bò ra tới, rậm rạp, không biết có bao nhiêu chỉ, toàn bộ đều bò vào Hàn Húc sở bưng cái kia trúc điệp trong bồn.

Này đó cỗ trùng bò ra tới, cũng không động đậy, ở trong bồn lung lay, như là uống say giống nhau.

Như thế vẫn luôn qua nửa giờ, không còn nhìn thấy một con cỗ trùng bò ra tới, Việt Khê lúc này mới xử lý nam nhân trên người miệng vết thương. Đến lúc này, không biết có phải hay không thau tắm nhiệt khí ảnh hưởng, nam nhân khí sắc thoát nhìn tựa hồ hồng nhuận vài phần.

Hà Nhược Khê có chút không xác định hỏi: “Như vậy, như vậy thì tốt rồi sao?”

Việt Khê rút ra một lá bùa tới đem phù đốt thành phù hôi đặt ở trong nước, làm sao cá đưa cho nhà mình trượng phu uống lên, lúc này mới nói: “Phu hóa cỗ trùng thật là giải quyết, chính là còn có trùng trứng lại không có.....”

Thau tắm toát ra ngọn lửa tới, Hà Nhược Khê suýt nữa kinh hô ra tiếng, nàng có chút sốt ruột nói: “Này, như vậy không có việc gì sao?”

Việt Khê nói: “Không có việc gì, chu sa nóng cháy hơi thở sẽ chui vào thân thể hắc, đem bên trong trùng trứng toàn bộ giết chết, ta cho hắc uống nước bùa có thể gắn bó hắc mệnh tuyến, không tổn hại thân thể hắc, hắc sẽ không bị thiêu chết.”

Nàng cẩn thận quan sát đến nam nhân biểu tình, nhìn đến trên mặt hắc biểu tình càng ngày càng thống khổ, lúc này mới nói: “Hàn Húc.”

Hàn Húc đem bồn đưa qua, nam nhân vừa vặn mở mắt ra, hướng tới bồn từng ngum từng ngum nôn mửa lên. Hắc nôn mửa ra tới đồ vật không phải cái gì uế vật, mà là từng con trong suốt trùng trứng, trùng trứng một đám chỉ có con kiến lớn nhỏ, lại là rậm rạp, có đã có thể thấy bên trong thành hình cổ trùng.

Một màn này, xem đến những người khác đều có chút buồn nôn.

Thằng đến xác định rốt cuộc phun cũng không được gì, Việt Khê mới từ bỏ, nàng đốt cây đuốc trong bồn cổ trùng cùng trùng trứng toàn bộ cấp thiêu cái sạch sẽ, lúc này mới nói: “Trong thân thể hắc còn có chút tử trùng trứng không bài sạch sẽ, bất quá không quan hệ, như vậy một chút đối thân thể hắc không có gì ảnh hưởng, sẽ theo sự trao đổi chất thay thế rất.”

Hà Việt Khê thật cẩn thận hỏi: “Như vậy thì tốt rồi sao?”

Việt Khê gật gật đầu, bất quá là trừ cái trùng trứng sự tình, phí không được cái gì công phu, chính là chờ cổ trùng bò ra tới phí điểm thời gian.

“Hảo, rượu trắng cùng chu sa lớn nhất hiệu lực đã phai nhạt không ít, có thể đem hài tử ném vào đi.....”Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẢI CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 86

Rượu trắng cùng chu sa đều là tính nhiệt đồ vật, hải tử còn quá nhỏ, căn bản không thể thừa nhận nó hiệu lực, hơi chút không chú ý liền sẽ thương đến căn tử, Việt Khê chỉ có thể trước làm làm phụ thân đem nhiệt lực tiêu hao một ít, mới dám đem hải tử bỏ vào đi.

Vàng bạc cổ sợ nhiệt, một khi độ ẩm quá thăng chức sẽ xôn xao lên, cho nên Việt Khê lại bỏ thêm rượu trắng, mùi rượu thấm vào thân thể, cổ trùng bị mùi rượu huân vừng, tưởng tác loạn cũng làm không ra cái gì nhiều loạn tới.

Nhiệt khí trên cơ thể người nội tích tụ quá nhiều, cổ trùng liền sẽ khó có thể chịu đựng, mà trúc điệp hương thanh đậm, đối cổ trùng nhóm tới nói có rất lớn lực hấp dẫn. Lúc này chỉ cần đem chứa đầy trúc điệp chậu nước gác ở một bên, lại ở trung cổ người thủ đoạn chỗ cắt một đạo miệng vết thương, những cái đó cổ trùng liền sẽ giống nghe thấy được mùi cá Miêu nhi, gấp không chờ nổi chui ra tới.

Bào chế đúng cách, Việt Khê đem hải tử trong cơ thể cổ trùng cũng đều nhỏ. Tuy rằng vừa rồi mới thấy qua một lần, chính là nhìn đến một người từng ngậm từng ngậm hương tới trong bồn phun ra trong suốt trùng trứng tới, một màn này vẫn là cho người ta tạo thành cực đại đánh sâu vào.

Màu đen cổ trùng dừng ở chứa đầy nước trong trong bồn, hoàn toàn bị mùi rượu huân hôn mê, dừng ở trong bồn rung đùi đắc ý, sau đó là bạn máu

bị nhổ ra trong suốt trùng trùng, nhìn qua có chút khủng bố. Việt Khê hướng trong bồn thiêu một lá bùa, một đạo ngọn lửa nháy mắt ở trong bồn lan tràn mở ra, mang theo nóng cháy cực nóng, bên trong truyền đến bùm bùm thanh âm, còn có một cổ lệnh người buồn nôn xú vị.

“Ngô.....” Trên giường người từ từ chuyển tỉnh, nam nhân ánh mắt mê mang nhìn nhìn bốn phía liếc mắt một cái, chờ thấy sao cá, hỏi: “Lão bà, ta đây là ở đâu a? Ta như thế nào cảm thấy mệt mỏi quá, một chút sức lực đều không có.”

Thấy hắn tỉnh lại, Hà Nhược Ngư hốc mắt nháy mắt liền đỏ, nàng duỗi tay dấm hắn một chút, nói: “Người còn nói làm sao vậy, người quả thực làm ta sợ muốn chết.”

Nam nhân gõ gõ đầu, lẩm bẩm nói: “Ta cảm giác, giống như làm một hồi thật dài mộng.”

Trong mộng hắn giống như là thay đổi cá nhân giống nhau.

Sao cá lau lau trên mặt nước mắt, nhìn về phía Việt Khê, hỏi: “Việt tiểu thư, ta trưởng phu cùng nhi tử, bọn họ không có việc gì đi?”

Việt Khê nói: “Trong cơ thể cổ trùng đều nhổ sạch sẽ, khả năng còn có chút chết đi trùng trùng không nhổ sạch sẽ, bất quá đối thân thể không có gì trở ngại, theo thời gian trôi qua, sẽ chậm rãi bị thân thể tự chủ bài trừ rồi..... Bất quá gặp một hồi tội, thân thể tóm lại là có điểm lỗ lã, về sau đến nhiều bổ bổ.”

Nghe vậy, Hà Nhược Khê lập tức gật đầu, cảm kích đối Việt Khê nói: “Việt tiểu thư, thật sự cảm ơn người.”

Nàng nhìn về phía chính mình hài tử, cho đã mắt trù mẩn. Đứa nhỏ này nguyên bản trắng trẻo mập mạp, hiện giờ gặp một hồi tội, trên người

cũng chưa nhiều ít thịt, này một lớn một nhỏ hai người đều đến hảo hảo bổ bổ.

Việt Khê chậm rì rì nói: “Người cũng không cần cảm tạ ta, chúng ta chi gian bất quá là một hồi giao dịch, người lấy tiền, ta trừ cổ.”

Hà Nhược Ngư cười, nói: “Đáp ứng cấp Việt tiêu thụ người thù lao, ta nhớ kỹ..... Chỉ là, phòng ở chuyển nhượng gì đó khả năng cần tốn chút thời gian, có tiền ta mua quản lý tài sản, muốn bộ hiện còn phải hoa chút thời gian.....”

“Không cần.....” Việt Khê đánh gãy nàng lời nói, nói: “Ta có phòng ở trụ, nhà người phòng ở liền không cần cho ta. Như vậy hảo, người cho ta dù mười vạn thì tốt rồi, này liền vậy là đủ rồi.”

Hà Nhược Khê sững sốt, nói: “Chính là ta đáp ứng rồi, phải cho chính là trong nhà phòng ở, còn có một trăm năm mươi vạn.....”

“Phòng ở cho ta, tiền cũng toàn cho ta, các người người một nhà ở nơi nào, dùng cái gì?” Việt Khê bữu môi, lẩm bẩm nói: “Đây là ở làm ta làm ác nhân.”

“Ba mươi vạn là đủ rồi!” Cái này giá cả là nàng căn cứ Hà Nhược Ngư một nhà tài sản tới muốn, quá ít, kia không phải có vẻ nàng ra tay quá tiện nghi sao, ba mươi vạn vừa vặn tốt. Chút tiền ấy đối với bọn họ người một nhà tới nói tính không ít, nhưng là cũng không tính thương gân động cốt.

Nghe vậy, sao cá lập tức cảm kích nhìn Việt Khê liếc mắt một cái, nói: “Kia, kia thật sự thật cảm ơn người.”

Theo nàng cảm tạ, một chút công đức kim quang dừng ở Việt Khê trên người.

Từ bệnh viện ra tới, Việt Khê tài khoản bên trong đã nhiều ba mươi vạn đồng tiền, Triệu Lộ hỏi: “Kia bệnh viện mặt khác người bệnh làm sao bây giờ? Bọn họ đều trúng cổ, nếu không có Việt Khê người hỗ trợ, bọn họ không phải chờ chết sao?”

Nói đến này, nàng sợ Việt Khê cảm thấy chính mình là ở trách cứ nàng, lại vội vàng giải thích nói: “Đương nhiên, ta cũng không phải yêu cầu Việt Khê người đi cứu bọn họ, chỉ là hỏi một câu.”

Việt Khê quay đầu nhìn phía sau bệnh viện liếc mắt một cái, nói: “Trung cổ người quá nhiều, ta cái kia biện pháp cấp một hai người nhỡ còn hảo thuyết, chính là nhiều người như vậy, tốn thời gian lại cố sức, căn bản không thể thực hiện được. Nếu muốn nhỡ bọn họ trong cơ thể cổ trùng, còn phải tưởng mặt khác biện pháp mới là.”

Mà bệnh viện, Hà Nhược Ngư trượng phu cùng nhi tử trong cơ thể cổ trùng bị Việt Khê nhỡ lúc sau, bọn họ hai tình huống liền trở nên càng ngày càng tốt, xanh trắng sắc mặt trở nên hồng nhuận, đáy mắt đỏ đậm cũng hoàn toàn biến mất, trừ bỏ thân thể suy yếu ở ngoài, liền không có cái gì vấn đề lớn.

Bác sĩ kiểm tra xong hai người thân thể lúc sau, vẻ mặt không thể tưởng tượng.

Hà Nhược Ngư hỏi: “Hoàng bác sĩ, ta trượng phu cùng nhi tử, thân thể không có gì vấn đề đi?”

Hoàng bác sĩ gật đầu, nói: “Chúng ta cẩn thận kiểm tra rồi một chút, bọn họ hai người thân thể đã hoàn toàn không có vấn đề..... Hơn nữa, trong thân thể hãn tồn tại ký sinh trùng cũng toàn bộ đều biến mất, này thật là kỳ tích.”

Hiện đại y học kỹ thuật như vậy phát đạt, bác sĩ nhóm tự nhiên kiểm tra ra hoạn đói khát bệnh nhân thể nội tồn tại đến có cổ trùng, mà bọn họ

đem cổ trùng xem vì là nào đó ký sinh trùng, thậm chí nếm thử quá khai đao đem này đó sâu lấy ra. Chỉ là, tình huống cũng không tốt, một khai đao, người bệnh trong cơ thể cổ trùng liền sẽ xao động lên, trực tiếp toàn phá người bệnh làn da từ bên trong chạy ra.

Kia một màn, đến nay nhớ tới đều làm người da đầu tê dại.

“..... Hà nữ sĩ, ta muốn hỏi một chút, các người rốt cuộc làm cái gì, vì cái gì trong một đêm, Trần tiên sinh trong cơ thể ký sinh trùng liền hoàn toàn không có?” Hoàng bác sĩ sốt ruột hỏi.

Nghe vậy, sao cá tức khắc có chút chần chờ, nàng không biết, rốt cuộc muốn hay không đem Việt Khê bọn họ tồn tại nói ra. Nàng sợ chính mình nói ra, sẽ cho Việt Khê mang đến cái gì phiền toái.

Hoàng bác sĩ nhìn ra nàng do dự, chính chính biểu tình, nghiêm túc nghiêm túc nói: “Hà nữ sĩ, người hẳn là so bất luận kẻ nào đều rõ ràng, đói khát bệnh đối người bệnh sở tạo thành thống khổ. Hiện tại thành công ngàn thượng vạn người đều được cái này bệnh, mà bọn họ hiện tại đều ở gặp ồm đầu tra tấn. Cho nên, ta hy vọng, người có thể người biết nói đều nói ra, ta đại biểu sở hữu bác sĩ cùng đói khát bệnh người bệnh, ở chỗ này cầu người.”

“Không trải qua đối phương cho phép, ta không thể nói ra có quan hệ nàng tin tức tới, này thật sự là quá không lễ phép.....” Hà Ngược Ngược do dự một chút, cuối cùng vẫn là lắc đầu.

Hoàng bác sĩ nhíu mày.

Hà Ngược Ngược dừng một chút, nói: “Bất quá, ta có thể hỏi hỏi đối phương, nhìn xem nàng có đáp ứng hay không.”

Giờ khắc này, nàng thực may mắn chính mình tồn Việt Khê điện thoại, bằng không lúc này, muốn tìm người, liền cái liên hệ phương thức đều

không có. Tìm được đối phương dây số, nàng lập tức liền cấp đối phương đánh một chiếc điện thoại qua đi.

“Việt Khê, Việt Khê, điện thoại tới.....”

Việt gia thư phòng, tiểu người giấy trong tay cầm vang cái không ngừng di động, tung tăng nhảy nhót nhảy đến đôi ở bên nhau thư tịch đỉnh cao nhất, nhuyển thanh mềm khí nói.

“Phanh!”

Thư đôi hạ chui ra tới một cái người tới, Việt Khê ngồi ở thư đôi, xoa xoa mắt, hỏi: “Ai a?”

“Uy.....”

“Uy, Việt tiểu thư sao? Ta là Hà Nhược Ngư, người còn nhớ rõ sao?”

“Ngô, Hà Nhược Ngư..... Ta còn nhớ rõ, người tìm ta có chuyện gì sao? Báo đáp lời nói, ta nói chỉ cần ba mươi vạn liền ba mươi vạn, người không cần cho ta nhiều.” Việt Khê đem chân bàn lên, trên mặt đất ngủ cả đêm, eo đau bối đau, nàng nhịn không được duỗi tay dấm chùy chính mình tê dại chân.

Nghe vậy, Hà Nhược Ngư có chút dở khóc dở cười, nàng nói: “Ta tìm người là về mặt khác một sự kiện.....”

Nghe nàng thuyết minh chính mình ý đồ đến, Việt Khê không thềm để ý nói: “Ta lại không phải cái gì nhận không ra người người, kia bác sĩ muốn biết cái gì người trực tiếp nói với hẩn đi, không có quan hệ.”

Treo điện thoại, Việt Khê duỗi tay tùy tiện cầm một quyển sách ở trong tay phiên phiên. Tối hôm qua nàng trở về liền một đầu chui vào thư phòng, tìm cả đêm, cũng không tìm được nhiều ít về vàng bạc cổ ghi lại.

“Lão nhân nói hăn gặp được cái kia trong thôn người tất cả đều trúng vàng bạc cổ, kia hăn cuối cùng là như thế nào giải quyết a?” Nàng nhin không được lắm bẫm nói.

*

Bệnh viện.

“Hoàng bác sĩ.....” Hà Nhược Ngư treo điện thoại, được đến Việt Khê cho phép, liền trực tiếp mở miệng nói: “Kỳ thật, ta là gặp một cái tiểu cô nương..... Bọn họ nói này không phải cái gì ký sinh trùng, mà là một loại tên là vàng bạc cổ cổ trùng.”

“Vàng bạc cổ?”

“Đúng vậy, là vàng bạc cổ, hơn nữa là trúng tử cổ bạc cổ, nàng nói trúng rồi tử cổ người, không có mẫu cổ ở, liền sẽ xao động không thôi, cho nên trung cổ nhân tài sẽ cảm thấy vô cùng đói khát, mặc kệ ăn cái gì đồ vật đều không thể tiêu trừ loại này đói khát cảm.....”

Hà Nhược Ngư hồi tưởng một chút, đem Việt Khê bọn họ nơi đó nghe được tin tức nói ra.

Hoàng bác sĩ nói: “Bọn họ ý tứ, nói cách khác, không cho những người này ăn cái gì, ngược lại là sẽ làm người bệnh trong cơ thể cổ trùng càng thêm xao động?”

Sao cá gặt đầu: “Là cái dạng này.”

Hoàng bác sĩ gặt gặt đầu, nói: “Hà nữ sĩ, cảm ơn người nói cho ta này đó.”

Hà Nhược Khê cười khỗ, nói: “Ta cũng không biết ta và các người nói này đó rốt cuộc là đối vẫn là sai, ta không hy vọng ta nói sẽ đối ta ân nhân

cứu mạng mang đến cái gì không tốt ảnh hưởng, bằng không ta sẽ áy náy tự trách cả đời.”

Nghe vậy, hoàng bác sĩ bất đắc dĩ nói: “Chúng ta là bác sĩ, cần phải làm là chữa khỏi người bệnh bệnh, lại không phải cái gì không hợp pháp phần tử..... Hà nữ sĩ, người thật sự là quá nhiều lo lắng.”

Bất quá cổ trùng gì đó, hẳn đích xác nghe nói có một ít số ít danh tộc sẽ sử dụng loại đồ vật này, thậm chí có thể sử dụng cổ trùng tới chữa bệnh. Bất quá thứ này thật sự là quá thần bí, bọn họ cũng hoàn toàn không hiểu biết.

*

Tối hôm qua ở thư phòng phiên đại buổi tối thư, Việt Khê cả đêm không ngủ hảo, đi vào trường học, khó được ngủ một cái buổi sáng.

Ăn cơm trưa thời điểm, Triệu Lộ thập phần hâm mộ nhìn nàng, nói: “Mỗi lần Việt Khê ngủ, lão sư giống như đều chú ý không đến giống nhau, chúng ta một ngủ, một chi phần viết đầu liền tạp lại đây.”

Việt Khê tinh thần vẫn là có điểm uể oải, nghe vậy chậm rì rì nói: “Ta và các người không giống nhau.”

Bởi vì âm khí quá nặng nguyên nhân, nàng cho người ta tồn tại cảm rất thấp, đại gia mặc kệ là cố ý vô tình, ánh mắt đều sẽ né qua nàng.

Hàn Húc hỏi: “Sư phụ, tối hôm qua người thức đêm? Ở tra có quan hệ vàng bạc cổ tư liệu?”

Việt Khê gật đầu, nói: “Ta muốn nhìn một chút có hay không mặt khác càng đơn giản phương pháp nhổ cổ trùng, ta đối này đó sâu gì đó, vẫn là không am hiểu..... Hơn nữa hiện tại không biết mẫu cổ ở nơi nào, đây là cái □□, chỉ cần mẫu cổ một chút mệnh lệnh, sở hữu tử cổ đều sẽ nghe theo

nó mệnh lệnh. Nếu là không chế mẫu cổ nhân tâm hoài gây rối, tình huống đã có thể không xong.”

Hàn Húc gác xuống chiếc đĩa, nói: “Đơn giản nhất phương pháp, kỳ thật là tìm được mẫu cổ, tử cổ vô điều kiện thuận theo mẫu cổ. Nếu có mẫu cổ ở, muốn nhốt tử cổ, cũng liền đơn giản đến nhiều.”

Bất quá hiện tại liền mẫu cổ ở nơi nào bọn họ đều là hoàn toàn không biết gì cả, càng đừng nói không chế mẫu cổ.

“Tử cổ đối với mẫu cổ thuận theo, là đến từ chính bản năng, mẫu cổ có thể cảm giác đến tử cổ vị trí, như vậy, tử cổ hay không cũng có thể cảm giác đến mẫu cổ vị trí đâu?” Việt Khê cầm chiếc đĩa, như suy tư gì.

Hàn Húc rũ xuống mắt, trong mắt hiện lên một tia ý cười, hắn nói: “Đây là tự nhiên, vàng bạc cổ được xưng là tử mẫu cổ, tử cổ sẽ nhìn không được tới gần mẫu cổ, đây là bản năng.”

Việt Khê cầm hộp đồ ăn mềm to ăn lên, lẩm bẩm nói: “Ăn cơm trước, hạ khóa, chúng ta lại đi bệnh viện một chuyến.”

*

Bệnh viện năm viện b đồng tầng thứ sáu đã hoàn toàn cấm người nhà thăm bệnh, đại khái là này đó người bệnh càng ngày càng khó lấy không chế, đến lúc đó thương đến những người khác, vậy không hảo.

Việt Khê còn nghĩ muốn như thế nào mới có thể thượng chạy đến lầu sáu đi, không nghĩ tới nhưng thật ra có người trước nhận ra nàng.

“Việt tiểu thư.....” Người tới vẻ mặt hòa khí cùng kinh hi, hiển nhiên đối với Việt Khê xuất hiện thật cao hứng, hơn nữa thái độ thập phần quen thuộc, giống như hai người là nhận thức giống nhau.

Hàn Húc đứng ở Việt Khê bên người, kêu một tiếng: “Hoàng bác sĩ.....”

Hoàng bác sĩ có chút kinh ngạc, hỏi: “Người nhận thức ta?”

“Ngày hôm qua ta nghe hộ sĩ như vậy kêu ngài, ta hẳn là không gọi sai đi.” Hàn Húc nhàn nhạt nói.

Hoàng bác sĩ lập tức nói: “Không có, bí họ thật là họ Hoàng, các người kêu ta Hoàng bác sĩ thì tốt rồi.”

Hắn nhìn về phía Việt Khê, ánh mắt trở nên nóng cháy, nói: “Ta nghe Hà nữ sĩ nói, nàng tiên sinh cùng hài tử trong cơ thể cổ trùng là càng nhỏ tiếp người nhỏ. Chúng ta bệnh viện đối này đói khát bệnh vẫn là không có đầu mối, liên tính Việt tiểu thư người hôm nay không tới, chúng ta cũng là muốn đi tìm người, chúng ta có rất nhiều sự tình muốn dò hỏi người.”

Hắn đối Việt Khê thái độ mang theo vài phần tôn kính, đó là đối ngang hàng người thái độ. Việt Khê biết nói, đủ để cho hắn ở đối đãi nàng thái độ thượng, đem nàng đặt ở cùng chính mình giống nhau độ cao tới đối đãi.

Việt Khê ngô một tiếng, nói: “Ta đại khái biết các người tìm ta sự tình gì, ta đích xác có thể nhỏ cổ trùng, ta bằng hữu cũng có thể.”

Nàng chỉ chỉ Hàn Húc, dừng một chút nói: “Chính là, trùng cổ trùng người, ngàn ngàn vạn vạn, liên chúng ta hai người, kia thật sự là quá lo lắng lực cũng phí thời gian, cho nên ta nghĩ, có hay không càng đơn giản phương pháp.”Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 87

Vàng bạc cổ thuộc về tử mẫu cổ, tử cổ đối với mẫu cổ là tuyệt đối phục tùng, nếu có thể tìm được mẫu cổ, muốn rút ra trung cổ người trong cơ thể cổ trùng, kia sự tình liền đơn giản nhiều.

“Tử cổ, mẫu cổ..... Vậy các người biết mẫu cổ ở đâu sao?” Hoàng bác sĩ hỏi, cũng là lần đầu tiên biết trên thế giới này thật đúng là tồn tại cổ trùng loại đồ vật này, nguyên tưởng rằng chính là phim truyền hình hư cấu đồ vật.

Việt Khê nói: “Tử cổ cùng mẫu cổ chi gian có thể cho nhau cảm ứng, lợi dụng tử cổ, hẳn là có thể tìm được mẫu cổ. Bất quá, những người này trung cổ là bởi vì ăn tặc gà, như vậy tặc gà cửa hàng lão bản hẳn là biết chút cái gì, mẫu cổ rất lớn khả năng liền ở trên tay hẳn, thậm chí hẳn còn có biện pháp có thể làm tử cổ bình ổn xuống dưới, nói cách khác, những người đó sẽ không bởi vì ăn tặc gà liền sẽ cảm thấy no đủ.”

Hoàng bác sĩ nhíu mày nói: “Cảnh sát bên kia, không có gì tiến triển, cái kia lão bản một mực chắc chắn hẳn cái gì cũng chưa làm, chết không thừa nhận. Cảnh sát nhóm đã bắt đầu kiểm tra bọn họ nguồn cung cấp vấn đề, cụ thể tình huống, cảnh sát bên kia cũng không có lộ ra nhiều ít, chúng ta bệnh viện bên này biết đến tình huống cũng hữu hạn.”

Việt Khê khẽ gật đầu, nàng tự hỏi một chút, nói: “Chúng ta có thể đi tặc gà cửa hàng nơi đó nhìn xem, nói không chừng có cái gì phát hiện.....”

Trước lấy một tý cổ xuất hiện đi, ta nhìn xem dựa vào tử cổ tới tìm kiếm mẫu cổ đi.”

Hoàng bác sĩ mang theo bọn họ đi khu nằm viện lầu sáu, lại làm hộ sĩ đẩy một cái người bệnh tới. Cái kia người bệnh là cái bảy tám tuổi tiểu cô nương, nhắm mắt lại bị bó ở trên giường bệnh, trên người cơ hồ nhìn không thấy cái gì thịt, một tầng da bọc phía dưới xương cốt, ngay cả hơi thở đều thực mỏng manh, làm người nhìn không được hoài nghi, này trên giường bệnh nằm rớt cuộc là một khối thi thể, vẫn là một cái người sống.

Hoàng bác sĩ duỗi tay sờ sờ tiểu cô nương đầu, giải thích nói: “Vị này người bệnh xem như trước hết đưa vào bệnh viện tới một đám, nàng tuổi còn nhỏ, tình huống xem như nghiêm trọng nhất..... Rượu trắng chu sa trúc điệp gì đó, chúng ta đều đã chuẩn bị tốt.”

Này cũng coi như là hãn tư tâm, nhiều như vậy người bệnh bên trong, liền tuyển cái này tiểu cô nương, cũng là sợ tiểu cô nương căng bất quá tới.

Việt Khê không phát biểu ý kiến gì, nàng kiểm tra rồi một chút cái này tiểu cô nương thân thể, này tiểu cô nương tình huống so Hà Nhược Ngư trượng phu cùng nhi tử muốn hư đến nhiều, cổ trùng trùng trứng cơ hồ trải rộng nàng toàn bộ thân thể.

Tình huống thật đúng là không tốt lắm, nếu không nhanh lên đem này tiểu cô nương trong cơ thể cổ trùng nhổ rớt, nàng đại khái là sống không quá đêm nay!

Hoàng bác sĩ chỉ nghe Hà Nhược Ngư kể quá nhỡ cổ trùng quá trình, cũng không có chính mắt nhìn thấy, hiện giờ nhìn thấy Việt Khê động tác, cũng là tấm tắc bảo lạ. Quả nhiên là thế giới vô biên, việc lạ gì cũng có.

“Nôn!”

Tiểu cô nương thân thể đột nhiên cụ thể run rẩy lên, nàng đột nhiên mở to mắt, diên cuồng bắt đầu ra bên ngoài phun, vẫn luôn phun ra mau hai mươi phút, loại này nôn mửa xu thế mới đình chỉ xuống dưới.

Việt Khê hỏi: “Có nhân sâm sao? Bình thường liền có thể, quá tốt được tính quá cường, nàng cũng không chịu nổi.”

Hoàng bác sĩ lập tức nói: “Có!”

Bọn họ bệnh viện liền có trung y bộ, trung dược gì đó tự nhiên cũng là bị, nhân sâm hoặc nhiều hoặc ít cũng có một chút.

Phân phó đi xuống, thực mau hộ sĩ liền đem nhân sâm mang tới, Việt Khê tiếp nhận tới, kháp một đoạn ném ở trong nước, sau đó quơ quơ cái ly, đỡ tiểu cô nương đem này ly tham thủy cho nàng rót đi xuống.

“Người này tham không cần ngao một chút sao?” Hoàng bác sĩ hỏi.

Việt Khê đem không cái ly gác ở một bên, nói: “Không cần, ta làm điểm pháp thuật, đem nhân sâm tinh hoa đều hóa ở bên trong..... Này tiểu cô nương bị thương đây, dùng nhân sâm ổn vừa vững, cố bốn bồi nguyên.”

Bên kia từ nhỏ cô nương trong cơ thể lấy ra cổ trùng bị mùi rượu huân đảo, bảy vừng tám tổ ghé vào trúc điệp thượng, Hàn Húc cầm cái trong suốt cái chai trang mấy chỉ có tiến đi, mặt khác toàn bộ dùng một phen hỏa cấp thiêu.

Việt Khê bọn họ kế tiếp tính toán đi tạc gà cửa hàng bên kia nhìn xem, hoàng bác sĩ nói: “Ta đã cùng cảnh sát cục bên kia lấy được liên hệ, sẽ có người cho các người mở cửa. Còn có, tạc gà cửa hàng lão bản, bọn họ cũng sẽ nắm chặt thời gian dò hỏi, tận lực từ hẩn trong miệng dò thám biết điểm tin tức.”

*

Tạc gà cửa hàng đã sớm bị công thương cục người cấp phong, nếu không phải hoàng bác sĩ chào hỏi, Việt Khê bọn họ thật đúng là vào không được.

Tạc gà trong tiệm tiêu điều một mảnh, sau bếp bên trong cũng là một mảnh hỗn độn, rất nhiều đồ vật cũng chưa tới kịp thu thập, bất quá bên trong tủ lạnh chờ đồ điện vẫn là ở vận hành, nói cách khác sợ là bên trong đã sớm xú.

“Đây là tạc gà cửa hàng nguyên vật liệu.....”

Trong phòng bếp phóng như vậy một cái chiếm cứ hơn phân nửa cái phòng bếp tủ lạnh, bên trong cường đông lạnh nguyên vật liệu, đã rút mao mỗ bụng gà thân thể bên trên phúc một tầng khối băng, một cỗ khí lạnh nháy mắt liền nhào tới.

Việt Khê nhìn thoáng qua trong tay bình thủy tinh, bên trong tử cổ cũng không có cái gì động tác, nhìn qua thực an tĩnh, mẫu cổ hẳn là không ở nơi này.

“Này đó gà thoát nhìn không có gì vấn đề a, những người đó rốt cuộc là như thế nào trung cổ?” Triệu Lộ nhìn nhìn, không thấy ra này đó thịt gà bên trong có thứ gì.

Hàn Húc cười một chút, hắc híp mắt nói: “Này đó thịt gà bên trong đều cất giấu cỗ trùng trùng trứng, vàng bạc cỗ trùng trứng ở tiến vào nhân thể lúc sau, cảm nhận được người nhiệt độ cơ thể, liền sẽ nhanh chóng phụ hóa tới. Trong lúc này, liền tính là dầu chiên, đóng băng, đối bọn họ cũng sẽ không tạo thành ảnh hưởng. Những người đó ở ăn tạc gà thời điểm, liền tương đương với đem trùng trứng đều cấp ăn vào đi, trùng trứng ở bọn họ trong cơ thể phụ hóa, lại đem bọn họ thân thể coi như đẻ trứng đất ấm.....”

Nói đến này, hăn như là nhớ tới cái gì hảo ngoạn sự tình, trên mặt lộ ra nghiêng ngả tươi cười, cười tủm tỉm nói: “Những cái đó trung cổ người, bọn họ nếu là biết chính mình ăn xong đi tạc gà bên trong có nhiều như vậy trùng trùng, sợ là hặn không thể tất cả đều nhổ ra.”

Triệu Lộ: “.....”

Cờ nào ác thú vị người a!

“Mẫu cổ không ở nơi này, vậy hăn là bị hăn đặt ở địa phương khác, có lẽ là hăn nơi..... Chúng ta đi trước trại chăn nuôi nhìn xem đi, nhà này tạc gà cửa hàng thịt gà, chính là tự sản tự tiêu.”

“Hiện tại qua đi, buổi tối còn có thể ngồi chuyển xe cuối trở về!”

*

Mà cảnh sát cục Mạnh Tân bên kia, lúc này nhưng thật ra có tiến triển.

Tạc gà cửa hàng lão bản họ Chu, kêu Chu An là cái rất có phúc hậu nam nhân, bị trảo tiến cảnh sát cục lúc sau, vẻ mặt của hăn nhìn qua có chút nôn nóng, như là ở sợ hãi chút cái gì, ngăn ngừa mấy ngày, trên bụng thịt đều thiếu không ít, nhưng là mặc kệ cảnh sát hỏi cái gì, hăn đều không muốn nhiều lời.

“Chúng ta đã biết các người tạc gà cửa hàng khách nhân vì cái gì sẽ nhiễm đói khát bị bệnh, đó là bởi vì người dùng cổ trùng..... Đó là ở một loại tử mẫu cổ, gọi là vàng bạc cổ, đúng không?” Cảnh sát một bên hỏi chuyện, một bên gắt gao nhìn chăm chăm Chu An, không buông tha trên mặt hăn bất luận cái gì biểu tình, cho nên hăn nghe được vàng bạc cổ trên mặt sở hiện lên một tia hoảng loạn cũng bị bọn họ cấp bắt giữ tới rồi.

Chu An ánh mắt mơ hồ không chừng, hăn cắn chặt răng, nói: “Ta không biết các người đang nói cái gì, cái gì vàng bạc cổ không vàng bạc cổ,

lại không phải chụp phim truyền hình, nơi nào tới cái gì cổ trùng.”

Mạnh Tân hơi hơi híp mắt, đột nhiên hỏi: “Người biết không, trên thế giới này có rất nhiều dùng khoa học không thể giải quyết sự tình, mà chúng ta cảnh sát cục, tự nhiên cũng có cái loại này có vượt qua thường nhân lực lượng người. Chúng ta đã lợi dụng tử cổ đang tìm kiếm mẫu cổ, chữ cái nhất thể, tử cổ sẽ không tự chủ được tìm kiếm mẫu cổ, chúng ta chỉ cần tìm được mẫu cổ, liền tính người không hé răng, chúng ta nhiều lắm liền tốn nhiều chút thời gian, cuối cùng vẫn là có thể tìm được chứng cứ, đến lúc đó, người liền chờ ngồi tù đến sông cạn đá mòn đi.”

Nói, hắn lại cười, căng chặt không khí hòa hoãn vài phần, hắn nói: “Nếu người hiện tại cùng chúng ta hợp tác, hảo hảo đem chuyện này cấp giải quyết, nói không chừng còn sẽ xem người thăng thân từ khoan phân thượng, cho người hơi chút giảm hình phạt.”

Này một gây gộc một viên đường đi xuống, Chu An biểu tình rất cuộc thay đổi.

Thật sự là Mạnh Tân đã nói ra quá nhiều có quan hệ tử mẫu cổ tin tức, ý thức được liền tính chính mình không mở miệng, chính là cảnh sát bên trong rõ ràng có chuyên nghiệp nhân viên, sớm hay muộn đều sẽ phát hiện sở hữu vấn đề.

Mặt lộ vẻ suy sụp chi sắc, hắn rốt cuộc mở miệng nói: “Mẫu cổ bị đặt ở nhà ta.....”

Chu An không xem như người thường, gia tộc bọn họ đã từng là một chi thực cổ xưa dân tộc thiểu số, chỉ là nhiều năm như vậy đi qua, bọn họ này nhất tộc đã hoàn toàn dung nhập người thường sinh hồn. Mà bọn họ cái này tộc đàn có cái bản lĩnh, đó chính là nuôi dưỡng cổ trùng. Lấy huyết chân nuôi cổ trùng, bồi dưỡng ra ngàn ngàn vạn vạn cổ trùng lúc sau, này đó cổ trùng sẽ cho nhau đánh nhau, cuối cùng chỉ biết lưu lại một con cổ

trùng, kia chỉ cỗ trùng liền sẽ trở thành mẫu cỗ, dựa vào mẫu cỗ là có thể khống chế tử cỗ.

Vừa mới bắt đầu Chu An cũng không có nghĩ đến dùng cỗ trùng tới làm cái gì, thậm chí liền cỗ trùng hẳn đều không nghĩ tiếp xúc. Đến hẳn này một thế hệ, cái gì cỗ trùng nuôi dưỡng, đã sớm đã thất truyền. Chỉ là sau lại hẳn phát hiện thư trung ghi lại, vàng bạc cỗ có thể làm trung cỗ người cảm thấy thập phần đói khát, chỉ có dựa vào gần mẫu cỗ, hoặc là dựa vào nào đó dược vật, tử cỗ mới có thể bình tĩnh trở lại, trung cỗ người ăn cái gì mới có thể cảm thấy no đủ. Ở thời điểm này, hẳn nhện không được động ý biến thái.

“Ta thật sự không nghĩ tới cái này cỗ trùng uy lực lớn như vậy, ta chỉ là tưởng nhiều kiếm ít tiền, cho nên không nhện xuống thử một chút, ai biết sẽ có như vậy hậu quả?” Chu An lôi kéo chính mình đầu tóc, trên mặt biểu tình có chút thống khổ.

Hẳn không nghĩ tới, cỗ trùng thế nhưng sẽ có như vậy đại tác dụng phụ. Vừa mới bắt đầu, những cái đó ăn tặc gà trúng tử cỗ người sẽ rất muốn ăn trong tiệm tặc gà, cho nên tỉ lệ quay đầu là trăm phần trăm, cái này làm cho hẳn nếm tới rồi ngon ngọt, thậm chí mừng rỡ như điên. Chỉ là sau lại sự tình căn bản không chịu hẳn khống chế, hẳn phát hiện những cái đó trúng cỗ người, càng ăn tặc gà, càng như là điên rồi giống nhau, thậm chí bọn họ trong cơ thể cỗ trùng càng ngày càng nhiều.

Kia đoạn thời gian, hẳn cảm thấy thập phần sợ hãi, thậm chí là thập phần sợ hãi.

Những cái đó trung cỗ người muốn ăn không phải tặc gà, mà là tặc gà bên trong thả làm tử cỗ bình ổn dược vật.

Đem những lời này nói ra, Chu An thật dài nhẹ nhàng thở ra, hẳn cả người quán ngồi ở ghế trên, có loại trần ai lạc định tâm định cảm. Trong

khoảng thời gian này, hắn trong lòng chịu tội cảm đều mau đem hắn tra tấn điên rồi, hắn không xem như người tốt, nhưng là cũng không tính hoàn toàn người xấu, hắn chỉ là một người bình thường, một cái có dục vọng người thường.

Chu An sắp đặt trí cổ trùng địa phương chính là ở trại chăn nuôi, Mạnh Tân gọi điện thoại tới thời điểm, Việt Khê bọn họ đã tới rồi nơi đó, bình thủy tinh tử cổ bởi vì càng ngày càng tới gần mẫu cổ mà có vẻ thập phần hưng phấn, ở bình thủy tinh tử loạn bò. Này cổ trùng lớn lên tự nhiên không có thật tốt xem, đen như mực, nếu người nhìn kỹ, sẽ phát hiện này đó cổ trùng tay chân kỳ thật là thực sắc bén, giống như là nào đó thiết khí, nó miệng, còn lại là nào đó khẩu khí linh tinh đồ vật.

Từ Vi nhìn hai mắt, cảm thấy trong lòng mao mao, liền không muốn lại nhìn.

Triệu Lộ lá gan đại, hỏi: “Này vàng bạc cổ có thể hay không chính mình chui vào nhân loại thân thể a?”

Việt Khê lắc đầu, nói: “Vàng bạc cổ xem như không có nhiều ít lực sát thương cổ trùng, chúng nó chỉ có ở có sinh mệnh địa phương mới có thể phụ hóa, nhưng là đối phương một khi tử vong, chúng nó cũng sẽ chết đi. Hơn nữa, cũng không nhiều ít công kích tính, chính là tử mẫu cổ một khi tách ra, tử cổ liền sẽ không chịu khống chế, tương đối phiền toái.”

Hàn Húc biết được càng nhiều một ít, mở miệng nói: “Cái này cổ trùng, là trước đây một cái thực cổ xưa dân tộc đào tạo ra tới, ban đầu, là dùng để giáo huấn những cái đó tham ăn hại tử..... Cái này dân tộc người còn nghiên cứu rất nhiều thú vị cổ trùng, tưởng cái gì cùng sinh cổ, thể mệnh cổ, đương nhiên lực sát thương rất mạnh cổ trùng cũng là có. Mạnh nhất luyện cổ người, bằng vào trong tay hắn cổ trùng, có thể lặng yên không một tiếng động liền đem người giết chết, cũng là rất là phiền toái một cái dân tộc.”

Ở trước kia, cái này tộc đàn một cái tiểu cô nương, còn vọng tưởng cho hẳn tiếp theo loại tên là si tình cổ đồ vật. Ngô, sau lại là làm sao vậy, hẳn giống như đem cái kia si tình cổ tùy tay ném cho một cái ven đường khất cái.

“Lão đại, người hiểu được cũng thật nhiều!” Hà Kiến Nhất lập tức bội phục nhìn hẳn.

Hàn Húc phục hồi tinh thần lại, mỉm cười nói: “Thư trung tự hữu hoàng kim ốc, này đó chỉ là, một ít thiên thư thượng liên có, người nhiều nhìn xem thư sẽ biết.”

Hà Kiến Nhất vừa nghe đến sừng sốt sừng sốt, tính toán trở về liền nhiều nhìn xem thư, hẳn nói không chừng cũng có thể giống nhà mình lão đại giống nhau lợi hại.

Việt Khê nhìn Hàn Húc liếc mắt một cái, người này nói lên lời nói dối tới, mặt không hồng tâm không nhảy, lại còn có cho người ta một loại thập phần có tin phục lực cảm giác, làm người nhin không được tin tưởng lời hẳn nói. Mà Hà Kiến Nhất, liền thường xuyên bị hẳn lừa đến, nàng dám tin tưởng, mặc kệ nào quyển sách thượng, đều sẽ không có cái này dân tộc ghi lại.

*

Chu An trại chăn nuôi ở vùng ngoại ô, Việt Khê bọn họ đến thời điểm thiên đều đã đen, mã bất đình đề liền đi hẳn theo như lời địa phương đi tìm mẫu cổ. Tử cổ càng hăng hái mẫu cổ càng hưng phấn, chính là thật sự tới rồi địa phương, thông thả chậm bình tĩnh trở lại.

Vàng bạc cổ mẫu cổ danh như ý nghĩa, đó là một con hình thể không nhỏ kim sắc sâu, toàn thân đều là kim sắc, bị Chu An trang bị ở một cái bình thủy tinh. Liền như vậy xem, này chỉ sâu thể nhưng có chút xinh đẹp, có điểm giống ve.

Trừ bỏ mẫu cổ, bọn họ còn ở bên cạnh tạp vật trong phòng thấy không ít tử cổ, toàn bộ bị dửng ở sứ đàn, vừa mở ra cái nắp, bên trong tất cả đều là màu đen cổ trùng, có dày đặc sợ hãi người nhìn quả thực nổi da gà đều phải đi lên.

Trên núi gà đồ ăn chính là này đó cổ trùng, cổ trùng có thể gia tốc chúng nó trưởng thành, mà cổ trùng cũng sẽ ở gà trong cơ thể ấp trứng, nhưng là một khi gà chết đi, những cái đó tồn tại cổ trùng liền sẽ chết, lưu lại trùng trứng ở bên trong.

Kỳ thật muốn nhổ cổ trùng là rất đơn giản, bởi vì cổ trùng chỉ có ở có sinh mệnh địa phương mới có thể phụ hóa, chỉ cần người chết đi, này đó cổ trùng cũng sẽ chết đi.

Việt Khê bọn họ một phen cây đuốc này đó gà còn có tạp vật trong phòng những cái đó cổ trùng toàn bộ tiêu, thực mau, bảo đảm không có một con cổ trùng lậu hạ, lúc này mới rời đi.

Có mẫu cổ ở, những cái đó trứng cổ trùng nhân thể nội tử cổ cũng an tĩnh lại, bọn họ không hề nôn nóng phát cuồng, nhưng là vẫn là cảm thấy thập phần đói khát, mặc kệ ăn lại nhiều đồ vật, cũng không biết no. Nếu không có người nhìn bọn họ hẩn chăm chăm, bọn họ khả năng sẽ trực tiếp đem chính mình ăn căng đã chết.

Việt Khê bọn họ cầm mẫu cổ trở về, lập tức liền bắt đầu chuẩn bị nhổ cổ trùng công tác.

Hàn Húc ôn nhu nói: “Sư phụ, nếu không nghỉ ngơi một chút, dù sao mẫu cổ đã bắt được tay, cũng không nóng nảy này nhất thời nửa khắc.”

“Không có việc gì, không đem sự tình giải quyết, lòng ta cũng cảm thấy không an ổn, ai biết có thể hay không phát sinh cái gì biến cố. Hơn nữa ta nghĩ ra một cái nhổ cổ trùng hảo biện pháp, trực tiếp dùng dược đem này đó tử cổ toàn bộ cấp giết chết, đều là chút chết trùng, nhổ cổ trùng liền

dễ làm nhiều!” Việt Khê càng nghĩ càng cảm thấy đây là cái hảo biện pháp, nàng nhìn về phía Hàn Húc, nói: “Hàn Húc, người biết có cái gì có thể đem này đó cổ trùng giết chết được sao?”

Không đợi Hàn Húc trả lời, nàng cười tủm tỉm nhìn hắn, lấy khăn định ngữ khí nói: “Ta biết, người khăn định biết đến.”

Hàn Húc: “.....”

Hắn thật là biết, phải nói, dưới bầu trời này, rất ít có chuyện gì là hắn không biết. Hắn chính là sống có hơn một ngàn năm thời gian, tại đây hơn một ngàn năm, đủ để cho hắn biết rất nhiều chuyện.

Nhổ cổ trùng sở yêu cầu được liệu bệnh viện đều có, ngao trực tiếp một chén cho người ta rót hết, không bao lâu, những người này liền bắt đầu nhin không được nôn mửa lên, đương nhiên, phun đồ vật đều là những cái đó chết đi cổ trùng còn có còn chưa phu hóa trùng trứng.

Bởi vì có mẫu cổ ở, tử cổ không hề ồn ào náo động làm âm ỉ, trung cổ người đều thập phần thanh tĩnh, cho nên cũng thập phần rõ ràng đem chính mình nhổ ra đồ vật xem đến rõ ràng, có thể nói là một màn này quả thực chính là cả đời bóng ma.

Hàn Húc nói: “Loại này phương pháp đơn giản thô bạo, tốc độ cũng mau, chính là phía sau những người này thân thể muốn dưỡng cái dăm ba năm, muốn nói hảo, vẫn là sư phụ người thân thủ nhổ tác dụng hảo, sư phụ người nhổ thời điểm, còn dùng chân nguyên tẩm bổ một lần bọn họ thân thể, những người đó nhưng chiếm đại tiện nghi.”

“Bắt người tiền tài, tự nhiên mà hảo hảo làm việc, bằng không về sau nhân gia có việc không tìm ta, ta đây còn như thế nào kiếm tiền? Người xem ta đào bảo cửa hàng, kia nhưng đều là năm sao khen ngợi!” Việt Khê cấp ra lý do cũng là thực nguyên vẹn, hoàn toàn không cảm thấy chính

mình dùng chân nguyên cấp những người đó ôn dưỡng thân thể có cái gì không đúng, càng không cảm thấy lãng phí.

“Kỳ thật ta cảm thấy ta gần nhất thân thể càng ngày càng tốt, ngô, cũng không thể nói như vậy, ta thân thể vẫn luôn đều thực không tồi!” Nàng duỗi tay nắm lên Hàn Húc tay, nói: “Người cảm giác được sao, ta thân thể càng ngày càng ấm áp, này cũng thật kỳ quái.”

Trên người nàng âm khí trọng, liên tính là lệ quỷ ở nàng trước mặt, kia điểm âm khí cũng không đủ nàng ăn. Cũng là cái dạng này nguyên nhân, nàng từ nhỏ thủ túc lạnh lẽo, trên người sờ lên không nhiệt độ chẳng kính, cũng liên còn không ngừng nhảy lên trái tim cho thấy nàng vẫn là cái người sống. Chính là trong khoảng thời gian này nàng lại phát hiện thân thể của mình có điểm biến hóa, thân thể càng ngày càng ấm áp, quả thực liên cùng người bình thường không có gì khác nhau. Nhưng trên thực tế là, nàng cùng người bình thường vẫn là có khác nhau.

“Ta nhớ rõ như vậy biến hóa, hẳn là..... Mễ Hương thôn khi đó bắt đầu.....”

Nói, nàng như suy tư gì nhìn Hàn Húc liếc mắt một cái.

*

Trung cổ người trên người cổ trùng toàn bộ nhỏ, tự nhiên liền chậm rãi khôi phục bình thường, hồi tưởng khởi gần nhất phát sinh sự tình, đối với bọn họ tới nói, đó chính là làm một hồi ác mộng, chính là trận này mộng lại là chân thật tồn tại.

“Ô ô ô, ta đời này đều không muốn ăn tặc gà!”

Đây là rất nhiều bệnh người tốt trong lòng duy nhất ý tưởng, tặc gà gì đó, một chút đều không thể ăn, này đều trở thành bọn họ cả đời khó có thể ma diệt bóng ma tâm lý chi nhất.

Giải quyết chuyện này lúc sau, Việt Khê bọn họ được đến không ít công đức, này đó công đức có lớn có bé, Triệu Lộ bọn họ cảm thụ không đến, chính là Hàn Húc cùng nàng lại là xem đến rõ ràng.

“Trên người của người công đức quá nặng, tựa như thái dương giống nhau, như vậy một chút công đức đối với người tới nói, đó chính là ánh sáng đom đóm ánh sáng, cũng không biết có hay không cái gì dùng.....” Cuối cùng một câu, Việt Khê nói được rất nhỏ thanh, như là nói thầm giống nhau, Hàn Húc không có thể nghe được rõ ràng.

Công đức thấm vào đầu ngón tay, mang đến một chút xem nhẹ bất kể ấm áp.

Đối với thái dương tới nói, ánh sáng đom đóm như vậy một chút quang mang, ở thái dương phía dưới, căn bản làm người nhìn không thấy.

Rất nhiều tu giả dựa vào tích góp công đức tới tu luyện, ở cái này niên đại, linh khí khan hiếm, tích góp công đức, có thể xem như nhất phương tiện một cái lộ. Chính là, nếu có thể phi thăng thành tiên, muốn tích góp nhiều ít công đức mới có thể a, liền tính người cả đời này mỗi ngày đều ở làm tốt sự, tích góp xuống dưới công đức, người cũng rất lớn khả năng không thể phi thăng thành tiên.

Mà hãn Hàn Húc đâu, cho dù thân phụ đại công đức, cũng tuyệt đối sẽ không có phi thăng thành tiên thời điểm. Hãn đã thân ở địa ngục, lại nhiều công đức đối với hãn tới nói, đều là không dùng được.

Đáy lòng cười nhạo, Hàn Húc trên mặt lại là cười đến ôn hòa, nói: “Còn hảo lần này không có làm không công, nhưng thật ra kiếm lời không ít tiền.”

Nói đến này, Triệu Lộ bọn họ nhin không được dùng một lời khó nói hết ánh mắt nhìn về phía hãn.

Bọn họ trăm triệu không nghĩ tới, thoát nhìn trời quang trắng sáng, đầy cõi lòng từ bi Hàn Húc, thế nhưng sẽ làm ra loại chuyện này tới, hẳn thế nhưng dán một trương thông cáo ở bệnh viện trên tường, phía dưới bày một cái bàn, trên bàn thả một cái rương gỗ.

Thông cáo thượng viết: “Nhổ cổ trùng, mỗi người mười vạn nguyên, thỉnh đem tiền để vào rương gỗ nội”.

Quả thực không cần quá phát rồ!

Hàn Húc cười tủm tỉm nói: “Tổng không thể làm sư phụ ta làm không công đi, trên đời này nào có chuyện tốt như vậy? Ta chỉ cần mười vạn nguyên, kia đã là kêu thấp giá cả.”

“Chính là có người gia, khả năng mười vạn đồng tiền căn bản lấy không ra a!” Từ Vi nhỏ giọng nói.

Hàn Húc nói: “Tuy nói mười vạn nguyên, nhưng là chỉ cần là bọn họ cũng đủ cảm ơn, biết sư phụ ta phí tâm tư, thiếu ta cũng không ngại. Nhưng là nếu không biết cảm kích.....”

Kia người này, cũng không cần phải cứu hẩn!

Việt Khê bắt lấy hẩn tay, nói: “Được rồi được rồi, ta tin tưởng tất cả mọi người đều thực cảm kích ta, người liền không cần tính toán chi li..... Hôm nay kiếm lời thật nhiều tiền, ta mời các người ăn bữa tiệc lớn, chúng ta đi ăn lẩu!”

Nghe vậy, Hàn Húc cười một chút, ẩn hạ đáy mắt đen tối không rõ.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 88

Đã đến giờ tháng sáu, thời tiết khô nóng, ngồi ở trong phòng học đều có thể nghe thấy bên ngoài ồn ào náo động ve minh thanh, ồn ào đến nhân tâm phù khí táo, đỉnh đầu gió to phiến phần phật phần phật chuyển, mang đến một chút có chút ít còn hơn không thanh phong, ngay cả điểm này thanh phong đều dấy một chút nhiệt khí.

Là thi đại học thời gian, trong trường học một mảnh an tĩnh, học tập bên ngoài, thí sinh gia trưởng còn có thân thích giờ dù, đỉnh đỉnh đầu đại thái dương ở cửa sắt bên ngoài lẳng lẳng chờ đợi, thẳng đến vườn trường tiếng chuông vang lên, an tĩnh trong trường học bài trừ một tảng lớn ô mệnh mông đám người, các gia trưởng tức khắc xông xao đi lên.

“Nơi này, nơi này.....”

“Khảo đến thế nào a? Phi, mặc kệ khảo đến được không, chúng ta trở về hảo hảo nghỉ ngơi một chút, trước đừng đi tưởng thành tích sự tình!”

“Thật là vất vả người, tối, mục mục chuẩn bị nước ô mai, vẫn luôn cho người băng trứ, mau uống mau uống.”

Các thí sinh vừa ra tới đã bị gia trưởng bao quanh vây quanh, hỏi han ân cần.

Việt Khê chen qua đống ở cửa người, thật dài nhẹ nhàng thở ra.

Triệu Lộ hỏi: “Việt Khê, người khảo đến thế nào a?”

Việt Khê thành thành thật thật trả lời nói: “Dù sao có thể làm ta đều làm, cũng nghe của các người, liên tính sẽ không làm, cũng không có lưu lại cái gì chỗ trống..... Tần nhân sự, nghe thiên mệnh đi. Các người đâu, các người mấy cái khảo đến thế nào?”

Nàng hỏi chính là Triệu Lộ, Từ Vi còn có Hàn Húc, gì kiến một năm nay mới cao nhĩ, hấn đầu óc linh hoạt, tìm cái bình điện xe, phía sau phóng bọt biển cái rương, bên trong phóng đóng băng đồ uống còn có kem, bắt được này công trường khẩu tới bán, sinh ý là thực không tồi.

“Hôm nay thời tiết cũng thật nhiệt, ta vẫn luôn tránh ở dưới gốc cây, mồ hôi đều vẫn luôn ra bên ngoài mạo.....” Gì kiến một lau một phen trên mặt mồ hôi, đem bọt biển trong rương cho bọn hấn lưu lại kem băng côn đem ra, có chút hưng phấn nói: “Ta tiến hóa căn bản là không đủ bán, này dư lại, vẫn là ta cố ý cho các người lưu.”

Này sinh ý vẫn là Hàn Húc cho hấn đề nghị, hấn tưởng mua cái đồ vật, không có tiền, Hàn Húc liền cho hấn chi cái chiêu, ngăn ngừa hai ngày, cũng kiếm lời vài trăm.

Việt Khê không thích ăn kem, cảm thấy vị quá mềm mại, cũng quá ngọt, nàng thích ăn nước đường băng côn, cắn lên băng lạnh lẽo lượng, còn giòn ngọt giòn ngọt.

“Ta ba mẹ ở Trạng Nguyên lâu định rồi vị trí, đồ ăn đều điểm hảo, chúng ta đi trước Trạng Nguyên lâu ăn cơm đi.” Triệu Lộ đề nghị nói, nàng ba mẹ cũng vẫn luôn ở trong xe biên chờ, đã sớm làm người ở Trạng Nguyên lâu định rồi vị trí.

Trạng Nguyên lâu sinh ý nhất rực rỡ chính là trong khoảng thời gian này, nhà ai trong nhà có hài tử muốn khảo thí, đều hy vọng đồ cái cát lợi, này Trạng Nguyên lâu tên vang dội, là rất nhiều gia trưởng đầu tuyển.

Nghe vậy, Từ Vi có chút kinh ngạc nói: “Ta ba mẹ cũng ở Trạng Nguyên lâu định rồi vị trí.....”

Đây chính là xảo, hai nhà người như vậy tính toán, đơn giản trực tiếp muốn một cái đại ghế lô, hai nhà người cùng nhau chúc mừng hảo.

“Đầu tiên, chúc mừng các người này đó hài tử thi đại học kết thúc, mặc kệ khảo đến được không, đây đều là kiện đáng giá chúc mừng sự tình. Thi đại học qua đi, liền đại biểu các người đã là đại nhân, phải hiểu được trách nhiệm cùng đảm đương, đặc biệt là nam hài tử nhóm.....” Triệu phụ cầm chén rượu cười tùm tùm nói nói mấy câu, ngữ khí khô hài mà hài hước, không khí lập tức liền sinh động đi lên.

“Hảo, khai ăn đi, các người đều không cần khách khí, cho ta rộng mở bụng ăn, thúc thúc có tiền!”

Triệu Lộ dựa vào Việt Khê ngồi, một bên ăn một bên cùng Việt Khê nói chuyện, nói: “Lớp trưởng bọn họ nghĩ thi đại học sau khi chấm dứt tới một lần thi đại học lữ hành, liền địa điểm đều nghĩ kỹ rồi, phía nam ven biển g tỉnh, nghe nói nơi đó có cái làng chài nhỏ, phong cảnh đặc so xinh đẹp..... Ta hỏi Hàn Húc, hắn không nghĩ đi, bất quá người nếu như đi nói, hắn khẳng định cũng sẽ đi theo.”

“Thi đại học lữ hành?”

“Đúng vậy, thật vất vả tốt nghiệp, có hơn hai tháng thời gian tiêu sái, đương nhiên không thể lãng phí..... Việt Khê, người cũng đi thôi, đồng học một hồi, đại gia tụ một tụ, về sau đại gia nam nam bắc bắc, còn không nhất định có cơ hội có thể gặp lại.”

Việt Khê ở tự hỏi, nàng kỳ thật cùng lớp học người cũng không quen thuộc, ngày thường cũng không có nhiều ít giao lưu, nghĩ nghĩ nàng hỏi: “Có bao nhiêu người muốn đi a?”

“Toàn ban ba mươi lăm cái học sinh, trừ bỏ Hàn Húc cùng người, tất cả mọi người đều nói muốn đi..... Chủ nhiệm lớp cùng mấy cái nhậm khóa lão sư cũng đi, ta quyết định đi thời điểm đem ta ba cameras cũng mang theo đi, nhiều chụp điểm ảnh chụp.” Triệu Lộ đã có chút gấp không chờ nổi.

“Tất cả mọi người đều đi..... Ta đây cũng đi thôi.” Có đi hay không Việt Khê nhưng thật ra đều có thể, bất quá cao trung cùng các bạn học cuối cùng một lần du lịch, nàng liền không tính toán cự tuyệt.

Chính yếu, đương nghe thấy Triệu Lộ nói tiến hành thi đại học du lịch thời điểm, nàng trong lòng đột nhiên có điều cảm ứng. Lúc này đây lẽ hành, khả năng sẽ gặp được một ít sự tình gì, nhưng là lại không giống như là rất nguy hiểm bộ dáng. Tóm lại, đi theo đại gia cùng đi, có chuyện gì nàng cũng có thể lập tức làm ra phản ứng tới.

Được nàng trả lời, Triệu Lộ lập tức gia một tiếng, sau đó quay đầu liền đối Hàn Húc nói: “Hàn Húc, Việt Khê nói nàng cũng muốn cùng đại gia cùng đi lẽ hành, người xác định người không đi sao?”

Hàn Húc nhàn nhạt nhìn nàng một cái, hỏi Việt Khê: “Sư phụ, người muốn đi sao?”

Việt Khê nói: “Liền cao trung cuối cùng một lần, cuối cùng cùng đại gia chơi một lần, cũng không tồi a.”

Hàn Húc ngô một tiếng, nói: “..... Ta đây cũng cùng đi đi, dù sao thi đại học xong rồi, ta tạm thời cũng không có gì việc cần hoàn thành.”

Các đại nhân nghe được bọn họ nói, từ mẫu cười một chút, nói: “Thi đại học du lịch..... Nay cũng thực không tồi, chờ các người tuổi lớn, ở hồi ức thời điểm, liền sẽ phát hiện đây là một cái thực trân quý hồi ức, đáng giá các người hồi ức niệm tưởng cả đời. Bất quá, các người ra cửa bên ngoài,

đến nhiều chú ý an toàn, đặc biệt là nữ hài tử..... Bất quá, có Việt Khê cùng Hàn Húc ở, ta cũng coi như yên tâm.”

Triệu gia cha mẹ cũng nhin không được gật đầu, tán đồng nàng lời nói.

Triệu Lộ có chút không phục, nói: “Việt Khê cùng Hàn Húc cũng cùng chúng ta giống nhau đại a, hăc các người đối bọn họ liền như vậy yên tâm?”

Triệu phụ nghĩ nghĩ nói: “Không giống nhau, tuy rằng tuổi không sai biệt lắm đại, nhưng là các người tâm lý tuổi khả năng kém đến có điểm xa, Việt Khê cùng Hàn Húc thoát nhìn liền so các người ổn trọng đến nhiều.”

Từ khí chất đi lên xem, này hai người cùng Triệu Lộ bọn họ liền có rất đại bất đồng, bọn họ khí chất kỳ thật có điểm tương đồng, trầm tĩnh trung lại mang theo điểm thần bí, cho người ta một loại rất có tin phục lực cảm giác. Hơn nữa Việt Khê bản lĩnh bọn họ cũng là gặp qua, bốn vị gia trưởng tự nhiên là yên tâm.

Chầu này cơm ăn một lần liền hoa không ít thời gian, chờ ăn xong tán tịch, đều là buổi tối 9 giờ. Từ gia cùng Triệu gia bốn vị gia trưởng tuy rằng là lần đầu tiên gặp mặt, nhưng là hai bên nữ nhi là bạn tốt, bọn họ này đó làm phụ mẫu vô hình gian liền thân cận rất nhiều. Chờ tính tiền thời điểm, hai nhà người người đẩy ta ta đẩy người.

“Các người nhị vị liền không cần đẩy tới đẩy đi, này bữa cơm tính ta thỉnh.....” Một cái ăn mặc thiết hôi sắc tây trang nam nhân đi tới cười nói một câu, sau đó cùng quỳ nói: “Hai vị này tiên sinh đơn tử, ghi tạc ta trưởng hạ.”

Quỳ lập tức lên tiếng: “Đã biết, giám đốc.”

Bị gọi là giám đốc nam nhân xoay người lại, hăc nhìn thoáng qua Triệu phụ, lại nhìn ở hăc phía sau Việt Khê bọn họ liếc mắt một cái, mới

cười mở miệng nói: “Ta nhớ rõ Triệu Lộ năm nay cao tam đi, đó chính là mới vừa thi đại học xong rồi, này bữa cơm, liền tính là ta cái này làm ca ca thỉnh, cũng coi như là chúc mừng nàng thi đại học kết thúc.”

“Nguyên lai là đồng sinh a, người đứa nhỏ này..... Ta nghe người ba nói người muốn kết hôn?” Triệu phụ cùng đối phương nói chuyện ngữ khí thập phần quen thuộc, xem ra là người quen.

Triệu Lộ nhỏ giọng cùng Việt Khê bọn họ nói: “Này ca ca kêu đồng sinh, kêu tên này, nghe nói là bởi vì hắc là mùa đông sinh..... Đông gia cùng nhà ta là thế giao, chúng ta hai nhà thường xuyên lui tới, sinh ý thương cũng có điều liên hệ.”

Nói, nàng ý cười ngâm ngâm nhìn đồng sinh, tự nhiên hào phóng cười nói: “Nguyên lai đồng sinh ca người lập tức liền phải kết hôn a, ta đây liền trước chúc mừng người. Hắc, rõ ràng năm trước ta còn nghe bá mẫu vẫn luôn la hét, người đại khái muốn độc thân cả đời, không nghĩ tới nhanh như vậy liền kết hôn.”

Triệu mẫu trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái, nói: “Người đứa nhỏ này, nhưng thật ra trên ghẹo khởi ca ca người tới.”

Đông sinh không thềm để ý cười, nói: “Này không phải duyên phận tới rồi sao, ta nguyên tưởng rằng cả đời này đều không thể kết hôn, ai biết gặp được người kia, ta liền cảm thấy, kết hôn cũng không có gì không tốt.....”

Nói, hắc không biết nghĩ tới cái gì, biểu tình có chút thất thần, phục hồi tinh thần lại, hắc nói: “Dù sao a, người này tiểu nha đầu, ngày đó nhớ rõ lao uống ta rượu mừng a, nhớ rõ đem người các bạn học đều mang lên.”

Triệu Lộ cười gật gật đầu.

Đông sinh không có cùng bọn họ nói thêm cái gì, hắn nhìn thoáng qua trên cổ tay thời gian, đại khái là có việc gấp, cùng Triệu phụ hàn huyên vài câu, thực mau liền rời đi.

Hắn từ bên người đi qua thời điểm, mang theo tới một đạo thanh phong, Việt Khê nhin không được sững sốt, quay đầu đi xem hắn bóng dáng.

Triệu Lộ nhìn nàng một cái, hỏi: “Làm sao vậy, Việt Khê?”

Nói đến này, nghĩ đến Việt Khê bản lĩnh, nàng đột nhiên có chút khẩn trương lên, hỏi: “Chẳng lẽ là đông sinh ca trên người có cái gì không đúng?”

Việt Khê lắc đầu, lại gật gật đầu, nàng như suy tư gì nói: “Ta ở hắn trên người, nghe thấy được tuyết hương vị.....”

“Người nói gì? Huyết hương vị?”

“Là tuyết, tuyết trắng tuyết.....” Nàng nhắm hai mắt, kia cổ lạnh lẽo hơi thở, giống như là mang theo băng tuyết phong, làm người nháy mắt nghĩ tới đầy trời tuyết trắng.

Triệu Lộ đám người nghe được vẻ mặt không thể hiểu được, cái gì tuyết trắng không tuyết trắng, một thân người thượng sao có thể có tuyết trắng hương vị?

Việt Khê phục hồi tinh thần lại, nói: “Không có gì, dù sao không có gì không tốt.”

Nhiều lắm chính là có điểm kỳ quái mà thôi.

Đông sinh từ Trạng Nguyên lâu ra tới, nhà này Trạng Nguyên lâu là hắn đại học thời điểm mở ra chơi, không nghĩ tới tên lấy được hảo, hơn nữa

đầu bếp tay nghề không tồi, qua mấy năm nhưng thật ra có chút danh tiếng.

“Đông sinh!” Cửa, một cái ăn mặc màu trắng váy dài nữ nhân đi tới, duỗi tay tự nhiên mà vậy vẫn trụ cánh tay hắn.

Đông ruột tử cứng đờ một chút, nhưng là thực mau hắn lại toàn thân thả lỏng xuống dưới, hỏi: “Khách sạn bên kia sự tình xử lý tốt?”

Khổng lăng mỉm cười, cười đến thập phần ngọt ngào, nói: “Xử lý tốt, chính là Jon bên kia liên hệ ta, nói là nhần kích cỡ muốn cải biến một chút.”

“Di, không có khả năng a, ta sờ qua người tay, người kích cỡ ta nhớ rất rõ ràng a.....” Nói hắn theo bản năng nắm lên Khổng lăng tay cầm nắm, sau đó biểu tình có chút cứng đờ.

Hắn nhớ rõ, ngón tay hắn là muốn càng tế một ít, giống như là hành căn giống nhau, lại tế lại lớn lên. Hơn nữa sờ lên độ ẩm, cũng nên là càng bằng một ít.

“Ta, ta đại khái là tính sai.....” Đông sinh cười một chút, nói: “Vậy làm Jon sửa một chút đi.”

Khổng lăng lập tức gật gật đầu, ôm chặt lấy cánh tay hắn.

*

Thi đại học sau khi kết thúc thời tiết vẫn là thực nhiệt, hiện tại mới tháng sáu phân, chính là cả nước thực khu đã xuất hiện màu vàng cực nóng cảnh cáo, nhiệt đến trứng gà đánh vào trên mặt đất đều có thể bị nướng chín nông nổi.

Việt Khê ngồi ở giàn nho sọt tới mức ghế đá thượng, trong tay quạt hương bồ phiến cái không ngừng, nàng viện này bố đến có trận pháp, đông

ấm hạ lạnh, cho dù tại đây đại trời nóng thời điểm, cũng thập phần mát mẻ.

Dưa hấu trong đất vô lại dưa hấu, nàng tuyển một cái cắt ra, treo ở giếng ướp lạnh, một lát sau cầm nửa cái ra tới, cầm cái muống đào ăn, bên trong hồng nhuận ngọt thanh giải nhiệt, ở đại mùa hè thời điểm ăn cái này đồ vật quả thực chính là hưởng thụ.

“Ngô.....”

Một trận gió thổi qua tới, cuốn vài miếng lá cây, Việt Khê ngẩng đầu lên, nhìn đến trên bầu trời có mây đen thổi qua tới, thời tiết tựa hồ trong nháy mắt liền mát mẻ xuống dưới. Tới rồi ngày thứ hai, độ ẩm đã tới rồi hai mươi độ tả hữu, mỗi ngày buổi sáng lên đều làm người cảm thấy có điểm lạnh, đến thêm kiện quần áo mới cảm thấy ấm áp.

Lúc này ở đi thông thành phố A con đường kia thượng, một cái toàn thân bị màu trắng áo choàng sở bao lại người ngẩng đầu lên, hẩn nhìn thoáng qua cách đó không xa thành phố A, thành phố này phần hoa mà náo nhiệt, bao nhiêu người đi vào nơi này sẽ lâm vào loại này phần hoa bên trong, quên tự mình a.

Hẩn cúi đầu, duỗi tay kéo kéo trên người áo choàng, một bàn tay lấy ra tới, da thịt trắng tuyết, giống như là tuyết trắng giống nhau nhan sắc.

*

“Dự báo thời tiết còn nói gần nhất mấy ngày thời tiết sẽ thực nhiệt, này nơi nào nhiệt? Ta đều cảm thấy có điểm lạnh, đây là rét tháng ba sao, chính là đều tháng sáu phân, rét tháng ba cũng không phải thời gian này a..... Này dưa hấu ăn ngon thật. “Triệu Lộ một bên đào dưa hấu ăn, một bên nói thầm nói.

Gì kiến ngồi xuống ở bậc thang, nghe vậy nói: “Ai biết, hiện tại nhà ấm hiệu ứng, thời tiết năm lấy không chừng, trước đó không lâu cái nào địa

phương không phải còn hạ mưa đá sao? Ta xem chúng ta nơi này sợ là cũng muốn hạ đại tuyết.”

“Hạ tuyết? Không có khả năng đi, tháng sáu tuyết bay, người không phải có oan tình?” Triệu Lộ nói xong bản thân liền cười rộ lên.

Việt Khê nhìn thoáng qua dự báo thời tiết, chờ xem xong rồi, nàng mới nói: “Dự báo thời tiết bên trên nói, có một cổ dòng nước lạnh từ phương bắc xuống dưới, cho nên thời tiết mới có thể đột nhiên biến lạnh, quá mấy ngày độ ẩm khả năng còn sẽ càng thấp.”

Triệu Lộ cầm cái muỗng đào đại đại một muỗng, ăn một cái muỗng nàng mới nhớ tới chính mình lần này tới mục đích, mở miệng nói: “Đúng rồi, Việt Khê, ta đông sinh ca hậu thiên kết hôn, các người muốn hay không cùng đi thấu xem náo nhiệt? Đông sinh ca rất hào phóng, chúng ta khẳng định có thể ở hẳn nơi đó bắt được một cái đại hồng bao!”

Nàng bàn tính nhỏ đánh đến mỹ tư tư, lúc này đây đông sinh kết hôn, nàng tiểu kim khố khẳng định có thể phong phú không ít.

“Chúng ta cùng người đông sinh ca cũng không thân, như vậy đi không tốt lắm đâu.” Gì kiến một gái gái đầu nói.

“Ngày đó hẳn không phải mời các người sao, ngày hôm qua ở trong điện thoại còn cùng ta nói, làm ta nhớ rõ đem ngày đó đồng học đều mang lên.....” Nói, nàng thập phần bát quái nói: “Ta còn gặp được hẳn vị hôn thê, lớn lên thật xinh đẹp a, vẫn là cái bạch phú mỹ, cùng đông sinh ca cũng coi như là môn đăng hộ đối..... Các người rốt cuộc có đi hay không a, cùng đi dính dính không khí vui mừng a. Dính điểm không khí vui mừng, thi đại học khẳng định có thể khảo cái hảo thành tích.”

Việt Khê lắc đầu nói: “Phong kiến mê tín, không được.”

Triệu Lộ: “.....”

Người cùng ta nói phong kiến mê tín? what?

“Nói trở về, ta cũng là mới biết được, đông sinh ca cứ như vậy cấp kết hôn, là bởi vì hãn năm kia xảy ra chuyện. Khi đó hãn đi bò tuyết sơn, không nghĩ tới đã xảy ra tuyết lở, thiếu chút nữa liền đã chết bên trong, sau lại ở bệnh viện nằm hơn nửa năm mới hảo.”

Mấy tin tức này nàng cha mẹ cũng chưa cùng nàng nói qua, cho nên Triệu Lộ đến bây giờ mới biết được đông sinh lúc trước đã xảy ra như vậy nguy hiểm sự tình.

“Hãn vị hôn thê chính là cứu người của hãn, nghe nói yêu thầm hãn thật lâu, lần này biết hãn đã xảy ra chuyện, là không màng tuyết lở nguy hiểm, vọt tới tuyết sơn đi cứu người. Đông sinh đại ca cảm nhớ nàng tình ý, liền cùng nàng ở bên nhau. Bá mẫu bọn họ nghĩ, tuyết lở đều bị hãn gặp, cũng thật sự là quá xui xẻo, cho nên muốn làm hãn kết hôn xung xung hỉ.”

Đối với như vậy cảm tình, Triệu Lộ tỏ vẻ có chút hâm mộ, nàng cũng tưởng kia một ngày có người cũng có thể như vậy thích nàng.

“Nếu ngày đó có thời gian, ta liền đi xem.” Nghĩ nghĩ, Việt Khê đối ngày đó ở đông ruột thượng cảm giác được hơi thở vẫn là có điểm để ý, cho nên vẫn là mở miệng nói.

Triệu Lộ gật đầu, nói: “Kia ngày đó ta làm trong nhà tài xế tới đón người, chúng ta cùng đi.”

Chờ Triệu Lộ đi rồi, Hàn Húc hỏi: “Sư phụ, người thực để ý cái kia đông sinh?”

Việt Khê nói: “Cũng không phải, ta chỉ là đối hãn trên người kia cổ hơi thở rất hiếu kỳ, kia cổ hơi thở từ hãn trên người truyền đến, vẫn luôn che chở hãn, nhưng là rồi lại không phải thuộc về hãn, mà là một người khác..... Hoặc là yêu hơi thở. Có thể dính lên như vậy nùng hơi thở, hãn

cùng đối phương nhất định ở chung thật lâu, hơn nữa thực thân mật, cho nên hẳn trên người tất cả đều là nó hương vị. Cái loại này mát lạnh sạch sẽ cảm giác, thật giống như vào đông phiêu tuyết.”

“..... Ta nghe nói, trên thế giới này có một loại tinh quái, tên là Tuyết Nữ, Tuyết Nữ nơi địa phương, đó là lăng đông, đại tuyết bay tán loạn. Tuyết Nữ tựa như tuyết trắng giống nhau, không hề độ ẩm, cũng không có bất luận cái gì cảm tình, chúng nó cùng với bông tuyết mà sinh, thân ở ở tuyết sơn bên trong. Chúng nó này nhất tộc có một cái đặc điểm, đó chính là cả đời đều không thể lưu nước mắt, bởi vì chúng nó chỉ có một giọt nước mắt, lưu xong kia một giọt nước mắt, liền sẽ biến thành bông tuyết biến mất.” Nói, Hàn Húc cười một chút, nói: “Bất quá loại đồ vật này giống nhau chỉ có ở tuyết sơn mới có thể nhìn thấy, nếu rời đi tuyết sơn, trừ phi là mùa đông, bằng không đối với Tuyết Nữ tới nói, sẽ tạo thành rất lớn thương tổn.”

Cực nóng đối với chúng nó tới nói, đó chính là tai nạn.

*

Đông gia.

Đông mẫu nhìn thoáng qua bên ngoài thời tiết, nhìn qua như là muốn trời mưa giống nhau, nàng có chút phát sầu, nói: “Rõ ràng xem thời tiết, hai ngày này đều hẳn là rất tốt thời tiết a, như thế nào đột nhiên liền biến lạnh? Ai, hy vọng đông sinh cùng khổng lăng kết hôn ngày đó, không cần trời mưa mới hảo.”

Đông sinh ngồi ở trên sô pha, nhìn bên ngoài ở xuất thần, hôm nay nếu là hạ tuyết thì tốt rồi.

“Nếu không phải các người sốt ruột, ta còn tưởng ở mùa đông kết hôn, tốt nhất là hạ tuyết thời điểm kết hôn, kia tốt nhất.” Hắc thích nhất chính là mùa đông, “Các người ngấm lại, ta ở mùa đông sinh ra, cùng khổng lăng

cũng là kết bạn ở có đại tuyết địa phương. Ta cảm thấy, tại hạ tuyết thời điểm kết hôn, kia nhất định là tốt nhất thời gian.”

“Hạ tuyết thời điểm kết hôn? Ca ca người sẽ không sợ lạnh không?”
Đông đình hỏi.

Đông sinh cười một chút, trên mặt biểu tình rất là sung sướng, hân hân cười tủm tỉm nói: “Ta thích mùa đông, thích tuyết trắng, hạ tuyết nhất tử nhất định là tốt nhất.”

“Người còn thích tuyết..... Người thiếu chút nữa đã bị tuyết cấp áp đã chết, nếu không phải khổng lãng cứu người, người thi thể đều lạnh!”
Đông mẫu tức giận oán giận nói.

Đông sinh cười, nói: “Chính là nếu là không có lần này ngoài ý muốn, ta cũng sẽ không cùng nàng ở bên nhau, người cũng sẽ không có như vậy một cái hảo con dâu a.....”

Đông đình thập phần tò mò hỏi: “Ca ca, ngay lúc đó tình huống rất cuộc là chuyện như thế nào a, khổng tử tử là như thế nào cứu người a? Người không biết, lúc ấy nghe nói đã xảy ra tuyết lở, ta cùng mẹ đều bị sợ hãi.”

Nghe vậy, đông sinh nhin không được nhớ lại ngay lúc đó sự tình tới, trên mặt biểu tình không có bất luận cái gì sợ hãi, ngược lại mang theo một tia hồi ức.

“Khi đó a, tuyết lở tới quá đột nhiên, tại đây loại thiên tai trước mặt, nhân loại chính là muối bỏ biển, căn bản không có năng lực phản kháng, ta cho rằng ta sẽ chết, chính là ta không có.....”

Khi đó hân mắt thấy đại tuyết hướng tới hân phác lại đây, chỉ cảm thấy chính mình khả năng mất mạng, sau đó liền mất đi ý thức. Chờ hân lại lần nữa khôi phục ý thức thời điểm, trước mắt một mảnh hắc ám, hân nghe

thấy được bên ngoài có phong thanh âm, đại khái là hiệp bộc đại tuyết, tiếng gió giống như là ở kêu rên giống nhau.

Có người sờ sờ hăn mặt, hăn lúc này mới ý thức được bên người có người.

Kia chỉ vuốt ve hăn gương mặt tay hảo băng, băng đến giống như là ngưng ở bên nhau tuyết trắng giống nhau, lạnh lẽo đến xương.

Hăn hỏi: “Người là ai, là người đã cứu ta phải không?”

Đối phương không nói gì, mà là thật cẩn thận lại sờ sờ hăn đôi mắt, hăn lúc này mới phát hiện, hai mắt của mình nóng rất đau. Hăn đôi mắt bị thương, cho nên hăn căn bản nhìn không thấy.

Kế tiếp, bên người cái này hăn không biết là nam hay là nữ người vẫn luôn ở chiều cổ hăn, nhưng là hăn cảm thấy nàng nhất định là cái nữ hài tử, bởi vì nàng thực ôn nhu, đó là nam hài tử sẽ không có được tình tế cùng ôn nhu. Trên người nàng thực băng, đó là đến xương hàn ý, mỗi lần bắt lấy tay nàng, đông sinh đều cảm thấy thực lãnh, chính là hăn lại không bằng lòng buông tay.

Nàng không biết ở nơi nào tìm tới được thảo, cho hăn đắp ở đôi mắt thương, nóng rất đau đôi mắt chỉ cảm thấy một trận sáng khoái.

“Người là cái nữ hài tử sao?” Hăn đã từng hỏi qua, đương nhiên, được đến là quen thuộc trầm mặc, hăn cũng không thềm để ý, bên ngoài tiếng gió rất lớn, chính là hăn trong lòng lại rất ấm áp, hăn nói: “Chờ từ nơi này đi ra ngoài, chúng ta hai ở bên nhau đi.....”

Hăn cũng là lần đầu tiên thích một cái cô nương, cảm thấy có chút ngượng ngùng, nói: “Ta, ta còn man thích người, người làm ta bạn gái đi..... Hảo, người không nói lời nào, ta coi như người đáp ứng rồi a, người về sau chính là ta bạn gái a.”

Đối phương không nói chuyện, chỉ là đem lạnh băng một bàn tay đặt ở trong tay của hắn.

“..... Vì cái gì khổng lãng tử khi đó không nói lời nào a?” Đông dĩnh khó hiểu.

Đông sinh nói: “Nàng lúc ấy vết hầu bị thương, thiếu chút nữa đem giọng nói đều huỷ hoại..... Bất quá, từ tuyết sơn ra tới về sau, tay nàng nhưng thật ra không có trước kia băng, đại khái là tuyết thượng độ ẩm quá thấp đi.”

“Ca ca người vận khí thật tốt a, khổng lãng tử như vậy thích người, vì người liền mệnh đều từ bỏ, về sau người cần phải hảo hảo đối nàng a.” Đông dĩnh mở miệng nói.

Đông sinh gật đầu: “Ta đương nhiên sẽ hảo hảo đối nàng a, chẳng qua.....”

“Chẳng qua cái gì?”

“Nàng giống như cùng ở tuyết sơn thời điểm có điểm không giống nhau, ta cho rằng nàng tính tình hắn là càng thêm thẹn thùng quái gở, tuy rằng trên người thực băng, chính là người lại rất ôn nhu.”

Nói, đông sinh nhin không được cúi đầu nhìn thoáng qua chính mình đôi tay, hắn còn nhớ rõ đôi tay kia ôn. Cặp kia vô cùng lạnh băng lại thập phần thập phần ôn nhu đôi tay, đã từng nắm hắn đi phía trước đi, phía dưới là tuyết trắng xóa, dẫm đi lên kẽo kẹt kẽo kẹt vang, mà đỉnh đầu thái dương, khó được làm người cảm thấy thực ấm áp.

Nàng cầm một đóa hoa cho hắn nghe, rất dễ nghe mùi hoa, hương khí cũng giống tuyết giống nhau, lạnh lạnh, lạnh lùng, kia cổ hương khí, người qua lúc sau liền sẽ không quên. Cho tới bây giờ, hắn chớp mũi tựa hồ đều có thể ngửi được kia cổ mùi hương.

Chính là, khổng lãng cho hấn cảm giác, cũng ôn nhu, nhưng là lại có điểm bất đồng, nếu là ở tuyết sơn thượng nàng là tuyết nói, như vậy hiện tại nàng giống như là thủy.

“..... Ta đều hoài nghi ta có phải hay không nhận sai người, giống như cũng không có cái loại này tâm động cảm giác.” Đông sinh lẩm bẩm nói, biểu tình có chút phức tạp.

Đông đình trừng lớn đôi mắt xem hấn, nói: “Cái gì kêu không cái loại này tâm động cảm giác? Khổng lãng tử vì người liên mệnh đều từ bỏ, người sẽ không đi làm phụ lòng hấn đi?”

Đông mẫu cũng mở miệng nói: “Đông sinh, người như thế nào có thể nói ra như vậy không phụ trách nói tới?”

Đông sinh bất đắc dĩ, hấn giơ lên tay tới, nói: “Ta liền thuận miệng nói một câu, các người làm gì lớn như vậy phản ứng? Nói giỡn, ta chính là nói giỡn.”

“Nói giỡn cũng không thể, nếu như bị khổng lãng nghe thấy được, nàng trong lòng nghĩ như thế nào?” Đông mẫu nhíu mày, tỏ vẻ chính mình trong lòng không thoải mái.

“Ta chỉ là cảm thấy, có điểm không đúng, mặc kệ là cái gì đều không đối.....” Đông sinh trên mặt lộ ra bức bối biểu tình, hấn tay ở không trung hư hư lung lay hai hạ, cuối cùng tạo thành nắm tay, hấn nói: “Các người mình bạch cái loại cảm giác này sao, ta rõ ràng hấn là rất quen thuộc nàng, chính là ta lại cảm thấy càng ngày càng xa lạ, ta thậm chí cảm thấy, ta có phải hay không nhận sai người, cứu ta người mà là có khác một thân!”

“Nói hươu nói vượn!” Đông mẫu đánh gãy hấn nói, nói: “Chúng ta tận mắt nhìn thấy khổng lãng đem người từ trên núi bối xuống dưới, khi đó, trên người nàng tất cả đều là đông lạnh thượng dấu vết, mà người còn hôn

mê..... Người hiện tại như thế nào có thể nói ra nói như vậy tới? Người không làm thất vọng nàng sao?”

Đông sinh trường trường môi, muốn nói gì, cuối cùng hăn như là từ bỏ, mỗi một thở dài, nói: “Ta có điểm mệt mỏi, trước lên lầu đi nghỉ ngơi.”

Đông dĩnh nhìn hăn bóng dáng, hỏi: “Mẹ, người nói ca ca, này không phải là hối hận đi? Khổng lăng tử cũng khá tốt a, ca ca ngay từ đầu không phải rất thích nàng sao?”

Đông mẫu có chút thất thần, không biết nàng nghĩ tới cái gì, nàng biểu tình có chút khó coi, xoa xoa ngạch, nàng nói: “Đại khái là nào trườ, người đừng động hăn.”

Đông dĩnh gật đầu, chính là không biết vì cái gì, nàng luôn là nhớ tới vừa rồi nhà mình đại ca biểu tình tới, vậy như là vậy thú, hăn bị nhốt ở gông xiềng bên trong, cũng cưỡng bách chính mình cam nguyện bị gông xiềng cấp khóa trụ.

Trở lại chính mình phòng ngủ, đông sinh đi phòng tắm tắm rửa một cái, đứng ở gương trước mặt, hăn duỗi tay đem trên gương biên hơi nước lau, duỗi tay xoa bên phải xương quai xanh nơi đó da thịt. Ở nơi đó, có một cái màu trắng lằng hình ấn ký, nhìn qua chính là bông tuyết dừng ở bên trên.

Hăn dùng sức xoa nhẹ một chút, nơi đó da thịt đều xoa đỏ, cái kia dấu vết vẫn là tồn tại.

“Cứu ta người, thật là khổng lăng sao?” Hăn lẩm bẩm tự hỏi, nhìn trong gương chính mình, thần sắc có chút phức tạp.

Tất cả mọi người đều nói, là khổng lăng cứu hăn, nàng đem hăn từ tuyết sơn bồi ra tới, khi đó trên người nàng tất cả đều là bị tổn thương do giá rét dấu vết, tím tím xanh xanh, thập phần chật vật, thiếu chút nữa liền

không có mệnh. Chính là, vì cái gì hắt lại cảm thấy, không lảng càng ngày càng không giống như là trong trí nhớ người kia đâu?

Hắn còn nhớ rõ, hắn cùng nàng ở tuyết sơn thượng sinh sống rất dài một đoạn thời gian, nàng sẽ lôi kéo chính mình đi phơi nắng, sẽ cho hắn chuẩn bị ăn, tuy rằng đều là hoa quả linh tinh, nhưng là hương vị so với hắn ăn qua sở hữu hoa quả đều còn muốn mỹ vị. Ở kia không có bất luận cái gì thanh âm tuyết sơn thượng, là nàng vẫn luôn bồi chính mình, bằng không hắn khả năng sẽ bị cái loại này yên tĩnh cấp bức điên. Nga không, ở bị buộc điên phía trước, khả năng cũng đã đã chết.

“Rốt cuộc là nơi nào ra sai?” Đông sinh dùng sức dấm một chút chính mình đầu.

Hắn rõ ràng nhớ rõ, nàng đáng người hắn là so không lảng càng thêm nhỏ xinh một ít, mặc kệ là tay vẫn là mặt, đều tiêu đến quá phận, nàng mặt, chính mình một bàn tay đều có thể hoàn toàn bao lại. Khi đó, nàng lông mi giống như là cây quạt giống nhau, sẽ đung vào hắn lòng bàn tay, có điểm ngứa.

“Hậu thiên liền phải kết hôn, ta suy nghĩ cái gì..... Không phải nàng cứu ta, chẳng lẽ còn sẽ là những người khác? Cứu sống đội người rõ ràng nói, kia tuyết sơn bên trong, không còn có mặt khác sinh mệnh dấu hiệu, nơi đó sẽ không lại có những người khác, hơn nữa không lảng thật là đã cứu ta.” Đông sinh đỡ trán, cảm thấy chính mình yêu cầu hảo hảo nghỉ ngơi một chút.

*

Việt Khê đang ngồi ở thư phòng luyện tự, đột nhiên, ngoài cửa sổ truyền đến chim chóc thanh đề thanh, nàng đi đến phía trước cửa sổ, nhìn đến giàn nho thượng đứng hai chỉ chim bói cá, một thân lông chim xanh biếc, bên trong hỗn loạn màu vàng lông tơ, chính ghé vào cùng nhau, một

bộ giao cổ tư thế, dùng mõm bộ vì đối phương sửa sang lại trên cổ lông chim.

“Di.....”

Trong bóng đêm có trong suốt tuyết trắng đồ vật hạ xuống, Việt Khê vươn tay đi, một mảnh bông tuyết dừng ở tay nàng, nhanh chóng hòa tan mở ra.

Tuyết rơi.....

Việt Khê có chút kinh ngạc, hiện tại chính là tháng sáu thiên, địa phương khác độ ẩm cao tới 30°, chính là hiện tại thành phố A thế nhưng tuyết rơi?

Mở cửa đi ra ngoài, Việt Khê trực tiếp đem đại môn mở ra, ngoài cửa, nàng thấy một đạo màu trắng thân ảnh, đối phương nằm ở nhà nàng trước cửa, trên đầu mũ choàng hạ xuống, lộ ra nàng tuyết trắng da thịt, tinh xảo ngũ quan, còn có màu trắng đầu tóc tới.

Việt Khê nhìn bốn phía liếc mắt một cái, duỗi tay đem người ôm vào trong phòng.

Hảo băng!

Đây là nàng chạm đến đối phương da thịt trước tiên cảm giác, băng băng lương lương nhiệt độ cơ thể, giống như là bông tuyết bạc giống nhau, tựa hồ sẽ hòa tan ở tay nàng.

Đây là Tuyết Nữ sao?

Việt Khê phát hiện trước mắt cái này có thể là Tuyết Nữ cô nương tình huống cũng không quá hảo, nàng nhớ rõ Hàn Húc đã từng nói qua, Tuyết

Nữ là không thể rời đi tuyết sơn, tuyết đều sợ bị cực nóng hòa tan, đặc biệt là hiện tại vẫn là ở mùa hè.

Nghĩ nghĩ, Việt Khê mở ra tủ lạnh, đem bên trong đồ vật lấy ra tới, sau đó đem người tắc đi vào.

Tủ lạnh cũng là băng băng, hẳn là hữu dụng!

Kia cô nương trên người tuy rằng lạnh lẽo một mảnh, nhưng là thân thể lại rất mềm mại, □□ một đôi chân, làn da thập phần bạch, bạch đến cơ hồ không bình thường, nhưng là thật xinh đẹp.

“Giống như là tinh linh giống nhau a.....”

“Đây là tuyết tinh linh đi!”

“Bồng Lai thượng không có tuyết, cho nên không có tuyết tinh linh, nguyên lai tuyết tinh linh trường cái dạng này a.”

Tiểu người giấy nhóm ở tủ lạnh trước mặt lẫn nhau tế la hét, đem tủ lạnh mở ra một cái phùng, hướng trong nhìn lại.

“Việt Khê, nàng sẽ không bị đông chết đi?” Tiểu người giấy hỏi.

“Hẳn là..... Không thể nào?” Việt Khê có chút không xác định, nàng nghĩ nghĩ nói: “Nàng là Tuyết Nữ a, Tuyết Nữ nhất không sợ chính là tủ lạnh đi, hẳn là không thành vấn đề.”

Tiểu người giấy nhóm hoài nghi nhìn nàng.

Việt Khê cũng ngồi xổm tủ lạnh trước mặt, cùng tiểu người giấy xếp hàng ngồi, nàng thường thường đi xem một chút đối phương tình huống, có chút không xác định hỏi tiểu người giấy nhóm: “Nàng sắc mặt nhìn qua, có phải hay không trắng rất nhiều a?”

Tiểu người giấy nhóm gật gật đầu, chứng minh nàng cũng không phải nhìn lầm rồi.

Việt Khê cẩn thận cảm thụ một chút, nói: “Bất quá, nàng hơi thờ nhưng thật ra hồn hậu rất nhiều, nhìn đáng vẻ hẳn là không có việc gì. Vậy làm nàng ở tủ lạnh gốc đi, ta đi ngủ.”

Đem tủ lạnh môn đóng lại, Việt Khê xoay người đi ngủ.

Ngày hôm sau Việt Khê đã đem tủ lạnh Tuyết Nữ cấp quên mất, mới buổi sáng 6 giờ, Triệu Lộ đã tới đón nàng, ăn mặc thập phần xinh đẹp lễ phục, phía sau đi theo một đồng lớn người, xem nàng lười biếng bộ dáng, liền nói: “Ta liền biết, người khẳng định cái gì cũng chưa chuẩn bị tốt. Quần áo trang sức ta đều cho người chuẩn bị một bộ, chuyên viên trang điểm cũng mang đến..... Các người cấp Việt tiểu thư trang điểm một chút.”

Cuối cùng một câu nàng là cùng chuyên viên trang điểm nhóm nói.

Làm tóc, trang điểm thay quần áo, này đó đều là thập phần hảo phí thời gian.

Việt Khê làn da thực hảo, lỗ chân lông cơ hồ nhìn không thấy, làn da lại bạch lại tế, chuyên viên trang điểm lau một phen, quả thực là yêu thích không buông tay, tấm tắc ra tiếng nói: “Thiên nột, người này da thịt thật đúng là hảo, thủy linh linh, một chút tì vết đều không có..... Người đây hảo, hơi chút phác điểm phấn thì tốt rồi, son môi, tuyến phấn nộn một chút, người làn da bạch, tuổi cũng tiểu.....”

Triệu Lộ xem nàng bên này đã bắt đầu đùa nghịch thượng, an vị ở một bên chơi game, đánh tới một nửa, nàng cảm thấy có điểm khát, hỏi Việt Khê: “Ta đi đảo chén nước uống, đúng rồi, Việt Khê, tủ lạnh có cái gì hoa quả sao? Ta sợ xuyên lễ phục khó coi, bữa sáng cũng chưa ăn.”

“Giống như có mấy cái cà chua, người lấy cái kia ăn đi.....” Việt Khê thuận miệng trả lời, nàng nghĩ nghĩ, tổng cảm thấy chính mình giống như đã quên cái gì, chính là lại nghĩ không ra đến tột cùng đã quên cái gì, thẳng đến Triệu Lộ một tiếng cơ hồ có thể đem phòng ở đều ném đi đi tiếng thét chói tai vang lên tới, nàng mới nhớ tới chính mình đã quên cái gì.

A, nàng nghĩ tới, nàng tử lạnh còn tắc một người, hoặc là nói là yêu tinh!Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẢI CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 89

“A!”

Bên ngoài truyền đến Triệu Lộ một tiếng thét chói tai, thanh âm kia cơ hồ muốn đem Việt gia nóc nhà đều cấp ném đi, hơn nữa thanh âm kia bên trong mang theo sợ hãi, không biết là cái gì đem nàng dọa thành như vậy.

Nghe được nàng thanh âm, mọi người hai mắt nhìn nhau, vội vàng chạy đến phòng khách đi.

“Triệu tiểu thư, phát sinh chuyện gì?”

Mọi người chạy đến phòng khách, liền thấy Triệu Lộ ngã ngồi trên mặt đất, ánh mắt hoảng sợ nhìn phía trước, ở nàng trước mặt, là một cái một người cao tú lạnh, lúc này tú lạnh môn đại đại rộng mở, lộ ra tú lạnh bên trong tới. Chờ nhìn đến tú lạnh đồ vật, mọi người nhin không được hít hà một hơi, nhát gan đã nhin không được cùng Triệu Lộ giống nhau phát ra tiếng thét chói tai —— chỉ thấy kia tú lạnh bên trong thành linh trang một người.

Này tú lạnh rất lớn, ước chừng có một người cao, ngăn giữ tươi độ ẩm chạy đến thấp nhất, bên trong tấm ngăn toàn bộ đều bị gỡ xuống tới, vừa vặn nhưng dĩ vãng bên trong nhét vào đi một cái dáng người nhỏ xinh cô nương.

Mà mọi người thấy, đó là tử lạnh bị đông cứng người, kia hẳn là cái tiểu cô nương, thoát nhìn đã hoàn toàn bị đông cứng, nàng vây quanh hai chân, thân mình cuộn tròn, ăn mặc màu trắng quần áo, tóc cũng là bạch, lộ ở bên ngoài trên da thịt có màu trắng băng hạt, lông mi thượng cũng là tuyết hạt, không biết bị nhét vào tử lạnh có bao nhiêu lâu rồi.

“Đây là..... Đây là thi thể sao? Làm sao bây giờ, làm sao bây giờ..... Chúng ta có phải hay không muốn báo nguy?”

“Đúng đúng đúng, báo nguy, báo nguy!”

Mọi người hoàn toàn luống cuống, mặc cho ai thấy như vậy một màn trong lòng đều sẽ hoảng loạn, có người lấy ra di động tới liền muốn báo nguy, một bàn tay đuổi lại đây đem nàng trong tay rút ra.

“Người còn chưa có chết, báo cái gì cảnh?” Việt Khê xách theo cái kia di động, mặt trắng như ngọc, lưỡi biếng nói.

Những người khác nhìn nàng, liên tưởng đến kia cổ thi thể, nhịn không được run bần bật lên.

Triệu Lộ phục hồi tinh thần lại, run run rẩy rẩy hỏi: “Việt Khê, này..... Đây là thứ gì? Nàng là người sao? Người như thế nào đem nàng tặc tử lạnh? Nàng, nàng còn sống sao?”

Bị dọa đến mặt vô màu đất, còn hảo Triệu Lộ biết Việt Khê không phải sẽ giết lung tung người, liền lắp bắp hỏi.

“Ngày hôm qua ở cửa nhật được, đại khái là..... Tuyết Nữ đi?” Việt Khê trả lời nói.

Nàng đi đến tử lạnh nơi đó, cúi đầu xem xét đối phương tình huống, nhưng vào lúc này, một đôi màu trắng đôi mắt mở tới, bình tĩnh nhìn nàng —— tử lạnh người, tỉnh.

“Ta sát, sống..... Sống?” Bên cạnh người không thể tin tưởng nói, sau đó trong lòng nháy mắt nhẹ nhàng thở ra.

Còn sống, còn sống liền hảo, bọn họ còn tưởng rằng bọn họ gặp phải giết người hiện trường. Chính là mặc kệ thế nào, loại chuyện này lại đến vài lần, quả thực là ở khiêu chiến người trái tim.

“Tình?” Việt Khê tò mò nhìn nàng, duỗi tay sờ sờ nàng làn da, vậy như là tuyết giống nhau băng băng lãnh lãnh độ ấm, nàng hỏi: “Người chính là Tuyết Nữ sao?”

Tuyết Nữ toàn thân đều là tuyết trắng, nàng ăn mặc màu trắng đơn giản váy áo, kiểu dáng thực cổ xưa, một đôi chân trần trụi, lông mi cùng tròng mắt đều là bạch, nhưng là này không ảnh hưởng nàng mỹ lệ. Nàng giống như là tuyết trắng giống nhau, cho người ta một loại thuần khiết không tì vết, rồi lại gây thơ mờ mịt cảm giác.

“Ta..... Ta..... Tuyết Tuyết!” Tuyết Nữ chỉ vào chính mình, lắp bắp nói, nàng thanh âm rất êm tai, chính là nói khí lời nói tới lại cho người ta một loại tiểu hài tử bi bộ tập nói không bao lâu cảm giác.

Việt Khê làm nàng từ tử lạnh ra tới, Tuyết Nữ duỗi tay lay tử lạnh, đáng thương vô cùng nhìn nàng, nói: “Không..... Đây, nơi này, thoải mái.”

Nàng từ tuyết sơn vẫn luôn đi đến nơi này tới, nhưng đem nàng mệt muốn chết rồi, thời tiết còn nhiệt, nàng cảm thấy chính mình toàn bộ tuyết đều phải bị phơi hóa. Nhưng là cái rương này không giống nhau, bên trong băng băng lương lương, còn có khí lạnh, tuy rằng so bất quá tuyết sơn, nhưng là so bên ngoài thoải mái nhiều.

Việt Khê suy nghĩ một chút, từ bỏ làm nàng từ tử lạnh ra tới, kéo cái băng ghế ở tử lạnh bên cạnh, ngồi cùng nàng nói chuyện.

“Các người Tuyết Nữ không phải ở tuyết sơn sao, người như thế nào chạy đến nơi đây tới, còn chạy xa như vậy?” Việt Khê hỏi.

Tuyết Nữ lấp bắp nói: “Ta..... Ta, tìm người, hẩn, hẩn..... Nơi này!”

Nàng nói chuyện là một chữ một chữ ra bên ngoài nhảy, hơn nữa một câu nói đến cũng rất chậm, như là mỗi câu nói đều phải nghiêm túc tự hỏi một chút mới có thể nói ra.

Việt Khê hỏi: “Ý của người là người là tới tìm người, người tìm người liền ở chỗ này?”

Tuyết Nữ thật mạnh gật đầu: “Ân!”

Nàng cười đến có chút then thùng, trong mắt như là có tinh quang ở chớp động giống nhau, sáng lấp lánh.

“Người là vừa học nói chuyện sao?” Việt Khê lại hỏi.

Tuyết Nữ vươn ngón trỏ, nói: “Một, một năm, cùng dưới chân núi người, học. Ta, ta có thể nói, giống, nhân loại, giống nhau.”

Triệu Lộ từ bên cạnh tò mò thò qua tới, nàng đã từ sợ hãi trung phục hồi tinh thần lại, lúc này mới có tâm tư nghiêm túc đánh giá Tuyết Nữ, cô nương này vừa thấy liền biết không là nhân loại, làn da bạch đến giống tuyết giống nhau.

“Người là Tuyết Nữ? Chính là cái loại này hạ tuyết thiên xuất hiện Tuyết Nữ?” Nàng tò mò hỏi.

Tuyết Nữ dùng tay che lại mặt, tựa hồ có chút then thùng, tay áo rộng che khuất nàng hơn phân nửa biên mặt, chỉ lộ ra một đôi màu trắng đôi mắt tới, nàng nhỏ giọng nói: “Ta, Tuyết Nữ..... Chính là, ta có tên, ta kêu tuyết tuyết, tuyết tuyết!”

“Tuyết Tuyết a..... Thực thích hợp tên của người.” Việt Khê gật đầu, nàng nhìn Tuyết Nữ giống nhau, nói: “Ta liền nói gần nhất thành phố A thời tiết như thế nào càng ngày càng lạnh, nguyên lai là người từ tuyết sơn thượng chạy xuống tới. Bất quá, người không thích hợp nơi này, người là Tuyết Nữ, ở bên ngoài gốc lâu rồi, đối với người thân thể sẽ có điều tổn thương.”

“..... Ta, ta tìm người.” Tuyết Nữ nhỏ giọng nói.

“Người tìm ai a? Tìm hắc làm gì?”

“Tìm..... Đông Sinh, hắc, hắc không, không có tới, tìm ta..... Ta, ta liền tới tìm hắc.”

Đông Sinh?

Triệu Lộ nhin không được nhìn Việt Khê liếc mắt một cái, cái này Đông Sinh, là nàng nhận thức cái kia Đông Sinh?

Việt Khê lại là thần sắc bất biến, từ thấy Tuyết Nữ kia một khắc khởi, nàng liền biết, này chỉ Tuyết Nữ, cùng ngày đó bọn họ chứng kiến đến cái kia Đông Sinh có điều liên hệ, hắc trên người sở mang theo băng tuyết hơi thở, cùng này Tuyết Nữ hơi thở giống nhau như đúc.

“Người tìm hắc làm cái gì?” Nàng lại hỏi.

Tuyết Nữ bụm mặt, trong mắt sáng lấp lánh, nhẹ giọng nói: “Hắc nói, muốn cùng ta vĩnh viễn ở bên nhau, hắc nói muốn ta gả cho hắc!”

Những lời này nàng nói được thập phần lưu sướng, không biết chính mình nói qua bao nhiêu lần, nàng thập phần cao hứng nói: “Ta trộm ở dưới chân núi xem qua, các người nhân loại, đem cái này, kêu, kêu phu thê, hắc nói, chờ từ tuyết sơn đi ra ngoài, liền, liền cưới ta. Chính là, hắc, hắc không có tới, ta..... Tìm hắc!”

Nghe vậy, Triệu Lộ biểu tình tức khắc thay đổi, nàng trương trương môi, không biết nên nói chút cái gì. Chẳng lẽ nàng muốn cùng Tuyết Nữ nói, người tìm người kia, hôm nay liền phải cùng những người khác kết hôn? Hẳn đã sớm đem người này chỉ Tuyết Nữ cấp đã quên?

Tuyết Nữ súc ở tử lạnh, nói: “Ta, ta lại dãi trong chốc lát, liền đi tìm hân.”

Nói, chính nàng còn thật mạnh gật gật đầu, thoát nhìn thập phần vui sướng bộ dáng.

Việt Khê cùng Triệu Lộ đi ra ngoài, Triệu Lộ nhìn trong phòng liếc mắt một cái, bắt lấy Việt Khê tay, nói: “Việt Khê, này làm sao bây giờ? Đông Sinh ca, Đông Sinh ca như thế nào lại cùng một con Tuyết Nữ liên lụy ở bên nhau? Còn cùng nhân gia nói cái gì muốn vẫn luôn cùng nàng ở bên nhau, hiện tại nhân gia đi tìm tới, chính là Đông Sinh ca hôm nay kết hôn a. Nếu là nàng biết Đông Sinh ca kết hôn, kia làm sao bây giờ? Nàng..... Nàng đến nhiều thương tâm a.”

Cuối cùng một câu, nàng thanh âm phóng thật sự nhẹ, mang theo một loại thật cẩn thận hương vị. Kia chỉ Tuyết Nữ thoát nhìn khoái hoạt như vậy, như vậy chờ mong, nhắc tới Đông Sinh thời điểm, nàng hai mắt đều ở phát ra quang, cái dạng này, làm Triệu Lộ làm sao dám nói cho nàng sự tình chân tướng.

“Đông Sinh ca, thất tín bội nghĩa sao?” Nàng lẩm bẩm.

Việt Khê nói: “Nàng từ tuyết sơn đi đến nơi này, lặn lội đường xa, chính là vì tìm được người kia, liền tính người không nói cho nàng, nàng sớm hay muộn đều sẽ tìm được nàng muốn tìm người kia, người giấu không được.”

“Có thể giấu một hồi là trong chốc lát đi, không được, ta phải đi hỏi một chút Đông Sinh ca, hẳn cùng tuyết tuyết chi gian rốt cuộc là chuyện

như thế nào, hẳn như thế nào có thể làm như vậy đâu?” Triệu Lộ tính tình cấp, cùng Việt Khê nói địa chỉ, dẫn theo làn váy liền đi ra ngoài.

Việt Khê nhìn trong phòng liếc mắt một cái, nghĩ nghĩ, nàng đi vào.

Tủ lạnh môn bị đóng lại, Việt Khê dựa vào cái bàn, duỗi tay gõ gõ tủ lạnh, thực mau, tủ lạnh môn bị người từ bên trong đẩy ra, một cái màu trắng đầu từ bên trong nhô đầu ra, một đôi màu trắng đôi mắt tò mò nhìn Việt Khê.

Theo lý mà nói, màu trắng tròn mắt thoát nhìn có chút kỳ quái, chính là Tuyết Nữ lại không phải, nàng tròn mắt là thiên hướng trong suốt màu trắng, cho người ta một loại tinh oánh dịch thấu cảm giác, mang theo điểm lạnh lẽo, rồi lại vô cùng xinh đẹp.

“Người không ngại cực khổ, ngàn dặm xa xôi liền vì tìm một người..... Chính là, người sẽ không sợ, đối phương đã đem người đã quên sao?” Việt Khê hỏi.

Tuyết Nữ nhấp môi cười, nói: “Không, không sợ, Đông Sinh thực tốt, hẳn sẽ không gạt ta. Trong núi tinh quái đều nói, nhân loại, thích gạt người, chính là, Đông Sinh sẽ không. Hẳn trả lại cho ta lấy tên, kêu tuyết tuyết..... Ta vẫn luôn, đều không có tên.”

Bọn họ Tuyết Nữ, thế thế đại đại, mỗi một con Tuyết Nữ đều chỉ có một tên, đó chính là Tuyết Nữ. Chính là nàng không giống nhau, Đông Sinh cho nàng lấy tên, nàng kêu tuyết tuyết.

Việt Khê thở dài, nàng duỗi tay lấy ra một cái phù triện tới, đưa qua.

Tuyết Nữ nghi hoặc nhìn nàng.

“Người gốc tại bên ngoài cũng sẽ cảm thấy không thoải mái đi, bên trên có ta bố trí ngăn cách bên ngoài nhiệt độ trận pháp, người mang theo

cái này, sẽ cảm thấy thoải mái một ít.”

Tuyết Nữ loại này sinh vật, cũng coi như là thiên sinh địa dưỡng tinh linh, tinh linh cùng mặt khác yêu quái linh tinh đều không giống nhau, chúng nó là trên thế giới nhất thuần túy một loại sinh vật, mà nhân loại thế giới các loại hơi thở đều sẽ đối chúng nó thân thể tạo thành ảnh hưởng rất lớn, rất nhiều tinh linh tới rồi nhân loại thế giới liền sẽ chậm rãi tiêu vong.

Việt Khê cái này phù triện, đủ để lớn nhất trình độ ngăn cách ngoại giới đối Tuyết Nữ các loại ảnh hưởng cùng thương tổn.

Tuyết Nữ tò mò cầm phù triện lẫn qua lộn lại xem, nàng thử từ từ lạnh ra tới, kinh hỉ phát hiện bên ngoài đối nàng ảnh hưởng không như vậy lớn, lập tức liền thẹn thùng hướng Việt Khê nói lời cảm tạ: “Cảm ơn người!”

Nàng cầm một đóa hoa đưa cho Việt Khê, nói: “Chúng ta tuyết sơn trên đỉnh núi khai hoa, thực, đẹp! Tặng cho người.”

Kia mùi hoa khí phác mũi, là một loại thập phần lạnh lẽo hương khí, bộ dạng cũng thập phần xinh đẹp, đóa hoa trắng tinh, nhụy hoa là màu vàng, một lấy ra tới, toàn bộ trong phòng độ ẩm nháy mắt liền hàng vài phần.

Việt Khê ánh mắt mềm mại, nói: “Cảm ơn, này hoa thật xinh đẹp.”

Tuyết Nữ đem phù triện cẩn thận đeo ở trên người, nàng nhột nhột cười một chút, rõ ràng là Tuyết Nữ, chính là thoát nhìn lại là mềm như bông, nhỏ giọng nói: “Ta đây liền đi rồi..... Ta cảm giác được đến, ta người muốn tìm, hẳn liền ở chỗ này.”

Nàng nói lên lời nói tới, nghe là càng ngày càng thông thuận, cũng không thể nào nói lắp.

Việt Khê nhìn nàng hóa thành một đạo phong rồi đi, trong không khí vài miếng bông tuyết rơi xuống, Việt Khê duỗi tay tiếp được, nhìn bông tuyết ở chính mình lòng bàn tay hóa thành thủy, trong lòng đột nhiên cảm giác có điểm thần thờ.

“Tuyết Nữ loại này sinh vật, chúng nó chỉ có một giọt nước mắt, cả đời này chỉ biết lưu này một giọt nước mắt, này giọt lệ chảy ra, chúng nó liền sẽ hóa thành đại tuyết, phiêu mãn cả nhân gian.....”

*

Hôm nay là Đông Sinh kết hôn nhật tử, sáng sớm hắc liên bò dậy bắt đầu chuẩn bị, người nhà bằng hữu thấy hắc, đều hướng hắc chúc mừng, chúc mừng hắc tốt cuộc thoát khỏi độc thân.

Đại học cùng ký túc xá bạn cùng phòng duỗi tay chùy một chút bờ vai của hắc, nói: “Hảo tiểu tử, lúc trước là ai la hét muốn độc thân cả đời, không nghĩ tới trước hết kết hôn người, nhưng thật ra người.”

Đông Sinh cười, hắc nhin không được nhìn về phía ngoài cửa sổ, tự mình lẩm bẩm: “Không biết hôm nay có thể hay không hạ tuyết.”

Bạn cùng phòng nghe thấy hắc nói, nói: “Hạ tuyết? Nhìn khả năng không lớn a, hôm nay thời tiết không tồi a, thái dương đều ra tới, chính là đột nhiên biến nhiệt, ta còn mặc một cái áo lông. Nói đêm qua giống như còn phiêu trong chốc lát bông tuyết, ta đều cho rằng hôm nay cũng sẽ tuyết rơi, ai biết vừa rồi thế nhưng còn ra thái dương. Xem ra ông trời đều biết hôm nay là người đại nhật tử, như vậy cố động.”

Đông mẫu vội vàng đi tới, thấy Đông Sinh, tức giận nói: “Người như thế nào còn tại đây xử, giờ lành tới rồi, nên đi ra cửa tiếp tân nương tử.”

Bị trang trí đến cực kỳ vui mừng đoàn xe ở trên đường khai quá, Đông Sinh ngồi ở phía sau vị trí, lẳng lặng nhìn ngoài cửa sổ. Đột nhiên, hắc ánh

mắt quét đến một chỗ, hơi hơi tròng lớn, thân mình đột nhiên ngồi thẳng, hướng tới cái kia phương hướng gặt gao xem qua đi.

“Ca, làm sao vậy?” Bên người Đông Dĩnh nhin không được hỏi, xem hẳn nhìn chăm chăm ngoài cửa sổ nhìn, theo hẳn ánh mắt xem qua đi, chính là lại cái gì cũng chưa thấy.

Đông Sinh chớp chớp mắt, có chút mờ mịt, nói: “Không..... Không có gì.”

Là hẳn nhìn lầm rồi sao, hẳn vừa rồi rõ ràng thấy có một người đứng ở giữa không trung.

Triệu Lộ chạy tới thời điểm Đông Sinh bọn họ đã nhích người đi tân nương gia, nàng dậm dậm chân, làm tài xế vội vàng đưa chính mình qua đi, hấp tấp, rốt cuộc ở đoàn xe ở tân nương gia dừng lại thời điểm chạy tới.

“Đông Sinh ca!” Nàng la lớn.

Đang định vào cửa Đông Sinh quay đầu tới, thấy Triệu Lộ, hẳn nhin không được cười một chút, nói: “Làm sao vậy Lộ Lộ, người này thờ hỗn hển, sự tình gì cứ như vậy cấp a?”

Triệu Lộ nhìn bốn phía liếc mắt một cái, có chút sốt ruột nói: “Ta có chuyện tưởng cùng người nói, chuyện rất trọng yếu.”

Đông Sinh sửng sốt, một bên Đông Dĩnh nói: “Lộ Lộ a, có chuyện gì cũng không nóng nảy này nhất thời nửa khắc đi, chờ người Đông Sinh ca tiếp xong rồi tân nương tử rồi nói sau, bằng không đến lắm giờ lành. Người không biết a, này kết hôn quy củ nhưng nhiều nữa, ra cửa tiếp tân nương có giờ lành, tân nương ra cửa cũng là có giờ lành, bỏ lỡ cái này giờ lành, liền tới không kịp.”

Nghe vậy, Đông Sinh vỗ vỗ Triệu Lộ bả vai, nói: “Có chuyện gì chờ tới rồi giáo đường rồi nói sau, ta đi vào trước.”

“Không phải.....” Triệu Lộ gấp đến độ thẳng dậm chân, nàng chính là sợ chờ xuống dưới không kịp.

Vừa chuyển đầu, chờ thấy đứng ở trong đám người kia nói bóng trắng là lúc, nàng toàn bộ thân thể tức khắc liền cứng đờ, trong đầu chỉ có một ý niệm —— xong rồi, đều xong rồi!

Trong đám người, Tuyết Nữ ánh mắt vẫn luôn đuổi theo Đông Sinh, nàng xem đến như vậy chuyên chú, biểu tình cũng thập phần bình tĩnh.

Như là cảm giác được cái gì, Đông Sinh đột nhiên quay đầu tới, ở trong đám người nhìn thoáng qua, nhưng là lại cái gì cũng chưa phát hiện.

“Làm sao vậy, ca ca?” Đông Dĩnh hỏi.

Đông Sinh nhú mày, nói: “Giống như có người đang xem ta.”

Đông Dĩnh nhìn không được mắt trợn trắng, nói: “Người hôm nay là tân lang, toàn thế giới người đều đang xem người hảo đi? Có người xem người có cái gì hiếm lạ. Ca, người đây là không phải ở cổ tình kéo dài thời gian a..... Ta cùng người nói.....”

Nàng nhìn nhìn bốn phía người, nhỏ giọng nói: “Đều đến nước này, người nếu là dám hồi hôn, này quả thực chính là làm Khổng Lăng tử xuống đài không được, về sau như thế nào làm người, hơn nữa hai nhà thể diện đều đến ném quang.”

“Nha đầu thúì, ta không thể so người rõ ràng?” Đông Sinh cười gõ một chút nàng đầu.

Đông Dĩnh hoài nghi nhìn hắn, có điểm không tin.

“Việt Khê Việt Khê!” Bên kia Triệu Lộ bay nhanh cấp Việt Khê gọi điện thoại, chờ Việt Khê một tiếp lên, nàng quả thực nhìn không được muốn khóc, nôn nóng ở nơi đó đối tới đối lui, mở miệng nói: “Ta ở Đông Sinh ca nơi này thấy Tuyết Nữ, nàng như thế nào đến nơi này? Thấy Đông Sinh ca cùng những người khác kết hôn, nàng có thể hay không nổi điên a? Làm sao bây giờ, nếu là nàng nổi điên làm sao bây giờ, nàng chính là yêu tinh a, chúng ta khẳng định đánh không lại.”

“Người bình tĩnh một chút.” Việt Khê trầm giọng mở miệng, nàng nhìn ngoài cửa sổ xe dần dần tụ tập mà đến mây đen, nàng nói: “Ta đã ở đi giáo đường trên đường, kia chỉ Tuyết Nữ..... Nàng không nhất định sẽ động thủ.”

Nghe nàng nói như vậy, Triệu Lộ cuối cùng cảm thấy an tâm chút, nhìn đã ôm người đi ra Đông Sinh, nàng theo bản năng lại đi xem Tuyết Nữ, chính là lại không có ở trong đám người thấy nàng.

Đi đâu?

Đông Sinh đem tân nương tử buông xuống, hôm nay Khổng Lăng thập phần xinh đẹp, tuyết trắng áo cưới, hồng nhuận gương mặt, còn mang theo tân nương tử đặc có thẹn thùng.

Đông Sinh đối nàng cười một chút, xoay người đi phía sau xe.

Khổng Lăng bằng hữu cười hì hì đụng phải nàng một chút, nói: “Người yêu thầm Đông Sinh lâu như vậy, lần này rốt cuộc được như ước nguyện a, biết các người hai cái muốn kết hôn ta còn kinh ngạc một chút. Người a, vì nhân gia quả thực không muốn sống nữa..... Đều dám đuổi tới tuyết sơn đi. Lại nói tiếp, người còn không có cùng chúng ta nói nói, người lúc trước rốt cuộc là như thế nào ở tuyết sơn tìm được hắc, chờ kết hôn về sau, nhất định phải cùng chúng ta nói nói a.”

Nghe vậy, không biết nghĩ tới cái gì, Khổng Lăng biểu tình tức khắc có chút thất thần.

Một cái khác phù dâu nhìn Đông Sinh bóng dáng nhú nhú mày, có chút kỳ quái nói: “Ta như thế nào cảm thấy, Đông Sinh đối với người có điểm lãnh đạm a? Người thật sự muốn cùng hắn kết hôn sao?”

“Đó là đương nhiên a, Khổng Lăng thích Đông Sinh đã bao lâu? Những người khác không biết, chúng ta còn không rõ ràng lắm sao, kia đến bảy tám năm.” Người bên cạnh lập tức trả lời nói.

Khổng Lăng liền cười, thoát nhìn thập phần vui mừng bộ dáng.

Phù dâu thở dài, rốt cuộc không nói cái gì nữa.

Người này thích đến đối phương đều ma chướng, nàng nói cái gì nàng hiện tại đều nghe không vào.

*

Đoàn xe tới giáo đường thời điểm, sắc trời đã tối tăm lên.

“Này nhìn dáng vẻ là muốn trời mưa a, đừng đem người cấp xối a.”

“Buổi sáng còn hảo hảo, còn ra thái dương..... Kết hôn này thiên hạ vũ, thoát nhìn không may mắn a.”

Có người thuận miệng nói một câu, lập tức đã bị bên người người cấp một giò thọc một chút, nói: “Nói bậy gì đó đồ vật?”

Người nọ cũng biết chính mình nói lỡ, ho nhẹ vài tiếng, không có đang nói chuyện.

Một đám người đi vào giáo đường, bên ngoài hoa đồng tưới xuống tới cánh hoa rơi trên mặt đất, bị người không biết dẫm vài chân, gió thổi qua

đã bị cuốn lên tới.

Một con tuyết trắng bàn tay lại đây nhặt lên trên mặt đất một mảnh cánh hoa, nàng ăn mặc tuyết trắng váy, lộ ở bên ngoài da thịt giống tuyết giống nhau bạch, bên cạnh có người thấy nàng, nhin không được tiến lên đến gần nói: “Người cũng là tới tham gia hôn lễ a? Là nhà trai vẫn là nhà gái bằng hữu?”

Tuyết Nữ ngẩng đầu lên, lúc này người tới mới thấy nàng bộ dáng, nhin không được hít vào một hơi, lấp bắp nói: “Người..... Bộ dáng của người.....”

Một trận gió cuốn quá, trước mắt người nháy mắt biến mất ở tại chỗ, người nọ nhìn nhẹ nhàng bay xuống trên mặt đất cánh hoa, sắc mặt tức khắc liền trắng.

“Ta sát, đâm quý a.....”

*

Trong giáo đường, tân lang tân nương đứng chung một chỗ, thoạt nhìn trai tài gái sắc, thập phần đăng đối.

“Chủ a, chúng ta đi vào người trước mặt, thấy chúc phúc này đối tiến vào thần thánh hôn nhân điện phủ nam nữ.....” Đứng ở thần tượng trước thần phụ mở miệng, hăn nhìn về phía Khổng Lăng, hỏi: “Người hay không nguyện ý cái này nam tử trở thành người trượng phu, cùng hăn ký kết hôn ước, vô luận bệnh tật vẫn là bần cùng, đều vĩnh viễn yêu hăn, tôn trọng hăn.....”

Khổng Lăng nhìn Đông Sinh liếc mắt một cái, cười nói: “Ta nguyện ý!”

Thần phụ quay đầu tới, đem những lời này cũng đối tân lang nói: “Người hay không nguyện ý nữ nhân này trở thành thê tử của người.....”

Đông Sinh không nói chuyện, hẩn nhìn như là ở xuất thần, không biết suy nghĩ cái gì. Xem tân lang như vậy, phía dưới người nhịn không được nói chuyện với nhau tiếp nhĩ, nghị luận sôi nổi lên.

“Đông Sinh, Đông Sinh!” Xem hẩn nửa ngày không trả lời, ngồi ở phía dưới đông mẫu quả thực tức giận đến không được.

Đông Sinh phục hồi tinh thần lại, hẩn tựa hồ là sửng sốt một chút, lúc này mới chậm rì rì nói: “Ta nguyện ý.”

Một đạo tuyết trắng bóng người lẳng lẳng nhìn chăm chú vào này hết thấy, nàng nghiêng đầu, đáy mắt vẫn cứ là một mảnh thiên chân, nàng nói: “Tuyết sơn tinh quái nhóm đều nói, nhân loại là nhất sẽ gạt người..... Những lời này quả nhiên là thật sự.”

Trong lòng có điểm đau, đau đến giống như không thở nổi!

Chính là nàng là Tuyết Nữ, liên tính không thể hô hấp, cũng sẽ không cảm giác được không thở nổi a?

Này thật đúng là kỳ quái!

Nàng tưởng, chính mình có thể là sinh bệnh.

Mắt phải một giọt nước mắt lăn xuống xuống dưới, còn chưa rơi xuống đất, ở không trung liền biến thành tuyết trắng băng tinh, bang một tiếng nát mở ra.

Giáo đường ngoại Việt Khê ngẩng đầu lên, lông ngỗng giống nhau đại tuyết dừng ở nàng trên người, thực mau, trong thiên địa đã bị này tuyết trắng đại tuyết cấp bao trùm ở.

Tuyết rơi!

Giáo đường nội Đông Sinh đột nhiên ngẩng đầu lên, lông ngỗng đại tuyết dừng ở đỉnh đầu hoa cửa sổ pha lê thượng, không có phát ra bất luận cái gì tiếng vang.

“Tuyết rơi.....” Hãn thấp giọng lẩm bẩm.

Khổng Lăng nắm lên hãn tay, đem nhả hương hãn ngón áp út đây, chính là Đông Sinh lại đột nhiên bắt tay cầm, nàng trong lòng tức khắc cả kinh, ngẩng đầu nhìn về phía hãn.

“Thực xin lỗi, ta không thể cùng người kết hôn.” Đông Sinh cười nói, tươi cười nhẹ nhàng, như là rốt cuộc nghĩ thông suốt cái gì.

Lời này vừa ra, toàn bộ giáo đường tức khắc có chút xôn xao lên, Khổng Lăng cha mẹ nghe thế, lập tức tức giận đến một cái run run.

Khổng Lăng trừng lớn đôi mắt, hỏi: “Người nói cái gì?”

Đông Sinh cười một chút, đột nhiên hỏi: “Cứu ta người kia, không phải người đi.”

Khổng Lăng: “.....”

“Ta sẽ không liên cứu ta người đều không quen biết, lúc ấy tình lại, thấy người, tất cả mọi người đều nói là người đã cứu ta, là người đem ta từ tuyết sơn Lý bối ra tới, ta là tin tưởng.” Hãn cúi đầu nhìn chính mình lòng bàn tay, gần như nỉ non nói: “Chính là càng cùng người ở chung, ta lại càng cảm giác không đúng. Người không phải người kia, cho nên cảm giác như thế nào đều không đối..... Nhưng là tất cả mọi người đều thấy là người đem ta bối ra tới, ta liền tưởng, đại khái là bởi vì ta đôi mắt khôi phục, cho nên cảm giác thượng sinh ra điểm sai biệt đi. Chính là, không phải chính là không phải, người vĩnh viễn đều không phải là hãn.”

“Cho nên, ta không thể cùng người kết hôn, ta muốn kết hôn người, không phải người!” Hãn mở miệng nói.

“Hỗn đản!”

Khổng Lăng phụ thân rốt cuộc nhịn không được, đứng lên xông tới liền cho Đông Sinh một quyền, sau đó kéo lấy hãn cổ áo cả giận nói: “Người cho rằng nữ nhi của ta là cái gì, là người tưởng cưới liền cưới, không nghĩ cưới liền không cưới?”

Đông Sinh không nói chuyện, hãn biết chuyện này thượng là chính mình đuối lý, đều tới rồi giáo đường lại đổi ý, mặc kệ là đối Đông gia vẫn là Khổng gia, đều sẽ tạo thành thật không tốt nha ảnh hưởng. Chính là, hãn không có khả năng lại lừa gạt chính mình.

Khổng Lăng không phải người kia, tại đây một khắc, hãn vô cùng tin tưởng điểm này!

Khổng phụ tức giận đến nâng lên tay liền tưởng tiếp tục tấu hãn, lại bị những người khác ngăn cản.

“Thông gia, thông gia, người đừng nóng giận, đừng đem sinh khí tức điên, cái này hôn trưởng đồ vật, để cho ta tới giáo huấn hãn!”

“Hảo thật lớn, trước đừng đánh..... Đông Sinh, người mau cho người nhạc phụ xin lỗi, nói người chỉ là ma chướng.”

“Khổng Lăng, người không sao chứ?”

Trong giáo đường loạn thành một đoàn, cái này đi an ủi tân nương tử, cái kia đi an ủi tân nương tử phụ thân, còn phải ngăn lại hãn đừng làm cho hãn đánh người.

Khổng Lăng phục hồi tinh thần lại, nàng xốc lên trước mắt đầu sa, lớn tiếng nói: “Hảo, không cần sảo!”

Khổng phụ xoay đầu tới, đau lòng nhìn chính mình nữ nhi: “Lăng lăng.....”

“Ta đích xác không phải người muốn người kia.” Khổng Lăng mở miệng, trong mắt hàm chứa nước mắt, lại không có chảy ra, nàng nhìn về phía Đông Sinh, thập phần bình tĩnh nói: “Thật là ta đem người từ tuyết sơn bối ra tới, ta nghe được người đã xảy ra chuyện, trong lòng thật sự là lo lắng, cho nên liền muốn đi tìm người.....”

Nàng híp mắt, hồi ức ngay lúc đó cảnh tượng, nói: “Tuyết sơn thật lớn, nơi nơi đều là tuyết, ta tìm đã lâu cũng chưa tìm người, thẳng đến hơn một tháng sau một ngày, ta ở dưới chân núi thấy người..... Chờ người tỉnh lại, người đối ta như vậy hảo, người nói thích ta, người nói muốn cùng ta vĩnh viễn ở bên nhau..... Kỳ thật khi đó ta liền cảm thấy không đúng rồi, bởi vì người trong miệng nói sự tình, ta cũng không biết. Ta ý thức được, có người, ở ta phía trước cứu người, mà người nói những lời này đó cũng là đối nàng nói.”

Lúc ấy, nàng trong lòng chỉ cảm thấy không cam lòng, nàng thích người này nhiều năm như vậy, chính là liền kém như vậy một tháng. Cho nên, nàng ma chướng, sa vào ở căn bản không phải cấp chính mình ấm áp cùng tình yêu bên trong.

“Chính là, giả vĩnh viễn đều là giả..... Nếu người vẫn luôn không phát hiện, thật là có bao nhiêu hảo a. Hiện giờ nói này đó, người có phải hay không cảm thấy con người của ta, tự cam hạ tiện?”

“Ta không có, ta.....”

“Không quan hệ!”

Khổng Lăng duỗi tay đem trên đầu đầu sa xả xuống dưới, trực tiếp ném tới trên mặt đất, nàng nói: “Ta chỉ là tưởng cho ta chính mình một cái cơ hội, nghĩ người cùng ta ở bên nhau, sớm hay muộn có một ngày sẽ thích ta. Chính là sự thật chứng minh, ta thất bại, người vĩnh viễn đều sẽ không thích ta, ta vĩnh viễn đều không phải người muốn người kia.”

Nàng xoay người sang chỗ khác, nói: “Người đi đi, buổi hôn lễ này, coi như là cái chê cười đi.”

Đông Sinh đứng dậy, hắng há miệng thở dốc, do dự một chút, hỏi: “Mặc kệ như thế nào tới nói, lúc trước là người đem ta bồi ra tuyết sơn, người thật sự là đã cứu ta..... Chỉ là, khi đó người thấy ta thời điểm, còn có hay không thấy những người khác?”

“..... Không có, ta chỉ nhìn thấy người!” Khổng Lăng ánh mắt lập loè một chút, mở miệng nói.

Nghe vậy, Đông Sinh có chút thất vọng, bất quá vẫn là nói: “Như vậy a..... Cảm ơn.”

“Ca ca.....”

Đông Sinh đi thời điểm, Đông Dĩnh nhìn về phía hắn, có chút lo lắng nói: “Người thật sự có thể tìm được, người muốn tìm người kia sao?”

“Chỉ có người kia mới là ta muốn, người chẳng lẽ quên mất sao, tại đây phía trước, ta chính là cái độc thân chủ nghĩa..... Không phải người kia, liền không được. Mặc kệ nàng ở nơi nào, ta nhất định có thể tìm được nàng.”

Từ giáo đường ra tới thời điểm, bên ngoài tuyết đã hạ thật sự lớn, Đông Sinh bị đông lạnh đến run lên một chút, nói: “Hảo lạnh a, tháng sáu phiêu tuyết, này thật đúng là khó gặp.....”

Ngẩng đầu lên, hấn trong mắt mang theo cười, nhẹ giọng nói: “Hảo mỹ tuyết a!”

“Đông Sinh ca!” Phía sau truyền đến tiếng kêu, Đông Sinh xoay người, thấy Triệu Lộ ở hấn phía sau.

“Là Lộ Lộ người a, ngượng ngùng a, hôm nay làm người một chuyển tay không..... Đúng rồi, người hôm nay vẫn luôn tưởng cùng ta nói cái gì?”

“Ta, ta khả năng biết Đông Sinh ca người muốn tìm người là ai.....”

Cái gì?!

Đông Sinh trừng lớn đôi mắt, nhìn không được duỗi tay bắt lấy nàng bả vai, sốt ruột hỏi: “Người nói người biết nàng là ai, người như thế nào biết? Kia nàng hiện tại ở nơi nào?”

“Nàng.....”

Vừa mới nói một chữ, Triệu Lộ đột nhiên nhìn đến một người, nàng nói: “Việt Khê.....”

Việt Khê dẫm đại tuyết đi tới, nàng vô dụng pháp thuật che đậy, bông tuyết rơi xuống nàng đầy người, trên tóc mang theo ướm át.

“Này tuyết có phải hay không rất đẹp?” Nàng hỏi, quay đầu nhìn về phía Đông Sinh.

Là hỏi ta?

Đông Sinh trong lòng cảm thấy kỳ quái, hấn gật gật đầu, nói: “Là rất đẹp, như vậy xinh đẹp tuyết, ta đã thật lâu không phát hiện qua.”

Việt Khê cười, nàng duỗi tay tiếp được một mảnh bông tuyết, nói: “Vây người liền nhiều nhìn xem, đây là cuối cùng một lần cơ hội.”

Trận này đại tuyết vẫn luôn hạ ba ngày ba đêm, toàn bộ thành phố A đều bị đại tuyết cấp hoàn toàn bao trùm ở, ngay cả tin tức thượng đều ở đưa tin trận này đại tuyết. Tháng sáu phiêu tuyết, này nhưng thật sự là khó gặp, bất quá đến này niên đại, cái gì thời tiết đều không hiếm lạ, không gặp đều bốn tháng năm phân, nhân gia những cái đó còn hạ mưa đá. Đại gia trên mạng nói cái hiếm lạ, liền không như thế nào để ở trong lòng.

Đại tuyết ngừng, thời tiết thực mau liền nhiệt lên, bất quá một ngày, trên mặt đất trên cây tích kia tầng thật dày tuyết tất cả đều hóa, tích tấp rơi trên mặt đất, thấm vào thổ địa bên trong. Kia tràng đại tuyết, tại đây trên đời căn bản là không lưu lại bất luận cái gì dấu vết, hồi tưởng lên, đều làm người hoài nghi kia tràng tuyết có phải hay không thật sự tồn tại.

“Lộ Lộ, ngày đó người nói người biết cái kia đã cứu ta người là ai, người còn không có nói cho ta đó là ai.....”

Triệu Lộ đi đến một bên, trên mặt biểu tình có chút kỳ quái, nàng cười nói: “Không có a, ta lại không đi qua tuyết sơn, như thế nào sẽ biết là cái nào người cứu người? Đông Sinh ca, người ngày đó sợ là nghe lầm đi. Ta là nói, người xác định không tiểu thư không phải cứu người người sao?”

Đông Sinh nhú mày, nói: “Không đúng, người ngày đó không phải như vậy nói.....”

“Đông Sinh ca, người thật sự nghe lầm, ngẫm lại liền biết ta không có khả năng biết cứu người người là ai a.”

“Là..... Phải không, thật là ta nghe lầm?”

“Đúng vậy!”

Đông Sinh thở dài, trên mặt tất cả đều là thất vọng.

Triệu Lộ cầm kéo cắt hoa, như là lơ đãng hỏi: “Ta nghe bá mẫu nói, Đông Sinh ca người tính toán đi tuyết sơn một chuyến..... Người, người là đi tìm nàng sao?”

Đông Sinh gật đầu, mặt mày cong một chút, hắn nói: “Hắn khẳng định ở nơi đó chờ ta, đều do ta lúc trước nhận sai người, cũng không biết nàng có thể hay không giận ta. Ta muốn hay không mua cái cái gì lễ vật hồng hồng nàng a, các người tiểu cô nương đều thích cái dạng gì đồ vật a?”

“..... Nếu là người tìm không thấy nàng đâu?”

“Tìm không thấy..... Ta sẽ vẫn luôn tìm đi xuống, ta tưởng sớm hay muộn có một ngày, ta sẽ tìm được nàng.”

“Đông Sinh ca, người.....” Triệu Lộ há mồm, thiếu chút nữa liền phải nói cho hắn, Tuyết Nữ đã biến mất, nàng dừng một chút, nói: “Nếu là tìm không thấy, người liền phải tìm cả đời? Đông Sinh ca, người thấy cũng chưa gặp qua đối phương, người như thế nào biết nàng là người thích người?”

“Ta chính là biết!” Đông Sinh nói được khẳng định, hắn duỗi tay xoa xoa Triệu Lộ đầu, nói: “Người nha đầu này, chờ người gặp người muốn người kia, người liền biết loại cảm giác này. Chỉ có người này, mặc kệ trên thế giới có bao nhiêu người, người muốn, chỉ có này một cái.”

Ở hai ngày lúc sau, Triệu Lộ nghe được Đông Sinh đi tuyết sơn tin tức, nàng chớp chớp mắt, trong lòng có chút phức tạp.

Tìm không thấy, Đông Sinh ca, người cả đời này đều tìm không thấy nàng!

Những lời này, nàng vẫn luôn không biết nên như thế nào đối Đông Sinh mở miệng.

Mà ở ngàn dặm ở ngoài tuyết sơn, Đông Sinh bò tới rồi tuyết sơn tối cao địa phương, đây là Z Quốc độ cao so với mặt biển tối cao một ngọn núi, chính là hẳn lại không có nửa điểm cao nguyên phản ứng, thậm chí tại đây tuyết sơn bên trong, hẳn còn cảm thấy có loại như cá gặp nước vui sướng cảm.

Tuyết sơn cao nhất thượng trường một loại hoa, đóa hoa tuyết trắng, nhụy hoa là màu vàng, hương khí là Đông Sinh quen thuộc nhất.

“Người cho ta trích chính là loại này hoa a, quả nhiên cùng ta tưởng tượng giống nhau đẹp.” Đông Sinh cười, hẳn cả người nằm ở trên nền tuyết, bốn phía thập phần an tĩnh, thật giống như toàn thế giới chỉ có hẳn một người tồn tại với giống nhau.

“..... Người không nói lời nào a, ta đây tổng không có khả năng vẫn luôn uy uy uy kêu người đi, ta cho người lấy cái tên đi..... Ngô, ta ngấm lại a, người cảm thấy tuyết tuyết thế nào, ta cảm thấy, người hẳn là liền này tuyết sơn thượng tuyết giống nhau.....”

“Tuyết Tuyết.....”

Hắn kêu một tiếng, trong thiên địa, không người trả lời.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 90

Tuyệt Nữ kỳ thật cùng tinh linh không sai biệt lắm, chúng nó là thiên sinh địa dưỡng linh vật, là trên thế giới nhất thuần túy sinh vật, không có linh hồn, một khi biến mất, liền sẽ không lại có sống lại khả năng, sẽ hóa thành trong thiên địa linh khí, dung nhập toàn bộ đại địa.

“Kia..... Nói cách khác, Đông Sinh ca vĩnh viễn đều tìm không thấy hắc muốn tìm người kia đâu?” Triệu Lộ căn môi hỏi, trong lòng cảm xúc thập phần phức tạp.

Việt Khê gật đầu, nói: “Theo lý mà nói là như thế này..... Người Đông Sinh ca đi tuyết sơn?”

“Đi, ngày hôm qua liền xuất phát..... Ai, ta tưởng nói với hắc, đừng uống phí công phu, Tuyệt Nữ đều đã..... Chính là lại nói như thế nào đến xuất khẩu?” Triệu Lộ trong lòng cũng rối rắm, xem Đông Sinh đầy cỏi lòng hy vọng bộ dáng, thật sự là không đành lòng đánh vỡ hắc ảo tưởng.

Việt Khê ngô một tiếng, duỗi tay cầm một cái đồ vật đưa cho nàng, nói: “Chờ hắc trở về, người đem thứ này cho hắc đi.”

“Cái gì? Di, điều trụ..... Nơi này biên trang..... Đây..... Đây là?” Triệu Lộ trừng lớn đôi mắt, có chút không thể tin tưởng.

Đó là một cái pha lê cầu điều trụ, pha lê cầu bên trong như là tồn tại một cái thế giới, một cái tràn ngập đại tuyết thế giới, đại tuyết mệnh mang,

còn có bông tuyết ở phiêu động, mà ở bông tuyết bên trong, cuộn tròn một cái nho nhỏ bóng người, chỉ có người ngón cái như vậy lớn nhỏ, thoát nhìn thập phần quen thuộc.

Triệu Lộ nhin không được truy vấn nói: “Đây là Tuyết Nữ sao? Người không phải nói nàng đã hóa thành bông tuyết tiêu vong sao?”

Việt Khê đem cầm hoa bình hoa gác ở trên bàn, hướng trong biên sái điểm nước, nghe vậy không chút để ý nói: “Là hóa thành bông tuyết tiêu vong a, bất quá ở khi đó, ta đem nàng kia tích nước mắt thu thập đi lên..... Tuyết Nữ cả đời chỉ biết lưu một giọt nước mắt, đó là bởi vì kia tích nước mắt chính là chúng nó sở hữu tinh khí thần nơi, tinh khí thần tan, tự nhiên liền tiêu vong.”

Nói, nàng suy nghĩ một chút, nói: “Dưới bầu trời này hai chỉ chân nam nhân còn không hảo tìm a, kia Tuyết Nữ chính là quá đơn thuần, nhìn nhân gia kết hôn liền khổ sở thành như vậy, quả nhiên là bông tuyết làm tâm, dễ dàng hòa tan..... Người nói nàng một cái yêu quái, trực tiếp thượng thủ đem người bắt đến tuyết sơn đi làm nàng áp sơn trượng phu, kia nhiều đơn giản a.”

Triệu Lộ: “.....”

“Ý của ngươi là, nơi này cái này tiểu nhân chính là Tuyết Nữ, nàng không chết?”

“Cũng không tính không chết, này pha lê cầu là ta lấy thủy tinh làm, bên trong bày một cái trận pháp, có thể tẩm bổ thân thể của nàng, chờ tới rồi thời gian đại khái là có thể khôi phục nguyên dạng..... Người đem cái này đưa cho người Đông Sinh ca, dùng hãn nhân khí tới tẩm bổ, đại khái phải tốn cái bảy tám năm đi. Bất quá liền tính tình lại, nàng cũng biến không thành Tuyết Nữ, đại khái sống lại cũng sẽ là nhân loại.” Việt Khê duỗi tay chạm chạm bình hoa kia đóa hoa, tuyết trắng cánh hoa thoát nhìn

thập phần kiều nộn, chính là chính là như vậy thoát nhìn mảnh mai đóa hoa, lại là sinh trưởng ở tuyết sơn đỉnh.

Nghe vậy, Triệu Lộ trong lòng thập phần vì Đông Sinh cao hứng, chính là thực mau, nghĩ đến một chút, nàng biểu tình có chút khó xử đi lên, hỏi: “Người nói, Đông Sinh ca biết hắc người muốn tìm là Tuyết Nữ sao? Hắc, hắc có thể tiếp thu Tuyết Nữ sao?”

Việt Khê tỏ vẻ, nàng như thế nào rõ ràng, nàng lại không phải Đông Sinh.

Bất quá chờ Đông Sinh từ tuyết sơn trở về thời điểm, Triệu Lộ vẫn là cầm đồ vật đi tìm hắc.

“Người tìm ta ca ca a, hắc ở hắc phòng ngủ, ta đi kêu hắc..... Ai, hắc từ tuyết sơn trở về về sau, tinh thần thoát nhìn liền không tốt lắm, cả người đều uể oải. Lộ Lộ a, người đợi chút cũng giúp chúng ta khuyên nhủ hắc.” Đông Dĩnh lắc đầu thở dài, trong lòng cũng vì chính mình ca ca khổ sở, từ tuyết sơn sau khi trở về, ca ca liền một bộ thất hồn lạc phách bộ dáng, nàng trước nay chưa thấy qua hắc như vậy khổ sở bộ dáng.

Triệu Lộ ngồi ở trên sô pha, chỉ chốc lát sau liền thấy Đông Sinh từ trên lầu đi xuống tới, trên người quay chung quanh một loại suy sụp, cả người thoát nhìn uể oải ỉu xù.

“Đông Sinh ca!”

“Lộ Lộ..... Người tìm ta có chuyện gì sao?”

Triệu Lộ nhìn thoáng qua Đông Dĩnh, Đông Dĩnh chớp chớp mắt, đứng dậy nói: “Ta đi phòng bếp cho các người pha trà, đây chính là ta ba tư tàng, người hôm nay có có lộc ăn. “

Chờ Đông Dĩnh rời đi, Triệu Lộ mới mở miệng nói: “Đông Sinh ca, người đi tuyết sơn..... Có hay không tìm được người người muốn tìm a?”

Đông Sinh lắc lắc đầu, hắn buông xuống mắt, nói: “Đại khái nàng đã không ở kia,”

“Đối phương có thể ở tuyết sơn thượng cứu người, thậm chí mang theo người ở tuyết sơn sinh sống lâu như vậy..... Đông Sinh ca, người xác định cứu người của người, là người sao?” Triệu Lộ thử tính hỏi.

Đông Sinh khó hiểu nhìn nàng.

Triệu Lộ vội vàng giải thích nói: “Không phải dùng cái loại này sơn linh tinh quái cứu người chuyện xưa sao, ta liền tưởng, cứu người, có thể hay không chính là cái gì tinh quái, nói cách khác, ai có thể đem người từ tuyết lở phía dưới cứu ra a? Vẫn là một cái tiểu cô nương, nghĩ như thế nào đều làm người cảm thấy thực không bình thường a.”

Nghe vậy, Đông Sinh không có phản bác, chỉ là trầm mặc thật lâu, sau một lúc lâu, hắn thật dài thở dài, nói: “Có lẽ đi..... Có lẽ nàng chính là tuyết sơn thượng tinh quái.”

Hắn nhìn chính mình lòng bàn tay, chậm rãi đem tay cầm thành quyền, cơ hồ là lâu bầu nói: “Ta khả năng, vĩnh viễn đều tìm không thấy nàng.....”

Triệu Lộ ngơ ngẩn nhìn hắn, nàng đột nhiên ý thức được một chút, có lẽ, Đông Sinh đã sớm ý thức được không đúng, làm đương sự, hắn vốn dĩ mới là nhất hiểu biết Tuyết Nữ cái kia, hắn sao có thể một chút đều cảm thụ không đến đâu?

“Đông Sinh ca, người còn nhớ rõ tuần trước đại tuyết sao.....” Nàng đột nhiên hỏi.

Đông Sinh đột nhiên ngẩng đầu lên, hẩn tránh đi Triệu Lộ ánh mắt, nói: “Người đột nhiên đề cái này làm gì.....”

“Tuyệt Nữ cả đời chỉ có thể lưu một giọt nước mắt, chảy kia tích nước mắt, nàng liền sẽ biến thành đại tuyết.....” Triệu Lộ đánh gãy hẩn nói, ánh mắt nhìn chăm chăm vào hẩn, không cho hẩn trốn tránh, nói: “Đông Sinh ca, người trong lòng hẩn là cảm giác được, người muốn tìm được người kia đã biến mất.”

Đông Sinh: “.....”

Hẩn nhắm mắt, hầu kết trên dưới hoạt động một chút.

“Ta sẽ tìm được nàng.....” Hẩn nói.

Triệu Lộ thở dài, duỗi tay đem vẫn luôn đặt ở trong bao điều trụ đem ra, nói: “Ta có cái bằng hữu, nàng là mọi người trong miệng cái loại này kỳ nhân, nàng có thể thấy người khác nhìn không thấy, tinh quái thần quý, cũng có thực đặc thù năng lực..... Tuyệt Nữ bốn hẩn là ở lưu xong kia tích nước mắt lúc sau liền sẽ tiêu vong, bất quá bị nàng cứu.”

Nghe vậy, Đông Sinh đôi mắt hơi hơi trừng lớn, hẩn vươn tay đi, ngón tay có chút run rẩy, Triệu Lộ đem điều trụ đặt ở trong tay của hẩn.

Trong suốt pha lê cầu cuộn tròn một cái thân ảnh nho nhỏ, bông tuyết ở bên trong phiêu động, khinh khinh nhu nhu dừng ở nàng trên người, như là ở hôn môi nàng da thịt giống nhau.

Đông Sinh thật cẩn thận phụng trong tay đồ vật, như là sợ hãi không cẩn thận liền đem nó cấp quăng ngã nát, đôi mắt chớp cũng không dám chớp một chút, nhẹ giọng hỏi: “Nàng..... Nàng.....”

“Nàng chính là Tuyệt Nữ, cũng chính là người muốn tìm người kia. Việt Khê nói, người đến bên người mang theo cái này pha lê cầu, dùng khí

tức của người cùng nhân khí đi tẩm bổ nàng, khả năng hoa thời gian sẽ có điểm trường, nhưng là sớm hay muộn có một ngày, nàng sẽ tỉnh lại. Chỉ là, tỉnh lại lúc sau, nàng liền sẽ biến thành thực nhân loại bình thường.”

Triệu Lộ đứng dậy, nàng nói: “Ta vẫn luôn suy nghĩ, muốn hay không đem Tuyết Nữ giao cho người, ta sợ người không thể tiếp thu nàng không phải người sự thật này. Bất quá hiện tại nhìn đáng vẻ, là ta buồn lo vô cớ. Đông Sinh ca, nếu người đã lựa chọn, vậy người phải hảo hảo đối nàng, đừng cho nàng khổ sở.”

“Ta..... Ta sao có thể không tiếp thu được.....”

Chờ nàng đi rồi, phủng pha lê cầu Đông Sinh nhẹ giọng nói ra những lời này tới, hắc ngón tay hơi hơi cuộn tròn, thật cẩn thận đem pha lê cầu nắm ở trong tay, lộ ra một loại quý trọng hương vị.

“Di, Lộ Lộ đi rồi sao..... Ca, người như thế nào khóc?” Đông Dĩnh bưng trà ra tới, không thấy được Triệu Lộ thân ảnh, lại xem Đông Sinh bộ dáng, tức khắc liền kinh ngạc.

Nàng ca như thế nào khóc?

Nàng chưa từng có thấy hắc khóc thành như vậy chặt vật bộ dáng, trong trí nhớ, làm huynh trưởng hắc liền trước nay cũng chưa đã khóc. Ngay cả cha mẹ đều nói, Đông Sinh đứa nhỏ này, cũng liền sinh ra thời điểm gào mấy giọng nói, sau lại liền không như thế nào đã khóc.

Chính là ngày này, hắc phủng một cái pha lê cầu an vị ở Đông gia phòng khách gào khóc, như là muốn đem này hơn hai mươi năm không lưu nước mắt toàn bộ đều cấp khóc ra tới giống nhau.

*

“Sư phụ người ngày đó hỏi ta Tuyết Nữ nếu là chảy nước mắt sẽ làm sao..... Chính là vì cứu kia chỉ Tuyết Nữ?” Hàn Húc duỗi tay khảy bình hoa kia đóa hoa, mở miệng hỏi.

Việt Khê lắc đầu nói: “Chúng nó loại này tinh quái, thật sự là quá yếu ớt, lưu một giọt nước mắt đều sẽ chết. Lớn lên như vậy đáng yêu, nếu là đã chết, rất đáng tiếc a.”

Hàn Húc cười, nói: “Kia sư phụ người lấy thù lao sao? Người không phải thường nói, không làm lỗ vốn mua bán sao?”

“Nhạ.....” Việt Khê một lóng tay hắt thủ hạ kia đóa hoa, nói: “Đây là nàng đưa ta a, này đậu phộng lớn lên ở tuyết sơn đỉnh, hấp thụ trong thiên địa băng tuyết chi khí, mùa hè bãi ở trong phòng, liền điều hòa đều không cần khai, đẹp, lại kinh tế còn lợi ích thực tế.”

Hàn Húc: “.....”

Một đóa hoa liền đem người thu mua?

“Đúng rồi, sư phụ, hôm nay có thể tra thành tích, người tra xét sao?” Hàn Húc nhớ tới lần này lại đây chính sự, hỏi.

“Tra thành tích?” Việt Khê một bộ bình tĩnh biểu tình, nàng nói: “Nguyên lai đại sáng sớm Triệu Lộ cùng Từ Vi bọn họ gọi điện thoại cho ta chính là việc này a, đã tới rồi tra thành tích thời gian a. Người đâu, người khảo đến thế nào?”

Hàn Húc nhàn nhạt nói: “Cũng không tệ lắm, cùng bình thường không sai biệt lắm.”

Này thi đại học Việt Khê xem như vượt xa người thường phát huy, thành tích cũng không tệ lắm, một quyển đó là thỏa thỏa, hơn nữa có Thiên

Sư Minh bổ phân, nàng hoàn toàn có thể thượng quốc nội siêu nhất lưu đại học.

“Lần đầu tiên cảm thấy, làm thiên sư tốt như vậy a!” Việt Khê cảm thán.

Tiểu người giấy nhóm biết nàng thành tích cao hứng cực kỳ, bảy cái làm thành một vòng đối tới đối lui.

“Việt Khê có thể vào đại học, giỏi quá!”

“Có thể vào đại học, là có thể kiếm đồng tiền lớn.....”

“Có thể kiếm đồng tiền lớn là có thể dưỡng chúng ta!”

Tiểu người giấy nhóm tỏ vẻ, siêu cao hứng!

Thành phố B Thanh Đồng đại học, cả nước số một số hai học phủ, Hàn Húc là nhất định phải đi nơi nào, Việt Khê là cảm thấy chính mình đi nơi nào đều có thể, dù sao đều là đại học, chỉ cần có thể thượng là được, bất quá cuối cùng vẫn là bị Hàn Húc hống cùng nhau báo Thanh Đồng đại học. Y theo nàng điểm, hơn nữa Thiên Sư Minh đặc chiêu danh ngạch, Thanh Đồng đại học cũng là có thể thượng.

Triệu Lộ cùng Từ Vi khảo đến cũng không tồi, ít nhất đều khảo tới rồi các nàng lý tưởng điểm, đủ để thượng một cái thực tốt đại học. Biết Việt Khê cùng Hàn Húc muốn đi trường học, hai người nhìn nhau, quyết định cũng ghi danh nơi đó. Như vậy tất cả mọi người đều ở một khối, chờ nghỉ, cũng có thể cùng nhau ra tới chơi.

Chờ điền hảo chí nguyện, Việt Khê bọn họ cũng muốn bắt đầu bọn họ thi đại học lễ hành, bọn họ muốn đi chính là phía nam một cái ven biển tiểu thành thị, tuy nói là tân khai phá, nhưng là nơi đó phong cảnh thực không

tôi, trên mạng truyền đến ảnh chụp cũng là non xanh nước biếc, hơn nữa bởi vì là khai phá không bao lâu, du khách cũng không tính quá nhiều.

“Cái này địa phương có thể hay không quá trật?” Từ Vi hỏi.

Triệu Lộ nói: “Không có việc gì, lão sư đi thực địa khảo sát quá, nơi đó cũng không tệ lắm, bằng không cũng sẽ không tha tâm chúng ta đi. Đại gia ước hảo chính là ngày mai ở nhà ga tập hợp, Việt Khê, người buổi sáng đừng ngủ quên..... Ta làm Tiểu Nhất chúng nó kêu người đi.”

Nghe được tên của mình, Tiểu Nhất lập tức nhảy đến trên bàn, vỗ vỗ chính mình ngực, tỏ vẻ chính mình thập phần đáng tin cậy: “Người yên tâm đi, chuyện này giao cho ta đi, ta nhất định sẽ kêu Việt Khê rời giường.”

Việt Khê: “.....”

*

Về đến nhà, Hàn gia phòng khách đèn đuốc sáng trưng, ăn mặc một thân tây trang nam nhân ngồi ở ghế trên, khuôn mặt cũng đủ anh tuấn, trên mặt tươi cười làm người như tắm mình trong gió xuân.

“Nhị thiếu gia đã trở lại.....” Người hầu cúi tay đem Hàn Húc trên tay bao nhận lấy.

Hàn gia đại ca Hàn Thịnh cười nói: “A Húc như thế nào trở về đến như vậy vẫn? Ta nghe mụ mụ nói, người gần nhất cùng một nữ hài tử lui tới thật sự chặt chẽ a, không phải ta nói, các người tuổi còn nhỏ, căn bản không hiểu đến cái gì kêu nam nữ cảm tình.....”

“Nói xong sao?” Hàn Húc lười nhác nhìn hắn một cái, sau đó đối Hàn phụ Hàn mẫu nói: “Ta hôm nay có điểm mệt mỏi, trước đi lên nghỉ ngơi.”

Hàn Thịnh: “.....”

Chờ Hàn Húc lên lầu, hăn đối Hàn gia cha mẹ nói: “Các người xem hăn đây là cái gì thái độ, đây là đối ta cái này đại ca thái độ sao? Các người còn nói hăn hiểu chuyện nghe lời, chính là như vậy hiểu chuyện nghe lời?”

“Người làm gì luôn là cùng Hàn Húc không qua được?” Hàn mẫu nhíu mày, làm mẫu thân, nàng nhất rõ ràng nhà mình này hai cái nhi tử phía dưới đối chọi gay gắt, không biết vì cái gì, đối những người khác đều đặc biệt hữu hảo Hàn Thịnh cố tình chính là đối chính mình đệ đệ nhiều có lời nói.

Hàn Thịnh trương trương môi, nói: “Ta..... Hăn căn bản là không đem ta cái này đương ca ca người xem ở trong mắt, ta còn không thể giáo huấn một chút a.”

Hàn phụ nói: “Từ nhỏ người liền thích khiêu khích A Húc, chính là mỗi lần chiếm hạ phong, đều là người.”

Hàn Thịnh: “.....”

Hăn chính là không thích Hàn Húc cái loại này mặc kệ chuyện gì đều vân đạm phong khinh bộ dáng, còn có cái loại này từ trong xương cốt lộ ra tới cao ngạo cùng không hợp nhau. Rõ ràng thoát nhìn ôn hòa vô hại, nhưng là cho người ta áp lực cùng tồn tại cảm lại rất cường, lại là âm ỉ ồn ào người ở trước mặt hăn, đều sẽ nhịn không được an tĩnh lại.

Hơn nữa, Hàn Thịnh còn có một bí mật, bí mật này là hăn nhắm vào Hàn Húc chính yếu nguyên nhân, hăn cũng chưa từng có đem bí mật này đã nói với những người khác.

“Hăn chính là ác quỷ, căn bản không phải ta đệ đệ!” Hàn Thịnh nghĩ thầm.

Mở cửa vào chính mình phòng ngủ, Hàn Húc tiên tiến phòng đi tắm rồi, rồi sau đó xích. Trần trụi thượng thân, hăn đi đến thật lớn gương to trước. Trong gương chiếu ra một khối gầy nhưng rắn chắc cường tráng thân

thể tới, lộ ra mỹ cảm cơ bắp phân bố ở thân thể hần các nơi, gần là nhìn, liền cho người ta một loại rất mạnh cảm giác áp bách.

Hàn Húc sườn nghiêng người thể, duỗi tay phủ lên bả vai, ở hần thủ hạ, một đạo màu đỏ dấu vết chậm rãi lan tràn khai đi, đó là một đạo vết kiếm, dấu vết từ phần vai vẫn luôn kéo dài qua đến phần hông, cơ hồ muốn đem toàn bộ thân thể cấp cắt ra. Vết thương mới tinh, giống như là mới vừa bị thương giống nhau, huyết nhục mơ hồ.

Thân thể này cũng muốn hỏng mất a

*

Ngày hôm sau, Hàn Húc đi trước tiếp Việt Khê, sau đó tới rồi nhà ga cùng các bạn học cùng nhau tập hợp. Lớp trưởng đã sớm đã đem qua lại vé xe lửa đều cấp dính hảo, 9 giờ rưỡi phiếu, muốn ngồi một ngày một đêm xe, không sai biệt lắm vào ngày mai buổi chiều ba giờ đến.

“Ta có cái đồng học đi kia chơi đùa, nàng nói phong cảnh thực không tồi..... Đúng rồi, nàng còn nói bên kia có cái làng chài nhỏ, đặc biệt xinh đẹp, kia trong thôn làm cá cũng đặc biệt ăn ngon, biết chúng ta muốn đi đâu, đều cho ta cường đẩy cái kia làng chài nhỏ!”

“Ta cũng nghe nói bên kia phong cảnh thực hảo, cái kia làng chài nhỏ ta cũng nghe nói qua, nghe nói bọn họ trong thôn còn có một cái từ đường, vài trăm năm lịch sử, bên trong thờ phụng bọn họ thần, cái kia thần là mình người đuôi cá.....”

“Mình người đuôi cá, kia chẳng phải là mỹ nhân ngư”

Thiếu niên các thiếu nữ tinh lực cũng đủ dư thừa, vừa lên xe lửa riu rít liền thảo luận đi lên, cũng không cảm thấy mệt.

Việt Khê ngồi chính là hạ phô, nàng, Hàn Húc, Từ Vi, Triệu Lộ hơn nữa một cái Hà Kiến Nhất, năm người ngồi ở phía dưới vị trí thượng, cầm di động ở kia khai hắc chơi trò chơi.

“Việt Khê, cứu mạng cứu mạng..... Ta cảm giác có toàn bộ vương giả khe sâu đều có người ở truy ta!” Triệu Lộ thao túng chính mình tiểu Đát Kỷ, lắc qua lắc lại, không muốn sống hướng phía chính mình khu vực chạy, một bên chạy một bên oa oa kêu.

Địch quân đội ngũ đỉnh đầu bắt đầu biubiubiu lóe quang, sau đó một đạo huyết quang tiêu ra, Kinh Kha vòng bối công kích, nháy mắt bạo kích ra ba ngàn thương tổn, trong chớp mắt, đối phương pháp sư cũng đã trở thành vương giả khe sâu bên trong một đạo ảm đạm quỷ ảnh. Bất quá, này một sát lúc sau, Kinh Kha cũng thừa nhận tới rồi đến từ bốn phương tám hướng thương tổn.

Lại lần nữa ăn thân, ăn thân thêm hồi huyết, Kinh Kha không chút hoang mang vòng đến đối phương xạ thủ sau lưng, sạch sẽ lưu loát lại gỡ xuống một huyết.

Kỹ năng đan xen gian, Kinh Kha đã bắt lấy năm sát.

“perfect!” Triệu Lộ một tiếng hoan hô, làm một cái tiểu da giòn, nàng núp ở phía sau biên thường thường phóng một cái nhị kỹ năng choáng váng người khác, cũng coi như có điểm tiểu trợ công.

Nàng nhìn về phía Việt Khê, đối phương thần sắc bình tĩnh, hoàn toàn không giống như là mới vừa bắt lấy năm giết người.

Một ván thắng, Triệu Lộ nhìn chính mình rốt cuộc bò lên trên kim cương thành tích, dám động đến muốn khóc. Chơi vài cái mùa giải, này vẫn là nàng lần đầu tiên bò lên trên kim cương, đây đều là ít nhiều các đại lão dẫn dắt a.

“Lão đại, sư phụ, các người hai thật là quá lợi hại, quả thực chính là vương giả khe sâu một bá!” Hà Kiến Nhất nhin không được khen ngợi.

Này hai người hợp tác lên, quả thực là gặp thần sát thần, ngộ Phật sát Phật, hoàn toàn vô địch được không, căn bản không giống như là mới vừa tiếp xúc nông được không bao lâu tân nhân. Này ý thức, này thao tác, quả thực chính là hoàn mỹ.

Trên xe thời gian là buồn tẻ, vừa mới bắt đầu mọi người xem bên ngoài phong cảnh còn cảm thấy mới mẻ, chính là xem lâu rồi, liền cảm thấy nhàm chán, cũng an tĩnh xuống dưới.

Việt Khê thấy buồn ngủ, đánh cái ngáp, nằm ở trên giường thực mau liền đã ngủ.

Bọn họ đối diện giường đệm thượng, một cái lão nhân mang theo một cái đại khái bốn năm tuổi hài tử, như là gia tôn hai, kia tôn tử nằm ở gia gia trong lòng ngực, vẫn luôn nhắm mắt lại, nhìn dáng vẻ vậy được không được.

Chú ý tới Hàn Húc ánh mắt, cái kia lão nhân ngẩng đầu lên, trên mặt nếp gấp tể ở một khối, nói: “Hài tử hai ngày này có điểm phát sốt, lên xe thời điểm ăn điểm được, tham giác..... Các người nhiều người như vậy, đây là đi nơi nào a?”

Hàn Húc cười, nói: “Chúng ta đều là học sinh, vừa mới thi đại học kết thúc, đại gia liền ước hảo cùng đi lữ hành..... Gia gia, ngài tôn tử thoát nhìn thực đáng yêu, cùng người một chút đều không giống.”

Lão nhân vui tươi hơn hờ cười một chút, nói: “Hắn giống hẳn mù mù, hẳn mù mù chính là cái mỹ nhân.”

Hàn Húc một bộ bình tĩnh bộ dáng, gật gật đầu, cũng không nói cái gì nữa.

Tối rồi buổi chiều thời điểm, ngủ trưa người lục tục tỉnh, lúc này đại gia đối dọc theo đường đi cảnh sắc cũng xem mệt mỏi, an vị ở bên nhau nói chuyện phiếm, hoặc là đánh bài, thường thường truyền đến thực não nhiệt thanh âm. Tối rồi buổi tối, trong xe khai đèn.

Đối diện lão nhân đem chính mình tôn tử đánh thức, hỏi hã có muốn ăn hay không đồ vật, tiểu hài tử hai mắt mê mang, không nói chuyện, chớp chớp mắt, lại thực mau đã ngủ.

“Gia gia muốn đi đâu?” Việt Khê cắn sữa bò Vương Tử ống hút, đột nhiên hỏi.

Lão nhân đem hài tử ôm vào trong ngực, nói: “Đi thành phố H.”

“Gia gia là h người?”

“Đúng vậy.”

“Thoạt nhìn không rất giống a, ta trước kia đi thành phố H chơi đùa, gia gia khẩu âm, nghe tới không giống như là bên kia.”

“Đại khái ta ở bên ngoài gốc lâu rồi, khẩu âm cũng thay đổi.”

Việt Khê ngô một tiếng, nàng nhìn về phía ngoài cửa sổ, xe lửa đương đương đương đi phía trước hành tẩu, ngoài cửa sổ một mảnh đen nhánh, trên cửa sổ chiếu ra nàng bộ dáng tối.

“Oanh!”

Xe lửa khai tiến đường hầm, đường hầm đèn sáng, ngược lại là so bên ngoài còn muốn sáng ngời một chút.

“Hô hô hô!”

Xe lửa khai ra đường hầm, trước mắt lại lâm vào một mảnh trong bóng tối, tựa hồ có cái gì ở trước mắt thoảng qua. Từ Vi chớp chớp mắt, nhìn chăm chú ra bên ngoài nhìn lại, lại không có thấy thứ gì.

“Xem hoa mắt sao?” Nàng trong lòng nói thầm.

Tối rồi đêm khuya, đại bộ phận người đều lâm vào thâm miên bên trong, giường nằm trong xe đèn cũng bị đóng lại.

Mục Lang có chút ngủ không được, hăn an vị tối rồi bên cửa sổ ghé trên, lấy ra di động tới chơi, đánh một phen trò chơi. Bất quá nhìn dáng vẻ hôm nay vận khí không tốt lắm, bài đến đồng đội thực lực đều không được, đánh mấy cái đều thua.

Nhìn di động giao diện thượng “defeat” cái này từ, hăn trong miệng lẩm bẩm một tiếng, sau đó ngẩng đầu lên vận vẹo chính mình có chút nhức mỏi cổ, sau đó liền cùng ngoài cửa sổ xe đồ vật đối thượng mắt.

“A!”

Hăn bị dọa đến phát ra một tiếng kêu sợ hãi, cả người trực tiếp té ngã ở trên mặt đất.

Bên cạnh có người cũng ở chơi di động, bị hăn hoảng sợ, nhin không được hỏi: “Làm sao vậy? Lúc kinh lúc rống.”

Mục Lang chỉ chỉ ngoài cửa sổ, trong lòng thượng có sợ hãi, run run thanh âm nói: “Bên ngoài, bên ngoài nằm bò một cái đồ vật.....”

Người nọ nhìn ngoài cửa sổ liếc mắt một cái, nói: “Nơi nào có thứ gì..... Người nhìn lầm rồi đi, bên ngoài sao có thể bò đến có cái gì, chúng ta chính là ở xe lửa thượng, thứ gì có thể ghé vào bên trên, Spider Man sao?”

Mục Lang chớp chớp mắt, hắn không thể tin tưởng lại ra bên ngoài nhìn thoáng qua, bên ngoài trống rỗng, cái gì đều không có.

Ta, ta nhìn lầm rồi?

Hàn Húc từ Việt Khê lên giường xuống dưới, ngồi ở nàg mếp giường, Việt Khê ôm chần, mở miệng nói: “Dã con khi?”

“Hắn là, loại đồ vật này thích nhất ở mọi người nhất buồn ngủ thời điểm lui tới, hơn nữa có một cái đặc điểm, thích nhất ăn thịt người tâm.....” Hàn Húc nhàn nhạt nói.

Dã con khi, tuy rằng gọi là con khi, nhưng là lại không phải chân chính con khi, chúng nó cũng là sơn linh tinh quái một loại, nhưng là tính tình tàn bạo, thích nhất ăn chính là nhân tâm cùng người não. Thử thưởng ghi lại, dã con khi thích nhất ở nửa đêm nhân loại nhất buồn ngủ thời điểm tập kích, sau đó đem người giết chết, đào chạy lấy người loại tâm cùng ăn luôn thi thể tuỷ não, thập phần hung tàn.

Việt Khê nhú mày, nói: “Đây chính là ở xe lửa thượng, tổng cộng có mười mấy tiết thùng xe, nếu là nó tập kích một tiết thùng xe.....”

“Chúng ta mau chân đến xem sao?” Hàn Húc hỏi.

Việt Khê có chút kinh ngạc: “Người như thế nào như vậy tích cực?”

Hàn Húc cười nói: “Bởi vì ta biết, sư phụ người khẳng định không yên lòng, nhất định trở về nhìn xem.”

Việt Khê: “.....”

Nhìn thoáng qua ngủ Từ Vi bọn họ, Hàn Húc nói: “Bọn họ trên người có sư phụ người bày ra trận pháp, dã con khi không dám đụng vào bọn họ.”

“Người bên trái, ta bên phải.....” Việt Khê hỏi.

Hàn Húc gật đầu, nói: “Sư phụ, chú ý an toàn.”

Việt Khê cười: “Liền một ít đã con khi, người cảm thấy chúng nó còn có thể thương đến ta không thành?”

Hai người phân biệt hướng hai cái phương hướng đi đến, Hàn Húc chậm rãi đi phía trước đi, khoe miệng hàm chứa cười, từng bước một, có một loại không chút để ý hương vị.

Hiện tại đúng là đêm khuya, rất nhiều người đều đã ngủ rồi, ngồi phiếu bên này người bảy hoành tám dựng nằm một ít người, còn có người ở đánh hô. Bị mụ mụ ôm hài tử đột nhiên trong lúc ngủ mơ lớn tiếng khóc nỉ non lên, này một tiếng khóc kêu, quả thực giống như là kinh thiên một cái tiếng sấm, đột nhiên đem vô số người bừng tỉnh.

“Hảo hảo, không khóc không khóc!” Hài tử mẫu thân ôm hài tử trấn an lên, chính là mặc kệ nàng như thế nào hống, hài tử lại nửa điểm cũng không có đã chịu trấn an, khóc đến ngược lại càng ngày càng lợi hại, thở hỗn hển, mặt đều cấp nghẹn đỏ.

Trong lúc ngủ mơ bị bừng tỉnh người có điểm nhìn không được oán giận lên, ôm hài tử mẫu thân mặt có chút đỏ lên, cảm thấy có chút ngượng ngùng. Chính là nàng cũng không biết, vì cái gì luôn luôn ngoan ngoãn nghe lời hài tử sẽ đột nhiên khóc thét không ngừng.

Bị bừng tỉnh người lười nhác đánh cái ngáp, tính toán tiếp tục ngủ, chỉ là chờ ghé vào trên bàn, nàng đột nhiên cảm giác được có cái gì không đối —— như thế nào giống như người được một cỗ huyết hương vị?

Này hương vị, giống như là trong nhà giết heo thời điểm, cái loại này huyết tinh tanh hôi vị.

Chớp chớp mắt, nữ nhân lại đột nhiên ngồi dậy.

“A!”

Một tiếng thét chói tai, nháy mắt đem mọi người trong đầu còn sót lại buồn ngủ sợ tới mức một chút đều không có.

Một nữ nhân té ngã lộn nhào từ trên mặt đất bò dậy, mặt không có chút máu, chỉ vào chính mình vị trí nói: “Chết..... Chết người!”

Nghe vậy, mọi người tức khắc xông xao lên.

Dựa cửa sổ vị trí nơi đó, một cái trung niên nam nhân trường lớn đôi mắt ngồi ở vị trí thượng, đã sớm không có khí, ở ngực hẩn chỗ, có một cái nắm tay lớn nhỏ động, mùi máu tươi đó là từ nơi này truyền đến.

Thấy như vậy một màn nhân tâm trung tức khắc hoảng sợ, vừa thấy liền biết người này không phải tự nhiên tử vong, mà là bị người giết chết. Nói cách khác, bọn họ nơi này, tồn tại một cái giết người phạm.

Khai điều hòa trong xe hẩn là thực mát mẻ, chính là lúc này mọi người lại cảm giác được một loại khô nóng, làm cho bọn họ cảm giác có chút nôn nóng.

Có cái nam nhân vỗ vỗ chính mình ngực, cảm thấy có chút không thoải mái, muốn đi toilet nhìn xem, đi đến tới gần toilet vị trí thời điểm, hẩn đột nhiên nhìn đến toilet đối diện rửa mặt trước đài biên đất trống thượng có người ngồi xổm nơi đó, hẩn như là ở ăn cái gì giống nhau, trong miệng phát ra nhấm nuốt thanh âm.

Nam nhân trong lòng có loại quái dị cảm, nhẹn không được nhìn nhiều liếc mắt một cái. Nhưng vào lúc này, cái kia ngồi xổm người đột nhiên quay đầu tới, hướng tới hẩn nhìn thoáng qua.

“A!”

Nam nhân bị dọa đến gần ngủ kêu một tiếng, thân mình nháy mắt dán lên phía sau toilet môn.

Chỉ thấy ở hân trước mắt người này, tuy rằng ăn mặc nhân loại quần áo, chính là hân mặt lại không phải người mặt, mà là lông xù xù, thoát nhìn giống như là một trượng màu vàng hầu mặt. Mà lúc này, này trượng màu vàng hầu mặt miệng thượng tất cả đều là máu, ở nó đồng dạng lông xù xù trên tay tắc cầm một cái đồ vật, máu tươi đầm đìa, nhìn qua giống như là một cái trái tim.

Mồ hôi lạnh nháy mắt liền xông ra, nam nhân xoay người vọt vào trong xe, chính là lúc này, thùng xe đã loạn cả lên, đại gia phát ra khủng hoảng tiếng thét chói tai. Bên người người đột nhiên lộ ra dữ tợn khuôn mặt tới, ăn mặc nhân loại xiêm y, chính là một khuôn mặt lại là lông xù xù. Sắc nhọn một bàn tay xuyên qua bọn họ ngực, chờ lại lần nữa từ ngực rút ra tay thời điểm, chúng nó trong tay đã nhiều một cái còn ở bang bang nhảy trái tim.

Thi thể bày đầy đất, chết đi người trừng lớn đôi mắt, hoàn toàn chết không nhắm mắt.

Nam nhân hoảng sợ kêu một tiếng, xoay người liền muốn chạy, một con dã con khi bay thẳng đến bắt lại đây.

“Tranh!”

Như là sắc nhọn vật phẩm ở không trung cực nhanh xẹt qua, phát ra một tiếng gần ngủ kinh minh thanh, nam nhân trừng lớn đôi mắt, thấy một phen dao gọt hoa quả sạch sẽ lưu loát từ này dã con khi cổ gian xẹt qua, đỏ tươi máu nổ tung, dã con khi thân thể mềm mại ngã trên mặt đất, lộ ra nó bên cạnh đứng người tới.

Đó là một thiếu niên, bộ dáng thanh tú, lại lộ ra một loại lạnh băng hương vị, buông xuống mặt mày, đang lẳng lẳng nhìn trên tay dao gọt hoa

quả. Lưỡi dao thượng phúc một tầng hơi mỏng màu đỏ vết máu, hấn chán ghét nhú nhú mày, thấp giọng nói: “Ghê tởm hương vị.”

Còn có ghê tởm cảm giác!

Xoay người lại, nhìn những cái đó khoác da người dã con khỉ, Hàn Húc hừ cười một tiếng, đáy mắt tựa hồ có huyết sắc ở cuộn cuộn, cơ hồ khắc chế không được trong cơ thể sát ý.

“A di đà phật, ngã phật từ bi.....”

Hắn thấp giọng lẩm bẩm, kim sắc cánh hoa từ hấn trên người bay ra đi, trong nháy mắt, mọi người tựa hồ nghe tới rồi mù mịt Phật âm, làm cho bọn họ trước mắt nhoáng lên, rồi sau đó bọn họ thấy tạc vỡ ra tới huyết hoa.

Sở hữu kim sắc cánh hoa biến thành nhất lưỡi dao sắc bén, thiếu niên nơi đi qua, vô số máu tươi vẩy ra, hấn tại đây máu chi gian chậm rãi đi lại, trên người lại là không dính bất luận cái gì huyết sắc, buông xuống mặt mày, nhìn lại là có một loại trách trời thương dân hương vị.

Hắn tựa hồ ở thương xót thế gian sở hữu sinh vật, mang theo một viên vô thượng từ bi chi tâm!

Thùng xe trung tựa hồ an tĩnh xuống dưới, chính là máu tươi lại chảy đầy đất, thiếu niên đứng ở trung gian, chậm rãi đi qua, hướng tới một khác tiết thùng xe đi đến.

Mọi người trong lòng run sợ nhìn hấn, cho dù hấn nhìn qua cỡ nào đẹp, cỡ nào vô hại, giờ khắc này, nhìn hấn, bọn họ lại là từ đáy lòng sinh ra ra một loại run rẩy cảm tới.

Mà ở nhà ga hoàn toàn tương phản cái kia phương hướng, Việt Khê hình như có sở cảm ngẩng đầu lên.

Ở nàng dưới chân, một con dã con khi nhe răng trợn mắt đối nàng kêu, trong miệng còn mang theo huyết bọt, nàng ánh mắt nhàn nhạt nhìn thoáng qua, đuôi chân dầm dẫm, dã con khi phát ra một tiếng chói tai tiếng kêu, đầu trực tiếp bị nàng đập vỡ.

Nàng cúi đầu, nâng lên chân ở dã con khi bên ngoài xiêm y thương xoa xoa, nói: “Dơ.”

Từng đạo hoàng phù lẳng không, bên trên kim sắc phù tự hơi hơi phát ra quang, bàng bạc linh lực ở chớp động.

“Đi!”

Theo quát khê một tiếng, kim sắc phù tự nháy mắt từ hoàng phù thương tránh thoát mở ra, rồi sau đó hóa thành từng đạo kim sắc quang điểm, hưu tán ra đi. Đang ở tác loạn dã con khi còn không có tới kịp phản ứng, liền bị này kim sắc quang điểm trực tiếp xuyên thấu đại não.

“A!”

Mẫu thân ôm tuổi nhỏ hài tử, nhìn dã con khi ầm ầm ngã vào chính mình trước mặt, hoảng sợ vô sách, nàng có thể làm, chỉ là gắt gao ôm chặt trong lòng ngực khóc lớn không thôi hài tử.

Việt Khê đi tới, ở khóc thét không thôi hài tử trước mặt dừng bước chân, nàng nghĩ nghĩ, cong lưng đi, đôi tay hợp trụ, sau đó chậm rãi đem đôi tay mở ra.

Màu xanh lục trong suốt con bướm từ nàng trong lòng bàn tay bay ra, con bướm kéo phía sau thật dài màu xanh lục lưu quang, vòng quanh hài tử cùng mẫu thân bay múa, ở chúng nó phía sau, màu xanh lục quang điểm ở không trung chớp động.

Một màn này, làm khóc thút thít không ngừng hài tử mở to hai mắt nhìn, nàng vươn tay đi, một con màu xanh lục con bướm ngừng ở tay nàng chỉ thượng, cánh chậm rãi phe phẩy.

“Ha ha ha.....”

Khóe mắt còn mang theo nước mắt hài tử nhếch môi nở nụ cười, gương mặt mềm mại.

Mẫu thân đối Việt Khê thấp giọng nói thanh tạ: “Cảm ơn!”

Việt Khê ngô một tiếng, duỗi tay ở hài tử trên đầu nhẹ nhàng điểm một chút, nói: “Hài tử linh hồn nói như vậy là nhất thuần túy, mà nhất thuần túy đồ vật, cũng là dễ dàng nhất nhiễm mặt khác nhan sắc..... Ta làm nàng ngủ một lát, bằng không nàng thực dễ dàng bị kinh hách đến thần hồn.”

Vị này mẫu thân lập tức đối nàng cảm kích cười một chút.

Đứng dậy, Việt Khê khẽ nhú mày.

Như thế nào sẽ có nhiều như vậy dã con khi? Là từ đâu tới?

Nàng quay đầu đi, nhìn về phía ngoài cửa sổ, bên kia có một ngọn núi, lúc này ở kia tòa sơn thượng, có kim sắc quang ở chớp động, giống như là phật quang giống nhau.

*

“..... Không hảo, gia chủ, cấm địa đồ vật ở phát ra quang!”

Trong nhà người hầu hoảng sợ đi vào thư phòng, thấp giọng bẩm báo.

Đứng ở án thư sau nữ nhân đem cuối cùng một bút hoa hạ, sau đó cầm lấy một bên cái tẩu, gõ gõ cái bàn, nói: “Lại sáng lên? Trong khoảng thời gian này, cấm địa động tĩnh, có thể so này hơn một ngàn năm tới động tĩnh

đều phải nhiều a. A, này rốt cuộc là đại biểu cho bất hạnh, vẫn là may mắn a.”

Hàn gia, Tu Giới cực có danh vọng một chi gia tộc, đã kế thừa hơn một ngàn năm. Mà Hàn gia người, thế thế đại đại người thủ hộ cấm địa đồ vật. Kia cấm địa kỳ thật phóng cũng không phải cái gì bảo bối, mà là một chân, chính là chính là như vậy một chân, lại đủ để ngăn chặn phía nam bên này tà khí.

“Minh Kính đại sư, chỉ dựa vào thân hình hắc, liền đủ để đem sở hữu tà khí cấp trấn áp, này đến tột cùng là nhân vật như thế nào a, ta cũng thật muốn gặp. Đáng tiếc, ta buổi tối hơn một ngàn năm.”

Nữ nhân lăm lăm, mà Hàn gia, bọn họ thế thế đại đại bảo hộ cấm địa, vẫn luôn thủ tới rồi hiện tại.

“Mặc kệ lúc trước cỡ nào huy hoàng, hiện giờ cái này gia tộc, cũng chỉ dư lại lệnh người buồn nôn dơ bẩn.....”Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẢI CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 91

Hơn phân nửa đêm, trừ bỏ lao tới xe lửa lữ khách, sân ga bốn phía một mảnh an tĩnh, đỉnh đầu đánh dấu bài lóe hồng quang, bóng đêm như là một con cự thú, mở ra nó dữ tợn miệng rộng, tựa hồ muốn đem tất cả đồ vật đều tất cả nuốt vào đi.

Xe lửa tại hạ một cái trạm điểm dừng lại, kéo kẹt một tiếng, xe lửa đại môn từ bên trong mở ra, chính là nửa ngày cũng không thấy có người từ bên trong ra tới.

“Di, như thế nào không ai?” Sân ga nhân viên công tác chớp chớp mắt, thăm trường cổ nhìn lại.

“Bang!”

Một trường huyết nhục mơ hồ mặt dán ở xe lửa pha lê thượng, sau đó dán cửa kính hộ đi xuống động, nhân viên công tác hoảng sợ, sắc mặt đột nhiên biến bạch, nhin không được triều lui về phía sau một chút.

Một đám người vội vàng đi tới, dẫn đầu vị kia người trẻ tuổi tức mặt, phân phó phía sau nhân đạo: “Các người phân biệt các thùng xe kiểm tra, đã con khi thích nhất khoác da người, làm bộ nhân loại xen lẫn trong trong đám người. Loại này sinh vật cực kỳ giáo hoạt, các người chính mình cẩn thận.”

Những người khác gật gật đầu, sau đó đại gia tách ra tới.

Hàn Hiếu thật sâu hít vào một hơi, mang theo hai người đi vào xe lửa, đi vào, mũi hần mẫn cảm đã nghe tới rồi một cổ mùi máu tươi, như vậy nồng đậm, cái này làm cho hần một lòng nhin không được trầm trọng lên.

Bọn họ Hàn gia nhiều thế hệ bảo hộ núi Già Nam này phiến địa phương, cái này địa phương từ trước kia đến bây giờ chính là thực dễ dàng ra đời tà vật tinh quái địa phương, đã con khi đó là trong đó một loại tinh quái. Mấy năm gần đây, cũng không biết vì cái gì, này đó đã con khi số lượng càng ngày càng nhiều, hôm nay bọn họ nhận được tin tức, một số lớn đã con khi từ sơn thượng hạ tới, mà lúc này vừa lúc có một chiếc xe lửa ở con đường kia thượng thông qua, cũng là dễ dàng nhất bị đã con khi theo dõi.

Này một xe lửa chính là lại hàng ngàn hàng vạn lữ khách, tất cả mọi người đều là nhân loại bình thường, đã con khi thích ăn thịt người tuy não cùng trái tim, Hàn Hiếu hoàn toàn không muốn tưởng tượng, bên trong đến tột cùng là thế nào một bộ cảnh tượng.

Đi vào thùng xe, bên trong cảnh tượng tức khắc ánh vào hần mi mắt, hần hơi hơi tròng lớn đôi mắt, vô ý thức đảo hút một ngụm khí lạnh.

Một đôi lạnh băng đôi mắt hướng tới hần nhìn qua, cặp mắt kia nhìn qua tựa hồ tràn ngập từ bi, tràn ngập đối thời gian chúng sinh muôn nghìn khoan dung, chính là người nhìn kỹ dưới, lại phát hiện bên trong cái gì cảm xúc đều không có, đó là một loại áp đảo mọi người phía trên, thậm chí không đem bất luận cái gì sinh mệnh xem ở trong mắt cao ngạo.

Một đạo kim sắc ngọn lửa từ đối phương dưới chân lan tràn khai đi, trong xe máu tươi bay nhanh đốt lên, hần tại đây kim sắc trong hỏa diễm, từng bước một hướng tới Hàn Hiếu đi tới.

Thân thể..... Không động đậy!

Hàn Hiếu muốn làm điểm cái gì, chính là hấn phát hiện, thân thể của mình hoàn toàn không thể động đậy, thậm chí còn ở ần ần mà run rẩy. Đó là sợ hãi, không thể khống chế sợ hãi, làm hấn liền chính mình đầu ngón tay đều khó có thể khống chế.

Hảo cường!

“Hàn gia người.....” Đối phương mở miệng, ngữ khí nghe tới thậm chí làm người cảm thấy thập phần ôn hòa, chính là Hàn Hiếu không có sai quá đối phương đáy mắt một tia thô bạo.

Hấn muốn giết chính mình, mà chính mình, căn bản không có đánh trả chi lực, đây mới là để cho hấn cảm thấy sợ hãi.

“Hàn Húc.....”

Một đạo thanh âm truyền tới, Hàn Hiếu chớp chớp mắt, đột nhiên phát hiện trước mắt người đã xảy ra biến hóa, trên người cái loại này lạnh băng quái gở hơi thở nháy mắt tiêu tán khai đi, thanh tuyến khuôn mặt nhìn qua ôn hòa mà vô hại, cặp mắt kia càng là tràn ngập đối vạn vật thương xót. Đây thoát nhìn, chính là một cái thập phần vô hại thiếu niên, hơn nữa vẫn là cái loại này thập phần dễ dàng khiến cho người khác hảo cảm cái loại này, nhìn hấn người tựa hồ liền cảm giác được ánh mặt trời giống nhau.

Hàn Húc xoay người sang chỗ khác, cười: “Sư phụ.”

Việt Khê bước đi lại đây, nhìn bốn phía liếc mắt một cái, nàng hỏi: “Bên này đã con khi đều giải quyết xong rồi sao?”

Hàn Húc gật đầu, nói: “Ta sợ đem đại gia dọa đến, liền sử điểm tiểu pháp thuật, làm cho bọn họ đều hôn mê bất tỉnh, bằng không lần này trải qua, khả năng sẽ làm bọn họ làm tốt đại một hồi ác mộng.”

Đang nói, hôn mê hành khách đã có người tỉnh lại, đối phương lười nhác đánh cái ngáp, hoàn toàn không ý thức được chính mình thiếu chút nữa đã bị dã con khỉ cấp ăn, chờ chú ý tới Việt Khê bọn họ thời điểm, còn bị hoảng sợ —— những người này đứng ở trong xe làm cái gì?

Trong xe ngọn lửa đã hoàn toàn biến mất, theo biến mất còn có trên mặt đất máu cùng dã con khỉ thi thể, một màn này nhìn qua, giống như là cái gì cũng chưa phát sinh giống nhau, giống như Hàn Hiếu vừa rồi chỗ đã thấy kia một màn đều chỉ là huyễn ảo giác mà thôi.

“Các người là người nào?” Hàn Hiếu phát hiện chính mình năng động, lập tức mở miệng hỏi, sắc mặt có chút khó coi,

Việt Khê quay đầu nhìn về phía bọn họ, tựa hồ mới chú ý tới nơi này còn có người, hỏi: “Vậy các người lại là người nào? Hỏi chúng ta là người nào phía trước, cũng nên làm một chút tự giới thiệu a.”

Hàn Hiếu ho nhẹ một tiếng, nói: “Ta kêu Hàn Hiếu, là núi Già Nam Hàn gia người, chúng ta lần này lại đây, là nhận được dã con khỉ xuống núi tập kích xe lửa tin tức.”

Nói, hẩn nhẹn không được nhìn bốn phía liếc mắt một cái, có chút chần chờ hỏi: “Các người..... Các người đem dã con khỉ đều giải quyết?”

Việt Khê nói: “Chúng ta là thành phố A đệ nhất trung học cao tam học sinh, vừa mới khảo xong thi đại học, đại gia liền quyết định cùng nhau ra tới lữ hành, không nghĩ tới sẽ gặp được chuyện như vậy..... Đây là ta đồ đệ, hẩn kêu Hàn Húc.”

“Người đồ đệ?” Hàn Hiếu không thể tin tưởng hỏi, nhẹn không được lại nhìn Hàn Húc liếc mắt một cái, Hàn Húc lập tức đối hẩn lộ ra một cái ôn hòa tươi cười tới.

Hàn Hiếu: “.....”

Việt Khê gật đầu, có chút tiểu đắc ý nói: “Ta đồ đệ rất lợi hại..... Nếu các người là tới giải quyết đã con khi sự tình, kia kế tiếp sự tình liền giao cho các người..... Chúng ta trở về đi, não loạn cả đêm, ta có điểm mệt nhọc.”

Cuối cùng câu nói kia, nàng là đối Hàn Húc nói.

“Như vậy, chúng ta hai liền trước rời đi.” Hàn Húc cười nói, cùng Việt Khê xoay người rời đi.

Nhìn bọn họ hai bóng dáng, Hàn Hiểu phía sau có người tiến lên đây, hỏi: “Hàn Hiểu, này hai người.....”

“Đừng hành động thiếu suy nghĩ, cái kia thiếu niên, các người chính mình cũng cảm giác được đi, thực lực của hắn thực khủng bố, so với ta chứng kiến quá bất luận kẻ nào đều phải cường đại.....”

Nếu không phải cái kia tiểu cô nương đuổi tới nói, hắn cảm thấy, cái kia thiếu niên nhất định sẽ giết bọn họ, mà bọn họ căn bản sẽ không có bất luận cái gì năng lực phản kháng.

“Cái kia tiểu cô nương, tuy rằng nhìn không ra cái gì tên tuổi tới, nhưng là, khẳng định cũng không hảo trêu chọc, đừng đi quấy rầy bọn họ.”

Hướng bọn họ thùng xe đi đến, vừa đi Việt Khê một bên hỏi Hàn Húc: “Người thực chán ghét cái kia kêu Hàn Hiểu?”

“..... Hắn trên người hơi thở, làm ta cảm thấy buồn nôn.” Hàn Húc nhẹ giọng trả lời nói.

Việt Khê như suy tư gì gật gật đầu, nói: “Chúng ta đây liền cách hắn xa một chút.”

Hàn Húc cười, lên tiếng.

Hai người trở lại bọn họ thùng xe, không biết là cái nào người, trong lúc ngủ mơ xả hô, thanh âm kia liền cùng sét đánh đường như, thập phần vang dội. Các bạn học căn bản không biết đã xảy ra sự tình gì, còn ngủ ngon.

“Các người đi đâu?” Từ Vi từ giữa phô dò ra một cái đầu tới, nhẹ giọng hỏi.

Việt Khê hỏi: “Người như thế nào còn chưa ngủ?”

“Bị đánh hô đánh thức, sau đó liền phát hiện các người hai cái đều không ở trên giường, các người đi nơi nào?”

“Có chút việc, bất quá hiện tại không có việc gì, người mau ngủ đi.”

Từ Vi kéo kéo chính mình đầu tóc, có chút bực bội, lẩm bẩm nói: “Ngủ không được, quá sảo.”

Việt Khê ngồi ở trên giường, trong xe điều hòa đánh đến đủ, còn có điểm lạnh, nàng ôm chăn nói: “Ta đây giúp người đem thanh âm che chắn tốt đi, thế nào?”

“Di, còn có thể như vậy?” Từ Vi tỏ vẻ thực kinh ngạc.

Việt Khê duỗi tay ở không trung vẽ một đạo cách âm trận pháp, một đạo vô hình cái chắn lập tức ở phía trước triển khai, sau đó Từ Vi lập tức liền phát hiện bên tai kia sét đánh đường như xả tiếng hô không có.

Từ Vi một trận kinh ngạc: “Di, thật không có ai, Việt Khê, người thật lợi hại.”

Việt Khê đánh cái ngáp, thanh âm cũng là mềm như bông, nói: “Có người đi ra ngoài hoặc là tiến vào, cái này trận pháp liền sẽ mất đi hiệu lực, người sẵn hiện tại mau ngủ một lát đi, lập tức liền phải trời đã sáng.”

Nằm ở trên giường, nàng lại đột nhiên ngồi dậy tới, xoay người xuống giường, sờ đến đối diện giường ngủ nơi đó. Bên kia vị kia lão nhân cũng không ở chỗ này, cũng không biết đi đâu, chỉ để lại đứa bé kia.

Việt Khê sờ sờ hài tử đầu, có chút nằng, quả nhiên là ở nóng lên. Kia lão nhân đại khái là sợ hài tử khóc nháo, cho hấn đánh cái loại này mê châm, chính là hài tử thể nhược, hiện tại đã có chút nóng lên.

Bị nàng ôm vào trong ngực, hài tử vô ý thức bắt lấy tay nàng chỉ.

Việt Khê mím môi, lấy một lá bùa dán ở hấn ngực nơi đó, sau đó ở hài tử trên người cho hấn bày ra một cái loại nhỏ phòng ngự trận pháp, lúc này mới an tâm đi ngủ.

Có cái này phòng ngự trận pháp ở, đứa nhỏ này liền tính ngã trên mặt đất, cũng sẽ không xảy ra chuyện gì.

Ít nhiều cái này cách âm trận pháp, dư lại non nửa đêm bọn họ ngủ đến độ rất thơm, chờ Việt Khê tỉnh lại thời điểm, đã giữa trưa 12 giờ, nàng ôm chần ngồi dậy, thấy Triệu Lộ chính ôm một cái hài tử ngồi ở đối diện hạ phô, cầm nước ấm ở uy hấn.

“Di, Việt Khê, người tỉnh a..... Ai, đứa nhỏ này gia gia cũng không biết đã chạy đi đâu, ta hôm nay buổi sáng tỉnh lại thấy còn ở bị ném ở trên giường, này làm gia trưởng cũng quá không phụ trách đi.” Thấy Việt Khê tỉnh lại, Triệu Lộ lập tức lẩm bẩm nói.

Bên kia Từ Vi nói: “Cũng không biết ra chuyện gì, từ tối hôm qua nửa đêm bắt đầu, xe lửa liền ngừng ở nơi này không nhúc nhích quá.”

Việt Khê chớp chớp mắt, trả lời trước Triệu Lộ vấn đề: “Người nọ không phải đứa nhỏ này gia gia, đại khái là cá nhân buôn lậu.”

Mọi người sửng sốt.

“Cái kia lão nhân tướng mạo cùng đứa nhỏ này bất đồng, căn bản không có bất luận cái gì huyết thống quan hệ, đứa nhỏ này đại khái là hãn quái tới. Đến nỗi người kia buôn lậu hiện tại ở đâu, ta ngày hôm qua xem trên mặt hãn tử khí thực trọng, đại khái đã chết đi.” Việt Khê chậm rì rì nói, lời nói tin tức lại làm Từ Vi bọn họ kinh ngạc vô cùng.

Đứa nhỏ này thế nhưng là lừa bán tới? Bọn họ thế nhưng một chút đều không có phát hiện!

Hàn Húc đem trang sữa bò ly nước đưa cho Việt Khê, thuận miệng nói: “Hãn là kẻ tái phạm, bị chúng ta dò hỏi thời điểm, đối phương cũng thực trấn định, loại chuyện này không biết làm bao nhiêu lần.”

Nghe vậy, Triệu Lộ trong lòng kia kêu một cái khí, trong miệng mắng vài câu, nói: “Này đó người đáng chết buôn lậu, như thế nào không đi xuống địa ngục? Chính là bởi vì bọn họ, không biết làm nhiều ít gia đình rách nát, những cái đó bị lừa bán hài tử cũng không biết sẽ phát sinh sự tình gì. Đứa nhỏ này may mắn bị chúng ta cứu, bằng không đến nhiều đáng thương a.”

“Vừa mới Việt Khê người nói đối phương đại khái là đã chết? Chết ở xe lửa thượng?” Hà Kiến Nhất chú ý tới Việt Khê lời nói trọng điểm, nhỏ giọng hỏi một câu.

Nghe vậy, Từ Vi cùng Triệu Lộ biểu tình cũng thay đổi, Từ Vi nói: “Xe lửa ngừng cả đêm, chẳng lẽ chính là nguyên nhân này?”

“Xe lửa đình lâu như vậy, là tối hôm qua ra điểm sự tình.....”

Việt Khê ngắn gọn đem sự tình nói, nói: “Tối hôm qua thượng đã chết một ít người, xe lửa ngừng không đi, hãn là ở giải quyết chuyện này. Người kia buôn lậu, đại khái là bị dã con khi cấp ăn.”

Từ Vi ba người hai mặt nhìn nhau, hoàn toàn không nghĩ tới, đêm qua bọn họ ngủ thối điếm thế nhưng ra chuyện như vậy, bọn họ cái gì cũng chưa cảm giác được.

Chờ bọn họ ăn xong giữa trưa cơm, rốt cuộc thấy có cảnh sát lại đây, dò hỏi một chút ngày hôm qua có phải hay không Việt Khê báo cảnh, bọn họ mới mở miệng nói: “Người này buôn lậu, là từ thành phố N bên kia lại đây, bên kia cảnh sát cục cũng cùng chúng ta liên hệ một chút..... Những người này buôn lậu bọn họ đều là quần thể gây án, chờ tới rồi nhà ga sẽ có người tiếp ứng hẳn, tới rồi lúc ấy, muốn tìm hồi hài tử liền khó khăn..... Đứa nhỏ này chúng ta liền trước mang về cảnh sát cục, chúng ta đã liên hệ cha mẹ hẳn, bọn họ chính hướng nơi này tới rồi.”

Dem hài tử giao cho cảnh sát bọn họ, Việt Khê bọn họ cũng nhẹ nhàng thở ra, đứa nhỏ này tuy rằng đáng yêu, chính là bọn họ đều còn chỉ là hài tử, chiếu cố lên thật sự là phiền toái.

“Những người này buôn lậu nhất đáng giận, ta nghe nói a, bọn họ không chỉ có lừa bán hài tử, có còn lừa bán nữ nhân. Hơn nữa a, loại này giống nhau đều là đoàn thể gây án, có thậm chí một cái thôn người đều là bọn buôn người.....”

“Cho nên a, đôi khi, nhân tâm mới là đáng sợ nhất.”

Bọn họ nhin không được cảm thán, may mắn đứa bé kia bị cứu tới, thật bị bọn buôn người kia đắc thủ, nửa đời sau sợ là đã bị huỷ hoại, cha mẹ hẳn cũng không biết sẽ khổ sở thành bộ dáng gì.

Tới rồi buổi chiều thời điểm, xe lửa rốt cuộc bắt đầu động lên, ngừng thời gian dài như vậy, rất nhiều hành khách đều nhin không được oán giận lên, nhưng là cũng có người rất rõ ràng, có thể làm xe đình lâu như vậy, khẳng định là có đại sự xảy ra, nhưng thật ra ở trên mạng lục soát một chút, bất quá lại không phát hiện có cái gì tin tức.

Này một kéo, Việt Khê bọn họ xe lửa nửa đêm mới đến trạm, đại gia kéo rương hành lý ra tới, từng bước từng bước sắc mặt mỗi một, cũng không tinh thần náo loạn, chỉ nghĩ chạy nhanh tới khách sạn hảo hảo nghỉ ngơi.

Khách sạn là ở trên mạng đính phiếu, trên đường trì hoãn chút thời gian, lão sư cố ý gọi điện thoại cùng khách sạn trước đài nói một tiếng, chờ hết thấy dàn xếp xuống dưới, thiên đều sáng, đại gia tùy tiện rửa mặt một chút, một đầu thua tại trong ổ chăn, trực tiếp liền đã ngủ.

G Tỉnh lâm hải, khí hậu ướt át, rất nhiều người đều thích tới nơi này du lịch, cho nên nơi này vẫn luôn thực náo nhiệt, mà Việt Khê bọn họ đặt chân chính là G Tỉnh phía dưới một cái thị, nơi này có màu lam biển rộng, còn có sạch sẽ không trung, hơn nữa nơi này là tân khai phá ra tới du lịch khu, hết thấy thoát nhìn đều thập phần sạch sẽ.

Việt Khê bọn họ đoàn người một ngủ liền ngủ một ngày, tới rồi chàng vạng thời điểm mới tỉnh lại.

Mặt khác các bạn học tốp năm tốp ba ước cùng đi ăn, trước đài a di cười tủm tỉm nói: “Từ nơi này hướng phía đông đi, nơi đó có một cái phố mỹ thực, bên trong có rất nhiều ăn, các người hẳn là sẽ thích nơi đó.”

Phố mỹ thực nơi đó con đường hai bên là các loại tiệm ăn vặt, đến từ cả nước các nơi ăn vặt cơ hồ đều có thể tại đây tìm được. Một mảnh khói bếp bên trong, đứng ở đầu phố, bên trong đủ loại mùi hương nháy mắt liền dừng lại đây, câu đến người trong bụng thèm trùng ứa ra.

“Chúng ta ăn nướng BBQ đi, nghe lên thơm quá a, con mực nướng một chút, lại rải điểm thì là..... A, các người ngửi được mùi hương không?” Hà Kiến Nhất mặt lộ vẻ thèm ý, đôi mắt đã không biết nên dừng ở nơi nào, bên kia thoát nhìn đều ăn rất ngon bộ dáng.

Bọn họ cuối cùng tuyển một nhà sinh ý không tồi quán nướng, hiện tại thời gian không tính quá muộn, còn không đến nhất náo nhiệt thời điểm, cho nên còn có vị trí.

Bởi vì lâm hải, nơi này hải sản đặc biệt mới mẻ, hơn nữa cái đầu rất lớn, có rất nhiều hải sản nướng BBQ. Hải sản nướng chín vài lên chủ quán đặc chế hương liệu, thập phần tươi ngon, ăn đến người quả thực hô to đã ghiền.

Bên cạnh có gia tôm hùm cửa hàng, đồ tươi tôm hùm đất đi xác, tuyết trắng tôm thịt ăn lên trơn mềm, chấm thưởng đặc chế canh đế, còn mang theo nhàn nhạt vị ngọt.

Việt Khê thích ăn nướng cánh, bất quá không thích phóng thì là, nàng không thích thì là hương vị, bất quá thì là nghe lên nhưng thật ra hương, nàng có một lần bởi vì quá thơm, không nhịn xuống nếm một chút, làm nàng trong lòng sinh ra điểm bóng ma.

Triệu Lộ một bên gặm con mực, một bên hỏi: “Ngày mai chúng ta đi xem hải đi, còn có thể đi nhặt vỏ sò, nếu vận khí tốt nói, còn có thể nhặt được con sò. Đúng rồi, lớp trưởng bọn họ nói muốn đi cái kia làng chài nhỏ chơi, nghe nói ở nơi đó có thể ngồi thuyền ra biển, còn có thể ở trên thuyền câu cá, chúng ta muốn hay không cùng đi?”

Từ Vi hai mắt sáng lấp lánh, nói: “Nghe nói cái kia làng chài nhỏ thật xinh đẹp, hơn nữa, còn có một tòa nhân ngư pho tượng.”

Triệu Lộ vội nói: “Nhân ngư pho tượng, đối! Nghe nói đó là bọn họ bảo hộ thần, bọn họ đều thực tôn kính..... Hơn nữa kia làng chài liền ở một cái vịnh, kia phiến hải đặc biệt xinh đẹp, nước biển xanh thẳm xanh thẳm, nhìn qua giống như là một viên màu lam minh châu giống nhau.”

“Cao p ảnh chụp người cũng tin a, thật nhiều ảnh chụp thoát nhìn đẹp, thật tới rồi thực địa, người liền sẽ phát hiện chỉ là giống nhau.” Hà Kiến

Nhất lãm bầm nói.

Triệu Lộ nhú nhú mày, nói: “..... Kỳ thật cũng không phải, rất nhiều địa phương chính là bởi vì quá đẹp, đi người nhiều, hoàn cảnh nơi đây tự nhiên liền đã chịu ảnh hưởng. Cho nên a, sẵn nơi đó còn không có phát triển lên, chúng ta hiện tại đi xem, xem chính là nhất thiên nhiên phong cảnh.”

Lúc này đúng là ăn cơm thời điểm, trên đường kia kê một cái náo nhiệt, tiệm ăn vặt sinh ý đều đặc biệt hảo, nhưng vào lúc này, một đạo còi cảnh sát thanh cắt qua bầu trời đêm, Việt Khê bọn họ ngẩng đầu nhìn lại, nhìn đến phố đuôi bên kia toát ra khói nhẹ tới.

“Cháy a? Đó là nơi nào a?”

“Lại là Thạch gia sao? Ai, này hai tháng nhà hắc phòng ở đều thiêu cháy ba lần, thời tiết quá nhiệt đi.”

“Cái gì thời tiết nhiệt, ta xem a, nhà hắc khẳng định là trêu chọc cái gì không sạch sẽ đồ vật? Nói cách khác, sao có thể một tháng thiêu nhiều như vậy thứ.”

“Thật là quá đáng tiếc, này phòng ở mới trang hoàng không đã bao lâu, lại thiêu cháy, nhiều năm như vậy kiếm tiền, sợ là đều đến bồi đi vào!”

Người bên cạnh nghị luận sôi nổi, nhìn dáng vẻ xảy ra chuyện gia nhân này hẳn là không phải lần đầu tiên phát sinh hoạ hoạn.

Triệu Lộ nhin không được hỏi: “Đại thúc, các người vừa rồi nói phát sinh hoạ hoạn lại là Thạch gia? Này Thạch gia thường xuyên phát sinh hoạ hoạn sao?”

Bên cạnh người nọ nói: “Cũng không phải là sao, liền tháng trước bắt đầu, này Thạch gia giống như là đụng vào tà, vẫn luôn phát sinh hoạ hoạn,

này phòng ở trang hoàng hảo không bao lâu, lại đốt lên, thêm lên, này hai tháng đều thiêu ba lần.....”

Nghe vậy, Việt Khê cùng Hàn Húc nhìn nhau, Hàn Húc hỏi: “Như vậy thường xuyên, có phải hay không có người cố ý phóng hỏa a? Thời tiết này quá nhiệt, trời hanh vật khô, nếu là có người chơi xấu, này hỏa khẳng định thiêu thật sự mau.”Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 92

Mùa hạ trời hanh vật khô, cũng là dễ dàng nhất xuất hiện hoả hoạn, bất quá hai tháng bị thiêu ba lần, này thấy thế nào cũng không bình thường.

Người nọ hắc một tiếng, nói: “Cũng không chỉ là các người như vậy tưởng, kia Thạch gia hai vợ chồng khởi điểm cũng là hoài nghi có người xem bọn họ Thạch gia không vừa mắt, cố ý phóng hỏa, chính là cảnh sát tới tra quá, căn bản là không phát hiện có người phóng hỏa dấu hiệu. Hơn nữa, nhà hắc này lửa đốt đến cũng không bình thường, này phụ cận nhiều như vậy cửa hàng, chính là kia lửa lớn liền thiêu nhà hắc, hỏa thế căn bản sẽ không lan tràn đến địa phương khác đi. Các người nói, này có kỳ quái hay không, tà không tà tính?”

“Này Thạch gia cũng coi như là nhiều tai nạn, này đầu năm mới phát sinh tai nạn xe cộ, trong nhà đại nữ nhi đã chết, hiện giờ lại nháo ra loại chuyện này tới, cũng là đáng thương.”

Bên cạnh có người nhìn nhìn bốn phía, nhỏ giọng tiếp miệng nói: “Ta trộn cùng các người nói, ta nghe có người nói, thấy Thạch gia nhà ở nổi lửa thời điểm, bên trong có tiểu cô nương đang cười..... Cái kia tiếng cười a, thật đúng là thắm người.”

“Có tiểu cô nương đang cười? Này, này có thể hay không là dan díu thượng cái gì dơ đồ vật a?”

“Phi, này Thạch gia sẽ phát sinh chuyện như vậy cũng là xứng đáng. Các người không biết, gia nhân này cũng là tâm tàn nhẫn, lúc trước phát sinh tai nạn xe cộ thời điểm, bọn họ một nhà đều ở trên xe, chính là chạy thời điểm, lại đem đại nữ nhi ném ở trên xe, sau đó xe liền nổ mạnh, kia tiểu cô nương mới năm tuổi a, chịu thật là tạo nghiệt a..... “Người nói chuyện một bên lắc đầu một bên nói, ngữ khí tất cả đều là khinh thường.

Những người khác nghe xong, có chút không tin: “Nhân gia ra tai nạn xe cộ, người như thế nào biết được như vậy rõ ràng a?”

“Không phải đâu, này hai vợ chồng tuy rằng có điểm trọng nam khinh nữ, nhưng là cũng không thiếu kia đại nữ nhi ăn uống, sẽ không như vậy nhẫn tâm đi.”

“Sách, chẳng lẽ ta còn có thể lừa các người không thành? Lúc ấy ta có cái bằng hữu liền ở hiện trường, kia hai vợ chồng ôm không có việc gì nhi tử hống, đem đại nữ nhi dừng ở trong xe, vẫn là xe nổ mạnh, bọn họ mới nhớ tới còn có người ở bên trong.”

“Này Thạch gia còn tưởng rằng bọn họ làm sự tình không ai biết, hừ, ngày thường này hai vợ chồng chính là trọng nam khinh nữ, đều thời đại nào, còn có loại này bả tư tưởng.”

Việt Khê bọn họ nhìn nhau, có chút hai mặt nhìn nhau.

Chờ bọn họ ăn xong nướng BBQ, bên kia hỏa cũng diệt, cách rất xa, đều có thể ngửi được sắc người yên vị, còn có tản ra hơi nước, cũng mang theo hôi hối nhiệt khí.

Thạch gia hai vợ chồng mặt như màu đất, đứng ở bị thiêu đến đen nhánh cửa hàng trước mặt, khóc không ra nước mắt. Cùng nhà hắc cháy đen kiến trúc so sánh với, bên cạnh cửa hàng đó là một chút hoả tinh cũng chưa dính vào, nghe nói hỏa lên thời điểm bên cạnh nước ngọt cửa hàng

khách nhân còn dọa nhảy dựng, không chút suy nghĩ liền muốn chạy, bất quá bị nước ngọt cửa hàng lão bản cấp ngăn cản xuống dưới.

“An tâm, này hỏa như thế nào thiêu cũng thiêu không đến nhà ta tới, người chậm rãi uống.”

Lúc ấy những cái đó khách nhân vẻ mặt mộng bức, nửa tin nửa ngờ, bất quá vì chính mình an toàn khởi kiến, vẫn là cho tiền liền đi rồi. Bất quá kia lão bản thật đúng là chưa nói sai, này lửa đốt lớn như vậy, cố tình người bên cạnh gia một chút đều không có đã chịu ảnh hưởng.

Nước ngọt cửa hàng lão bản nường dọn cái băng ghế ngồi ở cửa, một bên cắn hạt dưa, một bên đối Thạch gia hai vợ chồng nói: “Ta xem a, các người nếu không đi trong miếu bái nhất bái, đuổi trừ tà đi, này hỏa luôn như vậy thiêu cũng không có biện pháp a, ảnh hưởng các người nhà mình không nói, còn ảnh hưởng bên cạnh người sinh ý.”

Thạch gia đương gia Thạch Minh có chút xấu hổ cười cười, nói: “Lần sau liền đi chùa miếu thắp hương, cúi chào!”

Nước ngọt cửa hàng lão bản nường mắt trợn trắng, hoàn toàn không có bởi vì hân hạo tính tình mà cảm thấy vui vẻ, nàng đứng dậy cầm trong tay hoa hướng dương xác ném tới thùng rác, lẩm bẩm nói: “Ta xem, đây là báo ứng, cho các người đối Tiểu Mai kia hài tử như vậy bất công, rõ ràng đều là một cái trong bụng ra tới, một cái là trong lòng ngực bảo, một cái coi như là bùn dấm, ta phi!”

Nàng lời này thanh âm không lớn không nhỏ, này phụ cận người đều có thể nghe thấy, kia Thạch Minh thê tử là cái đánh đá, nghe vậy tức giận phía trên, loát tay áo liền chỉ vào nàng nói: “Người nói cái gì, người lặp lại lần nữa?”

“Ta nói sai rồi sao?” Lão bản nường cười lạnh một tiếng, đôi tay hoàn cánh tay, đứng ở bậc thang tròng mắt nàng, mặt đẹp nén giận, nói: “Nhà

người điếm này sự tình, che che dấu dấu, còn tưởng rằng tất cả mọi người đều không biết a? Phi, Tiểu Mai kia hài tử nhiều nghe lời a, mới năm tuổi người liền phân phó nàng làm này làm kia, còn tuổi nhỏ đều có thể dẫm bằng ghế thượng bếp nấu cơm, người mệt không đỗi lý a? Ra tai nạn xe cô đem nàng ném ở trong xe, có các người làm như vậy cha mẹ sao? Người đưa con này là có kim ** muốn kế thừa a? Như vậy bảo bối! Ta nói cho người, đây là báo ứng.”

“Lão nương ta hôm nay xé lạn người miệng!” Thạch Minh thê tử duỗi tay lại đây liền phải triều lão bản nương lôi kéo, bị nàng trượng phu ôm lấy, nói: “Được rồi được rồi, đừng náo loạn.”

Thạch Minh thê tử che lại chính mình mặt khóc lớn lên, thoát nhìn thập phần khổ sở bộ dáng, khóc ròng nói: “Tiểu Mai là ta thân khuê nữ, nàng là tử ta trong bụng rơi xuống một miếng thịt, ta có thể không đau lòng sao? Lúc ấy tình huống khẩn cấp, chúng ta chẳng lẽ không nghĩ cứu nàng sao? Ta mất đi chính mình nữ nhi, năm so bất luận kẻ nào đều khó chịu.”

“Người khó chịu cái rắm!” Lão bản nương nước mắt đều khí ra tới, chỉ vào nhân đạo: “Người liền khóc đi, ta xem chính là Tiểu Mai biết các người bất công, cho nên mới trở về tìm các người tính sổ.”

Nghe vậy, Thạch Minh thê tử thân mình run lên, theo bản năng triều bốn phía xem qua đi, trong lòng không biết vì cái gì có chút hoảng sợ, có loại sờn tóc gáy cảm giác, nàng không biết, lúc này có một đôi mắt, đang lẳng lặng nhìn chăm chú nàng. Đó là một cái tiểu cô nương, trên người huyết nhục mơ hồ, cả người đen nhánh một mảnh, chỉ có thể thấy một cái đen nhánh hình người, nàng liền đứng ở đã bị đốt thành phế tích kiến trúc, liền như vậy lẳng lặng nhìn nàng, sau đó thân ảnh chậm rãi biến mất.

“Đó chính là..... Tiểu Mai?” Việt Khê nhẹ giọng nói.

Hàn Húc nói: “Nghe bọn hăn cách nói, ra tai nạn xe cộ thời điểm, nàng hăn là còn chưa có chết, là cuối cùng ô tô nổ mạnh mới chết..... Trách không được nhìn qua là cái dạng này, hăn là đương trường tử vong.”

Nghe bọn hăn hai người lời nói, Từ Vi bọn họ tức khắc cảm thấy một trận ác hàn, Hà Kiến Nhất theo bản năng ở phụ cận xem xét hai mắt, nói: “Lão đại, sư phụ, các người lời này ý tứ..... Cái kia Tiểu Mai, liền ở gần đây?”

Di, ngấm lại liền khiếp đến hoảng a.

“Nàng đã đi rồi..... Chúng ta đi uống chén nước ngọt đi!” Việt Khê kiến nghị nói.

Năm người đi vào nước ngọt cửa hàng, bên trong trang hoàng thể nhưng thực không tồi, cổ kính, nước ngọt dùng cái loại này tròn tròn nhuận nhuận chén sứ trang, hơi chút băng quá, uống lên ngọt tư tư, nhưng là lại không chán ngấy.

“Lão bản nương, nhà người này nước ngọt hương vị thật đúng là không tồi a.” Hàn Húc tán dương.

Lão bản nương đắc ý cười, nói: “Kia đương nhiên không tồi, nhà ta nước ngọt chính là cửa hiệu lâu đời, ta tổ tiên lúc trước chính là ở trong hoàng cung cấp hoàng đế làm nước ngọt.”

“Vậy khó trách, trách không được này nước ngọt uống lên tốt như vậy uống.....” Hàn Húc bưng lên chén tới uống một ngụm, rồi sau đó lơ đãng giống nhau hỏi: “Đúng rồi, chúng ta vừa mới nghe lão bản nương nói, cách vách kia gia phát sinh hoả hoạn, thế nhưng là có quỷ quấy phá? Vẫn là kia hộ nhân gia tiểu nữ nhi?”

Đối thượng lão bản nương kinh ngạc ánh mắt, Hàn Húc tựa hồ là ngượng ngùng cười một chút, nói: “Chúng ta là tới du lịch học sinh, ngày

thường liền thích cái loại này thần quái quỷ quái sự tình. Cho nên vừa mới nghe lão bản nương nói kia lời nói, có chút tò mò.”

Lão bản nương ngồi ở bên cạnh ghế trên, thở dài nói: “Ai, cái quỷ gì không quỷ, ta đó là hù dọa kia hai vợ chồng, nếu là thực sự có quỷ quái, vậy là tốt rồi. Tiểu Mai kia nha đầu, ăn không ít khổ, đi theo như vậy cha mẹ, cũng là tạo nghiệt.”

“Tiểu Mai chính là kia đối phu thê hài tử? Nghe tới, kia đối phu thê, đối bọn họ nữ nhi, tựa hồ cũng không tốt a.” Việt Khê hỏi.

“Nơi nào là không tốt, đó là căn bản là không đem Tiểu Mai đương chính mình nữ nhi xem..... Bọn họ này hai vợ chồng, trọng nam khinh nữ, lúc trước như thế nào cũng tưởng sinh đứa con trai, chính là không nghĩ tới đệ nhất thai sinh lại là cái cô nương. Ai, Tiểu Mai từ sinh hạ tới về sau, liền không quá đến cái gì ngày lành, này hai vợ chồng cũng là nhẫn tâm. Sau lại, rốt cuộc là như bọn họ ý, rốt cuộc sinh một cái nhi tử, bọn họ vốn dĩ đối Tiểu Mai liền không tốt, từ đây về sau, càng là không đem nàng đương người xem.”

Nói, lão bản nương nhịn không được lắc đầu, có chút tiếc hận nói: “Kia hài tử mới năm tuổi, thủ công nghiệp tất cả đều sẽ làm, hơn nữa hiểu chuyện lại nghe lời, nếu là là ta hài tử, ta khẳng định đem nàng đương thành bảo bối phụng, đáng tiếc cố tình đầu thai ở kia một nhà. Năm nay đầu năm, bọn họ người một nhà nói là đi ra ngoài du lịch, không nghĩ tới trên đường ra ngoài ý muốn..... Bọn họ đều hảo hảo đã trở lại, liền Tiểu Mai, liền Tiểu Mai không trở về. Ta nghe người ta nói, lúc ấy vốn là có cơ hội đem nàng cũng cứu ra, chính là này hai vợ chồng hoàn toàn đem nàng ném tại sau đầu, thẳng đến xe nổ mạnh!”

Nghe xong, Triệu Lộ bọn họ nhịn không được lắc đầu, dưới bầu trời này như thế nào sẽ có như vậy nhẫn tâm cha mẹ?

“Trên đời này nhưng không ngừng một cái như vậy cha mẹ, trọng nam khinh nữ, từ xưa đến nay liền có..... Ai, ta tuổi trẻ lúc ấy, trong nhà cha mẹ cũng là như thế này, phía sau còn muốn đem ta gả cho một cái lão nhân, đạt được kếch xù lễ hỏi, ta cuối cùng liền chạy ra tới.” Lão bản nương lắc đầu, đúng là bởi vì nàng đã từng cũng trải qua quá, cho nên đối Tiểu Mai sở gặp hết thấy mới có thể đồng cảm như bản thân mình cũng bị, chính là cuối cùng vẫn là không có thể giúp được kia hài tử cái gì.

Nghe thế chuyện, trở về thời điểm, Việt Khê bọn họ đoàn người không khí đều có chút ngưng trọng.

“..... Kia người nhà như thế nào như vậy a, nam hài tử cùng nữ hài tử không đều là giống nhau sao? Chẳng lẽ là nam hài tử, người già rồi hẳn liền khẳng định sẽ hiếu thuận người?” Triệu Lộ tỏ vẻ thực không hiểu loại này ý tưởng.

Việt Khê nhàn nhạt nói: “Loại này ý tưởng, tự cổ chí kim, vẫn luôn đều có, bất quá là bởi vì cảm thấy nam hài mới là nhà mình, có thể nối dõi tông đường, mà nữ nhi trước sau là phải gả đi ra ngoài.....”

Nghĩ nghĩ, nàng nói: “Sẽ có ý nghĩ như vậy, đại khái là bởi vì bọn họ quá xuẩn đi.”

Nghe vậy, Triệu Lộ cùng Từ Vi đều nhin không được gật đầu, giống bọn họ như vậy người thông minh, liền sẽ không có ý nghĩ như vậy.

Hà Kiến Nhất hỏi: “Kia Thạch gia phát sinh hoạ loạn, thật là cái kia kêu Tiểu Mai hài tử quấy phá sao? Nàng có phải hay không trong lòng có oán, tưởng trả thù cha mẹ nàng a.”

“Muốn ta bị cha mẹ như vậy đối đãi, lòng ta cũng có oán khí a, vẫn là như vậy chết đi..... Ấn cái kia lão bản nương cách nói, nàng vốn dĩ không cần chết, nếu cha mẹ nàng trước tiên đem nàng cứu ra nói.” Triệu Lộ trong lòng căm giận, nhin không được nói.

Việt Khê nói: “Khi đó, ta đích xác thấy có cái hài tử đứng ở nơi đó, cũng không biết có phải hay không bọn họ trong miệng Tiểu Mai. Nàng khả năng trong lòng có oán, không bỏ xuống được, cho nên ngưng lại ở nhân gian.”

Từ Vi nói: “Nếu là biết Tiểu Mai sau khi chết sẽ biến thành quỷ, kia hai vợ chồng lúc ấy có thể hay không liền sẽ đi cứu nàng?”

“Cứu nàng, sau đó lại sai sử nàng làm này làm kia? A phi, ta mới không phải hy vọng Tiểu Mai đã chết!” Triệu Lộ nói, chính mình đánh chính mình một cái tát, phi phi phi!

Hàn Húc nói: “Nếu là phóng hỏa, mà không đả thương người, vậy tỏ vẻ cái kia tiểu cô nương tuy rằng trong lòng có oán, nhưng là cũng không có muốn hại người ý tưởng..... Hiện tại nàng không vào địa phủ, không đầu thai chuyển thế, ngưng lại nhân gian lâu rồi, liền sẽ biến thành cô hồn dã quỷ. Lúc ấy chờ, tưởng đầu thai, nhưng không đơn giản như vậy.”

Cái này, Hà Kiến Nhất nhưng thật ra có chút tò mò, hỏi: “Không phải mỗi người sau khi chết đều có thể đầu thai sao?”

“Này đương nhiên không phải.” Hàn Húc xem bọn họ tò mò, liền giải thích nói: “Dưới bầu trời này mỗi ngày chết đi người không biết có bao nhiêu, địa phủ người cũng rất bận, vội vàng câu hồn dẫn độ, hơn nữa cũng không phải mọi người đều có thể đầu thai. Người nguyên bản có thể đầu thai, nhưng là bỏ lỡ đầu thai thời gian, khả năng chờ thượng mấy chục thượng trăm năm cũng không có lại một lần đầu thai cơ hội.”

Nghe vậy, Hà Kiến Nhất sách một tiếng, nói: “Không nghĩ tới người này nhiều, liền địa phủ cũng vội a.”

Nghe Hàn Húc nói như vậy về sau, cảm giác địa phủ cũng không như vậy nghiêm túc đáng sợ.

Mà lúc này ở Thạch gia, Thạch gia hai vợ chồng đang ở phát sầu. Nhà hần ở phố mỹ thực làm nhiều năm như vậy, sinh ý vẫn luôn không tồi, chính là này hai tháng cửa hàng hợp với đã xảy ra ba lần hoả hoạn, cơ hồ đều phải đem trong nhà tiền tài đều cấp hết sạch, lại như vậy đi xuống, đến lúc đó muốn uống Tây Bắc phong đi.

“Người nói, có thể hay không thật là Tiểu Mai kia nha đầu, trở về tìm chúng ta?” Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 93

“..... Người nói có phải hay không thật là Tiểu Mai kia nha đầu thú vị biến thành quỷ tới tìm chúng ta?”

Thạch Minh thê tử có chút không xác định mở miệng, thốt ra lời này xong, cũng không biết có phải hay không bọn họ trong lòng chợt dạ, hai người đều cảm thấy, luôn luôn ấm áp nhà ở tựa hồ nhiều vài phần âm trầm, như là này bốn phía có một đôi vô hình đôi mắt ở gắt gao mà nhìn bọn hắn chăm chăm.

Thạch Minh có chút bức bối nói: “Người không cần nói hươu nói vượn, cái quỷ gì không quỷ, trên thế giới này căn bản là không có quỷ, người đừng nghe bọn họ nói bậy.”

Lời tuy nói như vậy, hắc ánh mắt lại nhin không được ở trong phòng nhìn quét, có chút kinh sợ.

Thạch Minh thê tử nói: “Kia này hoả hoạn nói như thế nào? Mỗi lần trang hoàng đến một nửa liền thiêu cháy, hỏa thế như vậy đại, chính là một chút đều sẽ không đốt tới người bên cạnh gia, liền thiêu nhà của chúng ta..... Nếu thật là Tiểu Mai cái kia nha đầu thú vị làm, nàng có phải hay không ở hận chúng ta lúc ấy không cứu nàng? Tới tìm chúng ta báo thù?”

“..... Báo cái gì thù? Chúng ta lúc ấy lại không phải cố ý không cứu nàng, ai biết cái kia xe sẽ nổ mạnh a, ta còn tưởng rằng nàng đi theo chúng ta cùng nhau ra tới, không nghĩ tới còn ngốc tại trong xe, nha đầu này từ

trước đến nay liền rất bồn.” Thạch Minh không cảm thấy chính mình làm sai cái gì, lúc ấy tình huống nguy hiểm như vậy, ai còn cố được như vậy nhiều a, hắn ôm nhi tử liền chạy ra, căn bản không chú ý tới Tiểu Mai ở đâu. Chờ đến xe nổ mạnh, hắn cùng thê tử mới nhớ tới, Tiểu Mai còn ở trong xe biên, chính là khi đó đã chậm.

“Cái kia nha đầu thúì, đã chết nhưng thật ra còn không an bình.....” Thạch Minh thê tử cảm giận mắng một tiếng, lại có điểm sợ hãi, có chút chột dạ nói: “Nếu thật là Tiểu Mai cái kia nha đầu thúì ở quấy phá, thật là làm sao bây giờ? Người nói, chúng ta muốn hay không đi tìm cái đạo sĩ đem nàng cấp trừ bỏ, lại như vậy đi xuống, nhà ta sinh ý còn có làm hay không?”

Nghe vậy, Thạch Minh như suy tư gì, nói:” Người nói đúng, nếu là quỷ quấy phá, tự nhiên là muốn tìm bắt quỷ, ngày mai ta liền đi phụ cận Thanh Phong Quan, tìm nơi đó đạo sĩ tới trừ quỷ. “

Hai phu thê thương lượng một chút, quay đầu liền thấy nhà mình tiểu nhi tử ôm một cái rách nát búp bê Tây Dương đứng ở phòng ngủ cửa, quang một đôi gót chân nhỏ.

Thạch Minh thê tử lập tức ai nha một tiếng, vội đi tới nói: “Tiểu tổ tông, người như thế nào không mặc giày a? Không cần đem chân đông lạnh tới rồi. Di..... Người trên tay oa oa.....”

Nàng chú ý tới hài tử trong lòng ngực ôm oa oa, mặt nháy mắt liền trắng —— đứa bé này, không phải đã bị nàng thiêu sao? Nàng thân thủ thiêu, cùng Tiểu Mai mặt khác đồ vật cùng nhau thiêu, vì cái gì hiện tại lại xuất hiện ở chỗ này?

Hài tử trừng mắt xem nàng, nói: “Oa oa, tỷ tỷ cho ta.”

Thạch gia phu thê: “.....”

“Tỷ tỷ người, ý của người là, tỷ tỷ người ở chỗ này?” Thạch Minh có chút khẩn trương hỏi.

Hài tử chớp chớp mắt, nói: “Tỷ tỷ vừa mới còn ở nơi này, khẳng định là ba ba mẹ mẹ các người đem tỷ tỷ dọa chạy, các người thường xuyên đánh tỷ tỷ, các người hư.”

Thạch Minh thê tử xông lên đi một tay đem hài tử ôm lấy, nàng sắc mặt tái nhợt nhìn bốn phía, lớn tiếng nói: “Tiểu Mai, người có chuyện gì đều hướng chúng ta tới, người đệ đệ còn nhỏ, người đừng với hấn làm cái gì!”

Bốn phía một mảnh an tĩnh, bỗng nhiên như là có một trận gió thổi qua tới, đem trên bàn ảnh gia đình cấp thổi ngã trên mặt đất, dọa bọn họ nhảy dựng.

Thạch Minh đi qua đi, duỗi tay đem trên mặt đất khung ảnh nhặt lên tới, sau đó đôi mắt đột nhiên trừng lớn, sợ tới mức trực tiếp đem trong tay khung ảnh ném đi ra ngoài. Khung ảnh nện ở trên mặt đất, bên ngoài pha lê mở tung, lộ ra phía dưới ảnh chụp tới.

Chỉ thấy nguyên bản chỉ có ba người ảnh gia đình thượng, thành linh nhiều ra tới một cái hắc bạch bóng người tới, ân ái cha mẹ, còn có đáng yêu nhi tử, mà lúc này tại đây bức ảnh bên trong, cha mẹ phía trước lại nhiều một cái mộc mặt, ánh mắt tử khí trầm trầm tiểu cô nương, ảnh chụp nàng bộ dáng lại là hắc bạch, giống như là chết đi người chụp đến di ảnh giống nhau.

“Người đừng ở chỗ này giả thần giả quỷ, người một cái nha đầu phiền tử, chúng ta đem người dưỡng lớn như vậy, không có ở người sinh hạ tới thời điểm liền đem người ném, đã xem như tận tình tận nghĩa!” Thạch Minh la lớn.

Cuồng phong cuốn quá, không có người chú ý tới, ảnh gia đình kia bức ảnh thượng hắc bạch bộ dáng tiểu cô nương trong ánh mắt chảy xuống hai hàng huyết lệ.

*

Việt Khê bọn họ đoàn người đều chơi điên rồi, ngày mùa hè bờ biển, bích ba nhộn nhạo, liếc mắt một cái nhìn lại, trời xanh như tấy, còn có bạch âu đuổi thân cánh từ mặt biển thượng xẹt qua, rồi sau đó trong miệng kẹp theo một cái màu bạc tiểu ngư, trực tiếp dừng ở một bên trên vách đá, tuyết trắng lông chim có chút rơi trên mặt đất, dưới ánh mặt trời tựa hồ sẽ sáng lên giống nhau.

Triệu Lộ chỉ vào bên kia huyền nhai vách đá nói: “Chỗ đó có thật nhiều bạch âu tê cư, nghe nói ở phía dưới còn có một con ngàn năm đại rùa đen, có người đã từng nhìn đến quá, có như vậy đại.....”

Nàng duỗi tay mở ra, so một cái hình tròn.

“Kia đợi chút chúng ta qua bên kia nhìn một cái đi, nói không chừng ở cực đá phía dưới còn có thể thấy cá tôm!” Hà Kiến Nhất hứng thú bưng bưng kiến nghị nói.

Một trận sóng gió cuốn lại đây, ở trong biển người tiếng cười cách đến thật xa đều nghe thấy. Việt Khê bọn họ hướng vách đá bên kia đi, bên kia náo nhiệt thanh âm dần dần liền an tĩnh rất nhiều, chậm rãi liền nghe không thấy.

“Oa, hảo cao a.....” Từ Vi kinh ngạc cảm thán nói.

Vách đá bên kia có thể thấy rất nhiều ngừng ở nơi đó bạch âu, đứng ở nơi đó rửa sạch trên người lông chim, phía dưới còn lại là đá lờm chờm quái thạch, nhìn qua cực kỳ hiểm trở.

Ở vách đá phía dưới dựng “Xin đừng leo lên” một khối thạch bài, phía dưới hải đảo va chạm vách đá, nếu là ngã xuống nhưng không có gì hảo trái cây ăn.

“Chúng ta đừng đứng ở này, qua bên kia đi.” Việt Khê chỉ chỉ bên kia đất trống, bên kia hạt cát không nhiều ít, cục đá cũng rất nhiều, duỗi tay đem cục đá phiến lên, nói không chừng còn có thể phiến đến một con đại con cua.

Triệu Lộ cùng Hà Kiến Nhất hứng thú bưng bưng, nói: “Phiến đến con cua, vừa vặn làm lẩu nướng cho chúng ta chửi con cua ăn!”

Việt Khê ngồi ở một cục đá thượng, đem chân vói vào trong nước biển, chỉ chốc lát sau liền cảm thấy chân có điểm ngứa, cúi đầu vừa thấy, không biết là nơi nào tới cá, cũng không sợ người, tiến đến nòng dưới lòng bàn chân, nhìn qua thập phần màu mỡ.

Chân quăng một chút, kia cá lập tức bị dọa tới rồi, ném cái đuôi liền chạy.

Hàn Húc đi tới ở bên người nàng ngồi xuống, nói: “G Tỉnh bên này có cái truyền thuyết, biển rộng bên trong có mỹ nhân ngư, các nàng có xinh đẹp cái đuôi, tuyết trắng làn da, các nàng mỹ điểm không gì sánh được. Mà ở thật lâu trước kia, có một cái người đánh cá, hăng gặp bị thương mỹ nhân ngư, sau đó cứu nàng. Liền cùng truyện cổ tích sở giảng, bọn họ rơi vào bể tình.....”

“Sau đó đâu?” Một bên Từ Tiêu bọn họ không biết khi nào thấu lại đây, hỏi: “Bọn họ sau lại có phải hay không ở bên nhau?”

“Chính là bọn họ một cái là nhân ngư, một cái là nhân loại, hai loại căn bản không giống nhau giống loài, là không thể ở bên nhau. Hơn nữa, liền tính bọn họ ở bên nhau, này sẽ có sinh sản cách ly đi!” Việt Khê đột nhiên mở miệng nói.

Những người khác không hện mà cùng quay đầu nhìn về phía nàng:
“.....”

Lãng mạn không khí nháy mắt liền không có.

Hàn Húc cười một chút, tiếp tục nói: “Sau lại, sau lại mỹ nhân ngư vì có thể cùng nhân loại ở bên nhau, nàng vứt bỏ hai chân, biến thành nhân loại..... Từ đây về sau, mỹ nhân ngư cùng nhân loại liền hạnh phúc vui sướng sinh hoạt ở cùng nhau.”

“Liền cùng tiểu mỹ nhân ngư chuyện xưa giống nhau, chỉ là tiểu mỹ nhân ngư cuối cùng biến thành bọt biển, mà này nhân ngư cùng nàng thích người vĩnh viễn ở bên nhau.” Từ Vi cảm thán nói, tiểu mỹ nhân ngư chuyện xưa cũng coi như là nhà nhà đều biết.

Việt Khê nói: “Mỹ nhân ngư còn có cái tên, gọi là giao nhân, giao nhân tính cách có thể so các người sở tưởng tượng muốn ác liệt đến nhiều, chúng nó tuy rằng khóc nước mắt thành châu, nhìn qua mỹ lệ mà mảnh mai, nhưng là chúng nó cũng tuyệt đối không hảo trêu chọc, lực lượng thập phần cường đại. Liền nói như thế, liền tính là cá mập ở chúng nó trước mặt, cũng chỉ có thể là chúng nó đồ ăn..... Ở thật lâu trước kia, giao nhân là trong biển một bá, bất quá chúng nó cùng Long tộc giống nhau, khó có thể sinh dục, cho nên theo thời gian trôi đi, dần dần biến mất ở mọi người trước mắt. Trêu chọc đến giao nhân hậu quả, cũng không phải là các người có khả năng tưởng tượng.”

Nói đến này, nàng nhin không được cảm thán nói: “Cho nên nói a, vô sinh, mặc kệ là Nhân tộc, vẫn là chủng tộc khác, này bệnh đều là có a. Hơn nữa đều rất khó trị.”

“.....”

Nghe tới, thế nhưng làm người cảm thấy rất có đạo lý a.

“Được rồi, thời gian không còn sớm, chúng ta trở về đi.....” Việt Khê đứng dậy, vỗ vỗ trên mông cát đá, tiếp đón đại gia trở về.

Hoàng hôn hoàn toàn đi vào hải dương bên trong, hồng hồng một cái, Việt Khê chỉ vào nói: “Xem, giống không giống một cái rất lớn trứng gà lòng đào?”

Nàng như vậy vừa nói, những người khác vừa thấy, thật đúng là cảm thấy này hoàng hôn có điểm giống trứng gà lòng đào, vẫn là cái loại này lòng đỏ trứng đặc biệt hồng cái loại này, nghe nói loại này trứng gà mới là tốt nhất.

“Bị người nói được đều đối bụng, chúng ta hôm nay đi ăn kia gia mì thịt bò đi, nghe nói nhà hân mặt cũng là nhất tuyệt a!”

“Hảo nha hảo nha.....”

Mấy ngày nay, bọn họ cơm chiều đều là ở phố mỹ thực chuẩn bị, lại còn có tính toán rời đi phía trước, đem toàn bộ phố đồ ăn đều cấp ăn cái biến, từ đầu ăn đến đuôi đi.

Bất quá hôm nay đi ăn cơm thời điểm bọn họ phát hiện trên đường vây quanh một đám người, đại gia lăm nhăm lăm nhăm, cũng không biết vây quanh ở nơi đó đang làm cái gì,

“Kia a, là Thạch gia thỉnh Thanh Phong Quan đạo sĩ tới, nói là trong nhà nháo quỷ, thỉnh người tới bắt quỷ..... Kia thần thần thao thao, đều cái này niên đại, ai còn tin này đó a!” Thịt bò cửa hàng lão bản thoát nhìn là cái không tin quỷ thần nói đến, lại nói tiếp ngữ khí hơi có chút khinh thường.

“Bất quá người thật đúng là đừng nói, ta xem Thạch gia việc này thật là có điểm tà tính, kia lửa đốt như vậy đại, đại gia nhưng đều nhìn, chính là hỏa thể chính là không đốt tới bên cạnh đi, các người nói tà không tà hồ.

Ấn ta nói a, làm Thanh Phong Quan đạo sĩ đến xem cũng không tồi, nghe nói Thanh Phong Quan người chính là thật là có bản lĩnh.....”

Mà lúc này ở Thạch gia bị thiêu hủy cửa hàng trước, một cái ăn mặc đạo phục trung niên nam nhân cầm trong tay một phen trường kiếm, đứng ở cửa cầm kiếm đi tới đi lui, cuối cùng từ trong lòng ngực móc ra một lá bùa tới, phù triện xuy một tiếng liền nhiễm lên, tức khắc chọc đến người đứng xem nhóm một trận kinh hô.

Thạch Minh vội tiến lên hỏi: “Văn đạo trưởng, thế nào, có hay không tìm được kia chỉ nháo sự quý?”

Văn đạo trưởng mở miệng nói: “Ta dò xét một chút, thật là có quý hồn ở tác loạn, là chỉ lực lượng không cường tiểu quý..... Nếu muốn đem này chỉ quý thu phục, ta phải trước chuẩn bị vài thứ.”

Một con lực lượng không cường tiểu quý.....

Thạch Minh cùng chính mình thê tử nhìn nhau, đều có thể thấy đối phương đáy mắt ý tứ —— xem ra quả nhiên là Tiểu Mai ở tác quái!

Thạch Minh nghe vậy biết ý, vội vàng đệ một xấp tiền qua đi, Văn đạo trưởng nhìn qua thái độ lập tức hảo rất nhiều, cười nói: “Thạch tiên sinh yên tâm, chuyện này giao cho ta là được.”

“Muốn ta là con quý kia, nghe thấy cái này động tĩnh đã sớm chạy, ai còn dại dột vẫn luôn ngốc tại nơi đó bị hấn traò a?”

Bên kia Việt Khê nghe thế giống trống khua chiêng động tĩnh, cắn một viên mềm mại bánh trôi, mơ hồ không rõ nói. Xu lợi tị hại là đại đa số sinh vật bản tính, cảm nhận được nguy hiểm, không chạy đứng ở nơi đó chờ bị người traò sao?

Xào thơm hạt mè khóa lại bánh trôi da, một cắn khai bên trong ngọt ngào hạt mè hương lập tức tràn đầy toàn bộ khoang miệng, Việt Khê lập tức vui rạo rực lại ăn một viên.

Hàn Húc cười nói: “Xu lợi tị hại tuy rằng là bản năng, chính là đôi khi, nhân loại so người tưởng tượng còn muốn giáo hoạt, nếu cái kia Thanh Phong Quan đạo sĩ thật là có bản lĩnh, kia chỉ tiểu quý, sợ là đánh không lại a.”

Việt Khê chớp chớp mắt, cảm thấy hắn nói rất có đạo lý.

Kế tiếp Thạch gia cũng không có động tĩnh gì, đã bắt đầu xuống tay một lần nữa xây cất trong nhà cửa hàng, bất quá gần gần một tuần, cửa hàng đã trọng lộ hình thức ban đầu, đại khái không đến hơn một tháng, nơi này là có thể lại lần nữa xuất hiện một gian cửa hàng.

Ban đêm.

Trong tiệm các loại tài liệu bày đầy đất, ánh trăng rơi xuống, một đạo hắc ảnh xuất hiện ở trong tiệm, nàng dáng người thấp bé, nhìn qua đại khái bất quá năm tuổi, dưới ánh trăng, nàng dưới thân cũng không có bất luận cái gì bóng dáng.

Hắc ảnh ở trong tiệm đi rồi một vòng, như là có chút sinh khí dường như, nàng bên người xuất hiện màu đỏ ngọn lửa.

“Thái Thượng Lão Quân cấp tốc nghe lệnh, phá tà!”

Đột nhiên, phía sau truyền đến một tiếng quát chói tai, hắc ảnh biến sắc, xoay người liền thấy một đạo sáng như tuyết kiếm quang hướng tới nàng bổ tới. Này đạo kiếm quang cũng không có xuyên qua thân thể của nàng, mà là đối nàng tạo thành thực tế tính thương tổn, có màu đen sẫm khói từ nàng trên vai phiêu ra tới, nàng thân hình nhìn qua nháy mắt phai nhạt rất nhiều.

“Tiểu Mai, quả nhiên là người, người cái này nha đầu thú, chúng ta cực cực khổ khổ đem người lôi kéo lớn như vậy, người đã chết thể nhưng còn không cho chúng ta hảo quá!” Thạch gia vợ chồng từ bên ngoài vọt vào tới, chờ thấy con quý kia bộ dáng, lập tức lớn tiếng mắng.

Thạch Minh đối Văn đạo trưởng nói: “Đạo trưởng, người mau đem vật nhỏ này cấp thu!”

“Người quỷ thù đồ, người nếu đã chết, liền mau mau rời đi, mà không phải lưu lại ở nhân gian tác loạn.....” Văn đạo trưởng tiến lên một bước, trên tay kiếm tràn ngập hạo nhiên chính khí, mà hạo nhiên chính khí, là đại đa số quỷ hồn đều sợ hãi.

Tiểu Mai co rúm lại một chút, xoay người liền muốn chạy, chính là thân thể lại như là đụng vào thứ gì giống nhau, lập tức phát ra một tiếng đau kêu.

Văn đạo trưởng nói: “Này trong tiệm đã bị ta bày ra thiên la địa võng, ta hôm nay liền phải đem người này tiểu quý cấp thu.”

Tiểu Mai ngẩng đầu lên, mới phát hiện bốn phía thể nhưng đều dặt dầy từng đem cửa hàng vây quanh, mà ở đây từng thượng, còn lại là treo một đạo một đạo hoàng phù, nàng một đụng tới dây từng, thân thể liền sẽ cảm nhận được xuyên tim đau đớn.

“Mau, bắt lấy nàng!” Thạch Minh thê tử lập tức lớn tiếng nói.

Văn đạo trưởng lấy ra một mặt gương tới, đối với Tiểu Mai một chiếu, một đạo kim sắc quang mang dừng ở nàng trên người, Tiểu Mai đau kêu một tiếng, cả người phát ra nghẹn ngào đau tiếng hô tới, không ngừng trên mặt đất quay cuồng giãy giụa.

“Ba ba, mụ mụ..... Ba ba, mụ mụ, cứu ta!”

Nàng hướng tới vòng sáng ngoại Thạch gia phu thê duỗi tay, không ngừng triều bọn họ kêu cứu.

Thạch gia phu thê chán ghét nhìn nàng một cái, Thạch Minh thê tử pha cảm thấy đen đui, đôi nàng gọi thanh căn bản không dao động.

Tiểu Mai trừng lớn đôi mắt nhìn bọn họ, tựa hồ lại về tới kia một ngày, nàng chết đi kia một ngày. Phụ thân ở phía trước biên lái xe, nàng cùng mẫu thân còn có đệ đệ ngồi ở phía sau, đột nhiên một trận trời đất quay cuồng, nàng cảm thấy ót một trận đau nhức, chờ từ choáng váng trung phục hồi tinh thần lại, nàng phát hiện nhà mình xe phiến đến ở trên mặt đất, nàng ót bị đập vỡ, đặc biệt đau.

“..... Mau ra đây, mau!” Nàng trợn mắt, thấy phụ thân đem cửa xe mở ra, ôm đệ đệ, lôi kéo mẫu thân đi ra ngoài.

Đệ đệ vẫn luôn ở khóc, hẳn bị sợ hãi, mẫu thân cùng phụ thân đang ở không ngừng hống hấn. Tiếng khóc cùng cha mẹ tiếng an ủi từ bên ngoài truyền đến, nàng há mồm, kêu cứu mạng, nàng muốn cho ba ba mẹ mẹ cứu nàng, chính là ba ba mẹ mẹ hoàn toàn đem nàng quên mất, thẳng đến một tiếng ầm ầm tiếng nổ mạnh vang lên, nàng liền cái gì cũng không biết.

Sau lại, nàng liền thành một con quỷ.

Từ có ký ức tới nay, Tiểu Mai liền biết chính mình là không được hoan nghênh cùng chờ mong đi vào thế giới này, mẫu thân thường xuyên nhìn nàng đôi nàng lộ ra một bộ chán ghét đáng tiếc biểu tình tới, nghe nói nàng ở mẫu thân trong bụng thời điểm, có người cùng nàng nói, này một thai tuyệt đối là con trai, cho nên nàng trong lòng mọi cách vui mừng, đáng tiếc cuối cùng sinh hạ tới lại là cái nữ hài.

Lại sau đó, đệ đệ sinh ra, phụ thân cùng mẫu thân càng là đem hết thầy thứ tốt đều cấp đệ đệ, đệ đệ sinh bệnh bọn họ sốt ruột đến cùng cái gì giống nhau, chính là chính mình sinh bệnh, bọn họ lại hoàn toàn không biết.

Vì cái gì ta là nữ hài tử?

Nàng không ngừng một lần như vậy tưởng.

“Mụ mụ..... Cứu ta.....” Nàng thấp giọng lẩm bẩm, đôi mắt nhìn chăm chăm vào Thạch gia cha mẹ bên kia xem, ánh mắt từ một chút hy vọng đến hoàn toàn tuyệt vọng.

“Hừ!”

Gương vọng lại quang biến mất ở trong gương, đồng thời biến mất còn có Tiểu Mai.

Thạch Minh hỏi: “Văn đạo trưởng, này..... Giải quyết sao?”

Văn đạo trưởng cho hắn xem trong tay gương, nói: “Người xem.”

Thạch Minh vừa thấy, tại đây tựa đồng phi đồng trong gương biên, thấy Tiểu Mai thân ảnh, nàng bị nhốt ở trong gương biên, một đạo chùm tia sáng gắn vào nàng trên người, làm nàng căn bản không thể động đậy.

“Thật sự là thật cảm ơn Văn đạo trưởng!” Thạch Minh phu thê hai người lập tức đối Văn đạo trưởng nói lời cảm tạ, trên mặt tất cả đều là cảm kích, tựa hồ vừa rồi bị thu con quỷ kia, không phải bọn họ hài tử giống nhau.

*

Thạch gia phu thê về đến nhà, bọn họ nhi tử ôm oa oa đi tới, hỏi: “Mụ mụ, tỷ tỷ đâu?”

Thạch Minh thê tử xem hắn lại ôm cái kia rách nát oa oa, lấy lại đây mở ra cửa sổ liền ném đi ra ngoài, nói: “Tỷ tỷ, cái gì tỷ tỷ, người không có tỷ tỷ, về sau đừng đùa thứ này.”

Tiểu nhi tử hoàn toàn không biết đã xảy ra sự tình gì, xem mù mù đem tỷ tỷ cho hấn búp bê Tây Dương ném, lập tức gào khóc lên. Thạch Minh phu thê hai người xem hấn khóc thành dáng vẻ kia, đau lòng đến không được, lại vội vàng đem người bế lên tới hống.

Một bên trên bàn đặt ảnh gia đình ảnh chụp, trượng phu, thê tử cùng nhi tử, nhìn qua tốt tốt đẹp đẹp.

*

Ngày hôm sau, Việt Khê bọn họ ước cùng đi leo núi, vì xem thái dương sơ thăng.

“Kia tòa sơn thượng nghe nói còn có một cái đạo quan, thực linh nghiệm, liền ở giữa sườn núi, chờ xem xong thái dương, xuống núi thời điểm chúng ta còn có thể thuận đường đi xem.” Triệu Lộ cầm du lịch công lược, như vậy thoát nhìn những thật ra ra dáng ra hình.

Bất quá đại gia tưởng tượng là rất tốt đẹp, mà sự thật lại là thực tàn khốc, một đám ngày thường trầm mê với học tập, thể lực thượng đều không quá hành, leo núi mới bò đến hơn một nửa, liền có mấy người la hét bò bất động.

Cùng này đó thở hỗn hển các bạn học so sánh với, sắc mặt bất biến, hơi thở bằng phẳng, nhìn qua nhẹ nhàng đến không được Việt Khê cùng Hàn Húc hai người liền rất chói mắt.

“Các người hai cái là ma quỷ sao? Đều không cảm thấy mệt sao?” Các bạn học nhịn không được hỏi.

Việt Khê nhìn đối phương liếc mắt một cái, nói: “Liền như vậy một chút lộ, như thế nào sẽ mệt?”

Những người khác: “.....” Đốn chịu đả kích.

Trừ bỏ bọn họ còn có những người khác cũng là tới leo núi, cho nên trên núi nhưng thật ra thực náo nhiệt, có thật sự là mệt đến không được, đơn giản liền ở trên đường nghỉ ngơi, ngồi nghỉ ngơi trong chốc lát bò trong chốc lát, cuối cùng vẫn là bò lên trên đỉnh núi, bất quá khi đó thái dương đều ra tới.

Việt Khê cùng Hàn Húc hai người xem như trước hết tới đỉnh núi, bốn phía không có thành phố lớn ồn ào náo động thanh, cho nên một chút thanh âm liền có vẻ thập phần rõ ràng, chim chóc hót vang thanh, còn có chúng nó chấn cánh bay lên thanh âm.

Hồng nhật từ sương mù dày đặc bên trong dâng lên, đầu tiên là chân trời sáng lên tầng lớn, mang theo điểm màu cam ánh sáng nhuộm đầy sở hữu sương trắng, như là mây tía giống nhau, rồi sau đó một vòng màu cam hồng thái dương từ đường chân trời thượng tránh thoát mở ra, nhảy vào mọi người mi mắt. Tầng lớn dương quang dừng ở trên núi, cùng với mọi người trên người, một đội chim chóc từ không trung bay qua, phát ra thanh thúy tiếng kêu to.

Một màn này, cực kỳ chấn động, đủ để cho người chung thân không quên.

Việt Khê thật sâu hít vào một hơi, cảm giác được nồng đậm linh khí chảy xuôi ở tứ chi bên trong, thập phần thoải mái.

Quan khán quá mặt trời mới mọc sơ thăng, Việt Khê bọn họ liền chuẩn bị xuống núi, tới rồi giữa sườn núi, đại gia liền chuẩn bị đi bên trong Thanh Phong Quan dâng hương. Rõ ràng lên núi thời điểm còn như vậy mệt, chính là hiện tại riu rít, lại là một bộ tinh thần phấn chấn bông bông đáng, nhìn liền khiến cho người cảm thấy tâm tình thực hảo.

“Di.....” Việt Khê đột nhiên dừng lại bước chân, hướng tới một cái khác phương hướng dưới tàng cây nhìn lại.

Một cây cổ cây tùng phía dưới, một người ăn mặc màu trắng đạo phục, chộp mắt tựa hồ là ở đả tọa, Việt Khê ánh mắt dừng ở hắc bên hông trên gương.

“Vị này đạo trưởng, người bên hông này mặt gương đồng, mặt trên hơi thở, ta cảm thấy có chút quen thuộc, người có phải hay không thu cái gì không nên thu đồ vật?” Việt Khê đi qua đi, mở miệng hỏi.

Văn đạo trưởng mở mắt ra, tựa hồ là có chút nghi hoặc nhìn Việt Khê liếc mắt một cái, sau đó không xác định nói: “Vị cô nương này, cũng là đồng đạo người trong? Khí tức của người..... Kia chỉ tiểu quỷ trên người kia đạo phòng ngự, là người bày ra?”

“Kia chỉ tiểu quỷ không có gì linh lực, có thể làm, cũng chính là phóng phóng hỏa, đây cũng là bởi vì nàng chết thời điểm đánh hỏa..... Như vậy nhược một con quỷ, hơi chút gặp được có điểm bản lĩnh tu sĩ, thực dễ dàng liền sẽ bị thu đi, ta chẳng qua cho nàng để lại điểm một đường sinh cơ.” Việt Khê nhàn nhạt nói.

Văn đạo trưởng cảnh giác nhìn nàng, nói: “Đó là một con quỷ, chẳng lẽ người còn đáng thương nàng không thành? Phải biết rằng, người quỷ thù đồ, nàng căn bản là không nên lưu lại nơi này!”

“Nói rất đúng giống quỷ sinh thời không phải người giống nhau.....” Việt Khê trầm trầm, nàng nói: “Đứa nhỏ này cũng liền cấp nhà mình phóng phóng hỏa, một không hại người, nhị không đả thương người..... Người đem nàng vây ở này diệt hồn trong gương, diệt hồn kính sẽ tra tấn nàng hồn thể, cho đến tiêu vong. Người làm như vậy, sẽ không cảm thấy quá mức nhẫn tâm sao?”

Nếu không có nàng cấp kia chỉ tiểu quỷ lưu lại kia đạo phòng ngự ẩn ký, sợ là đã sớm hôi phi yên diệt.

“Người biết diệt hồn kính?” Văn đạo trưởng trong lòng đốn sinh cảnh giác.

Việt Khê nói: “Diệt hồn kính..... Ta đương nhiên biết, kia hài tử không có làm cái gì chuyện xấu, đạo trưởng không bằng đem nàng thả, niệm một lần vãng sinh chú, siêu độ nàng đầu thai chuyển thế đi, cũng coi như là tích góp công đức một kiện.”

Văn đạo trưởng đứng dậy, nói: “Không biết người đang nói cái gì.”

Việt Khê cười khẽ một tiếng, ngón trỏ ngón giữa khép lại, ngón tay một loan, kia Văn đạo trưởng bên hông diệt hồn kính tức khắc liền bay lên tới dừng ở tay nàng.

Văn đạo trưởng biến sắc, duỗi tay triều nàng một chương đánh tới, rồi sau đó đôi tay hợp ở bên nhau, trong miệng nói: “Lâm binh đấu giả, toàn hàng ngũ ở phía trước!”

Bảy tự chân ngôn!

Việt Khê song chỉ một chút, quát khẽ nói: “Phá!”

Theo này thanh quát khẽ, Văn đạo trưởng bảy tự chân ngôn tức khắc phá vỡ, hấn lọt vào pháp thuật phản phê, lập tức nhin không được nôn ra một búng máu tới, rồi sau đó không thể tin tưởng nhìn Việt Khê.

Này nói bảy tự chân ngôn, hấn tu hành nhiều năm, mỗi một chữ uy lực đều rất là không tầm thường, chính là ở trước mắt tiểu cô nương trước mặt, lại là bất kham một kích, cái này làm cho hấn trong lòng như thế nào cam tâm?

Việt Khê đi đến hấn trước mặt, nói: “Người đánh không lại ta, ta cũng không ý đoạt người đồ vật, chỉ là muốn diệt hồn kính kia chỉ tiểu quỷ mà thôi.....”

Nói, tay nàng chỉ đã dừng ở diệt hồn kính bên trên.

Thấy nàng động tác, Văn đạo trưởng lộ ra một cái cổ quái tươi cười tới, này diệt hồn kính chính là khó được pháp khí, uy lực cao cường, hắc hoa nhiều năm như vậy luyện chế, đã sớm làm nó cùng chính mình tâm thần hợp nhất. Trừ bỏ chính mình, không ai có thể mở ra diệt hồn kính, ngược lại còn sẽ bị diệt hồn kính công kích.

Liên ở hắc như vậy nghĩ thời điểm, một đạo hắc ảnh từ trong gương biên bị phóng thích ra tới, đúng là bị hắc thu ở trong gương Tiểu Mai.

Văn đạo trưởng: “.....”

Hắc không nhin xuống, lại phun ra một búng máu, đây là bị chọc tức.

Việt Khê đem diệt hồn kính còn cho hắc, nói: “Này chỉ tiểu quỷ ta liền mang đi!”

Chờ nàng rời đi, Văn đạo trưởng lập tức ôm diệt hồn kính dùng sức diêu, nói: “Người như thế nào liền như vậy không tiền đồ, không tiền đồ, nói tốt chỉ có ta một người có thể sử dụng? Người sẽ không chỉ là cái hàng giả đi?”

Diệt hồn kính ở hắc trong tay run lên, nó chỉ là một cái gương mà thôi a, đừng diêu!

*

“Cái kia đạo trưởng dùng quỷ hồn tới tu bổ diệt hồn kính thượng chỗ hồng, kia mặt diệt hồn kính, đã từng đại khái là nát, hắc đem quỷ hồn câu ở bên trong, diệt hồn kính sẽ tra tấn quỷ hồn, hấp thụ quỷ hồn nhất tinh túy quỷ lực, mượn này tu bổ những cái đó chỗ hồng.” Hàn Húc cười một chút, nói: “Loại này phương pháp, cũng không phải là người bình thường có thể nghĩ ra được, vị này đạo trưởng, cũng coi như là cái có bản lĩnh.”

Việt Khê nhìn về phía bên người đi theo nàng Tiểu Mai, tiểu cô nương lộ ở bên ngoài da thịt một mảnh cháy đen, có còn chảy vết máu, đại khái là lúc trước xe nổ mạnh thời điểm ở trên người nàng sở hữu lại —— quý hồn sau khi chết lộ ra tới bộ dáng nhiều là bọn họ trước khi chết bộ dáng.

“Người kêu Tiểu Mai?” Việt Khê hỏi.

Tiểu Mai ngẩng đầu nhìn nàng một cái, một đôi mắt tử khí trầm trầm, không có mở miệng.

Việt Khê chớp chớp mắt, xem nàng không nghĩ nói chuyện, cũng không ép nàng, chỉ nói: “Trên người của người quý khí nhược, tùy tiện tới cái có tu vi đều có thể đem người cấp làm cho hồn phi phách tán, về sau tự mình người ở bên ngoài nhiều chú ý một chút.”

Bên kia Triệu Lộ ở gọi bọn hắn, Việt Khê lên tiếng, cùng Hàn Húc đi qua.

Thanh Phong Quan đã có năm trăm nhiều năm lịch sử, Việt Khê mới hiểu biết đến, cái kia Văn đạo trường thế nhưng là Thanh Phong Quan quan chủ. Hắn người này ở gần đây rất có danh vọng, một cái diệt hồn kính, không biết tiêu diệt nhiều ít quý quái.

Từ sơn thượng hạ tới, Việt Khê quay đầu, thấy kia chỉ tiểu quý vẫn luôn đi theo bọn họ phía sau, cũng không nói lời nào, chính là rất xa đi theo bọn họ, một đôi đen như mực đôi mắt nhìn chăm chăm Việt Khê xem, kia ánh mắt thoát nhìn thật sự là có chút thẩm người, còn hảo Việt Khê thích ứng tính tốt đẹp, đảo không cảm thấy có cái gì.

Ban đêm.

Việt Khê ngồi xếp bằng ở trên giường, nhìn phiêu ở bên ngoài tiểu quý, có chút đau đầu, này đại buổi tối quay đầu thấy ngoài cửa sổ có cái

đen như mực đồ vật, không thể không nói, chợt xem dưới vẫn là thực dọa người.

“Người đi theo ta làm cái gì? Tiểu tâm ta đem người ăn!” Nói, nàng thả ra trên người âm khí, quả nhiên sợ tới mức nàng một cái run run, thoát nhìn đáng thương vô cùng bộ dáng.

Việt Khê cầm một vại sữa bò cho nàng uống, xem nàng phụng sữa bò thật cẩn thận, một bộ thập phần mỹ vị bộ dáng.

“Mụ mụ cấp đệ đệ mua rất nhiều sữa bò, chính là nàng không chuẩn ta uống, nguyên lai sữa bò là cái này hương vị a, uống ngon thật!” Nàng híp mắt, thanh âm thực mềm, thoát nhìn thật cao hứng bộ dáng.

Việt Khê hỏi: “Ta đưa người đi đâu thai thế nào?”

Tiểu Mai hỏi: “Đầu thai? Đầu thai là cái gì?”

“Đầu thai a..... Chính là người sẽ lại lần nữa từ mẫu thân trong bụng ra tới, sẽ lại lần nữa biến thành một người.” Việt Khê nghĩ muốn như thế nào giải thích mới có thể làm cái này tiểu gia hỏa nghe hiểu được.

“Người không thể ở nhân gian dài lâu lắm, cái kia Văn đạo trưởng tuy rằng không lưu tình, chính là có câu nói nói rất đúng, người quỷ thù đồ, người ngốc tại nhân gian, đối với người không có gì chỗ tốt.”

Quỷ dài ở nhân gian lâu rồi, trong cơ thể quỷ khí sẽ chậm rãi bị ăn mòn, sau đó liền sẽ biến mất, giống Tiểu Mai loại này tiểu quỷ, quỷ lực bản thân liền không nhiều ít, nếu không bao lâu, liền sẽ biến mất ở nhân gian.

Nghe vậy, Tiểu Mai ôm hai chân, nói: “Ta không nghĩ đầu thai, ta không nghĩ bị mụ mụ đánh..... Mụ mụ chỉ thích đệ đệ, không thích ta, rõ ràng ta đã thực nghe lời, đệ đệ luôn khóc, nhưng là ta sẽ làm rất nhiều

chuyện, tất cả mọi người đều nói ta thực có khả năng, mụ mụ vì cái gì không thích ta đâu?”

Nàng còn nhớ rõ đệ đệ sinh ra bộ dáng, khi đó cha mẹ thật là cao hứng a, làm nàng thập phần hâm mộ. Nếu đầu thai về sau, mụ mụ lại đánh nàng làm sao bây giờ, hiện tại tuy rằng đã chết, chính là nàng không bao giờ dùng bị đánh.

Việt Khê sững sốt, nàng ngồi vào Tiểu Mai bên người, nói: “Nếu người đầu thai nói, người sẽ có một đôi ái người cha mẹ, bọn họ sẽ phi thường phi thường thích người, sẽ không đánh người.”

Tiểu Mai không tin nhìn nàng, hỏi: “Ta đây có thể biến thành nam hài tử sao? Bởi vì đệ đệ là nam hài tử, mụ mụ mới có thể thích hẳn, ta cũng tưởng biến thành nam hài tử.”

“..... Liên tính người là nữ hài tử, người kiếp sau cha mẹ cũng sẽ vô cùng thích cùng yêu thương người.”

“Thật vậy chăng?”

“Thật sự!”

Tiểu Mai cúi đầu tự hỏi một chút, so với cùng năm kỷ hài tử, nàng thoát nhìn thành thực nhiều, giống cái tiểu đại nhân giống nhau.

Rốt cuộc, nàng gật gật đầu, hỏi: “Ta đầu thai, ba ba mụ mụ thật sự sẽ thích ta sao? Bọn họ sẽ không đánh ta sao? Sẽ không mắng ta sao?”

“Ân, bọn họ sẽ thích người, bởi vì người là tốt nhất hài tử a.....” Việt Khê cười, nàng há mồm, niệm ra vãng sinh chú tới.

Kim sắc quang điểm từ nhỏ mai trên người bay ra, dần dần ở nàng phía sau hình thành một cái lộ, nàng nhìn thoáng qua Việt Khê, hướng tới

nàng cúc một cung, nói: “Cảm ơn người, tỷ tỷ!”

Nàng biến mất ở vãng sinh cuối đường, kim sắc quang điểm biến mất, phòng nội hết thấy lại khôi phục bình thường.

Một trương giấy khinh phiêu phiêu từ không trung rơi xuống, Việt Khê duỗi tay nhặt lên tới, phát hiện đó là một trương ảnh chụp, trên ảnh chụp là một nhà bốn người, chỉ là so sánh với mặt khác ba người, nữ hài kia có vẻ âm trầm rất nhiều, hơn nữa bộ dáng cũng là hắc bạch chiếu.

Ở Việt Khê nhìn chăm chú hạ, trên ảnh chụp nữ hài chậm rãi biến mất. Đến cuối cùng, kia bức ảnh thượng chỉ còn lại có Thạch gia cha mẹ cùng bọn họ âu yếm nhi tử.

Người sẽ có có một đôi ái người cha mẹ!

Việt Khê trong lòng nhẹ giọng nói.

*

Việt Khê bọn họ đã ở G Tỉnh chơi hơn phân nửa tháng, thời gian còn lại, đại gia chuẩn bị đi bọn họ trong miệng nhớ mãi không quên cái kia làng chài nhỏ chơi, nơi đó khoảng cách bọn họ hiện tại nơi địa phương có điểm xa, bất quá làng chài có dân túc, dân túc kỳ thật chính là bọn họ có thể ở ở làng chài thôn dân trong nhà.

“Không biết cái kia làng chài là thế nào, thật chờ mong a!”

Trên xe đại gia ríu rít, có người ghé vào xe buýt lưng ghế thượng, nói: “Các người nghe nói qua G Tỉnh một cái truyền thuyết sao? Nghe nói trước kia tại đây phiến hải vực bên trong có điều xinh đẹp mỹ nhân ngư, có một ngày nàng cùng một nhân loại yêu nhau, cho nên nàng hướng Hải Thần hứa nguyện, đem cái đuôi biến thành hai chân, trở thành nhân loại, cùng nàng

thích người ở trên đất bằng sinh hoạt. Sau đó nàng cùng thích người hạnh phúc vui sướng sinh hoạt ở cùng nhau.”

Có người nói: “Người này không phải tiểu mỹ nhân ngư chuyện xưa sao? Có cái gì mới mẻ, này đó du lịch địa điểm chính là thích làm này đó truyền thuyết tới làm mảnh lối, nhưng là biên chuyện xưa cũng không biết đi tâm điểm, toàn thế giới người sợ là đều biết mỹ nhân ngư chuyện xưa.”

Ở đại gia hi hi ha ha trong thanh âm, xe buýt nghe được làng chài cửa thôn.

“Thôn Nhân Ngư..... Thôn này tên, thật đúng là kỳ quái!”

Cửa thôn lập một khối mộc chế tiêu chí bài, bên trên viết “Thôn Nhân Ngư” ba chữ.

“Thôn Nhân Ngư, đó có phải hay không thôn này có nhân ngư a, kia cũng thật muốn nhìn một chút.”Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẢI CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 94

Thôn Nhân Ngư nhìn qua cũng không phần hoa náo nhiệt, thậm chí có vài phần tiêu điều, thôn dân cư trú phòng ốc nhìn qua cũng có chút cũ xua, nhưng là lại có thực tiên minh tính chất đặc biệt, các gia các hộ sân phía trước đều treo lưới đánh cá, còn có các loại hải sản. Bởi vì dựa vào bờ biển, trong thôn tràn ngập nước biển mùi tanh, còn có sóng biển cuộn lên sóng biển thanh.

Hiện giờ đúng là lạc hà thời điểm, vạn trượng ráng màu tất cả dừng ở mặt biển thượng, lân lân một mảnh, toàn bộ làng chài nhỏ đều bị loại này hà sắc sở bao trùm trụ, đẹp không sao tả xiết.

“Thật xinh đẹp a.....”

Tuy nói môi trường ở trọ có điểm không bằng người ý, nhưng là trước mắt cảnh đẹp lại thật sự là đáng giá vừa thấy, hơn nữa bởi vì cái này làng chài tương đối xa xôi, phụ cận nước biển nhìn qua đặc biệt sạch sẽ, ở bờ biển còn có thể thấy các loại bị xông lên sóng biển hải sản, làng chài tiểu hải tử nhàm chán sẽ ở bãi biển thượng nhật chút bị xông lên cá tôm.

Nơi này nhìn qua, tựa như cùng trần thế ngăn cách giống nhau, nghe không được đám người chiếc xe ồn ào náo động, chỉ có nước biển sóng biển, thanh âm sạch sẽ mà thuần túy, làm người có một loại liên tâm đều an tĩnh lại cảm giác.

Tối thôn sau, vừa rồi còn uể oải đoàn người nháy mắt tựa như tiêm máu gà giống nhau, trở nên hứng thú bột □□ tối. Các thôn dân biết bọn họ muốn tối, đã đưa bọn họ muốn dừng chân địa phương thu thập quá một lần, có điểm giống Nông Gia Nhạc hình thức, bọn họ ở tại thôn dân trong nhà, ăn cũng là đi theo thôn dân cùng nhau ăn.

Nếu chính mình lộng tối cá tôm gì đó, cũng có thể lấy về tối, làm người trong thôn hỗ trợ liệu lý.

“Chúng ta thôn đối hải sản liệu lý chính là rất có một tay, đặc biệt là ta mẹ, nàng có thể đem cá tôm làm cho một chút mùi tanh đều không có, chỉ còn lại có hải sản đặc có thơm ngon, các người hôm nay buổi tối sẽ biết!”

Việt Khê bọn họ đặt chân địa phương là ở tại thôn trung gian một nhà, họ Ngư, Ngư gia tổng cộng tam khẩu người, cha mẹ còn có một cái con một, làm nhi tử năm nay hai mươi lăm tuổi, là cái tuổi trẻ tráng tiêu hỏa, kêu Ngư Chu.

Ngư Chu hai tay đều xách theo Việt Khê còn có Triệu Lộ các nàng rương hành lý, nhìn qua vẫn là thập phần thoải mái mà bộ dáng.

Nhà hăn phòng ở là hai tầng lầu, phía dưới là Ngư Chu bọn họ một nhà trụ, bên trên phòng ốc còn lại là thu thập cấp tiến đến du lịch khách nhân cư trú, tổng cộng có tam gian. Tuy rằng là mộc phòng ở, nhưng là bên trong lại một chút đều không âm trầm, còn có một loại đầu gỗ mùi hương, chân đạp lên mộc thang thượng kéo kệt kệt vang.

Việt Khê, Triệu Lộ còn có Từ Vi các nàng ba cái nữ hài tử ở tại Ngư gia, Hàn Húc cùng Hà Kiến Nhất trụ còn lại là mặt khác một nhà, hai nhà là dựa gần.

Ngư Chu đem các nàng rương hành lý nhắc tối trong phòng, thuận tiện giúp các nàng đem cửa sổ cũng mở ra, bên ngoài tiếng sóng biển nháy mắt liền truyền tiến vào.

“Các người yên tâm đi, căn phòng này cách âm tính cũng không tệ lắm, đóng lại ngoài cửa sổ biên tiếng sóng biển liền nghe không được nhiều ít, sẽ không quấy rầy các người ngủ.” Ngư Chu cười nói, hẩn thoát nhìn thập phần tinh tráng, tiểu mạch sắc da thịt, có loại ngư dân sang sảng.

Việt Khê các nàng đem chính mình đồ vật thu thập một chút, Ngư gia nơi này tầm nhìn thực hảo, từ nơi này đẩy ra cửa sổ là có thể thấy bên ngoài xanh thẳm biển rộng, lúc này mặt biển thượng phủ kín ráng màu, thái dương lập tức liền phải rơi vào đường chân trời dưới.

“Chúng ta đi ra ngoài đi dạo đi, ta vừa mới nhìn thoáng qua, nơi này biển rộng thoát nhìn rất đẹp a.....” Triệu Lộ đem chính mình đồ vật sửa sang lại hảo, hứng thú bưng bưng đề nghị nói.

Ngư Chu mẫu thân nhìn qua thập phần từ ái, cười tủm tỉm nói: “Cơm chiều còn có điểm thời gian, các người có thể trước tiên ở trong thôn đi dạo..... Ta buổi tối cho các người chưng cá mặn, chúng ta trong thôn cá mặn hương vị thực không tồi, ở trên mạng bán đến thập phần bán chạy!”

Nguyên lai bọn họ thôn còn ở trên mạng có cửa hàng, các gia các hộ đồ vật đều có thể treo ở bên trên tiêu thụ, sinh ý thế nhưng cũng không tệ lắm.

Cùng Ngư Chu mẫu thân Dương đại nương nói vài câu, Việt Khê các nàng đi kêu Hàn Húc cùng Hà Kiến Nhất, năm người liền ở trong thôn đi dạo lên, cùng bọn họ có tương đồng ý tưởng người cũng không ít, lúc này đúng là mặt trời chiều ngã về tây thời điểm, toàn bộ thôn cho người ta cảm giác thập phần yên tĩnh, ở bên trong hành tẩu tản bộ, kia cảm giác thập phần an tĩnh.

Hơn nữa, nơi này một chút đều không cảm giác được nhiệt, chỉ có gió biển, thổi tới nhân thân thượng thập phần thoải mái.

Cái này làng chài nhỏ tuy rằng nhìn qua thực cũ nát, nhưng là hoàn cảnh vẫn là thực sạch sẽ, chính là có một loại thực nùng mùi cá còn có nước biển tanh mặn hương vị, đại khái là bởi vì từng nhà trên cửa đều treo cá mặn nguyên nhân đi. Hơn nữa trong thôn người cũng không nhiều lắm, đại khái cũng liền hơn mười hộ nhân gia, rất nhỏ, Việt Khê bọn họ ở trong thôn dạo thời điểm, có thể thấy quang chân tiểu hài tử, toàn thân trên dưới đều bị phơi đến đen như mực, giống như là từng điều bùn đen thu giống nhau, trên người đại khái liền hàm răng nhất trắng, cười lên quả thực là sáng long lanh.

“Này đại khái chính là đối lập đi, mặt không như vậy hắc, các người như thế nào có thể phát hiện bọn họ hàm răng như vậy bạch?” Việt Khê cảm thán nói.

Những người khác vừa nghe, phát hiện thật đúng là đạo lý này, nếu làn da đủ bạch, ai còn chú ý được đến bọn họ hàm răng bạch không bạch a. Cùng kia hắc đến sáng lên làn da một so, bọn họ hàm răng nhưng còn không phải là bạch đến sáng lên sao?

Bờ biển một mảnh bình tĩnh, sóng biển xông tới, bọc cá tôm nhào lên ngạn tới, có cá tôm liền như vậy bị lưu tại trên bờ cát. Có bọn nhỏ xách theo tiểu thùng ở trên bờ cát nhặt này đó cá tôm, gót chân nhỏ ở trên bờ cát lưu lại một một cái thập phần đáng yêu dấu chân. Bất quá nước biển một xông tới, đem kia dấu vết nháy mắt hủy diệt.

Triệu Lộ tới hứng thú, đem dép lê một ném, để chân trần đạp lên trên bờ cát, hướng những cái đó bọn nhỏ mượn một cái tiểu thùng, nhìn xem có thể hay không ở trên bờ cát sờ đến thứ gì.

Trên bờ cát có rất nhiều vỏ sò, Việt Khê duỗi tay nhặt lên một cái, phóng tới bên tai. Nghe nói có vỏ sò sẽ có ký lục tác dụng, người đặt ở bên tai nghe, có thể nghe được bên trong truyền đến sóng biển thanh âm, đương nhiên, khoa học chứng minh đây là giả.

Việt Khê cười một chút, đem vỏ sò phóng tới bên tai, chờ nghe được bên trong truyền đến thập phần dễ nghe thanh âm, nàng tức khắc sửng sốt —— nơi này biên, thế nhưng thật sự có thanh âm?

Hàn Húc đứng ở biển rộng phía trước, hơi hơi nhắm hai mắt, này biển rộng bên trong, tựa hồ có cái gì điềm xấu hơi thở.

“Việt Khê, người đang nghe cái gì, vỏ sò có thể nghe được cái gì thanh âm sao?” Từ Vi thấy Việt Khê giơ vỏ sò đặt ở bên tai, nửa ngày không động tĩnh, nhìn không được thò qua tới, tò mò hỏi.

Việt Khê đem vỏ sò đưa cho nàng, chính mình lại nhặt một cái đặt ở bên tai nghe.

Từ Vi cầm vỏ sò sửng sốt một chút, nàng học Việt Khê động tác, đem vỏ sò phóng tới bên tai, sau đó cũng nghe tới rồi bên trong thanh âm: “..... Vỏ sò chỉ như thế nào có tiếng ca.....”

Linh hoạt kỳ ảo tiếng ca dễ nghe cũng động lòng người đến cực điểm, người không cách nào hình dung cái này tiếng ca có bao nhiêu mỹ diệu, nghe được trong nháy mắt, người trong lòng thần nhiên sinh ra một loại ý tưởng tới, cái này tiếng ca, đại khái là thế gian này mỹ diệu nhất thanh âm.

“Hảo bi thương.....”

Nghe vỏ sò thanh âm, Từ Vi nước mắt bất tri bất giác liền chảy xuống dưới. Cái này tiếng ca tựa hồ có thể xuyên đến người đáy lòng đi, làm người bất tri bất giác bị nàng tiếng ca cảm xúc sở cảm nhiễm.

Việt Khê tìm vài cái vỏ sò, phát hiện có vỏ sò có tiếng ca, có vỏ sò lại không có, này đó tiếng ca nghe tới là một người xướng, tiếng ca mỹ diệu mà động lòng người, nhưng là bên trong bi thương, lại làm người nhìn không được rơi lệ.

Bi thương mà thống khổ!

Triệu Lộ nhìn Từ Vi rơi lệ đầy mặt bộ dáng, kinh ngạc một chút, nhin không được nói: “Người làm sao vậy?”

Từ Vi cảm thấy có chút ngượng ngùng, lau một phen nước mắt, nói: “Không có gì, chính là nghe được một đầu thực bi thương ca.”

Này đó vỏ sò lục xuống dưới tiếng ca thực đoản, đại khái còn có hơn mười giây thế giới, tiếng ca nghe tới tựa hồ là đang khóc giống nhau, khóc đặc nhân tâm đều phát đau.

“Này vỏ sò bên trong như thế nào sẽ có tiếng ca?” Triệu Lộ cảm thấy hiểm lạ, ôm nghe xong trong chốc lát, cảm xúc cũng có chút trầm thấp xuống dưới, nói: “Này ca hát người là gặp sự tình gì sao, như thế nào sẽ như vậy bi thương, làm hại ta đều cảm thấy khổ sở đi lên.”

Việt Khê nhặt trong chốc lát, chỉ nhặt bốn năm cái bên trong có tiếng ca, mặt khác đều là cái gì thanh âm đều không có.

Xem ra, chỉ có đặc biệt mấy cái vỏ sò bên trong mới có tiếng ca.

“Cái này ca hát người đại khái là gặp làm nàng cực kỳ tuyệt vọng sự tình, có lẽ là mất đi cái gì.” Từ Vi cảm xúc hạ xuống nói.

Nàng không rõ, vì cái gì cái này tiếng ca sẽ có lớn như vậy ma lực, gần chỉ là thanh xương, cũng đã làm nghe được người bi thương khó có thể ức chế.

Việt Khê nhìn thoáng qua sắc trời, nói: “Thời gian không còn sớm, chúng ta đi về trước đi, chờ hạ thiên liền đen.”

Hàn Húc quay đầu triều phía sau nhìn thoáng qua, bóng đêm đã đánh úp lại, mỹ lệ biển rộng bị hắc ám sở căn nuốt, bên trong tựa hồ có nào đó

quỷ quyet hơi thở ở lên men.

*

Việt Khê bọn họ trở lại Ngự gia trong phòng đã khai đèn, Dương đại nương vui tươi hơn hờ tiếp đón các nàng ngồi xuống, trên bàn đã làm thập phần phong phú bữa tiệc lớn. Lâm dựa vào biển rộng, Ngự gia căn bản không thiếu hải sản, trên bàn tràn đầy cá tôm, còn có Dương đại nương trong miệng nói chừng cá mận.

Cá mận gác ở bạch sứ mâm chưng, thịt cá ăn lên vị tinh tế, khó được chính là không có một chút mùi tanh, không chỉ có là cá mận, mặt khác đồ ăn cũng là không có nhiều ít mùi tanh của biển, chỉ có hải sản đặc có tươi ngon ngọt lành, đem hải sản mỹ vị phóng đại tới rồi cực hạn.

Ăn cơm xong, Dương đại nương bưng tới tiêu thực sơn tra nước trà.

Việt Khê uống một ngụm, thoải mái híp híp mắt, nhìn Dương đại nương vui tươi hơn hờ bộ dáng, nàng đột nhiên mở miệng nói: “Ta vừa mới ở trên bờ cát nhặt vài cái vỏ sò, có vỏ sò bên trong thế nhưng có thể nghe được mỹ diệu tiếng ca, thật đúng là thần kỳ. Hơn nữa vỏ sò cái kia tiếng ca thật sự là động lòng người, ta đời này cũng chưa nghe qua tốt như vậy nghe thanh âm. Không biết, cái này vỏ sò có phải hay không có cái gì đặc biệt?”

Nghe vậy, Ngự gia ba người biểu tình tức khắc có chút biến hóa.

Từ Vi thấp giọng cảm thán nói: “Không biết ca hát đến tột cùng là người nào, cái kia tiếng ca thật sự dễ nghe, chính là quá mức bi thương, ta nghe đều nhìn không được tưởng lưu nước mắt..... Ta tưởng, ca hát người nhất định là mất đi chính mình rất quan trọng đồ vật, cho nên nàng mới có thể như vậy tuyệt vọng, như vậy bi thương.”

Ngự Chu xả môi cười cười, nói: “Cái này vỏ sò vì cái gì sẽ có tiếng ca truyền đến, cái này..... Kỳ thật chúng ta thôn người cũng không phải rất

rõ ràng, chỉ là cho tới nay đều là như thế này, chúng ta thôn phụ cận vỏ sò, có bên trong chính là có thể nghe được đặc biệt thanh âm. Muốn nói vì cái gì, đại khái là thiên nhiên kỳ diệu đi.”

Việt Khê bưng tỉnh gật gật đầu, nói: “Cũng là, thiên nhiên bên trong đích xác có rất nhiều thần kỳ đồ vật.”

Bọn họ ở thảo luận thời điểm, Việt Khê chú ý tới Dương đại nương biểu tình tức khắc có chút kỳ quái, làm như sợ hãi, lại làm như thành kính, thập phần phức tạp.

Nàng rũ xuống con ngươi, có chút như suy tư gì.

Buổi tối, Việt Khê làm một giấc mộng.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 95

Việt Khê làm một giấc mộng, trong mộng có biển rộng, có tiếng ca, còn có một cái mỹ nhân ngư.

Ánh mặt trời thực tươi đẹp, nửa người trên là người, nửa người dưới là đuôi cá mỹ nhân ngư ngồi ở trên một cục đá lớn, nàng ở ca hát, tiếng ca vui sướng mà mỹ diệu, làm người tâm tình cũng nhịn không được đi theo nhẹ nhàng lên,

Thẳng đến ngày hôm sau tỉnh lại, Việt Khê tâm tình đều là thực tốt, trên mặt không tự giác mang theo vài phần cười.

Hàn Húc thấy nàng, liền hỏi: “Sư phụ tâm tình thực hảo?”

Việt Khê nói: “Tối hôm qua làm một giấc mộng, ta mơ thấy một cái mỹ nhân ngư, nàng có kim sắc đuôi cá, ở trong biển ca hát..... Tuy rằng không phát hiện nàng bộ dáng, nhưng là kia nhất định là cái đại mỹ nhân. Chính yếu chính là, nàng ca hát thật sự rất êm tai. Lại nói tiếp, chúng ta ngày hôm qua ở vỏ sò nghe được thanh âm nhưng thật ra có điểm giống nàng.....”

“Tục ngữ nói ban ngày nghĩ gì, ban đêm mơ thấy cái đó, khẳng định là ban ngày thời điểm Việt Khê người nghe được vỏ sò tiếng ca, cho nên buổi tối mới có thể nằm mơ, ta cũng hảo tưởng mơ thấy mỹ nhân ngư a.” Triệu Lộ cảm thấy thực hâm mộ, liền tính là nằm mơ, nàng cũng muốn biết mỹ nhân ngư là bộ dáng gì, có phải hay không cùng trong TV một cái bộ dáng.

Hàn Húc mở miệng nói: “Mỹ nhân ngư chính là giao nhân, trong truyền thuyết giao nhân có được trời sinh hảo giọng nói, hơn nữa các nàng tiếng ca có được mê muội hoặc nhân tâm năng lực, đây cũng là các nàng bắt giữ con mồi một loại thủ đoạn. Nói cách khác, nghe được giao nhân tiếng ca, kia cũng không phải là cái gì chuyện tốt, nói không chừng là các nàng ở đi sẵn.”

Vài người thảo luận một chút có quan hệ giao nhân sự tình, ăn cơm xong lại ở phụ cận đi dạo lên, sau đó bọn họ đi tới thôn nhất trung tâm, nơi đó có một cái so sánh với mặt khác kiến trúc mà có vẻ có chút tinh xảo từ đường, chỉ là bên trong phóng không phải thôn Nhân Ngư tổ tiên bài vị, mà là thờ phụng bọn họ thờ phụng thần —— một cái mỹ nhân ngư.

Mỹ nhân ngư thần tượng nhìn qua cũng không tính tinh xảo, nhưng là lại có một loại thập phần đặc biệt hương vị, thực chấn động nhân tâm. Nhìn người đuôi cá, nàng nhắm hai mắt, dưới thân là cuộn cuộn sóng, cả người thừa cuộn sóng dựng lên, trang nghiêm mà thần thánh.

Việt Khê bọn họ thấy các thôn dân tiến lên đi tế bái, thần sắc thành kính tôn kính, chính là ở tôn kính phía dưới, bọn họ tựa hồ cũng ở sợ hãi, bọn họ sợ hãi bọn họ đang ở tế bái thần.

Chính là nếu sợ hãi, vì cái gì lại muốn tế bái?

“Xem ra thôn Nhân Ngư này, còn cất giấu một ít bí mật a.” Hàn Húc cười, tựa hồ cảm giác có vài phần thú vị.

Mà này đó bí mật, có lẽ liền cùng bọn họ tế bái này tôn thần tượng có quan hệ.

Việt Khê giương mắt, nàng nhìn cái kia thần tượng, nhú nhú mày —— nàng phát hiện cái này nhân ngư thần tượng, cùng nàng tối hôm qua nằm mơ thấy cái kia nhân ngư có chút giống, đương nhiên không phải

bên ngoài giếng, mà là nào đó địa phương, cho nàng rất quen thuộc cảm giác.

Trong thôn người dựa vào bắt cá mà sống, bọn họ có được một cái đại thuyền đánh cá, Việt Khê bọn họ cũng có thể đi theo thuyền đánh cá đi trên biển, thể nghiệm một chút bắt cá lạc thú.

Đứng ở bờ biển xem biển rộng mở mang, mênh mông vô bờ, thập phần đồ sộ, chính là chờ tới rồi trên biển, cái loại cảm giác này liền càng thêm mãnh liệt, đặc biệt là nhìn quanh bốn phía, đều là mênh mang một mảnh biển rộng, làm nhân tâm nhin không được sinh ra một loại chính mình thực nhỏ bé cảm giác.

Việt Khê bọn họ mua mấy cây cần câu, ngồi ở đuôi thuyền câu cá, bắt quá thật nhiều người không gì kiên nhẫn, câu một lát liền cảm thấy buồn tẻ, đi tìm mặt khác chơi. Tương so dưới, Việt Khê cùng Hàn Húc hai người liền có vẻ có chút không hợp nhau.

Mặt khác đồng học gần nhất ở chung xuống dưới, cũng nhin không được có chút nói thầm lên.

“Các người không cảm thấy Hàn Húc cùng Việt Khê có điểm giống sao? Không phải diện mạo, mà là cái loại này khí chất, thần thần bí bí, cùng chúng ta thoát nhìn căn bản không giống một đường người.”

“Nói thật, ta có điểm sợ bọn họ hai cái, cũng không biết vì cái gì.”

“Ta cũng là a, cùng bọn họ hai cái ở bên nhau, tổng cảm thấy rất có áp lực..... Tựa như gặp được Chủ Nhiệm Giáo Dục giống nhau.”

Các bạn học trong lén lút nghị luận vài câu, cảm thụ thể nhưng tương đồng, rõ ràng hai người kia cũng không khó ở chung a, chính là bọn họ chính là đối bọn họ hai có loại sợ hãi cảm. Thuyền đánh cá thượng mới vừa

hạ vông vớt lên, chỉ vớt tới rồi ít ỏi mấy cái cá, ở boong thuyền thượng đánh cái đuôi.

Hàn Húc chỉ vào cách đó không xa một vùng biển nói: “Ta xem bên kia bầy cá so bên này nhiều, thuyền đánh cá vì cái gì không qua bên kia vớt cá?”

Nghe vậy, người trên thuyền biểu tình lập tức liền thay đổi, thôn Nhân Ngư thôn dân lập tức nói: “Kia phiến hải vực không thể đi!”

“Vì cái gì không thể đi?” Có người nghi hoặc, nhin không được hỏi.

Thôn Nhân Ngư nhân thần thần bí bí trả lời nói: “..... Kia, kia phiến hải vực rất nguy hiểm, đi khả năng liền không về được, nơi đó biên, có cái gì.”

Người nọ ngữ khí lạnh lạnh, cũng không biết có phải hay không tâm lý tác dụng, đại gia hiện tại xem kia phiến hải vực tựa hồ cũng nhiều vài phần âm trầm hương vị.

Việt Khê nhìn nhiều kia phiến hải vực liếc mắt một cái, nơi đó oán khí lại là như vậy trọng, màu xám oán khí hình thành một cái lỗ xoáy, cho nên những người khác nhìn mới có thể cảm thấy kia phiến hải vực thập phần âm trầm.

“Di, đây là muốn trời mưa?”

Một viên vũ châu tích ở trên tay, Việt Khê ngẩng đầu, phát hiện trên bầu trời không biết khi nào tụ tập đại lượng mây đen.

Trên biển thời tiết thiên biến vạn hóa, vừa rồi vẫn là tinh không vạn lí, chính là giây tiếp theo, liền cuồng phong gào thét, sấm sét ầm ầm, mắt thấy tầm tã mưa to liền phải hạ xuống.

“Răng rắc!”

Một đạo tử lơ theo âm âm âm tiếng sấm đánh xuống, tựa hồ muốn đem không trung xé rách một lỗ hồng ra tới, kia sợi tàn nhẫn kính, sợ tới mức người nhin không được một cái run run. Thuyền đánh cá thượng các bạn học đều sợ hãi, bị thôn Nhân Ngư người đẩy mạnh trong khoang thuyền.

Đột nhiên, có người hỏi: “Các người có hay không nghe được cái gì thanh âm..... Giống như có người ở ca hát?”

Mọi người sửng sốt, nghe hẳn như vậy vừa nói, nhin không được dựng lỗ tai, quả nhiên ở mưa rền gió dữ ồn ào náo động trong tiếng nghe được một chút tiếng ca. Kia tiếng ca người không nghe được thời điểm không cảm thấy cái gì, nhưng là một khi cảm giác tới rồi, liền cảm thấy càng ngày càng rõ ràng, tiếng ca thập phần dễ nghe, cũng tràn ngập bi thương.

“Thanh âm này thật là dễ nghe, chính là như thế nào nghe không hiểu ở xưởng cái gì a?”

“Hơn nữa nghe tới hảo bi thương a, giống như là đang nói cái gì bi thương chuyện xưa giống nhau.”

Các nữ hài tử từ trước đến nay đối cảm xúc cảm giác muốn mãi cảm một ít, có cô nương nghe được thanh âm này, trên mặt đã lộ ra bi thương biểu tình tới, tựa hồ đều đã quên bên ngoài mưa rền gió dữ.

Có người nói: “Từ từ, chúng ta chính là ở biển rộng thượng a, trên biển như thế nào sẽ truyền đến tiếng ca?”

Nghe vậy, đại gia nhìn nhau, tâm lý đột nhiên sinh ra một loại sợ hãi tới.

Việt Khê đi ra khoang thuyền, thuyền đánh cá theo cuồng phong điên cuồng xóc nảy loạng choạng, nàng đứng ở bên trên lại là như giẫm trên đất bằng, chút nào không chịu ảnh hưởng. Bốn phía đã tối sầm xuống dưới, tựa như tới rồi đêm tối giống nhau, lời điện âm âm vang, chính là kia nói tiếng ca lại có thể thực rõ ràng truyền vào đến đại gia trong tai.

Thôn Nhân Ngư người quỳ gối trên mặt đất, Việt Khê thấy Ngư Chu còn có những người khác, bọn họ cầm đao bắt tay cổ tay cắt ra, đỏ tươi máu tích tấp chảy tới biển rộng.

“Sư phụ, người xem phía trước.” Hàn Húc đứng ở nàng phía sau, đột nhiên mở miệng nói.

Việt Khê theo lời ngẩng đầu, nàng thấy ở quỷ quyết sóng gió thượng, ngồi một cái giao nhân, nàng có kim sắc đuôi cá, mỹ diệu tiếng ca chính là từ trên người nàng truyền đến, nàng ở ca hát. Mà theo nàng tiếng ca, sóng biển ở ồn ào náo động, lời điện ở tàn sát bờ bãi.

“Chỉ là một đạo oán niệm……” Việt Khê lầm bầm nói.

Nhìn kỹ đi, cái kia giao nhân thân hình nhìn qua như ẩn như hiện, mang theo vài phần trong suốt, thực rõ ràng không phải bình thường sinh vật. Đương nhiên, dựa theo không mê tín cách nói, này giao nhân xuất hiện liền không bình thường.

Thôn Nhân Ngư người máu tích ở biển rộng, điên cuồng sóng biển chậm rãi liền bình tĩnh xuống dưới, cái kia ngồi ở sóng biển thượng nhân ngư đối với người trên thuyền lộ ra một cái trào phúng mà điên cuồng tươi cười. Ánh mặt trời dừng ở nàng trên người, thân ảnh của nàng chậm rãi đậm đi.

Thôn Nhân Ngư người lộ ra sống sót sau tai nạn biểu tình tới, bọn họ sắc mặt thập phần tái nhợt, ở trên mặt tựa hồ xuất hiện nào đó sáng lấp lánh đồ vật.

Đó là cái gì?

Trong mắt nhiều một chút lượng sắc, Việt Khê hơi hơi híp mắt, nàng tựa hồ ở Ngư Chu bọn họ trên người thấy —— vậy cá?

Chính là chờ nàng nhìn kỹ, bọn họ trên người rồi lại cái gì đều không có, cái gì vậy cá, căn bản không tồn tại.

Việt Khê cảm thấy có chút kỳ quái, nàng không cảm thấy, vừa rồi nhìn đến chính là chính mình sở sinh ra ảo giác.

Mưa to tới cũng nhanh đi cũng nhanh, thực mau qua cơn mưa trời lại sáng, không trung như tẩy, màu trắng hải âu ở trên bầu trời xẹt qua, này hết thấy nhìn qua mỹ lệ cũng bình tĩnh cực kỳ, người hoàn toàn tưởng tượng không đến nơi này vừa mới mới đã trải qua một hồi mưa to.

Trải qua quá này phiên tâm tã mưa to, thuyền đánh cá thực mau về tới làng chài, các bạn học từ kinh sợ trung lấy lại tinh thần, bắt đầu hứng thú bưng bưng thảo luận vừa rồi bão táp còn có khi đó sở nghe được tiếng ca.

“Ta trộm nhìn thoáng qua, ta thấy có mỹ nhân ngư ngồi ở sóng biển thượng, nàng có kim sắc cái đuôi, phi thường xinh đẹp.” Có người mở miệng nói, lúc ấy hần trộm ra tới nhìn thoáng qua, cho nên thấy được kia một màn.

Chính là, những người khác lại không tin hần nói, nói: “Sao có thể có mỹ nhân ngư sao, khẳng định là người sinh ra ảo giác, trên thế giới này nơi nào khả năng sẽ có mỹ nhân ngư a!”

“Ta thật sự thấy được, ta thề!” Người nọ nỗ lực vì chính mình biện giải, trong lòng thập phần không phục, hần nói rõ ràng là thật sự.

Những người khác lười đến phản ứng hần, riu rít thảo luận khởi chuyện khác tới.

Hàn Húc thấp giọng nói: “Sư phụ, người nghe thấy được sao, trong không khí mùi cá, biển trọng.”

Kẹp theo mùi tanh của biển, là nồng đậm mùi cá, giống như là cá dừng ở trên đất bằng, trải qua thái dương phơi nắng, sở tản mát ra đặc có khí vị.

Hai ngày sau, Việt Khê bọn họ vẫn luôn không phát hiện Ngư Chu, Triệu Lộ nhin không được hỏi Dương đại nương: “Đại nương, như thế nào không thấy Ngư đại ca, hắn đi đâu?”

Dương đại nương nói: “Hắn a, hắn có việc đi ra ngoài, muốn quá mấy ngày mới trở về.”

Triệu Lộ gật gật đầu, nói: “Là như thế này a, trách không được hai ngày này cũng chưa nhìn thấy hắn.”

Việt Khê ánh mắt giật mình, nàng tựa hồ có chút tò mò, hỏi: “Ngư đại ca như vậy thông minh, như thế nào không có đi trong thành phát triển? Ngày đó nghe hắn nói, muốn kiếm tiền cung cấp nuôi dưỡng người cùng Ngư đại thúc, tương so với trong thôn, nếu muốn kiếm đồng tiền lớn, vẫn là thành phố lớn cơ hội tương đối nhiều một ít. Hơn nữa, hoàn cảnh cũng so nơi này hảo rất nhiều.”

Nghe vậy, Dương đại nương biểu tình tức khắc có chút phức tạp, tựa hồ là nghĩ tới cái gì, nàng thở dài: “Thành phố lớn a..... Chúng ta nơi này người cũng nghĩ ra đi, chính là đều ra không được, chúng ta không thể rời đi thôn.”

Ra không được?

Việt Khê chú ý tới nàng nói chính là không thể rời đi, vì cái gì không thể rời đi, chẳng lẽ là trong thôn có cái gì hạn chế bọn họ, làm cho bọn họ chỉ có thể lưu tại trong thôn?

Ở cái này làng chài nhỏ đợi đến càng lâu, người liền sẽ phát hiện thôn này có rất nhiều quái dị địa phương. Nơi này hài tử không đi trường học đi học, mỗi ngày ở trong thôn nhàn chơi, mặc kệ là thiếu niên vẫn là thanh niên, đều dài ở trong thôn, toàn bộ thôn tựa hồ cùng bên ngoài thời đại hoàn toàn tách rời.

Đêm nay.

Việt Khê môn bị người chụp vang, nàng mở cửa, Từ Vi vọt vào nàng trong lòng ngực, gắt gao ôm nàng, run run thanh âm nói: “Việt Khê, Việt Khê..... Ta thấy, ta thấy Ngư đại ca, hắn biến thành một cái cá.....”

Nghe vậy, Việt Khê sửng sốt.

Nàng đem đèn mở ra, lúc này mới thấy Từ Vi vẻ mặt mờ mờ lạnh, hiển nhiên bị dọa đến không được.

“Người trước bình tĩnh một chút, cùng ta nói nói phát sinh sự tình gì.” Việt Khê đổ chén nước cho nàng, làm nàng bình phục một chút tâm tình.

Từ Vi thật sâu hít vào một hơi, nói: “Ta vừa rồi tưởng uống nước, trong phòng thiêu thủy không có, ta liền nghĩ đi xuống lầu uống nước, sau đó ta nghe thấy có người ở kêu.....”

Đã trễ thế này, như vậy hét thảm một tiếng thanh, lúc ấy dọa nàng nhảy dựng. Sau đó nàng thấy dưới lầu có gian nhà ở đèn sáng lên, phát hiện thanh âm chính là từ kia gian trong phòng ra tới. Lúc ấy nàng do dự một chút, lại sợ có phải hay không có người xảy ra chuyện gì, cho nên đi qua đi nhìn một chút.

“Sau đó ta thấy..... Ta thấy Ngư Chu đại ca trên người mọc đầy vảy, chính là cái loại này vảy cá người hiểu không, hắn toàn bộ trên người đều mọc đầy cái loại này vảy.”

Nói đến này, Từ Vi biểu tình có chút kích động, hiển nhiên lúc ấy nhìn đến kia một màn đối nàng sở tạo thành đánh sâu vào rất lớn.

“Hơn nữa, hắc còn đuổi tay đem trên người vẩy cá kéo xuống tới.....” Hồi tưởng khởi kia một màn, Từ Vi có loại tưởng nôn mửa cảm giác, lúc ấy nàng cũng không dám nhiều xem, vội vàng xông lên tìm Việt Khê, dãi ở bên người nàng rốt cuộc mới cảm giác được một chút cảm giác an toàn.

Việt Khê khẽ nhú mày, lộ ra tự hỏi biểu tình tới, ngày đó nàng thấy Ngư Chu bọn họ những người đó trên người xuất hiện vẩy cá, liền có điều hoài nghi, hiện giờ Từ Vi theo như lời nói bất quá là chứng thực nàng ngày đó sở thấy. Không chỉ là Ngư Chu, ngày đó ở trên biển thôn Nhân Ngư các thôn dân, hẳn là đều đã xảy ra tình huống như vậy.

Sẽ biến thành cá gì đó, trách không được gần nhất trong thôn mùi cá như vậy trọng, bọn họ đại khái là quên trừ tanh!

“Người tại đây ngốc, ta đi dưới lầu nhìn xem.” Việt Khê sờ sờ Từ Vi đầu, mở miệng nói.

Từ Vi giữ chặt tay nàng, kinh hoảng thất thố nói: “Người liền như vậy đi xuống, nếu là, nếu là bọn họ là cái gì yêu quái, kia làm sao bây giờ? Bọn họ có thể hay không đối với người làm cái gì a?”

Việt Khê: “.....”

Nàng thoát nhìn liền như vậy nhược kê?

“..... Nếu là người đi rồi, bọn họ tới tìm ta làm sao bây giờ?” Từ Vi lại đáng thương vô cùng nói.

Xem ra cuối cùng một câu mới là trọng điểm.

Việt Khê nói: “Yên tâm đi, người ở trong phòng ngốc, chỉ cần không ra đi, bọn họ vào không được. Ta đi dưới lầu nhìn xem, bọn họ không gây thương tổn ta.”

Lại trấn an Từ Vi vài câu, nàng lúc này mới xoay người mở cửa đi xuống lầu.

Dưới lầu một mảnh hắc ám, liền một tia ánh đèn đều không có, chân đạp lên một chế thang lầu thượng, phát ra kẽo kẹt tiếng vang tới. Trong không khí tràn ngập mùi cá, mà bên trong lại hỗn loạn thực nồng đậm huyết tinh khí, cá tanh cùng huyết tinh khí vị dung hợp ở bên nhau, nghe thật giống như là ở sát cá giống nhau.

“Việt tiểu thư, người ở chỗ này làm cái gì?”

Phía sau đột nhiên truyền đến một đạo thanh âm, Việt Khê xoay người lại, thấy Dương đại nương đứng ở nàng phía sau, trên mặt biểu tình nhìn qua tựa hồ có chút âm trầm.

Việt Khê nga một tiếng, nói: “Ta ngủ thời điểm nghe thấy được một cổ mùi cá, có chút ngủ không được..... Dương đại nương, các người này đại buổi tối, có phải hay không còn ở sát cá a, này hương vị có điểm nùng a.”

“Nếu không, ngài nhiều mệt điểm kương gì đó, đi tanh.” Việt Khê dừng một chút, lại bổ sung một câu.

Dương đại nương: “.....”

*

Ngày thứ hai, Triệu Lộ bọn họ nghe Từ Vi nói mới biết được chuyện này, cảm thấy có chút không thể tưởng tượng.

“Người là nói, cái kia Ngư Chu trên người dài quá vậy cá? Kia, kia bọn họ..... Chẳng lẽ là yêu quái? Vẫn là cá yêu? Cho nên trên người mới có thể trường ra vậy cá tới.” Triệu Lộ trường lớn đôi mắt hỏi.

Việt Khê lắc đầu, nói: “Bọn họ trên người không có bất luận cái gì yêu khí, thật là người. Ta tưởng, bọn họ trên người sẽ có như vậy biến hóa, hẳn là cùng bọn họ cung phụng kia tôn thần tượng có quan hệ, cũng chính là cái kia giao nhân. Các thôn dân nếu tế bái nàng, thờ phụng nàng, vậy hẳn là đối nàng vô cùng tôn kính, chính là ta ở các thôn dân trong mắt sở thấy, là sợ hãi!”

Bọn họ ở sợ hãi bọn họ thần!

“Ngày đó ở trên biển thấy cái kia giao nhân, ta cảm giác được trên người nàng nồng đậm oán khí..... Từ bước vào thôn Nhân Ngư thời điểm ta liền cảm giác được một chút không đúng, các thôn dân trên người mang theo oán khí, chính là này đó oán khí đối bọn họ thân thể không có gì thương tổn. Mà gặp được cái kia giao nhân, ta phát hiện, các thôn dân trên người oán khí, cùng giao nhân trên người oán khí giống nhau như đúc.”

Nói cách khác, các thôn dân cùng cái kia giao nhân nhất định là có nào đó phương diện liên hệ.

“Cái kia giao nhân cầm hận thôn Nhân Ngư người, kia đạo thân ảnh chỉ là từ vô số oán khí cùng hận ý mà tạo thành một đạo ảo ảnh..... Thôn Nhân Ngư thôn dân huyết có thể bình ổn nàng lửa giận, mà thôn Nhân Ngư người sợ hãi, sợ hãi nàng, rồi lại không thể không đem nàng trở thành thần tới hiến tế!” Hàn Húc cười, thoát nhìn thập phần vui sướng, nhẹ giọng nói: “Này thật đúng là thú vị.”

Đại khái là hoài nghi Việt Khê bọn họ hay không phát hiện cái gì, Dương đại nương bọn họ đối bọn họ thái độ có một chút thay đổi, nhìn bọn

họ ánh mắt trước sau mang theo vài phần cảnh giác cùng tìm tòi nghiên cứu.

Liền ở một buổi tối, toàn bộ trong thôn đột nhiên truyền đến một tiếng thét chói tai, nháy mắt đem vô số người bừng tỉnh lại đây.

Ở làng chài trung một hộ nhà, hai cái nữ học sinh thần sắc hoảng sợ từ trong phòng chạy ra, trong đó một nữ hài tử ăn mặc một đôi dép lê, ở chạy thời điểm đụng vào trên mặt đất một viên cục đá, cả người bang một tiếng té lăn quay trên mặt đất, đầu gối trên mặt đất cọ xát, máu tươi nháy mắt liền chảy ra.

Ở nàng phía sau, một người đi theo vọt ra, ở dưới ánh trăng, người này ánh lộ ra bộ dáng. Nói hắn là người, chính là nhìn qua lại càng như là một cái cá, trên người trải rộng màu bạc vảy, ngay cả trên má cũng đều mọc đầy cái loại này vảy cá, rậm rạp, một đôi mắt trắng bạch trắng bạch.

Lúc này cái này quái vật nghe thấy được trong không khí bay ra huyết vị, trong mắt lộ ra vài phần tham lam, một đôi như là mắt cá chết tình ánh mắt nhìn chăm chăm kia hai cái cô nương xem.

“Không, đừng tới đây!” Hai cái nữ hài lẫn nhau nâng, sợ tới mức mặt như màu đất.

Bóng người hướng tới các nàng phác lại đây, chính là bổ nhào vào một nửa, một cái dây thừng thít chặt hằn eo, gắt gao đem hằn sau này biên xả.

“Mau, mau lấy dây thừng đem hằn bó lên!” Ở phía sau biên, này hộ nhân gia nam chủ nhân vội vàng phân phó chính mình nữ nhi, cầm dây thừng liền phải đem người này không người, cá không cá quái vật bó lên.

Trong miệng phát ra hô hô hô thanh âm, này quái vật sức lực rất lớn, dùng sức một tránh, thế nhưng trực tiếp đem trên người dây thừng cấp

tránh thoát khai đi, sau đó lại lần nữa hướng tới cái kia bị thương nữ hài phác qua đi.

“Tranh!”

Nhẹ nhàng một tiếng, quái vật trước phác thể đột nhiên ngừng lại, giống như là đụng vào cái gì cứng rắn đồ vật, đâm cho hấn bảy vừng tám tấc,

—— một cái một nguyên tiền tiền xu trực tiếp dừng ở trên mặt đất.

Một bàn tay duỗi lại đây đem tiền xu nhặt lên tới, hai cái nữ hài nhìn đến người tới, hai mắt sáng ngời, kêu lên: “Việt Khê!”

Thật cũng không phải các nàng đối Việt Khê có bao nhiêu tín nhiệm, chỉ là lúc này tại đây nguy cấp thời khắc nhìn đến đối phương, trong lòng không tránh được có một loại ỷ lại cảm giác.

Việt Khê đem tiền xu phóng tới trong túi, trên người nàng cái gì cũng chưa mang, vừa rồi dưới tình thế cấp bách, còn cũng may trong túi phiên tới rồi một khối tiền tiền xu, bằng không đã có thể phiên toái.

“..... Trên người đều là vẩy cá, thoát nhìn giống cá giống nhau, chính là lại là người, đây là không phải cũng có thể được xưng là nhân ngư?” Việt Khê nhìn đến kia quái vật toàn cảnh, nhìn kỹ qua sau, như suy tư gì nói.

Những người khác: “.....”

Không, bọn họ cự tuyệt nhân ngư trường như vậy.

Kia quái vật phục hồi tinh thần lại, phần nộ hướng tới Việt Khê phát ra gầm nhẹ thanh, trên mặt vẩy có chút vận vẹo, hướng tới nàng nhào tới.

Việt Khê phục hồi tinh thần lại, trực tiếp một chân liền đá qua đi.

Thứ này cùng quý quái không giống nhau, trừ tà phù triệu đối hắc không có gì hiệu quả, nhưng là so với nhân loại tới nói, lực lượng này đó đều tăng cường rất nhiều. Hơn nữa hắc trên người oán khí so với những người khác tới nói muốn nồng đậm đến nhiều, trên người một đại cổ mùi cá.

“Trối!”

Đầu ngón tay điểm ở đối phương cái trán, Việt Khê nhẹ giọng phun ra một chữ tới, sau đó liền thấy vừa rồi còn không ngừng giãy giụa quái vật lập tức không thể nhúc nhích.

Trong thôn bị bưng tỉnh những người khác lúc này đều vây quanh lại đây, Việt Khê các bạn học nhìn đến trên mặt đất quái vật đều kinh hô một tiếng, nói: “Đây là thứ gì?”

Trên chân bị thương nữ hài khóc ròng nói: “Ta cũng không biết, ta nửa đêm tỉnh lại thời điểm liền thấy hắc đứng ở ta mép giường, ta lúc ấy sợ tới mức tim đập đều ngừng.”

Những người khác ngẫm lại kia một màn, nhin không được đối với đối phương báo lấy đồng tình ánh mắt.

Nửa đêm tỉnh lại thấy một người đứng ở chính mình mép giường, đối cái nhát gan, sợ là phải cho hù chết.

“Trên người lớn lên là vậy cá sao? Thoạt nhìn có điểm ghê tởm a.”

“Đây là cái gì quái vật, thoạt nhìn như là người, chính là nhân thân thượng như thế nào hội trường vậy cá a? Chẳng lẽ là cái gì cá yêu?”

“Ta xem là sinh quái bệnh đi.....”

Những người khác nghị luận sôi nổi, mà thôn Nhân Ngư người lại là sắc mặt ngưng trọng.

Hàn Húc học Việt Khê bộ dáng, ngồi xổm xuống thân mình tới nhìn nhìn này quái vật bộ dáng, như là nhớ tới cái gì, hần đột nhiên cười nói: “Ta đã từng xem qua một cái chuyện xưa, trong truyền thuyết, chỉ cần là ăn giao nhân thịt, là có thể đủ trường sinh bất lão, vĩnh sinh bất tử. Chính là, tham lam nhân loại không biết, ăn giao nhân, liền sẽ đã chịu giao nhân nguyên rửa, bọn họ trên người hội trường ra vây cá, sẽ chậm rãi mất đi chính mình lý trí.....”

Hần đứng dậy, rất là khinh thường nhìn trên mặt đất quái vật liếc mắt một cái, chậm rì rì nói: “Đến cuối cùng, bọn họ sẽ biến thành chân chính quái vật!”Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 96

Trong không khí có loại chật chội trầm mặc, các thôn dân biểu tình có chút suy sụp, nhưng là Hàn Húc lại cũng chú ý tới có chút người trong mắt lại xuất hiện vài phần hung ác, gắt gao nhìn bọn hắn chăm chăm.

Người nếu là ngoan hạ tâm tới, so quái vật còn muốn đáng sợ.

Các bạn học không biết đã xảy ra chuyện gì, chỉ cảm thấy hiện tại không khí có chút không lớn điệu, làm cho bọn họ có loại không thở nổi cảm giác.

Việt Khê ánh mắt giật mình, đối Triệu Lộ nói: “Triệu Lộ, người trước mang những người khác đi xuống nghỉ ngơi, thời gian không còn sớm.”

“Vậy còn người?” Triệu Lộ cảm giác được cái gì, khẩn trương nhìn những cái đó thôn dân giống nhau.

Việt Khê hơi hơi ngẩng đầu lên, nói: “Bất quá là bị vài tia oán niệm sở cuốn lấy người thường, bọn họ có thể đối ta làm ra cái gì? Người trước mang những người khác rời đi nơi này.”

“Không được, không thể thả bọn họ đi!” Thôn Nhân Ngư bên kia có người hô to, ánh mắt hung ác nhìn chăm chăm Việt Khê bọn họ, nói: “Chúng ta thôn bí mật bị phát hiện, không thể thả bọn họ rời đi.”

“Không bỏ chúng ta đi, chẳng lẽ các người còn muốn giết chúng ta không thành?” Việt Khê cười khẽ, thần sắc nhẹ nhàng mà tự nhiên, làm như chút nào không cảm nhận được không khí trung gấp gáp.

Nghe được nàng lời nói, mặt khác học sinh thân mình đều nhin không được run lên, chú ý tới các thôn dân đáy mắt hung ác, bọn học sinh trong mắt lộ ra vài phần hoảng sợ tới, có mấy cái nhát gan nữ hài tử nhin không được thấp giọng khóc thút thít lên.

“Chúng ta đoàn người du lịch đến nơi đây, lộ tuyến gì đó tất cả đều là trong suốt hóa, cảnh sát hơi chút một tra liền biết. Đến lúc đó, các người bí mật cũng vẫn là sẽ bại lộ..... Hơn nữa, các người cảm thấy, các người bị thương đến chúng ta?” Việt Khê hí mắt, đuôi tay bắt được không trung vài tia oán niệm.

Oán niệm vô hình, lại như là sợi tơ giống nhau gắt gao cuốn lấy thôn Nhân Ngư các thôn dân, oán niệm vừa động, bọn họ liền nhin không được hét lên.

“A!”

Có người không chịu nổi thống khổ, nhin không được té ngã trên mặt đất, bọn họ ôm lấy chính mình hai tay thống khổ hét lên, giống như là bị tằm luộc, toàn bộ thân thể súc thành một đoàn.

“Hô hô hô!”

Trong miệng phát ra thống khổ rên, ngâm, chỉ nghe một đạo kêu thảm thiết, các thôn dân trên mặt trên tay xuất hiện màu xám trắng vẩy, vẩy nhanh chóng bao trùm ở bọn họ thân thể thượng, nhìn qua đáng sợ mà dữ tợn.

Có người thét chói tai: “Vây cá, vây cá!”

Bọn họ đuổi tay lôi kéo trên người vậy, mới vừa trường ra tới vậy cá mềm mại, bị bọn họ sinh sôi từ trên người xả một chút, máu tươi cùng vậy một ít bị ném xuống đất, trong không khí mùi máu tươi không ngừng lan tràn mở ra.

“Ăn giao nhân người sẽ đã chịu nguyên rủa, cái này nguyên rủa sẽ cùng với bọn họ cả đời, thậm chí kéo dài đến đời sau, đời đời kiếp kiếp, bọn họ hậu đại đều sẽ bị cái này nguyên rủa sở quấn quanh.....” Hàn Húc đi đến một cái giã giữa không thôi thôn dân trước mặt, hẩn híp mắt, biểu tình ôn hòa mà từ bi, nhưng là cử chỉ thượng lại là thờ ơ, thậm chí liền nói chuyện ngữ khí đều là cực kỳ bình tĩnh, bình tĩnh đến làm mọi người trong lòng sinh ra một loại quỷ dị sợ hãi cảm.

Hẩn nói: “Mỗi lần vậy cá trường ra tới, các người đều đem nó xé rách xuống dưới, như vậy đích xác có thể ngăn lại các người biến thành quái vật xu thế..... Chính là, biện pháp này trị ngọn không trị gốc, còn sẽ ngăn lại các người thọ mệnh.”

Hẩn dừng một chút, cúi đầu, nhìn bởi vì thống khổ mà kịch liệt giã giữa các thôn dân, hỏi: “Các người thôn người, không, hẳn là các người tổ tông, ăn giao nhân..... Đúng hay không?”

Không khí trong nháy mắt an tĩnh xuống dưới, nhưng là thực mau lại vang lên thống khổ tiếng thét chói tai. Vậy sinh trường, đồng thời cùng với còn có thật lớn thống khổ,

Một cái tiểu nữ hài ôm mọc đầy vậy cánh tay, khóc hô: “Mụ mụ, đau quá, tay của ta đau quá.”

Thấy thế, Việt Khê thần sắc vừa động, đem trên tay dây dưa trụ oán niệm văng ra. Chỉ một thoáng, lâm vào thống khổ các thôn dân trong nháy mắt như là gần chết cá lại về tới trong biển, từng ngậm từng ngậm thở phì phò.

Việt Khê cùng người thường bất đồng, trên người nàng âm khí trợn, chỉ cần đứng ở chỗ này, này đó oán niệm liền sẽ không tự chủ được triền ở trên người nàng. Đương nhiên, đối nàng là không có gì ảnh hưởng, này đó oán niệm mục tiêu, là trong thôn những người này, bọn họ huyết mạch liền mang theo tội ác, này đó oán niệm sẽ gắt gao cuốn lấy bọn họ.

Lúc này, tuy rằng trên người vẩy cá mọc ngừng lại, nhưng là các thôn dân trên người hoặc nhiều hoặc ít đều xuất hiện cái loại này màu xám trắng vẩy cá, rậm rạp bao trùm ở bọn họ trên người, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, người căn bản khó mà tin được, này đó vẩy là từ bọn họ trong cơ thể trường ra tới.

Rõ ràng là người, chính là trên người lại trường ra vẩy cá, đây là giao nhân nguyên rủa!

Thôn Nhân Ngư thôn trưởng bị những người khác đỡ đứng dậy, hăn sắc mặt hơi bại, nhìn qua trong nháy mắt già rồi hơn mười tuổi.

Lão đảo đi đến Việt Khê cùng Hàn Húc trước mặt, thôn trưởng mở miệng nói: “Chúng ta có mắt không thấy Thái Sơn, mong rằng hai vị không cần so đo..... Hai vị là có bản lĩnh người, thế nhưng có thể một ngụm nói ra, chúng ta trên người trúng nguyên rủa.”

Nói, hăn thở dài một tiếng, nói: “Mấy trăm năm qua, chúng ta trong thôn người chỉ có thể khốn thủ ở trong thôn, không thể đi ra ngoài, bởi vì một khi rời đi thôn, chúng ta trên người liền sẽ trường ra vẩy cá tới, cho nên chúng ta chỉ có thể vây chết ở chỗ này.”

Ngay từ đầu bọn họ thôn cũng là thực phần hoa náo nhiệt, chính là từ phát sinh kia sự kiện lúc sau, bọn họ thôn liền dần dần tiêu điều lên. Hiện giờ thời thế đổi thay, bên ngoài phát triển thực mau, chính là bọn họ trong thôn người, lại nửa bước đều đạp không ra đi.

“Hai vị, ta biết, các người hai cái rất có bản lĩnh, cầu xin các người, cứu cứu chúng ta thôn đi!” Thôn trưởng lão lệ tung hoành, trực tiếp liền ở Việt Khê bọ họ trước mặt quỳ xuống.

Hắn trong lòng có loại dự cảm, này hai người, nhất định có thể giải quyết bọ họ thôn nan đề, cởi bỏ bọ họ trên người nguyên rửa.

Việt Khê lại là không dao động, hỏi: “Các người trước cùng chúng ta nói nói, các người thôn đã xảy ra sự tình gì đi. Tựa như Hàn Húc theo như lời, các người thôn người, không, phải nói là các người tổ tiên, bọ họ ăn giao nhân, cho nên các người trên người mới có thể lưng đeo như vậy nguyên rửa, đúng không?”

Nghe vậy, thôn Nhân Ngư nhân thần sắc đều là biến đổi, thôn trưởng thật sâu thở dài, trên mặt biểu tình rất là suy sụp.

*

“Các người đều nghe nói qua G Tỉnh mỹ nhân ngư chuyện xưa đi.....”

Trong từ đường, thôn trưởng nhìn đằng trước nhân ngư thần tượng, thở dài nói: “Đó là thật sự, ở trước kia, G Tỉnh đích xác có điều mỹ nhân ngư, nàng cùng nhân loại yêu nhau, cho nên biến thành nhân loại, từ trên biển đi tới trên đất bằng.....”

Nhưng là, này chỉ là bắt đầu, mà không phải kết thúc, sự tình chân tướng cũng không có chuyện xưa như vậy viên mãn, ngược lại là cực kỳ thảm thiết.

Khi đó thôn Nhân Ngư còn không gọi thôn Nhân Ngư, mà là kê Ngư gia thôn, bởi vì trong thôn người đại đa số đều họ Ngư. Mà ở khi đó, có một cái họ An thanh niên, kê An Lưu, An Lưu là từ nơi khác chạy nạn tới, sau đó ở Ngư gia thôn an gia.

Có một lần ra biển trở về, An Lưu mang về tới một nữ nhân, nữ nhân kia lớn lên đặc biệt đẹp, Ngư gia thôn mọi người chưa từng có thấy quá như vậy đẹp nữ nhân —— nàng làn da so bạch trân châu còn muốn bạch, đôi mắt động lòng người, dung mạo càng là loá mắt mỹ lệ.

Nữ nhân này, nàng nói nàng kêu trân châu, lúc trước ở trên biển gặp khó, bị An Lưu cứu, sau đó nàng trở thành An Lưu thê tử.

Này hai người nam tuấn nữ mỹ, đứng chung một chỗ giống như là một bức họa giống nhau, hơn nữa bọn họ hai vợ chồng cảm tình đặc biệt hảo, nhật tử quá đến thập phần hạnh phúc.

Chính là có một ngày, trong thôn tới một cái đạo nhân, cái kia đạo nhân cùng người trong thôn nói, trân châu không phải nhân loại, mà là một cái giao nhân, là sẽ hại người giao nhân, giao nhân thậm chí lấy nhân loại vì thực.

“Ăn giao nhân thịt là có thể đủ trường sinh bất lão, vĩnh sinh bất tử.....” Đạo nhân như vậy cùng người trong thôn nói, ở đạo nhân mê hoặc hạ, các thôn dân cũng nhịn không được tâm động lên.

Trường sinh bất lão, vĩnh sinh bất tử, cái nào người không nghĩ như vậy?

Đạo nhân cho các thôn dân một loại dược, loại này dược có thể hạn chế giao nhân lực lượng, làm nàng mất đi pháp lực. Không có gì phòng bị Trân Châu bị nhân loại bắt lên, ở dược lực dưới tác dụng, nàng biến thành giao nhân, mình người đuôi cá, cùng nhân loại hoàn toàn bất đồng. Này cũng chứng minh rồi đạo nhân nói là thật sự, nói cách khác, ăn giao nhân thịt thật sự có thể trường sinh bất lão.

Các thôn dân nói cho An Lưu, nàng thê tử không phải nhân loại, mà là yêu quái, là quái vật, bọn họ không biết, An Lưu vẫn luôn biết chính mình thê tử không phải người.

An Lưu vọng tưởng đi cứu chính mình thê tử, chính là người khác đơn lực mỏng, hãn hành động ngược lại là đem những người khác cấp chọc giận, các thôn dân đem hãn cấp đánh chết, đánh chết ở Trân Châu trước mặt.

“Bọn họ đem hãn..... Đem An Lưu đánh chết?” Triệu Lộ nói, nhin không được duỗi tay ôm chính mình hai tay, chỉ cảm thấy sờn tóc gáy.

Thôn trưởng cười khố, làm hậu đại, hãn vô pháp đi đánh giá các tổ tiên hành động, tuy rằng hãn cũng cảm thấy khinh thường.

“Mất đi trượng phu giao nhân trở nên điên cuồng, chính là vị kia đạo nhân đạo hạnh cao thâm, nàng lại trúng được, cuối cùng.....”

Cuối cùng nàng vẫn là bị giết đã chết!

Mà nàng thi thể, bị đã trở nên cùng ác quỷ giống nhau Ngư gia thôn các thôn dân cấp phân thực. Ăn giao nhân người là có thể đủ trường sinh bất lão, thậm chí là vĩnh sinh bất tử, bọn họ như vậy tin tưởng vững chắc.

Chính là, sự tình cũng không có như bọn họ sở liệu, ăn giao nhân thịt bọn họ, thân thể đích xác trở nên cường tráng hữu lực. Nhưng là thực mau, bọn họ liền phát hiện không thích hợp, bọn họ trên người bắt đầu trường ra màu xám trắng vảy, đó là vẩy cá.

Vẩy cá sinh trưởng sẽ cho bọn họ mang đến cực đại thống khổ, giống như là trên người mỗi tắc da thịt đều đã chịu đao cắt giống nhau, một đao một đao, có thể so với lăng trì.

Đến lúc này, trong thôn người tựa hồ mới ý thức được bọn họ làm cái gì. Trong thôn người trở nên khủng hoảng không thôi, chính là bọn họ không hề biện pháp. Không chỉ có như thế, trong thôn người phát hiện bọn họ ra biển rồi cuộc bắt không đến bất cứ thứ gì, mà bọn họ thôn, cũng thường xuyên chịu đựng sóng biển xâm nhập.

Cùng với bi thương tiếng ca, biển rộng sẽ nhắc lên sóng biển, huỷ diệt bọn họ thôn. Trong thôn nhân thân thượng trường ra xám trắng vầy, bọn họ tránh ở trong phòng, thừa nhận vầy sinh trường thống khổ, càng không dám đi ra cửa.

Ngư gia thôn, giống như là đã bị biển rộng sở vút bỏ giống nhau.

Nhưng vào lúc này, trong thôn tới một cái hòa thượng, cái kia hòa thượng kêu Huyền Sinh. Hòa thượng Huyền Sinh nói cho bọn họ, bọn họ trong thôn tràn ngập oán khí, mà bọn họ trên người cũng đã chịu nguyên rửa, cái này nguyên rửa sẽ thế thế đại đại truyền xuống đi, chỉ cần là bọn họ trong thôn người, đều sẽ đã chịu nguyên rửa, liền tính là tân sinh nhi cũng không ngoại lệ.

Giao nhân nguyên rửa!

Mà Huyền Sinh giao cho bọn họ một cái biện pháp, đó chính là kiến tạo thần miếu, vì chết đi giao nhân đáp nặn thần tượng, sau đó bọn họ ngày đêm tế bái cung phụng nàng, ý đồ bình ổn nàng oán khí, cũng có thể giảm bớt bọn họ trên người nguyên rửa thống khổ. Dưới tình huống như thế, chỉ cần trên người trường ra vầy thời điểm, đem vầy đúng lúc nhổ xuống tới, bọn họ liền sẽ không hoàn toàn biến thành quái vật.

Chính là, đối với cái này nguyên rửa, Huyền Sinh cũng không hề biện pháp. Có lẽ bọn họ vẫn luôn tế bái cái này thần tượng, qua mấy trăm năm, mấy ngàn năm, giao nhân oán khí được đến trấn an, bọn họ trên người nguyên rửa cũng sẽ khó hiểu mà phá.

“..... Chính là đã qua đi 300 năm, chúng ta trong thôn người đều mau chết hết, giao nhân oán khí, vẫn là không có bình ổn xuống dưới. Chúng ta trong thôn người, đời đời đều đã chịu cái này nguyên rửa ăn mòn. Sinh ra hài tử, ở năm tuổi thời điểm trên người nguyên rửa cũng sẽ có hiệu lực..... Chúng ta bị nhốt ở chỗ này, không thể rời đi, cũng không cho rời đi, ông

trời muốn cho chúng ta Ngự gia thôn người, thế thế đại đại đều hãm đang hối hận cùng sợ hãi bên trong.”

Thôn trưởng lão lệ tung hoành, hắc nhìn qua đã sáu bảy chục tuổi bộ dáng, chính là trên thực tế, hắc mới năm mươi tuổi tả hữu.

Hắc này một phen lời nói, Việt Khê trong lòng lại không có bất luận cái gì động dung, liếc hắc liếc mắt một cái, nói: “Thiên Đạo luân hồi, nhân quả tuần hoàn, báo ứng khó chịu..... Các người cảm thấy các người là cái nào. Các người thôn sẽ biến thành cái dạng này, cũng là các người xứng đáng, ai cho các người tổ tiên tham lam mà xấu xí?”

Các thôn dân trên mặt lộ ra sầu khổ biểu tình, thôn trưởng thở ngắn than dài nói: “Chúng ta cũng biết chúng ta tổ tiên làm sai, bọn họ cũng thực hối hận, cả đời đều ở hối hận trung vượt qua.”

“..... Hối hận? Nếu không có đã chịu nguyên rửa, bọn họ sẽ có loại cảm giác này sao?” Việt Khê tỏ vẻ thực khinh thường.

“Ta biết hai vị là có bản lĩnh, không biết các người có biện pháp nào không giải quyết chúng ta trên người nguyên rửa? Ta này một phen lão xương cốt còn chưa tính, chính là này đó bọn nhỏ, bọn họ còn có bó lớn tương lai, ta không nghĩ bọn họ cả đời đều giống chúng ta giống nhau, co đầu rút cổ ở cái này nho nhỏ làng chài. Bên ngoài thế giới lớn như vậy, bọn họ hắc là đi ra ngoài nhìn xem!”

Bị thôn trưởng đề danh bọn nhỏ biểu tình ngây thơ, trên mặt vậy cá ở ánh đèn hạ phản xạ ngân quang, bọn họ còn cái gì cũng đều không hiểu.

“Giao nhân nguyên rửa, kia chỉ có giao nhân huyết mới có thể phá vỡ, hoặc là giao nhân chủ động cởi bỏ.....” Hàn Húc cười tủm tỉm nhìn bọn họ, nói: “Trên đời này không có giao nhân huyết, mà kia đầu giao nhân, cũng đã chết.....”

Nói cách khác, thôn Nhân Ngư nhân thân thượng nguyên rửa, vĩnh viễn đều không giải được.

Nghe vậy, các thôn dân trên mặt lộ ra tuyệt vọng biểu tình.

Cái này nguyên rửa từ bọn họ sinh hạ tới thời điểm, liền như đòi phụ cốt giống nhau đi theo bọn họ, mỗi cách nửa năm, bọn họ liền sẽ cảm thụ một lần cắt thịt thống khổ, cả đời đều sẽ tại đây loại thống khổ bên trong vượt qua.

Việt Khê đột nhiên hỏi: “Cái kia Trân Châu cùng An Lưu thi cốt đâu, các người tổ tiên, đem bọn họ thi cốt lộn tới nào..... Ta ngẫm lại a, là phía đông kia phiến hải vực có phải hay không?”

Lời này rơi xuống, những người khác lập tức kinh ngạc nhìn nàng.

“Ngày đó các người mang chúng ta ra biển, ta liền đã nhận ra kia phiến hải vực không thích hợp, nơi đó oán khí quá nặng..... Các người tổ tiên, là đưa bọn họ thi cốt vớt tới rồi kia phiến hải vực đi.” Việt Khê hỏi.

Thôn trưởng trầm mặc trong chốc lát nói: “Đúng vậy, bọn họ thi cốt, đã bị mai táng ở nơi đó.”

Mai táng ở kia phiến, sâu không thấy đáy hải vực.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẢI CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 97

Phía đông kia phiến hải vực thoát nhìn âm trầm mà khủng bố, xanh thẫm nước biển phía dưới tựa hồ kích động cái gì, làm người nhìn thôi đã thấy sợ.

Thuyền đánh cá ngừng ở mặt biển thượng, theo nước biển phập phồng mà hơi hơi loạng choạng, thôn Nhân Ngư người trong mắt lộ ra vài phần kinh sợ tới, Ngư Chu nói: “Chính là nơi này, dựa theo ký lục, vị kia giao nhân cùng trượng phu của nàng thi thố, liền tại đây phiến hải vực phía dưới.....”

Thôn Nhân Ngư người giống nhau ra biển đều sẽ rất xa tránh đi này phiến hải vực, bởi vì chỉ cần một tới gần này phiến hải vực, bọn họ liền sẽ từ đáy lòng cảm giác được một loại sợ hãi, hơn nữa trên người vẩy cá cũng sẽ không chịu đựng chế trường ra tới.

“Chúng ta đi bên trong nhìn xem, các người.....” Việt Khê nhìn thôn Nhân Ngư các thôn dân liếc mắt một cái, lộ ra tự hỏi biểu tình tới.

Ngư Chu lắc đầu nói: “Chúng ta không thể đi vào, đi vào trên người liền sẽ trường ra vẩy cá tới. Chúng ta cảm giác được đến, cái kia giao nhân oán hận, chúng ta tới gần nơi này, sẽ làm nàng cảm thấy càng thêm phần nộ.”

Việt Khê ngơ một tiếng, từ trên thuyền nhảy xuống.

Những người khác thấy nàng động tác, sợ tới mức ai một tiếng, lại thấy nàng nhảy xuống đi lại không có rơi xuống trong nước biển, mà là vững vàng đứng ở nước biển thượng, tức khắc nhìn không được mở to hai mắt nhìn.

“Một chút tiểu thuật pháp mà thôi.” Việt Khê thuận miệng nói.

Hàn Húc cũng nhảy xuống thuyền, một đôi chân đạp lên mặt biển thượng, như giẫm trên đất bằng.

Nước biển ánh trời xanh mây trắng, bên trong cũng ảnh ngược ra hai người bộ dáng tới, nước gợn lắc lư, bên trong bóng người nhìn cũng là vắn vẹo —— ăn mặc màu trắng tăng y thanh niên, khoe mắt nhiễm màu đỏ tươi vết máu, lộ ra vài phần huyết tinh cùng lệ khí, chính là cố tình hấn hai mắt lại tựa hồ là đầy cõi lòng từ bi.

Ánh mắt giật mình, Hàn Húc một chân dẫm lên đi, nước gợn lung lay hai hạ, đem bên trong bóng người giao toái.

“Nơi này oán khí thực trọng a.....” Càng đi đi, cái loại này oán khí liền càng thêm rõ ràng, cho người ta một loại thập phần âm u chật chội cảm giác, rõ ràng trên đầu mặt trời lên cao, vắn dậm không mây.

Việt Khê hướng đáy biển nhìn lại, phía dưới bầy cá bãi cái đuôi ở trong nước bơi lội, chút nào không chịu nơi này oán khí sở ảnh hưởng.

Đột nhiên có tiếng ca truyền đến, Việt Khê cùng Hàn Húc ngẩng đầu lên, bọn họ thấy ở phía trước biên một cục đá ngồi một bóng người, nàng có được một đầu kim sắc như rong biển tóc dài, vô song mỹ mạo, còn có một cái bất đồng với nhân loại hai chân kim sắc đuôi cá.

Nàng ở ca hát, tiếng ca nhẹ nhàng, một bên xướng nàng một cái kim sắc cái đuôi còn ở một chút lại một chút chụp phúi mặt biển, biểu lộ nàng lúc này vui sướng tâm tình.

Lấy nàng vì trung tâm, này bốn phía nước biển thập phần bình tĩnh, bình tĩnh đến giống như là một mặt gương, không có bất luận cái gì gợn sóng.

Đột nhiên, ở bên người nàng nước biển động lên, một bóng người từ đáy biển chui ra tới, đồng thời ở trên tay hắn còn ôm một cái màu mỡ cá lớn, hắn cười đối trên tảng đá giao nhân nói: “Trân châu, người xem, ta cho người tóm được một con cá lớn.”

Giao nhân lập tức liền cười khai, phủng hắn mặt bẹp hôn một cái.

Nhìn một màn này, Việt Khê trong mắt chớp động một chút, nhẹ giọng nói: “Là ảo cảnh..... Lấy ký ức làm thành ảo cảnh, kia nói oán niệm, ngày qua ngày trầm mê tại đây ảo cảnh bên trong?”

“Tí tách.”

Giọt nước dừng ở trong nước thanh âm, bốn phía như là nước biển giống nhau tầng tầng lớp lớp hướng ra phía ngoài tạo nên từng mảnh gợn sóng, rồi sau đó âm âm mở tung.

Có người ở ca hát, chính là làn điệu lại không vui mau, mà là tràn ngập bi thương, làm nghe được người cũng nhìn không được rơi lệ. Một cái kim sắc nhân ngư ngồi ở trên tảng đá, nàng thân hình mơ hồ, mang theo vài phần trong suốt, phảng phất tại hạ một khắc liền sẽ biến mất.

Nàng tiếng ca không hề vui sướng, nàng trước mắt biển rộng bên trong, cũng sẽ không lại có người đột nhiên từ đáy biển hạ chui ra tới, nói cho nàng, trân châu, ta cho người bắt được nha một con cá lớn!

“Giao nhân tiếng ca, là các nàng dùng để đi săn một loại phương thức, nghe được tiếng ca nhân loại hoặc là động vật, sẽ lâm vào ảo cảnh bên trong..... Mà này nói oán niệm, đang ở cấp chính mình bện một cái ảo cảnh.” Hàn Húc nhàn nhạt nói.

Này chỉ là một đạo oán niệm, liền hồn phách đều không thể xưng là, cái kia giao nhân oán khí cùng căm hận, hóa thành này bóng dáng, tại đây phiến hải vực ngày qua ngày xướng ca, ngày qua ngày trầm mê ở kia căn bản không tồn tại ảo cảnh bên trong.

Nàng ở dùng tiếng ca, cấp chính mình bịa đặt một cái ảo cảnh.

Chính là ảo cảnh trước sau là ảo cảnh, làm sao có thể đã lừa gạt chính nàng?

Việt Khê đi qua đi, kia nói tàn niệm ngẩng đầu lên, trắng nõn làn da thượng là một đôi màu lam con người, đối phương ở đối nàng cười, cười lộ lên giống như là một viên mỹ lệ trân châu.

Giờ khắc này, Việt Khê đột nhiên minh bạch nàng tên ý tứ.

Trân châu, giống như trân châu giống nhau, tự sinh quang vạng.

Tàn niệm không phải hồn phách, nàng chỉ là cái kia giao nhân chết phía trước kịch liệt cảm xúc sở hình thành bóng dáng, nhưng là cùng hồn phách lại nhất định tương tự, nàng có ý thức, thậm chí có lực lượng, mà chống đỡ nàng hành động, là chủ nhân cuối cùng chấp niệm.

Mà cái kia giao nhân chấp niệm, là căm hận, là phẫn nộ, cũng là oán khí!

“Ta cảm nhận được các người trên người lệnh người chán ghét hương vị, các người là từ Ngự gia thôn tới?” Giao nhân đứng dậy, một cái mỹ lệ cái đuôi biến thành hai chân, ăn mặc một kiện thiên kim sắc lụa mỏng váy dài, nhìn qua cao quý mà điển nhã.

Việt Khê gật đầu nói: “Chúng ta là từ Ngự gia thôn tới, bất quá cùng bọn họ không có gì quan hệ, cũng không phải bọn họ mời đến đối phó

người giúp đỡ. Người yên tâm đi, người lớn lên như vậy xinh đẹp, chỉ cần người không đối ta động thủ, ta luyện tiếc đánh người.”

Giao nhân sừng sốt, chợt nàng liền cười, thở dài giống nhau nói: “Ta ở chỗ này ngưng lại 500 năm, là oán hận chống đỡ ta tại hành động. Chính là, theo thời gian trôi qua, ta cũng cảm thụ được đến, ta sắp biến mất. Nhưng là liên tính ta biến mất, ta nguyên rửa, cũng sẽ không biến mất, trừ phi Ngự gia thôn cuối cùng một người cũng đã chết, nguyên rửa mới mất đi hiệu lực.”

Nàng cúi đầu nhìn chính mình đôi tay, này đôi tay thon dài mà xinh đẹp, chính là lúc này đầu ngón tay lại hơi hơi có chút trong suốt, phảng phất ngay sau đó liền phải biến mất.

Nàng chỉ là tàn niệm, trước sau là muốn biến mất.

“..... Ta cho các người xướng bài hát đi, An Lưu đã từng nói qua, ta tiếng ca, sẽ là trên thế giới này mỹ diệu nhất động lòng người.....” Nàng cười, như là nhớ tới cái gì thập phần vui sướng sự tình.

Tiếng ca như là nước chảy giống nhau truyền tiến Việt Khê cùng Hàn Húc lỗ tai, giao nhân tiếng ca là trên thế giới này mỹ lệ nhất tiếng ca, đó là người vô pháp tưởng tượng mỹ diệu tiếng ca, ngôn ngữ cũng khó có thể miêu tả nó có một phân động lòng người.

“Trân châu, người xem, ta cho người tóm được một con cá lớn!” Thanh niên từ đáy biển chui ra tới, trên người ướt đầm dề, trên mặt tươi cười so ánh mặt trời còn tươi đẹp.

Nàng là giao nhân, giao nhân loại này sinh vật thích sống một mình, từ nàng có ký ức tới nay, nàng chính là một mình một người sinh hoạt ở biển rộng, mà An Lưu là nàng gặp được người đầu tiên loại, hẳn cũng là trên thế giới đối nàng tốt nhất người.

Người vì cái gì ngu như vậy đâu, đừng tới cứu ta, không phải hảo sao?
Người cái gốc tử!

Giao nhân cười rộ lên, nói: “Chúng ta đây hôm nay buổi tối hầm canh cá uống!”

Kim sắc quang trần từ giao nhân trên người tản ra, chậm rãi tiêu tán ở không trung, một thứ từ không trung hạ xuống, Việt Khê duỗi tay tiếp được, mới phát hiện đó là một cái màu trắng vỏ sò.

Vỏ sò cái nắp là hợp lại, Việt Khê ở bên trên thấy hai cái tên, viết “An Lưu” “Trần châu” hai cái tên. Mà vỏ sò bên trong, trang cũng không phải cái gì trân quý đồ vật, một chi điều trần châu mộc trầm, một hộp phấn mặt, còn có một cái bạc chế vòng tay.

“Này đại khái là An Lưu đưa cho nàng, đều là nàng bảo bối.....” Việt Khê nói.

Hàn Húc rũ mắt, nói: “Vốn dĩ chính là một sợi tàn niệm, dựa vào oán hận cùng phần nộ mà lưu tại trên đời, như vậy biến mất, đối nàng tới nói cũng là một chuyện tốt đi.”

Bốn phía như là gương bị đánh nát giống nhau, lộ ra nguyên bản bộ dáng, nước biển bên trong bày cá thành đôi, ở đáy biển hạ du tới bơi đi, tự do tự tại.

Còn ở đáy biển dưới, bị vô số bầy cá vờn quanh gian, một cái nhân ngư cùng một nhân loại nằm ở nơi đó, bọn họ nhìn qua giống như là ngư rồi giống nhau. Mà ở giây tiếp theo, bọn họ biến thành bùn đất, vĩnh viễn dung nhập tới rồi này phiến biển rộng bên trong.

Việt Khê ở trên bờ nhặt được một ít vỏ sò, bên trong truyền đến giao nhân tiếng ca, nghĩ đến thôn Nhân Ngư nơi đó bờ biển thượng vỏ sò, đó là từ nơi này tiến lên, này đó vỏ sò trung thực ký lục hạ giao nhân tiếng ca,

cũng ký lục hạ nàng bị thương. Nàng oán niệm tại đây phiến hải vực lượn vòng 500 năm, ở hôm nay rốt cuộc biến mất.

Việt Khê thở dài, nói: “Chúng ta trở về đi.”

Thuyền đánh cá thương các thôn dân thấy bọn họ hai cái trở về, hiển nhiên thật cao hứng.

Ngư Chu nhin không được hỏi: “Thế nào, các người phát hiện cái gì sao?”

Việt Khê nói: “Này phiến hải vực tồn tại không phải cái kia giao nhân quỷ hồn, kia chỉ là một đạo tàn niệm, hiện giờ kia nói tàn niệm đã biến mất.”

“Chúng ta đây trên người nguyên rửa.....” Có người sốt ruột hỏi.

Việt Khê nói: “Ta phía trước nói qua, nếu muốn bài trừ các người trên người nguyên rửa, hoặc là là giao nhân huyết, hoặc là chính là thi triển nguyên rửa cái kia giao nhân chủ động phá giải. Chính là hiện giờ hai điều kiện đều không có, các người trên người nguyên rửa căn bản vô giải.”

Nghe vậy, người trên thuyền biểu tình tức khắc liền thay đổi, bọn họ rõ ràng rất rõ ràng điểm này, biết trên người nguyên rửa không hề biện pháp, chính là nghe thế câu nói, vẫn cứ cảm thấy thập phần tuyệt vọng.

“Cùng chúng ta căn bản không có quan hệ, vì cái gì chúng ta muốn thừa nhận này hết thủy?” Có người nhin không được khóc lớn lên, hăn không rõ, dựa vào cái gì bọn họ muốn gặp này đó, từ sinh hạ tới đã bị nguyên rửa, rõ ràng bọn họ cái gì cũng chưa làm.

Việt Khê cảm thán nói: “Đây là đầu cái hảo thai sự tất yếu, nói cách khác, gặp được như vậy tổ tiên, hận không thể trở lại địa phủ một lần nữa đầu thai.”

Những người khác: “.....”

Lời này, thật là sự thật, chính là nàng vừa nói ra tới, bị thương không khí đều bị giảo không có.

Trở lại thôn Nhân Ngư, biết kia nói tàn niệm đã biến mất, tuy rằng nguyên rủa sẽ không biến mất, nhưng là các thôn dân vẫn là nhẹ nhàng thở ra.

Trải qua chuyện này, Việt Khê các bạn học đều bị sợ hãi, cũng không nghĩ tiếp tục lưu lại. Ngày đó các thôn dân biểu tình cho bọn hắn để lại rất sâu bóng ma tâm lý, ai còn dám lưu lại nơi này du ngoạn?

Đặc biệt là các thôn dân trên người xuất hiện vẩy cá, tuy rằng thôn trưởng nhóm giải thích đó là bọn họ sinh một loại quái bệnh, sẽ không lây bệnh, nhưng là bọn họ vẫn là có chút sợ hãi, tóm lại là trước chạy tuyệt vời, ai biết phía sau còn sẽ phát sinh tình huống như thế nào.

“Có câu nói kêu cha thiếu nợ thì con trả, tuy rằng không công bằng, chính là ai cho các người đụng phải như vậy tổ tiên đâu?” Trước khi đi thời điểm, Việt Khê đối thôn trưởng nói: “Kia tòa nhân ngư miếu..... Nếu các người cảm thấy chính mình tổ tiên làm chính là sai, vậy tiếp tục dựa theo trước kia làm làm như vậy đi.”

Thôn trưởng cười khổ một chút, nói: “Đây là chúng ta thôn Nhân Ngư người tội nghiệt, về sau, chúng ta vẫn là sẽ tiếp tục cung phụng hiến tế nàng..... Khụ!”

Hắn ho nhẹ một tiếng, có chút ngượng ngùng nói: “Ngày đó, trong thôn người, cũng chỉ là tưởng đem các người lưu lại, sợ hãi các người đem chúng ta trong thôn bí mật chấn động rớt xuống đi ra ngoài, tuyệt đối không có muốn thương tổn các người tâm tư. Ai, chúng ta thôn người không thể ra ngoài, cho nên mới tưởng mặt khác biện pháp phát triển trong thôn, không nghĩ tới đem các người cấp dọa tới rồi.”

Việt Khê gật gù đầu, xem như tiếp nhận rồi hân hân cách nói.

Xe từ thôn Nhân Ngư rời đi, Triệu Lộ quay đầu nhìn thoáng qua phía sau dần dần biến mất làng chài nhỏ, nhin không được nói: “Cũng không biết trên châu cùng An Lưu bọn họ hai cái tương ngộ, rốt cuộc là hạnh vẫn là bất hạnh. Bất quá ta tưởng, bọn họ đại khái là không hối hận gặp được lẫn nhau đi.”

“Đúng rồi, Việt Khê, người cuối cùng cùng thôn trưởng nói kia phiên lời nói là có ý tứ gì a?” Từ Vi nhin không được hỏi.

Việt Khê ngô một tiếng, nói: “Bọn họ trên người nguyên rửa cũng không phải không có biện pháp.....”

Triệu Lộ bọn họ lập tức quay đầu xem nàng, hỏi: “Người không phải nói, trừ bỏ giao nhân huyết, còn có thi triển nguyên rửa cái kia giao nhân chủ động giải rửa nguyên rửa, bằng không bọn họ trên người nguyên rửa là vô pháp phá giải.”

“Ta thật là nói như vậy.....” Việt Khê gật đầu, nàng nói: “Mà này một đường sinh cơ, là cái kia giao nhân để lại cho bọn họ. Nếu bọn họ thiệt tình ăn năn nói, vẫn luôn thành tâm tế bái, trên người nguyên rửa nói không chừng liền giải.”

Cái kia giao nhân, chung quy là mềm lòng.

*

Việt Khê bọn họ tính toán trực tiếp đi trở về, bất quá vẫn là đến ở G Tỉnh ngủ thượng cả đêm, ngày hôm sau làm phi cơ trở về.

Buổi tối thời điểm bọn họ vẫn là đi phố mỹ thực ăn cơm, phố mỹ thực tụ tập cả nước các nơi thức ăn, đây cũng là vì hấp dẫn dòng người, vừa đến buổi tối liền thập phần náo nhiệt.

Bên cạnh có người đang nói chuyện thiên, Việt Khê đảo không phải cố ý nghe lén, kia hai người cũng không hạ giọng, người bên cạnh đều có thể nghe thấy, này vừa nghe, nàng nhưng thật ra nhin không được nhường mảy.

“Thạch Minh gia gần nhất có phải hay không phạm vào thủy nghịch a, trước hai ngày cửa hàng mới thiêu, ngày hôm qua trong nhà lại thiêu, nhà hắc đây là cùng hỏa không qua được a.”

“Ta nghe nói là con của hắc chơi hỏa, không cần thận đem đồ vật bạc lửa..... Ta nói a, nhà hắc hai vợ chồng sủng nhi tử cũng sủng đến quá mức. Hôm nay dám phóng hỏa, ngày mai còn không biết dám làm ra cái gì tới!”

Nghe vậy, Triệu Lộ bọn họ lập tức nhìn về phía Việt Khê cùng Hàn Húc, nhỏ giọng hỏi: “Việt Khê a, việc này, chẳng lẽ lại là cái kia kêu Tiểu Mai quỷ làm?”

Việt Khê lắc đầu, nói: “Tiểu Mai đã chuyển thế đầu thai đi, Thạch gia lần này sự tình sao có thể sẽ cùng nàng có quan hệ.”

“Kia vì cái gì Thạch gia lại phát sinh hoá hoạn? Nhà hắc liền như vậy xui xẻo?” Triệu Lộ vẻ mặt kinh ngạc.

Hàn Húc cười nói: “Cái kia kêu Tiểu Mai cô nương, thiên đường no đủ, phúc trạch lâu dài..... Nói cách khác, nàng bản thân chính là cái chiêu tài mệnh, chỉ cần đưa nhỏ này ở, liền sẽ cấp trong nhà mang đến may mắn cùng tài vận. Hiện giờ kia tiểu cô nương chuyển thế đầu thai đi, nói cách khác nàng cùng Thạch gia không còn có bất luận cái gì quan hệ, Thạch gia tự nhiên liền không có trước kia tài vận hòa hảo vận.”

“Không chỉ như vậy.” Việt Khê tiếp nhận lời nói tới, hừ cười một tiếng, nói: “Này hai vợ chồng bản thân liền không nhiều ít tài vận, vận khí cũng không tốt, hiện tại chỉ là bắt đầu, kế tiếp bọn họ sẽ liên tục hao tiền, thậm chí còn hội kiến huyết quang..... Bọn họ cả đời này, đều sẽ lâm vào

khốn cùng thất vọng bên trong, tới rồi lúc tuổi già, bơ vơ không nơi nương tựa, con nổi đời bất hiếu.”

“Nói cách khác, nếu là Tiểu Mai còn ở nói, nhà bọn họ liền sẽ không thay đổi thành như vậy?” Từ Vi trừng lớn đôi mắt hỏi.

Triệu Lộ hừ một tiếng, thập phần hả giận nói: “Xứng đáng, nếu là bọn họ đổi Tiểu Mai hảo điểm, lại như thế nào sẽ xuất hiện loại chuyện này? Cho nên nói, đây là Việt Khê người thường nói loại cái gì nhân, đến cái gì quả!”

“..... Kia sư phụ người nhìn xem ta tướng mạo, ta có phải hay không cũng là rất có tài vận tướng mạo, ta về sau có phải hay không sẽ biến thành một cái đại phú ông?” Hà Kiến Nhất có chút hưng phấn hỏi.

Việt Khê nói: “Người vận mệnh không phải sẽ không thay đổi, người một ý niệm thay đổi, nói không chừng liền sẽ thay đổi người kế tiếp vận mệnh. Nói cách khác, nguyên bản nghèo khổ cả đời người, cũng là có khả năng trở nên có tiền, mà có tiền người, cũng là sẽ đáng vẻ hào sảng.”

“..... Người nói, có ý tứ gì?” Hà Kiến Nhất tỏ vẻ mờ mịt.

Triệu Lộ mắt trợn trắng, nói: “Nói cách khác, người đại khái không gì tài vận, vẫn là thành thật kiên định sinh hoạt hảo.”

Hà Kiến Nhất: “.....”

*

Trở lại thành phố A, Việt Khê bọn họ thông tri thư cũng tới rồi, tất cả mọi người đều thi đậu muốn đại học, Việt Khê cùng Hàn Húc là đi thành phố B Thanh Đồng đại học, mà Từ Vi cùng Triệu Lộ tắc đi thứ nhất đẳng vũ thông đại học, đều là ở thành phố B, hơn nữa đại gia khoảng cách cũng không xa.

“Thanh Đồng đại học, đồng thau đại học..... Vì sao không gọi vương giả đại học? Kia khẳng định lợi hại hơn.” Hà Kiến Nhất nhắc mãi hai bên, đột nhiên tới như vậy một câu.

Triệu Lộ nhin không được cho hăn một chân, nói: “Người trong đầu cũng chỉ có trò chơi, Thanh Đồng đại học chính là chúng ta quốc gia đứng đầu đại học, có thể thi đậu nơi đó, tuyệt đối là thiên chi kiêu tử. Cho nên nói a, Việt Khê cùng Hàn Húc thật là quá lợi hại.”

Tiểu người giấy nhóm thấy thông tri thư, nhin không được ôm Việt Khê chân lộ ra khóc chút chút bộ dáng.

“Nhà ta Việt Khê trưởng thành!”

“Thanh Đồng đại học, đây chính là cả nước nhất ngưu bẻ học phủ, nhà ta Việt Khê thật lợi hại.”

“Nếu là gia gia ở nói, nhất định sẽ thực vui vẻ.”

Việt Khê cười một chút, nói: “Đúng vậy, lão nhân nếu là biết, khẳng định sẽ cao hứng..... Ta rốt cuộc không có cho hăn ôm cái trứng vịt trở về.”

Đối với nàng học tập thành tích, lão nhân lúc trước cũng là sầu thật sự, một cái thiên sư, thế nhưng còn tin tưởng khảo thí trước không thể ăn trứng gà cách nói, ở nàng khảo thí thời điểm, một viên trứng gà đều không chuẩn nàng ăn. Có một lần Việt Khê không nhin xuống, trộm nấu một cái trứng luộc ăn, sau đó lấy về tới một cái 0 điểm, bị lão nhân đuổi theo bò tới rồi trên cây đi.

“Đúng rồi, Việt Khê, người không ở thời điểm, có người tìm người.” Tiểu Nhất đột nhiên nhớ tới một chuyện, mở miệng nói.

Việt Khê kinh ngạc, hỏi: “Ai tìm ta?”

Tiểu Nhất trả lời nói: “Hắn nói hắn là Tụ Bảo Bồn lão bản nhi tử, họ Vạn, nói là tìm người có việc gấp, làm người trở về thời điểm cho hắn gọi điện thoại.”

Nghe vậy, Việt Khê biểu tình lập tức thay đổi một chút.

Tụ Bảo Bồn Vạn thúc cùng lão nhân có điểm giao tình, có thể nói Việt Khê là Vạn thúc nhìn lớn lên, bất quá Vạn thúc làm sự tình có chút không thể gặp quang, hắn là trộm mộ, cho nên Việt Khê cùng hắn một năm cũng thấy không được vài lần. Mà lần trước gặp mặt, vẫn là năm trước thời điểm, nàng nhớ rõ khi đó Vạn thúc nói hắn phát hiện một cái cổ mộ, nhìn dáng vẻ hắn thực cảm thấy hứng thú bộ dáng.

Nghĩ vậy, Việt Khê cấp Tụ Bảo Bồn bên kia gọi điện thoại, tiếp điện thoại chính là trong tiệm nhân viên công tác, nghe nàng hỏi Vạn thúc, có chút sờ không được đầu óc, nói: “Lão bản một tháng trước đã có việc đi ra ngoài, cũng không biết hắn đi đâu, người nếu không hỏi hạ tiểu lão bản?”

Tiểu lão bản là Vạn thúc nhi tử, hắn từ trước đến nay chương mắt trộm mộ việc này, trước nay không cùng Vạn thúc hạ quá mộ, mà là đùa nghịch trong nhà đồ cổ cửa hàng.

Treo điện thoại, Việt Khê lại lập tức cấp Vạn thúc nhi tử gọi điện thoại. Vạn thúc nhi tử kêu Vạn Đấu Kim, tên có điểm tục khí, nhưng là tên này là lão nhân lấy, bên trong ngầm có ý ngũ hành bát quái, là nhất thích hợp hắn.

“Uy, Việt Khê sao, người du lịch đã trở lại?” Điện thoại bên kia, Vạn Đấu Kim mở miệng nói.

Việt Khê ừ một tiếng, nàng nói: “Vạn ca, ta nghe Tiểu Nhất nói người tìm ta, là có chuyện gì sao?”

Bên kia Vạn Đẩu Kim bức bội sách một tiếng, nói: “Việt Khê, ta ba đã xảy ra chuyện.”

Nghe vậy, Việt Khê mày chính là vừa nhú.

“..... Ta ba ba ở năm trước phát hiện một cái đại mộ, kia mộ hình như là cái gì đặc đạo cao tăng huyết mộ, hắc đối này thực cảm thấy hứng thú, cho nên chuẩn bị một năm sau, ở năm nay tháng sáu mạt thời điểm, liền cùng những người khác cùng nhau hạ mộ.”

Nói đến này, Vạn Đẩu Kim làm như có chút nôn nóng, bên kia vang lên bật lửa thanh âm, hắc đại khái là ở hút thuốc, trong chốc lát hắc tiếp tục nói: “Chính là liền ở một tuần trước, ta liên hệ không thượng hắc, ngay cả hắc mệnh châu, đều ảm đạm xuống dưới, hắc khẳng định là gặp cái gì nguy hiểm.”

Việt Khê hỏi: “Vạn ca ngươi là muốn cho ta làm cái gì?”

Vạn Đẩu Kim nói: “Việt Khê, ta biết ngươi là có đại bản lĩnh..... Ta ba nói qua, nếu hắc xảy ra chuyện gì, có thể tìm ngươi, ta muốn cho ngươi cùng ta cùng nhau hạ mộ, ngươi nguyện ý giúp ta?”

“Vạn thúc giúp ta rất nhiều, hắc có nguy hiểm, ta khẳng định sẽ không bỏ mặc!” Việt Khê không có như thế nào do dự liền đáp ứng rồi, chỉ là còn có một ít vấn đề nàng yêu cầu biết.

“Vạn ca ngươi biết cái kia huyết mộ địa điểm? Còn có lần này hạ mộ, là liền chúng ta hai người, vẫn là có những người khác?”

“Ta lúc trước thấy ta ba kia trương bản đồ, ta biết mộ điểm ở đâu. Trừ bỏ chúng ta hai cái, ta còn thỉnh những người khác, có Thiên Quốc Tự tăng nhân..... Cái này mộ rất lớn có thể là một vị cao tăng mộ, cho nên bọn họ đối này cũng thực cảm thấy hứng thú. Còn có chính là Hà gia cùng Vệ gia

người, ta không rõ ràng lắm mộ là tình huống như thế nào, cho nên nhiều kêu một ít người, như vậy ổn thỏa một ít.”

Việt Khê nga một tiếng, trong mắt có chút mờ mịt.

Cái gì Thiên Quốc Tự còn có Hà gia Vệ gia gì đó, nàng một cái cũng không biết, bất quá này cũng không phải cái gì chuyện quan trọng.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 98

Vạn thúc ngày thường hạ mộ, cũng là sẽ biến mất một hai tháng, chính là lúc này đây tình huống cùng ngày xưa bất đồng, hắc lưu tại trong nhà mệnh châu âm đạm, này đại biểu hắc sinh mệnh đã chịu uy hiếp, có khả năng đã bị thương, bởi vậy Vạn Đẩu Kim trong lòng rất là sốt ruột. Ở cùng Việt Khê liên hệ lúc sau, hai ngày lúc sau bọn họ liền vội vã khởi hành đi trước thành phố D.

Vạn Đẩu Kim trong miệng theo như lời cái kia cổ mộ đúng là ở thành phố D, thành phố D xa xôi khổ hàn, có một tảng lớn sa mạc, chính là một mảnh khổ mà, mà bọn họ muốn đi địa phương, càng là tại đây sa mạc càng sâu chỗ. Sa mạc bên trong con đường phía trước nguy hiểm không biết, bởi vậy Vạn Đẩu Kim là làm đủ chuẩn bị, thỉnh không ít người tới, này đó đều là đối kia tòa cổ mộ thực cảm thấy hứng thú.

Bất quá, Vạn Đẩu Kim chỉ là một người bình thường, thế nhưng có thể thỉnh đến nhiều như vậy tu sĩ, liền có thể nhìn ra hắc bản lĩnh tới.

“Có người hoài nghi cái kia cổ mộ là Minh Kính đại sư phần mộ, dựa theo phụ thân lưu lại bản đồ, này mộ hắc là ở thành phố D Tây Bắc kia phiến sa mạc bên trong. Lịch sử ký lục, Minh Kính đại sư chính là trên đời này Phật tu đệ nhất nhân, hắc tu vi sâu không lường được, nhưng thôn thiên hám địa, lúc trước nếu không phải hắc lấy thân tế thiên, chỉ sợ đã sớm phi thăng thành Phật.....”

Vạn Đẩu Kim cùng Việt Khê đơn giản nói một chút bọn họ muốn đi cái kia cổ mộ tình huống, trên mặt hắc mang theo cổ quái ý cười, nói: “Nếu thật là Minh Kính đại sư mộ, như vậy bên trong đồ vật, cũng khẳng định là cực kỳ bất phàm……. Có như vậy dụ hoặc ở, này đó các tu sĩ, sao có thể không động tâm?”

Đối với tu sĩ tới nói, tu luyện mới là quan trọng nhất, Minh Kính đại sư mộ nói không chừng liền có thể tăng tiến nhân tu vi, vật như vậy, ai đều muốn. Mà Vạn Đẩu Kim, chính là thấy được điểm này, hắc chỉ là hơi chút thả ra như vậy một chút tin tức, liền có không ít thiên sư tìm tới môn tới, chủ động muốn hỗ trợ.

Việt Khê trừng lớn đôi mắt xem hắc, nhỏ giọng hỏi: “Vạn ca người là lừa bọn họ?”

Nghe vậy, Vạn Đẩu Kim lắc lắc đầu, nói: “Ta không lừa bọn họ, cái này mộ đích xác rất lớn có thể là Minh Kính đại sư mộ. Ta ba lúc trước thiên nhập quá cái này cổ mộ, phát hiện kia hắc là một cái Phật tu đại năng tọa hóa nơi, niên đại hắc là ở ngàn năm trước……. Mà ở mộ đạo hai bên bích họa thượng, vẽ lục rất nhiều hình ảnh, rất nhiều đều cùng Minh Kính đại sư trải qua tương xứng. Mộ trung bích họa giống nhau ký lục đều là mộ chủ nhân cuộc đời việc, cho nên cái này mộ đích xác rất có khả năng là Minh Kính đại sư mộ.”

“Chính là, ta nghe nói lúc trước đại địa tà khí tàn sát bừa bãi, Minh Kính đại sư lấy chính mình thân hình phân biệt trấn áp ở năm cái phương vị, mới đưa tà khí trấn áp. Nói như vậy, hắc lại nơi nào sẽ có mộ?” Việt Khê nhíu mày hỏi.

Vạn Đẩu Kim nói: “Này cũng không kỳ quái, cái này mộ có thể là ở Minh Kính đại sư tế thiên lúc sau, hắc các sư huynh đệ vì hắc sở xây cất. Hơn một ngàn năm trước mộ, thực có nghiên cứu giá trị.”

Việt Khê gật gật đầu, xem như tiếp nhận rồi cái này cách nói.

Ở sân bay thời điểm Việt Khê thấy được Vạn Đấu Kim thỉnh những người khác, đại khái có hai ba mươi cái, trong đó hơn phân nửa đều là tu giả, vài cái thiên sư tu vi thập phần không tầm thường. Trong đó có Vạn Đấu Kim đã từng hướng Việt Khê nhắc tới quá Hà gia, Vệ gia còn có Thiên Quốc Tự tăng nhiên, này tam phương xem như thanh danh nhất vang.

“A di đà phật, vạn thí chủ!”

Thiên Quốc Tự hòa thượng hướng tới Vạn Đấu Kim chấp tay trước ngực nói một tiếng A di đà phật, nghe Vạn Đấu Kim nói, hẩn kêu Tuệ Tâm, là Thiên Quốc Tự trẻ tuổi bên trong sư huynh, tu vi thập phần không tầm thường.

“Thiên Quốc Tự trẻ tuổi, muốn nói lợi hại, còn phải là Tuệ Tâm đại sư sư đệ, Tịnh Tâm, vị này Tịnh Tâm đại sư, đồn đãi có người nói hẩn là mỗ vị Phật tu đại năng chuyển thế trùng tu, thực lực sâu không lường được!” Vạn Đấu Kim cấp Việt Khê ý bảo vị kia kêu Tịnh Tâm, hẩn nhìn qua tuổi tác không lớn, đại khái hai mươi tuổi tả hữu, chính là khí chất lại thập phần trầm tĩnh, không kiêu không táo.

Chú ý tới Việt Khê bọn họ tầm mắt, Tịnh Tâm đối với bọn họ chấp tay trước ngực, hẩn giữa mày có một viên nốt chu sa, làm hẩn cả người nhìn qua có loại bảo tượng đoan trang cảm giác, ôn hòa mà không hề công kích tính.

Việt Khê nhìn hẩn, trong lòng nhưng thật ra có vài phần thân cận cảm giác, tổng cảm thấy, cái này kêu Tịnh Tâm hòa thượng, cùng Hàn Húc có vài phần giống.

“Vạn tiên sinh, chúng ta lần này hạ mộ cũng không phải là trò đùa, ai biết mộ trung có cái gì nguy hiểm, người như thế nào còn mang theo một cái tiểu cô nương? Cho rằng đây là chơi xuân?” Một cái bộ dáng kiêu tiểu

tươi đẹp cô nương đi tới, nàng bắt bẻ ánh mắt ở Việt Khê trên người đảo qua, thập phần không khách khí đối Vạn Đẩu Kim hỏi.

Vạn Đẩu Kim là làm buôn bán, cho dù cô nương này thái độ cao ngạo, hãnh nhìn qua cũng là cười tủm tỉm, nói: “Hà tiểu thư, vị này chính là Việt Khê. Người đừng nhìn nàng tuổi còn nhỏ, chính là nàng bản lĩnh, không phải ta thôi, tuyệt đối sẽ không so các người Hà gia thiên sư bản lĩnh kém.”

Nghe vậy, Hà Kỳ Kỳ trên mặt lộ ra hoài nghi thần sắc tới, nàng nói: “Vạn tiên sinh, cái này kêu Việt Khê, mới nhiều ít tuổi a? Nàng bản lĩnh có thể có bao nhiêu đại? Đừng đến lúc đó gặp được cái gì nguy hiểm, lại la hét muốn chúng ta cứu nàng đi?”

“Kỳ kỳ, người như thế nào đối vạn tiên sinh nói chuyện?” Một người tuổi trẻ nam nhân đi tới, hãnh xin lỗi đối Vạn Đẩu Kim cười một chút, nói: “Vạn tiên sinh, kỳ kỳ tính tình thẳng, nói chuyện cũng là không quan tâm, người đừng sinh nàng khí. Chỉ là, lời nói thào lý không thào, người cũng biết Minh Kính đại sư lợi hại, cái kia mộ bên trong cũng không biết sẽ có cái gì nguy hiểm, mang lên như vậy một cái tiểu cô nương, ta cảm thấy, sợ là có chút không ổn. Đến lúc đó ra ngoài ý muốn, ai có thể bảo hộ nàng?”

Việt Khê: “.....”

Nàng nhìn qua liền dễ khi dễ như vậy? Như vậy nhược kê?

“Các người yên tâm đi, bảo hộ ta chính mình bản lĩnh, ta còn là có.....” Việt Khê mở miệng, trong nháy mắt liền đem mặt khác người lực chú ý đều hấp dẫn lại đây, nàng nhìn nhìn những người khác liếc mắt một cái, nghiêm túc nói: “Bất quá các người nếu có cái gì nguy hiểm, ta cũng sẽ cứu của các người.”

Những người khác: “.....”

Hà Kỳ Kỳ cười nhạo nói: “Nói mạnh miệng cũng không sợ lóe đầu lưỡi, ta đây đảo muốn nhìn, không có chúng ta bảo hộ, người có thể ở mộ đi bao xa?”

Một cái trên người liền chân khí dao động đều không có người, nhìn qua chính là cái bình thường cô nương, nhiều lắm khuôn mặt lớn lên xinh đẹp một ít, có thể có cái gì bản lĩnh bảo hộ chính mình?

Bọn họ đoàn người trừ bỏ Hà gia, còn có Vệ gia, Vệ gia dẫn đầu chính là Vệ gia đại thiếu gia, tên là Vệ Chu Dịch.

Vệ Hà hai nhà là thế giao, cho nên hai nhà người đều là hiểu biết. Mà vừa thấy đến Vệ Chu Dịch, Hà Kỳ Kỳ liền dính qua đi, trên mặt tất cả đều là cao hứng cùng then thùng, nào có vừa rồi nửa phần cao ngạo. Thực hiển nhiên, nàng thập phần thích bên người người nam nhân này.

Việt Khê bọn họ phi cơ đến thành phố D, thành phố D phụ cận đều là sa mạc, bởi vậy gió cát rất lớn, hơn nửa ban ngày đặc biệt nhiệt, vừa đi ra sân bay đại gia trên người liền ra một thân dính nhớp mồ hôi, cả người đều là hãn nị nị. Tương so dưới, Việt Khê, Vạn Đấu Kim còn có Thiên Quốc Tự các hòa thượng hai liền thập phần thấy được, trên người một giọt hãn cũng chưa ra, thanh thanh sáng sáng.

Đối này, Thiên Quốc Tự hòa thượng tỏ vẻ: “Lòng yên tĩnh tự nhiên lạnh.”

Mà Việt Khê còn lại là cười tủm tỉm móc ra một xấp hoàng phù tới, vươn một ngón tay tới, nói: “Điều hòa phù, một ngàn khối một trương, giá cả vừa phải, không lừa già dối trẻ. Mặc kệ là ba mươi độ, vẫn là bốn mươi độ, bảo đảm người tuyệt đối mát mẻ.”

Những người khác trừng lớn đôi mắt xem nàng: “.....”

“Điều hòa phù? Đây thứ gì, còn có loại này phù?” Hà Kỳ Kỳ một câu buột miệng thốt ra, tròng lớn đôi mắt, tỏ vẻ không thể tưởng tượng.

Việt Khê đương nhiên nói: “Thiên hạ phù triệu ngàn ngàn vạn vạn, điều hòa phù tự nhiên cũng là có.”

Vạn Đẩu Kim sờ sờ chính mình ngực, nói: “Còn đừng nói, Việt Khê người này phù thật đúng là hữu dụng, mang lên lúc sau một chút nhiệt khí đều không cảm giác được, còn thập phần mát mẻ.”

“Ta ở bên trên bày một cái nho nhỏ trận pháp, có thể điều tiết trên người nhiệt độ cơ thể.....” Việt Khê giải thích một câu, cười đến giống chỉ trộm tanh miêu, nói: “Ta nơi này không chỉ có có điều hòa phù, còn có giữ ấm phù..... Sa mạc ngày đêm độ chênh lệch nhiệt độ trong ngày đại, buổi tối thực lạnh, đeo thượng giữ ấm phù, tuyệt đối ấm áp. Sau đó còn có cách sa phù, có cái này cách sa phù ở, gió cát tuyệt đối sẽ không thổi đến đôi mắt của người miêng.....”

Những người khác trợn mắt há hốc mồm nhìn nàng, bọn họ lần đầu tiên nghe nói, phù triệu còn có nhiều như vậy tác dụng, cái gì điều hòa phù giữ ấm phù, trước kia trước nay cũng chưa nghe nói qua a.

“..... Người hai ngày này chính là ở chuẩn bị cái này?” Vạn Đẩu Kim hỏi.

Việt Khê gật đầu, thập phần tự hào nói: “Nhưng hoa ta không ít thời gian.”

Tĩnh Tâm tò mò hỏi: “Đây đó phù triệu, ta chưa từng nghe thấy, chưa từng nhìn thấy..... Đây đó đều là Việt tiểu thư chính người họa ra tới?”

“Đây..... Đây bất quá là một ít bàng môn tả đạo, không đem thời gian đặt ở đứng đắn tu hành thượng, làm mấy thứ này có ích lợi gì?” Hà Kỳ Kỳ nói thầm, có chút không phục.

Nàng từ trước đến nay cao ngạo, ở Hà gia này đồng lứa bên trong, thiên phú là tốt nhất, nhất không thể gặp chính là người khác tu vi so nàng cao.

Chờ đi đến sa mạc, nóng rực dương quang dừng ở trên người, Hà Kỳ Kỳ cảm giác trên người đều phải bị phơi tróc da, lại xem mặt khác mang theo điều hòa phù người thanh thanh sáng sáng, nàng tức khắc héo.

Việt Khê nói: “Ta này không chỉ có có điều hòa phù, còn có phòng phơi phù, so người mặt cái kia kem chống nắng dùng được nhiều, người muốn hay không tới một trương?”

Phòng phơi a.....

Hà Kỳ Kỳ do do dự dự: “..... Kia, vậy tới một trương!”

*

Sa mạc độ chênh lệch nhiệt độ trong ngày đại, vừa đến buổi tối, độ ẩm thăng bức dưới 0. Lúc này, liền biết Việt Khê giữ ẩm phù hảo, một lá bùa dán ở trên người, từ phù triện nơi đó vì trung tâm, cuồn cuộn không ngừng hướng khắp người truyền tổng ấm áp độ ẩm, cả người đều ấm áp cực kỳ, so với kia cái gì ẩm bảo bảo hảo sử nhiều.

“Chúng ta trước kia như thế nào liền không nghĩ tới phát minh như vậy phù triện đâu? Phương tiện lại dùng tốt!” Có người nhin không được cảm thán.

“..... Nếu muốn vẽ ra một trương tân phù, nơi nào là đơn giản như vậy sự tình? Ta xem a, cái này kêu Việt Khê tiểu cô nương, thật sự không bình thường a.”

Có người nhìn ra càng sâu trình tự đồ vật, phải biết rằng, tưởng sáng tạo ra một trương hoàn toàn mới phù triện, này không chỉ có yêu cầu đối

nói có sâu đậm hiểu được, càng cần nữa không lỗ tu vi. Trước mắt cái này kêu Việt Khê tiểu cô nương, nhìn phổ phổ thông thông, chính là có thể sáng tạo ra này đó mới lạ phù triện tới, ở trình độ nhất định thượng thuyết minh thực lực của đối phương.

Nếu thật là nàng sáng chế tạo, như vậy bọn họ mọi người thêm lên, sợ là đều đánh không lại nàng a!

Hà Tuấn đi đến nhà mình muội tử bên người, ánh mắt cảnh giác nhìn Việt Khê liếc mắt một cái, nói: “Kỳ kỳ, người đừng đi chọc cái kia kêu Việt Khê..... Cũng không biết Vạn Đấu Kim từ nơi nào tìm tới như vậy một cái quái vật.”

Hà Kỳ Kỳ bĩu môi, nói: “Ai biết kia phù có phải hay không nàng sang? Nói không chừng là nàng trưởng bối, hoặc là nàng từ chỗ nào đó được đến.....”

“Nhưng là nếu nàng là thật là có bản lĩnh đâu? Vẫn là cẩn thận chút hảo.” Hà Tuấn hỏi lại.

Hà Kỳ Kỳ nói không ra lời, nàng nhìn thoáng qua Việt Khê, nói thầm nói: “Liên một cái bình thường tiểu cô nương a, trên người cũng không có chân khí dao động..... Chẳng lẽ nàng tu vi đã đạt tới trở lại nguyên trạng trình độ?”

Nghĩ vậy, nàng trong mắt lộ ra không chịu thua quang mang tới, xoay người ngồi dậy đã tọa.

Nàng đến càng nỗ lực tu hành mới là!

★

Tĩnh Tâm đi đến Việt Khê bên người, chấp tay trước ngực nói: “Thí chủ!”

Việt Khê ngẩng đầu xem hăn, cười tủm tỉm nói: “Tịnh Tâm đại sư.....”

“Ta đối thí chủ người kia mấy trường phù có chút khó hiểu, này trường giữ ấm phù, ta nhìn ra được tới, người ở trong đó bỏ thêm hỏa trận, cho nên mới sẽ làm người cảm giác được kéo dài không ngừng nhiệt độ. Nhưng là, người dùng tài liệu đều là thực bình thường, theo lý mà nói, hăn là thừa nhận không được hỏa trận lực lượng, người là như thế nào làm cái này trận pháp không đến mức tan vỡ?”

“Bởi vì này phù thượng còn có một cái khác trận pháp, làm hỏa lực không ngoài tiết.....” Việt Khê cẩn thận giải thích nói, xem Tịnh Tâm đại sư bừng tỉnh bộ dáng, nàng như suy tư gì nói: “Tịnh Tâm đại sư cùng ta nhận thức một người có điểm tương đồng.”

Tịnh Tâm lập tức nghi hoặc nhìn nàng.

“..... Là cảm giác, các người hai cho người ta cảm giác có chút tương tự, nhưng là hăn cùng người lại có điểm bất đồng. Người là chân chính ôn hòa, trên người của người hơi thở ấm áp vô hại, mà hăn tổng làm người nhớ tới bàn thờ Phật thượng phật tượng, rõ ràng từ bi, chính là lại nhất lãnh khốc.” Nói, Việt Khê nhin không được cười một chút.

Tịnh Tâm nói: “Thí chủ vị kia bằng hữu, cũng là Phật tu?”

Việt Khê xem hăn, Tịnh Tâm cười nói: “Ta ở thí chủ trên người cảm thụ một loại thực cổ xưa pháp thuật, chúng ta Phật gia có thể sử dụng mình thân huyết vì thân cận người cầu phúc.....”

Hăn vươn ra ngón tay, nhẹ nhàng điểm ở Việt Khê trên trán.

Oánh oánh kim sắc quang huy từ Việt Khê trên đầu phát ra tới, đó là cực kỳ tinh thuần mà lực lượng cường đại. Tịnh Tâm đồng tử đột nhiên rụt

rút, hắt từ kia cổ lực lượng thượng cảm nhận được một loại làm hắt cảm thấy hãi hùng khiếp vía nguy hiểm cảm.

Hắt dám cam đoan, nếu là hắt đối Việt Khê có mang chút nào ác ý, cổ lực lượng này liền sẽ trực tiếp đem hắt treo cổ.

Trên đời này, thế nhưng còn có người Phật tu, cao thâm tới rồi như thế nông nổi?

Tĩnh Tâm biểu tình thay đổi mấy biến.

Mà lúc này ở thành phố A, rũ mắt đem lộng trên tay Phật châu Hàn Húc ngẩng đầu lên. Trên tay hắt Phật châu vàng sáng nội liễm, nếu có Phật gia đệ tử ở, liền sẽ phát hiện kia Phật châu mỗi một viên đều ẩn chứa cực kỳ tinh thuần Phật tu, có thể nói thượng phẩm pháp khí.

Cảm thụ một chút, Hàn Húc hơi hơi nhíu nhíu mày: “Ngàn dặm ở ngoài..... Việt Khê là chạy tới nơi nào?”

Ăn tết thời điểm hắt ở Việt Khê trên người để lại một đạo ấn ký, mà hiện tại, kia đạo ấn nhớ bị người chạm vào.

“Phật tu?” Hàn Húc vuốt ve một chút trong tay hạt châu, hắt cảm thụ một chút, trên mặt tức khắc lộ ra thú vị tươi cười tới, thấp giọng nói: “Chuyển thế trùng tu đệ tử Phật môn, hơn nữa, này cổ tinh thuần Phật lực..... Xem ra đối phương là mang theo ký ức.”Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 99

Việt Khê bọn họ ở sa mạc hành tẩu ba ngày, đã rất sâu nhập này phiến sa mạc.

“Chúng ta hiện tại tại đây, dựa theo trên bản đồ dấu hiệu, kia tòa cổ mộ hẳn là liền ở gần đây.....” Vạn Đấu Kim mở ra bản đồ cẩn thận điều tra, cuối cùng đến ra kết luận.

Hà Tuấn nói: “Hôm nay thời gian không còn sớm, đại gia trước sớm một chút nghỉ ngơi, chúng ta ngày mai lại tiếp tục tìm kiếm cổ mộ. Cùng thường lui tới giống nhau, buổi tối lưu hai người gác đêm, nửa đêm thời điểm thay phiên.”

Những người khác gật gật đầu, này ba ngày bọn họ đều là như vậy lại đây.

Ban đêm sa mạc hàn ý đến xương, bầu trời một vòng trăng tròn lượng đến kinh người, trên mặt đất rắc một mảnh ngân quang, giống như là trên mặt đất phủ một tầng tuyết trắng giống nhau.

Tới rồi nửa đêm Việt Khê đột nhiên tỉnh lại, này liền như là nào đó dự cảm giống nhau, đem nàng từ trong lúc ngủ mơ kéo ra tới. Nàng từ lều trại ra tới, phát hiện bên ngoài gác đêm người không ở, chỉ có thiêu kia đôi hỏa còn ở bùng bùng châm, gió thổi qua ngọn lửa tả hữu loạn bãi.

Trong không khí truyền đến sột sột soạt soạt thanh âm, thấp thả mơ hồ, như là nào đó động vật trên mặt đất bò sát thanh âm, đang ở không ngừng hướng tới bọn họ tới gần.

Việt Khê hí hí mắt, cúi đầu nhìn về phía dưới chân.

Trong ánh mắt hiện lên một đạo quang mang, nàng chân hung hăng hướng phía dưới dẫm một chút, trong không khí nháy mắt vang lên “Bang ki” một tiếng, nàng dời đi chân, thấy một con màu đen con bò cạp bị nàng dẫm bẹp ở sa đôi, này chỉ con bò cạp có người nắm tay như vậy lớn nhỏ, đen nhánh con bò cạp xương cùng thượng le lói màu tím nhạt ánh sáng, đã không có khí.

Sa bò cạp.....

Việt Khê ngẩng đầu lên, quả nhiên thấy một mảnh đen nhánh sắc nhanh chóng hướng tới bọn họ nơi này bò lại đây, rậm rạp một tảng lớn, cũng không biết rốt cuộc có bao nhiêu.

“Việt thí chủ, này đó con bò cạp.....” Một đạo thanh âm vang lên, Việt Khê xem qua đi, thấy Tịnh Tâm đuổi tay vén lên lều trại, từ lều trại bên trong ra tới.

“Tịnh Tâm đại sư!” Việt Khê kêu một tiếng, nàng nhìn về phía kia phiến màu đen, bởi vì là buổi tối, nhìn qua cũng không rõ ràng, chỉ có thể thấy một mảnh tro đen sắc đồ vật đưa bọn họ lều trại bao quanh vây quanh, nàng nói: “Này đó con bò cạp là sinh tồn ở sa mạc bên trong, ta nhớ rõ con bò cạp trên người hoặc nhiều hoặc ít đều mang theo độc tính, hơn nữa vẫn là ăn thịt, ta xem này đó con bò cạp đây là đem chúng ta trở thành con mồi a.....”

“Như thế nào có nhiều như vậy con bò cạp?” Hà Kỳ Kỳ từ lều trại ra tới, chờ thấy bên ngoài kia một mảnh màu xám, biểu tình nháy mắt thay đổi.

Tịnh Tâm chấp tay trước ngực kêu một tiếng: “Hà thí chủ!”

Hà Kỳ Kỳ rút ra bên hông roi dài tới, nàng nói: “Gác đêm người đâu? Như thế nào không có động tĩnh?”

Việt Khê nhú mày nói: “Tĩnh lại thời điểm ta liền không phát hiện gác đêm người.....”

Nghe vậy, Hà Kỳ Kỳ cũng nhin không được nhú nhú mày. Đây đại buổi tối gác đêm hai người liền như vậy biến mất, này không khỏi làm người có bất hảo đoán rằng, này hai người sợ là đã tao ngộ bất trắc.

Việt Khê như suy tư gì nói: “Này đó sa bò cạp trên người tràn ngập một loại hư thối hơi thở, nhìn dáng vẻ hẳn là hàng năm sinh tồn ở âm khí thực trọng địa phương. Có lẽ, là dựa vào ăn thịt thối tới sinh trưởng. Như vậy một cái sa mạc, địa phương nào mới có thể là âm khí trọng..... Ta chỉ có thể nghĩ đến một chỗ.”

“Cổ mộ!” Hà Kỳ Kỳ nói ra nàng không nói xong lời nói, cả người nháy mắt có chút tinh thần.

Tịnh Tâm nói: “Trước đem mặt khác người đánh thức đi, này đó sa bò cạp cũng đến xử lý rồi.”

Nói xong, hắn chấp tay trước ngực nói một tiếng: “A di đà phật!”

Này từng tiếng âm cũng không lớn, chính là lại nháy mắt truyền vào mọi người trong tai, rành mạch, đem mặt khác người tất cả đánh thức. Những người khác đi ra lều trại, chờ thấy kia đen nghìn nghịt con bò cạp đàn là lúc, biểu tình cũng là biến đổi.

Sa bò cạp đã vọt lại đây, Hà Kỳ Kỳ đầu tẩu gương mẫu, trên tay pháp quyết liền véo, một đạo ánh lửa lập tức hướng phía trước cuốn đi, trong

không khí truyền đến bùm bùm thanh âm, còn có con bò cạp bị đốt trọi truyền lại ra tới khí vị.

Việt Khê nói khẽ với Vạn Đẩu Kim nói: “Vạn ca, người đừng lý ta quá xa, này đó con bò cạp có độc, ta cho người phù triện nhớ rõ bên người mang hảo.”

Vạn Đẩu Kim lập tức gật gật đầu, nói: “Yên tâm đi, phù triện ta bên người mang theo.”

Trừ bỏ Hà Kỳ Kỳ, những người khác cũng là mỗi người tự hiện thần thông, Việt Khê từ trong túi móc ra một đồng hoàng phù tới, không quan tâm, trực tiếp liền hướng tới con bò cạp đôi tạp qua đi, chỉ một thoáng ánh lửa lôi quang tất cả chớp động, ầm ầm một tiếng, một tảng lớn con bò cạp nháy mắt liền thành chết con bò cạp.

Những người khác quay đầu xem nàng, mở to hai mắt nhìn —— phù triện là lấy tới như vậy lãng phí sao?

Việt Khê tạp phù giống như là tạp giấy trắng giống nhau, một trương không đủ, vậy tới mười trương, xem đến những người khác trong lòng đều ở phát ra đau. Nhiều như vậy phù triện, này đến bao nhiêu tiền a?

“A, dưới nền đất cũng có con bò cạp!” Đột nhiên có người phát ra một tiếng thét chói tai, hần dùng sức ném chân, mọi người mới phát hiện ở hần mắt cá chân thượng gắt gao bị một con hắc bò cạp cắn cắn, hắc bò cạp bò cạp đuôi hung hăng đâm vào hần trên chân.

“Hô hô hô!” Người nọ trên mặt lập tức lộ ra xanh tím sắc dấu vết, hần duỗi tay bóp chặt chính mình cổ, như là khó có thể hô hấp bộ dáng.

Ngầm vô số hắc bò cạp từ hạt cát bên trong chui ra tới, Vạn Đẩu Kim sợ tới mức trực tiếp dựa vào Việt Khê.

Con bò cạp từ hạt cát bên trong toát ra tới quả thực là làm người khó lòng phòng bị, trong nháy mắt thật nhiều người đều bị con bò cạp tạc một ngum, bọn họ rất nhiều đều là tu sĩ, tu sĩ trao quý trừ tà am hiểu, chính là này hắc bò cạp cũng không phải là quý quái, bọn họ khó tránh khỏi có chút luống cuống tay chân.

“Con bò cạp vì cái gì không cắn người?” Hà Kỳ Kỳ một roi đem trên mặt đất chui ra tới hắc bò cạp mở ra, quay đầu đi thấy Việt Khê vững vàng đứng ở những cái đó, những cái đó hắc bò cạp lại trực tiếp vòng qua nàng bên người, nàng nơi đó nháy mắt liền xuất hiện một tảng lớn chân không mảnh đất.

Cùng những người khác nơi đó bị hắc bò cạp sở bao trùm tình hình so sánh với, nàng nơi này thật sự là quá thấy được, Hà Kỳ Kỳ lập tức liền chú ý tới.

Việt Khê cúi đầu, quả nhiên thấy những cái đó hắc bò cạp cố ý vô tình tránh đi nàng nơi này, thậm chí có mấy chỉ ngu xuẩn hắc bò cạp chạy đến nàng bên người tới, lập tức toàn bộ con bò cạp đều ở run bần bật, nhìn qua thập phần sợ hãi bộ dáng.

“Đại khái là bởi vì ta lớn lên đẹp đi.....” Việt Khê sát có chuyện lạ nói.

Hà Kỳ Kỳ: “.....”

Tĩnh Tâm nhin không được nhìn Việt Khê liếc mắt một cái, xem này đó con bò cạp bộ dáng, rõ ràng chính là ở sợ hãi, chúng nó thế nhưng là ở sợ hãi cái này kêu Việt Khê tiểu cô nương?

Việt Khê hơi hơi híp mắt, trên người nàng âm khí trọng, âm vật đối nàng tới nói có thể nói là đồ ăn, này đó hắc bò cạp đều là cực âm chi vật, tự nhiên là sợ hãi nàng. Này đó con bò cạp cho dù không có tư tưởng, nhưng

là lại có bản năng, chúng nó bản năng ở sợ hãi Việt Khê, cho nên vô ý thức ở tránh đi nàng.

“..... A di đà phật!” Tịnh Tâm chấp tay trước ngực, theo hắc giọng nói rơi xuống, một đạo kim sắc Phật ảnh ở hắc phía sau xuất hiện, rồi sau đó trong chớp mắt bao trùm bọn họ toàn bộ đặt chân địa phương.

“Xuy xuy xuy!”

Hắc bò cạp trên người xuất hiện màu xám sương mù, trên người chúng nó âm khí tức khắc bị tinh lọc, toàn bộ thân thể phát ra cái loại này bị ăn mòn thanh âm, trong chớp mắt liền uế oải đi xuống, đã không có chút nào tiếng vang.

“Tịnh Tâm đại sư không hổ là Thiên Quốc Tự chủ trì nhất đặc ý đệ tử, phật hiệu cao thâm a!” Vệ Chu Dịch cảm thán nói.

Gần Tịnh Tâm như vậy lộ ra tới một tay, liền bày ra ra hắc cực kỳ cao thâm phật hiệu, Phật khí lộ ra ngoài, liền nháy mắt làm này đó hắc bò cạp âm khí toàn tiêu, quả nhiên là Thiên Quốc Tự này đồng lứa thiên phú tối cao đệ tử.

Việt Khê sờ sờ cánh tay, Tịnh Tâm phật hiệu đối nàng tới nói tự nhiên là không có gì ảnh hưởng, bất quá trên người nàng âm khí trọng, tự nhiên là không thích loại cảm giác này.

Hà Kỳ Kỳ hỏi: “Bị thương người thế nào?”

Vệ Chu Dịch lắc đầu: “Những cái đó hắc bò cạp trên người có kịch độc, cơ hồ là nháy mắt độc phát thân vong.”

Nghe vậy, mọi người đều có chút trầm mặc. Bất quá là vừa bắt đầu, liền thiệt hại nhân thủ, xem ra bọn họ này một hàng, sợ là có chút không yên ổn.

Sắc trời đã lạng, đường chân trời thượng kia phiến không trung đã sáng lên, thực mau hồng nhật liền từ dưới biên nhảy ra tới, đã là ngày hôm sau.

Việt Khê nhìn nhìn bốn phía, nói: “Kia tòa huyết mộ hẳn là liền ở gần đây, những cái đó hắc bò cạp trên người hư thối hương vị thực trọng, chúng nó sợ hãi chí dương đồ vật, cho nên chỉ có thể ở buổi tối ra tới.....”

Nói cách khác, kia tòa cổ mộ đại khái liền ở gần đây.

Sa mạc bên trong nhìn quanh bốn phía, đều là một mảnh hoang mênh mang, đặc biệt là đỉnh đầu thái dương, lạng đến dọa người, nhìn liền thập phần phơi người. Việt Khê bọn họ ở phụ cận tìm một vòng, cũng không tìm được cái gì cổ mộ.

Đột nhiên, Việt Khê nhìn nhìn bốn phía, nói: “Có yêu khí.....”

Tĩnh Tâm cũng khẽ nhú mày.

Những người khác lại là vẻ mặt mờ mịt: “Cái gì yêu khí, chúng ta như thế nào không cảm giác được?”

Trong không khí truyền đến một chút động tĩnh, Việt Khê trong tay hoàng phù bắn nhanh mà ra, theo ai da một tiếng, một bóng người trống rỗng xuất hiện ở bọn họ trước mặt. Đó là cái xinh đẹp cô nương, trên người ăn mặc màu đỏ cách cổ váy dài, làn váy uốn lượn, rườm rà mà mỹ lệ, một khuôn mặt mỹ diệu không gì sánh được, ba quang lưu chuyển gian đó là câu hồn nhiếp phách.

“..... Là cái hồ ly tinh a.” Việt Khê bừng tỉnh, mở miệng liền nói phá đối phương bản thể.

“Hồ ly tinh? Nói cách khác, đây là kia chỉ yêu tinh?” Hà Kỳ Kỳ nhướng mày.

Vệ Chu Dịch mở miệng nói: “Lai lịch không rõ, lại là yêu tinh, không bằng giết đi.”

Nghe được hần nói, kia chỉ hồ ly tinh thân thể lập tức run lên, một bộ bị sợ hãi bộ dáng.

Tịnh Tâm ngốc lăng lăng nhìn này chỉ hồ ly tinh, biểu tình tựa kinh tựa mừng như điên, không biết là nghĩ tới cái gì. Thẳng đến Vệ Chu Dịch nói vang lên, hần mới hồi phục tinh thần lại, nói: “Trời cao có đức hiếu sinh, tuy rằng là yêu, chính là trên người nàng không có gì nghiệt khí, đó chính là chưa làm qua chuyện xấu..... Một khi đã như vậy, chúng ta liền buông tha nàng đi.”

Hần ánh mắt phức tạp nhìn này chỉ yêu tinh, hỏi: “Người tên là gì?”

“..... Ta, ta kêu Hồng Ngọc!” Hồ ly tinh mở miệng nói, nhút nhát sợ sệt nhìn mọi người, nhỏ giọng nói: “Ta thật không thể ăn, lại sai, các người đừng ăn ta.”

Tịnh Tâm nhìn nàng, ánh mắt đột nhiên có chút thất vọng, hần nói: “Kêu Hồng Ngọc a.....”

Đại khái là Tịnh Tâm vì nàng nói chuyện qua, Hồng Ngọc này chỉ hồ ly tinh liền thích dựa gần Tịnh Tâm, một bộ thập phần ỷ lại bộ dáng.

“Hồng Ngọc người ở chỗ này ngây người đã bao lâu?” Việt Khê hỏi.

Hồng Ngọc chớp chớp mắt, nói: “Đã lâu, ta từ sinh ra liền ở chỗ này, ta năm nay đã năm trăm tuổi.”

Nghe vậy, những người khác biểu tình lập tức đổi đổi, Vạn Đấu Kim cười tủm tỉm nói: “Nga? Người nếu tại đây ngây người lâu như vậy, vậy người biết này phụ cận có cái gì cổ mộ tồn tại sao?”

“Cổ mộ?” Hồng Ngọc nghĩ nghĩ, trên mặt lộ ra bường tỉnh biểu tình, nói: “Các người là ở tìm cái kia dưới nền đất thật lớn mồ a, ta biết ở nơi nào.”

Những người khác nhìn nhau, đều là mặt lộ vẻ vui mừng.

“Vậy người có thể mang chúng ta qua đi sao?”

Hồng Ngọc nhìn nhìn bọn họ, sau đó gật gật đầu, nói: “Hảo nha.”

Hồng Ngọc là chỉ hồ ly tinh, theo nàng theo như lời, nàng hóa thành hình người không bao lâu thời gian. Đại khái là nguyên nhân này, nàng thoát nhìn toàn bộ yêu đều lộ ra một loại ngây thơ, có loại không rành thế sự thiên chân.

Việt Khê chú ý tới, Tịnh Tâm thường xuyên nhìn nàng xuất thần, trên mặt lộ ra thập phần phức tạp biểu tình tới, tựa bi tựa hỉ, như là xuyên thấu qua Hồng Ngọc đang nhìn người nào đó giống nhau.

Hồng Ngọc mang theo bọn họ đi vào một chỗ địa phương, nơi đó là một mảnh cũ nát kiến trúc, cũng không biết ở sa mạc yên lặng nhiều ít năm, kiến trúc thượng đều mang theo bị năm tháng ăn mòn quá dấu vết, liền kiến trúc nguyên lai bộ dáng đều thấy không rõ, nhưng là hẳn là thực khí phái.

Việt Khê cái mũi nhẹ nhàng giật giật, nàng tựa hồ nghe thấy được nào đó lệnh người buồn nôn hương vị.

“Từ nơi này đi vào chính là các người muốn tìm địa phương!” Hồng Ngọc đi đến một chỗ, nơi đó có một cái mở ra phía dưới cửa động, từ bên ngoài nhìn lại, bên trong là một cái thật dài thạch thang, càng sâu chỗ một mảnh hắc ám, không biết bên trong là cái dạng gì tình huống.

Nghe vậy, những người khác đều là một trận kinh hỉ.

Có người nói: “Rốt cuộc tìm được rồi, chúng ta nhanh lên đi xuống đi.”

Nhưng vào lúc này, Tịnh Tâm đột nhiên thật dài thở dài, sau đó đi tới Hồng Ngọc trước mặt, duỗi tay đụng chạm nàng gương mặt, động tác tràn ngập ôn nhu cùng thương tiếc.

Những người khác mở to hai mắt nhìn, Hà Kỳ Kỳ mặt đều đỏ, lắp bắp nói: “Này này này..... Này Tịnh Tâm đại sư là.....”

Tịnh Tâm sư huynh Tuệ Tâm sắc mặt cũng là biến đổi, vội kêu một tiếng: “Sư đệ!” Hắn này sư đệ, chẳng lẽ là bị này hồ ly tinh câu dẫn hồn phách? Này nhưng như thế nào cho phải?

Nếu là trở về bị sư phụ đã biết, hắn mang sư đệ ra tới một chuyến, sư đệ liền động phạm tâm, kia hắn đã có thể muốn tao ương, hắn không nghĩ chọn phân thủy a.

“Này Tịnh Tâm đại sư nhưng nhìn không ra tới, Phật gia đệ tử, lực căn thanh tịnh, hắn đây là bị cái này hồ ly tinh cấp mê hoặc?” Có người nhỏ giọng nói thầm nói.

Tịnh Tâm ánh mắt ôn nhu nhìn trước mắt nữ tử, vươn một bàn tay đi che lại nàng đôi mắt, nhẹ giọng nói: “Nàng đôi mắt, chưa bao giờ sẽ như vậy thiên chân.....”

Từ bọn họ tương ngộ bắt đầu, vẫn luôn bị trêu đùa, chính là hắn.

Mà hắn, tuy rằng biết là giả, chính là nhìn đến gương mặt này lại lần nữa xuất hiện ở chính mình trước mặt, hắn vẫn là nhịn không được sinh vài phần tham luyện.

Lực căn không tịnh!

Trong lòng hơi hơi thở dài, hần thủ hạ dùng một chút lực, trước mắt cô nương chỉ tới nhớ rõ phát ra một tiếng ngẩn ngủi tiếng kêu, toàn bộ thân thể liền mềm mại ngã xuống trên mặt đất.

“Tịnh Tâm đại sư, người làm gì vậy?”

Thấy như vậy một màn, những người khác tức khắc cảm thấy chính mình đã chịu kinh hách, vội vàng lớn tiếng chất vấn nói.

Tịnh Tâm chấp tay trước ngực, nhẹ giọng nói một câu: “A di đà phật!”

Bên tai tựa hồ truyền đến nào đó đồ vật rách nát thanh âm, có người đột nhiên chỉ vào một chỗ lớn tiếng nói: “Các người xem, đó là cái gì?”

Mọi người theo hần sở chỉ phương hướng nhìn lại, tức khắc ra một thân mồ hôi lạnh.

Vừa rồi bọn họ thấy kia rõ ràng là một cái tồn tại trên mặt đất nhập khẩu, chính là hiện tại ở bọn họ trước mắt nơi nào là cái gì nhập khẩu, mà là một cái trường miệng, lộ ra sắc bén hàm răng hoa ăn thịt người. Mà này bốn phía, đích xác cũng có tàn phá kiến trúc, chính là tại đây kiến trúc bốn phía, lại là trải rộng màu đỏ tươi dây đẳng, dây đẳng thượng trường như là hàm răng giống nhau đồ vật. Mà ở dây đẳng phía dưới, còn lại là lênh lênh bạch cốt, nơi này không biết mai táng bao nhiêu người.

Đột nhiên chi gian nhìn đến cảnh tượng như vậy, tất cả mọi người đều có chút sẽ bất quá thần tới.

Tịnh Tâm nói: “Hoa ăn thịt người, càng nói đúng ra, là mê tâm hoa, loại này hội hoa hóa thành nhân loại trong lòng mỹ lệ nhất hình tượng xuất hiện ở trước mặt mọi người, tiến tới mê hoặc bọn họ, tiến hành vô mồi.”

Nghe vậy, mọi người chỉ cảm thấy nghĩ lại mà sợ. Vừa rồi nếu không phải Tịnh Tâm đại sư đem kia nói ảo ảnh bóp chết, bọn họ sợ là đã đi vào

cái kia “Nhập khẩu”, nói cách khác đã chui đầu vô lưới, chủ động đi vào này mê tâm hoa trong miệng.

“Kia..... Vừa rồi kia mê tâm hoa biến thành làm bộ dáng, chính là Tịnh Tâm đại sư người trong lòng cảm thấy mỹ lệ nhất cô nương?” Việt Khê nhất châm kiến huyết hỏi.

Tịnh Tâm: “.....”

Những người khác lập tức lấy “Di, người là loại người này” ánh mắt nhìn hẳn.

Mà Tuệ Tâm trong lòng càng là không có cảm giác được bất luận cái gì an ủi, tổn thọ a, sư phụ, sư đệ động phạm tâm, ta không cần đi chọn phân a!

Tịnh Tâm khụ một tiếng, nói: “Chúng ta trước mắt muốn giải quyết, là trước mắt cái này mê tâm hoa. Này mê tâm hoa cũng không biết sống đã bao nhiêu năm, lại ăn nhiều như vậy người, tu vi sâu không lường được, đại gia phải cẩn thận.”

“Phanh!”

Đang nói, kia mê tâm hoa đã động lên, bốn phía thật dài dây đẳng nhắc lên tới, bay thẳng đến bọn họ trừu lại đây.

Việt Khê bắt một phen phù trực tiếp tạp qua đi, này đó phù đều là cực phẩm linh phù, uy lực cực đại, lôi điện vốn là khắc thiên hạ sở hữu âm tà đồ vật, một đạo tím sét đánh xuống dưới, kia mê tâm hoa tức khắc thần hình đều toái, sau đó âm âm nện ở trên mặt đất, lập tức phát ra hư thối xuy xuy thanh.

“Cực phẩm linh phù.....” Hà Kỳ Kỳ chú ý tới nàng trong tay phù triện, trong lòng đau đến quả thực như là ở lấy máu giống nhau, này như

thế nào như vậy lãng phí a.

Việt Khê nói: “Lãng không lãng phí có gì quan hệ, chính yếu là hữu dụng. Người xem, một kích phải giết a, thật tốt a!”

Hà Kỳ Kỳ trong lòng tưởng phun tào địa phương thật sự là quá nhiều, chính là trong lúc nhất thời lại không biết nên nói cái gì.

Mặt khác đã làm tốt đại chiến một hồi chuẩn bị người mọc mọc đứng ở nơi đó, giống như đã không cần bọn họ làm cái gì.

“Này mê tâm hoa đem nhân loại mê hoặc đến nơi đây tới, trực tiếp đem bọn họ cấp ăn, nơi này nhiều như vậy thi cốt, cũng không biết nó đến tột cùng hại bao nhiêu người.” Nhìn đầy đất thi cốt, Hà Kỳ Kỳ nhin không được cảm thán.

Hà Tuấn nhúu mày nói: “Kia hiện tại, cái kia cổ mộ đến tột cùng ở nơi nào?”

“Ở chỗ này, cái kia cổ mộ liền tại đây phía dưới!” Bên kia Vạn Đấu Kim ngồi xổm trên mặt đất ở xem xét cái gì, ngẩng đầu vẻ mặt kích động nói.

“Không nghĩ tới này mê tâm hoa, đánh bậy đánh bạ, đảo thật đem chúng ta đưa tới nơi này tới!”Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 100

Phía dưới không khí vẫn đục, còn cho người ta một loại thập phần bị đè nén cảm giác, trên đầu bùn sa rào rạt rơi xuống, ít nhiều có ngăn cách cát bụi phù triện tồn tại, không đến mức miệng mũi đều hít vào bùn sa đi.

Trong bóng đêm sáng lên một mặt ánh sáng, Việt Khê trong tay hoàng phù phát ra sáng ngời quang mang, nháy mắt đem trước mắt này phiến không gian chiếu đến rõ ràng.

“Người như thế nào lại nhiều như vậy không thể hiểu được phù.....” Hà Kỳ Kỳ nhin không được nói.

Việt Khê đứng dậy, cầm chiếu sáng phù ở bốn phía chiếu chiếu, thuận miệng trả lời nói: “Cái gì kêu không thể hiểu được phù, này phù rõ ràng rất thực dụng, còn bảo vệ môi trường lại khỏe mạnh..... Đây là chỗ nào?”

Nhìn quanh bốn phía, nàng phát hiện bọn họ thân ở ở một cái trong thông đạo, bốn phía một mảnh đen nhánh, mấy người bọn họ thật dài bóng dáng rơi trên mặt đất, nhìn qua có chút vắn vẹo.

Vạn Đấu Kim từ trên mặt đất bò dậy, hăn nhìn nhìn bốn phía, có tâm hưng phấn nói: “Nhìn dáng vẻ chúng ta đã tiến vào huyết mộ bên trong..... Chúng ta tiến vào cái kia cửa động, là cái trộm động, hăn là trước kia trộm mộ người lưu lại, bất quá niên đại thật lâu. Ít nhiều kia đoá mê tâm hoa, bằng không cái này trộm động sợ là đã sớm biến mất.”

“Chúng ta rốt cuộc vào được!”

“Nơi này chính là Minh Kính đại sư mộ?”

Vệ Chu Dịch đi rồi vài bước, hần duỗi tay xoa trên vách tường bích hoạ, nói: “Nghe nói Minh Kính đại sư thiên tư trác tuyệt, phật hiệu cao thâm, liền kém một bước là có thể phi thăng thành Phật..... Có người nói thân thể hần, một phân một tấc đều ẩn chứa cực kỳ tinh thuần phật lực, cho nên chỉ có hần mới có thể trấn áp ngầm tàn sát bừa bãi tà khí!”

“Mà ở Minh Kính đại sư lấy thân tế thiên lúc sau, có ghi lại nói, thế nhân cho hần xây cất một tòa đại mộ, đem hần phía sau vật tất cả đặt ở huyệt mộ bên trong.”

“Nơi này, rất lớn khả năng chính là kia tòa mộ!”

Mọi người thảo luận vài câu liền đi phía trước đi, thẳng đến thấy một cái vẽ mẫn huyền lệ nhiều màu bích hoạ hành lang dài, hành lang dài cuối là một đạo lộ ra cổ xưa hơi thở đại môn.

“Này bích hoạ thượng giảng chính là phật chủ lấy thân nuôi ưng chuyện xưa.....” Vạn Đấu Kim xem xét một chút, đến ra cái này kết luận.

Bích hoạ thượng màu đen điều hâu mở ra cánh tới, cả người lông chim đen nhánh, hai cánh đại trương, có màu đen lông chim ở không trung rơi xuống, nó một đôi đôi mắt ửng sắc bén mà bức người, trong mắt lệ khí, cơ hồ từ bích hoạ bên trong thấu ra tới, làm người có loại hãi hùng khiếp vía khủng hoảng cảm.

Hà Kỳ Kỳ nhìn hai mắt cảm thấy tâm hoảng hoảng, lập tức dừng khai mắt, nói: “Này bích hoạ cũng không biết sao lại thế này, nhìn khiến cho ta cảm thấy có điểm hoảng hốt.”

Nói, cũng không biết có phải hay không nàng ảo giác, nàng giống như thấy kia chỉ điều hâu đôi mắt chớp hai hạ. Chính là chờ nàng cẩn thận đi xem thời điểm, kia điều hâu vẫn là kia bộ dáng, giống như là nàng xem hoa mắt.

Tịnh Tâm nói: “Này bích hoạ vẽ giả, khẳng định là một cái tu vi cao thâm thiên sư, vẽ bích hoạ thời điểm, này bích hoạ thượng tự nhiên liền mang theo hân hơi thở..... Này cổ hơi thở cực kỳ bá đạo, các người nhìn tự nhiên sẽ cảm giác được một loại áp chế hoảng hốt cảm giác.”

“..... Hơn một ngàn năm trước đại đạo thịnh hành, thiên sư nhiều như cầu. Chính là hiện giờ đạo pháp suy thoái, thiên sư bất quá ít ỏi, quý thần nói đến cũng bị cho rằng là phong kiến mê tín.” Vệ Chu Dịch nhin không được cảm thán.

Hơn một ngàn năm trước, khi đó Tu Giới dữ dội phồn vinh, chính là thời thế đổi thay, hiện giờ đã xuống dốc đến tận đây.

Hai sườn bích hoạ thượng vẽ đều là Phật gia chuyện xưa, thí dụ như Phật chủ lấy thân nuôi ưng, hoặc là niêm hoa nhất tiểu từ từ, nhan sắc diễm lệ trường dương, cảnh tượng sinh động như thật, chột xem dưới người cơ hồ có thể bị kia bích hoạ kéo vào cái kia cảnh tượng bên trong.

Việt Khê bọn họ chỉ là kinh ngạc cảm thán với này bích hoạ tinh xảo, chính là Thiên Quốc Tự đoàn người lại là hình như có sở ngộ, đứng ở bích hoạ trước thật lâu không phục hồi tinh thần lại, xem ra là ở bích hoạ bên trong hiểu được tới rồi cái gì.

“Vẽ bích hoạ nhân tu vi cao thâm, liền đem chính mình hiểu được xông vào này bích hoạ bên trong, có cơ duyên giả tự nhiên có thể từ này bích hoạ bên trong hiểu được đến cái gì.....” Tuệ Tâm giải thích nói, vừa rồi tại đây bích hoạ bên trong, hân cũng được đến rất nhiều hiểu được, trong lúc nhất thời tu vi thể nhưng có điều tăng lên.

Việt Khê đứng ở bích hoạ trước, bưng tỉnh gian tựa hồ thấy được niêm hoa nhất tiểu phật chủ đối nàng hơi hơi mỉm cười, tươi cười mang theo đối chúng sinh thương hại cùng từ bi, trong tay hoa sen tầng tầng tràn ra, mũi gian tựa hồ có thể ngửi được hoa sen thanh hương.

“Oanh!”

Lửa lớn từ trên người nàng cuốn lên, trong chớp mắt liền bao trùm đến toàn bộ hành lang dài, nổi lên bích hoạ.

“Người đây là đang làm cái gì?” Mọi người kinh hãi.

Việt Khê nói: “Các người không ngửi được kia cổ lệnh người buồn nôn khí vị sao?”

Những người khác sửng sốt, không đợi bọn họ phản ứng lại đây nàng ý tứ, liền thấy bích hoạ phía trên người đột nhiên “Sống” lên, chính là sống, chấn cánh điều hâu chớp chớp mắt, từ trên vách đá tránh thoát xuống dưới, một tiếng lệ kêu ở mọi người bên tai vang lên, hắc ưng bay lên, rồi sau đó hướng tới bọn họ lao xuống mà đến.

Này hắc ưng móng vuốt mõm bộ đều cực kỳ sắc nhọn, bị nó cào thương một trảo, vết thương thâm có thể thấy được cốt.

“A!” Một người bị nó sinh sôi mổ rớt một con mắt, che lại đôi mắt đau kêu lên, máu tươi giàn giụa.

“Đây là cái gì?”

Lại là một tiếng thét chói tai, bích hoạ phía trên “Phật chủ” từ bên trong vươn tay tới, trực tiếp đem người bắt lấy, hung hăng một véo.

Hà Kỳ Kỳ phía sau vẫn luôn đi theo một người nhảy ra, hấn trên người da thịt xanh trắng, lực lớn vô cùng, thế nhưng là một con tử thi. Hà gia tổ

tiên là đuổi thi một mạch, tới rồi hiện tại, bọn họ lấy luyện hóa tử thi, đuổi dịch này làm bọn họ nô bộc.

Việt Khê bảo vệ Vạn Đẩu Kim, này đó tà vật ở công kích thời điểm theo bản năng tránh đi nàng này một chỗ, căn bản không muốn tới gần nàng. Loại này bản năng sợ hãi, cho dù không có tự hồi ý thức, thân thể cũng đã làm ra phản ứng.

Lửa lớn từ trên người nàng cuốn lên, vừa rồi liền lan tràn khai đi lửa lớn thiêu đến càng thêm lớn, trong không khí nghe thấy được một loại lệnh người buồn nôn tưởng phun tanh tưởi vị, bích hoạ bị lửa lớn thiêu đi, bích hoạ bên trong ra tới tà vật cũng đã chịu ảnh hưởng, chúng nó vốn chính là xu phụ ở bích hoạ phía trên, bích hoạ bị thiêu hủy, chúng nó tự nhiên cũng đã chịu ảnh hưởng.

Hắc ưng lông chim nhiễm lửa lớn màu đỏ, một tắc tắc bao trùm đến nó toàn thân, trong chớp mắt liền trở thành một cái màu đỏ hỏa cầu, nó trong miệng phát ra thê lương tiếng kêu, thân thể ở lửa lớn dưới biến thành màu đen sương mù. Sương đen muốn đào tẩu, chính là Việt Khê bọn họ lại nơi nào sẽ cho chúng nó cơ hội như vậy.

“Một thanh nhị khí!” Tịnh Tâm thấp giọng nói, một đạo thanh phong cuốn quá, sương đen nháy mắt biến mất ở không trung.

Nghe nói lúc trước thiên địa sơ khai, thiên thanh mà đục, chia làm nhị khí, một hơi vì thanh, đó là thiên, một hơi vì đục, liền thành mà. Một thanh nhưng càn quét thiên hạ sở hữu tà uế, là sở hữu tà vật khắc tinh.

Hành lang dài nội khôi phục bình tĩnh, Việt Khê nhìn trụi lủi hai mặt tường, nói: “Này bích hoạ phía trên đồ vật, cũng không phải là họa, bất quá đều là chút hư thối đồ vật, sinh sôi bị người khóa đi vào.”

“..... Này thủ đoạn, thật đúng là tàn nhẫn.” Hà Tuấn thấp giọng thở dài.

Những cái đó bất quá là chút quý vật, bị nhân sinh trừu hồn phách, cường chế khóa ở này bích hoạ bên trong, trách không được nhìn qua rất sống động, như là thật sự giống nhau.

Hà Kỳ Kỳ có chút do dự nói: “Minh Kính đại sư từ bi vì hoà, hẩn mộ, như thế nào sẽ có như vậy tà tính đồ vật..... Cái này mộ, có thể hay không không phải hẩn?”

Nàng nhìn về phía Vạn Đẩu Kim, hỏi: “Vạn tiên sinh là chuyên nghiệp nhân viên, người là nghĩ như thế nào?”

Vạn Đẩu Kim nói: “Ta ba ba ở phát hiện cái này cổ mộ thời điểm đã từng xuống dưới quá, hẩn nói hẩn tại hạ biên phát hiện một mặt bích hoạ, mặt trên ghi lại Minh Kính đại sư cả đời, cho nên chúng ta mới bởi vậy hoà nghị.”

“Chính là này bích hoạ thượng, cũng không phải Minh Kính đại sư cuộc đời a?”

“Chúng ta thấy cùng vạn tiên sinh thấy hẩn là không phải cùng phúc..... Chúng ta trước tiếp tục đi phía trước đi thôi.”

Hành lang dài cuối một đạo cửa đá chặt chẽ đem con đường phía trước khóa trụ, cửa đá một tả một hữu có hai tôn phù điêu phật tượng, phật tượng khố miệng hàm chứa từ bi tươi cười, chấp tay trước ngực, đôi mắt hợp lại, chính diện đối diện đứng.

“Ta đến xem!”

Vạn Đẩu Kim đi tới nói, hẩn tuy rằng không hạ quá mộ, nhưng là ở nhà mình phụ thân bên người mưa dầm thấm đất, đối cổ mộ hiểu biết rất sâu. Rất nhiều cổ mộ bên trong cơ quan vô số, đi sai bước nhầm, liền sẽ đem chính mình mệnh cũng đến ném vào đi.

Ở đại môn phía trước chùa nghịch hồi lâu, trên người ra một thân mồ hôi nóng, Vạn Đẩu Kim mới hai mắt sáng ngời, nói: “Được rồi!”

“Răng rắc!”

Thật lớn cửa đá phát ra một tiếng vang lớn, như là có thứ gì đột nhiên hạ xuống, phía dưới tro bụi sâu khời, lưỡng đạo thoát nhìn trầm trọng vô cùng đại môn chậm rãi mở ra, lộ ra bên trong cảnh tượng tới.

Trong bóng tối, có ánh nến sáng lên, sâu kín ánh nến đem hết thảy chiếu sáng lên, đó là một gian thạch thất, chính giữa có cái sân khấu, bên trên có một bóng hình, tựa hồ là đối mặt bọn họ. Như vậy đột nhiên thấy một màn này, làm mọi người có loại trái tim sâu đình cảm giác.

Việt Khê bọn họ đi vào đi, chờ cuối cùng một người đi vào tới, bọn họ phía sau cửa đá đột nhiên thực đóng lại. Cửa đá đại quan, cửa đá thượng hai tôn phù điêu phật tượng hơi hơi mở mắt ra, khóe miệng tươi cười gia tăng, nơi nào còn có nửa phần từ bi, lại là nói không nên lời tà tính huyết tinh.

“Sao lại thế này, đại môn như thế nào đóng?” Một thất người thấy như vậy một màn, trong lòng kinh hãi, có người nhin không được nhào vào đã đóng trên cửa lớn, duỗi tay vỗ đại môn.

Vạn Đẩu Kim ót thượng một viên mồ hôi nóng lăn xuống xuống dưới, biểu tình là nói không nên lời kinh hoàng.

“Vạn thúc, người..... Không có việc gì đi?” Việt Khê xem hẩn bộ dáng này, nhin không được hỏi một câu.

Vạn Đẩu Kim kéo kéo môi, hẩn thoát nhìn có chút tinh thần không tập trung, nói: “Không, không có việc gì.....”

Nhìn nhìn bốn phía, đi đến bọn họ ở cửa nhìn đến người kia ảnh trước, đó là cái thân xuyên áo cà sa bộ xương khô, chắp tay trước ngực, trên tay

còn treo một chuỗi đã hủ bại đến không sai biệt lắm Phật châu, nhìn đáng vẻ hằn là một cái Phật gia đệ tử.

“Này hằn là đạo thứ nhất mộ thất..... Nơi này tọa hóa người, cũng bị xưng là thủ vệ người!” Vạn Đấu Kim mở miệng nói.

Những người khác ở mộ thất nhìn nhìn, nói: “Nơi này căn bản không có gì đồ vật a.”

Này gian mộ thất quả thực là đơn sơ tới rồi cực điểm, trừ bỏ trên vách tường chân đèn, bên trong liền kiện gia cụ đều không có, trụi lủi, liếc mắt một cái là có thể vọng rớt cuộc.

Ánh đèn sâu kín, Việt Khê cúi đầu, mày hơi hơi nhăn lại.

“Bất quá này hòa thượng trên người áo cà sa qua nhiều năm như vậy, thế nhưng một chút đều không có hư thối, đây là không phải cũng là một kiện bảo bối a?” Có người chú ý tới bộ xương khô trên người áo cà sa, màu đỏ áo cà sa thượng dùng kim sắc sợi tơ vẽ giả các loại hoa văn, nhìn qua thế nhưng giống như mới tinh.

Tịnh Tâm duỗi tay ngăn trở nói: “Không thể, này áo cà sa sở dĩ có thể bảo trì nguyên dạng, là bởi vì này bên trên vẽ các loại Phật hiệu..... Nói không chừng, bên trong sẽ có cái gì đó nguy hiểm Phật hiệu, chạm vào không biết sẽ phát sinh sự tình gì.”

Nghe vậy, có chút ngo ngoe rục rịch mọi người có chút chần chờ.

“Di, nơi này có đạo môn.....” Có người bên phải trong tầm tay chân đèn nơi đó phát hiện một cánh cửa, phía sau cửa một mảnh hắc ám, cũng không biết cửa này là đi thông nơi nào.

Bất quá Việt Khê bọn họ hiện tại phía sau cửa đá đã đóng lại, kia đạo cửa đá trọng du ngàn cân, bằng bọn họ căn bản mở không ra, hiện tại bọn

họ chỉ có thể đi tới, mà cũng không lui lại lộ.

“Đi vào trước nhìn xem đi.” Vệ Chu Dịch nói, hắc mào nhíu chặt, không biết suy nghĩ cái gì.

Hà Kỳ Kỳ đi ở hắc bên người, thấp giọng hỏi nói: “Vệ đại ca, người biểu tình như thế nào khó coi như vậy?”

Vệ Chu Dịch nhìn nàng một cái, duỗi tay xoa nhẹ một chút nàng đầu, nói: “Ta chỉ là, trong lòng có loại dự cảm bất hảo..... Ta tới thời điểm cho chúng ta bạc một quả, đó là gặp dữ hóa lành, có quý nhân tương trợ quẻ tượng.”

Hắc nhìn đi ở phía trước Việt Khê liếc mắt một cái, nói: “Kỳ kỳ, đợi chút, mặc kệ phát sinh chuyện gì, người nhớ rõ vẫn luôn đi theo Việt Khê hoặc là Tịnh Tâm đại sư.”

Hà Kỳ Kỳ trừng lớn đôi mắt, nói: “Vệ đại ca người nói quý nhân, chẳng lẽ là?”

“Ta không biết..... Việt Khê, Tịnh Tâm, hai người kia, ta nhìn không thấu, cũng bạc không ra bọn họ tương lai. Bọn họ hai là biến số, nhưng là đồng dạng cũng là chúng ta một đường sinh cơ, người nghe ta chuẩn không sai.”

Vệ gia tu chính là lên đồng viết chữ bói toán chi thuật, ở trước kia cũng là rất là hiển hách, nhưng là hiện giờ Tu Giới có xem tinh bói toán Bạch gia, bọn họ Vệ gia cùng Bạch gia so sánh với, không ngừng là kém nhỏ tí tẹo. Mà làm Vệ gia tiểu bối nhân tài kiệt xuất, Vệ Chu Dịch sẽ đến nơi này, cũng là vì tìm kiếm cơ duyên, hắc là không cam lòng.

“Ta..... Ta ta đi, cái này bộ xương khô xương cốt động!” Đột nhiên phía sau có người kêu to, mọi người quay đầu đi, liền thấy nguyên bản ngồi

ở sân khấu phía trên kia cụ bộ xương khô thể nhưng ngẩng đầu lên, một đôi mắt chằm màu xanh lục ngọn lửa, chính gắt gao nhìn bọn hăn chằm chằm.

“Răng rắc sát!”

Xương cốt phát ra tiếng vang, kia cụ bộ xương khô đứng dậy, trên người áo cà sa không thấy hủ bại, vẽ rất nhiều Phật văn, hiện giờ bên trên một đạo kim sắc Phật văn chớp động, kia cụ bộ xương khô chấp tay trước ngực, trên người thể nhưng tản mát ra cực kỳ khủng bố hơi thở.

“Đi mau!” Hà Tuấn hô to một tiếng, vội vàng kêu đại gia đi mau.

Một đám người chen vào phía sau cửa trong thông đạo, bên trong một mảnh đen nhánh, mọi người buồn đầu đi phía trước đi, có thể nghe thấy dừng ở phía sau người truyền đến tiếng kêu thảm thiết. Đây trong thông đạo đại khái là hồi lâu không ai đã đến, không khí bị đè nén, có nào đó hủ bại hương vị, làm người có loại thở không nổi cảm giác.

Việt Khê quay đầu, một cái “Làm” tự còn chưa nói xuất khẩu, nàng bị trực tiếp người xô đẩy đi phía trước đi rồi. Quay đầu đi, nàng thấy kia cụ bộ xương khô tay xuyên qua một người ngực, trong tay nhéo đối phương còn ở bang bang nhảy trái tim, quanh thân quay chung quanh huyết khí. Mà ở huyết khí dưới, hăn trên xương cốt chậm rãi trường ra màu đỏ huyết nhục tới.

“.....”

Linh phù bắn nhanh mà ra, cực phẩm phù triệu tuôn ra cực đại uy lực tới, xem như miễn cưỡng ngăn cản khối này bộ xương khô đi trước động tác. Dừng ở phía sau người nhân cơ hội này, lập tức bật tức chạy như điên., Đầu cũng không dám hồi.

Bộ xương khô “Xem” hướng Việt Khê, trong miệng phát ra kéo kệt kéo kệt thanh âm, như là đang cười giống nhau.

*

Hà Kỳ Kỳ vẫn luôn nhớ rõ Vệ Chu Dịch nói, cho nên chạy thời điểm nàng vẫn luôn đi theo Việt Khê cùng Tịnh Tâm, chính là chờ dừng lại lúc sau nàng mới phát hiện, Tịnh Tâm không ở, trước mặt chỉ còn lại có cái Việt Khê, còn có nàng một con dịch thi. Mà hai người bọn nàng thế nhưng cùng những người khác đi rời ra, cái này làm cho nàng trong lòng nhịn không được sinh ra một loại khủng hoảng tới.

Này tòa mộ thật sự là quá tà tính, từ vừa bước vào mộ tới gặp được đồ vật, đều không giống như là đứng đắn Phật tu mộ, nàng càng ngày càng không cảm thấy, này mộ là Minh Kính đại sư huyệt mộ. Minh Kính đại sư người này mỹ danh bên ngoài, Phật tu cao thâm, hắc mộ sao có thể như vậy tà tính?

“Những người khác đi đâu? Như thế nào chỉ còn lại có chúng ta hai người?” Nàng nôn nóng dậm dậm chân, trên mặt vẻ mặt hãn.

Việt Khê nhìn thập phần bình tĩnh, nàng đánh giá bốn phía hoàn cảnh, nói: “Vừa rồi chạy thời điểm đại gia hãn là đi rời ra..... Nói, chúng ta vì cái gì muốn chạy đâu, giết cái kia bộ xương khô thì tốt rồi..... Nga, cái kia bộ xương khô đã chết, vậy sau đó là giết hãn một lần.”

Hà Kỳ Kỳ có chút nôn nóng, bên người không có thân cận người, nàng cả người đều có chút bất an, lúc này nghe được Việt Khê nói, nàng nhịn không được mắt trợn trắng, nói: “Chúng ta nơi nào đánh thắng được, kia đồ vật vừa thấy liền không dễ chọc, đương nhiên là chạy trốn ưu tiên.”

Việt Khê nói: “Chính là ta cảm thấy, ta đánh thắng được hãn, hơn nữa hãn trên người có loại ăn rất ngon hương vị, như là tôm hùm nhỏ xào cay.....”

“.....”

“Thật sự! Ta rất lợi hại!”

Hà Kỳ Kỳ thở dài, ám đạo người này không đáng tin cậy, nàng nói: “Chúng ta đi trước tìm ta ca ca bọn họ đi, bằng không chờ hạ gắp cái gì nguy hiểm, vậy không có biện pháp.”

Nàng thập phần hoài nghi Vệ Chu Dịch bói toán thuật, cái kia quý nhân sợ là Tịnh Tâm đại sư đi, cái này Việt Khê, khoác lác nhưng thật ra lợi hại.

Việt Khê: “.....”

Nàng có chút không phục, vì cái gì không tin nàng?

Hai người bọn nàng hiện tại ở một cái hành lang, phía sau có ba điều thông đạo, cũng không biết bọn họ rốt cuộc là từ đâu điều ra tới. Không có biện pháp, hai người chữa khỏi quyết định tiếp tục hướng phía trước đi, nói không chừng liền gặp được những người khác.

“Việt Khê, người năm nay nhiều ít tuổi? Đúng rồi, ta mang theo khô bò người muốn ăn sao? Nơi này như thế nào như vậy an tĩnh a.....”

Bốn phía một mảnh yên tĩnh, chỉ có thể nghe thấy hai người chân dẫm rơi trên mặt đất thanh âm, an tĩnh đến quả thực làm người sợ hãi, cho nên Hà Kỳ Kỳ nhìn không được trở nên lảm nhảm lên.

“Đi, phía trước có người?”

Quái quá một cái lộ,, Hà Kỳ Kỳ đột nhiên thấy phía trước đứng hai người, nàng trong lòng vui vẻ, liền tưởng xông lên đi, lại bị Việt Khê kéo lại tay.

“Làm sao vậy?” Nàng khó hiểu quay đầu tới.

Việt Khê hí mắt, nói: “Người nhìn kỹ hai người kia, liền không cảm thấy rất quen thuộc?”

Hà Kỳ Kỳ sửng sốt.

Đưa lưng về phía các nàng hai người quay đầu tới, Hà Kỳ Kỳ hai mắt nhìn không được trừng lớn, lắp bắp nói: “Khác..... Một cái khác, người cùng ta?”

Chỉ thấy kia hai người xoay người lại, mặc kệ là bộ dáng vẫn là trang điểm, thế nhưng đều cùng các nàng hai cái tương đồng, chột mắt nhìn đi, quả thực phân chính là giống nhau như đúc.

“Các người là thứ gì?” Hà Kỳ Kỳ duỗi tay bắt lấy chính mình trên eo roi, lạnh giọng chất vấn.

Đối diện “Hà Kỳ Kỳ” cười tủm tỉm nói: “Ta chính là người a, người ta vốn dĩ chính là nhất thể.”

Hà Kỳ Kỳ chớp chớp mắt, hỏi Việt Khê: “Nàng lời này có ý tứ gì, cái gì người người ta ta, có tật xấu.”

Việt Khê nói: “Người xem người dưới thân.”

Hà Kỳ Kỳ cúi đầu, không rõ nguyên do: “Ta dưới thân làm sao vậy?”

“..... Người liền không phát hiện cái bóng của người không còn nữa sao?” Việt Khê bất đắc dĩ nói.

Nghe vậy, Hà Kỳ Kỳ lần này đột nhiên phát hiện, chính mình dưới thân thế nhưng không có bóng dáng.

“Ý của người là, cái này cùng ta giống nhau như đúc người là ta bóng dáng?” Nàng không thể tin tưởng nói.

Việt Khê hơi hơi híp mắt, nói: “Ta đã sớm chú ý tới không đúng, từ chúng ta đi vào cái này huyết mộ bắt đầu, chúng ta đại gia dưới lòng bàn chân bóng dáng liền có chút quái dị, thật giống như ở động giống nhau..... Thằng đến vừa rồi, ta phát hiện, chúng ta hai cái bóng dáng rốt cuộc hoàn toàn biến mất.”

“Ảnh yêu, đây là một loại vô hình yêu quái, tồn tại với bóng dáng bên trong, chúng nó có thể cắn nuốt bóng dáng, biến thành cùng bản thể giống nhau như đúc đồ vật, thậm chí còn có thể phục chế bản thể năng lực..... Ta chỉ ở lão nhân bút ký thấy quá loại đồ vật này ghi lại, nghe nói sớm tại mấy trăm năm, thứ này cũng đã diệt sạch, không nghĩ tới còn có thể tại này thấy!”

Nàng nhìn về phía trên vách tường một trần đèn dầu, nói: “Này huyết mộ nơi nơi đều là loại này đèn dầu, này đó ảnh yêu đó là tồn tại với này đó đèn dầu, vẫn luôn ở cắn nuốt chúng ta bóng dáng.”

“Quả nhiên là bản thể của ta, chính là thông minh!” Đối diện “Việt Khê” cười nói.

Việt Khê sờ sờ mặt, nói: “Người không cần nói chuyện a, thấy mặt khác đồ vật đình ta mặt nói chuyện, thật đúng là có chút không thói quen a.”

Hà Kỳ Kỳ: “.....”

“Chúng ta hiện tại làm sao bây giờ? Ấn người cách nói, ảnh yêu chính là chúng ta bóng dáng, như vậy tu vi hẳn là cùng chúng ta không phân cao thấp, chúng ta sợ là căn bản đánh không lại các nàng!”

“Hà Kỳ Kỳ” đi phía trước đi rồi một bước, nói: “Nếu tới rồi nơi này, các người liền trở thành đại nhân tể phẩm, lưu lại nơi này đi!”

Nàng rút ra bên hông roi dài, bá một tiếng, bay thẳng đến Việt Khê các nàng đánh tới.

Hà Kỳ Kỳ trong lòng quỳnh lên, vội vàng phân phó chính mình dịch thi, nói: “Giết nàng.”

“Đừng.....” Việt Khê vội mở miệng, chính là đã không còn kịp rồi.

“Hà Kỳ Kỳ” quý dị cười, chỉ vào dịch thi nói: “Giết các nàng.”

Dịch thi thân thể cứng đờ lên, rồi sau đó xoay người lại, một đôi mắt nhìn chăm chăm Việt Khê các nàng.

Hà Kỳ Kỳ sửng sốt: “Sao lại thế này?”

“Ta là cái bóng của người, người chính là ta, ta chính là người, ta đương nhiên cũng có thể sử dụng dịch thi.” “Hà Kỳ Kỳ” đặc ý cười.

Hà Kỳ Kỳ trong lòng tức khắc nóng nảy.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 101

Hà gia dịch thi luyện chế trong quá trình sẽ hưởng trong biên gia nhập một ít độc tố, cho nên nếu bị dịch thi thương đến, cho dù là nho nhỏ một cái miệng vết thương, cũng sẽ trúng độc.

Hà Kỳ Kỳ biết rõ điểm này, trong lòng mới càng sốt ruột, nàng thử đoạt lấy dịch thi chủ đạo quyền, chính là hoàn toàn không có tác dụng. Đối phương rõ ràng là chính mình bóng dáng, theo đạo lý tới nói, các nàng thực lực hẳn là giống nhau.

Một trường hoàng phù dán ở dịch thi trên đầu, Việt Khê thấp giọng niệm ra một chữ tới: “Trói!”

Trường lớn đôi mắt dịch xác chết tử tức khắc cứng đờ lên, rồi sau đó chậm rãi nhắm lại mắt, trên người cuồng táo hơi thở cũng bình ổn xuống dưới, không còn có động tác.

“Hà Kỳ Kỳ” cảnh giác nhìn Việt Khê, theo bản năng sau này lui một bước.

“Như vậy nhìn cùng chính mình tương đồng người, cảm giác thật là có điểm kỳ quái.....” Việt Khê đi phía trước đi rồi hai bước, lướt qua Hà Kỳ Kỳ, chậm rãi đi phía trước.

Hà Kỳ Kỳ vội vàng kéo nàng, nói: “Đừng qua đi, người không phải các nàng đối thủ.”

Việt Khê cười, nói: “Người nói ta không phải các nàng đối thủ? Bất quá là ta bóng dáng, chẳng lẽ nàng còn có thể thay thế được ta không thành?”

Bên kia “Việt Khê” cao cao ngẩng đầu lên, nói: “Ta chính là người, người chính là ta, chỉ cần ta đem người giết, như vậy ta liền có thể đi mang người, ta sẽ trở thành chân chính Việt Khê.”

Việt Khê khẽ gật đầu, nàng cười một chút, nhẹ giọng nói: “Bất quá chỉ là một cái bóng dáng, người cho rằng người thật sự có thể trở thành ta?”

Nàng khoé mắt kim sắc hoa văn chớp động, trên người khí thế kế tiếp kéo lên, trong chớp mắt, nàng khoé mắt chỗ một đóa kim sắc luyện hóa như ẩn như hiện, thật lớn âm khí từ trên người nàng bộc phát ra tới, gấp không chờ nổi hướng tới bốn phía lan tràn khai đi.

“Càng..... Việt Khê?” Hà Kỳ Kỳ trừng lớn đôi mắt, không thể tin tưởng nhìn một màn này.

Như vậy khổng lồ âm khí, liên tính là nàng đã từng gặp qua tổ phụ thi vương, cũng không có như vậy trọng âm khí. Nhân thể nội âm dương cân bằng, người sống trên người căn bản không có khả năng có như vậy khổng lồ âm khí, cái này Việt Khê, nàng thật là người sao?

Theo Việt Khê trên người âm khí đại thịnh, đối diện cái kia “Việt Khê” trên người âm khí cũng bắt đầu điên cuồng kích động lên, thực mau, bên người nàng âm khí liền đạt tới một cái khủng bố nông nổi, chính là cái kia “Việt Khê” sắc mặt cũng càng ngày càng khó coi, càng ngày càng khủng hoảng.

“Không cần! Dừng lại, mau dừng lại tới.....” Nàng tê thanh rống to, rồi sau đó ở ba người trong ánh mắt, phịch một tiếng nổ mạnh mở ra, trực tiếp biến thành một đạo hắc ảnh, dừng ở Việt Khê dưới chân, lại lần nữa trở thành nàng bóng dáng.

Việt Khê giật giật chân, nói: “Bất quá là một con ảnh yêu mà thôi, liền như vậy điểm âm khí đều không chịu nổi.”

Ảnh yêu có thể cắn nuốt bóng dáng, chúng nó lực lượng là theo bản thể cường đại mà cường đại. Nhưng là, bản thể lực lượng cũng đủ cường đại, chúng nó thân thể không chịu nổi, liền sẽ nổ mạnh mở ra.

Mà Việt Khê trên người âm khí, ảnh yêu cắn bản thừa nhận không được.

“Hà Kỳ Kỳ” sắc mặt đã trắng, nhìn đến Việt Khê quay đầu tới, nàng trực tiếp xoay người liền chạy, hoàn toàn không ham chiến.

Tơ hồng bay ra, trực tiếp quấn lấy nàng chỉ ảnh yêu eo, Việt Khê dùng một chút lực, đem người xả trở về.

“Ta sai rồi, đừng giết ta, đừng giết ta, chúng ta cũng chỉ là nghe lệnh với một chủ nhân.....” Ảnh yêu thập phần không có cốt khí xin tha, chính là còn chưa có nói xong, nàng trừng lớn đôi mắt, đã lại lần nữa biến thành bóng dáng, dừng ở Hà Kỳ Kỳ dưới thân.

Hà Kỳ Kỳ chớp chớp mắt, duỗi tay sờ sờ trên mặt đất bóng dáng, nói: “..... Thiếu chút nữa bị chính mình bóng dáng cấp giết, ta chưa từng có nghĩ tới chuyện như vậy. Lần đầu tiên cảm thấy, chính mình bóng dáng thật đáng sợ”

Việt Khê duỗi tay đỡ nàng lên, Hà Kỳ Kỳ nhớ tới cái gì, sắc mặt đột nhiên biến đổi, nàng giữ chặt Việt Khê tay, nói: “Ca ca ta bọn họ, chúng ta nếu gặp ảnh yêu, bọn họ khẳng định cũng là, chúng ta mau đi tìm bọn họ đi.”

Hai người cũng không dám trì hoãn cái gì, tuyển định một phương hướng liền trực tiếp đi vào.

Này huyết mộ rất lớn, bên trong loanh quanh lòng vòng, có rất nhiều điều thông đạo, cũng không biết này đó thông đạo phân biệt thông hướng nơi nào. Việt Khê cùng Hà Kỳ Kỳ còn gặp một đám quỷ đói, những cái đó quỷ đói nhìn qua xấu xí đến cực điểm, trên người tựa hồ chỉ có một tầng da bọc, chính là đôi mắt lại rất lớn, trực tiếp lòi ra tới, tròng mắt thượng che kín hồng tơ máu, nhìn qua thập phần khủng bố.

Hà Kỳ Kỳ: “..... Ta càng ngày càng cảm thấy, cái này huyết mộ không phải Minh Kính đại sư, này đó đều là chút thứ gì?”

Việt Khê xem nàng kinh hách quá độ bộ dáng, an ủi vỗ vỗ nàng bả vai, nói: “Liên một ít vật nhỏ, người đem bọn họ xem thành kem, liền sẽ không cảm thấy sợ hãi.”

Hà Kỳ Kỳ: “.....”

Không, cái này làm cho nàng về sau như thế nào nhìn thẳng kem?

Bất quá này đó quỷ đói thấy Việt Khê cùng Hà Kỳ Kỳ, một đám dấu móng đem chính mình vùi đầu ở trong đất biên, thân thể run lên run lên, thập phần sợ hãi bộ dáng.

Hà Kỳ Kỳ nói: “Ta đã sớm muốn hỏi, mặc kệ là này đó quỷ đói, vẫn là ở sa mạc gặp được những cái đó con bò cạp, vì cái gì chúng nó đều như vậy sợ người? Trên người của người có cái gì đặc biệt địa phương sao?”

Việt Khê há mồm, Hà Kỳ Kỳ vội vàng sẵn sàng không nói chuyện phía trước nói: “Đừng cùng ta nói cái gì bởi vì người lớn lên đẹp, quỷ tài tin người nói.”

Việt Khê nghĩ nghĩ, nói: “Lấy chuối thực vật tới nói, ta là đứng ở chuối thực vật đỉnh, mà chúng nó là đứng ở đế quả nhiên..... Chúng nó sợ hãi ta, chỉ là bởi vì không nghĩ bị ta cấp ăn, người gặp qua cái nào đồ ăn không sợ hãi bị ăn?”

Hà Kỳ Kỳ sửa sang lại một chút trong óc suy nghĩ, hơi chút sửa sang lại ra một ít manh mối tới, có chút không thể tin tưởng nói: “Ý của người là, người ăn chúng nó? Ăn quỷ đói?”

“..... Ta đã rất ít ăn mấy thứ này, quỷ đói hương vị không tốt lắm, là toan!” Việt Khê cấp chính mình giải thích, nàng cũng không phải cái gì âm vật đều ăn.

Hà Kỳ Kỳ: “.....”

*

“..... Đây mộ thất bên trong như thế nào có khẩu quan tài?”

Hai người đi vào một cái mộ thất, bên trong ngay trung tâm bãi mộ ngầm đen nhánh quan tài, trừ lần đó ra không còn có mặt khác đồ vật.

Việt Khê nhíu mày, nói: “Người có hay không nghĩ được một cổ huyết khí? Còn có..... Có hay không nghe được cái gì thanh âm, giống như là có người ở nhấm nuốt thứ gì.”

Nghe vậy, Hà Kỳ Kỳ sửng sốt, rồi sau đó dựng lỗ tai cẩn thận nghe, quả nhiên là nghe được động tĩnh gì.

“Từ trong quan tài truyền đến.....” Hà Kỳ Kỳ chỉ vào bên cạnh quan tài, nghe được bên trong thanh âm, sắc mặt đều trắng.

“Oanh!”

Quan tài cái đột nhiên mở ra, một cổ huyết vụ từ bên trong bay ra, rồi sau đó từ bên trong bay nhanh vờn một bàn tay tới, trực tiếp bắt được Hà Kỳ Kỳ bả vai, lôi kéo nàng hướng trong quan tài mang.

Việt Khê biến sắc, kéo lấy Hà Kỳ Kỳ một cái tay khác, bàn tay vì nhận, bay thẳng đến nàng trên vai bắt lấy cái tay kia cánh tay chém tới.

Nàng linh lực phúc nơi tay chưởng thượng, bàn tay liền sẽ giống lưỡi dao giống nhau, thập phần sắc bén.

“Tranh!”

Chính là tay nàng chưởng chém vào kia chỉ khô gầy trên tay, lại như là đụng phải cái gì cứng rắn kim loại, lại là phát ra một tiếng tranh minh thanh.

Việt Khê thần sắc bất biến, ngón trỏ ngón giữa khép lại, thủ đoạn uốn éo, nhị chỉ hướng phía trước một hoa, kia chỉ khô gầy trên tay lập tức xuất hiện một đạo vết thương, vết thương thượng mang theo điểm điểm kim quang, kim quang lập tức bắt đầu hướng trong ăn mòn.

“Rống!”

Gầm lên giận dữ, một đạo hắc ảnh từ trong quan tài nhảy ra tới, Việt Khê vội vàng đem Hà Kỳ Kỳ xả đến chính mình phía sau, lúc này mới nâng mục nhìn lại.

Trước mắt thứ này có chút khủng bố, hắc thân xuyên màu đỏ áo cà sa, một khuôn mặt một nửa mặt trắng như ngọc, một nửa lại là huyết nhục mơ hồ, kia một nửa giống như là mới vừa trường ra tới huyết nhục, còn không có hoàn toàn trường toàn, cho nên có vẻ phá lệ đáng sợ. Mà thân thể hắc, cũng là một nửa huyết nhục mơ hồ, một nửa bạch cốt dày đặc, hình thành một loại cực kỳ tiên minh đối lập.

Hà Kỳ Kỳ thở hỗn hển khẩu khí, nói: “Thứ này, là chúng ta ở cửa thượng gặp được cái kia sao?”

Việt Khê lắc đầu, nói: “Không phải, là mặt khác một con..... Cái này huyết mộ, nếu ta đoán được không sai, là một cái sinh tể chi mộ, phạm là tiến vào cái này cổ mộ người, đều sẽ trở thành này đó thi thể chất dinh dưỡng, xúc này trọng sinh.”

Này đó ở mộ địa mai táng ngàn năm người, bọn họ khát vọng huyết khí, huyết khí tinh khí làm cho bọn họ lại lần nữa “Sống” lại đây, nhìn trước mắt cái này huyết nhục mơ hồ gia hỏa liền biết, kia cụ trong quan tài biên, không biết có bao nhiêu người thi thể.

Thứ này nhìn Việt Khê, trong mắt lộ ra vài phần tham lam tới.

Việt Khê trên người khổng lồ âm khí làm âm vật nhìn thôi đã thấy sợ, thậm chí sợ hãi bị nàng cắn nuốt, bản năng cảm thấy sợ hãi. Nhưng là có âm vật, thí dụ như nàng trước mắt cái này, liền sẽ tham lam trên người nàng âm khí, muốn hấp thụ nàng huyết khí.

“..... Không người không quý, nhà ta tiểu bạch đều so người đáng yêu nhiều, quả thực là cay đôi mắt.” Việt Khê nói thầm, đem Hà Kỳ Kỳ đẩy đến một bên.

“Phanh!”

Khối này thân khô tốc độ cực nhanh, chiêu chiêu muốn mệnh, trong mắt tham lam, làm Việt Khê khẽ nhíu mày.

“Lôi pháp, cừu thiên!”

Lôi điện cơ hồ bao trùm toàn bộ mộ thất, đem sở hữu hết thảy tất cả bao phủ ở trong đó, Hà Kỳ Kỳ hét lên một tiếng, nàng dịch thi tại đây phiến lôi điện dưới nháy mắt biến thành yên phấn, chút nào không lưu.

Lôi điện, vốn chính là sở hữu tà vật khắc tinh, chính là như vậy đại lượng lôi điện, vẫn là thập phần tinh thuần lôi điện chi lực, đối tà vật tới nói, quả thực chính là trí mạng.

Thân khô trên người bị phách đến cháy đen, mới vừa trường ra tới không bao lâu huyết nhục lại biến thành màu trắng khô lô. Chính là không

hồ là hơn một ngàn năm trước cao tăng, hắt trên người phật quang hiện ra, thế nhưng đem lôi điện uy lực ngăn cản đi hơn phân nửa.

Việt Khê có chút không kiên nhẫn, nàng lấy chỉ vì bút, ở không trung xẹt qua, một cái sao năm cánh trận xuất hiện, lập tức đem cây khô vấy ở bên trong. Màu đen ngọn lửa từ Việt Khê đầu ngón tay rơi xuống, nhỏ giọt ở dưới chân cây khô trên người, lập tức liền trở thành hừng hực lửa lớn.

“Rống!”

Cây khô trong miệng phát ra âm thanh phản nộ tiếng hô, hơn một ngàn năm, thật vất vả lại lần nữa đạt được sinh mệnh, hắt như thế nào có thể ở chỗ này chết đi?

Chính là cho dù nàng lại không cam lòng, lại phản nộ, sở hữu âm vật, ở Hồng Liên Nghiệp Hỏa hạ, đều không có bất luận cái gì sức chống cự. Hồng Liên Nghiệp Hỏa, có thể đốt tận thế gian sở hữu tà vật.

“Đi thôi!”

Giải quyết xong thứ này, Việt Khê kêu lên một bên trở nên ngốc lăng Hà Kỳ Kỳ.

“Uy, người cái kia dịch thi, ngưng ngưng a, cho người lộng không có..... Người không cần sinh khí a, ta, ta tặng cho người một cái mặt khác đồ vật đi!”

“.....”

Hà Kỳ Kỳ hiện tại chỉ nghĩ bình tĩnh một chút, nàng hiện tại tại hoài nghi nhân sinh.

Đều là người, chênh lệch như thế nào lớn như vậy đâu?.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 102

Tuy rằng là ngằm, nhưng là bên trong không khí lại vẫn là lưu thông, chính là lâu không có người đến, không khí làm người cảm giác có loại bị đè nén cảm giác.

Việt Khê cùng Hà Kỳ Kỳ vẫn luôn đi phía trước đi, chỉ nhìn thấy trước mắt rốt cuộc xuất hiện một chút ánh sáng.

“A, phía trước có quang!” Hà Kỳ Kỳ trong lòng kích động đến không được, đi nhanh trực tiếp liền vọt qua đi.

Về điểm này quang càng ngày càng sáng, thẳng đến rốt cuộc xuất hiện ở các nàng trước mắt, Hà Kỳ Kỳ mở to hai mắt nhìn, đỡ bên người vách tường, lẩm bẩm nói: “Nơi này, là cuối cùng mộ thất?”

Chỉ thấy trước mắt là một cái thật lớn hố sâu, trong hố sâu lòng có một cái đài cao, trên đài cao ngồi một người. Người nọ mi đuôi có trĩ, mặt trắng như ngọc, trên đầu trụ lúi, ăn mặc màu trắng tăng y, nhìn dáng vẻ là cái hòa thượng.

Hắn ngồi xếp bằng, tựa hồ là ở đã tọa hoặc là giấc ngủ, thần thái an tường, giữa mày mang theo đối vạn vật thương xót cùng từ bi. Mà ở hắc giao điệp lòng bàn tay thượng, còn lại là phóng một cây kim sắc xương cốt, tản ra oánh oánh quang huy, ẩn chứa vô thượng phật quang.

Mà ở đài cao hạ, còn lại là xương khô thành đôi, sâm bạch xương cốt xây, đầu lâu thượng từng đôi trống rỗng “Đôi mắt” tựa hồ ở nhìn chăm chăm các nàng xem, cái loại này cảm giác bị nhìn chăm chăm, quả thực làm người sờn tóc gáy.

“Bên trong còn có người tồn tại!” Hà Kỳ Kỳ hô to.

Ở kia trên xương cốt, còn có thân xuyên hiện đại phục sức người, bọn họ nằm ở bạch cốt thượng, thân thể còn ở sinh lý tính run rẩy, dưới thân một tảng lớn huyết sắc lan tràn khai đi, thấm vào phía dưới xương cốt trung, rồi lại thực mau biến mất không thấy. Mà có, trên người huyết nhục đã sớm bị hấp thụ hết, chỉ còn lại có một trương hơi mỏng da bọc phía dưới xương khô, đã sớm không có khí.

“Nơi này rốt cuộc là địa phương nào? Kia trên đài cao hòa thượng lại là người nào?”

Việt Khê giữ chặt Hà Kỳ Kỳ, nói: “Đừng qua đi, này hố sâu phía dưới bố một cái cực kỳ bá đạo trận pháp, phạm là dừng ở bên trong người, đều sẽ bị hút hết trên người sở hữu huyết khí, hóa thành trên đài cao cái kia hòa thượng chất dinh dưỡng.”

“Lộc cộc!”

Một bên trong thông đạo như là có người đã đi tới, Việt Khê các nàng xem qua đi, thấy một cái đồng dạng ăn mặc màu đỏ áo cà sa tăng nhân, hắn trong tay xách theo một người, đi đến hố sâu bên cạnh, trực tiếp đem trên tay người ném vào hố sâu. Hố sâu phía dưới có sớm đã hủ hóa xương khô, nháy mắt bị ép tới dập nát, vô số xương khô lẫn nhau va chạm, phát ra cọt xát thanh âm tới.

Hà Kỳ Kỳ cảm giác có chút buồn nôn, nói: “Này..... Người này là?”

Việt Khê ánh mắt bình tĩnh, nói: “Là chúng ta tiến mộ thời điểm, ở cái thứ nhất mộ thất sở thấy kia cụ thi cốt. Xem ra, hắc huyết không ít người huyết khí, thân thể đã trường ra hơn phân nửa.”

Cùng bọn họ vừa mới ở cái kia mộ thất sở thấy người không sai biệt lắm, trước mắt cái này hòa thượng thân xuyên màu đỏ áo cà sa, trên người một nửa huyết nhục đầy đặn, một nửa lại là huyết nhục mơ hồ, như là tân trường ra tới huyết nhục còn không có trường toàn.

“Trăm ngàn năm qua, không biết có bao nhiêu người tre già măng mọc đi vào nơi này..... Nhiều năm như vậy tới, bọn họ đã không biết hút bao nhiêu người huyết khí, có lẽ liền kém chúng ta này vài người.” Việt Khê trầm giọng nói.

Hà Kỳ Kỳ nhin không được sau này lui một bước, nàng mặt lộ vẻ hoảng sợ, nói: “Chúng ta đây hiện tại làm sao bây giờ, ca ca ta bọn họ cũng không biết làm sao vậy..... Việt Khê, người nói ca ca ta bọn họ sẽ không có việc gì đi.”

“Bọn họ có hay không sợ ta không biết, ta chỉ biết là, chúng ta hai cái là bị người cấp theo dõi.” Nói, Việt Khê duỗi tay một tay đem Hà Kỳ Kỳ đẩy ra, trên tay tam trường phù dán ở nàng dưới chân, một đạo hình tam giác cột sáng dâng lên tới, đem nàng vòng ở bên trong.

“Vô lượng thọ Phật.....”

Một tiếng phật hiệu, truyền đến người trong tai, tức khắc làm người có loại đại não bên trong vù vù mà choáng váng.

Hà Kỳ Kỳ trước mắt biến thành màu đen, thân mình không chịu khống chế lão đảo ngồi dưới đất, nàng đại não tựa hồ muốn nổ tung giống nhau. Nàng duỗi tay sờ sờ chính mình lỗ tai, chờ giang hai tay vừa thấy, trên tay thể nhưng có màu đỏ máu tươi.

“Đem lỗ tai che lên, đừng nghe hản thanh âm!” Việt Khê nói một câu, sau đó quay đầu nhìn cái kia hai mắt khép lại, đang ở không ngừng niệm Phật âm hòa thượng.

Nàng cười, trong mắt như là có quang ở chớp động giống nhau.

Đi phía trước đi rồi một bước, trên người nàng âm khí đại thịnh, khoe mắt kim sắc liên văn như ẩn như hiện, một cổ quen thuộc hơi thở ở toàn bộ huyết mạch bên trong phiêu đảng, làm vô số sinh linh cảm giác được run rẩy.

Trước mắt hòa thượng trừng lớn đôi mắt, nhìn không được triều lui về phía sau một bước, chính là hản phát hiện, thân tao đều bị âm khí bao phủ, giống như là chỗ sâu trong ở trong nước, hơi chút vừa động liền cảm giác được một loại trệ sát cảm giác.

Việt Khê đuổi tay đem người trao lại đây, trực tiếp bóp lấy cổ hản, nàng mặt lộ vẻ ghét bỏ, nói: “Chôn ở dưới nền đất nhiều năm như vậy, cũng không biết là cái cái gì vị!”

Hòa thượng trừng lớn đôi mắt, hản cảm giác chính mình trên người sức lực ở biến mất, còn có, cái này nữ hài tử trên người này cổ quen thuộc mà khủng bố hơi thở là chuyện như thế nào?

“Minh Kính.....” Hòa thượng há mồm, trong miệng không tiếng động phun ra tên này tới, trong mắt mang theo một tia hoảng sợ.

“Loảng xoảng!”

Trên người chưa trường toàn huyết nhục héo rút, một đồng bạch cốt rơi xuống, dừng ở Việt Khê trên tay chính là một đoàn màu đen quang cầu, bị nàng a ô một ngụm nuốt tới rồi trong bụng.

“Không nghĩ tới vẫn là muối tiêu hương vị a.....” Việt Khê nhưng thật ra có chút kinh ngạc, chôn ở dưới nền đất nhiều năm như vậy, nàng còn

tưởng rằng hương vị đều là cái loại này hư thối hương vị.

Trong khoảng thời gian này nàng đã rất ít nuốt ăn này đó âm vật, trước kia nhìn này đó âm vật nàng còn có một loại thèm ăn dục vọng, chính là không biết từ khi nào bắt đầu, nàng liền thập phần ghét bỏ loại này ăn cơm.

Âm sự vật sao, so với bình thường đồ ăn hương vị kém xa.

Một bên Hà Kỳ Kỳ trừng lớn đôi mắt nhìn nàng, lúc này nàng rốt cuộc minh bạch Việt Khê câu kia “Đồ ăn” là chuyện như thế nào, không thể không nói, một màn này thật sự là quá có đánh sâu vào tính.

“Người..... Người liền như vậy ăn, thân thể không có việc gì sao?” Do dự trong chốc lát, nàng thần sắc phức tạp hỏi.

Việt Khê không chút nào để ý vẫy vẫy tay, nói: “Không có việc gì a, kỳ thật còn man hương, người muốn hay không nếm thử?”

“Không được không được!” Hà Kỳ Kỳ vội vàng cự tuyệt.

Việt Khê kéo nàng lên, nói: “Cái này cổ mộ hẳn là đông nam tây bắc bốn cái phương hướng đều có như vậy một cái người giữ mộ, hiện giờ chúng ta đã giải quyết hai cái, còn có hai cái..... Liền sợ ca ca người bọn họ gặp được kia hai cái, bất quá nếu ca ca người bọn họ có thể theo sát cái kia Tịnh Tâm đại sư, khẳng định sẽ không xảy ra chuyện gì.”

Hà Kỳ Kỳ vẫn là có chút lo lắng sốt ruột, nói: “Hy vọng như thế đi.”

Việt Khê hí mắt, quay đầu nhìn về phía hố sâu bên trong, nói: “Chúng ta hiện tại muốn lo lắng chính là, cái này mộ chủ nhân, đã tỉnh!”

Cái gì?

Hà Kỳ Kỳ sửng sốt, đột nhiên quay đầu đi.

“..... Minh Kính!”

Hồ sâu bên trong kia tòa trên đài cao người mí mắt giật giật, rớt cuộc, hần chậm rãi mở bừng mắt, cảm nhận được trong không khí quen thuộc kia mặt dao động, hần màu đỏ tươi ánh mắt lộ ra một mặt tàn khốc, lẩm bầm nói: “Minh Kính, người không phải đã chết sao, vì cái gì ta còn có thể cảm giác được khí tức của người.....”

Hần nhìn về phía trong tay xương cốt, duỗi tay nhẹ nhàng phất quá. Đây căn cốt đầu gọi là Phật cốt, bên trong có cực kỳ khổng lồ Phật lực. Ít nhiều này căn Phật cốt ở, nhiều năm như vậy tới, thân thể hần không đến mức giống những người khác như vậy biến thành một khối bạch cốt.

“Gần chỉ là một cây xương cốt liền lợi hại như vậy..... Minh Kính, người quả nhiên là Tu Giới đệ nhất nhân!”

Mà hần tại đây địa cung bên trong ngủ say ngàn năm, rớt cuộc có thể đi ra ngoài.

“Răng rắc!”

Địa cung bên trong truyền đến nào đó tiếng vang, toàn bộ địa cung bắt đầu run rẩy lên, Hà Kỳ Kỳ thân mình mềm nhũn, ngã trên mặt đất, nàng hoảng sợ nói: “Sao lại thế này, ta trên người sức lực, ở biến mất.....”

Việt Khê thần sắc ngưng trọng, nói: “Không xong, trận pháp phát động.”

Mà giờ này khắc này, ở địa cung tất cả mọi người cảm giác được không đúng, bọn họ trên người tinh khí thần, đang ở bay nhanh tan đi, như là có thứ gì ở hấp thụ bọn họ trong cơ thể lực lượng.

“Tay của ta.....” Có người phát hiện chính mình đôi tay dần dần trở nên già nua, hần nâng lên tay tới, bất quá trong chớp mắt, cả người liền trở

nên từ từ già đi.

“Đây là có chuyện gì?”

Bên kia truyền đến có người hoảng sợ thanh âm, Việt Khê ngẩng đầu, thấy Tịnh Tâm đại sư đoàn người, hẳn bên người còn có Hà Tuấn, Vệ Chu Dịch đám người, trên người tuy rằng có điểm chặt vật, nhưng là lại là không ai bị thương.

Hà Tuấn nhin không được quỳ một gối trên mặt đất, hẳn nắm tay, lẩm bẩm nói: “Ta chân khí, ở biến mất.”

Vạn Đẩu Kim khó chịu ngã trên mặt đất, Tịnh Tâm khẽ nhíu mày, ở hẳn trên trán vẽ một đạo phù, hẳn mới cảm thấy khá hơn nhiều.

“Đây là cái chết mộ, danh như ý nghĩa, chỉ có tiến vào, không có đi ra ngoài, sở hữu tiến vào đồ vật, đều sẽ biến thành này tòa huyết mộ tế phẩm.....” Vạn Đẩu Kim thần sắc có chút khó coi, từ nhìn đến đệ nhất tòa mộ thất thời điểm, hẳn trong lòng liền có một loại thật không tốt cảm giác, hiện giờ bất quá là chứng minh rồi hẳn trong lòng suy đoán.

“Nơi này trận pháp, sẽ cướp lấy mọi người khí huyết chân khí, các người thiên sư có chân khí, hấp thụ chính là các người chân khí, mà ta chỉ là cái người thường, hấp thụ chính là ta huyết khí cùng sinh mệnh lực!”

Cho nên bất quá ngắn ngủn thời gian, hẳn nhìn qua liền già rồi rất nhiều.

Vạn Đẩu Kim nhìn về phía trên mặt đất hơi thở mỏng manh phụ thân, bọn họ là ở một cái mộ thất bên trong tìm được hẳn, lúc ấy liền hơi thở thập phần mỏng manh, nếu là bọn họ đến chậm một bước, sợ là cũng đã không khí.

Vệ Chu Dịch trừng lớn đôi mắt nhìn trên đài cao người, nhẹ giọng nói: “Nơi này là huyết mộ trung tâm, như vậy người nọ chính là mộ chủ nhân..... Chính là, hơn một ngàn năm trước liền đã chết người, vì sao huyết khí tràn đầy, quả thực liền.....”

Liền cùng một cái sống sờ sờ người không có gì hai dạng khác biệt.

Đang nói, kia sân khấu phía trên người làm như cảm giác được cái gì, chậm rãi quay đầu tới, cặp kia ôn nhu đôi mắt trực tiếp cùng hắn đối thượng.

Vệ Chu Dịch trong lòng hoảng hốt, người này, thế nhưng thật sự sống.....

*

Trên đài cao hòa thượng hướng tới một phương hướng xem qua đi, hơi hơi híp mắt, nói: “Minh Kính hơi thở.....”

Hắn sở nhìn chăm chú phương hướng, Hà Kỳ Kỳ trong lòng đột nhiên co rút, nàng bắt lấy Việt Khê tay, nói: “Hắn nhìn qua, hắn nhìn đến chúng ta, làm sao bây giờ?”

Bên kia Hà Tuấn cũng chú ý tới nơi này, mặt lộ vẻ vui mừng, nói: “Là kỳ kỳ! Nàng không có việc gì, thật sự là quá tốt.”

Tịnh Tâm trầm giọng nói: “Không thể lại làm hắn tiếp tục đi xuống, chờ hấp thụ tới rồi cũng đủ huyết khí, hắn là có thể sống lại đây..... Đài cao nơi đó hắn là trận pháp trung tâm, chỉ cần phá hủy trận pháp, hắn liền không thể lại cướp lấy đại gia huyết khí.”

Nói, hắn cười xuống trên tay Phật châu, Phật châu thượng kim sắc Phật văn hơi hơi chớp động quang mang, hóa thành vô số đạo lưu quang thẳng đến đài cao mà đi.

Trên đài cao hòa thượng khoe miệng lộ ra một cái tươi cười tới, một đạo cái chẵn ở hần bên người triển khai, Phật châu va chạm ở trong suốt cái chẵn thượng, này thượng quang mang chớp động, rồi sau đó sôi nổi rơi xuống, từ trên đài cao lăn xuống đi xuống.

“Ca ca ca.....”

Hổ sâu bạch cốt bắt đầu run rẩy, sau đó bay nhanh tụ tập ở cùng nhau, chậm rãi hình thành một cái thật lớn xương khô người khổng lồ, người khổng lồ hướng tới trên bầu trời rống ra một tiếng, một cỗ trọc khí phun ra, rồi sau đó cầm một cây đồng dạng từ bạch cốt tạo thành thật lớn cây búa, hướng tới Việt Khê bọn họ này chỗ âm âm dậm tới.

Ôm Hà Kỳ Kỳ, Việt Khê trực tiếp nhảy tới xương khô người khổng lồ trên người, rồi sau đó một bàn tay dán ở nó trên người, trên người âm khí đại trán, trực tiếp đem cái này người khổng lồ trên người âm khí toàn bộ cấp căn nuốt rất.

Loại này âm vật sử dụng nó hành động đó là kia cỗ âm khí, âm khí biến mất, tự nhiên liền không thể lại nhúc nhích, thậm chí liền thân thể đều duy trì không được, vô số bạch cốt leng keng lang rơi xuống, trên mặt đất hình thành một cái bạch cốt đồi.

Tĩnh Tâm trừng lớn đôi mắt, hẳn biết Việt Khê trên người có điểm kỳ quái, chính là đi không nghĩ tới, trên người nàng thể nhưng có như vậy cường âm khí, hơn nữa này đó âm khí thể nhưng còn có thể căn nuốt mặt khác âm vật trên người âm khí.

Theo lý mà nói, người bình thường là không có khả năng có như vậy âm khí, nhân thể nội âm dương cân bằng, âm khí quá nặng, kia chỉ có thể là chết người.

“Trên người của người có Minh Kính hơi thở.....” Hòa thượng nhìn chăm chăm Việt Khê, ánh mắt có chút nguy hiểm, hẳn hỏi: “Người cùng

Minh Kính là cái gì quan hệ, người trong cơ thể..... Di, người trong cơ thể thể nhưng có hấn xá lợi tử?”

Nói đến này, hấn trong mắt hiện lên một tia mừng như điên, trên mặt về điểm này từ bi Phật ý lại không dư thừa nửa phần, chỉ còn lại có có chút khủng bố tham lam.

“Có Minh Kính xá lợi tử ở, hơn nữa các người những người này huyết khí, ta đây nhất định là có thể chân chính sống lại!” Hấn duỗi tay xoa trong tay Phật cốt, hướng trong biên rót vào chân khí.

Phật cốt bắt đầu run rẩy, bắt đầu phát ra kim sắc quang mang tới.

Việt Khê đột nhiên bưng kín chính mình ngực, mày nhăn lại —— có thứ gì, ở nàng trong cơ thể xao động không thôi, tựa hồ là gấp không chờ nổi nàng trong cơ thể ra tới, là người nọ trong miệng xá lợi tử?

“Người làm sao vậy, Việt Khê?” Hà Kỳ Kỳ vội vàng lo lắng nhìn nàng.

Tịnh Tâm nhảy vào hố sâu, sắc mặt nghiêm nghị, hấn chấp tay trước ngực, thấp giọng nói: “Phật hiệu vô biên!”

Một cái kim sắc “Vạn” tự ở hấn phía sau thoáng hiện, Phật lực bạo nhiên, trực tiếp nghênh diện hướng tới trên đài cao người đánh đi.

Hòa thượng có chút kinh ngạc nói: “Chuyển thế trùng tu hòa thượng? Xem ra ông trời đều ở rừ lòng thương ta, có người ở, hơn nữa Minh Kính xá lợi tử cùng Phật cốt, ta sống lại tu vi nhất định có thể khôi phục ít nhất năm thành!”

Nói, hấn lẫm nhiên cười, trực tiếp một chương đánh ra.

Này bất quá là khinh phiêu phiêu một chưởng, đánh vào Tịnh Tâm trên người hắn lại là cảm thấy trọng du ngàn cân, toàn bộ thân thể trực tiếp bay đi ra ngoài, hắn phun ra một búng máu tới, thần sắc nghiêm nghị.

Nếu là đời trước, hắn đỉnh thời kỳ, cùng trước mắt người này hắn còn có một trận chiến chi lực. Chính là hắn chuyển thế trùng tu, hiện giờ là mật pháp thời đại, tu hành tốc độ không tránh được rơi chậm lại, hắn hiện tại thực lực căn bản so bất quá đời trước.

“Ngô!”

Việt Khê hừ nhẹ một tiếng, có hai viên kim sắc hạt châu từ nàng ngực bay ra tới, trên người nàng âm khí không còn có áp chế đồ vật, nháy mắt bạo phát ra tới, âm khí nùng tới rồi cơ hồ thành thực chất, làm nàng cả người thoát nhìn có chút âm trầm.

“Hảo cường âm khí.....” Hà Tuấn đám người khiếp sợ cực kỳ.

“Đây là..... Xá lợi tử?” Việt Khê không chớp mắt nhìn chăm chăm kia hai viên kim sắc hạt châu, có chút không thể tưởng tượng.

Này cái gì xá lợi tử, thế nhưng ở nàng trong cơ thể, nàng như thế nào không biết nàng trong thân thể còn có cái này thứ gì.

Xá lợi tử đã chịu Phật cốt triệu hoán, hóa thành một đạo lưu quang bay qua đi. Chính là ở nửa đường trung, một bàn tay ngang trời vươn tới, đem hai viên xá lợi tử bắt lấy, nguyên bản xao động không thôi xá lợi tử quang mang chớp động, lại là chậm rãi bình ổn xuống dưới.

“A di đà phật!”

Ánh mắt mọi người đều tập trung tại đây đột nhiên xuất hiện nhân thân thượng, hắn ăn mặc màu trắng tăng y, trường thân ngọc lập, trên mặt

mang theo màu đỏ tươi máu, chính là thần sắc từ bi, giống như trong miếu thần tượng, ánh mắt bên trong tràn ngập trách trời thương dân hương vị.

“Minh..... Kính!” Trên đài cao hòa thượng trừng lớn đôi mắt, kêu ra tên này tới.

Minh Kính?

Minh Kính đại sư!

Hà Kỳ Kỳ lẩm bẩm nói: “Ta nhất định là đang nằm mơ, Minh Kính đại sư, không phải đã sớm đã chết sao? Sao có thể sẽ xuất hiện?”

Minh Kính hơi hơi mỉm cười, hần nhìn trên đài cao hòa thượng, từng bước một, chậm rãi đi lên đài cao, cười nói “Sư đệ, hồi lâu không thấy, người vẫn là như vậy nghịch ngợm!”

“Người không phải Minh Kính, Minh Kính đã sớm đã chết! Thân thể hần, cũng phân biệt ở năm cái địa phương trấn áp tà khí, người không phải hần, người tuyệt đối không có khả năng là của hần!” Hòa thượng la lớn, trong mắt tràn ngập sợ hãi.

Minh Kính duỗi tay phủ lên bờ vai của hần, cười tủm tỉm nói: “Sư đệ người sau khi chết thể nhưng còn cấp chính mình tu như vậy một tòa chết mộ, vận dụng tà thuật muốn đem chính mình sống lại..... Người nếu đã chết, nên quy về thiên địa, không cần lại tham luyện hồng trần.”

Nói, hần thủ hạ hòa thượng đột nhiên phát ra một tiếng thống khổ thét chói tai, từ hần bỏ vai chỗ bắt đầu, hần trên người huyết nhục bắt đầu hư thối, hần hoảng sợ nói: “Sư huynh, sư huynh..... Sư huynh, ta biết sai rồi, người buông tha ta đi, sư huynh!”

“Ngã phạt từ bi.....”

Một kiện tuyết trắng tắng y rơi trên mặt đất, bất quá trong chớp mắt, người này liền biến thành hư vô, một cây kim sắc Phật cốt dừng ở trên đài cao.

“Sư đệ, ta còn không có cảm ơn người, đã tạ người nhiều năm như vậy tới vì sư huynh ôn dưỡng Phật cốt.” Minh Kính cười khẽ, duỗi tay đem trên mặt đất Phật cốt nhặt lên.

Này Phật cốt tại đây huyết mộ bên trong ngực người hơn một ngàn năm, không tránh được thời gian trạch có chút ảm đạm, đã chịu ảnh hưởng, chính là dừng ở hắc trong tay, lại là Phật khí đại trưởng.

Phật quang đại trán, kim sắc Phật khí tràn ngập toàn bộ hố sâu, dừng ở nhân thân thượng, có loại ấm áp từ bi cảm giác.

“Hảo cường..... Không được, chúng ta tuyệt đối không phải đối thủ của hắc!” Hà Tuấn đám người mồ hôi lạnh nháy mắt xông ra, rõ ràng trước mắt cái này hòa thượng trên người công đức kim quang như vậy trọng, chính là giờ khắc này bọn họ vẫn là cảm giác được vô cùng sợ hãi.

Vừa rồi hắc nhẹ nhàng liền đem kia mộ chủ nhân cấp giải quyết, kia một màn, thật sự là cho bọn hắc để lại rất sâu ấn tượng. Người này, thật sự chính là hơn một ngàn năm vị kia Minh Kính đại sư?

Từ trên đài cao xuống dưới, từng bước một, Minh Kính đi tới Việt Khê trước mặt.

Hắc duỗi tay đem người ôm lại đây, trên tay hai viên kim sắc xá lợi tử hoàn toàn đi vào nàng ngực, Việt Khê trên người khổng lồ âm khí nháy mắt liền bình ổn đi xuống, cả người nhìn qua hơi thở sạch sẽ, cùng nhân loại bình thường hoàn toàn không có gì khác nhau.

Che lại chính mình ngực, Việt Khê chút nào không cảm giác được kia hai viên xá lợi tử tồn tại, nàng có chút kỳ quái nói: “Người chừng nào thì

đem thứ này đặt ở ta trên người, ta thế nhưng một chút cũng chưa nhận thấy được..... Chẳng lẽ là lần trước, ở thôn Mễ Hương thời điểm?”

Nàng nghĩ tới nghĩ lui, cũng chỉ có khi đó.

Minh Kính có chút kinh ngạc với nàng quen thuộc thái độ, trong lòng có loại vi diệu cảm giác, lược chần chờ nói: “Người trong cơ thể vốn dĩ liền có một viên xá lợi tử, thôn Mễ Hương thời điểm, ta bất quá là lại cho người một viên..... Xá lợi tử có thể cho che lấp trên người của người âm khí, đặt ở người trong cơ thể không còn gì tốt hơn.”

Việt Khê thần sắc tự nhiên gật gật đầu, xem như tiếp nhận rồi hần cái này đáp án.

“Người nhận thức ta?” Minh Kính nhin không được hỏi.

Việt Khê nói: “Minh Kính đại sư sao, ta nhận thức a..... Ta đồ đệ cùng ta nói rồi người.”

Minh Kính: “.....” Không đúng a, loại này quen thuộc thái độ, tổng làm hần cảm thấy có điểm quỷ dị.

“Ầm vang!”

Toàn bộ huyết mộ bắt đầu điên cuồng lay động lên, đỉnh đầu hòn đá rào rạt nện xuống tới, dừng ở hố sâu, đem bên trong bạch cốt tạp đến dập nát.

Minh Kính ngẩng đầu nhìn thoáng qua, ánh mắt bình tĩnh nói: “Mộ trận pháp đã phá, lập tức liền phải sụp xuống, các người mau rời khỏi nơi này đi..... Chúng ta còn sẽ tái kiến.”

Cuối cùng một câu, hần là dán ở Việt Khê bên tai nói, nói xong lúc sau, toàn bộ thân ảnh tức khắc hóa thành kim sắc quang trần biến mất ở

không trung.

Những người khác trừng lớn hai mắt, chính là hiện tại không phải bọn họ kinh ngạc thời điểm, cái này cổ mộ lập tức liền phải sụp xuống, bọn họ cần thiết đến nhanh lên rồi đi nơi này.

Việt Khê che che mặt, vừa rồi tổng cảm giác gương mặt bị hôn một cái.

*

“Ầm ầm ầm!”

Thật lớn tiếng vang truyền đến, Việt Khê bọn họ đứng ở sa mạc bên trong, nhìn phía sau bắn khởi thật lớn tro bụi tới.

Vạn Đẩu Kim ngồi xổm trên mặt đất, duỗi tay vỗ vỗ nhà mình phụ thân gương mặt, có chút lo lắng nói: “Ta ba ba đây là làm sao vậy, như thế nào còn không tỉnh? Hắn trên người cái này miệng vết thương..... Không được, chúng ta đến mau chóng đưa hắn đi bệnh viện.”

Việt Khê cấp Vạn thúc làm một cái cầm máu chú, nói: “Vạn thúc trên người có lão nhân cho hắn thể mệnh phù, tánh mạng sẽ không có cái gì trở ngại. Bất quá hắn trên người miệng vết thương, ta liền không có cách, đích xác đến nhanh lên đưa hắn đi bệnh viện.”

Nếu không có cái kia thể mệnh phù, Vạn thúc sợ là đã sớm không có mệnh, cũng đợi không được bọn họ tới cứu hắn.

Bọn họ tìm được xe, vội vàng trở về đuổi, ở trong xe, Hà Kỳ Kỳ hứng thú bưng bưng hỏi: “Ở kia mộ xuất hiện cái kia hòa thượng, thật là Minh Kính đại sư sao? Đây chính là trong truyền thuyết người a, nghe nói hắn trên người sở hữu xương cốt đều đã trở thành Phật cốt, Phật hiệu tinh thâm,

cho nên thân thể hắc mới có thể trấn áp chỗ ở để tà khí..... Chỉ là, hắc đều đã chết hơn một ngàn năm, vì cái gì còn sẽ xuất hiện?”

“Gần chỉ là một đạo tàn hồn, phạt hiệu liền như thế cao thâm, không hồ là Minh Kính đại sư.” Tịnh Tâm thần sắc nghiêm túc, đời trước hắc phạt hiệu đã đạt tới rất cao trình độ, chính là hắc trăm triệu không nghĩ tới, vị này Minh Kính đại sư phạt hiệu thậm chí tới rồi liền hắc đều nhìn không thấu nông nổi, quả thực cũng đã hoàn toàn siêu thoát với thế giới này ở ngoài.

“Tàn hồn?” Việt Khê hỏi lại.

Tịnh Tâm gật đầu, nói: “Minh Kính đại sư đã sớm đã chết hơn một ngàn năm, thân thể hắc phân biệt trấn áp ở năm cái địa phương, kia bất quá là hắc một sợi tàn hồn.....”

Chính là, tàn hồn còn tồn tại, đó có phải hay không đại biểu Minh Kính đại sư, thế nhưng còn sống ở chỗ nào đó?

Nghĩ vậy, Tịnh Tâm chỉ cảm thấy sợ hãi.

Minh Kính đại sư nếu còn sống, chính là vì cái gì nhiều năm như vậy tới Tu Giới chưa từng có nghe được hắc bất luận cái gì tin tức. Hắc liền sợ, là người tới không có ý tốt a.

Hà Kỳ Kỳ cái hiểu cái không gật gật đầu, sau đó nàng quay đầu nhìn về phía Việt Khê, cảm thấy có chút kỳ quái, nói: “Minh Kính đại sư đối với người thái độ, có chút kỳ quái a, hắc có phải hay không nhận thức người a? Ngay cả xá lợi tử đều đặt ở trong cơ thể người!”

Nói đến này, nàng nhin không được có chút hâm mộ, kia chính là xá lợi tử a.

“..... Minh Kính đại sư là hơn một ngàn năm trước người, sao có thể sẽ nhận thức ta, hăc đem xá lợi tử cho ta, đại khái hăc xem ta lớn lên đẹp đi.” Việt Khê nghiêm trang nói.

Hà Kỳ Kỳ phát điên: “Người đủ rồi a, đừng nói giỡn..... Còn có cái kia thôn Mễ Hương chính là sao lại thế này?”

Việt Khê nga một tiếng, nói: “Đó là thiên sư khảo hạch thời điểm.....”

Nàng nói ngắn gọn, che giấu nào đó sự tình, đem sự tình nói đơn giản một lần, cuối cùng nói: “Lúc ấy ta thấy một cái hòa thượng đi vào tới, sau đó liền hôn mê bất tỉnh. Cái kia hòa thượng, đại khái chính là Minh Kính đại sư tàn hồn. Ta từ nhỏ trên người âm khí liền trọng, bởi vì nguyên nhân này, thực chịu đại gia bài xích..... Minh Kính đại sư từ bi vì hoài, đại khái là nguyên nhân này, cho nên hăc mới nghĩ dùng xá lợi tử tới che dấu ta trên người âm khí.”

“..... Ngươi thân! Các người này cũng quá xui xẻo đi, hưởng thụ nhân gian hương khói nhiều năm như vậy, tên kia thực lực khẳng định rất mạnh. Nếu không phải Minh Kính đại sư xuất hiện, các người sợ là đã sớm đã chết.” Hà Kỳ Kỳ nhin không được cảm thán nói.

Tịnh Tâm cau mày, như suy tư gì nhìn thoáng qua Việt Khê.

*

Hàn gia,

Hàn Húc đứng ở trước gương, đem trên người quần áo cởi bỏ, chỉ thấy hăc trên người một đạo dữ tợn vết thương huyết nhục mơ hồ, từ phần vai mãi cho đến phần hông, cơ hồ đem hăc cả người đều cắt chém thành hai nửa.

Dem Phật cốt lấy ra tới, Phật cốt hoàn toàn đi vào thân thể hăn nội, sau đó liền thấy hăn trước ngực một cây xương sườn hơi hơi tỏa sáng, đúng là Phật cốt, đã thay thế được nguyên lai kia căn cốt đầu.

“Răng rắc sát.”

Giãn ra một chút thân thể, hăn thân thể thượng kia vết thương nhìn qua tựa hồ là khép lại vài phần.

“Không nghĩ tới có thể thấy ta Phật cốt, này thật đúng là ngoài ý muốn chi hỉ.” Hăn chọn môi cười nói.

Thân thể này bất quá là thân thể phàm thai, căn bản thừa nhận không được hăn lực lượng. Cho nên đời trước vết thương trí mạng, cũng xuất hiện ở thân thể này thượng, nếu không giải quyết nói, thân thể này thực mau liền sẽ hỏng mất, đến lúc đó hăn lại đến một lần nữa tìm một khác khối thân thể.

Bất quá hiện tại có Phật cốt ở, có thể hòa hoãn một chút hăn thương thể, kế tiếp chỉ cần tìm được mặt khác Phật cốt.

“Năm cái địa phương sao.....”

*

Từ sa mạc ra tới, bọn họ đầu tiên đem Vạn thúc đưa đến bệnh viện. Vạn thúc phần eo bị người chém một đao, đưa đến bệnh viện đi, bác sĩ đều nói là kỳ tích. Như vậy miệng vết thương, đưa tới thời gian còn vãn, hăn là đã sớm không khí, không nghĩ tới thế nhưng còn sống, sinh mệnh lực quả thực là ngoan cường.

Lúc này đây cổ mộ hành trình, cái gì cũng chưa tìm được, ngược lại là bạch bạch đáp đi vào một ít người, có thể nói là vừa mất phu nhân lại thiệt quân, bất quá bọn họ thấy Minh Kính đại sư, cũng coi như là ngoài ý muốn

chi hỉ. Đại khái qua không bao lâu, toàn bộ Tu Giới đều sẽ biết, Minh Kính đại sư xuất hiện, đại khái sẽ nhắc lên rất lớn một trận gió lạnh.

Hà Kỳ Kỳ bọn họ thực mau liền cùng Việt Khê cáo từ, nàng nói: “Tính, ở mộ ít nhiều người cứu ta, dịch thi sự tình liền tính, không cần người bồi.”

Nghe vậy, Việt Khê hai mắt sáng ngời, nói: “Kia nhiều ngưỡng ngưỡng a.”

Hà Kỳ Kỳ: “.....”

Cười đến như vậy sáng lạn, cũng không thấy người ngưỡng ngưỡng a.

Hà Kỳ Kỳ bọn họ rời đi ngày hôm sau, Vạn thúc rút cuộc từ hôn mê trung tỉnh lại, hẩn nhìn qua già nua rất nhiều, tóc tất cả đều trắng.

Vạn Đẩu Kim nhịn không được nói: “Đều nói, lớn như vậy một phen tuổi, người liền không cần cậy mạnh, lần này thiếu chút nữa liền ở lật thuyền trong mương.”

Vạn thúc hắc hắc cười một chút, nói: “Ai biết cái kia mộ, thế nhưng là cái chết mộ a, chúng ta lần đầu tiên tiến mộ thời điểm liền ở bên ngoài lắc lư, không dám thâm nhập, nào biết bên trong là một cái sinh tể chi mộ?”

“Ít nhiều Chu thúc cho người thế mệnh phù, bằng không ta liền nhìn không thấy người.” Vạn Đẩu Kim vẫn là nhịn không được nói thêm.

Vạn thúc hơi hơi híp mắt, nói: “Nguyên bản tưởng Minh Kính đại sư huyết mộ, cho nên ta mới như vậy hưng phấn..... Ai biết, bất quá ta ở mộ nhưng thật ra đã biết ngàn năm trước một chút sự tình, trăm triệu không nghĩ tới, Minh Kính đại sư tể thiên sự tình thế nhưng là cái dạng này.....”

Việt Khê không rõ nguyên do nhìn hăn, hỏi: “Cái gì gọi là Minh Kính đại sư tể thiên sự tình thể nhưng là cái dạng này? Vạn thúc, người đã biết cái gì?”

Vạn thúc thần sắc ngưng trọng, nói: “Ta ở mộ thất bích hoa thượng thấy, ở ngàn năm trước, Minh Kính đại sư tể thiên, khả năng cũng không phải tự nguyện.”

Việt Khê cùng Vạn Đẩu Kim đều là sửng sốt.

Ngàn năm trước đại địa tà khí tiếm khởi, mọi người đã chịu tà khí ăn mòn, biến thành ác quỷ, nhân gian giống như là luyện ngục giống nhau. Mà lúc này, các tu sĩ nghĩ ra một cái biện pháp tới, đó chính là làm một cái tu vi cao thâm thiên sư tới tể thiên, lấy thân hình hăn tới trấn áp dưới nền đất tà khí. Mà trên đời này chỉ có một người có như vậy bản lĩnh, đó chính là Minh Kính đại sư.

Minh Kính đại sư phật hiệu cao thâm, Phật khí vốn là có thể trấn áp tà khí. Mà ngay lúc đó Minh Kính đại sư, thân thể hăn đã trở thành chân chính Phật thể, hăn là nhất thích hợp tể thiên người.

“..... Chính là, đại gia đại khái là sợ hãi hăn không muốn, cho nên bọn họ liền đem hăn mê choáng, sau đó chặt bỏ thân thể hăn, phân biệt đặt ở năm cái phương vị, mượn này tới trấn áp dưới nền đất tà khí!”

Vạn thúc thần sắc có chút mệt mỏi, nói: “Này đó đều là ta từ bích hoa thượng nhìn đến, có lẽ cùng chân chính sự thật có chút xuất nhập..... Bất quá nếu đây là sự thật, mấy tin tức này truyền ra đi, nhất định sẽ ở toàn bộ Tu Giới ngẫu nhiên đọc nhắc lên sóng to gió lớn.”

Đại gia vẫn luôn biết đến đều là Minh Kính đại sư tự mình hy sinh, lấy chính mình thân hình đi trấn áp dưới nền đất tà khí, chính là nếu biết này hết thấy đều là giả, không thể nghi ngờ là điên đảo bọn họ sở hữu nhận tri.

“Cái kia bích hoạ, nói không chừng là giả!” Vạn Đẩu Kim nói.

Vạn thúc thở dài, nói: “Ngàn năm trước sự tình, thật thật giả giả, ta nhưng thật ra hy vọng đây là giả.”

Việt Khê lại có điểm xuất thần, không biết nghĩ tới cái gì, biểu tình có chút khó coi.

“Làm sao vậy, Việt Khê? Có chỗ nào không thoải mái sao?” Vạn thúc xem nàng biểu tình, nhin không được hỏi một câu.

Việt Khê phục hồi tinh thần lại, nàng xả môi cười một chút, nói: “Không có việc gì..... Đúng rồi, ta đại học lập tức liền phải khai giảng, Vạn thúc người nơi này đã không có việc gì, ta đây ngày mai liền phải đi trở về.”

Vạn thúc gật đầu, nói: “Lần này thật là phiền toái người.”

*

Trở lại thành phố A, Việt Khê công bao xuống máy bay liền thấy Hàn Húc đứng ở cửa, hân dung mạo anh tuấn, cho dù khí chất ôn hòa, nhưng là đứng ở trong đám người vẫn cứ là thập phần thấy được, hạc trong bầy gà, chung quanh rất nhiều nữ hài tử đều nhin không được chỉ vào hân nhỏ giọng nghị luận.

“Sao người lại tới đây? Người biết ta hôm nay trở về?” Việt Khê hỏi.

Hàn Húc đuôi tay tiếp nhận nàng trong tay bao, nói: “Ta đoán người hôm nay nên đã trở lại..... Đây trong bao trang chính là cái gì?”

“Cho các người mua thổ đặc sản, nơi đó có loại khô bò, đặc biệt ăn ngon, rất có nhai kính, ta mang theo thật nhiều trở về..... Chờ Triệu Lộ bọn họ lại đây, làm cho bọn họ cũng nếm thử.” Việt Khê vừa đi vừa nói.

Hàn Húc gật gật đầu, hẩn chú ý tới Việt Khê vẫn luôn đang xem hẩn, nhin không được cười, hỏi: “Sư phụ, người như vậy vẫn luôn nhìn ta, làm cái gì?”

Việt Khê lắc lắc đầu, nói: “Không có gì..... Chỉ là lần này đi thành phố D, ta nhưng thật ra ở đã biết một việc.”

“Sự tình gì?” Hàn Húc hỏi.

Việt Khê lắc lắc đầu, nàng đột nhiên tiến lên một bước, ôm lấy hẩn mặt, nhón mũi chân ở hẩn trên má bẹp một chút hôn một cái.

Hàn Húc sửng sốt.

“A!” Bên cạnh có người thấy như vậy một màn, nhin không được kêu một tiếng, hiện tại người trẻ tuổi thật là càng ngày càng không e lệ.

“Sư phụ, người làm cái gì?” Hàn Húc hỏi, theo bản năng sờ sờ chính mình gương mặt, cảm thấy cái loại này mềm mại xúc cảm còn lưu tại bên trên.

Việt Khê không thềm để ý nói: “Không có gì..... Chính là tưởng thân người một ngụm.”

Hàn Húc: “.....”

Việt Khê như suy tư gì nhìn hẩn, nói: “Hàn Húc a, người là ta đồ đệ, vậy cả đời đều là ta đồ đệ. Mặc kệ người làm cái gì, ta đều sẽ đứng ở người bên này.”

Nghe vậy, Hàn Húc sửng sốt, hẩn ánh mắt có chút phức tạp, sau một lúc lâu hẩn như là nói giỡn giống nhau hỏi: “Kia nếu, ta muốn huỷ diệt toàn bộ thiên hạ đâu? Sư phụ, như vậy người cũng đứng ở ta bên này sao?”

“Ta khẳng định đứng ở người bên này a!” Việt Khê không chút suy nghĩ liền gật đầu, nàng duỗi tay ôm lấy hắn, cười nói: “Với ta mà nói, trừ bỏ lão nhân bên ngoài, người là ta quan trọng nhất người..... Ta không trảm người bên này, chẳng lẽ còn muốn đi quản những cái đó người ngoài không thành? Ta lại không phải gốc tử.”

Hàn Húc xoa xoa nàng đầu, cảm thấy trong lòng nôn nóng chậm rãi bình ổn xuống dưới, hắn ánh mắt phức tạp, nhẹ giọng nói: “Sư phụ, người chớ quên người nói.”

Việt Khê thật mạnh gật gật đầu.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 103

Về thành phố D kia tòa cổ mộ bích họa, Việt Khê cùng Hàn Húc nhắc tới quá.

Hàn Húc đuổi tay khảy một chút trên tay Phật châu, động tác khinh phiêu phiêu, không chút nào để ý nói: “Hắn tu hành thiên phú ở người thường cũng coi như là cũng đủ làm hắn ngạo nghễ, chính là cùng Minh Kính so sánh với, kia cũng là khác nhau một trời một vực..... Nếu hắn thân nhiên thừa nhận chính mình ghen ghét, nói không chừng ta còn có thể xem trọng hắn liếc mắt một cái, chính là trong lòng rõ ràng đã bởi vì ghen ghét mà vắn vẹo, lại còn phải làm ra huynh hữu đệ cung bộ dáng. Như vậy tâm tính, lại như thế nào có thể tu được Phật.”

Đối với hắn tới nói, người nọ bất quá là đông đảo người trung một cái, hắn căn bản là không đem hắn để ở trong lòng quá. Có lẽ, đây mới là làm người nọ trong lòng không cam lòng, sau khi chết ở bích họa thượng cũng muốn đem Minh Kính chết họa ra tới, mang theo một loại vắn vẹo khoe ra tâm. Như là như vậy liền tỏ vẻ, thực lực của hắn so Minh Kính hiểu thẳng giống nhau, bất quá là lừa mình dối người thôi.

Kỳ thật lúc này đây cổ mộ hành trình cũng không xem như không thu hoạch được gì, Việt Khê nghe Hà Kỳ Kỳ nàng nói, Vệ Chu Dịch bọn họ ở mộ đem những cái đó vẽ đầy phù văn áo cà sa nhật trở về.

“Kia áo cà sa thượng vẽ phù văn ta cũng xem không hiểu, bất quá ca ca ta nói có thể bảo trì nhiều năm như vậy bất hủ, những cái đó phù văn khẳng định có độc đáo chỗ.....”

Việt Khê cười nói: “Kia áo cà sa thượng phù văn một đạo liền này một đạo, tổng cộng có hơn một ngàn đạo phù văn, lẫn nhau chi gian kế tiếp tương liên, hoàn hoàn khấn khải, trong đó huyền diệu phi thường. Nếu cẩn thận nghiên cứu, đích xác đối tu hành rất có trợ giúp.”

Hà Kỳ Kỳ thở dài, nói: “Việt Khê thực lực của người quả nhiên rất mạnh, người đều không có nhìn kỹ quá kia áo cà sa, liền biết kia bên trên phù văn có bao nhiêu. Lúc ấy gặp người, xem người hơi thở cùng bình thường người không sai biệt lắm, ta còn tưởng rằng người chỉ là cái người thường.”

Nào biết phía sau mặt đều phải đánh sưng lên!

Việt Khê ngón trở vô ý thức gãi gãi gương mặt, nàng thập phần nghiêm túc nói: “Ta và các người không giống nhau, ta là thiên tài..... Rất nhiều đồ vật, ta xem qua một lần là có thể chặt chẽ ghi tạc trong lòng, các người cảm thấy huyền diệu phi thường, ở trong mắt ta cũng rất đơn giản.”

Hà Kỳ Kỳ: “.....”

Hôm nay còn liêu đến đi xuống sao?

Sợ không phải nhân gia tâm cao khí ngạo, mà là nhân gia từ đáy lòng cảm thấy chính mình là thiên tài, cố tình chính mình còn căn bản không thể phản bác, có như vậy đả kích người sao?

*

Việt Khê cùng Hàn Húc bọn họ muốn chạy tới đại học đưa tin, ở sân bay thời điểm liền có trường học giáo xe phụ trách đón đưa đến giáo, Việt

Khê cùng Hàn Húc đi qua đi thời điểm kia vài vị Thanh Đồng đại học học trưởng học tử hai mắt tức khắc chính là sáng ngời.

Không thể không nói, Việt Khê cùng Hàn Húc hai người nhan giá trị đứng chung một chỗ mang cho người chính là một loại cực đại hưởng thụ, bọn họ hai khí chất thập phần độc đáo, đứng ở trong đám người càng có vẻ phá lệ xuất chúng, mặc kệ là khí chất vẫn là bộ dạng.

“Là mới tới học đệ học muội đi, ta là đại nhị học sinh, các người kêu ta học trưởng thì tốt rồi.....”

Trường học các tiền bối thập phần nhiệt tình, Việt Khê cùng Hàn Húc hoa một chút thời gian mới đến trường học, sau đó đi tìm chính mình ký túc xá, nam nữ ký túc xá khẳng định là bất đồng lâu, hai người liền ở chỗ này tách ra.

Ký túc xá là bốn người gian, có điều hòa cùng độc lập toilet, nhìn qua thập phần không tồi.

Việt Khê đến thời điểm trong ký túc xá đã có người, đối phương là cái M Tinh cô nương, nhìn qua tính tình thập phần then thùng, đối với nàng cười một chút, lộ ra hai viên răng nanh, nhưng thật ra có vài phần đáng yêu.

“Ta kêu Hoa Dung.....”

“Ta kêu Việt Khê!”

Hai người liên hệ tên họ, cũng coi như là nhận thức.

Việt Khê tuyển dựa cửa sổ giường đệm, đem chính mình đồ vật sửa sang lại hảo, lại đem giường cấp phô thưởng, nàng thích ngủ mềm, cho nên đệm giường phô một tầng lại một tầng, nhìn qua chính là kéo dài mềm mại.

Tối rồi vẫn chút thời điểm, trong ký túc xá mặt khác hai vị cũng tới, một cái kêu Hồ Tuệ Trinh, một cái kêu Vinh Hương. Hồ Tuệ Trinh là trước tới, chính mình một người bao lớn bao nhỏ, nhìn qua thập phần trầm mặc bộ dáng, thấy Việt Khê các nàng chỉ là kéo kéo môi, miễn cưỡng xem như chào hỏi.

Việt Khê chú ý tới nàng mặt mày gian mang theo một chút sầu khổ chi sắc, hốc mắt cũng có chút hồng, như là đã khóc bộ dáng, tâm tình không được tốt lắm.

Vinh Hương là ở Hồ Tuệ Trinh phía sau tới, lúc này đây là cha mẹ nàng một đạo theo tới, nàng phụ thân vừa nhìn thấy Việt Khê các nàng liền cười, thập phần khách khí hòa ái nói: “Các người chính là hương hương bạn cùng phòng đi, ai, về sau các người liền phải cộng độ bốn năm thời gian, đại gia cho nhau bao dung thông cảm a. Đúng rồi, hiện tại thời gian cũng không còn sớm, ta thỉnh các người đại gia cùng nhau ăn một bữa cơm đi.”

Việt Khê a một tiếng, nói: “Không được, ta đã cùng bằng hữu ước hảo, buổi tối cùng đi ăn cơm.”

“Di, người bằng hữu cũng ở Thanh Đồng đại học?” Vinh phụ tử vẻ thực kinh ngạc.

Việt Khê cũng không cảm thấy này đó là không thể nói, liền nói: “..... Có cái cùng ta là Thanh Đồng đại học, có hai cái là cách vách đại học.”

Vinh mẫu một bên cấp Vinh Hương sửa sang lại giường đệm, một bên cười nói: “Như thế hảo, tất cả mọi người đều ở một khối, có bạn!”

Bất quá nếu Việt Khê nói không đi, Vinh phụ bọn họ cũng không bắt buộc, lại dò hỏi Hoa Dung cùng Hồ Tuệ Trinh ý kiến, các nàng hai cái chối

từ một chút, bất quá Vinh phụ dăm ba câu liền đánh mất các nàng bắn khoăn, một đám người cùng nhau đi ra ngoài ăn cơm.

Trong ký túc xá nháy mắt liền an tĩnh lại.

Việt Khê xoa xoa đầu, thói quen an tĩnh, nàng thật là có chút không thói quen loại này náo nhiệt.

Tiểu người giấy nhóm từ nàng trong túi bò xuất đầu tới, riu rít hỏi: “Việt Khê, người bạn cùng phòng đi rồi sao?”

“Các nàng được không ở chung a?”

“Ta tới cấp Việt Khê người gấp chăn!”

Ngón út mọi người nằm ở mềm như bông trên đệm, lại bắt đầu la hét giường quá nhỏ.

“Đều không có một trăm mét vuông giường.....” Tiểu tam thở dài.

Việt Khê: “..... Thiếu xem điểm Mary Sue ngôn tình tiểu thuyết.”

Một trăm mét vuông giường, nàng ngủ thời điểm đại khái chỉ có thể ngủ mép giường biên.

“Chờ trước đem trường học sự tình xử lý tốt, ta liền đi xem lão nhân ở thành phố B lưu lại căn hộ kia, nếu có thể nói, chúng ta liền dọn đi vào.....” Việt Khê ôn nhu nói.

Trợ ở trường đối nàng tới nói vẫn là có rất nhiều không có phương tiện địa phương, hơn nữa cùng người xa lạ như vậy ở tại cùng cái mái hiên phía dưới, nàng còn có chút không lớn thích ứng, cảm thấy cả người đều không được tự nhiên. Rồi sau đó chính là tiểu người giấy nhóm, trợ ở trường chúng nó liền thật sự là quá ghen ghét, chỉ có thể lén lút.

Hàn Húc bên kia chuẩn bị cho tốt liền cho nàng gọi điện thoại, lại kêu lên cách vách đại học Triệu Lộ cùng Từ Vi, bốn người ước hảo cùng nhau đi ra ngoài ăn cơm. Nơi này là đại học thành, phụ cận ăn nhậu chơi bời có thể nói là cái gì cần có đều có, muốn ăn cái gì đều không sai biệt lắm có thể ở chỗ này tìm được.

“..... Không nghĩ tới lão nhân thế nhưng ở thành phố B còn có phòng ở, ta chưa từng có nghe hẳn nói khởi quá.”

Việt Khê đây cũng là lần đầu tiên biết, nói là căn nhà này ở lão nhân sau khi chết liền dừng ở nàng danh nghĩa, chỉ là chìa khóa vẫn luôn ở Vạn thúc nơi đó. Biết nàng muốn đi thành phố B đọc sách, Vạn thúc khiến cho Vạn Đẩu Kim đưa tới.

“Đợi chút ăn cơm ta đi xem đi, căn nhà kia hồi lâu không có người trụ, cũng không biết hiện tại thành bộ dáng gì.....”

Bốn người theo Vạn Đẩu Kim theo như lời địa chỉ đi tìm đi, cuối cùng đứng ở một bộ tứ hợp viện cửa, Triệu Lộ trừng lớn đôi mắt, lầm bầm nói: “Việt Khê, người xác định người không đi nhầm địa phương sao?”

Việt Khê cẩn thận đứng rồi vài biến, gật gật đầu nói: “Không sai, là nơi này a..... Ta nhìn xem chìa khóa có thể hay không mở ra đi.”

Sân trên cửa lớn treo vẫn là kiểu cũ cái loại này đồng thau đại khóa, Việt Khê cầm chìa khóa thử một chút, chỉ nghe “Lạch cạch” một tiếng, khóa mở ra.

Đẩy cửa đi vào, bên trong không có bọn họ suy nghĩ hoang vu, ngược lại là sinh cơ bừng bừng, bên tay trái vườn hoa bên trong muôn hồng nghìn tía một mảnh, trồng đầy hoa tươi, bên tay phải đáp một cái giàn nho, xanh biếc dây đang leo lên đi lên, trụy một chuỗi một chuỗi lục quả nho. Có mấy con chim nhỏ nhí ngừng ở giàn nho thượng, ríu rít kêu, ngẫu nhiên cúi đầu mổ một chút quả nho.

Quen thuộc hoàn cảnh, trong nháy mắt làm mọi người có loại còn ở thành phố A cảm giác.

“Cùng, cùng thành phố A phòng ở quả thực giống nhau như đúc.....”
Từ Vi trừng lớn đôi mắt nói.

Cái này, thực xác định này tứ hợp viện chính là lão nhân.

Không chỉ có bên ngoài nhìn không thấy bất luận cái gì hoang phế, trong phòng bên cũng là một mảnh sạch sẽ, nhìn qua tựa như vẫn luôn có người ở giống nhau, liền điểm bụi bặm cũng chưa trầm tích xuống dưới.

Tiểu người giấy nhóm từ Việt Khê trong túi nhảy ra, nhảy nhót, thoạt nhìn thập phần hưng phấn cao hứng. Mấy ngày nay vẫn luôn ngốc tại Việt Khê trong túi, còn không thể nói chuyện không thể động, nhưng đem chúng nó ghen hổng rồi.

Hàn Húc nói: “Ta đã sớm tưởng nói, sư phụ nhà người này đó tiểu người giấy..... Có chút đặc biệt a.”

Việt Khê chớp chớp mắt, nói: “Ta cũng không biết, là lão nhân làm ra bồi ta..... Nghe nói, chúng nó bảy cái trước kia là Bồ Đề tiên sơn tinh linh. Lúc ấy ta còn nhỏ, không ai chơi với ta, lão nhân liền đem chúng nó bắt tới cấp ta làm bạn.”

“Kia có bảy chỉ tiểu người giấy, thật giống như công chúa Bạch Tuyết cùng bảy cái tiểu người lùn giống nhau. Chu gia gia là đang nói, Việt Khê người là công chúa sao?” Từ Vi cười nói.

“Việt Khê là công chúa, là xinh đẹp nhất công chúa!” Tiểu người giấy nhóm ôm Việt Khê chân lập tức hét lên.

Hàn Húc nhìn tiểu người giấy nhóm, lộ ra suy nghĩ sâu xa biểu tình tới.

Tinh linh là vô hình, chúng nó cùng mị có điểm tương đồng. Mà Việt Khê gia gia, dùng người giấy cho chúng nó làm thân thể, đem chúng nó phương ở bên trong, xem như giao cho chúng nó thần cùng hình. Tinh linh là thuần khiết nhất sinh vật, chúng nó thực dễ dàng đã chịu nhân loại thế giới các loại hơi thở ô nhiễm, liền tính là dùng người giấy cho chúng nó làm thân thể, kia giấy cũng sẽ thực mau thối rửa. Nhưng là Việt Khê trong nhà này đó tiểu người giấy lại không có, chúng nó thân thể cực kỳ sạch sẽ vững chắc, chưa từng có xuất hiện thối rửa tình huống.

—— là người giấy tài liệu vấn đề sao?

“Ân?”

Việt Khê ánh mắt giật mình, nàng duỗi tay ở không trung một trảo, một bóng hình ai u một tiếng, thất tha thất thểu xuất hiện ở bọn họ trước mắt.

“..... Người, người chính là tiểu thư đi!” Đó là cái lão nhân bộ dáng quý, gương mặt hiền từ, hắc vừa xuất hiện, sắc mặt vừa mới bắt đầu còn bởi vì đột nhiên bị trảo ra tới có chút hoảng loạn, nhưng là thực mau liền trấn định xuống dưới, lập tức cười đối Việt Khê nói một câu.

“Tiểu thư?”

“Ta là nơi này quản gia, chịu lão gia phân phó, vẫn luôn trông chừng căn nhà này. Lão gia đã từng nói qua, tiểu thư có một ngày sẽ đến nơi này. Đúng rồi, tiểu thư kêu ta Phúc thúc thì tốt rồi, lão gia chính là như vậy kêu ta.”

“..... Lão nhân phân phó người? Hắc biết ta sẽ đến thành phố B.....” Việt Khê lăm lăm, cho nên sớm tại phía trước, lão nhân liền đem hết thầy đều chuẩn bị tốt.

Phúc thúc nói: “Trong nhà hết thấy đều không có biến hóa, nhiều năm như vậy tới, chúng ta vẫn luôn đang chờ tiểu thư đã đến. Tiểu thư nếu muốn vào ở, lập tức liền có thể trụ vào được.”

Phúc thúc mang theo bọn họ ở bốn phía đi dạo, cái này tứ hợp viện rất lớn, ở hậu viện còn có một cái thật lớn hồ nước, bên trong trồng đầy hoa sen, tuy rằng hiện giờ đã đến héo tàn thời điểm, bất quá nhìn qua vẫn cứ cảm giác xinh đẹp thật sự.

Triệu Lộ nhin không được cảm thán: “Viện này thật sự hảo khí phái a, oa, thế nhưng còn có chuyên môn xem diễn địa phương.”

Phúc thúc cười tủm tỉm nói: “Viện này, trước kia là một cái Vương gia phủ đệ, tới rồi lão gia trong tay, lão gia lại hơi chút tu bổ một chút.”

“Viện này trừ bỏ Phúc thúc người ở ngoài, còn có mặt khác quý đi.”
Việt Khê nói.

Phúc thúc lập tức nói: “Tiểu thư hảo nhãn lực, đúng vậy, trừ bỏ ta ở ngoài, trong viện còn có người làm vườn, đầu bếp nữ, nha đầu gì đó..... Đầu bếp nữ Thương đại tỷ trù nghệ kia chính là rất tuyệt, tiểu thư người muốn ăn cái gì, liền phân phó nàng đi làm, tiểu thư người thật sự là quá gầy, đến ăn nhiều một chút.”

Việt Khê làm Phúc thúc đem mặt khác quý đều gọi tới làm chính mình nhận nhận, kỳ thật quý cũng không tính nhiều, cũng liền mười mấy, nàng nhận cái thực mặt.

“Chu gia gia thật đúng là đem sự tình gì đều cho người an bài hảo.”
Triệu Lộ nhin không được nói.

Việt Khê nói: “Gia gia đại khái đã sớm bạc tính ra hiện tại sự tình.....”

Cho nên, hết thầy đều cho nàng chuẩn bị tốt.

*

Ban đêm.

Hàn Húc duỗi tay đặt lên trên bàn giấy tối, tùy tay phiên hai hạ, hỏi: “Sư phụ người đây là tưởng cấp những cái đồ quý làm thân thể?”

Việt Khê cầm kéo nghiêm túc cắt ra một người hình tối, nói: “Bọn họ trước sau là quý, làm chuyện gì đều không quá phương tiện, ta đơn giản lấy giấy trắng cho bọn hăn làm thân thể..... Ngô, như thế nào cảm giác như thế nào cắt đều không quá đẹp? Chân có phải hay không thô điếm?”

Hàn Húc xem xét liếc mắt một cái trên tay nàng cái kia đầu viên chân thô người giấy, nếu không phải hăn biết, căn bản là nhìn không ra đây là cái người giấy tối, khụ một tiếng, hăn nói: “..... Dù sao chỉ cần có thể sử dụng là được.”

Việt Khê tưởng tượng cũng là, cầm bút ở bên trên vẽ hạ phù tối, này phù có thể làm Phúc thúc bọn họ có thân thể lúc sau có thể dưới ánh mặt trời hành tẩu, đến lúc đó, bọn họ cũng có thể ở ban ngày liền đi ra ngoài chơi.

“Còn phải chú ý không thấm nước, bằng không nếu là trời mưa, bọn họ liền thành lặn giấy.....” Nhớ tới một chuyện tối, nàng mở miệng nói: “Đúng rồi, người nếu không cùng ta trụ cùng nhau? Người khẳng định không thích ứng trường học dừng chân sinh hoạt, dù sao nơi này sâu đủ đại.....”

Hàn Húc cũng không cùng nàng không khách khí, nói: “Hảo nha, trụ trường học đích xác thực không có phương tiện.....”

Như vậy hẳn trường học bên cạnh căn nhà kia tạm thời có thể bất động, nguyên bản hẳn còn nghĩ làm Việt Khê cùng hẳn cùng nhau trụ, không nghĩ tới lão nhân gì đều cho nàng an bài hảo, căn bản không cần hẳn làm cái gì.

Hoa điểm thời gian đem người giấy toàn bộ đều cắt hảo, Việt Khê làm Phúc thúc đem trong nhà quý môn đều kêu lên tới.

“Tiểu thư, tất cả mọi người đều tại đây, ngài có chuyện gì sao?” Phúc thúc hỏi.

Việt Khê nói: “Ta nghĩ, mỗi người thể các người làm rất nhiều chuyện đều không quá phương tiện, liền dùng người giấy cho các người làm thân thể. Các người có thể trước thử xem, nhìn xem thân thể có hay không nơi nào không thích ứng, ta lại cho các người sửa chữa một chút.”

Nghe vậy, quý nhóm đều là hai mắt sáng ngời, bọn họ một cao hứng, toàn bộ quý đều là quý khí dày đặc, sắc mặt xanh trắng. Việt Khê tỏ vẻ, cho bọn hẳn làm thân thể, cũng là vì hai mắt của mình.

“..... Ách, đây là chúng ta thân thể?” Phúc thúc nhìn kia trương cắt đến không gì người dạng người giấy, có chút chần chờ.

“Dù sao có thể sử dụng là được.”

“.....”

Hảo đi, có thể sử dụng là được!

Phúc thúc bọn họ chui vào người giấy trong thân thể, liền thấy hơi mỏng một trương giấy phiêu trên mặt đất chậm rãi bành trướng mở ra, đầu tiên là tay chân, sau đó là thân thể, cuối cùng chân dẫm thực địa, nhìn qua trừ bỏ sắc mặt trắng bệch không có huyết sắc ở ngoài, liền cùng người bình thường không có gì khác nhau.

“Ta có thân thể, có thân thể!” Quý nhóm đều là một trận kinh hỉ, phải biết rằng có thật thể như vậy bọn họ có thể làm sự tình vậy nhiều đi.

Phúc thúc đuổi đuổi tay chân, nhịn không được cảm thán nói: “Đã lâu không có cảm giác được loại này làm đến nơi đến chốn tư vị, trước kia lão gia ở thời điểm, cũng sẽ dùng giấy trắng cho chúng ta làm thân thể.”

“Cảm ơn tiểu thư!” Quý nhóm nhìn Việt Khê ánh mắt đó là chân chính cảm kích.

Phòng bếp Thương đại tỷ có thân thể lúc sau cả người thoát nhìn trắng trẻo mập mạp, là một bộ thập phần hòa khí bộ dáng, nàng thập phần cao hứng nói: “Tiểu thư hôm nay buổi tối muốn ăn cái gì? Ta đây liền đi cho ngài làm, này cả nước các nơi đồ ăn, ta đều sẽ như vậy một chút, thậm chí liền Tây Dương điểm tâm, ta cũng sẽ một chút.”

Nói là một chút đó là khách khí, nàng đã chết hơn hai trăm năm, cũng đủ làm nàng sẽ làm rất nhiều đồ ăn.

Chờ trong nhà quý quái nhóm rời đi, Việt Khê nhìn về phía Hàn Húc, nói: “Người ở bọn họ thân thể thượng làm cái gì?”

Hàn Húc cười, hắn không chút để ý nói: “Vẫn là không giấu được sự phụ người a, ta chỉ là hơi chút ở bọn họ thân thể thượng làm một cái ấn ký..... Lòng người khó dò, quý tâm tự nhiên cũng là giáo hoạt, ai biết bọn họ về sau có thể hay không sinh ra cái gì chân trong chân ngoài. Kia đồ vật, chỉ cần chúng nó không dậy nổi tà niệm, liền sẽ không có động tĩnh gì..... Ngược lại, kia ấn ký liền sẽ trực tiếp đưa bọn họ linh hồn xé nát.”

Việt Khê gật gật đầu, tỏ vẻ chính mình đã biết.

*

Trường An hẻm này một mảnh đều là thập phần xinh đẹp tứ hợp viện, này phiến chỗ ngồi giá cả có thể nói giá trên trời, nơi này trụ người phi phú tức quý. Mà gần nhất, nơi này người phát hiện, ở Trường An hẻm trung, kia an tĩnh mười mấy năm 33 hào sâu, gần nhất thường xuyên thấy có người xuất nhập, cái này làm cho bên cạnh hộ gia đình nhóm đều thập phần tò mò.

Nhiều năm như vậy tới, bọn họ liền không phát hiện quá viện này có người ra vào, giống như là hoang phế giống nhau. Cho nên a, nơi này đột nhiên có người ra vào, bọn họ không tránh được có chút tò mò.

“..... Ai, vị tiểu thư này, viện này hoang phế mười mấy năm, hiện tại đây là có tân chủ nhân?” Bên cạnh hàng xóm nhìn không được giữ chặt một người hỏi, người này nhìn dáng vẻ như là nhà này đầu bếp, bọn họ quan sát hảo chút thời gian, mỗi ngày nàng đều sẽ ra tới mua đồ ăn.

Bị người giữ chặt Thương đại tỷ quay đầu tới, kia trong nháy mắt, kéo tay nàng người liền thấy một trương trắng bệch mặt, theo bản năng liền buông lỏng tay, bị hoảng sợ.

Chỉ là chờ nàng nhìn kỹ, phát hiện trước mắt người, trừ bỏ sắc mặt trắng một chút ở ngoài, nhìn qua là thập phần hòa khí, trong lòng nhưng thật ra định rồi định.

“Ta nhớ rõ, trước kia này hộ nhân gia họ Chu, là cái lão nhân gia.” Có ở chỗ này ở mấy chục năm người, bọn họ đối mười mấy năm trước sự tình còn có điểm ấn tượng.

Thương đại tỷ lộ ra bình tĩnh biểu tình tới, nói: “Các người nói chính là chúng ta tiểu thư gia gia, chúng ta tiểu thư hiện tại liền ở Thanh Đồng đại học đọc sách, ở nơi này tương đối phương tiện. Đúng rồi, tiểu thư nhà ta họ Việt.....”

Những người này liên tục lại hỏi vài cái vấn đề, chờ đến bọn họ lòng hiếu kỳ đều thỏa mãn, lúc này mới phóng Thương đại tỷ rời đi.

“Mặc kệ qua nhiều ít năm, mọi người vẫn là giống nhau bát quái!” Thương đại tỷ nhin không được lắc đầu nói thầm, đem cơm trưa đưa cho Việt Khê cùng Hàn Húc thời điểm, cũng thuận miệng nói việc này.

Việt Khê nói: “Này tòa tòa nhà hoang phế lâu như vậy, đột nhiên có động tĩnh, cũng khó trách bọn họ tò mò..... Được rồi, Thương đại tỷ, thời gian không còn kịp rồi, chúng ta đi trước.”

Trường học bên kia sự tình đã rơi vào quỹ đạo, Việt Khê học chính là lịch sử học, mà Hàn Húc học còn lại là nghe tới thập phần cao lớn thượng kinh tế học. Lịch sử học môn học này trình có chút buồn tẻ, bất quá Việt Khê kiên nhẫn đủ, đảo không cảm thấy có cái gì.

Đại học sinh hoạt cùng cao trung hoàn toàn bất đồng, đã thượng hơn một tháng khóa, nàng liền lớp học người cũng chưa nhận thức mấy cái. Muốn nói nhận thức, cũng liền ký túc xá Hoa Dung, Vinh Hương còn có Hồ Tuệ Trinh các nàng ba cái tương đối chín.

“Oa, Việt Khê, nhà người đầu bếp hôm nay lại cho người làm cái gì a?” Vinh Hương xem nàng ôm hộp đồ ăn lại đây đi học, hai mắt tức khắc chính là sáng ngời, rõ ràng mới vừa ăn bữa sáng, chính là nàng liền cảm thấy chính mình đói bụng.

“Ta cũng không biết.....”

“Thương đại tỷ trù nghệ thật tốt!”

Hoa Dung các nàng đi theo Việt Khê, không tránh được cũng nếm tới rồi nàng cơm trưa, chỉ ăn một ngụm, các nàng tất cả mọi người bị cái loại này mỹ vị cấp bắt làm tù binh, vì cái gì trên đời này sẽ có ăn ngon như vậy đồ vật?

Vinh Hương nhin không được nói: “Hoàng Hạc Lâu đồ ăn bán như vậy quý, nói là có bao nhiêu ăn ngon thật tốt ăn, ta cảm thấy đều so bất quá Thương đại tỷ làm!”

Thương đại tỷ lúc trước chính là ở trong cung cấp Hoàng Hậu đầu bếp, kia tay nghề tự nhiên là không lời gì để nói, hơn nữa cân nhắc trù nghệ lại cân nhắc lặc hơn hai trăm năm, nếu nàng trù nghệ còn so ra kém hiện tại người, kia nàng sợ là đến tìm khối đầu hủ chết lại một lần.

“Ai, đúng rồi, chúng ta ban Hạ Tử Tình các người biết đi?” Vinh Hương đột nhiên thần bí hề hề hỏi.

Việt Khê mờ mịt nhìn nàng, lớp học người nàng căn bản là không quen biết mấy cái.

Hoa Dung nhưng thật ra biết người này, nói: “Ta biết, đại gia trong lén lút đều nói nàng khẳng định là chúng ta lần này viện hệ viện hoa..... Di, hôm nay nàng giống như không có tới đi học a.”

Nàng ở phòng học tìm một chút, không có tìm được người.

“..... Nàng hôm nay hẳn là sẽ không tới đi học, nàng cùng nhà ta là một cái tiểu khu, chúng ta hai cũng coi như là cùng nhau lớn lên. Bất quá cảm tình sao, cũng liền giống nhau!” Vinh Hương bữu môi nói.

Một cái tuổi người, lại ở tại cùng cái địa phương, thực dễ dàng bị hai bên cha mẹ lấy tới tương đối. Mà Hạ Tử Tình, đối với Vinh Hương tới nói chính là thuộc về nhà người khác cái kia tiểu hài tử. Dưới tình huống như thế, nàng sẽ thích Hạ Tử Tình mới là việc lạ.

“Ta ngày hôm qua nghe ta mẹ nói, nàng giống như sinh bệnh.....” Vinh Hương nhìn nhìn bốn phía, thò qua tới nhỏ giọng nói: “Ta và các người nói a, các người đừng cùng những người khác nói. Hạ Tử Tình cha mẹ giống như làm nàng cùng một người nam nhân kết hôn, chính là nàng

cũng không nguyện ý. Nàng người này sự tình gì đều thích ghen ở trong lòng, cho nên mới khí bị bệnh.”

Hoa Dung ngạc nhiên nói: “Nhưng, chính là nàng còn nhỏ a..... Chúng ta đều còn ở độ sách, kết hôn, này có thể hay không quá sớm?”

“Đại học lại không phải không thể kết hôn!” Vinh Hương mặt lộ vẻ trào sặc, nói: “Giống chúng ta nhân gia như vậy, loại chuyện này thực bình thường. Chỉ cần có thể vì trong nhà mang đến ích lợi, cùng chính mình không thích người kết hôn lại có cái gì? Ta chỉ hy vọng Hạ Tử Tình có thể tưởng khai một chút, loại chuyện này, nàng có thể bẻ đến quá ai đi?”

Liên tính nàng nguyện ý, chính là Hạ gia như vậy cả gia đình người, cũng sẽ không nhả ra.

Vẫn luôn trầm mặc Hồ Tuệ Trinh không biết nghĩ tới cái gì, thần sắc buồn bã nói: “Không nghĩ tới các người kẻ có tiền cũng có thân bất do kỷ thời điểm.”

*

Hạ gia.

Hạ Tử Tình từ trong lúc hôn mê tỉnh lại, cảm thấy chính mình toàn bộ thân thể đều đặc biệt trọng, ngay cả thở ra khí đều là nhiệt. Trên người nàng bọc chăn, cho dù trong phòng đánh điều hòa, cũng vẫn là buồn ra một thân mồ hôi nóng, cái loại này hân nị nị cảm giác, làm nàng cảm thấy thập phần không thoải mái.

Chống thân mình ngồi dậy, nàng kéo giày đi toilet, tính toán rửa cái mặt, sau đó lấy khăn sát lau mình thượng hân. Vòi nước thủy xông xao đi xuống lưu, phủng thủy giặt sạch một phen mặt, bị nước lạnh một kích thích, Hạ Tử Tình cảm thấy hỗn độn đầu thanh tỉnh nhiều.

“Ân?”

Cầm khăn lau mặt thời điểm, Hạ Tử Tình nhìn trong gương chính mình, đột nhiên cảm thấy có chút không đúng. Cái loại này không thích hợp cùng quái dị không phối hợp cảm giác, làm nàng hơi hơi nhú nhú mày.

Trên gương che một tầng hơi nước, làm bóng dáng bóng dáng cũng có vẻ có chút mơ hồ, Hạ Tử Tình duỗi tay đem hơi nước đẩy ra, chờ thấy trong gương tình hình khi, nàng hô hấp ở kia trong nháy mắt ngừng lại.

—— trong gương chiếu ra một người tới, cùng nàng giống nhau mặt, giống nhau trang phần, chính là đối phương động tác lại cùng nàng hoàn toàn bất đồng.

Nàng chính duỗi tay chạm đến gương, chính là trong gương người động tác, lại là đôi tay rũ xuống, dùng một đôi mắt gắt gao nhìn chăm chăm nàng. Sau đó, đối với nàng chậm rãi lộ ra một cái tươi cười tới.

“Hoặc!”

Hạ Tử Tình sợ tới mức cả người đột nhiên lui về phía sau, sau lưng trực tiếp đụng vào phòng tắm cửa kính.

“Tử Tình? Tử Tình? Người ở toilet?” Ngoài cửa truyền đến nhà mình mẫu thân thanh âm, nàng còn duỗi tay gõ gõ toilet môn, cao giọng dò hỏi.

Hạ Tử Tình phục hồi tinh thần lại, một lòng còn ở bùm bùm thẳng nhảy. Nàng nuốt một ngụm nước miếng, trong lòng run sợ hướng trong gương bên nhìn lại, lại phát hiện bên trong người không có gì không thích hợp.

“Tử Tình, người ở bên trong sao? Người còn ở phát sốt, đừng đụng nước lạnh!” Bên ngoài hạ mẫu nói.

“Ta..... Ta lập tức ra tới.”

Hạ Tử Tình lên tiếng, sau đó do dự mà đi phía trước đi rồi một bước. Đứng ở gương trước mặt, nàng duỗi tay lại chạm chạm gương, thấy trong gương người cùng nàng làm ra tương đồng động tác, lúc này mới thật dài nhẹ nhàng thở ra.

“Chẳng lẽ là thiêu mớ hồ sao?” Nàng nói thầm, duỗi tay xoa xoa chính mình cái trán, mở ra toilet môn đi ra ngoài.

Đi ra nàng không có thấy trong gương bóng người cũng không có biến mất, nàng giống như là một cái khác “Hạ Tử Tình”, vẫn duy trì duỗi tay đụng vào gương động tác, khéo miệng chậm rãi lộ ra một cái quý dị tươi cười tới.

*

Hạ Tử Tình này một bệnh liền bị bệnh hơn một tuần, bị bệnh nhiều thế này nhật tử, nàng cả người tựa hồ tiêu giảm rất nhiều, nhìn qua sắc mặt cũng có chút tái nhợt, lộ ra vài phần gầy yếu tới.

Vinh Hương nhìn đến nàng bộ dáng này nhin không được nhíu nhíu mày, nói: “Người nếu bệnh còn chưa hết, phải hảo hảo đái ở nhà nghỉ ngơi, trắng bệch một khuôn mặt ra tới, không biết người còn tưởng rằng nhìn thấy quý hiếm rõ.”

Nghe vậy, Hạ Tử Tình thân mình run lên, trên mặt xuất hiện vài phần hoảng hốt tới.

“Người làm sao vậy?” Vinh Hương nhin không được hỏi một câu.

Lấy lại tinh thần, Hạ Tử Tình xoa xoa ấn đường, nói: “Không có việc gì, đại khái là gần nhất không ngủ hảo, tinh thần có chút hoảng hốt.”

Vinh Hương có chút khí, nói: “Không ngủ hảo phải hảo hảo ngốc tại trong nhà, chạy ra làm gì? Nếu là không cẩn thận té xỉu, quý tài tới cứu người!”

Hạ Tử Tình cười, nói: “Vinh Hương, người là ở quan tâm ta sao?”

“..... Người sợ là sinh bệnh đem sợ não cấp bệnh hồng rồi, ai quan tâm người?” Vinh Hương lăm bắm nói, phòng lên mặt xoay người liền đi rồi.

Chờ nàng ngồi xuống, Hồ Tuệ Trinh mới nói: “Đó chính là Hạ Tử Tình a, quả nhiên lớn lên thật xinh đẹp.”

“Muốn nói đẹp, ta cảm thấy Việt Khê mới đẹp, quả thực chính là thần nhan!” Một bên Hoa Dung nhin không được nói.

Vinh Hương cũng nhin không được gật đầu, nói: “Việt Khê đích xác lớn lên man đẹp, chính là không biết vì cái gì, tồn tại cảm chính là có điểm thấp, theo lý thuyết lớn lên giống nàng như vậy xinh đẹp người, tiến giáo liền sẽ khiến cho rất nhiều người lực chú ý a. Đúng rồi, Việt Khê hôm nay như thế nào còn không có tới, chờ hạ đi học linh liền vang lên.”

“Nàng vừa rồi WeChat nói nàng đột nhiên có việc gấp, nói là nếu lão sư điểm danh, làm chúng ta cho nàng đáp cái đến.” Hoa Dung cầm di động cho nàng nhìn nhìn.

Mà bên này Việt Khê thật là gấp điểm sự tình, sắp ra cửa thời điểm, đột nhiên có người tìm tới môn tới, đối phương điểm danh muốn tìm tòa nhà chủ nhân, nàng cũng chỉ có thể lưu lại chiêu đãi đối phương.

“Người chính là lão Chu cháu gái a, quả nhiên là lớn lên xinh đẹp..... Ta họ du, giống nhau ở tại này Trường An hẻm, cùng người gia gia cũng có vài phần giao tình, người kêu ta Du gia gia liền hảo.” Đối phương là cái tóc

trắng xoá lão nhân, số tuổi đã cao, bất quá sắc mặt hồng nhuận, nói lên lời nói tới cũng là trung khí mười phần.

“Ngài nhận thức ông nội của ta?” Việt Khê hỏi.

Du gia gia gật gật đầu, có chút cảm thán nói: “Nhớ năm đó, người gia gia cũng giúp ta rất nhiều, chính là hắc người này a, chơi cờ tổng ái đi lại..... Bất quá từ hắc rời đi, ta liền chơi cờ cũng hạ đến không thoải mái, người gia gia hắc có khỏe không?”

Việt Khê thần sắc phức tạp, nói: “Ông nội của ta, qua đời nhiều năm.”

Nghe vậy, Du gia gia sửng sốt, có chút ngạc nhiên, chợt trong mắt trời lên vài tia lệ quang, hắc nói: “Đi rồi a, không nghĩ tới hắc thế nhưng so với ta còn phải đi trước.”

Phúc thúc bưng trà đi lên, Việt Khê đem chén trà đặt ở Du gia gia trước mặt, cười nói: “Du gia gia hôm nay tới tìm ta, không ngừng là vì ông nội của ta đi, ngài còn có chuyện gì sao?”

Du gia gia ha ha cười, chỉ vào nàng nói: “Không thể gạt được người, ta thật là có mặt khác sự tình.”

Nói, hắc biểu tình có chút phức tạp, nói: “Kỳ thật ta muốn tìm chính là người gia gia, bất quá hắc nếu không còn nữa..... Ta biết người gia gia bản lĩnh, làm hắc cháu gái, ta tưởng bản lĩnh của người hắc là cũng không kém đi? Với thần quái quỷ thần nói đến thượng!”

Cuối cùng một câu, hắc gằn từng chữ một nói ra, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm Việt Khê.

“Kia muốn trước xem là chuyện gì.” Việt Khê cười đến không chút để ý.

Du gia gia thở dài một hơi, nói: “Xảy ra chuyện người là ta cháu gái, nàng cùng người cũng giống nhau đại..... Chính là liền ở tháng trước, trên người nàng liền xuất hiện một ít không thích hợp, có một ít..... Biến hóa.”

Hắn thực gian nan phun ra “Biến hóa” này hai chữ tới.

Du gia gia cháu gái kêu Du Nguyệt, năm nay cũng mới hai mươi tuổi, tính tình hoạt bát hào phóng, đã có thể từ tháng trước bắt đầu, Du Nguyệt cảm xúc đột nhiên trở nên âm tình bất định lên, hơi không như ý liền đại sảo đại nháo. Sau đó ở trên người nàng, chậm rãi xuất hiện nào đó thú loại hình thái.

“..... Đầu tiên là tay nàng, tay nàng thượng trường ra màu đỏ da lông tới, tay biến thành một đôi móng vuốt, sau đó là nàng mặt.....” Du gia gia nhú chặt mày, biểu tình tuy rằng nghiêm túc, lại không thấy khủng hoảng, vẫn là trấn tĩnh cực kỳ.

Hắn thở dài, đối Việt Khê nói: “Đã xảy ra chuyện như vậy, ta đầu tiên nghĩ đến chính là người gia gia. Đáng tiếc, người gia gia đã sớm cùng ta mất đi liên hệ nhiều năm. Nhưng là ta trăm triệu không nghĩ tới, này gian tòa nhà ở thời điểm này nghênh đón nó tân chủ nhân..... Người là lão Chu đầu cháu gái, ta tin tưởng người khẳng định kế thừa hắn bản lĩnh. Cho nên ta tưởng, người khẳng định có thể giải quyết cháu gái sự tình.”

Việt Khê ở trong đầu suy nghĩ vài loại sẽ làm người sinh ra như thế biến hóa tình huống, mới như suy tư gì nói: “Dựa theo ngài cách nói, ngài cháu gái đại khái là bị nào đó động vật phụ thân..... Nếu là cái dạng này lời nói, chỉ cần đem kia tà ám đuổi đi ra nàng trong cơ thể, liền sẽ không có việc gì. Bất quá cụ thể tình huống, không thấy được người ta cũng vô pháp làm ra xác định phán đoán tới.”

Nghe vậy, Du gia gia lập tức nói: “Nhà ta liền ở phụ cận, làm phiền người theo ta đi xem đi.”

Việt Khê suy nghĩ một chút, gật gật đầu.

*

Du gia khoảng cách Việt Khê nơi này cũng không xa, quả quá một cái phố liền đến, cũng là một tòa thực khí phái tứ hợp viện, nhìn viện này, Việt Khê nhìn không được nhìn Du gia gia liếc mắt một cái.

Nhìn đến Du gia gia thời điểm, nàng liền từ hân tướng mạo thượng nhìn ra người này mệnh cách quý không thể nói, ẩn có tử kim chi khí, này ở cổ đại chính là đế vương chi khí. Bất quá hiện tại đã không có đế vương vừa nói, vậy đại biểu người này thân ở trung, ương địa vị cao, thân phận nhưng không đơn giản a.

Du gia gia mang theo Việt Khê bọn họ đi vào sân, đi vào liền có một nữ nhân bước nhanh đi tới, nói: “Ba, ngài đây là đi đâu? Tìm nửa ngày cũng chưa thấy ngài, nhưng đem chúng ta cấp hù chết.”

“Các người đại kinh tiểu quái làm gì, ta còn chưa tới đi không nổi lúc, còn không thể đi ra ngoài đi bộ đi bộ??” Du gia gia có vẻ thập phần không cao hứng.

“Ta không phải ý tứ này.....” Du Gia không cùng hân cãi cò, nàng chú ý tới nhà mình phụ thân phía sau hai người, không tự giác nhíu nhíu mày, mắt lộ ra tìm tòi nghiến cứu hỏi: “Ba, này hai cái, là người nào?”

Du gia gia nói: “Bọn họ là ta mời đến hỗ trợ cấp Nguyệt Nguyệt xem bệnh!”

“Liền bọn họ hai cái? Hoàng mao tiểu nhi, có thể nhìn ra thứ gì tới? Ba, ngài có phải hay không bị lừa a.....” Du Gia chút nào không che dấu chính mình coi khinh chi tâm, cơ hồ liền con mắt cũng chưa xem qua Việt Khê bọn họ.

Việt Khê cười một chút, nói:: “..... Nếu Du gia gia ngài gia đạo đãi khách là cái dạng này, ta tưởng ta không cần lại đi vào.”

Nói, nàng nhìn Hàn Húc liếc mắt một cái, không có chút nào do dự, trực tiếp xoay người liền rời đi.

Hàn Húc cười một chút, tự nhiên là đi theo nàng phía sau cùng nhau rời đi.

Du Gia trừng lớn đôi mắt nói: “Này, này hai người..... Các người là nhà ai người, như thế nào một chút gia giáo đều không có? Các người cha mẹ không có đã dạy các người cái gì kêu lễ phép sao?”

Hàn Húc đột nhiên quay đầu đi, không chút để ý nhìn nàng một cái.

Không biết vì sao, Du Gia đột nhiên phát hiện miệng mình không chịu khống chế mở miệng nói:: “..... Ta có bệnh, ta muốn uống thuốc!”

Du Gia:?!Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 104

“Ta có bệnh, ta muốn uống thuốc!”

Du Gia vừa mở miệng liền nói ra những lời này tới, nàng che miệng, không thể tin tưởng trừng lớn đôi mắt —— nàng căn bản không phải tưởng nói những lời này, chính là miệng mình lại căn bản không chịu khống chế.

“Có phải hay không..... Ta có bệnh, ta muốn uống thuốc!” Giận trừng mắt Việt Khê bọn họ, nàng một trương miệng tưởng chất vấn bọn họ, chính là lời nói một quả cong, lại không chịu khống chế phun ra câu nói kia tới.

Du gia gia thấy thế, trừng mắt nhìn liếc mắt một cái chính mình này không biết cố gắng nữ nhi, vội đối Việt Khê bọn họ nói: “Ai, cũng trách ta quá sùng nàng, làm nàng dưỡng thành cái này tiểu kiều ương ngạnh tính tình.”

Chỉ là, bởi vì hãn nguyên nhân, Du Gia gặp được người đều nguyện ý phụng nàng, càng làm nàng làm việc càng thêm kiêu ngạo, không biết đắc tội bao nhiêu người. Hiện giờ đã tới rồi Việt Khê cùng Hàn Húc này hai khối ván sắt, Du gia gia cũng chỉ tưởng thử dài.

Hàn Húc cười như không cười nói: “Ta so bất quá sư phụ ta tu vi, này chú thuật ta có thể thi, lại không bản lĩnh phá. Chỉ có thể vất vả Du tiểu thư, cầm miệng một đoạn thời gian đi.....”

Miễn cho vừa mở miệng, nói ra nói, khiến cho nhân tâm sinh ghét.

“Du gia gia, Hàn Húc hẳn tuổi tác tiểu, không hiểu chuyện, ngài cũng không nên sinh hấn khí. Ngài phải biết rằng, ai còn không điểm tiểu tính tình.....” Việt Khê nói chuyện biểu tình thập phần nghiêm túc, nàng nhìn thoáng qua che miệng chính phần nộ trùng mắt bọn họ Du Gia, cười tủm tỉm nói: “Đến nỗi Du tiểu thư sao, chú thuật cũng là có thời hạn..... Đại khái ngày mai lúc này, chú thuật liền sẽ mất đi hiệu lực. Vừa vặn sẵn thời gian này, cũng làm nàng tu thân dưỡng tính một chút.”

Nghe vậy, Du gia gia tức khắc yên lòng.

Du Gia cả giận nói: “Các người..... Ta có bệnh, ta muốn uống thuốc.”

Nàng cảm giận trốn rồi một chút chân, tức giận đến không được, che miệng không dám nói tiếp nữa.

Du gia gia nhìn thoáng qua chính mình này không biết cố gắng nữ nhi, quay đầu hỏi Việt Khê: “Theo ta cháu gái kia sự kiện.....”

Hàn Húc lại cười, nói: “Là các người Du gia mời chúng ta thầy trò hai người tới, đã có cầu với người, liền phải lấy ra cầu người bộ dáng tới, các người Du gia cầu người chính là như vậy thái độ?”

Hắn khinh phiêu phiêu nhìn Du Gia liếc mắt một cái, trong đó ý tứ không cần nói cũng biết, sau đó giữ chặt Việt Khê tay liền đi ra ngoài, ném xuống một câu tới: “Sư phụ ta vội thật sự, không có thời gian phản ứng những việc này, chuyện này, chúng ta về sau rồi nói sau.”

Việt Khê giương mắt xem hẳn, Hàn Húc nói: “Sư phụ người chính là quá hảo tính tình một ít, cái gì a miêu a cầu đều dám cho người bãi sức mặt. Nếu là cầu, vậy muốn cho bọn họ biết rốt cuộc cái gì là cầu.”

Nhớ trước đây, có người ba quỳ chín lạy, hẳn đều là bỏ mặc.

Du gia gia nhìn bọn họ hai người bóng dáng ai một tiếng, xem là ngăn không được, nhìn không được trừng mắt nhìn Du Gia liếc mắt một cái, cả giận: “Người a người a, người quả thực tưởng tức chết ta.”

Du Gia: “.....”

Du gia gia vào phòng, giữ chặt trong nhà người hầu hỏi: “Nguyệt Nguyệt hôm nay ăn cơm sao?”

Người hầu lắc đầu, nói: “Đưa lên đi đồ vật, vẫn luôn liên không nhúc nhích quá.”

Không chỉ có cơm không ăn, Du Nguyệt đã vài thiên không xuất quá phòng môn, các nàng đều là đem ăn đặt ở nàng ngoài cửa. Chờ lạnh, lại lập tức thay nóng hổi, chính là kia đồ ăn liên trước nay không gặp nàng động quá.

Nghe vậy, Du gia gia mặt lộ vẻ khuôn mặt u sầu, trong lòng đối Du Gia bất mãn lại nhiều vài phần —— cũng nên làm nha đầu này trưởng trưởng trí nhớ.

Bị hắt lại trừng mắt nhìn liếc mắt một cái Du Gia trong lòng tức giận đến muốn chết, lại không dám mở miệng.

“Tiểu thư, đây là người muốn sữa đông hai tầng, cho ngài thả ngài thích nhất dâu tây mút trái cây.....” Người hầu đem nàng vừa rồi phân phó làm sữa đông hai tầng bưng đi lên.

Du Gia có chút bức bối, lúc này nàng nơi nào còn có tâm tình ăn sữa đông hai tầng a, mở miệng liền muốn cho người hầu đoan đi xuống, chính là vừa mở miệng, trong miệng nói ra lại là: “Ta có bệnh, ta muốn uống thuốc!”

Du Gia: “.....”

Người hầu: “?”

*

Du gia gia lên lầu, tới rồi Du Nguyệt trước cửa, hẩn nhìn thoáng qua cửa vẫn luôn không nhúc nhích quá đồ ăn, thở dài, duỗi tay gõ cửa, nói: “Nguyệt Nguyệt, Nguyệt Nguyệt, người khai mở cửa a, ta là gia gia!”

Trong phòng một mảnh an tĩnh, sau một lúc lâu, môn mới bị người từ bên trong mở ra một cái phùng. Từ phùng nhìn lại, trong phòng một mảnh đen nhánh, chỉ có một mơ hồ bóng người đứng ở cửa. Người nọ toàn thân che chở màu đen áo choàng, ngay cả lộ ở bên ngoài tay, tại đây đại trời nóng, cũng mang theo màu đen bao tay, toàn thân đều che đến kín mít.

“Gia gia, sao người lại tới đây?” Du Nguyệt hỏi, thanh âm có chút khô khốc.

Du gia gia ánh mắt từ ái nhìn nàng, cũng không cưỡng bách nàng ra tới, chỉ nói: “Nguyệt Nguyệt a, người yên tâm đi, gia gia đã tìm được có thể trị trên người của người quái bệnh người. Chỉ là ta đem nhân gia mời đến, ở cửa gặp người cô cô, người cô cô nàng.....”

Nói đến này, hẩn liền nhịn không được thở dài.

“Ta muốn mang người tới cửa đi làm nàng nhìn xem, người cảm thấy thế nào?” Hẩn hỏi.

Du Nguyệt sau này lui một bước, dùng sức lắc lắc đầu, thập phần bài xích cái này muốn cho chính mình ra cửa ý kiến, nói: “Không, ta không đi..... Gia gia, ta không nghĩ ra cửa.”

“Ta bảo đảm, người nợ khẳng định có thể giải quyết trên người của người quá bệnh, người liên tin gia gia một lần đi.....” Du gia gia nỗ lực thuyết phục nàng.

Hắn thập phần minh bạch Du Nguyệt tâm tình, lúc trước vừa mới bắt đầu sinh cái này quá bệnh thời điểm, nàng cảm xúc còn không có như vậy mãnh cảm, cũng nguyện ý đi bệnh viện xem bệnh. Chính là trên người nàng quá bệnh, không tránh được liên truyền ra đi, làm người ở sau lưng nghị luận, đảo làm nàng càng ngày càng chán ghét ra cửa, cho tới bây giờ, thậm chí sợ hãi ra cửa.

“Gia gia, vô dụng, không có biện pháp..... Ta quá bệnh, trị không được. Chúng ta đều nhìn nhiều như vậy bác sĩ, bọn họ đều là bó tay không biện pháp.” Du Nguyệt trong giọng nói mang theo khóc nước mắt, nói được thập phần ủ rũ, cảm xúc hạ xuống đến cực điểm.

Hiện tại trong vòng người đều biết nàng sinh quá bệnh, nhận không ra người.

“Người cũng không tin gia gia sao?” Du gia gia xụ mặt nói.

Du Nguyệt vội nói: “Không có, ta biết gia gia là rất tốt với ta, chỉ là.....”

“Nếu biết, vậy như vậy định rồi, ngày mai ta mang người tới cửa đi, làm nàng nhìn xem tình huống của người!”

“.....”

Du gia gia cũng là cái nói một không hai người, hắn chụp định rồi sự tình liền tuyệt đối không có đổi ý, Du Nguyệt có nghĩ thâm cự tuyệt, chính là lại không cái kia lá gan.

Nàng gia gia đích xác đãi bọn họ này đó tiểu bối hảo, chính là hân khởi xướng tính tình tới, bọn họ cũng sợ thật sự.

Du mẫu trở về nghe Du gia gia nói việc này, trong lòng thật sự cảm thấy không đáng tin cậy, nàng chưa bao giờ tin tưởng quý thần là cái gì nói đến. Du Nguyệt trên người vẫn đề, nàng trước sau cảm thấy là sinh quái bệnh.

Đứng ngồi không yên, du mẫu vẫn là nhìn không được nói: “Ấn ba ngài nói, kia cô nương mới cùng Nguyệt Nguyệt một cái tuổi, có thể hữu dụng sao? Nói nữa, quý thần là cái gì nói đến..... Đây không phải làm phong kiến mê tín sao? Ba, ngài khi nào tin cái này?”

“Chu thúc cháu gái..... Gia gia ngài nói chính là Chu Tam Thông, cái kia Chu thúc sao?” Du phụ lại là hỏi.

Du gia gia gật đầu, nói: “Chính là người Chu Tam Thông Chu thúc, thiên sư phân chín lục cùng Tam Thông, người Chu thúc bị người coi là Chu Tam Thông, đây là hân bản lĩnh. Hân cháu gái, ta tưởng cũng là không lầm. Chỉ là ta mắt trông mong đem người mời tới, Du Gia nhưng thật ra hảo, sinh sôi đem người cho ta khí chạy.”

Trong phòng người đều nhìn về phía Du Gia, Du Gia muốn nói cái gì, chính là vừa mở miệng vẫn là câu kia: “Ta có bệnh, ta muốn uống thuốc.”

Mọi người: “..... Phốc!”

Du đại bá nén cười, hỏi: “Trách không được hôm nay trở về liền không nghe thấy nàng nói chuyện, chỉ là gia gia tổng không thể vẫn luôn như vậy, không nói lời nào đi?”

“Bọn họ nói, qua hai mươi bốn tiếng đồng hồ, chú thuật liền sẽ giải khai..... Các người phải nhớ đến ta nói, không cần đắc tội thiên sư, loại người này thủ đoạn khó lường. Người đắc tội nhân gia, nhân gia hơi chút

sử điểm thủ đoạn, người liền không có cách.....” Du gia gia một lóng tay Du Gia, nói: “Thấy không, đây là vết xe đổ.”

Du Gia giận mà không dám nói gì, liền sợ chính mình vừa mở miệng lại là câu nói kia.

Cái này vết xe đổ thật sự là quá có sức thuyết phục, mọi người đều nhìn không được gật gật đầu.

Du phụ nói: “Kia ngày mai, ta tự mình mang Nguyệt Nguyệt tới cửa đi, hy vọng đối phương không cần so đo gia gia vô lễ.....”

Du mẫu trong lòng vẫn cứ có nghi hoặc, buổi tối phu thê hai người một chỗ thời điểm, nàng nhìn không được hỏi Du phụ: “Người cùng ba theo như lời cái kia Chu Tam Thông, Chu thúc là ai a?”

“Chu thúc a..... Đó là cái rất có người có bản lĩnh.” Du phụ đối vị này Chu thúc còn có ấn tượng, phải nói là ấn tượng rất khắc sâu, hẩn nhìn về phía du mẫu, nói: “Ta biết người từ trước đến nay không tin này đó, chính là trên đời này đích xác có sự tình là khoa học khó có thể giải thích. Nguyệt Nguyệt bệnh, người cũng nghe bác sĩ nói qua, căn bản tìm không ra bệnh căn tới, chúng ta cũng đến ngắm lại mặt khác biện pháp a.”

Người thường không biết, bọn họ lại rất rõ ràng, trên đời này có loại người gọi là thiên sư. Thiên sư thủ đoạn quỷ quyệt, có được bản lĩnh càng là vượt qua thường nhân có khả năng tưởng tượng.

“Du Gia đích xác cũng nên giáo huấn một chút, nàng tính tình này, thường xuyên đắc tội với người. Trước kia nhân gia xem ở ba mặt mũi thượng bất hòa nàng so đo, chính là về sau đâu?” Du phụ thở dài.

Phụ thân hẩn đã từ cái kia vị trí trên dưới tới, nay đã khác xưa.

Du mẩu gật gật đầu, chỉ là trong lòng vẫn là có chút lo lắng, cả đêm cũng chưa ngủ ngon. Chờ ngày hôm sau tỉnh lại, ăn qua cơm sáng, bọn họ liền mang theo Du Nguyệt đi Trường An hẻm 33 hào căn nhà kia.

Có người tới mở cửa, đối phương sắc mặt trắng bệch, môi lại là đỏ tươi, chợt xem dưới, sợ tới mức người một cái giật mình.

“..... Chúng ta là tới tìm Việt tiểu thư.” Du gia gia tiến lên một bước nói.

Mở cửa người nga một tiếng, nói: “Buổi sáng tiểu thư nói, hôm nay sẽ có người tới cửa, đại khái chính là các người..... Các người vào đi.”

Bên ngoài thời tiết nóng còn trọng, chính là tiến viện này tới, liền cảm giác một trận mát mẻ. Gần nhất bởi vì Du Nguyệt sự tình, du mẩu là giác cũng ngủ không tốt, cơm cũng ăn không vô, trong lòng nôn nóng thật sự. Chính là tiến viện này, liền cảm thấy như là có đôi tay đem trên người nàng bọc bọc cùng lo âu toàn bộ đều cấp hủy diệt.

“Cạc cạc!”

Một con ngỗng trắng từ cửa vọt vào tới, tuyết trắng lông chim mang theo chút dơ bẩn, thậm chí còn có một ít tiểu miệng vết thương, nhưng là lại thần kỳ cực kỳ, đầu cao cao giơ lên, giống như là thường thẳng tướng quân giống nhau.

“Ai nha, đại bạch, người như thế nào lại đi ra ngoài đánh nhau? Nhìn, nơi này lông chim đều rớt.” Thường Thanh ngồi xổm xuống thân mình tới, sờ sờ nó bối.

Đại bạch lôi kéo cổ cùng nàng kêu hai tiếng, Thường Thanh cũng không biết nó đang nói chút cái gì.

Một cái khác mỹ mạo nữ nhân đi tới, nàng dung mạo kinh người, đi lên tới thướt tha thướt tha, hơi có chút cổ điển phong tình, nhất tần nhất tiểu người xem hồn đều phải rớt.

Trước cung đình hoàng đế phi tử Uyển Phi ôn ôn nhu nhu cười nói: “Các khách nhân bên trong thỉnh, tiểu thư đã ở bên trong chờ.”

Du phụ bọn họ đi phía trước đi, nghe được Uyển Phi ở cùng Thường Thanh nói chuyện.

“Đại bạch vừa tới thành phố B, tự nhiên là muốn đi bên ngoài chiếm địa bàn. Nó muốn làm này phiến mà sở hữu động vật đều biết, này khối địa bàn đều là nó..... Tiểu thư nói, chỉ cần cho nó chuẩn bị tốt ăn uống là đến nơi!”

“Đúng rồi, Thường Thanh, người trên mặt đây là làm sao vậy? Đỏ đỏ trắng trắng.”

“Ta, tiểu thư cho ta thân thể nhan sắc quá nhạt nhẽo, nhất định đều không tinh thần, ta tưởng tốt nhất sắc, cho nên hóa điểm trang!”

“Người này tay nghề không được a, đợi chút người đem thân thể lột xuống dưới, ta giúp người họa.....”

Dư lại nói, du mẫu bọn họ đi được xa, nhưng thật ra nghe không thấy. Bất quá nghe đến đó du mẫu vẫn là nhin không được run lập cập, lúc này xem này phong cảnh như họa sơn, đều cảm thấy lộ ra vài phần âm trầm quý quái tới.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẢI CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 105

Này gian nhà ở càng giống một cái đình hóng gió, trong phòng tuy rằng không có điều hòa, nhưng là tứ phía cửa sổ mở rộng ra, bên ngoài thanh phong thổi vào tới, lại cũng đủ mát mẻ, làm nhân tâm một tĩnh, thời tiết nóng toàn tiêu.

Trên hành lang treo phong bị gió thổi đến linh linh linh rung động, bên tay trái là một cái hồ nước, bên trong có nước chảy xôn xao chảy xuống tới, hồ nước mấy cái cá từ trong nước nhảy ra tới, phụt một tiếng lại chui vào trong nước.

Việt Khê dựa ngòai ở ghế trên, duỗi tay đem trong tay cá thực toàn bộ rải đi vào, bày cá chen chúc mà đến, hồng bạch hôi, tể ở bên nhau, thật náo nhiệt.

“Này chỗ nhưng thật ra cái hảo nơi đi, ở chỗ này thế nhưng không cảm giác được một chút thời tiết nóng. Ta nhớ rõ trước kia mùa hè thời điểm, người gia gia liền thích nhất ở chỗ này thừa lương.” Du gia gia vừa đi tiến vào, liền nhin không được cảm thán nói.

Việt Khê cười, đứng dậy nói: “Ông nội của ta chết đi nhiều năm, sinh thời hẳn chưa từng có cùng ta nói rồi này đó.”

Một lóng tay nhà ở trung gian ghế dựa, nàng cười nói: “Du gia gia các người ngồi xuống đi.”

Nha đầu đem điểm tâm nước trà bưng lên, Du gia gia xem Việt Khê bưng trà uống nước, lại không hé răng, thập phần trầm ổn bộ dáng, nhin không được ở trong lòng thở dài, chỉ có thể chính mình trước mở miệng, nói: “Việt tiểu thư, chúng ta lần này tiến đến, là muốn cho người có thể nhìn xem ta này cháu gái này quái bệnh, nhìn xem đến tột cùng là chuyện như thế nào.”

Việt Khê giương mắt, ánh mắt dừng ở Du gia gia bên người cái kia trên người che chở màu đen áo choàng thân ảnh, nói: “Đem áo choàng xốc lên, ta nhìn xem.”

Du Nguyệt tay gắt gao nhéo áo choàng bên cạnh, hô hấp dồn dập vài phần, Việt Khê chú ý tới tay nàng chỉ ở run nhẹ nhẹ, tựa hồ làm nàng gõ xuống trên người áo choàng, làm nàng cảm giác được thập phần đại áp lực.

“Nguyệt Nguyệt.....” Du gia gia kêu một tiếng.

Du Nguyệt phục hồi tinh thần lại, chần chờ đem trên người áo choàng lấy xuống dưới, cái này, Việt Khê mới thấy nàng ánh mắt, sau đó nhin không được di một tiếng.

Chỉ thấy mũ phía dưới một khuôn mặt lớn lên thập phần quái dị, trên má tất cả đều là màu đỏ lông tơ, chột xem dưới, người quả thực cảm thấy này không phải một trương người mặt, mà là một trương hồ ly mặt.

Nếu mặt đều bị thấy, mặt khác cũng không có che lấp tất yếu, Du Nguyệt đơn giản bắt tay bộ cũng tất cả đều hái được xuống dưới, chỉ thấy nàng nguyên bản tinh tế tuyết trắng như hành căn một đôi tay lại biến thành lông xù xù thú thảo, màu đỏ lông tóc nhìn qua lông xù xù.

“Không ngừng là mặt, tay..... Ta chân, cũng là như thế này, cơ hồ toàn bộ đều biến thành như vậy.” Du Nguyệt cắn môi, nước mắt xoạch xoạch liền rớt xuống dưới.

Nàng vốn là cái thập phần xinh đẹp cô nương, hiện tại bởi vì cái này quá bệnh, liền môn cũng không dám ra.

Việt Khê cầm một trương khăn tay đưa cho nàng, làm nàng sát nước mắt, an ủi nói: “..... Kỳ thật cũng rất đáng yêu, hiện tại đại gia không đều là thích lông xù xù đồ vật sao? Người cũng không cần khổ sở.”

Du Nguyệt: “.....” Chút nào không cảm thấy đã chịu an ủi.

“Nguyên lai là bị hồ ly âm hồn cấp bám vào người.....” Theo một đạo thanh âm vang lên, Hàn Húc từ bên ngoài đi vào tới.

Thấy hẳn, vẫn luôn ngậm miệng không nói Du Gia nhện không được nói: “Người, là người..... Di?”

Vừa mở miệng Du Gia liền phát hiện không đúng rồi, nàng sờ soạng miệng mình nói: “Hảo, hảo?”

Hàn Húc đi đến Việt Khê bên người ngồi xuống, ngữ khí nhàn nhạt nói: “Ta nói rồi 24 giờ lúc sau trên người của người chú thuật liền sẽ giải trừ, một giây sẽ không nhiều, một giây cũng không phải ít.”

Du mẫu lại là nhện không được truy vấn nói: “Người vừa rồi nói, là bị hồ ly âm hồn cấp bám vào người, này lại là sao lại thế này?”

Việt Khê nga một tiếng, nói: “Ý tứ nói cách khác, vị tiểu thư này trong cơ thể, nhiều một con hồ ly âm hồn. Cũng là nguyên nhân này, nàng trên người mới có thể xuất hiện nhiều như vậy hồ ly biểu hiện ra ngoài, này mặt, này tay.....”

Một bên nói, nàng một bên đuổi tay chỉ Du Nguyệt mặt cùng tay. Kia lông xù xù mặt cùng móng vuốt, chính là tốt nhất chứng minh.

“Kia, này muốn như thế nào giải quyết?” Du mẫu sốt ruột hỏi.

“Này chỉ hồ ly âm hồn tràn ngập oán khí cùng lệ khí, nó bám vào Du tiểu thư trong thân thể, oán khí không cần thiết, liền sẽ không rời đi Du tiểu thư thân thể. Nói cách khác, chỉ cần bình ổn này chỉ hồ ly oán khí, nó tự nhiên liền sẽ rời đi.” Việt Khê dừng một chút, khẽ nhú mày nói: “Ta cũng có thể cưỡng chế tính đem nó từ Du tiểu thư trên người tróc xuống dưới, nhưng là này đối Du tiểu thư thân thể cũng sẽ tạo thành nhất định tổn thương. Cho nên, tốt nhất vẫn là áp dụng cái thứ nhất biện pháp.”

Du gia gia nói: “Nó bám vào người ở Nguyệt Nguyệt trên người, lại sao có thể nguyện ý rời đi?”

“Vấn đề này, liền phải hỏi Du tiểu thư, là như thế nào trêu chọc thượng này chỉ hồ ly..... Hồ ly mang thù, tự nhiên là không chết không ngừng.” Việt Khê nhìn về phía Du Nguyệt, cười hỏi.

Du Nguyệt mặt lộ vẻ mờ mịt, nói: “Ta, ta không biết a, ta tuyệt đối không có thương tổn quá cái gì hồ ly.”

Du mẫu cũng gật đầu, nói: “Nhà ta Nguyệt Nguyệt lá gan vẫn luôn rất nhỏ, liền chỉ gà cũng không dám sát, lại như thế nào sẽ đi thương tổn hồ ly?”

Việt Khê lộ ra tự hỏi biểu tình tới, nàng đi đến Du Nguyệt bên người, duỗi tay ở nàng ấn đường điểm một chút, sau đó liền thấy một con màu đỏ hồ ly hư ảnh xuất hiện ở nàng đỉnh đầu. Kia chỉ hồ ly màu lông toàn hồng, hồng đến như là huyết giống nhau, thân mình căng chặt, một đôi mắt giận trừng mắt Việt Khê bọn họ, một bộ thập phần đáng vẻ phần nộ.

“Người trừng ta làm cái gì?”

Việt Khê duỗi tay bắn một chút kia chỉ hồ ly cái trán, kia chỉ hồ ly kêu thảm một tiếng, lại chui vào Du Nguyệt trong cơ thể, màu đỏ yêu lực ở trên người nàng như ẩn như hiện, Du Nguyệt trên mặt lộ ra vẻ mặt thống khổ, nàng từ ghế trên lăn xuống xuống dưới, phát ra hồ ly kêu thảm thanh tới.

“Làm sao vậy, làm sao vậy, Nguyệt Nguyệt?” Du gia người vậy lại đây.

Du Gia lớn tiếng nói: “Người đối Nguyệt Nguyệt làm cái gì?”

Việt Khê xoay người sang chỗ khác ngồi trở lại ghế trên, nói: “Nàng không biết này chỉ hồ ly là như thế nào theo dõi nàng, ta tự nhiên liền phải làm chính nàng đi nhìn. Nàng hiện tại cùng kia hồ ly nhất thể cùng thân, có thể rất dễ dàng chạm vào kia hồ ly ký ức.”

“Ngao.....” Du Nguyệt đôi tay run rẩy, nàng nhìn chính mình tay, một đôi mắt dần dần mê mang lên.

Chậm rãi, ở nàng trước mắt xuất hiện kỳ quái cảnh tượng, có một con thật lớn màu đỏ hồ ly ở đối nàng (nó?) nói: “Hài tử, người phải nhớ kỹ, nhân loại là giáo hoạt, người không cần tin tưởng bọn họ!”

“Không cần tiếp cận nhân loại, chính bọn họ sẽ đi ra rừng rậm!”

“Ngao ngao ngao!”

“Bắt lấy nó, kia chỉ hồ ly ở nơi nào, mau bắt lấy nó!”

Trong đầu các loại thanh âm hỗn tạp ở bên nhau, sau đó là từ đôi tay truyền đến đau nhức, cái loại này đau đau triệt nội tâm, Du Nguyệt trên người lập tức xuất hiện sinh lý tính mồ hôi lạnh, cả người đều đang không ngừng run rẩy.

Nàng đột nhiên mở to hai mắt, không biết nghĩ tới cái gì, Du Nguyệt lẩm bẩm nói: “..... Màu đỏ, hồ ly.....”

Du mẫu đau lòng nhìn nàng, nói: “Nguyệt Nguyệt, Nguyệt Nguyệt, người cảm giác thế nào? Người làm sao vậy?”

Từ trên mặt đất đứng lên, Du Nguyệt cả người đều còn ở run run, đó là vừa rồi sờ cảm nhận được đau đớn, làm thân thể của nàng còn ở vô ý thức run rẩy.

“Hồ ly, kia chỉ hồ ly, ta nhớ rõ.....” Du Nguyệt nhắm mắt, nhẹ giọng nói: “Năm nay đầu xuân thời điểm, ta cùng các bằng hữu đi ra ngoài chơi, sau đó ở trong núi lạc đường, là kia chỉ hồ ly mang chúng ta đi ra núi rừng.”

Nàng còn nhớ rõ, kia chỉ hồ ly có bao nhiêu xinh đẹp, xoắn tung đuôi to, lửa đỏ màu lông, ở núi rừng gian chạy vội thời điểm, giống như là một đoàn ngọn lửa ở thiêu đốt giống nhau.

Nàng ấn tượng rất khắc sâu, là bởi vì kia chỉ hồ ly rất có linh tính, bọn họ một đám người ở núi rừng lạc đường, nó liền xuất hiện bọn họ trước mặt, sau đó dẫn bọn họ đi ra rừng rậm.

Lúc ấy các bằng hữu đều nói này chỉ hồ ly cũng thật xinh đẹp, kia lửa đỏ da lông, thập phần tươi đẹp bắt mắt, đó là một loại siêu việt mọi người trong lòng mỹ lệ, nhìn đến trong nháy mắt người liền sẽ bị nó đoạt đi ánh mắt.

Chính là vừa rồi nàng ở kia chỉ hồ ly trên người cảm nhận được, lại là lột da đứt tay chi đau, đôi tay bị chém thống khổ, da lông bị nhân sinh sinh lột đi thống khổ, làm nàng căn bản khó có thể thừa nhận.

“Phía sau, ta không biết, ta không biết rốt cuộc là chuyện như thế nào!” Du Nguyệt lắc đầu.

Việt Khê hí mắt xem nàng, hỏi: “Người là thật sự không biết sao?”

Du Nguyệt tránh đi nàng ánh mắt, lắc đầu nói: “Đúng vậy, ta thật sự không biết.”

Việt Khê gật đầu, đứng dậy, nói: “Các người trở về đi, Du tiểu thư khi nào nghĩ thông suốt ở lại đây đi.”

Du Nguyệt sững sốt, nàng nói: “Việt tiểu thư.....”

“Giả Hủ, tiền khách!” Hàn Húc cao giọng nói.

“Các khách nhân, bên này đi!” Một bóng người như là đột nhiên xuất hiện ở sau người, đem Du gia người hoảng sợ, Giả Hủ cười tủm tỉm nhìn bọn họ, sắc mặt cũng là trắng bệch.

“Việt tiểu thư!”

Du gia gia còn muốn nói cái gì, Hàn Húc xoay người lại, đột nhiên duỗi tay hướng tới bọn họ phất một cái, Du gia người chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, chờ bọn họ phục hồi tinh thần lại, lại phát hiện bọn họ đứng ở Việt gia trước đại môn. Tức khắc, mọi người hai mặt nhìn nhau.

Việt Khê đi đến lan can trước, ngồi ở bên trên, cầm đem cá thực ném vào đi, bày cá nhóm chen qua tới, thập phần vui sướng bộ dáng.

“Kia chỉ hồ ly thật đúng là đáng tiếc, linh tính mười phần, nếu không có chết nói, ở trong núi lại tu luyện mấy năm, không phải không có hóa thành hình người khả năng.” Hàn Húc lắc đầu nói.

“Người cảm thấy, kia Du tiểu thư nói chính là thật là giả?”

“Kia chỉ hồ ly khả năng không phải nàng giết, nhưng là nàng xác biết điểm cái gì, thậm chí còn tiếp xúc quá kia chỉ hồ ly thi thể..... Bất quá, nàng nếu tưởng dấu điểm, bị tội gì, kia cũng là xứng đáng.”

Việt Khê hí mắt, nhìn trong nước gương miệng thảo muốn cá thực bày cá, nói: “Có đôi khi, nhân tâm thật là tàn nhẫn.”

*

Du gia.

Du gia gia trừng mắt Du Nguyệt, hỏi: “Kia chỉ hồ ly sự tình, người rốt cuộc ở gạt chút cái gì? Người nói!”

Du Nguyệt thần sắc hoảng loạn, nàng lắc đầu nói: “Không, không có, ta cái gì cũng không biết.”

“Đó có phải hay không người giết kia chỉ hồ ly? Hoặc là nó chết cùng người lớn lao liên hệ, bằng không nó như thế nào sẽ đã chết đều đi theo người?” Du phụ chất vấn.

“Không có, ta thật sự không có giết nó, ta sao có thể sát nó?” Du Nguyệt vội vàng lắc đầu phủ nhận.

Du Gia nhìn nàng, đột nhiên nghĩ tới cái gì, nhú mày mở miệng nói: “Ta nhớ rõ, có một ngày người từ bên ngoài lấy về tới một cái hộp, bên trong trang, là một con màu đỏ hồ ly da lông làm bao tay. Cái kia bao tay, có thể hay không cùng trên người của người hồ ly có cái gì liên hệ?”

Du Nguyệt trừng lớn đôi mắt, biểu tình trong nháy mắt có chút hoảng sợ.

Xem nàng bộ dáng này, Du gia gia nơi nào không biết bên trong có miêu nị, lạnh lùng nói: “Cái kia bao tay đâu? Người để chỗ nào, cho ta lấy tới!”

Du Nguyệt cắn môi, du mẫu thấy nàng cái dạng này, cả giận: “Người đây là muốn làm cái gì a, người hiện tại bị kia chỉ hồ ly cấp bám vào người, người còn muốn gạt chúng ta. Chẳng lẽ, người thật sự phải bị hại chết, mới biết được trong đó lợi hại sao?”

Du Nguyệt còn ở do dự, Du gia gia cũng đã phân phó du mẫu nói: “Đi, người đi nàng trong phòng tìm một chút, cho ta đem đôi tay kia bộ nhảy ra

tới.”

“Ta, ta đi lấy!” Du Nguyệt mở miệng, xoay người lên lầu, qua vài phút, phùng một cái hộp xuống dưới.

Nàng đem hộp đặt ở trên bàn trà, hốc mắt có chút hồng, nói: “Bao tay ở chỗ này biên.”

Màu đỏ hồ ly mao nhìn qua thập phần đại khí mình diễm, sắc sở loá mắt, cái loại này diễm sắc, xem đến tất cả mọi người đều là hai mắt sáng ngời.

“Này nhan sắc quả thật là xinh đẹp.....” Du Gia cảm thán nói.

Du mẫu lại là biểu tình khó coi, nói: “Này nhan sắc, cùng kia chỉ hồ ly da lông nhan sắc giống nhau như đúc.....”

Du gia gia hỏi: “Này bao tay là ai tặng cho người?”

Du Nguyệt quay mặt qua chỗ khác, sau một lúc lâu mới nói: “Là..... Là Tổng Doanh.”

Tổng Doanh!

Du gia người nhìn nhau, bọn họ cũng đều biết cái này Tổng Doanh là Du Nguyệt bạn trai, Du Nguyệt yêu thầm đối phương tám năm, rốt cuộc ở năm trước đem người đuổi tới tay.

Du gia gia hỏi: “Lần đó chơi xuân, cái này Tổng Doanh cũng ở?”

Du Nguyệt gật đầu.

“Tạo nghiệt a.....” Du gia gia lắc đầu, hẩn nhắm mắt, nói: “Các người ở trong núi lạc đường, kia hồ ly hiện thân đem các người mang đi ra ngoài, đó chính là các người ân nhân cứu mạng, các người thế nhưng.....”

Nếu biết cứu các người sẽ là cái dạng này kết cục, kia còn không bằng không cứu. Đáng thương kia chỉ hồ ly, một cái súc sinh đều lòng có thiện niệm, chính là các người, lại là cầm thú không bằng!”

Nói, Du gia gia đứng dậy, trực tiếp phát tay áo rời đi.

Du mẫu vội nói: “Ba, kia Nguyệt Nguyệt.....”

“Nàng cái dạng này đều là nàng xứng đáng!” Du gia gia ném xuống những lời này, trực tiếp liền rời đi.

Du Nguyệt che lại mặt khóc, nàng lôi kéo du mẫu tay nói: “Mẹ, ta thật sự không biết cái này bao tay là dùng kia chỉ hồ ly da lông làm. Nếu biết đến lời nói, ta khẳng định sẽ không tiếp thu.”

“..... Hiện tại nên làm cái gì bây giờ? Việt tiểu thư bên kia, thực rõ ràng là sinh khí người che giấu, vậy người quái bệnh, nên tìm ai giải quyết?” Du mẫu kia kêu một cái sầu.

Du phụ nhíu mày, nói: “Người gọi điện thoại hỏi một chút Tổng Doanh, đưa cho người này đôi tay bộ đến tốt cùng là chuyện như thế nào. Nếu này hết thảy là Tổng Doanh làm, kia chỉ hồ ly sẽ quẩn lên người, lại như thế nào sẽ bỏ qua hẳn?”

Du Nguyệt gật đầu, cầm di động cấp Tổng Doanh gọi điện thoại, sau đó thực mau, nàng biểu tình trở nên khó coi lên, nhìn du mẫu bọn họ nói: “Tổng Doanh, Tổng Doanh hẳn đã xảy ra chuyện, đang ở cấp cứu phòng bệnh!”

Du phụ bọn họ tức khắc sửng sốt.

Bệnh viện, Du phụ bọn họ đuổi tới bệnh viện mới biết được Tổng Doanh ra chuyện gì, đối phương thế nhưng là toàn thân dập nát, nhưng là không biết vì cái gì, trên người lại còn treo một hơi không chết.

“Bác sĩ nói, như là có trọng vật một tắc một tắc từ hăn trên người nghiền áp qua đi, đem hăn xương cốt toàn bộ cấp nghiền nát.” Tống mẫu bụm mặt khóc, đôi mắt đều sưng lên.

Du phụ nhíu mày hỏi: “Tống Doanh hăn là như thế nào xảy ra chuyện”

“Không biết, hăn ở nhà bị người hầu phát hiện thời điểm cứ như vậy.....”

Du Nguyệt gắt gao nắm lấy trên người áo choàng, nàng quay đầu nhìn về phía trọng chứng giám hộ phòng bệnh, lạnh băng dụng cụ tích tấp đi tới, hoảng hốt gian, nàng tựa hồ thấy một cái thật lớn màu đỏ thân ảnh đứng ở bên trong.

“Hoắc!”

Du Nguyệt bị hoảng sợ, đột nhiên triều lui về phía sau một bước.

“Làm sao vậy?” Du mẫu quan tâm hỏi.

Du Nguyệt lắc đầu, nàng gắt gao nhìn chăm chăm phòng bệnh, thấy kia chỉ thật lớn thân ảnh xoay đầu triều nàng nhìn thoáng qua, sau đó biến mất ở phòng bệnh, lúc này mới đột nhiên nhẹ nhàng thở ra.

“Không, ta không có việc gì.....” Thân thể không tự giác run rẩy, Du Nguyệt duỗi tay gắt gao bắt lấy du mẫu tay, vội vàng nói: “Mẹ, chúng ta đi tìm Việt tiểu thư, chỉ có Việt tiểu thư có thể cứu Tống Doanh.”

Du mẫu chần chờ nói: “Chính là Việt tiểu thư.....”

Bên kia Tống phụ nghe được các nàng nói, lập tức tiến lên hỏi: “Các người nói Việt tiểu thư là người nào? Cái gì gọi là chỉ có Tống tiểu thư mới

có thể cứu Tống Doanh? Còn có, Nguyệt Nguyệt người này một thân, là chuyện như thế nào?”

Du mẫu mặt lộ vẻ do dự, Du phụ lại mở miệng nói: “Vẫn là ta tới nói đi.....”

Muốn cứu Tống Doanh, việc này, Tống gia sớm hay muộn đều phải biết đến.

“..... Các người nói, nhà ta Tống Doanh biến thành như vậy, là bởi vì kia chỉ hồ ly quỷ hồn quấy phá?” Tống phụ nhíu mày hỏi, biểu tình có vài phần không tin. Mặc cho ai nghe được lời như vậy, đều sẽ sinh ra hoài nghi.

Du phụ nói: “Là, người có thể không tin, nhưng là này thật là sự thật, chúng ta lừa các người cũng không gì chỗ tốt.”

“Cái kia Việt tiểu thư ở nơi nào? Ta hiện tại liền đi tìm nàng!” Tống mẫu lại là mặc kệ thật thật giả giả, nàng chỉ biết là cái này kêu Việt Khê có thể cứu nàng nhi tử, hận không thể lập tức liền đem người trao lại đây.

Tống phụ quay đầu nhìn thoáng qua bệnh nặng trong phòng Tống Doanh liếc mắt một cái, nhíu nhíu mày.

Hiện tại tình huống này, chỉ có thể ngựa chết làm như ngựa sống y, hy vọng cái kia Việt tiểu thư là thật sự hữu dụng. Nếu là cái loại này bọn bịp bợm giang hồ, liền không nên trách hăn không khách khí.

*

Đợi không được ngày thứ hai, Du gia người liền lại lần nữa tới cửa, đi theo còn có Tống phụ, Tống mẫu tắc lưu tại bệnh viện chăm sóc Tống Doanh, tuy rằng hiện tại bệnh nặng trong phòng căn bản không chuẩn người tiến vào.

“Chúng ta tiểu thư buổi chiều có khóa, hiện tại không ở nhà, vài vị thỉnh văn chút đến đây đi.” Thường Thanh đứng ở cửa nói.

Gì? Buổi chiều có khóa?

Du mẫu đám người trên mặt biểu tình có chút đại ra, thật sự là Việt Khê khí thế quá mức trầm ổn, làm người bỏ qua nàng tuổi, hiện tại bọn họ mới nhớ tới, cái này Việt tiểu thư, cũng mới mười tám tuổi.

“Kia Việt tiểu thư khi nào tan học?” Tổng phụ truy vấn.

Thường Thanh nhìn thoáng qua thời gian, nói: “Đại khái 6 giờ tả hữu đi.”

Tổng phụ có chút sốt ruột, con của hãn hiện tại liền ở trên giường bệnh nằm, hãn căn bản chờ không đi xuống, cho nên hãn nhịn không được hỏi: “Kia Việt tiểu thư là nào sở học giáo, ta hiện tại liền đi tìm nàng.”

“Tiểu thư nói, các người nếu tới, liền đừng rời khỏi, nếu không sẽ có huyết quang tai ương!” Thường Thanh còn nhớ rõ Việt Khê đi đi học thời điểm nhắc nhở, liền mở miệng nói.

Du phụ đám người hai mặt nhìn nhau.

Tổng phụ lại là không tin, nói: “Ta thật sự là chờ không được.”

Thường Thanh nói: “Chúng ta tiểu thư chính là thần toán tử, nàng lời nói, các người tốt nhất vẫn là nghe..... Chúng ta tiểu thư ở Thanh Đồng đại học lịch sử hệ.”

Được đến đáp án, Tổng phụ bọn họ không dám trì hoãn, vội vàng liền hướng Thanh Đồng đại học đi.

Ở bọn họ phía sau, Thường Thanh nhịn không được bĩu môi, nói: “Đều nói chúng ta tiểu thư là thần toán tử, ta còn không có gặp qua cứ như

vậy cấp đi chịu chết.”

Bất quá nàng đã nhắc nhở, bọn họ tin hay không tùy thích.

Từ Việt gia rời đi, không biết vì cái gì Du Nguyệt đột nhiên cảm thấy có chút hoảng hốt, nàng ấn chính mình ngực, nói: “Mẹ, ta cảm thấy, trong lòng hạo hạo, tổng cảm thấy sẽ có chuyện gì phát sinh giống nhau.”

Du mẫu lo lắng nhìn nàng, hỏi: “Có phải hay không người trong cơ thể kia chỉ hồ ly làm cái gì?”

“Việt tiểu thư nói làm chúng ta đừng rời khỏi, chúng ta nếu không vẫn là trở về đi, ở kia từ từ cũng là giống nhau.” Du Nguyệt mở miệng nói.

Tống phụ lắc đầu nói: “Tống Doanh hiện tại mệnh huyền một đường, hẳn chờ không nổi.”

Du Nguyệt muốn nói gì, nhưng vào lúc này, nàng trong ánh mắt nhiều một mạt màu đỏ, nàng ngẩng đầu nhìn lại, nhìn không được mở to hai mắt nhìn.

“..... Hồi, mau trở về!” Nàng thét to, bởi vì khủng hoảng, thanh âm đều có chút bén nhọn.

Ở bọn họ phía trước, một con thật lớn màu đỏ thân ảnh đứng ở nơi đó, đó là một con hồ ly, chính là thân hình lại thập phần thật lớn, ước chừng có hai tầng lầu như vậy cao. Mà lúc này, đối phương một đôi màu đỏ tươi đôi mắt gắt gao nhìn bọn họ hẳn chăm chăm xem.

“Rống!”

Giờ thẳng lên trời rống lên một tiếng, này chỉ hồ ly một cái tát hướng tới Du Nguyệt bọn họ chụp lại đây.

Tổng phụ biểu tình đã hoàn toàn thay đổi, một màn này thật sự là vượt qua hẳn thường thức nhận tri, hẳn cơ hồ hoàn toàn ngây người, bất quá còn hảo này bàn tay chụp được tới thời điểm, hẳn vội vàng né tránh đi. Nói cách khác, nếu như bị này một cái tát chụp thượng, không tàn cũng đến đi nửa cái mạng.

Bọn họ mở ra xe bị hồ ly kia một cái tát xốc bay đi, ở không trung xoay vài vòng đánh vào trên tường, lập tức lặn đến không được bộ dáng.

Hồ ly gầm rú, hai mắt màu đỏ tươi, thập phần đáng vẻ phần nộ, giơ lên móng vuốt tới, một móng vuốt lại muốn chụp lại đây.

“Tu hành thượng trăm năm, liền kém một bước người là có thể hóa hình. Chính là người giết những người đó, liền sẽ vạn kiếp bất phục, như vậy đáng giá sao?”

Một đạo thanh âm vang lên, Tổng phụ bọn họ chột vật ngẩng đầu, thấy một thiếu niên híp mắt xem bọn họ, tươi cười ôn hòa nói: “Đã sớm nhắc nhở quá các người, đừng rời khỏi, như thế nào liền không nghe lời đâu?”

Như vậy, đã chết cũng là xứng đáng!Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẢI CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 106

Kia chỉ hồ ly da lông nhan sắc lửa đỏ, đứng ở nơi đó tựa như một đoàn hừng hực thiêu đốt ngọn lửa, tiểu ô tô bị nó một trảo chụp đến cái nát nhừ, nó này một móng vuốt xuống dưới, người thường bất tử cũng đến tàn.

Một trường hoàng phù bay lên không để ở nó trảo hạ, hoàng phù thượng kim sắc hoa văn từ trên giấy nhảy ra, trực tiếp đem nó này một móng vuốt hoàn toàn ngăn cản xuống dưới.

“Thượng trăm năm đạo hạnh, liền kém một bước là có thể hóa thành hình người, người hiện tại tạo hạ sát nghiệt, này mấy trăm năm tu hành đã có thể thất bại trong gang tấc!” Việt Khê cao giọng nói, bàn tay hướng phù thượng một phách, một cổ thật lớn lực lượng tức khắc đánh úp về phía này chỉ hồ ly.

Hồ ly ngao ô kêu một tiếng, toàn bộ thân thể ở không trung phiến một vòng, sau đó thật lớn thân hình bắt đầu thu nhỏ lại, trong chớp mắt liền biến thành từng con có bóng rõ lớn nhỏ tiểu hồ ly, nhẹ nhàng dừng ở trên tường. Nó dưới chân như là dẫm một đoàn đỏ tươi ngọn lửa giống nhau, một đôi màu đỏ tươi con người nhìn chăm chăm Việt Khê xem.

Thật sâu nhìn Việt Khê liếc mắt một cái, hồ ly xoay người từ trên tường nhảy xuống, thực mau đã không thấy tăm hơi bóng dáng.

“Ai.....” Việt Khê kêu một tiếng, nhìn hồ ly biến mất phương hướng, hơi hơi nhúu nhúu mày.

Tổng phụ đám người chật vật cực kỳ, vừa rồi chạy trốn thời điểm, Tổng phụ đầu không cẩn thận khải ở trên tường, đâm cho hấn trước mắt sao Kim loạn mạo, có chút say xe.

“Đã sớm nói, cho các người không cần loạn đi, cố tình liền phải ra tới tìm chết, này thật đúng là, liền tính là đại la thần tiên tới đều cứu không được các người!” Hàn Húc khẽ cười nói.

Du phụ bọn họ cũng có chút xấu hổ, Thường Thanh rõ ràng nhắc nhở bọn họ, làm cho bọn họ liền ngốc tại nơi đó chờ Việt Khê bọn họ, chính là bọn họ không nghe, vừa ra tới liền gặp loại chuyện này.

Gọi điện thoại làm cảnh sát tới xử lý nơi này sự tình, Việt Khê mang theo Du phụ đoàn người trở về nhà.

“Các người tới tìm ta mục đích ta rất rõ ràng, ta chỉ có thể cho các người một câu..... Thiên Đạo hảo luân hồi, không tin ngẩng đầu xem, trời xanh tha cho ai!” Việt Khê ngồi ở ghế trên, uống lên ngon miệng trà, lúc này mới thông thả ung dung mở miệng nói.

Du mẫu nóng nảy, vội vàng thế Du Nguyệt biện giải nói: “Việt tiểu thư, nữ nhi của ta nàng thật sự cái gì cũng chưa làm, kia chỉ hồ ly thật không phải nàng giết..... Nàng này, chỉ là bị tai bay vạ gió a, cầu xin người cứu cứu nàng đi.”

Việt Khê nhìn kinh hoàng chưa định Du Nguyệt, cười tủm tỉm hỏi: “Du tiểu thư nghĩ thông suốt? Không tính toán đối ta có điều che giấu?”

“Ta..... Ta thật sự cái gì cũng chưa làm!” Du Nguyệt cảm xúc rất cuộc hồng mất, nàng bùm mặt khóc lên, thút tha thút thít nói: “Ta cái gì cũng không biết..... Ta không biết kia bao tay là dùng kia chỉ hỏa hồ da lông làm, ta thật sự không biết. Nếu biết đến lời nói, ta khẳng định sẽ không thu.”

Buổi sáng Việt Khê dò hỏi thời điểm, nàng sở dĩ có điều dấu diếm, cũng là sợ hãi sẽ xả đến Tống Doanh. Chính là ở bệnh viện thấy Tống Doanh bộ dáng, này thật là đem nàng sợ hãi, nàng còn không muốn chết a!

“Bao tay?” Việt Khê hỏi lại.

Du mẫu vội vàng nói: “Bao tay, ta cùng nhau mang lại đây.” Nói, nàng ở trong bao đem đôi tay kia bộ đem ra.

Bao tay nhan sắc lửa đỏ, da lông bóng loáng, tươi đẹp đến cực điểm, cho dù qua một đoạn thời gian, kia nhan sắc vẫn cứ là tươi sáng vô cùng, một chút đều không thấy ảm đạm.

Việt Khê duỗi tay xoa xoa, nói: “Này bao tay người cũng dám thu a, này bên trên chính là mang theo kia chỉ hồ ly đại lượng oán khí cùng hận ý, người thường xuyên tiếp xúc, oán khí nhập thể, kia chỉ hồ ly tự nhiên liền sẽ bám vào người với người.”

Du Nguyệt trừng lớn đôi mắt, ánh mắt co rúm lại nhìn thoáng qua đôi tay kia bộ, lắc đầu nói: “Ta không biết.....”

“Đưa người bao tay người kêu Tống Doanh? Hẳn hiện tại thế nào, đã chết không?” Việt Khê hỏi đến thập phần không khách khí cười tùm tùm đi tới, nghĩ đến chỉ là tiếp nhận rồi này đôi tay bộ Du Nguyệt đều bị hồng hồ bám vào người, như vậy đầu sở gây tội lại sao có thể may mắn thoát nạn?

Tống phụ nhíu mày, trên đầu miệng vết thương Việt Khê làm cầm máu chú lúc sau liền rút cuộc không đổ máu, kiến thức quá thủ đoạn của nàng, hẳn cũng không dám đối nàng giận ngôn tương hướng, chỉ phải ghen một hơi, nói: “Tống Doanh, hẳn hiện tại ở bệnh viện, toàn thân dập nát tính gãy xương..... Việt tiểu thư, ta biết người có bản lĩnh, chỉ cần người có thể cứu ta nhi tử, thù lao gì đó, căn bản không phải vấn đề.”

“OK!” Một thanh âm vang lên chỉ, Hàn Húc cười tủm tỉm đi vào tới, nói: “Ta liền thích Tổng tiên sinh người như vậy sáng khoái người, thù lao sao người cũng không cần cấp nhiều, một ngàn vạn là đến nơi!”

“Một ngàn vạn? Người như thế nào không đi đoạt lấy tiền?” Tổng phụ trừng mắt.

Hàn Húc vô tội nhìn hắc, nói: “Sư phụ ta chính là có thật bản lĩnh người, chẳng lẽ còn là người cảm thấy, người nhi tử mệnh, không đáng này một ngàn vạn? Hồ ly mang thù, người nhi tử hiện giờ bị bị hồng hồ oán khí cùng huyết khí quấn thân, nếu sư phụ ta không ra tay, không ra ba ngày, hắc liền sẽ khí tuyệt bỏ mình. Tổng tiên sinh, người đến nghĩ kỹ, rốt cuộc là này một ngàn vạn quan trọng, vẫn là người nhi tử mệnh quan trọng.”

Tổng phụ sắc mặt thanh bạch bạch thanh, sau một lúc lâu, hắc cắn chặt răng, nói: “Một ngàn vạn vậy một ngàn vạn, chỉ là các người nhất định được cứu trợ sống ta nhi tử. Nói cách khác, liền tính các người là thiên sư, ta Tổng Khuyết cũng sẽ không buông tha các người.”

“Hảo, vậy trước đem tiền đánh tới tạp đi!” Hàn Húc chút nào không khách khí.

Tổng tiên sinh: “.....”

Phân phó bí thư đem một ngàn vạn đánh ra đi, chờ bắt được tiền, Hàn Húc lúc này mới cười tủm tỉm đối Việt Khê nói: “Sư phụ, nên người ra tay.”

Việt Khê nhấp môi, biểu tình thập phần nghiêm túc bộ dáng.

*

Tuy nói sắc trời đã đen, bất quá Việt Khê tự nhận là chính mình vẫn là thực chuyên nghiệp, cũng vẫn là đi theo Tổng phụ bọn họ đi tới bệnh viện.

Tống mẫu vẫn luôn ở bệnh viện chờ, thấy bọn họ trở về vội vàng đón đi lên.

“Thế nào, vị kia Việt tiểu thư nói như thế nào?” Tống mẫu mở miệng sốt ruột hỏi.

Tống phụ quay đầu nhìn về phía Việt Khê, nói: “Việt tiểu thư, ta nhi tử liền giao cho người.”

Việt Khê tự nhiên là gật gật đầu.

Tống mẫu biểu tình có chút đại ra, chỉ vào Việt Khê không thể tin tưởng hỏi: “Việt tiểu thư? Các người trong miệng người, chính là cái này tiểu nha đầu? Như vậy một cái nha đầu, nàng có thể làm cái gì?”

Việt Khê không nói chuyện, đứng ở phòng bệnh cửa sổ đi trước bên trong nhìn lại, bên trong Tống Doanh nằm ở trên giường bệnh, bên người dụng cụ tích tấp vang, không biết khi nào liền sẽ dừng lại.

Nhìn đến hăn, Việt Khê nhin không được nhú nhú mày —— hảo cường oán khí!

Nếu không phải Tống gia tổ tiên công đức che bóng, cái này kêu Tống Doanh, sợ là đã sớm đã chết.

Việt Khê hỏi: “Kia chỉ hồ ly da lông, hăn là không ngừng là làm bao tay đi, dư lại bộ phận, Tống Doanh đem nó phóng tới nào? Nếu muốn tiêu trừ này chỉ hồng hồ oán khí, chúng ta tự nhiên đến trước tìm được nó thân thể.”

Tống phụ nhú mày, hăn quay đầu hỏi Tống mẫu: “Người sinh nhật thời điểm, Tống Doanh tặng cho người kia kiện da lông áo khoác đâu?”

“..... Người là nói, kia kiện hồng lông cáo mao áo khoác? Liền ở ta trong ngăn tủ đâu?” Tống mẫu đối kia kiện áo khoác ấn tượng rất khắc sâu, không ngừng là bởi vì đó là nhà mình nhi tử đưa, càng là bởi vì kia kiện áo khoác thập phần xinh đẹp, đáng tiếc hiện tại không phải mùa đông, bằng không nàng đã sớm mặc vào thân.

Nghe vậy, Tống phụ vội vàng nói: “Người kêu người trong nhà mau chóng đem kia kiện áo khoác đưa tới.”

Tống mẫu gật đầu: “Ta đây liền làm người đem áo khoác đưa tới.”

Kia kiện áo khoác cùng bao tay đồng dạng là dùng kia chỉ hồ ly da lông làm, Tống Doanh hân là cũng là hoa giá cao tiền tới làm cái này quần áo, hồ ly da lông thập phần hoàn chỉnh, làm được áo khoác nhan sắc tươi sáng, bên trên còn trụ lấp lánh sáng lên hồng bảo thạch, nhìn qua thập phần điểm lệ trường dương.

Việt Khê đuổi tay phất quá, có thể cảm nhận được hồ ly da lông ấm áp, lúc ấy kia chỉ hồ ly bị lột da thời điểm, không biết có bao nhiêu đau a.

“..... Sớm biết rằng cứu chính là người như vậy, này chỉ hồ ly còn không bằng cứu khối xá xiu, ít nhất xá xiu sẽ không lấy oán trả ơn, nó cũng sẽ không đem chính mình hại thành cái dạng này!” Nói đến này thời điểm, nàng trong mắt tràn đầy chán ghét.

Tống phụ cả giận: “Việt tiểu thư, ta là thỉnh người tới cứu ta nhi tử, mà không phải làm người tới mắng hân!”

Việt Khê giương mắt nhìn hân một cái, nói: “Người nhi tử bọn họ ở núi rừng lạc đường, là này chỉ hồ ly đưa bọn họ từ núi rừng mang theo trở về. Chính là người nhi tử lại có thể ngoan hạ tâm, lột hạ nhân gia da lông tới làm xiêm y. Nếu không phải cảm thấy, bởi vì người nhi tử mà làm kia chỉ hồ ly trăm năm tu hành thất bại trong gang tấc thật sự là quá không có

lời. Liền tính người cho ta một trăm triệu, ta cũng không nghĩ giúp hăn một phân.”

Nghe thế, Tống gia cha mẹ kia kêu một cái khí.

Tống mẫu trước nay liền yêu thương Tống Doanh, nghe vậy nhin không được nói: “Kia bất quá là một cái súc sinh, đã chết cũng liền đã chết, chẳng lẽ còn muốn ta nhi tử bồi mệnh không thành?”

“Vậy người nhi tử cũng bất quá là cái liền súc sinh đều không bằng, đã chết..... Cũng liền đã chết đi!” Việt Khê tâm tình thập phần không cao hứng, mà nàng không cao hứng, cũng muốn cho những người khác cũng không thoải mái.

Nàng mở miệng nói: “Hàn Húc, đem một ngàn vạn còn cấp Tống tiên sinh, này bút sinh ý, ta không làm!”

Hàn Húc tự nhiên là nghe nàng, nói: “Tốt, sư phụ.”

Tống phụ: “.....”

“Việt tiểu thư, người mặc kệ Tống gia, chúng ta Nguyệt Nguyệt đâu, chúng ta Nguyệt Nguyệt người nhưng đến quán a.” Du mẫu sốt ruột nói.

Việt Khê nhìn thoáng qua Du Nguyệt, biểu tình hảo một ít, nói: “Du tiểu thư trên người vấn đề kỳ thật rất đơn giản, lại nói tiếp nàng cũng là được tai bay vạ gió. Nàng cầm đôi tay kia bộ, đại khái bởi vì thích còn thường xuyên đi đụng chạm, cho nên nhiễm kia chỉ hồ ly oán khí. Kia hồ ly oán khí chưa tán, tự nhiên liền sẽ bám vào người ở trên người nàng. Ta trước đem này chỉ tiểu hồ ly oán khí cấp hóa giải, nó tự nhiên liền sẽ rời đi Du tiểu thư thân thể.”

Nàng liếc liếc mắt một cái thủ hạ hồ ly da lông áo khoác, thở dài, nói: “Cái này áo khoác, ta muốn mang đi.”

“Không được!” Tống mẫu không chút suy nghĩ liền cự tuyệt.

Việt Khê cười khẽ, chẳng hề để ý nói: “Cái này áo khoác thượng tràn ngập chết đi kia chỉ hồ ly trên người oán khí cùng hận ý, các người tưởng lưu lại vậy lưu lại đi, đến lúc đó ra chuyện gì, cũng đừng tới tìm ta.”

“Thứ này gác ở trên tay ai đều là cái phỏng tay khoai lang, bên trên oán khí cùng khí tức sẽ đem kia chỉ đại hồ ly đưa tới, đến lúc đó..... A!” Hàn Húc cười tủm tỉm nói.

Nghe vậy, Tống gia hai vợ chồng biểu tình đều có chút khó coi, xem Việt Khê thật muốn buông tay mặc kệ bộ dáng, Tống phụ vội nói: “Việt tiểu thư muốn cứ việc cầm đi là được, chỉ là ta ngại sự tình, còn phải muốn người nhiều hơn lo lắng. Vừa rồi là chúng ta nói sai rồi lời nói, Việt tiểu thư người không cần sinh khí.”

Người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu, Tống phụ cũng chỉ có thể cúi đầu.

*

Ban đêm.

Trong phòng châm một cây an hồn hương, Du Nguyệt ở an hồn hương hạ, đã nằm trên mặt đất hoàn toàn ngủ rồi. Ở bên người nàng, còn lại là phóng kia hỏa hồng sắc hồ ly da lông, cho dù ánh đèn ảm đạm, nhan sắc cũng có vẻ thập phần xinh đẹp.

Hàn Húc nhíu mày nói: “Sư phụ, người làm như vậy, sẽ làm chính mình hoàn toàn thể nghiệm đến kia chỉ hồ ly sở trải qua quá sự tình, mặc kệ là bi thương, vui sướng vẫn là thống khổ, nếu nó cảm xúc quá mức kích động, ta sợ người sẽ đã chịu ảnh hưởng.”

“Chính là muốn hóa giải nó trên người oán khí, biện pháp này, là đối nó hồn thể ảnh hưởng thấp nhất. Đích xác cũng có thể cường chế đem nó từ Du Nguyệt trong cơ thể đuổi ra tới, chính là như vậy nó hồn thể cũng đến tan vỡ.” Việt Khê lắc đầu, hiện tại phương pháp này đối này chỉ tiểu hồ ly sở tạo thành thương tổn sẽ là thấp nhất.

Hơi hơi nhắm mắt lại, miệng nàng trung nhẹ giọng phun ra tinh lực oán khí Phạn văn tới.

Có phong nhẹ nhàng thổi qua tới, đó là cỏ xanh cùng sương sớm hương vị.

Việt Khê mở mắt ra, thấy một con lửa đỏ đại hồ ly đứng ở nàng trước mặt, nàng nháy mắt liền ý thức được, đây là này chỉ tiểu hồ ly quá vắng ký ức.

“Nhân loại thực giáo hoạt, cũng thực hung ác, người không cần tiếp cận bọn họ, thấy bọn họ cũng không cần phản ứng, bằng không bọn họ sẽ thương tổn người, đã biết sao?” Đại hồ ly nghiêm túc nói.

Tiểu hồ ly nghiêng đầu, ngây thơ gật gật đầu.

Trong núi vô năm tháng, cũng không biết qua nhiều ít năm, nhiều năm như vậy tới, tại đây núi sâu rừng già trung, tiểu hồ ly cũng không có bạn chơi cùng. Thẳng đến có một ngày, nó ở trong rừng rậm thấy lạc đường nhân loại.

“Nhân loại thực giáo hoạt, người không cần tiếp cận bọn họ.....”

Đại hồ ly nói còn ở trong tai vang lên, tiểu hồ ly có chút do dự, chính là nó đi theo những nhân loại này đi rồi ba ngày, nhìn bọn họ ở phụ cận đánh quyền quyền, cuối cùng vẫn là không nhận xuống hiến thân.

Lửa đỏ hồ ly ở núi rừng gian tựa như một đoàn thiêu đốt ngọn lửa, thực mau đã bị nhân loại chú ý tới, tiểu hồ ly mang theo này đó lạc đường nhân loại rời đi rừng rậm.

Sau lại, lạc đường người có người cầm ăn ngon trái cây tới đưa cho nó.

Tiểu hồ ly thật cao hứng, nó tưởng, mục mục là sai, nhân loại thực hảo thực hảo a.

Kia một lần, nó vẫn là cùng thường lui tới giống nhau, thấy ở núi rừng lạc đường người, liền đi ra ngoài dẫn bọn hắc đi ra rừng rậm.

Nó nơi cái này rừng rậm sơn hình phức tạp, bên trong còn tự mang mê trận, những nhân loại này tự nhiên là đi không ra đi.

Chính là nó không nghĩ tới, nó thiện lương đổi lấy lại là lột da đứt tay chi đau.

“Ngao!”

Đôi tay bị chặt bỏ, nó đau đến trên mặt đất cuộn tròn thành một đoàn, máu chảy đầy đất.

Nó chỉ là cái tiểu hồ ly, tu hành nhiều năm, lại không biết nhân tâm hiểm ác, thậm chí liên pháp thuật cũng sẽ không nhiều ít. Nó không nghĩ tới, nó thiện lương cũng là sẽ cho chính mình mang đến đau đớn.

“Các người chú ý điểm, lột da thời điểm đừng đem huyết lộ lên rồi!” Thanh niên phân phó những người đó, nhìn nó ánh mắt không có bất luận cái gì cảm xúc.

Nó nhận thức hắc, hắc lần trước lạc đường, vẫn là nó đem bọn họ mang đi ra ngoài. Chính là vì cái gì, vì cái gì hắc muốn như vậy đối ta?

Tiểu hồ ly không biết, nó vô cùng đau đớn, thân thể không được run rẩy.

Mà Việt Khê thân thể, cũng ở hơi hơi run rẩy, trên trán bố tinh mịn mồ hôi, lộ ra vài phần thống khổ tới.

Đứt tay chi đau, chỉ có tự mình thể hội, mới biết được đó là như thế nào một loại thống khổ.

“Sư phụ.....” Một đôi tay duỗi lại đây cầm nàng, Việt Khê cảm giác trên người thống khổ tức khắc hao gầy vài phần, nhúu chặt mày hơi hơi giãn ra mở ra.

“Tổng thiếu, như vậy xinh đẹp hồ ly da lông, ta còn là lần đầu thấy, dùng để làm xiêm y khẳng định đẹp.”

“Đó là, vẫn là ta bằng hữu nói cho ta nơi này có như vậy một con xinh đẹp hồ ly..... Đem nó da lột, vừa vặn có thể cho ta mẹ làm kiện áo khoác! Ta mẹ sinh nhật lập tức tới rồi, ta còn chính lo lắng nên cho nàng đưa kiện cái gì lễ vật.”

“Nghe nói loại này động vật da lông, muốn sinh lột xuống dưới, da lông mới có thể vẫn duy trì nó vốn có ánh sáng cùng sắc thái.....”

“Cẩn thận điếm, chú ý đừng phá hủy này hồ ly da lông hoàn chỉnh tính!”

Trên người da lông bị sinh sôi lột đi, cái loại này lột da chi đau, đau tận xương cốt.

Việt Khê phát ra một tiếng rên, nhìn trước mắt hết thấy dần dần biến mất với vô, lâm vào một mảnh trong bóng đêm.

Trong miệng độ hóa oán khí Phạn văn phun ra, hóa thành kim sắc quang mang cuốn lấy kia chỉ mềm yếu ở bên nhau tiểu hồ ly âm hồn, không ngừng rửa sạch nó trên người oán khí.

Không biết qua bao nhiêu thời gian, Việt Khê mở mắt ra, thấy ngoài cửa sổ ánh mặt trời xuyên thấu qua cửa sổ rơi xuống, một con hỏa hồng sắc tiểu hồ ly từ hôn mê Du Nguyệt trên người bay ra, dừng ở mềm mại lửa đỏ da lông thượng, thân mình cuộn tròn, thân mình dưới ánh mặt trời có vài phần trong suốt tới.

Việt Khê thật dài nhẹ nhàng thở ra, duỗi tay lấy ra một cái khắc gỗ hồ ly rồi gõ tới, đem này nói âm hồn dẫn tới bên trong. Một đạo hồng quang hiện lên, rồi gõ đôi mắt chớp hai hạ, như là nháy mắt sống lại đây.

“Người phải hảo hảo đãi ở chỗ này biên tu luyện đi, giả lấy thời gian, cũng không phải không thể tu luyện ra hình thể tới.”

Một bàn tay duỗi lại đây cho nàng lau mồ hôi, Hàn Húc chết nhú mày nói: “Sư phụ, cảm giác thế nào?”

Việt Khê cúi đầu, nhìn còn ở run nhè nhẹ đôi tay, nói: “Không có việc gì, bất quá là di chứng mà thôi, quá đoạn thời gian thì tốt rồi.”

Hàn Húc trực tiếp duỗi tay đem nàng bế lên tới, nói: “Một ngàn vạn vẫn là quá ít, như thế nào cũng nên muốn năm ngàn vạn!”

Việt Khê quơ quơ chân, nói: “Năm ngàn vạn, này có thể hay không quá nhiều.....”

“Không phải nói thành phố B khắp nơi là thổ hào sao? Năm ngàn vạn mà thôi..... Rất nhiều người, người muốn tiền càng nhiều, bọn họ ngược lại cảm thấy người có bản lĩnh.”

“Thật sự?”

“Đương nhiên, sử phụ, người nghe ta chuẩn không sai!”Được convert
bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 107

Du Nguyệt một giấc ngủ lên liền phát hiện chính mình thân thể biến hóa, liền cảm giác vẫn luôn trầm trọng lạnh băng thân thể trở nên nhẹ nhàng ấm áp lên, chỉ là đại khái là trên mặt đất ngủ lâu rồi, cảm thấy eo đau cổ toan.

“Việt tiểu thư, ta thân thể.....” Tìm được Việt Khê, Du Nguyệt mắt trông mong nhìn nàng, trong mắt tràn ngập nào đó hy vọng.

Việt Khê uống lên khẩu canh, mơ hồ không rõ nói: “Ngô, bám vào người ở trên người của người hồ ly, ta đã đem nó từ người trong cơ thể rút ra ra tới. Ta đợi chút cho người hai trương phù, lại khai một bộ dược, người trở về nghỉ ngơi hơn một tuần, bộ dáng đại khái liền sẽ khôi phục nguyên lai bộ dáng..... Tê, có điểm năng!”

Thương đại tỷ chuyên môn cho nàng ngao bồ canh, thập phần tươi ngon, chính là có điểm năng, nàng không nhịn xuống phun ra một chút đầu lưỡi.

“Thật, thật sự? Ta hảo?” Du Nguyệt hốc mắt nháy mắt liền đỏ, có vài phần không dám tin tưởng.

Việt Khê hừ một tiếng, nói: “Thu nhà người tiền, ta tự nhiên sẽ cho người đem sự tình giải quyết. Được rồi, người trở về đi.”

Nghe vậy, Du Nguyệt lại là mặt lộ vẻ do dự, có chút chần chờ hỏi: “Kia, kia Tống Doanh đâu? Tống Doanh bên kia, Việt tiểu thư người tính toán như thế nào làm? Người thật sự mặc kệ sao?”

“Tống Doanh.....” Việt Khê đem chén gác ở một bên, nàng nhìn trên bàn kia chỉ khắc gỗ đến rất sống động tiểu hồ ly, nhẹ giọng nói: “Thế gian này sự tình, một lần uống, một miếng ăn, đều có định số. Hẳn trên người thương là kia chỉ đại hồ ly thương, các người hại nó hại tử, nó không xa ngàn dặm, cũng muốn tới tìm các người trả thù.”

Nàng thần sắc đạm nhiên, nhắc tới Tống Doanh thời điểm, biểu tình động cũng chưa động một chút, hiển nhiên đối phương chết sống nàng là chút nào không thêm để ý.

Du Nguyệt có điểm sốt ruột, vội hỏi: “Kia, kia Tống Doanh.....”

Càng nói, nàng thanh âm càng nhỏ, lại sợ chọc Việt Khê sinh khí.

Việt Khê ngón tay xoay một chút kia hồ ly rồi gỗ, nói: “Ta sẽ đi bệnh viện xem hẳn tình huống, kia chỉ hỏa hồ tu luyện ít nhất 500 năm, nếu là bởi vì Tống Doanh phạm phải sát nghiệt, huỷ hoại tự thân tu hành, cái này sinh ý thật sự là tính không ra.”

Du Nguyệt: “.....”

Nàng kéo kéo môi, tuy rằng không phải vì Tống Doanh, nhưng là ít nhất Việt Khê sẽ không đối Tống Doanh sự tình khoanh tay đứng nhìn, nàng cũng nhịn không được nhẹ nhàng thở ra.

Kỳ thật Du Nguyệt trong lòng cũng rối rắm thật sự, một phương diện cảm thấy Tống Doanh giết tiểu hồ ly, còn lật đối phương da lông, thật sự là quá mức tàn nhẫn, cũng quá mức lấy oán trả ơn. Nhưng là về phương diện khác, nàng thích đối phương nhiều năm, cảm tình cũng không phải nói

buông liên buông, vẫn là nhịn không được quan tâm đối phương, này hai loại cảm xúc rối rắm ở bên nhau, nàng cũng là buồn rầu thật sự.

“Buồn rầu cái gì? Kia hài tử làm ra như vậy sự tình tới, chẳng lẽ người còn tưởng cùng hãn ở bên nhau?” Du gia gia tức giận đến thối râu tròng mắt, nhịn không được duỗi tay vỗ vỗ cái bàn, nói: “Nhân gia một con hồ ly đều tâm tồn thiện niệm, nhưng là hãn đâu, lấy oán trả ơn, quả thực liên không phải đồ vật. Du Nguyệt, ta là tuyệt đối không được người cùng hãn lại đến hướng.”

Du Nguyệt nhấp môi, nói: “Ta biết đến, gia gia!”

Mà bên này Việt Khê cùng Hàn Húc cũng đi tới bệnh viện, Hàn Húc thương thế thực nghiêm trọng, toàn thân dập nát tính gãy xương, nhưng là lại vẫn là có khẩu khí, thậm chí còn có thể cảm nhận được thân thể thượng đau đớn, cái gì thuốc giảm đau với hãn mà nói đều không có dùng, vừa tỉnh lại đây liền đau đến toàn thân đều toát ra mồ hôi lạnh tới.

Việt Khê đi tới, xem hãn bộ dáng này nhịn không được lắc đầu, nói: “Kia chỉ hồ ly, nhìn dáng vẻ là tàn nhẫn tâm phải cho hãn một cái giáo huấn, muốn cho hãn sống không bằng chết, cảm thụ được trên người thống khổ.”

Tống mẫu nhìn Tống Doanh bộ dáng này đau lòng cực kỳ, hỏi: “Việt tiểu thư, hiện tại nên làm cái gì bây giờ?”

Việt Khê nói: “Ta không phải bác sĩ, Tống Doanh trên người thương ta khẳng định là không biện pháp. Làm thiên sư, ta phải làm chính là giải quyết kia chỉ hồ ly, không cho nó đối Tống Doanh ra tay, bị thương tính mạng của hãn.”

Nàng sờ sờ trong tay rồi gõ, nói: “Hôm nay buổi tối đi, đêm nay kia chỉ hồ ly khẳng định sẽ đến.”

Nghe vậy, Tống mẫu tức khắc sốt ruột, nói: “Ý của ngươi là, ngươi không thể chữa khỏi nhà ta Tống Doanh trên người thương sao?”

“Ta khẳng định không thể a, ta lại không phải bác sĩ!” Việt Khê ngữ khí thập phần đương nhiên, nàng thành khẩn nhìn Tống mẫu, nói: “Phong kiến mê tín không được, ngàn vạn đừng nghe cái loại này một ly nước bùa bao trị bách bệnh nói, kia đều là giả.”

“Việt tiểu thư, ngươi chính là thu ta một ngàn vạn!” Tống phụ cường điệu một ngàn vạn ba chữ.

Việt Khê nhìn hắn một cái, nói: “Ta nói rồi, ta sẽ giữ được Tống Doanh mệnh, nhưng chưa nói muốn chữa khỏi hắn. Ta không phải bác sĩ, ta chỉ là cái thiên sư mà thôi, sẽ chỉ là giả thần giả quỷ.”

Tống phụ: “.....”

Hàn Húc cười nói: “Tống tiên sinh cũng có thể cự tuyệt, chỉ là kia chỉ hồ ly ghi hận Tống Doanh, là tuyệt đối sẽ không bỏ qua hắn. Tống Doanh đem nó hài tử lột da đứt tay, nó là muốn hắn sống không bằng chết chết đi. Sư phụ ta nếu không ra tay, Tống Doanh tuyệt đối sống không quá đêm nay.”

Tống phụ thở dài, nhìn qua như là nháy mắt già rồi mười tuổi.

“Cái này nghiệp chướng..... Vậy phiền toái Việt tiểu thư.”

Việt Khê lập tức nói: “Khách khí khách khí, cầm tiền, ta khẳng định sẽ nỗ lực làm việc.”

*

Ban đêm đêm lạnh như nước.

Hôm nay là mười lăm, ánh trăng lại viên lại lạng, trên mặt đất tưới xuống một tầng lớn ngân quang tới, phòng bệnh cửa sổ mở rộng ra, có ánh trăng bò tiến vào, chiếu đến trong phòng cũng là một mảnh sáng ngời.

Một đạo thân ảnh khinh phiêu phiêu dừng ở phòng bệnh bên trong, đó là một con màu đỏ hỏa hồ, thân hình cao lớn, vừa tiến đến cơ hồ liền đem toàn bộ phòng bệnh toàn bộ đều chen đầy, phía sau kéo một cái xoã tung khổng lồ cái đuôi, nhan sắc như ngọn lửa giống nhau.

Màu đỏ tươi con người gắt gao nhìn chăm chăm trên giường người, hồ ly trong mắt hiện lên một tia lệ khí cùng khắc cốt cắm hận. Nó hài tử, như vậy thiện lương, như vậy hảo, chính là chính là bị những nhân loại này lột da, chém tay, nó trong lòng sao có thể không hận?

Trong miệng phát ra gầm nhẹ thanh, hồ ly giơ lên thật lớn bàn tay, hướng tới trên giường người liền chụp đi xuống.

“Ta nói rồi, người phạm phải sát nghiệt, trăm năm tu hành liền sẽ hủy trong một sớm, người không cảm thấy quá lỗ vốn sao?” Một đạo hoàng phù để ở nó dưới chân, chặt chẽ đem nó nạy móng vuốt cấp chặn.

Hồ ly trong mắt hiện lên một tia kiêng kỵ, xoay người liền muốn chạy —— nó biết nhân loại trong thế giới có loại người gọi là thiên sư, người như vậy đối chúng nó này đó tiểu yêu tới nói, là rất lớn uy hiếp.

“Trói!”

Việt Khê thấp thấp nói một chữ, tức khắc phòng bệnh dán vài đạo hoàng phù hơi hơi phát ra quang, đem hồ ly hoàn toàn vây ở này phòng bệnh bên trong.

“Rống!” Hồ ly nhìn Việt Khê, trong miệng phát ra uy hiếp thanh âm tới.

Việt Khê mở miệng nói: “Ta không phải tới giết người, người không cần đối ta như vậy đề phòng.”

Nói, nàng đem đặt ở một bên đồ vật cầm lại đây, nói: “Ta là tưởng đem cái này cho người.”

Hỏa hồng sắc hồ ly da lông, cho dù là trong bóng đêm, tựa hồ cũng chớp động một loại xinh đẹp quang mang, kia bên trên mang theo làm hồ ly cảm thấy thập phần quen thuộc mà thân mật hơi thở.

—— đó là nó hài tử hơi thở, nó như thế nào có thể không quen thuộc đâu?

“Rống!”

Thật lớn hồ ly hướng tới thiên rống lên một tiếng, trong thanh âm tràn ngập thật lớn bi thương, màu đỏ tươi trong ánh mắt đôi đầy nước mắt. Nó vươn móng vuốt, đem này hồ ly da lông ôm ở bụng phía dưới, ôm đến gắt gao, nước mắt tích tấp liền đi xuống lưu.

Nó còn nhớ rõ ngày ấy, tiểu hồ ly đi ra ngoài thật lâu sẽ không tới, lúc ấy làm mẫu thân, nó trong lòng liền có một loại thập phần điềm xấu dự cảm, thẳng đến nó ở trong rừng rậm tìm được rồi kia than đỏ tươi vết máu. Khi đó, toàn bộ rừng rậm người, đều nghe được một con mẫu hồ ly thật lớn tiếng kêu rên, làm nhân tâm trung xúc động.

Đều là nhân loại, đều là nhân loại giết hại nó, đáng giận nhân loại!

Hồ ly mở to hai mắt, bi thương làm nó càng thêm phần nộ rồi, quanh thân khí thế kế tiếp kéo lên, thật lớn thân hình còn đang không ngừng biến đại, toàn bộ phòng bệnh đã sắp cất chứa không dưới nó.

“Không tốt, nó đây là ở thiêu đốt nó chính mình yêu lực.....” Việt Khê khẽ nhú mày, một trường hoàng phù trực tiếp từ trong tay bay ra,

thiếp ở hồ ly trên trán, nàng sốt ruột nói: “Người không muốn sống nữa, thiêu đốt chính mình yêu lực, đồng dạng cũng là ở thiêu đốt chính người sinh mệnh lực.”

Phù triện phong ấn ở hồ ly trong cơ thể lực lượng, thiêu đốt yêu lực hành vi tự nhiên cũng liền đình chỉ xuống dưới, nó trong miệng phát ra một tiếng kêu rên, không cam lòng cũng bị thương.

Liên tính là thiêu đốt yêu lực, cho dù chết, nó cũng tưởng cấp chính mình hài tử báo thù. Chính là vì cái gì yêu cầu này, cũng như vậy khó đạt tới đâu? Nó có phải hay không cũng sẽ cùng nó hài tử giống nhau, bị nhân loại lột da bóc xương đâu?

Một con ấm áp bàn tay lại đây sờ sờ đầu của nó, hồ ly mở mắt ra, thấy nhân loại kia nữ hài đứng ở nó trước mặt. Đối phương thoát nhìn rõ ràng tuổi như vậy tiểu, chính là lực lượng lại cường đại đến làm người sợ hãi.

“Ta đem người hài tử còn cho người, tuy rằng cùng trước kia khả năng có điểm không giống nhau, nhưng là nỗ lực tu luyện, cũng không phải không thể lại tu ra hình người!” Việt Khê ôn nhu nói, từ trong túi đem cái kia khắc gỗ hồ ly rồi gỗ đem ra.

Rồi gỗ thượng nhảy ra một cái lửa đỏ thân ảnh ra tới, tiểu hồ ly so với nó mẫu thân, hình thể thật sự là nhỏ quá nhiều, chỉ cần thành niên miêu như vậy đại, cái đuôi lại là xoắn tung thật lớn, như là sóc giống nhau.

“Ngao ô!”

Tiểu hồ ly vừa xuất hiện, liền đối diện trước đại hồ ly kêu một tiếng, thanh âm mềm mại, như là còn mang theo một cỗ nỉ khí.

Đại hồ ly: “.....”

Nó nhìn qua như là quá mức kinh hãi, đã hoàn toàn sửng sốt.

Tiểu hồ ly lại kêu một tiếng, bởi vì mẫu thân không phản ứng nó, nó trong giọng nói mang theo vài phần ủy khuất.

Đại hồ ly thân hình bay nhanh thu nhỏ lại, trong chớp mắt, đã biến thành cùng bình thường thành niên hồ ly giống nhau lớn nhỏ, trong miệng cũng phát ra thanh âm. Tiểu hồ ly từ Việt Khê trên tay nhảy xuống đi, thẳng đến chính mình mẫu thân trong lòng ngực mà đi, mắt trông mong bộ dáng, trong miệng tiếng kêu mềm mại, tràn ngập ý lại cùng vui sướng.

“Phanh!”

Một cái tát, vui sướng cao hứng tiểu hồ ly toàn bộ hồ ly bị chụp tới rồi trên sàn nhà, đại hồ ly giơ lên móng vuốt, đối với tiểu hồ ly chính là một trận loạn đánh, một bên tát còn vừa nói cái gì.

Việt Khê trên mặt tươi cười có chút cứng đờ, này cùng nàng tưởng hoàn toàn không giống nhau, lúc này đại hồ ly không nên ôm tiểu hồ ly lệ nóng doanh tròn, hai mẫu tử đây chính là cách sinh tử khoảng cách a!

Tiểu hồ ly bị đánh đến ngao ngao kêu, một con hồ ly, lẳng là phát ra lang tiếng kêu tới.

Đem tiểu hồ ly ấn đánh một đốn, đánh đến nó ngao ngao kêu to. Một lát sau, đại hồ ly tựa hồ là mệt mỏi, mới đưa tiểu hồ ly khò khè một đoàn, ôm vào trong ngực, nước mắt lúc này mới ngăn không được liền đi xuống lầu.

“Ngao ô?” Tiểu hồ ly ôm mẫu thân mặt, mềm mại kêu một tiếng.

Đại hồ ly thân mật cùng nó dán mặt, nước mắt hồ đối phương về mặt.

Việt Khê đem rồi gỗ đưa qua đi, nói: “Tiểu hồ ly hiện tại chỉ là hồn thể, hồn lực còn rất mỏng yếu, cho nên chỉ có thể sống nhờ ở cái này rồi gỗ

bên trong. Chờ nó tu luyện một đoạn thời gian, liền có thể hoàn toàn thoát ly cái này rồi gỗ.”

Đại hồ ly đuổi tay đem rồi gỗ lấy lại đây hướng trong bụng một tắc, cũng không biết nó đem rồi gỗ đặt ở đi đâu vậy.

Việt Khê nhin không được hướng nó cái bụng nơi đó nhìn vài lần, có chút tò mò, chẳng lẽ này đại hồ ly bụng, giống như là chuột túi giống nhau, bên trên còn có một cái túi?

“Cảm ơn người, nhân loại nữ hài!”

Một cái ôn nhu thanh âm ở Việt Khê trong óc bên trong vang lên, đại hồ ly nhảy lên cửa sổ, ánh trăng dừng ở nó trên người, toàn bộ thân thể đều che một tầng màu bạc quang mang.

Nó quay đầu nhìn Việt Khê liếc mắt một cái, trực tiếp từ trên cửa sổ nhảy xuống, thực mau liền biến mất không thấy.

Tiểu hồ ly ghé vào nó trên lưng, nói: “Mụ mụ, nhân loại vẫn là có người tốt. Việt Khê tỷ tỷ cho ta thật nhiều ăn ngon, người xem, còn có nàng cho ta chà bông bánh.....”

Đại hồ ly vừa nghe, quay người liền đem tiểu hồ ly từ trên lưng cấp ném đi xuống, nó tức giận đến mao đều tạc đi lên.

Không dài trí nhớ!

*

Phòng bệnh an tĩnh lại, Việt Khê đi đến giường bệnh nơi đó, Tống Doanh sắc mặt trắng bệch nằm ở trên giường bệnh, nhìn qua hơi thở mỏng manh, trên người ba đốm lửa càng là chột minh chột diệt, phảng phất ngay sau đó liền phải toàn bộ dập tắt giống nhau.

Hắn kia khẩu khí, hoàn toàn là bị đại hồ ly treo, hiện giờ đại hồ ly rời đi, tự nhiên liền đem kia khẩu khí mang đi. Không có kia khẩu khí, Tống Doanh nhưng không phải hơi thở mỏng manh?

Việt Khê đuổi tay ở hắn ấn đường điểm một chút, một chút kim quang hoàn toàn đi vào trong đó, miễn cưỡng xem như đem hắn một hơi duy trì trụ.

“Kế tiếp liền xem chính người tạo hóa.....” Nàng nhàn nhạt nói, ít nhất khẩu khí này ở, Tống Doanh sẽ không phải chết đi, nhưng là toàn thân dập nát tính gãy xương, trị liệu tốn thời gian cũng cố sức, hơi không chú ý cũng sẽ lưu lại di chứng.

Từ phòng bệnh ra tới, vẫn luôn canh giữ ở bên ngoài Tống phụ cùng Tống mẫu trực tiếp đón lại đây, Tống mẫu vội vàng hỏi: “Việt tiểu thư, thế nào, nhà ta Tống Doanh như thế nào?”

Việt Khê nói: “Kia chỉ hồ ly đã đi rồi, về sau cũng sẽ không tái xuất hiện, đến nỗi Tống Doanh..... Kế tiếp, liền xem bác sĩ.”

Nghe vậy, Tống gia cha mẹ hai người đầu tiên là nhẹ nhàng thở ra, sau đó trên mặt lại nhin không được nhiễm vài phần khuôn mặt u sầu.

Bám vào người ở Du Nguyệt trên người kia chỉ tiểu hồ ly âm hồn rời đi, nàng thời khắc nhớ rõ đeo giả Việt Khê cho nàng phù triện, sau đó ăn một dán dược, trên người “Quái bệnh” chậm rãi liền bắt đầu khép lại, khôi phục trước kia thanh lệ xinh đẹp bộ dáng. Trải qua việc này, nàng tính tình nhưng thật ra càng thêm trầm ổn, cũng coi như là nhờ họa được phúc.

Vì việc này, Du gia gia còn chuyên môn tới cửa tới cảm tạ, thập phần cảm kích nói: “Ít nhiều người, bằng không nhà ta Nguyệt Nguyệt còn không biết hiện tại sẽ là bộ dáng gì.”

Việt Khê thập phần thân nhiên nói: “Ngài cũng không cần cùng ta khách khí, nói đến cùng, này bất quá là một bút mua bán, nhà người đưa tiền, ta phụ trách cho các người giải quyết sự tình.”

“Lời tuy nói như vậy, chúng ta vẫn là đến cảm ơn người.” Du gia gia sắc mặt bất biến.

Chờ Du gia người đi rồi, Hàn Húc đi tới, nói: “Ta xem này Du gia người, là tưởng cùng người giao cái hảo. Có bản lĩnh thiên sư nhưng không thường thấy, đến nơi nào đều là hiểm lạ, cùng người giao hảo tuyệt đối không có gì chỗ hỏng.”

“..... Dù sao đều là chút không quan hệ người.” Việt Khê chút nào không đưa bọn họ để ở trong lòng, nàng nhìn thoáng qua này chu chương trình học biểu, nói: “Buổi chiều có hai tiết khóa, cái này lão sư thích điểm danh, không thể trốn.....”

Nàng hai ngày này bởi vì du Tống hai nhà sự tình, đều không có đi đi học, tất cả đều là làm Vinh Hương các nàng thế nàng đáp đến.

“Di, cái kia nữ sinh là nào ban, ta như thế nào chưa thấy qua?”

Tới rồi phòng học không bao lâu, Việt Khê chú ý tới một nữ hài tử, nhìn không được hơi hơi nhú nhú mày.

Nghe được nàng lời nói, Vinh Hương nhìn thoáng qua, nói: “Cái kia? Cái kia là Hạ Tử Tình a, chúng ta ban. Làm sao vậy, có cái gì vấn đề sao?”

Việt Khê trong tay bút xoay chuyển, nàng nhẹ giọng nói: “Thật là có chút vấn đề, tổng cảm thấy, trên người nàng có loại không phối hợp cảm giác.”

Hạ Tử Tình đi toilet giặt sạch bắt tay, nhìn trong gương người, nàng nhìn không được có chút ngây người.

“Tử Tình, làm sao vậy?” Bên người bạn bè hỏi.

Hạ Tử Tình phục hồi tinh thần lại, biểu tình có chút cứng đờ nói:
“Không, không có việc gì.....”

“Thật sự không có việc gì? Ta xem người sắc mặt có điểm không tốt, có phải hay không bệnh còn chưa hết toàn?”

“Đại khái là không ngủ hảo đi!”

Hạ Tử Tình đem trên tay thủy lau khô, rời đi thời điểm, nàng quay đầu triền trong gương nhìn thoáng qua, thấy trong gương “Hạ Tử Tình” ở đối nàng mỉm cười.

Nàng biểu tình lập tức trở nên trắng bệch.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 108

“Ngày mai thứ bảy, ta đã cùng Mạc gia ước hạo, cho người đi cùng Mạc gia nhị thiếu gia thấy một mặt..... Mới từ nước ngoài trở về, không chỉ có nhân tài xuất chúng, hơn nữa thập phần chịu Mạc gia lão gia tử thích. Tương lai a, nói không chừng Mạc gia công ty liền dừng ở trên đầu của hãn.”

Hạ mẫu cười ngâm ngâm mở miệng, trên mặt tất cả đều là vừa lòng biểu tình, không biết là vừa lòng Mạc gia nhị thiếu gia nhân tài, vẫn là vừa lòng Mạc gia thân gia. Bất quá theo Hạ Tử Tình đối nhà mình mẫu thân hiểu biết, nàng tưởng kia nhất định là người sau.

Hạ mạc hai nhà nếu là liên hôn, hợp tác cũng sẽ càng thêm thuận lợi, này việc hôn nhân có thể nói là đối hai nhà đều thập phần có lợi, ai lại quản đương sự ý kiến đâu?

Hạ Tử Tình nhìn trước mắt đến bữa sáng, nửa điểm ăn uống đều không có, đem dao nĩa buông, nàng biểu tình có chút phóng không, sau một lúc lâu mới nói: “Mẹ, ta hiện tại mới mười chín tuổi, người không cảm thấy đàm luận này đó, thật sự là quá sớm một chút sao?”

Hạ mẫu không để bụng, nói: “Bất quá là cho các người hai cái tiên kiến thấy, lại không phải cho các người hiện tại liền kết hôn, các người có thể ở chung một đoạn thời gian, trước yêu đương.”

“Ta không nghĩ đi.” Hạ Tử Tình ánh mắt kiên định, hướng chính mình mẫu thân truyền lại ý nghĩ của chính mình.

Hạ mẫu cười nói: “Người đưa nhỏ này lại nói ngược lời nói, ta đã gọi người cho người làm tân y phục, buổi chiều đại khái liền sẽ đưa tới..... Ngày mai lại làm tạo hình sư cho người làm cái tóc, ta nữ nhi như vậy xinh đẹp, nhất định có thể đem cái kia Mạc Dục Lăng mê hoặc. Đúng rồi, người còn không biết Mạc gia nhị thiếu gia tên gọi là gì đi, hắc kên Mạc Dục Lăng, năm nay hai mươi hai tuổi, cùng người tuổi cũng không sai biệt lắm.....”

“Ta nói, ta không nghĩ đi!” Hạ Tử Tình đánh gãy nhà mình mẫu thân nói, nàng cau mày, nói: “Mẹ, ngài không thể như vậy khống chế ta sinh hoạt. Ta là cái sẽ tự hỏi, có chính mình ý thức người, thích người nào, muốn cùng người nào kết hôn, người này, kia đều là ta chính mình sự tình, ta sẽ chính mình lựa chọn, mà không phải bởi vì ngài thích, ngài muốn, ta liền phải cùng một người kết hôn.”

Ở bên ngoài tất cả mọi người đều biết Hạ Tử Tình tính tình ôn nhu nghe lời, nhưng là trên thực tế nàng tính cách nhất cố chấp, hoàn toàn không phải cái loại này nhậm người năn bóp cục bột.

Hạ mẫu trên mặt tươi cười phai nhạt đậm, nói: “Này nhưng không phải do người lựa chọn, nếu là Hạ gia cô nương, là ta nữ nhi, vậy người phải nghe ta. Công ty hôm nay có cái hội nghị, ta liền đi trước..... Đúng rồi, ngày mai hẹn hò, nhớ rõ không cần đến trễ, đây là lễ phép.”

Hạ mẫu rời đi, toàn bộ đại sảnh chỉ còn lại có Hạ Tử Tình một người, nàng hốc mắt đã đỏ, nhin không được đem trên bàn cơm đồ vật phát tới rồi trên mặt đất, tức khắc mê mẩn chén đĩa quăng ngã đầy đất.

“Tiểu thư.....”

“Các người không cần phải xen vào ta, ta chính mình bình tĩnh một chút!”

Hạ Tử Tình thật sâu hít vào một hơi, nàng đứng dậy, tính toán rồi đi phòng khách, chính là kia trong nháy mắt, lại cảm thấy đại não một mảnh choáng váng, cả người bay thẳng đến địa phương ngã quỵ đi xuống.

“Tê.....”

Lòng bàn tay vừa vịn chống ở quăng ngã toái mâm thượng, mâm vỡ vụn cặn bã đâm vào huyết nhục, máu tươi nháy mắt liền chảy ra.

“Tiểu thư, ngài thế nào?” Người hầu vội vàng đi tới đỡ nàng.

Hạ Tử Tình lắc đầu, ánh mắt trong lúc lơ đãng liền rơi xuống dính đầy nàng vết máu mâm thượng —— mâm vỡ thành vô số khối mảnh nhỏ, mà lúc này những cái đó mảnh nhỏ thượng, chiếu ra nàng trắng bệch mặt tới, một đôi mắt thẳng lẳng lẳng nhìn chăm chăm nàng xem, đối với nàng cười.

“A!”

Hạ Tử Tình hét lên một tiếng, đồng tử co chặt, trên mặt tất cả đều là sợ hãi, bay nhanh triều lui về phía sau.

Người hầu xem nàng này phó hoảng sợ bộ dáng, nhin không được hỏi: “Tiểu thư, người làm sao vậy?”

Trái tim ở kịch liệt nhảy lên, Hạ Tử Tình dờ mắt, không đi xem những cái đó mâm, thanh âm run rẩy hỏi: “Ta cho các người đem ta phòng ngủ giường đều hủy đi, các người hủy đi tới sao?”

“Đã toàn bộ đều hủy đi.”

“..... Hảo, hủy đi vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi.”

Hạ Tử Tình đứng dậy, thân mình lung lay chạy lên lầu, trên tay miệng vết thương, máu tích tấp đi xuống biên chảy huyết, nàng lại tựa hồ chút nào không cảm giác được.

Dưới lầu người hầu nhin không được nói: “Các người có hay không cảm thấy tiểu thư trong khoảng thời gian này có điểm không thích hợp a? Ta có thiên thấy nàng đối với gương la to, giống như là trùng tà giống nhau, ta nhìn đều bị sợ hãi.....”

“Cái gì trùng tà, ta xem đại khái là bị phu nhân bức cho đi, ai, phu nhân cũng quá sốt ruột, tiểu thư còn như vậy nhỏ.”

Người hầu nhóm nghị luận vài câu, bất quá đây đều là chủ nhân gia sự tình, các nàng nói vài câu liền không nói.

Mà bên kia Hạ Tử Tình trở lại phòng ngủ, nàng vừa tiến đến đầu tiên ở trong phòng nhìn lướt qua, quả nhiên thấy trong phòng gương linh tinh toàn bộ đều bị hủy đi, lúc này mới thật dài nhẹ nhàng thở ra.

Gần nhất trong khoảng thời gian này, không biết vì cái gì, nàng luôn là ở trong gương thấy một cái khác chính mình, đối phương như là một cái khác có ý thức cùng tự hỏi “Hạ Tử Tình”.

Người có thể tưởng tượng, chiếu gương thời điểm, trong gương bóng dáng đột nhiên đối với người mỉm cười cái loại này sợ hãi cảm sao, quả thực làm người sởn tóc gáy.

Hạ Tử Tình không biết đây là chính mình sinh ra ảo giác vẫn là gì đó, nàng cũng không dám cùng người khác nói, liền sợ người khác cảm thấy nàng là cái bệnh tâm thần.

Bất quá, hiện tại nàng trong phòng gương đều bị hủy đi, hẳn là sẽ không lại sinh ra như vậy ảo giác đi?

Nàng như vậy nghĩ.

*

Ngày thứ hai.

Chung quy vẫn là không có bẻ quá Hạ mẫu, cho dù trong lòng thập phần không tình nguyện, Hạ Tử Tình vẫn là bị dọn dẹp một thân, đi tới cùng Mạc gia vị kia nhị thiếu gia ước hảo địa phương.

Nàng ngũ quan sinh thật sự tinh xảo, nhưng là khí chất lại rất thanh lãnh, ăn mặc màu lam nhạt váy dài, nhìn giống như là bích ba một đoá tuyết trắng hoa sen, mỹ lệ đến làm người không đành lòng khinh nhờn.

“Hạ tiểu thư!” Mạc Dục Lăng thấy nàng lại đây, lập tức đứng dậy vì nàng kéo ra ghế dựa, thái độ thập phần thân sĩ.

Hạ Tử Tình nhẹ giọng nói thanh tạ, chờ ngồi xuống, nàng không dấu vết đánh giá một chút trước mắt người.

Mạc Dục Lăng bộ dáng tự nhiên là không lăm, thập phần anh tuấn, càng khó chính là khí chất thực hảo.

“Ta diện mạo, hạ tiểu thư còn vừa lòng?” Mạc Dục Lăng đột nhiên hỏi.

Hạ Tử Tình sửng sốt, sau đó mặt có chút đỏ lên.

Ho nhẹ một tiếng, nàng trực tiếp liền đi thẳng vào vấn đề nói: “Mạc tiên sinh, lời nói thật cùng người nói, ta hiện tại còn không có yêu đương tính toán, càng đừng nói kết hôn. Lúc này đây phó ước, cũng là chịu ta mù mịt bức bách, không thể không tới.”

Nghe vậy, Mạc Dục Lăng cũng không giận, chỉ là nhướn mày cười nói: “Hạ tiểu thư liền như vậy trực tiếp cùng ta nói này đó, sẽ không sợ ta

quay đầu lại nói cho hạ a đi? Đến lúc đó, hạ a đi khẳng định sẽ bức người.”

Hạ Tử Tình rũ mắt, nói: “Ta có ta ý nghĩ của chính mình, tự nhiên là sẽ dựa theo ý nghĩ của chính mình tới làm. Mụ mụ bức ta, kia cũng là không có biện pháp.”

Mạc Dục Lăng nhìn nàng, đột nhiên nói: “Kỳ thật chúng ta hai trước kia gặp qua.”

Hạ Tử Tình lập tức kinh ngạc nhìn hắn.

“Ta và ngươi là cùng sở cao trung, khi đó, ngươi ở buổi sáng thời điểm, thường xuyên sẽ cầm thư đi trường học tường vi hoa viên nơi đó đọc sách.....” Mạc Dục Lăng trên mặt xuất hiện hồi ức biểu tình, thần sắc thập phần nhu hòa, hắn ánh mắt đồng dạng ôn nhu nhìn Hạ Tử Tình, nói: “Đang xem đến ngươi ánh mắt đầu tiên, ta liền biết, ta đối với ngươi nhất kiến chung tình.”

Hạ Tử Tình sửng sốt, sau đó mặt nháy mắt liền đỏ, nàng có chút đứng ngòai không yên, lắp bắp nói: “Này..... Cái này, ta không biết, thực xin lỗi.....”

“A..... Người cùng ta nói cái gì thực xin lỗi?” Mạc Dục Lăng cảm thấy buồn cười, hắn nghiêm túc nhìn trước mắt cô nương, nói: “Ta cùng ngươi nói cái này, là tưởng nói cho ngươi, chúng ta hai lúc này đây gặp mặt, bất quá là ta trăm phương ngàn kế, là ta tư tâm. Ta không nghĩ tới, làm ngươi cảm thấy như vậy không khoái hoạt, ta thực xin lỗi.”

“Cũng..... Cũng không phải, ta chỉ là.....” Hạ Tử Tình một khuôn mặt hồng trần toàn bộ, lắp bắp, trong óc một đoàn hồ nhảo, cảm giác hoàn toàn không biết nên nói những gì.

Mạc Dục Lăng chớp chớp mắt, nói: “Ngươi không tức giận liền hảo..... Như vậy, như vậy ngươi có thể hay không cho ta một cái theo

đuổi người cơ hội?”

“Ha?”

“Thích một người, liền tưởng cùng nàng ở bên nhau, đó là đương nhiên đi. Ta thích người, tự nhiên cũng là muốn người thích ta..... Ta là thiệt tình muốn đuổi theo cầu người, Tử Tình!”

Hạ Tử Tình tức khắc không biết làm gì, nàng đứng dậy, nói: “Ta, ta đi tranh toilet.”

Nàng đi được hoảng loạn, tầm lưng kia thấy thế nào đều có loại chạy trời chết hương vị.

*

“Ta như thế nào không nhớ rõ, cao trung thời điểm còn có cái kêu Mặc Dục Lăng?”

Vòi nước thủy xông xao đi xuống lầu, Hạ Tử Tình một bên rửa tay một bên phiên chính mình cao trung ký ức, chỉ là ở nàng trong ấn tượng, thật sự là không có Mặc Dục Lăng như vậy một người.

Lại nói tiếp, nàng cao trung vẫn luôn chính là ở các loại thư tịch bên trong vượt qua. Nàng đánh tiểu liền thích đọc sách, đủ loại thư, mặc kệ là cái gì loại hình, đều có thể xem mùi ngon. Trầm mê với thư tịch nàng, liền tính là cùng lớp đồng học, cũng đều còn không có nhận toàn.

Nghĩ sự tình, Hạ Tử Tình đối với quanh mình hết thấy liền có chút thất thần, ngẩng đầu lên, toilet cơ hồ chiếm một mặt tường trong gương, chiếu ra nàng ảnh ngược tới.

Trong gương người tự nhiên là cùng nàng giống nhau như đúc, chính là đối phương biểu tình lại cực kỳ quý dị, nàng ở đối nàng mỉm cười, thậm

chí từ trong gương từng bước một đi ra.

Hạ Tử Tình trừng lớn mắt đôi mắt.

“Phanh!”

Bên người người mềm mại ngã trên mặt đất, đối diện gương bồ son môi nữ nhân tức khắc bị hoảng sợ, sau đó gân cổ lên liền bắt đầu gọi người, hô: “Có người té xỉu..... Tiểu thư, tiểu thư, người không sao chứ?”

Mạc Dục Lăng ngồi ở vị trí thượng, nghe thấy cách vách bàn vừa ngồi xuống nữ hài tử nói: “Toilet bên kia có cái nữ hài tử té xỉu, không biết có phải hay không sinh bệnh? Ta nhìn, kia cô nương còn thật xinh đẹp..... Đúng rồi, nàng trước mắt còn có một viên chí, đây là không phải đã kêu mỹ nhân chí?”

Nghe vậy, Mạc Dục Lăng nheo mắt, rốt cuộc ngồi không yên, trực tiếp vọt tới toilet.

Toilet kia vây quanh một đám người, Mạc Dục Lăng trực tiếp tể qua đi, thấy nằm trên mặt đất Hạ Tử Tình, tức khắc cả kinh, cũng bất chấp bên trong là nữ toilet, trực tiếp liền đi vào.

“Tử Tình, Tử Tình?”

Cũng không biết Hạ Tử Tình là nơi nào xảy ra vấn đề, Mạc Dục Lăng không dám duỗi tay đem nàng bế lên tới, liền sợ không có giúp đỡ vội, ngược lại sẽ làm hại Hạ Tử Tình bệnh tình tăng thêm.

Bên cạnh có người nói: “Ta đã kêu xe cứu thương, hẳn là lập tức liền đến, người không cần quá lo lắng.”

Mạc Dục Lăng cấp đối phương nói thanh tạ, nhìn Hạ Tử Tình biểu tình, thập phần lo lắng.

Xe cứu thương thực mau liền tới rồi, tới rồi chạng vạng thời điểm, Hạ Tử Tình mới từ trong lúc hôn mê tỉnh lại.

Lúc này mặt trời chiều ngã về tây, màu cam hồng ánh chiều tà dừng ở phòng bệnh, cấp sở hữu kiến trúc đều bịt kín một tầng trần bì sắc điệu, nhìn qua ấm áp, nhưng là rồi lại như là có một loại thực thê lương cảm giác.

Xoay người từ phòng bệnh thượng đi xuống tới, Hạ Tử Tình để chân trần đi đến phía trước cửa sổ, duỗi tay đem cửa sổ cấp mở ra.

Bức màn bị gió thổi khởi, bên ngoài cảnh tượng hoàn toàn nập vào ở nàng đáy mắt.

“..... Người chừng nào thì tỉnh?”

Mạc Dục Lăng từ bên ngoài tiến vào, thấy nàng liền như vậy đứng ở phía trước cửa sổ, nhin không được đem bên cửa sổ dếp lê lấy lại đây, ngồi xổm xuống thân mình tưởng cho nàng mặc vào, một bên xuyên một bên nói: “Trên mặt đất lạnh, người như thế nào không mặc giày? Bác sĩ nói người bản thân liền thể nhược, hơn nữa trong khoảng thời gian này người có phải hay không không ngủ hảo, cho nên mới sẽ té xỉu.”

Hạ Tử Tình đỡ bờ vai của hắn, đối hắn lộ ra một cái cười tới, nói: “Ta không có việc gì.”

Mạc Dục Lăng nhìn nàng, chớp chớp mắt, trong lòng đột nhiên có loại quái dị cảm giác.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 109

Bạch Tề Tinh cũng ở thành phố B đọc đại học, biết Việt Khê bọn họ dàn xếp xuống dưới, tìm một cái thời gian liền sờ soạn lại đây.

“Oa, nhà người cũng thật đại, viện này đến tam vào đi.....” Ở trong sân đi bộ một vòng, hắ đặt mông ngồi ở ghế trên, sau đó thật dài thư khẩu khí, cảm thán nói: “Ở tại này viện này cũng thật thoải mái, người cũng quá xa xỉ đi, thế nhưng tại đây sân phía dưới bày một cái Tụ Linh Trộn, này linh khí dễ chịu, quả nhiên thoải mái, ta cũng muốn như vậy một cái sân.”

Việt Khê cho hắ đổ một ly trà, nói: “Đây đều là ông nội của ta bố trí, ta cũng là mới biết được hắ ở thành phố B trả lại cho ta để lại như vậy một cái sân.”

Bưng trà uống một ngụm, Bạch Tề Tinh có chút tò mò nói: “Người đều lợi hại như vậy, vậy người gia gia khẳng định lợi hại hơn. Đúng rồi, người gia gia tên gọi là gì a? Không biết ta nghe chưa từng nghe qua.”

“Ông nội của ta? Ông nội của ta họ Chu, tất cả mọi người đều kêu hắ Chu Tam Thông.....”

“Phốc!”

Một hộp nước trà toàn bộ phun ra tới, Việt Khê đem phun mẫn nước trà cây quạt gác xuống, có chút ghét bỏ nói: “Hảo dơ a.”

Bạch Tề Tinh lại hoàn toàn không chú ý tới nàng ghét bỏ, trong đầu chỉ còn lại có cái tên kia, hần gắt gao bắt lấy Việt Khê tay, truy vấn nói: “Người nói cái gì, người nói người gia gia kêu Chu Tam Thông?”

Việt Khê gật đầu, nói: “Đúng vậy, tất cả mọi người đều như vậy kêu hần.....”

Bạch Tề Tinh: “.....”

Vẻ mặt của hần tức khắc đại ra.

“Người làm sao vậy?” Việt Khê cảm thấy hần cả người đều có chút không thể hiểu được.

Bạch Tề Tinh nhìn nàng, biểu tình thập phần mộng ảo, sau một lúc lâu mở miệng nói: “Đại lão, ta rốt cuộc biết người vì cái gì là đại lão, ta hoàn toàn không nghĩ tới người thế nhưng sẽ là Chu tiên bối cháu gái.”

Việt Khê nhú mày, nói: “Chu tiên bối? Người nhận thức ông nội của ta?”

“Ta há ngần là nhận thức, Chu tiên bối quả thực chính là ta nam thần! Không, phải nói không chỉ là ta, Tu Giới rất nhiều người đều là hần fan nào tàn.” Bạch Tề Tinh thập phần kích động, hần hai mắt sáng lên nói: “Hần mười bốn tuổi cũng đã là chín lục thiên sư, chờ tới rồi hai mươi tuổi, đó là một hồi thiên sư, chờ tới rồi ba mươi tuổi, liền đã đạt tới Tam Thông, cho nên tất cả mọi người đều kêu hần Chu Tam Thông..... Hơn nữa, hần không chỉ có thực lực mạnh mẽ, vẫn là thượng một lần Thiên Sư Minh minh chủ. Chỉ là ở hai mươi năm trước, Tu Giới đã xảy ra rung chuyển, ở kia lúc sau hần liền biến mất. Ta trăm triệu không nghĩ tới, hần thế nhưng sẽ là người gia gia.”

Hần đến bây giờ, đều cảm thấy không thể tin tưởng. Chính là cẩn thận tưởng tượng, lại có một loại quả nhiên như thế cảm giác, trừ bỏ Chu Tam

Thông tiền bối, còn có cái nào người có thể dạy dỗ ra Việt Khê loại này quái vật tới?

Việt Khê trên người đủ loại quái dị chỗ, đến bây giờ hẳn rất cuộc được đến giải thích —— Chu Tam Thông tiền bối cháu gái, kia cái gì đều là thực bình thường.

Việt Khê chớp chớp mắt, nàng nghĩ nghĩ, vẫn là nhịn không được hỏi: “..... Người có phải hay không nhận sai người? Ông nội của ta chính là cái bình thường lão nhân, nhiều lắm tu vi cao điểm, bói toán chi thuật cường điểm, tuy rằng những cái đó quý quái quý sai gì đó đều sợ hãi, nhưng là hẳn chính là cái bình thường lão nhân a.”

Bạch Tề Tinh: “..... Không, người nói này đó đều không bình thường, người gia gia khẳng định là Chu Tam Thông tiền bối!”

Việt Khê: “Nga.”

Bạch Tề Tinh trừng lớn đôi mắt, hỏi: “Người liền một cái nga tự sao? Người gia gia chính là Chu Tam Thông tiền bối, đó là Thiên Sư Minh trước mình chủ, hẳn ở Tu Giới chính là một cái truyền kỳ.”

Việt Khê cảm thấy có chút kỳ quái, nói: “Ta không nói nga, ta muốn nói gì?”

Bạch Tề Tinh nghĩ nghĩ, cảm thấy cũng là.

Bất quá kinh Việt Khê như vậy một gián đoạn, hẳn kích động tâm tình cũng bình ổn xuống dưới, chỉ ngồi ở chỗ kia lải nhải nói: “Chu Tam Thông tiền bối mất tích mau hai mươi năm, ta hoàn toàn không nghĩ tới hẳn thế nhưng là ở thành phố A, tất cả mọi người đều cho rằng hẳn đã chết.....”

“Người vừa rồi nói hai mươi năm trước, Tu Giới đã xảy ra rung chuyển, đó là cái gì rung chuyển?” Việt Khê hỏi.

Bạch Tề Tinh sửng sốt, hắn sờ sờ cái mũi, nói: “Ta kỳ thật cũng không phải rất rõ ràng, khi đó ta còn nhỏ. Chỉ là chính là kia tròng ngoài ý muốn lúc sau, Chu Tam Thông tiền bối liền biến mất, Thiên Sư Minh minh chủ cũng thay đổi người, địa phủ nơi đó giống như cũng đã xảy ra chuyện. Tam sinh bờ sông Hồng Liên Nghiệp Hỏa dập tắt, địa phủ giống như còn trốn ra một cái nhân vật lợi hại..... Lại nói tiếp, ta nghe ca ca ta nói, theo thống kê, này hai mươi năm qua, các nơi xuất hiện thần quái sự kiện càng ngày càng nhiều, ngay cả quỷ quái lực lượng cũng càng ngày càng cường, không biết có phải hay không nguyên nhân này.”

“..... Cái kia từ địa phủ chạy ra tới lợi hại nhân vật, cũng không biết là ai, ta ca nhắc tới tới cũng là nói năng thận trọng, như là thập phần kiêng kỵ bộ dáng. Còn nói cái gì, mệnh tinh âm đạm, tương lai một mảnh âm đạm không ánh sáng, thế giới sẽ nhắc lên một hồi đại họa loạn.....” Nói đến này đó, Bạch Tề Tinh cũng có chút ưu sầu, đừng nhìn hắn ngày thường vô tâm không phối, hắn cũng vẫn là có buồn rầu sự tình.

Việt Khê ngẩng đầu, nhìn về phía không biết khi nào đứng ở cửa Hàn Húc, hỏi: “Như thế nào không tiến vào?”

Hàn Húc cười khẽ, đi tới ở Hàn Húc bên người ngồi xuống, nói: “Ta xem các người liêu đến như vậy vui vẻ, cũng ngưỡng chừng quấy rầy. Đúng rồi, vừa rồi ta nghe các người nói cái gì, địa phủ chạy ra tới một cái đại nhân vật, ca ca người biết người nọ là ai sao?”

Bạch Tề Tinh lắc đầu, nói: “Không rõ ràng lắm, ca ca ta rất nhiều chuyện cũng chưa cùng ta nói.”

Hàn Húc gật gật đầu, chưa nói cái gì.

“Đúng rồi, Hàn Húc, người nếu không tới chúng ta Bạch gia tu chiêm tinh chi thuật đi, ta xem người rất có thiên phú!” Bạch Tề Tinh từ gặp được Hàn Húc thời điểm, trong lòng liền đánh như vậy một cái bàn tính.

Hiện tại Tu Giới bình thản, nhưng là trên thực tế các môn các phái, ngầm cũng là âm thầm phân cao thấp. Hàn Húc trên người công đức trọng, hơn nữa nhìn cũng thập phần có thiên phú, nếu có thể gia nhập bọn họ Bạch gia, bọn họ Bạch gia tự tin lại nhiều vài phần.

Nghe vậy, Việt Khê lập tức cảnh giác nhìn Bạch Tề Tinh, nói: “Hắn là ta đồ đệ!”

Nàng cường điệu cường điệu “Đồ đệ” hai chữ.

“Không phải người nào đều có thể khi ta sư phụ.” Hàn Húc cười nói.

Bạch Tề Tinh bĩu môi, nói: “Hảo, ta biết các người thầy trò hai người đồng lòng..... Đúng rồi, các người hai đều đã thành niên đi, nếu như vậy, liền phải nhớ rõ tích cóp nhiệm vụ điểm.”

“Nhiệm vụ điểm?”

“Các người không biết sao? Thiên Sư Minh quy định, thành niên thiên sư, mỗi cách ba tháng phải tiếp một cái nhiệm vụ, dựa theo nhiệm vụ khó khăn bất đồng, nhiệm vụ điểm cũng không giống nhau. Giống nhau nhiệm vụ, cũng liền một hai nhiệm vụ điểm..... Các người chính mình đi thiên sư official website nhìn xem, kia bên trên liền có các người có thể tiếp nhiệm vụ.”

“Nhiệm vụ điểm có ích lợi gì sao?”

“Hữu dụng nhiều, có thể đổi rất nhiều đồ vật, vũ khí đan dược gì đó..... Hắc hắc, ta và các người nói này đó, kỳ thật là tưởng nói, lần sau làm nhiệm vụ chúng ta cùng nhau bái. Ta dùng ta chiêm tinh thuật bặc một quả, đi theo các người tuyệt đối đáng tin cậy!” Bạch Tề Tinh hắc hắc ở kia cười, hắn kiến thức quá Việt Khê bản lĩnh, biết nàng có bao nhiêu lợi hại, kia quả thực chính là khai quả giống nhau, đi theo nàng làm nhiệm vụ chuẩn không sai.

Việt Khê giống như đối nhiệm vụ này điểm có như vậy điểm ấn tượng, lúc ấy nàng ở trang web thượng chỉ là thô thô nhìn lướt qua, chính yếu xem chính là có quan hệ thiên sư đại học tin tức.

Hàn Húc đem notebook lấy lại đây, bọn họ ba cái đăng đi vào nhìn thoáng qua.

Việt Khê cùng Hàn Húc nhiệm vụ điểm số vì 0, bởi vì bọn họ còn một cái nhiệm vụ cũng chưa đã làm, Bạch Tề Tinh nhưng thật ra có hai trăm nhiều, này hại chết hẳn làm nhiều năm như vậy nhiệm vụ mới tích cóp xuống dưới.

“..... Một lòng diệp, bích hồ nước.....” Việt Khê ở đối giao diện thấy mấy cái quen mắt, thân thể không tự giác ngồi thẳng một chút.

Bạch Tề Tinh hỏi: “Người yêu cầu này đó? Này đó tùy tùy tiện tiện, liền phải vài trăm cái nhiệm vụ điểm, cũng không phải là như vậy hảo tích cóp.”

Việt Khê nguyên bản không tính toán làm cái gì nhiệm vụ, dù sao nàng đã thi đậu đại học, đương không lo thiên sư cũng không cái gọi là, chính là thấy đối giao diện kia mấy cái nàng muốn đồ vật, nàng quyết định, hiện tại liền bắt đầu làm nhiệm vụ.

“Di, nơi này có cái tân tuyên bố nhiệm vụ, có mười cái nhiệm vụ điểm. Di, xảo, nhiệm vụ địa điểm liền ở thành phố B, ta nhìn xem nhiệm vụ là cái gì..... Đối phương hoài nghi nàng vị hôn thê bị quỷ bám vào người, liền tiếp cái này đi. Nhiệm vụ này thoát nhìn không tính khó, coi như luyện luyện tập, các người cảm thấy thế nào?” Bạch Tề Tinh dò hỏi Việt Khê hai người.

Việt Khê gật đầu, nói: “Vậy tiếp nhiệm vụ này đi.”

Bạch Tề Tinh búng tay một cái, trực tiếp giúp bọn hắn đem nhiệm vụ này tiếp xuống dưới.

Chờ Bạch Tề Tinh rời đi, Hàn Húc hỏi: “Sư phụ muốn vài thứ kia, là cho tiểu người giấy nhóm chuẩn bị?”

Việt Khê gật gật đầu, nói: “Tiểu Nhất chúng nó cùng bình thường người giấy không giống nhau, chúng nó là Bồng Lai tiên sơn tinh linh..... Chúng nó đãi ở chỗ này, sẽ đã chịu trọc khí ô nhiễm, cho nên đến đúng giờ cho chúng nó rửa sạch.”

“Ta trước kia liền muốn hỏi, người giấy chúng nó thân thể, sử dụng tài liệu hẳn là cũng thực đặc biệt..... Là Bồng Lai trên núi kia khóa Xanh Thiên Thụ sao? Xanh Thiên Thụ có thể tinh lọc trong thiên địa trọc khí, bắt quá sớm tại mười lăm năm trước, cũng đã bị thiêu hủy.”

Không chỉ là kia khóa Xanh Thiên Thụ, toàn bộ Bồng Lai sơn, đều bị thiêu hủy. Có thể nói, này bảy chỉ người giấy, là trên thế giới dư lại chỉ có Xanh Thiên Thụ.

“Hình như là đi.....” Việt Khê cũng không xác định.

Hàn Húc nhìn nàng, đột nhiên hỏi: “Tương lai nếu có người muốn đem tiểu người giấy nhóm từ bên cạnh người cướp đi, sư phụ, khi đó người sẽ như thế nào làm?”

Việt Khê ánh mắt vừa động, nàng ngẩng đầu nghiêm túc xem bệnh Hàn Húc, nói: “..... Tiểu người giấy nhóm là người nhà của ta, không có bất luận kẻ nào có thể đem chúng nó từ ta bên người cướp đi.”

Hàn Húc cười, duỗi tay sờ sờ nàng đầu, nói: “Ta cũng sẽ không làm người đem bên cạnh người bất cứ thứ gì cướp đi, ta bảo đảm.”

*

Việt Khê bọn họ cùng cái kia tuyên bố nhiệm vụ người ước ở quán cà phê gặp mặt, hai người đợi nửa giờ, mới thấy một cái ăn mặc tây trang tuổi trẻ nam nhân đi tới.

Thanh niên đi đến Việt Khê bọn họ trước mặt, nhìn bọn họ biểu tình có chút chần chờ cùng hoang mang, sau một lúc lâu hỏi: “Hai vị chính là Việt tiểu thư cùng Hàn tiên sinh?”

Việt Khê gật đầu, đứng dậy nói: “Người là Mạc tiên sinh đi, mời ngồi.”

Mạc Dục Lăng ngồi xuống, nhin không được nói: “Ta thật sự là không nghĩ tới, hai vị lại là như vậy tuổi trẻ, trong lúc nhất thời đều có chút dọa tới rồi..... Xem ra, hai vị quả nhiên là tuổi trẻ đầy hứa hẹn.”

Hàn Húc cười, nói: “Mạc tiên sinh quá khen, Mạc tiên sinh trước cùng chúng ta nói nói nhiệm vụ tình huống đi.”

Mạc Dục Lăng gật gật đầu, cũng không bán cái nút, trực tiếp mở miệng nói: “Ta cùng ta vị hôn thê là kỳ thật cũng không nhận thức bao lâu, bất quá trước đó, kỳ thật ta đã trộm chú ý nàng thật lâu.....”

Nói đến này, hắn mày hơi hơi nhăn lại, có chút rồi rẫm nói: “Ta không biết có phải hay không ta ảo giác, trong khoảng thời gian này cùng nàng ở chung, ta tổng cảm thấy có điểm không thích hợp, nhưng là lại nói không nên lời nơi đó không thích hợp..... Ta cảm giác, nàng có điểm thay đổi, ta đổi nàng cảm giác..... Các người mình bạch sao, chính là đã không có cái loại này động tâm cảm giác.”

Việt Khê lắc đầu: “Không rõ.”

Mạc Dục Lăng: “.....”

“Khụ, có lẽ là ta suy nghĩ nhiều, bất quá, ta trực giác trước nay không ra sai lầm. Ta trước kia cũng tiếp xúc quá nào đó không khoa học sự tình, cho nên ta biết trên thế giới có sự tình, thật là vượt qua chúng ta tưởng tượng, cho nên ta mới có thể tìm các người tới. Bất quá mặc kệ ta vị hôn thê, đến tột cùng có hay không bị quỷ quái bám vào người, nên cấp thù lao ta một phen cũng không phải ít.”

Việt Khê ngó một tiếng, hỏi: “Người vị hôn thê tên gọi là gì, trông như thế nào?”

“Nàng kêu Hạ Tử Tình, ta di động có nàng ảnh chụp.....”

“Hạ Tử Tình?” Việt Khê kinh ngạc, cảm thấy tên này thập phần quen tai, giống như ở nơi nào nghe qua giống nhau.

Mạc Dục Lăng hỏi: “Việt tiểu thư nhận thức ta vị hôn thê?”

Việt Khê nhìn thoáng qua hân di động ảnh chụp, rốt cuộc biết vì cái gì cảm thấy tên này quen tai.

Nàng gật đầu, nói: “Ta thật là nhận thức người vị hôn thê, lại nói tiếp, ta cùng nàng vẫn là cùng cái ban..... Ta nhớ rõ ta lần trước thấy nàng thời điểm, thật là từ trên người nàng cảm giác được nào đó không phối hợp cảm giác, cho nên mới sẽ đổi nàng có điểm ấn tượng, bất quá trên người nàng không có gì tà uế hơi thở. Lại sau này, liền chưa thấy được nàng.”

Mạc Dục Lăng có chút sốt ruột, truy vấn nói: “Ý của người là, nàng quả nhiên là bị không biết nơi nào tới cô hồn dã quỷ phụ thân sao?”

Việt Khê lắc đầu, nói: “Cũng không nhất định là bị cô hồn dã quỷ phụ thân..... Cụ thể tình huống, vẫn là muốn chân chính xem qua người mới biết được, có lẽ là xuất hiện mặt khác tình huống như thế nào.”

Mạc Dục Lăng nghĩ nghĩ, nói:: “Ta đây nghĩ cách, cho các người cùng nàng thấy thương một mặt đi.”

Việt Khê gật đầu.

*

Vinh Hương ở tiểu khu gặp Hạ Tử Tình, đối phương bên người còn có một cái bộ dáng thập phần anh tuấn nam nhân, hai người cử chỉ gian lộ ra một loại thân mật, nàng nhìn không được chớp chớp mắt, còn tưởng rằng chính mình nhìn lầm rồi, trở về liền cùng chính mình mẫu thân nói việc này.

“Hạ Tử Tình bên người nam nhân kia là ai a? Nàng bạn trai sao? Ta như thế nào trước kia cũng chưa gặp qua?”

Vinh mẫu đem mới vừa tạc tốt bánh quai chèo đặt ở mâm lạnh, nghe vậy nói: “Nam nhân? Người nói chính là Mạc gia Mạc Dục Lăng đi..... Trước hai ngày ta không phải nói sao, Mạc gia cùng Hạ gia, cố ý tác hợp hai vị tiểu bối, hiện tại xem ra hai người cảm tình cũng không tệ lắm.”

“Không có khả năng, Hạ Tử Tình mới sẽ không tùy ý cha mẹ nàng như vậy bài bố nàng đâu!” Vinh Hương không chút suy nghĩ liền mở miệng nói.

Vinh mẫu xem xét nàng liếc mắt một cái, nói: “Cái gì kêu bài bố, Tử Tình kia nha đầu vẫn luôn liền rất ngoan ngoãn, người cho rằng giống người a, giống một con trâu giống nhau, ngoan cố đến không được, thường đem ta tức giận đến không được.”

Vinh Hương lắc đầu, ngạnh cổ nói: “Các người mới không biết, Hạ Tử Tình người kia.....”

Người kia tuy rằng trên mặt ngoan ngoãn, nhưng là trên thực tế là rất có chủ kiến, không có khả năng bởi vì nàng cha mẹ ý nguyện, liền đi cùng chính mình không thích người ở chung.

Mà lúc này ở tiểu khu cửa, Hạ Tử Tình nhấp môi nhìn Mạc Dục Lăng, ôn nhu nói: “Người trên đường tiểu tâm một chút.”

Mạc Dục Lăng gật đầu, hẩn duỗi tay sờ sờ nàng đầu, cười nói: “Buổi tối chúng ta cùng nhau ăn cơm chiều, chờ tới rồi thời gian ta tới đón người, ta biết có một nhà bò bít tết đặc biệt ăn ngon, người không phải thích ăn sao?”

“..... Ta cũng không thích ăn bò bít tết a?” Hạ Tử Tình trong mắt lộ ra một tia nghi hoặc, nàng cười nói: “Bất quá không quan hệ, ta kỳ thật không thể nào kén ăn, ăn bò bít tết cũng có thể.”

Mạc Dục Lăng mặt lộ vẻ xin lỗi, nói: “Người nếu không thích ăn bò bít tết, chúng ta đây liền đi địa phương khác..... Đi dạo chơi công viên hồ bên kia đi, ở nơi đó ăn cơm còn có thể thấy trong sông quang cảnh.”

Hạ Tử Tình tự nhiên là gật gật đầu.

Xoay người, Mạc Dục Lăng trên mặt tươi cười lập tức liền phai nhạt đi xuống, mày gắt gao mà khóa.

Thói quen, kêu rên thậm chí là tính cách gì đó, tựa hồ cái gì cũng chưa biến, chính là Mạc Dục Lăng lại vô cùng khẳng định, đích xác có cái gì không đúng. Lớn nhất không đúng, chính là hẩn đối nàng đã không có cái loại này tâm động cảm giác, thậm chí là tâm bình như nước, một đỉnh điểm dao động đều không có.

Mà Mạc Dục Lăng trực giác từ trước đến nay thực chuẩn, hẩn cảm giác không thích hợp, đó chính là thật sự có chỗ nào không thích hợp.

Đem Mạc Dục Lăng tiễn đi, hạ mẫu xem nàng trở về, cười nói: “Người cùng Mạc Dục Lăng ở chung đến những thật ra thực hảo, ta xem hẳn thực thích bộ dáng của người.”

Hạ Tử Tình nhấp môi cười, thoát nhìn có chút thẹn thùng, nàng đi qua đi vẫn trụ hạ mẫu tay, cười nói: “Hắn nói, hẳn ở cao trung thời điểm, liền thích ta.....”

Hạ mẫu biểu tình hiển nhiên có chút kinh ngạc, hoàn toàn không nghĩ tới còn có như vậy một chuyện, nàng rũ mắt thấy Hạ Tử Tình liếc mắt một cái, nói: “Xem ra thật là duyên phận, lúc trước ta kêu người đi cùng hẳn gặp mặt, người còn không tình nguyện, hiện tại những thật ra cùng đối phương hảo thật sự.”

“Ta biết mục đích quyết định của người đều là rất tốt với ta, lúc ấy là ta không hiểu chuyện.” Hạ Tử Tình ngửa đầu đối nàng cười.

Hạ mẫu ánh mắt ở trên mặt nàng đảo qua, lộ ra vài phần nghi hoặc tới, sau đó gật gật đầu, nói: “Người biết ta tâm liền hảo, về sau hảo hảo cùng Mạc Dục Lăng ở chung.”

Hạ Tử Tình lập tức ngoan ngoãn lên tiếng.

Đi lên lầu đi, Hạ Tử Tình đẩy cửa ra, đứng ở gương trước mặt, cẩn thận đánh giá chính mình bộ dáng.

Nàng bản thân chính là hảo bộ dạng, da bạch môi hồng, diễm so hoa kiều.

Cười một chút, nàng duỗi tay chạm chạm trong gương người, thấy bên trong chính mình chảy ra nước mắt tới.

Nàng cười, nói: “Người có cái gì hảo khóc? Nhiều năm như vậy tới, ta cũng là như vậy lại đây..... Người yên tâm đi, người mẫu thân thập phần

thích ta, còn nói ta so trước kia càng thêm hiểu chuyện tri kỷ. Ta chính là người, ta sẽ hảo hảo thể người sống sót.”

Trong gương bóng dáng không nói chuyện, chỉ là yên lặng rơi lệ.

*

Đạo chơi công viên hồ bên kia phong cảnh thập phần hảo, đặc biệt là ban đêm thời điểm, trong hồ ánh bốn phía ánh đèn, Doanh Doanh một mảnh quang huy, quả thực chính là ở lấp lánh sáng lên.

“Thật xinh đẹp.....” Hạ Tử Tình vừa vào tòa, nhìn trong hồ ảnh ngược đầy trời ánh đèn, nhin không được cảm thán nói.

Mạc Dục Lăng cười cười, duỗi tay đem thực đơn đưa cho nàng, nói: “Nhìn xem có hay không muốn ăn.”

Nói, hắn không dấu vết hướng phía trước nhìn thoáng qua.

“Thế nào, nhìn ra cái gì tới sao?” Việt Khê nhìn kỹ quá, nói: “Không có âm khí, vậy không phải quỷ hồn bám vào người..... Nhưng là, vẫn là có điểm không đúng, thân thể có loại không phối hợp, không phù hợp cảm giác. Thật giống như là vật chứa có thể dung hạ, nhưng là lại không thích ứng. Hạ Tử Tình thật là bị thứ gì chiếm thân thể, chỉ là đây là cái thứ gì, không có tà khí, cũng không có yêu khí. Nếu là đôi cá nhân tới, sợ là liên điểm này không đối đều phát hiện không được.”

Hàn Húc nhìn thoáng qua, nói: “Là gương!”

Việt Khê xem hắn.

“Người chiếu gương thời điểm, gương sẽ chiếu ra chính mình bóng dáng tới. Tuy rằng tỷ lệ rất nhỏ, nhưng là, có đôi khi, cảnh trong gương

cũng sẽ sinh ra chính mình ý thức tới, thậm chí sẽ sinh ra muốn thay thế được bản thể ý tưởng.”

“Tựa như ảnh yêu giống nhau?”

“Không sai biệt lắm, chúng nó đều có thể hoàn toàn phục chế bản thể tồn tại, chính là cảnh trong gương cùng bản thể trước sau có điểm bất đồng.....”

Việt Khê nhìn kỹ xem Hạ Tử Tình động tác, bưng tỉnh nói: “Là tả hữu!”

Bản thể cùng cảnh trong gương là hoàn toàn tương phản, mà hiện tại Hạ Tử Tình, là cảnh trong gương, cho nên nàng động tác thượng, sẽ xuất hiện tả hữu không phối hợp cảm giác, đây cũng là Việt Khê thấy nàng cảm thấy nàng cả người đều lộ ra một loại quái dị cảm tới.

Việt Khê nói: “Nguyên lai là cảnh trong gương, trách không được không có một chút yêu khí cùng quỷ khí..... Như vậy chân chính Hạ Tử Tình bị nó lộng đi đâu?”Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẢI CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 110

Dạo chơi công viên hồ hồ quang thủy sắc thập phần xinh đẹp, ở ban đêm toàn bộ hồ nước đều như là ở sáng lên giống nhau. Nhà ăn bên trong tâm trên đài cao bãi một trận màu đen dương cầm, một vị tuổi trẻ thanh niên khách nhân đi lên đi, hải ngồi ở dương cầm trước vị trí thượng, mặt lộ vẻ cười nhạt, ngón tay dừng ở hắc bạch phím đàn thượng, để nghe tiếng đàn tức khắc ở toàn bộ nhà ăn vang lên, hấp dẫn sở cùng người ánh mắt.

“..... Đây tiếng đàn thật đúng là ôn nhu triền miên, thật giống như ở thấp thấp kể ra lời âu yếm giống nhau.” Hạ Tử Tình chống cằm nghiêng tai nghe, theo đánh đàn thanh niên ánh mắt nhìn lại, chú ý tới cái kia vị trí ngồi một cái ăn mặc vàng nhạt sắc váy dài nữ nhân, nàng lập tức cười nói: “Xem ra đây đầu khúc, là đạn cấp vị kia tiểu thư nghe, đây cũng thật lãng mạn.”

Mạc Dục Lăng cười cười, cười lại là hoàn toàn không có cập đáy mắt, làm như suy nghĩ cái gì.

Hạ Tử Tình quay đầu đi, trên cửa sổ chiếu ra nàng mơ mơ hồ hồ bóng dáng tới, nếu có người chú ý tới nàng trên cửa sổ bóng dáng, liền sẽ phát hiện kia bóng dáng tuy rằng cùng nàng lớn lên giống nhau như đúc, nhưng là giả dạng thần thái lại hoàn toàn bất đồng.

Pha lê ảnh ngược đang ở phần nội tường mắt nàng.

“Người đang xem cái gì?” Bên cạnh Mạc Dục Lăng chú ý tới nàng nhìn chăm chăm vào cửa sổ xem, nhin không được hỏi một câu.

Phục hồi tinh thần lại, Hạ Tử Tình lập tức đối với hắc ngọ ngào cười, nói: “Không có gì, chính là cảm thấy bên ngoài cảnh sắc thật sự thật xinh đẹp.”

Nhìn một màn này, Việt Khê một tay nâng má, ngón tay nhẹ nhàng gõ chính mình gương mặt, nàng cười ngâm ngâm nói: “Hạ Tử Tình..... Tìm được rồi! Nguyên lai nàng đem Hạ Tử Tình khóa ở trong gương, bất quá, cái kia cũng coi như là một cái độc lập không gian, không có hiển lộ ra tới, chúng ta cũng rất khó tìm đến. Chính yếu, tổng không thể ở chỗ này động thủ đi, ta ngẫm lại biện pháp.....”

Việt Khê quay đầu đi, ánh mắt từ nhà ăn bãi dương cầm kia chỗ đảo qua, rồi sau đó nàng lại đột nhiên quay đầu đi, sững sốt một chút, hỏi: “Đây là từ nơi nào toát ra tới một con quỷ a?”

Không có người thấy, ở cái kia thanh niên đánh đàn thời điểm, ở hắc bên người xuất hiện một cái thân ảnh màu đỏ. Đó là cái nữ nhân, vẫn là một cái thập phần xinh đẹp nữ nhân, nàng mặt mày như họa, trên người mang theo một loại uyển chuyển phong tình, lại ăn mặc màu đỏ rực xiêm y, xiêm y phức tạp hoa mỹ, nhìn qua hắc là một kiện màu đỏ áo cưới.

Này chỉ nữ quỷ đứng ở thanh niên bên người, ánh mắt si ngốc nhìn đối phương, trong mắt tất cả đều là nhu tình mật ý.

Việt Khê nhìn xem cái này, nhìn xem cái kia, cảm thán nói: “Đây là người quỷ tình chưa xong, vẫn là cái gì tình tay ba a? Không đúng, này nữ quỷ, xuyên này xiêm y, nhìn dáng vẻ cũng là cái lão quỷ..... Ít nhất, cũng đã chết có 500 năm trở lên, âm khí thực trọng a.”

“Sư phụ tưởng quản?” Hàn Húc hỏi.

Thanh niên đem cuối cùng một cái âm phù gõ hạ, duỗi tay đem cầm cái khép lại, sau đó đứng dậy hướng tới mọi người cúi một cung, lần này đi rồi đi xuống, bay thẳng đến chính mình bạn gái đi qua đi.

Nhà ăn vỗ tay như nổi trống, không khí thập phần lửa nóng.

Nữ quý nhìn thanh niên ánh mắt bi thương mà triền miên, đặc biệt là thấy hần cúi đầu hôn môi chính mình bạn gái gương mặt thời điểm, tuy rằng vẫn là cười, chính là cười cười cũng đã rớt xuống nước mắt tới.

“..... Không, nàng cũng không tính toán thương tổn nam nhân kia.”

Ít nhất Việt Khê từ nàng trong mắt, nhìn không thấy chút nào oán khí cùng hận ý, có chỉ có vô cùng vô tận bi thương.

Quay đầu tới, Việt Khê nói: “Cùng chúng ta không có gì quan hệ, có chưa cho tiền, ta làm gì muốn xen vào? Hiện tại vẫn là quản quản trước mắt sự tình đi, mười cái nhiệm vụ điểm.....”

Nàng biểu tình trở nên mỹ tư tư, sau đó nhìn về phía Hạ Tử Tình, liền cảm thấy đối phương trên người lóe “Mười cái nhiệm vụ điểm” chữ.

“Tới.....” Việt Khê ngón tay, nhẹ nhàng giật giật.

Hạ Tử Tình trong tầm tay cái ly, đột nhiên liền trực tiếp đổ xuống dưới, bên trong nước chanh tích tấp lập tức liền chảy tới nàng trên váy, nàng a một tiếng, đứng dậy.

“Ta đi toilet sửa sang lại một chút.” Cùng Mạc Dục Lăng nói một tiếng, nàng xoay người hướng toilet đi đến.

Chờ nhìn không thấy nàng bóng dáng, Mạc Dục Lăng trên mặt tươi cười lập tức liền phai nhạt xuống dưới, hần đi đến Việt Khê bọn họ nơi đó, hỏi: “Thế nào, vị hôn thê của ta, nàng có phải hay không bị cái gì cô hồn dã quỷ bám vào người?”

Việt Khê lắc đầu lại gật đầu, nói: “Trên người nàng thật là có chút không đúng, bất quá không phải bị cô hồn dã quỷ chiếm thân mình, mà là

bị cảnh trong gương.”

Mạc Dục Lăng hỏi lại: “Cảnh trong gương?”

Việt Khê chỉ chỉ một bên cửa sổ sát đất hộ, nói: “Thấy sao, trên cửa sổ ảnh ngược ra tới bóng dáng, đây là người cảnh trong gương. Mà Hạ Tử Tình, nàng cảnh trong gương sống lại đây, hơn nữa xâm chiếm thân thể của nàng, nàng tưởng trở thành chân chính Hạ Tử Tình!”

Nghe vậy, Mạc Dục Lăng trong nháy mắt cảm thấy có chút da đầu tê dại, cũng không dám xem chính mình ở trên cửa sổ chiếu ra tới bóng dáng.

“Kia, kia hiện tại nên làm cái gì bây giờ? Cái kia đồ vật chiếm Tử Tình thân thể, kia Tử Tình đâu? Nàng lại đi đâu?” Hắn sốt ruột truy vấn.

Việt Khê cười: “Hiện tại chúng ta phải làm, tự nhiên là đem nàng bức ra Hạ Tử Tình thân thể.....”

*

Nhà ăn toilet có một tảng lớn gương, Hạ Tử Tình xả khăn giấy xoa xoa trên váy thủy, bất quá lúc này thủy đều thấm đi vào, cũng không có gì dùng.

Trong gương người đang nhìn nàng, “Hạ Tử Tình” khóe miệng mang theo cười, nàng đầu cũng không nâng nói: “Người cha mẹ, thậm chí là thích người Mạc Dục Lăng, bọn họ cũng chưa phát hiện ta không phải người..... Kỳ thật cũng khó trách, chúng ta hai vốn dĩ chính là giống nhau, chỉ là ta so người càng ôn nhu tri kỷ, bọn họ tự nhiên là càng thích ta.”

Nàng ngẩng đầu lên, lẳng lặng nhìn chăm chú vào trong gương biên người, cười ngâm ngâm nói: “Lúc trước ta ở trong gương, cũng là như vậy nhìn người. Ta lúc ấy liền suy nghĩ, dựa vào cái gì ta cũng chỉ có thể nhìn

người hạnh phúc vui sướng, mà ta chỉ có thể vây ở trong gương biên. Mà hiện tại, ta là người, người..... Cũng là ta!”

Hạ Tử Tình lẳng lẳng nhìn nàng, mở miệng nói: “Liên tính người chiếm ta thân thể, người cũng vĩnh viễn không có khả năng là ta. Cha mẹ ta ái, Mạc Dục Lăng ái, đều là cho ta, mà không phải cho người, người chỉ là ta ở trong gương ảnh ngược thôi.”

“Người câm miệng!” “Hạ Tử Tình” lớn tiếng kêu lên, nàng phẫn nộ trừng mắt Hạ Tử Tình, nói: “Hiện tại, cha mẹ. Vị hôn phu, người hết thầy đều là của ta.....”

“Tháp!”

Nhẹ nhàng một tiếng, một trường hoàng phù dán ở trên gương, “Hạ Tử Tình” sững sốt, hai người đồng thời hướng tới cửa nhìn lại.

Việt Khê đi vào tới, nói: “Tuy nói là cảnh trong gương, chính là thực rõ ràng, người vĩnh viễn cũng trở thành không được chân chính Hạ Tử Tình. Hai cái ý thức, liên tính bộ dáng tương đồng, nhưng là tóm lại vẫn là có chút khác nhau. Thậm chí bởi vì là cảnh trong gương, cho nên người ở Hạ Tử Tình trong thân thể, còn sẽ sinh ra một loại không phối hợp tới, cho nên Mạc Dục Lăng mới có thể cảm thấy trên người của người có loại quái dị cảm giác.”

“Hạ Tử Tình” cảnh giác nhìn nàng, hỏi: “Người là ai? Người nói, là có ý tứ gì?”

“Ta kêu Việt Khê, lại nói tiếp, cảnh trong gương loại đồ vật này, cũng không biết là cái gì hương vị.....” Việt Khê nhìn “Hạ Tử Tình” ánh mắt, rất giống là đang xem một bên mỹ vị món ăn trân quý, quả thực làm người da đầu tê dại.

“Hạ Tử Tình” trong lòng nói thanh không tốt, nàng không biết Việt Khê là người nào, nhưng là lại có thể cảm giác được đối phương trên người truyền đến cái loại này áp chế cảm, làm nàng cả người có loại da đầu nổi tung run rẩy cảm.

Vô số gương hiện lên, Việt Khê quay đầu, thấy bốn phương tám hướng đều là chính mình bóng dáng, nàng hơi hơi vừa động, trong gương người cũng ở đi theo nàng động, tựa như có vô số nàng giống nhau.

Khẽ cười một tiếng, nàng nói: “Đừng uống phí công phu, người cảm thấy người có thể phục chế được ta sao?”

Đi phía trước bước ra một bước, bên tai truyền đến một tiếng thực rõ ràng một tiếng gương vỡ vụn thanh âm, giây tiếp theo, toàn bộ cảnh trong gương không gian hoàn toàn vỡ vụn mở ra, vô số mở tung gương cận bã rào rạt rơi xuống.

“Phốc!”

“Hạ Tử Tình” phun ra một búng máu tới, ánh mắt hoảng sợ nhìn Việt Khê.

Làm cảnh trong gương, nàng không những không có đem Việt Khê phục chế xuống dưới, ngược lại bởi vì lực lượng của đối phương quá mức cường đại, khiến cho thân thể của mình đều đã chịu một chút tổn thương. Nhưng là cũng là vì như vậy, nàng biết trước mắt cái này tiểu cô nương có bao nhiêu lợi hại, cho nên nàng xoay người liền muốn chạy trốn, bay thẳng đến bồn rửa tay trước trong gương vọt vào đi.

Trên gương dán hoàng phù thượng kim sắc hoa văn hơi hơi chớp động, “Hạ Tử Tình” phủ một pho ở trên gương, liền cảm giác thủ hạ đau đớn, như là có ngàn căn vạn căn kim đâm ở trên tay giống nhau, nàng nhin không được kêu thảm thiết một tiếng.

Việt Khê tiến lên một bước, trực tiếp đuổi tay ở nàng trên vai chụp một phen, một cái trong suốt bóng người lập tức từ Hạ Tử Tình trong thân thể đánh ra tới, bóng người kia có chút hư ảo, thậm chí có chút mơ hồ. Hơn nữa, ở nàng trên người, xuất hiện một cái lại một cái vết rách, giống như là gương bị đánh nát, kính trên mặt bóng người cũng xuất hiện từng đạo vết rách tới.

Đem Hạ Tử Tình thân thể dựa vào một bên, Việt Khê đứng dậy, nhìn cái này cảnh trong gương.

“Hạ Tử Tình” sau này lui một bước, lớn tiếng nói: “..... Người, người đừng tới đây, người lại đây, ta lập tức liền giết Hạ Tử Tình!”

Việt Khê bước chân một đống.

Xem nàng tựa hồ ở do dự bộ dáng, “Hạ Tử Tình” trên mặt lập tức liền lộ ra một cái tươi cười tới, nàng nói: “Nàng bị ta vây ở cảnh trong gương trung, chỉ cần ta một ý niệm, gương lập tức liền sẽ mở tung, nàng cũng sẽ lập tức liền sẽ tử vong.”

Việt Khê nhíu mày: “Người uy hiếp ta?”

Nàng cười một chút, nói: “Chính là, con người của ta, luôn luôn không thích người khác uy hiếp ta!”

Nói, nàng đuổi tay trực tiếp ở trên gương một trao, cái tay kia xuyên qua gương, sau đó trực tiếp bắt được bên trong Hạ Tử Tình, Việt Khê thuận thế sau này vùng, Hạ Tử Tình hồn phách, lập tức đã bị nàng xả ra tới.

“Hạ Tử Tình” tròng lớn đôi mắt, ngạc nhiên nói: “Người..... Người.....”

Bên ngoài truyền đến tiếng bước chân, Hàn Húc cùng Mạc Dục Lăng từ bên ngoài vọt vào tới. Vừa tiến đến, Mạc Dục Lăng liền thấy đứng ở Việt

Khê bên người Hạ Tử Tình, hắt hai mắt tức khắc chính là sáng ngời.

“Tử Tình, người không sao chứ?” Mạc Dục Lăng tiến lên đây, nhin không được duỗi tay muốn chạm đến Hạ Tử Tình, lại ở vờn tay thời điểm, lại bắt tay cấp thu hồi tới, chỉ là quan tâm hỏi.

Hạ Tử Tình đến bây giờ mới hồi phục tinh thần lại, nàng ánh mắt phức tạp nhìn Mạc Dục Lăng, lắc lắc đầu, nói: “Không có việc gì.”

“Hạ Tử Tình” kinh hoàng vô thức nhìn bọn họ, chịu nàng khí tràng ảnh hưởng, bọn họ đỉnh đầu ánh đèn bắt đầu điên cuồng chớp động, lúc sáng lúc tối, đồng thời còn phát ra xuy xuy xuy điện lưu thanh âm.

Trên tường gương ảnh ngược ra bọn họ bộ dáng tới, chính là tuy rằng bộ dáng tương đồng, nhưng là bọn họ biểu tình lại là thập phần tà ác quỷ dị.

Trong gương người cầm đao, hướng chính mình ngực thọc đi.

Mạc Dục Lăng trừng lớn đôi mắt, nhìn chính mình tay trái, gắt gao cau mày. Không biết khi nào, trong tay của hắn thế nhưng nhiều một cây đao, mà lúc này, hắn cùng trong gương bóng người động tác giống nhau như đúc, giơ đao hướng ngực cắm đi.

Trong gương người là người, bản thể là cái dạng gì, trong gương biên người cũng sẽ cái dạng gì. Bản thể có thể ảnh hưởng cảnh trong gương, đồng dạng, cảnh trong gương cũng có thể ảnh hưởng gương.

“Đây là có chuyện gì?” Mạc Dục Lăng nỗ lực khống chế thân thể của mình, lại phát hiện căn thân thể hắn chính mình ở động, hắn căn bản là khống chế không được chính mình.

Trên mặt ra một ót mồ hôi lạnh, làm hồn thể Hạ Tử Tình mặt lộ vẻ nôn nóng, nói: “Mạc Dục Lăng, người khống chế được chính mình a.”

Mạc Dục Lăng cười khố: “Ta cũng tưởng khống chế chính mình a.”

Trong gương Việt Khê cùng Hàn Húc cũng cầm đao hướng chính mình ngược cầm đi, Việt Khê thở dài, nói: “Ta nói rồi, liền tính là ta cảnh trong gương, người cũng thao tác không được.”

“Răng rắc!”

Trên tường gương vỡ ra một cái phùng, rồi sau đó là càng nhiều cái khe, giống như là con nhện hoa văn giống nhau, trải rộng ở trên gương. Rồi sau đó, trên tường gương toàn bộ mở tung, vô số mảnh nhỏ xôn xao dừng ở trên mặt đất.

“Hạ Tử Tình” cúi đầu nhìn chính mình đôi tay, theo trên tường gương mở tung, thân thể của nàng cũng ở một tắc một tắc hồng mất, xuất hiện con nhện văn vết rách. Tại hạ một khắc, cùng rách nát gương giống nhau, thân thể của nàng biến thành sáng lấp lánh gương mảnh nhỏ, rơi xuống đầy đất.

Toilet một mảnh an tĩnh.

Trong không khí truyền đến Mạc Dục Lăng đồn dập tiếng thở dốc, hần trực tiếp đặt mông ngồi ở trên mặt đất, hồi tưởng vừa rồi như vậy một màn, vẫn cứ cảm thấy nghĩ mà sợ đến không được. Liền kém như vậy một chút, kia đao liền cắm vào hần ngực, kia hần đại khái phải lạnh.

Hạ Tử Tình ngồi xổm một bên, quan tâm hỏi: “Người không sao chứ?”

Mạc Dục Lăng lắc lắc đầu, đối với nàng cười cười, sau đó ngẩng đầu hỏi Việt Khê: “Hiện tại làm sao bây giờ? Tử Tình, tổng không thể vẫn luôn bộ dáng này đi.”

Việt Khê quay đầu lại nhìn thoáng qua, nói: “Không có việc gì, chỉ cần làm nàng hồn phách trở lại thân thể của mình, sau đó trở về nhiều phơi phơi

năng, chờ thân thể cùng hồn phách hoàn toàn phù hợp, liền không có cái gì vấn đề.”

Nàng đi tới, lấy ra một lá bùa dán ở thân thể của nàng thượng, sau đó nói: “Được rồi, người trở lại thân thể của mình đến đây đi.”

Hạ Tử Tình chớp chớp mắt, hỏi: “Trở về? Ta đây muốn như thế nào trở về..... Giống TV như vậy, trực tiếp nằm xuống đi sao?”

“..... Sờ sờ thân thể là đến nơi, thân thể cùng hồn phách vốn chính là nhất thể, thân thể của người tự nhiên sẽ tiếp nhận người hồn phách.” Việt Khê mở miệng nói.

Hạ Tử Tình cái hiểu cái không gật gật đầu, nàng vươn tay đi chạm chạm thân thể của mình, sau đó liền thấy nàng toàn bộ hồn thể đã bị hút tới rồi trong thân thể biên.

“Như vậy là được sao?” Mạc Dục Lăng quan tâm hỏi.

Việt Khê gật đầu, nói: “Như vậy là đến nơi, bởi vì thân thể cùng hồn phách rời đi lâu lắm, mới vừa tỉnh lại thời điểm, thân thể của nàng khả năng sẽ sinh ra một ít di chứng, như là choáng váng đầu nôn mửa linh tinh. Bất quá, loại bệnh trạng này thực mau liền sẽ biến mất.”

Nghe vậy, Mạc Dục Lăng lập tức liền gật gật đầu, tỏ vẻ chính mình minh bạch.

Toilet bên ngoài một đám người, có người xoay hai vòng, vẻ mặt mờ mịt nói: “Ta nhớ rõ, nơi này toilet còn không phải là ở chỗ này sao?”

Bị tìm tới nhân viên công tác cũng là vẻ mặt kỳ quái, nàng ở bốn phía xoay vài vòng, nói: “Chúng ta toilet, ta nhớ rõ..... Là ở cái này địa phương a? Như thế nào không thấy?”

Mọi người hai mặt nhìn nhau, sau đó liền thấy có ba người từ bên trong ra tới, trong đó một thanh niên trong lòng ngực còn ôm một nữ nhân, hình như là hôn mê bất tỉnh.

“Di..... Toilet, toilet!”

Mọi người đột nhiên phát hiện toilet xuất hiện, liền ở bọn họ trước mặt, chính là vừa rồi bọn họ dạo qua một vòng, lại cái gì cũng chưa phát hiện.

Mọi người: “.....”

Tổng cảm thấy, càng nghĩ kỹ càng thấy kinh khủng a.

Sau đó chờ các nàng đi vào toilet, thấy bồn rửa tay trước gương toàn bộ đều nát, vẫn là cái loại này đập nát bộ dáng tức khắc đều sững sốt.

“Di, nơi này có năm trăm đồng tiền a!”

*

Ba người trực tiếp từ nhà ăn ra tới, Việt Khê thấp giọng nói: “Ta đi vào thời điểm ở bên ngoài làm một cái thủ thuật che mắt, tránh cho các nàng xông vào..... Kia mặt gương, năm trăm đồng tiền hẳn là cũng đủ bồi thường đi?”

Cuối cùng một câu, nàng là nhỏ giọng nói thầm, lẩm bầm lẩm bầm.

Mạc Dục Lăng có chút lo lắng nhìn trong lòng ngực Hạ Tử Tình liếc mắt một cái, hỏi: “Tử Tình thật sự không có việc gì sao? Không tiễn đi bệnh viện thật sự OK sao?”

Việt Khê: “..... Người đây là ở không tin ta sao?”

Mạc Dục Lăng vội vàng cười, nói: “Như thế nào sẽ, Việt tiểu thư bản lĩnh lớn như vậy, ít nhiều các người, Tử Tình mới không bị kia cảnh trong gương chiếm thân thể, ta còn không có hảo hảo cảm tạ các người.”

Việt Khê lập tức cười tủm tỉm nói: “..... Đại ân không lời nào cảm tạ hết được, người nhớ rõ cho chúng ta năm sao khen ngợi là đến nơi!”

Mạc Dục Lăng lập tức gật đầu.

Ba người ở giao lộ tách ra, Mạc Dục Lăng mang theo Hạ Tử Tình trở về, Việt Khê cùng Hàn Húc còn lại là tính toán đi bộ trở về.

“..... Nơi này cảnh sắc thật đúng là không tồi, này trong sông còn có hoa sen đèn, tuy rằng không phải giấy.” Việt Khê ghé vào lan can thượng, duỗi tay ở không trung nhoáng lên, chỉ thấy hồ nước hơi hơi quấy, rồi sau đó một đoàn hồ nước từ trong nước bay ra, chậm rãi hình thành một đóa mở ra hoa sen hình dạng, hoa sen trung gian nàng còn làm một chút tiểu pháp thuật, hoa sen trung gian hơi hơi chớp động kim sắc quang, giống như là một trận bậc lửa đèn hoa sen giống nhau.

“Tặng cho người a, tiểu đồ đệ!” Việt Khê cười tủm tỉm đem này đóa thủy làm hoa sen đưa tới Hàn Húc trước mặt.

Hàn Húc duỗi tay đem này đóa đặc biệt đèn hoa sen tiếp ở trong tay, ánh mắt kỳ quái nhìn Việt Khê liếc mắt một cái, hỏi: “Sư phụ, người biết ở trước kia, nữ hài tử đưa nam hài tử đèn hoa sen đại biểu cái gì sao?”

Việt Khê nghi hoặc nhìn hắn: “Cái gì?”

Hàn Húc cười, nói: “Kia đại biểu cho cầu ái, kia đại biểu cho nữ hài tử muốn đời đời kiếp kiếp cùng cái kia nam hài tử hảo.....”

Việt Khê: “.....”

“Nếu không, người đổi cho ta đi.” Nàng nói được thập phần nghiêm túc.

Hàn Húc lắc đầu, nói: “Đưa ra đi đồ vật, nào có thu hồi tới đạo lý? Sự phụ, chẳng lẽ người tưởng quýt nợ?”

Việt Khê bĩu môi, lẩm bẩm nói: “Không thu liền không thu sao, liền một đoá thủy làm hoa sen mà thôi.”

Nàng xoay người, chờ ánh mắt rơi xuống bên tay trái trên cầu thời điểm, nhẹ di một tiếng, nói: “Này không phải ở nhà ăn đánh đàn người kia sao? Kia chỉ nữ quý còn đi theo hãnh bên người.”

Kiều phía sau là muôn vàn đèn hải, ăn mặc hồng y nữ quý ngồi ở trên cầu, nghiêng đầu nhìn chính mình người trong lòng, nàng là cái mỹ nhân, ngồi ở trên cầu vạt áo tung bay, ánh phía sau đèn hải, giống như là một bức họa giống nhau. Đáng tiếc như vậy một bức họa, chỉ có Việt Khê cùng Hàn Húc mới có thể thấy được.

Bên người nàng thanh niên đang cúi đầu cùng một cái khác nữ hài tử nói cái gì, nho nhã lễ độ.

Nữ quý nhìn nhìn, đột nhiên từ trên cầu nhảy xuống tới, thân mình khinh phiêu phiêu rơi xuống trong nước.

Nàng đứng ở thủy thượng, trên tay tay áo vung, toàn bộ thân mình đột nhiên nhảy dựng lên.

Lúc này Việt Khê mới thấy, nàng một đôi chân là trần trụi, chân ngọc tuyết trắng, cùng màu đỏ áo cưới so sánh với, có loại nhìn thấy ghê người cảm giác.

Hồng y như lửa, nàng trên mặt hồ thượng vũ động, dáng người mạn diệu, hồ thượng nhân công đèn hoa sen ở phát ra quang, giống như là một

đoàn hùng hực thiêu đốt liệt hỏa, mỹ đến kinh tâm động phách.

“Người tán ta dáng múa cực mỹ, kia chờ chúng ta thành thân lúc sau, ta liền mỗi ngày khiêu vũ cho người xem, chỉ nhảy cho người một người xem!”

“Cố Vân, chúng ta đời đời kiếp kiếp đều ở bên nhau, được không? Cho dù chết, là chuyển thế, ta cũng sẽ đi tìm người, người cũng không thể đã quên ta.”

“Cố Vân, Cố Vân.....”

Trên cầu nam nhân đột nhiên phát khởi ngốc tới, bên cạnh bạn gái kéo kéo hắt tay áo, nói: “Cố Vân, Cố Vân? Người làm sao vậy?”

Cố Vân đột nhiên phục hồi tinh thần lại, hắt ánh mắt bay nhanh trên mặt hồ thượng đảo qua, chính là cái gì cũng chưa thấy, hắt chỉ vào trong hồ, sốt ruột hỏi người bên cạnh, nói: “Người vừa mới thấy sao, có người trên mặt hồ thượng khiêu vũ.”

Bạn gái kinh ngạc nhìn hắt, hỏi: “Người phát cái gì điên rồi, hồ thượng sao có thể có người ở khiêu vũ?”

Cố Vân biểu tình vẫn cứ ngốc lảng, hắt lẩm bẩm nói: “Ta vừa mới rõ ràng thấy, có người ở khiêu vũ.”

Nàng nhảy đến như vậy động lòng người, như vậy mỹ lệ, nàng nhìn hắt ánh mắt, tràn ngập nhu tình cùng bi thương.

Người vì cái gì muốn như vậy bi thương nhìn ta đâu?

Cố Vân không hiểu.

“..... Uy, người như thế nào lại thất thần?” Bạn gái xem hắt biểu tình hoảng hốt, nhin không được đuổi tay chọc chọc hắt ngực.

Cố Vân cúi đầu xem nàng, đột nhiên hỏi: “Người sẽ khiêu vũ sao?”

“Khiêu vũ? Sẽ không a, bất quá ta sẽ đàn dương cầm, người không phải biết đến sao?”

“Sẽ không khiêu vũ a.....” Cố Vân có chút thất vọng.

Chính là người kia khiêu vũ rất đẹp a!

Người kia?

Người kia là ai?

Cố Vân mê hoặc.

*

Bên hồ, Việt Khê nhìn cái kia ghé vào trên mặt hồ nữ quý, lẩm bẩm nói: “Người nói ta muốn hay không đi an ủi nàng một chút, nàng nhìn qua giống như ở khóc bộ dáng a.”

Hàn Húc tùy ý liếc mắt một cái, cũng không có đem người để ở trong lòng, nói: “Thời gian không còn sớm, chúng ta lại không quay về, Tiểu Nhất chúng nó lại muốn nhắc mãi.”

Việt Khê phục hồi tinh thần lại, nói: “Hào nga, chúng ta đây liền trở về đi.”

Đi rồi hai bước, nàng chớp chớp mắt, quay đầu nhìn thoáng qua còn trên mặt hồ thượng kia chỉ nữ quý, duỗi tay bắn ra, một chút kim quang hoàn toàn đi vào nữ quý trong cơ thể.

“Xem ở người khiêu vũ nhảy đến như vậy đẹp phân thượng, ta liền đưa người một kiện lễ vật đi!”Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 111

“Cố Vân, Cố Vân.....”

Từ trong lúc ngủ mơ bừng tỉnh lại đây, Cố Vân không ngừng thở phì phò, trên người ra một thân mồ hôi nóng.

Tối hôm qua ngủ thời điểm quên kéo bức màn, lúc này ngoài cửa sổ dương quang chiếu vào, hắ xem qua đi, cảm thấy vô cùng chói mắt, nhin không được đem đôi mắt nhắm lại. Lúc này ở hắ trong óc bên trong, còn đang không ngừng vang một nữ nhân thanh âm, nàng vẫn luôn ở kêu tên của hắ, nhu tình trăm chuyển, như là gần là kêu nàng tên, liền thập phần vui mừng.

Duỗi tay che lại ngực, Cố Vân cảm thụ được đến, hắ trái tim ở bởi vì thanh âm này, kịch liệt nhảy lên.

Rốt cuộc làm cái dạng gì một giấc mộng, hắ đã quên mất, nhưng là nhưng vẫn nhớ rõ ở trong mộng, cái loại này trong lòng mềm mại cảm giác, còn có kia một bộ hồng y.

Không biết vì cái gì, hắ chính là biết, nàng xuyên hồng y, chỉ là bởi vì hắ thích.

“..... Ta như thế nào sẽ vẫn luôn làm như vậy mộng?” Cố Vân lẩm bẩm.

Từ trên giường lên rửa mặt xong, hần mở ra cửa phòng đi ra ngoài, thấy nhà mình muội tử Cố Hân nằm ở trên sô pha chơi cứng nhắc, xem hần một thân trang điểm, bò ở sô pha trên lưng, hỏi: “Ca, người trang điểm thành cái dạng này, là tính toán đến đâu rồi a? Hôm nay không đi công ty sao?”

Cố Vân một bên sửa sang lại chính mình tay áo, một bên nói: “Ta và người Đồng Khôn ca bọn họ ước hạo đi ra ngoài chơi, ta đêm qua ăn cơm thời điểm không phải cùng người đã nói sao, người đây là căn bản không đem ta nói đặt ở trong lòng a.”

Cố Hân lập tức thè lưỡi, khi đó nàng sợ là chơi di động đi, căn bản không nghe được Cố Vân đang nói chút cái gì.

“Vậy các người là đi đâu chơi a? Có thể hay không mang ta cùng đi a.” Nàng tò mò hỏi.

Cố Vân sờ trường chọc một chút cái trán của nàng, tức giận đặc đạo: “..... Chúng ta đều là một đám nam nhân, người đi theo đi làm gì? Hạo sinh ở nhà ngốc đi!”

Cố Hân che lại cái trán, đối hần làm cái mặt quỷ, sau đó lại nằm tới rồi trên sô pha.

Ở Cố Vân mở cửa đi ra ngoài thời điểm, nàng nhớ tới cái gì, lại từ trên sô pha bò dậy hét lên: “Kia ca ca người nhớ rõ trở về thời điểm cho ta mang lễ vật a..... Di?”

Duỗi tay xoa xoa hai mắt của mình, Cố Hân nhú mày nghi hoặc nói: “Ta vừa rồi như thế nào ở ca ca bên người thấy một cái màu đỏ bóng dáng? Nhìn lầm rồi sao?”

Cố Vân cùng Đồng Khôn bọn họ muốn đi địa phương là thành phố C, thành phố C là nổi danh phía nam thành thị, trong thành tiểu kiều nước

chảy, kiến trúc cũng là uyển chuyển tú khí, là một tòa thập phần tú lệ phía nam thành thị.

“Thành phố C cô nương a, cũng đều cùng thủy giống nhau ôn nhu mỹ lệ, nếu có thể tại đây thành thị tới một hồi điểm ngộ, kia mới là một kiện mỹ sự.” Đồng Khôn nói, đầy mặt đều là cười, hắn người này từ trước đến nay hoa tâm, liền thích xinh đẹp cô nương.

Cố Vân nhin không được lắc lắc đầu, nhìn thoáng qua trên tay địa chỉ, nói: “Người đánh cái này địa phương rất cuộc ở đâu a? Vĩnh An lộ 89 hào..... A, là nơi này!”

Ở bọn họ trước mặt chính là một đồng rất có anh thức phong cách tiểu dương lâu, thuần trắng tiểu dương lâu trên tường vây quần lấy màu đỏ tường vi hoa, bốn phía hoàn cảnh thanh u, nơi này nhìn qua giống như là một tòa cách xa trần thế lâu đài cổ.

“Nhìn một cái, này phòng ở xinh đẹp đi, ta chính là hoa giá cao tiền thuê tới!” Đồng Khôn lập tức đắc ý nói.

Mấy người mở cửa đi vào đi, Đồng Khôn giới thiệu nói: “Này phòng ở, nghe nói là dân quốc thời kỳ, một cái đại quân phiệt đại lão vì hắn một cái tiểu tình nhân xây cất. Kia tiểu tình nhân nghe nói vẫn là cái con hát, ta nhớ rõ gọi là gì tới..... Oanh Oanh Nhi? Tên này, vừa nghe liền biết kia con hát thanh âm dễ nghe.....”

Hắn ở kia nói lời nói thô tục, chọc đến những người khác ở kia hi hi ha ha cười.

Cố Vân đuổi chân đi vào, kia trong nháy mắt, hắn phảng phất nghe được có người ở hắn phía sau nói chuyện.

“Không thể, không thể đi vào!”

Cố Vân sững sốt, hần xoay người sang chỗ khác, lại thấy phía sau trống không một vật, một người đều không có.

Bên kia Đồng Khôn ở kêu hân: “Cố Vân, người đang làm gì? Mau tiến vào a.”

Cố Vân nga một tiếng, cau mày ở bốn phía nhìn thoáng qua, lúc này mới bước đi đi vào.

Ở nàng phía sau, hồng y nữ quý sốt ruột dậm dậm chân, gấp đến độ không được. Nàng đang muốn đi theo đi vào đi, bước chân lại là một đốn, giương mắt nhìn lại, nàng thấy bụi cỏ thượng đứng một nữ nhân. Kia nữ nhân ăn mặc một kiện hồng nhạt sườn xám, mặt bên thập phần hoàn mỹ tú khí, dáng người càng là lả lướt lồi lõm, có loại nói không nên lời mạn diệu cùng mê người ý nhị.

Làm như cảm giác được hồng y nữ quý ánh mắt, nữ nhân kia quay đầu tới, cười khanh khách nhìn nàng.

Hồng y nữ quý nhịn không được sau này lui một bước, bị dọa.

Chỉ thấy nữ nhân kia một bên đẹp như xuân hoa, tuyết da môi đỏ, diễm quang bắn ra bốn phía, mà mặt khác nửa người lại là máu tươi đầm đìa, như là bị cái gì sắc bén vũ khí, trực tiếp đem thân thể chém thành hai nửa, đầu kia nửa bên, hồng bạch, rành mạch.

Cô gái trẻ nữ quý: “.....”

Nàng lần đầu tiên may mắn, chính mình là cắt cổ chết, ít nhất nhìn qua bộ dáng vẫn là thực thể diện.

Nhìn nhìn này đồng tiểu dương lâu liếc mắt một cái, này đồng dương lâu thật là xinh đẹp, bạch tường ngói đỏ, nhưng là ở nữ quý trong mắt, lại là âm khí dày đặc, này dương lâu bên trong trước kia không biết đã chết bao

nhiều người, nói cách khác, nơi này không biết có bao nhiêu quý tồn tại, còn đều là hung quý. Mà hiện tại, Cố Vân bọn họ thế nhưng đi bên trong, này quả thực chính là ở tìm chết.

“Thật là cái oan gia!”

Hồng y nữ quý giận dữ nói một tiếng, lại tức lại cấp, lại chỉ có thể đi theo đi vào. Này tiểu dương lâu quý hung tính rất lớn, nàng tổng không thể thật đem cái này oan gia phóng bên trong đi.

Ban đêm.

Tiểu dương lâu người đều ngủ, ngoài cửa tựa hồ có người ở đi lại, trong lúc ngủ mơ Cố Vân đột nhiên liền tỉnh lại. Trong bóng đêm, hẳn nghe được có người ở thấp thấp nói cái gì.

Trong lòng cảm thấy kỳ quái, Cố Vân xuống giường khoác quần áo mở cửa đi ra ngoài nhìn nhìn.

Bên ngoài trên hành lang đèn sáng lên, hẳn nghe được Đồng Khôn phòng truyền đến chút tiếng vang, đó là nữ nhân thanh âm, kiều mị tận xương, còn cùng với nam nhân tiếng thở dốc cùng nào đó làm người mặt đỏ tim đập động tĩnh.

Cố Vân: “.....”

Hắn hơi hơi nhíu nhíu mày, xoay người trở về, tính toán ngày mai thời điểm cùng Đồng Khôn nói một tiếng, không cần mang cái gì lung tung rồi loạn nữ nhân tới nơi này, hẳn không chê tao, hẳn còn cảm thấy không cao hứng.

Một khác gian trong phòng.

Nam nhân trên mặt tất cả đều là mồ hôi cùng kịch liệt vận động ửng hồng, hần duỗi tay vuốt ve dưới thân nữ nhân mềm mại tế hoạt thân mình, hai mắt đỏ đậm, trong mắt tất cả đều là hưng phấn.

Nữ nhân tay nhẹ nhàng vỗ, quá hần ngực, sau đó dừng lại ở hần trái tim chỗ. Cái tay kia xinh đẹp mà tinh tế, móng tay thượng lau màu đỏ tươi sơn móng tay, nhìn qua thập phần dụ, người.

“Phụt!”

Rất nhỏ một thanh âm vang lên, nam nhân hưng phấn biểu tình tức khắc cứng đờ lên, hần ngốc ngốc gục đầu xuống, thấy nữ nhân trong tay bắt lấy một viên hồng toàn bộ trái tim, kia trái tim mới vừa lấy ra, còn nóng hổi, vẫn cứ ở bùm bùm nhảy.

Mà ở nam nhân ngực chỗ, nơi đó thiếu một khối, bên trong trái tim bị người đào ra tới.

“Phanh!”

Nam nhân trực tiếp ngã xuống, trên mặt biểu tình, hưng phấn cùng sợ hãi đan chéo, hình thành một cái thập phần quỷ dị biểu tình.

Ngày thứ hai, tiểu dương lâu vang lên một tiếng thét chói tai, tức khắc đem tất cả mọi người cấp đánh thức.

“..... Đồng Khôn, Đồng Khôn đã chết!” Có người thét chói tai.

Đồng Khôn trong phòng, trên giường một mảnh hỗn độn, mà hần thi thể, liền nằm ở trên giường, ngực thiếu một khối to, máu tươi đều đã đọng lại lên, nhiễm đến chân thượng đều là một mảnh đỏ tươi, bên trong trái tim không biết đi nơi nào.

Cố Vân biểu tình lập tức thay đổi, hần trầm giọng nói: “Trước báo nguy!”

Chỉ là chờ hần cầm lấy di động, mới phát hiện di động thế nhưng một cái tín hiệu đều không có, vẻ mặt của hần lập tức liền thay đổi.

Lúc này có người từ bên ngoài vọt vào tới, trên mặt tất cả đều là sợ hãi, lớn tiếng nói: “Ra không được, ra không được, chúng ta ra không được!”

“Ra không được? Người đây là có ý tứ gì?” Cố Vân hỏi.

Người nọ ôm chính mình đầu, trên mặt tràn ngập sợ hãi, hần nói: “Ta vừa mới tưởng rời đi này đồng biệt thự, chính là ta phát hiện, ta vòng tới vòng lui, đều lại về tới biệt thự bên trong..... Đồng Khôn lại đã chết, chúng ta này, có phải hay không đâm quỷ?”

Cố Vân vội vàng đi xuống lầu, sau đó phát hiện biệt thự bên ngoài một mảnh mênh mông sương mù. Hần bước đi tới cửa, trực tiếp mở cửa đi ra ngoài, sau đó ngay sau đó, hần phát hiện chính mình lại đứng ở biệt thự phòng khách.

Cố Vân biểu tình thay đổi.

An tĩnh biệt thự, tựa hồ có nữ nhân nhẹ nhàng cười một tiếng.

Hồng y nữ quỷ đi theo Cố Vân bên người, thần sắc ngưng trọng nhìn bốn phía.

*

Hạ Tử Tình sự tình giải quyết lúc sau, Mạc Dục Lăng rất là sạch sẽ lưu loát liền đem nhiệm vụ cấp kết, Việt Khê cùng Hàn Húc tài khoản

thượng lập tức phân biệt nhiều năm cái nhiệm vụ điểm, nhìn qua thật sự là đáng thương vô cùng.

Hạ Tử Tình phía sau lại cầm năm mươi vạn cho bọn hắn làm thù lao, nàng cười nói: “Lúc ấy nếu không phải các người, ta còn không biết sẽ là thế nào.”

Việt Khê chớp chớp mắt, nói: “Chính là thù lao Mạc tiên sinh đã cho.....”

“Hắn là hắn, ta là ta.”

Nhắc tới Mạc Dục Lăng, Hạ Tử Tình biểu tình hơi có chút không được tự nhiên. Nàng rất rõ ràng, lúc này đây nếu không phải Mạc Dục Lăng, hắn đã nhận ra sự tình không thích hợp, sự tình còn không biết sẽ biến thành bộ dáng gì.

Việt Khê hỏi: “Nghe nói người tính toán rồi đi Hạ gia?”

Hạ Tử Tình phục hồi tinh thần lại, nàng gật gật đầu, cười khổ nói: “Trải qua lần này sự tình, ta như thế nào còn có thể dãi ở trong nhà. Ngay cả Mạc Dục Lăng đều cảm giác được ta không đúng, cha mẹ ta lại sao có thể không cảm giác được đâu? Chính là bọn họ lại.....”

Chính như cảnh trong gương theo như lời, nàng so Hạ Tử Tình càng thêm ngoan ngoãn nghe lời, cho nên bọn họ lựa chọn cảnh trong gương, mà tính toán bỏ qua trên người nàng không thích hợp.

Này hết thấy, Hạ Tử Tình ở trong gương xem đến rất rõ ràng, cho nên nàng sao có thể đối cha mẹ một chút ngăn cách đều không có?

“Vô luận như thế nào, lúc này đây đều cảm ơn các người!” Hạ Tử Tình cười, lại lần nữa theo chân bọn họ nói thanh tạ.

Việt Khê tự nhận là là cái có đạo đức người, cầm Hạ Tử Tình kia phân thù lao, liền đem Mạc Dục Lăng một trăm vạn lui trở về.

Lúc này đây nhiệm vụ hai người chỉ lấy 5 giờ nhiệm vụ điểm, vì gia tăng nhiệm vụ điểm, bọn họ cũng lựa chọn tính tiếp một ít nhiệm vụ tới làm, bọn họ hai người cũng không chọn nhiệm vụ, dù sao làm xong một cái liền trực tiếp tiếp được một cái, bởi vậy bọn họ hai cái nhiệm vụ điểm cũng ở nhanh chóng bay lên, thực mau liền hấp dẫn rất nhiều thiên sư lực chú ý.

“..... Hàn Húc, Việt Khê? Đây hai cái là người nào a, nhiệm vụ điểm như thế nào trưởng đến nhanh như vậy?”

“Bọn họ hai người làm nhiệm vụ tốc độ cũng thực mau a, lần trước cái kia thôn hoang vắng cô phần nhiệm vụ, tổng cộng một trăm nhiệm vụ điểm, nhiệm vụ cấp bậc chính là b cấp bậc, không biết bao nhiêu người sát vũ mà về. Chính là bọn họ hai tiếp, mới một buổi tối liền giải quyết, này thực lực đến nhiều đáng sợ a.”

“Ai ai ai, bọn họ lại hoàn thành một cái nhiệm vụ, lúc này mới một tuần, này thành phố B phụ cận nhiệm vụ, đều mau bị bọn họ cấp làm xong.”

“Đây khẳng định là hai cái đại lão a, không biết có thể hay không ôm đùi, cùng bọn họ cùng nhau làm nhiệm vụ, nhiệm vụ điểm trưởng đến nhất định thực mau.”

Mà Việt Khê bọn họ hai người lại lần nữa hoàn thành một cái nhiệm vụ lúc sau, phát hiện thành phố B phụ cận nhiệm vụ cơ hồ đều bị bọn họ càn quét xong rồi, hai người chỉ phải nhìn xem địa phương khác nhiệm vụ.

Dù sao quá hai ngày liền phải phóng cái nghỉ dài hạn, bọn họ vừa vặn có thời gian.

“Di, này có cái A cấp nhiệm vụ, nhiệm vụ điểm có năm trăm cái!”

“Ta nhìn xem nhiệm vụ giới thiệu, Vĩnh An lộ 89 hào, nơi đó có tòa âm trạch, vẫn luôn có quỷ hôn quấy phá.....”

Việt Khê hai mắt nháy mắt sáng lên, nàng nhìn thoáng qua địa điểm, lầm bầm nói: “Nơi này là..... Thành phố C?”Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 112

“Vĩnh An lộ 33 hào, trước kia nơi này là một cái tiểu dương lâu, căn nhà này là ở dân quốc thời kỳ xây cất, nguyên lai chủ nhân nghe nói là lúc ấy một vị tướng quân tiểu tình nhân, thập phần chịu vị này tướng quân sủng ái. Ở chiến bại lúc sau, vị này tướng quân liền cầm đao đem chinh đồng trong phòng toàn bộ đều giết, bao gồm hãn vị kia tiểu tình nhân.”

Việt Khê bọn họ điều tra một chút bọn họ muốn đi địa phương, dân quốc khoảng cách hiện tại thời gian cũng không xa lắm, cho nên rất nhiều tin tức đều vẫn là có thể tìm được, liền thí dụ như căn nhà này nguyên lai chủ nhân, cùng với đã từng phát sinh quá sự tình.

Lật xem một chút được đến tin tức, Việt Khê nói: “Nghe nói ngày đó buổi tối, phụ cận người nghe được rất nhiều người tiếng kêu thảm thiết, chỉ là không biết là từ đâu truyền đến, chờ ngày hôm sau buổi sáng tỉnh lại, bọn họ phát hiện dương lâu bên ngoài mặt cỏ đều bị máu tươi nhiễm hồng. Dương lâu bên trong tổng cộng năm mươi ba người, toàn bộ đều bị giết chết, vị kia tướng quân tiểu tình nhân cũng không ngoại lệ, hơn nữa bị chết là nhất thảm, nghe nói là một đao trực tiếp chặt bỏ, nửa người đều bị chém không có, quả thực là chết không nhắm mắt.”

“Vị kia tướng quân đâu?” Hàn Húc hỏi.

“Tướng quân..... Hình như là ở giết chết mọi người lúc sau, chính mình cũng tự sát. Ta xem hãn cái này tiểu tình nhân gọi là gì.....” Việt

Khê cầm di động đem giao diện đi xuống phiên, sau đó tìm được rồi chính mình muốn, nói: “Oanh oanh..... Đây bên trên nói, cái này oanh oanh là một cái hát tuồng, bởi vì giọng nói uyển chuyển động lòng người, giống như là hoàng oanh ở ca hát giống nhau, cho nên tất cả mọi người đều như vậy kêu nàng.”

Mà ở kia tràng ngoài ý muốn phát sinh lúc sau, bởi vì chinh đồng dương lâu người đều chết sạch, đại gia tổng cảm thấy bên trong không may mắn, căn nhà này cũng liền hoang phế xuống dưới. Bất quá có người nói, ở đêm hôm khuya khoắc thời điểm, thường xuyên nghe thấy dương lâu truyền đến có người ê ê a a hát tuồng thanh, càng là làm người cảm thấy khiếp đến luống cuống, cho nên người bình thường là không muốn tiếp cận nơi nào.

“Thiên Sư Minh phát nhiệm vụ, ban đầu chỉ là C cấp nhiệm vụ, bất quá ở thiệt hại hai nhóm người lúc sau, nhiệm vụ khó khăn liền biến thành A cấp, xem ra bên trong quý là thật sự có điểm hung a. Bất quá, nhiệm vụ này ước chừng có năm trăm cái nhiệm vụ điểm, rất là có lợi, chính là có điểm xa chút.” Phi cơ muốn bay lên, Việt Khê đưa điện thoại di động thu hồi tới, chút nào không vì kế tiếp lữ đồ mà cảm thấy lo lắng.

Vĩnh An lộ 33 hào.

Sương mù bao vây lấy chinh đồng dương lâu, dương lâu thượng trải rộng năm tháng dấu vết, leo lên ở hàng rào sắt thượng tường vi hoa khai đến càng thêm quyến rũ, cánh hoa đỏ tươi, giống như là hút đủ máu tươi giống nhau, đem chính mình quyến rũ tư thái càng thêm duỗi thân mở ra, hồng đến sắp nhỏ giọt máu tươi tới.

Có người ở trong lâu điên cuồng chạy vội, chờ nhìn đến phía trước một phiến môn, hần trực tiếp tiến lên mở cửa ra, sau đó gắt gao khép lại. Lưng dựa ở trên cửa, hần nỗ lực phóng nhẹ chính mình tiếng hít thở.

Không khí thập phần chật chội mà an tĩnh, hần nghe thấy chính mình điên cuồng nhảy lên trái tim, còn có kịch liệt thở dốc, cho dù hần thực nỗ lực đi khắc chế, vẫn là nhin không được thở dốc.

“Chi.....”

Có lợi vật trên mặt đất kéo túm mà qua thanh âm truyền tới, thanh âm kia thập phần chói tai hơn nữa toan nha, thanh niên nghe được, thanh âm kia ở trước mắt trước cửa dừng lại.

Cao lớn nam nhân ăn mặc một thân khéo léo quân trang, chính là lúc này quân trang thượng tất cả đều là máu tươi, đã phân không rõ nguyên lai nhan sắc. Hần ánh mắt âm u, bụng nơi đó có một đạo miệng vết thương, kia miệng vết thương đã thâm lại khoan, người có thể thấy hần trong bụng khí quan, làm người buồn nôn. Mà ở trong tay của hần, tắc kéo một phen sắc bén trường đao, trường đao thượng lưỡi dao sáng như tuyết, nhiễm hơi mỏng một mặt màu đỏ, tích tập đi xuống chảy huyết.

Thanh niên cảm giác được đến nam nhân ở cửa đứng hồi lâu, sau đó tựa hồ là xoay người rời đi, bởi vì trường đao trên mặt đất kéo túm thanh âm dần dần đi xa, thẳng đến hoàn toàn nghe không thấy, cái này làm cho hần nhin không được thật dài nhẹ nhàng thở ra, vẫn luôn căng chặt tâm thần cũng thả lỏng lại. Đến lúc này, hần mới kinh ngạc phát hiện, chính mình đã kiệt lực, thân thể không tự chủ được dựa vào môn chảy xuống, mềm mại ngã ngồi trên mặt đất.

“..... Nguyên lai muôn hồng nghìn tía khai biến, tựa như vậy đều giao cho cảnh tượng đồ nát. Lương thần mỹ cảnh nại hà thiên, thường tâm nhạc sự thù gia viện?”

Ê ê a a hát tuồng thanh ở trong phòng vang lên, thanh âm kia uyển chuyển kiều nhu, xương đặc nhân tâm đều phải say.

Thanh niên trừng lớn đôi mắt, thấy trong phòng đứng một nữ nhân, vẫn là một cái thập phần mạo mĩ nữ nhân. Nàng sườn đối với hắn, dáng người lả lướt hấp dẫn, một đôi nhỏ dài bàn tay trắng tuyết trắng xinh đẹp, Doanh Doanh sóng mắt đưa qua, mị nhãn như tơ, mang theo vô tận then thùng cùng dụ, người tới, làm như ở muốn nói lại thôi.

Giờ khắc này, thanh niên hoàn toàn quên mất hắn vừa mới còn ở trải qua cái gì mạo hiểm, một đôi mắt chỉ có thể si ngốc nhìn trước mắt nữ nhân, sau đó từng bước một, từng bước một hướng tới nàng đi qua đi.

Đem mềm mại thân mình ôm vào trong ngực, thanh niên gấp gáp đi hôn môi nàng gương mặt, một đôi mắt trở nên đỏ đậm mà mê mang.

Một đôi xinh đẹp cánh tay vẫn trụ cổ hắn, trong lòng ngực nữ nhân cao cao ngẩng đầu lên tới, chỉ thấy trên mặt nàng thể nhưng có một đạo miệng vết thương, kia miệng vết thương sâu đậm, cơ hồ đem nàng đầu thậm chí là thân thể cấp chém thành hai nửa, chỉ còn lại có hơi mỏng một tầng da còn đem này bị chém thành đôi nửa thân thể cấp gắn bó ở bên nhau, tựa hồ giây tiếp theo, liền phải trực tiếp tách ra.

Hắc ám trong phòng đầu tiên là vang lên đồn dập thở dốc, rồi sau đó là một tiếng ngẩn ngui thét chói tai, lại sau đó, đó là sột sột soạt soạt nhấm nuốt thanh âm vang lên, như là có người ở ăn cái gì giống nhau.

Dương lâu không khí thập phần căng chặt, hai cụ không thành dạng thi thể bãi ở phòng khách, huyết nhục mơ hồ, trên người tựa hồ còn có không ít ngáo cỏ dấu vết, giống như là bị người nào dùng hàm răng gặm quá giống nhau, nhìn qua thập phần khủng bố. Mà duy nhất tương đồng chính là, bọn họ ngực chỗ đều là trống rỗng, cái gì đều không có.

Thấy như vậy một màn, có người đã nhịn không được hồng mắt, lớn tiếng hét lên, hỏi: “Nơi này rốt cuộc là địa phương nào? Chúng ta có phải hay không cũng sẽ chết, có phải hay không cũng sẽ chết?”

Cố Vân nhú mày, nói: “Người bình tĩnh một chút!”

“Người muốn ta như thế nào bình tĩnh? Bọn họ đều đã chết, đều đã chết!”

Bọn họ một hàng mười lăm cá nhân, hiện giờ chỉ còn lại có tám, đã sắp có một nửa người đều đã chết. Mà này khẳng định không phải kết thúc, kế tiếp còn sẽ có nhiều hơn người chết đi, mà chết đi đối tượng khả năng chính là bọn họ bên trong mỗi một cái.

“Tiếp theo cái sẽ là ta sao, vẫn là người..... Chúng ta đều phải chết, bọn họ muốn đem chúng ta đều giết chết!” Người nói chuyện súc ở trên sofa, tổ chất thần kinh căn chính mình móng tay, móng tay đều bị cắn trực, hẳn còn không hề tự giác gặm chính mình đầu ngón tay.

Cố Vân nhìn trên mặt đất hai cỗ thi thể, trầm mặc không nói.

Đối phương đem thi thể đặt ở nơi này, tựa hồ là ở thường thức bọn họ sợ hãi điên cuồng biểu tình, tựa như biến thái giống nhau.

Bọn họ bên người người không ngừng ở biến mất, chờ lại lần nữa xuất hiện thời điểm, chính là bọn họ thi thể, hơn nữa thi thể bị phá hư đến không thành dạng, trong thân thể trái tim toàn bộ đều bị lấy đi rồi. Hơn nữa thi thể còn tùy tiện liên bãi ở phòng khách, sợ bọn họ nhìn không thấy giống nhau.

Bọn họ thử đi ra ngoài, chính là mặc kệ bao nhiêu lần đi ra đại môn, đều sẽ lại lần nữa xuất hiện ở dương lâu phòng khách, hoàn toàn đi không ra đi.

Tử vong bóng ma ở bọn họ trên đầu nấn ná, ai cũng không rõ ràng lắm, tiếp theo cái chết đi, có thể hay không chính là chính mình. Khả năng còn chưa có chết, dưới tình huống như thế, bọn họ những người này đại khái liền sẽ bị loại này tuyệt vọng cấp bức điên!

Cố Vân xoay người lên lầu, chỉ là ngăn ngùn vài bước lộ, hăn liền cảm thấy có chút kiệt lực.

Trong căn nhà này không có ăn uống, bọn họ ở chỗ này ngây người ba ngày, mang đến đồ ăn cũng bị ăn xong rồi. Còn như vậy đi xuống, không có ăn cũng không có uống, khả năng ở bị hại chết phía trước, bọn họ liền sẽ bị đói chết khát đã chết.

Cố Vân không phải ngồi chờ chết người, không ném thử như thế nào biết, hăn đến cấp chính mình tìm ra một con đường sống tới.

Đây là một gian rất có nữ tính phong cách phòng ngủ, Cố Vân xem xét quá, nơi này khả năng chính là căn nhà này nữ chủ nhân phòng ngủ, hăn thậm chí ở trên bàn sách, phát hiện một quyển notebook, đó là nữ chủ nhân sổ nhật ký, ký lục nàng hằng ngày.

Từ ngày này nhớ thương hăn hiểu biết đến, vị này nữ chủ nhân kêu oanh oanh, ít nhất tất cả mọi người đều như vậy kêu nàng. Oanh oanh là một cái tướng quân tình nhân, căn nhà này chính là vị kia tướng quân kim ốc tàng kiều địa phương.

Vị kia tướng quân xem ra cũng không phải thường xuyên đến nơi đây tới, bất quá tới nơi này hăn liền sẽ nghe oanh oanh ca hát, mà ở nhật ký mặt sau cùng, vị kia tướng quân tới thời gian càng ngày càng ít, từ ký lục thượng có thể biết, bên ngoài chiến sự đã đạt tới gay cấn, vị kia tướng quân không thể không lao tới chiến trường. Hơn nữa, ở một hồi chiến dịch trung, hăn bại, thành phố C này tòa tiểu thành thị luân hãm.

“Tướng quân bại, thực mau nơi này liền sẽ bị H Quốc người chiếm lĩnh, đến lúc đó chúng ta nên làm cái gì bây giờ?”

Notebook thượng tự có chút hỗn loạn, chữ viết rất sâu, thực hiển nhiên đương sự tâm tình cũng không bình tĩnh.

Cố Vân lật qua một tờ, phát hiện phía sau thế nhưng không, hần nhíu mày: “..... Đã không có?”

Xem ra, liền tại đây nhật ký ngày hôm sau là đã xảy ra chuyện gì, nữ chủ nhân chưa kịp viết xuống ngày đó nhật ký. Khả năng ở khi đó, nàng cũng đã đã chết.

Đem sổ nhật ký buông xuống, Cố Vân đi rồi một bước, trong đầu truyền đến một trận choáng váng cảm, hần cả người trực tiếp hướng trên mặt đất ngã quy đi. Hôn mê trong nháy mắt, hần thấy có một đạo thân ảnh màu đỏ xuất hiện ở trước mắt hần.

Là ai?

Hần trong đầu hiện lên như vậy một cái ý tưởng, sau đó liền trực tiếp ngất qua đi.

*

Việt Khê cùng Hàn Húc tới rồi thành phố C hơi chút nghỉ ngơi chỉnh đốn một chút, chờ ngày hôm sau hai người liền hướng Vĩnh An lộ nơi đó đi. Nơi này là nổi danh vùng sông nước chi đô, nơi nơi đều có thể thấy thủy tới, trên đường còn có người hái đài sen đặt ở trong rổ bán, hình như là mới vừa ngắt lấy tới, bên trên còn mang theo điểm nước, có thể lột mới mẻ hạt sen ăn.

Việt Khê cùng Hàn Húc mua một phen lột ăn, đài sen tâm là ngạch màu vàng, thập phần mới mẻ, ăn lên đặc biệt ngọt thanh.

“Thứ này nếu là qua thời gian, hương vị liền sẽ đại suy giảm, trở nên khô.” Hàn Húc đem bên ngoài da lột bỏ, đem mới mẻ hạt sen đưa cho Việt Khê.

Việt Khê vẫn là lần đầu tiên ăn loại đồ vật này, thành phố A bên kia rất ít có đài sen bán, nàng ăn đều là siêu thị bán hạt sen, dùng để ngao chè hạt sen.

Xe taxi tài xế nghe được bọn họ muốn đi địa phương, trên mặt biểu tình tức khắc thay đổi.

“..... Thúc thúc người biểu tình như thế nào như vậy kỳ quái, Vĩnh An lộ 33 hào chẳng lẽ có cái gì không đúng sao?” Việt Khê mở miệng hỏi.

Tài xế từ kính chiếu hậu nhìn bọn họ hai người liếc mắt một cái, nhìn là hai cái tuổi trẻ hài tử, trong lòng mềm nhũn, hỏi: “Các người đến Vĩnh An lộ 33 hào nơi này đi làm cái gì?”

Hắn ngữ khí dừng một chút, nói: “Vĩnh An lộ nơi đó đảo không có gì, chỉ là cái kia 33 hào a, ta nghe nói có chút không yên ổn,”

“Không yên ổn? Đây là có ý tứ gì?” Hàn Húc trên mặt lộ ra khó hiểu tới, hắn nhìn Việt Khê liếc mắt một cái, nói: “Ta cùng ta đồng học là thừa dịp trường học nghỉ ra tới du lịch, nghe nói Vĩnh An lộ kia phiền, có không ít dân quốc thời kỳ lưu lại kiến trúc, kiến trúc phong cách rất có đặc sắc, cho nên chúng ta hai muốn đi xem. Cái kia Vĩnh An lộ 33 hào, chúng ta ở trên mạng xem có thể cung cấp dừng chân, cho nên tính toán ở nơi đó trụ hạ.”

Không nghĩ tới tài xế vừa nghe, trên mặt biểu tình tức khắc liền trở nên phần nộ lên, cả giận nói: “Cung cấp dừng chân? Đây là cái nào thiếu đạo đức quỷ làm sự tình, nơi đó như thế nào có thể ở lại người đâu?”

Nói đến này, hắn lời nói thấm thía nói: “Ta và các người hai cái nói, các người đừng đi nơi đó, nơi đó nháo quỷ!”

Việt Khê cùng Hàn Húc nhìn nhau, Hàn Húc cười hỏi: “Nháo quỷ? Ngài có thể cùng chúng ta nhiều lời nói sao?”

Tài xế nhíu mày nói: “Ta cũng không phải là cuống các người, đây đều là chuyện thật.....”

“Vĩnh An lộ 33 hào, ở dân quốc thời kỳ, nghe nói nơi đó ở một cái tướng quân di thái thái, chính là sau lại vị này tướng quân nổi điên, đem kia trong phòng người đều bị đều chém chết, kia huyết a, đem mà đều cấp nhiễm hồng. Tự kia về sau a, kia trong phòng liền bắt đầu nháo quỷ, đại gia thường xuyên sẽ nghe thấy nơi đó biên truyền đến ê ê a a hát tuồng thanh âm. Đúng rồi, vị kia di thái thái nghe nói chính là hát tuồng..... Sau lại a, nhưng phàm là ở tại cái kia trong phòng người, đều sẽ đột tử, chết thời điểm, bọn họ trái tim đều sẽ không cánh mà bay, các người nói có kỳ quái hay không?”

Nói xong lời cuối cùng, hần lời nói thắm thía nói: “Dù sao a, các người này đó hài tử, vẫn là đừng đi nơi đó, nơi đó tà hồ trứ!”

Việt Khê khẽ gật đầu, nàng cười nói: “Chúng ta đã biết, chúng ta liền ở nơi đó dạo một vòng, không đi nơi đó biên.”

Tài xế gật gật đầu, đem xe sang bên dừng lại, nói: “Hào, tới rồi.....”

Xe ở một tòa tiểu dương lâu trước mặt dừng lại, tài xế hướng ra ngoài nhìn thoáng qua, có chút kinh ngạc nói: “Di, nơi này như thế nào sẽ có nhiều người như vậy?”

Chỉ thấy 33 hào trước cửa, đứng bốn năm cái người trẻ tuổi, bọn họ chính cau mày đang nói chút cái gì. Mà ở này năm người bên trong, trong đó một người dáng người cao gầy, là cái đại mỹ nhân, đứng ở nơi đó khí chất thập phần xuất chúng.

“Đại khái là cùng chúng ta giống nhau ra tới du lịch đi.....” Việt Khê cười cười, đem tiền đưa cho tài xế, xuống xe thời điểm, nàng đột nhiên nhớ tới cái gì, xoay người hướng cửa sổ xe nói: “Đúng rồi, thúc thúc, hiện tại

thiên nhiệt, nhưng đến nhiều chú ý nhà mình hài tử, cũng không thể làm hẳn xuống nước, phải biết rằng trong nước rất nguy hiểm.”

Nàng lời này nói được tài xế vẻ mặt mờ mịt, hoàn toàn không rõ nàng lời này ý tứ.

“Ta nhi tử chính là đã sớm sẽ bơi lội, liền tính rơi xuống nước, cũng hoàn toàn không có gì vấn đề.....” Một bên nói thầm, tài xế một bên đánh xe rời đi.

Buổi chiều về đến nhà, tài xế cơm nước xong tính toán lại đi ra ngoài chạy xe thể thao, tính toán ra cửa thời điểm, không biết vì cái gì hẳn lại nghĩ tới Việt Khê lời nói, nhin không được nhú nhú mày.

Thê tử xem hẳn đứng bất động, hỏi: “Làm sao vậy?”

“Sơn sơn đâu?” Tài xế hỏi.

Thê tử nga một tiếng, nói: “Cùng cách vách tiểu bay ra đi đi chơi, đại khái là đi trong tiểu khu tim sen hồ nơi đó chơi đi, bọn họ đã sớm tưởng tai họa những cái đó hoa sen. Hy vọng hẳn nhưng đừng lại gặp rắc rối, lần trước còn đem tiểu khu hẳn Hồ gia gia trong nhà cửa sổ cấp đánh vỡ, làm hại ta thấy nhân gia đều cảm thấy ngượng ngùng.”

“Tim sen hồ.....”

Tài xế niệm một lần, trên mặt biểu tình chậm rãi liền thay đổi, trở nên thập phần khó coi. Ngay cả trên chân dép lê đều không có đổi, hẳn trực tiếp liền chạy ra khỏi gia môn, vội vàng hướng tiểu khu tim sen hồ bên kia đuổi. Một bên chạy, hẳn trong đầu tất cả đều là Việt Khê nói những lời này đó.

“..... Nhưng đến nhiều chú ý nhà mình hài tử, không thể làm hẳn xuống nước. Phải biết rằng trong nước chính là rất nguy hiểm.”

Tim sen hồ, tim sen hồ nơi đó cũng không phải là một tảng lớn thủy sao?

Bay nhanh chạy đến tim sen hồ nơi đó, tài xế ngẩng đầu nhìn một vòng, lại người nào cũng chưa thấy, gấp đến độ hăn trên người tất cả đều là hăn. Hăn chạy đến mặt khác một bên đi, liền thấy cách vách gia tiểu phi còn có mấy cái hài tử ngốc ngốc đứng ở bên hồ.

Tài xế tiến lên, liền thấy trong hồ có cái thân ảnh nho nhỏ ở vùng vẫy, chính là hăn phịch độ cung càng ngày càng nhỏ, thân thể chậm rãi liền đi xuống chìm.

“Sơn sơn!”

Tài xế biểu tình lập tức liền thay đổi, trực tiếp nhảy tới trong hồ, hướng tới hài tử du qua đi.

Bị dọa ngốc bọn nhỏ rốt cuộc phục hồi tinh thần lại, sau đó có hài tử gân cổ lên khóc lên, bị dọa đến không được, dần dần đem phụ cận người đều hấp dẫn lại đây.

Tài xế đem nhà mình nhi tử từ trong nước cứu ra, hài tử ở hăn trong lòng ngực khóc lớn, bị sợ hãi.

Lúc này mới phát hiện bên hồ lan can có một chỗ chặt đứt, hài tử đại khái chính là từ nơi này ngã đi xuống. Hài tử từ sẽ đi đường hăn liền bắt đầu huấn luyện hăn bơi lội, vốn dĩ ngã xuống cũng không có việc gì, chính là ai biết hôm nay hăn chân thể nhưng rút gân. Nếu không phải tài xế đúng lúc đuổi tới, đứa nhỏ này sợ là trực tiếp liền trầm đi xuống.

Nghĩ đến chính mình không có tới rồi hậu quả, tài xế trong lòng nghĩ lại mà sợ, lại nhịn không được nhớ tới Việt Khê cùng Hàn Húc hai người tới —— nếu không phải Việt Khê câu kia nhắc nhở, hài tử đi nơi nào chơi, hăn căn bản là sẽ không để trong lòng.

Đó là cao nhân a!

*

Việt Khê cùng tài xế nói xong câu nói kia, lúc này mới đứng dậy, xem tài xế đánh xe rời đi.

Hàn Húc nói: “..... Người này mệnh trung có một tử, này một tử lại là ngoài ý muốn chết yếu mệnh. Sư phụ người hôm nay nhắc nhở hẩn như vậy một câu, cũng không biết hẩn có thể hay không nghe.”

Việt Khê nói: “Ta đã nhắc nhở qua, tin hay không chính là chuyện của hẩn.”

Nàng xoay người, cùng 33 hào trước cửa đám kia người đối thượng ánh mắt, bọn họ ánh mắt mang theo cảnh giác cùng đánh giá, chú ý tới Việt Khê cùng Hàn Húc hai người tựa hồ không đáng sợ hãi, biểu tình hơi chút đẹp một ít. Hơn nữa bọn họ lực chú ý càng nhiều là dừng ở Hàn Húc trên người, nói như thế nào cho dù đã nỗ lực thu liễm, nhưng là hẩn trên người công đức kim quang vẫn cứ thập phần chú mục.

Đám kia người bên trong một người đi ra, nàng khí chất thanh lãnh, nhìn chăm chăm vào Việt Khê xem, lúc này mở miệng nói: “Việt Khê, đã lâu không thấy.”

Việt Khê cười, nói: “Hàn tiểu thư, thật là đã lâu không thấy, không nghĩ tới lại ở chỗ này thấy người.”

Hàn gia Hàn Từ Tuyết, Việt Khê cùng Hàn Húc tiến hành thiên sư khảo hạch thời điểm nhận thức, tuy rằng bọn họ cũng không như thế nào thực.

“Từ Tuyết, người nhận thức hai người kia?” Hàn Từ Tuyết bên người có người hỏi.

Hàn Từ Tuyết gật đầu, nghĩ nghĩ nói: “Hai vị này là bằng hữu của ta, chúng ta là ở thiên sư khảo hạch trung nhận thức.”

“Thiên sư khảo hạch?”

Mọi người xem Việt Khê cùng Hàn Húc biểu tình lập tức liền bất đồng, địch ý tan rất nhiều.

Nhắc tới việc này, toàn bộ Tu Giới người cũng coi như là lược có nghe thấy, phải biết rằng không có nào một lần khảo hạch giống lúc này đây như vậy thảm thiết, nhiệm vụ khó khăn cấp bậc ước chừng là SS cấp khác, nghe nói gặp được yêu tà chi vật là bị trong thôn cung cấp nuôi dưỡng nhiều năm “Thần”. Có thể lần này khảo hạch bên trong sống sót thiên sư, kia đều là chân chính dũng sĩ a.

Hàn Từ Tuyết hỏi: “Các người hai cái..... Cũng là vì nơi này nhiệm vụ?”

Việt Khê tự nhiên là gật đầu.

Có người kinh ngạc nói: “Đây chính là A cấp nhiệm vụ, liền các người hai người? Các người lá gan cũng quá lớn, A cấp nhiệm vụ nhưng không có các người tưởng tượng đơn giản như vậy.”

Liền tính là bọn họ, có Hàn Từ Tuyết, đều không phải rất có nắm chắc.

Có người hỏi: “..... Các người là từ thành phố A tới?”

Việt Khê nói: “Không, thành phố B.”

Nghe vậy, Hàn Từ Tuyết đám người có vài cái lộ ra bừng tỉnh đại ngộ biểu tình tới, một người mở miệng nói: “Ta nghe ca ca ta nói, thành phố B nơi đó xuất hiện hai người, điên cuồng tiếp nhiệm vụ, không sai biệt lắm

đem thành phố B ác nhiệm vụ đều cấp tiếp xong rồi, làm hại bọn họ hiện tại tưởng tiếp cái nhiệm vụ đều rất khó.”

Nói, hắt ánh mắt thương hại nhìn Việt Khê cùng Hàn Húc, nói: “Các người cũng là vì như vậy, ở thành phố B tiếp không đến nhiệm vụ, mới tiếp nhiệm vụ này đi.”

Việt Khê, Hàn Húc: “.....”

Kia hai cái điên cuồng tiếp nhiệm vụ hai người, đại khái khả năng có lẽ nói chính là bọn họ hai cái.

Hàn Từ Tuyết ánh mắt có chút vi diệu, làm cùng bọn họ cùng nhau trải qua thiên sư khảo hạch người, nàng so bất luận kẻ nào đều rõ ràng này hai người thực lực. Đặc biệt là Việt Khê, nhìn qua hơi thở bình thường, tựa như một người bình thường giống nhau, nhưng là tu vi lại là sâu không lường được.

“..... Nhiệm vụ này, các người biết nhiều ít? Chúng ta tới trao đổi một chút tình báo đi!” Hàn Từ Tuyết mở miệng nói.

Việt Khê đem trong tay dài sen đi phía trước đệ đệ, hỏi: “Ăn sao?”

Hàn Từ Tuyết suy nghĩ nháy mắt có chút tạp, sau đó lắc lắc đầu, nói: “Không, không cần.”

Bọn họ lẫn nhau chỉ gian trao đổi một chút tình báo, Việt Khê cùng Hàn Húc biết đến, tùy tiện một tra sẽ biết ngách, nhưng thật ra Hàn Từ Tuyết bọn họ, nhưng thật ra biết điểm cụ thể.

Hàn Từ Tuyết bên người người có chút rối rắm, nhìn Việt Khê bọn họ biểu tình có chút không tốt. Bọn họ hiện tại năm người, nhiệm vụ hoàn thành lúc sau, một người có thể phân một trăm điểm nhiệm vụ điểm, nhưng là nếu hơn nữa Việt Khê bọn họ hai cái, liền biến thành bảy người, mỗi

người có thể bắt được nhiệm vụ điểm không sai biệt lắm chỉ có bảy mươi cái tả hữu.

Tới tay ích lợi muốn phân ra đi, những người này trong lòng như thế nào cũng sẽ có điểm không thoải mái.

Hàn Từ Tuyết lại là sắc mặt bất biến, mở miệng đưa bọn họ biết nói tin tức nói ra, nói: “Tòa nhà này người sau khi chết toàn bộ đều phiêu đảng ở chỗ này biên, theo chúng ta biết, tòa nhà này quý đại khái có năm mươi nhiều, đều là lúc trước trong nhà người. Trong đó có hai cái quý, thực lực thập phần cường.....”

“Kia hai chỉ quý là một nam một nữ, nữ quý sẽ hát tuồng, đại khái là này tòa tòa nhà nữ chủ nhân, mà nam quý, trên tay kéo một cây đao, mỗi đến buổi tối liền sẽ kéo đao chém người. Nghe nói trong nhà người chính là bị nam chủ nhân cầm đao giết chết, cái này nam quý rất có thể chính là cái kia nam chủ nhân.”

Việt Khê hơi hơi gật đầu, lễ phép tính nói: “Tin tức của người, đối chúng ta tới nói rất hữu dụng, cảm ơn.”

Nghe vậy, Hàn Từ Tuyết bên kia người biểu tình lập tức hảo rất nhiều, có người nói: “Các người hai cái đợi chút không cần kéo chúng ta chân sau, đã xảy ra sự tình gì, sẽ không có người bảo hộ của các người. Nhiệm vụ hoàn thành sau, nhiệm vụ điểm các người hai cái chỉ có thể phân năm mươi phân, cũng chính là một người hai mươi lăm phân, các người có ý kiến sao?”

Liền tính là này năm mươi phân, đều xem như bọn họ hào phóng.

Việt Khê chớp chớp mắt, nói: “..... Ta có ý kiến, chúng ta cũng không có tính toán cùng các người hợp tác, cho nên nhiệm vụ điểm gì đó, không cần chia đều, năm trăm điểm nhiệm vụ điểm, nhất định sẽ là chúng ta.”

Cái gì?!

Trừ bỏ Hàn Từ Tuyết ở ngoài, mặt khác bốn người lập tức trừng mắt xem nàng.

“Người tốt cuộc là nơi nào tới tự tin ở nơi đó nói ầu nói tả? Người cảm thấy không đi theo chúng ta, các người hai có thể hoàn thành nhiệm vụ này? Đây chính là A cấp nhiệm vụ, hiện tại làm người bạch bạch đến năm mươi cái nhiệm vụ điểm, vẫn là xem ở các người nhận thức Hàn tiểu thư phân thượng, bằng không năm mươi cái nhiệm vụ điểm chúng ta đều không nghĩ phân cho của các người, người thế nhưng còn không cảm kích?”

“.....”

Không, nàng cảm thấy, nàng cùng Hàn Húc không cần bất luận kẻ nào hỗ trợ, cho nên này tình không lãnh cũng thế.

“Được rồi được rồi, chúng ta đi vào trước đi, chờ hạ các người hai cái gậy gao đi theo chúng ta. Các người hai trở thành thiên sư cũng mới một năm, bắt quỷ kinh nghiệm cũng không đủ, nếu là gặp được cái gì ngoài ý muốn, nhưng không ai có thể cứu các người.”

Việt Khê nhìn bọn họ bóng dáng, căn tâm lột tốt hạt sen, hỏi: “Chúng ta hai đây là bị coi thường?”

Hàn Húc trong mắt mang theo nhàn nhạt cười, nói: “Xem ra là như thế này.”

Việt Khê gật gật đầu, nói: “Hảo đi, nếu bọn họ đều nói như vậy, chúng ta đây liền đi theo bọn họ đi.”

Này đồng tiểu dương lâu môn là cái loại này đen nhánh sắc đại cửa sắt, trên cửa sắt sơn đen rất nhiều đều bong ra từng màng xuống dưới, mang theo năm tháng dấu vết, đen nhánh nhan sắc nhìn qua lạnh băng cực

kỳ, tựa hồ lộ ra nào đó áp lực cảm giác. Bên trong cảnh tượng nhìn cũng là hoang vắng thật sự, cũng là như thế, liền có vẻ leo lên ở trên cửa sắt màu đỏ tường vi hoa phá lệ quyến rũ động lòng người.

“Chi.....”

Đại môn đẩy ra phát ra làm người cảm thấy ê răng thanh âm, chờ bọn họ đi vào, sương trắng thối qua tối, thực mau đem căn nhà này ẩn ở sương mù bên trong, làm như hoàn toàn biến mất giống nhau.

*

Trên mặt đất mặt cỏ thảo sắc khô vàng, đạp lên bên trên phát ra rất nhỏ tiếng vang tới, Hàn Từ Tuyết đoàn người cảnh giác nhìn bốn phía, trong tay chặt chẽ cầm chính mình phòng thân vũ khí.

Mà bọn họ phía sau hai người, lại là như sên văng bước chậm giống nhau, tự tại tiêu sái đến không được, còn ở kia vẫn luôn lộ hạt sen ăn, kia nhẹ nhàng biểu tình, quả thực xem đến những người khác trong lòng liền tới khí.

“Các người hai cái!” Một cái kêu Lý Đông người quay đầu chỉ vào bọn họ, nói: “Các người hai có thể hay không có điểm tự giác, đương đây là đạo chơi ngoại thành a? Chờ hạ nếu là từ nơi nào chui ra tới một con quỷ tới, ta xem các người làm sao bây giờ!”

Việt Khê: “.....”

Dem lột tốt một phen hạt sen tặc trong miệng, nàng chỉ chỉ hắn phía sau, nói: “Người phía sau, quý!”

Nghe vậy, Lý Đông phen cái đại bạch mắt, nói: “Người còn tưởng gạt ta? Người cho rằng này vẫn là triệu hoán thú a, ta kêu đã hạ giá liền ra tới?”

Hàn Từ Tuyết biểu tình nghiêm túc, nói: “Không, Lý Đông, người phía sau, đích xác có quý.”

Lý Đông: “.....”

Lý Đông thân mình cứng đờ xoay người sang chỗ khác, đối diện thượng một trường sắc mặt xanh tím mặt, sợ tới mức hần trực tiếp nhảy lên, liên tục lui về phía sau.

“Như thế nào..... Có nhiều như vậy quý?”

Trước mắt mặt cỏ thượng, liếc mắt một cái nhìn lại, tất cả đều là sắc mặt thanh hắc quý hồn, bọn họ trên người vết thương không đồng nhất, nhưng là đều là dùng lưỡi dao sắc bén chém ra tới, thí dụ như đao linh tinh, miệng vết thương máu tươi còn ở tích tấp đi xuống lưu.

Đây là bọn họ chết phía trước bộ dáng.

Này đó quý đều đã chết đã nhiều ngày, ăn mặc chính là dân quốc phục sức, trên người âm khí thực trọng, đồng thời có một cỗ mùi hôi truyền tới Việt Khê bọn họ trong mũi, hương vị thập phần khó nghe.

Bốn năm mươi chỉ quý toàn bộ phác lại đây, một màn này thật sự là có chút đồ sộ, chỉ một thoáng các loại thuật pháp tề phóng.

Hàn Từ Tuyết trong tay trường kiếm vù vù, nàng vươn tay, nhẹ nhàng chém ra nhất kiếm, một đạo tuyết trắng kiếm khí phun ra nuốt vào mà ra, kiếm khí giống như dưới ánh trăng sương hoa, cho người ta một loại thập phần lạnh băng cảm giác, thập phần xinh đẹp, mà ở mỹ lệ phía dưới, lại chôn dấu nghiêm nghị sát khí.

Kiếm khí bay thẳng đến những cái đó quý hồn đánh tới, gần nhất mấy chỉ quý trực tiếp đụng tới này đạo kiếm khí, nháy mắt biến thành màu xám sương khói tiêu tán với không trung.

Hàn Húc hơi hơi híp mắt.

Những người khác nhìn Hàn Từ Tuyết này nhất chiêu, đều là tinh thần rung lên, có người hét lên: “..... Hàn gia sương nguyệt hoa rơi kiếm, nghe nói này bộ kiếm pháp chính là Minh Kính đại sư sáng chế, uy lực bất phàm!”

“Sương nguyệt hoa rơi kiếm.....” Hàn Húc cười khẽ, tươi cười có chút ý vị thâm trường.

“Oanh!”

Một đạo dây đăng trực tiếp trườ lại đây, Hàn Từ Tuyết sắc mặt rùng mình, trường kiếm huy hạ, tức khắc đỏ tươi tường vì cánh hoa rơi rụng. Đây biệt thự bốn phía tường vì hoa, dây đăng thể nhưng thật sâu chôn ở dưới nền đất, này quả thực chính là thành tinh.

Hàn Từ Tuyết đứng yên thân mình, lại là nhất kiếm chém ra, này nhất kiếm, tuyết trắng kiếm khí so chi vừa rồi càng tăng lên, giống như vô số sương hoa phi lạc, sương hoa nơi đi đến, âm hồn thân thể tức khắc bị động lại thành băng, oanh một tiếng mở tung tới, trước mắt quý hồn trực tiếp đã bị nàng tiêu diệt hơn phân nửa.

Thấy thế, những người khác đều là tinh thần rung lên.

Chỉ là này nhất kiếm chém ra, cũng tiêu hao Hàn Từ Tuyết đại lượng chân khí, cho nên nàng sắc mặt cũng có chút trắng bệch, mày hơi hơi nhăn lại —— này đó quý hồn, thực lực thể nhưng đều không yếu.

Hàn Từ Tuyết lực lượng thật là mạnh nhất, nhưng là nơi này quý quái đông đảo, nàng một người cũng khó có thể chống cự, đặc biệt là những người khác đều lấy nàng vì trung tâm, nàng còn phải chú ý những người khác, thực mau liền có chút lực không đủ.

Những người khác lúc này cũng là ra sức chống cự, trong lòng đều có chút sốt ruột.

“Này chỗ địa phương là khó được luyện âm nơi, âm hồn ở chỗ này sẽ được đến rất lớn trợ lực, này đại khái cũng là những người này sau khi chết, hồn phách chỉ có thể ở chỗ này nấn ná không đi nguyên nhân.” Việt Khê nhìn bốn phía liếc mắt một cái, đến ra cái này kết luận.

Này đó quỷ hồn, mỗi cái âm khí đều không thua kém trăm năm, cũng khó trách này chút thiên sư nhóm chỉ chịu đựng không nổi.

Những người khác xem bọn họ hai cái đứng ở một bên, từ từ nhàn nhàn bộ dáng, nhìn không được chửi ầm lên lên: “Các người hai cái đứng ở nơi đó là đang xem náo nhiệt sao? Một chút vội đều không giúp!”

Hàn Từ Tuyết liếc Việt Khê bọn họ liếc mắt một cái, những người khác không chú ý tới, nàng lại là xem đến rõ ràng. Cùng với nói là bọn họ không hỗ trợ, không bằng nói là những cái đó phác lại đây quỷ quái nhóm đều vô ý thức tránh đi này hai người.

“..... Ta hiện tại liền tới hỗ trợ.” Việt Khê nói một tiếng, trực tiếp ở quần trong túi móc ra một phen nhãn dùm đó phù triệu tới, sau đó hướng phía trước một tạp.

Trong nháy mắt, tím lôi nổ vang, vô số lôi điện từ không trung rơi xuống, ầm ầm không ngừng lọt vào tai, dừng ở phía dưới âm hồn thượng, trực tiếp đưa bọn họ phách đến hồn phi phách tán.

Mọi người: “.....”

Bọn họ cứng đờ quay đầu đi, ánh mắt đại ra nhìn Việt Khê.

Việt Khê cười tủm tỉm nói: “Thu phục!”

Lý Đông trừng lớn đôi mắt, hỏi: “Lớn như vậy một mảnh lôi điện, uy lực còn như vậy cường, người ném chính là cái gì phù?”

“..... Cực phẩm lôi phù!”

“Gì?” Lý Đông ha ha cười một tiếng, đối những người khác nói: “Vừa mới nhất định là phong quá lớn, ta nghe lầm, ta thế nhưng nghe được nàng nói cực phẩm lôi phù, cho rằng ta không biết cực phẩm lôi phù có bao nhiêu trân quý sao?”

Việt Khê: “.....”

Nàng chưa bao giờ gạt người.

Hàn Từ Tuyết nói: “Như vậy cường uy lực, trực tiếp đem sở hữu quý đều cấp phách đến hôi phi yên diệt, thật là cực phẩm lôi phù.”

Lý Đông: “.....”

Hắn quay đầu đi hỏi người bên cạnh, hỏi: “Nàng vừa mới kia một phen, ném nhiều ít trương lôi phù?”

“Thấp nhất, mười trương đi!” Bọn họ nói cái đại khái con số.

Lý Đông bẻ bẻ ngón tay, tính một chút con số, hắn lúng ta lúng túng nói: “Kia này một tạp, không phải tạp thượng trăm vạn?”

Nói, hắn ngốc ngốc nhìn Việt Khê, ánh mắt thập phần kỳ quái.

Những người khác biểu tình cũng có chút đại ra, vẽ bùa cũng là xem thiên phú, cực phẩm linh phù thập phần khó gặp, bởi vậy giá cả thập phần cao ngạo, bọn họ những người này bắt được một trương cực phẩm linh phù đều thích đáng bảo bối cầm.

Đây là từ cái nào xó xỉnh ra tới nhà giàu mới nổi? Cực phẩm linh phù một phen một phen ném? Này thật sự là quá lãng phí a, tuy rằng rất có hiệu quả chính là, quả thực chính là một kích chiến thắng.

Việt Khê híp mắt, nói: “Hiện tại còn không phải nhẹ nhàng thời điểm, vừa rồi kia chỉ là bắt đầu, nơi này, cũng không biết nói có bao nhiêu quỷ hồn.”

Những người khác sửng sốt, bọn họ xoay người sang chỗ khác, liền thấy rộng lớn mặt cỏ thượng, không biết khi nào, lại chen đầy một đám quỷ hồn, rậm rạp, xem đến những người khác mặt mũi trắng bệch.

“Như thế nào sẽ có nhiều như vậy?” Bọn họ kinh lăng.

“Các người nghe nói qua dưỡng cổ sao?” Việt Khê hỏi.

“Dưỡng cổ chính là đem sở hữu cổ trùng đều đặt ở cùng nhau, làm chúng nó cho nhau tàn sát, cuối cùng lưu lại cái kia, liền sẽ trở thành cuối cùng mẫu cổ, cũng là lực lượng mạnh nhất. Mà hiện tại này đồng lâu, đó là một người vì dưỡng cổ nơi sâu!”

Thiên nhiên luyện âm nơi, hơn nữa vô số âm hồn, đây là cái tuyệt hảo “Luyện cổ”

Nơi.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 113

Này đồng tiểu dương lâu bên ngoài có một tảng lớn mặt cỏ, hiện giờ trên cỏ một mảnh đen nghìn nghịt quỷ hồn tể ở bên trên, nhìn qua khí thể có chút đồ sộ, cũng có chút đáng sợ.

Quỷ hồn bộ dáng đều không thể xưng là đẹp, vẫn duy trì chết phía trước bộ dáng, bởi vì là quỷ, cho nên sắc mặt xanh trắng, nhìn Việt Khê bọn họ đoàn người mặt lộ vẻ hung quang.

Hàn Từ Tuyết gắt gao nắm trong tay trường kiếm, sắc mặt ngưng trọng, nàng trăm triệu không nghĩ tới này trong phòng biên, thế nhưng có nhiều như vậy âm hồn.

Chính như Việt Khê theo như lời, cái này địa phương là thiên nhiên luyện âm nơi, này đó âm hồn bị đặt ở nơi này, hình thành một cái thiên nhiên “Dưỡng cố” nơi, màn này sau người làm chúng nó ở chỗ này cho nhau tàn sát, đem này đó âm hồn trong lòng hung tính toàn bộ đều bị kích phát rồi ra tới, cho nên này đó âm hồn thực lực đều không tính nhược, trên người âm khí quỷ lực càng là nặng nề, cho bọn hắc mang đến không nhỏ áp lực.

“Tình huống này chính là không ổn a, chúng ta nếu không vẫn là lui ra ngoài đi.....”

Bọn họ nhịn không được sau này lui một bước, trong lòng đã bắt đầu sinh lùi bước chi ý.

Việt Khê nói: “Hiện tại cũng không phải là chúng ta tưởng lui là có thể lui!”

Những người khác quay đầu vừa thấy, mới phát hiện bọn họ phía sau lộ cũng là một mảnh ô trầm trầm. Bọn họ bốn phía đều bị âm hồn cấp ngăn cản, quả thực chạy trốn không đường.

“Này..... Vậy phải làm sao bây giờ a?” Đại gia nóng nảy, trên người ra một thân mồ hôi lạnh, chỉ cảm thấy âm phong từng trận.

Hàn Từ Tuyết rút ra một lá bùa tối, một tay đem hoàng phù ném, oanh một tiếng, ngọn lửa đem hoàng phù nổi lên, hóa thành một sợi khói nhẹ tiêu tán ở bốn phía, nàng đôi tay liền véo pháp quyết, thấp giọng nói: “Quý Vương Mạc Tang, tốc tốc tiến đến!”

Một đạo âm phong cuốn quá, trong không khí truyền đến một loại thập phần bị đè nén áp lực cảm giác, bọn họ trước mặt như hồ rình mồi quỷ vật nhóm tức khắc có chút xôn xao, sau đó một cái đen nhánh sắc bóng người âm âm dừng ở bọn họ trước mặt.

Quý Vương, Mạc Tang!

Hàn gia có thể cùng quỷ vật định ra khế ước, ở đuổi quỷ hàng yêu thời điểm, có thể lệnh quỷ vật tiến đến hỗ trợ, mà Hàn Từ Tuyết từ nhỏ thiên phú hơn người, ở mười một tuổi thời điểm, liền cùng Quý Vương Mạc Tang định ra khế ước, cho nên lúc này Quý Vương nghe theo nàng kêu gọi tiến đến.

Những người khác nhìn Hàn Từ Tuyết ánh mắt mang theo sùng bái, bọn họ bị Quý Vương trên người khí thế ép tới cơ hồ không thở nổi, bởi vậy cũng không dám hé răng. Cũng là như thế, càng có thể thể hiện có thể triệu hoán Quý Vương tiến đến Hàn Từ Tuyết lợi hại.

“..... Người như thế nào chạy đến loại địa phương này tới?” Mạc Tang mở miệng, nhìn này đại lượng âm hồn, nhìn không được nhú mày.

Hàn Từ Tuyết cười khổ, nói: “Một lời khó nói hết, tới thời điểm cũng không nghĩ tới nơi này thế nhưng sẽ có nhiều như vậy âm hồn ở. Mạc Tang, lại muốn làm ơn người.”

Làm Quỷ Vương, Mạc Tang thực lực tự nhiên là không dung khinh thường, đứng ở nơi đó, cổ khí thế kia ép tới những cái đó âm vật nhóm khí thế tức khắc mất tinh thần xuống dưới, có chút xôn xao cùng khủng hoảng.

Mạc Tang vóc dáng rất cao, cơ hồ có hai mét, cùng những người khác so sánh với giống như là một cái người khổng lồ, hơn nữa quỷ lực rất cường đại, ép tới những cái đó tiểu quỷ run bần bật.

Giơ lên trong tay trường đao, đao thượng âm khí vờn quanh, thân đao đen nhánh, tựa hồ hoàn toàn không có mài bén.

Mạc Tang một đao chém ra, quỷ lực tản ra, những cái đó âm hồn tức khắc hóa thành vô số đen nhánh quỷ lực hoàn toàn đi vào hắc trường đao bên trong, hấp thu nhiều như vậy âm hồn quỷ lực, chuôi này trường đao nhìn qua ánh sáng tựa hồ càng thêm ám trầm.

“Sự phụ, người xem trên tay hắc kia thanh đao.....” Hàn Húc nhìn cảm thấy thú vị, thấp giọng mở miệng nói.

Nghe vậy, Việt Khê ngưng mắt nhìn lại, sau một lúc lâu mới có chút nghi hoặc nói: “Kia đao thượng, giống như có một đạo vết rách.....”

Quỷ Vương Mạc Tang trong tay trường đao thân đao trung gian, có như vậy một đạo nho nhỏ vết rách, này đạo liệt ngân nhìn qua thập phần không rõ ràng, chỉ có nhìn kỹ, mới có thể nhìn đến như vậy một chút dấu vết.

Việt Khê bưng tỉnh nói: “Vừa rồi ta liền cảm thấy hắc hơi thở có chút kỳ quái, tuy rằng là Quỷ Vương, nhưng là khí thể cũng quá sắc nhọn, giống như là phun ra nuốt vào mà ra đao khí giống nhau..... Nguyên lai là như thế này.”

Này chỉ Quỷ Vương, thế nhưng là một cây đao, cho nên mới có thể cho người ta một loại không dám cùng hắn nhìn thẳng cảm giác, cho nên đao khí thật sự là quá mức sắc bén, cho dù chỉ là xem một cái, cũng có thể sẽ bị vết cắt.

Phía trước bị bỏ ra một cái lộ tới, nhưng là thực mau, lại có quỷ quái tụ tập mà đến, còn Hàn Từ Tuyết vội nói: “Sấn hiện tại, chúng ta đi vào trước!”

Chờ bọn họ đi đến nhà ở cửa, quay đầu nhìn lại, liền thấy kia mặt cỏ thượng lại bị âm hồn cấp chen đầy, âm khí đại đại thịnh, nhìn qua tựa hồ toàn bộ sắc trời đều trở nên ảm đạm xuống dưới.

Này đó âm hồn bị nhốt ở chỗ này, chúng nó chỉ gian cho nhau tàn sát, hiện giờ đã hoàn toàn trở thành giết chóc máy móc, sợ là nửa điểm lý trí đều không có.

An tĩnh bên trong tựa hồ có tiếng chuông ở vang lên, bị Mạc Tang khí thể ngăn chặn âm hồn nhóm đột nhiên xông xao lên, chúng nó quay đầu nhìn bên người quỷ, đột nhiên phác tới, há mồm hướng tới đối phương hồn thể hung hăng cắn đi lên.

Âm hồn không có thật thể, liền tính cắn đi xuống, cũng sẽ không xuất hiện cái gì máu tươi đầm đìa trường hợp, chỉ có bị ngao cắn màu đen âm khí cùng quỷ lực, âm khí cùng quỷ lực một tán, này quỷ tự nhiên cũng liền hồn phi phách tán.

Những người khác nhìn một màn này mở to hai mắt nhìn, có một loại da đầu tê dại sợ hãi cảm, nhin không được nói: “Chúng nó đây là đang làm

cái gì?”

“Luyện cổ, đó là vô số cổ trùng cho nhau chém giết, cuối cùng sống sót cái kia, mới có thể trở thành mẫu cổ, cũng là lợi hại nhất..... Bất quá lâu như vậy, mẫu cổ đã sớm đã thành, bên ngoài này đó, bất quá là mẫu cổ chất dinh dưỡng.” Việt Khê ngẩng đầu, nhìn trước mắt vẫn cứ xinh đẹp lại thập phần âm trầm dương lâu, nói: “Chúng ta đi vào trước đi.”

Vừa mở ra môn, một cổ huyết tinh khí nháy mắt mặt tiền cửa hiệu mà đến, Việt Khê theo bản năng bưng kín chính mình miệng mũi.

Nhìn đến trong phòng cảnh tượng, mọi người đồng tử đột nhiên co rút.

Chỉ thấy trong phòng máu tươi chảy đầy đất, trên mặt đất tứ tung ngang dọc nằm từng khối đã không có hơi thở thi thể, chết tương thập phần thảm thiết, cơ hồ đều là một đao bị mất mạng.

Trên lầu truyền đến một tiếng thét chói tai, một cái ăn mặc sườn xám nữ nhân thất tha thất thểu chạy xuống tới, nàng chạy trốn sốt ruột chút, một không cẩn thận từ trên lầu lăn xuống dưới, trên chân giày cũng không biết ném đến đi đâu vậy.

“Tướng quân, tướng quân, ngài buông tha ta đi!” Nữ nhân từ trên mặt đất miễn cưỡng đứng dậy, lại bị người kéo lấy tóc.

Phía sau nam nhân thân hình cao lớn, trong tay kéo một phen trường đao, trường đao thượng có một mặt ám sắc, đó là người huyết, hiện giờ chính không ngừng mà đi xuống lầu, thực mau trên mặt đất tù ra một đoàn màu đỏ vết máu tới.

“Oanh oanh, người không phải thích nhất ta sao? Vậy bồi ta cùng chết đi!” Nam nhân cười một tiếng, giơ lên đao hướng tới trước mắt nữ nhân, hung hăng một đao đánh xuống.

“A!” Nhát gan, đã nhin không được che lại mặt, không dám nhìn đi xuống.

Hàn Từ Tuyết khẽ nhú mày, có chút nghi hoặc nói: “Đây là?”

“Là ảo giác!” Việt Khê trả lời, nàng đi qua đi, vươn tay, ngón tay trực tiếp từ nam nhân trên người xuyên qua đi, nàng nói: “Một màn này, đại khái chính là lúc trước này đồng dương lâu đã phát sinh cảnh tượng, bất quá là lặp lại lại đến mà thôi. Bọn họ sau khi chết, bị nhốt tại đây trong lâu, không được luân hồi, một lần lại một lần trải qua chính mình tử vong kia một khắc..... Rất nhiều quý hồn đều sẽ xuất hiện loại tình huống này, nhưng là nơi này có bất đồng, chúng nó là bị này luyện âm nơi vây ở chỗ này.”

Trống trải trong đại sảnh tràn ngập huyết tinh hương vị, đem nữ nhân chém chết lúc sau, nam nhân ngửa mặt lên trời điên cuồng cười to một tiếng, sau đó giơ đao trực tiếp đem chính mình cũng thọc cái đối xuyên, ngã trên mặt đất, thực mau liền không có hơi thở.

Hết thảy lại lần nữa khôi phục bình tĩnh, từng khối thi thể nằm trên mặt đất, chết không nhắm mắt, huyết cơ hồ đem sàn nhà đều cấp nhiễm hồng. Bọn họ hoàn toàn không biết, vì cái gì nam chủ nhân sẽ đột nhiên nổi điên.

Bốn phía đột nhiên truyền đến có người ê ê a a hát tuồng thanh, thanh âm động lòng người, chính là tại đây khắp nơi là thi thể địa phương, lúc này nghe tới lại làm người khiếp đến hoảng.

Việt Khê ngẩng đầu hướng trên lầu nhìn lại, nói: “Đi thôi, đi trên lầu, nơi này còn có người.”

“Có người?”

“Ân, tiến vào thời điểm liền cảm giác được, là người sống hơi thở. Đại khái là này đó không có mắt, sắp tới rồi nơi này biên tới.....”

Việt Khê trực tiếp chạy lên lầu, một đường hướng lên trên, nơi nơi đều là người chết, cả tòa tòa nhà người, đều bị vị kia tướng quân cấp sát xong rồi, nơi nơi đều nghe được đến máu tươi hương vị.

Bọn họ còn tại đây ảo cảnh bên trong, nơi này thi thể còn không có biến mất.

Có hát tường thanh âm từ trong phòng truyền đến, Việt Khê trực tiếp duỗi tay đem cửa mở ra, bên trong hết thấy tức khắc nạp vào đáy mắt.

Bên trong có một con quỷ, cùng một cái chết đi nam nhân.

Kia quỷ mặt bên hoàn mỹ tinh xảo, nguyên bản hẳn là cực kỳ xinh đẹp một khuôn mặt, đáng tiếc trên mặt lại có một đạo vết thương, kia vết thương cơ hồ đem nàng đầu chém thành hai nửa. Nàng ngồi quỳ trên mặt đất, trong miệng thấp giọng ngâm nga hí khúc, một đôi xinh đẹp thon dài trong tay phủng một cái còn ở bùm bùm thẳng nhảy trái tim.

Ở nàng chân bên người nằm một cái đã không có hơi thở nam nhân, nam nhân trừng lớn con mắt, trên mặt vẫn duy trì một cái sợ hãi biểu tình, trước ngực trống rỗng, bên trong trái tim đã bị đào ra tới.

Có người kinh lăng nói: “Này quỷ, không phải chúng ta ở dưới lầu nhìn đến cái kia, bị chém chết nữ nhân?”

Nữ quỷ tâm tình giống như thập phần hảo, nàng phủng trái tim, há mồm một miệng một miệng đem này đỏ tươi đồ vật ăn vào trong bụng.

“Nôn!” Thấy như vậy một màn, có người nhin không được đỡ tường nôn mửa lên.

Theo đem trái tim ăn luôn, nữ nhân trên người kia vết thương chập rây khép lại, thực mau, ở trên người nàng liền nhìn không thấy bất luận cái gì vết thương, một khuôn mặt trắng như ngọc, môi hồng răng trắng, thập phần xinh đẹp.

Chính là, lại như thế nào xinh đẹp, nghĩ đến vừa rồi kia một màn, Việt Khê bọn họ chỉ cảm thấy buồn nôn, hoàn toàn không thể thưởng thức.

“Cửu thiên, lôi pháp”

Một tiếng lăm bầm, trong phòng vô số đạo sấm sét âm âm rơi xuống, bay thẳng đến nữ quý nghênh diện bổ tới. Đây đó lôi điện uy lực mạnh mẽ, mang theo ngang nhiên chi uy, cho dù những người khác chỉ là đứng ở một bên nhìn, đều có thể cảm giác được bên trong sở ẩn chứa đáng sợ lực lượng.

Mọi người quay đầu đi, nhìn đến Việt Khê xụ mặt, trên mặt biểu tình thập phần ghét bỏ.

Lôi điện là đột nhiên rơi xuống, khởi điểm căn bản một chút dấu hiệu đều không có, kia nữ quý bị bổ vừa vặn, hơi thở một nhọc, lại không có bị phách đến hơi phi yên diệt, chỉ là trên mặt vừa rồi khép lại miệng vết thương, lại lại lần nữa hồng mất mở ra, máu tươi đầm đìa.

“Đau quá, ta mặt, ta mặt.....” Nàng che lại mặt, ánh mắt hung ác nhìn Việt Khê.

Trong phòng vang lên tới từng tiếng kêu thảm, từng con tay từ dưới nền đất vươn tới, trực tiếp bắt lấy bọn họ tay.

“Đây là cái gì?” Mọi người kêu sợ hãi.

Nữ quý phi phác lại đây, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, trên người nàng âm khí đại trướng, trên người miệng vết thương tích tấp đi xuống

chảy huyết, bộ dáng nhìn qua có chút thối người.

“Phanh!”

Việt Khê nhú mày, một chân đá ra, trực tiếp đem nữ quỷ đá đánh vào trên tường, động tác sạch sẽ lưu loát, người bên cạnh nhìn đều tưởng khen một câu nàng này một chân thật sự là soái khí.

Nàng trên chân hơi hơi một tránh, kia bắt lấy nàng hai chân tay quả thực giống như là bột mì làm, trực tiếp liền biến thành tro tàn.

“..... Người vừa mới đem ta dọa tới rồi, ta có điểm sinh khí.”

Một bên nói, Việt Khê để chân trực tiếp đem từ trên mặt đất vươn tới từng đôi tay đập lên dưới chân, sau đó mũi chân còn trên mặt đất nghiền nghiền, trực tiếp đem những cái đó móng vuốt dẫm đến biến thành tro bụi,

Nâng lên mắt tới, nàng nhìn trong phòng kia chỉ lệ quỷ, từng bước một đi qua đi, trên người âm khí tức khắc đại thịnh.

—— thực đáng sợ lực lượng, cơ hồ đem nữ quỷ hoàn toàn ngăn chặn, ở trước mắt cái này tiểu cô nương trước mặt, nữ quỷ căn bản sinh không ra nửa điểm chống cự tâm tư tới, đó là bản năng thượng sợ hãi!

Nữ quỷ trừng lớn đôi mắt nhìn Việt Khê, trong lòng ý thức được không đúng rồi, sau đó liền muốn chạy.

Việt Khê vươn tay đi, trên tay hoàng phù hóa thành lưu quang, dán ở nữ quỷ bốn phía, hoàng phù thượng phù văn chớp động, trực tiếp hình thành một cái nhà giam, đem nàng hoàn toàn vây ở bên trong.

Trên đỉnh một đạo lôi điện súc thế oanh hạ, nữ quỷ bị đè ở trên mặt đất, bị bổ cái ngoại tiêu lí nộ.

Việt Khê hừ nói: “Người cho rằng ta sẽ làm người chạy trốn?”

Mọi người: “.....”

Bọn họ ngạc nhiên nhìn một màn này, tâm tình là mộng bức, có điểm không biết tình huống hiện tại là chuyện như thế nào.

Này, thấy thế nào Việt Khê so với kia nữ quý, còn muốn giống vai ác?

“A!”

Nữ quý chần thượng lôi điện trực tiếp oanh đến ba hồn sáu phách đều mau bị đánh tan, nàng quỳ rạp trên mặt đất, hơi hơi giơ lên đầu tới, điềm điềm đáng yêu bộ dáng, nói: “Ta biết sai rồi, buông tha ta đi, người buông tha ta đi!”

Nàng trong ánh mắt nước mắt mê mang, thanh âm càng là động lòng người đến cực điểm, truyền tới người trong tai, làm người trong lòng nhin không được mềm nhũn.

Hàn Từ Tuyết bọn họ này nhóm người bên trong, có người ánh mắt giật giật, trở nên mê mang lên.

“..... Nàng thật đáng thương, người liền buông tha nàng đi.”

“Đúng vậy, thả nàng đi.”

Lý Đông vài người sôi nổi mở miệng, nhìn Việt Khê ánh mắt, đều mang theo vài phần cừu thị.

Hàn Từ Tuyết trong mắt cũng là một trận hoảng hốt, bất quá nàng ý chí lực tương đối cường, thực mau liền phục hồi tinh thần lại, trực tiếp cổ thủ tâm thần, nhúu mày đối những người khác nói: “Các người thanh tỉnh một chút, đừng bị cái này nữ quý cấp mê hoặc ở.....”

“Phanh!”

Nữ quý mặt bị đập lên trên mặt đất, Việt Khê nói: “Đừng nhìn nàng đôi mắt, đừng nghe nàng thanh âm, nàng sẽ mê hoặc của các người.”

Nữ quý: “.....”

Những người khác tâm thần hoảng hốt, có hai người tu vi quá thấp, hoàn toàn bị mê hoặc, nhìn Việt Khê ánh mắt giống như là nhìn kẻ thù giết cha giống nhau, duỗi tay móc ra phù triện tới liền triệu Việt Khê công kích lại đây.

“Con rồi thuật!”

Dáng người nhỏ xinh nữ hài tử kêu Yến Tây Lai, nàng ở trong ngực lấy ra một cái người bù nhìn tới, trong miệng lẩm nhẩm lầm nhảm nói gì đó, cầm một cây châm bay thẳng đến oa oa thiên linh huyết đâm.

Việt Khê thần sắc lạnh lùng, Yến Tây Lai một châm cắm hạ, chính là không những không có đối Việt Khê tạo thành cái gì ảnh hưởng, ngược lại chính mình bị phản phệ, nôn ra một búng máu tới, thân mình mềm mại ngã trên mặt đất, trên tay người bù nhìn cũng thoán thượng một đạo ngọn lửa, trực tiếp thiêu thành tro tàn.

“Người cho rằng bọn họ có thể bị thương ta?” Việt Khê cười lạnh, nàng ngồi xổm xuống thân mình tới, duỗi tay xoa nữ quý đầu vai.

Giờ khắc này, nữ quý trong lòng cảm giác được một trận khủng hoảng, nàng thét to: “Không, không!”

Chính là nàng trong lòng lại khủng hoảng cũng vô dụng, nàng cảm giác được trên người âm khí toàn bộ hướng tới Việt Khê đầu ngón tay hồi đi, bất quá trong chớp mắt, thân thể của nàng liền trở nên hư ảo trong suốt lên, toàn bộ quý đều biến thành Việt Khê trong tay một viên đen nhánh sắc hạt châu, đó là nàng toàn bộ quý quý lực cùng âm khí.

“Phanh!”

Nữ quỷ hóa thành yên trần biến mất, Việt Khê đem hắc hạt châu hướng trong miệng một tắc, trực tiếp nuốt đi xuống.

Hàn Từ Tuyết trừng lớn đôi mắt xem nàng, theo bản năng nắm chặt trong tay trường kiếm, ánh mắt cảnh giác.

Giờ khắc này Việt Khê, trên người âm khí đại trướng, cái loại này giống như thực chất âm khí, nùng tới rồi nhất định trình độ, làm Hàn Từ Tuyết cảm giác được áp lực cùng sợ hãi.

Trên người nàng âm khí, so âm hồn còn muốn trọng.

Khóe mắt kim sắc liên văn hơi hơi chớp động, Việt Khê trên người âm khí biến mất, nàng đi tới, cũng không quản Hàn Từ Tuyết, đối Hàn Húc nói: “Bị nàng chạy thoát, phải nói nàng ngay từ đầu liền cấp chính mình để lại đường lui, hiện tại không biết là tránh ở nào.....”

Bị nữ quỷ mê hoặc mọi người tỉnh táo lại, che lại đầu nói: “Vừa rồi, là làm sao vậy?”

Hàn Từ Tuyết phân mấy viên thanh tâm đan dược cho bọn hắc ăn, nói: “Các người vừa mới bị cái kia nữ quỷ mê hoặc..... Không nghĩ tới, chỉ dựa vào thanh âm, là có thể đem người mê hoặc đến nước này.”

Nếu không phải Việt Khê, bọn họ tất cả mọi người sẽ trúng chiêu.

Hàn Húc đem trên tay đài sen đưa qua đi, hắc còn lột một phen, toàn bộ cho Việt Khê, ăn lên lại ngọt lại nộn, thập phần ngon miệng.

“Chúng ta đi địa phương khác nhìn xem đi, ảo cảnh phá, bên trong người hắc là ra tới!”

Những người khác còn có chút không rõ ràng ý tứ, bất quá thực mau, bọn họ liền nghe được có người thanh âm.

“..... Chúng ta đây là ra tới?” Bộ dáng tái nhợt thanh niên đứng ở hành lang, trên mặt kinh hoàng chưa định.

Chờ thấy Việt Khê bọn họ một đám người, hẩn sắc mặt biến đổi, khẩn trương hỏi: “Các người là người hay quỷ?”

Việt Khê bọn họ nhìn nhau, Lý Đông mở miệng nói: “Chúng ta là thiên sư, nghe nói nơi này nháo quỷ, lại đây nhìn xem.”

“Thiên..... Thiên sư? Các người là tới cứu chúng ta?”

Nghe vậy, thanh niên chớp chớp mắt, thân mình mềm mại ngã trên mặt đất, nhin không được khóc lên.

*

Này tòa trong phòng tổng cộng còn dư lại hai người, theo thường ở theo như lời, bọn họ tổng cộng là tám người, hiện tại liền dư lại bọn họ hai cái, mặt khác đều bị quỷ giết chết.

“Ta cho rằng chúng ta cũng sẽ chết, không nghĩ tới thế nhưng gặp các người.....” Thường ở hướng trong miệng dùng sức tắc đồ ăn, một bên ăn một bên khóc, chặt vật đến không được.

Cùng hẩn so sánh với, một cái khác tồn tại xuống dưới thanh niên cũng không so với hẩn hảo bao nhiêu, bất quá cho dù như vậy chặt vật, hẩn cử chỉ vẫn cứ khắc chế mà có lễ, nghe hẩn tự giới thiệu, hẩn kêu Cố Vân.

Cố Vân hướng bọn họ nói lời cảm tạ, nói: “Ít nhiều các người, bằng không ta cùng ta bằng hữu sớm hay muộn sẽ bị này đó quỷ giết chết, tựa như những người khác giống nhau.”

Việt Khê nhìn hắn lại là khẽ nhúu mày, như thế nào cảm giác người này có điểm quen mắt?

Hàn Húc ở nàng bên tai hơi hơi nhắc nhở nói: “Dạo chơi công viên hồ.....”

Nghe vậy, trong đầu hiện lên một màn, Việt Khê bừng tỉnh nói: “Nguyên lai là hắn..... Hắn trên người quý khí dày đặc, có quý bám vào người ở trong thân thể hắn, là kia chỉ hồng y nữ quý?”

Những người khác nhìn không ra tới, Việt Khê cùng Hàn Húc lại liếc mắt một cái nhìn ra tới Cố Vân trên người không thích hợp, hắn trên người quý khí thực trọng, thực rõ ràng là có quý bám vào người ở trong thân thể hắn. Nhưng là xem ra đối phương cũng không có thương tổn hắn ý tưởng, càng không có chiếm cứ hắn thân thể ý tứ, càng như là ở bảo hộ hắn. Hắn có thể tại đây tòa trong nhà sống lâu như vậy, xem ra cũng là có này bộ phận nguyên nhân ở.

Bất quá, người quý chung quy thù đồ, bị quý bám vào người, thân thể đã chịu quý khí ăn mòn, thực dễ dàng cho hắn mang đến nhất định tệ đoan. Bất quá, chờ trở về quý hồn rời khỏi người, tái hảo hảo điều dưỡng, hắn là sẽ không có cái gì vấn đề.

Cố Vân ở cùng bọn họ nói bọn họ trong khoảng thời gian này trải qua, hắn ngữ khí thập phần bình tĩnh, trừ bỏ sắc mặt tái nhợt một ít, hoàn toàn nhìn không ra tới hắn gần nhất mấy ngày nay đã trải qua sự tình gì.

“..... Mỗi đến buổi tối, hắn là 12 giờ mười lăm phân thời điểm, này tòa tòa nhà liền sẽ phát sinh thay đổi..... Ta cẩn thận điều tra quá, khi đó, tựa như thời gian lùi lại, phòng ở hết thấy đều về tới quá khứ, có thể là về tới hết thấy phát sinh một đêm kia thượng.”

Nổi điên tướng quân, sẽ đem trong phòng tất cả mọi người cấp giết, sau đó tự sát. Lại sau đó, hắn sẽ kéo đao, giống đi săn giống nhau, bắt giết

này trong phòng còn tồn tại mặt khác người sống, tựa như Cố Vân bọn họ giống nhau.

“Trừ bỏ cái này chết đi tướng quân ở ngoài, hẳn là còn có một con quỷ, đại khái là này tòa tòa nhà nữ chủ nhân, tên gọi oanh oanh..... Ta sẽ như vậy tưởng, là bởi vì chết đi bằng hữu, bọn họ tử trạng cũng không cùng, có rất nhiều bị đao chém chết lại lấy trái tim, có trên người không có gì miệng vết thương, trái tim lại trực tiếp bị cầm đi, thực rõ ràng đây là hai cái quỷ việc làm.....”

Hắn xoa xoa ấn đường, mấy ngày nay vẫn luôn lo lắng hãi hùng, hẳn liền không để yên chinh ngũ quá vừa cảm giác, lúc này cũng không tránh được cảm thấy có chút mệt mỏi, hắn thở dài: “Bất quá liền tính biết này đó, ta lấy bọn họ cũng không có gì biện pháp, ta căn bản giết không chết bọn họ, cũng tìm không thấy rời đi lộ.”

Hắn chỉ là một người bình thường mà thôi.

Hàn Từ Tuyết hỏi Việt Khê bọn họ: “Hiện tại chúng ta nên làm như thế nào?”

Việt Khê trong tay còn cầm cái kia đài sen, chỉ là bên trong hạt sen đều bị nàng ăn sạch, nàng cười tủm tỉm nói: “Hiện tại, đương nhiên là đem này trong phòng quỷ đều cấp tìm ra.....”

Những người khác tức khắc nhìn về phía nàng.

Rút ra hai trương lá bùa tới, những người khác thấy thế, nhin không được hỏi: “Người còn có phù triện a?”

Việt Khê nhìn nhìn bọn họ, hỏi: “Có cái gì không đúng sao?”

Lý Đông ngượng ngùng nói: “Không, không có gì, chính là cảm giác người dùng thật nhiều phù, người đây là mang theo nhiều ít.”

“..... Cũng không nhiều lắm, liền trăm tới trường đi!” Việt Khê thuận miệng nói, đem hai tờ giấy hợp ở trong tay, sau đó hướng trong miệng thổi một hơi.

Một đạo thanh phong từ nàng trong tay cuốn lên, thanh phong thổi hướng bốn phương tám hướng, thổi qua này đóng tòa nhà mỗi một chỗ. Trong nháy mắt, vừa rồi còn có vài phần âm đạm phòng ốc tựa hồ sáng ngời vài phần, cái loại này chặt chẽ cảm giác cũng phai nhạt.

Hàn Từ Tuyết không thể tin tưởng lắm bầm nói: “Đây là..... Thanh phong phù? Người thế nhưng có này trường phù?”

Thanh phong sở đến, âm hồi không sinh!

Này đó là thanh phong phù, này trường phù đối vẽ bùa nhân tu vì có thực khắc nghiệt yêu cầu, ở trăng tròn là lúc, nguyệt hoa khuynh đảo thời khắc vẽ bùa, phù thành trong nháy mắt, sẽ hấp thụ trong thiên địa sở hữu nguyệt hoa, toàn bộ tập ở một lá bùa bên trong.

Cổ Vân đột nhiên che lại chính mình ngực, vẻ mặt của hắn trở nên cực kỳ tái nhợt, ở trên mặt hắn, tựa hồ xuất hiện mặt khác một khuôn mặt.

Việt Khê nhìn hắn, sét đánh không kịp bưng tai chi thế, đột nhiên một lá bùa dán ở hắn trên trán, sau đó ngón tay thành trào, như là bắt được cái gì, sau này hung hăng một xả, nói: “Lăn ra đây cho ta!”

Những người khác còn không có phản ứng lại đây, liền thấy lưỡng đạo thân ảnh bị Việt Khê bắt ra tới.

Đó là hai chỉ nữ quỷ, một quỷ hồng y như lửa, mặt khác một con quỷ, lại là Việt Khê bọn họ sở quen mắt, đúng là vừa rồi ở trên lầu chứng kiến quá kia chỉ nữ quỷ, lúc này nàng đầy người lệ khí, đối thượng Việt Khê căn bản không dám cùng nàng chống chọi, xoay người liền muốn chạy.

Việt Khê nơi nào sẽ cho nàng cơ hội này, trực tiếp đuổi tay liền đem nàng chộp vào trong tay, sạch sẽ lưu loát một ngụm đem nàng cấp nuốt.

Cấp.....

Nuốt?

Trừ bỏ Hàn Từ Tuyết ở ngoài, những người khác trừng lớn đôi mắt nhìn một màn này, trợn mắt há hốc mồm.

“Người như thế nào biết, nàng giấu ở Cổ Vân trong cơ thể?” Hàn Từ Tuyết hỏi.

“Vừa rồi ta liền cảm thấy Cổ Vân trên người hơi thở có chút không đúng, tuy rằng nữ quý tàng đến bí ẩn, chính là ta đối âm khí cảm giác từ trước đến nay thực nhạy bén..... Cho dù như vậy rất nhỏ biến hóa, ta cũng cảm giác đến ra tới.” Việt Khê che miệng lại, nho nhỏ đánh cái cách.

Cái này nữ quý thật là lợi hại, quý lực cường thịnh, ăn một con có thể để tốt nhất nhiều chỉ, ăn xong nó cảm giác liền thập phần no rồi.

Hàn Húc nói: “Đại khái là ngay từ đầu nàng liền đánh muốn chiếm Cổ Vân thân thể tính toán, cho nên ẩn dấu một sợi hồn ti ở bên trong, không nghĩ tới chính là cái này hành động, vừa rồi ở trên lầu nhưng thật ra cứu nàng một mạng. Bất quá, ở tuyệt đối thực lực trước mặt, lại nhiều thủ đoạn, đều là không thay đổi được gì.”

Những người khác ánh mắt dừng ở mặt khác một con nữ quý trên người, đó là một cái thật xinh đẹp nữ quý, ăn mặc một thân màu đỏ áo cưới, tóc đen như thác nước, làn da tuyết trắng, trên mặt mang theo vài phần kinh hoàng.

Cổ Vân ánh mắt có chút mê mang, cảm thấy trước mắt nữ quý có chút quen thuộc, lại có chút xa lạ, hắc gỗ gỗ đầu, có chút khó hiểu nói:

“Người..... Người là?”

“Người là người nào? Không đúng, người là cái quỷ gì? Người tránh ở Cổ Vân trong cơ thể làm cái gì? Chẳng lẽ người cũng là tướng chiếm đi thân thể hần?” Có người lạnh giọng hỏi.

Nữ quỷ rụt rụt thân thể, nàng lắc đầu nói: “Ta không có, ta chỉ là tướng bảo hộ hần, liên tính ta chính mình hồn phi phách tán, ta cũng không nghĩ hần xuất hiện bất luận cái gì ngoài ý muốn.....”

Việt Khê nhìn nàng, nhất tâm kiến huyết nói: “Người có biết, người sắp chết? Kia chỉ nữ quỷ tướng chiếm cứ Cổ Vân thân thể, mà người, vì bảo hộ Cổ Vân, hồn thể đã sớm vỡ nát, lập tức liền sẽ kề bên rách nát.”

Nghe vậy, Cổ Vân ánh mắt hơi hơi trừng lớn.

Nữ quỷ nhìn về phía Cổ Vân, gác trên mặt đất tay đã có vài phần trong suốt, nàng cười nói: “Ta biết, ta biết ta sắp chết.....”

Mà lúc này đây, là chân chính tử vong,

“Kết cục như vậy, đối với ta tới nói, đại khái là tốt nhất. Ta vốn dĩ cũng đã chết, không nên ngưng lại ở nhân gian, chỉ là ta luyến tiếc, quá lòng tham.....”

Cổ Vân trong lòng có chút kỳ quái, hần che lại ngực, nơi đó truyền đến chua xót đau đớn, làm hần có loại muốn rơi lệ xúc động, hần nhin không được hỏi: “Người vì cái gì như vậy bảo hộ ta? Người nhận thức ta?”

Nữ quỷ ngơ ngẩn nhìn hần, nói là nhìn hần, chỉ bằng là xuyên thấu qua hần nghĩ một người khác, sau một lúc lâu nàng lắc đầu, nói: “Ta không quen biết người, chỉ là, là người đem ta mang ra tới..... Người mua kia bức họa, người còn nhớ rõ sao, ta vẫn luôn bị nhốt ở kia phó họa, là người đem ta thả ra.”

“..... Kia bức họa? Kia phúc chơi xuân đồ?” Cố Vân còn có chút ấn tượng, kia bức họa là hắc ở đồ cổ thành mua, bên trên họa một cái nữ tử áo đỏ, lúc ấy hắc nhìn cảm thấy quen thuộc, liền mua trở về.

Nữ quý gật gật đầu, nói: “Ân, ta vẫn luôn ở kia phó họa, tránh không thoát, trốn không rời, thẳng đến thấy người.....”

Cách nhiều năm, lại lần nữa nhìn đến gương mặt này, nàng liền từ ngũ say trung tỉnh lại, mới biết được thời gian biến thiên, không biết qua đi đã bao nhiêu năm, mà nàng người yêu, cũng không biết luân hồi mấy đời. Bọn họ chi gian, cách, càng là sống hay chết khoảng cách.

Nàng thân hình càng ngày càng trong suốt, thân thể biến thành quang trần chậm rãi tan đi, nữ quý từ trên mặt đất đứng dậy, nàng đi đến Cố Vân trước mặt, duỗi tay ở hắc trên trán điểm một chút.

Một trận buồn ngủ nảy lên trong lòng, Cố Vân nỗ lực trừng lớn đôi mắt, hắc duỗi tay bắt lấy nữ quý tay, lớn tiếng nói: “Người là ai.....”

Hắc nỗ lực làm chính mình khắc phục nảy lên tới buồn ngủ, chính là chính mình vẫn là chìm vào trong bóng tối. Ở ngũ quá khứ kia trong nháy mắt, hắc cảm giác được có lạnh lẽo mềm mại đồ vật gặp phải hắc môi.

“..... Phương hoa.....” Hắc lẩm bẩm kêu ra tên này, rốt cuộc hoàn toàn hôn mê bất tỉnh.

Nữ quý trừng lớn đôi mắt, chợt, nàng biểu tình trở nên thỏa mãn, nàng nói: “..... Người phương hoa đã sớm đã chết, ta chỉ là một cái cô hồn đã quý thôi, mà người, còn sống. Người không nên nhớ tới ta, cũng sẽ không nhớ tới ta.....”

Nàng đã chết, người chết cùng người sống chi gian khoảng cách, đó chính là một đạo vô pháp vượt qua hồng cầu.

“Ta đã sống được đủ lâu rồi.”

Lâu đến nàng cảm thấy rất mệt rất mệt, thẳng đến lại lần nữa gặp được Cố Vân, nàng thời gian mới lại lần nữa lưu động lên, nàng nhìn Cố Vân cùng nữ nhân khác nhu tình mật ý, xem hân vì nàng đánh đàn. Nàng trong lòng khổ sở, chính là lại không có nghĩ tới đi thay đổi.

Nàng chỉ là một cái cô hồn dã quỷ, có thể lại lần nữa thấy Cố Vân, nàng đã thực thỏa mãn.

“Trước kia, người cũng thường xuyên cho ta đánh đàn.....” Nàng lẩm bẩm, hồn thể rốt cuộc hoàn toàn mở tung, hóa thành mỹ lệ quang trần, giống như là rách nát dương quang giống nhau.

Việt Khê vươn tay, một cái quang trần dừng ở tay nàng trung, hơi hơi phát ra quang.

Hàn Húc nói: “Nàng tuy rằng biến thành quỷ thật lâu, chính là vẫn luôn bị nhốt ở kia bức họa, nếu không phải sư phụ lực lượng của người bảo hộ nàng, nàng sợ là đã sớm bị kia chỉ nữ quỷ xé thành mảnh nhỏ, cũng đợi không được chúng ta tới cứu.”

Việt Khê đem tay cầm, nói: “Lúc ấy ta cho nàng một chút lực lượng của ta, là nghĩ, nếu ra cái gì ngoài ý muốn, cũng có thể che chở nàng một chút. Không nghĩ tới, nàng vẫn là đã chết. Cái này kết cục, đối với nàng tới nói, cũng không biết là tốt là xấu. Bất quá nàng là cười, nghĩ đến, cũng là vui vẻ chịu đựng.”

*

Cố Vân làm một giấc mộng, cái này mộng quá dài quá dài, trong mộng có hân, còn có một cái kê phương hoa cô nương.

Phượng hoa là thanh lâu nữ tử, nàng là trong lầu hoa khô, ở mười bốn tuổi năm ấy, nàng từ hoa trên lầu té xuống, vừa vịn ném tới đánh mã từ nơi đó trải qua Cỗ Vân trong lòng ngực.

“Cô nương, người nhưng không có việc gì?”

Đó là như vậy một câu, làm phượng hoa rơi vào vận kiếp bất phục nơi.

Phượng hoa sẽ khiêu vũ, nàng vũ nhảy đến thập phần hảo, thân nhẹ như yến, dáng múa thập phần động lòng người. Cỗ Vân nói qua, về sau cưới nàng, khiến cho nàng chỉ vì chính mình khiêu vũ. Hắn đánh đàn, nàng khiêu vũ, bọn họ hai cái nhất định sẽ là một đôi thần tiên quyến lữ.

“Phượng hoa, ta cưới người đi!” Cỗ Vân vô số lần như vậy cùng nàng nói.

Phượng hoa mỗi lần đều là lắc đầu, đương triều Đại tướng quân con vợ cả, một cái pháo hoa nơi thanh lâu nữ tử, này hai người đó là khác nhau một trời một vực. Trời mưa qua đi, vũng bùn khả năng sẽ ảnh ngược ra mây trắng tới, nhưng là thủy liên can, bùn vẫn là bùn, hèn mọn như thế, mà vẫn vẫn là như vậy xa xôi không thể với tới.

Biến hóa đến từ chính thực bình thường một ngày, nàng đứng ở cổ thượng khiêu vũ, bên người tiểu nha đầu vọt vào tới, nhìn nàng ánh mắt tràn ngập thương hại, nói: “Cô nương, Hoàng Thượng vì cố thiếu gia cùng tám công chúa tử hôn.”

Nghe vậy, phượng hoa sững sốt trong chốc lát, sau một lúc lâu mới nói: “Ta đã biết.”

Sau đó, nàng liền tiếp tục luyện vũ.

Lại sau lại, Cỗ Vân không còn có đã tới nàng nơi này, trong lầu các cô nương đều nói, Cỗ Vân đã không thích nàng. Lúc ấy, nàng chỉ là đạm đạm

cười, cái gì cũng chưa nói.

Công chúa a!

Kia chính là kim chi ngọc diệp, này cũng thật hảo!

Phượng hoa là thiết tình vì Cố Vân cao hứng.

Mà ở Cố Vân cùng công chúa thành thân ngày ấy, nàng thay đồ thẩm áo cưới, ôm Cố Vân cho nàng họa kia bức họa, nuốt vàng mà chết. Trên người nàng áo cưới, mỗi một tia mỗi một đường, đều là nàng thân thủ khâu vá, chính là nàng chưa từng có lấy ra tới quá.

Nàng vô số lần nằm mơ, đều mơ thấy Cố Vân hỏi nàng: “Phượng hoa, ta cưới người được không?”

Mà khi đó, ở trong mộng, nàng thập phần cao hứng trả lời: “Hảo a!”

Trận này mộng, cũng thật hảo, cho nên mới là mộng.

Mà Cố Vân, biết phượng hoa sau khi chết, chỉ là ngân người, nói câu: “Ta đã biết.”

Ở phượng hoa sau khi chết năm thứ hai, Cố Vân chết trận ở trên sa trường, hoàng đế hạ lệnh truy phong hãn vì Đại tướng quân, cố gia lại lần nữa khôi phục ngày xưa ân sủng.

*

Thằng đến tỉnh lại, Cố Vân đều có một loại còn ở trong mộng cảm giác, hãn vươn tay tới, thấy trong tay có một đạo miệng vết thương, đó là hãn ở trong phòng lật xem này tòa phòng ở nữ chủ nhân nhật ký thời điểm bị vết cắt. Cũng là khi đó, kia chỉ nữ quý liền thương hãn thân, vọng tưởng chiếm cứ thân thể hãn, chỉ là bị phượng hoa cấp ngăn cản.

“Phương hoa.....” Cố Vân lẩm bẩm, sau đó hắt hơi hơi nhú nhú mảy, có chút nghi hoặc nói: “Phương hoa là ai?”

Hắt che lại ngực, dụi tay sờ sờ khóe mắt, đó là nước mắt ướt át dấu vết, còn đang không ngừng đi xuống lưu chảy nước mắt.

“Ta vì cái gì sẽ khóc?”

Vì cái gì, hắt sẽ cảm thấy như vậy khổ sở.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 114

Thanh phong đảo qua, đem trọc khí cuốn lên, tiểu dương lâu âm khí tan hơn phân nửa, cho người ta một loại gột rửa đối mới hoàn toàn cảm giác.

Việt Khê cảm thụ một chút, hơi hơi di một tiếng, nàng cúi đầu nhìn dưới chân, nói: “..... Thế nhưng là dưới nền đất hạ, xem ra này phía dưới cũng là có khác động thiên.”

“Người là nói, này phía dưới còn có cái gì?” Những người khác kinh ngạc.

Việt Khê gật đầu, nói: “Âm khí cuối, chính là tại đây dưới nền đất, trước tìm xem, nhìn xem có hay không cái gì tầng hầm ngầm linh tinh, chúng ta đi xuống nhìn xem.”

Phủ vừa ra khỏi cửa, bọn họ liền thấy bên ngoài đất trống thượng chen đầy âm hồn, bọn họ hơi thở cuồng táo, hai mắt đỏ đậm. Việt Khê bọn họ từ lúc trong phòng ra tới, này đó quỷ hồn tựa hồ là cảm giác được cái gì, không hện mà cùng xoay đầu tới, xanh trắng trên mặt tất cả đều là điên cuồng, một bộ rõ ràng mất đi lý trí bộ dáng,

Hàn Từ Tuyết nắm chặt trong tay kiếm, sắc mặt ngưng trọng nói: “Gần đây chúng ta phát hiện này phụ cận mấy cái thành thị âm hồn đều ở biến mất, đặc biệt là nơi này, liền một con âm hồn đều nhìn không thấy, xem ra là toàn bộ bị bắt được nơi này tới.”

“..... Xem ra, luyện cổ là tới rồi cuối cùng một khắc. Người máu tươi, vô số quỷ hồn tẩm bổ, này..... Thoạt nhìn là ở luyện thi!” Việt Khê nhẹ giọng nói.

Cũng không biết có phải hay không chịu nàng lời nói ảnh hưởng, mọi người đích xác cảm giác được một loại da đầu tê dại run rẩy cảm, tựa hồ có nào đó khủng bố hơi thở, đang ở dần dần thức tỉnh lại đây. Chờ nó hoàn toàn tỉnh lại, kia nhất định là sơn băng địa liệt thời khắc.

Lý Đông nơm nớp lo sợ hỏi: “Hiện tại chúng ta làm sao bây giờ, nhiều như vậy âm hồn, chúng ta căn bản đánh không lại, chẳng lẽ chúng ta muốn chết ở chỗ này?”

Hàn Từ Tuyết cân nhắc, chính mình còn có thể hay không chém ra một gian sương nguyệt hoa rơi kiếm, chỉ là này nhất kiếm muốn hao phí chân khí thật sự là quá nhiều, hôm nay nàng đã chém ra hai kiếm, lại chém ra nhất kiếm, thân thể sợ là không chịu nổi.

Việt Khê cầm một đồng hoàng phù hướng trong biên tạp, phù văn chớp động, mỗi lần đều chết một tảng lớn, chính là này đó âm hồn lại như là cuồn cuộn không ngừng, đã chết một đám, lại tới một đám.

“Có người tưởng cuốn lấy chúng ta, không nghĩ làm chúng ta đi xuống, xem ra kia đồ vật thật là tới rồi nhất mấu chốt thời điểm.”

Trong không khí tựa hồ có nào đó tiếng chuông ở động tĩnh, tại đây tiếng chuông chi phối hạ, này đó âm hồn hoàn toàn quên mất đối Việt Khê sợ hãi, bọn họ trong lòng chỉ có điên cuồng sát ý.

Lý Đông lôi kéo Việt Khê tay, thập phần sốt ruột nói: “Mau tạp, mau tạp, bọn họ muốn lại đây, muốn lại đây!”

Việt Khê: “..... Hoàng phù không có.”

Lý Đông bọn họ sửng sốt, theo bản năng hỏi: “Một trăm nhiều trường hoàng phù liên không có?”

Việt Khê xấu hổ cười cười, nói: “Một phen một phen tạp, tạp vài lần, liên không có a.”

Những người khác: “.....”

Kia làm sao bây giờ?!

Hàn Từ Tuyết nắm chặt trong tay kiếm, âm thầm điều động đan điền nội chân khí, tính toán lại sử dụng một lần sương nguyệt hoa rơi kiếm. Cho dù chết, cũng đến cho đại gia tranh ra một đường sinh cơ tới.

“Đem người kiếm cho ta mượn dùng dùng một chút.” Bên người một người đi tới, ngữ khí tùy ý nói.

Hàn Từ Tuyết sửng sốt, ngẩng đầu lên, thấy là Hàn Húc, không có như thế nào do dự liền thanh kiếm cho hắn, theo bản năng hỏi một câu: “Người lấy kiếm làm..... Cái gì.....”

Cuối cùng hai chữ, ở Hàn Húc hành động trung, càng ngày càng nhẹ, nhẹ đến chỉ có chính nàng mới nghe thấy.

Chỉ thấy Hàn Húc tay cầm trường kiếm, làm như tùy tay như vậy hướng phía trước vung lên. Trong nháy mắt, tuyết trắng kiếm khí giống như sóng gió bạch lãng, mọi người trong mắt chỉ còn lại có kia sắc bén tuyết trắng, giống như là dưới ánh trăng màu trắng hoa rơi, này nhất kiếm mỹ đến kinh người.

Mà ở này mỹ lệ dưới, còn lại là kinh người sát khí. Hơn một ngàn chỉ hoặc là thượng vạn chỉ âm hồn, ở hắn này nhất kiếm dưới, nháy mắt biến thành yên phấn.

Trong không khí một trận an tĩnh, mọi người trừng lớn đôi mắt nhìn Hàn Húc, ánh mắt tất cả đều là không thể tin tưởng.

“..... Sương nguyệt hoa rơi kiếm, đây là sương nguyệt hoa rơi kiếm.”
Hàn Từ Tuyết lâm bẩm niệm ra tên này tới.

Đồn đãi, sương nguyệt hoa rơi kiếm là ngàn năm trước Minh Kính đại sư sáng chế tạo một cái kiếm chiêu, nghe nói này nhất kiếm chém ra, giống như là ánh trăng sương hoa giống nhau, mỹ đến kinh người, mà kiếm khí nơi đi đến, âm tà không sinh. Nghe nói Minh Kính đại sư đã từng nhất kiếm chi lực, đem mấy vạn chỉ âm hồn toàn bộ chém giết, uy lực có thể nói đáng sợ.

Chính là nhiều năm như vậy, Hàn gia vẫn luôn tu hành sương nguyệt hoa rơi kiếm, chính là luyện đến lợi hại nhất, nhất kiếm cũng chỉ có thể chém giết thượng trăm cái. Trong truyền thuyết cái loại này nhất kiếm vạn hồn diệt cảnh tượng, chưa từng có gặp qua.

Hàn Từ Tuyết trăm triệu không nghĩ tới, nàng một ngày kia, thế nhưng có thể thấy như vậy sương nguyệt hoa rơi kiếm chân chính bộ dáng.

“Nhất kiếm vạn hồn diệt, đây là chân chính sương nguyệt hoa rơi kiếm!”

Phục hồi tinh thần lại, mọi người nhìn Hàn Húc ánh mắt kinh ngạc mà tràn ngập tìm tòi nghiên cứu, có người đột nhiên nói: “Không đúng, người như thế nào sẽ sương nguyệt hoa rơi kiếm?”

Hàn Húc đem kiếm còn cấp vẫn cứ ngốc lăng Hàn Từ Tuyết, cười nói: “Vừa rồi xem Hàn tiểu thư sử quá hai lần, ta liền muốn thử xem, không nghĩ tới thử một lần liền thành công..... Sương nguyệt hoa rơi kiếm, quả nhiên lợi hại.”

“Người là nói, người nhìn một lần, liền sẽ?” Hàn Từ Tuyết không thể tin tưởng hỏi.

Hàn Húc gật gật đầu, nói: “Đúng vậy.”

Hàn Từ Tuyết thật sâu hít vào một hơi, những người khác đã mở miệng, nói: “Ta không tin, sương nguyệt hoa rơi kiếm chính là Minh Kính đại sư sáng chế tạo kiếm pháp, kiếm pháp tinh diệu phi thường, người sao có thể nhìn một lần đi học sẽ?”

Hàn Húc nỗ lực tự hỏi một chút, thập phần nghiêm túc nói: “Đại khái ta là cái thiên tài đi.”

Hàn Từ Tuyết đám người: “.....”

“Người có phải hay không đã từng ở nơi nào học xong sương nguyệt hoa rơi kiếm, hiện tại dùng ra tới, cũng may chúng ta trước mặt khoe ra?” Kia dùng người bù nhìn sử con rối thuật Yến Tây Lai hỏi.

Hàn Húc nhẹ nhàng liếc nàng liếc mắt một cái, Yến Tây Lai bị hấn xem đến trong lòng hoảng hốt, sau đó nàng liền phát hiện thân thể của mình không chịu khống chế, thân thể chính mình xoay người sang chỗ khác, trực tiếp đánh vào trên tường, đâm cho nàng mắt đầy sao xẹt.

“..... Con rối thuật, là kêu tên này đi?” Hàn Húc lấy ra một cái người bù nhìn tới, trên tay một cây ngân châm lấp lánh sáng lên, giơ liền phải hướng kia người bù nhìn đỉnh đầu trát đi.

Yến Tây Lai trừng lớn đôi mắt, trên mặt rớt cuộc lộ ra khuôn hoảng chi sắc tới, nàng lại tức lại cấp chất vấn nói: “Người chừng nào thì lấy ta đầu tóc..... Dừng tay, mau dừng tay!”

Xem Hàn Húc không dao động bộ dáng, nàng rớt cuộc sốt ruột.

Hàn Từ Tuyết vội nói: “Hàn Húc, mau dừng tay!”

Hàn Húc mỉm cười quay đầu đi, nhẹ nhàng phun ra một chữ tới: “Trói!”

Trong nháy mắt, Hàn Từ Tuyết dám người phát hiện bọn họ thân thể căn bản không thể nhúc nhích, thế nhưng là bị Hàn Húc thuật pháp cấp trói chặt. Đây chỉ là một cái rất đơn giản ngôn linh thuật mà thôi, trừ phi là tu vi vượt xa quá đối phương, mới có thể như vậy dễ như trở bàn tay đem đối phương vây khốn.

Nghĩ vậy, Hàn Từ Tuyết trong lòng có chút phức tạp.

Nàng ở Hàn gia có thể nói là tu vi thiên phú nhất xuất sắc chi nhất, từ nhỏ nàng nghe được đều là khích lệ cùng nịnh hót, chính là gặp Việt Khê cùng Hàn Húc hai người, lại làm nàng thâm chịu đả kích. Đây hai người tuổi cùng nàng không sai biệt lắm, chính là thực lực cũng đã trực tiếp nghiền áp nàng, càng đừng nói những cái đó hiểm lạ cổ quái thủ đoạn.

Một cây kim đâm ở tiểu người rơm trên người, Yến Tây Lai nhin không được ôm thân thể cuộn tròn ở bên nhau, thống khổ tru lên lên.

Hàn Húc thông thả ung dung đi đến nàng trước người, cười tủm tỉm nói: “Nhìn, con rồi thuật, ta cũng sẽ sử..... Đến nỗi người đầu tóc sao, người chừng nào thì lấy sư phụ ta đầu tóc, ta liền khi nào lấy người đầu tóc.”

Nghe vậy, Yến Tây Lai biểu tình tức khắc liền thay đổi.

Việt Khê kéo kéo chính mình đầu tóc, nói: “Ta lúc ấy còn nghĩ, người lấy ta tóc làm cái gì. Bất quá, người cầm đi cũng không có gì dùng, người thủ đoạn đối ta vô dụng.”

Cho nên, lúc ấy tuy rằng biết Yến Tây Lai lấy nàng một cây tóc, nàng cũng không để ý. Có câu nói, ở tuyệt đối thực lực trước mặt, sở hữu động tác nhỏ, đều là không đủ để để ở trong lòng.

Yến Tây Lai thống khổ thở hắt ra, nàng tê thanh nói: “Ta, ta không muốn làm cái gì, ta chỉ là không tin các người, sợ các người giữa đường thời điểm chuyện xấu..... Ta biết sai rồi, người buông tha ta đi, buông tha ta đi! A, đau quá, đau quá!”

“..... Có lẽ, người còn nghĩ, ở gặp được nào đó nguy hiểm thời điểm, còn có thể dùng chúng ta hai người vì các người ngăn cản một chút, nói cách khác, đem hai chúng ta làm pháo hôi!”

Nói, Hàn Húc cười, trên tay người bù nhìn trên người bốc cháy lên ngọn lửa, thực mau liền thiêu thành tro tàn, hắn đứng dậy, trên cao nhìn xuống nhìn nằm trên mặt đất cả người mồ hôi lạnh Yến Tây Lai, nói: “Tuy rằng ta thực lực so bất quá sư phụ ta, tu vi thấp, nhưng là đối phó người, vẫn là cũng đủ. Người phải biết rằng, có chút người là không thể đụng vào.”

Yến Tây Lai rên, ngậm một tiếng, xem hắn xoay người rời đi, thật dài nhẹ nhàng thở ra, trong lòng tất cả đều là nghĩ mà sợ. Thân thể của nàng vô lực nằm trên mặt đất, đau đớn tan đi, chính là thân thể còn ở run nhẹ.

Cởi bỏ Hàn Từ Tuyết bọn họ trên người giam cầm, bọn họ nhìn Việt Khê cùng Hàn Húc biểu tình có chút phức tạp, chính là không ai nói cái gì, chỉ có cùng Yến Tây Lai chơi đến tốt một nữ hài tử đuổi tay đi đỡ nàng.

Việt Khê tò mò dò hỏi Hàn Húc, nói: “Con rồi thuật, sử dụng tới cảm giác thế nào?”

Hàn Húc xem nàng, cười hỏi: “Sư phụ thực cảm thấy hứng thú?”

Việt Khê khẽ gật đầu, nói: “Ta cảm giác cùng ta thể thân thuật có điểm tương tự, nhưng là lại có điểm bất đồng. Ta cân nhắc một chút, đại khái có thể dùng ra tới, chỉ là không biết có thể hay không khống chế được người..... Người nếu không làm ta khống chế một chút?”

Hàn Húc khi không có chút nào do dự đồng ý, nói: “Hào a.”

Việt Khê từ trong túi lấy ra một trương người giấy tới, lẩm bẩm nói: “Người bù nhìn cùng người giấy cũng không sai biệt lắm, bất quá người bù nhìn so người giấy kinh lẫn lộn một chút..... Tới, lấy một cây người đầu tóc cho ta, ta thử xem..... Người cảm giác thế nào?”

Hàn Húc giật giật ngón tay, gật gật đầu, nói: “Có cảm giác, sự phụ người thật sự khống chế được ta..... Loại này bị người khống chế được cảm giác, thật đúng là kỳ lạ.”

Việt Khê cười, tùy tay đem người giấy phá huỷ, lắc đầu nói: “Con rối thuật, ta không cần thứ này, cũng có mặt khác biện pháp có thể làm một người hoàn toàn bị ta thao tác.....”

Đối với nàng tới nói, thật sự là quá mức râu ria.

Hàn Húc nói: “Con rối thuật loại đồ vật này, ở thật lâu trước kia nhưng thật ra thịnh hành quá, bất quá theo thời gian trôi đi, cũng dần dần xuống dốc. Bởi vì con rối thuật thi triển yêu cầu chất môi giới, đó chính là bị thi pháp giả trên người đồ vật, thí dụ như tóc, máu tươi linh tinh. Cái này tiền đề điều kiện, ở chỗ mặt khác tu giả đánh nhau thời điểm, nhưng không dễ dàng như vậy đạt thành, trừ phi con rối sư tu vi xa xa vượt qua đối phương.”

Hai người không coi ai ra gì nói chuyện, lại làm Hàn Từ Tuyệt bọn họ càng thêm trầm mặc.

Con rồi thuật cửa này thuật pháp, nào có bọn họ nói đơn giản như vậy, trong đó đề cập rất nhiều, nếu muốn học tập, không có mười năm hai mươi năm liền môn đều nhập không được. Yến Tây Lai còn tuổi nhỏ cũng đã có chút sở thành, ở Yến gia cũng là cực kỳ khó được.

Chính là Hàn Húc cùng Việt Khê hai người, chiếu bọn họ trong miệng cách nói, bọn họ chỉ là thấy Yến Tây Lai sử quá một lần, thế nhưng đi học biết, này quả thực làm người hoàn toàn không thể tin tưởng, chính là cổ tình này lại là sự thật.

Người so người, tức chết người!

Bọn họ rốt cuộc cảm nhận được những lời này ý tứ, chính là trong lòng thậm chí liền ghen ghét tâm đều thăng không đứng dậy, bởi vì chênh lệch thật sự là quá lớn, liền tính bọn họ mao đủ kính, cũng so bất quá này hai người.

Trong không khí có loại mưa gió sắp tới căng chặt cảm, trong nháy mắt sắc trời liền tối sầm xuống dưới, bốn phía âm khí ở kích động.

Việt Khê ngửa đầu nhìn thoáng qua, híp mắt nói: “Đi, đi phía dưới nhìn xem đi, sau lưng người đã ngồi không yên, dưới nền đất đồ vật, đại khái sắp thành hình.”Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 115

Giữa trưa thời điểm, thời tiết vẫn là ánh nắng tươi sáng, chính là tới rồi hạ buổi thời điểm, chân trời lại là dần dần có mây đen tụ tập lại đây, trong đó lôi điện xuyên qua, truyền đến âm ầm ầm tiếng sấm, một mảnh âm u. Hơn nữa kỳ lạ là, bị mây đen trải rộng địa phương, chỉ có Vĩnh An lộ như vậy một mảnh địa phương, địa phương khác vẫn là một mảnh thiên thanh khí lãng.

Vĩnh An lộ phụ cận người ngẩng đầu nhìn thoáng qua đỉnh đầu mây đen, nhin không được chà xát che kín nổi da gà hai tay, nói thầm nói: “Như thế nào đột nhiên như vậy lãnh? Cảm giác còn âm trầm trầm.”

Mà ở Vĩnh An lộ 33 hào, Việt Khê đoàn người đã sờ đến cái kia tầng hầm ngầm, mở ra tầng hầm ngầm môn, một trận tro bụi tản ra, làm người trực tiếp ăn một miệng bùn đất.

Hướng trong xem, một cái đen nhánh thông đạo trực tiếp đi thông nhất phía dưới, bên trong âm khí rất nặng, cho dù là đứng ở cửa, đều có thể cảm giác được cái loại này âm lãnh, cũng không biết bên trong là cái gì cảnh tượng.

Lý Đông có chút sợ hãi, nhin không được nói: “Thật sự muốn đi xuống sao? Bên trong không biết có thứ gì.”

Hôm nay gặp được sự tình thật sự là quá nhiều, hẳn cảm giác chính mình trái tim nhỏ đều mau không chịu nổi.

Nguyên tưởng rằng chỉ là một cái A cấp nhiệm vụ, ai biết sẽ có nhiều như vậy gợn sóng.

“Đi thôi, đi xuống nhìn xem, có việc ta sẽ bảo hộ của các người.” Việt Khê mở miệng nói, cái thứ nhất đi vào.

Nghe vậy, cũng không biết vì sao, những người khác cảm giác một trận tâm an.

Đen nhánh thông đạo uốn lượn mà xuống, chiếu sáng phù phát ra sáng ngời quang mang, đem bên trong chiếu đến rãnh mạch. Căn nhà này xây cất đã lâu, phía dưới lâu chưa thông gió, hương vị cũng không tính dễ ngửi, tựa hồ còn có tiếng nước vang lên, tích tấp.

Như vậy âm u hoàn cảnh hạ, cho người ta cảm giác thật sự là không thể nào hảo. Hơn nữa, nơi này biên còn cất giấu ẩn ẩn sát khí, có nào đó âm tà đồ vật tồn tại ở chỗ này biên, đó là một loại cả người nhan sắc huyết hồng con dơi, hai mắt rất sáng, giống như là hồng bảo thạch giống nhau, cũng là đỏ tươi.

Một chân nghiền chết một con con dơi, Việt Khê mở miệng nói: “Tiểu tâm chút, này đó con dơi có độc..... Cái này nhan sắc, nhìn qua liền biết không là cái gì thứ tốt.”

Bất quá có nàng ở, chỉ có một ít đại đột không được con dơi mới có thể xông lên, nàng hơi chút thả ra một chút hơi thở, giống như là gặp thiên địch giống nhau, cái loại này đến từ chính bản năng thượng sợ hãi, làm này đó con dơi không dám nhiều làm cái gì.

Trong thông đạo còn có thể thấy một ít biến thành xương khô thi thể, đại khái là làm xông tới người, trực tiếp bị này đó con dơi cấp cắn chết.

Đi rồi không bao lâu, bọn họ liền thấy trước mắt có quang, hẳn là là tới rồi cuối cùng địa phương. Chờ đi vào quang, bọn họ trước mắt tức khắc

rộng mở thông suốt —— chỉ thấy đây là một nhà còn tính thật lớn nhà ở, nhà ở âm u, tứ phía trên tường từng người châm một trần đèn dầu, đèn dầu du cơ hồ đốt sạch, quang mang có vẻ thập phần mỏng manh, đem Việt Khê bọn họ bóng dáng kéo đến thật dài dừng ở trên tường, giống như quỷ mị giống nhau.

Mà ở này phòng ở trung gian, còn lại là phóng một khối đen nhánh quan tài, quan tài cái gắt gao khép lại. Như vậy một khối quan tài xuất hiện ở loại địa phương này, thật sự là có vẻ thập phần quỷ dị.

Việt Khê che lại miệng mũi, nhú mày nói: “Hảo nùng xú vị.....”

Nàng đi đến gần nhất kia trần đèn dầu trước, buông tay nghe thấy một chút, sau đó lại bay nhanh lại lần nữa đem miệng mũi che lại, trên mặt lộ ra chán ghét biểu tình tới, nói: “Là người du.”

Hàn Từ Tuyết đám người nghe vậy, đều là cả kinh, theo bản năng người được: “Người du?”

Bọn họ nhìn về phía mặt khác tam trần đèn dầu, tức khắc có loại cảm giác không rét mà run. Đây bốn trần đèn dầu, cũng không biết đốt bao lâu, đây là bao nhiêu người thi thể ngao chế ra tới?

Việt Khê nói: “Nghe nói dùng người du hơn nữa một thứ gì đó, có thể cho đèn dầu vĩnh viễn bảo trì bất diệt..... Đương nhiên, này khẳng định là giả, trên đời này, chỉ có giao nhân du mới có thể vĩnh viễn chiếu sáng. Nhưng là, này đó đèn dầu tuy rằng không thể vẫn luôn thiêu đốt, nhưng là thiêu đốt tốc độ lại rất chậm, như vậy một trần đèn dầu, đủ để châm thượng bảy tám chục năm.”

Hàn Từ Tuyết nhìn những cái đó thiêu đến đã khô cạn đèn dầu, cảm thấy có chút không thể tưởng tượng, hỏi: “Ý của người là nói, nơi này hết thảy, sớm tại tám mươi nhiều năm trước cũng đã bày ra?”

Này đèn dầu dầu thấp cơ hồ khô cạn, chỉ còn lại có nhọt nhạt một tầng, đối phương là đoán chắc thời gian này, cái này đèn dầu dầu thấp, vừa vặn có thể thiêu thượng bảy tám chục năm. Mà ở khi đó, trong quan tài đồ vật, cũng nên phá quan mà ra.

“Thịch thịch thịch”

An tĩnh tầng hầm ngầm đột nhiên vang lên một đạo thanh âm tới, Lý Đông trong lòng run lên, trong lòng run sợ quay đầu đi, sắc mặt trắng bệch nhìn ở đong đưa quan tài, thanh âm run run nói: “Quan tài, quan tài ở vang.....”

Thanh âm kia, nghe thật giống như trong quan tài biên người, đang ở gõ quan tài cái, tưởng từ bên trong ra tới.

Mọi người đem ánh mắt dừng ở cái kia quan tài phía trên, nhiều năm như vậy, quan tài bên trên không thấy chút nào hủ bại, dầu cây trầu trái rộng, chỉnh cụ quan tài đều lộ ra một loại âm trầm mà đáng sợ hơi thở. Ở kia trong quan tài biên, tựa hồ có nào đó đồ vật tồn tại, mà hiện tại, kia đồ vật đang ở dần dần thức tỉnh lại đây.

“Phanh phanh phanh!”

Không có bị đóng đinh quan tài cái rất dễ dàng ở bị người gõ hai hạ lúc sau, mắt thấy liền phải trong chần biên người nhấc lên.

“Bang!”

Việt Khê bước đi tiến lên đi, một lá bùa dán đi lên.

Trong quan tài động tĩnh càng thêm kịch liệt, bên trong đồ vật tựa hồ ở ra sức gõ quan tài cái, chính là sức lực lại là càng ngày càng nhỏ, Việt Khê nói: “Ngàn cân phù, trấn áp phù, liền tính người dùng hết ăn nãi sức lực, cũng phá không được quan.”

Có trấn áp phù ở, cũng có thể đem bên trong đồ vật tà khí cấp trấn trụ, muốn phá quan mà ra, không đơn giản như vậy.

Duỗi chân đá đá quan tài, Việt Khê nói: “Trước đem này quan tài dời đi.....”

Những người khác vừa mới bắt đầu còn có chút không rõ ràng ý tứ, chờ đem quan tài dời đi tại chỗ lúc sau, thấy quan tài phía dưới bộ dáng, bọn họ cũng là cả kinh.

Chỉ thấy quan tài phía dưới thế nhưng là một cái hố sâu, đáy hố còn có một tầng vết máu, ô trọc bất kham, ở trong hầm bốn phía, có nào đó rất sâu nhan sắc, giống như là máu tươi khô cạn lúc sau lưu lại dấu vết. Xem cái kia dấu vết, là từ hố đỉnh bắt đầu. Nói cách khác, ngay từ đầu, này hố máu tươi, đem toàn bộ hố cấp chứa đầy.

Việt Khê che lại miệng mũi, nàng đối loại này âm hồi chi vật so những người khác hẳn cảm đến nhiều, cho nên cái loại này huyết tinh tanh tươi, đối với nàng tới nói hương vị cũng càng thêm mỹ rõ ràng, cơ hồ làm nàng buồn nôn.

Hàn Húc đem toàn bộ tầng hầm ngẫm xem qua, hẩn nhìn trên vách tường dấu vết đã đậm cơ hồ nhìn không thấy hoa văn, nói: “Nơi này bày một cái trận pháp, dựa vào huyết khí cùng này luyện âm nơi trời sinh tồn tại âm khí, còn có bị nhốt ở chỗ này âm hồn nhóm, đưa bọn họ quỷ khí tụ tập ở chỗ này tới, cung cấp nuôi dưỡng cấp này trong quan tài thi thể..... Cái này biện pháp, đây là trăm quỷ luyện thi trận, nói cách khác, đây là ở luyện thi.”

Mọi người đều nhìn về phía quan tài, ở tám mươi năm trước, căn nhà này nam chủ nhân nổi điên đem tất cả mọi người cấp giết chết. Chính là hiện tại xem ra, này hết thảy, lại như là có người có tâm thiết kế, ở tám

mười năm trước liền thiết kế hảo hôm nay hết thấy. Như thế tâm tư thâm trầm, quả thực làm người không rét mà run.

“Oanh!”

Bên ngoài một đạo lôi điện trực tiếp bổ vào một thân cây thượng, kia cây nháy mắt liền đốt lên, rồi sau đó càng nhiều lôi điện hạ xuống.

Giờ khắc này, thành phố C thiên sư nhóm đều ần có điều cảm, ngẩng đầu lên, nói: “Dị tượng dâng lên, đây là có đại tà chi vật xuất thế a.”

Tu Giới thiên sư sôi nổi có điều động, bằng đại tốc độ hướng tới thành phố C chạy đến. Trong đó hai vị lão nhân, ở lôi điện nổ vang là lúc, đã chạy tới 33 hào cửa.

Trong đó một cái ăn mặc đường trang lão nhân bấm tay tính toán, chau mày nói: “Không ổn a, chí âm chí tà..... Thứ này, sợ là đại ác.”

Mà ở tầng hầm ngầm trung, đèn dầu hỏa sôi nổi tắt, ban đầu dần dần an tĩnh lại quan tài lại bắt đầu điên cuồng run rẩy lên. Một trận gió thổi qua, hảo xảo bất xảo, trực tiếp đem quan tài thượng dán hai trương phù cấp thổi rớt.

Việt Khê mày nhăn lại, hướng một phương hướng ném thứ gì, chỉ nghe hô hô hai tiếng, hai viên tươi mới hạt sen khảm ở trên tường, đem bị tà khí nhuộm dần hồi lâu trên vách tường lập tức truyền đến xuy xuy xuy bị ăn mòn thanh âm.

Một đạo thân ảnh rơi trên mặt đất, Lục Minh cười hì hì nói: “Việt tiểu thư, đã lâu không thấy.”

Việt Khê: “.....”

Chần chờ một chút, nàng hỏi: “Ta đã thấy người sao?”

Lục Minh có chút kinh ngạc, hấn duỗi tay xoa chính mình trống rỗng tay trái, ánh mắt có chút lãnh, chính là trên mặt lại là cười, nói: “Việt tiểu thư người đã quên sao? Ta này chỉ tay, chính là bái người ban tặng a.”

Việt Khê nỗ lực tự hỏi một chút, đảo thật là từ trong trí nhớ lay ra như vậy một nhân vật tới, nàng bừng tỉnh nói: “Nguyên lai là người a, người tay còn không có trường ra tới a..... Bất quá cũng là, ta chú thuật, nhưng không dễ dàng như vậy phá giải.”

Lục Minh cười hì hì nói: “Việt tiểu thư, ta biết ta không phải đối thủ của người, ta cũng không tâm cùng người là địch. Bất quá ít nhất, ta đến nơi đây tới mục đích đã đạt tới.”

Theo hấn giọng nói rơi xuống, một bên đen nhánh quan tài từ bên trong bị người đá văng ra, trực tiếp đánh vào một bên trên vách tường, ầm ầm rơi trên mặt đất.

“A.....”

Tựa hồ là một tiếng thật dài thở dài từ quan tài trung truyền đến, khổng lồ âm khí cơ hồ thành thực chất, kia cỗ âm tà hơi thở, làm người cảm giác thập phần không thoải mái.

Một bàn tay ấn ở quan tài một bên, bên trong người chậm rãi ngồi dậy tới.

“..... Là, là cương thi!” Lý Đông lâm bẩm nói.

Chỉ thấy trong quan tài nhân thân tài cao lớn, ăn mặc một thân đã có chút rách nát quân trang, trừ bỏ sắc mặt xanh trắng, trên người không có bất luận cái gì người sống hơi thở ở ngoài, hấn nhìn qua liền cùng một người bình thường không sai biệt lắm, nhưng là hơi thở âm lãnh, tràn ngập một loại tà ác cảm giác.

Lục Minh lập tức tiến lên chúc mừng nói: “Chúc mừng người rốt cuộc đạt được cương thân, Cổ tiên sinh.”

Này chỉ cương thi tên là Cổ Hành, hắc gương mặt kia, Việt Khê bọn họ đã từng ở tiền vào dương lâu là lúc nhìn đến những cái đó ảo cảnh gặp qua, thân phận của hắn không cần nói cũng biết, đúng là này đồng tiểu dương lâu chủ nhân.

Cổ Hành hơi hơi mỉm cười, đại khái là vừa rồi sống lại đây, lại lần nữa có được thân thể hắn cười lộ lên biểu tình có chút cứng đờ, hắn nói: “Ta có thể thành công được đến cương thân, cũng ít nhiều tiên sinh trợ giúp.”

Những người khác xem hắn thậm chí có thể tự hỏi, sắc mặt tức khắc lại thay đổi biến.

Cương thi cũng là cấp bậc chi phân, giống nhau cương thi chỉ là một khối cái xác không hồn, căn bản không có ý thức, càng đừng nói khống chế chính mình, sẽ chỉ là một cái khát vọng huyết nhục giết chóc máy móc. Mà hướng lên trên còn có tấu thi, phi thi, huyết thi linh tinh, lợi hại nhất, đó là trong truyền thuyết bại. Bởi vì là sau khi chết thi thể sống lại, cho nên cương thi bọn họ thân thể không hề ngoài ý muốn đều thập phần cứng đờ, thậm chí thân thể khó dễ uốn lượn, cho nên đi đường đều sẽ là nhảy nhót.

Mà Cổ Hành, hắn có thể tự hỏi, thậm chí thân thể, cứng đờ trình độ cơ hồ nhìn không ra tới, như vậy cương thi, không hề nghi ngờ, là nhất lợi hại kia vài loại.

“..... Có thể tự hỏi, thậm chí có thể cười, ít nhất, cũng là huyết thi cấp bậc.” Lý Đông biểu tình cứng đờ nói, trên mặt đã có chút tuyệt vọng.

Bọn họ sao có thể đánh đến thắng huyết thi?

“Đồn đãi nói vị kia cố tướng quân thừa nhận không được chiến bại đả kích, ở một ngày ban đêm nổi điên đem trong phòng mọi người toàn bộ đều cấp giết chết, sau đó chính mình cũng tự sát mà chết..... Chính là đại gia không biết, này hết thầy đều chỉ là lừa gạt, kia một hồi giết chóc, bất quá là một cái cố ý vì này hiển tế.” Việt Khê ánh mắt sáng quắc nhìn này chỉ cương thi, dừng một chút nói: “Người dùng đại gia máu tươi, kích hoạt rồi cái này luyện thi trận pháp, cái này luyện âm nơi, người đã sớm thiết kế này hết thầy, bao gồm cái kia thuần âm thể chất nữ quý.....”

Oanh oanh, lúc ấy thành phố C nổi danh xưởng xuân ban hoa đán, lúc ấy bị Cố Hành liếc mắt một cái nhìn trúng, thậm chí vì nàng còn chuyên môn xây cất như vậy một tòa tiểu dương lâu, liền vì có thể “Kim ốc tàng kiều”. Ngay lúc đó người đều nói oanh oanh đi rồi đại vận, được đến quý nhân ưu ái, chính là bọn họ lại trăm triệu không biết, Cố Hành coi trọng oanh oanh, không vì nàng giọng nói, cũng không vì nàng dung mạo, chỉ là bởi vì nàng đặc thù thể chất.

Cố Hành cười, hắc hắc cười trung không có đắc ý, chỉ là thực bình thường kể rõ nói: “Ta tổ tiên là đuổi thi nhất tộc, lúc ấy ta từ sách cổ thượng thấy này luyện thi phương pháp, chỉ cần ta có thể luyện thi thành công, ta là có thể vĩnh sinh bất tử. Vĩnh sinh bất tử a, đây là một cái cỡ nào đại dụ hoặc..... Bất quá phương pháp này thật sự là quá khó khăn, yêu cầu rất nhiều huyết khí. Bất quá xảo chính là, khi đó đúng là chiến loạn thời kỳ, mà ta có tiểu năm quyền lợi, càng quan trọng là, khi đó ta gặp một cái thuần âm thể chất.”

Đó là cái kia thuần âm thể chất, làm hắc động tâm tư.

Cái này luyện âm nơi, cũng là hắc cố ý tìm kiếm tới, từ gặp được oanh oanh kia một khắc bắt đầu, kế hoạch của hắc cũng đã bắt đầu rồi. Hắc đem hết thầy đều bố trí hảo, ở giết chết oanh oanh lúc sau, chính mình cũng tự sát, sau đó sử dụng thân thể của mình đi tới tầng hầm ngầm, nằm ở trong quan tài biên, này một năm, đó là 85 năm.

Mà hiện tại, hắc đã trọng hoạch tân sinh, hắc có được bất tử bất diệt thân thể.

Bầu trời lôi điện nổ vang, toàn bộ tầng hầm ngầm bị chấn đến run nhẹ nhẹ lên, trên đầu có hòn đá hoảng rơi xuống.

Việt Khê ngẩng đầu, sắc mặt ngưng trọng nói: “Trước đi ra ngoài, bằng không chờ hạ nơi này liền phải sụp.”

Huyết thi hiện thế, loại này đại tà đại ác chi vật, Thiên Đạo là không cho phép nó tồn tại, cho nên ở nó hiện thế thời điểm, sẽ giáng xuống thiên lôi trừng phạt, lấy đem này phách đến hồi phi yên diệt. Nhưng là, Thiên Đạo từ bi, đối thế gian sở hữu sự vật đều lưu có một đường sinh cơ, cho nên chỉ cần huyết thi vượt qua thiên lôi, vậy hết thủy vô ưu.

Huyết thi Cố Hành liếm liếm môi, nhìn Việt Khê bọn họ trong ánh mắt mang theo nào đó đối đồ ăn khát vọng, hắc có chút cao hứng nói: “Không nghĩ tới, ta vừa tỉnh tới, là có thể ăn chán chê một đốn, các người đều trở thành ta đồ ăn đi.”

Nghe vậy, Việt Khê sửng sốt một chút, sau đó không khách khí nói: “Xảo, ta cũng tưởng nói như vậy, ta còn không có ăn qua cương thi, người làm ta nếm nếm cương thi là cái gì hương vị đi.”

Hàn Từ Tuyết cấp những người khác sử cái ánh mắt, nói: “Chúng ta đi trước!”

Bọn họ thực lực so bất quá Việt Khê, lưu lại nơi này một chút vội đều không thể giúp, khả năng còn sẽ cho Việt Khê thêm phiền toái. Hơn nữa nơi này địa phương hẹp hòi, ở chỗ này đánh nhau đối bọn họ không có gì chỗ tốt.

Huyết thi muốn tiến lên, Việt Khê trong tay tơ hồng rơi trên mặt đất, trực tiếp ngăn cản hắc đường đi.

Việt Khê hơi hơi mỉm cười, khước mắt kim sắc hoa văn chớp động, trên người âm khí đại trướng, kia bức người sát khí, ép tới huyết thi đều nhin không được hơi hơi lui về phía sau một bước.

—— có loại da đầu nổ tung cảm giác.

Huyết thi ánh mắt cảnh giác nhìn Việt Khê, hắt từ trên người nàng cảm giác được một loại uy hiếp cảm. Hắt đã không phải người, chính là vẫn là cảm thấy có chút hoảng sợ, cái loại cảm giác này thập phần xa lạ.

Lục Minh nhẹ nhàng sách sách miệng, bao lâu không gặp, cái này cô nương trở nên càng thêm khủng bố, này rốt cuộc là cái gì quái vật? Trên người âm khí, so khối này huyết thi còn muốn trọng.

“Oanh!”

Tầng hầm ngầm có một trận run rẩy, Việt Khê ngẩng đầu nhìn thoáng qua, đối Hàn Húc nói: “Trước đi ra ngoài!”

Trong thông đạo đã có đá vụn nện ở trên mặt đất, lại quá không lâu, nơi này liền sẽ sụp xuống. Việt Khê bọn họ từ tầng hầm ngầm lao tới, sau đó liền thấy phía sau, một đạo tím lôi ngang nhiên dừng ở dương lâu trên người, nháy mắt đem dương lâu phách đến cái nát nhừ, một thốc hỏa hoa bốc cháy lên, toàn bộ nhà lầu nháy mắt sụp đổ.

Không trung thực hắc, mây đen dày đặc, mây đen đè thấp, trong đó có giống như du xà giống nhau tím lôi ở tầng mây bên trong thoán động, từ bầu trời ầm ầm truyền đến uy thế, làm nhân tâm kinh không thôi.

Lưỡng đạo thân ảnh kể bọn họ lúc sau lược ra, huyết thi vừa ra tới, bầu trời lôi điện thanh thế càng thêm to lớn, mây đen cuồn cuộn, tím lôi xuyên qua, hơi thở có vẻ càng thêm đáng sợ.

Lục Minh biểu tình ngưng trọng, nói: “Này đạo thiên lôi đánh xuống tới, uy lực cũng không nhỏ, người sợ là khiêng không được.”

Thiên lôi dưới, lại là nhân vật lợi hại, cũng khó có thể chống cự.

Cổ Hành ngẩng đầu lên, trên mặt ần ần có chút điên cuồng chi ý, nói: “Vì ngày này ta làm đủ chuẩn bị, ta như thế nào sẽ làm ông trời huỷ hoại ta?”

Mà huyết thi vừa xuất hiện, ở chỗ này mặt khác thiên sư tức khắc có điều giác.

“Thế nhưng là huyết thi, khó trách thiên lôi thanh thế như thế to lớn, không thể làm hấn vượt qua lôi kiếp, bằng không đó chính là một hồi đại tai nạn!” Thiên sư bên trong, mọi người xem huyết thi, cũng là sắc mặt ngưng trọng.

Bạch gia trưởng lão Bạch Trường Y nói: “Chính là, hiện tại chúng ta không thể đi lên, chúng ta hiện tại đi lên, lôi kiếp cũng sẽ không đối chúng ta xem với con mắt khác..... Này lôi kiếp thật sự là quá cường. Hơn nữa, chúng ta hai người tu vi quá cao, lôi kiếp nếu là cảm ứng được chúng ta, sợ là uy lực sẽ phiên bội. Chúng ta liền ở chỗ này ôm cây đợi thỏ, kia huyết thi độ bất quá lôi kiếp tự nhiên là tốt nhất. Nhưng là liền tính là vượt qua, thân thể cũng sẽ đã chịu bị thương nặng, đến lúc đó muốn đối phó hấn liền đơn giản đến nhiều.”

Nghe vậy, Sư Ngụy cũng nhin không được gật gật đầu.

Chính là bọn họ không muốn qua đi, chính là không đại biểu cái kia huyết thi sẽ không lại đây.

Cổ Hành âm hiểm cười, này chút thiên sư vây quanh ở nơi này, sợ là cũng là tưởng chém giết hấn, như vậy hấn liền không khách khí.

Huyết thi tốc độ cực nhanh, nháy mắt liền lược lại đây, bầu trời lôi điện theo hắc dãi đi, bay thẳng đến Bạch Trường Y bọn họ bên này lại đây. Hơn nữa bởi vì cảm ứng được Bạch Trường Y bọn họ hai người tu vi, thiên lôi giống như là đã chịu khiêu khích giống nhau, khí thế càng thêm đáng sợ, ầm ầm ầm tiếng sấm từ tầng mây trung truyền tới, lôi kiếp còn ở súc thế.

Này một đạo thiên lôi, mắt thấy liền phải đánh xuống tới!

“Không tốt, đề tiện!” Bạch Trường Y kêu một tiếng, duỗi tay trực tiếp đem những cái đó thiên sư tiểu bối cấp huy khai, làm cho bọn họ rời xa lôi kiếp phạm vi. Tránh cho đã chịu lôi kiếp tai họa.

Vô số đạo tím lôi ầm ầm rơi xuống, này một đạo lôi điện súc thế đã lâu, trực tiếp đem đại địa cấp bổ ra một cái khe hở, một cổ tiêu hương nháy mắt liền tan ra tới.

Mà thân ở ở lôi kiếp bên trong người, sở dĩ chịu áp lực càng là không nhỏ.

Bạch Trường Y cùng Sư Ngụy hai cái lão nhân tự nhiên có điều phòng thân phương pháp, miễn cưỡng nhưng thật ra có thể duy trì được này đạo lôi kiếp, mà huyết thi, bị này một đạo lôi kiếp sát đến, hắc cứng rắn như thiết thân thể lập tức nghe thấy được một cổ tiêu xú hương vị.

Cương thi thân thể cường tráng, đao thương bất nhập, có thể đối hắc sinh ra thương tổn, cũng chỉ có chuyên khắc âm tà thiên lôi.

“Không tốt, nơi đó còn có người!” Bạch Trường Y chú ý tới lôi kiếp bao trùm dưới còn có hai bóng người, lúc ấy trong lòng chính là cả kinh, sốt ruột đến không được.

Này thiên lôi cũng mặc kệ người là ai, dù sao chỉ cần ở hắc trong phạm vi, phách một cái cũng là phách, phách hai cái cũng là phách, dù sao

bất chấp tất cả, quân người là ai, bổ là được rồi, hoàn toàn chính là vô khác biệt công kích.

Này thiên lôi uy thế hung mãnh, ngay cả hắc cùng Sư Ngục đều cảm giác được áp lực, thay đổi những cái đó hài tử tới, sợ là đến bị phách đến hôi phi yên diệt.

Mắt thấy một đạo tím lôi hướng tới kia hai người đỉnh đầu đánh xuống, hoàn toàn không kịp đi cứu bọn họ, Bạch Trường Y tức khắc khước mắt muốn nứt ra, lớn tiếng nói: “Không!”

Mà lúc này đứng ở lôi kiếp trung gian Hàn Húc vi vi ngẩng đầu lên, kia nói đón hắc đỉnh đầu đánh xuống tím lôi tới rồi nửa đường, hữu xoay một cái cong, trực tiếp bổ tới hắc bên cạnh trên cỏ.

“Ai?!” Bạch Trường Y ngây người, trên mặt biểu tình cứng đờ.

Hàn Húc không thềm để ý liếc liếc mắt một cái bầu trời tím lôi, này đó tím lôi như là dài quá đôi mắt giống nhau, rõ ràng là chiếu hắc đỉnh đầu đánh xuống tới, chính là ở nửa đường trung còn mang quẹo vào.

Việt Khê tưởng, này đại khái chính là thân nhi tử cùng không liên quan nhân viên khác nhau?

Thân nhi tử, lôi điện đánh xuống tới, đều sẽ quẹo vào.

Mà bên người, thiên lôi thái độ lại là, đánh chết người, hung hăng đánh chết người!Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 116

Thân ở ở lôi kiếp bên trong Việt Khê cùng Hàn Húc hai người thật sự là quá mức thấy được, không gặp đồng dạng thân ở ở lôi kiếp bên trong mặt khác ba người bị lôi điện phách đến liền mẹ đều không quen biết, chính là cố tình liền bọn họ hai người, lôi điện hướng tới đỉnh đầu phách, đánh xuống tới kia trong nháy mắt đều sẽ ở giữa không trung quẹo vào, dù sao chính là phách không đến bọn họ trên người.

Bạch Trường Y sửng sốt, này vẫn là hắc đầu một hồi nhìn thấy tình huống như vậy, này thiên lôi là dài quá đôi mắt sao?

“..... Nguyên lai là như thế này, kia hài tử trên người công đức như thế chi trọng, đời trước sợ là làm quan làm tướng giả, thậm chí khả năng vẫn là hoàng đế, bằng không như thế nào sẽ có như vậy đại công đức?” Một bên Sư Ngụy cẩn thận quan sát lúc sau, tuy rằng đã biết nguyên nhân, nhưng là vẫn cứ cảm thấy thực kinh ngạc.

Như vậy đại công đức, đến tột cùng là phải làm bao lớn chuyện tốt mới có thể có nhiều như vậy, sợ là mấy đời người lương thiện, hơn nữa đều là cái loại này đại thiện nhân, Hàn Húc trên người công đức kim quang đều có thể lóa mù người mắt.

Bạch Trường Y bọn họ chú ý tới Việt Khê hai người, kia huyết thi Cổ Hành tự nhiên cũng là nhìn đến, trong lòng tức khắc chính là vừa động.

Hắn chỉ cần chịu đựng lần này thôi kiếp, như vậy đó là biển rộng tùy cá lội, trời cao mặc chim bay.

“Cổ tiên sinh, ta khuyên người vẫn là không cần trêu chọc kia hai người hảo.” Một con truyền lời giấy chim bay lại đây, bên trong là Lục Minh hảo tâm kiến nghị.

Này thầy trò hai người, nhưng đều là không hảo trêu chọc, bọn họ người ở bọn họ trên người liền không chiếm được cái gì hảo, ngay cả chính hắn cũng buông tha một con cánh tay, cho tới bây giờ bởi vì chú thuật quá cường, cánh tay trái đến bây giờ đều khó có thể khép lại sinh trưởng.

Đương nhiên, nếu không phải tiên sinh còn dùng được với Cổ Hành, Lục Minh là rất vui lòng thấy hắn có hại.

Tuy nói Lục Minh hảo tâm khuyên bảo, nhưng là Cổ Hành trong lòng lại không để bụng, ở hắn xem ra, kia hai người bất quá là hai cái tuổi còn nhỏ hài tử, hơi thở thượng cũng không nhiều lắm đặc biệt. Càng đừng nói kia nam hài trên người công đức lớn như vậy, nếu có thể đem hắn trao lại đây, như vậy này thôi kiếp cũng liền không đáng sợ hãi.

Nghĩ vậy, Cổ Hành lập tức hành động lên.

Huyết thi tốc độ vốn dĩ liền rất mau, bất quá chớp mắt liền vọt tới Việt Khê cùng Hàn Húc bên người, hắn mặt lộ vẻ tàn nhẫn sắc, đuôi tay hướng tới Hàn Húc trao qua đi.

Hàn Húc ngẩng đầu, kinh phiêu phiêu nhìn qua liếc mắt một cái.

Cổ Hành đối thượng hắn ánh mắt, kia ánh mắt vô hại mà ôn nhu, chính là hắn chỉ cảm thấy trong đầu một trận choáng váng, một loại từ đáy lòng vọng lại sợ hãi cảm, làm hắn cả người đều có chút run rẩy, thân thể trực tiếp nện ở trên mặt đất,

“Oanh!”

Đỉnh đầu thiên lôi hoàn toàn không khách khí, trực tiếp đón đầu bổ xuống dưới, kia uy thế, hoàn toàn chính là đem hấn hướng chết phách.

Cố Hành thân mình bị lôi điện phách đến kịch liệt run rẩy, trên người bị phách đến cháy đen, như là mau thành một khối than cốc, liền như vậy nằm trên mặt đất, huyết nhục mơ hồ, ngay cả hơi thở đều thập phần mỏng manh.

Này một đạo lôi điện, thiếu chút nữa liền đem nó cấp đánh chết.

Lục Minh chau mày, phỉ nhổ, nói: “Đã sớm nói, làm người không cần đi trêu chọc kia hai người!”

Nói, hấn nhanh chóng đem Cố Hành vớt trở về, bay nhanh rời xa Việt Khê cùng Hàn Húc hai người. Này hai người nơi đó thật là an toàn, có Hàn Húc trên người công đức kim quang, đó chính là một cái miễn tử kim bài, liền thiên lôi đều không muốn phách bọn họ hai cái. Nhưng là Lục Minh rất rõ ràng, này thầy trò hai người, mặc kệ sư phó vẫn là đồ đệ, này hai người so thiên lôi còn khủng bố. Thiên lôi người khiêng qua đi thì tốt rồi, này hai người động khởi tay tới, sợ là trực tiếp liền mất mạng.

Bầu trời còn ở ầm ầm ầm rung động, đây là bảy bảy bốn mươi chín đạo thiên lôi bên trong cuối cùng một đạo, chính là lại là thật lâu phách không xuống dưới. Mây đen đè thấp, bên trong truyền đến làm người cảm thấy sợ hãi uy thế, lôi điện còn ở súc thế. Có thể tưởng tượng, này một đạo lôi điện đánh xuống tới, uy lực đại khái là chấn thiên hám địa.

Vừa rồi Cố Hành đã bị một đạo thiên lôi cấp bổ vừa vụn, này một đạo thiên lôi đánh xuống tới, sợ là căn bản không chịu nổi.

Lục Minh hướng hấn trong miệng tắc viên dược, vỗ vỗ hấn mặt, nói: “Tĩnh tĩnh, còn chưa có chết đi.”

Cố Hành khụ một tiếng, cho dù trên người bị lôi điện phách đến huyết nhục mơ hồ, cũng không thấy trên mặt hấn lại cái gì vẻ mặt thống khổ tới, hấn ngẩng đầu nhìn thiên, mắt lộ không cam lòng, nói: “Ta sẽ không liên như vậy chết!”

Bạch Trường Y cùng Sư Ngụy hai người thấy thế, tự nhiên là sẽ không bỏ qua cái này đem này huyết thi tru sát cơ hội tốt, đó là ở lôi kiếp trái rộng bên trong, cũng dùng ra thủ đoạn tới, muốn lấy này huyết thi mệnh.

Chỉ thấy ở hấn dưới chân thành linh xuất hiện một cái thật lớn bàn cờ, bàn cờ phía trên hấn bạch quân cờ hơi hơi phát ra quang, mà hấn cả người liền đứng ở kia bàn cờ phía trên.

“Oanh!”

Lục Minh cùng Cố Hành nhanh chóng rời đi tại chỗ, một viên màu đen quân cờ dừng ở tại chỗ, âm âm nổ tung, ở nơi đó tạc ra một cái hố sâu tới.

Lục Minh tàn nhẫn thanh nói: “Bạch gia cái này lão đông tây……”

Bạch gia lấy tinh bói toán, làm Bạch gia trưởng lão, Bạch Trường Y thực lực tự nhiên là không cần nhiều lời, cũng là lão quái vật kia một hàng liệt. Vừa ra tay, kia đó là long trời lở đất chi thế.

Bạch Trường Y hai mắt mở, trong mắt bàn cờ rõ ràng.

“A!”

Đột nhiên vô số thanh thét chói tai truyền tới, Bạch Trường Y đột nhiên xoay người sang chỗ khác, liền thấy địa phương khác quỷ quái hoành hành. Tại đây ban ngày ban mặt, trên đường toát ra một đám yêu ma quỷ quái tới, toàn bộ trên đường đều là hoảng sợ tiếng thét chói tai.

Vĩnh An lộ này một mảnh lớn như vậy động tĩnh, những người khác sao có thể không phát hiện, thấy này một mảnh địa phương lôi điện nổ vang, cũng là nghị luận sôi nổi. Bất quá cảm giác được lôi điện bên trong sở chất chứa uy lực, cũng không có người dám vọt vào tới tìm chết. Chính là không biết khi nào, trên đường toát ra tới một ít quỷ quái, bắt lấy người liền cản, tức khắc ở trên phố khiến cho hỗn loạn.

Hàn Từ Tuyết đám người hỗ trợ giải quyết trên đường quỷ quái, chính là này đó quỷ quái thật sự là quá nhiều, liếc mắt một cái nhìn lại, người quỷ giao tạp, mọi người bị này đó tử trạng khác nhau quỷ nhóm cấp sợ hãi, càng đừng nói này đó quỷ vẻ mặt hung tướng, ra tay chính là hạ tử thủ.

“Đê tiện!” Bạch Trường Y lạnh lùng nói, này đó quỷ quái vừa thấy liền biết là có người cố ý vì này, chính là vì đời đi bọn họ lực chú ý.

Lục Minh cất cao giọng nói: “Bạch tiên sinh cùng Sư tiên sinh là muốn đẩy này đó người thường mặc kệ, vẫn là tiếp tục đối phó huyết thi đâu?”

Sư Ngụy mở miệng nói: “Lão bạch, người giải quyết cái này huyết thi, ta đi xử lý trên đường những cái đó quỷ quái!”

Bạch Trường Y lập tức gật đầu, trong mắt quang mang càng lộng, nhìn Lục Minh cùng huyết thi ánh mắt thập phần lạnh băng, hắc hơi thở càng là đạt tới một cái thập phần khủng bố nông nổi, giống như là một tòa nguy nga núi lớn.

Trong mắt hắc, tựa hồ có núi sông thay đổi, nhật nguyệt luân phiên. Bàn cờ phía trên hắc bạch quân cờ bay lên, sau đó bay thẳng đến Cốt Hành cùng Lục Minh âm âm ném tới, hiệp bọc một đạo nguy nga chi lực. Mà lúc này, ở bọn họ đỉnh đầu phía trên, cuối cùng một đạo lôi điện cơ hồ xé rách trời cao, ánh sáng tím sáng ngời, từ bầu trời trực tiếp ngang nhiên đánh xuống.

Lục Minh sắc mặt nghiêm túc, hẩn nhìn ngời ở một bên nhân cơ hội này đang ở điều tức Cố Hành liếc mắt một cái, từ giữa lấy ra một cái màu xanh lá mai rùa tới.

Mai rùa thượng một cái “Vạn” tự hoa văn hơi hơi chớp động, một đạo trong suốt viên tráo đem Cố Hành toàn bộ bao ở trong đó.

Lục Minh có chút thịt đau, nói: “Hy vọng người thực sự có điểm dùng, bằng không đã có thể lãng phí ta thứ tốt.”

Mà bên kia Việt Khê thấy một màn này, lại là hai mắt sáng ngời, nói: “Tới tới, này cuối cùng một đạo thiên lôi, lôi điện chi lực nhất tinh thuần, ta nhiều thu thập một chút.”

Chỉ thấy ở nàng trong tay có một cái bạch ngọc dường như trong suốt chén nhỏ, theo tím sét đánh hạ, từng đạo màu tím điện lưu bị nàng thu tại đây trong chén. Trong chén màu tím lôi điện cuộn cuộn, mang theo thập phần khủng bố uy thế.

Cuối cùng một đạo lôi điện đánh xuống, lôi kiếp bên trong, tất cả mọi người không chỗ nào tránh cho.

Vô số thật nhỏ lôi xà ở quanh thân rơi xuống, nơi này giống như là một cái lôi điện sở bày ra địa ngục, trên mặt đất mặt cỏ đốt lên, đại địa bị lôi điện xé mở từng đạo vết rách tới.

Việt Khê ngời xồm trên mặt đất, nhìn từng đạo tinh thuần đến cực điểm lôi điện dừng mãnh vào trong chén, trong chén thực mau liền có một mảnh lượng màu tím, vậy như là thủy giống nhau màu tím, mang theo vài phần trong suốt, nhẹ nhàng Doanh Doanh ở trong chén đẩy ra.

Lôi điện chi lực hạ, có tỷ lệ sẽ sinh ra lôi dịch, một giọt lôi dịch uy lực, có thể so với vô số đạo tím lôi!

Mắt thấy cuối cùng một giọt lồi dịch lặn nhập trong chén, Việt Khê trở tay liền đem chén thu lên.

Mà lúc này, cuối cùng một đạo tím sét đánh hạ, bầu trời tụ tập mà đến mây đen chậm rãi tản ra, một đạo ánh mặt trời đâm thủng tầng mây hạ xuống.

Bạch Trường Y bị phách đến thân mình một cái lão đảo, hơn nữa vừa rồi lại dùng ra nhất chiêu, hiện giờ ngực bên trong khí huyết cuộn cuộn, hắc đem nẩy lên yết hầu huyết khí nuốt xuống, nhịn không được sau này lui một bước, ngẩng đầu hướng tới huyết thi cái kia phương hướng nhìn lại.

“Vật đổi sao dời!”

Mọi người nghe được một tiếng lẩm bẩm, liền thấy một bóng người đứng ở Lục Minh cùng Cố Hành trước người, hắc thân hình cao lớn, ăn mặc tay áo rộng trường bào, trên mặt mang theo như có như không ý cười.

Hắn chỉ là vươn một bàn tay đi, Bạch Trường Y kia nhất chiêu, liền bị hắn tất cả chặn lại.

“Quý Trường Qua!”

Nhìn người này, Bạch Trường Y tức giận đến thân thể run nhè nhẹ, gần từng chữ một kêu ra tên này.

Lục Minh hai mắt sáng ngời, nói: “Tiên sinh!”

Tiên sinh hơi hơi mỉm cười, nói: “Quý Trường Qua tên này, cảm giác đã lâu không nghe thấy được.”

Bạch Trường Y ngữ khí thống hận nói: “Ta liền biết, này hết thảy đều là người ở sau lưng giở trò quỷ..... Người thế nhưng còn chưa có chết, người chẳng lẽ còn nghĩ nghịch thiên mà đi sao?”

“Cái gì kêu nghịch thiên mà đi, chúng ta tu sĩ tu hành, vốn chính là nghịch thiên cử chỉ. Ta sở làm hết thầy, bất quá đều là thuận thế mà làm!” Tiên sinh đôi tay lưng đeo ở sau người, hắc cười nói: “Hai mươi năm trước, các người có Chu Tam Thông ở, hòng rồi kế hoạch của ta. Chính là hai mươi năm sau, trên đời này không còn có Chu Tam Thông, các người lại lấy cái gì tới cản ta? Này thiên hạ, không còn có có thể ngăn được ta Quý Trường Qua người.”

“Cửu thiên, lời pháp!”

Đột nhiên, một đạo sấm sét từ bầu trời ngang nhiên đánh xuống, chưa tan đi kiếp vân đã chịu này nói lời pháp lôi kéo, thế nhưng lại lại lần nữa chậm rãi tụ tập lên.

Này nói lôi tuy rằng so ra kém lôi kiếp uy lực, nhưng là cái loại này lôi điện chi lực, vẫn là đáng sợ.

“Cửu thiên.....” Tiên sinh trừng lớn đôi mắt, hắc nhìn đầu ngón tay hơi hơi chớp động lôi điện, đột nhiên ngẩng đầu lên, nhẹ giọng niệm ra một cái tên tới: “Chu Tam Thông!”

Bạch Trường Y cũng là không thể tin tưởng, lẩm bẩm nói: “Cửu thiên phương pháp, Chu Tam Thông.....”

Thế gian chín vì cực số, mà cửu thiên phương pháp, đó là Chu Tam Thông chính mình sáng lập thuật pháp. Cộng chia làm, cửu thiên, lôi pháp, hỏa pháp, mà này một thuật pháp, cũng chỉ có Chu Tam Thông một nhân tài sẽ, đây cũng là hắc thành danh thuật pháp.

Có gió lạnh thổi bay, Việt Khê đi phía trước đi rồi một bước, không chút để ý cười nói: “Ngượng ngừng, ta nghe được các người ở thảo luận ông nội của ta.....”Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 117

Đối với sở hữu tu sĩ mà nói, Chu Tam Thông là một cái như sấm bên tai tên, hắn ở hai mươi ba tuổi liền tiếp nhận chức vụ Thiên Sư Minh minh chủ một vị, lại tự nghĩ ra cửu thiên phương pháp, là hoàn toàn xứng đáng thiên tài. Mà ở hai mươi năm trước, Chu Tam Thông ở Tu Giới mai danh ẩn tích, nơi nơi đều không có bóng dáng của hắn, tất cả mọi người đều nói hắn thân bị trọng thương, đã chết.

Mà hiện tại, ở Bạch Trường Y bọn họ trước mặt, có một cái tiểu cô nương, dùng ra cửu thiên lôi pháp, còn nói Chu Tam Thông là nàng gia gia, bọn họ như thế nào có thể không kinh ngạc?

“Người nói, Chu Tam Thông là người gia gia?” Bạch Trường Y kinh lăng hỏi.

Việt Khê gật gật đầu, nói: “Nếu các người theo như lời người thật là kêu Chu Tam Thông, kia thật là ông nội của ta.”

Lần trước Bạch Tề Tinh nói cho chính nàng gia gia là Chu Tam Thông, còn cầm ảnh chụp cho nàng xem. Kia trên ảnh chụp người tuy rằng so với trong trí nhớ lão nhân tuổi trẻ tinh thần rất nhiều, nhưng là kia tương tự mặt mày, không hề nghi ngờ, vị kia Thiên Sư Minh trước mặt minh chủ Chu Tam Thông, đó là nàng gia gia.

Hàn Húc nhìn chăm chú vào nàng, trên mặt nhin không được mang ra vài tia tươi cười tới. Như vậy mang theo kiêu ngạo cùng tự hào biểu tình, ở

Việt Khê trên mặt thật sự là rất khó thấy, như thế cũng có thể biết, ở nàng trong lòng, Chu Tam Thông có bao nhiêu quan trọng, thậm chí làm nàng cảm thấy có chung vinh dự.

“Chu Tam Thông, thế nhưng còn sống? Còn có một cái cháu gái.....” Quý Trường Qua cùng Bạch Trường Y đều thập phần kinh ngạc.

“Chu Tam Thông cháu gái..... Như vậy lại nói tiếp, người cũng coi như là ta cháu gái.” Quý Trường Qua đột nhiên hơi hơi mỉm cười, hãnh nhìn Việt Khê, nói: “Chính thức tự giới thiệu một chút ta chính mình, ta kêu Quý Trường Qua, là người gia gia sư đệ.”

Bên kia Bạch Trường Y nghe vậy lập tức nói: “Đủ rồi, Quý Trường Qua, người nơi nào tới mặt nói người là Tam Thông sư đệ? Nếu không phải người, lúc trước Tam Thông đã sớm đắc đạo thành tiên, ban ngày phi thăng.”

Quý Trường Qua đậm đậm cười, nói: “Nhậm người nói như thế nào, ta thật là hãnh sư đệ, đây chính là làm không được giả, ta cùng hãnh đồng môn cùng phái, không phải sao?”

Hãnh nhìn về phía Việt Khê, hỏi: “Người có thể nói cho ta người gia gia ở nơi nào sao, ta cảm thấy, ta cần thiết tới cửa bái phỏng một chút ta vị này hảo sư huynh, ta cùng hãnh cũng là hồi lâu không thấy.”

“Gia gia đã chết, ở mười năm trước.” Việt Khê nhàn nhạt nói, ngữ khí nhưng thật ra không tính bi thương.

Nghe vậy, Quý Trường Qua sửng sốt, thần sắc tức khắc có chút phức tạp, hãnh lẩm bẩm nói: “Đã chết a, vẫn là ở mười năm trước.....”

“Gia gia cùng ta nhắc tới quá người, Quý Trường Qua, hãnh sư đệ.”

“Nga? Hãnh nói ta cái gì?”

Việt Khê nghiêm túc nói: “Hắn nói người ở tu hành thượng là cái thiên tài, khi còn nhỏ thực ngoan, đáng tiếc lớn, vào nhầm lạc lối, thiếu chút nữa gây thành đại họa. Còn nói, nếu ta thấy người, liền phải thế hắn hảo hảo tấu người một đòn, làm người biết đau.”

Nghe vậy, Quý Trường Qua biểu tình có chút chinh lăng, hắc hắc đầu nói: “Sư huynh luôn là như vậy thiên chân, ta sớm đã không phải trước kia Quý Trường Qua.”

“Ân, lần sau tế mỗ thời điểm ta sẽ như vậy nói cho gia gia.”

“.....”

Quý Trường Qua vung tay áo, hắc xoay người nói: “Tính, thấy người là sư huynh cháu gái phân thượng, ta liền không cùng các người so đo cái gì..... Chúng ta đi.”

Cuối cùng câu nói kia hắn là đối với huyết thi cùng Lục Minh nói.

Lục Minh cũng là thập phần kinh ngạc, hắc thầm nghĩ trong lòng, khó trách cái này kêu Việt Khê tiểu cô nương như thế lợi hại, không nghĩ tới thế nhưng sẽ là tiên sinh sư huynh Chu Tam Thông cháu gái.

“Trói!”

Việt Khê thấp giọng quát một tiếng, tiên sinh đem trên người thuật pháp tránh ra, quay đầu xem nàng,

Việt Khê đúng lý hợp tình nói: “Từ từ, người trước đừng đi, làm ta đánh một đòn lại nói. Ta đáp ứng rồi gia gia, gặp người một lần liền phải tấu người một đòn, làm người biết cái gì kêu đau.”

Trong không khí một trận an tĩnh, sau một lúc lâu Quý Trường Qua cười như không cười nhìn nàng, cảm thấy có chút buồn cười, nói: “Người

cảm thấy, bằng thực lực của người, người có thể tấu được ta?”

“Đó là đương nhiên.” Việt Khê thập phần khẳng định nói, nói đồng thời, nàng đã bắt đầu có điều động tác, nhị chỉ khép lại, nhẹ giọng nói: “Cửu thiên, lôi pháp!”

Quý Trường Qua thân mình nhảy dựng lên, tránh đi từ trên trời giáng xuống tím lôi, cũng là mở miệng nói: “Cửu thiên, lôi pháp!”

“Oanh!”

Chân trời chưa tan đi lôi vân lại lần nữa tụ tập lên, một đạo tím lôi ngang nhiên hướng Việt Khê trên đầu đánh xuống, Việt Khê tùy tay một hoa, một đạo thanh phong cuốn quá, đem giáng xuống này đạo lôi điện cấp thời tan.

Quý Trường Qua cười nói: “Tiểu nha đầu, cửu thiên phương pháp, cũng không phải là chỉ có người một người sẽ.”

Hai người giống như là ước hảo, sử dụng đều là Chu Tam Thông sáng chế hạ cửu thiên phương pháp, chỉ thấy đầy trời mưa gió lôi điện hỏa đều tán loạn, đem nguyên bản liền ngàn sang trăm di mặt đất, làm cho càng thêm rách nát.

Mà càng cùng Việt Khê đối kháng, Quý Trường Qua trong lòng kinh ngạc cũng liền càng cường, đứa nhỏ này, tu vi thế nhưng như thế cường, thậm chí làm hẳn đều cảm giác được một loại cảm giác áp bách. Phải biết rằng, cho dù là hiện tại Tu Giới những cái đó lão quái vật, cho hẳn áp lực cũng liền như thế.

“Cửu thiên, lôi pháp!”

Khóe mắt kim sắc hoa văn chớp động, Việt Khê trên người âm khí đại trướng, theo quát khẽ một tiếng, tầng mây bên trong một đạo tím lôi âm âm

hạ xuống, hướng tới Quý Trường Qua đỉnh đầu trực tiếp bổ tới.

Này đạo lôi điện uy thế phi thường, Quý Trường Qua bay nhanh tránh đi, chính là nửa người vẫn là bị bổ vừa vặn. Hắn nhìn bởi vì lôi điện chi lực hơi hơi có chút tê dại tay, trong lòng có chút hoảng sợ.

—— đưa nhỏ này, có chút kỳ quái.

Vây xem người nhìn một màn này càng là kinh ngạc, đều là sử dụng cửu thiên phương pháp, hai người thế nhưng đấu đến cái lực lượng ngang nhau. Hơn nữa, Quý Trường Qua, thậm chí ẩn ẩn ở vào phía dưới.

Việt Khê hai mắt nhú lại, khoe mắt kim văn chớp động, trên người khí thế càng thêm đáng sợ, khổng lồ âm khí tụ tập mà đến, ở bên người nàng hết thấy cơ hồ đều bị nồng đậm âm khí sở bao phủ.

Bạch Trường Y trừng lớn đôi mắt, nói: “Như vậy âm khí, so chi vừa rồi huyết thi, thế nhưng còn muốn nùng.....”

Chỉ là Việt Khê bên người âm khí, chỉ là thuần túy âm khí, cũng không tà ác lạnh lẽo. Nhưng chỉ cần là như thế này số lượng âm khí, cũng đã làm người thực kinh ngạc. Một cái người sống, trên người sao có thể có như vậy toàn cục lượng âm khí. Phải biết rằng, nhân thể là âm dương cân bằng, hơi chút thất hành, người liền sẽ phát sinh các loại ốm đau.

Mà Việt Khê, trên người có lớn như vậy âm khí, ngày thường thế nhưng ẩn mà không hiện. Chính yếu chính là, này đó âm khí thế nhưng đối thân thể của nàng không có tạo thành bất luận cái gì tổn thương, này đã là trăm triệu không thể tưởng tượng.

“Phanh!”

Một quyền đánh vào Quý Trường Qua trên mặt, Quý Trường Qua ăn đau, thân mình nhanh chóng tránh ra, hắn bùm mặt, không thể tin tưởng

nhìn Việt Khê —— hăn thế nhưng, bị một tiểu nha đầu phiến tử đánh một quyền.

Không, phải nói, hăn thế nhưng đánh không lại cái này tiểu nha đầu.

Đương nhiên, ở đánh nhau thời điểm, Quý Trường Qua khẳng định là có điều giữ lại, hăn chân chính thực lực so hiện tại biểu hiện ra ngoài cường, nhưng là hăn cảm giác được đến, trước mắt cái này nha đầu, cũng là có điều giữ lại. Từ trên người nàng truyền đến hơi thở, làm hăn thậm chí đều nhin không được sinh ra một loại sợ hãi tới.

Cái loại này sợ hãi, tuy rằng chỉ là một chút, lại đủ để cho hăn kinh ngạc.

“Sư huynh, người rốt cuộc là dưỡng cái gì quái vật?” Quý Trường Qua trong lòng nghĩ, trên mặt lộ ra như suy tư gì biểu tình tới.

Hăn nhưng không cho rằng, hăn sư huynh sẽ tùy tiện thu dưỡng một cái cháu gái, đứa nhỏ này nhất định có cái gì chỗ đặc biệt.

Thật sâu nhìn Việt Khê liếc mắt một cái, hăn xoay người mang theo huyết thi cùng Lục Minh biến mất ở tại chỗ.

Việt Khê đứng yên thân mình, nhìn Quý Trường Qua bọn họ biến mất phương hướng, trên người âm khí chậm rãi biến mất. Thực mau, trên người nàng âm khí liền hoàn toàn biến mất không thấy, lúc này nàng thoát nhìn hơi thở thập phần bình thường, không giống thiên sư, chỉ giống một người bình thường.

“Sư phụ.....” Hàn Húc đi tới, kêu một tiếng.

Việt Khê xoa xoa chính mình tay, lẩm bẩm nói: “Hăn mặt cũng thật ngạnh, đánh đến ta tay đau quá.”

Hàn Húc tự nhiên mà vậy duỗi tay bắt lấy tay nàng, nhẹ nhàng cho nàng xoa nhẹ lên, nói: “Sư phụ lần sau nhẹ điểm đánh, như vậy tay liền sẽ không đau.”

“Không được, gia gia nói làm ta dùng sức hướng trong đại, thấy một lần đánh một lần, sớm biết rằng liền không đáp ứng gia gia.” Việt Khê lẩm bẩm nói.

Bạch Trường Y đi tới, thở dài: “Huyết thi thuận lợi vượt qua thiên kiếp, như vậy hắc tu vi liền sẽ trở lên một tầng lầu. Quý Trường Qua người này tâm thuật bất chính, một lòng theo đuổi lực lượng, hiện giờ hắc lại cùng Quý Trường Qua người nọ liên thủ, này chắc chắn là thiên hạ họa a.”

Hắn nhìn về phía Việt Khê, ánh mắt có chút phức tạp, trong lòng muốn hỏi thật sự là quá nhiều, cuối cùng chỉ có thể nói: “Không nghĩ tới, người thế nhưng là Chu Tam Thông cháu gái. Chúng ta đều cho rằng, hắn đã sớm đã chết..... Không nghĩ tới, hắn thế nhưng không chết, còn dạy ra người như vậy một cái lợi hại đồ đệ tới, thế nhưng có thể đem Quý Trường Qua cấp ngăn chặn.”

Tuy rằng Quý Trường Qua thực rõ ràng là có điều bảo lưu lại, nhưng là liền tính hắn chỉ sử năm phần lực, Việt Khê có thể tấu hắn một quyền, cũng có thể tỏ vẻ thực lực của nàng có bao nhiêu cường, phải biết rằng nàng hiện tại tuổi còn như vậy nhỏ.

Việt Khê không nói chuyện, nàng cũng không nhận thức trước mắt cái này râu bạc lão gia gia, cũng không biết nói cái gì.

Bạch Trường Y cũng không thêm để ý, hắn ngừng mi nhìn chăm chăm nàng nhìn sau một lúc lâu, sau đó lắc đầu nói: “Thật là kỳ quái, người hiện tại thoát nhìn liền cùng người thường không có gì hai dạng khác biệt, chính là vừa rồi người trên người thế nhưng sẽ bộc phát ra như vậy đại âm khí tới, quả thực không thể tưởng tượng.”

Những người khác đã đi tới, vừa rồi bọn họ trạm đến xa, xem đến cũng không tính rõ ràng, cho nên không biết đã xảy ra cái gì.

Sư Ngự cả giận: “Kia Quý Trường Qua thật sự là quá giáo hoạt, thế nhưng thả ra như vậy nhiều âm hồn đi đối phó người thường..... Ta đã đem trên đường đại bộ phận âm hồn thu trở về, chỉ là khẳng định còn có một ít cá lọt lưới.”

Hắn nhìn về phía Việt Khê, ánh mắt mang theo đánh giá cùng với một ít thập phần âm hồi phản cảm.

Việt Khê trước tiên liền cảm giác được từ hắn trên người truyền đến ác ý, người này cũng không thích chính mình.

“Đúng rồi, Sư Ngự, người biết đây là ai sao? Nàng chính là Chu Tam Thông cháu gái, người không nghĩ tới đi?” Bạch Trường Y cười cho hắn giới thiệu nói.

Sư Ngự hí mắt, nói: “Chu Tam Thông đã sớm đã chết, hắn vô tử vô nữ, nơi đó tới cháu gái? Nha đầu này, sợ không phải giả mạo đi?”

Bạch Trường Y lắc đầu, nói: “Người nói cái gì, cửu thiên phương pháp, nếu không có Chu Tam Thông dạy dỗ, nàng lại như thế nào sẽ sử? Vừa rồi nàng còn bằng vào bản thân chi lực, đem Quý Trường Qua cấp đánh chạy, hiển nhiên là được Chu Tam Thông chân truyền.”

Nghe vậy, Sư Ngự biểu tình đổi đổi, chính là lại không phải trở nên hữu hảo, mà là gắt gao nhìn chăm chăm Việt Khê xem, không chút khách khí nói: “Bạch trưởng lão, người cảm thấy, như vậy một tiểu nha đầu, nhìn qua tuổi không vượt qua hai mươi tuổi, nàng dựa vào cái gì có thể đem Quý Trường Qua đánh bại? Ta xem, nàng rất lớn có thể là cùng Quý Trường Qua một đám, bọn họ hành động, bất quá là ở diễn trò mà thôi. Người ngấm lại, năm nay nhưng chính là Thiên Sư Minh minh chủ tổng tuyển cử,

nếu lúc này Chu Tam Thông hẳn cháu gái xuất hiện..... Người nói sẽ phát sinh sự tình gì?”

“Hơn nữa, cửu thiên phương pháp, trừ bỏ Chu Tam Thông ở ngoài, Quý Trường Qua cũng là biết đến. Nàng sở học cửu thiên phương pháp, nói không chừng chính là Quý Trường Qua dạy dỗ.”

Nghe vậy, Bạch Trường Y cũng nhin không được nhú nhú mày, nhìn về phía Việt Khê ánh mắt cũng nhin không được mang lên vài phần tìm tòi nghiên cứu.

Thật là quá xảo, Thiên Sư Minh đời trước mình chủ bốn năm chi kỳ tới rồi, mắt thấy tổng tuyển cử sắp tới, lúc này Chu Tam Thông cháu gái xuất hiện, thật sự là làm người nhin không được hưởng âm mưu kia phương suy nghĩ.

Phải biết rằng Chu Tam Thông ở Tu Giới uy vọng cực cao, cho dù hẳn ở Tu Giới biến mất lâu như vậy, vẫn cứ có rất nhiều người nhớ thương hẳn, thậm chí sùng bái hẳn.

Lúc này, nếu hẳn cháu gái xuất hiện, thậm chí muốn tranh tuyển Thiên Sư Minh mình chủ chi vị, sợ là có rất nhiều người đều sẽ duy trì nàng.

Việt Khê: “.....”

Nàng quay đầu nhìn Hàn Húc, nói: “Chúng ta trở về đi, lúc này đây nhiệm vụ cũng coi như là hoàn thành.”

Hàn Húc tự nhiên là gật đầu, hai người không phản ứng Bạch Trường Y bọn họ này nhóm người, tiếp đón cũng không đánh, trực tiếp xoay người liền đi rồi.

—— đối với chán ghét bọn họ người tới nói, bọn họ liền tính lại lễ phép, cũng sẽ không làm cho bọn họ trở nên càng thích.

Chính yếu chính là, bọn họ vì cái gì muốn đi phản ứng chán ghét bọn họ người đâu? Lại không phải chịu ngược cuồng, vội vàng tới cửa đi làm đối phương ngược.

Sư Ngụy bị bọn họ hai hành động tức giận đến râu đều ở run, chỉ vào bọn họ bóng dáng nói: “Người xem bọn hắc hai cái, có biết hay không cái gì gọi là có lễ phép? Người như vậy, sao có thể sẽ là Chu Tam Thông cháu gái?”

Hàn Húc liếc về phía sau một cái, trên tay hơi hơi vừa động, một sợi hắc khí trực tiếp dừng ở Sư Ngụy trên người. Hắc cái này hành động, không có bất luận kẻ nào nhận thấy được, trừ bỏ Việt Khê.

Hàn Húc chú ý tới nàng ánh mắt, lập tức ngừng đầu đối nàng cười một chút, thập phần vô hại.

“Người làm cái gì?” Việt Khê thấp giọng hỏi.

Hàn Húc chớp chớp mắt, nói: “Ta cái gì cũng chưa làm a, chỉ là hơi chút tặng hắc một chút lễ vật mà thôi.”

Việt Khê nói: “Người đừng làm được thật quá đáng.”

Hàn Húc tự nhiên là gật đầu, nói: “Ta chỉ là hơi chút giáo huấn hắc một chút, sẽ không quá phận.”

Hắc chỉ là tặng một sợi tâm ma cho hắc, từ nay về sau vị này Sư tiên sinh liền sẽ tâm ma quần thân, khó có thể tránh thoát. Hắc càng là sợ hãi cái gì, tâm ma liền càng sẽ làm hắc thấy cái gì.

Đối với tu sĩ tới nói, chỉ cần một ngày không khắc phục trong lòng tâm ma, như vậy hắc liền sẽ vẫn luôn bị nhốt trụ, tu vi khó có thể có điều tiến bộ.

Đương nhiên, chỉ cần có thể thủ vững mình thân, không bị tâm ma sở nhiễu. Khiêng quá tâm ma, ngược lại tu vi sẽ rất có tăng lên.

Bất quá, Sư Ngự khả năng cả đời đều tránh không thoát cái này tâm ma, nói cách khác, hẳn cả đời này đều sẽ bị tâm ma vây khốn, tu vi lại khó có thể tăng lên, thậm chí còn sẽ lùi lại.

Thử nghĩ một chút, đối với như vậy một cái tâm cao ngất người tới nói, có cái gì, là so cái này còn muốn thống khổ đâu?Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 118

Từ thành phố C trở về, Việt Khê hoàn toàn đem ở thành phố C sự tình ném tại sau đầu, bất quá là một ít cùng nàng hoàn toàn không có quan hệ người, căn bản không cần phải nàng phí tâm tư đi ghi nhớ, nàng lại như thế nào sẽ để ý, càng sẽ không đem bọn họ nói để ở trong lòng.

Bất quá, tuy rằng nàng không thèm để ý, nhưng là không chịu nổi tin tức truyền ra đi, tất cả mọi người đều biết Chu Tam Thông tiền bối có cái cháu gái, cho nên trong khoảng thời gian này, Việt Khê thường xuyên có loại bị người âm thầm nhìn trộm cảm giác. Nàng cũng không phải thực thích chính mình sinh hoạt bị người nhìn chăm chăm, cho nên hoàn toàn không có lưu tình, sử thuật pháp đem những người đó tấu một đống, cái loại này nhìn trộm cảm giác mới thiếu rất nhiều, bất quá cũng có không dài giáo huấn người.

“Xem ra lão nhân ở Tu Giới thanh danh đích xác thực vang a, chỉ là bởi vì ta là hãn cháu gái, liền có nhiều như vậy tới thử ta!” Việt Khê bị những người này làm cho có chút phiền, một chén nước trực tiếp hướng ngoài cửa sổ bát đi, đồng thời ngón tay ở không trung vẽ một cái cổ quái phù văn.

Ngoài cửa sổ một con chim nhi bị này chén nước rót vừa vặn, đồng thời ở trường học một góc, đột nhiên truyền đến một người tiếng kêu thảm thiết, hãn che lại chính mình tay phải, đau đến không đứng được chân, quỳ một gối trên mặt đất, trên đầu đập đại mồ hôi không ngừng đi xuống lăn đi.

Ở hân tay phải phía trên, dần dần xuất hiện một cái màu đỏ ửng, theo cái này màu đỏ ửng hiện lên, hân trên tay truyền đến một cổ khó có thể chịu đựng, đau đến hân nhin không được kêu ra tiếng tới.

Thằng đến màu đỏ ửng hoàn toàn hiện ra tới, cái loại này đau đớn mới chậm rãi tan đi, hân như là thiếu thủy con cá bị bỏ vào trong nước, từng ngậm từng ngậm thở phì phò, cả người cũng chưa sức lực.

“Đây là thứ gì?” Bên người đồng bạn nhìn trên tay hân ửng, biểu tình có chút cổ quái, nói: “Như thế nào..... Là cái đầu heo?”

Chỉ thấy tiểu mạch sắc mu bàn tay thượng, một cái màu đỏ tươi đầu heo phá lệ thấy được, như là trào phúng giống nhau. Đồng thời trúng ửng người hơi hơi sử sử lực, biểu tình có chút kinh hoảng, nói: “Ta, ta chân khí, thử không ra.”

Nghe vậy, những người khác đều là cả kinh.

Bọn họ ba người đều là thành phố B thiên sư, tuổi cũng không lớn, cùng Việt Khê không sai biệt lắm, cũng là sinh viên. Chỉ là nghe nói Chu Tam Thông cháu gái ở Thanh Đồng đại học đọc sách, nhin không được lòng hiếu kỳ lại đây nhìn một nhìn, ai biết đối phương kinh người lợi hại như vậy.

Ba người nhìn nhau, thử đi phá thuật pháp này, chính là bằng vào bọn họ tu vi, suy nghĩ vô số biện pháp cũng vô dụng, cuối cùng chỉ có thể xám xịt về nhà đi tìm người trong nhà. Thành phố B Trịnh gia, tuy rằng so bất quá Hàn Bạch hai nhà, nhưng là ở Tu Giới cũng coi như là có chút danh tiếng, đặc biệt là hiện giờ đương gia, Trịnh Bạch, làm Trịnh Bạch Dịch huynh trưởng, thiên phú cực cao, hiện giờ đã là tám triệu thiên sư.

Ở Trịnh Bạch Dịch trong lòng, nhà mình ca ca là không gì làm không được, cho nên hân trên tay trúng thuật pháp không thể vận dụng chân khí, hân đầu tiên nghĩ đến chính là nhà mình ca ca. Chỉ là hân trăm triệu không

nghe tới, nhà mình huynh trưởng lấy thuật pháp này thế nhưng cũng không có biện pháp.

“Đây là chú thuật, đối phương tu vi xa xa vượt qua ta, ta không có biện pháp giải chú.” Trịnh Bạc lắc lắc đầu, tỏ vẻ chính mình không hề biện pháp.

Trịnh Bạc Dịch trừng lớn đôi mắt, nói: “Nàng tu vi so ca ca còn cường? Ca ca ngươi cũng chưa biện pháp?”

Trịnh Bạc hỏi: “Ngươi đây là như thế nào trêu chọc thượng nhân gia? Ta không phải đã nói với ngươi ít gây chuyện sao? Đối phương tu vi cao, như là muốn giết ngươi, bất quá chính là nhất niệm chi gian, ngươi nơi nào còn có thể tại này ngồi?”

Hắn cũng là nhìn ra đối phương chỉ là tướng giáo huấn một chút Trịnh Bạc Dịch, lúc này mới không nóng nảy. Bằng không nếu là hắn có tâm muốn giết Trịnh Bạc Dịch, nơi nào còn có thể đem hắn phóng tới hiện tại.

“..... Ta không trêu chọc sự, ta chỉ là có chút tò mò.” Trịnh Bạc Dịch cảm thấy thực ủy khuất, hắn lại không có gì ý xấu.

Nghe hắn đem sự tình chân tướng cấp nói rõ ràng, Trịnh Bạc Dịch mày nhăn đến càng khẩn, giận dữ nói: “Thế nhưng chạy tới nhìn trộm nhân gia, ta là như vậy dạy ngươi sao? Ngươi còn có biết hay không lễ phép hai chữ là viết như thế nào? Vừa vặn, hiện tại trong cơ thể chân khí không thể dùng, ngươi cho ta đem lễ phép hai chữ viết thượng một ngàn biến, viết xong lúc sau, ta lại mang ngươi đi cấp đối phương xin lỗi.”

Nghe vậy, Trịnh Bạc Dịch biểu tình lập tức liền suy sụp xuống dưới, kêu lên: “Không cần a, ca, sẽ người chết!”

“Vậy đã chết lại đến nói.”

“.....”

Không có cách nào, Trịnh Bạc Dịch chỉ có thể thành thành thật thật viết một ngàn biến “Lễ phép” hai chữ, hắn cảm thấy chính mình tay đều mau chặt đứt, mềm như bông, một chút sức lực đều không có.

Bắt được hắn viết đồ vật, Trịnh Bạc lúc này mới mang theo hắn đi Thanh Đồng đại học, đi tìm Việt Khê.

Thấy hai huynh đệ trong nháy mắt, Việt Khê ánh mắt liền dừng ở Trịnh Bạc Dịch trên người, nhướn mày nói: “Trước hai ngày dùng giấy điều nhìn chăm chăm ta, chính là người?”

Nghe vậy, Trịnh Bạc Dịch mặt nháy mắt liền đỏ, mặt đỏ tai hồng, thờ hốt hốt hồi lâu mới nói: “Xin, xin lỗi a.....”

Trịnh Bạc tức giận trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, ấn đầu của hắn cấp Việt Khê cúc một cung, lại đem hắn viết kia một ngàn biến “Lễ phép” hai chữ một xấp giấy đưa cho nàng, nói: “Việt tiểu thư, thật sự là ngưỡng ngùng, ta đệ đệ hắn tính tình lỗ mãng chút, cho người tạo thành một ít không tiện..... Hắn từ nhỏ liền sùng bái Chu tiền bối, cho nên biết người là Chu tiền bối cháu gái, đối với người rất là tò mò, cũng không phải cố ý mạo phạm người.”

Trịnh Bạc thái độ phóng đến xem như rất thấp, Việt Khê thật cũng không phải keo kiệt như vậy người, chỉ là bị người nhìn trộm cảm giác thật sự là thật không tốt, cho nên mới cho Trịnh Bạc Dịch một cái giáo huấn.

“..... Xin lỗi nhưng thật ra không cần, bất quá ta nhưng thật ra có chuyện muốn cho Trịnh tiên sinh hỗ trợ.” Việt Khê như suy tư gì.

Trịnh Bạc nghi vấn nhìn nàng.

Việt Khê cười một chút, nói: “Nói thật, ta thực chán ghét người khác giám thị ta..... Trịnh tiên sinh ở Tu Giới hẳn là có điểm danh vọng, ta hy vọng Trịnh tiên sinh có thể nói cho những người đó, nếu lại có hình người ruồi bọ giống nhau vây quanh ta, ta dùng ra, liền không hề là cảnh cáo.”

Nàng duỗi tay ở Trịnh Bạc Dịch trên tay phát quá, Trịnh Bạc Dịch giật giật tay, nhìn mu bàn tay thượng cái kia đầu heo chậm rãi biến mất, hai mắt sáng ngời, nói: “Giải, giải, chân khí có thể sử dụng!”

Xem nàng chiêu thức ấy, Trịnh Bạc ánh mắt hơi hơi ám ám.

Mặc kệ cái này Việt Khê có phải hay không Chu Tam Thông tiền bối cháu gái, chỉ bằng đối phương này tu vi, cũng đủ để ở Tu Giới đi ngang.

Mà lúc này, có quan hệ Việt Khê điều tra cũng bãi ở Tu Giới rất nhiều người trước mặt, trong đó còn có nàng cùng lão nhân chụp ảnh chung, gương mặt kia đích xác cùng Chu Tam Thông giống nhau như đúc.

“..... Chu Tam Thông cháu gái, không nghĩ tới Chu Tam Thông thế nhưng không có chết!”

Chu Tam Thông, đến bây giờ nhắc tới tới, vẫn là sẽ làm người nhện không được cảm thán, đây là cái tiêu sái đến cực điểm nhân vật. Cùng hẳn ở chung, người thực dễ dàng liền sẽ bị nhân cách mị lực của hắn sở thuyết phục.

Nếu không phải hai mươi năm trước kia tràng ngoài ý muốn, hiện tại hắn vẫn là Thiên Sư Minh minh chủ. Chỉ là, bọn họ vẫn luôn cho rằng Chu Tam Thông ở hai mươi năm trước liền đã chết, chính là không nghĩ tới, hắn còn cho đại gia để lại như vậy một kinh hỉ.

Việt Khê, hẳn cháu gái!

“Này lại là cái so Chu Tam Thông còn muốn kinh diễm nhân vật a, không, phải nói, đó chính là cái quái vật, Chu Tam Thông cho dù chết, cũng muốn cho chúng ta một cái kinh hách a.....” Nghĩ lúc ấy sở thấy kia tràng đánh nhau, Bạch Trường Y nhin không được cảm thán nói.

Bị người nhắc mãi Việt Khê nhin không được đánh cái hắt xì, nàng xoa xoa cái mũi, lẩm bẩm nói: “Là ai ở nhắc mãi ta?”

Triệu Lộ hỏi: “Người có phải hay không bị cảm? Nếu không ăn chút thuốc trị cảm..... Nhạ, đây là người cùng Hàn Húc phiếu, thứ ba buổi tối, ở Z Quốc vũ đạo đại học, bọn họ tân sinh hoan nghênh sẽ. Nghe nói vũ đạo đại học có cái kêu Lộ Minh Nguyệt, vũ đạo nhảy đến đặc biệt hảo, ở cao trung thời điểm liền ở quốc tế thượng lấy thưởng, tiến vào đại học là bị trường học đặc chiêu, đặc biệt lợi hại, lần này nàng cũng có biểu diễn, chúng ta vừa vận có thể nhìn xem.”

Việt Khê nga một tiếng, cũng không như thế nào để ý, bất quá nàng vẫn là đem phiếu tiếp nhận tới, khó được cùng Triệu Lộ bọn họ đi ra ngoài chơi một lần.

“Lộ Minh Nguyệt.....” Việt Khê lẩm bẩm niệm ra tên này tới.

Z Quốc vũ đạo đại học.

Vũ đạo trong phòng, mọi người nhìn ở sân nhảy vũ động cô nương, lực chú ý hoàn toàn bị hấp dẫn qua đi, trong mắt lộ ra điểm si mê tới.

Sân nhảy cô nương dáng người thon dài mềm dẻo, dáng người tỉ lệ chỉ có thể được xưng là hoàn mỹ, hơn nữa thân thể thập phần mềm mại, rất nhiều động tác từ nàng ngồi dậy tràn ngập mỹ cảm.

Múa ba lê ưu nhã mà mê người, ở trên người nàng, cái loại này tính chất đặc biệt càng thêm rõ ràng, vũ động gian người tựa hồ thấy một con

tuyết trắng ưu nhã thiên nga ở nhẹ nhàng bay múa, dáng múa động lòng người.

Một vũ nhảy xong, trên người nàng ra một thân hân, vũ đạo thất những người khác lúc này ở như mộng đại tình, duỗi tay điên cuồng vỗ tay.

“Thật lợi hại, hoàn toàn không thể tin, nàng vừa mới nhập học. Liên tính là cùng những cái đó quốc tế thượng vũ đạo gia so sánh với, nàng vũ đạo cũng là không kém.”

“Hơn nữa khó nhất đến chính là cái loại này khí tràng, chút nào không loạn, các người xem qua nàng lần trước thi đấu sao, thật sự là quá lợi hại!”

“Ta nghe nói liên tính là quốc tế thượng ** đại sân khấu, cũng đối nàng tung ra cảnh ôliu.....”

Mọi người nhìn Lộ Minh Nguyệt rời đi bóng dáng, nhin không được nghị luận sôi nổi lên.

Bên cạnh có một người bữu môi, nói: “Nàng Lộ Minh Nguyệt trước kia nào có lợi hại như vậy? Vũ đạo không có một chút linh tính, ngay cả lão sư đối nàng đều vô cùng thất vọng. Chỉ là ai biết, qua một cái nghỉ hè trở về, nàng giống như là khai quả giống nhau, vũ đạo trình độ tiến triển cực nhanh..... Ta xem, sợ là dùng cái gì không bình thường thủ đoạn.”

Nghe vậy, bên cạnh lập tức có người nói: “Cái gì không bình thường thủ đoạn có thể làm nàng vũ nhảy đến tốt như vậy? Ta xem người chính là ghen ghét nhân gia Lộ Minh Nguyệt, ta nhớ rõ Trương Hiếu người cùng Lộ Minh Nguyệt cao trung thời điểm chính là một cái bạn, người tám phần là xem nhân gia khiêu vũ nhảy đến so người hảo, trong lòng không cân bằng đi?”

“Chính là, nhân gia Lộ Minh Nguyệt có thiên phú, còn nỗ lực, người cùng nàng so, lại nhảy mấy trăm năm đi.”

Vũ đạo trong phòng những người khác sôi nổi chỉ trích nàng, Trương Hiếu trên mặt lộ ra căm giận biểu tình tới, trong lòng đối Lộ Minh Nguyệt càng thêm ghen ghét. Nàng thầm nghĩ, dưới bầu trời này nơi nào có tiền triển cực nhanh sự tình, Lộ Minh Nguyệt tuyệt đối là sử cái gì thủ đoạn, nói không chừng, trước mắt Lộ Minh Nguyệt căn bản không phải Lộ Minh Nguyệt?

Trương Hiếu trong lòng nghĩ, bình thường đối Lộ Minh Nguyệt càng thêm chú ý, chẳng đến có một ngày nàng thấy Lộ Minh Nguyệt ở đối với chính mình cặp kia giày múa nói chuyện, lăm bầm lăm bầu bộ dáng, nhìn qua thập phần kỳ quái, giống như là nàng trước mặt có một người lại cùng nàng nói chuyện giống nhau.

Lúc ấy, nhìn một màn này, Trương Hiếu tức khắc liền ra một thân nổi da gà. Nghĩ đến Lộ Minh Nguyệt mấy năm nay biến hóa, nàng sau lưng có loại lạnh cả người cảm giác.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 119

Trương Hiếu đối Lộ Minh Nguyệt cặp kia giày múa có chút ấn tượng, nàng nhớ rõ là ở năm trước đi, khi đó có người chạm vào nàng cặp kia giày múa, bởi vì cặp kia giày múa đích xác thập phần xinh đẹp, chính là lúc ấy Lục Minh phản ứng rất lớn, Trương Hiếu còn không có gặp qua nàng như vậy khó coi biểu tình, lúc ấy nhin không được nhìn nhiều liếc mắt một cái bị nàng ôm vào trong ngực cặp kia giày múa.

Muốn nói đặc biệt, kia giày múa cũng không có cái gì đặc biệt, tuy rằng thập phần đẹp, nhưng là nhìn qua có chút cũ nát, cũng không biết Lộ Minh Nguyệt vì cái gì đem nó xem đến như vậy bảo bối, lúc ấy Trương Hiếu trong lòng còn chửi thầm hồi lâu.

Này song vũ đạo giày có cái gì đặc biệt sao?

Vũ đạo trong phòng Lộ Minh Nguyệt còn ở đối với cặp kia giày múa nói chuyện, cách đến xa chút, Trương Hiếu nghe không thấy nàng đang nói chút cái gì, chỉ là Lộ Minh Nguyệt thoát nhìn thập phần cao hứng bộ dáng.

Nàng dáng vẻ này, làm Trương Hiếu cảm thấy có chút ghê tởm, âm thầm suy đoán, Lộ Minh Nguyệt có phải hay không có bệnh, vẫn là trong óc có bệnh cái loại này. Bất quá thoát nhìn, này song giày múa đối Lộ Minh Nguyệt tới nói, thật là ý nghĩa phi phàm.

Trong lòng giật giật, Trương Hiếu thật sâu nhìn thoáng qua Lộ Minh Nguyệt, khẽ hừ một tiếng, xoay người rời đi.

Nàng tưởng, chính mình nhất định phải tìm cơ hội nhìn xem này song giày múa rớt cuộc có cái gì đặc biệt, làm Lộ Minh Nguyệt như vậy quý trọng.

Trương Hiểu đều có thể chú ý tới Lộ Minh Nguyệt đối trên chân cặp kia giày múa coi trọng, vũ đạo thất cũng có những người khác đã nhìn ra điểm này, các nàng thấy Lộ Minh Nguyệt mỗi ngày ăn mặc đều là kia một đôi giày múa, có người liền nhin không được hỏi: “Ta xem minh nguyệt người dưới chân này song giày múa đã thực cũ, người như thế nào không đổi một đôi? Chẳng lẽ là này song giày múa đối với người mà nói có cái gì đặc biệt ý nghĩa sao?”

Lộ Minh Nguyệt biểu tình trong nháy mắt có chút khẩn trương, bất quá thực mau nàng lại thả lỏng xuống dưới, duỗi tay vỗ về trên chân giày, nói: “Này đôi giày tử là ta mẫu thân để lại cho ta, cho nên với ta mà nói, đích xác rất quan trọng.”

Lộ Minh Nguyệt là gia đình đơn thân, mẫu thân của nàng đã từng cũng là một người vũ giả, hơn nữa thanh danh thực vang, chỉ là mệnh số không tốt lắm, sớm liền đã chết.

Nghe vậy, những người khác nhìn nàng ánh mắt tức khắc có chút thương hại, cũng thập phần hiểu biết tâm tình của nàng, gật đầu nói: “Khó trách người đối này song giày múa như vậy coi trọng, nguyên lai là mẫu thân người để lại cho người a.”

Lộ Minh Nguyệt đích xác thực coi trọng chính mình trên chân cặp kia giày múa, Trương Hiểu phát hiện nàng đối này song giày múa coi trọng quả thực đạt tới bệnh trạng thời điểm, liền tính là luyện xong vũ đi tắm rửa, nàng đều phải đem cặp kia giày múa gác ở chính mình ánh mắt có thể đạt được địa phương, quả thực giống như là có bệnh giống nhau. Dưới tình huống như thế, Trương Hiểu muốn đụng tới Lộ Minh Nguyệt cặp kia giày múa quả thực chính là không có khả năng.

Bất quá, cơ hội vẫn là tới.

Buổi chiều các nàng luyện xong vũ lúc sau, Lộ Minh Nguyệt mới vừa cầm quần áo đổi hảo, bên kia liền có người nói lão sư kêu nàng, nàng liền đi ra ngoài, mà nàng cặp kia giày múa liền bãi ở nàng trong ngăn tủ.

Trương Hiểu nhìn nhìn bốn phía, trong lòng có chút khẩn trương, chờ những người khác toàn bộ đi rồi, nàng mới chậm rãi đi tới Lộ Minh Nguyệt ngăn tủ trước.

Tuyết trắng giày múa nhìn qua thập phần mê người, Trương Hiểu ánh mắt dừng ở bên trên, liền hoàn toàn dời không ra ánh mắt, mang theo một loại không rõ khát vọng. Ở nàng đáy lòng tựa hồ có nào đó thanh âm ở kêu gọi nàng, làm nàng đi mặc vào này song giày múa, chỉ cần mặc vào này song giày múa, nàng là có thể nhảy ra trên thế giới này mỹ lệ nhất ưu nhã múa ba lê, liền tính là Lộ Minh Nguyệt cũng so bất quá nàng.

Như là ma chương giống nhau, Trương Hiểu chậm rãi hướng tới giày múa vươn tay đi.

“Người đang làm cái gì?”

Phía sau truyền đến một thanh âm, Trương Hiểu cả người chấn động, nàng có chút hoảng loạn quay đầu đi, thấy Lộ Minh Nguyệt ánh mắt nặng nề nhìn nàng, kia ánh mắt nói không nên lời lạnh lẽo.

Trương Hiểu trong nháy mắt có chút hoảng loạn, bất quá thực mau nàng liền bình tĩnh xuống dưới, nàng ngạnh cổ nói: “Ta làm cái gì? Ta cái gì cũng chưa làm a, nhưng thật ra người, đột nhiên mở miệng làm ta giật cả mình.”

Lộ Minh Nguyệt đi tới, nhìn thoáng qua chính mình ngăn tủ, hỏi: “Người đứng ở ta ngăn tủ trước mặt làm cái gì?”

Trương Hiếu đi đến một bên đi, thần sắc tự nhiên nói: “Ta không phải xem người ngẩn tu không đóng lại, tưởng cho người đóng lại sao? Nhưng thật ra người, đột nhiên ở ta sau lưng nói chuyện, đem ta sợ tới mức cái chết khiếp.”

“Phải không?” Lộ Minh Nguyệt đuổi tay đem giày múa cầm ở trong tay, biểu tình hòa hoãn vài phần.

Ban đêm.

Lộ Minh Nguyệt để chân trần ở trong phòng luyện tập khiêu vũ, một lần xoay tròn lúc sau, nàng cả người trực tiếp té ngã trên mặt đất, đầu gối truyền đến đau đớn làm nàng nhin không được nhú nhú mày.

Một bên trên mặt đất, cặp kia tuyết trắng giày múa lẳng lẳng bãi tại nơi đó, mang theo vô thượng dụ hoặc —— chỉ cần mặc vào này đôi giày, nàng là có thể lại lần nữa nhảy ra mỹ lệ vũ đạo tới, hưởng thụ vũ tay cùng hoa tươi.

Trong mắt hiện lên một tia giãy giụa, Lộ Minh Nguyệt như là ở cùng cái gì chống cự giống nhau, chính là thực mau, nàng ánh mắt trở nên ngây dại ra.

Đi qua đi đuổi tay đem giày múa mặc vào, nàng đi vào sân nhảy, nhón mũi chân, lại lần nữa nhảy dựng lên. Nhẹ nhàng ngâm nga thanh từ miệng nàng truyền ra tới, thân thể của nàng theo tiếng ca mà vũ động, xoay tròn nhảy lên, ưu nhã đến giống như là một con tuyết trắng thiên nga trắng.

Lại một lần hoàn mỹ xoay tròn lúc sau, nàng cả người giống như là mất đi sức lực giống nhau, ầm ầm ngã xuống trên mặt đất, trong mắt đồng tử dần dần tan rã, giống như là một đóa nở rộ đến mức tận cùng đóa hoa, thịnh cực liền bại, dần dần liền khô héo đi xuống.

Ngày thứ hai, Lộ gia người hầu mở ra vũ đạo phòng luyện tập, liếc mắt một cái liền thấy nằm trên mặt đất thân thể đã trở nên lạnh lẽo Lộ Minh Nguyệt, khổng chế không được hét lên lên.

Cảnh sát thực mau liền tới rồi, nhanh chóng đem hiện trường phong tỏa lên.

“Người chết Lộ Minh Nguyệt, tử vong thời gian đại khái là tối hôm qua một chút đến hai điểm chi gian, nguyên nhân chết..... Khí quan suy kiệt!”

Thi thể kiểm nghiệm báo cáo thực mau liền ra tới, phía dưới người đem báo cáo đưa cho thủ trưởng, cảm thấy thập phần kỳ quái, nói: “Theo kiểm nghiệm, Lộ Minh Nguyệt là bởi vì khí quan suy kiệt mà chết, hơn nữa là nàng trong cơ thể sở hữu khí quan đều đã xảy ra suy kiệt..... Chính là căn cứ nàng phụ thân cách nói, Lộ Minh Nguyệt sinh thời cũng không có khí quan suy kiệt bệnh trạng, thân thể của nàng vẫn luôn đều thực khỏe mạnh.”

Chính là hiện tại tử vong kiểm tra báo cáo lại nói, nàng là khí quan suy kiệt mà chết, hơn nữa vẫn là sở hữu khí quan đồng thời đã xảy ra suy kiệt.

“Thú vị chính là, Lộ Minh Nguyệt phụ thân lộ ra một cái tình huống, đó chính là Lộ Minh Nguyệt mẫu thân, cũng là khí quan suy kiệt mà chết. Cùng Lộ Minh Nguyệt giống nhau, lộ phụ nhân cũng là cái vũ đạo gia, hơn nữa danh khí còn không nhỏ, nàng chết ở sân khấu thượng, còn không có đưa đến bệnh viện khí quan liền không khí, phía sau kiểm tra, mới phát hiện nàng trong cơ thể khí quan đã toàn bộ suy kiệt.”

Này hai mẹ con, nguyên nhân chết đều là giống nhau, có thể nói cái này án tử trong ngoài đều lộ ra quỷ dị.

“Đúng rồi, lộ tiên sinh còn cung cấp một tin tức, hần nói hần nữ nhi sinh thời thích nhất cặp kia giày múa, ở nàng sau khi chết liền rất cuộc tìm

không thấy.”

“Giày múa?”

“Đúng vậy, nghe nói cặp kia giày múa Lộ Minh Nguyệt thập phần coi trọng, mỗi lần khiêu vũ đều phải xuyên cặp kia giày. Nếu không mặc cặp kia giày, nàng liền rất khó phát huy ra bình thường vũ đạo trình độ tới.”

“..... Một đôi giày múa?”

*

Lộ Minh Nguyệt đã chết tin tức tự nhiên là giấu không được, thực mau nàng đồng học các bằng hữu đều đã biết, tất cả mọi người đều ở bóp cổ tay thở dài, thở dài như vậy một cái vũ đạo hạt giống tốt liền như vậy đã chết. Nàng giống như là một thốc pháo hoa, chỉ chờa cái mọi người nháy mắt huyễn lệ, thực mau liền biến mất.

Trương Hiểu cũng là nghe những người khác thảo luận mới biết được tin tức này, nàng bĩu môi, trong lòng nhưng thật ra không có gì ý tưởng, nàng bản thân liền không thích Lộ Minh Nguyệt, đối nàng chết cũng không có gì cảm xúc.

“..... Ta đi dưới lầu mua bình thủy.”

Cùng bạn cùng phòng nói một tiếng, nàng xoay người đi xuống lầu, chờ cầm thủy từ nhỏ bán bộ ra tới, từ bồn hoa nơi đó đi qua thời điểm, dư quang bên trong xuất hiện một cái quen mắt đồ vật, nàng bước chân đột nhiên một đốn.

Bồn hoa phía trên, một đôi tuyết trắng giày múa lẳng lẳng đặt ở nơi đó, nhan sắc nhìn qua tựa hồ càng thêm tuyết trắng. Xem ở Trương Hiểu trong mắt, này đôi giày lộ ra cực đại dụ hoặc.

—— chỉ cần mặc vào giày, người liền sẽ trở thành một cái khác Lộ Minh Nguyệt!

Cơ hồ là si ngốc giống nhau, Trương Hiểu đi qua đi, đem cặp kia giày cầm lên.

*

Trương Hiểu đồng học phát hiện Trương Hiểu gần nhất trạng thái càng ngày càng tốt, nàng vũ kỹ có thể nói là tiến triển cực nhanh cũng không quá, dáng múa thập phần ưu nhã cùng mê người, nàng đứng ở sân nhảy bên trong, ánh mắt mọi người đều nhìn không được dừng ở nàng trên người, bị nàng dáng múa hấp dẫn.

“Trương Hiểu đây là ăn cái gì linh đan diệu dược, như thế nào múa ba lê đột nhiên nhảy đến tốt như vậy?”

“Thật lợi hại, người xem nàng cái này xoay tròn, oa, quả thực mỹ ngây người!”

“Ta như thế nào cảm thấy, Trương Hiểu vũ cho ta một loại rất quen thuộc cảm giác..... Các người không cảm thấy, nàng vũ đạo cùng Lộ Minh Nguyệt rất giống sao?”

Tuy rằng là đồng dạng vũ đạo, nhưng là bất đồng người nhảy dựng lên cho người ta cảm giác vẫn là bất đồng, mà hiện giờ Trương Hiểu, nàng vũ đạo cùng Lộ Minh Nguyệt vũ đạo, cho người ta cảm giác thập phần tương tự.

“Bọn họ hai cái đều là một cái trường học, một cái lão sư giáo, vũ đạo phong cách khẳng định cũng không sai biệt lắm.....”

“Người nói cũng là.”

Trường học đón người mới đến tiệc tối, lúc trước một cái tiết mục chính là múa ba lê đoàn, mà Lộ Minh Nguyệt đó là tiết mục bên trong trung tâm. Hiện giờ Lộ Minh Nguyệt đã chết, cái này tiết mục thiếu quan trọng nhất nhân vật, lại không có chờ tuyển người, tuy rằng tiệc nuôi, các lão sư cũng không thể không hủy bỏ cái này tiết mục.

“Lão sư, liền bởi vì Lộ Minh Nguyệt liền hủy bỏ cái này tiết mục, đối mặt khác đồng học cũng quá không công bằng.”

“Ai..... Ta cũng biết không công bằng, chính là Lộ Minh Nguyệt mới là cái này biên vũ trung tâm, nàng là không thể thay thế được, không có nàng cái này vũ đạo cũng liền không có nhất hấp dẫn người, còn không bằng hủy bỏ.”

Lộ Minh Nguyệt thực lực so với những người khác cao một mảng lớn, lần này biên vũ bên trong, có rất nhiều yêu cầu cao độ động tác, những người khác căn bản làm không được, các lão sư tuy rằng tiệc nuôi cũng chỉ có thể từ bỏ.

“Lão sư, nếu có thể nói, ta nguyện ý thử một chút..... Ta tưởng, Lộ Minh Nguyệt vị trí, ta có thể thay thế.”

Những người khác nhìn về phía đứng ra Trương Hiểu, ánh mắt có chút kinh ngạc.

Lão sư cũng là chú ý tới Trương Hiểu biến hóa, nàng giống như là võ hiệp tiểu thuyết hiệp sĩ, đã thông hai mạch Nhâm Đốc giống nhau, tiến bộ tiến bộ vượt bậc. Bất quá so với Lộ Minh Nguyệt tới, đại gia cảm thấy Lộ Minh Nguyệt vẫn là càng xuất sắc một ít.

Bất quá, nếu nàng nói ra, các lão sư cũng tính toán làm nàng ném thử một chút.

Trương Hiếu mỉm cười, chậm rãi hướng đi sân nháy, nàng giãn ra thân mình, cười đến thập phần tự tin, cả người tựa hồ ở tản ra quang mang.

Ở nàng trên chân, tuyết trắng giày múa có vẻ thập phần không chớp mắt.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 120

Z Quốc võ đạo đại học đó là ở quốc tế thượng cũng là có chút danh tiếng, mặt khác trường học tân sinh hoan nghênh sẽ là tiểu đánh tiểu nháo, tùy tiện người đi, chính là võ đạo đại học tân sinh hoan nghênh sẽ lại là một phiếu khó cầu. Ở cái này trường học, cho dù là tân sinh, võ đạo bản lĩnh cũng là cực cường, cho nên cho dù là tân sinh hoan nghênh sẽ, tính nghệ thuật cũng xa xa không phải mặt khác trường học có thể so sánh.

Hơn nữa khiêu vũ người rất nhiều không chỉ có vũ nhảy đến hảo, ngay cả bộ dáng lớn lên cũng không kém, cái này làm cho Z Quốc võ đạo đại học tân sinh hoan nghênh sẽ trở thành thành phố B đại học hoan nghênh sẽ nhất chịu người thích, cho dù là mặt khác đại học học sinh, cũng là rất là chờ mong, cho nên kia phiếu có tiền đều khó bắt được, khó được Triệu Lộ có thể bắt được bốn trương phiếu.

“Còn hảo ta ở võ đạo đại học có nhận thức người, hắc vừa vặn ở Học Sinh Hội công tác, ta khiến cho hắc cho ta để lại bốn trương.....” Triệu Lộ lại nói tiếp cũng là hơi có chút đặc ý, phải biết rằng này đó phiếu đều là võ đạo đại học miễn phí phát, chính là bên ngoài có người kêu năm trăm giá cao.

Việt Khê ánh mắt cẩn thận ở trên mặt nàng nhìn qua, như suy tư gì nói: “Triệu Lộ, ta xem người tướng mạo, là hồng loan tâm động dấu hiệu..... Người có yêu thích người?”

Nghe vậy Từ Vi ở một bên trộm cười, nói: “Ta liền nói, kia Ngô Hủ là ý của Tuý Ông không phải ở rượu đi, hẳn rõ ràng chính là thích người, tìm cơ hội hướng người xum xoe. Biết người muốn nhìn bọn họ đại học tân sinh tiệc tối, ba ba liền đem phiếu cấp đưa tới.”

Triệu Lộ mặt hơi hơi đỏ một chút, thái độ lại là hào phóng thật sự, nói: “Hẳn thích ta, chủ động theo đuổi ta, chẳng lẽ một chút tỏ vẻ đều không có? Cũng chính là năm trương phiếu mà thôi.”

Bốn người đuổi ở vũ hội bắt đầu phía trước tới vũ đạo đại học, lúc này khoảng cách tân sinh hoan nghênh sẽ còn có ba cái giờ, bọn họ vừa vặn cũng có thể sẵn này ba cái giờ ở trong trường học dạo một dạo, vũ đạo đại học nơi này nghe nói phong cảnh thập phần không tồi, còn có một cái đặc biệt xinh đẹp hồ hoa sen, chiếm địa thập phần quảng, cũng là thành phố B nổi danh một cảnh.

“..... Hồ hoa sen, ở khu vực bố tiểu thuyết bên trong, loại địa phương này dễ dàng nhất nháo quỷ.” Việt Khê thuận miệng nói một câu, sau đó liền thấy Triệu Lộ cùng Từ Vi khẩn trương hề hề nhìn nàng.

Việt Khê: “..... Ta chỉ đùa một chút.”

Từ Vi thật dài nhẹ nhàng thở ra, lẩm bẫm nói: “Ta sợ nhất loại đồ vật này.”

Triệu Lộ nói: “Có Việt Khê ở, ta nhưng thật ra cái gì đều không sợ, chính là thứ này đi, tóm lại vẫn là khiếp đến hoảng.”

Lại đây nghênh đón bọn họ Ngô Hủ nghe được bọn họ đối thoại, cảm thấy đầy đầu mờ mịt, hẳn gãi gãi đầu, nói: “Các người là nói hồ hoa sen kia sao? Lại nói tiếp, bên kia là rất không thích hợp, năm nay đã chết đuổi bốn người, hiện tại trường học đều không chuẩn chúng ta tới gần nơi đó, đại gia ngầm đều nói nơi đó là nháo quỷ. Bất quá sao có thể sao, trên thế giới này nơi nào có quỷ, ha ha ha.....”

Kiến thức quá quý Triệu Lộ cùng Từ Vi: “.....”

Không, tin tưởng chúng ta, trên thế giới là thật sự có quý a!

Vũ đạo đại học bên trong phong cảnh đích xác không tồi, xanh hoá làm được thực hảo, bên trong còn loại không ít hoa quế, hiện giờ đúng là mùa thu thời điểm, hoa quế toàn bộ đều khai, trong không khí nghe tất cả đều là kia cổ thơm ngọt hương vị.

Trong lòng đột nhiên có điều cảm, Việt Khê hướng bên cạnh nhường nhường, một cái từ bên người nàng đi qua đi xe đạp đột nhiên té lăn trên đất, nếu là nàng không né tránh, này xe đạp sợ là đến ngã vào trên người nàng.

Xe đạp ngã xuống, ngồi ở bên trên chủ nhân tự nhiên cũng là ném tới, xe đạp phía sau cột lấy hộp bị quăng ngã khai, bên trong một đôi giày ục ục lăn vài vòng, dừng ở trên mặt đất.

“Học muội, người không sao chứ?” Ngô Hủ vội vàng đi đỡ nàng.

Kia cô nương ngẩng đầu lên, lớn lên nhưng thật ra đẹp, mặt mày như họa, bởi vì ăn đau chau mày, đỡ Ngô Hủ tay đứng lên, nàng thấp giọng nói thanh tạ: “Cảm ơn học trưởng.”

Bên kia Triệu Lộ duỗi tay đem cặp kia giày nhặt lên, đưa qua nói: “Nhạ, người rút đồ vật.”

Kia cô nương thấy nàng trong tay giày múa, biểu tình lập tức đổi đổi, duỗi tay bay nhanh đem giày múa đoạt lại đây, động tác xem thành thô lỗ, đối thủ thượng giày múa thoát nhìn thập phần đáng vẻ khẩn trương.

“Cảm ơn!” Nàng đối Triệu Lộ nói thanh tạ, một đôi tay gắt gao nắm trong tay giày.

Việt Khê nhìn trên tay nàng giày, hơi hơi híp híp mắt.

“Học muội, người bị thương, muốn hay không chúng ta đưa người đi phòng y tế?” Ngô Hủ chú ý tới vị này học muội tay chân đều đổ máu, lập tức quan tâm hỏi.

Đặc biệt là trên tay miệng vết thương, đại khái là xe té ngã thời điểm nàng dùng tay căng một chút, trên tay máu tươi đầm đìa, còn cắt một lỗ hồng, tích táp đi xuống chảy huyết, nàng duỗi tay cầm cặp kia giày múa, vết máu toàn bộ đều cọ ở giày thượng, nàng thoát nhìn nhưng thật ra một chút cũng chưa phát hiện.

Nhìn thoáng qua trên tay miệng vết thương, kia cô nương nhú một chút mày, tiếp nhận Việt Khê đưa qua khăn giấy xoa xoa tay, nói: “Không quan hệ, ta hiện tại có việc gấp, không có thời gian đi phòng y tế..... Học trưởng, vừa mới cảm ơn các người, ta liền đi trước.”

Nói, nàng duỗi tay đem xe đạp đẩy lên, cười xe đạp liền đi rồi.

“Cặp kia giày, là múa ba lê giày, này đồng học là học múa ba lê sao?” Từ Vi có chút tò mò nói.

Triệu Lộ thở dài: “Ngô Hủ, các người trường học đẹp người thật nhiều..... Đặc biệt là khí chất, là bởi vì đều là khiêu vũ sao, kia khí chất đặt ở trong đám người biên, thật sự là nổi bật.”

Này đại khái chính là cái gọi là mỹ nhân ở cốt không ở da, nếu chỉ là lớn lên xinh đẹp, cũng liền như vậy một chuyện, nhưng là độc đáo khí chất, mới là nhất có thể cho người lưu lại khắc sâu ấn tượng.

Ngô Hủ lập tức cười nói: “Các người khí chất cũng thực hảo a.....”

Nói, hắn theo bản năng nhìn Việt Khê liếc mắt một cái, nhin không được rụt rụt cổ.

Muốn nói này ba người cô nương bên trong, bộ dáng lớn lên tốt nhất là Việt Khê, khí chất nhất độc đáo cũng là nàng, bất quá Ngô Hủ tổng cảm thấy nhìn nàng có chút hơi sợ, cảm giác rất có áp lực.

Việt Khê khí chất, thanh thả lãnh, có loại bạn cùng lứa tuổi sở không có trầm tĩnh, giống như là một uông không có gợn sóng hồ nước, thập phần an tĩnh. Nàng đứng ở trong đám người biên khí chất thập phần đặc biệt, bốn hăn là phá lệ làm người chú mục. Nhưng là, kỳ quái chính là, những người khác rất ít chú ý tới nàng, chỉ có thấy nàng lúc sau mới có thể cảm thấy, a, cái này cô nương lớn lên thật là đẹp mắt, khí chất cũng hảo.

Thấy nàng ánh mắt đầu tiên, Ngô Hủ quả thực là kinh vi thiên nhân. Bất quá, hăn vẫn là tương đối thích Triệu Lộ, hăn chính là cái thập phần chuyên nhất người.

“Ngô đồng học đang xem cái gì?”

Hàn Húc đột nhiên nhẹ giọng hỏi, cũng không biết hăn khi nào đứng ở hăn trước mặt, tuy rằng là cười khanh khách, chính là cặp kia đen như mực đôi mắt, như là không có để vực sâu, Ngô Hủ nhìn thoáng qua cũng không dám đối thượng hăn ánh mắt.

—— hai người kia như thế nào như vậy đáng sợ?

Ngô Hủ lập tức đánh một cái giật mình, như là bị ăn thịt động vật nhìn thẳng thực thảo tính động vật, có loại đối mặt thiên địch cảm giác, da đầu đều phải tạc, vội nói: “Không, không có gì!”

Việt Khê chú ý tới trên mặt đất rơi xuống cái đồ vật, nàng duỗi tay đem kia đồ vật nhặt lên tới, phát hiện là vũ đạo đại học học sinh tập, nàng nhìn bên trên tên, niệm ra tiếng tới: “Trương Hiếu.”

“Trương..... Trương Hiếu, này không phải đêm nay múa ba lê đoàn trong tiết mục muốn biểu diễn học sinh sao?” Bên kia Ngô Hủ mở miệng

nói, xem Hàn Húc không hề nhìn chăm chăm chính mình, lặng yên không một tiếng động nhẹ nhàng thở ra, nói chuyện cũng không hề lắp bắp.

Triệu Lộ hỏi: “Người biết nàng?”

Ngô Hủ nói: “Ta ở Học Sinh Hội công tác, phụ trách chính là tiết mục thẩm tuyển linh tinh, cho nên thấy quá nàng tên.”

Triệu Lộ hoài nghi nhìn hắn, nói: “Nhiều như vậy tiết mục, mọi người tên người đều ghi nhớ?”

“Kia đương nhiên không phải, chỉ là Trương Hiếu bên này tình huống bất đồng..... Ta lần trước không phải cùng người nói, chúng ta trường học có cái kêu Lộ Minh Nguyệt tân sinh thập phần xuất sắc sao? Nguyên bản cái này tiết mục là nàng tới nhảy chính yếu bộ phận, chính là khoảng thời gian trước, nàng xảy ra chuyện qua đời, cái này tiết mục liền thay đổi người, đổi chính là cái này Trương Hiếu, cho nên ta mới có ấn tượng.” Ngô Hủ giải thích nói.

Triệu Lộ theo bản năng hỏi: “Xảy ra chuyện qua đời?”

“Đúng vậy, cụ thể tình huống ta cũng không biết..... Nàng khiêu vũ thiên phú như vậy cao, các lão sư đối nàng đều nhiều có khen ngợi, nói là so với quốc gia thượng vũ giả tới nói, nàng vũ đạo cũng là không kém, chính là tuổi quá nhỏ, chờ nàng lớn chút nữa, ở quốc tế thượng sợ là cũng có thể có một tranh chi lực. Chính là không nghĩ tới nàng như vậy tuổi trẻ liền rời đi, này thật sự là quá đáng tiếc.” Ngô Hủ nhìn không được cảm thán, các lão sư nhắc tới Lộ Minh Nguyệt người này, cũng là nói không nên lời bóp cổ tay thở dài, đều nói đáng tiếc như vậy một thiên tài.

Đề tài này có chút trầm trọng, Ngô Hủ thực mau liền tách ra đề tài, giảng tới rồi địa phương khác.

Hàn Húc dựa gần Việt Khê, thấp giọng hỏi: “Sư phụ, từ vừa rồi người liền suy nghĩ cái gì?”

Việt Khê nói: “Không có gì..... Người vừa mới có hay không cảm thấy, cái kia kêu Trương Hiểu, trên người nàng hơi thở có chút cổ quái? Có chút tà tính, lại mang theo một ít huyết khí..... Người chú ý tới trên tay nàng cặp kia giày sao, cái loại này kỳ quái cảm giác, giống như chính là từ kia giày thượng truyền đến, làm người thực không thoải mái, hơn nữa kia đồ vật không giống như là quý, ngược lại như là nào đó tà ác niệm thể.”

“Cặp kia giày thượng thật là có chút đồ vật, hơn nữa hẳn là gần nhất mới đổ máu, cho nên kia đồ vật thực sinh động..... Dù sao là không tương quan người cùng sự, sư phụ người căn bản không cần thiết để ý.” Hàn Húc mỉm cười, ngữ khí thập phần không chút để ý.

Hoàng hôn dương quang dừng ở hắc trong mắt, một đôi mắt như là sẽ sáng lên giống nhau, tựa hồ mang theo vài phần thương xót cùng ôn nhu, thập phần mê người, chọc đến từ hắc bên người đi qua các nữ hài tử nhin không được gương mặt đỏ lên —— thanh niên này, khẳng định là cái thiện lương ôn nhu người ở, chính yếu là lớn lên cũng thật đẹp, không hổ là vũ đạo đại học học sinh.

Việt Khê chớp chớp mắt, nói: “Ta còn là lần đầu tiên nhìn thấy loại đồ vật này, kia hẳn là nó chủ nhân chết thời điểm, để lại nào đó chấp niệm, làm này đôi giày có được nào đó vô ý thức niệm thể.”

Niệm thể vô hình, nhưng là lại có mê hoặc nhân tâm bản lĩnh. Hơn nữa vừa rồi nữ hài kia tâm thuật bất chính, trên người còn mang theo nghiệt khí, sợ là tạo sát nghiệt, đối loại này tà ác đồ vật càng có một loại lực hấp dẫn.

Mà niệm thể, sẽ hút người khác tinh huyết sinh mệnh, dần dần trưởng thành, tới nào đó nông nổi, còn có thể sinh ra ý thức tới. Mà vừa mới hút

một người tinh huyết sinh mệnh vũ đạo giày, lại nếm tới rồi máu tươi tứ vị, sợ là sẽ tà tính đại trưởng.

*

Đại học hoạt động trung tâm hậu trường, Trương Hiểu dẫn theo giày đi vào tới, lão sư xem nàng tay chân thượng miệng vết thương, sốt ruột đến không được, nói: “Người đây là ở đâu làm cho? Còn có thể lên đài sao?”

Trương Hiểu lắc đầu tỏ vẻ không có việc gì, nói: “Tới trên đường té ngã một cái, bất quá không có việc gì, mặc vào diễn xuất phục che khuất liền không có việc gì, lên đài khẳng định là có thể thượng, không ảnh hưởng ta diễn xuất.”

Lão sư luôn mãi xác định nàng trạng thái, được đến nàng bảo đảm, lúc này mới khẽ gật đầu, làm người cầm hòm thuốc tới cấp nàng xử lý trên người miệng vết thương. Lập tức liền phải mang lên tròng thời điểm, cũng không phải là rút dây xích thời điểm.

Còn hảo Trương Hiểu trên chân miệng vết thương không có gì trở ngại, chính là sát phá da, nhưng thật ra trên tay, miệng vết thương bị đá cắt một đạo, bất quá hiện tại huyết cũng không hề chảy, xử lý dán lên băng keo cá nhân thì tốt rồi.

Trương Hiểu khom lưng đem giày múa mặc tốt, nàng nhìn trên chân giày múa, có chút kinh ngạc di một tiếng, duỗi tay nhìn kỹ hai hạ, lẩm bẩm nói: “Giày thượng huyết đâu?”

Nàng vừa mới trên tay bị thương, miệng vết thương thượng huyết lưu không ít ở giày thượng, chính là hiện tại nàng nhìn kỹ một chút, lại cái gì cũng chưa thấy —— này đôi giày, nhan sắc như cũ tuyết trắng, thậm chí liền một chút dơ bẩn đều không có, ngay cả giày múa thượng nhọt nhọt hoa văn, cũng vẫn là như vậy xinh đẹp.

Bên kia tiết mục mau đến các nàng, Trương Hiếu đứng dậy, nhìn chăm chú vào trong gương người, hơi hơi mỉm cười, tươi cười tự tin mà thông dong.

Nàng tin tưởng, đêm nay chính mình nhất định sẽ là nhất mắt sáng người nọ, bất luận kẻ nào đều sẽ không đoạt đi nàng quang mang.

Ở nàng xoay người sau khi rời khỏi, trong gương tìm đến nàng bóng dáng, nàng tuyết trắng vũ y, bồng tình gian tựa hồ leo lên điểm lệ màu đỏ, giống như là dùng máu tươi chậm rãi nhiễm đi giống nhau.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 121

Buổi tối 7 giờ thời điểm, vũ đạo đại học đón người mới đến tiệc tối chính thức bắt đầu. Sớm tại phía trước Việt Khê bọn họ cũng đã nhập tòa, lấy Ngô Hủ phúc, bọn họ vị trí ở đằng trước đệ nhị bài, tầm nhìn thực hảo, cũng không gì che đậy, hoàn toàn có thể đem sân khấu thượng biểu diễn xem đến rõ ràng.

Vũ đạo đại học học sinh cao nhan giá trị không ít, hai cái người chủ trì càng là nam tuần nữ tiểu, nói mấy câu liền đem không khí xào nhiệt lên, mãi cho đến cuối cùng một cái biểu diễn, cũng chưa làm không khí lãnh xuống dưới.

“Cuối cùng một cái tiết mục chính là Trương Hiểu các nàng 《 tinh linh 》 đi.....” Triệu Lộ phiên tiết mục biểu, 《 tinh linh 》 là toàn bộ tiệc tối áp trục tiết mục, này cũng phản ứng cái này tiết mục có bao nhiêu xuất sắc, lúc này mới bị phóng tới cuối cùng.

Theo một đoạn linh hoạt kỳ ảo âm nhạc vang lên, sân khấu hai sườn có ăn mặc màu xanh nhạt vũ váy biểu diễn giả từ hậu đài tiến vào, các nàng không ngừng nhảy lên, nhảy dựng vừa động, đều tràn ngập một loại sức sống, giống như là trong rừng rậm hoạt bát vui sướng tinh linh, dáng múa nói không nên lời ưu nhã mê người.

Các tinh linh thối lui, sân khấu thượng ánh đèn trở tối, sau đó một chú ánh đèn đột nhiên từ trên đỉnh đánh hạ tới, ở đèn tụ quang trung, là một cái

ăn mặc tuyết trắng vũ váy cô nương, nàng dáng người ưu nhã, là rừng rậm bên trong đẹp nhất bạch tinh linh, nàng giống như là một con mỹ lệ ưu nhã thiên nga, dương chính mình thon dài xinh đẹp cổ, dáng người thập phần ưu nhã.

Âm nhạc vừa động, vị này bạch tinh linh cũng động lên, nàng nhảy lên, tâm tình vui sướng mà thoải mái, ngay cả vươn ngón tay, cũng mang theo một loại nói không nên lời mỹ lệ cùng ưu nhã. Mỗi một lần nhảy lên, nàng dáng múa liền thật sâu quắc ở ánh mắt mọi người.

Từ Vi nhẹ nhàng che miệng, trong mắt tất cả đều là kinh diễm, nhẹ giọng nói: “Đây là cái kia Trương Hiểu?”

Chiều nay thấy thời điểm, Trương Hiểu tuy rằng xinh đẹp, chính là lại còn không có đạt tới làm người kinh diễm nông nổi, chính là tới rồi sân khấu thượng nàng, lại mỹ đến kinh người, cả người đều tản ra một loại lệnh người mê muội mị lực.

Sân khấu thượng, Trương Hiểu nhảy dựng lên, dáng người uyển chuyển nhẹ nhàng, toàn bộ thân thể giống như là muốn bay lên, tựa hồ một chút trọng lượng đều không có.

Hậu trường, múa ba lê lão sư trừng lớn đôi mắt, nhin không được tán dương: “Trương Hiểu một đoạn này nhảy đến thật là không tồi, cái kia động tác, có thể nói hoàn mỹ……”

Hơn nữa, nàng nhảy đến còn càng ngày càng tốt, từ trên người nàng sở bày ra ra tới cái loại này sức bật, làm người nhin không được kinh ngạc cảm thán.

Việt Khê hơi hơi híp mắt, những người khác chỉ là người thường, tự nhiên là nhìn không thấy Trương Hiểu trên người đồ vật. Chính là ở nàng trong mắt, Trương Hiểu lại chỉ là một cái con rối, thân thể của nàng bị một

cổ quý dị hơi thở sở khống chế, kia luồng hơi thở chi phối thân thể của nàng khiêu vũ, thậm chí ở chi phối nàng tinh huyết cùng sinh mệnh lực.

Nàng vũ đạo sở dĩ sẽ như vậy có sức cuốn hút, thậm chí có sức bật, này hết thấy đều bất quá là bởi vì đây là ở dùng nàng sinh mệnh tới khiêu vũ. Sinh mệnh là mỹ lệ, tiêu hao quá mức sinh mệnh vũ đạo, lại sao có thể không xinh đẹp, bất động người?

Không thể còn như vậy đi xuống, lại nhảy xuống đi, Trương Hiểu sợ là đến bị kia đồ vật đem sở hữu sinh mệnh lực đều cấp hấp thụ hết.

Việt Khê đứng dậy, trực tiếp hướng sân khấu thượng đi đến. Nàng cái này hành động quá mức đột ngột, nháy mắt liền hấp dẫn rất nhiều người ánh mắt.

Thấy nàng động tác, sân khấu hai bên bảo an vội vàng tiến lên đây cản nàng.

“Người làm gì? Hiện tại sân khấu thượng đang ở tiến hành biểu diễn, người không thể đi lên!” Bảo an lạnh lùng nói.

Sân khấu thượng biểu diễn đã tới rồi cuối cùng một tiết, thợ săn lầm xông khu rừng này, hẩn phát hiện rừng rậm bên trong mỹ lệ bạch tinh linh. Tham lam thợ săn đối bạch tinh linh bắn ra một mũi tên, trong rừng rậm tinh linh chấn kinh, khắp nơi tản ra, mà bị thương bạch tinh linh, bắt đầu rồi chính mình độc vũ.

Âm nhạc từ đồn dập lại chuyển hướng an tĩnh, an tĩnh bên trong lại mang theo một loại nói không nên lời bi thương, bị thương bạch tinh linh đôi tay duỗi khai, đôi tay kia giống như là một đôi mỹ lệ cánh, lần lượt triển khai, lại bởi vì bị thương, chỉ có thể vô lực buông xuống tại bên người.

Trương Hiếu biểu diễn thập phần có sức cuốn hút, toàn bộ hoạt động trung tâm người đều nhin không được ngừng lại rồi hô hấp, một lòng đều theo nàng biểu diễn mà nắm khần thả lỏng.

Trên đầu đèn tụ quang chói mắt cực kỳ, Trương Hiếu trừng lớn đôi mắt, nghe thấy chính mình trong lồng ngực kia trái tim đang ở kịch liệt nhảy lên, nó nhảy lên thật sự mau, ngay cả trong tai đều là cái loại này phanh phanh phanh tiếng tim đập.

Âm nhạc thanh tựa hồ ở đi xa, trước mắt hết thấy cũng ở chậm rãi trở nên hắc ám lên, Trương Hiếu thân mình vô lực buông xuống trên mặt đất.

Một màn này, thật sự là quá mức thể lương tuyệt mỹ, giống như là bạch tinh linh thật sự chết đi giống nhau, cái loại này tử vong cảm giác, gắt gao quắc ở ánh mắt mọi người.

Việt Khê chau mày, thấp giọng nói một câu: “Trói!”

Hai cái bảo an trừng lớn đôi mắt, bọn họ phát hiện, bọn họ thân thể thể nhưng hoàn toàn không thể nhúc nhích. Cái này, bọn họ nhìn Việt Khê ánh mắt bên trong liền mang theo vài phần sợ hãi.

Thúc giục trên tay hoàng phù, một đạo thiên kim sắc quang mang phiêu ra, trực tiếp lung ở Trương Hiếu trên người, bảo vệ nàng tâm mạch. Không có bảo an ngăn cản, Việt Khê thập phần thuận lợi liền đi tới trên đài đi, nàng ngồi xổm xuống thân mình đi xem xét Trương Hiếu tình huống.

Nàng cái này đột nhiên hành động, làm phía dưới người một trận ồn ào, hậu trường người thấy thế vội vàng đem sân khấu thượng ánh đèn cấp tắt đi.

Phía dưới một trận xôn xao, hắc ám sân khấu thượng, có người xông lên chất vấn nói: “Người là người nào?”

Việt Khê đuổi tay xoa Trương Hiếu cổ, hơi thở đã thập phần mỏng manh. Nếu không phải vừa rồi kia trương hộ tâm phù giữ được nàng một tia mệnh tuyến, sợ là toàn bộ tinh khí đều sẽ bị này đôi giày cấp hấp thụ quang. Từ hấp thụ đến bây giờ, lúc này mới ngăn ngừa hơn mười giây thời gian mà thôi.

Trương Hiếu trên chân, cặp kia giày thoát nhìn thập phần không chớp mắt. Chính là ở Việt Khê trong mắt, này đôi giày thượng hơi thở ở hấp thụ Trương Hiếu sinh mệnh lúc sau, lại là tà khí đại trương. Cũng không biết thứ này rốt cuộc là hấp thụ bao nhiêu người tinh khí huyết khí, lộ ra một loại thập phần bất tường hơi thở.

Những người khác xem nàng hoàn toàn không phản ứng bọn họ, trong lòng kia kêu một cái khí, vừa định nói cái gì đó, Việt Khê đã trực tiếp chặn ngang ôm đem Trương Hiếu ôm lên, trực tiếp ôm tới rồi hậu trường đi.

Những người khác xem nàng ôm Trương Hiếu lại đây, mở to hai mắt nhìn, bất quá bọn họ cũng phát hiện Trương Hiếu không đúng, đối phương nằm ở Việt Khê trong lòng ngực, hai mắt gắt gao nhắm, vừa thấy liền biết không thích hợp.

“Trương Hiếu làm sao vậy?” Lão sư truy vấn nói.

Việt Khê ngô một tiếng, nói: “Một chút việc nhỏ..... Chính là có chút phiền phức.”

Nàng trước nay liền không thích phiền toái, nếu không phải gia hỏa này ở chính mình mí mắt phía dưới tác loạn, nàng mới sẽ không làm loại này tổn công vô ích sự tình.

Bên cạnh đồng học tò mò nhìn về phía bên này, sau đó bọn họ ánh mắt bất tri bất giác liền dừng ở Trương Hiếu trên chân, cặp kia thoát nhìn thập phần xinh đẹp cùng với lóa mắt giày.

Cặp kia giày tựa hồ ở kêu gọi bọn họ, chỉ cần mặc vào này song giày múa, bọn họ là có thể trở nên càng thêm xuất sắc cùng mỹ lệ, ngay cả một bên lão sư, ánh mắt cũng dần dần trở nên mê mang lên.

Việt Khê cười khẽ, nói: “Ở ta mí mắt phía dưới cũng dám tác loạn, là cảm thấy ta thực dễ khi dễ sao?”

Nói, nàng vươn tay đi, trực tiếp ở không trung nhéo, một đoàn sương đen trực tiếp từ giày múa thượng bị tróc ra tới, trực tiếp đã bị nàng nhéo vào trong tay, đồng thời kia đồ vật phát ra sắc nhọn tiếng kêu tới.

Sắc nhọn tiếng kêu truyền tới người trong tai, thập phần chói tai, chấn đến đầu người đau thật sự, hậu trường người bị thanh âm này kêu đến ôm đầu kêu đau.

“An tĩnh một chút!” Việt Khê nhéo này đoàn sương đen, trực tiếp hướng trên bàn vỗ vỗ, tiếng thét chói tai đột nhiên im bật, kia đồ vật trực tiếp bị nàng cấp dọa tới rồi, một đoàn sương mù đều ở run bần bật.

Hậu trường những người khác bị kia đồ vật vừa rồi kia tiếng kêu kích thích đến trước mắt biến thành màu đen, hiện giờ thanh âm biến mất, có loại đầu váng mắt hoa, tưởng phun cảm giác, giống như là say xe giống nhau.

Hàn Húc không biết đến đây lúc nào, dựa vào tường mở miệng nói: “Một cái liên hình thể đều không có đồ vật, nhưng thật ra tinh thần lực cường đại.”

“Trên người tà khí nhưng thật ra trọng, ta ghét nhất cái này hương vị, nghe lên một chút ăn uống đều không có.” Việt Khê bữu môi nói, thập phần ghét bỏ biểu tình, nàng cũng là sẽ kén ăn, vật như vậy, ăn đều không muốn ăn, cho nên nàng duỗi tay trực tiếp đem thứ này cấp bóp nát.

Rõ ràng lại hút một chút sinh mệnh lực là có thể hóa hình, chỉ là thứ này xem ra vận khí không thể nào hảo, liền ở cuối cùng thời điểm, bị Việt Khê cấp niết tan, gì cũng chưa lưu lại.

Những người khác nghe hai người nói chuyện, càng là hai mặt nhìn nhau —— như thế nào cảm thấy hai người kia thần thần thao thao?

Hàn Húc cười, hắn đi tới không chút để ý nhìn thoáng qua nằm trên mặt đất Trương Hiểu, nói: “Tướng mạo khắc nghiệt thiếu tình cảm, thậm chí người mang nghiệp chương…… Người này trên người dính đến có mạng người, có lẽ không phải nàng giết chết, nhưng là khẳng định cũng cùng nàng có quan hệ. Người như vậy, sư phụ người làm gì cứu nàng?”

Việt Khê thập phần đúng lý hợp tình nói: “Kia đồ vật ở ta mí mắt phía dưới làm động tác nhỏ, này khẳng định là xem thường ta.”

Hàn Húc khẽ gật đầu, nói: “Sư phụ cao hứng liền hảo.”

Việt Khê: “……” Loại này hống tiểu hài tử ngữ khí là chuyện như thế nào? Nghe quả thực lão khó chịu.

Nàng cúi đầu xoa xoa Trương Hiểu ngực, một đạo chân khí rót vào nàng trái tim bên trong.

“Khụ khụ khụ!”

Nhắm chặt con mắt Trương Hiểu đột nhiên mở to mắt, sau đó che lại ngực kịch liệt ho khan lên, một trường trắng bệch mặt bởi vì kịch liệt ho khan mà mang theo vài phần bệnh trạng ửng hồng tới.

Nàng ánh mắt mờ mịt nhìn bốn phía, phát hiện nơi này thế nhưng là hậu trường, cái này làm cho nàng có chút sờ không được đầu óc, lẩm bẫm nói: “Ta, ta đây là làm sao vậy?”

Nàng rõ ràng nhớ rõ, vừa rồi chính mình còn ở trên sân khấu, sau đó liền cảm giác trái tim sâu đau, trước mắt tối sầm, liền cái gì cũng không biết.

“Trương Hiếu, người không sao chứ? Người cảm giác thế nào?” Một bên người phụ trách lão sư xem Trương Hiếu mở mắt ra, vội hỏi nói.

Trương Hiếu từ trên mặt đất đứng dậy, cảm thấy tay chân nhũn ra, nàng lắc lắc đầu, nói: “Ta, ta không có việc gì, lão sư, phát sinh chuyện gì?”

“..... Ta, ta cũng không rõ ràng lắm a.” Lão sư cũng là một đầu vô số, nàng chỉ vào Việt Khê nói: “Vừa rồi người ở trên sân khấu té xiu, là vị đồng học này đem người ôm trở về. Người vừa rồi sắc mặt thập phần khó coi, đem chúng ta đều dọa tới rồi.”

Kia trắng bệch sắc mặt, nhìn qua thật giống như không có khí giống nhau.

Trương Hiếu ngẩng đầu nhìn về phía Việt Khê, Việt Khê cười một chút, nói: “Nếu không có ta, người vừa rồi liền đã chết.”

Nàng ngữ khí cũng không có gì cao cao tại thượng, chỉ là ở đơn giản trần thuật một sự thật.

“..... Bất quá vì cái gì sẽ xuất hiện loại tình huống này, chỉ có thể hỏi người chính mình, người trên sân này đôi giày là từ đâu tới?”

Nghe vậy, Trương Hiếu thân thể tức khắc cứng đờ.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 122

“..... Vì cái gì sẽ xuất hiện tình huống hiện tại, vậy chỉ có thể hỏi người chính mình, người trên chân này đôi giày là từ đâu tới?”

Việt Khê rũ mắt nhìn Trương Hiểu trên chân cặp kia giày múa, ngẩng đầu cười như không cười nhìn nàng, nhẹ giọng hỏi.

Nghe vậy, Trương Hiểu trên mặt biểu tình có chút mất tự nhiên, nàng theo bản năng đem một đôi chân sau này rụt rụt, tránh đi Việt Khê ánh mắt, nói: “Ta, ta nghe không hiểu người ý tứ.”

Việt Khê nhướng mày, cười đến hiểu rõ, nàng nói: “Không quan hệ, nghe không hiểu liền tính..... Dù sao kia đồ vật đã không có, cũng sẽ không đối với người tạo thành cái gì ảnh hưởng.”

“Người nói cái gì?” Nghe thế, Trương Hiểu biểu tình lại là biến đổi, nàng duỗi tay bắt lấy Việt Khê tay, liên thanh truy vấn nói: “Người lời này có ý tứ gì? Cái gì kêu kia đồ vật đã không có?”

Việt Khê cúi đầu xem nàng, nói: “Cũng chính là mặt chữ thượng ý tứ, người hẳn là rất rõ ràng ta đang nói cái gì. Không phải chính mình vĩnh viễn đều không thuộc về chính mình, dưới bầu trời này liền không có ăn không trả tiền cơm trưa, nếu không phải ta đúng lúc ra tay, người đã sớm không có mệnh.”

Chính là ngay cả như vậy, Trương Hiếu biểu tình vẫn là thất hồn lạc phách.

Việt Khê ánh mắt giật giật, không nói cái gì nữa, trực tiếp xoay người đi ra hoạt động trung tâm hậu trường.

Trương Hiếu vô ý thức căn chỉnh mình tay, biểu tình mờ mịt mà hoảng loạn, tâm loạn như ma. Hậu trường những người khác hai mặt nhìn nhau, hoàn toàn nghe không hiểu bọn họ hai người ý tứ trong lời nói, quả thực chính là thần thần thao thao.

“Sư phụ giúp nàng, nàng cũng không giống như lòng mang cảm ơn, mà là càng kinh hoảng mất đi làm nàng gian lận đồ vật.....” Hàn Húc khẽ cười nói, tựa hồ đối loại này ý tưởng pha cảm thấy thú vị, cười tủm tỉm nói: “Nàng hiện tại hưởng thụ võ tay cùng hoa tươi, cùng với đại gia truy phủng, đều không phải thuộc về chính nàng. Hiện giờ không có gian lận đồ vật, nàng liền sẽ từ đám mây rơi đến nước bùn bên trong, loại này chênh lệch cảm, cũng không phải là người bình thường có thể chịu nổi.”

Việt Khê không chút nào để ý nói: “Đó là chuyện của nàng, cùng ta có cái gì quan hệ? Ta là thiên sư, lại không phải tâm lý phụ đạo sư..... Lần này thật là mệt lớn, liền một mao tiền cũng chưa kiếm được.”

Hai người từ hậu đài ra tới, ở lễ đường phía trước cùng Triệu Lộ bọn họ hội hợp, trên đường còn có thể nghe thấy từ lễ đường ra tới bọn học sinh thập phần hưng phấn thảo luận lần này hoan nghênh sẽ, đặc biệt là Trương Hiếu các nàng múa ba lê kịch 《 tinh linh 》 , càng là cho bọn hắn để lại cực kỳ khắc sâu ấn tượng. Đặc biệt là cuối cùng một màn bạch tinh linh chết đi thời điểm, cái loại này sức cuốn hút cùng sức dẫn, cho bọn hắn mang đến cực đại chấn động.

Việt Khê ngừng một lỗ tai, âm thầm nói thầm, lúc ấy kia sân khấu người trên thiếu chút nữa liền đã chết, người nói có hay không sức cuốn

hút?

Ngô Hủ nhìn thoáng qua thời gian, nói: “Tiệc tối trước tiên kết thúc, hiện tại mới 9 giờ rưỡi, các người không cần tiếp tục ở chúng ta trường học đi dạo? Chúng ta trường học rất nhiều địa phương phong cảnh vẫn là thực không tồi.”

Hiện tại thời gian đích xác còn tính sớm, Triệu Lộ trưng cầu một chút Việt Khê bọn họ ý kiến, nói: “Nếu không, người dẫn chúng ta đi các người trường học hồ hoa sen nhìn xem? Các người mời dạm hoa sen đường chính là rất có danh khí.”

Nghe vậy, Ngô Hủ lại là có chút do dự, hắn nói: “Hồ hoa sen bên kia a..... Bên kia khả năng có điểm không quá phương tiện.”

Triệu Lộ nghi hoặc nhìn hắn.

Ngô Hủ biểu tình có chút kỳ quái, nói: “Không phải ta không nghĩ mang các người đi, chỉ là hồ hoa sen bên kia có chút kỳ quái..... Các người nhớ rõ ta và các người nói qua đi, hồ hoa sen bên kia từ khai giảng đến bây giờ, đã chết bốn người, tà tính thật sự, hiện tại tất cả mọi người đều không yêu hướng nào đi, nói là nháo quỷ. Kỳ thật ta cũng không tin cái quỷ gì không quỷ, chúng ta phải tin tưởng khoa học không phải? Chỉ là, mỗi lần qua bên kia ta đều có một loại thập phần không thoải mái cảm giác, cho nên cũng không yêu qua bên kia.”

Bọn họ đại học hồ hoa sen hai bên tu thật xinh đẹp hành lang dài, bên trên treo cái loại này thập phần xinh đẹp đèn cung đình, tới rồi buổi tối đèn mở ra, chiếu sáng không rõ không ám, là rất nhiều tiểu tình lữ đều thích đi địa phương. Chính là từ liên tục đã xảy ra bốn tràng án mạng lúc sau, tất cả mọi người đều không dám đi nào, từ xa nhìn lại, nơi đó ánh đèn mờ lung, liên nhân ảnh đều nhìn không thấy, lại xem trong hồ hơi nước mờ lung, âm đạm một mảnh, nhìn đích xác có loại âm lãnh quái dị cảm giác.

“..... Đích xác có loại thật không tốt cảm giác, cảm giác âm trầm trầm.” Triệu Lộ chà xát cánh tay, cảm thấy có điểm lạnh.

Kỳ thật hiện tại này mùa tuy nói là mùa thu, nhưng là ở thành phố B, thu hạ hai mùa nhiệt độ không khí không gì khác nhau, hiện tại cũng vẫn là nhiệt đến hoảng, tới rồi buổi tối không khí cũng đều là khô nóng. Chính là vừa đi đến này hồ hoa sen tối, lại là âm khí dày đặc, kia sợi phác lại đây khí lạnh, kích đến người lộ ở bên ngoài da thịt đều khởi nổi da gà.

Từ Vi nhìn về phía Việt Khê, hỏi: “Việt Khê, nơi này là không phải có chút không thích hợp a?”

Việt Khê vài bước đi đến bên hồ, bên kia Ngô Hủ ngăn cản một chút, nói: “Đừng qua đi, không thể tới gần thủy biên. Các người không biết, thượng một lần ngộ hại cái kia đồng học, chính là ở bên hồ, trực tiếp liền ngã xuống..... Ta xem qua cái kia video, nàng liền đứng ở bên hồ, lại đột nhiên như là có người vươn tay đi đem nàng kéo xuống giống nhau, túm ở trong nước liền không bò đến lên.”

“Không quan hệ, ta liền nhìn xem.....” Việt Khê mở miệng nói, trực tiếp đi tới bên hồ, ngồi xổm một khối thấp chỗ trên tảng đá, bắt tay duỗi đến trong hồ biên.

Này hoa sen hồ thượng che một tầng màu trắng hơi nước, nhìn qua tựa như ảo mộng, chính là đứng ở bên hồ liền cảm giác được một cỗ khí lạnh, mà này hồ nước càng là lạnh băng đến xương, tay duỗi ra đi vào, kia cỗ lạnh băng trực tiếp liền hướng người xương cốt phùng toàn, đông lạnh đến người nhin không được đánh một cái run run.

Âm khí, oán khí, hận ý.....

Hồ nước có vô số cảm xúc nảy lên tới, cái loại này phức tạp cảm xúc, hoàn toàn có thể đem người thường hoàn toàn cấp giáo đến mê tâm trí, bất

quá Việt Khê nhưng thật ra chút nào cảm giác đều không có, hoàn toàn không dao động.

Một con trơn trượt tay từ trong nước vươn tới, đột nhiên bắt lấy Việt Khê tay, trực tiếp lôi kéo nàng dùng sức hướng đáy nước hạ túm.

Ngô Hủ, Triệu Lộ còn có Từ Vi ba cái đứng ở nàng phía sau, thập phần khẩn trương lo lắng nhìn nàng, sau đó đột nhiên nghe thấy Việt Khê nhẹ nhàng di một tiếng, như là ở kinh ngạc cái gì giống nhau.

Còn không đợi bọn họ nghĩ lại, bọn họ liền thấy nguyên bản an tĩnh hồ nước đột nhiên bắt đầu bắt đầu quấy lên, bọt nước văng khắp nơi, như là đáy nước hạ có thứ gì ở quấy loạn hồ nước giống nhau.

“Sao..... Làm sao vậy?” Ngô Hủ bọn họ ba người bị hoảng sợ, một đám luống cuống tay chân tưởng xông lên đi kéo Việt Khê.

“Đừng tới đây.”

Việt Khê nhàn nhạt nói một câu, Ngô Hủ ba người động tác tức khắc liền dừng lại, hai mặt nhìn nhau, không biết nên làm cái gì bây giờ.

Việt Khê khước miệng mang theo cười, thủ hạ động tác lại dứt khoát mà lưu loát, trở tay bắt lấy cái tay kia, xách theo liền trực tiếp hướng thủy thượng xả, giọng nói của nàng nhẹ nhàng cười nói: “Làm ta nhìn xem, người rốt cuộc là cái thứ gì.”

“Lệ!”

Một tiếng chói tai thét chói tai vang lên, Ngô Hủ bọn họ liền thấy một bóng người bị Việt Khê trực tiếp từ đáy nước hạ xả ra tới.

“Các người là người nào? Như thế nào chạy đến nơi này?” Một đạo đèn pin chiếu sáng lại đây, kia quang vừa lúc dừng ở Việt Khê đôi mắt

thượng, nàng theo bản năng híp híp mắt, trên tay đồ vật hoạt không lưu thu, nhân cơ hội trực tiếp từ trên tay nàng tránh thoát khai đi, toàn trở về trong nước.

Một cái bảo an từ bên cạnh đi tới, nhìn bọn họ một đám người, nói: “Các người là cái nào học viện học sinh, như thế nào chạy nơi này? Không biết nơi này rất nguy hiểm sao?”

Việt Khê đứng dậy, lắc lắc trên tay thủy, có chút bất đắc dĩ —— sớm biết rằng vừa rồi liền trực tiếp đem vật kia cấp bóp chết.

“..... Các người là mặt khác trường học học sinh? Ta và các người nói a, chúng ta trường học cái này hồ hoa sen trong khoảng thời gian này có chút không yên ổn, bên trên đều ra lệnh, không chuẩn người đi vào, để tránh phát sinh cái gì ngoài ý muốn.”

Ngô Hủ có chút kinh ngạc, nói: “Khi nào nói không chuẩn người đi vào? Ta như thế nào không nghe nói qua?”

Bảo an nói: “Liên chiều nay sự tình, bên trên nói là nơi này phong thủy đại khái không tốt, sợ bọn học sinh tới nơi này lại ra cái gì ngoài ý muốn. Đúng rồi, trường học còn tìm cái đại sư ngày mai đến xem tình huống nơi này..... Ta xem a, bọn họ cũng cảm thấy là cái gì nữ quỷ ở quấy phá.”

Cuối cùng một câu, hắn nói được rất nhỏ thanh, cơ hồ là ở lầm bầm lầu bầu.

Hàn Húc cười: “Bảo an đại ca tin tức thực linh thông sao.”

Bảo an lập tức liền nở nụ cười, có chút đắc ý nói: “Kia nhưng không, phải biết rằng, ta thúc kia chính là trường học phó hiệu trưởng, cái gì tin tức ta không biết? Các người này đó học sinh, liền ham cái gì lãng mạn, ta và

các người nói a, kia hồ hoa sen nơi đó nháo quỷ, về sau vẫn là không cần lại đi.”

“Nháo quỷ? Đại ca biết hồ hoa sen nơi đó nháo quỷ, là khi nào bắt đầu sao?” Việt Khê hỏi.

“..... Khi nào bắt đầu? Ta ngẫm lại a, cũng liền khai giảng này hai ba tháng đi, ta nhớ rõ là chín tháng để thời điểm đi, đó là cái thứ nhất chết đi học sinh. Đó là cái nữ đồng học, vẫn là sinh viên năm nhất, nghe nói bị bạn tốt ngoại tình, nhất thời khí bất quá, vào lúc ban đêm liền trực tiếp nhảy đến này hồ hoa sen tự sát, chờ ngày hôm sau nàng thi thể mới bị phát hiện, đều bị phao đến không thành bộ dáng.”

Nói đến này, bảo an đại ca nhìn Việt Khê bọn họ mấy cái, thập phần không rõ nói: “Ai, các người nói các người những người trẻ tuổi này, vì điểm tình tình ái ái liền muốn chết muốn sống, có ý tứ sao? Là trò chơi không hảo chơi, vẫn là manga anime khó coi a? Bằng không vì sao liền mệnh đều có thể không cần a.”

“Có lẽ chỉ là nhất thời xúc động, tử vong buông xuống kia trong nháy mắt, bọn họ đại khái liền hối hận.” Việt Khê nhàn nhạt nói, nàng gặp được quá rất nhiều như vậy quỷ, chết thời điểm liền hướng về phía kia cổ khí, chính là chờ chết biến thành quỷ, mới biết vậy chẳng làm, chính là hết thấy đều không còn kịp rồi.

Bảo an nhìn bọn họ rời đi hồ hoa sen, lúc này mới cầm đèn pin tiếp tục đi kiểm tra bốn phía tình huống, để tránh lại có học sinh chạy tiến hồ hoa sen nơi này tới, nơi này nhưng tà hồ trứ.

Ngô Hủ dọc theo đường đi đều là tinh thần không tập trung, biểu tình ngốc ngốc, sau một lúc lâu hần mới như là phản ứng lại đây ở hồ hoa sen nơi đó đã xảy ra cái gì, trừng lớn đôi mắt nói: “Các người vừa rồi thấy sao, thấy nơi đó hồ hoa sen đồ vật sao? Đó là quỷ sao? Là quỷ đi!”

Triệu Lộ vô ngữ nhìn hăn, nói: “Người này phản xạ hình cung cũng quá dài đi.”

Ngô Hủ: “..... Đây, đây không phải, đầu một hồi thấy, có điểm không thói quen sao? Khả năng nhiều trông thấy thì tốt rồi.”

“Ta còn là lần đầu nghe thấy có người đưa ra loại này kỳ ba yêu cầu, người còn tưởng nhiều gặp quý a? Thật là có đủ kỳ quái.”

“.....”

*

Ngày hôm sau, trường học lão sư quả nhiên là mang theo hai cái đạo sĩ bộ dáng người tới, lưỡng đạo sĩ ở hồ hoa sen nơi đó bày một cái thần đàn, trong tay giơ trường kiếm hoàng phù ở kia lăm nhăm lăm nhăm, này phó thần thần thao thao bộ dáng, dẫn tới không ít học sinh tới vây xem.

Trương Hiếu cùng bạn cùng phòng đi nhà ăn ăn cơm thời điểm vừa vặn đi ngang qua nơi này, xem bên kia vây quanh một đám người, cũng nhìn không được xem xét hai mắt.

Bạn cùng phòng cười hì hì nói: “..... Trường học cũng là thật tốt chơi, như thế nào còn thỉnh đạo sĩ tới? Chẳng lẽ còn thật tin là quý ở tác quái a? Đây hoàn toàn chính là phong kiến mê tín.”

Một cái khác bạn cùng phòng nói: “Lời nói cũng không phải nói như vậy, các người chẳng lẽ không cảm thấy hồ hoa sen nơi này thực tà tính sao? Từ Dư Mân ở chỗ này tự sát lúc sau, đã chết bốn người. Các người nói, có thể hay không là Dư Mân quỷ hồn ở tác loạn a?”

Nói đến Dư Mân, những người khác liền nhìn không được đi xem Trương Hiếu. Lại nói tiếp Trương Hiếu cùng Dư Mân lúc trước chính là hảo khuê mật, cùng tiến cùng ra, chính là cầm đao tàn nhẫn nhất cũng là

Trương Hiểu cái này khuê mật, không chỉ có đoạt Dư Mân bạn trai, còn đem nhân gia cấp chế nhạo một đốn.

Này thế đạo, quả nhiên là phòng cháy phòng trộm phòng khuê mật a.

Bị các nàng như có như không ánh mắt đâm vào tâm tình bức bối, Trương Hiểu cười nhạo nói: “Nàng Dư Mân đã chết cùng ta có cái gì quan hệ? Chính nàng trời không được nam nhân, còn muốn trách ở ta trên đầu? Nhậm Huy chính là cùng ta oán giận rất nhiều lần, nói nàng người này tính tình quá mức chất phác không thú vị, có nề nếp, Nhậm Huy đã sớm tưởng cùng nàng chia tay. Chỉ là ai biết, một cùng nàng nói chia tay, liền luẩn quẩn trong lòng đi nhảy hồ, thật có thể quái được ai? Như vậy đã chết, cũng là xứng đáng.”

Những người khác xem nàng thực tức giận bộ dáng, vội vàng cười nói: “Trên đời này nơi nào tới quý..... Nhưng thật ra Trương Hiểu, người ngày hôm qua ở đón người mới đến tiệc tối thượng biểu diễn cũng thật xuất sắc, có thật nhiều người đều ở nghị luận người, nói người vũ đạo đặc biệt có sức dẫn cùng sức cuốn hút, bọn họ đều bị người vũ đạo cấp mê hoặc.”

Nghe vậy, Trương Hiểu cười một chút, trên mặt lộ ra một chút đắc sắc tới.

“..... Phía sau nếu không phải cái kia nữ sinh đi lên quấy rối, tiệc tối cũng sẽ không đột nhiên bỏ dở, ngay cả các người 《 tinh linh 》 cũng bị kêu ngừng, cũng không biết cái kia nữ sinh rốt cuộc là người nào.”

Trương Hiểu trong óc bên trong hiện lên Việt Khê một khuôn mặt tới, biểu tình đối đối, chưa nói cái gì.

Bất quá tối hôm qua nàng biểu diễn thật là đại chịu khen ngợi, dọc theo đường đi gặp không ít người đều ở trong tối ám đánh giá nàng, thậm chí còn có người cho nàng đưa hoa tươi, cái này làm cho Trương Hiểu tâm

tình thập phần vui sướng, tình huống như vậy vẫn luôn liên tục đến tới phòng tập nhảy.

Trên chân giày múa vẫn là giống nhau tuyết trắng, chính là mặc ở trên chân kia trong nháy mắt, Trương Hiểu liền cảm giác có chút không đúng rồi.

“..... Trương Hiểu, người làm sao vậy?” Lão sư xem nàng đứng ở nơi đó Trì Trì không có động tác, nhin không được hỏi.

Trương Hiểu ngẩng đầu lên, biểu tình có chút khó coi, nàng kéo kéo môi, nói: “Lão sư, ta hôm nay thân thể có điểm không thoải mái, tưởng thỉnh hai ngày giả.”

Lão sư quan tâm nhìn nàng, cũng biết đêm qua nàng ở trên sân khấu ngất sự tình, cho nên cũng không hỏi nhiều cái gì, chỉ là nói: “Vậy người trở về hảo hảo nghỉ ngơi, bất quá tuy rằng không thể tới luyện vũ, kiến thức cơ bản vẫn phải làm.”

Trương Hiểu gật gật đầu, tỏ vẻ minh bạch.

Nàng thu thập đồ vật trở về ký túc xá, lúc này, các bạn cùng phòng đều đi đi học, trong ký túc xá chỉ có nàng một người. Nàng trực tiếp duỗi tay đem bức màn kéo lên, ôm cặp kia giày múa, nôn nóng ở trong phòng đi tới đi lui, sau đó ánh mắt dừng ở trong tay giày múa thượng.

Không có, không có cái loại cảm giác này.....

Hiện tại này song giày múa, liền cùng bình thường giày múa giống nhau như đúc, cho nàng mang không tới bất luận cái gì trợ giúp.

Trương Hiểu cắn ngón tay, tâm loạn như ma, cả người đều là lộn xộn.

Đã không có cặp kia giày, nàng như thế nào biểu diễn đến ra cái loại này chấn động nhân tâm vũ đạo tới, những người khác lại như thế nào sẽ xem nàng? Mà những cái đó hoa tươi cùng vỗ tay, còn có khen ngợi, đều sẽ tất cả ly nàng mà đi, cái này làm cho nàng cảm giác thập phần khủng hoảng.

Tại đây một khắc, Trương Hiểu nhịn không được đối Việt Khê sinh ra một loại oán giận tới, nếu không phải nàng, giày múa cũng sẽ không mất đi hiệu quả, nàng vẫn cứ có thể ở trên sân khấu sáng lên nóng lên, hưởng thụ mọi người truy phủng.

Nàng hoàn toàn quên mất Việt Khê đối nàng lời nói, bởi vì cặp kia giày, nàng suýt nữa mất đi tính mạng, nếu không phải Việt Khê đúng lúc ra tay, nàng thì thể sợ là đều lạnh.

Chính là ở thời điểm này, nàng lại đem hết thảy đều do tội ở Việt Khê trên người, trên mặt biểu tình dữ tợn đến đáng sợ.

Đón người mới đến tiệc tối thượng biểu hiện, làm Trương Hiểu được đến vô số người khen ngợi, ngay cả lão sư đối nàng cũng là vẻ mặt ôn hoà, nhưng là khen ngợi có bao nhiêu dễ nghe, nàng ở ngầm liền có bao nhiêu nôn nóng, có bao nhiêu chột dạ, bởi vì nàng so bất luận kẻ nào đều rõ ràng, này hết thảy đều không phải nàng chân chính bản lĩnh.

Nàng hoàn toàn vô pháp tưởng tượng, nếu đại gia phát hiện nàng rốt cuộc nhảy không ra như vậy vũ đạo lúc sau, sẽ là cái dạng gì biểu hiện. Nhưng là chỉ là tưởng tượng, khiến cho nàng khó có thể chịu đựng.

Trong ký túc xá bạn cùng phòng đối nàng cũng là đại khen đặc khen, Trương Hiểu càng nghe biểu tình càng thêm bức bối, cho nên cùng các bạn cùng phòng nói một tiếng, cầm di động liền đi ra ngoài.

Bạn cùng phòng nhìn đóng lại môn, cảm thấy có chút kỳ quái, nói: “Trương Hiểu trước kia không phải thích nhất người khác khen nàng sao?”

Như thế nào gần nhất một khen nàng nàng liền kia phó biểu tình?”

Mặt khác hai cái bạn cùng phòng hoàn toàn không thêm để ý tình huống của nàng, thuận miệng đáp một câu: “Ai biết, đại khái tâm tình không hảo đi.”

Từ ký túc xá ra tới, Trương Hiếu rốt cuộc cảm giác nhẹ nhàng rất nhiều, nàng cũng không biết đi đâu, liền ở trong trường học loạn dạo, dạo dạo, không chú ý liền đi tới hồ hoa sen bên này.

Buổi tối hồ hoa sen lộ ra vài phần âm trầm, hiện tại đã là mùa thu bên trong hoa sen toàn bộ đều khô héo. Bất quá Trương Hiếu còn nhớ rõ Dư Mân chết thời điểm, khi đó trường học hoa sen vẫn là khai thật sự sáng lạn, Dư Mân thi thể bị vớt lên thời điểm, trên người treo một đóa hoa sen, thật giống như kia hoa sen là từ nàng trong thân thể trường ra tới giống nhau.

Trong bóng đêm, Trương Hiếu trên mặt lộ ra tràn ngập ác ý tươi cười tới, trên mặt ác ý làm nàng thoát nhìn thập phần xấu xí.

Nàng chậm rì rì đi đến bên hồ, nhìn an tĩnh mặt hồ, như là lại thấy được Dư Mân lúc ấy khóc lóc tới tìm chính mình bộ dáng, nàng nhịn không được cười nói: “Người hỏi ta vì cái gì đoạt Nhậm Huy, kia còn không phải bởi vì người xuân. Người người này, cũng liền lớn lên đẹp một chút, mặt khác còn có cái gì ưu điểm? Ngày thường còn một bộ rất tốt với ta bộ dáng, người cho rằng ta thực hiếm lạ sao?”

Dư Mân cùng nàng là cùng lớp đồng học, hai người cảm tình thực hảo, cho nên liền tính đại học cũng là ghi danh cùng cái trường học. Nhưng là Dư Mân so nàng càng xuất sắc, vô luận là phương diện kia, gia thế thậm chí là dung mạo, đều không phải Trương Hiếu có thể so sánh. Ghen ghét tựa như hạt giống, đã sớm ở trong lòng gieo, chiếu cơ hội liền trầu sợi tóc mầm.

“..... Nhậm Huy, cũng liền người đem hấn đương thành bảo bối, ta liền hơi chút ngoéo một cái tay, hấn liền nói hấn thích ta, còn nói người tính tình chất phác, một chút tình thú cũng đều không hiểu. Người cùng ta so, người còn kém xa lắm!”

Nàng hừ cười một tiếng, nói như vậy một hồi, rốt cuộc cảm thấy trong lòng buồn bức giải quyết rất nhiều, xoay người tính toán rời đi. Mà liền ở nàng đề chân tính toán đi thời điểm, nàng cảm giác trên chân căng thẳng, tựa hồ có một đôi tay ở lôi kéo nàng giống nhau, dùng sức đem nàng hướng đáy nước hạ kéo.

Trương Hiểu trong lòng hoảng hốt, nàng còn không có tới kịp kêu ra tiếng, cả người đã bị kéo hạ thủy, bọt nước ục ục hướng lên trên mạo. Thực mau, nơi này khôi phục an tĩnh, tựa như cái gì cũng chưa phát sinh quá giống nhau.

“..... Ta là ảo giác sao, tổng cảm thấy vừa rồi giống như có thứ gì rơi xuống nước.” Bảo an đi tới, ở bên hồ nhìn lướt qua, không thấy được cái gì không thích hợp, trong miệng nói thầm một câu.

Hấn cúi đầu, đem ngã trên mặt đất lan can đỡ lên, nói: “Lan can như thế nào chặt đứt? Nếu là có học sinh lại đây, không chú ý té xuống làm sao bây giờ?”

Đáy hồ hạ.

Trương Hiểu nỗ lực hướng tới phía trên vươn tay đi, muốn từ trong nước tránh thoát đi ra ngoài, chính là thân thể của nàng lại rất trọng, như là có người lôi kéo nàng giống nhau, dùng sức đem nàng chơi đáy hồ tím.

“Trương Hiểu.....”

Quen thuộc thanh âm ở bên tai vang lên, Trương Hiểu đột nhiên trừng lớn đôi mắt, nàng quay đầu đi, đối diện thượng một trương bị bọt nước đến

sưng vù mà xấu xí mặt, gương mặt kia, cho dù bị bọt nước đến hư thối, vẫn làm cho nàng cảm thấy quen thuộc.

Dư Mân.....

Trương Hiếu ở trong lòng yên lặng niệm ra tên này tới, trong lòng tất cả đều là hoảng sợ.

Dư Mân đối nàng lộ ra một cái cười tới, kéo túm thân thể của nàng trực tiếp kéo đến đáy hồ. Ở đáy hồ tràn ngập hư thối nước bùn, một đóa phần nộn nộn hoa sen ở đáy hồ khai đến chính sáng lạn, theo dòng nước hơi hơi đong đưa, tư thái yêu dã.

Một cái hoa sen đang duỗi lại đây, trực tiếp đâm thủng Trương Hiếu thân thể, sau đó chui đi vào, màu đỏ máu tươi tức khắc bùng lên, nhưng là ở đáy nước lại rất mau hòa tan mở ra, Trương Hiếu thân thể thói quen tính run rẩy một chút, tròng lớn hai mắt chậm rãi mất đi tiêu cự.

Ở nàng thân thể thượng, một đóa hồng nhạt hoa sen khai đến sáng lạn, cánh hoa hơi hơi mở ra một ít, đại khái thực mau liền phải nở rộ.

Ở Trương Hiếu biến mất ngày thứ tư, nàng thi thể xuất hiện ở hồ hoa sen trên mặt hồ. Thân thể của nàng bởi vì ở trong nước phao đến lâu lắm, đã trở nên sưng to xấu xí, mà để cho mọi người cảm thấy kỳ quái chính là, ở thân thể của nàng thượng, có một đóa hồng nhạt hoa sen khai đến chính sáng lạn. Kia hoa sen hệ rễ trát ở thân thể của nàng thượng, giống như là đem thân thể của nàng trở thành đào tạo này đóa hoa sen đất ẩm, lộ ra một loại yêu dã.

*

Việt Khê là từ Triệu Lộ nơi đó nghe được Trương Hiếu tin người chết, tin tức tự nhiên là Ngô Hủ cùng nàng nói.

“Rõ ràng lần trước người cứu nàng mệnh, chính là không nghĩ tới nàng vẫn là đã chết.” Triệu Lộ mở miệng nói, trên mặt có chút tiếc hận, nói như thế nào kia cũng là một cái tươi sống sinh mệnh, lần trước thấy còn hảo hảo, không nghĩ tới chỉ chớp mắt liền đã chết.

Việt Khê ánh mắt giật mình, hỏi: “Đã chết?”

Triệu Lộ gật đầu, nàng để sát vào Việt Khê, nhỏ giọng nói: “Nghe Ngô Hủ nói, Trương Hiếu bị chết rất kỳ quái, nàng thi thể từ trong hồ vớt lên thời điểm, từ thi thể thượng trường ra một đóa hoa sen.”

“Hoa sen?” Việt Khê khẽ nhú mày, trong lòng hiện lên một ý niệm.

Từ Vi hỏi: “Lần trước Việt Khê ở nơi đó, thiếu chút nữa đã bị bên trong đồ vật cấp kéo vào đi..... Nơi đó biên, rốt cuộc là thứ gì a?”

Việt Khê nói: “Ta nguyên bản cho rằng đó là thủy quỷ, chính là hiện tại xem ra cũng không toàn là.”

Ở trong nước chết đi người là có khả năng sẽ biến thành thủy quỷ, thủy quỷ cùng mặt khác quỷ hồn không giống nhau, trở thành thủy quỷ lúc sau liền không thể đầu thai, trừ phi có thể tìm được kẻ chết thay. Cho nên, thủy quỷ sẽ đem người kéo vào trong nước, tìm kiếm kẻ chết thay, như vậy hẳn là có thể chuyển thế đầu thai. Kỳ thật trái cây cũng coi như là Địa Phược Linh một loại, sau khi chết sẽ vẫn luôn bị nhốt ở trong nước.

“Kia hồ hoa sen hơi thở, mang theo điểm quỷ khí, lại mang theo điểm mặt khác..... Ta tưởng, hẳn là cùng kia đóa hoa sen có quan hệ.”

Kia đóa hoa sen, khả năng chính là sở hữu sự tình mẫu chốt.

Mà liền ở Trương Hiếu thi thể bị vớt lên ngày hôm sau, vũ đạo đại học hồ hoa sen, trong một đêm, toàn bộ trong hồ nở rộ vô số hoa sen, một đóa

một đóa phần nộn nộn hoa sen, đem toàn bộ mặt hồ toàn bộ đều phủ kín, giống như là tới rồi giữa hè thời tiết giống nhau.

Có thành phố B học sinh chụp ảnh chụp phóng tới trên mạng đi, cái này, toàn bộ thành phố B thậm chí toàn bộ Z Quốc đều oanh động. Z Quốc vũ đạo đại học hoa sen trong một đêm nở rộ, cái này làm cho tất cả mọi người đều thập phần tò mò, hơn nữa mộ danh tiến đến, muốn nhìn xem này trong một đêm hoa sen rốt cuộc là như thế nào.

Chờ Việt Khê thấy kia mãn hồ hoa sen, nàng lại là hơi hơi nhúu nhúu mày.

Hoa sen vốn nên là cao khiết chi vật, từ xưa đến nay thậm chí bị Phật gia tôn sùng là thánh phẩm, chính là tại đây hồ hoa sen hoa sen, khai đến tuy rằng hảo, lại tràn ngập tà khí, nhìn qua thập phần yêu dã.

Việt Khê như suy tư gì nói: “Đã hoàn toàn nở rộ, xem ra đáy hồ hạ đồ vật liên liên sắp thành thực.....”

Chờ tới rồi vũ đạo đại học hồ hoa sen phụ cận, Việt Khê cảm giác càng thêm nhay bén, này trong không khí cơ hồ tràn ngập cái loại này thanh đậm liên hương, cũng không nồng đậm lại là phiêu được đến chỗ đều là. Đồng thời phát ra, trừ bỏ hương khí, còn có kia bàng bạc linh khí.

Tại đây hoa sen nở rộ thời điểm, nơi này linh khí đại trướng, không chỉ có là thiên sư nhóm có điều cảm giác, thậm chí ngay cả những cái đó yêu ma quỷ quái nhóm, cũng đều sẽ chen chúc mà đến. Thứ này đối bọn họ có vô thượng lực hấp dẫn. Việt Khê có thể cảm giác được, trong không khí có một ít đồ vật ở ngo ngoe rục rịch, bọn họ đang ở chờ đợi đáy hồ đồ vật hoàn toàn nở rộ thời điểm.

Vũ đạo đại học người phụ trách xoa xoa mồ hôi trên trán, nói: “Cũng không biết là chuyện như thế nào, không thể hiểu được, vừa cảm giác lên này trong hồ đột nhiên toàn bộ nở khắp hoa sen.”

Nếu là ở bình thường, trong trường học khẳng định là thật cao hứng, còn sẽ nhân cơ hội này hảo hảo tuyên truyền một chút. Chính là nguyên bản trường học đến hồ hoa sen nhất kỳ vậy có điểm tà tính, hơn nữa hoa sen khai trước một ngày, vừa mới có một người đệ tử chết ở bên trong, chết thời điểm từ nàng thân thể nội bộ trường ra một đóa hoa sen tới.

Những việc này thêm ở bên nhau, thấy thế nào đều tà tính thật sự, trường học bên này cũng sợ phát sinh lớn hơn nữa sự tình, vội vàng tìm chuyên nghiệp nhân viên tới. Tuy rằng cuối cùng tới là hai cái thập phần tuổi trẻ người, thoát nhìn liền cùng bọn họ trường học học sinh không sai biệt lắm.

Hồ hoa sen bên này đã sớm kéo cảnh giới tuyến, sợ hãi này hồ hoa sen có cái gì vấn đề, trường học cấm bọn học sinh tới gần, cho nên bọn học sinh tuy rằng nghĩ tới tới, cũng không có biện pháp.

“Viết tiêu thư, người xem việc này, rốt cuộc là chuyện như thế nào a?” Người phụ trách hỏi, ở bên hồ đứng trong chốc lát, hắc đông lạnh đến nổi da gà đều đi lên, cũng không biết như thế nào sẽ như vậy lạnh.

“Này đây hồ hạ có cái gì, đối với những cái đó âm tà chi vật tới nói, rất có lực hấp dẫn, quý giáo nếu có thể nói, vẫn là làm bọn học sinh rời xa nơi này tuyệt vời.....”

Viết Khê khom lưng hái được một đóa hoa sen ở trong tay, kia hoa sen khai đến cực kỳ xinh đẹp, cánh hoa kiều nộn, chính là nàng một hái xuống, lập tức ở trên tay nàng héo tàn, khô héo cánh hoa rào rạt rơi trên mặt đất, nàng nhin không được thở dài: “Đáng tiếc, hảo hảo đồ vật, cố tình nhiễm tà khí.”

Hoa sen loại đồ vật này, vốn dĩ chính là nhất cao khiết, đặc biệt là này hoa sen còn không phải bình thường hoa sen, một dính lên tà khí, vậy toàn huỷ hoại.

Hàn Húc híp mắt nhìn bị hoàng hôn phủ kín mặt hồ, nói: “Khó được cửu tinh liên, thật là đáng tiếc. Thứ này đến bây giờ đã tuyệt chủng, này trong hồ kia viên, đại khái là vẫn luôn bị khóa lại bùn đất bên trong, chỉ chờ đợi thời gian liền sẽ sinh trưởng nở rộ. Đáng tiếc, liền ở cửu tinh liên sắp nở rộ thời điểm, có người tại đây trong hồ đầu hồ tự sát.....”

Oán khí, căm hận, phẫn nộ!

Này đó đủ loại mặt trái cảm xúc nhiễm tới rồi này cửu tinh liên thượng, nguyên bản thánh vật, nháy mắt liền trở nên tà ác.

Việt Khê cảm thán nói: “Cho nên a, không cần hương trong hồ loạn ném đồ vật a. Nhân gia hảo hảo một đóa hoa sen, ở trong hồ khai đến thật tốt a, chiêu ai chọc ai a.”

Người phụ trách: “.....”

“Kia hiện tại nên làm cái gì bây giờ?” Người phụ trách chỉ có thể xin giúp đỡ Việt Khê.

Việt Khê nói: “Ta cho các người chuẩn bị đồ vật chuẩn bị tốt sao?”

Người phụ trách lập tức gật đầu, nói: “Đều chuẩn bị tốt, thượng đẳng chu sa, còn có rượu trắng đúng không.”

Việt Khê ừ một tiếng, người phụ trách lập tức làm người đem đồ vật đưa tới. Bắt được đồ vật, Việt Khê đem chu sa xử lý một chút phóng tới rượu trắng bên trong —— chu sa cùng rượu đều là nhất nóng cháy đồ vật, hơn nữa trừ tà trừ uế.

Trộn lẫn chu sa rượu trắng bị ngã vào hồ nước, Việt Khê kháp cái phát quyết, một cổ rượu trắng hương khí nháy mắt tràn ngập khai đi, bọc nhàn nhật hoa sen thanh hương, bên trong tựa hồ hàm chứa nào đó cực kỳ nóng cháy hơi thở.

“Cửu thiên, hỏa pháp!”

Một tiếng lăm băm, toàn bộ hồ hoa sen trên mặt hồ nháy mắt bốc cháy lên ngập trời ngọn lửa. Rõ ràng này một hồ tất cả đều là thủy, nhưng là giờ phút này lại như là toàn bộ thành rượu trắng, một bốc cháy lên tới đó là hừng hực lửa lớn, đem toàn bộ hồ toàn bộ cấp bao trùm. Mà ở trong hồ nở rộ hoa sen, tại đây lửa lớn dưới, chậm rãi hóa thành màu đen tiêu hôi, sôi nổi rơi rụng trên mặt hồ thượng.

Ngọn lửa ngập trời, nháy mắt đem mặt hồ hàn khí toàn bộ cấp tiêu trừ, một cỗ nóng cháy chỉ ý ập vào trước mặt.

Người phụ trách xoa xoa trên đầu mồ hôi, không thể tin tưởng nhìn Việt Khê. Cho dù là hấn tận mắt nhìn thấy một màn này, hấn vẫn cứ cảm thấy không thể tin tưởng —— này thủy đến tột cùng là như thế nào bốc cháy lên tới?

Trong hồ hoa sen bị đốt sạch, này hỏa không chỉ có là đốt sạch này hết thủy, còn đem này mãnh hồ tà khí hoàn toàn cấp thiêu hủy, thấy như vậy một màn, trong bóng đêm vài thứ kia có chút xôn xao lên.

Kia đáy hồ đồ vật đối bọn họ có loại khổng lồ lực hấp dẫn, bọn họ như thế nào có thể thấy có người huỷ hoại nó?

Thái dương lập tức liền phải xuống núi, cuối cùng một tia nắng mặt trời cũng biến mất ở đường chân trời thượng.

“..... Mặt trời chiều ngã về tây, ngày đêm luân phiên, phùng ma thời khắc!”

Việt Khê lăm băm, nhìn ẩn ở trong bóng tối đồ vật rốt cuộc nhện không được chui ra tới, một mảnh đen nghìn nghịt vô hình chi vật xuất hiện ở không trung bên trong, đem hoàng hôn cuối cùng một mạt dư quang đều cấp che khuất.

“Vừa vắn, ta đang muốn thử xem kia chiêu sương nguyệt hoa rơi kiếm.....”

Hàn Húc cười một chút, đem trong lòng ngực ôm kiếm đưa tới. Đây kiếm đương nhiên so bất quá Hàn Từ Tuyết kia một phen kiếm, nhưng là cũng đủ sắc bén, Việt Khê lấy tới thiết đưa hầu quả thực chính là dễ như trở bàn tay.

Sương nguyệt hoa rơi kiếm đây là Minh Kính đại sư sáng chế hạ, nhất kiếm ra, vạn hồn diệt!

Tuyết trắng kiếm khí giống như là từng đóa tuyết trắng sương hoa, kiếm khí nơi đi đến, âm hồi chi vật không có bất luận cái gì chống cự chi lực, nháy mắt biến thành tro bụi.

Một màn này, thập phần mỹ, nhưng là tại đây mỹ lệ dưới, là lạnh lẽo sát khí.

Thành phố B Thiên Sư Minh người tới rồi thời điểm nhìn đến chính là một màn này, kia tuyết trắng kiếm khí hạ che dấu sát khí, cho dù là bọn họ, cũng cảm giác được một loại da đầu tê dại run rẩy cảm.

Đây là sương nguyệt hoa rơi kiếm?

Biết Hàn gia sương nguyệt hoa rơi kiếm người thấy như vậy một màn trong đầu đều sinh ra cái này ý tưởng, trong truyền thuyết Minh Kính đại sư nhất kiếm chém ra, nhưng chém giết vạn quỷ, nhưng là nhiều năm như vậy tới vẫn luôn không có thấy quá chân chính sương nguyệt hoa rơi kiếm.

Chính là cái này tiểu cô nương là ai, nàng như thế nào sẽ sương nguyệt hoa rơi kiếm?

Người tới đem ánh mắt dừng ở Việt Khê trên người, trong mắt mang theo vài phần kinh dị cùng tò mò, mở miệng nói: “Tại hạ Thiên Sư Minh

thành phố B phân bộ bộ trưởng Lưu Nghĩa, vừa rồi đó là sương nguyệt hoa rơi kiếm pháp? Tiểu thư là Hàn gia người?”

Việt Khê nhìn hẩn một cái, nói: “Ta không phải Hàn gia người, ta họ Việt.....”

“Họ Việt? Người chẳng lẽ là Chu Tam Thông tiền bối cháu gái Việt Khê?” Lưu Nghĩa lập tức kinh ngạc hỏi.

Việt Khê gật đầu.

Lưu Nghĩa lập tức liền cười, nói: “Quả nhiên là Chu Tam Thông tiền bối cháu gái, thực lực của người, thấp nhất cũng nên là chín lục, quả nhiên là Trường Giang sóng sau đè sóng trước a.”

Thiên sư phân chín lục Tam Thông, Tam Thông vì thông thiên thông mà cùng với thông mình, đạt tới thông mình nông nổi thiên sư, mới có thể được xưng là Tam Thông. Mà Chu Tam Thông, là từng ấy năm tới nay, cái thứ nhất đạt tới Tam Thông cảnh giới thiên sư.

Lưu Nghĩa phân phó người khác đi xuống giải quyết những cái đó ẩn trong bóng đêm đồ vật, sau đó nhìn này trên mặt hồ thiêu đốt lửa lớn, âm thầm sách một tiếng —— này thật đúng là danh tác a.

“Này trong hồ cũng không biết là thứ gì, thế nhưng có thể hấp dẫn nhiều như vậy yêu ma quỷ quái tới..... Toàn bộ thành phố B tà vật đều bị nó hấp dẫn lại đây, đến nhanh lên giải quyết a.” Lưu Nghĩa sắc mặt ngưng trọng, cũng không biết này đáy hồ rốt cuộc là thứ gì.

Cửu tinh liên, sớm tại bảy tám trăm năm trước cũng đã tuyệt tích, hiện giờ biết nó người có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Mà vừa vặn, Việt Khê bên người liền có như vậy một cái không có việc gì không biết, không có việc gì không hiểu.Được convert bằng TTV

Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 123

“Này động tĩnh nháo đến cũng thật không nhỏ a, bốn phương tám hướng tà vật đều dừng lại đây.....”

Việt Khê ngẩng đầu nhìn sương mù nặng nề không trung, mở miệng lầm bầm nói.

Cửu tinh liên là Phật gia một loại thánh liên, thánh liên nở rộ, vốn nên là cao khiết không rãnh, tràn ngập Phật khí. Truyền thuyết này cửu tinh liên nở rộ thời điểm sẽ sinh ra chín viên hạt sen tới, mỗi viên hạt sen đều ẩn chứa bạng bạc linh khí cùng Phật hiệu, đối với Phật gia đệ tử tới nói chính là chí bảo.

Đáng tiếc này đoá cửu tinh liên vận khí không tốt, vốn là Phật tính thâm trung linh vật, lại bởi vì dính nhân loại tà khí cùng oán khí, biến thành tà vật, từ thánh vật biến thành tà vật, cái loại này tinh thuần bạng bạc linh lực, đối với ẩn trong bóng đêm tà vật tới nói, kia chính là có cực đại lực hấp dẫn, chỉ cần là tà vật, đều sẽ đã chịu nó ảnh hưởng.

Mà hiện tại, toàn bộ thành phố B tà vật cảm nhận được trong không khí cửu tinh liên hương vị, đều xông xao lên, thậm chí có nhỏ yếu tà vật càng là liên ý thức đều sẽ bị che dấu, chỉ là thuận theo bản năng hướng tới vũ đạo đại học nơi này mà đến.

Hiện tại toàn bộ vũ đạo đại học cơ hồ bị những cái đó tà vật cấp bao quanh vây quanh, tu vi thấp tà vật hoàn toàn ngăn cản không được cửu tinh

liên lực lượng, ngay cả ý thức cũng chưa, chỉ là bản năng hướng trong hồ hướng, sau đó một đưng tới trên mặt hồ nóng cháy ngọn lửa, nháy mắt hơi phi yên diệt, giống như là thiêu thân lao đầu vào lửa giống nhau.

Mà tu vi cao thâm tà vật, hoàn toàn có thể khắc chế loại này dụ hoặc. Chúng nó giấu kín trong bóng đêm, lẳng lặng chờ đợi trong hồ đồ vật hoàn toàn nở rộ, chờ đến kia một khắc, đó chính là chúng nó điên cuồng thời điểm.

“Khắc khắc khắc, thứ này, đối ta tu vi rất có tiến bộ, chờ ta ăn lúc sau, này chút thiên sư minh món lòng, rốt cuộc không làm gì được ta.”

“Thanh quý, lời nói cũng không thể nói đến quá vẹn toàn, thứ này không chừng dừng ở ai trên tay.”

“Này hơi thở, tuyệt đối là thứ tốt a, đến lúc đó liền các bằng bản lĩnh!”

Ẩn nấp trong bóng đêm tà vật nhóm ánh mắt nhìn chăm chăm hồ hoa sen mặt hồ, trong mắt lộ ra tham lam tới.

Lưu Nghĩa tiếp một chiếc điện thoại, mày nhăn đến càng khẩn, nói: “Những cái đó yêu ma quỷ quái đều mau điên rồi, toàn bộ đều chạy ra tới..... Chúng nó toàn bộ đều là hướng về phía đáy hồ đồ vật tới, ta sợ chúng ta ngăn không được a, ta chạy nhanh liên hệ mặt khác thiên sư, nơi này yêu cầu bọn họ trợ giúp.”

Hàng ngàn hàng vạn tà vật, tụ tập lên kia chính là một đạo bàng bạc lực lượng, bọn họ này chút thiên sư, lại nói tiếp cũng chỉ là thân thể phàm thai. Đối kháng lên, sợ là song quyền khó địch bốn tay a.

Việt Khê ánh mắt ở mấy cái phương hướng nhìn lướt qua, như suy tư gì. Từ này mấy cái phương hướng, đều có một loại thực khủng bố hơi thở truyền tới, cái loại này tà ác hơi thở, làm người cảm giác được một loại áp lực.

Hàn Húc chỉ ba phương hướng, nói: “Nơi này tổng cộng có bốn đạo đặc biệt cường hơi thở, thực lực hẳn là ở một hồi chi gian, có hai cái là cùng nhau.....”

Lưu Nghĩa nghe được hai người nói chuyện, có chút kinh ngạc, nhin không được nói: “Các người theo như lời kia bốn đạo hơi thở, hẳn là chính là thành phố B bốn cái lão quý. Thanh quý, bạch quý, hồng quý còn có lục quý, này bốn cái lão quý thực lực đặc biệt cường, chúng ta Thiên Sư Minh người cũng không dám dễ dàng trêu chọc.”

Nói thời điểm, Lưu Nghĩa nhin không được đánh giá Việt Khê cùng Hàn Húc, trong lòng thập phần kinh ngạc, thậm chí cảm giác được một loại hoảng sợ.

Hắn đứng ở chỗ này, tuy rằng cảm thấy bốn phía không khí áp lực, nhưng là lại hoàn toàn không cảm giác được này bốn quý hơi thở. Nhưng là trước mắt này hai người trẻ tuổi, lại có thể tinh chuẩn cảm giác được bốn quý nơi vị trí. Đây là không phải thuyết minh, thực lực của bọn họ so bốn quý càng cường?

Trong không khí không khí càng thêm ngưng trọng khẩn trương, mà trong hồ truyền đến hơi thở càng thêm bàng nhiên, một ít tà vật chịu không nổi này luồng hơi thở, trở nên điên cuồng, lực lượng bạo tẩu. Thiên Sư Minh người ở kiệt lực ngăn trở này đó tà vật, nhưng là cũng có chút chỉ chịu đựng không nổi.

Lưu Nghĩa sắc mặt có chút khó coi, làm một cái quyết định, hẳn nói: “..... Như vậy đi xuống không được, trong hồ đồ vật không thể làm những cái đó tà vật bắt được tay, bằng không đối với nhân loại tới nói khẳng định là tràng đại tai nạn. Ta đi trong hồ nhìn xem, nhìn xem này phía dưới rốt cuộc là cái thứ gì. Nếu có thể nói, ta sẽ tận lực ngăn cản nó xuất thế.....”

“Cửu tinh liên!” Việt Khê đột nhiên mở miệng.

Lưu Nghĩa đem ánh mắt dừng ở trên người nàng, Việt Khê ngữ khí bình tĩnh nói: “Đáy hồ đồ vật, tên là cửu tinh liên, thứ này ở mấy trăm năm trước thuộc về Phật gia một loại thánh vật, chính là đã diệt sạch rất nhiều năm. Chỉ là này đoá cửu tinh liên cùng chân chính cửu tinh liên không giống nhau, nó lây dính tà khí, đã biến thành tà vật.”

“Cửu tinh liên.....”

Lưu Nghĩa lẩm bẩm niệm ra tên này, cửu tinh liên ở nhân thế gian biến mất thật lâu, hẳn cũng không biết đây là cái thứ gì, nhưng là chỉ bằng Phật gia thánh vật, hẳn trong lòng liền rất rõ ràng cửu tinh liên là cỡ nào trân quý đồ vật.

Cổ tình, như vậy thứ tốt lây dính thượng tà khí, cũng coi như là hoàn toàn bị hủy.

Trong không khí không khí đối đối, Việt Khê híp mắt, nàng đi phía trước đi rồi một bước, phong đem nàng tóc dài thổi bay, nàng nhẹ giọng nói: “Không còn kịp rồi, cửu tinh liên đã khai.....”

Lưu Nghĩa sửng sốt.

Có hiệp bọc hoa sen hương khí gió cuốn quá, trên mặt hồ ngọn lửa chậm rãi biến mất, từ đáy hồ có kim sắc quang mang chiếu ra tới, sau đó quang mang càng ngày càng sáng, càng ngày càng sáng, thẳng đến bên trong đồ vật phá thủy mà ra, từ đáy hồ ra tới.

Toàn bộ không trung bị kim sắc quang mang chiếu đến giống như ban ngày!

Đó là một đoá hồng nhạt hoa sen, cánh hoa kiều nộn, hệ rễ dây đăng quần quanh, nhan sắc là nhợt nhạt kim sắc.

Theo hoa sen xuất hiện, trong không khí liên hương cùng linh khí càng đậm, hoàn toàn làm những cái đó tà vật nổi cơn điên, không muốn sống dường như vọt lại đây. Đúng lúc này, hoa sen tể căn nhanh chóng vươn đi, trực tiếp đem những cái đó xông lên tà vật cấp một đốn loạn đánh, đem chúng nó đánh đến hồn phi phách tán, lực công kích mười phần.

Cửu tinh liên nở rộ bất quá là duy trì trong nháy mắt, trong chớp mắt nó liền bắt đầu héo tàn, phấn hồng cánh hoa sôi nổi rơi xuống xuống dưới, chỉ để lại một cái kim sắc đài sen, còn có đài sen bên trong đồng dạng nhan sắc kim hoàng chín viên hạt sen, bốn phía chớp động kim sắc vàng sáng.

Chính là lúc này!

Trong bóng đêm tà vật nhóm rớt cuộc kìm nén không được, từ bốn phương tám hướng vọt ra, bọn họ mục tiêu tự nhiên là kia trên mặt hồ cửu tinh liên. Trong đó kia bốn đạo nhất khủng bố hơi thở truyền ra tới, theo một tiếng cười to, một cái cả người làn da vì màu xanh lục lão nhân vọt ra, ở hẳn trong tay còn cầm một cái thật lớn màu xanh lục đầu gỗ quả trượng.

Lưu Nghĩa biến sắc, kêu ra người tới tên: “Lục quý!”

Làm bốn quý chi nhất, nghe nói lục quý lúc trước chết thời điểm bên người có một cây ngàn năm lão thụ, sau khi chết hồn phách liền bám vào kia khóa lão trên cây, cho nên hẳn toàn bộ thân thể làn da đều hiện ra một loại màu xanh lục, cho nên mới bị người coi là lục quý.

Thiên Sư Minh thiên sư nhóm căn bản ngăn không được này bốn quý, lục quý thủ thượng quả trượng một trượng đánh ra, một cổ bàng bạc lực lượng trào ra, vậy công hẳn thiên sư nhóm đã chịu bị thương nặng, liền đánh trả chi lực đều không có.

“Thứ này, là của ta!” Lục quý nhảy dựng lên, bay thẳng đến không trung cửu tinh liên chộp tới.

Nhưng vào lúc này, một đạo ngọn lửa trực tiếp phun lại đây, lục quỷ thần sắc biến đổi, trực tiếp nhảy khai đi.

Hồng quỷ đi ra, cười nói: “Thanh quỷ, ăn mảnh cũng không phải là cái hảo thói quen!”

Mà bạch quỷ cùng thanh quỷ cũng ở không trung hiện ra thân ảnh, hơi thở cũng là cực kỳ hoảng sợ, ép tới phía dưới thiên sư nhóm từ đáy lòng sinh ra một loại run rẩy cảm tới.

Đứng ở phía dưới Lưu Nghĩa âm thầm căn rằng, này bốn quỷ thực lực phi thường, cũng chỉ có Tu Giới những cái đó lánh đời không ra các tiền bối mới vừa cùng bọn họ có thể một trận chiến, chính là bọn họ hiện tại này đó nơi nào đánh thắng được bọn họ?

Thanh, bạch, hồng, lục bốn quỷ thực lực đều rất cường đại, nếu là bọn họ bốn quỷ đánh lên tới, cũng là lực lượng ngang nhau, còn không biết ai thua ai thắng.

Lục quỷ nghĩ nghĩ, trên mặt lộ ra một tia cười tới, nói: “Ba vị, chúng ta bốn người nếu là đánh lên tới, cũng không biết khi nào mới có thể phân ra thắng thua tới, còn khả năng làm Thiên Sư Minh những cái đó con rệp được ngư ông thủ lợi. Như vậy hảo đi, này hoa sen ta nhìn, tổng cộng có chín viên hạt sen, chúng ta một người lấy hai viên, cuối cùng một viên, bàn lại tranh luận, các người xem thế nào?”

Nghe vậy, mặt khác tam mặt quỷ thượng đều lộ ra như suy tư gì biểu tình hai. Bọn họ không thể không thừa nhận lục quỷ nói đúng, bọn họ bốn quỷ thực lực tương đương, đánh lên tới đại khái cũng là lưỡng bại câu thương cục diện, cho nên bọn họ nghĩ nghĩ, liền gật gật đầu, xem như tiếp nhận rồi lục quỷ đề nghị, đây cũng là hiện tại biện pháp tốt nhất.

Cửu tinh liên chỉ còn lại có một cái đài sen, đài sen trung tâm chín viên hạt sen run nhè nhẹ, tựa hồ lập tức liền phải bóc ra đi ra ngoài.

Bạch quỷ mắt lộ tham lam, bay thẳng đến cửu tinh liên chộp tới, sau đó một bàn tay ở đưng tới cửu tinh liên là lúc, một đạo kim sắc trong suốt màn hào quang xuất hiện ở trước mặt hắn, hắn tay trực tiếp đánh vào này nói màn hào quang thượng.

“Xuy xuy xuy!”

Bạch quỷ ăn mặc một kiện đen nhánh sắc áo choàng, ngay cả trên tay cũng mang theo một cái màu đen bao tay, đem chính mình toàn thân che đến kín mít. Lúc này hắn một tay chụp ở kia màn hào quang phía trên, trên tay lập tức truyền đến bị ăn mòn thanh âm, lòng bàn tay phồng.

Hắn đột nhiên thu hồi tay tới, chỉ thấy trên tay hắn bao tay đã toàn lặn, lộ ra phía dưới da thịt tới, thế nhưng không phải huyết nhục, mà là sâm bạch xương cốt. Hiện giờ lòng bàn tay xương cốt bị bỏng rát, lộ ra một cổ cháy đen nhan sắc.

“..... Xem ra còn không đến ngắt lấy tốt nhất thời gian a.” Thanh quỷ nói.

Phía dưới Lưu Nghĩa híp mắt, lạnh lùng nói: “Ngăn lại bọn họ, thiên la địa võng trận!”

Theo hắn giọng nói rơi xuống, từ bốn phương tám hướng từng đạo kim quang xuất hiện, này đó kim quang rắc rối phức tạp, đan xen ở bên nhau, rậm rạp, giống như là một trương thật lớn lưới đánh cá giống nhau, mà bốn quỷ liền tại đây lưới đánh cá trung gian.

Xôn xao tà vật nhóm đưng tới này đó kim quang lập tức hét lên một tiếng, trên người nháy mắt bốc cháy lên lửa lớn, đem chúng nó đốt thành tro bụi —— Thiên Sư Minh thiên la địa võng trận, tru tà hàng yêu, phạm là bị này trận pháp lung ở trong đó tà vật, sẽ thừa nhận lửa cháy đốt người chi đau.

Hồng quý hừ một tiếng, nói: “Xem ra chúng ta bốn cái là bị coi thường a, cho rằng chúng ta là những cái đồ tiểu lâu la sao? Một cái thiên la địa võng trện, còn có thể ngăn được chúng ta?”

Nói, hắt trên người ngọn lửa đại trưởng, giống như là một đoàn thiêu đốt ngọn lửa.

Nói như vậy, âm vật đều sợ chí dương đến nhiệt đồ vật, trong đó hỏa đó là giống nhau. Chính là hồng quý lại bất đồng, hắt có thể thao tác hỏa, lại luyện hóa một loại âm hỏa, phạm là bị âm hỏa đánh vào người, hồn phi phách tán.

Thiên la địa võng trện căn bản ngăn không được bốn quý, kim sắc ánh sáng từng đạo biến mất, bày trện phù triệu lực lượng hao hết, trực tiếp thiêu lên, thực mau thiên la địa võng trện liền trực tiếp hỏng mất.

Mà lúc này, cửu tinh liên đài sen thượng hạt sen đã bóc ra, hóa thành chín đạo lưu quang hướng tới bốn phương tám hướng phóng đi.

Bốn quý hai mắt sáng ngời, duỗi tay bay thẳng đến ly chính mình gần nhất kia viên hạt sen chớp tới. Mà liền ở kia trong nháy mắt, bọn họ bốn người chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, một bóng người từ bọn họ trước mắt thoáng qua, kia ánh vàng rực rỡ hạt sen cũng toàn bộ biến mất.

Bốn quý vẻ mặt mộng bức, hoàn toàn không tin bọn họ thế nhưng bị một người tiết hồ, chờ phản ứng lại đây, bọn họ không hện mà cùng hướng tới một phương hướng nhìn lại.

Hàn Húc đứng ở trên mặt hồ, duỗi tay vung lên, đem bốn phía tà vật toàn bộ cấp đẩy ra, sau đó tiếp được từ không trung rơi xuống đài sen. Đài sen nhan sắc cũng là ánh vàng rực rỡ, mang theo nhàn nhạt linh lực. Rất nhiều người lực chú ý toàn bộ đều ở những cái đó bay ra hạt sen trên người, cũng chỉ có một chút tà vật chú ý tới đài sen, thứ này tuy rằng so bất quá hạt sen, nhưng cũng là cái thứ tốt a.

Kia này đài sen hắt ngẩng đầu lên, thấy Việt Khê đứng ở bên hồ một cái núi giả thượng, dáng người thon dài. Nàng giang hai tay, trong tay chín viên kim sắc hạt sen lẳng lặng nằm ở nàng lòng bàn tay bên trong, lúc này bên trên còn bao phủ một tầng thiển kim sắc quang hoa.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 124

“Người là người nào?”

Phục hồi tinh thần lại bốn quý ánh mắt cảnh giác nhìn Việt Khê, cũng không có trực tiếp động thủ, mà là mở miệng chất vấn nói.

Bọn họ tự nhiên cũng không phải xuân, trước mắt cái này tiểu cô nương thế nhưng có thể hồ khẩu đoạt thực, từ bọn họ trong tay đem cửu tinh hạt sen cướp đi, vậy đại biểu thực lực của đối phương tuyệt đối không thể khinh thường.

Giờ khắc này, cơ hồ mọi người ánh mắt đều dừng ở Việt Khê trên người.

Việt Khê hoàn toàn xem nhẹ những người đó ánh mắt, nàng nhìn nhìn trong tay chín viên hạt sen, nghĩ nghĩ, ở những người khác không thể tin tưởng trong ánh mắt, trực tiếp cầm một viên hạt sen nhét vào trong miệng.

Mọi người: “.....”

Ăn..... Thế nhưng ăn!?

Tại đây một khắc, mọi người tâm tình khó được đạt tới nhất trí, kia đều là không thể tin tưởng. Thứ này chỉ là xuất thế liền nháo ra lớn như vậy động tĩnh, mỗi viên hạt sen thượng nói bao phủ một tầng nhọt nhọt kim sắc

vàng sáng, linh khí quanh quẩn, vừa thấy liền biết là thứ tốt, chính là như vậy thứ tốt, trước mắt cô nương này liền như vậy ăn?

Việt Khê liếm liếm môi, này hạt sen hương vị thế nhưng thực không tồi, còn man ăn ngon, nàng nhìn chăm chăm hạt sen ánh mắt, nhìn qua có chút ngo ngoe rục rịch.

“Không tốt, đừng làm cho nàng đem dư lại đều ăn!” Thanh quý hô một tiếng, dẫn đầu hướng tới Việt Khê công lại đây, màu xanh lá độc vật hóa thành một con rồng dài, giương nanh múa vuốt, trực tiếp mở ra miệng rộng triều nàng cắn tới.

Việt Khê đột nhiên ngẩng đầu lên, khóe mắt kim văn chớp động, trên người âm khí đại trướng, trực tiếp đuổi tay trao một cái đã bắt được trước mắt này màu xanh lá trường long.

Thấy thế, thanh quý diện lộ cười dữ tợn, hừ nói: “Ngu xuẩn, ta thanh quý toàn thân là độc, ta độc có thể ăn mòn vạn vật, ngươi cũng dám đuổi tay đi bắt, liền chờ bị độc khí ăn mòn, toàn thân hư thối mà chết đi.”

Trên mặt đất Lưu Nghĩ thấy thế cũng là biến sắc, hô lớn: “Thanh quý toàn thân là độc, ngươi đừng đụng!”

Chính là đã không còn kịp rồi, Việt Khê đã trực tiếp bóp lấy cái kia Thanh Long cổ. Này Thanh Long vốn chính là độc khí biến thành, bị nàng chộp trong tay, lập tức liền biến thành sương mù, bay thẳng đến nàng miệng mũi đánh tới.

Thanh mặt quý thượng tươi cười càng thêm dữ tợn, sau đó lại chậm rãi cứng đờ lên.

“Cửu thiên, hỏa pháp!”

Một tiếng lăm bằm, một đạo hỏa từ Việt Khê trên người bốc cháy lên tới, màu xanh lá sương mù bị này hỏa một thiêu, tức khắc tan thành mây khói.

Thanh quý trường lớn đôi mắt nói: “Không có khả năng, ta độc khí sao có thể sẽ bị lửa đốt diệt?”

Hắn độc, cho dù là quý vật, cũng sẽ bị ăn mòn hầu như không còn, bằng không hắn cũng ngồi không xong này bốn quý chi nhất vị trí. Chính là này độc, vì cái gì đối trước mắt tiểu cô nương vô dụng?

“Khụ khụ khụ!” Việt Khê duỗi tay phẩy phẩy, lăm bằm nói: “Người này sương mù hảo sắc người a.”

Thanh quý: “.....”

Mặt khác tam quý thấy thế, biểu tình cũng động lại lên, ba người nhìn nhau, đồng thời ra tay.

Việt Khê nhẹ nhàng híp mắt, trên người khí thể đại trưởng, nàng trong cơ thể bàng nhiên âm khí mở rộng khai đi, trực tiếp đem bốn quý toàn bộ bao phủ ở bên trong. Kia nhẹ nhẹ từng đợt từng đợt âm khí, đụng tới âm vật liền gấp không chờ nổi hướng đối phương trong cơ thể toàn.

Bốn quý thần sắc biến đổi, nhìn nhau, đều có thể nhìn ra đối phương đáy mắt kinh hoàng. Tại đây một khắc, bọn họ thế nhưng ở trước mắt cái này tiểu cô nương trên người chạy tới một loại áp lực cùng sợ hãi, đó là một loại bản năng sợ hãi, giống như là gặp thiên địch, ngay cả lòng phản kháng đều khó có thể dâng lên tới. Hơn nữa này không lồ âm khí, một đụng tới bọn họ thân thể liền gấp không chờ nổi hấp thụ bọn họ trong cơ thể lực lượng.

tmd, đây là người sao?

Bạch quý quả thực muốn bạo thô khẩu, hấn cũng mặc kệ mặt khác tam quý, chính mình bay nhanh từ Việt Khê âm khí bao phủ trong phạm vi vọt ra, này vừa ra lão vừa thấy, hấn quả thực hoảng sợ.

Chỉ thấy Việt Khê âm khí, thế nhưng đã khuếch trương tới rồi toàn bộ toàn bộ hồ hoa sen, thậm chí còn đang không ngừng hướng tới bốn phương tám hướng lan tràn. Những cái đó tu vi nhỏ yếu tà vật một đặng tới nàng âm khí, lập tức đã bị cướp lấy đi lực lượng, biến thành yên phấn, hồn phi phách tán.

Thấy như vậy một màn, bạch quý phía sau lưng nhin không được ra một thân mồ hôi lạnh, tuy rằng hấn chỉ là xương cốt, sẽ không đổ mồ hôi lạnh.

Lưu Nghĩa nhìn bên người âm khí, cũng là biến sắc —— cái này tiểu cô nương, trong cơ thể như thế nào sẽ có lớn như vậy âm khí?

Việt Khê trong tay cầm cửu tinh liên hạt sen, thứ này đối với tà vật tới nói có đặc biệt lực hấp dẫn. Những cái đó có ý thức tà vật còn hảo thuyết, nhìn Việt Khê còn có thể bảo trì bình tĩnh, căn bản không dám tiến lên, nhưng là càng nhiều tà vật đã hoàn toàn bị cửu tinh liên cấp ảnh hưởng, hoàn toàn mất đi lý trí, cho dù đối Việt Khê chúng nó có một loại bản năng sợ hãi, lại vẫn là vọt qua đi.

Chỉ thấy hàng ngàn hàng vạn tà vật đều vọt lại đây, chân trời nhìn qua hoàn toàn là đen kịt.

Hàn Húc cười một tiếng, tay cầm trường kiếm về phía trước tựa hồ là tùy tay huy nhất kiếm, tức khắc tuyết trắng kiếm khí tựa như sóng triều giống nhau dũng đi, có màu trắng sương hoa rơi xuống, đẹp không sao tả xiết.

Tà vật đặng tới này kiếm khí căn bản không có một chút sức phản kháng, trực tiếp biến thành yên phấn, chân trời tức khắc không còn.

Hắn đi phía trước đi rồi một bước, nhẹ giọng nói: “Cửu thiên, hỏa pháp!”

Một chút ngọn lửa sáng lên, rồi sau đó là ngập trời lửa lớn, toàn bộ đại học đều bị lửa lớn bao trùm trụ, giấu kín ở trường học bên trong tà vật nhóm trực tiếp bị lửa lớn đốt thành tro bụi.

Sáng quắc ngọn lửa bên trong, Hàn Húc ánh mắt ôn nhuận, khoe miệng hàm chứa cười, trên người công đức kim quang quả thực có thể lóa mù người mắt, trong mắt hắn tựa hồ có loại đại từ đại bi thương xót, người nhìn không được cảm thấy, thiên hạ vạn vật ở trong lòng hắn đều nên là đáng giá bị siêu độ thương xót, hắn đối thế gian vạn vật tựa hồ đều hoài một viên từ bi chi tâm.....

Mới là lạ!

Này lửa lớn, trực tiếp đem này vũ đạo đại học tà vật toàn bộ cấp thiêu không có, thí trách trời thương dân, bộ dáng này quả thực chính là ở lừa gạt người.

Lưu Nghĩ, bốn quý: “.....”

Đậu má, hai người kia là từ đâu chạy ra quái vật?

“Ta cảm giác thực không ổn, ta cảm giác luôn luôn đều thực chuẩn, ta cảm thấy chúng ta vẫn là trốn cho thỏa đáng.” Lục quý trên đầu toát ra mồ hôi lạnh tới, đối với mặt khác tam quý đồn đãi nói.

Mặt khác tam quý vừa nghe, hắc, thật là xảo, chúng ta cũng có cái này ý tưởng. Mặc kệ là cái kia tiểu cô nương, vẫn là kia thiếu niên, bọn họ cảm thấy, bọn họ khả năng một cái đều trên chọc không dậy nổi.

Lưu lưu!

Sống nhiều năm như vậy, lại cùng Thiên Sư Minh thiên sư nhóm đấu trí đấu dũng nhiều năm như vậy, bốn quỷ chạy trốn kỹ thuật vẫn phải có, không tính toán cùng Việt Khê trực tiếp dây dưa, bọn họ thoát thân biện pháp chính là nhiều nữa, thực mau liền biến mất ở trong trường học.

“Muốn chạy?”

Việt Khê ngẩng đầu lên, mắt đuôi kim sắc liên văn chớp động, trong cơ thể xá lợi tử cơ hồ áp chế không được trên người nàng âm khí, hơi thở có vẻ càng thêm đáng sợ, có tà vật tuy rằng bị cửu tinh hạt sen hấp dẫn, liên lý trí cũng chưa, chính là lại vẫn là bị dọa đến run bần bật, một đoàn sương đen run run rẩy rẩy, nhìn liền đáng thương.

“Khóa!”

Trong miệng phun ra một chữ tới, này phạm vi mười dặm không gian tựa hồ trong nháy mắt có cái gì biến hóa.

Lưu Nghĩa nhin không được ngẩng đầu lên, trên người lông tơ đều đã dựng thẳng lên tới, da đầu tê dại, ánh mắt hoảng sợ nhìn hồ trung tâm Việt Khê. Này phương không gian, hoàn toàn bị nàng khóa lại, phạm là tại đây không gian trung mỗi một cái sinh vật, đều ở nàng thao tác bên trong.

Như vậy bản lĩnh, như thế nào không cho Lưu Nghĩa hoảng sợ?

Ai da vài tiếng, tính toán chạy trốn bốn quỷ trực tiếp bị buộc ra tới. Bọn họ sống nhiều năm như vậy, vẫn là lần đầu rơi vào như vậy chật vật, nhìn rõ ràng chính là cái tiểu cô nương, thế nhưng có thể đem bọn họ bức đến nước này tới.

Lục quỷ cắn chặt răng, nói: “Không có biện pháp!”

Bọn họ bốn quỷ nhìn nhau, đều có thể nhìn ra đối phương đáy mắt khổ sắc. Đến bọn họ tình trạng này, mỗi một giọt tinh huyết đều là cực kỳ quý

giá, chính là lúc này chỉ có thể tự thiêu tinh huyết, trực tiếp phá giới mà ra.

Việt Khê nhìn chăm chú vào bọn họ rời đi địa phương hướng, cũng không có tính toán truy bọn họ. Trên mặt kim sắc hoa văn chậm rãi biến mất, trên người nàng âm khí cũng đi theo tiêu tịch đi xuống.

Xoay người lại, nàng từ trên mặt hồ từng bước một đi trở về tới, sau đó đối thượng Lưu Nghĩa có chút kỳ quái ánh mắt.

“Làm sao vậy?” Việt Khê xem hẩn biểu tình không lớn đối, thuận miệng hỏi một câu.

Lưu Nghĩa nhìn nhìn bốn phía liếc mắt một cái, kéo kéo môi nói: “Người nếu không, trước đem thuật pháp này cấp triệt?”

Nói thực ra, như vậy cùng Việt Khê nói chuyện thật sự là rất có áp lực, tổng cảm thấy đối phương một cái không vui, liền như vậy giật mình ý niệm, người liền sẽ bị giết chết. Loại này sinh tử khống chế ở trong tay đối phương tư vị, thật sự không dễ chịu.

Nghe vậy, Việt Khê nga một tiếng, mới nhớ tới chính mình còn không có triệt hạ thuật pháp tới, lúc này mới đem thuật pháp giải.

Cái loại này áp lực bị khống chế cảm giác biến mất, Lưu Nghĩa mới nhẹ nhàng thở ra, hẩn nhìn Việt Khê, nhin không được nói: “Người so với ta tưởng tượng còn muốn lợi hại, Chu Tam Thông tiền bối.....”

Đến tột cùng là dạy ra cái dạng gì quái vật a.

Hàn Húc đi tới, Việt Khê nhìn hẩn, nói: “Không nghĩ tới người thế nhưng đem cửu thiên đều cấp học xong.”

Thuật pháp này, nàng còn không có dạy hẩn.

Hàn Húc cười, nói: “Thiên hạ thuật pháp đều là tương thông, cửu thiên thật là huyền diệu, bất quá chỉ cần tìm đúng phương hướng, muốn học được cũng là rất đơn giản.”

“Cũng là, rất nhiều thuật pháp đều rất đơn giản.....” Việt Khê thập phần tán đồng gật gù đầu, liền Hàn Húc sương nguyệt hoa rơi kiếm pháp, nàng cũng là xem qua một lần liền không sai biệt lắm biết.

Một bên Lưu Nghĩa nghe bọn họ đối thoại, trên mặt biểu tình thập phần mộng ảo, tổng cảm thấy bọn họ lời nói mỗi cái tự hắc đều hiểu, chính là vì cái gì thêm lên hắc liền nghe không hiểu đâu.

Việt Khê xoay người đứng ở bên hồ, thấp giọng niệm vài câu, sau đó thiêu một lá bùa, phù hồi dừng ở trên mặt hồ, gợn sóng một tầng một tầng đẩy ra, bên trong đột nhiên biểu hiện ra một cái cảnh trong gương.

“Di, đây là cái gì?” Lưu Nghĩa kinh ngạc hỏi một câu.

Chỉ thấy trên mặt hồ lộ ra tới một nữ hài tử thân ảnh, tựa hồ là ở đáy hồ hạ, kia nữ hài sắc mặt tái nhợt, từ trên người nàng khai ra tới một đóa lại một đóa hoa sen, hoa sen hệ rễ cắm rễ với thân thể của nàng bên trong, như là từ nàng trong cơ thể khai ra tới giống nhau.

Việt Khê nói: “Cô nương này đại khái chính là cái kia kêu Dư Mân.....”

Lúc ấy Dư Mân bị bạn trai cùng khuê mật song song phản bội, nhất thời luẩn quẩn trong lòng nháy hồ, trên người nàng sở mang theo oán hận cùng không cam lòng ảnh hưởng tới rồi cửu tinh liên, làm cửu tinh liên nhiễm tà khí, đồng thời linh hồn của nàng cũng bị cửu tinh liên cuốn lấy, trở thành cửu tinh liên trưởng thành chất dinh dưỡng, đem nàng gặt gao vây ở chỗ này.

Mà nàng oán khí cùng không cam lòng, cũng ảnh hưởng tới rồi này phụ cận phong thủy, tại đây bên hồ người thực dễ dàng đã chịu ảnh hưởng, do đó dâng lên phí hoài bản thân mình ý niệm tới.

Việt Khê thấp giọng niệm một đoạn vãng sinh chú tới, có kim sắc quang mang từ Dư Môn trên người tản ra, trên người nàng hoa sen héo tàn, cắm rễ ở trên người nàng hoa sen rễ cây cũng chậm rãi biến mất.

Làm xong này hết thảy, Việt Khê lấy ra di động, mở ra một cái hắc bạch sắc APP lập, click mở Thanh Nhiệm Vụ cái kia giao diện, điểm hạ “Hoàn thành” cái kia cái nút: “Thu phục!”

Kế tiếp liền chờ vũ đạo đại học bên này người đi xác nhận, chờ xác nhận xong, bọn họ một ngàn điểm nhiệm vụ điểm liền đến tay.

Lưu Nghĩa khó hiểu hỏi: “Người đây là.....”

Việt Khê nga một tiếng, nói: “Vũ đạo đại học bên này ở trang web thượng tuyên bố nhiệm vụ, nhiệm vụ này chúng ta hai tiếp, hiện tại nhiệm vụ cũng coi như hoàn thành.”

Lưu Nghĩa tức khắc bừng tỉnh, trách không được hăn tới thời điểm thấy bọn họ bên người có một cái trường học người phụ trách.

“..... Kế tiếp sự tình hăn là cùng chúng ta không quan hệ, chúng ta đây liền đi trước.” Việt Khê nói, tiếp đón Hàn Húc, hai người trực tiếp liền rời đi.

Lưu Nghĩa nhìn chăm chú vào bọn họ bóng dáng, lẩm bẩm nói: “Chu Tam Thông tiền bối cháu gái, hôm nay việc này truyền ra đi, toàn bộ Tu Giới sợ là đều phải vì bọn họ chấn động.”

Đã hoàn toàn vào đêm, khó được hôm nay buổi tối còn có thể thấy ngôi sao. Đây phạm vi tà vật toàn bộ Hàn Húc một phen hỏa cấp thiêu hết,

Lưu Nghĩ cũng là thật lâu không có cảm giác được như vậy sạch sẽ không khí, tuy rằng vẫn là có chút khói xe.

*

Việt Khê cùng Hàn Húc trực tiếp về tới Trường An hẻm 33 hào, Việt Khê đem cửu tinh liên hạt sen đem ra, tổng cộng còn có tám viên, nhan sắc mang theo nhột nhột kim sắc, bên trên còn bao trùm một tầng nhột nhột vàng sáng, một lấy ra tới liền có linh khí từ bên trên tan ra tới.

Hàn Húc nói: “Tuy rằng là dính tà khí, nhưng là cũng vẫn là thứ tốt, đối với những cái đó tà vật tới nói chính là đại bổ chi vật, cũng khó trách bọn họ thẳng không nổi dụ hoặc..... Ngay cả sư phụ người ăn một viên, lực lượng đều có chút bạo tẩu.”

Việt Khê: “..... Bị người đã nhìn ra a.”

Nàng cười gượng, nói: “Ta cũng không nghĩ tới như vậy một viên hạt sen bên trong có lớn như vậy linh lực, cho nên có chút khống chế không được lực lượng của chính mình. Còn hảo có vài thứ kia ở, có thể cho ta rải xì hơi, bất quá này hạt sen vẫn là man ăn ngon, so bình thường hạt sen hương vị càng ngọt chút.”

Nàng tùy tay đem trong tay hạt sen ném ở trên bàn, nói: “Bất quá thứ này với ta mà nói không có gì dùng, tất cả đều cho người đi.”

Hàn Húc ánh mắt giật giật, hẩn duỗi tay cầm lấy một viên tới, cười hỏi: “Tất cả đều cho ta?”

Việt Khê đương nhiên gật đầu, nói: “Ta cầm cũng không gì dùng, tuy rằng hương vị không tồi, chính là đương đồ ăn vật ăn cũng có chút lãng phí, người đại khái so với ta càng cần nữa nó.”

Hàn Húc cười gật đầu, hắt nhéo một viên hạt sen, nói: “Kỳ thật này cửu tinh liên cũng là có thể đào tạo, sư phụ người đem này hạt sen bên trong tà khí đều hấp thu, đem nó loại ở hồ nước, năm sau đại khái là có thể nở hoa rồi. Đến lúc đó, người liền có rất nhiều cửu tinh liên hạt sen có thể ăn.”

“Di?” Việt Khê kinh ngạc nhìn hắt, hỏi: “Người sẽ dưỡng cái này?”

Hàn Húc gật đầu, tưởng hắt lúc trước trong phòng bồn hoa đó là cửu tinh liên, kia cây cửu tinh liên chịu hắt ảnh hưởng, lây dính không ít Phật khí, rất có Phật tính, cũng không phải là giống nhau cửu tinh liên có thể so sánh.

Nghe xong Hàn Húc nói, Việt Khê quả nhiên đem này đó hạt sen thượng tà khí đều cấp hấp thu, sau đó cầm ba viên ném ở trong viện hồ nước. Viện này bố đến có trận pháp, hơn nữa có người cố ý xử lý, hồ nước hoa sen vẫn là mở ra, ngày thường Phúc thúc sẽ chiết mấy chi còn chưa hoàn toàn nở rộ cho nàng đặt ở trong phòng, gác hai ngày là có thể toàn bộ khai.

Nghĩ đến chờ năm sau, cái này hồ nước lại sẽ nhiều một loại hoa, đó là cửu tinh liên.

Quay đầu tới, Việt Khê liền thấy Hàn Húc như suy tư gì nhìn nàng, nàng trong lòng có chút kỳ quái, hỏi: “Người như thế nào như vậy nhìn ta?”

Hàn Húc cười, nói: “Ta chính là phát hiện sư phụ người thể chất có chút đặc thù, những cái đó tà vật đều thập phần sợ người, đó là bản năng thượng truyền đến sợ hãi, bọn họ hoàn toàn chống cự không được..... Hơn nữa người còn có thể hấp thụ bọn họ trong cơ thể âm khí cùng lực lượng, nhưng là đối với người thân thể lại không có bất luận cái gì chỗ hỏng. Thân thể của người, giống như là một cái hấp thụ sở hữu âm hối chi vật vật chứa.....”

Không chỉ có có thể hấp thụ cất chứa, càng có thể luyện hóa, đây mới là quan trọng nhất.

Việt Khê gãi gãi đầu, nói: “Ta cũng không phải rất rõ ràng, ta từ nhỏ cứ như vậy..... Khi còn nhỏ không chế không được lực lượng của chính mình, thấy quỷ liên muốn ăn, lão nhân cũng nói ta thể chất thực đặc thù.”

“Sư phụ, người nghe nói qua địa phủ Nghiệp Hỏa Hồng Liên sao?”
Hàn Húc đột nhiên hỏi.

Việt Khê nghi hoặc nhìn hắn.

Hàn Húc nói: “Tại địa phủ có một chỗ, nơi đó nở khắp hồng liên, hồng liên dưới chân hừng hực lửa lớn, đó chính là nghiệp hỏa. Nghiệp hỏa đốt sạch thiên hạ âm tà chi vật, lại tà ác dơ bẩn đồ vật tại Nghiệp Hỏa dưới đều không còn nữa tồn tại. Hồng liên nở rộ, nghiệp hỏa vĩnh tồn..... Mà ở hai mươi năm trước, địa phủ hồng liên toàn bộ điêu tàn, mà địa phủ cũng mất đi có thể đốt cháy tà khí ác ý nghiệp hỏa.”

Nói, hắn như là nhớ tới cái gì vui sướng sự tình, trên mặt lộ ra một cái cười tới.

“..... Không có nghiệp hỏa, hiện tại địa phủ có thể nói là oán khí trải rộng, lại không hề biện pháp.”

Việt Khê ánh mắt kỳ quái nhìn hắn, nói: “Địa phủ người có phải hay không đắc tội người?”

Hàn Húc: “..... Trọng điểm là cái này sao?”

“.....”

“Ta thật là chán ghét địa phủ, nếu có cơ hội, ta sẽ làm địa phủ cũng không còn nữa tồn tại.”

Việt Khê nhìn hần như suy tư gì nói: “Xem ra địa phủ người thật là đem người đặc tội quá mức.”

Hàn Húc: “.....”

Hần xem như cảm nhận được những cái đó cùng Việt Khê nói chuyện phiếm bị nàng ghen đến nói không ra lời người cảm thụ.

*

Z Quốc vũ đạo đại học phát sinh sự tình không phải bí mật, thực mau toàn bộ Tu Giới người đều đã biết. Cửu tinh liên tuy rằng đã biến mất thật lâu, nhưng là có quan hệ sách cổ thượng vẫn là có điều ký lục, đại gia tự nhiên liền biết kia đáy hồ chính là thứ gì —— đó là truyền thuyết cửu tinh liên, đã mấy trăm năm không xuất hiện qua.

Cửu tinh liên đối với tu giả tu hành rất hữu dụng, một viên cửu tinh hạt sen liền có thể gia tăng một giáp tử tu vi, mà hiện tại chín viên hạt sen tất cả đều ở Việt Khê trong tay. Không, càng nói đúng ra là tám viên, có một viên lúc ấy đã bị Việt Khê cấp ăn luôn.

Nói đến Việt Khê, đại gia trong lòng càng thêm phức tạp, vị này nghe nói là Chu Tam Thông cháu gái, nghe nói tu vi rất cao, ngay cả thành phố B bốn quý đều không phải nàng đối thủ.

Đương nhiên, về cái này đồn đãi rất nhiều người đều là không tin, một cái mới mười tám tuổi tiểu cô nương, có cái gì bản lĩnh có thể đánh thắng được thành phố B bốn quý? Sợ này đây tin vịt ngoa.

Bất quá, một đêm kia động tĩnh rất nhiều thiên sư đều cảm giác được, toàn bộ thành phố B tà vật cơ hồ đều đã chịu cửu tinh liên ảnh hưởng, không chỉ có là bốn quý, còn có mặt khác tà vật cũng là hướng tới kia cửu tinh liên mà đi. Nhưng là ở như vậy bày sới hoàn hầu dưới tình huống, Việt

Khê lại có thể đem cửu tinh liên bắt được tay, liền đã khẳng định thực lực của nàng.

“Nhất kiếm trăm vạn hồn!”

“Cửu thiên phương pháp!”

Ở đông đảo người nghị luận bên trong, này hai cái từ là thường xuyên xuất hiện, tất cả mọi người đều cảm thấy là đồn đãi quá mức khoa trương. Nhưng là thân ở ở thành phố B người lại có thể rất rõ ràng cảm giác được bất đồng, từ cửu tinh liên một đêm kia lúc sau, toàn bộ thành phố B tà vật đều mau bị giết tuyệt, ngay cả hơi thở đều bị gột rửa một thanh, này không sai biệt lắm là từ một cái khác phương diện chứng minh rồi đêm đó sự thật.

Việt Khê cùng Hàn Húc, từ một cái khác phương diện tới nói xem như phát hỏa.

Mà Việt Khê cũng cảm giác được trong khoảng thời gian này lại có người ở nhìn chăm chăm nàng, bất quá ở nàng hung hăng giáo huấn quá vài lần lúc sau, cái loại này bị nhìn trộm cảm giác cũng ít rất nhiều.

Bạch Tề Tinh còn gọi điện thoại hỏi qua cửu tinh liên sự tình, biết Việt Khê đem cửu tinh liên gieo, thập phần thèm nhỏ dãi hỏi: “Chờ về sau cửu tinh liên thành thực, người có thể hay không phân ta một viên hạt sen a.....”

Nói hăn đều cảm giác có chút ngượng ngùng, cảm thấy chính mình quá dày da mặt, kia chính là Việt Khê từ một đám người trong tay gian nan cướp về, hăn một mở miệng nhưng thật ra nhẹ nhàng, cho nên hăn nghĩ nghĩ nói: “Ta có thể lấy mặt khác đồ vật cùng người đổi.”

Việt Khê ngơ một tiếng, xem như ứng.

“Đúng rồi, người thế nhưng sẽ Hàn gia sương nguyệt hoa rơi kiếm. Ta cùng người nói, Hàn gia nhân khí lượng nhỏ hẹp, việc này nếu là truyền tới Hàn gia người trong tai, khẳng định sẽ tìm đến người phiền toái.”

Việt Khê cảm thấy kỳ quái, nói: “Sương nguyệt hoa rơi kiếm là Minh Kính sáng chế tạo, lại không phải bọn họ Hàn gia, bọn họ tức giận cái gì?”

“Chính là đây là Minh Kính vì Hàn gia sáng chế a? Hàn gia đã sớm cảm thấy đây là nhà bọn họ đồ vật.” Bạch Tề Tinh nhăn lại cái mũi, hẳn tiếp xúc quá Hàn gia người, hẳn thập phần không thích.

Hàn gia là cái thập phần cổ xưa gia tộc, đã có hơn một ngàn năm lịch sử, đại khái cũng là như thế, cái này gia tộc người thập phần cổ hủ cao ngạo, thật không tốt ở chung.

Việt Khê không thèm để ý nga một tiếng, nói: “Dù sao ta lại không phải theo chân bọn họ học.”

Chuyện này nàng không hề có để ở trong lòng, thẳng đến Hàn gia người tìm tới môn tới, nàng mới cảm giác được Bạch Tề Tinh trong miệng khí lượng nhỏ hẹp là có ý tứ gì.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 125

“Các người nói các người là Hàn gia người? Như vậy, các người tìm ta có chuyện gì?”

Việt Khê hí mắt nhìn trên mặt đất nằm hai người, trong đầu đột nhiên nhớ tới lần trước cùng Bạch Tề Tinh trò chuyện là lúc lời hăn nói, hăn nói Hàn gia nhân khí lượng nhỏ hẹp, thập phần không hảo ở chung, trong lòng đối này hai người ý đồ đến đại khái là có để.

“Người nếu biết chúng ta là Hàn gia người, thức thời nên chạy nhanh đem chúng ta thả, bằng không có người đẹp.”

Tuy nói bị Việt Khê tấu một đòn, nhưng là trên mặt đất người tự tin vẫn là thực đủ, trực tiếp há mồm liền đối nàng kêu gào lên, khí thế có thể nói là thập phần kiêu ngạo. Phải nói, bọn họ phía sau Hàn gia cho bọn họ như vậy tự tin.

Việt Khê: “.....”

Nàng quay đầu đối bên người Hàn Húc nói: “Đi thôi.”

Sau đó duỗi chân từ trong đó một người trên người dẫm qua đi, trực tiếp liền đi rồi.

Hàn Húc rũ mắt, cười đến ý vị thâm trường, nhàn nhạt nói: “Hàn gia người a.....”

Buổi sáng dương quang từ thụ kích gian lậu xuống dưới, có vài sợi chiếu vào hắc mí mắt thượng, làm hắc lông mi thượng như là mông một tầng nhợt nhạt kim sắc quang mang, chính là hắc đáy mắt thần sắc lại xem không rõ ràng, bên trong như là có càng thâm trầm đồ vật ở quấy. Cho dù nhìn không thấy hắc đáy mắt đồ vật, Hàn gia hai người bị hắc nhìn chăm chú vào lại không hện mà cùng cảm giác được một cổ lạnh lẽo.

Như là cảm giác được bọn họ hai người sợ hãi, Hàn Húc cười khẽ một tiếng, hắc vươn tay đi, tựa hồ muốn làm chút cái gì.

“Hàn Húc.....” Đi rồi vài bước không phát hiện Hàn Húc cùng lại đây, Việt Khê quay đầu hô một tiếng.

Hàn Húc lên tiếng, thu hồi tay đứng lên, đuổi theo Việt Khê bóng dáng rời đi, đương nhiên, đồng dạng là từ hai người trên người dẫm quá khứ.

Nằm trên mặt đất hai người: “.....”

Không biết vì cái gì, thế nhưng cảm giác nhẹ nhàng thờ ra.

“Tê, sao lại thế này, đau quá!”

Hai người đột nhiên cảm giác lòng bàn tay một trận phỏng, đau đến bọn họ hai người cơ hồ muốn đánh lăn, đáng tiếc bọn họ căn bản không thể khống chế thân thể của mình, cho dù đau đến sắp choáng váng qua đi, cũng không thể nhìn xem rốt cuộc ra cái gì vấn đề, chỉ có thể cắn răng bị đau đến mồ hôi đầy đầu.

Hai người trúng Việt Khê thuật pháp căn bản không thể nhúc nhích, chỉ có thể nằm trên mặt đất, chờ thái dương lên đây, phơi đến hai người đầy mặt đỏ bừng, hơn nữa lòng bàn tay phỏng, bọn họ cảm thấy bọn họ hiện tại giống như là hai điều thiếu thủy cá, gần chết không xa.

Bất quá còn hảo này phụ cận có người, nhìn đến hai người nằm trên mặt đất vẫn không nhúc nhích, còn tưởng rằng bọn họ hai là sinh bệnh gì, trực tiếp bắt đánh 120, đem hai người kéo dài tới bệnh viện.

Hai người trung thuật pháp thẳng đến buổi tối mới cởi bỏ, lòng bàn tay phỏng đã biến mất, bọn họ vươn tay đi, thấy trong lòng bàn tay có một cái màu đỏ “Vạn” tự, như là lạc ở bên trên, bọn họ xoa xoa, căn bản không có tác dụng.

Đây là thứ gì?

Mà liền tại đây một ngày, núi Già Nam Hàn gia mỗi người đều phát hiện bọn họ lòng bàn tay nhiều một cái “Vạn” tự, màu đỏ “Vạn” tự hoàn toàn là khắc vào trong cốt nhục, cho dù lột đi huyết nhục, cái kia “Vạn” tự vẫn cứ là tồn tại.

Đây là nguyên rủa a.....

Hàn gia lão giả trong ánh mắt ẩn ẩn lộ ra sợ hãi tới, như là nhớ tới cái gì, hắc lẩm bẩm nói: “Là hắc ra tới, hắc quả nhiên là tới.....”

*

Hàn gia sự tình Việt Khê cũng không có để ở trong lòng, nàng đối với cùng chính mình không quan hệ người từ trước đến nay là sẽ không cấp cho càng nhiều lực chú ý, Hàn gia sự tình còn không đến mức làm nàng nhiều chú ý vài phần.

Bất quá không quá mấy ngày Bạch Tề Tinh lại cho nàng gọi điện thoại, hỏi trước Hàn gia có hay không tìm nàng phiền toái, sau đó ở trong điện thoại vui sướng khi người gặp họa nói: “Không có việc gì, ta xem kế tiếp Hàn gia là vô tâm tư tìm người phiền toái. Liền ở phía trước đoạn thời gian, không biết vì cái gì, chỉ cần là có Hàn gia huyết mạch mọi người trên

người đều trúng nguyên rùa, hiện tại Hàn gia người vội vàng tìm trừ chú sư cho bọn hăn giải trừ nguyên rùa, căn bản vô tâm tư đi làm mặt khác.”

Chuyện này ở Tu Giới còn xem như bí mật, Bạch Tề Tinh sẽ biết cũng là vì Hàn gia người tới cửa tới, làm hăn đại ca hỗ trợ bói toán một chút trừ chú sư vị trí.

“Bất quá Hàn gia nhân thân thượng nguyên rùa, ta ca nói cũng không sẽ thực hảo trừ bỏ..... Ta ca cho bọn hăn chiếm một quẻ, quẻ tượng là đại hung, hơn nữa vô giải! Liền tính là tốt nhất trừ chú sư, cũng giải không được. Bất quá Hàn gia người nhìn dáng vẻ cũng không cam tâm, đại khái còn tính toán đi thử thử một lần.” Nói Bạch Tề Tinh cũng nhin không được nhúu nhúu mày, hăn lẩm bầm nói: “Hàn gia nếu thật sự đã xảy ra chuyện, như vậy núi Già Nam thượng phong ấn không ai thủ, sợ là sẽ ra ngoài ý muốn a.”

“Núi Già Nam thượng phong ấn?” Việt Khê hỏi lại.

Bạch Tề Tinh a một tiếng, nói: “Cái này a, Việt Khê người biết ở một ngàn năm trước Minh Kính đại sư lấy mình thân trấn áp dưới nền đất tà khí sự tình đi. Lúc trước Minh Kính đại sư thân thể bị chia làm năm cái bộ phận, phân biệt trấn áp ở năm cái địa phương. Mà núi Già Nam thượng, đó là một chỗ phong ấn điểm!”

Việt Khê ánh mắt tức khắc giật giật, nàng nhẹ giọng hỏi: “Núi Già Nam là một chỗ phong ấn điểm, kia còn có mặt khác bốn cái phong ấn điểm đâu?”

Bạch Tề Tinh gãi gãi đầu, nói: “Mặt khác bốn cái phong ấn điểm, này ta nhưng thật ra không rõ ràng lắm, giống như ở Phiếu Miếu Tông có một chỗ..... Đúng rồi, Phiếu Miếu Tông chính là Chu Tam Thông tiền bối sư môn, Chu Tam Thông tiền bối chính là lúc ấy Phiếu Miếu Tông Đại sư

huynh, người là Chu Tam Thông tiền bối cháu gái, Phiếu Miếu Tông người ta nói không chừng sẽ đến tiếp xúc người.”

“Phiếu Miếu Tông, núi Già Nam.....”

Làm Bạch gia người, Bạch Tề Tinh biết rất nhiều những người khác sở không biết bí ẩn sự tình, bất quá hãn tuổi tác tiểu, rất nhiều chuyện trong nhà người cũng đều sẽ không tất cả đều nói cho hãn, cho nên biết đến cũng là hữu hạn.

Chờ treo điện thoại, Việt Khê lộ ra suy tư biểu tình tới, tổng cộng năm cái phong ấn điểm, chính là hiện tại biết đến chỉ có hai cái điểm, còn có mặt khác ba cái điểm không biết.

Hàn Húc lại đây thời điểm liền thấy nàng một bộ tự hỏi biểu tình, liền mở miệng hỏi: “Sư phụ suy nghĩ cái gì?”

Việt Khê phục hồi tinh thần lại, nàng nói: “Vừa mới Bạch Tề Tinh cùng ta nói Hàn gia nhân thân thượng trúng một loại nguyên rửa, loại này nguyên rửa cơ hồ không người nhưng giải, liền tính là trừ chú sư cũng không hề biện pháp.”

Hàn Húc trên mặt lộ ra kinh ngạc biểu tình tới, cười tủm tỉm nói: “Là như thế này a, xem ra Hàn gia người có chút xui xẻo a.”

Việt Khê nhìn hãn một cái, chưa nói cái gì.

“Đúng rồi, cách vách Ương Mỹ gần nhất cử hành một cái loại nhỏ mỹ thuật triển lãm, sư phụ muốn hay không đi xem?” Hàn Húc đột nhiên hỏi.

Thanh Đồng đại học cách vách chính là trung ương mỹ thuật trường học, hai nhà trường học gác đến không xa, học sinh chi gian cũng nhiều có lui tới. Ương Mỹ thường xuyên sẽ cử hành loại này loại nhỏ mỹ thuật triển lãm, đem phía dưới học sinh triển lãm tranh kỳ ra tới, nói như vậy đều là

thập phần xuất sắc học sinh, hãn họa tác mới có thể xuất hiện ở triển lãm tranh thượng.

Lúc này đây Ương Mỹ mỹ thuật triển lãm liền tại đây hai ngày, Thanh Đồng đại học cũng có không ít người ước muốn đi gặp, Hàn Húc biết chuyện này, xem Việt Khê một ngày liền ngốc tại trong nhà, mới có thể phát ra mời tới.

Gần nhất trường học tiểu khảo kết thúc, Việt Khê cũng không có việc gì, nghĩ nghĩ liền ứng việc này.

*

Đúng là đêm khuya, trong trường học đại đa số học sinh đều đã ngủ, chỉ có một ít con cú tinh thần còn phấn khởi, bốn phía có vẻ thập phần an tĩnh.

Ương Mỹ nam sinh ký túc xá đệ tam lầu một gian trong ký túc xá, trong ký túc xá bốn cái học sinh còn không có ngủ, trong đó ba người chơi game đánh đến chính xuất sắc, Lưu Vị Xuyên cầm bút vẽ đem cuối cùng một mặt sắc tốt nhất đi, sau đó đem bút vẽ gác xuống.

Hắn cầm khăn đem trên tay thuốc màu lau khô, tưởng uống miếng nước lại phát hiện nước ấm hồ không thủy, cùng ký túc xá mặt khác ba người nói một tiếng, hãn dẫn theo nước ấm hồ tính toán đi thủy phòng mức nước.

Vẽ tranh thời điểm tinh thần phấn khởi đảo không cảm thấy buồn ngủ, chính là hiện tại thả lỏng lại, buồn ngủ liền không ngừng hưởng trước mặt vọt tới. Lưu Vị Xuyên nhin không được đánh cái ngáp, chờ ấm nước thủy chứa đầy, lúc này mới cầm học sinh tạp xách theo ấm nước trở về.

Ký túc xá hành lang đan xen, Lưu Vị Xuyên từ một khác điều hành lang nhập khẩu đi qua, bước chân đột nhiên ngừng lại, hãn chớp chớp mắt,

cảm thấy có chút kỳ quái, lại đổ trở về nhìn thoáng qua.

Một khác điều hành lang cuối thượng treo một bức họa, kia họa treo cao ở vách tường phía trên, liếc mắt một cái xem qua đi là một cái thật dài ám sắc thang lầu, chính là chờ người nhìn kỹ qua đi, liền sẽ phát hiện nơi này biên không ngừng là một cái thang lầu, mà là hàng ngàn hàng vạn thang lầu đan xen, giống như là có một tòa thang lầu tổ kiến mà thành mê cung.

“..... Thật lợi hại!” Lưu Vị Xuyên nhìn không được thấu tiến lên đi, hẩn nhìn kỹ quá này bức họa, nhìn không được phát ra như vậy cảm thán tới.

Dùng phong phú thuốc màu họa ra tới này bức họa, bởi vì sắc thái tầng tầng giảm dần, cho nên mới sẽ cho người thị giác thượng như vậy lẫn lộn cảm, hình ảnh cũng càng thêm phong phú.

Lưu Vị Xuyên bản thân chính là cái si mê họa tác người, hẩn càng thấu càng gần, hận không thể đem này bức họa gỡ xuống tới cẩn thận thưởng thức.

“Di..... Đây là cái gì?” Lưu Vị Xuyên nhìn kỹ đi, ở họa trung cầu thang thượng thấy một đám bóng dáng, kia bóng dáng nhìn qua là người, liền như vậy đứng ở cầu thang thượng.

Hẩn để sát vào đi, họa thượng những người đó ảnh xem đến cũng liền càng ngày càng rõ ràng. Họa thượng tổng cộng có bốn người, bốn người này ở họa trung biểu hiện các không giống nhau, nhưng là đều có một cái điểm giống nhau, đó chính là biểu tình thập phần thảm người.

Trong đó một người như là bị treo cao đèn rơi xuống cấp tạp chết, trên người máu tươi chảy đầy đất, từ cầu thang thượng tích tấp chơi hạ lưu. Lưu Vị Xuyên không biết có phải hay không chính mình ảo giác, hẩn giống như thật sự nghe thấy được cái loại này huyết nhỏ giọt trên mặt đất thanh âm.

Mà một người khác, tròng lớn hai mắt, trong mắt tất cả đều là hoảng sợ, giống như là gặp cái gì khủng bố sự tình, một bàn tay từ hăn bụng xuyên qua, hăn biểu tình vận vẹo, trong mắt tơ máu đều bạo ra tới.

Mặt khác hai người, bọn họ trên người là đang ở kéo kẹt kéo kẹt xoay tròn bánh răng, bọn họ thân thể bị cuốn tiến bánh răng chi gian, bị chặm rãi giảo toái, huyết nhục mơ hồ. Người tựa hồ có thể nghe thấy bọn họ tiếng kêu thảm thiết, cùng với bánh răng quấy thanh âm.

Này họa người trên rất nhỏ, nếu không nhìn kỹ căn bản sẽ không chú ý tới, nhưng là hình như là bản năng, nhìn đến này bức họa thời điểm, người liền sẽ chú ý tới bọn họ bộ dáng. Bọn họ trên mặt biểu tình thập phần chân thật tinh tế, giống như là sống sờ sờ người giống nhau.

Nhìn này bức họa, Lưu Vị Xuyên trên người mồ hôi lạnh bá một chút liền toát ra tới, một loại sợ hãi từ trong lòng sinh ra. Mà nhưng vào lúc này, họa người trên đột nhiên toàn bộ đều quay đầu tới đang nhìn họa ngoại Lưu Vị Xuyên, thống khổ dữ tợn biểu tình thượng đột nhiên lộ ra một cái quỷ dị tươi cười tới.

“Phanh!”

Một cái màu xanh lục ấm nước té rớt trên mặt đất, bên trong giữ ấm gan mở tung, nóng bỏng nước ấm ục ục ra bên ngoài lưu. Toàn bộ trên hành lang chỉ có cái này rách nát nước ấm hồ tồn tại, nước ấm chảy đầy đất.

Ở trên tường họa trung, ở kia vô số cầu thang bên trong một kiếp cầu thang thượng lại xuất hiện một bóng người. Bóng người kia mặt lộ vẻ hoảng sợ, từ hăn trên đầu có nóng bỏng nước sôi chảy xuống, hăn bị nước sôi năng đến da tróc thịt bong, toàn bộ thân thể tựa hồ đều bị nóng chín, lộ ra một loại nhìn thấy ghê người màu đỏ tới.

Mà người này ánh ánh mắt, thỉnh linh đó là vừa rồi đứng ở chỗ này Lưu Vị Xuyên.

Lúc này trong ký túc xá mới vừa đánh xong một ván trò chơi ba người nhìn quét liếc mắt một cái ký túc xá, một người nói: “Ai, Lưu Vị Xuyên kia tiểu tử như thế nào còn không có trở về? Sẽ không xảy ra chuyện gì đi?”

“Có thể có chuyện gì a? Hẳn chính là đi đề cái nước ấm, đại khái thực mau trở về tới, nói không chừng tên kia đang ở cửa thang lầu nơi đó trộm hút thuốc.....”

“Cũng là, tính, buồn ngủ quá a, ta trước ngủ.”

Trong ký túc xá ba người cũng không như thế nào để ý, cấp Lưu Vị Xuyên để lại đèn trực tiếp liền nằm xuống. Thẳng đến ngày hôm sau, nhìn Lưu Vị Xuyên trống trơn như đã giường đệm, bên trên đệm chăn vẫn là chỉnh chỉnh tề tề, cũng không biết tối hôm qua chủ nhân không ngủ vẫn là đã đi rồi.

Bạn cùng phòng cấp Lưu Vị Xuyên gọi điện thoại, lại là không ở tín hiệu khu, ba người hai mặt nhìn nhau, đột nhiên ý thức được sự tình không thích hợp.

*

Ương Mỹ chiếm địa diện tích thực quảng, hơn nữa làm nhãn hiệu lâu đời đại học, Ương Mỹ mỹ thuật ở quốc tế thượng cũng là bài được với hào. Trong trường học triển lãm lâu cũng không ít, mà Việt Khê bọn họ hiện tại muốn đi mỹ thuật triển lãm là ở phía đông giáo khu.

Muốn đi phía đông giáo khu Việt Khê bọn họ trải qua một đồng nam sinh ký túc xá, ký túc xá phía dưới dừng lại xe cảnh sát, có học sinh đứng ở bóng cây để nghị luận sôi nổi, Việt Khê bọn họ đi qua đi thời điểm còn có thể nghe thấy bọn họ nói chuyện với nhau thanh.

“..... Nghe nói là có cái nam đồng học mất tích, hẳn bạn cùng phòng nói ngày hôm qua nửa đêm đi ra ngoài múc nước liền rút cuộc không phát

hiện hẳn.”

“Có thể hay không là ngộ hại a? Hiện tại những năm gần đây, biến thái vẫn là rất nhiều.”

“Này thật đúng là xảo, tháng trước chúng ta lớp học có cái nữ đồng học cũng mất tích, đến bây giờ cũng không có tin tức, ta xem cũng là dữ nhiều lành ít, thật hy vọng nàng không xảy ra chuyện gì.”

Việt Khê bọn họ chỉ là đi ngang qua thời điểm nghe xong một chút nói chuyện, cũng không cần thận nghe, càng không nhiều hơn chú ý, trực tiếp xuyên qua nơi này, đi tới triển lãm tranh địa phương.

Triển lãm tranh có thể bày ra tới triển lãm họa tác tự nhiên đều là thực tốt, từ năm nhất, đại bốn đến nghiên cứu sinh còn có tiến sĩ học sinh tác phẩm đều có, phong cách cũng là khác biệt, có duy mỹ, trừu tượng, ngay cả họa pháp cũng là hoàn toàn bất đồng, dù sao có người có thể xem hiểu, có lại là cảm thấy không thể hiểu được.

Triệu Lộ nhìn một vòng, nhìn không được nói: “Có chút họa là thật là đẹp mắt, chính là có chút họa ta thật là một chút đều xem không hiểu a..... Này bức họa, lung tung rối loạn đường cong, họa rốt cuộc là cái gì a?”

Nàng nói chính là trước mặt thượng họa một bức họa, thoát nhìn như là dùng màu đen đường cong một đoàn loạn họa, dù sao nàng là hoàn toàn xem không hiểu này bức họa muốn biểu đạt ra tới ý tứ.

Toàn bộ triển lãm tranh tổng cộng có lâu bốn, bọn họ từ dưới lên trên toàn bộ dạo qua một vòng cũng tốn thời gian hơn nửa ngày.

“Ta đi trước cái toilet, các người ở cửa chờ ta, ta thực mau trở về tới.” Từ Vi cùng bọn họ nói một tiếng, tìm triển lãm tranh bảng hướng dẫn đi toilet.

Chờ tẩy xong tay từ toilet ra tới, nàng thấy một nữ hài tử đứng ở một mặt tường đối diện, chính ngơ ngẩn nhìn chăm chăm trên tường một bức họa xem, Từ Vi tức khắc nhin không được nhìn nhiều hai mắt.

Trên tường kia bức họa khả năng cũng là triển lãm tranh hàng triển lãm, bên trên họa một cái đen nhánh thang lầu, thang lầu là cái loại này xoay quanh thức, liếc mắt một cái xem qua đi thời điểm, tổng cảm thấy kia họa như là có một cái xoáy nước giống nhau, có thể đem người ánh mắt hút vào đi giống nhau.

Vô số tiết thang lầu rồi rầm quần quanh ở bên nhau, như là không gian gấp lên giống nhau.

Từ Vi chớp chớp mắt, nhìn kia bức họa, nhin không được đi phía trước đi rồi một bước, chính là này một bước, nàng đột nhiên cảm giác chính mình quần bên phải trong túi truyền đến một loại phồng. Cái loại này đau ý làm nàng nhẹ tê một tiếng, cũng nháy mắt phục hồi tinh thần lại.

“Ta..... Ta làm sao vậy?” Từ Vi nhìn quanh bốn phía, có loại thực không thể hiểu được cảm giác, lại hướng phía trước xem, nơi đó chỉ là một bức tường, không có họa, cũng không có xem họa nữ hài tử.

Từ Vi: “.....”

Nhớ tới cái gì, nàng vội vàng duỗi tay ở quần trong túi đào một chút, sau đó thấy nàng vẫn luôn bên người mang hoàng phù đã biến thành màu đen tro tàn.

Này trương phù là Việt Khê cho nàng, là bình an phù, nàng ngày thường là chưa bao giờ rời khỏi người. Mà ở vừa rồi, nàng cảm giác được một loại phồng, sau đó chính là hoàng phù đốt thành cái dạng này.

“..... Gặp được âm tà đồ vật thời điểm, cái này hoàng phù có thể bảo người một mạng!”

Nghĩ đến Việt Khê cùng nàng nói qua nói, Từ Vi nháy mắt ra một thân mồ hôi lạnh.

Từ toilet rời đi, chờ nàng nhìn đến cửa Việt Khê bọn họ thời điểm, Từ Vi mới thật dài nhẹ nhàng thở ra, cảm thấy cả người đều thả lỏng xuống dưới.

“Người vừa mới gặp cái gì?” Việt Khê nhìn nàng, đột nhiên mở miệng hỏi.

Triệu Lộ khó hiểu nhìn qua.

Từ Vi đem hóa thành hắc hôi hoàng phù đưa cho nàng xem, nói: “Ta cũng không biết ta gặp cái gì, ta giống như thấy một bức họa, sau đó liền cảm giác suy phù địa phương một loại phòng..... Chính là chờ ta phục hồi tinh thần lại, không phát hiện cái gì họa, cũng không phát hiện nữ hài tử kia. Ta vừa mới, có phải hay không gặp được thứ gì?”

Nàng đáng thương vô cùng nhìn Việt Khê, cả người có chút kinh hoàng chưa định.

Việt Khê duỗi tay đem trên người nàng một sợi đen dài huy khai, hỏi nàng: “Một bức họa? Cái dạng gì một bức họa?”

Từ Vi nghĩ nghĩ, nói: “Kia họa, họa chính là một tiết cầu thang..... Không, hẳn là thật nhiều cầu thang, mới vừa xem thời điểm chỉ có một tiết, chính là càng xem liền cảm thấy đó là vẽ rất nhiều cầu thang. Ở những cái đó cầu thang thượng, giống như còn đứng người, những người đó.....”

Hồi tưởng lên, vừa rồi ký ức tựa hồ hoàn toàn rõ ràng lên, Từ Vi sau lưng toát ra mồ hôi lạnh tới, nàng sắc mặt hoàn toàn trắng, nuốt một ngụm nước miếng, nói: “Những người đó biểu tình thực khủng bố, thậm chí bộ dáng cũng thực khủng bố.....”

Kia một trường khuôn mặt hiện tại nghĩ thế nhưng thập phần rõ ràng, rõ ràng xem họa thời điểm, giống như cái gì cũng chưa thấy, chính là hiện tại cái loại này huyết tinh trường hợp lại như là khắc vào nàng trong đầu.

Nghe nàng nói xong, Việt Khê nhíu nhíu mày, nói: “Người dẫn ta đi kia bức họa vị trí nhìn xem.”

Từ Vi gật gật đầu, lập tức mang theo bọn họ một đám người đi vừa rồi nơi đó, nói: “Chính là nơi này.”

Nơi này từ toilet ra tới quai cái cong là được.

“Lúc ấy kia bức họa liền treo ở này mặt trên tường, còn có cái nữ hài tử đứng ở chỗ này xem họa..... Chính là chờ ta nhoáng lên mắt, không có họa, cũng không có nữ hài tử kia.”

Việt Khê đi đến này mặt tường trước, duỗi tay phất quá tuyết trắng mặt tường.

Trên mặt đất, lạc một cái còn có hơn phân nửa bình thủy nước khoáng bình, Việt Khê duỗi tay đem bình nước nhặt lên, mày hơi hơi nhăn lại.

“..... Cái kia xem họa nữ hài, sợ là dữ nhiều lành ít.” Hàn Húc đi tới, cảm thụ được nơi này còn chưa tan đi tà khí, mở miệng nói.

“Hơi thở rất kỳ quái, nơi này còn có không tan đi huyết khí, đại khái là họa tác thành tinh, có đồ vật, giống loại này khuynh tấn người tâm huyết đồ vật, thực dễ dàng thành tinh, cũng thực dễ dàng biến thành tà vật.” Việt Khê duỗi tay ở trong tay nước khoáng bình thượng vẽ một cái phù, một đạo màu xám sương mù từ bình nước thượng phiêu tán ra tới, ở bốn phía chậm rãi phiêu động.

Triệu Lộ gắt gao nhìn chăm chăm nàng động tác, cũng không dám nói cái gì, sợ quấy rầy đến nàng.

Màu đen sương mù hóa thành một cái trường tuyến, Việt Khê trong mắt chợt lóe sáng, duỗi tay trực tiếp bắt được cái kia sương mù, hung hăng sau này một xả —— màu đen sương mù băng thành một cái trường tuyến, như là có thứ gì bắt được một chỗ khác, cùng Việt Khê đang tiến hành đánh cờ.

Việt Khê thấp giọng mở miệng nói: “Người có thể nghe thấy ta nói chuyện sao?”

“Ừc ừc!”

Văn Tiểu Thanh gian nan che lại chính mình cổ, ở bên người nàng toàn bộ đều là thủy, nàng nhớ rõ chính mình từ toilet ra tới thấy một bức họa, sau đó không nhịn xuống nhìn nhiều trong chốc lát. Chỉ là nhìn nhìn nàng liền cảm thấy này bức họa có chút không thích hợp, kia người trong tranh tựa hồ mỗi một cái đều ở nhìn chăm chăm nàng xem, dùng một loại thăm người ánh mắt cùng quý dị tươi cười.

Mà xuống một khắc, nàng chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, sau đó liền phát hiện chính mình đặt mình trong ở trong nước.

Thủy từ bốn phương tám hướng triều nàng vọt tới, ủa vào nàng miệng mũi cùng lỗ tai, phổi bộ sặc vào thủy, nàng hé miệng tưởng hô hấp, lại là uống lên miệng đầy thủy. Phổi bộ không khí dần dần biến mất, bởi vì dưỡng khí mất đi quá nhiều, nàng thậm chí cảm giác được bộ ngực truyền đến phồng.

“Nghe thấy ta nói chuyện sao?”

Liền ở Văn Tiểu Thanh sắp tuyệt vọng là lúc, nàng đột nhiên nghe được bên tai truyền đến một thanh âm, thanh âm kia thập phần rõ ràng, làm nàng có chút mơ hồ ý thức nháy mắt liền thanh tỉnh lại đây.

“Người nếu nghe thấy ta nói chuyện, liền đem chính mình đầu lưỡi giao phá, ta yêu cầu người huyết, nói cách khác người liền sẽ chết ở chỗ này.”

Nghe vậy, Văn Tiểu Thanh nỗ lực há mồm hung hăng cắn chính mình đầu lưỡi —— nàng không muốn chết!

Này một cắn, nàng cho rằng nàng đã dùng chính mình toàn thân sức lực, chính là trên thực tế cũng chỉ là hơi chút đem đầu lưỡi cấp giao phá, nhàn nhạt mùi máu tươi từ trong miệng lan tràn khai đi, Văn Tiểu Thanh cảm giác trên tay truyền đến một cổ thật lớn lực lượng, trực tiếp lôi kéo nàng đi phía trước một xả.

“Bùm!”

Một cái cả người ướm dầm dề bóng người từ không trung xuất hiện, trực tiếp rơi xuống Việt Khê trong lòng ngực, đối phương sắc mặt trắng bệch, trên người xiêm y tích táp đi xuống chảy huyết.

Việt Khê nhú mày, duỗi tay ở nàng ngực chỗ điểm vài cái, trong lòng ngực thân thể lập tức chấn một chút, đem phổi bộ thủy hoàn toàn phun ra.

“Kêu xe cứu thương!” Nàng thấp giọng nói.

Hàn Húc sớm tại nàng nói chuyện phía trước cũng đã gọi điện thoại, lúc này liền nói: “Ta đã đánh, xe cứu thương hẳn là thực mau liền sẽ tới.”

Việt Khê gật đầu, nàng ôm trong lòng ngực nữ sinh quay đầu đi, liền thấy một thanh niên trợn mắt há hốc mồm nhìn bọn họ.

Việt Khê đám người: “.....”

Không nói gì trầm mặc.

Thanh niên chớp chớp mắt, cười gượng nói: “Ha ha ha, ta hôm nay ngủ trưa còn chưa ngủ tỉnh, bằng không ta thấy thế nào thấy một cái đại người sống từ không trung đột nhiên xuất hiện?”Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 126

Xe cứu thương thực mau liền đến, Ương Mỹ bọn học sinh về mặt mộng bức, nhìn xe cứu thương hoàn toàn không biết đã xảy ra chuyện gì.

Văn Tiểu Thanh bị nâng lên xe cứu thương, Việt Khê bọn họ cũng không quen biết nàng, bất quá người là bọn họ cứu, cũng đã bị kêu cùng nhau thượng xe cứu thương, đồng hành còn có vừa rồi bị Văn Tiểu Thanh từ không trung đột nhiên xuất hiện sợ ngây người cái kia thanh niên.

Lúc ấy thanh niên biểu tình tựa như ảo mộng, như là nhìn thấy gì không thể tin tưởng đồ vật, thẳng đến thấy được Việt Khê trong lòng ngực Văn Tiểu Thanh, buột miệng thốt ra kêu ra đối phương tên: “Văn Tiểu Thanh!”

Theo thanh niên tự giới thiệu, hẳn kêu Ngải Hi, là Văn Tiểu Thanh cùng lớp đồng học.

“Văn Tiểu Thanh như thế nào sẽ biến thành cái dạng này? Còn có, vừa mới ta nhìn đến kia một màn.....” Ngải Hi muốn nói lại thôi, thật sự là nhìn không được mở miệng, hẳn đều mau nghẹn đã chết, hiện tại nhớ tới kia một màn tới biểu tình đều vẫn là mộng ảo.

Việt Khê nhàn nhạt nhìn hẳn một cái, nói: “Chính là người nhìn đến như vậy.”

Ngải Hi không hiểu ra sao, liền tính Việt Khê nói như vậy, cũng căn bản không thể giải quyết hẳn trong lòng nghi hoặc, hẳn truy vấn nói: “Các người nói Văn Tiểu Thanh là chết đuối, chính là nàng vì cái gì sẽ từ không trung đột nhiên xuất hiện? Đây căn bản không phù hợp khoa học a, chẳng lẽ đây là hiện tại phát minh mới ra tới công nghệ cao??”

“..... Trên đời này có một số việc là khoa học không thể giải thích.” Việt Khê từ trong túi lấy ra một trương danh thiếp mà cho hẳn, nói: “Đây là ta cửa hàng, nếu người gặp cái gì khoa học không thể giải quyết sự tình, liền có thể tới tìm ta..... Nhớ rõ muốn năm sao khen ngợi nga.”

Nói xong, Việt Khê tươi cười vừa thu lại, lại trở nên lãnh đạm lên.

Triệu Lộ trong lòng cũng là nghi vấn rất nhiều, bất quá vừa rồi kia tình huống cũng không phải nàng đặt câu hỏi thời điểm, hiện tại đi vào bệnh viện, nàng liền nhin không được hỏi: “Văn Tiểu Thanh rốt cuộc phát sinh chuyện gì? Việt Khê người vừa mới là như thế nào cứu nàng? Như vậy đại một cái người sống, liền như vậy đột nhiên xuất hiện.....”

Lúc ấy nàng đều bị hoảng sợ.

Việt Khê nghĩ nghĩ nói: “Nhân có nhân đạo, quỷ có quỷ đạo, trên thế giới này có rất nhiều tự nghĩ ra khu vực..... Lộ đi Văn Tiểu Thanh cái kia đồ vật, ước chừng liền có xuyên qua không gian lực lượng, nó đem Văn Tiểu Thanh mang đi một không gian khác.”

“Cũng là nàng vận khí tốt, nàng trong tay nước khoáng bình rơi xuống đất, bên trên mang theo nàng hơi thở, ta đó là theo nàng hơi thở tìm được rồi nàng nơi vị trí. Chỉ là về điểm này hơi thở thật sự là quá phai nhạt, muốn đem nàng từ trong không gian trào ra tới vẫn là khó khăn một ít, còn hảo cuối cùng nàng giáo phá chính mình đầu lưỡi, bằng không ta cũng không có biện pháp.”

Thời gian chỉ cần kém như vậy một chút, Văn Tiểu Thanh khả năng liền chết ở nơi đó bên.

Từ Vi nghĩ đến chính mình cũng thiếu chút nữa bị kia họa cấp mê hoặc ở, trong lòng liền cảm thấy nghĩ lại mà sợ, nàng nhẹ giọng nói: “Ở kia họa thượng trừ bỏ những cái đó cầu thang, ta thấy có bảy tám cá nhân giống, những người đó bộ dáng đều thực khủng bố, thoát nhìn liền cùng thật sự giống nhau.....”

Bọn họ ở họa sở biểu hiện ra ngoài bộ dáng, cái loại này trước khi chết dữ tợn cùng giây giụa, ngấm lại khiến cho người da đầu tê dại. Nghĩ đến nếu là Văn Tiểu Thanh không có bị Việt Khê cứu tới, hiện tại chỉ sợ cũng kia họa trung một viên.

*

Văn Tiểu Thanh ở buổi tối mới tỉnh lại, ý thức mới vừa thanh tỉnh nàng liền cảm giác được đầu lưỡi truyền đến một cỗ nóng rất đau, sau đó hôn mê phía trước ở trong óc bên trong hiện lên, nàng biến sắc, từ trên giường đột nhiên ngồi dậy.

“Tiểu thanh, người tỉnh à? Người có hay không cảm thấy nơi nào không thoải mái?” Ngải Hi vẫn luôn canh giữ ở một bên, lúc này xem nàng tỉnh lại, quan tâm hỏi.

Văn Tiểu Thanh sắc mặt trắng bệch, hơi thở hỗn loạn, một bộ kinh hồn chưa định bộ dáng, nàng nhìn chăm chăm Ngải Hi nhìn sau một lúc lâu, tựa hồ mới hồi phục tinh thần lại, ngơ ngẩn nói: “Ngải..... Ngải Hi?”

Nàng quay đầu nhìn nhìn bốn phía, nhìn ra tới nơi này đại khái là bệnh viện, nhìn không được hỏi: “Nơi này là bệnh viện? Ta như thế nào sẽ tại đây? Người, người như thế nào cũng tại đây?”

Ngải Hi nhìn ra nàng đẩy mắt kính hoàng, duỗi tay vỗ vỗ nàng bối, nói: “Hào hảo, người trước bình tĩnh một chút. Kỳ thật cụ thể sự tình ta cũng không phải rất rõ ràng, chỉ là ta nghe vị kia Việt tiểu thư nói, người là gặp cái gì khoa học không thể giải thích sự tình.”

Văn Tiểu Thanh nghi hoặc nhìn hắn, Ngải Hi nuốt nuốt nước miếng, hắn tả hữu nhìn nhìn, như là sẽ kinh đến thứ gì giống nhau, thập phần nhỏ giọng nói: “Chính là..... Chính là âm quỷ a!”

Nghe vậy, Văn Tiểu Thanh sắc mặt càng trắng, nàng còn nhớ rõ hôn mê phía trước kia một màn, bị thủy bao phủ, trong lồng ngực không khí dần dần giảm bớt, cái loại này cảm giác hít thở không thông, hiện tại hồi tưởng lên vẫn làm cho nàng cảm thấy thực sợ hãi.

“Ta nhớ rõ, ta lúc ấy từ toilet ra tới thấy trên tường treo một bức họa.....”

Nàng là học mỹ thuật, càng là đánh tiểu liền thích vẽ tranh, đối mỹ thuật là thiết tình nhiệt tình yêu thương. Lúc ấy thấy trên tường quả kia bức họa, nàng bất tri bất giác liền đi qua, thường thức khởi kia bức họa tới. Phải biết rằng kia bức họa sở chọn dùng kỹ xảo thật sự là quá mức cao minh, cái loại này không gian cảm, chợt xem chi gian sẽ không phát hiện, chính là nhìn kỹ lại làm người kinh ngạc cảm thán, lúc ấy nàng cơ hồ toàn bộ tâm thần đều dừng ở bên trên.

Kia bức họa trung có vô số cầu thang, mà ở cầu thang phía trên đứng người, vừa mới bắt đầu Văn Tiểu Thanh không chú ý tới, chính là chờ nàng nhìn kỹ đi, lại là tức khắc dọa ra một thân mồ hôi lạnh. Kia bên trên người mỗi cái thoát nhìn đều như vậy chân thật, giống như là chân thật tồn tại họa trung giống nhau, mà bọn họ bộ dáng mới là để cho nàng cảm thấy sợ hãi.

Cái loại này sợ hãi cùng tuyệt vọng còn có dữ tợn, lúc ấy nàng cứ cảm giác chính mình da đầu đều mau nổ tung. Nàng tưởng động, chính là

lại phát hiện thân thể của mình căn bản không thể nhúc nhích, mà lúc này nàng thấy người trong tranh dữ tợn trên mặt đối nàng lộ ra một cái tươi cười tới, nàng chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, sau đó liền phát hiện chính mình xuất hiện ở trong nước.

Bốn phía đều là trong suốt tránh chướng, nàng sợ hãi phát hiện chính mình bị nhốt ở một cái thật lớn nước khoáng bình, căn bản trốn không thoát đi.

“Đó là họa trung thế giới, người bị kéo vào kia bức họa!” Một đạo thanh âm truyền tới, Văn Tiểu Thanh ngẩng đầu lên, thấy một người tuổi trẻ cô nương đứng ở cửa, dáng người cao gầy, mặt mày mang theo điểm sơ lãnh.

Văn Tiểu Thanh trên mặt lộ ra nghi hoặc biểu tình tới, nàng tổng cảm thấy thanh âm này có điểm quen tai, giống như ở nơi nào nghe qua. Trong đầu một đạo ánh sáng hiện lên, nàng hai mắt sáng ngời, chỉ vào Việt Khê vẽ mặt kinh hỉ nói: “Người..... Người là cái kia, là người cứu ta!”

Lúc ấy nàng lòng tràn đầy tuyệt vọng, chỉ cho rằng chính mình hẳn phải chết không thể nghi ngờ, lại nghe tới rồi một thanh âm. Cái kia thanh âm đối nàng tới nói, giống như là một đạo quang, cho nên nàng ấn tượng rất khắc sâu.

Việt Khê đi tới, duỗi tay ở nàng ấn đường điểm một chút, vì nàng cố một chút thần hồn —— thần hồn không xong, thực dễ dàng xuất hiện ly hồn bệnh trạng, cũng dễ dàng bị tà vật xâm chiếm thân thể.

Một đạo chân khí rót vào Văn Tiểu Thanh trong cơ thể, tay nàng chỉ giật giật, cảm thấy lạnh lẽo thân thể tựa hồ có vài phần ấm áp.

“Người vừa rồi nói ta bị kéo vào kia bức họa, đây là có ý tứ gì?” Trùng lớn đôi mắt, Văn Tiểu Thanh khó hiểu hỏi.

Việt Khê ngơ một tiếng, nói: “Mặt chữ thượng ý tứ, kia họa đã không phải bình thường họa. Ta chưa thấy qua kia đồ vật, cũng không biết rốt cuộc là gì, bất quá nghĩ đến cũng bất quá là kia bức họa dính cái gì thứ không tốt, có có thể kéo người vẽ trong tranh lực lượng.”

Họa đó là nó thế giới, cho nên bị kéo vào người trong tranh có thể nói là hoàn toàn bị nó khống chế, ở họa cái gì đều có thể phát sinh.

Văn Tiểu Thanh có chút khẩn trương hỏi: “Kia, kia nó không có giết chết ta, còn sẽ tìm đến ta sao?”

Việt Khê tự hỏi nói: “Như thế không biết, ta cũng không biết kia đồ vật.”

“..... Đại lão! Người nhất định phải cứu ta.” Văn Tiểu Thanh lập tức đáng thương vô cùng nhìn nàng.

Việt Khê: “.....”

Cho nên chờ nàng trở về thời điểm, bên người còn theo hai người, Văn Tiểu Thanh cùng Ngải Hi. Văn Tiểu Thanh là hôm nay bị kia họa công kích, sợ hãi, mà Ngải Hi còn lại là trong lòng không an ổn.

“Ta lần đầu gặp được loại chuyện này, trái tim có điểm chịu không nổi, sợ hãi a.....” Ngải Hi nhưng thật ra đúng lý hợp tình.

Chờ đi vào Việt gia, hai người nhưng thật ra bị kia tứ hợp viện cấp kinh tới rồi, lớn như vậy một cái tứ hợp viện, đến bao nhiêu tiền a, liền gác hiện tại, cho dù có tiền tương mua cũng không nhất định mua nổi.

Tiểu người giấy nhóm thấy trong nhà tới khách nhân, tránh ở môn sau lưng trộm xem, riu rít thảo luận, thập phần tò mò bộ dáng. Cũng khó trách chúng nó như vậy, hiện tại còn hảo, trong nhà có Phúc thúc bọn họ này đó

quỷ bồi, trước kia ở thành phố A thời điểm, bọn họ càng thêm tịch mịch, bất quá tiểu người giấy nhóm tâm tính hảo, thực hiểu được tự tiêu khiển.

Việt Khê nói: “Ta làm Phúc thúc cho các người an bài trụ địa phương, hôm nay trước ở tại này đi..... Nhạ, đây là hai trương bùa hộ mệnh, các người bên người đeo ở trên người, có thể trừ tà tránh tai, nếu gặp âm tà chi vật, này phù có thể hộ các người bình an.”

Nghe vậy, hai người tức khắc có điểm ngượng ngùng.

Đối thượng hai người cảm kích ánh mắt, Việt Khê mặt mày một loan, cười tủm tỉm nói: “Trước không cần nói lời cảm tạ, ta người này chưa bao giờ làm lỗ vốn sinh ý, một lá bùa năm ngàn đồng tiền. Xem các người là học sinh phân thượng, đã cho các người đánh chiết.”

Phải biết rằng nàng họa phù tất cả đều là cực phẩm linh phù, một trương bán giới là thượng trăm vạn, năm ngàn giá cả thật là thực tiện nghi.

Đương nhiên, Văn Tiểu Thanh cùng Ngải Hi không phải Tu Giới người, tự nhiên không biết cái này giá cả có bao nhiêu lợi ích thực tế, nhưng là hai người cũng không phải cái loại này thích chiếm tiện nghi người, này tiền thật là ở bọn họ tiếp thu trong phạm vi, nhưng thật ra thực sáng khoái đem tiền thanh toán.

Kêu Phúc thúc mang hai người đi xuống nghỉ ngơi, Hàn Húc đi vào tới, Việt Khê ngẩng đầu hỏi: “Thế nào?”

Hàn Húc ngồi xuống, nói: “Ta đi tra xét một chút, Ương Mỹ trước mắt đã mất tích mười hai cái học sinh, cảnh sát vẫn luôn không tìm được người, gần nhất mất tích chính là một cái kêu Lưu Vị Xuyên. Mất tích nhiều người như vậy, Ương Mỹ giáo phương nhưng thật ra giấu vô cùng, một chút tin tức cũng chưa truyền ra tới. Ta tính một chút, này mười hai cái học sinh, sợ là đã chết. Nếu tính câu trên tiểu thanh, đây là thứ mười ba cái học sinh..... Kia đồ vật, nhưng thật ra hung thật sự.”

Việt Khê nói: “Ngày mai lại đi Ương Mỹ nhìn xem đi, ta nhưng thật ra muốn nhìn một chút kia rốt cuộc là thứ gì.”Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 127

Văn Tiểu Thanh nguyên tưởng rằng chính mình hôm nay chịu đựng như vậy đại kinh hách, sợ là ngủ không được, chính là không nghĩ tới lại là một đêm vô mộng, giấc ngủ chất lượng thế nhưng so bình thường thời điểm còn muốn hảo, tỉnh lại thời điểm hoàn toàn là tinh thần phấn chấn.

Buổi sáng lên liền vẫn luôn đang mưa, một tầng mưa thu một tầng lạnh, này vũ từng cái tới nháy mắt liền khiến cho người cảm giác nhiệt khí toàn không có, lên còn phải xuyên kiện xiêm y.

Thương đại tỷ làm bữa sáng cho bọn hắn đưa tới, đó là nàng thân thủ làm cháo, tuyết trắng cháo thượng vải lên tương ớt hành tỏi đậu phộng toái, lại tươi thượng một muống nhỏ nóng bỏng nhiệt du, mặc kệ là thích có canh vẫn là làm quấy, đều là mỹ vị đến muốn cho người đem đầu lưỡi đều cấp nuốt vào.

Văn Tiểu Thanh cùng Ngải Hi ăn đến thời điểm, hoàn toàn sợ ngây người, bọn họ không biết nên hình dung như thế nào trong miệng mỹ vị, cái loại này hương cay hương vị cùng cháo hoàn toàn dung hợp ở cùng nhau, dù sao chính là hai chữ, ăn ngon!

Việt Khê nhìn này hai người, ngày hôm qua còn run run rẩy rẩy nói chính mình sợ hãi, chính là một giấc ngủ lên, lại ăn một chén cháo, kia trạng thái quả thực hảo đến không được, có thể nói là nét mặt toả sáng a, hoàn toàn nhìn không ra tới nơi nào bị kinh hách ở.

Quả nhiên mỹ thực cùng giấc ngủ là nhất có thể trấn an nhân tâm!

Việt Khê uống một ngụm chanh mật ong thủy, nói: “Hôm nay ta không có tiết học, ăn bữa sáng liền hồi các người trường học nhìn xem..... Kia đồ vật, nó giết người càng nhiều, trên người tà khí cũng liền càng cường, nếu tiếp tục mặc kệ đi xuống, chờ nó lực lượng cũng đủ cường đại rồi, sợ là sẽ hại càng nhiều người.”

Theo Hàn Húc điều tra, kia đồ vật ra tay khoảng cách thời gian càng ngày càng đoản, ban đầu hai cái người bị hại chỉ gian cách có hơn một tháng thời gian, chính là Văn Tiểu Thanh khoảng cách thượng một cái người bị hại cũng mới cách không đến hai mươi bốn tiếng đồng hồ. Nay cũng đã nói lên, kia đồ vật theo nó giết người càng ngày càng nhiều, lực lượng trở nên càng ngày càng cường.

Hưởng qua huyết khí tà vật, càng thêm sẽ trở nên hung tàn thị huyết, này liền như là một cái chốt mở, một khi chốt mở mở ra, muốn đóng cửa, liền không khả năng.

Mấy người ăn bữa sáng hướng Ương Mỹ đi, lái xe người cũng là trong nhà một con quỷ, Việt Khê kêu hấn Vương thúc.

Bất quá tuy rằng là quỷ, nhưng là Vương thúc hiện tại có Việt Khê cho hấn cắt người giấy thân thể, cũng là có thể có thần, có thể đường đường chính chính xuất hiện ở người thường trước mặt. Đương nhiên người giấy thân thể là so bất quá chân chính tồn tại người, sắc mặt thoát nhìn thập phần tái nhợt, làm người cảm thấy mặt không có chút máu.

Việt Khê chú ý tới Ngải Hi run run rẩy rẩy nhìn Vương thúc vài mắt, toàn bộ đại nam nhân đều mau sức thành một đoàn cầu, biểu tình còn mang theo vài phần sợ hãi, nàng nhin không được nhú một chút mi, hướng tới Vương thúc nhìn lại.

“..... Vương thúc, người mặt nhú.” Việt Khê ngữ khí bình tĩnh nói.

Vương thúc sừng sốt, hấn theo bản năng chiếu một chút gương, hoặc một tiếng, nói: “Thật đúng là nhú, đại khái là ngày hôm qua không cần thận gặp mưa.....”

Chỉ thấy hấn bên phải trên má, trên mặt làn da hoàn toàn nhăn ở cùng nhau, thậm chí còn có chút da nẻ, chính là trang giấy phao bọt nước nhiều cái loại cảm giác này.

Vừa vặn đi đến ngã tư đường đèn đỏ, Vương thúc đem xe dừng lại, hấn duỗi tay bắt lên trên mặt da mặt, đối với gương cần thận thân thân, tưởng đem nhăn dúm đó da mặt cấp xả thuận theo thiếp. Đáng tiếc kia tầng da mặt càng xả càng phá, cuối cùng hoàn toàn liền lạn, mà kia tầng da mặt phía dưới còn lại là trống rỗng, cái gì đều không có.

Văn Tiểu Thanh cùng Ngải Hi: “.....”

Hai người run run một chút, gắt gao kề tại cùng nhau, quả thực liền cùng ôm đoàn sưởi ấm giống nhau.

Việt Khê đỡ trán, hoàn toàn nhìn không được, liền nói: “Ngài đừng lộng, ta trở về lại cho ngài một lần nữa cắt một cái thân thể, cái này hấn là không thể dùng, bất quá.....”

Nàng nhú nhú mày, nói: “Ta cho các người làm thân thể thiết không thấm nước trận pháp, theo lý mà nói, không nên sẽ bị xối lộng lạn. Vương thúc, ngài đêm qua là gặp được chuyện gì sao?”

“Tối hôm qua gặp chuyện gì?” Vương thúc đánh xe khai quá ngã tư đường, một bên phiên tối hôm qua ký ức, một bên nói: “Cũng không có gì đặc biệt sự tình, liền tối hôm qua nửa đêm thời điểm đột nhiên hạ vũ, khi đó ta ở bên ngoài trực tiếp đã bị xối vừa vặn..... Muốn nói có cái gì đặc biệt, giống như còn thực sự có, ta khi đó giống như nghe được một tiếng gầm rú, cũng không biết là cái gì động vật, lúc ấy sợ tới mức ta một cái run run.”

Nghe vậy, Việt Khê nhú nhú mày.

Ngồi ở trước nhất biên Hàn Húc lúc này mở miệng nói: “Tối hôm qua a, tối hôm qua có một con rồng từ thành phố B bay qua, long hành vũ, có long trái qua địa phương liền sẽ trời mưa..... Đúng rồi, kia long giống như còn bị thương, ta đều nghe thấy được Long tộc máu tươi hương vị, này hương vị không biết làm nhiều ít tà vật xông xao lên. Vương thúc trên người xối vũ đại khái cũng dính cái kia long huyết, cho nên người cho hấn làm thân thể mới có thể bị phá hư.”

Việt Khê sửng sốt một chút, nói: “Ta giống như không có cảm giác được.....”

Hàn Húc nói: “Nga, ta sợ người bị bùng tình, ở người nhà ở bên ngoài bày một cái ngăn cách trận pháp.”

Long tộc từ xưa đến nay chính là thập phần bá đạo tộc đàn, có long phi quá, kia động tĩnh giống như hận không thể khắp thiên hạ người đều biết chúng nó Long tộc tới, tối hôm qua không biết có bao nhiêu tu giả cảm giác được.

“Không nghĩ tới thế nhưng còn có mặt khác long.....” Việt Khê lẩm bẩm.

Ở trước kia trong thiên địa có vô số linh thú, thí dụ như long phượng Chu Tước Huyền Vũ linh tinh, chính là tới rồi hiện tại, này đó sinh vật cơ hồ là mai danh ẩn tích. Việt Khê chứng kiến quá long cũng chỉ có tiểu hắc xà, nhưng là xà hóa rồng, cùng chân chính long vẫn là không giống nhau.

“Đúng rồi, người nói cái kia long bị thương?” Việt Khê hỏi.

Hàn Húc gật đầu, nói: “Thật là bị thương, long huyết hương vị thực bá đạo, ta tuyệt đối sẽ không nghe sai. Long tộc loại đồ vật này, da dày thịt béo, cũng không biết người nào có thể bị thương nó.”

Văn Tiểu Thanh cùng Ngải Hi cái này nhìn xem, cái kia nhìn xem, cả khuôn mặt đều là vẻ mặt mộng bức, cái gì long không long? Cho dù ngày hôm qua gặp như vậy sự tình, bọn họ hai vẫn là đã chịu không nhỏ đánh sâu vào.

“Việt Khê, vị này, vị này Vương thúc hắc là..... Hắc mặt như thế nào.....” Văn Tiểu Thanh biểu tình rồi rậm mở miệng hỏi.

“Người nói Vương thúc? Nga, hắc là quý, quý vô hình vô thể, cũng không thể xuất hiện ở thái dương phía dưới, ta liền cho hắc làm một cái thân thể. Đúng rồi, không chỉ có Vương thúc, nhà ta Phúc thúc còn có Thương đại tỷ bọn họ, đều là quý.”

“.....”

Chờ xe ngừng ở Ương Mỹ cổng lớn, Ngải Hi cùng Văn Tiểu Thanh biểu tình đều là trống không, bọn họ hai ngày hôm qua thế nhưng ở một đám quý ngủ đến như vậy hương, còn ngủ suốt một buổi tối.

Việt Khê có chút kỳ quái nhìn bọn họ liếc mắt một cái, nói: “Quý sinh thời cũng là người a, các người người đều không sợ, vì cái gì còn sẽ sợ quý?”

“Chính là người là thấy được sờ đến, quý cũng không phải là, này hoàn toàn không giống nhau.....” Văn Tiểu Thanh lẩm bẩm nói.

Việt Khê càng khó hiểu, nói: “Chính là Vương thúc bọn họ, các người cũng thấy được sờ đến, tuy rằng là quý, nhưng là bọn họ cũng sẽ không hại các người, các người còn ở sợ hãi cái gì?”

Văn Tiểu Thanh cùng Ngải Hi tưởng tượng, cảm thấy thật đúng là, trong lòng không biết vì cái gì liền nhẹ nhàng thở ra.

Bốn người xuống xe hưởng trong trường học đi, bởi vì hôm nay trời mưa, bốn phía có vẻ thập phần an tĩnh, lui tới người cũng rất ít, nước mưa rơi trên mặt đất, chậm rãi chảy vào cống thoát nước.

Một chân đạp lên một cái hạ nắp giếng thượng, Việt Khê đột nhiên đi một tiếng, nhin không được cúi đầu nhìn thoáng qua.

“Làm sao vậy?” Ngải Hi hỏi.

Việt Khê biểu tình có chút kỳ quái, nàng lắc lắc đầu, nói: “Không có gì..... Chỉ là cảm giác này phía dưới, có thứ gì ở.”

Nghe vậy, Văn Tiểu Thanh tức khắc cảm thấy sồn tóc gáy, theo bản năng nhìn bốn phía liếc mắt một cái, nói: “Người là nói kia bức họa sao? Nó ở gần đây?”

“Không phải, không phải kia đồ vật.....” Việt Khê cảm giác một chút, không có cảm giác được cái gì, nàng lắc lắc đầu, nói: “Không có việc gì, chúng ta tiếp tục đi thôi.”

Hàn Húc cúi đầu đi xuống nắp giếng nhìn liếc mắt một cái, chọn môi cười một chút.

Mưa to tầm tã, cống thoát nước chứa đầy thủy, điên cuồng kích động. Tại đây hắc ám phía dưới, một cái thật lớn sinh vật thấp thấp gầm rú một tiếng, một đôi đèn lồng lớn nhỏ đôi mắt mang theo một loại kim quang, trong bóng đêm thập phần thấy được.

*

Việt Khê bọn họ ở vườn trường đi rồi trong chốc lát, nhưng thật ra cái gì cũng chưa phát hiện. Trong trường học thoát nhìn thập phần bình tĩnh, một chút tà khí đều không cảm giác được, nhìn qua hết sức bình thường.

Việt Khê bọn họ đi trước tìm Văn Tiểu Thanh lão sư, lão sư họ vu, Văn Tiểu Thanh làm nàng đặc ý đồ đệ, sư sinh quan hệ là thập phần hòa hợp. Vu lão sư đã năm mươi tuổi, nàng ở Ương Mỹ làm lão sư hơn phân nửa đời, trong trường học rất nhiều chuyện nàng đều rất rõ ràng.

“Các người nói các người muốn tìm một bức họa?” Vu lão sư nhướn mày, có chút kinh ngạc, này chạy đến mỹ thuật học viện tới tìm một bức họa, này thật đúng là biển rộng tìm kim a.

Cười một chút, nàng hỏi: “Các người muốn tìm, là cái dạng gì một bức họa?”

“..... Kia bức họa, là một bức tranh sơn dầu, sắc thái thập phần âm đạm, bên trên vẽ một cái màu đen cầu thang xoắn ốc.” Văn Tiểu Thanh hồi tưởng chính mình ở kia bức họa thượng thấy đồ vật, chậm rãi miêu tả ra tới, nói: “Nó không gian trình tự cảm rất mạnh, liếc mắt một cái xem qua đi thời điểm chỉ là một cái cầu thang xoắn ốc, chính là nhìn kỹ đi, họa trung có vô số thang lầu, những cái đó thang lầu xoay tròn mà thượng, từng bước từng bước.”

Màu đen cầu thang xoắn ốc.....

Nghe vậy, vu lão sư nhíu nhíu mày, nhưng là thực mau nàng tựa hồ là nhớ tới cái gì, biểu tình lập tức đổi đổi.

Việt Khê nói: “Vu lão sư biết này bức họa?”

Vu lão sư ánh mắt lập loè một chút, nàng không có trực tiếp trả lời bọn họ vấn đề, mà là hỏi: “Các người tìm này bức họa làm cái gì?”

Việt Khê nghĩ nghĩ, quyết định ăn ngay nói thật, nói: “Có lẽ ngài khả năng không tin, ngài học sinh thật là gặp một ít không thể tưởng tượng sự tình.....”

Nàng đơn giản đem sự tình trải qua cấp giảng thuật một lần, cuối cùng nói: “Theo ta hiểu biết, các người trường học hiện tại đã mất tích mười hai cái học sinh, ban đầu mất tích học sinh là ở nửa năm trước, chính là mất tích học sinh đến bây giờ cũng không có tìm được. Nếu ta đoán được không sai, này đó học sinh đại khái đều là bị kia bức họa cấp trảo vào họa, sinh mệnh an toàn thượng, chỉ sợ là dữ nhiều lành ít.”

Nghe xong nàng lời nói, vương lão sư biểu tình có chút khó coi, nhưng là cũng không có hoài nghi Việt Khê lời nói chân thật tính, nàng thở dài, biểu tình có chút chua xót, nói: “Ta không nghĩ tới, cách nhiều năm như vậy, thế nhưng còn sẽ phát sinh chuyện như vậy.”

Văn Tiểu Thanh lập tức nghi hoặc nhìn nàng, có chút kinh ngạc nói: “Lão sư, ngài thật sự biết này bức họa a.”

Wang Lao Shi thở dài, nói: “Đó là ba mươi năm trước sự tình, khi đó ta có một người đệ tử, hần kêu Nhan Sanh. Nhan Sanh ở vẽ tranh bên trên có rất cao thiên phú, đặc biệt là tranh sơn dầu, hần dưới ngòi bút họa luôn có một loại không thể tưởng tượng ma lực. Trường học khi đó cùng nước ngoài mỹ thuật học viện giao lưu danh ngạch, Nhan Sanh ở vẽ tranh thượng có thiên phú, cho nên hần cũng có một cái danh ngạch. Việc này vốn dĩ đều là ván đã đóng thuyền sự tình, chính là cuối cùng không nghĩ tới vẫn là ra ngoài ý muốn.”

Khi đó, trường học hiệu trưởng cháu ngoại trai cũng ở trường học đọc sách, mà cái kia vốn nên là thuộc về Nhan Sanh danh ngạch, đã bị kia hiệu trưởng cháu ngoại trai đoạt đi. Nhan Sanh người này thân thể vốn dĩ liền không thể nào hảo, trải qua việc này lúc sau, hần trong lòng có loại một cổ oán khí, thân thể liền càng kém, khi đó nhà hần lại xảy ra chuyện, ở hai năm sau hần liền chết bệnh.

Mà kia phó tranh sơn dầu, đó là hần ở trước khi chết sở họa, cái loại này cường đại không gian kết cấu, làm gặp qua này bức họa người đều vô

cùng kinh ngạc cảm thán, nhưng là bên trong sử dụng sắc thái thập phần âm đạm, nhìn qua làm người cảm thấy thập phần áp lực.

“..... Cho nên, lúc ấy kia bức họa đã bị đặt ở trường học cất chứa trong phòng. Mà ở kế tiếp, trường học học sinh một cái tiếp theo một cái mất tích, ngay cả cảnh sát đều không hề biện pháp, giống như là một người trống rỗng liền biến mất, như thế nào đều tìm không thấy.”

Khi đó tình huống, quả thực liền cùng hiện tại giống nhau như đúc.

“Sau lại tới một cái hòa thượng, hắn nói này bức họa bên trên nhiễm họa sĩ trước khi chết một búng máu, kia khẩu huyết phun tới rồi họa thượng, họa sĩ oán khí cùng không cam lòng cũng nhiễm ở này bức họa thượng, làm này bức họa trở thành tà vật, cho nên mới sẽ tác loạn. Lúc ấy chúng ta đều là không tin, chính là từ kia bức họa bị hòa thượng phong ấn lên lúc sau, trong trường học đích xác không còn có phát sinh học sinh biến mất sự tình.”

Vưu lão sư nhin không được lắc đầu, nàng nói: “Ta không nghĩ tới, cách nhiều năm như vậy, này bức họa thế nhưng lại lần nữa xuất hiện.”

Nhân loại là thiên nhiên nhất phức tạp sinh vật, bọn họ có được mặt khác sinh vật sở không có thất tình lục dục, mà mỗi loại cảm xúc, nếu là quá sâu, liền rất dễ dàng ảnh hưởng đến mặt khác đồ vật, thí dụ như này bức họa chính là. Nhan Sanh vẽ tranh thời điểm hướng trong trút xuống chính mình tâm huyết, chết phía trước lại phun một búng máu ở bên trên, hoàn toàn ảnh hưởng này bức họa.

“Ngài nói kia bức họa bị phong ấn lên, như vậy là đặt ở nơi nào, có thể mang chúng ta đi xem sao?” Việt Khê nói.

Vưu lão sư nói: “Kia bức họa vẫn luôn bị đặt ở trường học cất chứa trong phòng biên, ta mang các người đi xem đi.”

Cái này cất chứa trong phòng thu nạp chính là một ít bao năm qua tới bọn học sinh thập phần xuất sắc họa tác, nơi này rất ít mở ra, nhưng là đúng giờ sẽ có người tới dọn dẹp, cho nên bên trong nhưng thật ra không có nhiều ít bụi bặm.

Vưu lão sư dùng chìa khóa đem cửa mở ra, đi vào bọn họ đã nghe tới rồi một loại hủ bại hương vị, đó là nhà ở thời gian dài không có nhân khí mà phát ra hương vị.

Mà kia bức họa nguyên bản bị treo ở nhất góc trên tường, thoạt nhìn thập phần không chớp mắt, mà hiện tại nơi đó đã sớm đã không.

Việt Khê bọn họ đã sớm đoán được kết quả này, cho nên hoàn toàn không cảm thấy ngoài ý muốn.

Vưu lão sư biểu tình đã trở nên trắng bệch, nàng lẩm bẩm nói: “Quả nhiên là nó.....”

Việt Khê đi tới ở bốn phía nhìn thoáng qua, thực mau chú ý tới trên mặt đất có cái gì. Nàng ngồi xổm xuống dưới, nhìn màu đỏ thẫm thương một đoàn nho nhỏ ám sắc, mở miệng nói: “Là huyết, bất quá thời gian đã thật lâu.”

Nàng lại ngẩng đầu nhìn thoáng qua nguyên bản treo tranh sơn dầu kia viên cái đỉnh, quả nhiên cũng ở bên trên thấy một chút vết máu, bất quá thời gian lâu lắm đã sớm đã khô cạn.

“Đại khái là tiến đến quét tước học sinh, không cẩn thận quải tới rồi cái đỉnh, trên tay chảy huyết, mà huyết nhỏ giọt ở họa thượng, làm kia bức họa tỉnh lại, làm kia bức họa tránh thoát.”

Hàn Húc nói: “Trong trường học cái thứ nhất ngộ hại học sinh kêu Tân Di, là đại tam học sinh. Vưu lão sư có thể tra một chút, cái này Tân Di

ở xảy ra chuyện phía trước, hẳn là đã tới nơi này. Không có gì bất ngờ xảy ra nói, này huyết cũng là của nàng.”

Vưu lão sư trở về tra xét một chút, phát hiện quả nhiên chính là như vậy, Tần Di đích xác xuất nhập quá cái này cất chứa thất.

Nửa năm trước, Tần Di ở trường học tiến hành vừa học vừa làm, trong đó một cái đó là quét tước cất chứa thất, bọn họ công tác chỉ là rửa sạch một chút này đó họa thượng tro bụi, cũng không tính mệt nhọc. Mà ở quét tước thời điểm, Tần Di chú ý tới này bức họa, khi đó nàng đại khái là tưởng đem họa gỡ xuống tới, chính là không nghĩ tới ngón tay quất tới rồi cái đinh, miệng vết thương chảy ra huyết tới.

Mà ở kia lúc sau không bao lâu, nàng liền mất tích.

Vưu lão sư trên mặt lộ ra vài phần ưu sắc tới, nàng nói: “Kia hiện tại nên làm cái gì bây giờ? Thứ này nếu là không xử lý, khẳng định có càng nhiều Học Sinh Hội đã chịu thương tổn.”

Trước kia có vị kia đại sư hỗ trợ đem kia bức họa phong ấn lên, chính là hiện tại bọn họ lại đi nơi nào tìm cái loại này có bản lĩnh người?

“..... Tiểu thanh nói là các người cứu nàng.” Vưu lão sư nhớ tới cái gì, ánh mắt có chút kinh nghi bất định nhìn Việt Khê cùng Hàn Húc, hỏi: “Vậy các người hai, có biện pháp gì không..... Hoặc là nói, nhà các người trung tiền bối, có biện pháp gì không?”

Không phải nàng không tin Việt Khê hai người, chỉ là bọn hắn hai cái nhìn qua tuổi thật sự là quá nhỏ, bản lĩnh sợ là hữu hạn.

Việt Khê đảo cũng không thêm để ý nàng không tin nhiệm chính mình, trực tiếp đem Thiên Sư Minh trang web nói cho nàng, nói: “Đây là Thiên Sư Minh trang web, các người trường học sự tình, người có thể ở trang web thượng tuyên bố nhiệm vụ, sẽ có thiên sư nhận nhiệm vụ, một

cái nhiệm vụ điểm là mười vạn đồng tiền. Vưu lão sư đại khái còn có việc muốn vội, chúng ta liền đi trước.”

Cùng vưu lão sư nói một tiếng, Việt Khê trực tiếp mang theo Hàn Húc bọn họ rời đi.

Văn Tiểu Thanh truy vấn nói: “Việt Khê người có thể đem ta từ kia bức họa cứu ra, bản lĩnh khẳng định rất cao, lão sư hoàn toàn có thể ủy thác người.”

Bên ngoài vũ đã nhỏ, mưa phùn mờ lung, Việt Khê nói: “Vưu lão sư cũng không tin tưởng ta, ta cần gì phải khó xử nàh..... Này mỹ thuật học viện lớn như vậy, muốn tìm một bức họa, thật là biển rộng tìm kim a.”

Bọn họ trước mặt là một cái thật lớn bể phun nước, đây cũng là Ương Mỹ trung tâm vị trí.

Việt Khê dừng lại bước chân tới, nói: “Đến tường cái biện pháp..... Kia đồ vật giết nhiều như vậy người, trên người hung tính sẽ càng ngày càng nặng, nó sớm hay muộn đều sẽ động thủ, chúng ta hiện tại cần phải làm là ôm cây đợi thỏ.”

Nói, Việt Khê đi ra phía trước, duỗi tay trực tiếp ở ngón trỏ thượng cắt một cái khâu tử, từ miệng vết thương một giọt huyết châu lập tức liền xông ra, sau đó nhỏ giọt ở trên mặt đất.

Huyết châu rơi trên mặt đất chậm rãi lưu động lên, cuối cùng hợp thành một cái rất kỳ quái đồ án, nhìn qua thập phần quỷ dị. Sau đó, đồ án liền như vậy biến mất.

Ở đồ án biến mất trong nháy mắt, Văn Tiểu Thanh cùng Ngải Hi rõ ràng cảm giác được có cái gì không giống nhau, nhưng là bọn họ hình dung không ra đó là cái gì cảm giác.

Việt Khê cấp chính mình làm cầm máu chú, sau đó ngón tay ở miệng vết thương thương một mặt, miệng vết thương lập tức liền biến mất.

Nàng nói: “Hảo, chúng ta tìm một chỗ uống ly trà sữa đi, chúng ta hiện tại yêu cầu chính là chờ đợi..... Chỉ cần kia tà vật có điều động tác, ta là có thể cảm giác được đến.”

Nàng lấy chính mình máu tươi vì dẫn bày một cái trận pháp, toàn bộ Ương Mỹ đều bị cái này trận pháp bao phủ, chỉ cần kia bức họa vừa xuất hiện, đó là rất nhỏ tà khí, nàng đều có thể cảm giác được đến.

Bất quá vẫn luôn chờ tới rồi chạng vạng, Việt Khê mới cảm giác được động tĩnh, nàng mở miệng nói: “Các người có hay không cảm giác được cái gì?”

Nàng đột nhiên hỏi một câu.

Nghe vậy, Văn Tiểu Thanh cùng Ngải Hi ánh mắt nghi hoặc nhìn nàng, hoàn toàn nghe không hiểu nàng đang nói cái gì.

Hàn Húc lại là híp mắt, cười nói: “Kia đồ vật tà khí quả thực hoàn toàn không có che lấp, liền lớn như vậy đỉnh đạc xuất hiện.....”

Việt Khê nhìn về phía một phương hướng, nói: “Ở bên kia.”

*

Đang là chạng vạng, hành lang còn không có bật đèn, bên tay trái kia đại phiến cửa kính ngoại có quang lọt vào tới, treo ở trên tường kia bức họa tại đây khu dạy học có vẻ thập phần đột ngột, nhưng là trước mắt đồng học lại hoàn toàn không có ý thức được điểm này, chỉ là ngơ ngẩn nhìn trước mắt này bức họa.

Họa thượng cầu thang tầng tầng lớp lớp, ở kia cầu thang thượng đứng người, có ám sắc vết máu ở này đó nhân thân thượng tràn ra, bọn họ tử trạng không đồng nhất, nhưng là đều duy trì ở bọn họ chết là lúc bộ dáng. Trong đó có một cái là bị phỏng chết, cả người huyết nhục đều bị nóng chín, hãn trũng lớn đôi mắt, trong miệng tựa hồ là ở kêu thảm thiết, trên mặt biểu tình thập phần khủng bố, mà gương mặt này cũng thập phần quen mắt.

Lưu Vị Xuyên.....

Hảo hảo bất hảo, trước mắt nữ đồng học vừa vặn cùng Lưu Vị Xuyên cùng lớp, cho nên nàng liếc mắt một cái liền nhận ra cái này ở họa trung tựa hồ là bị nước sôi bỏng chết người là Lưu Vị Xuyên, nhìn đến gương mặt này hãn chỉ cảm thấy da đầu tê dại, trong lòng có vô số nghi vấn dâng lên.

—— vì cái gì mất tích Lưu Vị Xuyên sẽ xuất hiện tại đây bức họa bên trong? Bộ dáng còn thập phần thâm trầm.

Theo Lưu Vị Xuyên bạn cùng phòng nói, hãn là nửa đêm đi ra ngoài mở ra thủy thời điểm không thấy.

Nghĩ vậy, vị này nữ đồng học đột nhiên từ bàn chân hướng lên trên thoán thượng một cổ lạnh lẽo, nàng tưởng rời đi, chính là lại phát hiện thân thể của mình căn bản không thể nhúc nhích.

“Đi mau!”

Họa thượng Lưu Vị Xuyên đột nhiên la lớn, này một tiếng giống như là một cái chốt mở giống nhau, họa trước nữ đồng học đột nhiên phát hiện chính mình năng động, một chút cũng không dám trì hoãn, nàng trực tiếp quay đầu liền chạy.

Chạy thời điểm, nàng nhin không được nhìn thoáng qua phía sau, thấy từ họa trung đột nhiên chui ra tới một cái cá nhân tới, những người đó tất cả đều là nàng vừa rồi ở họa thấy người.

“Lộc cốc!”

Từ thang lầu chỗ nhanh chóng đi xuống chạy, toàn bộ thang lầu gian tựa hồ chỉ có thể nghe thấy nàng xuống lầu tiếng bước chân, dồn dập mà hoảng loạn. Mà chạy vội chạy vội, nàng đột nhiên phát hiện có chỗ nào không thích hợp.

—— nàng vừa rồi ở lầu bốn, chính là trước mắt thang lầu lại như là không có cuối giống nhau, nàng chạy ít nhất có vài phút, lại còn ở không ngừng đi xuống chạy.

“A!”

Một chân bước ra, nàng thành linh phát hiện chính mình dưới chân thế nhưng là trống không, vạn trượng vực sâu xuất hiện ở nàng dưới lòng bàn chân, nàng theo bản năng phát ra hét thảm một tiếng.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 128

Dưới chân thang lầu như là không có cuối giống nhau, mặc kệ Ngô Tuyết như thế nào chạy, giống như đều chạy không ra được giống nhau, thẳng đến nàng một chân dẫm không, nàng mới phát hiện dưới chân thế nhưng là vạn trượng vực sâu, mà nàng một chân đã bước vào trong vực sâu.

“A!”

Ngô Tuyết vô ý thức phát ra một tiếng thét chói tai tới, sau đó liền cảm thấy trên tay căng thẳng, như là bị người bắt được, sau đó trực tiếp đem nàng xả trở về.

Kịch liệt thở hỗn hển, Ngô Tuyết kinh hồn chưa định, một khuôn mặt trắng bệch, sợ tới mức trên mặt một tia huyết sắc đều duy trì không được. Nàng nhìn quanh bốn phía, mới phát hiện chính mình nơi nào là ở thang lầu gian, nàng vẫn là ở hành lang, nàng căn bản là không có chạy đến thang lầu gian đi. Mà ở nàng trước mắt, còn lại là đứng bốn người.

“Ta..... Ta, các người, các người.....” Nàng há mồm, muốn nói gì, chính là vừa mở miệng lại là nói năng lộn xộn, ngay cả chính mình cũng không biết chính mình muốn nói cái gì.

Việt Khê lướt qua nàng bên người, trong mắt hiện lên một đạo lệ quang, trực tiếp đuổi tay hướng phía trước một trảo, sau đó nàng đôi tay sau này một xả, trong nháy mắt, một bức bị đen nhánh sắc khung ảnh lồng kính cấp bồi lên họa bị nàng kéo ra tới.

Đó là một bộ tranh sơn dầu, sắc thái thiên hướng với âm u, bên trên họa đen nhánh sắc xoay tròn cầu thang, mà lúc này ở kia cầu thang thượng đứng rậm rạp người, những người đó một đám biểu tình hoảng sợ, vẫn duy trì bọn họ chết là lúc bộ dáng, mỗi một cái chết tương đều thập phần thâm. Một cổ thô bạo tà khí từ này họa trung ập vào trước mặt, ngay cả người nổi lòng cũng sẽ đã chịu ảnh hưởng, trở nên táo bạo tối tăm lên.

Việt Khê cũng là lần đầu tiên nhìn đến này bức họa rồi cuộc là bộ dáng gì, cảm nhận được này họa thượng tà khí cùng mùi máu tươi, nàng thật sự là có chút không thoải mái, mày lập tức liền nhíu lại.

Này họa không gian trình tự cảm thập phần cường, đại khái cũng là nguyên nhân này, này bức họa mới có xuyên qua không gian lực lượng. Chờ người nhìn kỹ đi, liền sẽ phát hiện này họa trung cất giấu vô số điều cầu thang, đúng là này đó cầu thang, sẽ mê hoặc người, làm người bất tri bất giác liền hãm đi vào.

Tranh sơn dầu đã bị nàng hoàn toàn từ một cái khác không gian kéo ra tới, theo từng tiếng gầm nhẹ thanh, cầu thang thượng đứng người đột nhiên sống lại đây, biểu tình dữ tợn, trực tiếp từ họa chui ra tới, há mồm liền hướng tới Việt Khê cắn tới.

Việt Khê biểu tình cũng chưa biến, dùng không tay trái trực tiếp một cái tát cấp phiến qua đi, đem những cái đó đầu toàn bộ lại chụp trở về họa đi.

Vậy xem Văn Tiểu Thanh đám người: “.....”

Này cùng bọn họ tưởng tượng không giống nhau a, nguyên bản cho rằng này bức họa là một cái cỡ nào khó có thể đối phó tà vật, chính là như thế nào dùng ở Việt Khê trong tay, thế nhưng cảm giác liền điểm phản kháng lực lượng đều không có?

Họa thượng một đạo quỷ dị lực lượng truyền tới, Văn Tiểu Thanh bọn họ trước mắt nhoáng lên, chờ nhìn đến trước mắt một màn, bọn họ theo bản năng kinh hô ra tiếng.

Này đại khái là cái thứ nhất ngộ hại cô nương Tần Di, nàng đứng ở một cái thập phần tráng lệ huy hoàng trong đại sảnh, đỉnh đầu đèn treo đột nhiên hạ xuống, bay thẳng đến nàng đỉnh đầu tấp tới, sau đó đem nàng gắt gao đè ở phía dưới. Tức khắc gian, máu tươi bắn đầy đất.

“Cứu..... Cứu cứu ta, cứu cứu ta!” Tần Di quỳ rạp trên mặt đất, nàng nửa người dưới hoàn toàn bị kia thật lớn đèn treo cấp tấp đến dập nát, nàng nhìn chăm chú vào Văn Tiểu Thanh bọn họ, chậm rãi hướng tới bọn họ bò lại đây, một bên bò một bên hướng bọn họ cầu cứu.

Văn Tiểu Thanh bọn họ bị hoảng sợ, một màn này thật sự là quá mức quỷ dị, bọn họ theo bản năng liền trở về lui một bước.

Chính là bọn họ động tác lại như là chọc giận Văn Tiểu Thanh giống nhau, trên mặt nàng đột nhiên lộ ra một cái thập phần quỷ dị biểu tình tới, tê thanh nói: “Các người không muốn cứu ta, vậy các người liền đi tìm chết đi, chết đi!”

Nói, nàng dưới thân vết máu nhanh chóng lan tràn khai đi, thực mau theo chảy tới Văn Tiểu Thanh bọn họ nơi này.

Văn Tiểu Thanh bọn họ trong lòng hoảng hốt, Văn Tiểu Thanh theo bản năng hô: “Việt Khê, cứu mạng a!”

Sau đó bọn họ nghe được một tiếng cực kỳ lãnh đạm “Phá” tự, mà theo cái này tự rơi xuống, bọn họ phát hiện trước mắt hết thảy như là đột nhiên bị người ẩn hạ nút tạm dừng, không hề có bất luận cái gì động tác, rồi sau đó bên tai truyền đến một tiếng như là nào đó đồ vật Tùy khai thanh âm, trước mắt rộng mở trở nên sáng ngời lên.

Trên hành lang đèn đã sáng lên, chiếu đến nơi này một mảnh quang minh.

Văn Tiểu Thanh bọn họ nhìn bốn phía, bọn họ vẫn là ở hành lang, trước mắt cũng không có gì Tần Di, cũng không có gì đèn treo.

“Không nghĩ tới này bức họa thế nhưng có thể dễ dàng như vậy liền đem người kéo vào hoàn cảnh, chẳng lẽ là bởi vì là họa nguyên nhân?” Việt Khê thấp giọng nói, như là ở lâm bầm lâu bầu giống nhau.

Cúi đầu nhìn chăm chú trong tay họa, họa thượng tà khí càng thêm trọng, có máu tươi từ khung ảnh lồng kính bộ vị tích tấp đi xuống lưu, họa người bắt đầu rơi lệ, bọn họ ở kêu: “Đau quá, đau quá a.....”

Một giọt huyết tích ở Việt Khê trên chân, nàng liếc mắt một cái, trong mắt trầm một chút, nàng ghét nhất đó là máu tươi hương vị, mùi máu tươi đối với nàng quá mức nhạy bén cái mũi tới nói, quả thực chính là một loại tra tấn.

Một đạo màu tím sương mù từ họa trung dâng lên, cuối cùng biến thành một cái vô thể rồi lại dữ tợn thân hình, chính là một cái quái vật giống nhau. Mà theo này nói sương mù dâng lên, vải vẽ tranh sơn dầu thượng cầu thang chậm rãi mất đi thân ảnh, chỉ còn lại có những người đó ảnh còn ở bên trong, cho nên thoát nhìn càng thêm thảm thiết.

Này nói tím sương mù đó là kia họa hình thành bộ dáng, nó thân thể thoát nhìn cực kỳ khổng lồ, cắn nuốt nhiều người như vậy tinh huyết nó lực lượng đã đạt tới một cái không thể khinh thường nông nổi, giống nhau thiên sư căn bản là tinh lọc không được nó bên trên tà khí, cũng khó trách ba mươi năm trước vị kia đại sư chỉ là đem nó phong ấn đi lên.

Tím sương mù hướng tới Việt Khê trực tiếp phác lại đây, Việt Khê thần sắc bất biến, duỗi tay bay thẳng đến trước một hoa, nàng đầu ngón tay như là mang theo lưỡi dao sắc bén, ngón tay xẹt qua, tím sương mù nháy

mắt một phần vì nhị, chờ lại lần nữa tụ hợp lên, màu tím nhan sắc tựa hồ đều phai nhạt vài phần.

Thứ này ước chừng cũng là sinh một chút ý thức, xem Việt Khê khó đối phó, xoay người liền muốn chạy, bất quá một cái lóa mắt liền mau mất đi bóng dáng.

Văn Tiểu Thanh bọn họ xem đến sốt ruột, Việt Khê lại là không chút hoang mang, nàng duỗi tay lẳng không vẽ một cái phù, chờ cuối cùng một nét bút xong, kim sắc hoa văn ở không trung thoáng hiện, sau đó hóa thành lưu quang trực tiếp bay ra, sau đó triền ở dục chạy trốn tím sương mù thượng.

“Oanh!”

Kim quang bọc tím sương mù trực tiếp chui vào họa trung, Việt Khê cúi đầu, nhìn vải vẽ tranh sơn dầu thượng lại lần nữa xuất hiện kia nói đen nhánh sắc cầu thang, chỉ là lúc này tại đây cầu thang thượng lại nhiều một cái kim sắc “Khóa” tự.

Hết thấy bình tĩnh trở lại, Văn Tiểu Thanh bọn họ trong lòng run sợ, lúc này thật cẩn thận hỏi: “Sao..... Thế nào? Kia đồ vật, kia đồ vật đã chết sao?”

Việt Khê nói: “Nó bị ta phong ở họa, tạm thời sẽ không có cái gì vấn đề.”

Văn Tiểu Thanh hỏi: “Không thể hoàn toàn đem nó cấp hoàn toàn tiêu diệt sao? Nếu là ba mươi năm trước vị kia đại sư đem nó hoàn toàn tiêu diệt, mà không phải phong ấn lên, hiện tại cũng sẽ không có việc này. Hiện tại chỉ là phong ấn, ta sợ còn sẽ có một cái khác ba mươi năm.”

Việt Khê nói: “Yên tâm đi, ta tự nhiên là có thể đem nó hoàn toàn tiêu diệt, chỉ là trước đó còn có chuyện phải làm.....”

Này họa trung vây quá nhiều âm hồn, bọn họ bị câu ở họa, chạy thoát không được, ở giải quyết này bức họa phía trước cần thiết đem bọn họ siêu độ, bằng không xử lý này bức họa thời điểm cũng sẽ ảnh hưởng đến bọn họ.

“Này bức họa ta hôm nay trước lấy về đi, các người các người không cần lo lắng, ta sẽ đem nó xử lý tốt.” Việt Khê cùng bọn họ đánh một tiếng tiếp đón, cùng Hàn Húc trực tiếp liền đi trở về.

Hàn Húc hỏi: “Sư phụ người là tưởng siêu độ này họa trung quỷ hồn?”

Việt Khê ừ một tiếng, nói: “Bọn họ vây ở này họa, không tránh được cũng dính vào kia đồ vật tà khí, bọn họ nếu muốn đầu thai, cần thiết đến trước đem trên người tà khí cấp đi.”

Chuyện này cũng không khó, nàng hoàn toàn có thể đem bọn họ trên người tà khí cấp hấp thu rút, lại niệm một đoạn vãng sinh chú đưa bọn họ đi đầu thai chuyển thế là được. Bất quá khó chính là, này họa căn nuốt chính là người thần hồn, có hồn phách đã bị căn nuốt hơn phân nửa, chỉ để lại tàn hồn, đầu thai căn bản là không có khả năng, cho nên chỉ có thể cho bọn họ hãm bổ hồn.

Bổ hồn thứ này, cực kỳ tiêu hao tâm lực cùng chân khí, bất quá còn hảo Việt Khê cũng đủ cường đại, thật cũng không phải cái gì vấn đề, chính là muốn phí chút công phu.

*

Vãng sinh chú niệm ra, họa thượng hiện ra điểm điểm kim sắc tới, từng đạo bóng người xuất hiện ở trong phòng, có thần sắc thanh minh, đối với Việt Khê mặt lộ vẻ cảm kích, hướng tới nàng cùng Hàn Húc xá một cái, xoay người bước vào vãng sinh lộ trung. Mà trong đó, có hồn phách thần sắc hỗn loạn, một bộ ngu dại thái độ, này đó là hồn phách bị căn nuốt quá

bộ dáng. Thấy như vậy hồn phách, một bên Hàn Húc liền sẽ vì hấn bổ hồn, sau đó lại đem bổ hồn lúc sau ra đời tân hồn đưa vào vắng sinh lộ đi.

Này họa làm hại người thế nhưng không ít, này họa trung bị câu trụ hồn phách không thua kém một trăm người, bọn họ ở họa trung bị nhốt hồi lâu, còn sẽ một lần lại một lần trải qua chết là lúc trải qua, hiện giờ giải thoát, tự nhiên là cao hứng.

Họa mau hai cái giờ, họa bị bó trụ hồn phách mới hoàn toàn bị tiến đi, cuối cùng rời đi người là Lưu Vị Xuyên.

“Ta cũng không biết vì cái gì, ở họa ta còn vẫn duy trì thanh tỉnh.....”

Người khác hoàn toàn bị họa cấp thao tác, chính là hấn lại không giống nhau, hấn thanh tỉnh thời gian nhiều, hỗn độn thời điểm thiếu, cho nên mới sẽ đối Ngô Tuyết hô lên câu nói kia tới.

Hấn nhìn về phía Việt Khê bọn họ, cười khổ nói: “Ta là một cô nhi, cho dù chết cũng không ai cho ta nhật xác..... Ta tưởng cầu hai vị một sự kiện, có thể là có điểm làm khó người khác, nhưng là ta muốn ta chết sau, ta tro cốt có thể rơi tại chúng ta chỗ đó Lạc Phượng Sơn thượng, các người nhị vị, có thể giúp ta đem ta tro cốt đưa trở về sao? Ta, ta còn có hai vạn gỏi ngân hàng, đó là ta bán họa tích góp xuống dưới, ta đều cho các người, chỉ hy vọng các người có thể đáp ứng ta thỉnh cầu.”

Hàn Húc nhìn về phía Việt Khê.

Việt Khê nói: “Hai vạn khối..... Hảo đi, chúng ta tiếp nhận rồi người ủy thác!”

Nghe vậy, Lưu Vị Xuyên hai mắt sáng ngời, liên thanh nói lời cảm tạ, hấn nói: “Như vậy ta liền không có tiếc nuối.”

Việt Khê nhìn hẳn đi vào vãng sinh lộ, phất tay đem vãng sinh lộ cấp đóng cửa, nhú mày nói: “Cái này Lưu Vị Xuyên trên người giống như có cái gì ở bảo hộ hẳn, chỉ là lực lượng quá yếu, nếu lại cường chút, hẳn đại khái liền sẽ không bị kia họa cấp giết chết.”

Kia lực lượng âm áp mà rất nhỏ, cho người ta một loại thập phần thoải mái cảm giác.

“Đó là Sơn Thần che chở!” Hàn Húc nói.

Việt Khê xem hẳn, hẳn cười giải thích nói: “Nào đó sơn sẽ sinh ra nào đó tinh hồn tới, loại này sinh vật cũng bị xưng hô vì Sơn Thần, cùng địa phủ nhâm mệnh không giống nhau, loại này kinh hồn cùng sơn thể đồng khí liên chi, sơn hủy nó cũng sẽ biến mất. Sơn Thần sẽ che chở trên núi mọi người, mà Lưu Vị Xuyên trên người, đó là Sơn Thần che chở chi lực.”

Nghe vậy, Việt Khê bình tĩnh, nói: “Lão nhân nói hiện tại này niên đại, rất nhiều địa phương sơn sơn thủy thủy đều bị phá hủy, cho nên loại này Sơn Thần tinh quái cũng càng thêm hiếm thấy, liền lực lượng cũng suy yếu rất nhiều.”

Hàn Húc cũng gật đầu, nói: “Thứ này thật là hiếm thấy, cơ hồ đã hoàn toàn biến mất. Chúng nó là dựa vào nhân loại cung phụng mà sống, mà hiện tại nhân loại, đã không tin này đó, chúng nó tự nhiên càng ngày càng ít, thậm chí liền linh thể đều duy trì không được, kết quả cuối cùng đại khái là tiêu tán với trong thiên địa đi.”

Cái này đề tài bi thương một chút, hai người chỉ là nói vài câu liền không lại tiếp tục.

Duỗi tay đem họa đặt lên bàn, Việt Khê ngón tay nhẹ nhàng vừa động, họa thượng cái kia kim sắc “Khóa” tự lập tức liền bắt đầu hòa tan lên, họa thượng phong ấn hoàn toàn giải trừ mở ra, chỉ thấy một cổ khổng lồ tà khí từ họa trung bộc phát ra tới.

Cho nên tà khí mới có thể lớn như vậy, cách ba mươi năm, lại cắn nuốt mười hai người, tà khí càng tăng lên, cũng càng thêm thô bạo hung ác.

Khóe mắt kim sắc liên văn chớp động, Việt Khê trong cơ thể âm khí cũng bạo phát ra tới, lấy một loại bá đạo mà ngang nhiên tư thái trực tiếp bắt đầu cắn nuốt họa trung tà khí, một tắc cũng không lưu.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 129

Việt Khê trong cơ thể âm khí tuyệt đối là bá đạo đến cực điểm, một bộc phát ra tới liền gấp không chờ nổi đem họa thượng kia đồ vật đối cấp hoàn toàn cắn nuốt, an tĩnh phòng khách tựa hồ có thể nghe thấy một tiếng mơ hồ không rõ kêu thảm thiết, nhưng là thực mau liền biến mất, hoàn toàn bị mai một.

Trên mặt đất kia bức họa thượng hiện giờ đã hoàn toàn biến mất, chỉ còn lại có trụ lủi vãi vẽ tranh sơn dầu, bên trên cái gì đều không có.

Việt Khê trực tiếp duỗi tay đem này bức họa cấp thiêu, nói: “Hiện tại này bức họa đã huỷ hoại, thuật pháp tự nhiên liền phá, bị nhốt ở họa những cái đó học sinh thi thể, đại khái cũng sẽ xuất hiện, chỉ sợ là sẽ dọa đến không ít người.”

Nàng lời này nói được đích xác không sai, liền ở nàng đem kia tà vật cắn nuốt lúc sau kia trong nháy mắt, bị nhốt ở họa những cái đó học sinh thi thể cũng xuất hiện ở bọn họ mắt tích là lúc địa phương.

Trống rỗng xuất hiện thi thể, mặc kệ là ai thấy được đều sẽ bị dọa đến, huống chi những người này chết tương cũng không đẹp, cho nên lúc này ở Ương Mỹ nào đó địa phương, cơ hồ là đồng thời truyền đến từng tiếng thét chói tai.

Cảnh sát nhóm thực mau liền chạy tới trường học, trải qua điều tra thi thể thân phận, cảnh sát nhóm phát hiện này đó thi thể đó là những cái đó

mất tích học sinh, mà càng làm cho người cảm thấy sờn tóc gáy, chính là này đó thi thể toàn bộ đều là trống rỗng xuất hiện. Cái này, trong trường học không tránh được có chút tin đồn nhảm nhí, tất cả mọi người đều ở nghị luận trường học nơi này là không phải nháo quỷ.

Chết đi học sinh, cảnh sát thông tri gia trưởng tới lãnh thi thể, Lưu Vị Xuyên là cái cô nhi, không ai tới nhận thi, bất quá Việt Khê tiếp nhận rồi hẩn ủy thác, ở hẩn thi thể thiêu lúc sau, liền cùng Hàn Húc mang theo hẩn tro cốt về tới hẩn cố hương.

Lưu Vị Xuyên cố hương là ở thành phố F một sơn thôn nhỏ, nơi đó giao thông bế tắc, so với bên ngoài phồn hoa, nơi này giống như là một thế giới khác giống nhau, một cái bị người ẩn hạ nút tạm dừng, còn dừng lại ở quá khứ thời gian thế giới, cũng là một cái có sơn có thủy thế giới.

Nhưng là thôn này lại thập phần an tĩnh, cơ hồ không cảm giác được người nào khí.

Thôn trưởng biết bọn họ ý đồ đến, lúc ấy biểu tình liền sửng sốt một chút, hẩn nhìn Hàn Húc trong tay hũ tro cốt, nhìn dáng vẻ có chút khó có thể tiếp thu tin tức này, lúng ta lúng túng nói: “Này, như thế nào sẽ như vậy đột nhiên, kia hài tử từ nhỏ liền mất đi song thân, mệnh khổ, chính là hiện giờ như vậy tuổi trẻ liền đi.....”

Việt Khê nói: “Lưu Vị Xuyên nói hẩn sau khi chết, muốn cho chính mình tro cốt có thể chiếu vào núi Phượng Lạc thượng, cùng núi Phượng Lạc cùng nhau hôn mê tại đây.”

Nghe vậy, thôn trưởng thật dài thở dài, nói: “Đứa nhỏ này a..... Nơi đó chính là núi Phượng Lạc, ta mang các người đi thôi.”

Hẩn duỗi tay chỉ thôn bên tay trái kia tòa sơn, kia sơn hình dạng quái dị, từ xa nhìn lại, giống như là một con chim nhi đình dừng ở nơi đó, kia

điều hình tượng có điểm giống truyền thuyết bên trong phượng hoàng, đại khái đây là núi Phượng Lạc tên ngọn nguồn đi.

Thôn trưởng mang theo Việt Khê bọn họ đi bên cạnh núi Phượng Lạc, dừng nhìn hăn tuổi tác không nhỏ, nhưng là càng già càng dẻo dai, khí sắc hồng nhuận, thân thể vẫn là vô cùng bồng, bò tới rồi giữa sườn núi vẫn cứ là mặt không đỏ khí không suyễn.

Núi Phượng Lạc cỏ cây sum suê, cây cối sum xuê, một cây cây cơ hồ là che trời, bên trong không khí càng là tươi mát thoải mái, cái loại này bao phủ ở trong núi nhàn nhạt linh khí, làm người có một loại thập phần vui sướng thoải mái cảm giác.

Ở giữa sườn núi nơi đó, có một cái nho nhỏ Sơn Thần miếu, bất quá là một cái chỉ có người đầu gối như vậy cao điện thờ. Điện thờ có chút cũ nát, bên ngoài treo vải đỏ, bên trong phóng một cái tượng đá, tượng đá ẩn đường có một viên nốt ruồi đỏ, buông xuống mắt, ánh mắt bên trong tựa hồ mang theo đối chúng sinh từ bi.

Điện thờ bên cạnh phóng hương nến bật lửa, chỉ là hương nến đều có chút triều, thôn trưởng đi ra phía trước, cầm một nén nhang điểm thượng, sau đó cầm hương quỳ xuống tam bái lúc sau, đem hương cắm ở điện thờ phía trước.

Thôn trưởng nói: “Đây là chúng ta núi Phượng Lạc Sơn Thần, nhiều năm như vậy tới, nó vẫn luôn phù hộ chúng ta trong thôn người. Ai, trước kia Sơn Thần trước mặt cung phụng là vẫn luôn không ngừng, hương khói suốt ngày liên bất diệt, chính là hiện tại không giống nhau, trong thôn tất cả mọi người đều không tin này đó, không tin có cái gì Sơn Thần, cung phụng người cũng ít.”

Vừa nói, hăn một bên duỗi tay đem điện thờ phụ cận cỏ dại cấp đi, hăn đã già rồi, làn da nhăn dúm đó như là một bên kia viên cây cối vỏ cây, ánh

mắt cũng vẫn đục, không giống tuổi trẻ thời điểm như vậy sáng ngời.

“..... Trong thôn người đều hướng tới thành thị sinh hoạt, dọn đi người cũng càng ngày càng nhiều, hiện tại trong thôn người trẻ tuổi liền không mấy cái, thờ phụng Sơn Thần càng không mấy cái, nhưng là Vị Xuyên không giống nhau, hắn vẫn luôn đều tin tưởng núi Phượng Lạc có Sơn Thần. Hắn khi còn nhỏ ở trên núi từng lạc đường, bất quá sau lại chính mình lại tìm lộ đã trở lại..... Khi đó hắn nói, là Sơn Thần mang theo hắn từ trong núi đi ra.”

Chính là cũng là nguyên nhân này, làm trong thôn hài tử đều không muốn cùng hắn chơi, tất cả mọi người đều cảm thấy hắn ở nói dối. Cái gì Sơn Thần không Sơn Thần, kia bất quá là phong kiến mê tín, là căn bản không tồn tại đồ vật.

Nhưng là Lưu Vị Xuyên nhưng vẫn quyết giữ ý mình, thậm chí mỗi ngày đều sẽ lên núi tới hiến tế Sơn Thần. Ở hắn còn lưu tại trong thôn thời điểm, Sơn Thần trước mặt đồ vật liền không nhúc nhích quá, chính là từ hắn đi vào đại học, điện thờ nơi này liền không còn có người đã tới.

Việt Khê nhìn thần tượng, đột nhiên hỏi: “Kia thôn trưởng người tin tưởng núi Phượng Lạc có Sơn Thần sao? Người tin tưởng Lưu Vị Xuyên theo như lời sao?”

Nghe vậy, thôn trưởng sững sốt, chợt hắn cười nói: “Sơn Thần gì đó, ta đời này liền chưa thấy qua..... Ta cũng không biết nên tin hay không, bất quá vẫn duy trì kính sợ chi tâm tổng không sai đi, ta ngẫu nhiên cũng tới trên núi, khi đó liền sẽ cấp Sơn Thần thượng nén hương.”

Điện thờ đã thực cũ, mà nó trước mặt dâng hương địa phương liền hương tro đều nhìn không thấy. Đại khái ở Lưu Vị Xuyên đi đi học lúc sau, nơi này liền không còn có người tới.

“Oanh!”

Dưới chân đại địa đột nhiên bắt đầu kịch liệt rung động, điện thờ phía trước đại địa âm âm vỡ ra, điện thờ mở tung, bên trong thần tượng ục ục lăn trên mặt đất, trực tiếp nát mở ra.

Việt Khê đột nhiên ngẩng đầu lên, nàng cảm giác có gió thổi qua tới, rừng rậm bên trong có màu xanh lục quang điểm tụ tập lại đây, này đó lục quang quang mang tuy nhỏ nhưng là lại thập phần ấm áp sáng ngời.

Thôn trưởng đứng không vững, suýt nữa té ngã trên đất, ở hăn ngã xuống đi thời điểm, hăn cảm giác có một đôi ấm áp tay nâng thân thể hăn, làm hăn ổn định vững chắc ngồi ở trên mặt đất.

Một cây đại thụ đổ xuống dưới, mắt thấy liền phải nện ở Việt Khê trên đầu, một đạo từng cơn gió nhẹ thổi qua, kia cây lập tức phiến một chút, nện ở bên người nàng vị trí thượng.

Này trận run rẩy thập phần kịch liệt, vẫn luôn giằng co năm phút đồng hồ mới dừng lại. Chờ hết thảm bình tĩnh trở lại, Việt Khê nhìn nhìn bốn phía, phát hiện toàn bộ sơn dã không thành bộ dáng, nhưng là lệnh người kinh ngạc chính là, địa phương khác trước mắt vết thương, chính là bọn họ ba người sở trạm nơi này, lại là một chút dấu vết đều không có, hoàn toàn không có đã chịu vừa rồi động đất ảnh hưởng.

“Oanh!”

Nơi xa truyền đến một tiếng vang lớn, thôn trưởng đột nhiên quay đầu đi, thấy thôn phương hướng có bùn đất nhấc lên, hăn thần sắc biến đổi, nói: “Là trong thôn truyền đến thanh âm, trong thôn đã xảy ra chuyện!”

Bọn họ ba người vội vàng hướng trong thôn đuổi, chờ tới rồi cửa thôn, đồng tử đột nhiên co rút. Chỉ thấy toàn bộ thôn đã không thành dạng, bởi vì vừa rồi động đất, trong thôn rất nhiều phòng ở đều suy sụp, trong thôn một mảnh khóc tiếng kêu.

Thôn trưởng sắc mặt hoàn toàn thay đổi, trực tiếp hướng trong thôn tiến lên.

Vừa rồi động đất tới quá đột nhiên, đại gia căn bản không phản ứng lại đây, có thể tưởng tượng này có bao nhiêu thảm thiết.

Việt Khê lại là nhú nhú mày, nàng xem thôn trưởng gấp đến độ mặt mũi trắng bệch, sốt ruột hướng trong hướng, nàng giữ chặt hăn, nói: “Thôn trưởng, ngài bị lo lắng, trong thôn người, sẽ không có việc gì.”

Thôn trưởng gấp đến độ không được, nói: “Sao có thể không có việc gì? Vừa mới động đất như vậy cường, cũng không biết đại gia thế nào.”

Việt Khê nói: “Ta không cảm giác được có tử khí, trong thôn người nhiều lắm là có người bị thương, nhưng là tuyệt đối không có người chết đi.”

Thôn trưởng ngơ ngác nhìn nàng, trong mắt tất cả đều là không tin.

“..... Ta tưởng, này hết thầy hăn là cùng các người Sơn Thần có quan hệ, nó dùng hết nó cuối cùng lực lượng, phù hộ các người thôn!” Việt Khê nhìn về phía phía trước, thấy trong thôn mỗi cái địa phương đều có màu xanh lục quang điểm phiêu tán mở ra.

Thôn trưởng trừng lớn đôi mắt, hăn vươn tay đi, một cái màu xanh lục quang điểm dừng ở hăn lòng bàn tay, sau đó hoàn toàn đi vào thân thể hăn, thân thể một trận ấm áp, thôn trưởng ngơ ngác nói: “Này..... Đây là?”

“Sơn Thần.....” Việt Khê lẩm bẩm.

Có gió thổi qua tới, Hàn Húc cúi đầu đem trong tay hủ tro cốt mở ra, này trận gió lập tức đem hủ tro cốt tro cốt thổi lên.

Sơn Thần lực lượng nơi phát ra với nhân loại hương khói, hương khói càng thịnh, nó lực lượng cũng liên cũng đủ cường đại, mà mất đi nhân loại cung phụng cùng tín nhiệm Sơn Thần sẽ chậm rãi mất đi lực lượng, tới rồi cuối cùng, liên hình thể đều duy trì không được, sớm hay muộn sẽ biến mất ở trong thiên địa. Mà núi Phượng Lạc Sơn Thần ở Lưu Vị Xuyên sau khi chết, liền mất đi chính mình cuối cùng một cái tín đồ.

Tiếng gió rền vang, tựa hồ có người ở than khóc. Mà nó bi thương không phải chính mình biến mất, mà là ở vì chính mình cuối cùng tín đồ chết đi mà khổ sở, nếu là nó lực lượng lại cường một ít, kia đại khái là có thể bảo hộ Lưu Vị Xuyên, không cho hấn chết đi.

Nhân loại đã không cần Sơn Thần phù hộ, mà nó làm Sơn Thần cuối cùng có thể làm, chỉ có thể là bảo hộ trong thôn người bình an, này đã hao hết nó sở hữu lực lượng.

Trong thôn người trong nháy mắt này tựa hồ đều lòng có sở cảm, bọn họ ngẩng đầu lên, nhìn màu xanh lục quang điểm chậm rãi biến mất, giống như vừa rồi kia hết thảy giống như là một giấc mộng giống nhau.

Thôn trưởng quỳ trên mặt đất, đã đầy mặt là nước mắt, hấn khóc thét nói: “Sơn Thần, là Sơn Thần, là chúng ta núi Phượng Lạc Sơn Thần vẫn luôn ở bảo hộ chúng ta! Sơn Thần vẫn luôn ở che chở chúng ta!”

Sau lại có cảnh sát tới rồi cứu người, có thôn dân bị nhốt ở trong phòng, nhưng là cảnh sát nhóm phát hiện, như vậy mãnh liệt động đất, toàn bộ thôn tuy rằng xem như toàn huỷ hoại, nhưng là trong thôn người thể nhưng không có xuất hiện bất luận cái gì tử vong, này quả thực là không thể tưởng tượng.

Theo trong thôn một ít người ta nói, lúc ấy động đất phát sinh thời điểm, nguyên bản nên bị sụp xuống xuống dưới phòng ở tạt chết, chính là

kia một khắc, bọn họ tựa hồ cảm nhận được nào đó ấm áp nhu hòa lực lượng, cuối cùng chỉ là bị điểm vết thương nhẹ.

Bọn họ đều rất rõ ràng, đó là bọn họ Sơn Thần lực lượng!

Nhưng là thực đáng tiếc chính là, bọn họ Sơn Thần đã biến mất, ở hao hết nó cuối cùng một tia lực lượng lúc sau, quay về với thiên địa chi gian.

Việt Khê bọn họ rời đi thời điểm, thấy người trong thôn lại lần nữa ở thôn lập một cái điện thờ, cùng nguyên lai cái kia điện thờ giống nhau như đúc, nhưng là nguyên lai thần tượng trên mặt đất tâm động đất đã nát, hiện tại thần tượng là khác làm.

Việt Khê nói: “Cái kia Sơn Thần vốn đang có được một ít lực lượng, tuy rằng không thể ngưng tụ thành hình, nhưng là dựa vào về điểm này lực lượng, nó hoàn toàn có thể sống thêm vài thập niên..... Nhưng là, nó đem về điểm này lực lượng toàn lấy tới cứu trong thôn người, hao hết lực lượng nó tự nhiên sẽ biến mất.”

Nàng nghĩ nghĩ, nói: “Nó này cũng coi như là cầu nhân đắc nhân đi, nhân loại đã không cần nó phù hộ, cho nên nó biến mất thời điểm, tâm tình đại khái là thực bình tĩnh.”

Bọn họ đều không phải vị kia Sơn Thần, tự nhiên không biết đối phương cảm thụ, nhưng là nghĩ đến ở biến mất phía trước có thể vì chính mình che chở mọi người cống hiến ra cuối cùng lực lượng, đại khái là cảm thấy mỹ mãn đi.

*

Việt Khê bọn họ trở lại thành phố B thời điểm, thành phố B còn đang mưa, thành phố B nơi này từ trước đến nay thực làm, giống loại này mau hạ hơn một tháng vũ nhưng không thường thấy, lục tục, thành phố rất nhiều

địa phương đều xuất hiện giọt nước tắc nghẽn tình huống, ở trên đường quả thực liền cái đặt chân địa phương.

“Long hành vũ, có long ở địa phương, tự nhiên là sẽ mưa to không ngừng, xem ra cái kia long còn không có rời đi.” Nói đến này, Việt Khê khẽ nhíu mày, nói: “Chính là nói như vậy, long loại này sinh vật là có thể khống chế lực lượng của chính mình, sẽ không làm mưa to sau không ngừng, nhưng là thành phố B trận này vũ..... Cái kia long xem ra bị không nhỏ thương, liền lực lượng đều xuất hiện mất khống chế.”

Phúc thúc đem nước trà gác ở trên bàn, nói: “Nghe Thương đại tỷ nói, gần nhất trên đường xuất hiện không ít hơi thở quỷ dị người, làm nàng thấy trong lòng liền có chút sợ, hình như là thiên sư linh tinh, như vậy thoát nhìn là đang tìm kiếm thứ gì.”

Hàn Húc cười một tiếng, đuổi tay đổ hai ly trà nóng, một ly đưa cho Việt Khê, cười nói: “Xem ra, này chút thiên sư cái mũi đều cùng cầu đường như, này không, một đám đều nghe hương vị đi tìm tới.”

Hiện tại đã là cuối mùa thu, này vũ vẫn luôn hạ, cảm giác mùa đông đều trước tiên đã đến, lạnh thật sự.

Việt Khê uống lên khẩu trà nóng, nói: “Long tộc da dày thịt béo, có thể đem long cấp thương đến, cũng là có bản lĩnh.”

Nàng quay đầu đối Phúc thúc nói: “Gần nhất bên ngoài không yên ổn, Phúc thúc người làm những người khác cũng đừng đi ra ngoài, miễn cho gặp gỡ cái gì không có mắt người.”

Nàng bên này mới nói xong, bên kia Vương thúc liền xông tới, trên mặt biểu tình nôn nóng, nói: “Tiểu thư, không hảo, không hảo..... Thương Thu nàng bị thiên sư cấp bắt!”

Thương Thu đó là Thương đại tỷ tên.

Phúc thúc vội truy vấn: “Phát sinh chuyện gì? Nàng như thế nào sẽ cùng thiên sư gặp phải a?”

Vương thúc ai một tiếng, nói: “Tiểu thư không phải thích ăn cách vách kia gia mật nhân bánh sao? Thương Thu nàng liền nói đi mua hai cân trở về nghiên cứu nghiên cứu, như vậy ở nhà tiểu thư ngài cũng có thể ăn thượng mật nhân bánh. Chính là ai biết, chúng ta mua xong mật nhân bánh trở về vừa lúc liền đụng phải ba cái thiên sư, kia ba người trung một người một cái đối mặt liền biết ta cùng Thương Thu là quý, nói là muốn đem chúng ta cấp thu..... Thương Thu ở phía trước biên chống đỡ, ta gấp trở về cho ngài cầu cứu rồi.”

Việt Khê khẽ nhú mày, nói: “Ta đi xem.”

*

Thương Thu tuy rằng sống không ít thời gian, xem như một cái lão quý, nhưng là nàng này quý sinh đều là ở nghiên cứu mỹ thực giữa vượt qua, muốn nói đánh nhau, thật đúng là không có gì bản lĩnh, so bất quá mặt khác quý, cho nên bị này ba cái thiên sư theo dõi, nàng quả thực hoàn toàn không có cách.

“Vương thúc đã trở về báo tin, tiểu thư nhất định sẽ đến cứu ta, ta phải kiên trì đến lúc đó!” Thương đại tỷ che lại bả vai, trên mặt lộ ra điểm thống khổ thần sắc tới.

Nàng thân thể này chỉ là giấy làm, yếu ớt thật sự, kia người trẻ tuổi trên tay roi cũng không biết là thứ gì làm, một roi đánh hạ tới, không chỉ có huỷ hoại nàng nửa người, liên quan nàng thần hồn cũng thiếu chút nữa bị đánh diệt.

Nàng trốn tiến ngõ nhỏ, này phụ cận nàng là quán đi, quen thuộc đến không được, dựa vào địa hình ưu thế, nói không chừng có thể ném rớt ba người kia.

“Hừ!”

Trong không khí truyền đến một tiếng rất nhỏ tiếng xé gió, như là có cái gì lợi vật bay vút mà đến, Thương đại tỷ thần sắc khẽ biến, lập tức triều bên cạnh đoạt một chút, chính là vẫn là bị kia đồ vật bắn trúng bả vai.

“A!”

Nàng phát ra hét thảm một tiếng, duỗi tay một chạm vào bả vai, lòng bàn tay lập tức phồng một mảnh, nàng dời đi tay vừa thấy, phát hiện lòng bàn tay đã bị năng đến đỏ bừng.

“Người này nữ quỷ chạy trốn nhưng thật ra mau.....” Theo một tiếng hừ nhẹ, ba đạo thân ảnh từ chỗ ngoặt chỗ đã đi tới.

Này ba người trong đó hai người tuổi hơi đại chút, đại khái hai mươi lăm sáu tuổi tả hữu, là làm sư huynh, phân biệt họ Tống cùng hồ. Dư lại cái kia lại chỉ có thể nói là thiếu niên, một khuôn mặt cũng chưa nảy nở, một đoàn tính trẻ con, hăn ăn mặc một kiện tay áo rộng trường bào, thân thể thoát nhìn thập phần gầy, trong tay nắm một cái màu trắng roi dài.

Bạch tiên thoát nhìn bình phàm vô kỳ, nhưng là nhìn kỹ dưới lại có thể phát hiện này tiên trên người phức một tầng gai ngược, chỉ cần đánh vào nhân thân thượng sau này một xả, này đó gai ngược liền sẽ dựng thẳng lên tới, có thể nghĩ này đến có bao nhiêu đau.

Thương đại tỷ dựa lưng vào vách tường, trên người nàng giầy làm thân thể đã lạn, khinh phiêu phiêu rơi trên mặt đất, mà nàng toàn bộ hồn thể đều có chút trong suốt, bên trên đỉnh một cây đen nhánh sắc cái đỉnh.

Ném cái đỉnh thanh niên, cũng chính là Tống sư huynh thập phần đặc ý nói: “Thực cốt đỉnh, đây chính là ta dưỡng ba năm pháp khí, chỉ cần đỉnh trụ quý, là có thể làm người hồn phi phách tán!”

Hắn bên cạnh thiếu niên lại là khom lưng đem trên mặt đất kia tờ giấy người nhặt lên tới, hắn mày tức khắc liền nhú lại, nói: “Hứa sư huynh, này quý thân thể là có thiên sư cho nàng làm, nàng đại khái là cái nào thiên sư dịch quỷ, chúng ta bị thương nàng, khả năng sẽ chọc giận nàng phía sau người. Sư phụ nói, rộng rãi hỗn tạp, làm chúng ta không cần gây chuyện, ta xem chúng ta vẫn là buông tha nàng đi.”

Nghe hắn nói xong, một vị khác họ Hồ sư huynh lại nói: “Sư đệ, lời nói không phải nói như vậy, nếu là chính phái thiên sư, lại như thế nào sẽ giam ngăn hạn quỷ hồn cho nàng làm việc? Chúng ta thiên sư, cần phải làm là bắt quỷ hàng yêu, này quỷ bị chúng ta đụng phải, nên có này một mạng.”

Tổng sư huynh cười nói: “Sư đệ, nếu không đem người si hồn tiên cho ta mượn dùng dùng? Người này si hồn tiên có thể so ta thực cốt đĩnh dùng tốt nhiều. Liền tính là người, chính là bị này si hồn tiên, thương cũng là hồn!”

Mà hồn phách nếu như bị si hồn tiên đạt tới, chắc chắn là hồn phi phách tán!

Nghe vậy, thiếu niên có chút chần chờ, vừa rồi này nữ quỷ đã bị hắn một tiên, chỉ là trên người nàng khả năng có cái gì phòng thân đồ vật, kia một roi thể nhưng không có thể đem nàng đánh đến hồn phi phách tán. Mà lúc này, hắn do dự, đó là sợ này nữ quỷ sau lưng thiên sư thực lực quá cường, nếu là chọc tới không nên dây vào người, vậy không hảo.

Nếu là lại đánh một tiên, này nữ quỷ khẳng định là không chịu nổi.

“Sư đệ, người liền đem người si hồn tiên cho ta mượn chơi chơi đi, sư phụ đem này thứ tốt cho người, sư huynh đều còn không có dùng qua.” Hồ sư huynh cười tủm tỉm mở miệng.

Thiếu niên tuy rằng có chút do dự, bất quá không lay chuyển được hai vị sư huynh thỉnh cầu, vẫn là đem roi đưa qua.

Roi dài thượng gai ngược nhìn mềm mại, chính là đánh vào hồn thể trên người, kia tư vị cũng không phải là nói nói. Mà này si hồn tiên, chính là bọn họ sư môn truyền tông chi bảo, Tổng hồ hai vị sư huynh trước nay liền không chạm qua, không nghĩ tới bị sư phụ ban thưởng cho nhỏ nhất sư đệ Cửu Tư, hiện tại nhưng thật ra cho bọn họ cơ hội.

Tổng sư huynh tiếp nhận si hồn tiên, trong mắt tất cả đều là vui mừng, hần đi đến Thương đại tỷ trước mặt, cười nói: “Si hồn tiên, đây chính là chúng ta tông môn trấn tông chi bảo, người này nữ quý có thể chết tại đây si hồn tiên hạ, cũng coi như là phúc khí của người.”

Nói, hần đã sớm đã kìm nén không được ngo ngoe rục rịch tâm tình, múa may roi liền hướng tới Thương đại tỷ đánh đi.

“Phanh!”

Thương đại tỷ theo bản năng nhắm mắt lại, chính là nàng đợi trong chốc lát cũng không cảm giác được cái gì đau đớn, ngược lại nghe được kia Tổng sư huynh tức muốn hộc máu thanh âm: “Đây là thứ gì?”

Một lá bùa phiêu phù ở giữa không trung, Hứa sư huynh roi dài đó là đánh vào kia hoàng phù thượng, chút nào cũng nhúc nhích không được.

“Hừ!”

Một đạo tuyết trắng quang mang xẹt qua, trực tiếp đánh từ Tổng sư huynh thủ đoạn chỗ xẹt qua, Tổng sư huynh trên tay ăn đau, nắm roi dài thủ hạ ý thức liền buông lỏng ra, si hồn tiên tức khắc liền hướng trên mặt đất ngã xuống.

Cửu Tư thấy thế không đúng, lập tức ra tay muốn đem si hồn tiên lấy về tới, lại là một đạo bạch quang từ hần mặt trực tiếp đánh xuống, từ hần trước mắt lướt qua, trực tiếp rơi trên mặt đất, phát ra tranh một thanh âm

vang lên —— đó là một cái một khối tiền tiền xu, đã trực tiếp khảm ở đá phiến.

Một bàn tay duỗi lại đây đem trên mặt đất roi dài nhặt lên tới, thấy người tới, Thương đại tỷ hai mắt sáng ngời, cao giọng nói: “Tiểu thư!”

Vương thúc duỗi tay đi đỡ Thương đại tỷ, xem nàng hồn thể trong suốt, một bộ sắp hồn phi phách tán bộ dáng, sợ tới mức không được, nói: “Thương Thu, người bộ dáng này.....”

Việt Khê quay đầu nhìn thoáng qua, duỗi tay củng cố một chút Thương đại tỷ thần hồn, sau đó triệu nàng hồn thể rót vào một chút chân khí, một chưởng ở nàng trên vai chụp một chút, hãm ở nàng phần vai kia viên đen nhánh cái đỉnh tức khắc liền rớt ra tới, rơi trên mặt đất phát ra thanh thúy thanh âm.

Cầm một trương ngưng thần phù tới, Việt Khê làm Thương đại tỷ chui vào phù, củng cố thần hồn. Nếu không phải bọn họ tới kịp thời, Thương đại tỷ sợ là đến hồn phi phách tán, nhưng là liền tính cứu về rồi, nàng hồn thể cũng đã chịu bị thương nặng.

“Các người là người nào?” Hồ sư huynh ánh mắt cảnh giác nhìn Việt Khê bọn họ.

Hứa sư huynh che lại thủ đoạn, trên tay bị tiền xu cắt ra một cái rất lớn miệng vết thương, máu tươi không ngừng đi xuống lưu, Cửu Tư vội vàng cho hắn thử một cái cầm máu chú.

Việt Khê trên mặt bao trùm một tầng hàn ý, nàng nhìn trong tay si hồn tiên, duỗi tay vỗ về bên trên gai ngược, nói: “Thứ này, nếu là một quất ở quý trên người, gai ngược dựng thẳng lên, sẽ đem hồn thể toàn bộ xé rách..... Dùng thứ này đánh nhà ta quý, cũng thật sự là đại tài tiểu dụng.”

Hứa sư huynh đau đến sắc mặt trắng bệch, xem nàng cầm si hồn tiên, biểu tình trong nháy mắt liền thay đổi, nói: “Mau đem si hồn tiên trả lại cho chúng ta.”

“Si hồn tiên? Như thế cái tên hay, cũng không biết uy lực thế nào.” Việt Khê nói, trên tay roi dài tức khắc múa may đi ra ngoài, hướng tới trước mắt ba người ngang nhiên đánh hạ.

Cửu Tư biểu tình ngưng trọng, trên tay kháp một cái hộ thân pháp quyết, một cái trong suốt màn hào quang trực tiếp lung ở bọn họ bên cạnh, roi dài đánh xuống đánh vào màn hào quang thượng, một bước khó đi.

Hồ sư huynh hắc một tiếng, nói: “Sư đệ chính là chúng ta sư huynh đệ tu vi tối cao, hãn hộ thân tráo, người muốn đánh phá, nhưng không đơn giản như vậy!”

Hắn vừa mới dứt lời, lại thấy Cửu Tư biểu tình đại biến, bọn họ trên đầu roi dài bang một tiếng đánh vào bọn họ trên người.

Si hồn tiên, si hồn tiên, quất roi tự nhiên là hồn, một roi này đi xuống, ba người chỉ cảm thấy thần hồn không xong, Tổng hồ hai vị sư huynh hồn phách trực tiếp từ trong thân thể bị đánh ra tới, thân thể mềm mại ngã trên mặt đất.

Cửu Tư cũng là thần hồn rung chuyển, trên người ngọc bội chớp động một chút quang mang, lập tức đem hồn phách của hắn củng cố một chút.

“Si hồn tiên!” Bình tĩnh lại, Cửu Tư lập tức liền muốn đem si hồn tiên triệu hồi tới.

Si hồn tiên hắn đã luyện hóa hồi lâu, bọn họ hai người chi gian đã có liên hệ, tiên tùy tâm động, này tiên hoàn toàn chịu hắn khống chế, bằng không hắn cũng sẽ không đem tiên lấy ra tới.

Trong tay tiên bắt đầu kịch liệt run rẩy, dục muốn thoát ly Việt Khê tay, trở lại nó chủ nhân trong tay.

Việt Khê nhú nhú mày, gắt gao đem roi dài cầm.

Hàn Húc cười nói: “Thứ này đã bị tiểu gia hỏa kia cấp luyện hóa, tự nhiên là nghe hắc nói. Thứ này, sư phụ thích sao?”

Việt Khê bĩu môi, vốn dĩ liên đới này roi không có hứng thú.

Hàn Húc cười một chút, hắc đuôi tay đem roi dài từ Việt Khê trong tay tiếp nhận tới, hắc nhẹ nhàng ở roi thượng phát quá, phát quá động tác nhìn qua cực kỳ ôn nhu, chính là ở trong tay hắc roi dài lại bắt đầu run nhẹ nhẹ, giống như là có ý thức giống nhau, đang ở sợ hãi.

Cửu Tư trừng lớn đôi mắt, hắc cảm giác được đến, ở cái này nam nhân trong tay, si hồn tiên ở sợ hãi.

Si hồn tiên đã là mấy trăm năm Linh Khí, đã sinh ra một loại ngây thơ ý tứ tới, tuy rằng còn không có hoàn toàn sinh ra linh trí tới, nhưng là giả lấy thời gian, khai trí cũng là chuyện sớm hay muộn.

“Nếu không thể vì ta sử dụng đồ vật, cũng liền không có tồn tại tất yếu.” Nói, Hàn Húc trên tay dùng sức.

“Không!” Cửu Tư ý thức được hắc ý tưởng, sắc mặt đại biến, tưởng tiến lên ngăn lại hắc.

Hàn Húc thần sắc bất biến, trên tay động tác lại cực kỳ dứt khoát, đuôi tay nhéo, roi dài thượng còn chưa trường ra ngây thơ ý thức nháy mắt đã bị hắc cấp bóp nát, chỉ thấy vừa rồi còn làm người cảm thấy linh khí mười phần si hồn tiên tựa hồ trên người quang mang đều ảm đạm rồi rất nhiều.

Cửu Tư cùng si hồn tiên thần thức tương liên, lập tức liền học ra một cái huyết tới, hắc thần sắc trắng bệch, sắc mặt cực kỳ khó coi. Không nói này si hồn tiên hắc bắt được tay sau liền vẫn luôn không như thế nào ly quá thân, gần chỉ là này si hồn tiên là sư trưởng tặng cho, hiện giờ si hồn tiên lọt vào bị thương nặng, hắc trong lòng như thế nào sẽ cảm thấy dễ chịu?

Tổng hồ hai vị sư huynh hoàn toàn không biết đã xảy ra cái gì, nhưng là lại cảm thụ được đến nhà mình sư đệ trên người tuyệt vọng, hai người tức khắc có chút vô thố. Bọn họ hai cái tuy nói gánh chịu một cái sư huynh tên tuổi, nhưng là bọn họ hai cái cũng chỉ là chiếm sớm tiến sư môn tiện nghi, trên thực tế hai người tu vi căn bản so bất quá vị sư đệ này.

“Các người rốt cuộc là người nào?” Tổng sư huynh ngoài mạnh trong yếu, hỏi: “Chúng ta chính là Phiếu Miếu Tông đệ tử, các người hôm nay bị thương chúng ta, Phiếu Miếu Tông tuyệt đối sẽ không buông tha các người.”

“Phiếu Miếu Tông?” Nghe thấy cái này tên, Việt Khê trong lòng lại là vừa động.

Nghe nói, lão nhân lúc trước đó là Phiếu Miếu Tông đệ tử, lại nói tiếp, bọn họ chi gian cũng coi như là có điểm sâu xa. Bất quá hiện tại cái dạng này, xem ra nàng cùng Phiếu Miếu Tông người là không có gì duyên phận, không chỉ có vô duyên nhưng thật ra có thù oán.

Xem nàng biểu tình có điều biến hóa, Tổng sư huynh mặt lộ vẻ vui mừng, cho rằng Việt Khê là sợ, lập tức thẳng thắn sống lưng, nói: “Chúng ta Phiếu Miếu Tông chính là 1 Tu Giới đệ nhất tông môn, người nếu là thức thời điểm, nên đem chúng ta thả!”

Việt Khê lấy một loại xem thiếu năng trí tuệ ánh mắt nhìn hắc, nói: “Người tin tưởng sao, nếu ta muốn giết các người, hoàn toàn có thể cho

Phiếu Miếu Tông phát hiện không được bất luận cái gì tin tức, các người đã chết cũng bạch chết!”

Nghe vậy, Tống hồ hai sư huynh biểu tình tức khắc chính là biến đổi, kinh hồn táng đảm nhìn Việt Khê.

Cửu Tư ngẩng đầu lên, hăn đại khái là phục hồi tinh thần lại, trên mặt lộ ra một cái cười tới, nói: “Sư tỷ nói giỡn, người ta vốn chính là một nhà, người sao có thể đối chúng ta lái xe?”

Nghe hăn lời nói, Việt Khê nhin không được nhìn hăn một cái, nhưng thật ra có chút kinh ngạc.

Cửu Tư cười nói: “Nếu ta đoán không sai, sư tỷ hăn là chính là Chu Tam Thông sư thúc cháu gái đi, như vậy sư tỷ cũng coi như là nửa cái Phiếu Miếu Tông người, chúng ta cũng chính là người một nhà.”

Việt Khê như suy tư gì nhìn hăn, nói: “Người như thế nào cảm thấy, ta chính là người trong miệng người kia?”

“Tuổi này, tu vi như thế thâm hậu, ngay cả ta đều không có đánh trả chi lực. Người như vậy, ta tưởng trên thế giới hăn là không như vậy xảo, ở thành phố B sẽ xuất hiện hai cái.” Cửu Tư hơi hơi mỉm cười, hăn nhìn Việt Khê, nói: “Tới thành phố B thời điểm, sư phụ liền nói, ở thành phố B ta có một cái rất lợi hại sư tỷ, còn làm ta có việc có thể đi tìm sư tỷ.”

Hăn tuổi tác tiểu, không cười thời điểm thoát nhìn lạnh như băng, nhưng là cười lộ lên lại làm người cảm thấy thực mềm, là cái loại này làm người rất có hảo cảm mềm mại.

Việt Khê đi đến trước mặt hăn, trên cao nhìn xuống nhìn hăn, nói: “Người nhưng thật ra thông minh, tùy tiện một đoán liền đoán được ta thân phận. Ta huỷ hoại người pháp khí, người thế nhưng còn gọi ta một tiếng sư tỷ, người chẳng lẽ liền không hận ta?”

Cửu Tư cười khỏ nói: “Tới thời điểm sư phụ đã kêu chúng ta sư huynh đệ không cần gây chuyện thị phi, nói thành phố B bản lĩnh cao người rất nhiều, nếu là đặc tội những người đó, sợ là đến ném chút khỏ sở. Là chúng ta trước đặc tội sư tỷ, nếu không phải chúng ta khinh đến sư tỷ đầu người thượng, cũng sẽ không phát sinh như vậy sự, cũng sẽ không cùng sư tỷ người sinh ra va chạm.”

“Tuy rằng không biết người lời này rốt cuộc có phải hay không thiệt tình, bất quá cũng không quan hệ, liên tính người ghi hận ta, muốn báo thù, người cũng sẽ không có cơ hội. Xem ở lão nhân cùng Phiếu Miếu Tông sâu xa thượng, ta cũng bất hòa các người so đo việc này!”

Nói xong, Việt Khê cũng không nói cái gì nữa, mang theo Hàn Húc bọn họ liền đi rồi.

Chờ bọn họ sau khi rời khỏi, Tống hồ hai vị sư huynh nhịn không được thật dài nhẹ nhàng thở ra, vị kia Tống sư huynh vỗ vỗ chính mình ngực, nói: “Thật là thật là đáng sợ, kia hai người tu vi, cảm giác so sư phụ còn muốn cao.”

Cái loại này áp lực, liên tính là đối mặt sư phụ bọn họ cũng không có cái loại cảm giác này.

“Si hồn tiên sự tình, Cửu Tư, người.....” Hai vị sư huynh lo lắng nhìn hăn, muốn nói lại thôi.

Cửu Tư chớp chớp mắt, hăn hốc mắt có chút đỏ lên, nhưng thật ra không ướt nước mắt, hăn nói: “Ta không có việc gì, sư phụ nói làm chúng ta tới thành phố B tiểu tâm hành sự, là chúng ta quá xúc động.”

Hăn đứng dậy đem hai người hồn phách dẫn vào bọn họ trong cơ thể, thần hồn chia lìa, trong khoảng thời gian ngắn sợ là sẽ có chút không ổn định.

Hồ sư huynh đứng dậy, vừa đứng lên hẳn liền nhin không được tê trườu khấu khí lạnh, cúi đầu vừa thấy, vừa rồi kia một roi đánh vào trên người, hiện giờ trên vai đã có một cái màu đỏ vết thương. Đây dấu vết thương chính là hồn phách, bằng không kia một roi, trên người miệng vết thương nên là huyết nhục mơ hồ. Nhưng là, nếu là thân thương còn hảo, loại này hồn phách thượng thương tổn càng khó giải quyết.

Hồ sư huynh lăm bắm nói: “Chu Tam Thông sư thúc cháu gái, nếu là sớm biết rằng nàng là ai, nói không chừng chúng ta liền không cần tao này một chuyến. Còn có si hồn tiên, này cũng.....”

Cửu Tư nhấp môi, biểu tình nhìn qua băng băng lãnh lãnh, hẳn nói: “Chúng ta về trước khách sạn đi.”

Bên kia Việt Khê cùng Hàn Húc về đến nhà, Việt Khê đem Thương đại tỷ hồn phách thả ra, tuy rằng nàng cho nàng củng cố một chút, nhưng là Thương đại tỷ trên người sở chịu thương thật sự là quá nghiêm trọng, đem nàng từ ngưỡng hồn phù thả ra, nàng hồn phách đều có một loại muốn tán loạn cảm giác.

“Tiểu thư, ta cho người chọc phiền toái.....” Thương đại tỷ thập phần áy náy.

Việt Khê nói: “Cùng người không quan hệ, người hồn phách bị thương thực nghiêm trọng, cần thiết đến hảo hảo ôn dưỡng..... Ngày mai ta đi đồ cổ thị trường, nhìn xem có hay không cái gì ngọc thạch linh tinh, dùng để cho người dưỡng hồn, hôm nay liền ủy khuất người trước đài tại đây ngưỡng hồn phù.”

Thương đại tỷ tự nhiên là không có ý kiến, nguyên bản đều cho rằng chính mình sẽ hồn phi phách tán, hiện tại còn có thể tồn tại, cũng đã là vận khí tốt.

Dem Thương đại tử thu hồi ngưng hồn phù, Việt Khê nhìn về phía Hàn Húc, nói: “Người biết bọn họ là Phiếu Miếu Tông người?”

Nghe vậy, Hàn Húc biểu tình bất biến, nói: “Sao có thể? Ta trước kia lại không cùng bọn họ gặp qua, như thế nào biết bọn họ cùng người có quan hệ?”

Việt Khê nói: “Những người khác không có khả năng, chính là người không giống nhau..... Bọn họ là lão nhân tông môn đệ tử, cùng ta tự nhiên có điều liên hệ, người khẳng định nhìn ra được tới.”

Hàn Húc đột nhiên liền cười, hắt đi tới, ngồi xổm Việt Khê bên người, hỏi: “Sự phụ thực để ý cái này sao? Phải vì bọn họ đối ta sinh khí sao?”

Việt Khê rũ mắt xem hắt, lắc lắc đầu, nói: “Bọn họ cùng ta cũng không có gì quan hệ, chỉ là có lão nhân quan hệ ở bên trong, râu ria người, ta vì cái gì phải vì bọn họ cùng người sinh khí?”

Nghe vậy, Hàn Húc trên mặt ý cười chần đều ngăn không được, hắt hướng tới Việt Khê vươn tay đi, nói: “Nhạ, ta chỉ là tưởng cho người những cái đó sự đệ một ít giáo huấn, nhưng không có thật sự đem kia roi thượng ý thức cấp bóp nát.”

Ở hắt trong lòng bàn tay, có một đoàn màu xanh nhạt quang đoàn, dải ở hắt trong tay run bần bật, đúng là si hồn tiên kia nói ngây thơ ý thức.

Việt Khê nhìn chăm chăm hắt xem, như là muốn nhìn ra hắt đáy lòng ý tưởng tới, chỉ là Hàn Húc người này sao có thể làm người nhìn ra hắt đáy lòng ý tưởng tới? Nàng nhìn nửa ngày cũng cân nhắc không ra hắt trong lòng cảm xúc tới.

“Cửu tinh liên đối với người hữu dụng sao?” Việt Khê đem trên tay hắt đồ vật lấy lại đây, thuận miệng hỏi.

Hàn Húc ánh mắt lóe một chút, nói: “Đương nhiên là có dùng.”

Chỉ là loại đồ vật này, trước sau là trị ngọn không trị gốc.

Nghe hẳn nói hữu dụng Việt Khê liền an tâm rồi, lại nói: “Lần trước ở thành phố C bắt được những cái đó lồi dịch, ta xử lý một chút, quay đầu lại đưa cho người. Lão nhân nói qua, thứ này đối rèn luyện thân thể rất có hiệu, người cầm khả năng hữu dụng.”

Nghe vậy, Hàn Húc nhin không được cười, thở dài: “Sự phụ, người đối ta thật tốt.....”

Đúng là bởi vì Việt Khê đối hẳn thật tốt quá, hẳn mới tưởng đem cùng nàng có liên hệ người toàn bộ chặt đứt, làm nàng có thể quan tâm người chỉ có thể là chính mình.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẢI CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 130

Trong nhà không có nhưng dùng ngọc thạch, ngày hôm sau Việt Khê cùng Hàn Húc liền đi thành phố B đồ cổ thị trường.

Nơi này thiên nhiệt thời điểm náo nhiệt thật sự, ngay cả trên mặt đất đều bãi các loại quán, dòng người chen chúc xô đẩy, nhưng là ở thành phố B liên tục hạ một tháng sau cơn mưa, nơi này thoạt nhìn liền có chút tiêu điều, trên đường ướt lặc lặc, chỉ có hai bên các loại đồ cổ cửa hàng còn mở ra, bên trong khách nhân cũng không nhiều ít, trước cửa có thể giăng lưới bắt chim.

Việt Khê muốn mua ngọc thạch cũng không cần có bao nhiêu hảo, chỉ cần có thể sử dụng là được. Ngọc thạch bản thân liền mang theo linh khí, càng là linh khí sung túc, liền có vẻ càng thêm thông thấu, cũng chính là phẩm tướng càng tốt. Bất quá nàng mua ngọc thạch chỉ là vì cấp Thương đại tỷ ngưng thần cố hồn, bên trong đó là có như vậy một sợi linh khí liền đủ nàng thi triển.

Hai người vào một nhà tên là Trần Bảo Các đồ cổ cửa hàng, đem dù thu hồi tới gác ở một bên sọt, Việt Khê vừa đi vào tiệm, bước chân liền dừng một chút.

Trong tiệm bên trong mở ra đèn, ánh đèn là cái loại này mang theo điểm màu vàng, thoạt nhìn quang mang hơi hiện ảm đạm một ít, nhưng là

tại đây loại ánh đèn hạ, tủ kính bên trong bài trí đồ cổ ngọc thạch nhìn qua thập phần xinh đẹp.

Việt Khê ở bên trong nhìn lướt qua, từng bước một hướng trong đi đến, đi đến một nửa nàgng đột nhiên dừng bước chân, quay đầu nhìn về phía bên tay trái tủ kính, biểu tình có chút kỳ quái.

Bên cạnh tủ kính thượng bải một cái bạc chế tiểu lư hương, kia lư hương thập phần tinh xảo, bằng vào tốt đẹp thị lực, Việt Khê nhìn ra tới kia bên trên hoa văn là một loại tường vân văn, tại đây tường vân chi gian, có một con hình dạng tựa long đã thú cao cao ngẩng lên đầu xoay quanh ở cái nắp thượng, phía sau cái đuôi ẩn ở tường vân chi gian.

“Tiểu thư đối cái này cảm thấy hứng thú?” Trong tiệm phục vụ nhân viên xem nàgng nhìn chăm chăm vào kia lư hương xem, cho rằng nàgng là thích vật nhỏ này, lập tức cười nói: “Này lư hương chính là nhân đức hoàng đế trong năm đồ vật, này bên trên hoa văn, ngài xem, phức tạp mà hoa mỹ, đây chính là cung đình chế tạo, lúc trước chính là gác Tuệ Tâm Hoàng Hậu trong phòng đồ vật. Người xem này bên trên thần thú, ngài nghe qua hải thị thận lâu đi? Thứ này đó là thận thú, nghe nói là có thể cho người mang đến mộng đẹp!”

Việt Khê dời đi ánh mắt, nói: “Ta tưởng mua điểm ngọc thạch.”

Nghe vậy, nhân viên cửa hàng lập tức hỏi: “Tiểu thư tưởng mua cái gì dạng? Ngài xem xem cái này, cực phẩm đế vương lục tay xuyên, tổng cộng mười hai viên hạt châu, mỗi viên hạt châu thượng đều điêu khắc một loại hoa cỏ, ngài nghe qua mười hai hoa thần ly sao? Này hạt châu thượng hoa đó là mười hai hoa thần.....”

“..... Ta muốn nhất tiện nghi!” Việt Khê đánh gãy hẳn nói, trực tiếp mở miệng nói.

Nghe vậy, nhân viên cửa hàng biểu tình có chút cứng đờ, chinh lăng nhìn Việt Khê, một bộ không phục hồi tinh thần lại bộ dáng —— nói đến, hẳn tại đây trong tiệm cũng là gặp muôn hình muôn vẻ khách nhân, nhưng là vừa tiến đến há mồm liền nói muốn nhất tiện nghi, hẳn này vẫn là lần đầu tiên thấy.

“Phốc!” Bên cạnh truyền đến một tiếng cười khê, tiếng cười thực rõ ràng mang theo một loại trào phúng, một người tuổi trẻ mạo mĩ nữ nhân kéo nam nhân tay, ánh mắt châm chọc nhìn Việt Khê hai người, nói: “Không có tiền còn hướng Trân Bảo Các chạy? Đây là từ đâu tới đây đồ nhà quê a?”

Việt Khê thần sắc bất biến, nhìn biểu tình có chút xấu hổ nhân viên cửa hàng, nói: “Làm ta nhìn xem các người trong tiệm ngọc thạch đi.”

Nhân viên cửa hàng lấy lại tinh thần, vội vàng gật đầu, dẫn nàng hướng trong đi, nói: “Ngài bên này thỉnh, chúng ta ngọc thạch linh tinh đều là ở chỗ này biên.”

Phi thúy từ trước đến nay đều là các nữ nhân thực thích đồ vật, cái loại này ôn nhuận màu sắc, không có một chút công kích tính, càng sẵn đến người dịu dàng động lòng người, bất đồng ngọc thạch cũng có thể mang đến bất đồng phong tình, từ trước đến nay liền rất chịu đại gia hoan nghênh.

Việt Khê đảo qua tủ kính trang sức, hơi hơi nhú nhú mày.

Mấy thứ này không hề nghi ngờ rất nhiều đều là thứ tốt, đáng tiếc bị người cắt lúc sau, linh khí đều bị phá hư, bất quá cũng có chút ít còn hơn không. Bất quá ngọc dưỡng người, nhân khí tẩm bổ ngọc thạch, cũng sẽ xúc tiến ngọc thạch linh khí lưu động, chỉ biết càng ngày càng tốt xem.

Xem qua lúc sau, Việt Khê chỉ mua một chuỗi xanh lá cây loại tay xuyên, xanh lá cây loại là ngọc thạch chủng loại bên trong kém cỏi nhất

một loại, nhìn qua một chút đều không thông thấu, lại còn có tạp chất, so với cái loại này cực phẩm ngọc thạch, kém đến cũng không phải là một chút ít. Bất quá đối với Việt Khê mà nói, xanh lá cây loại cũng đã vậy là đủ rồi.

Bên cạnh cái kia nhìn chăm chăm vào bọn họ nhìn nữ nhân lúc này nhìn không được nở nụ cười, nói: “Không có tiền cần gì phải mua cái gì ngọc thạch, ta xem quán ven đường những cái đó plastic hạt châu liền rất sẵn người, người không bằng mua những cái đó, những cái đó khẳng định tiện nghi.”

Việt Khê quay đầu xem nàng, nói: “Người không cảm thấy, người giống chỉ chim sẻ giống nhau, thực sảo sao?”

Nghe vậy, kia nữ nhân biểu tình cứng đờ, trên mặt hiện ra một tia sắc mặt giận dữ tới, quay đầu đối với bên người nam nhân trên mặt biểu tình lại biến thành nhất phái hờn dỗi, dỗi nói: “Giang thiếu, nữ nhân này nói ta là chim sẻ!”

Kêu Giang thiếu nam nhân duỗi tay nhéo nhéo nàng cái mũi, ánh mắt lại là nhìn chăm chăm Việt Khê xem, bên trong mang theo thưởng thức cùng gặp được mới mẻ con mồi hưng phấn, nói: “Cùng nhân gia so sánh với, người nhưng còn không phải là chim sẻ?”

Hắn gặp qua nhiều như vậy mỹ nhân, thanh thuần yêu diễm đều gặp qua, chính là cùng trước mắt thiếu nữ so sánh với lại kém một ít. Như vậy độc đáo khí chất lại vẫn là lần đầu tiên thấy, quả thực có thể lớn nhất trình độ kích khởi nam nhân trong lòng ham muốn chinh phục.

Chờ Việt Khê bọn họ rời đi, Giang thiếu xoay người lại, ánh mắt vẫn luôn đuổi theo Việt Khê, bên trong mang theo nào đó kỳ dị quang mang.

“Giang thiếu.....” Bên người nữ nhân nhút nhát sợ sệt kêu hắn một tiếng.

Giang thiếu cúi đầu, duỗi tay bóp nàng cằm đem nàng mặt nâng lên, ánh mắt một tấc một tấc xem qua đi, nói: “Người gương mặt này cũng thật mỹ, bất quá so với vừa rồi vị kia tiểu thư vẫn là kém chút..... Bất quá làm tác phẩm nghệ thuật, vẫn là vậy là đủ rồi.”

Hắn cuối cùng một câu thanh âm phóng thật sự thấp, nữ nhân căn bản không nghe thấy hắn nói gì đó, nhưng là phía trước ý tứ đã cũng đủ nàng đại kinh thất sắc.

“Giang thiếu..... Ta, ta.....” Nữ nhân bắt lấy hắn tay, có chút kinh hoảng thất thố.

Giang thiếu người này nàng rất rõ ràng, đối nữ nhân so thay quần áo còn nhanh, hắn thích mỹ nhân, chỉ cần lớn lên xinh đẹp, người cái gì khuyết điểm hắn đều có thể chịu đựng, nhưng là chỉ cần gặp được càng mỹ, hắn liền sẽ đem thượng một nữ nhân vứt bỏ.

Mà trước mắt nữ nhân thật vất vả leo lên thượng hắn, thật sự là không muốn chính mình biến thành bị vứt bỏ cái kia.

Giang thiếu cầm tay nàng, cười nói: “Đừng lo lắng, ta còn là thích người, ai làm người lớn lên như vậy xinh đẹp đâu?”

Chỉ là, đáng tiếc chính là, hiện tại hắn trong lòng mỹ lệ nhất nữ nhân đã thay đổi người. Như vậy, này một cái liền không cần.

“Mỹ lệ nữ nhân, là đáng giá cất chứa.....”

.....

Ban đêm.

Nữ nhân từ trong lúc hôn mê tỉnh lại, đỉnh đầu sáng ngời ánh đèn đêm vào nàng hai mắt phát đau.

Nàng trong óc vẫn là một mảnh hôn mê, bất quá ý thức nhưng thật ra tỉnh táo lại.

Theo bản năng giật giật thân thể, nữ nhân lại phát hiện căn bản sử dụng không ra cái gì sức lực tới, ngay cả nâng lên một ngón tay sức lực đều không có.

Một đạo bóng ma dừng ở trên người nàng, nữ nhân mở mắt ra, thấy một trường quen thuộc mặt.

“Giang..... Giang thiếu.....” Nữ nhân nhẹ giọng kêu.

Giang thiếu cười nhìn nàng, hân hoan cười có chút quỷ dị hưng phấn, nhìn nàng ánh mắt không giống như là nhìn một người, đảo như là nhìn một kiện mỹ lệ hàng mỹ nghệ, thưởng thức mà không có độ ấm.

Nữ nhân đột nhiên bắt đầu cảm thấy sợ hãi lên, nàng hỏi: “Giang thiếu. Nơi này là chỗ nào a?”

Giang thiếu đối nàng hơi hơi mỉm cười, duỗi tay đỡ nàng ngồi dậy, nói: “Nơi này là ta triển lãm thất, phóng ta nhất đắc ý tác phẩm nghệ thuật, người nhìn xem, có phải hay không đặc biệt xinh đẹp?”

Nữ nhân nhìn về phía bốn phía, đồng tử đột nhiên co rút, trong mắt tràn ngập sợ hãi.

Chỉ thấy đây là một cái rất lớn phòng, ở bốn phía bày phòng thí nghiệm mới có cái loại này một người cao pha lê hình trụ, ở này đó hình trụ bên trong, rót đầy nào đó chất lỏng, mà ở chất lỏng bên trong, ngâm một cái thân thể xích, lửa nữ nhân.

Sở hữu hình trụ pha lê vật chứa bên trong đều trang một nữ nhân, này đó nữ nhân bộ dáng đều thập phần xinh đẹp, bị ngâm ở nào đó chất lỏng bên trong, nhìn qua cùng người sống không có gì hai dạng khác biệt.

Mà nữ nhân chú ý tới ở này đó pha lê vật chứa bên trong nữ nhân, có rất nhiều đều thập phần quen mắt —— nàng điều tra quá Giang thiếu bạn gái cũ nhóm, mà các nàng thành linh đều ở chỗ này biên.

Đồn đãi cùng Giang thiếu kết giao quá nữ nhân đều sẽ được đến một tuyệt bút tiền tài rời đi, các nàng sau khi rời khỏi, không còn có người nghe thấy quá bọn họ tin tức.

Chính là hiện tại xem ra, các nàng nơi nào là rời đi, rõ ràng chính là đã chết, bị Giang thiếu làm thành hắc trong miệng cái gọi là “Tác phẩm nghệ thuật”.

“Giang thiếu, ta thực nghe lời, người không cần như vậy đối ta, không cần.....”

Nữ nhân tay chân nhũn ra, trong lòng tràn ngập sợ hãi.

Giang thiếu mơn trớn nàng mỹ lệ gương mặt, cười nói: “Mỹ lệ loại đồ vật này là ngăn ngủi, theo thời gian trôi đi, các người mỹ lệ cũng sẽ dần dần biến mất..... Hiện tại ta có thể đem người mỹ lệ vĩnh viễn bảo tồn xuống dưới, người không vui sao?”

Hắn thanh âm ôn nhu đến giống như là tình nhân ở bên tai nói nhỏ giống nhau, chính là nói ra nói lại làm người cảm thấy sờn tóc gáy.

Thật lâu, an tĩnh tầng hầm ngầm trung truyền đến nữ nhân vô lực tiếng kêu thảm thiết.

*

Bắt được ngọc thạch hạt châu, Việt Khê đem hạt châu xử lý một chút, lập tức liền đem Thương đại tỷ hồn phách thả đi vào, sau đó phóng tới trong viện linh khí nhất sung túc địa phương ôn dưỡng.

Đem này đó làm xong, Phúc thúc nói cho nàng, Phiếu Miếu Tông ba người tới cửa tới.

Việt Khê có chút kinh ngạc, làm Phúc thúc dẫn bọn hăn tiến vào.

Đi suốt đằng trước biên chính là Cửu Tư, thần sắc lãnh đạm, tuy còn trẻ tuổi, nhưng là khí chất lại rất trầm ổn, tuy nói hăn tuổi tác nhỏ nhất, chính là ở hai vị sư huynh trước mặt, hiện giờ lại là ẩn ẩn lấy hăn cầm đầu.

“Sư tỷ.....” Cửu Tư mở miệng kêu Việt Khê một tiếng, thoát nhìn thập phần có lễ phép.

Việt Khê hỏi: “Các người tìm ta có chuyện gì? Ta nhưng không cảm thấy, chúng ta có thể có cái gì giao tình.”

Cửu Tư rút tiểu, hăn không cười thời điểm thoát nhìn nhưng thật ra lão trầm, cười lộ lên lại là tựa hồ có vài phần thẹn thùng, hăn lấy ra một cái lục lạc tới, nói: “Sư tỷ, đây là an hồn linh, có thể cố thần an hồn. Hôm qua chúng ta bị thương người dịch quỷ, thứ này đối nàng hăn là hữu dụng, cũng coi như là hướng người bồi tội.”

“An hồn linh..... Ngày hôm qua chúng ta bị thương người pháp khí, người nhưng thật ra lấy ơn báo oán.” Việt Khê duỗi tay quơ quơ lục lạc, duỗi tay đem đặt ở một bên si hồn tiên cho hăn, nói: “Ta cũng không chiếm người tiện nghi, người roi, còn cho người.”

Cửu Tư duỗi tay tiếp nhận roi, nhìn si hồn tiên, hăn hốc mắt đều đỏ, cảm xúc thoát nhìn có chút kích động.

Ngón tay phất quá dài tiên, hăn đột nhiên di một tiếng, cả kinh nói: “Này..... Si hồn tiên.....”

Như là ở đáp lại hăn nói, trên tay roi vui sướng cọ cọ hăn lòng bàn tay.

Việt Khê nói: “Đem này ý thức tróc vắn là đối nó tạo thành điểm tổn thương, người đem nó để vào ngực hảo sinh ôn dưỡng một đoạn thời gian, hẳn là liền không thành vấn đề.”

Cửu Tư biểu tình thập phần kích động, nhìn dáng vẻ tựa hồ đều phải khóc, làm hại Việt Khê nhịn không được đỉnh đỉnh sống lưng, thật sợ hãi hẳn khóc lên, kia nàng nhưng không có cách. Bất quá còn hảo tuy rằng muốn khóc không khóc, đứa nhỏ này vẫn là không có thật sự rớt xuống nước mắt tới.

“Sư tỷ, cảm ơn người!” Cửu Tư cảm kích nói.

Việt Khê nhìn hẳn, nói: “Người có phải hay không ngốc, này vốn dĩ chính là người đồ vật, còn cho người không phải đương nhiên sao? Người thế nhưng còn nói lời cảm tạ?”

Cửu Tư vui sướng đem si hồn tiên phủng ở trong ngực, lúc này trên mặt mang theo cười ngây ngô, thoát nhìn thật là một đoàn tính trẻ con, còn có chút ngu đần, ngây ngốc nói: “Sư tỷ vì trường, sư tỷ làm cái gì đều là đúng.”

Việt Khê: “.....”

Nàng suy nghĩ, đứa nhỏ này đại khái là thật sự có điểm ngốc.

“Các người ba người đến thành phố B tới làm cái gì?” Việt Khê hỏi.

Cửu Tư nói: “Nghe nói thành phố B có long lui tới, sư phụ làm chúng ta đến xem.”

Một bên Tổng sư huynh mở miệng nói: “Sư tỷ người đừng nghe hẳn, thành phố B đích xác nghe người ta nói có long, nhưng là sư phụ mục đích cũng không phải là làm chúng ta tới xem long, mà là làm chúng ta hai cái

mang sư đệ ra tới trông thấy việc đời. Sư đệ từ nhỏ liền đãi ở tốt nhất, sư phụ sợ hấn lại ở trên núi đãi đi xuống, cả người đều phải choáng váng.”

Hồ sư huynh cười hắc hắc, cười rộ lên trên mặt thịt đều ở run, hấn nịnh nọt nhìn Việt Khê, nói: “Chúng ta sư huynh đệ ba người ở thành phố B không thân không cố, vốn đang không biết làm sao bây giờ, không nghĩ tới thế nhưng gặp được sư tỷ người, này thật đúng là duyên phận.”

Nói, hấn có chút ngượng ngùng, nói: “Chính là ngày hôm qua mạo phạm sư tỷ dịch quý, bị thương nàng, này thật là lũ lụt vọt Long Vương miếu, người một nhà không quen biết người một nhà.”

Này Tống hồ hai sư huynh tuổi nhìn qua so Việt Khê lớn không ít, nhưng là một ngum một cái sư tỷ kêu đến thập phần tự nhiên, cũng thập phần thân thiết, không biết người còn tưởng rằng bọn họ thật là cái gì sư tỷ đệ.

“Ta không phải Phiếu Miếu Tông người, các người không cần kêu sư tỷ của ta.” Việt Khê nói.

Cửu Tư bản khuôn mặt nhỏ nói: “Sư tỷ là Chu Tam Thông sư bá cháu gái, tự nhiên chính là sư tỷ, tôn ti có khác, sư tỷ chính là sư tỷ.”

Việt Khê: “.....”

Không có cách, nàng chỉ có thể bị bắt đồng ý cái này sư tỷ.

“Đúng rồi, các người biết thành phố B này long sự tình sao?” Việt Khê nghĩ nghĩ hỏi, này long vẫn luôn ngừng ở thành phố B, bầu trời này vũ liên không đình quá, này long lại không rời đi, thành phố B đều đến bị thủy cấp bao phủ.

Cửu Tư chính chính biểu tình, nói: “Việc này chúng ta cũng không phải rất rõ ràng, chỉ nghe nói việc này là Nuốt Thiên Môn việc làm.....”

“Đát!”

Việt Khê quay đầu đi, thấy Hàn Húc bưng một ly trà, ngón tay nhéo chén trà cái, biểu tình có chút mơ hồ, thấy không rõ hẳn hiện giờ biểu tình.

“Nuốt Thiên Môn có một phen nuốt thiên đao, nghe nói đó là Bàn Cổ khai thiên tích địa là lúc sử dụng rìu đồng dạng tài liệu đúc ra, nhưng nuốt thiên chém nguyệt, uy lực không tầm thường! Này long nghe nói là ở tại Đông Hải bên kia, chính là Nuốt Thiên Môn môn chủ yêu cầu dùng long đan luyện đan, liền kém đệ tử lại đồ long, lấy này nội đan.....”

Nói đến này, Cửu Tư hơi hơi nhíu nhíu mày, nói: “Sư phó nói, hiện giờ trong thiên địa linh thú bởi vì hạn chế, vốn là sở thừa vô nhiều, mà long loại này thực thú, càng là khó gặp, Nuốt Thiên Môn việc làm, thật sự là không ổn.”

Tổng sư huynh bữu môi, nói: “Nuốt Thiên Môn người vốn dĩ liền bá đạo thật sự, có cái gì là bọn họ không dám làm? Nói nữa Long tộc toàn thân là bảo, mặc kệ là vảy vẫn là cơ bắp, đối với tu sĩ tới nói đều là rất hữu dụng. Nuốt Thiên Môn phát ngôn bừa bãi nói chỉ cần nội đan, cái kia long thân thượng mặt khác đồ vật bọn họ cũng không cần, cái này Tu Giới mặt khác tu sĩ sao có thể không sinh ra tham luyện tới? Có ích lợi, bọn họ sao có thể sẽ phản đối Nuốt Thiên Môn việc làm?”

Từ xưa đến nay chính là như vậy, thiên hạ rộn ràng toàn vì lợi tới, thiên hạ nhốn nháo toàn vì lợi lui.

Hồ sư huynh thần thần bí bí nói: “Ta hỏi thăm qua, nghe người ta nói, cái kia long là điều mẫu long, vẫn là một cái vừa mới sinh trứng mẫu long..... Nuốt Thiên Môn người như vậy đuổi sát không bỏ, không chỉ có là vì nó nội đan, vẫn là vì kia hai viên trứng rồng tiểu long. Nếu là bọn họ có thể đem tiểu long thuần phục, bọn họ Nuốt Thiên Môn đến ở Tu Giới đi ngang.”

Nghe vậy, Cửu Tư mặt lộ vẻ tức giận, nói: “Này thật sự là thật quá đáng, cái kia mẫu long mới vừa sinh sản, đúng là tu vi nhất thấp hèn thời điểm, Nuốt Thiên Môn việc làm, căn bản là là thừa long chi nguy, đây là tiểu nhân hành vi.”

Hàn Húc thần sắc nhàn nhạt nói: “Cái kia long tu vi không thấp, hẳn là đã có thể hóa thành hình người, chỉ là bởi vì sinh sản, không thể không hóa thành nguyên hình tới..... Nuốt Thiên Môn làm như vậy, đối cái phương hướng tới xem, hoàn toàn chính là ở giết người. Một ngàn năm trước, Nuốt Thiên Môn người cũng đã đủ ti tiện, không nghĩ tới một ngàn năm về sau, cái này truyền thống còn bị phát dương quang đại.”

Mấy người đang nói, bỗng nhiên nghe thấy bên ngoài truyền đến một tiếng thét dài, rồi sau đó bầu trời mưa to tầm tã, nước mưa như châu, nện ở trên mặt đất phát ra bùm bùm thanh âm, mưa bụi mê mang, toàn bộ thành phố B đều bị một tầng hơi nước sở bao phủ, căn bản là nhìn không thấy nơi xa đã xảy ra cái gì.

Việt Khê bọn họ đi ra môn, ngẩng đầu triều không trung nhìn lại, ở không trung bên trong, có thể thấy có một cái thật dài thân ảnh ở phi động, đó là một cái đen nhánh long, cùng trong truyền thuyết giống nhau, bụng có ngũ trảo, trên đầu đỉnh song giác, nhìn qua thập phần uy vũ.

Này long lúc này trong miệng phát ra từng tiếng gầm nhẹ thanh, thanh âm căng chặt. Ở nó trên người, lưng nơi đó có một cái thật dài miệng vết thương, thậm chí có thể thấy được cốt, nước mưa cọ rửa xuống dưới, có long huyết theo nước mưa đi xuống rất.

Tại đây long chu vi một đám thiên sư, mọi người xem nó ánh mắt tràn ngập tham lam cùng điên cuồng.

Phải biết rằng, Long tộc chính là toàn thân đều là bảo bối!Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 131

Tiếng sấm nổ vang, mưa to cùng với tiếng sấm tầm tã rơi xuống, nước mưa như châu, nện ở nhân thân thượng thập phần đau. Thành phố B người ngẩng đầu nhìn trận này vũ, đều nhin không được lăm bắm này đại khái là nhiều năm như vậy tới, hạ đến lớn nhất một trận mưa.

Long tộc gầm nhẹ thanh truyền tới rất xa, cùng với nói là tiếng hô, không bằng nói là than khóc, nó trên người vết thương cũ chưa hảo tâm thương lại thêm, hoàn toàn là vết thương chồng chất, ngay cả tránh né bên người này chút thiên sư động tác đều trở nên trì độn lên. Vô số thuật pháp nện ở nó trên người, máu tươi cùng với nước mưa không ngừng rơi xuống đi.

Hàn Húc nói: “Nàng tránh ở thành phố B, muốn mượn dùng thành phố B tử kim chi khí ẩn nấp chính mình hơi thở, hơn nữa trị liệu chính mình trên người thương. Chỉ là đáng tiếc, nuốt thiên đao sở chặt bỏ miệng vết thương, cũng không phải tử kim chi khí là có thể chữa khỏi, nuốt thiên đao tràn ngập lệ khí, này cố lệ khí là thiên địa hỗn độn là lúc sở tồn tại, lệ khí không cần thiết, cái này miệng vết thương vĩnh viễn đều sẽ không khép lại.”

Không trung bên trong, mây đen dày đặc.

Thiên sư nhóm đem này hơi thở đã trở nên mỏng manh mẫu long vây quanh ở trung gian, mưa to rơi xuống, lại dính không được bọn họ thân, ở

bọn họ bên người một thước ở ngoài đã bị một tầng vô hình hơi thở văng ra.

Trong đám người đi ra một người tuổi trẻ người tới, tuy rằng là nam nhân, nhưng là hãn mặt nếu hảo nữ, tư dung thập phần xuất chúng —— Quan Tu, Nuốt Thiên Môn môn chủ thân tôn tử, hiện giờ đã là tám lục thiên sư.

Nhìn trước mắt mẫu long, Quan Tu mở miệng nói: “Có thể chết ở nuốt thiên đao hạ, cũng coi như là vận khí của người.”

Nói, hãn rút ra trong tay đao tới, chỉ thấy kia đao nhan sắc đen nhánh như mực, nhìn qua giống như là không khai phong giống nhau, ngay cả lưỡi đao chỗ cũng là đen nhánh, liếc mắt một cái nhìn lại kia cổ màu đen tựa hồ có thể đem ánh mắt mọi người đều cấp hít vào đi, mang theo một loại bức nhân chi uy, chỉ là xem một cái tựa hồ đều sẽ bị này đao cấp vết cắt.

Đây là nuốt thiên đao!

Mọi người kinh ngạc, đối Nuốt Thiên Môn kiêng kị càng sâu, này nuốt thiên đao từ xưa đến nay cũng chỉ có Nuốt Thiên Môn người có thể khống chế, nếu là thay đổi người khác tới, nhất định sẽ bị nuốt thiên đao lệ khí gây thương tích, kia chính là vĩnh viễn đều sẽ không khép lại miệng vết thương.

Quan Tu giơ lên nuốt thiên đao tới, bay thẳng đến trước mắt mẫu long chém tới.

Bốn phía tựa hồ an tĩnh xuống dưới, ánh mắt mọi người đều chỉ có kia đem đen nhánh sắc đao, xem nó an tĩnh vô xuống, nhưng là ở kia an tĩnh bên trong, lại mang theo một loại lệnh người sợ hãi uy thế, một loại làm người da đầu tê dại nguy hiểm.

“Phanh!”

Đoán trước bên trong huyết hoa vậy ra không có xuất hiện, một bàn tay ngang trời xuất hiện, nhẹ nhàng cầm thân đao.

“A di đà phật!”

Đó là một cái hòa thượng, hắc ăn mặc màu trắng tăng y, tăng y không dính bụi trần, ẩn đường có một viên nốt ruồi đỏ, này viên nốt ruồi đỏ cũng không sẽ làm hắc thoát nhìn nữ khí, ngược lại làm hắc thoát nhìn toàn bộ thập phần ôn hòa từ bi. Ở hắc trước mắt, có một mảnh vết máu, làm hắc khí chất thoát nhìn có chút quý dị, mà hắc hơi thở, thoát nhìn thập phần bình thường, bình thường giống như là một người bình thường giống nhau.

Mà chính là như vậy một cái “Bình thường” hòa thượng, một bàn tay bắt được nuốt thiên đao, làm nó lại khó có thể đi phía trước đi tới nửa phần.

Quan Tu đồng tử đột nhiên co rút, hắc duỗi tay muốn thanh đao thu hồi tới, chính là thân đao đột nhiên chấn một chút, chấn đến hắc hai tay tê dại, nhin không được từng cầm nuốt thiên đao tay.

“Nuốt thiên đao!” Quan Tu hô to, trơ mắt nhìn nuốt thiên đao dừng ở trước mắt cái này bộ dạng khả nghi hòa thượng trong tay.

“Người là người nào?” Có con tin hỏi.

Hòa thượng không nói gì, hắc một bàn tay cầm nuốt thiên đao, một bàn tay nhẹ nhàng mơn trớn thân đao, thân đao thượng lệ khí chớp động, trực tiếp vết cắt hắc tay, một giọt huyết tích tới rồi đao thượng.

Quan Tu đắc ý liếc hắc một cái, nói: “Nuốt thiên đao chỉ có chúng ta Nuốt Thiên Môn đệ tử mới có thể dùng, đổi thành những người khác, liền sẽ bị đao cắt vết cắt, người muốn dùng nó, quả thực chính là nằm mơ.”

Hòa thượng mỉm cười, nói: “Nuốt thiên đao uy lực, ta tự nhiên là biết đến..... Ở một ngàn năm trước, đó là này đao, ở ta thần hồn thượng để lại

một đạo ma diệt không đi vết thương, làm ta ăn không ít khổ sở.”

Nếu không có này đao, hắc lại sao có thể sẽ vây ở địa phủ bên trong lâu như vậy? Liên tính là giống nhau thân thể, đều không chịu nổi hắc thần hồn thượng vết thương.

Một ngàn năm trước?

Nghe được hắc trong miệng theo như lời thời gian, người bên cạnh đều là đồng tử co rút lại, trong lòng cảm thấy không thể tin tưởng —— một ngàn năm người sao có thể còn sống, hơn nữa ấn hắc theo như lời, hắc bị nuốt thiên đao gây thương tích quá, nuốt thiên đao chính là có thể phách thiên nuốt nguyệt, nếu là bị nó chém tới, lại sao có thể còn có mệnh ở, tuyệt đối sẽ là thần hồn câu diệt.

“Nói hươu nói vượn, một ngàn năm trước? Ta còn là một vạn năm trước người.....” Có người cười nhạo nói.

Hòa thượng cũng không giận, hắc ánh mắt ôn nhu nhìn trong tay đao, nhẹ giọng đao: “Thương ta đồ vật, liền không nên tồn tại trên thế giới này.”

Nghe vậy, Quan Tu trừng lớn đôi mắt, cười ha ha nói: “Người đây là nơi nào chạy ra trung nhị bệnh người bệnh? Người biết đây là cái gì đao sao? Đây là nuốt thiên đao, là lúc trước Bàn Cổ khai thiên tích địa sở dụng kia đem rìu giống nhau tài liệu, người làm nó không tồn tại liền không tồn tại? Nằm mơ đi người! Còn không nhanh lên đem nuốt thiên đao trả lại cho ta?”

Hòa thượng ôm ngực, chịu nuốt thiên đao ảnh vang, hắc trên người miệng vết thương thượng lệ khí đã chịu lôi kéo.

—— cây đao này quả nhiên không thể lưu!

Trong mắt hiện lên một đạo quang, hắc duỗi tay bắt lấy thân đao, trên người công đức kim quang đại thịnh. Một ngàn năm tới bảo hộ toàn bộ đại địa công đức, làm hắc đã hoàn toàn siêu thoát với thế giới này, liên tính là Thiên Đạo, cũng không làm gì được hắc. Đó là này nuốt thiên đao, hắc muốn cho nó vỡ ra, nó phải vỡ vụn khai.

“Răng rắc!”

Mọi người bên tai truyền đến một tiếng thanh thúy thanh âm, như là nào đó lợi vật đứt gãy thanh âm.

“Không..... Không có khả năng.....” Quan Tu sắc mặt trở nên trắng bệch, nhìn nuốt thiên đao ở nam nhân trong tay một tắc một tắc vỡ ra, cuối cùng ầm ầm một tiếng, hóa thành vô số mảnh nhỏ, trực tiếp vỡ vụn mở ra.

Nhìn một màn này, không khí thập phần an tĩnh, mọi người không thể tin tưởng nhìn một màn này, trong lòng chỉ còn lại có sợ hãi.

Kia chính là nuốt thiên đao a, hắc lại là như vậy dễ như trở bàn tay liền đem nó cấp bóp gãy?

Cái này hòa thượng, rốt cuộc là người nào?

Cùng lúc đó, ở Z Quốc năm cái địa phương cấm chế, bắt đầu kịch liệt run rẩy lên, bị phong ở cấm chế đồ vật, có loại không chịu khống chế cảm giác, tựa hồ muốn tránh thoát cấm chế mà ra.

Tu Giới vô số thiên sư biểu tình đều là biến đổi, Bạch gia Bạch Kỳ Thạch duỗi tay đem cuối cùng một viên ngôi sao buông, như là đã chịu bị thương nặng giống nhau, hắc đột nhiên phun ra một búng máu, sau một lúc lâu hắc từ từ thở dài.

Người bên cạnh lập tức đệ thượng vài bố trắng cho hắc sát huyết, hỏi: “Gia chủ, ngài đây là làm sao vậy?”

Bạch Kỳ Thạch cười khỗ nói: “Hôm nay mệnh, ta chung quy là kham không phá, người nọ thật sự là quá cường đại, nếu là hãn muốn huỷ diệt toàn bộ thiên hạ, chúng ta không có bất luận kẻ nào có biện pháp..... Lúc trước Chu Tam Thông tiền bối nói, thế gian này còn có một đường sinh cơ, chính là hiện giờ ta xem này sinh cơ, cũng bịt kín một tầng bụi bậm. Sinh cơ không thành, sợ là còn sẽ trở thành người nọ trợ lực a!”

Mà hãn bói toán, ngay cả người nọ nửa phần đều bói toán không ra, gần chỉ là dục muốn chiếm chút cùng hãn có quan hệ cành lá nhánh cuối sự tình, đều đã chịu phản phệ. Này quả thực liền cùng nghịch thiên không sai biệt lắm, hình như là đang nói, nghịch hãn, đó là ở nghịch thiên.

*

Trong không khí thập phần an tĩnh, chỉ có tiếng sấm tiếng mưa rơi còn ở vang, mọi người thân thể căng chặt, cảnh giác nhìn trước mắt hòa thượng, như lâm đại địch.

Hòa thượng xoay người sang chỗ khác, hãn ngồi xổm xuống thân mình đi xem cái kia mẫu long tình huống, nó lưng thượng có một cái bị nuốt thiên đao chém ra tới vết thương, này vết thương là trí mạng, hiện giờ lệ khí đã thấm vào nó khắp người, căn bản là không có cứu trở về tới khả năng, tử vong chỉ là chuyện sớm hay muộn.

Mẫu long nâng lên mí mắt nhìn hãn một cái, trong miệng phát ra than khóc thanh.

Hòa thượng đứng dậy, duỗi tay vung lên, mang theo mẫu long tức khắc biến mất ở tại chỗ.

Mọi người nhìn một màn này, đầu tiên là cả kinh, sau đó nhịn không được thật dài nhẹ nhàng thở ra. Kia hòa thượng thế nhưng liền nuốt thiên đao đều có thể bẻ gãy, nếu là muốn giết bọn họ, kia quả thực chính là vậy vậy ổng tay áo sự tình, thực lực thật sự là sâu không lường được một ít.

Quan Tu biểu tình trắng bạch, bỏ xuống mọi người trực tiếp liền rời đi.

Những người khác nhìn Nuốt Thiên Môn mọi người bóng dáng, nhìn không được có chút vui sướng khi người gặp họa lên —— Nuốt Thiên Môn người ý vào có nuốt thiên đao, ở Tu Giới là có tiếng ương ngạnh, hiện giờ nuốt thiên đao hủy, xem bọn họ còn như thế nào đặc ý.

*

Hải thanh đào đào, mẫu long nhấc lên mí mắt nhìn này một mảnh xanh thăm biển rộng, trong mắt hiện lên một tia hoài niệm.

Nó ở biển rộng trung sinh ra, hiện giờ cũng muốn ở biển rộng trung chết đi.

Nó trong miệng phát ra than khóc thanh tới, Việt Khê ngồi xổm xuống thân mình, nhẹ nhàng vỗ về đầu của nó.

Hải âu phát ra tiếng kêu tới, thanh âm nghe tới tựa hồ liền có biển rộng cùng ánh mặt trời cảm giác, chúng nó ở không trung xoay quanh, tuyết trắng lông chim xẹt qua màu lam không trung. Mẫu long nhìn này hết thấy, chậm rãi nhắm hai mắt lại,

Có thể ở biển rộng nơi này chết đi, đối với nó tới nói, đã vậy là đủ rồi.

Hàn Húc đi tới, duỗi tay huy một chút, mẫu long thật lớn thân thể rơi xuống ở hải dương bên trong, dần dần hướng đáy biển chìm xuống, nó sẽ vĩnh viễn trầm miên tại đây phiến biển rộng bên trong.

“Nàng là trên thế giới này cuối cùng một con rồng, nếu kia hai viên trứng rồng ấp không ra tiểu long tới, như vậy trên thế giới này đem không hề có Long tộc loại này sinh vật, liền cùng phượng hoàng giống nhau……”

Phượng hoàng phi ngô đồng không tê, chúng nó đối hoàn cảnh có càng khắc nghiệt yêu cầu, trên thế giới phượng hoàng đã sớm đã diệt sạch, mà hiện tại trên thế giới cuối cùng một con rồng, cũng như vậy diệt vong, có lẽ còn có hai viên trứng rồng.

Việt Khê đi lên trước, đột nhiên duỗi tay lột ra hắc xiêm y, Hàn Húc cả kinh, theo bản năng kêu một tiếng: “Sư phụ.....”

“Trên người của người này đạo thương khẫu.....” Việt Khê duỗi tay vỗ về hắc trên người kia đạo thương khẫu, chịu nuốt thiên đao lệ khí ảnh hưởng, hiện tại này đạo thương khẫu lại xuất hiện ở hắc thân thể này phía trên, huyết nhục mơ hồ, ngay cả bên trong xương cốt đều có thể thấy.

Này đạo thương, theo hắc có một ngàn năm, mà này một ngàn năm tới, hắc mỗi ngày đều thừa nhận lệ khí xâm thân thống khổ.

Hàn Húc không thềm để ý cười, nói: “Thật lâu trước kia miệng vết thương, đối ta căn bản không có gì ấn tượng, chỉ là sẽ phá hư khối này thân thể..... Người xem, căn bản không có việc gì.”

Nói, liền thấy hắc trên người miệng vết thương đột nhiên liền biến mất, một chút dấu vết đều không có lưu lại.

Hắc là cái dạng gì người, những người đó vẫn là không rõ, ngay cả thực lực của hắc, bọn họ chỉ biết là hắc rất lợi hại, sợ hãi hắc, chính là hắc đến tốt cùng có bao nhiêu lợi hại đâu?

Bọn họ cái gì cũng không biết, cho rằng dùng nuốt thiên đao chém thương hắc thân hồn, là có thể đem hắc vĩnh viễn áp chế tại địa phủ bên trong, quả thực chính là si tâm vọng tưởng. Cách một ngàn năm, hắc vẫn là từ địa phủ bên trong ra tới.

Thấy Việt Khê trầm mặc, Hàn Húc tách ra cái này đề tài, nói: “Kia mẫu long còn để lại hai quả trứng, sư phụ chúng ta đi đem chúng nó ôm trở

về đi, nếu có thể ấp ra tới, kia cũng không tồi.”

Việt Khê phục hồi tinh thần lại, gật gật đầu.

*

Lúc trước cái kia mẫu long là tránh ở thành phố B cống thoát nước, cống thoát nước giống như là một cái khác thành phố B, thật lớn vô cùng, cái kia mẫu long đến tột cùng đem trứng rồng gác ở nơi nào, nếu không phải Hàn Húc ở, Việt Khê sợ là cũng không biết.

Hai viên trứng rồng có bóng đá như vậy lớn nhỏ, trắng bóng, sờ lên còn có chút lạnh băng, Hàn Húc buộc lòng phải bên trong cho chúng nó đưa vào một chút chân khí, lúc này mới cảm giác được hai quả trứng hơi chút có một chút ấm áp.

Hàn Húc lắc đầu nói: “Tình huống không tốt lắm, chúng nó mẫu thân lúc trước sinh hạ chúng nó liền rất miễn cưỡng, dựa theo nhân loại nói nói chính là sinh non nhi, hai quả trứng đều thực suy yếu, yêu cầu hảo hảo ôn dưỡng. Bất quá liền tính ôn dưỡng, cũng không nhất định có thể phu hóa ra tới.”

“Dù sao nên làm chúng ta đều làm,” dư lại liền thấy bọn nó tạo hóa.....” Việt Khê nhìn về phía Hàn Húc, như suy tư gì nói: “Người trước kia, nhất định là người rất tốt.”

Hàn Húc cười, nói: “Sư phụ, người thật sự là suy nghĩ nhiều quá, ta người này từ trước đến nay liền không phải cái gì thiện lương người, chỉ là ngẫu nhiên sẽ phát như vậy một chút đồng tình tâm.”

“Lão nhân nói, mặc kệ là cái gì sinh mệnh, đều là đáng giá tôn trọng..... Tuy rằng ta cảm thấy, có chút sinh mệnh đã chết cũng là xứng đáng, bất quá lời hăn nói vẫn là có nhất định đạo lý.” Nàng đi qua đi đuổi tay sờ sờ hai viên trứng rồng, ánh mắt mềm vài phần, nói: “Chỉ có phá xác

ra tới, mới có thể biết thế giới này có bao nhiêu tốt đẹp, hy vọng các người có thể nỗ lực.”

Bọn họ đem này hai viên trứng rồng đặt ở trong viện hồ nước, bên cạnh chính là hơi chút nhô đầu ra đã phát mầm cửu tinh liên,, hai người thoạt nhìn ở chung đến thập phần hảo.

Mẫu long chết đi, thành phố B thiên tự nhiên liền trong, trên mặt đất giọt nước thực mau bị ánh mặt trời phơi khô, thời tiết lại nhiệt vài phần.

Ngày ấy thành phố B xuất hiện một cái hòa thượng, đem Nuốt Thiên Môn nuốt thiên đao cấp bẻ gãy, thậm chí đem mẫu long cấp cứu đi sự tình, thực mau liền truyền khắp toàn bộ Tu Giới, thiên sư nhóm tức khắc ồ lên.

Có thể tay không bóp gãy nuốt thiên đao, này hòa thượng bản lĩnh, rốt cuộc đáng sợ tới trình độ nào?

Mà ở lúc này, có lời đồn ở Tu Giới truyền khai, nói là kia hòa thượng không phải người khác, mà là một ngàn năm trước lấy thân trấn áp dưới nền đất tà khí Minh Kính đại sư.

Tin tức này, càng làm cho đại gia cảm thấy không thể tin tưởng.

Minh Kính đại sư, đối với mọi người tới nói, kia quả thực chính là cái truyền thuyết, đó là trong truyền thuyết có thể có thể so với thần tiên nhân vật a.

Chính là có thể đem nuốt thiên đao bẻ gãy người, từ xưa đến nay, tựa hồ cũng cũng chỉ có Minh Kính đại sư làm được tới rồi, này đồn đãi tựa hồ có vài phần đáng tin cậy.

“Minh Kính đại sư trấn áp dưới nền đất tà khí nhiều năm, hắc thần hồn đã bị tà khí xâm nhiễm, không hề là hơn một ngàn năm trước cái kia lệnh người tôn kính Minh Kính đại sư, hiện giờ hắc chính là một cái tà vật.....”

Việt Khê đi ngang qua thời điểm nghe thấy có hai cái thiên sư ở thảo luận, nàng mặt vô biểu tình đem hai người cấp đánh bay, trên cao nhìn xuống nhìn bọn họ.

“Nếu không có Minh Kính, trời đất này đã sớm không còn nữa tồn tại, các người hiện giờ lại tại đây kêu hăn tà vật, đảo cũng không cảm thấy tao.....”

Nàng biểu tình thập phần bức bối, xem ngầm người muốn nói cái gì, cả giận nói: “Câm miệng, ta cái gì đều không muốn nghe các người nói.”

Hai người: “.....”

“Việt tiểu thư thật đúng là thật tình, ta nguyên tưởng rằng tính tình của người sẽ càng thêm ôn nhu.....”

Bên cạnh có một thanh âm truyền đến, Việt Khê quay đầu, thấy một thanh niên mặt mang mỉm cười nhìn nàng.

Việt Khê: “..... Người là thứ gì?”

Giang Đồ: “.....”Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 132

“..... Người là thứ gì?”

“.....”

Không khí trong nháy mắt có chút xấu hổ, Việt Khê ánh mắt kỳ quái nhìn trước mắt thanh niên, trong lòng cân nhắc này rốt cuộc là thứ gì —— này chỉ là một cái đơn thuần nghi vấn, bởi vì ở nàng xem ra, trước mắt người này nhìn như là người, chính là linh hồn lại cực kỳ vụn vặt đáng sợ.

Ở hắc trên người bao phủ một đoàn hắc khí, bên trong tràn ngập huyết khí cùng tà khí, dữ tợn mà đáng sợ, không giống như là người, đảo như là cái gì bọc nhân loại túi da quái vật, mà hắc tướng mạo, càng là bao trùm một tầng hắc khí, thấy không rõ lắm.

Có câu nói gọi là tiền nhân trồng cây hậu nhân hái quả, Giang Đồ đó là như thế, ở hắc bên người có một cỗ lực lượng bảo hộ hắc, không cho hắc bị tà mị quấy nhiễu, kia đó là chịu có tổ tiên che chở.

“Đáng tiếc.....” Việt Khê lắc đầu.

“Đáng tiếc cái gì?” Giang Đồ khó hiểu.

Việt Khê không nói chuyện, nàng ý tứ chỉ có nàng trong lòng rõ ràng.

Giang Đồ tổ tiên nhất định là có đại công đức, cho nên làm hậu bối, Giang Đồ sở chịu phù hộ cũng thực trọng, đáng tiếc cỗ lực lượng này hiện

giờ đã bị tiêu ma đến không sai biệt lắm. Lần trước Việt Khê thấy hắc, xem hắc trên người còn có nhọt nhọt một tầng màu vàng quang mang, chính là hiện tại tầng này màu vàng quang mang đã hoàn toàn biến mất, cho nên hắc trên người hắc khí liền có vẻ thực rõ ràng, đó là ma chương cùng nghiệt khí.

Có này cổ hắc khí ở, Giang Đồ thực dễ dàng đã chịu quỷ quái quấy nhiễu.

Giang Đồ xem nàng ở tự hỏi gì đó bộ dáng, hơi hơi mỉm cười, nói: “Việt tiểu thư quên mất sao, chúng ta hai là gặp qua, ở Trân Bảo Các nơi đó.”

Hắc cũng không có bởi vì nàng không khách khí mà sinh khí, phải nói hắc đối với mỹ nhân luôn luôn đều là thực khoan dung, lúc này nói lên lời nói tới vẫn cứ là cười ngâm ngâm.

“Trân Bảo Các.....” Việt Khê lẩm bẩm niệm ra tên này tới, nàng hí mắt nhìn trước mắt thanh niên, trong đầu tựa hồ có điểm ấn tượng, nàng hướng hắc phía sau nhìn thoáng qua, hỏi: “Ngày đó đi theo người bạn gái đâu?”

Giang Đồ hơi hơi mỉm cười, nói: “Người nói hoan hoan a?”

Hắc nhún vai, nói: “Ta cùng nàng hoà bình chia tay, người cũng biết, nam nữ chi gian luôn là sẽ có chút gặp ghềnh, nếu có thể ma hợp qua đi, tự nhiên là tốt, nếu ma hợp không được, cũng chỉ có thể hảo tự hảo tan.”

Nghe vậy, Việt Khê lại là hơi hơi nhúu nhúu mày, ngày ấy nàng thấy nữ nhân kia, chú ý tới nàng tướng mạo mơ hồ, hoàn toàn nhìn không thấu, như là có cái gì đem nàng mệnh tuyến cấp che lấp. Ngay cả chính mình đều nhìn không thấu, cái này làm cho nàng nhịn không được có chút để ý lên.

Giang Đồ xem nàng ninh mi, cười nói: “Việt tiểu thư, hiện tại đã là buổi chiều, ta có thể hay không ước người uống ly buổi chiều trà a?”

“Không thể!” Việt Khê trực tiếp quyết đoán cự tuyệt, biểu tình thập phần lãnh đạm, nàng nhìn thoáng qua thời gian, cân nhắc Hàn Húc bên kia hẳn là cũng mau tan học, xoay người trực tiếp liền rời đi.

Giang Đồ: “.....”

Hắn này, là bị đối phương hoàn toàn cấp xem nhẹ?

Chọn môi cười một chút, Giang Đồ biểu tình thoát nhìn càng thêm hưng phấn, đáy mắt tất cả đều là nóng lòng muốn thử ham muốn chinh phục —— như vậy cao ngạo lãnh đạm mỹ nhân, hẳn cũng không phải không gặp được quá, như vậy mỹ nhân làm tác phẩm nghệ thuật, kia càng thêm làm hắn hưng phấn.

Trở lại chính mình trong xe, tài xế hỏi: “Thiếu gia đi đâu?”

Giang Đồ nói: “Về nhà!”

Trở lại chính mình tư nhân biệt thự, Giang Đồ lập tức đi chính mình tầng hầm ngầm, cái này tầng hầm ngầm chính là hắn làm nhân tinh tâm chuẩn bị, nơi này thiết bị đều là tiên tiến nhất, có thể bảo đảm hắn “Tác phẩm nghệ thuật” có thể hoàn mỹ nhất bị bảo tồn xuống dưới.

Trong không khí lại vẫn là có một loại lệnh người buồn nôn mùi máu tươi, đương nhiên ở Giang Đồ nghe tới, lại là một loại làm hắn nhin không được say mê đi vào khí vị. Trung gian trên đài cao nằm một khối thi thể, nữ nhân thân thể đầy đặn mà mê người, một khuôn mặt càng là kiều diễm động lòng người, một đôi mắt trừng lớn, bên trong một mảnh ảm đạm, không có bất luận cái gì tiêu cự.

Giang Đồ chán ghét nhìn thi thể này giống nhau, mang lắc đầu nói: “Đáng tiếc, như vậy mỹ lệ một khuôn mặt, thế nhưng là động quá đao..... Thấp kém mỹ lệ, vật như vậy, không đáng ta cất chứa.”

Tầng hầm ngầm thập phần an tĩnh, Giang Đồ đổ một ly rượu vang đỏ, hẩn ở tầng hầm ngầm xoay lên, từ hẩn cái thứ nhất “Tác phẩm nghệ thuật” số qua đi, mãi cho đến cuối cùng một cái.

Dem rượu vang đỏ uống cạn, hẩn cười tủm tỉm nói: “Các người hẩn là cảm tạ ta, chỉ có ta mới có thể cho các người mỹ lệ vĩnh viễn bảo tồn xuống dưới.....”

Trên thực tế chỉ cần tưởng tượng đến như vậy mỹ lệ sẽ theo thời gian mà biến mất, hẩn liền cảm giác được thập phần đau lòng. Hiện tại thật tốt a, các nàng mỹ lệ vĩnh viễn bị bảo tồn xuống dưới, như vậy liền có thể vĩnh viễn bị hẩn sở thưởng thức.

Trong không khí tựa hồ có nào đó rên rỉ thanh ở vang lên, ở Giang Đồ nhìn không thấy địa phương, từng đạo đen nhánh sắc thân ảnh đứng ở hẩn bên người, các nàng bộ dáng mỹ lệ, chính là nhìn Giang Đồ biểu tình lại chỉ còn lại có dữ tợn cùng căm hận.

Một ngày này buổi tối, Giang Đồ làm một giấc mộng, trong mộng hẩn nằm ở lạnh băng trên đài cao, có một đám nữ nhân vây quanh ở hẩn bên người, các nàng cầm lạnh băng dao phẫu thuật cắt mở hẩn làn da, lạnh băng bén nhọn dao phẫu thuật dễ như trở bàn tay phá khai rồi hẩn làn da, đem hẩn huyết cấp phóng rớt, sau đó lại hướng hẩn trong cơ thể rót vào nào đó được vật chất lỏng.

Giang Đồ thân thể lạnh băng, hẩn tưởng động, chính là lại phát hiện tứ chi mềm như bông, liên thủ chỉ nâng lên tới sức lực đều không có.

Cơ bắp lỏng tề.....

Cái này được vật, hăn thường xuyên sử dụng, tự nhiên minh bạch nó hiệu quả.

Một gương mặt mỹ lệ thò qua tới, biểu tình dữ tợn, ngoài miệng lại mang theo cười, nói: “Như vậy thân thể, như vậy mặt, quả thực chính là hoàn mỹ nhất tác phẩm nghệ thuật.....”

Nghe vậy, Giang Đồ cả người rùng mình, hăn dư quang quét về phía bốn phía, phát hiện hăn thân ở địa phương thế nhưng chính là ở hăn biệt thự tầng hầm ngầm bên trong, mà những cái đó bày hăn “Tác phẩm nghệ thuật” pha lê vật chứa bên trong, trang lại tất cả đều là hăn.

Tựa hồ là chú ý tới hăn ánh mắt, vật chứa “Hăn” đột nhiên mở bừng mắt, từng đôi đôi mắt nhìn chăm chăm hăn, tươi cười quỷ dị.

“Hoặc!”

Giang Đồ đột nhiên từ trong lúc ngủ mơ bừng tỉnh lại đây, hăn kịch liệt thở hỗn hển, trên người ra một thân mồ hôi lạnh, mồ hôi lạnh đều đã đem hăn áo ngủ cấp tẩm ướt.

Nguyên lai là mộng.....

Trong lòng nhẹ nhàng thở ra, Giang Đồ ở trên giường ngồi trong chốc lát, trong lòng bình tĩnh một ít. Trên người hăn nị nị, hăn kéo kéo dính ở trên người quần áo, xuống giường đi toilet, tính toán đi tắm rửa một cái.

Cởi quần áo thời điểm thủ đoạn một trận phát đau, hăn tê một tiếng, cúi đầu nhìn thoáng qua, chính là này liếc mắt một cái, vẻ mặt của hăn nháy mắt liên thay đổi. Chỉ thấy ở cổ tay của hăn chỗ, có một đạo dựng màu đỏ dấu vết, từ thủ đoạn chỗ mãi cho đến bả vai, đều là cái này dấu vết.

Giang Đồ trong đầu oanh một tiếng, hăn nhin không được hồi tưởng khởi trong mộng cảnh tượng tới —— lạnh băng dao phẫu thuật từ cổ tay

của hăn xẹt qua, vẫn luôn cắt tới rồi bả vai chỗ, mạch máu bị cắt vỡ, bên trong máu tươi nháy mắt liền chảy ra, thực mau trong thân thể hăn máu tươi tựa hồ đều bị chảy khô.

Liên tục lui vài bước, Giang Đồ biểu tình đã hoàn toàn thay đổi, bên tay phải đại trong gương tựa hồ có nào đó đồ vật, hăn đột nhiên quay đầu đi, thấy trong gương, ở hăn phía sau, rậm rạp đứng người. Đều là nữ nhân, các nàng đứng ở hăn bên người, cơ hồ đem toàn bộ phòng tắm đều cấp chứa đầy.

Giang Đồ hô hấp đều trở nên nhẹ nhàng chậm chạp lên, mồ hôi lạnh từ hăn trên người xông ra, hăn biểu tình tự nhiên xả quá một bên khăn xoa xoa trên người mồ hôi, ánh mắt ở trong phòng tắm nhìn lướt qua.

Trong phòng tắm vẫn cứ là một mảnh trống rỗng, cái gì đều không có, chính là ở hăn dư quang trung, trong phòng tắm kia khối đại trong gương, lại biểu hiện ra ở hăn bên người, tất cả đều là người, những người này lấy một loại sồn tóc gáy ánh mắt nhìn chăm chăm hăn, như là hận không thể đem hăn đại tá tám khối giống nhau.

Quả thực chính là đụng phải quỷ!

Giang Đồ trong mắt hiện lên một tia lệ khí, hăn bước nhanh đi ra phòng tắm, trực tiếp xuống lầu đi tới trong nhà phòng khách, sau đó đem phòng khách ánh đèn toàn bộ chạy đến lớn nhất, ở phòng khách vẫn luôn ngồi xuống hừng đông.

Trong nhà người hầu đi phòng bếp làm cơm sáng, vừa tiến đến liền thấy hăn ngồi ở trên sofa, một khuôn mặt âm u, tức khắc đem người cấp hoảng sợ.

“..... Nhị, nhị thiếu gia, ngài như thế nào ngồi ở này?” Người hầu trong lòng run sợ hỏi.

Cũng không biết vì cái gì, nhị thiếu gia ngày thường khách khí có lẽ, đối đãi bọn họ này đó người hầu cũng là hòa khí thật sự, thực chịu đại gia thích. Chính là lúc này thấy hân, người hầu nhóm trong lòng lại cảm thấy từng đợt sợ hãi, như là bị nào đó dã thú nhìn thẳng giống nhau, nói lên lời nói tới đều là thật cần thận.

Giang Đồ phục hồi tinh thần lại, nhìn đã sáng lên tới không trung, hân thực hiển nhiên nhẹ nhàng thở ra.

“Du Khôn, người lần trước nói người muội muội bị hồ ly oan hồn quẩn lên, cuối cùng ít nhiều một cái họ Việt tiểu thư hỗ trợ giải quyết..... Người có thể hay không đem cái kia Việt tiểu thư điện thoại cho ta?”

Cầm lấy di động cấp trong vòng hiểu biết người gọi điện thoại, đối phương một tiếp khởi điện thoại tới, hân liền gấp không chờ nổi hỏi.

Bọn họ cái này trong vòng, cơ hồ không có gì bí mật, Du gia tiểu thư bị hồ ly oan hồn quẩn lên, cuối cùng cả người đều mau biến thành hồ ly, nghe nói sau lại Du gia người tìm được rồi một cái cao nhân, mới đưa sự tình cấp giải quyết.

Giang Đồ ý thức được chính mình đâm quấy, trước tiên nghĩ đến chính là Du gia.

*

Du gia lại lần nữa tìm tới môn tới, Việt Khê nhưng thật ra có chút ngoài ý muốn, từ lần trước Du Nguyệt sự tình qua đi lúc sau, đại khái là ý thức được nàng không chào đón thái độ, Du gia ngày thường trừ bỏ đưa một ít đặc dụng đồ vật lại đây ở ngoài, cũng không có người tới cửa. Tục ngữ nói không có việc gì không đăng tam bảo điện, Du gia người hiện tại tới cửa tới, cũng chỉ có thể là có việc muốn nhờ.

“..... Đây chính là dương trưng hồ cua lớn, đều là mẫu cua, các bụng thân thể đại, ông nội của ta cố ý làm ta cấp Việt tiểu thư ngài đưa tới, làm ngài cũng ném thử mới mẻ.” Du Khôn cười tủm tỉm nói, nhìn Việt Khê ánh mắt có chút tò mò, mang theo một loại không cho người sẽ cảm thấy mạo phạm đánh giá.

Việt Khê nghĩ nghĩ, bình lễ thượng vãng lai lễ phép, nói: “Thương đại tỷ thân thủ nhường cúc hoa rượu, người cũng mang về ném thử..... Người tới tìm ta có chuyện gì sao? Không ngừng là vì đưa con cua đi.”

Du Khôn xấu hổ cười cười, nói: “Ta thật là tìm ngài có việc, không, nói đúng ra, là ta một cái bạn tốt tìm ngài có việc. Hãn hiện tại gặp một ít quý dị sự tình, cũng chính là đâm quý, cho nên muốn tìm ngài giúp đỡ.”

Hãn đem Giang Đồ sự tình nói, cuối cùng nói: “Hãn nói, chỉ cần ngài nguyện ý ra tay, thù lao phương diện, tuyệt đối không là vấn đề.”

Gần nhất giống như đích xác không có gì sự.....

Nghĩ vậy, Việt Khê nói: “Vậy làm hãn lại đây đi.”

Nghe vậy, Du Khôn lập tức nói: “Hãn hiện tại liền ở bên ngoài, ta gọi điện thoại làm hãn tiến vào”

Giang Đồ vẫn luôn cảm thấy Du Khôn trong miệng Việt tiểu thư ít nhất cũng là trung niên nữ nhân, dù sao thế nào tuổi cũng sẽ không quá thấp, chính là hãn trăm triệu không nghĩ tới, vị này Việt tiểu thư không chỉ có tuổi như vậy tiểu, vẫn là hãn nhận thức.

“Việt tiểu thư?!” Nhìn đến Việt Khê, Giang Đồ biểu tình hoàn toàn không biết là kinh vẫn là hỉ, hãn cười một chút, nói: “Xem ra, chúng ta hai cái thật là rất có duyên phận a.”

Việt Khê nhìn hăn, nói đúng ra, là nhìn hăn phía sau kia đoàn hắc khí. Kia đoàn hắc khí đã càng thêm khổng lồ dữ tợn, hắc khí lộ ra một loại thập phần điềm xấu hơn nữa tà ác hơi thở, đã ần ần có căn nuốt Giang Đồ tư thái. Ngay cả linh hồn của hăn, nhìn qua cũng càng thêm vụn vụn tà ác.

“Người gặp được sự tình, ta giải quyết không được.....” Việt Khê nhàn nhạt nói.

Giang Đồ lập tức nhìn về phía nàng, chính chính biểu tình, nói: “Việt tiểu thư, có lẽ trong khoảng thời gian này ta thái độ làm người cảm thấy có chút mạo phạm, nhưng là ta thật sự không phải cố ý, những cái đó sự tình còn thỉnh người không cần để ở trong lòng.”

Việt Khê ánh mắt kỳ quái nhìn hăn, nói: “Ta lại không quen biết người, người làm cái gì, ta vì cái gì muốn để ở trong lòng? Ta người này đối râu ria người, từ trước đến nay sẽ không lại có quá nhiều.”

Nói cách khác, chính là người suy nghĩ nhiều quá!

Giang Đồ: “.....”

Việt Khê nói: “Tục ngữ nói, loại cái gì nhân, đến cái gì quả. Người hiện tại sở tạo ngộ, đó là tại đây nhân quả tuần hoàn bên trong. Trên người của người mang theo chưa tan đi huyết khí, còn có một loại hư thối hương vị..... Người giết người!”

Cuối cùng năm chữ, nàng thanh âm thực nhẹ, lại đủ để cho trong phòng tất cả mọi người nghe thấy.

Giang Đồ cùng Du Khôn biểu tình đều thay đổi, Du Khôn không thể tin tưởng nhìn Giang Đồ, trong lòng sở dĩ chịu đánh sâu vào có thể tưởng tượng.

“Việt tiểu thư cũng thật sẽ nói giỡn.” Giang Đồ cười một chút, hẩn cúi đầu nghe nghe chính mình trên người hương vị, nói: “Người người được huyết khí, có thể là ở tai nạn xe cộ hiện trường dính vào. Ta hôm nay buổi sáng lại đây thời điểm, không cần thận ra điểm tai nạn xe cộ, đại khái là khi đó dính vào đi.”

Nghe vậy, Du Khôn biểu tình hòa hoãn vài phần, hẩn nói: “Việt tiểu thư lời này thật là nghiêm trọng, Giang Đồ không phải người như vậy, hẩn tính tình ôn hòa, cũng liền ở cảm tình thượng có chút hoa tâm một ít, tuyệt đối làm không ra giết người sự tình tới.”

Việt Khê không tỏ ý kiến, nàng nhàn nhạt nói: “Ta ngôn tẩn tại đây, Giang thiếu gia gặp được sự tình ta giải quyết không được, các người vẫn là khác thỉnh cao minh đi.”

Du Khôn còn muốn nói gì, Giang Đồ lại là đứng dậy, nói: “Nếu Việt tiểu thư không muốn hỗ trợ, ta cũng không làm khó người khác..... Chúng ta đi thôi, nghĩ lại mặt khác biện pháp.”

Cuối cùng một câu hẩn là đối Du Khôn nói, nói xong lúc sau liền trực tiếp xoay người rời đi.

Chờ hai người rời đi, Hàn Húc từ phía sau đi ra, trên tay bưng một mâm Thương đại tỷ mới vừa làm tốt tô bánh, đem mâm gác ở Việt Khê trong tầm tay, hẩn nói: “Người nọ bị sư phụ người một ngụm nói toạc hẩn giết người sự tình, trong lòng đại khái là luống cuống đi.”

Việt Khê nhú mày có chút khó hiểu nói: “Hẩn thoát nhìn như là người, chính là linh hồn như vậy vụn vụn tà ác, trên người đều bao trùm như vậy trọng đen đui, quả thực giống như là khoác da người quái vật.”

Hàn Húc cười lắc lắc đầu, nói: “Sư phụ người không hiểu, trên thế giới này có người, chính là so quái vật còn muốn đáng sợ.”

Mà vừa vặn, Giang Đồ đó là người như vậy, so quái vật còn muốn đáng sợ người, rõ ràng là nhân loại, linh hồn lại so với những cái đó quái vật còn muốn đáng sợ, đã trở nên vặn vẹo hắc ám lên.

“Hắn nói hắn ngộ quỷ, mơ thấy có người cầm dao giải phẫu cắt ra thân thể hắn, còn ở trong gương thấy hắn bên người rậm rạp đều đứng quỷ.....” Nói đến này, Việt Khê khẽ nhíu mày, nói: “Những cái đó quỷ vào không được nơi này, cho nên ta cũng không rõ ràng lắm hắn bên người rốt cuộc có bao nhiêu quỷ quần lấy hắn..... Lúc trước thấy hắn, hắn trên người còn có tổ tiên âm đức phù hộ, hiện giờ âm đức không có, hắn trên người nghiệt khí lại như vậy trọng, liền tính là cô hồn dã quỷ, cũng sẽ quần lên hắn.”

Cho nên cuối cùng hắn sẽ phát hiện, quần lên hắn quỷ chỉ biết càng ngày càng nhiều, sẽ không càng ngày càng ít.

Hàn Húc cười khẽ một tiếng, nói: “Giang Đồ Giang Đồ, người này bản thân tính tình liền thô bạo, còn lấy một cái đồ tự, càng là thêm vài phần hung ý. Nếu không phải hắn tổ tiên nhiều có âm đức, hắn đã sớm bị chính mình tạo nghiệt cấp giết chết.”

*

Trở lại Du gia, Du Khôn cùng người trong nhà nói sự tình hôm nay, hắn nói: “Việt tiểu thư nói Giang Đồ giết người thời điểm, lúc ấy ta mồ hôi lạnh đều phải toát ra tới..... Việt tiểu thư khẳng định chết nói giỡn, hoặc là bực Giang Đồ, ta mới biết được Giang Đồ thể nhưng nhận thức Việt tiểu thư. Bất quá mặc kệ thể nào, Giang Đồ sao có thể sẽ giết người?”

Nghe vậy, Du gia gia lại là sắc mặt ngưng trọng, mở miệng nói: “Người về sau không cần cùng Giang Đồ lui tới, Việt tiểu thư không phải cái loại này bắn tên không đích người. Nàng nói Giang Đồ giết người, kia khẳng định chính là thật sự.”

“Không..... Không thể nào. Gia gia, người như thế nào như vậy tin cái kia Việt tiểu thư? Tuy rằng nàng lần trước giải quyết Nguyệt Nguyệt sự tình, chính là, nàng tuổi như vậy tiểu, cũng không nhất định sự tình gì đều là đúng đi?”

“Hỗn trưởng tiểu tử, ta nói như thế nào người liền như thế nào làm, lời nói như thế nào nhiều như vậy?”

Du gia gia giờ quả trượng làm bộ muốn đánh, Du Khôn lập tức lách mình tránh ra, Du gia gia hừ nói: “Trước kia ta liền không thích Giang Đồ tiểu tử này, tổng cảm thấy đứa nhỏ này trên người có loại quái dị cảm, cho nên mới cho các người cùng hắn bảo trì khoảng cách.”

Du Khôn lẩm bẩm nói: “Gia gia người có phải hay không đối Giang Đồ quá có thành kiến? Hắn làm người còn hảo a.”

Du gia gia nói: “Dù sao, trong khoảng thời gian này người vẫn là thiếu cùng hắn lui tới, hắn hiện tại bị quỷ quần lên, nếu là những cái đó quỷ cũng theo dõi người, ta xem người làm sao bây giờ!”

Du Khôn có chút do dự, hắn cảm thấy chính mình nếu buông tay mặc kệ thật sự là quá không nói nghĩa khí, chính là Việt Khê lời nói tựa như một cây thứ giống nhau, vẫn luôn vắt ngang ở trong lòng hắn, làm hắn có chút không xác định lên.

*

Tuy rằng Việt Khê cự tuyệt, nhưng là cũng không đại biểu Giang Đồ không hề biện pháp, tục ngữ nói có tiền có thể sử quỷ đẩy ma, lấy tiền nện xuống đi, hắn thực mau phải tới rồi tin tức, cũng biết có quan hệ Tu Giới một ít tin tức, cái kia kỳ quái thế giới, nhưng thật ra làm hắn có chút kinh ngạc —— nguyên lai những cái đó yêu ma quỷ quái, đều là chân thật tồn tại!

“Nguyên Chân tiên sinh!” Giang Đồ làm trước mắt đạo sĩ ngồi xuống, nhìn không được duỗi tay nhéo nhéo ấn đường.

Hắn tầm mắt màu đen thực trọng, một đôi mắt đen nhánh như mực, thâm trầm đến nhìn không thấy đế. Hắn nguyên bản cũng là một cái ôn tồn lễ độ nam nhân, chính là hiện tại thân thể nhanh chóng gầy ốm đi xuống, cả người nhìn qua âm u, hơn nữa đầy người lệ khí, dĩ vãng cùng hắn nhận thức người hiện tại nhìn thấy hắn cơ hồ cũng không dám nhận, này quả thực chính là hoàn toàn bất đồng hai người.

Nguyên Chân đạo trưởng xem hắn nâng lên tay tới, đột nhiên đi một tiếng, nói: “Giang tiên sinh, người tay.....”

Giang Đồ vươn tay tới, chỉ thấy trên tay hắn tất cả đều là một đạo lại một đạo màu đỏ dấu vết, nhìn qua cổ quái cực kỳ.

Hắn thở dài: “Nguyên Chân tiên sinh cũng biết ta tìm người tới nguyên nhân đi, ta gần nhất bị này đó âm tà chi vật dây dưa, thật sự là khổ không nói nổi. Ta buổi tối nằm mơ mơ thấy các nàng dùng dao phẫu thuật hoa khai ta làn da, sau đó chờ ngày hôm sau buổi sáng tỉnh lại trên người liền sẽ xuất hiện như vậy dấu vết.”

Nguyên Chân thần sắc ngưng trọng, hắn đi lên trước tới, nói: “Giang tiên sinh, có không đem người tay cho ta xem?”

Giang Đồ lập tức đem tay đưa qua, Nguyên Chân nhìn kỹ quá trên tay hắn dấu vết, lắc đầu nói: “Quả nhiên là quỷ ngân, thứ này danh như ý nghĩa, đó là quỷ lưu lại dấu vết. Những cái đó quỷ tướng Giang tiên sinh kéo vào trong mộng, ở trong mộng đối với người trên người sở thi hành hết thảy, cũng sẽ ảnh hưởng đến người bản thể. Đương nhiên, giống nhau quỷ quái là không có như vậy bản lĩnh, chỉ có một ít lệ quỷ mới có thể làm được.”

Nghe vậy, Giang Đồ lập tức cười nói: “Ta đã hướng Nguyên Chân tiên sinh người tài khoản đánh một trăm vạn, chờ chuyện này giải quyết lúc sau, ta còn sẽ lại cho người hai trăm vạn.”

“Này.....”

“Nguyên Chân tiên sinh không cần chối từ, đây là người nên đến, chuyện của ta còn muốn Nguyên Chân tiên sinh người tận lực hỗ trợ.”

Nguyên Chân cười, trong mắt mang theo vài tia vừa lòng, nói: “Giang tiên sinh thật sự là quá khách khí, bất quá chính là một ít quý, ta Nguyên Chân bắt quý không có hơn một ngàn cũng có thượng trăm, Giang tiên sinh người cứ yên tâm đi.”

Giang Đồ lập tức gật gật đầu, làm người dẫn hắc đi xuống nghỉ ngơi.

Nguyên Chân bên người còn theo một cái mười một hai tuổi tiểu đồ đệ, tiểu đồ đệ có chút kỳ quái nói: “Sư phụ, ta xem vị này Giang tiên sinh trên người hảo cường quý khí, cả người đều quý khí dày đặc, quần lấy hắc không biết có bao nhiêu quý. Hơn nữa, hắc trên người hơi thở cũng có chút kỳ quái, cảm giác có điểm đáng sợ bộ dáng.”

Này tiểu đồ đệ là trời sinh nên làm thiên sư nguyên liệu, đối âm đen đui tức cảm ứng đặc biệt nhạy bén, đây cũng là Nguyên Chân sẽ đem hắc thu tại bên người nguyên nhân.

“Vị này Giang tiên sinh há gần nhìn qua không giống như là người tốt a, ta xem trên tay hắc khẳng định là dính mạng người, cái gì bị quý quần lấy, ta xem là những cái đó oan hồn lòng có không cam lòng, muốn báo thù.” Nguyên Chân trên mặt lộ ra một cái khinh thường tươi cười tới, thực mau vẻ mặt của hắc thu thu, nói: “Bất quá mặc kệ hắc là bởi vì cái gì nguyên nhân bị quý quần lên, chúng ta đều không cần hỏi đến, chỉ cần nhớ rõ hắc là chúng ta lão bản là được, chúng ta kế tiếp hỏa thực phí chính là muốn dựa hắc.”

Nghe vậy, tiểu đồ đệ cái hiểu cái không gật gật đầu.

*

Tối rồi ban đêm, Giang Đồ lại một lần từ trong mộng bừng tỉnh lại đây, hắt trên người mồ hôi lạnh rùng rùng, thân thể hoàn toàn không thể nhúc nhích. Hắc ám trong phòng chỉ có thể nghe thấy hắc có chút thô tráng tiếng hít thở, hắc có một loại thực rõ ràng bị nhìn chăm chú vào cảm giác.

Cho dù nhìn không tới, hắc lại cảm giác được đến, ở hắc bên người, có cái gì đứng ở hắc mép giường, đang gắt gao nhìn chăm chăm hắc xem. Giống như là một cái rắn độc ở nhìn trộm hắc, ánh mắt âm trầm mà đáng sợ, quả thực làm người da đầu tê dại.

Duỗi tay sờ đến gối đầu phía dưới hoàng phù, sau đó hắc duỗi tay đột nhiên đem hoàng phù xé mở, tức khắc gian, một đạo kim sắc quang mang nháy mắt ở trong phòng sáng lên tới, đem trong phòng chiếu đến giống như ban ngày. Đồng thời phòng ngủ đại môn bị người phá khai, Nguyên Chân xuất hiện ở ngoài cửa, tay trái nhéo hoàng phù, tay phải nắm một thanh gỗ đào làm kiếm.

“Thái Thượng Lão Quân cấp tốc nghe lệnh, đuổi quỷ!”

Hoàng phù bay ra, đồng thời Nguyên Chân nhất kiếm hướng trước nhất biên quỷ quái đâm tới.

Hắc đã khai thiên nhãn, nhưng là liên tính là thiên sư, cũng không phải tất cả mọi người có thể thấy quỷ, hắc hiện tại khai thiên nhãn, cũng chỉ có thể thấy trong phòng những cái đó lệ quỷ loáng thoáng hình dáng.

Hắc này kiếm gỗ đào chính là trăm năm gỗ đào, gỗ đào tru tà, nhất kiếm đâm ra đi, đâm vào một con lệ quỷ trên người, kia chỉ lệ quỷ lập tức hóa thành một đạo khói đen biến mất.

Nguyên Chân nhất kiểm đắc thủ, tin tưởng tăng gấp bội, trên tay kiểm gỗ đào đục muồn lại thứ, hấn lại là cả người cứng đờ, ngơ ngẩn nhìn trước mắt hết thấy.

Khai thiên nhãn hấn tuy rằng không thể hoàn toàn thấy này đó âm quỹ bộ dáng, nhưng là lại có thể thấy một cái màu xám nhạt bóng dáng, mà lúc này ở hấn trước mắt, toàn bộ phòng ngủ bên trong, toàn bộ đều là màu xám nhạt bóng dáng, nói cách khác này trong phòng rậm rạp đứng một đám lệ quỹ, đem Giang Đồ toàn bộ vây quanh ở trong phòng.

Ước chừng là nghe được hấn động tĩnh, này đó quỹ không hện mà cùng quay đầu tới nhìn chăm chăm hấn xem.

Nguyên Chân: “.....”

“Ngượng ngùng, quấy rầy” Hấn lộ ra một mặt không mất lễ phép xấu hổ tươi cười tới, xoay người đã muốn đi.

Trong phòng quỹ hồn nhóm đã vọt lại đây, đại môn oanh một tiếng ở trước mắt đóng lại, Nguyên Chân mặt đều thanh. Hấn chỉ là một cái dùi già dắt trẻ tao lão nhân, không cần lại đây a!

Hoàng phù tế ra, nhưng là này phù triện chỉ là bình thường hoàng phù, linh khí hữu hạn, này trong phòng quỹ quá lại nhiều, thực mau, hoàng phù thượng phù văn liền bắt đầu chậm rãi mất đi quang mang, cuối cùng khinh phiêu phiêu rơi trên mặt đất —— bên trên lực lượng đã toàn bộ hao quang, hoàn toàn vô dụng.

Một con lệ quỹ há mồm cắn ở trên vai hấn, quỹ khí theo bả vai hướng trong thân thể thấm vào, có huyết lập tức từ hấn trên vai chảy xuống dưới, hấn thấp thấp đau kêu một tiếng, kiểm gỗ đào trực tiếp cắm trên mặt đất, đơn giản làm một cái phòng ngự trận pháp.

Trong không khí mùi máu tươi tản ra, trong phòng quý người được cái này hương vị lập tức có chút xôn xao lên, thoát nhìn có chút xao động.

Giang Đồ hoàn toàn không thể nhúc nhích, Nguyên Chân xem qua đi, khai thiên nhãn hần nhìn đến Giang Đồ trong cơ thể kia vận vẹo mà đáng sợ linh hồn, quả thực một búng máu đều mau nhổ ra —— sớm biết rằng người này linh hồn đều hắc đến tận xương tủy, hần kiên quyết không tranh vũng nước đục này a.

Hiện giờ trong phòng quý hồn đã chịu huyết vị kích thích, hơn nữa Giang Đồ trên người hơi thở ảnh hưởng, bọn họ chỉ biết càng ngày càng điên cuồng, không phải lệ quý cũng sẽ bị kích khởi trong cơ thể hung tính ra tới.

Chỉ hy vọng tiểu đồ đệ có thể chạy ra đi, báo nguy tới cứu bọn họ đi, bằng không hôm nay hần cũng thật muốn thua tại nơi này.

“Các người.....” Giang Đồ nằm ở trên giường, nhìn mép giường quen thuộc một trương khuôn mặt, biểu tình có chút khó coi, thậm chí ở đáy mắt ẩn ẩn mang theo chút sợ hãi.

Có thể không quen thuộc sao, những người này thi thể hiện giờ còn ở tầng hầm ngầm trang, đều là hần thích nhất “Tác phẩm nghệ thuật”. Hần thường xuyên sẽ tới tầng hầm ngầm đi thưởng thức hần kiệt tác, này đó nữ nhân mặt, hần nhắm mắt lại đều có thể nhớ tới.

Các nữ nhân lấy ra tay thuật đao tới, nhẹ nhàng ở trên tay hần xẹt qua, huyết vị chảy ra, bên cạnh quý gấp không chờ nổi thò qua tới, gặm cắn hần miệng vết thương, hấp thụ trong thân thể hần tinh khí.

Giang Đồ thống khổ khẽ gọi một tiếng, biểu tình dữ tợn, chính là hiện tại hần bất quá là nhân vi dao thốt ra vì thịt cá, có thể có biện pháp nào?

Cả tòa biệt thự lâm vào trong bóng tối, đèn nhánh quạ đen bay qua tới ngừng ở biệt thự thượng, trong miệng phát ra cạc cạc tiếng kêu. Cùng với quạ đen tiếng kêu, biệt thự truyền đến từng tiếng kêu thảm thiết.

*

Thành phố B phượng minh khu bên này cảnh sát cục nhận được một chiếc điện thoại, trong điện thoại thanh âm như là cái hài tử, đối phương hơi thở suyễn cấp, nghe tới thập phần sợ hãi bộ dáng, lắp bắp ở kia nói cứu mạng.

Chờ nghe minh bạch đối phương một ý tứ, cảnh sát cục các đồng chí nhìn nhau, tiểu hoàng mở miệng hỏi: “Người là nói, người nơi biệt thự hiện tại tràn ngập quỷ hồn, người sư phụ cùng biệt thự chủ nhân đều bị quỷ trói chặt?”

“Đúng vậy, cảnh sát thúc thúc, cứu mạng a!”

“.....”

Đem điện thoại treo, tiểu hoàng đạo: “Cũng không biết là nơi nào tới hùng hài tử, không biết loạn đánh 110 là trái với sao?”

Chỉ là điện thoại treo không bao lâu, lại bắt đầu kịch liệt vang lên, tiểu hoàng đem điện thoại tiếp lên, bên kia truyền đến hài tử tiếng thở dốc, hân hình như là ở kịch liệt chạy vội, đại khái là không cẩn thận ném tới, bên kia truyền đến hân một tiếng rên thanh. Nhưng vào lúc này, trong điện thoại người thanh âm cũng bắt đầu trở nên mơ hồ lên, không ngừng có điện lưu thanh âm vang lên tới.

Tiểu hoàng trong lòng rung mình, cảm thấy không thích hợp, liên thanh nói: “Uy uy uy, người có thể nói lời nói sao?”

“..... Cảnh sát..... Thúc thúc, ta không..... Lừa, cứu..... Cứu mạng.....” Trong điện thoại truyền đến hài tử đứt quãng thanh âm, rồi sau đó là lộp bộp một tiếng điện thoại bị cắt đứt thanh âm.

Tiểu hoàng thần sắc biến đổi, cùng những người khác nói: “Có tình huống phát sinh, mau làm người tra tra vừa rồi kia thông điện thoại địa chỉ!”

Trải qua điều tra, cảnh sát cục người thực mau liền xác định báo nguy người địa chỉ, nơi đó thế nhưng là ở vùng ngoại ô, ly thành phố có điểm xa, mà chủ nhân là một cái kêu “Giang Đồ” nam nhân.

Cảnh sát cục người thực mau liền chạy tới biệt thự nơi đó đi, chính là ở vòng quanh biệt thự xoay ba vòng lúc sau, lái xe đến đồng chí trên trán đã chảy xuống một giọt mồ hôi lạnh.

“..... Theo đạo lý, từ con đường này khai qua đi, chính là cái kia biệt thự, chính là chúng ta đã là lần thứ ba thông qua nơi này.”

Trên xe không khí có chút an tĩnh, lãnh đạo mở miệng nói: “Ý của người là nói người lạc đường, vẫn là nói..... Chúng ta quỷ đánh tường? Khoa học chứng minh quỷ đánh chân tường bốn không tồn tại, chỉ là bởi vì từ trường quan hệ hoặc là mặt khác nguyên nhân ảnh hưởng người phán đoán, làm người bất tri bất giác vẫn luôn vòng quanh cùng cái địa phương vòng vòng!”

Sau đó bọn họ hướng tới biệt thự phương hướng tiếp tục đi trước, cách mười phút, lại lần nữa về tới tại chỗ.

Lãnh đạo: “.....”

Hắn cắn răng một cái, chỉ vào phía trước nói: “Nếu đều có thể thấy biệt thự, kia biệt thự liền ở chúng ta phía trước, người liền buồn đầu vẫn

luôn hướng phía trước khai là được, gặp được cái gì đều không cần lo cho, trực tiếp đi phía trước khai!”

Lái xe người tỏ vẻ lý giải, chính là chờ đến phía dưới gặp được một bức tường thời điểm, hẳn theo bản năng liền phải quẹo vào, lại bị người từ phía sau bắt được tay, người lãnh đạo ánh mắt trầm trầm, nói: “Đừng do dự, trực tiếp đi phía trước khai, xe đụng phải tính ta!”

Nghe vậy, lái xe người hung hăng cắn răng, bay thẳng đến phía trước tường đụng phải đi lên, sau đó liền thấy trước mắt một mảnh rộng mở thông suốt, một đồng màu trắng biệt thự lẳng lẳng đứng lặng ở bọn họ trước mắt.

Tiểu hoàng nhìn này đồng biệt thự, lâm bẩm nói: “Ta ngoan ngoãn, này tm thật là đậm quý a.”

*

Du Khôn lại lần nữa tới cửa, Việt Khê cũng không ngẩng đầu lên nói: “Ta nói rồi, vị kia Giang tiên sinh sự tình, ta không giúp được, cũng không muốn giúp.”

Du Khôn lay một chút chính mình đầu, cười khổ nói: “Việt tiểu thư, ta biết người không muốn hỗ trợ, chính là ta này thật sự là không có biện pháp, này không chỉ là cứu Giang Đồi, vẫn là vì kia tám cảnh sát.....”

Nghe vậy, Việt Khê sửng sốt, ánh mắt dò hỏi nhìn về phía hẳn.

Du Khôn có chút sốt ruột nói: “Chuyện quá khẩn cấp, ta xe đã ở bên ngoài chờ, chúng ta vừa đi vừa nói chuyện đi.”

Việt Khê cùng Hàn Húc nhìn nhau, nàng tự hỏi một chút, nói: “Hào đi, ta và người cùng đi nhìn xem.”

Xe hướng vùng ngoại ô chạy đến, ở trên xe Du Khôn đem sự tình cùng bọn họ nói, nói: “..... Cảnh sát cục người liên hệ Giang gia người, ta mới biết được chuyện này. Tối hôm qua cảnh sát cục đồng chí nhận được cầu cứu điện thoại, địa chỉ đúng là ở Giang Đồ biệt thự, tổng cộng tám cảnh sát ra cảnh, chính là đến bây giờ toàn bộ đoạn liên. Ta có thể nghĩ đến, chỉ có tìm Việt tiểu thư người hỗ trợ!”

Xe thực mau chạy tới vùng ngoại ô, Việt Khê vừa xuống xe liền ngẩng đầu lên nhìn về phía phía trước, phía trước không trung tựa hồ che một tầng màu xám nhạt sương mù, nhìn qua thập phần âm đạm. Mà ở này sương mù bên trong, có một tòa màu trắng biệt thự thập phần thấy được, có quạ đen tiếng kêu vang lên, nghe tới khiếp đến hoảng.

Ở bọn họ trước mặt, có xe cảnh sát ngừng ở nơi đó, còn có Giang gia người.

Du Khôn giải thích nói: “Đại gia thử hướng trong đi, chính là mặc kệ như thế nào làm, đến cuối cùng đều sẽ trở lại nơi này tới.”

Việt Khê đi phía trước đi rồi một bước, nói: “Bất quá là thấp nhất cấp thủ thuật che mắt, nói cách khác, là quỷ quái tụ tập quá nhiều, ảnh hưởng này phụ cận từ trường, làm người sinh ra ảo giác, bất tri bất giác liền về tới tại chỗ.”

Hàn Húc cười nói: “Ta nhưng thật ra không nghĩ tới, cái này Giang Đồ thể nhưng có thể hấp dẫn tới như vậy quỷ, nhìn dáng vẻ, linh hồn của hẳn so với ta sở tưởng tượng còn nếu không kham. Loại này vạn vạn tà ác hồn thể, dễ dàng nhất hấp dẫn này đó yêu ma quỷ quái, hiện tại này biệt thự toàn bộ đều là quỷ quái.”

“Kia, kia hiện tại làm sao bây giờ?” Du Khôn truy vấn.

Việt Khê đi phía trước đi rồi một bước, từ trong túi móc ra một trương hoàng phù tới, phù thượng kim sắc hoa văn đậm đi, một đạo thanh phong

cuốn lên, trực tiếp đem trước mắt màu xám sương mù toàn bộ cấp thối tan, cái loại này mông lung cảm giác mới đậm đi.

“Đi thôi, vào xem, nơi này biên rốt cuộc trang nhiều ít quỷ quái.....”

Việt Khê dẫn đầu trở lại trên xe, Hàn Húc theo sát hẳn, Du Khôn thấy thế, cũng lên xe, phân phó tài xế lái xe đi phía trước đi.

Dư lại những người khác nhìn bọn họ bóng dáng, hai mặt nhìn nhau.

Giang mẫu trên mặt còn mang theo vài tia cấp sắc, thấy thế, vội phân phó tài xế, nói: “Theo sau!”

Từng chiếc xe hướng trong khai đi, màu xám sương mù tản ra, nhưng là thực mau lại lần nữa tụ tập lên, đem sở hữu đường đi đều cấp che khuất.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 133

Biệt thự không biết từ nơi nào bay tới quạ đen, dừng lại ở nóc nhà thượng, ánh mắt lảng lạng nhìn chăm chú vào xông vào biệt thự nơi này người, theo cạc cạc một tiếng kêu, chúng nó chấn cánh bay lên, mấy cây màu đen lông chim từ không trung bay xuống xuống dưới.

Một cọng lông vũ dừng ở dưới chân, Việt Khê duỗi tay nhặt lên, nói: “Biệt thự, quạ đen, còn có thất liên cảnh sát..... Đây quả thực chính là quỷ phiến quay chụp hiện trường a.”

Nghe nàng nhẹ giọng nói này đoạn lời nói, một bên Du Khôn nhin không được chà xát chính mình cánh tay, cảm giác chính mình nổi da gà đều mau đứng lên. Không thể không nói, này bốn phía hoàn cảnh, thật sự làm người cảm thấy khiếp đến hoảng a.

Tuy nói hiện tại thời tiết lập tức bắt đầu mùa đông, thời tiết biến lạnh, nhưng là nơi này so với bên ngoài độ ẩm là hàng vài độ đi, lạnh đến hãn đều phải run run.

Màu xám sương mù ở không trung tự do, bên cạnh truyền đến một chút động tĩnh, Du Khôn hoảng sợ, khoát một tiếng nhảy tới Việt Khê cùng Hàn Húc bên người, hai người lập tức quay đầu xem hãn.

Một con màu đen quạ đen từ trong bụi cỏ nhảy ra, cạc cạc kêu hai tiếng.

Du Khôn: “.....”

Có chút xấu hổ cười cười, hắn nói: “Ha ha, đột nhiên nhảy ra, làm ta sợ nhảy dựng.”

Việt Khê lại là khế nhủu mày, đi nhanh hướng tới một phương hướng đi đến, thẳng đến đi đến biệt thự phía sau bụi cỏ nơi đó, trực tiếp đuổi tay trực tiếp đem bên kia bụi cỏ cấp đẩy ra.

“Cạc cạc cạc!”

Vô số màu đen quạ đen bay lên, trước mắt cơ hồ toàn bộ hắc rớt, che trời giống nhau, mấy cây lông chim dừng ở trên người, Việt Khê ngưng mắt nhìn lại, mới thấy rõ ràng bụi cỏ phía sau cảnh tượng.

Tại đây thảo đôi cuộn tròn một cái hài tử, thân hình thượng tiểu, nhìn qua tuổi không tính đại. Hắn nằm trên mặt đất, hai mắt gắt gao nhắm, cả người đều bị màu đen quạ đen cấp bao trùm, liền tính bị Việt Khê kinh đến, có chút quạ đen bay đi, còn có một ít quạ đen dừng lại ở hắn bên người.

“..... Đứa nhỏ này, là đã chết sao?” Theo sát mà đến Du Khôn bị trước mắt một màn này cấp kinh tới rồi, sau một lúc lâu mới hỏi ra những lời này tới, thanh âm nhẹ đến cơ hồ nghe không thấy, như là thanh âm hơi đại chút sẽ kinh đến thứ gì giống nhau.

Việt Khê bước đi qua đi, đuổi tay đem đứa bé kia ôm lên, trên mặt đất quạ đen bị nàng kinh đến, chấn cánh bay lên tới, dừng ở cách đó không xa trên mặt đất hoặc là mái hiên thượng, từng đôi đôi mắt lẳng lẳng nhìn bọn hắn chăm chăm.

“Không có việc gì, chính là bị dọa tới rồi, đại khái còn có đói quá mức duyên cớ.” Dò xét một chút đứa nhỏ này tình huống, Việt Khê cũng là nhẹ nhàng thở ra.

Nghe vậy, Du Khôn tức khắc nhẹ nhàng thở ra, nói: “Ta mẹ ời, thấy nhiều như vậy quạ đen, ta còn tưởng rằng đứa nhỏ này đã chết..... Phim truyền hình không đều như vậy diễn sao, quạ đen sẽ ăn người chết thịt.”

Hàn Húc nhìn nhìn bốn phía quạ đen, nói: “Này đó quạ đen ở chỗ này cũng không phải là vì đồ ăn, mà là ở bảo hộ đứa nhỏ này.”

“Bảo hộ?”

“Đại khái là đứa nhỏ này thể chất đặc thù, có thể hấp dẫn này đó động vật đi..... Nhìn, bên kia còn có sóc, như vậy đại một cái mông, còn tưởng rằng chúng ta nhìn không thấy.”

Hàn Húc ngẩng đầu ý bảo một chút một phương hướng, bên kia trong bụi cỏ, một cái lông xù xù cái đuôi lúc ẩn lúc hiện, không biết là từ đâu chạy tới sóc, đem đầu hướng trong bụi cỏ một tắc, lại quên chính mình mông phía sau ném một cái đuôi to, kia xoã tung cái đuôi, quả thực làm người hận không thể chạy đi lên nhắc lên một phen.

Du Khôn: “.....”

Không biết vì cái gì, cảm thấy căng chặt không khí hoàn toàn không có, cái gì sợ hãi sợ hãi, căn bản không tồn tại.

Việt Khê đem hài tử giao cho Du Khôn ôm, nói: “Người cùng hẩn liền tại đây bên ngoài đi, bên trong các người khả năng không thích hợp đi vào.”

Không thích hợp đi vào?

Du Khôn lập tức duỗi tay đem hài tử ôm tới rồi trong lòng ngực, nói: “Việt tiểu thư các người đi thôi, ta liền ở bên ngoài chờ các người.”

Nói, hắn có chút ngượng ngùng nhìn Việt Khê, ngượng ngùng xoắn xít nói: “Việt tiểu thư a, người nói, các người liền như vậy đi vào, chúng ta hai cái đều tay trái gà không chặt, nếu là gặp sự tình gì nên làm cái gì bây giờ? Cho nên a, người có hay không cái loại này hộ thân bình an phù gì đó a?”

Việt Khê nhìn hắn một cái, cầm hai trương phù ra tới, nói: “Đây là hai trương trừ tà phù, các người đeo ở trên người, nếu có tà vật tới gần các người, cái này phù sẽ biến năng. Chỉ cần này trương phù không có hoàn toàn tiêu hủy, như vậy những cái đó tà vật liền không thể đối với các người làm cái gì.”

Nghe vậy, Du Khôn lập tức gắt gao cầm hoàng phù, tỏ vẻ chính mình đã minh bạch tình huống.

Đem hoàng phù đưa cho hắn, Việt Khê cùng Hàn Húc liền trực tiếp đi biệt thự bên trong, biệt thự đại môn gắt gao đóng lại, đẩy khai liền phát ra thực rõ ràng mở cửa thanh tới. Này phụ cận thập phần an tĩnh, so sánh với dưới thanh âm này liền có vẻ có chút chói tai.

Du Khôn ôm hài tử rất xa tránh đi biệt thự, nhìn hai người thân ảnh đi vào biệt thự bên trong, tổng cảm thấy cái này biệt thự rất giống là một con cự thú, mà Việt Khê bọn họ đó là đi vào này chỉ cự thú trong miệng.

Hắn tưởng, này biệt thự bên trong, tuyệt đối là nguy cơ thật mạnh, Việt tiểu thư bọn họ ở bên trong khẳng định sẽ là một hồi liền chết vật lộn, nói không chừng còn sẽ ảnh hưởng bọn họ sinh mệnh nguy hiểm.

“Hy vọng Việt tiểu thư bọn họ không có việc gì mới hảo.” Du Khôn lẩm bẩm, trong lòng có chút khẩn trương cùng lo lắng.

Mà bên này Việt Khê cùng Hàn Húc đã đi vào biệt thự, sau đó phía sau đại môn ầm ầm đóng lại, biệt thự một mảnh âm u, nhìn qua rất có vài phần quỷ quyệt âm u không khí tới.

Việt Khê ánh mắt ở trong phòng nhìn lướt qua, sau này lui một bước, dưới chân dùng sức nghiến nghiến, nói: “Ta đi bật đèn!”

“Đau đau đau.....”

Ở nàg phía sau, một con quỷ thét chói tai, tức giận nói: “Người dẫ đến ta chân.”

Việt Khê phảng phất giống như chưa giác, duỗi tay đi bật đèn, chờ tay chạm được bật đèn cái nút thời điểm, thủ hạ xúc phạm lạnh băng mà trơn trượt, cái kia xúc cảm, giống như là đụng phải lạnh băng thi thể.

“Oanh!”

Một đạo ngọn lửa trong bóng đêm bốc cháy lên, nháy mắt liền đem toàn bộ quỷ toàn bộ đốt lên, một cái thân ảnh màu đỏ ở trong phòng loạn nhảy, bị lửa đốt đến oa oa oa thẳng kêu, thẳng đến thiêu đến hồn thể cháy đen, lúc này mới như là không có khí nằm trên mặt đất, tuy rằng quỷ vốn dĩ chính là không có khí.

“Đát.”

Đèn bị người mở ra, trong phòng tức khắc sáng lên.

Nhìn này một phòng khách quỷ hồn, Hàn Húc nhin không được sách sách, nói: “Này thật đúng là quỷ vật thịnh yển a, này Giang Đồ vận vẹo linh hồn, như vậy làm này đó quỷ vật thêm nhỏ dãi sao?”

Trong phòng quỷ diện tướng mạo liếc, nơi nào không biết bọn họ là gặp chân chính có người có bản lĩnh a, nhìn hai người ánh mắt tức khắc trở nên thật cẩn thận lên.

Việt Khê chỉ vào bên cạnh một cái ôm chân quỷ hỏi: “Các người như thế nào lại muốn tới nơi này?”

Bị nàng dẫm một chân, ngón chân đầu đều mau bị dẫm lặn quý đáng thương vô cùng nhìn nàng một cái, nói: “Không, không biết a, chúng ta đều là này phụ cận quý, chính là cảm giác nơi này có cổ mùi hương ăn rất ngon bộ dáng, bất tri bất giác liền đến nơi này tới. Bất quá chúng ta đều là tép riu, kia đồ vật cũng không tới phiên chúng ta ăn, trên lầu đại lão có rất nhiều, chúng ta đi lên còn phải bị bọn họ nhai đi nhai đi cấp ăn.”

Hàn Húc hỏi Việt Khê: “Sư phụ, cảm giác được sao?”

Trên lầu ầm ầm truyền đến một đạo rất là cường đại hơi thở, hơn nữa kia cổ hơi thở còn đang không ngừng tăng trưởng.

Việt Khê khẽ gật đầu, nàng ngẩng đầu nhìn về phía trên lầu, nói: “Có quý sẵn này lần này cuồng hoan, ở căn nuốt mặt khác quý hồn, tăng trưởng chính mình quý lực, thật đúng là thông minh.”

Quý quái lực lượng tăng cường, trừ bỏ an an tĩnh tĩnh tu luyện, cũng có thể thông qua căn nuốt mặt khác quý vật tới tăng trưởng, phương thức này đơn giản thô bạo, nhưng cũng không phải đơn giản như vậy có thể đạt thành.

“Ta cũng có thể căn nuốt mặt khác quý vật, chính là vì cái gì ta ăn bọn họ, lực lượng không như thế nào tăng trưởng a? Chẳng lẽ là bởi vì ăn quý quá ít?” Việt Khê như suy tư gì nói, nói ánh mắt nhin không được dừng ở này mãi nhà ở quý trên người.

Bị nàng nhìn chăm chăm, đông đảo quý quái đều có một loại chính mình nháy mắt biến thành đồ ăn cảm giác, kia quả thực là sờn tóc gáy a, sợ tới mức bọn họ một đám một cái run run.

Chúng ta không thể ăn!

Một đám quý lúc này đạt thành chung nhận thức, từng bước từng bước toàn bộ súc ở cùng nhau, quý tề quý.

Việt Khê: “.....”

Nàng lại không thích ăn quý!

“Các người có thấy cảnh sát gì đó người tiến vào sao?” Nàng hỏi.

Quý hồn nhóm hai mặt nhìn nhau, sau đó một đám quý không hện mà cùng triều lui về phía sau một bước, cô đơn để lại một cái thành thật quý.

Thành thật quý nửa ngày còn không có phản ứng lại đây, xem Việt Khê nhìn chăm chăm chính mình xem, tả hữu xem xét, mới phát hiện mặt khác quý thể nhưng đều sau này lui một bước, này rượu đem hấn hoàn toàn đột hiện ra tới.

Thành thật quý: “.....”

Hố quý đây là!

“Cảnh sát..... Hình như là có, chúng ta cùng bọn họ chơi chơi.....”

Nói là chơi chơi, này vẫn là thực uyển chuyển cách nói, càng nói đúng ra là bọn họ đơn phương trò đùa dai.

Việt Khê đi theo bọn họ đi xem, quả nhiên thấy mấy cái ăn mặc cảnh phục người ở trong phòng xoay vòng vòng, một bộ quả thực muốn hồng mất bộ dáng. Này đó quý cũng không phải làm được thực quá phận, chính là trò đùa dai, dọa dọa bọn họ.

Này đó cảnh sát nhóm thật là hồng mất, từ bọn họ tiến này biệt thự tới liền đã xảy ra rất nhiều không khoa học sự tình, cái gì vô đầu quý, thiêu chết quý, còn có quý đánh tường gì đó, nhát gan cảnh sát trực tiếp đều dọa hôn mê bất tỉnh. Cho nên nhìn đến hai cái thực bình thường bình thường người đứng ở bọn họ trước mặt, bọn họ đều cảm thấy này hai người khẳng

định là có cái gì miêu tả, nói không chừng giây tiếp theo hai người đầu liền rớt, bằng không chính là trông mắt liền rớt gì đó.

“Các người không có việc gì đi?” Hàn Húc cười hỏi, tươi cười làm người như tắm mình trong gió xuân, đặc biệt là đối với này đó chịu đủ tàn phá cảnh sát nhóm tới nói, hẳn tươi cười, quả thực giống như là có quang giống nhau.

“Người..... Các người, là sống?” Một cái cảnh sát đi nhỏ giọng hỏi.

Việt Khê gật đầu nói: “Chúng ta đương nhiên là sống.”

Nghe vậy, cảnh sát nhóm tức khắc nhẹ nhàng thở ra, trong đó có một vị tuổi hơi đại cảnh sát sắc mặt nghiêm túc nói: “Này đồng biệt thự có vấn đề, đại khái là nơi này từ trường đã xảy ra biến hóa, dài ở chỗ này thực dễ dàng sinh ra ảo giác, chúng ta từ bước vào này biệt thự liền vẫn luôn nhìn đến một ít hiểm họa cổ quái đồ vật, các người đến chú ý.”

Nghe vậy, mặt khác cảnh sát cũng là liên tục gật đầu, trong đó một người có chút khó hiểu nói: “Ta thấy thật nhiều thiếu cánh tay gãy chân người, cũng không biết như thế nào sẽ sinh ra như vậy ảo giác?”

Việt Khê, Hàn Húc: “.....”

Không, không phải từ trường vấn đề, là thật sự có quỷ ở trên cột các người a!

Này đó cảnh sát cũng coi như là thần kinh thô, nhưng là thần kinh lại thô, cả đêm trải qua chuyện như vậy, cũng khó tránh khỏi tinh thần căng chặt, tâm thần mỗi một. Thấy thế, Việt Khê sử dụng chú thuật làm cho bọn họ ngất đi, làm quỷ nhóm lại đây đem bọn họ kéo dài tới phòng khách trên sofa nằm đi.

“Hảo sinh nhìn bọn họ, nếu bọn họ ra chuyện gì..... Ta liền đem các người đều ăn!”

Việt Khê quay đầu, trên người âm khí đại trưởng, một cổ đối với quý vật nhóm tới nói thập phần đáng sợ hơi thở tan khai đi, một phòng quý tức khắc run bần bật lên.

Chờ hai người lên lầu, quý quái nhóm mới lại tụ tập ở cùng nhau, thật cẩn thận nói: “Nguyên tưởng rằng thành quý đã đủ bi thảm, không nghĩ tới nhân gia một người âm khí đều so với chúng ta trọng.....”

Lại nói tiếp, như thế nào cảm thấy như vậy chưa xót a.

*

Việt Khê cùng Hàn Húc lên lầu, này trên lầu âm khí có thể so dưới lầu trọng nhiều, đều đã đạt tới sền sệt nông nổi, nếu là thay đổi mặt khác thiên sư tới, không tránh được đã chịu này đó âm khí ảnh hưởng, nhưng là Việt Khê lại không giống nhau, nơi này âm khí càng nặng, nàng lại cảm thấy thập phần vui sướng, có loại như cá gặp nước cảm giác.

Trên người âm khí ở ngo ngoe rục rịch, nàng khước mắt kim sắc hoa văn ở chớp động, trong cơ thể âm khí chậm rãi cắn nuốt bốn phía âm khí.

Thấy thế, Hàn Húc như suy tư gì hỏi: “Sư phụ, người cắn nuốt này đó âm khí, có cái gì cảm giác sao?”

“Cảm giác?” Việt Khê vươn tay đi, đem một sợi âm khí triển ở trên tay, nàng nói: “Cũng không có gì cảm giác, nhưng thật ra những cái đó quý quái, ăn lên hương vị nhưng thật ra đủ loại, bơ vị đều có.”

Hàn Húc: “.....”

Hắn đi qua đi, duỗi tay cầm Việt Khê tay, Việt Khê sửng sốt, ngẩng đầu xem hắn.

Cảm thụ một chút, Hàn Húc lộ ra cũng không ngoài ý muốn biểu tình tới, hắn nói: “Âm khí bị người hấp thu, ở người trong cơ thể, đảo như là bị tinh lọc giống nhau.”

Hắn buông ra tay, nói: “Bất quá nói tóm lại, đối với người thân thể không có gì ảnh hưởng, đại khái là cùng người đặc thù thể chất có quan hệ.”

Hai người tiếp tục đi phía trước đi, dưới lầu quý chỉ là thực bình thường quý, chính là này trên lầu quý lại nhiều là lệ quý, hung thật sự, nhìn đến hai người xuất hiện ở chỗ này, đặc biệt là Hàn Húc, kia một thân đầy đủ huyết khí còn có trên người ẩn ẩn mang theo công đức kim quang, ở này đó quý quái trong mắt, kia quả thực chính là một khối đại thịt mỡ, gấp không chờ nổi, mỗi cái quý đều nghĩ đến cắn một ngụm.

“..... Công đức đối với này đó quý vật tới nói, lực hấp dẫn thật đúng là chính là cường, ta liền phóng thích như vậy một chút, bọn họ liền tre già măng mọc vọt tới.”

Nói, Hàn Húc cười khẽ, trên tay Phật châu quay tròn chuyển động, Phật khí ẩn ẩn chớp động, Phật châu nơi đi đến, quý tương toàn diệt.

“Sư phụ, người biết hiện tại vì cái gì thô bạo quý quái càng ngày càng nhiều sao?” Hàn Húc đột nhiên hỏi.

Việt Khê hỏi: “Vì cái gì a?”

Hàn Húc như là nhớ tới cái gì vui sướng sự tình, hắn cười nói: “Bởi vì trấn áp tà khí năm chỗ cấm chế đều buông lỏng, Phật cốt trấn áp lực lượng không có như vậy cường, mà Bồng Lai sơn sụp, Xanh Thiên Thụ huỷ hoại, ngay cả địa phủ Hồng Liên Nghiệp Hỏa đều dập tắt..... Trên thế giới này

trọc khí không có nơi đi, chỉ phải tràn ngập tại đây trong thiên địa. Chờ có một ngày, năm chỗ cấm chế toàn phá, lịch sử liền sẽ tái diễn, khi đó cũng sẽ không tái xuất hiện một cái Minh Kính.”

“Bồng Lai sơn hủy, Xanh Thiên Thụ chết, Hồng Liên Nghiệp Hỏa diệt.....” Việt Khê nhìn Hàn Húc, hỏi: “Vậy người vui vẻ sao?”

Nghe vậy, Hàn Húc sửng sốt.

Việt Khê nghiêm túc nói: “Mặc kệ phát sinh chuyện gì, chỉ cần người vui vẻ liền hảo. Nếu người không vui, như vậy này hết thảy lại có cái gì ý nghĩa?”

Hàn Húc cười một chút, nói: “Vui vẻ? Đây đảo không đến mức, ta chỉ là lấy về thuộc về chính mình đồ vật thôi. Muốn nói phần nộ, cũng không có, chỉ là cảm thấy buồn cười thôi. Đương nhiên, có thể nhìn xem điểm lạc thú, kia cũng là thực không tồi”

Việt Khê gật gật đầu, nói: “Bọn họ đều nhìn lầm rồi người, cũng đem người xem nhẹ.”

Bọn họ ngay từ đầu quyết định, đó chính là cái sai lầm, sai đánh giá Minh Kính tâm tính, mà Minh Kính cũng sai đánh giá nhân tính.

Hai người không có lại tiến hành cái này đề tài, Việt Khê cảm thụ trong không khí hơi thở, nói: “Còn có người sống, ít nhất có mười cái người..... Ngô, có lưỡng đạo hơi thở thực mỏng manh.”

Bọn họ ở một phiến trước cửa đứng yên, Hàn Húc trực tiếp duỗi tay tướng môn cấp mở ra, trong phòng từng đôi ánh mắt chuyển qua tới nhìn bọn họ, kia đen kịt ánh mắt, có thể nói thâm người.

Nơi này thoát nhìn như là một cái phòng ngủ, có huyết hương vị tán ra, Việt Khê xem qua đi, thấy Giang Đồ nằm ở trên giường, trên người

huyết đều chảy khô, nhưng là người lại còn treo một hơi, một khuôn mặt thượng tất cả đều là hoảng sợ. Nghe được thanh âm, hắt giương mắt nhìn qua, thân thể cứng đờ, tựa hồ một chút đều không thể động.

Chờ nhìn đến Việt Khê bọn họ, hắt trong mắt bộc phát ra cường đại cầu sinh dục vọng tới.

Có người sống xông tới, ở thời điểm này, người sống hơi thở đối với bọn họ tới nói quả thực giống như là quạ, phiến giống nhau, mang theo thật lớn lực hấp dẫn, người được cái này hương vị, quý vật nhóm đều xông xao lên, có nhin không được trực tiếp phác đi lên.

Phật châu quay tròn chuyển động, Phật khí kích động, phàm là gần người quý vật, trực tiếp đã bị Phật khí giảo đến dập nát, trực tiếp hồn phi phách tán, xem đến mặt khác quý vật đều là trong lòng co rụt lại.

Việt Khê ánh mắt dừng ở một cái nữ quý trên người, trong mắt hiện lên một tia hiểu rõ.

Nàng đi đến trong một góc, nơi đó một phen kiếm gỗ đào cắm trên mặt đất, một cái ăn mặc đạo phục lão nhân dựa vào tường ngồi ở chỗ kia, hắt sắc mặt tái nhợt, trên vai có một đạo miệng vết thương, hơi thở có chút mỏng manh.

“Giang Đồ cùng các người có nhân quả, các người tìm hắt báo thù, đó là thiên kinh địa nghĩa sự tình, nhưng là các người không nên liên lụy hắt những người khác.” Duỗi tay đem trên mặt đất kiếm gỗ đào □□, này lão nhân dùng này kiếm gỗ đào còn có chính mình huyết bày một cái đơn giản trận pháp, mà này kiếm gỗ đào đó là này mắt trận.

Cũng là ít nhiều này trận pháp, bằng không này lão nhân sợ chết đã sớm bị nơi này quý vật cấp căn nuốt.

Việt Khê quen mắt cái kia nữ quỷ kinh ngạc nhìn nàng, nói: “Là người..... Người là ta ở Trân Bảo Các nơi đó nhìn thấy cái kia.”

Việt Khê quay đầu xem nàng, nhìn nàng bộ dáng, bưng bình nói: “Ta còn tưởng nói, vì cái gì ta xem không được người tướng, nguyên lai người chinh dung a. Cốt xem tướng tương đều đã xảy ra biến hóa, cũng khó trách ta nhìn không thấu.”

Nữ quỷ: “.....”

“Người là bắt quỷ? Người tướng cứu Giang Đồ?” Nói, ở nàng bốn phía những cái đó nữ quỷ đều có chút xôn xao lên, ánh mắt nguy hiểm nhìn Việt Khê, như là nàng muốn nói là, giây tiếp theo liền sẽ trực tiếp phác lại đây giống nhau.

Việt Khê không chút để ý nhìn bọn họ, nói: “Nếu ta nói ta tướng cứu hãn, các người cảm thấy các người đánh thắng được ta?”

Nữ quỷ nhóm: “.....”

Các nàng có chút sợ hãi nhìn thoáng qua một bên Hàn Húc liếc mắt một cái, đối với trên tay hãn Phật châu rất là kiêng kị, kia đồ vật không biết nhuộm dần bao lâu Phật khí, Phật quang trạm trạm, nếu là đụng phải, đối với quỷ hồn tới nói, kia quả thực chính là trí mạng.

Cùng này mấy viên Phật châu so sánh với, nhìn qua một bộ người hiền lành bộ dáng Hàn Húc còn có hơi thở bình thường Việt Khê, hai người liền có vẻ thập phần không chớp mắt.

Nữ quỷ nhóm nhìn nhau, hoan hoan cùng Việt Khê gặp qua một mặt, nàng đi lên trước tới, sắc mặt căm giận chỉ vào Giang Đồ nói: “Người tướng cứu hãn? Đây biết hãn làm cái gì sao? Không, hãn căn bản không phải người, hãn quả thực chính là ma quỷ, hãn mặt ngoài đối chúng ta nhu tình mật ý, chính là lại tìm cơ hội đem chúng ta mê đảo, sau đó đem chúng

ta giết chết, đem chúng ta làm thành tiêu bản, chính là vì hăn cái gọi là “Tác phẩm nghệ thuật”

Nói, nàng trong lòng oán khí mọc lan tràn, hai hàng huyết lệ từ nàng hốc mắt chảy ra, đây là nàng trong lòng oán khí biến thành.

Phật châu ở Hàn Húc trong tay hơi hơi ở phát ra quang, một đạo hắc ảnh hiện lên, trong tay hăn Phật châu tức khắc biến mất, trong tay trống trơn như đã. Hăn ngẩng đầu lên, thấy một con cá người nhỏ huyết lệ quý hắc hắc cười, trong tay cầm hăn Phật châu, nói: “Ta xem không có thứ này, các người còn đặc ý cái gì!”

Cùng lúc đó, mặt khác lệ quý cũng hướng tới bọn họ hai người nhào tới, gương nanh múa vuốt bộ dáng, lại đáp thưởng tử khí trầm trầm biểu tình, nhìn qua thật sự là quý khí dày đặc, không thể nào đẹp.

“Oanh!”

Một đạo hơi thở truyền tới, cường thế mà tràn ngập hủy diệt tính, làm trong phòng quý vật trong lòng đều nhìn không được sinh ra một loại sợ hãi cảm —— sẽ chết, đây là bọn họ hiện tại sở hữu quý ý niệm.

Việt Khê đi phía trước đi rồi một bước, trên người nàng âm khí đại trướng, gần như là tham lam đem triều nàng phác lại đây lệ quý toàn bộ cấp căn nuốt.

Hoan hoan nhìn không được triều lui về phía sau một bước, ánh mắt sợ hãi nhìn nàng.

“Ta nói rồi, các người không có khả năng đánh thắng được ta.....” Việt Khê nhàn nhạt nói, chỉ là ở trên thuật một sự thật.

Hàn Húc cười một chút, ngón tay nhẹ nhàng giật mình, bị kia chỉ lệ quý sở đoạt đi Phật châu tức khắc Phật khí đại trướng, kim sắc quang mang

đối với bọn họ này đó âm tà chi vật tới nói, thật sự là quá mức chói mắt.

Phật quang trạm trạm, dừng ở bọn họ trên người, truyền đến một trận nôn nóng đau đớn. Giống như là ở mặt trời chói chang dưới bị thái dương bóng cháy giống nhau, bọn họ hồn thể bị Phật khí nhiễm, giống như là huyết nhục dán ở bàn ủi thượng, lập tức xuất hiện loang lỗ xấu xí dấu vết tới.

“Phật..... Phật quang chiếu khắp.....” Vừa rồi vẫn luôn hôn mê đạo nhân tỉnh lại, hẩn híp mắt nhìn này ấm áp quang mang, lẩm bẩm nói: “Phật quang chiếu khắp, này một thuật pháp, chính là cần thiết đối Phật hiệu có vô cùng khắc sâu hiểu biết, hiện giờ ở Tu Giới có thể dùng ra thuật pháp này người, không vượt qua ba người.”

Cầm Phật châu kia chỉ lệ quý đứng mũi chịu sào, Phật châu Phật quang đại thịnh, nàng nháy mắt liền hơi phi yên diệt, liền một chút dấu vết cũng chưa lưu lại, ngay cả hẩn thân tao lệ quý, dính vào này Phật khí, thế nhưng so với bị liệt dương sí nường còn muốn nghiêm trọng, hồn thể nháy mắt liền phải hỏng mất.

Hàn Húc duỗi tay, Phật châu trở lại hẩn trên tay, nhìn qua giống như là một viên bình thường kim sắc hạt châu giống nhau. Chính là trải qua vừa rồi kia một chuyển, bọn họ cũng không dám nữa khinh thường hai người, nhìn bọn họ ánh mắt ẩn ẩn mang theo sợ hãi cùng sợ hãi.

Hoan hoan chờ lệ quý thấy thế, trên mặt hiện lên một tia sâu thẳm —— có này hai người ở, bọn họ sao có thể báo thù? Sao có thể làm Giang Đồ trả giá hẩn nên được đại giới?

Nghĩ vậy, có một con nữ quý trong lòng thật sự là phần hận, quay đầu một miệng cắn ở Giang Đồ trên người, cắn một ngụm huyết, Giang Đồ ăn đau, trong miệng lập tức phát ra hô hô hô kêu rên thanh tới.

Nữ quỷ nhóm nguyên tưởng rằng Việt Khê bọn họ là tới cứu Giang Đồ, chính là lệ quỷ như thế động tác, hai người thế nhưng không có một chút phản ứng.

“Ta lại không làm lỗ vốn mua bán, hăn lại chưa cho ta tiền, ta vì cái gì muốn giúp hăn?” Việt Khê ngữ khí thập phần đương nhiên.

Giang Đồ há mồm, hăn tưởng nói, chỉ cần cứu hăn, hăn đưa tiền, vô luận bao nhiêu tiền đều cấp, đáng tiếc hăn dừng nói kêu, ngón tay liền động đều không động dậy nổi.

“Vậy các người là tới làm cái gì?” Hoan hoan hỏi, có chút sợ hãi.

Việt Khê nói: “Nghe nói có cảnh sát tại đây đồng biệt thự biến mất, chịu người chi thác, làm chúng ta đến xem.”

Nàng híp mắt nhìn hoan hoan nhóm này đàn lệ quỷ, có lẽ chết thời điểm thật sự là quá mức thống khổ, các nàng thế nhưng đều hóa thành lệ quỷ, nhưng là bộ dáng lại thập phần xinh đẹp, trừ bỏ hoan hoan.

Hoan hoan cơ hồ toàn thân đều là huyết, trên người tất cả đều là bị dao phẫu thuật cắt ra dấu vết, chặt vật mà khủng bố.

“..... Các người đích xác có thể hướng Giang Đồ báo thù lấy mạng, làm hăn một mạng đổi một mạng. Nhưng là người quỷ thù đồ, các người sau khi chết nên đi địa phủ đầu thai, nếu giết người, các người đi địa phủ liền sẽ đã chịu trừng phạt, cho dù như vậy các người cũng nguyện ý?” Việt Khê hỏi.

“Nguyện ý!” Cơ hồ là không hẹn mà cùng, hoan hoan các nàng đều là cái dạng này ý tưởng.

Sẽ biến thành lệ quỷ người, sinh thời cơ hồ đều có chấp niệm, càng đừng nói các nàng là bị người hại chết, chết thời điểm có lẽ cực kỳ thống

khổ, này càng làm cho các nàng quý hồn trần ngập phần nộ cùng oán khí. Nếu không chính tay đâm kẻ thù, thân thủ báo thù, các nàng lại sao có thể cam tâm?

Việt Khê nhún vai, nói: “Hảo đi, vậy các người tùy ý.”

Nói, nàng trực tiếp xoay người liền phải rời đi, một bên lão nhân thấy thế, nhin không được mở to hai mắt nhìn, biểu tình có chút rối rắm nhìn thoáng qua trên giường bị lệ quý cấp mai một Giang Đồ, sau đó vẻ mặt rối rắm đi theo Việt Khê bọn họ đi ra ngoài.

Liền ở ba người đi ra phòng ngủ thời điểm, Hàn Húc nhẹ nhàng nói một tiếng: “Ngã phạt từ bi.....”

Giây tiếp theo, phòng ngủ rất nhiều lệ quý thân thể đột nhiên cứng đờ lên, sau đó nháy mắt hơi phi yên diệt, chỉ còn lại có hoan hoan các nàng này đó nữ quý, nhìn một màn này, sợ hãi không ngừng. Rõ ràng đều biến thành quý, chính là giờ khắc này các nàng vẫn là sợ hãi đến một run run.

“Này đó đều là chút lệ quý, mỗi chỉ quý thủ thượng hoặc nhiều hoặc ít đều dính mạng người, lưu tại trên thế giới cũng không có gì dùng.....” Hàn Húc cười tủm tỉm đối Việt Khê nói, duỗi tay tiếp được dừng ở trên người công đức kim quang.

Tích tiểu thành đại, này đó lệ quý tuy rằng không có nhiều ít công đức, nhưng là cũng có chút ít còn hơn không.

Nguyên Chân che lại bả vai nói: “Hai vị, liền như vậy phóng Giang tiên sinh mặc kệ, như vậy hảo sao? Những cái đó nhưng đều là lệ quý, trảo quý trừ tà, phòng ngừa bọn họ làm ác, này không phải chúng ta làm thiên sư trách nhiệm sao?”

“Này bất quá là nhân quả báo ứng, Giang Đồ nếu gieo nhân, như vậy hẳn tự nhiên cũng muốn nếm hạ cái này quả, nói đến bất quá là tự làm tự

chịu mà thôi. Bằng vào hãn tổ tiên âm đức, hãn liền tính là cái vô năng nhị thể tổ, cũng sẽ cả đời áo cơm vô ưu. Đáng tiếc hãn là cái biến thái, nếu muốn làm bậy, liền tổ tiên âm đức đều che bóng không được hãn, ta vì cái gì muốn giúp như vậy một cái tự tìm tử lộ người?” Việt Khê nói lời này, biểu tình thập phần bình tĩnh lãnh đạm, nàng trong lòng thật là như vậy tưởng.

Nguyên Chân: “.....”

Hãn sách một chút, ám đạo thật là mệt, thiếu chút nữa chiết hãn này mạng già, chính là liền tiền cũng chưa kiếm được nhiều ít, hiện tại lão bản sợ là cũng muốn mất mạng, này dư lại tiền sợ là ném đá trên sông.

Biệt thự lệ quỷ đều bị Hàn Húc cấp giải quyết, dư lại những cái đó tiểu quỷ, Việt Khê làm cho bọn họ rời đi tới nơi này, sau đó sử một trương thanh phong phù, đem biệt thự âm khí cấp thổi khai. Âm khí tan đi, bao phủ ở biệt thự bên ngoài màu xám sương mù tự nhiên cũng liền tản ra, vẫn luôn bị quỷ đánh tường mọi người cũng tới rồi biệt thự nơi này tới.

Cảnh sát nhóm đem trong phòng điều tra cái biến, phát hiện biệt thự người hầu nhóm đều lâm vào hôn mê, bất quá thực mau liền tỉnh lại. Mà ở lầu hai thuộc về Giang Đồ phòng ngủ, bọn họ phát hiện chính trương trên giường đều là huyết, kia huyết vẫn là ướt, không có đọng lại lên, thoạt nhìn trên giường người hãn là không rời đi bao lâu. Mà ở dưới giường có màu đỏ dấu chân, dấu chân từ phòng ngủ mãi cho đến dưới lầu, giống như là trên giường người lên hướng bên ngoài đi giống nhau.

“..... Này trên giường huyết cơ hồ là một người trong cơ thể sở hữu huyết dung lượng, dưới tình huống như thế, một người sao có thể còn có mệnh tới? Càng đừng nói đứng lên, chính mình xuống giường đi ra ngoài.”

“Người đừng nói nữa, nói được ta nổi da gà đều đi lên.”

Dấu chân từ phòng ngủ mãi cho đến bên ngoài, cảnh sát nhóm mới phát hiện cái này biệt thự thế nhưng có cái tầng hầm ngầm. Tầng hầm ngầm đại môn là khóa, từ bên ngoài khóa lại.

Hỏi trong nhà người hầu, người hầu nhóm cũng không phải rất rõ ràng này tầng hầm ngầm là dùng làm gì, bình thường chỉ có Giang Đồ sẽ đi xuống.

Kia màu đỏ dấu chân từ môn sau lưng, vẫn luôn hướng tầng hầm ngầm đi đến, cho tới bây giờ, vừa rồi còn không cảm thấy gì đó mọi người rốt cuộc có loại da đầu tê dại cảm giác. Đây tầng hầm ngầm môn, chỉ có thể từ bên ngoài khóa trái, như vậy người kia đi vào tầng hầm ngầm lại là như thế nào đem cửa này khóa trái lên? Trừ phi ở hẳn bên người còn có một người, nhưng là bọn họ lại không có đã nhận ra một người khác tồn tại.

Cảnh sát nhóm theo thang lầu tới rồi tầng hầm ngầm, chờ nhìn đến tầng hầm ngầm hết thấy, bọn họ sắc mặt đột nhiên biến đổi.

Tầng hầm ngầm có mười mấy trong suốt pha lê vật chứa, mà ở này đó pha lê vật chứa bên trong trang nào đó chất lỏng, chất lỏng bên trong ngâm một đám người, đều là nữ nhân, hơn nữa đều là bộ dáng thập phần xinh đẹp nữ nhân. Đây đó nữ nhân biểu tình an tường, làn da nhìn vẫn là thập phần có co dãn, gắt gao nhắm mắt lại, giống như là ngủ rồi giống nhau.

Chính là một người, sao có thể tại đây chất lỏng ngủ?

Cảnh sát nhóm ở một cái pha lê vật chứa tìm được rồi Giang Đồ, hẳn biểu tình dữ tợn mà sợ hãi, cả người cuộn tròn ở pha lê vật chứa, pha lê vật chứa toàn bộ đều là huyết, đem chất lỏng đều nhiễm hồng.

Cảnh sát nhóm hai mặt nhìn nhau, trong lòng phiếm một loại lạnh lẽo, không biết là bởi vì Giang Đồ kỳ quái chết tướng, vẫn là bởi vì này tầng hầm ngầm sở phóng pha lê vật chứa.

Nhân tâm đáng sợ lên, thật sự so cái gọi là quái vật còn muốn đáng sợ!

*

Việt Khê cùng Hàn Húc đang ở tiếp thu cảnh sát thẩm vấn, trừ bỏ một ít có điều kiêng dè sự tình, bọn họ nhưng thật ra không có gì không thể dấu diếm. Ghi chép chính làm được một nửa, một cái cảnh sát vội vàng đi vào tới, thấp giọng nói một câu cái gì, Việt Khê liền thấy cho bọn hắn làm ghi chép cái kia cảnh sát biểu tình tức khắc biến đổi.

Việt Khê cùng Hàn Húc thính tai, nghe được kia cảnh sát nói chính là: “..... Đại gia ở biệt thự tầng hầm ngầm phát hiện mười một cỗ thi thể, đều là nữ tính!”

Hai người nhìn nhau, đi ra phòng khách đại môn, liền thấy Giang Đồ mẫu thân ở kia khóc thiên thương địa, thẳng hét lên: “Không có khả năng, ta nhi tử không có khả năng làm chuyện như vậy, hắn sẽ không giết người. Cảnh sát đồng chí, khẳng định là có người vu hãm hắn.”

Du Khôn nhin không được run lập cập, không phải bởi vì thân thể lạnh lẽo, mà là trong lòng lạnh, hắn lẩm bẩm nói: “..... Giang Đồ, hắn thế nhưng thật sự giết người.”

Hơn nữa, người bị hại thế nhưng kham đạt mười một người.

Việt Khê lắc đầu, nói: “Nói đúng ra, hắn là mười hai người.”

Cuối cùng “Mười hai”, bởi vì trên mặt nàng động thủ thuật, Giang Đồ cảm thấy không có cất chứa tất yếu, cũng không biết thi thể đặt ở nào.

Hàn Húc cũng lắc đầu, nói: “Càng nói đúng ra, hắn là mười ba nhân tài là.”

Việt Khê xem hắn, trong mắt lộ ra mấy cái nghi hoặc tới.

“Còn có một cái Giang Đồ, người đã quên sao?” Hàn Húc nói.

Nghe vậy, Việt Khê bưng tỉnh, nói: “Thật là mười ba cá nhân!”

Việt Khê ngẩng đầu nhìn về phía một phương hướng, nơi đó có mười hai cái nữ nhân, các đều sinh thật sự mỹ. Giang Đồ đã chết, các nàng trong lòng oán khí lấy tiêu, hồn phách thoát nhìn cũng sạch sẽ mà trong suốt.

Ở các nàng phía sau, ẩn ẩn có một cái lộ xuất hiện, đó là vãng sinh lộ.

Việt Khê lắc đầu, cảm thấy thật sự là đáng tiếc, này đó cô nương lớn lên thật tốt xem a, một đám đều giống đoá hoa nhi giống nhau, liền như vậy héo tàn, vẫn là nhân vi héo tàn.

Hàn Húc nói: “Giang Đồ cảm thấy các nàng lớn lên thực mỹ, cho nên muốn đem loại này mỹ lệ vĩnh viễn lưu lại, làm ra loại này phát rồ sự tình tới.”

Việt Khê lắc đầu, nói: “Có sinh mệnh mỹ lệ, kia mới là chân chính mỹ lệ, tươi sống mà làm người mê muội. Nếu là vật chết, lại có cái gì hấp dẫn? Lão nhân nói qua, trên thế giới mỗi cái sinh mệnh đều là đáng giá tôn trọng, đặc biệt là mỹ lệ sinh mệnh, bởi vì ngăn ngại, cho nên mới muốn quý trọng.”

*

Cảnh sát nhóm đem tầng hầm ngầm thi thể nâng ra tới, căn cứ bọn họ điều tra, tầng hầm ngầm những cái đó nữ tính thi thể, thế nhưng toàn bộ đều cùng Giang Đồ có quan hệ, hơn nữa đều là hắc đã từng bạn gái, các đều là mỹ nhân.

“Giang Đồ đối ngoại công bố cùng bạn gái hoà bình chia tay, không nghĩ tới hắc thế nhưng là đem người giết, còn đem người làm ra tiêu bản..... Bởi vì hắc chọn lựa người là có phương hướng, đều là nơi khác cô

nướng, cho nên nhiều năm như vậy tới vẫn luôn không ai phát hiện, hẳn làm được thiên y vô phùng.”

Nếu không phải lần này ra ngoài ý muốn, chỉ sợ việc này muốn quá đã lâu mới có thể tuôn ra tới, đến lúc đó, bị hại đến không chỉ có riêng là này mười hai người.

Việt Khê cùng Hàn Húc đích xác cùng việc này không quan hệ, làm ghi chép cảnh sát khiến cho bọn họ hai người đi trở về, nhưng thật ra cái kia kêu Nguyên Chân đạo trưởng, bị quỷ hồn cắn vài khẩu, trên người tinh huyết mất hơn phân nửa, sợ là đến hảo sinh dưỡng trứ, liền tính như vậy tổn thất tinh huyết một năm hai năm cũng không về được.

“Mệt, thật là quá mệt!” Nguyên Chân không ngừng một lần thở dài.

Bất quá Giang Đồ sự tình, bởi vì có Giang gia ở, Giang Đồ cũng đã chết, cho nên kết án thật sự mau, ở trên mạng cũng không nhiều ít tin tức.

Nhưng thật ra Bạch Tề Tinh gọi điện thoại lại đây còn đề cập việc này, bởi vì nghe nói bên trong Việt Khê cùng Hàn Húc có điều đề cập, biết không có việc gì, hẳn nhẹ nhàng thở ra, cuối cùng hẳn nhớ tới một chuyện tới, nói: “Đúng rồi, Việt Khê người cùng Hàn Húc muốn hay không cùng ta đi Hàn gia một chuyến?”Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẦN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 134

“..... Người cùng Hàn Húc muốn hay không cùng ta đi Hàn gia một chuyến?”

“Hàn gia?”

Việt Khê có chút ngoài ý muốn, trong tay nhéo cá thực không chú ý toàn bộ rút tới rồi hồ nước, chọc đến bên trong cá đong đưa thân mình, nhắc lên một tảng lớn bọt nước.

“Đúng vậy, Hàn gia.” Bạch Tề Tinh ở bên kia khẳng định lại nói một lần, hần nói: “Người còn nhớ rõ năm trước sao, cùng các người phân biệt lúc sau ta chính là đi Hàn gia, khi đó nếu không có ở người nơi đó mua những cái đó thượng đẳng linh phù, ta còn không biết như thế nào. Lần này Hàn gia phía dưới đồ vật lại không an phận, ta cấp chính mình bậc một quẻ, đại hung a, cho nên muốn làm người cùng Hàn Húc cùng ta cùng đi, người lợi hại như vậy, có người ở ta khẳng định sẽ không xảy ra chuyện.”

Việt Khê nhưng thật ra bắt được hần lời nói trọng điểm, hỏi ngược lại: “Hàn gia phía dưới đồ vật? Người là nói Hàn gia cấm chế?”

“Không, không phải cái này, tuy nói cái kia cấm chế gần nhất cũng có chút không thích hợp. Không, không chỉ là Hàn gia cấm chế, nghe ta ca nói mặt khác bốn cái địa phương cấm chế đều có chút buông lỏng, Tu Giới bên trên những người đó bởi vì việc này đều đứng ngồi không yên. Bất quá lúc

này đây đi Hàn gia, không phải bởi vì cấm chế sự tình, mà là bởi vì một con rồng.....”

“Một con rồng?” Việt Khê càng nghi hoặc.

Bạch Tề Tinh theo bản năng gật gật đầu, mày không tự giác nhíu lại, hần giải thích nói: “Đúng vậy, là một con rồng, nói đúng ra, ở Hàn gia phía dưới, có một khối long cốt. Kia long cũng không phải là lần đó thành phố B xuất hiện cái kia tiểu long có thể so sánh, đó là ở ngàn năm phía trước từ Minh Kính đại sư tự mình chém giết với dưới kiếm một cái ác long.”

Trước kia Long tộc, đó là chân chính long, hô mưa gọi gió, đó là các tu sĩ, cũng muốn tránh đi mũi nhọn. Chính là tới rồi thế kỷ 21, đã là mạt pháp thời đại, giống Long tộc như vậy thần thú, cũng không có ngày xưa uy nghiêm, gần là sinh tồn cũng đã cực kỳ gian nan, càng là phải bị tu sĩ đuổi giết, cuối cùng nuốt hận hôn mê với đáy biển.

“..... Ở ác long chết đi sau, nó quanh thân oán khí không tiêu tan, lấy nó thi thể vì trung tâm, phạm vi trăm dặm địa phương, không có một ngọn cỏ, bất luận cái gì sinh linh đều khó có thể sống sót. Không có biện pháp, Hàn gia chỉ có thể bày ra trận pháp đem này phong ấn lên, sau đó tọa trấn ở nó chôn cốt nơi phía trên, hy vọng có thể bình ổn này ác long thân thượng oán khí. Đáng tiếc, một ngàn năm đi qua, ác long vẫn cứ oán khí không cần thiết, hung ác thật sự.”

Nói đến này, Bạch Tề Tinh nhin không được lắc lắc đầu, lại nghĩ đến gần nhất Tu Giới sự tình tới, trên mặt nhiễm một tia khuôn mặt u sầu tới, hần nói: “Gần hai năm, này long cốt tựa hồ là muốn từ ngủ say trung thức tỉnh lại đây giống nhau, thường xuyên nháo ra điểm động tĩnh tới. Lần này nghe người ta nói, khoảng thời gian trước toàn bộ núi Già Nam đều đã xảy ra động đất, kia tràng động đất cơ hồ ảnh hưởng tới rồi toàn bộ phương bắc, này động tĩnh đó là cái kia dưới nền đất long cốt ở tác loạn.”

Phía nam động đất.....

Việt Khê trong lòng vừa động, nhớ tới lần trước đưa Lưu Vị Xuyên tro cốt về quê là lúc gặp được kia trảng động đất, lúc ấy nếu không phải núi Phượng Lạc Sơn Thần phù hộ, thôn tuyệt đối là thương vong thảm trọng.

Bạch Tề Tinh cũng là sâu thật sự, nói: “Gần nhất phía nam bên kia loạn thật sự, ta cảm giác chuyển này dữ nhiều lành ít a.....”

Đây cũng là hăn nhịn không được kêu lên Việt Khê cùng Hàn Húc nguyên nhân, hăn bói toán năng lực tuy rằng so bất quá hăn đại ca, chính xác tính cũng tương đối thấp, nhưng là có đôi khi lại là trăm phần trăm, mà này trăm phần trăm chính xác suất, này giới hạn trong chính hăn.

Đây cũng là Bạch Tề Tinh nhất kỳ ba địa phương, nói như vậy, hiểu bói toán chi thuật người, có thể chiếm người khác tương lai cùng cát hung, nhưng là một khi đề cập chính mình, tương lai cùng cát hung đều sẽ có vẻ mơ hồ không rõ, nhìn không thấu cũng khám không rõ. Thậm chí cùng chính mình có quan hệ người, cũng sẽ đã chịu loại này ảnh hưởng.

Nhưng là Bạch Tề Tinh không giống nhau, hăn cho người khác bói toán kia chính xác suất cũng liền giống nhau, nhưng là cấp chính mình bói toán, chiếm không ra cũng liền thôi, nhưng là nếu bói toán ra tới, chính xác suất đó chính là trăm phần trăm, lần nào cũng đúng. Cho nên lần này cấp chính mình bói toán ra tới kết quả là đại hung, hăn mới có thể sốt ruột trên chân Việt Khê cùng Hàn Húc.

“Người không đi Hàn gia, không phải có thể tránh đi lần này kiếp nạn?” Việt Khê hỏi.

Bạch Tề Tinh lại là lắc đầu, nói: “Một người mệnh trung kiếp nạn là tránh cũng không thể tránh, lần này trốn rồi, lần sau còn sẽ đến. Cho nên a, chúng ta phải làm, không phải nghĩ như thế nào né tránh kiếp nạn, mà là vượt qua kiếp nạn!”

Hắn vẫn là rất có kinh nghiệm!

Nghĩ đến Hàn gia thượng cấm chế, Việt Khê hí híp mắt, nói: “Hàn gia sao.....”

*

Bạch Tề Tinh đã từng nói qua phía nam bên kia có chút loạn, Việt Khê vừa mới bắt đầu còn không hiểu cái loại này loạn, nhưng là chờ tới rồi Hàn gia địa giới, vừa xuống xe, nàng liền nhin không được nhú nhú mày.

Không trung có chút xám xịt, đặc biệt là Hàn gia kia tòa sơn địa phương, kia sơn được xưng là núi Già Nam, trên núi vạn mộc điêu tàn, sơn thể bốn phía bao phủ một tầng nhọt nhạt màu xám sương mù, như là sống giống nhau, sương mù phiêu động, từ xa nhìn lại giống như là một đầu ngửa đầu cự long.

Này đó vũ khí cho người ta cảm giác thập phần không tốt, bởi vì đây là oán khí, khổng lồ oán niệm cơ hồ biến thành thực chất. Này oán khí không chỉ có ảnh hưởng trên núi cỏ cây, làm này điêu tàn mất đi sinh mệnh, thậm chí sẽ ảnh hưởng người tâm tình, ở trong núi ngốc người sẽ có loại tâm phù khí táo cảm giác.

Bạch Tề Tinh cấp chính mình dán một trương Tĩnh Tâm Phù, lúc này mới cảm thấy thoải mái chút, hắn xoa xoa trên đầu không tồn tại mồ hôi lạnh, có chút trong lòng run sợ nói: “Núi Già Nam tình huống, so với ta tưởng tượng còn muốn nghiêm trọng một ít a.”

Nếu là tu vi thấp thiên sư tiến đến, sợ là một bước vào cái này địa giới, tâm tính đều sẽ đã chịu ảnh hưởng. Ngay cả Bạch Tề Tinh, đều cảm thấy thập phần không thoải mái.

Lúc này hắn liền nhin không được đi xem Hàn Húc cùng Việt Khê, này hai người khí định thần nhàn bộ dáng, tựa hồ một đỉnh điểm đều không

chịu nơi này oán khí sở ảnh hưởng.

“Làm ta cọ cọ bái.....” Bạch Tề Tinh trên mặt lộ ra lấy lòng tươi cười tới, cọ tới rồi Hàn Húc bên người, cảm thụ được hắc trên người công đức chi khí, hắc thoải mái thở dài, nói: “Công đức thật đúng là cái thứ tốt, nhưng là muốn đạt tới công đức ngoại hiện, kia đến muốn nhiều ít công đức a?”

Việt Khê nghiêm túc nghĩ nghĩ, nói: “Công đức ngoại hiện, đại khái làm một trăm đời chuyện tốt không sai biệt lắm. Bất quá muốn đạt tới Hàn Húc loại tình trạng này, kia đại khái là không có khả năng.”

Bạch Tề Tinh: “.....”

Ta chỉ là ngẫm lại mà thôi!

Hàn gia phòng ở ở giữa sườn núi địa phương, chiếm rất lớn một mảnh địa phương. Lại nói tiếp Hàn gia truyền thừa ngàn năm, theo lý thuyết nên là con cháu trải rộng đại giang nam bắc, nhưng kỳ thật bằng không, Hàn gia trước nay con nối dõi thừa thớt, rất nhiều thời điểm đều là một mạch đơn truyền, cũng liền này một thế hệ, phía dưới con nối dõi nhiều chút, cũng là chỉ có hai nam một nữ.

Mà này duy nhất cô nương Việt Khê bọn họ cũng gặp qua, đó là Hàn Từ Tuyết. Hàn Từ Tuyết có hai cái ca ca, tuổi so nàng lớn hơn không được bao nhiêu, một cái kêu Hàn Từ Thư, một cái kêu Hàn Từ Tranh, ở Tu Giới cũng là có chút danh tiếng.

Việt Khê bọn họ nghe Bạch Tề Tinh theo chân bọn họ giới thiệu Hàn gia tình huống, đã tới rồi Hàn gia cửa, đó là một tòa rất lớn tòa nhà, thập phần có thời gian hơi thở, đại môn hai sườn huyền hai cái màu đỏ đèn lồng, đứng ở chỗ này người trong nháy mắt có loại xuyên qua đến thật lâu trước kia ảo giác.

“Bạch nhị thiếu gia.....”

Hàn gia người hầu thỉnh bọn họ đi vào, từ cửa đi vào chính là một cái rất lớn sân, núi Già Nam thượng mặt khác địa phương cây cối cơ hồ toàn bộ điêu tàn, không có nhiều ít màu xanh lục, chính là Hàn gia trong nhà biên lại là ấm áp như xuân, cây xanh thành bóng râm, thậm chí có chim tước dừng lại ở trên đầu cành xướng ca. Một màn này, nhìn qua thập phần tốt đẹp bộ dáng.

“Tuyền thúc, có khách nhân?”

Một người từ bên trong đi ra, chờ thấy Việt Khê bọn họ nhưng thật ra sửng sốt, nói: “Là các người.....”

Tuyền thúc quay đầu đi, trên mặt hiện ra ôn hòa tươi cười tới, kêu một tiếng: “Tam tiểu thư!”

Người đến là Hàn gia tam tiểu thư, cũng chính là Hàn Từ Tuyệt.

Việt Khê bọn họ cùng Hàn Từ Tuyệt gặp qua vài lần, cũng coi như là quen thuộc, Hàn Từ Tuyệt lập tức đối tuyền thúc nói: “Tuyền thúc, người đi xuống đi, nơi này giao cho ta là được, ta cùng Việt tiểu thư bọn họ nhận thức, bọn họ liền từ ta tới chiêu đãi hảo.”

“Tốt, tiểu thư!” Tuyền thúc lập tức đáp.

Hàn Từ Tuyệt dẫn bọn họ vào nhà đi, nói: “Ta nhưng thật ra không nghĩ tới, các người sẽ đến nhà ta, còn cùng Bạch Tề Tinh nhận thức.”

Bạch Tề Tinh cười hắc hắc, nói: “Ta cùng Việt Khê bọn họ đã sớm nhận thức, lần này cũng là ta mời bọn họ tới..... Chúng ta tới không tính vẫn đi, ca ca ta bọn họ đâu, tới rồi sao?”

Hàn Từ Tuyết ừ một tiếng, nói: “Các người Bạch gia người ở phía trước ngày liền đến, bị an bài ở phía đông sân. Việt Khê các người nếu cùng Bạch Tề Tinh nhận thức, ta đây liền đem các người cũng an bài ở phía đông sân đi.”

Việt Khê không có gì ý kiến, gật gật đầu.

“Này tòa tòa nhà, có chút thời gian đi.” Hàn Húc mở miệng nói.

Hàn Từ Tuyết gật gật đầu, nói: “Tòa nhà này, không sai biệt lắm có một ngàn năm lịch sử, từ chúng ta lão tổ tông Hàn Minh Chi khi đó liền xây cất. Đương nhiên, một ngàn năm thời gian, vẫn là có chút biến hóa, nhiều năm như vậy tới, cũng trải qua vô số lần tu sửa cùng trùng kiến, nhưng là cấu tạo vẫn cứ là ngàn năm trước bộ dáng.”

Thậm chí ngay cả bài trí, cũng cùng một ngàn năm không sai biệt lắm.

“Chúng ta Hàn gia ở một ngàn năm trước kia chính là ngay lúc đó tứ đại gia tộc chi nhất, cùng Minh Kính đại sư nơi chùa chiền tề danh, lúc ấy kiểu gì phong cảnh!” Bên cạnh một thanh âm cắm vào tới, một cái dung mạo phong lưu thanh niên đi tới, bộ dáng nhìn qua cùng Hàn Từ Tuyết có chút tương tự.

Thấy người này, Hàn Từ Tuyết đứng lên kêu một tiếng: “Nhị ca!”

Hàn gia nhị thiếu gia, Hàn Từ Tranh.

Hàn Từ Tranh ánh mắt ở Việt Khê cùng Hàn Húc trên người đảo qua, cuối cùng mới dừng ở Bạch Tề Tinh trên người, ánh mắt nhìn qua nhu hòa vài phần, nói: “Tề Tinh người chừng nào thì tới? Hai vị này, là người bằng hữu?”

“Hàn Nhị ca.....” Bạch Tề Tinh kêu một tiếng, chỉ Việt Khê cùng Hàn Húc, hướng hân giới thiệu một chút.

Nghe được Hàn Húc tên, Hàn Từ Tranh cười nói: “Như thế xảo, chúng ta đều họ Hàn, nói không chừng mấy trăm năm trước vẫn là người một nhà.”

Hàn Húc cong cong môi, thông thả ung dung nói: “Hàn gia nội tình thâm hậu, ta như thế nào phàn đến khởi?”

Hắn ánh mắt ở trong phòng chậm rãi đảo qua, nơi này hết thảy đều làm hắn cảm thấy thập phần quen thuộc. Không nghĩ tới một ngàn năm, Hàn gia người cơ hồ còn dừng lại ở qua đi, thậm chí còn đắm chìm ở một ngàn năm trước vinh quang. Trách không được toàn bộ Hàn gia tòa nhà đều cho người ta một loại hủ bại hương vị, loại này hủ bại, là từ Hàn gia mỗi người trên người truyền đến, đó là từ trong cốt nhục mang ra tới dơ bẩn, quả thực làm người buồn nôn.

“Lộc cộc”

Có tiếng bước chân từ truyền đến, Việt Khê bọn họ quay đầu đi, thấy một người tuổi trẻ vũ mị nữ nhân một tay đỡ thang lầu, từ thang lầu thượng chậm rãi đi xuống tới.

Nữ nhân này thập phần xinh đẹp, càng nói đúng ra, đó là kiều mị, là từ trong xương cốt lộ ra tới mị ý. Nàng một đôi mắt mị nhãn như tơ, khóe mắt có một viên nhọt nhạt nốt ruồi đen, xem người thời điểm đôi mắt tựa hồ có thể nói giống nhau. Nàng ăn mặc một kiện màu đen thêu bạch ngọc lan hoa sườn xám, này xiêm y đem nàng ngực cao hông nở eo nhỏ dáng người hoàn toàn phác họa ra tới.

Tinh tế thon dài trên tay nhéo một cây tinh tế kim sắc tẩu thuốc, nàng từng bước một từ trên lầu đi xuống tới, dáng người mạn diệu động lòng người, từng bước một, mỹ đến quả thực làm người mê muội.

Nhìn thấy nữ nhân này, Hàn Từ Tuyết đám người toàn bộ đều đứng lên, Hàn Từ Tuyết cùng Hàn Từ Tranh không hẹn mà cùng kêu một tiếng:

“Mẫu thân.”

Mà Bạch Tề Tinh còn lại là kêu lên: “Phu nhân!”

Việt Khê có chút kinh ngạc, nữ nhân này nhìn đáng vẻ tuổi cũng không lớn, xem tướng mạo, cũng mới 24-25 tuổi, chính là như vậy một cái thiên kiều bá mị đại mỹ nhân, thế nhưng là Hàn gia chủ mẫu, Hàn Từ Tuyết bọn họ mẫu thân?

Hàn phu nhân cười khanh khách đi xuống tới, ngồi xuống trên sô pha, sườn xám phía dưới, một đôi tuyết trắng thon dài đùi lộ ra tới, nàng cười tủm tỉm đánh giá liếc mắt một cái Hàn Từ Tuyết cùng Hàn Từ Tranh, nói: “Từ Tuyết cùng Từ Tranh tu vi nhưng thật ra rất có tiến bộ a, nghĩ đến các người phụ thân dưới tuổi vàng có biết, không biết có bao nhiêu vui mừng.”

Nghe vậy, Hàn Từ Tuyết ánh mắt tức khắc có chút phức tạp, nhìn đáng vẻ là có chút không biết nên như thế nào cùng chính mình vị này tuổi trẻ mẫu thân ở chung.

Hàn phu nhân cùng bọn họ nói nói mấy câu, nhìn qua có chút hứng thú rồi bộ dáng, liền đứng dậy nói: “Tính, ta cũng biết các người không thích ta, gốc tại nơi này nhưng thật ra cho các người trong lòng không yên ổn. Được rồi, ta đi trước, các người nhị bá nói là có việc tìm ta.”

Nói, nàng không biết nghĩ tới cái gì, si ngốc nở nụ cười.

Chờ Hàn phu nhân rời đi, Hàn Từ Tranh lập tức nhin không được cắn giận nói: “Cái này □□!”

Hàn Từ Tuyết duỗi tay xả một chút hãn, bất đắc dĩ nói: “Nhị ca, tốt xấu nàng cũng là chúng ta mẫu thân.”

Hàn Từ Tranh giận dữ nói: “Cái gì mẫu thân? Người đừng quên, nàng tuổi so với ta còn nhỏ..... Hơn nữa, ta nơi nào nói sai rồi, nữ nhân này,

trong xương cốt chính là cái □□, liền biết bò nhị bá bọn họ giường.....”

“Nhị ca!” Hàn Từ Tuyết thanh âm hơi chút lớn một ít.

Hàn Từ Tranh từ phần nô trung phục hồi tinh thần lại, lúc này mới nhớ tới nơi này còn có người ngoài ở đây, lập tức biểu tình liền có chút xấu hổ.

Bạch Tề Tinh thập phần có ánh mắt nói: “Nghe nói ta ca bọn họ hôm trước liền tới rồi, ta cùng bọn họ cũng đã lâu không gặp, chúng ta liền hãy đi trước.”

Hắn mang theo Hàn Húc cùng Việt Khê rời đi, ở trên đường hắn nói: “Các người có phải hay không rất tò mò cái kia Hàn phu nhân như thế nào như vậy tuổi trẻ?”

Việt Khê gật gật đầu, lại như suy tư gì nói: “Này cùng nàng đặc thù thể chất có quan hệ?”

“Người biết nàng đặc thù thể chất?” Bạch Tề Tinh kinh ngạc.

Việt Khê nói: “Nhìn ra được tới a, nàng là khó gặp tụ linh thân thể, loại này thể chất cũng bị xưng là tốt nhất song tu thể chất. Tu sĩ cùng tụ linh thân thể song tu, tu vi sẽ được đến rất lớn đề cao. Thế nhân nhiều tham lam, như vậy thể chế, nếu bị người phát hiện, bọn họ lại sao có thể thờ ơ?”

Nghe vậy, Bạch Tề Tinh thở dài, nói: “Cùng người suy nghĩ không sai biệt lắm, cái này Hàn phu nhân cũng là cái người đáng thương. Lúc ấy Hàn gia đương gia người, cũng chính là Hàn Từ Tuyết bọn họ phụ thân, đã tám mươi tuổi, tuổi này..... Khụ!”

Làm văn bối, Bạch gia cùng Hàn gia cũng có điều lui tới, Bạch Tề Tinh khó mà nói trường bối sai lầm, dừng một chút hắn mới tiếp tục nói: “Lúc ấy Hàn bá phụ không biết từ nơi nào tìm được rồi Hàn phu nhân, đại

khái là tồn muốn sống lâu mấy năm tâm tư, đem người cưới vào cửa tới..... Lúc ấy Hàn phu nhân, mới mười tám tuổi.”

Bất quá liền tính cưới Hàn phu nhân, vị này Hàn gia đương gia người cũng thực mau liền qua đời, lưu lại Hàn phu nhân như vậy một cái tuổi còn trẻ, lại sinh đến thiên kiều bá mị mỹ nhân ở Hàn gia, tình cảnh không thể nói không xấu hổ.

“Chính là, vị này Hàn phu nhân, lúc ấy Hàn bá phụ ở thời điểm, ta coi nàng giống như là một đóa xinh đẹp thố ti hoa giống nhau, chính là ở Hàn bá phụ chết đi lúc sau, ở gần gần ba năm, nàng lại đem Hàn gia toàn bộ chộp vào trên tay, trở thành Hàn gia hoàn toàn xứng đáng chương sự giả! Hơn nữa các người đừng nhìn nàng là cái đại mỹ nhân, kiều kiều nhược nhược bộ dáng, trên thực tế thủ đoạn nhưng tàn nhẫn trứ, sấm rền gió cuốn, so với nam nhân tới, cũng không kém nửa phần.”

Bạch Tề Tinh nói lên vị này Hàn phu nhân tới, tâm tình cũng là phức tạp thật sự.

Việt Khê nói: “Vị này Hàn phu nhân, nhưng thật ra có bản lĩnh.....”

Ba người nói chuyện thời gian, đã tới rồi Hàn gia phía đông sân, bên này sân trụ người đó là Bạch gia người. Mà ở trên đường, Việt Khê bọn họ cũng thấy không thuộc về Hàn gia những người khác, đều là vì lần này long cốt việc mà đến, trong đó cũng có Thiên Sư Minh người.

Bạch Tề Tinh nói: “Bởi vì Chu Tam Thông tiên bối quan hệ, Thiên Sư Minh người nếu là biết người ở chỗ này, khẳng định sẽ có người tới tìm người, mặc kệ là lòng mang hảo ý vẫn là lòng mang ác ý, Việt Khê người nhưng phải cẩn thận điểm.”

“Không quan hệ, mặc kệ là ai tới, đều không gây thương tổn ta.....” Việt Khê không chút nào để ý, có thể nói là có cường đại tự tin.

Bạch Tề Tinh cười hắc hắc, nói: “Cũng là, nghe nói liền tính là cái kia Quý Trường Qua đều đánh không lại người, ta tưởng dưới bầu trời này đại khái không ai là đối thủ của người.”

Ba người đi tới sân cửa, một người tuổi trẻ người đứng ở nơi đó, thấy bọn họ mở miệng nói: “Nhị thiếu gia, đại thiếu gia nói người đã đến rồi, làm người cùng người bằng hữu cùng đi thấy hân.”

“Ca ca biết ta tới a.....” Bạch Tề Tinh nhìn về phía Việt Khê cùng Hàn Húc, có chút ngượng ngùng nói: “Kia, Việt Khê, phiền toái các người bồi ta đi gặp ca ca ta. Ta và các người nói, ta ca khẳng định đã sớm muốn gặp các người.....”

Việt Khê bọn họ đi vào Bạch gia đại ca nhà ở, liền thấy một cái màu trắng tóc dài thanh niên ăn mặc cùng sắc trường bào ở hành lang dài thượng pha trà, trà hương mờ mịt trung, hân khuôn mặt nhìn qua thập phần tinh xảo nhưng là lại lộ ra vài phần bệnh khí, tựa hồ trên người có bệnh, thập phần gầy yếu bộ dáng.

“Hai vị mời ngồi!” Bạch Kỳ Thạch ngẩng đầu lên, hơi thở ôn hòa, giống như xuân phong giống nhau, hân một lóng tay chính mình đối diện vị trí làm Việt Khê hai người ngồi xuống, đem mới vừa phao trà ngon thủy hương bọn họ trước mặt đẩy đẩy, nói: “Ta đã sớm nghe Tề Tinh nói lên nhị vị tới,” Tề Tinh tính tình bất hảo, ít nhiều nhị vị bao dung, làm huynh trưởng, ta phải hướng hai vị nói lời cảm tạ.”

Nói, hân giờ lên đôi tay, chấp tay đã bái một chút.

Việt Khê ánh mắt dừng ở hân hai chân thượng, di một tiếng, nói: “Người chân.....”

Bạch Kỳ Thạch cười cười, ngữ khí vẫn cứ ôn hòa, nói: “Nhìn trộm Thiên Đạo, luôn là muốn chịu chút trừng phạt. Bất quá là một chân thôi, cho dù không có chân, ta có thể làm sự tình vẫn cứ còn có rất nhiều.”

Nghe vậy, Bạch Tề Tinh biểu tình lập tức liền âm đạm rồi vài phần.

Bạch Kỳ Thạch ở chiêm tinh chi thuật thượng thiên phú ngạo nhân, là Bạch gia nổi danh thiên tài. Nhưng là giống bọn họ người như vậy, nhìn trộm Thiên Đạo, luôn là sẽ đã chịu trừng phạt, Bạch Kỳ Thạch lúc trước đó là bởi vì nhìn trộm không nên đồ vật, được đến trời phạt, một đêm đầu bạc, thậm chí liền một đôi chân cũng bồi đi vào. Bất quá liền tính là như vậy, hấn tính tình vẫn cứ ôn hòa, cũng không bởi vì thân thể có tàn khuyết mà hận đời.

Bạch Kỳ Thạch đột nhiên hỏi: “Hai vị cảm thấy hiện tại thiên hạ như thế nào?”

Việt Khê ánh mắt nghi hoặc nhìn về phía hấn.

Bạch Kỳ Thạch ánh mắt nhìn về phía ngoài cửa sổ, hấn nói: “Ở một ngàn năm trước, thiên hạ tà ám tiếm khởi, mọi người tính tình trở nên thô bạo, thậm chí ngay cả động vật cũng đã chịu ảnh hưởng. Ở thời điểm này, ít nhiều Minh Kính đại sư lấy thân trấn áp ở năm cái phương vị, mới có chúng ta trước mắt thế giới.”

Hấn nhắm mắt nghiêng tai lắng nghe một chút, nói: “Các người nghe, có điệu thanh âm, còn có lá cây rơi xuống thanh âm..... Thế giới này, có lẽ không có như vậy hoàn mỹ, nhưng là với ta mà nói, lại vẫn là tốt đẹp. Phải nói, sinh mệnh tồn tại, bản thân chính là tốt đẹp. Minh Kính đại sư nếu là thấy trước mắt thế giới, các người nói, bọn họ sẽ cảm thấy cao hứng sao?”

Hàn Húc híp mắt nhìn trước mắt thanh niên, không chút để ý nói: “Hấn đại khái là không thèm để ý đi, thế giới này như thế nào, lại cùng hấn có cái gì quan hệ? Trên thế giới này tồn tại sinh mệnh, cùng hấn càng vô liên hệ, làm sao tới cao hứng vừa nói?”

Bạch Kỳ Thạch gật gật đầu, nói: “Nhưng là mặc kệ nói như thế nào, thế giới này, là bởi vì Minh Kính đại sư mà tồn tại, đây là không thể nghi

ngờ. Nhiều như vậy sinh mệnh, trăm triệu ngàn ngàn, đều là bởi vì Minh Kính đại sư mới vừa rồi có thể tồn tại.”

“Chính là trên đời này chỉ có một Minh Kính, lại đến một lần, các người lại không thể tìm được cái thứ hai Minh Kính tới trấn áp dưới nền đất tà khí.....” Hàn Húc cười nói.

Bạch Kỳ Thạch thở dài, nói: “Ta tin tưởng, Thiên Đạo có tình, tổng hội cho chúng ta lưu lại một đường sinh cơ.”

Hàn Húc cười, không tỏ ý kiến.

Việt Khê cùng Hàn Húc rời đi Bạch Kỳ Thạch địa phương, Việt Khê nói: “Bạch Tề Tinh ca ca, ta xem hắc tướng mạo, thế nhưng là mất sớm mệnh, hắc nhiều nhất sống không quá hai mươi tám tuổi..... Mà hắc hiện tại, đã hai mươi bảy tuổi.”

Nói cách khác, hắc sống không quá sang năm.

Hàn Húc hơi hơi híp mắt, nói: “Cái này kêu Bạch Kỳ Thạch, nhưng thật ra có điểm bản lĩnh, hắc đại khái đoán được ta thân phận.”

Nghe vậy, Việt Khê có chút kinh ngạc.

“Chiêm tinh giả, tự nhiên có thể biết được người bình thường sở không biết sự tình. Hắc thọ mệnh cùng một đôi chân, đó là hắc nhìn trộm Thiên Đạo hậu quả!”

Mà kia một đường sinh cơ.....

Hàn Húc nhin không được nhú nhú mày, cúi đầu nhìn thoáng qua Việt Khê, trong mắt lộ ra vài phần như suy tư gì tới.

Mà ở Bạch Kỳ Thạch trong phòng, trên bàn trà còn mạo hiểm hôi hổi nhiệt khí.

Bạch Vọng đi lên trước tới cấp Bạch Kỳ Thạch trên đồi phủ thêm thảm, thấp giọng hỏi nói: “Đại thiếu gia, cái kia kêu Việt Khê, chính là người nói một đường sinh cơ?”

Bạch Kỳ Thạch thở dài, hẩn cúi đầu nhìn về phía chính mình đã tàn tật hai chân, duỗi tay chạm chạm. Nhưng là chắc hẳn phải vậy, này hai chân sao có thể còn sẽ có cảm giác?

“Ta lúc trước cùng Chu Tam Thông tiên bối nói qua này một đường sinh cơ, không nghĩ tới, hẳn thật sự nằm chắc ở này một đạo sinh cơ, chỉ là..... Thiên Đạo xa vời mà vô thường, ta cho dù khuy tới rồi kia một phân, kia cũng chỉ là một loại khả năng. Này thiên hạ, vẫn là vẫn cứ khả năng điên đảo.”

Mà vì này một đường sinh cơ, hẳn tính toán tinh thuật, hao hết tâm huyết, dùng một đôi chân cùng chính mình còn lại thọ mệnh, mới vừa rồi nhìn thấy. Chính là này một đường sinh cơ, tuy rằng sinh cơ, nhưng là cũng có thể sẽ biến thành bùa đòi mạng.

Mà hẳn cùng Chu Tam Thông, muốn đoạt được, đó là điểm này điểm khả năng.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 135

Kế tiếp Việt Khê bọn họ lại chưa thấy qua Bạch Kỳ Thạch, ẩn Bạch Tề Tinh cách nói, là gần nhất thiên lạnh, Bạch Kỳ Thạch thân thể vốn dĩ liền không tốt, hàn khí xâm thể, trứ lạnh, liền chỉ có thể ở trong phòng dưỡng.

Qua mấy ngày, tới Hàn gia người càng nhiều, các loại hơi thở tràn ngập núi rừng chi gian, hỗn tạp ở bên nhau, đảo làm người phân không rõ.

Thiên Sư Minh người tự nhiên cũng tới, Thiên Sư Minh hiện giờ mình chủ lại nói tiếp cùng Chu Tam Thông còn có chút quan hệ, hẳn kêu Lý Huy, cùng Chu Tam Thông lúc ấy là bạn tốt, cũng là Thiên Sư Minh phó lãnh đạo, lúc trước Chu Tam Thông mất tích lúc sau, hẳn liền trực tiếp trở thành Thiên Sư Minh minh chủ.

“Lúc ấy Tam Thông mất tích thời điểm, Thiên Sư Minh người tìm thật lâu, chính là liền hẳn một chút tung tích cũng chưa phát hiện, chúng ta đều cho rằng.....” Lý Huy lắc lắc đầu, ngữ khí hơi có chút cảm thán, rồi sau đó hẳn ánh mắt từ ái nhìn Việt Khê, nói: “Cũng là nguyên nhân này, lúc ấy nghe nói có cái cô nương tự xưng là hẳn cháu gái, chúng ta phản ứng đầu tiên đều là không tin. Có người, khả năng lúc ấy còn đối với người làm ra một ít không lễ phép sự tình, hy vọng người không cần để ý mới hảo.”

Việt Khê nhìn vị này tìm tới môn tới Thiên Sư Minh minh chủ, hồn không thềm để ý nói: “Không quan hệ, dù sao bọn họ cũng đánh không lại

ta, đều bị ta giáo huấn qua.”

Nàng ánh mắt dừng ở Lý Huy bên người một thanh niên trên người, nói: “Ta tưởng vị tiên sinh này hẳn là tràn đầy cảm xúc.”

Bị nàng nhìn chăm chú vào thanh niên theo bản năng đem tay sau này rút rút, ở hăn mu bàn tay thượng, có một cái thiển hồng một chút dấu vết, tuy rằng thiển, nhưng là vô luận hăn suy nghĩ bất luận cái gì biện pháp đều đi không được.

Lý Huy lẫm nhiên cười, nói: “Ta xem người thật là kế thừa Tam Thông sở hữu bản lĩnh, tu vi không tầm thường, phía dưới những người này tìm được người trên đầu, nhưng xem như đá tới rồi ván sắt. Như vậy cũng hảo, cũng làm cho bọn họ ha ha giáo huấn, miễn cho làm cho bọn họ luôn là như vậy tự cho là đúng.”

Việt Khê ánh mắt thản nhiên nhìn hăn, nói: “Ta người này, từ trước đến nay là người không phạm ta, ta không phạm người, nhưng là người nếu phạm ta, làm ta không cao hứng, ta cũng không nghĩ làm hăn cao hứng.”

Lý Huy khẽ gật đầu, nói: “Người này ân oán phân minh tính tình, cùng người gia gia nhưng thật ra rất giống, quả nhiên là hăn thân thủ dạy ra.”

Đột nhiên nhớ tới cái gì, hăn nói: “Đúng rồi, thực mau liền đến tranh cử Thiên Sư Minh minh chủ thời gian, làm Tam Thông cháu gái, người có nghĩ tranh thượng một tranh?”

“..... Người không cần thử ta.” Việt Khê ghét nhất này đó loanh quanh lòng vòng, lập tức liền biểu lộ chính mình thái độ, nói: “Ta đối đương cái gì minh chủ không có hứng thú, có lẽ những người khác đối vị trí này xua như xua vịt, nhưng là với ta mà nói, ta cũng không để ý. Lão nhân trước kia là Thiên Sư Minh minh chủ, nhưng là đó là hăn cùng các người Thiên Sư Minh sự tình, cùng ta không quan hệ.”

Nghe vậy, Lý Huy xem như mình bạch nàng thái độ, thở dài: “Người đưa nhỏ này cảnh giác nhưng thật ra trọng, tính tình cũng độc, như thế không giống Tam Thông. Tam Thông người này, tính tình tiêu sái, giao hữu khắp thiên hạ, không có bất luận kẻ nào là không thích hẳn. Người nếu có việc, đại có thể nói một tiếng, chúng ta này đó làm bằng hữu, tự nhiên sẽ không đứng nhìn bàng quan.”

Việt Khê lẳng lẳng nhìn hẳn, như là muốn nhìn ra hẳn nói đến tột cùng có phải hay không thiệt tình, Lý Huy không tránh không né đón nhận đi, hẳn người này khả năng có nào đó khuyết điểm, nhưng là cũng tuyệt đối không phải cái loại này tiểu nhân.

Sau một lúc lâu, Việt Khê mới nói: “Nếu liên ta chính mình đều giải quyết không được sự tình, các người đại khái cũng là không có biện pháp. Bất quá ngài tâm ý, ta ghi tạc trong lòng.”

Nói, tay nàng chỉ ở nước trà bắn một chút, một giọt nước trà vẩy ra đi ra ngoài, trực tiếp dừng ở Lý Huy bên người vị kia thanh niên mu bàn tay thượng. Màu đỏ ắn ký dần dần đậm đi, thanh niên trừng lớn đôi mắt, cảm thụ được đan điền nội khôi phục chân khí, trên mặt trời lên vui mừng tới.

Lý Huy cũng không nói nhiều, đối nàng chấp tay, trực tiếp mang theo người rời đi.

Thăng đến đi đến rất xa, hẳn bên người thanh niên mới mở miệng nói: “Sư phụ, người cảm thấy cái này Việt Khê là thật sự không nghĩ đương thiên sư minh minh chủ, vẫn là hư tình giả ý?”

Lý Huy quay đầu nhìn hẳn một cái, ngữ khí nhàn nhạt nói: “Thiên Sư Minh minh chủ bất quá là một cái chức suông, làm thiên sư, chúng ta phải làm chính là nỗ lực tu luyện, bắt quý hàng yêu, mà không phải mê luyện với trong tay quyền lợi. Hiện giờ thiên hạ đem loạn, nếu tâm tư của người

bãi bất chính, cũng không cần vào đời, liền vẫn luôn ở trên núi ngọc chính là, bằng không ta sợ người sẽ mất đi tính mạng.”

Đối với cái này đồ đệ, hẳn ngôn tẩn tại đây. Nghĩ đến vừa rồi sờ thấy Việt Khê, nhân gia tuổi so với hẳn này đồ đệ còn muốn nhỏ, chính là đối phương hơi thở không phù không tảo, tu vi còn thâm, thật là người so người sẽ tức chết.

“Chu Tam Thông a Chu Tam Thông, người thật là tìm đồ đệ, cũng muốn áp ta một đầu a.....” Lý Huy lắc đầu cảm thán, trong mắt hiện lên một tia hồi ức.

Theo thời gian trôi đi, Việt Khê bọn họ có thể nhạy bén nhận thấy được này phụ cận oán khí ở biến trọng, ở núi Già Nam người trên đều không tránh được đã chịu này cổ oán khí ảnh hưởng, tính tình trở nên tảo bạo dễ giận, trong lòng mặt trái cảm xúc thực dễ dàng bị mở rộng tới. Ngăn ngừa mấy ngày, liền có không ít tu vi thấp thiên sư bị tâm ma xâm lấn, hoặc là đã xảy ra xung đột, thật sự là làm người đau đầu.

Ở muốn đến sau núi long cốt phong ẩn nơi trước một ngày, trên núi lại tới nữa người, trong đó có hai vị vẫn là Việt Khê cùng Hàn Húc nhận thức, Bạch Trường Y cùng Sư Ngụy, Bạch Trường Y lão nhân này, vẫn là râu bạc phiêu phiêu, thoát nhìn thập phần tiên khí, nhưng thật ra vị kia Sư Ngụy, hơi thở nhìn có chút âm chấp, đặc biệt là tới rồi núi Già Nam, hẳn cái loại này âm chấp liền càng rõ ràng, đâu cá nhân đều làm người cảm thấy thập phần âm trầm.

“Người làm sao vậy? Là gặp cái gì không thoải mái thời kỳ người dám?” Bạch Trường Y thấy hẳn, nhin không được hỏi.

Sư Ngụy ánh mắt nặng nề, một cổ lệ khí khống chế không được từ trong lòng dâng lên tới, làm hẳn thập phần bức bối, hẳn ngữ khí có chút

đông cứng nói: “Không có việc gì, chính là gần nhất tu hành thượng có chút không thuận lợi.”

Nghe hẳn nói như vậy, Bạch Trường Y nhin không được vỗ vỗ bờ vai của hẳn, nói: “Người cũng không nên gấp gáp, tới rồi chúng ta tình trạng này, tu vi càng khó có điều tiến bộ, từ từ tới sao.”

Lão nhân này tâm tính nhưng thật ra hảo thật sự.

Hai người nhìn thấy cùng Bạch Tề Tinh đứng chung một chỗ Việt Khê cùng Hàn Húc là lúc, biểu tình tức khắc thay đổi một chút, Bạch Trường Y là có chút hồ thẹn, Sư Ngụy biểu tình lại là càng thêm âm trầm.

“Ai, tiểu hữu, thật sự là ngưỡng ngừng, ngày đó hoài nghi thân phận của người.” Bạch Trường Y lại nói tiếp đều cảm thấy xấu hổ.

Sư Ngụy hừ một tiếng, nói: “Ngày đó nàng thân phận không minh bạch, chúng ta có điều hoài nghi không phải bình thường? Liên tính là hiện tại, ta cũng cảm thấy nàng xuất hiện thời cơ quá xảo, bọn họ hoài nghi còn không có tiêu.”

Bên cạnh một cái hòa thượng chen qua tới, trên người ăn mặc một kiện màu đỏ áo cà sa, hẳn hai mắt sáng lên nhìn chăm chăm Hàn Húc, nói: “Thí chủ, chúng ta lại gặp mặt..... Thí chủ, người thật sự không làm hòa thượng sao? Ta xem người thật là phật tính đậm sâu vào, người muốn tu Phật, kia tuyệt đối là làm ít công to, người tin ta.”

Việt Khê cùng Hàn Húc nhìn nhau, Việt Khê hỏi: “Người này người nhận thức?”

Hàn Húc lắc lắc đầu, lại gật gật đầu, nói: “Người cũng gặp qua, lúc trước ở thành phố A hắc đàm nơi đó, lúc ấy hẳn còn la hét muốn người có lẽ đương hòa thượng.”

Nói đến này, Việt Khê liền nghĩ tới, trên mặt lộ ra bừng tỉnh biểu tình.

Không Sắc kinh hỉ nói: “Các người còn nhớ rõ ta a, làm như vậy hòa thượng sao? Không làm hòa thượng cũng không quan hệ, chúng ta Phật gia cũng có tục gia đệ tử, các người nếu không đương Phật gia đệ tử cũng có thể. Đến lúc đó, ta làm ta sư huynh thu các người hai vị làm đồ đệ..... Ta sư huynh, các người biết là ai sao? Hắc kêu không nghe, tu vi so với ta cao rất nhiều lần, các người bái sư tuyệt đối không mệt.....”

Việt Khê: “.....”

Nàng kiên quyết lắc đầu, nói: “Ngượng ngùng, ta không có hứng thú.”

Nghe vậy, Không Sắc biểu tình lập tức liền mất mát xuống dưới, lẩm bẩm nói: “Tốt như vậy lắm a, tu Phật thật tốt a, quy y ngã phật không hảo sao.....”

Vị này đại sư nói cũng thật nhiều a!

Những người khác thấy Trường Ninh Tự Không Sắc đại sư thế nhưng nhận thức Việt Khê cùng Hàn Húc cũng là sừng sốt, Bạch Trường Y nói: “Không Sắc, người thế nhưng nhận thức hắc hai?”

Không Sắc gật gật đầu, nói: “Đã từng gặp qua một mặt, bọn họ cái nào cũng được là tu Phật hạt giống tốt a, đáng tiếc.....”

Việt Khê cùng Hàn Húc coi như không nghe được hắc nói, cũng không phát hiện hắc ai oán ánh mắt, nói thật, Việt Khê cảm thấy, vị này đại sư khả năng phật hiệu cũng không tinh vi, nói tốt Phật gia tứ đại giai không đâu?

Nghe được nàng nghi vấn, Hàn Húc cười khẽ một tiếng, nói: “Tứ đại giai không cũng không đại biểu không có cảm xúc, cũng không có dục vọng. Là người sẽ có cảm xúc, không chỉ là một cái trạng thái, có thể đem

loại này dục vọng đậm nhiên, mới bị xưng là không. Nói cách khác, một cái người gỗ, nó vô bi cũng không hỉ, càng không có bất luận cái gì dục vọng, vì cái gì nó không có đạt tới trống không hoàn cảnh? Tứ đại giai không, tu chính là người tâm tính, sẽ không thay đổi một người tính cách!”

Cho nên nói, lắm nhảm vĩnh viễn đều là lắm nhảm.

Nghe được hẩn giải thích, Việt Khê cái hiểu cái không, nhưng thật ra bên kia Không Sắc, nghe thể phiên lời nói, quả thực hận không thể lôi kéo Hàn Húc lập tức làm hẩn quy y Phật môn, này quả thực chính là trời sinh tu Phật mầm a.

Hàn Húc thấy hẩn biểu tình hưng phấn, ánh mắt giật mình, duỗi tay giữ chặt Việt Khê tay, đề chân đi phía trước mại một bước. Đó là này một bước bán ra lúc sau, bọn họ hai người tức khắc biến mất ở mọi người trước mắt, mọi người tức khắc sửng sốt.

“.....”

“Thanh niên này.....”

Trong lòng mọi người kinh lăng, thậm chí là hoảng sợ, như vậy không chút để ý một bước, thậm chí liền không gian dao động đều không có, liền trực tiếp phá không rời đi. Bọn họ đang ngồi người, cũng có người có thể làm được phá không rời đi nông nổi, nhưng là tuyệt đối sẽ không như vậy nhẹ nhàng.

Lần đầu tiên, mọi người rốt cuộc chú ý tới cái kia ở Việt Khê bên người thoát nhìn thập phần vô hại ôn hòa thanh niên. Đối phương kia khinh phiêu phiêu động tác sở biểu hiện ra ngoài thực lực, là cũng đủ làm người hoảng sợ, chờ biết hai người là thầy trò lúc sau, mọi người nội tâm đều là hỏng mất.

Thật là nghịch thiên sư đồ!

Mà lúc này Việt Khê cùng Hàn Húc đã tới một cái khác địa phương, này đại khái là Hàn gia mỗi một chỗ, bốn phía thoạt nhìn ít có người tới bộ dáng, dân cư thưa thớt.

“..... Đã trở lại thế nhưng cũng không tới xem ta liếc mắt một cái, đảo thật là vô tình a.”

Một đạo kiều mị thanh âm vang lên tới, Việt Khê theo bản năng hướng một tòa núi giả phía sau né tránh. Chờ trốn đi lúc sau, nàng mặt vô biểu tình tưởng, ta vì cái gì muốn trốn a?

Lường đạo bóng người đi tới, một đạo thân ảnh mạn diệu, một đạo thân ảnh cao lớn, trong đó một cái Việt Khê bọn họ thế nhưng còn nhận thức.

—— Hàn phu nhân!Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 136

Từ Việt Khê bọn họ nơi này tầm mắt xem qua đi, có thể thấy Hàn phu nhân thân ảnh cùng một cái khác cao lớn thân ảnh. Hàn phu nhân vẫn cứ ăn mặc một kiện màu đen sườn xám, nàng tựa hồ đặc biệt yêu tha thiết cái này nhan sắc, màu đen sườn xám bên cạnh thêm màu trắng ngọc lan tiểu hoa, tuyết trắng một mảnh, ở vũ mị trung tựa hồ lại nhiều vài phần thiếu nữ hoạt bát.

Cùng người bên cạnh so sánh với, nàng nhìn nhỏ xinh rất nhiều, như vậy đối lập tựa hồ mới làm người nhớ tới nàng tuổi tới, nàng cũng mới hai mươi bốn tuổi, vẫn là nhan sắc tốt nhất tuổi, bộ dáng hoàn toàn nẩy nở, giống như là một đóa kiêu diễm hoa mẫu đơn, đã hoàn toàn bày ra ra nàng phong tình tới.

“Người như thế nào không nói lời nào? Vẫn là đối ta không lời nào để nói?” Hàn phu nhân cười hỏi, trong mắt như là có quang giống nhau, nàng hướng phía trước nghiêng nghiêng người, cả người tựa hồ đều phải dán ở đối phương trên người, một đôi nhỏ dài bàn tay trắng đáp thưởng bờ vai của hắn, ngón tay nhẹ nhàng mơn trớn, tựa hồ ở khiêu khích giống nhau.

Đối diện nam nhân mặt như quan ngọc, sinh đến thập phần anh tuấn, đối với Hàn phu nhân hành động, hắn hơi hơi nhíu nhíu mày, trong mắt tựa hồ có vài phần chán ghét cùng không ngờ, còn có càng sâu đồ vật.

Nam nhân đuổi tay kéo ra tay nàng, nói: “Người không cần náo loạn!”

“Nháo? Ta chính là muốn nháo!” Hàn phu nhân cười, nàng đột nhiên thẩu tiến lên đi, há mồm cắn trước mắt người môi.

“Phanh!” Nam nhân một phen đem nàng đẩy ra, Hàn phu nhân thân mình một cái lão đảo, thân mình ngã ngồi trên mặt đất, nam nhân thấy thế, trong mắt hiện lên một tia hoảng loạn, duỗi tay muốn đi đỡ nàng, chính là nghĩ tới cái gì, hăn lại đột nhiên lùi về tay.

Trên môi nhiễm nữ nhân đỏ thắm son môi, còn có bị nàng giao phá trên môi toát ra huyết châu, huyết sắc cùng son môi triền ở bên nhau, điểm lệ đến tựa như trước mắt nữ nhân giống nhau.

Nam nhân lắc đầu, há miệng thở dốc, nói: “Người biết đến, chúng ta không nên như vậy.”

“Không nên?” Hàn phu nhân ngẩng đầu lên trừng mắt hăn, trong mắt có thủy quang ở kích động, nàng chất vấn nói: “Cái gì gọi là không nên? Ta quãng đời còn lại đều phải ở cái này tràn ngập hủ bại hương vị trong nhà vượt qua? Lúc này mới gọi là hăn là? Hàn Từ Thư, người chính là cái người nhu nhược!”

Hàn Từ Thư?

Nghe thấy cái này tên, Việt Khê trong lòng nhảy dựng, cảm thấy tên này có chút quen tai, mấy ngày trước đây mới nghe người ta nhắc tới quá. Hàn Từ Thư, kia không phải Hàn gia đại thiếu gia tên sao?

Mà hăn cùng Hàn phu nhân quan hệ, kia chính là mẹ kế cùng con riêng, chính là hiện tại xem ra, này hai người tăng này quan hệ phía dưới thế nhưng còn có điểm nói không rõ gút mắt tới.

Hàn Từ Thư nhắm mắt, trên mặt hiện ra vài phần thống khổ thần sắc tới, sau một lúc lâu hăn mới chấp tay nói: “Mẫu thân, ngài là ta phụ thân

thê tử, người ta chi gian, tình ngay lý gian, vẫn là có điều kiềng dè hỏ. Ngày sau..... Ngày sau, ta sẽ không lại cùng người gặp nhau.”

Nghe vậy, Hàn phu nhn biểu tình tựa hồ hoàn toàn ngậy người, nàng duỗi tay chỉ vào Hàn Từ Thư, ngữ khí không có vừa rồi kích động, ngược lại thập phần bình tĩnh, nàng nhàn nhát nói: “Hàn Từ Thư, người cú đi.”

Hàn Từ Thư muốn nói lại thôi nhìn nàng, trong mắt thần sắc phức tạp cực kỳ, cuối cùng lại là cái gì cũng chưa nói, chỉ là đối Hàn phu nhn lại đã bá một chút, hoàn toàn là đối đỏi trường bối lễ nghĩa, lúc này mới xoay người rời đi.

Bốn phía thập phần an tĩnh, Hàn phu nhn rũ đầu, sau một lúc lâu không có thanh âm, Việt Khê cho rằng nàng đang khóc, chính là nàng ngẩng đầu lên, trên mặt trong mắt đều không có bất luận cái gì vết nước, một khuôn mặt mặt vô biểu tình, không có hỉ nộ, càng không có buồn vui, nàng chỉ là nhìn chăm chăm không trung ngơ ngẩn nhìn, sau một lúc lâu một người ở kia si ngốc nở nụ cười.

Chờ nàng từ nơi này rời đi, Việt Khê cùng Hàn Húc mới từ núi giả phía sau đi ra.

“Chúng ta giống như gặp được cái gì không nên nhìn thấy đồ vật, nghe lén riêng tư của người khác, thật sự là không tốt lắm.....” Việt Khê nhăn lại cái mũi, trong lòng đối Hàn phu nhn hai người có chút ngượng ngùng.

Hàn Húc cười nói: “Chúng ta lại không phải cố ý thám thính, không nói đi ra ngoài, bí mật này vẫn cứ là một bí mật.”

Việt Khê gật gật đầu, hai người cũng từ cái này địa phương rời đi, trở về thời điểm, vừa vặn gặp được Bạch Tề Tinh đi ra ngoài, thấy bọn họ hai người, vội mở miệng nói: “Các người hai đã chạy đi đâu? Vẫn luôn không

thấy được các người. Đi đi đi, ta mang các người đi gặp một người, Hàn Từ Thư, Hàn gia đại thiếu gia, hẳn chiều nay mới gặp trở về.”

Đối với vị này Hàn đại thiếu gia, bên ngoài nhắc tới hẳn cũng là nhiều có khen ngợi, người này đã là chín lực thiên sư, làm người càng là thành thực lão trọng, tuy nói tính tình có chút lãnh đạm, thậm chí không gần nữ sắc.

Việt Khê cùng Hàn Húc nhìn nhau, bọn họ hai người đã gặp qua vị này Hàn đại thiếu gia.

Hàn Từ Thư đang ở Hàn gia phòng khách, Việt Khê bọn họ đi thời điểm, thấy hẳn ngồi ở ghế trên, bên người còn có một cái thập phần xinh đẹp tiểu thư, bọn họ phía trước là trong tay cầm điều thuốc côn Hàn phu nhân, Hàn Từ Tuyết cùng Hàn Từ Tranh cũng ở.

“Hàn đại ca!” Bạch Tề Tinh thoát nhìn cùng vị này Hàn Từ Thư quan hệ thực hảo, vừa tiến đến liền cao hứng đến tiến lên.

Hàn Từ Thư thấy hẳn, đóng băng một khuôn mặt hòa hoãn vài phần, nhìn không có như vậy khó có thể thân cận, hẳn nói: “Tề Tinh..... Đã lâu không thấy, người nhìn nhưng thật ra thành thực không ít.”

Bạch Tề Tinh cười hắc hắc, chỉ vào Việt Khê cùng Hàn Húc cho hẳn giới thiệu, nói: “Đây là ta hai cái bằng hữu, Việt Khê cùng Hàn Húc. Hàn đại ca, ta cùng người nói, bọn họ hai cái nhưng lợi hại, lúc này đây ta cố ý gọi bọn họ tới giúp ta.”

Hàn Từ Thư cùng Việt Khê bọn họ gật gật đầu, ngồi ở hẳn bên người cái kia tuổi trẻ cô nương đứng dậy, hỏi: “Từ Thư, đây là người trước kia nhắc tới quá vị kia Bạch gia thiếu gia?”

“Vị này chính là.....” Bạch Tề Tinh trên mặt mang ra điểm nghi hoặc tới.

Nữ nhân tự nhiên mà vậy vẫn trụ Hàn Từ Thư cánh tay, cười khanh khách nói: “Ta là Từ Thư bạn gái, ta kêu Thư Ảnh.”

Bạch Tề Tinh nhìn về phía Hàn Từ Thư, Hàn Từ Thư khẽ ừ một tiếng.

Bên kia Hàn phu nhân dựa vào lưng ghế, tóc từng từng vãn lên, nàng hút một ngụm yên, híp mắt nói: “Không nghĩ tới, chỉ chớp mắt, Từ Thư đều có bạn gái, phụ thân người dưới tuổi vàng có biết, khẳng định thực vui mừng.”

Đối vị này bộ dáng diễm lệ đến làm người cảm thấy rất có xâm lược tính tuổi trẻ Hàn phu nhân, Thư Ảnh có chút không biết nên như thế nào ứng đối, tuy rằng ở phía trước liền nghe nói Hàn gia vị này phu nhân thập phần tuổi trẻ, nhưng là lại không nghĩ rằng không chỉ có tuổi trẻ, vẫn là cái thiên kiều bá mị đại mỹ nhân, mặt khác nữ nhân đứng ở bên người nàng đều có một loại âm đạm thất sắc cảm giác.

“Phu nhân.....” Thư Ảnh nhẹ nhàng kêu một tiếng.

Hàn phu nhân đem trong tay tẩu thuốc gác xuống, nàng duỗi tay kêu: “Tới, người lại đây, đến ta bên người tới.”

Thư Ảnh ngẩng đầu đi xem Hàn Từ Thư, Hàn Từ Thư cầm căng thẳng, trên mặt bao trùm một tầng sương lạnh dường như, hấn hỏi: “Mẫu thân tìm Thư Ảnh có việc sao?”

“Từ Thư đây là đang khẩn trương?” Hàn phu nhân cười, híp mắt hỏi: “Người đang khẩn trương cái gì đâu? Là sợ ta đối với người bạn gái làm cái gì sao? Yên tâm đi, ta tuy rằng chỉ là các người mẹ kế, nhưng lại là thiệt tình thực lòng đối với các người tốt.”

Nghe vậy, Thư Ảnh vỗ vỗ Hàn Từ Thư tay, tựa hồ là ở kêu hấn yên tâm, chậm rãi đi tới Hàn phu nhân bên người.

Hàn phu nhân ngẩng đầu đánh giá nàng, trong mắt lộ ra vài phần kinh ngạc cảm thán tới, nói: “Thật là cái xinh đẹp cô nương, trách không được Từ Thư khuynh mộ với người, hẳn thích chính là người loại này thoát nhìn nhu nhược, tính tình sạch sẽ cô nương.”

Nói, nàng duỗi tay phủ lên cổ tay gian bích ngọc vòng tay thượng, ngón tay ở bên trên vỗ vài cái, tựa hồ có vài phần lưu luyến không tha, nhưng là rồi lại kiên quyết khẳng định đem vòng tay hái được xuống dưới, chậm rãi bộ vào Thư Ảnh trên tay.

Thấy thế, Hàn gia Tam huynh muội biểu tình hoàn toàn thay đổi, đặc biệt là Hàn Từ Thư, lạnh băng khuôn mặt cơ hồ duy trì không được.

“Mẫu thân.....” Hãn kêu một tiếng.

Hàn phu nhân ngoảnh mặt làm ngơ, nàng cười tủm tỉm đối Thư Ảnh nói: “Này vòng tay là Hàn gia đồ gia truyền, từ trước đến nay là truyền cho trưởng tử, hiện tại ta đem nó tặng cho người, hy vọng người có thể cùng Hàn Từ Thư cả đời tốt tốt đẹp đẹp.”

“Không..... Này thật sự là quá quý trọng.” Thư Ảnh dự muốn chối từ.

“Nhận lấy đi.” Hàn phu nhân vỗ vỗ tay nàng, cầm lấy trên bàn tấu thuốc, mặt mày gian nhìn có vài phần ủ rũ, lười nhác nói: “Được rồi, các người trở về đi, ta có chút mệt mỏi.”

Hàn Từ Thư lại kêu một tiếng: “Mẫu thân!”

Hàn phu nhân nhấc lên mí mắt nhìn hãn một cái, nói: “Được rồi, ta nói ta mệt mỏi, các người đi xuống đi.”

Nói, nàng đứng dậy trực tiếp chạy lên lầu.

Hàn Từ Thư dục muốn lại nói chút cái gì, Hàn Từ Tuyết bắt lấy hân tay, nói: “Đại ca.”

Hàn Từ Thư cúi đầu xem nàng, thật sâu phun ra một hơi tối, không có nói cái gì nữa.

Thư Ảnh kinh ngạc cảm thán nói: “Từ Thư, mẫu thân ngươi lớn lên thật xinh đẹp, ta còn không có gặp qua giống nàng như vậy đẹp người, khí chất cũng hảo.”

Nghe vậy, Hàn Từ Thư không nói chuyện, Việt Khê cùng Hàn Húc nhìn nhau —— những người khác không biết Hàn Từ Thư cùng Hàn phu nhân chi gian còn có điểm ái muội không rõ quan hệ, bằng không nhìn vừa rồi kia một màn, sợ là biểu tình đều không thể hảo hảo duy trì.

*

Ngày thứ hai, mọi người hướng Hàn gia sau núi đi, nói đúng ra, núi Già Nam phía sau kia bộ phận đó là cái kia long chôn cốt nơi, từ giữa sườn núi nơi đó đi xuống xem, có thể thấy núi Già Nam phía sau có một cái thật dài cái khe, kia cái khe uốn lượn mà xuống, từ trên núi mãi cho đến phía dưới, thập phần thấy được. Từ cái kia vết rách nhìn qua, giống như là một cái cự long vắt ngang ở thượng.

Từ cái khe bên trong, có mãnh liệt oán khí cùng âm khí từ bên trong tràn ra tới. Trước sơn bên kia còn có thể nhìn thấy điểm màu xanh lục dấu vết, chính là sau núi này một mảnh, cơ hồ thành đất căn sỏi đá, liếc mắt một cái nhìn lại, trụi lủi một mảnh, chỉ có cái khe kia cực kỳ thấy được.

Việt Khê bọn họ phải làm, chính là thanh trừ cái khe bốn phía oán khí, mà giống Lý Huy bọn họ, còn lại là đến sau núi phong ấn long cốt nhất trung tâm điểm, tăng mạnh phong ấn.

Trên mặt đất một mảnh hoang vu, cỏ cây tất cả đều khô héo, Bạch Tề Tinh vừa đi, một bên đối Việt Khê bọn họ nói: “Các người chú ý một chút, nơi này tà tính thật sự, mỗi lần tới đều có thể đụng tới một ít không thể hiểu được đồ vật. Còn nhớ rõ năm trước tới thời điểm, chúng ta liền gặp một loại tên là kiêu đồ vật. Thứ này cũng không biết từ nơi nào toát ra tới, che trời lấp đất một mảnh, chúng ta bị nhốt ở trên núi, đi cũng đi không ra đi, cũng chính là gặp quỷ đánh tường. Lúc ấy may mắn có Việt Khê người cho ta linh phù, bằng không chúng ta thật là dữ nhiều lành ít.”

Kiêu loại đồ vật này cực kỳ khó gặp, nó là oán khí biến thành, giống nhau điều hâu, hỉ thực người nào. Thứ này đơn chỉ nhưng thật ra dễ đối phó, nhưng là thứ này giống nhau là quần cư, xuất hiện một con vậy đại biểu còn có một đám, gặp thật là có làm người phát sầu.

Khi nói chuyện, bọn họ đã tới rồi cái khe bên cạnh. Đây cái khe nơi xa thoát nhìn không lớn, nhưng là gần xem dưới liền sẽ phát hiện, vết rách cực đại, khoan thả trường, bên trong oán khí cuồn cuộn không ngừng tràn ra tới, để sát vào bị oán khí sở nhiễm, nổi lòng có loại nóng nảy khó bình cảm giác.

“Ta chính là dùng tam trường Tinh Tâm Phù, vẫn là có chút chịu ảnh hưởng!” Bạch Tề Tinh vỗ vỗ chính mình ngực, cả người nhịn không được tại chỗ xoay hai vòng, trong lòng thật sự là có chút nôn nóng. Bất quá đeo Tinh Tâm Phù, tốt xấu còn có thể tới gần cái khe, cũng có thể đem tinh lọc tà khí phù triện dán ở bên trên.

Lại nhìn về phía Việt Khê cùng Hàn Húc, hai người đứng ở cái khe biên, nhìn thần sắc bình tĩnh, tựa hồ chút nào không chịu tà khí ảnh hưởng.

“Các người hai cái một chút cảm giác đều không có sao?” Bạch Tề Tinh nhịn không được hỏi.

Việt Khê lắc lắc đầu, nói: “Không gì cảm giác.”

Nàng hướng cái khe phía dưới nhìn thoáng qua, này cái khe cũng không biết có bao nhiêu sâu, liếc mắt một cái nhìn lại đen nhánh một mảnh, sâu không thấy đáy bộ dáng. Ở cái khe bên trong còn bay một ít màu trắng sương mù, oán khí đúng là cuồn cuộn không ngừng từ nơi này biên bay ra.

Bạch Tề Tinh khoảng cách cái khe còn có hai ba mét khoảng cách, hẳn ngồi xổm xuống, đem phù triện cấp Việt Khê cùng Hàn Húc, nói: “Không được, càng tới gần ta liền càng không thoải mái, trái tim đều phải nhảy ra ngoài cảm giác, này hơi thở như thế nào cảm giác so ngày hôm qua còn muốn đáng sợ. Phù cho các người, các người tới lộng đi, đem phù dán ở cái khe bên cạnh thì tốt rồi.”

Việt Khê gật gật đầu, đem hoàng phù nhận lấy, duỗi tay đem chúng nó dán ở cái khe trên vách tường. Này đó phù đều là có thể gột rửa tà khí phù triện, một dán lên đi, một đạo bình thần hơi thở liền lan tràn khai đi, chậm rãi cắn nuốt cái khe tà khí. Này phù triện là cùng nhất trung tâm phong ấn là nhất thể, chờ trung tâm phong ấn điểm chuẩn bị cho tốt, toàn bộ đại trận mở ra, liền sẽ đem nơi này tà khí toàn bộ ngăn chặn.

Bạch Tề Tinh ngẩng đầu lên, nhìn về phía giữa sườn núi, nói: “Hy vọng Hàn đại ca bọn họ bên kia có thể hết thấy thuận lợi, đem phong ấn bổ hảo.”

Việt Khê đem cuối cùng một lá bùa dán hảo, cảm giác được cái này tiểu trận pháp mở ra, lúc này mới đứng dậy, nói: “Chỉ là nghĩ áp chế tà khí, này trước sau là trị ngọn không trị gốc, như vậy đi xuống, nơi này phong ấn sớm hay muộn sẽ hoàn toàn phá vỡ.”

“Điểm này, chúng ta tất cả mọi người đều rất rõ ràng, chính là hiện tại chỉ có thể làm như vậy, không có biện pháp hoàn toàn đem nơi này tà khí toàn bộ cấp tinh lọc. Một ngàn năm, này cốt long oán khí không những không tiêu, ngược lại càng ngày càng liệt, chúng ta cũng là bất ngờ.” Bạch Tề Tinh thở dài.

Hàn Húc híp mắt triều cái khe phía dưới nhìn lại, chọn môi cười một chút, nói: “Này long nhưng thật ra giả hoạt, lúc trước bị ta chém giết thời điểm, thế nhưng phân một tia hồn phách ra tới, hiện giờ liền bám vào thi cốt thượng. Hiện giờ này ti hồn phách tỉnh dậy, này long tỉnh lại từ trước đến nay là cao ngạo tự phụ, sao có thể cam tâm bị nhốt ở chỗ này biên? Nó sớm hay muộn là muốn ra tới.”

“Một..... Một tia hồn phách? Không phải long cốt thượng oán khí sử dụng thi cốt, ý của người là này long thế nhưng còn có ý thức?” Bạch Tề Tinh không thể tin tưởng trừng lớn đôi mắt.

Hàn Húc gật đầu, nói: “Tự nhiên là cái dạng này, này lũ hồn phách tuy rằng yếu đi chút, nhưng là nó chỉ là hơi hơi động một chút ngón tay, các người cũng lấy hãn không có biện pháp.”

Bạch Tề Tinh biểu tình hoàn toàn thay đổi, hãn đứng dậy, nói: “Không được, ta phải đem tin tức này nói cho Hàn đại ca bọn họ!”

Hãn mới vừa đứng dậy, đột nhiên một trận thiên diêu mà hoảng, cả tòa núi Già Nam đều bắt đầu kịch liệt run rẩy lên, hãn một cái đứng không vững, trực tiếp ngã ở trên mặt đất.

“Sao..... Sao lại thế này?” Giờ khắc này, núi Già Nam người trên không hện mà cùng ngẩng đầu lên.

Sơn thể đang run rẩy, cái khe nứt đến càng khai, hai sườn có đá vụn xô xao đi xuống rớt, khổng lồ tà khí cùng uy áp từ cái khe bên trong truyền đến, tựa hồ ở kêu gào làm tất cả mọi người thần phục.

Bạch Tề Tinh nhìn về phía cái khe chỗ, lẩm bẩm nói: “Này cổ đáng sợ hơi thở.....”

Hàn Húc híp mắt, khoe miệng hàm chứa cười, nói: “Xem, nó tỉnh lại.”

“Oanh!”

Một đạo vang lớn, sơn thể bắt đầu hồng mất, trên núi người bị này cổ đột nhiên xuất hiện hơi thở ép tới nỗi lòng không xong, thậm chí có loại tay chân toàn mềm cảm giác.

Hàn Húc nói: “Chúng ta trước rời đi nơi này, không cần tới gần cái khe.”

Liền ở bọn họ ba người đi xa một ít thời điểm, chỉ nghe một tiếng vang lớn, một cái đồ vật từ cái khe bên trong chui ra tới, mang theo lệnh người sợ hãi uy thế. Khoảng cách cái khe có chút gần mọi người, có không ít trực tiếp ngã xuống ở cái khe bên trong.

“Rống!”

Một đạo gầm nhẹ tiếng vang lên, truyền tới mọi người trong tai, trầm thấp mà phần nộ.

Bùn đất tan đi, bọn họ mới thấy rõ ràng từ cái khe bên trong chui ra tới là thứ gì, kia thoạt nhìn là một cái cái đuôi, một cái đã hoàn toàn biến thành xương cốt cái đuôi, thập phần thật lớn. Phía dưới thân thể còn chưa hoàn toàn lộ ra tới, chính là gần chỉ là này một tiểu tiết cái đuôi, đã cũng đủ làm người cảm thấy sợ hãi.

“Hắn hắn hắn..... Hắn thức tỉnh!” Bạch Tề Tinh sắc mặt hoàn toàn trắng, này long hơi thở, gần chỉ là từ trên xương cốt truyền đến lạnh lạnh uy nghiêm, cũng đã làm hắn có loại không thở nổi cảm giác.

Lý Huy đám người từ đỉnh núi nhìn về phía một màn này, biểu tình trở nên thập phần nghiêm túc.

“Nó đã thức tỉnh lại đây, phong ấn đã không còn kịp rồi. Chờ nó hoàn toàn ra tới, chúng ta cũng không phải là Minh Kính đại sư, liền tính chỉ là

một khối xương khô, chúng ta cũng không có khả năng đánh thắng được nó.”

“Chính là đánh không lại lại như thế nào? Chúng ta cũng không lui lại quyền lợi. Sấn hiện tại nó còn không có hoàn toàn từ dưới nền đất ra tới, thực lực chính nhược, chúng ta ra tay, nói không chừng có thể chế phục nó. Thân là thiên sư, hàng yêu trừ ma, đây là chúng ta chức trách, trừ phi chúng ta đã chết, nếu không tuyệt đối không thể làm gia hỏa này hiện thế!”

Mọi người nhìn nhau, đều có thể từ đối phương nhìn ra bọn họ đáy mắt quyết tâm. Tức khắc thuật pháp tề phóng, vô số thuật pháp hướng tới kia sâm bạch long cốt thượng đánh đi, thiên sư nhóm đều lấy ra thuộc về bọn họ giữ nhà bản lĩnh.

Hàn phu nhân hút một ngụm yên, mạn diệu dáng người vẫn cứ động lòng người, nàng ngẩng đầu nhìn về phía Hàn gia vị trí, khóe miệng lộ ra một cái mơ hồ không rõ ý cười tới.

Núi Già Nam đang run rẩy, Hàn gia tòa nhà phía dưới tuy rằng bố đến có trận pháp, dễ dàng không thể lay động, hiện giờ cũng không tránh được đã chịu ảnh hưởng. Ở Hàn gia hậu viện chỗ, trên mặt đất nằm đầy đất người, một đạo ẩn nấp đại môn mở ra, bên trong là một cái phức tạp phong ấn trận pháp.

Trận pháp bên trong phóng một cây xương cốt, xương cốt phiếm thiên kim sắc quang mang, phát quang có chút âm đạm, nhưng là lại che dấu không được này bên trên sở có chứa Phật khí.

Minh Kính đại sư một cây xương đùi!

Quý Trường Qua thần sắc nghiêm nghị, hần vươn tay đi, thủ hạ hóa ra từng bước từng bước kim sắc phù văn ra tới, phù văn chớp động quang mang, cùng bên trong trận pháp thượng phù văn ẩn ẩn lẫn nhau đáp lại. Nơi này trận pháp thật sự là phức tạp, một người tiếp một người, trận pháp bộ

một cái khác trận pháp. Phá trận thời điểm, một cái sai rồi, kia kế tiếp mỗi một cái đều là sai.

Hàn gia trưởng lão phun ra một búng máu tối, duỗi tay muốn ngăn trở hần, thanh âm nghẹn ngào nói: “Không được, không được! Nếu là lấy đi Phật cốt, phong ấn phá vỡ, toàn bộ thế giới đều sẽ lâm vào vạn kiếp bất phục cảnh giới, một ngàn năm trước sự tình, lại sẽ lần thứ hai tái diễn.”

Lời nói còn chưa nói xong, hần phun ra một ngụm máu tươi tối.

“Quý Trường Qua, người làm sao dám!?” Một vị khác trưởng lão kinh giân đan xen, trong lòng lại cấp lại tức, chính là rồi lại không thể nề hà.

Quý Trường Qua chuyên tâm với thủ hạ trận pháp, cái này trận pháp thật sự là quá phức tạp, thực mau, hần trên trán liền toát ra hần tối, nhìn tựa hồ có chút lực bất tòng tâm.

Trưởng lão hừ lạnh một tiếng, nói: “Này trận pháp phá giải phương pháp, chỉ có chúng ta Hàn gia lịch đại gia chủ mới có thể, người muốn phá vỡ, quả thực chính là hoàn toàn không có khả năng sự tình, người cũng đừng làm vô dụng chi công.”

“A!” Quý Trường Qua cười lạnh một tiếng, nói: “Kia nhưng không nhất định!”

Nói, hần thủ hạ động tác nhanh hơn, chỉ thấy không trung vô số phù văn chớp động, cùng này cùng chết trận pháp bên trong phù văn cũng ở kịch liệt chớp động, này đại biểu cho trận pháp đang ở dần dần bị hần phá giải, hơn nữa này đây một loại thập phần nhanh chóng tốc độ ở bị phá cởi ra, thẳng đến một đạo vô hình sóng gợn tản ra, trận pháp phía trên quang mang tiêu tịch đi xuống, Hàn gia các trưởng lão trừng lớn đôi mắt, không thể tin tưởng.

Trận pháp, phá!

“Không có khả năng!” Một cái trưởng lão thất thanh kêu lên.

Trận pháp biến mất, bị đặt ở trên đài cao Phật cốt Phật khí nồng đậm. Tại đây một khắc, phàm là núi Già Nam thượng tu sĩ, tựa hồ đều môn lung cảm nhận được cái gì, đặc biệt là Hàn gia người, này trận pháp cùng bọn họ Hàn gia người có loại liên hệ, trận pháp bị phá, bọn họ đều có sở cảm ứng.

Hàn Từ Thư ngẩng đầu lên, biểu tình đã hoàn toàn thay đổi, trên mặt mang theo một tầng băng sương, gần từng chữ một nói: “Hàn gia trận pháp, bị phá!”

Nghe vậy, những người khác ánh mắt lập tức rơi xuống hẳn trên người, ý thức được hẳn ý tứ, có người trước mặt tức khắc cũng thay đổi.

“Không nên a, trận pháp chỉ có Hàn gia gia chủ mới có thể phá giải, từ Hàn Lệ chết đi lúc sau, sẽ phá giải trận pháp chỉ có.....” Nói, người này nhin không được đi xem Hàn phu nhân.

Hàn phu nhân hít mây nhả khói, một khuôn mặt ẩn ở yên khí lúc sau, môn lung mà tràn ngập thần bí mỹ cảm, rõ ràng còn trẻ, chính là trên người nàng lại có loại tuổi này người sở không có vũ mị mê người tới.

“Xem ta làm cái gì? Ta một cái dựa vào ngũ nam nhân bò lên trên Hàn gia chủ sự vị trí người, sao có thể sẽ phá trận?” Nàng khẽ cười nói, ngôn ngữ chi gian, đối chính mình rất có làm thấp đi, mang theo vài phần tự giễu.

Hàn gia có người sắc mặt thanh thanh bạch bạch, Hàn Từ Tranh càng là không biết nên bày ra cái gì biểu tình tới.

Hàn gia nhị bá nhìn Hàn phu nhân liếc mắt một cái, nói: “Cái này trận pháp cực kỳ phức tạp, đương kim trên đời, Hàn Lệ sau khi chết, cũng cũng chỉ có chúng ta phu nhân mới có thể phá trận.”

Hàn gia có thể đứng lặng ở Tu Giới nhiều năm như vậy, đó là bởi vì có cái kia phong ấn tại, bởi vì cái này phong ấn chỉ có Hàn gia gia chủ mới có thể phá. Mà Hàn gia tiền nhiệm gia chủ, cũng chính là Hàn Lệ, lúc ấy hẳn bị chết thực đột nhiên, cho nên ở hẳn sau khi chết căn bản không có bất luận kẻ nào học được phá trận. Ngay lúc đó Hàn Từ Thư, làm đời kế tiếp người thừa kế, cái này trận pháp cũng chỉ học một chút.

Lúc ấy Hàn gia người không biết có bao nhiêu nôn nóng, nếu như bị những người khác biết Hàn gia đối cái này trận pháp bó tay không biện pháp, Hàn gia nơi nào còn có thể bảo trì hiện tại địa vị?

Mà ở lúc này, Hàn phu nhân đứng dậy.

Những người khác nhìn về phía Hàn phu nhân ánh mắt liền nhin không được mang lên vài phần kinh dị, theo bọn họ biết, vị này Hàn phu nhân là bởi vì thể chất đặc thù bị Hàn Lệ coi trọng mắt, cường cưỡi vào cửa. Tại đây phía trước, nàng chỉ là một cái thập phần bình thường cô nương, cùng Tu Giới càng không có gì liên hệ. Chính là hiện tại ấn Hàn gia người cách nói, nàng thể nhưng sẽ phá trận, hơn nữa vẫn là như vậy phức tạp trận pháp.

Hàn phu nhân cười tủm tỉm nói: “Các người là tại hoài nghi ta? Ta đến các người Hàn gia hiện giờ cũng mới 6 năm, ta nếu có thể học được phá trận, kia khẳng định cũng có những người khác sẽ phá trận.”

Nghe thế, đại gia cũng nhin không được cảm thấy có đạo lý, nói không chừng sẽ có cái gì đó người học xong phá trận chi thuật, chính là Hàn gia người lại không biết.

“Hiện tại rồi rằng không phải trận pháp vì cái gì phá, mà là phong ấn!”

Có người nói ra bọn họ lúc này trọng điểm, chính là giây tiếp theo, núi Già Nam thượng đất rung núi chuyển, theo gầm lên giận dữ, một cái long đầu từ vùng núi hạ nhô đầu ra.

Tới rồi lúc này, này long đã hoàn toàn bày ra ra nó bộ dáng tới, đó là một khối thật lớn khung xương, thân hình khổng lồ, hơi thở càng là cho người ta một loại nặng nề áp lực. Nó đã hoàn toàn từ ngủ say trung thức tỉnh lại đây, thật lớn bộ xương khô long đầu thượng, hốc mắt trung châm hai luồng màu xanh lục ngọn lửa.

“Rống!”

Cự long ngửa đầu hướng lên trời phun ra một hơi tới, sau đó phát ra gầm lên giận dữ tới: “Minh Kính!”

Này một tiếng Minh Kính, tu vi thấp thiên sư trực tiếp trước mắt tối sầm, mũi nhĩ chảy ra máu tươi tới, một đầu ngã quỵ trên mặt đất, hôn mê bất tỉnh.

Hàn Húc ngẩng đầu lên, khoe miệng giơ lên, hãnh cú đầu đối Việt Khê nói: “Ta có việc làm, người tại đây chờ ta.”

Việt Khê gật đầu, xem hãnh xoay người rời đi nơi này, biến mất tại chỗ.

Cùng lúc đó, ở Hàn gia cấm địa bên trong, Quý Trường Qua trong mắt lộ ra hưng phấn tới, Phật cốt liền ở phía trước, tựa hồ dễ như trở bàn tay.

Liền ở hãnh duỗi tay muốn đem Phật cốt cầm lấy tới là lúc, một đạo thân ảnh xuất hiện ở Phật cốt bên người.

“A di đà phật.....”

Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 137

Đó là một con trắng tinh như ngọc tay, khớp xương rõ ràng, ngón tay hữu lực. Mà hiện tại này chỉ tay, đuôi tay cầm lấy trên đài cao kia căn Phật cốt.

Phật cốt mang theo thiên kim sắc quang mang, đã có chút ảm đạm,, ngay cả Phật khí so với trước kia, cũng biến phai nhạt rất nhiều. Chính là lúc này, này căn Phật cốt dừng ở này chỉ trong tay, lại là quang mang đại thịnh, Phật khí đại trưởng.

“A di đà phật.....”

Cầm Phật cốt người ngẩng đầu lên, lộ ra một trường thập phần tuần tú mặt tới, mặt như quan ngọc, ẩn đường chỗ có một viên màu đỏ chói, cho người ta một loại pháp tướng đoan trang cảm giác, không thể xâm phạm.

Mà ở hăn bên phải trước mắt, có một mảnh huyết sắc, giống như là có máu tươi không cẩn thận bắn tung tóe tại bên trên giống nhau.

Quý Trường Qua thấy vậy người, trong lòng đó là cả kinh, người này hăn đã từng gặp qua.....

Nhớ tới trong khoảng thời gian này ở Tu Giới truyền đến ồn ào huyền náo đồn đãi tới, Quý Trường Qua trong đầu hiện lên một cái suy đoán tới.

“Minh Kính..... Đại sư?” Hăn có chút không xác định kêu một câu.

Minh Kính ngẩng đầu lên, bắt lấy Phật cốt tay trở tay vừa thu lại, Phật cốt tức khắc biến mất không thấy.

“Quý Trường Qua.” Minh Kính mở miệng.

Quý Trường Qua có chút kinh ngạc, cảnh giác nhìn hắn, hỏi: “Tiền bối biết ta?”

Minh Kính cười, nói: “Ta tự nhiên là nhận được người, ta trí nhớ không như vậy kém, ta có thể từ địa phủ ra tới, cũng là ít nhiều người.”

Quý Trường Qua có chút trầm mặc, hắn thật là gặp qua trước mắt người này, đó là ở hai mươi năm trước, với địa phủ bên trong. Khi đó hắn nhìn thấy người này, người này bị trầm thủy liên khóa ở một mảnh hoang vu bên trong, ở hắn bốn phía không có bất luận cái gì sinh mệnh, hắn ngồi ngay ngắn ở đất trống chi gian, trên người màu trắng tăng y không dính bụi trần.

Kia trầm thủy liên từ hắn phần vai xuyên qua đi, huyết nhục mơ hồ, mà hắn nhắm hai mắt, trên mặt biểu tình vô hỉ cũng không giận, nhìn qua giống như là một tôn lạnh băng mà không có bất luận cái gì cảm tình phật tượng.

Trầm thủy liên là dùng địa phủ trầm trong nước sắt đá chế tạo mà thành, nó hơi thở âm lãnh, dùng nó khóa trụ hồn thể, hồn thể hội vẫn luôn chịu đựng kia cổ âm khí tra tấn, lạnh băng đến xương, hơn nữa toàn thân lực lượng đều sẽ bị hoàn toàn hấp thu hết.

Lúc ấy Quý Trường Qua xâm nhập địa phủ bên trong gặp được hắn, kinh ngạc với tại địa phủ bên trong thế nhưng vậy như vậy một cái hòa thượng. Mà ở Quý Trường Qua sự không thành lúc sau, hắn có thể từ địa phủ bên trong chạy ra tới, cũng là vì người này từ địa phủ trốn thoát trung chạy ra tới, toàn bộ địa phủ bởi vậy đại loạn, bằng không hắn muốn chạy trốn ra tới cũng không đơn giản như vậy.

Nhưng là hăn trăm triệu không nghĩ tới, cái này hòa thượng thân phận, thế nhưng là truyền thuyết bên trong vị kia Minh Kính đại sư. Ngẫm lại, cũng chỉ có vị này, mới có thể bị nhốt địa phủ ngàn năm, vẫn cứ không mừng không giận, thậm chí còn có thừa lực chạy ra địa phủ tới.

Truyền thuyết bên trong, Minh Kính đại sư xả thân trấn áp đại địa năm cái phương vị, chính là từng ấy năm tới nay, hăn vẫn luôn bị người dùng xiềng xích khóa tại địa phủ bên trong, như vậy ngàn năm trước sự tình, kia đồn đãi chân thật tính, sợ là còn chờ thương thảo.

Trong đầu hiện lên các loại ý tưởng, Quý Trường Qua nhưng không cho rằng chính mình có thể là trước mắt người đối thủ, đối phương hơi thờ bình thản, thoát nhìn giống như là một người bình thường giống nhau. Chính là hăn nhưng không cho rằng đối phương thật là người thường, này đại khái là trở lại nguyên trạng cảnh giới, tới rồi nhất định trình độ, nhìn lại cùng người thường không có gì khác nhau.

Minh Kính nói: “Hai mươi năm trước sự tình, ta nên cùng người nói thanh tạ. Bất quá này Phật cốt chính là ta đồ vật, ta tưởng ta có quyền lợi đem nó thu hồi, vẫn là người tưởng từ ta trên tay đem Phật cốt đoạt lấy đi?”

Nghe vậy, Quý Trường Qua cổ phía sau da thịt toát ra một tầng mồ hôi lạnh tới, hăn thần sắc tự nhiên nói: “Ngài nói giỡn, này Phật cốt là ngài đồ vật, tự nhiên nên vật quy nguyên chủ, ta như thế nào sẽ sinh ra cướp đoạt chi tâm tới?”

Quý Trường Qua phía sau huyết thi Cổ Hành sinh thời cũng không phải Tu Giới người, cho nên đối với này cái gì Minh Kính đại sư hăn chính là một chút cũng không biết, lúc này xem Quý Trường Qua này túng dạng, nhin không được hừ lạnh nói: “Còn không phải là một cái hòa thượng, Quý Trường Qua người đang sợ cái gì? Ta đảo muốn nhìn, gia hỏa này rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại!”

Nói, hắt thân mình bay lên, bay thẳng đến Minh Kính hung ác công kích lại đây.

Minh Kính khẽ cười một tiếng, cũng không thấy hắt như thế nào động tác, chỉ thấy Cổ Hành thế công một đòn, cả người đột nhiên phát ra hét thảm một tiếng, trực tiếp quỳ rạp xuống đất, một bên kêu hắt trên người huyết nhục nhanh chóng héo rút đi xuống, trong chớp mắt này một cái huyết khí tràn đầy huyết thi, liền thành một khối thây khô, chỉ để lại một hơi, ở kia hô hô hô thở hỗn hển.

Tuyết trắng một chân đạp lên hắt trên người, Minh Kính trên cao nhìn xuống nhìn hắt, nói: “Bất quá là một khối huyết thi, liền khô rút đều không thể xưng là, đảo cũng dám khiêu khích ta.”

Quý Trường Qua trên người mồ hôi lạnh ứa ra, vội nói: “Tiền bối, huyết thi không biết tiền bối thân phận, có điều mạo phạm, hy vọng tiền bối không cần cùng hắt so đo mới là.”

“Bất quá là một cái ô trọc đề tiện đồ vật thôi.....” Minh Kính dời đi chân, bàn chân để trên mặt đất nghiền nghiền, tựa hồ là đụng phải cái gì không sạch sẽ đồ vật giống nhau.

“Ngăn lại bọn họ, đừng làm cho bọn họ đem Phật cốt mang đi!”

Hàn gia người đã đuổi tới, một đám người trận địa sẵn sàng đón quân địch, bay thẳng đến bọn họ công kích mà đến, dự muốn đem bọn họ toàn bộ bắt lại.

“Hàn gia người.....” Minh Kính lắc lắc đầu, hắt đi phía trước đi rồi một bước, phảng phất giống như con đường phía trước không người giống nhau, từng bước một, động tác tùy ý lại lộ ra một loại đường hoàng tới.

“Phanh!”

Ở hắc nơi đi đến, Hàn gia người chỉ cảm thấy mu bàn tay một trận phỏng, rồi sau đó đó là đau tận xương cốt đau đớn, theo phanh mà một tiếng, bọn họ toàn bộ thân thể đều nổ tung tới, huyết nhục bắn đầy đất.

Mà Minh Kính, ăn mặc một thân tuyết trắng tăng y hắc, liền tại đây đầy đất huyết nhục gian đi qua, kia vậy ra máu tươi, liền một giọt đều chưa từng dừng ở hắc trên người.

Một giọt huyết dừng ở trên mặt, còn mang theo nồng đậm mùi máu tươi.

Quý Trường Qua đuổi tay hủy diệt trên mặt vết máu, phân phó Lục Minh nói: “Mang theo huyết thi, chúng ta lập tức rời đi nơi này.”

Vừa rời huyết thi hướng tới Minh Kính ra tay, hắc không có ngăn trở, cũng là nghĩ mượn huyết thi tay thăm thăm vị này Minh Kính đại sư sâu cạn. Mà sự thật nói cho hắc, trước mắt nam nhân, vô cùng cường đại, cho dù hắc chỉ là một đạo hồn thể, vẫn cứ cường đại đến một loại đáng sợ trình độ, làm nhân tâm rét run, sinh không dậy nổi bất luận cái gì phản kháng tâm tình tới.

“A, nếu là vị tiền bối này muốn điên đảo toàn bộ thiên hạ, lại có ai có thể ngăn trở hắc?”

Trong lòng hiện lên như vậy một ý niệm, Quý Trường Qua mang theo thủ hạ người nhanh chóng rời đi núi Già Nam.

Núi Già Nam lâm vào một mảnh rung chuyển bên trong, từ ngủ say bên trong thức tỉnh lại đây cự long đông đưa thân thể, nó ngăn cái đuôi, toàn bộ núi Già Nam đều ở kịch liệt loạn choạng, phun ra một hơi, dòng khí bên trong nhiệt độ không khí trực tiếp hàng tới rồi độ không tuyệt đối nông nổi, đem người nháy mắt đông lạnh thành cái vụn băng.

Các tu sĩ hoảng loạn rời đi này đó địa phương, chỉ Tu Giới những cái đó đứng đầu cao thủ còn lưu tại này, chống cự này đầu cự long.

“Oanh!”

Một cái đuôi trực tiếp quăng xuống dưới, Bạch Tề Tinh trừng lớn đôi mắt, nhìn từ trên trời giáng xuống cự long cái đuôi, trong mắt hiện lên một tia hoảng sợ. Cho dù này cái đuôi chỉ còn lại có xương cốt, nhưng là này uy lực chính là không có như thế nào suy giảm, bị này một cái đuôi chụp đến, kia tuyệt đối là muốn mệnh a.

“Giới!”

Trong tai truyền đến quát khê một tiếng, Bạch Tề Tinh chỉ cảm thấy trước mắt một mảnh trời đất quay cuồng, trong óc bên trong một mảnh choáng váng, chờ hãn phục hồi tinh thần lại, phát hiện chính mình đã đứng ở chân núi.

Bạch Tề Tinh vẻ mặt mờ mịt.

Việt Khê nói: “Này long cùng thành phố B cái kia long nhưng không giống nhau, toàn bộ núi Già Nam người thêm lên, đại khái đều không phải nó đối thủ.”

Thành phố B cái kia long, đã sớm không có Long tộc uy thế, mà trước mắt này một cái, cũng tuyệt đối là một ngàn năm trước trong biển bá chủ, thậm chí liên tu sĩ cũng không thể không tránh đi mũi nhọn.

“Long tộc hơi thở.....” Cốt long cao cao giơ lên đầu, đột nhiên mở miệng nói.

Nó quay đầu ở bốn phía nhìn lại, trong mắt hai luồng màu xanh lục ngọn lửa hôi hôi bốc cháy lên, nó đột nhiên thập phần phần nộ lên, cái đuôi

nện ở trên mặt đất, lập tức tạt đến sơn thể sụp đổ, nó giận dữ hét: “Ai dám thương ta Long tộc con cháu?”

Nói, nó há mồm phun ra một đạo dòng khí tới, dòng khí phun ra, nháy mắt biến thành mấy đạo lưu quang, bay nhanh rơi xuống nào đó thiên sư thân thể bên trong. Những cái đó thiên sư còn không có tới kịp phản ứng, cả người nháy mắt biến thành bệnh huống, xôn xao nát đầy đất.

“Ba.....”

Nuốt Thiên Môn môn chủ nhi tử Quan Tu chỉ tới gần ngủi kêu nhà mình phụ thân một tiếng, trực tiếp bị này dòng khí đánh trúng, nháy mắt biến thành khối băng.

Cự long đột nhiên biến sắc làm mọi người hoảng loạn không thôi, một màn này nhìn qua, quả thực giống như mặt thể giống nhau.

“Long tộc người từ trước đến nay bên vực người mình, những người đó dính cái kia long máu tươi, giống như là một cái ấn ký giống nhau, ở nói cho sở hữu Long tộc, có long chết ở bọn họ trong tay. Cái này ấn ký, sở hữu Long tộc đều có thể cảm ứng được, cũng bị xưng là Long tộc nguyên rủa!”Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 138

Long tộc loại này sinh vật, tuy rằng tộc đàn lẫn nhau chi gian cũng không thân cận, nhưng là đại khái là bởi vì sinh sản gian nan, cho nên Long tộc đều cực kỳ bênh vực người mình. Có người dám sát long, vậy phải làm hảo bị ngàn ngàn vạn vạn chỉ long đuổi giết chuẩn bị.

Chỉ cần là giết Long tộc người, trên người đều sẽ nhiễm Long tộc huyết khí, này huyết khí chỉ cần là Long tộc, đều có thể cảm ứng được, cho nên này cũng bị mọi người xưng là Long tộc nguyên rửa. Bị nguyên rửa người, nhất định là sở hữu Long tộc địch nhân.

Thành phố B cái kia long, Tu Giới người chỉ cảm thấy kia đại khái là trên thế giới cuối cùng một con rồng, ai có thể nghĩ đến, hiện giờ lại toát ra tới một cái Long tộc tổ tông tới. Này cũng thật chính là tổ tông, vừa xuất hiện kia động tĩnh chính là trời sụp đất nứt, đối phương muốn ra tay, thiên sư nhóm căn bản không có đánh trả chi lực.

“Rống! Đáng giận nhân loại!”

Cốt long cực kỳ phẫn nộ, trong mắt hai luồng sâu kín lực hỏa tựa hồ ở sôi trào giống nhau, nó há mồm hướng lên trời nổi giận gầm lên một tiếng, cái đuôi ngắn, đó là đất rung núi chuyển.

Này quả thực chính là dậu đổ bìm leo a, trước có cốt long tác loạn, phía sau Hàn gia phong ấn Phật cốt địa phương tựa hồ cũng ra nhiều loạn, này quả thực chính là làm người không biết phải làm gì cho đúng.

Hàn Húc khẽ cười nói: “Này chút thiên sư sợ là trăm triệu không nghĩ tới, trên thế giới này còn có như vậy một con rồng. Linh Hư này long, nhất mang thù, lại có thù tất báo. Hiện giờ cảm ứng được có Long tộc chết vào những người này trên tay, hiện tại sợ là lửa giận công tâm, thiên sư nhóm muốn đem nó bắt lấy, nhưng không đơn giản như vậy!”

“Này kêu Linh Hư long rất lợi hại?” Việt Khê hỏi.

Hàn Húc gật đầu, nói: “Linh Hư tuy nói là long, đã từng lại ở Côn Luân sơn tu hành quá, là đứng dẫn Đạo gia đệ tử. Hẳn khi đó là Côn Luân sơn đại đệ tử, thiên phú cực cao, nếu không phải sau lại đau mất người yêu, một niệm nhập ma, ta cũng sẽ không đem hắc chém giết cùng dưới kiếm, đem hắc phong ấn tại nơi đây. Hiện giờ tuy rằng chỉ có một đạo phân hồn, nhưng là đối phó những người này, lại vẫn là cũng đủ.”

Khi nói chuyện, Linh Hư đã cao cao giơ lên đầu, thân mình trực tiếp bay lên, chui vào tầng mây bên trong.

Lôi vân nhanh chóng tụ tập mà đến, trong chớp mắt trên bầu trời liền trải rộng thật dày mây đen. Mây đen áp đỉnh, cùng với răng rắc một tiếng cự lôi tiếng gầm rú, mưa to nháy mắt hạ xuống.

Long tộc hành vũ, thao tác khởi thủy tới, càng là thuận buồm xuôi gió, như mây đến thủy.

Linh Hư hé miệng tới, trong miệng phun ra lũ lụt tới, một đạo luyện không từ trống trải hạ, thật giống như có thác nước treo cao với không trung, lũ lụt che trời lấp đất hướng tới mọi người vọt tới.

Hàn Húc ôm Việt Khê khinh khinh xảo xảo nhảy đến một tòa núi cao thượng, nhân tiện đem Bạch Tê Tinh cũng đề xách lại đây.

Núi Già Nam không phải một ngọn núi, mà là một mảnh chạy dài phập phồng núi non, bởi vì đều thuộc về Hàn gia, cho nên này đó đều bị

xương là núi Già Nam. Hiện giờ đại gia chỉ có thể may mắn Hàn gia vị trí xa xôi, này cốt long tai họa, cũng không thương đến người thường, bằng không nếu là ở kia phần hoa mảnh đất, đã sớm khiến cho khủng hoảng.

Bất quá hiện tại tình huống cũng không ổn cực kỳ, núi Già Nam cơ hồ bị Linh Hư huỷ hoại hơn phân nửa, sơn thể nứt toạc, hiện giờ lại bị lũ lụt bao phủ, một màn này nhìn qua quả thực giống như là tận thế đã đến giống nhau.

Mưa to rơi xuống, trong thiên địa bị hơi nước cấp bao phủ, hết thảy nhìn qua mơ hồ mà mờ lung.

Bạch Tề Tinh đứng ở trên núi, thân mình lung lay, nhìn trước mắt một màn, hắc trong lòng rét run. Khó trách hắc lần này cấp chính mình bói toán là đại hung, nếu là không có Việt Khê cùng Hàn Húc, hắc sợ là đã cùng đại bộ phận người giống nhau, bị này sóng lớn huỷ diệt, nếu như bị kia cốt long một cái đuôi tạp đến, sợ là nhảy mất phải biến thành một bãi thịt nát.

“Nghịch chương!” Nhìn trước mắt hết thảy, Lý Huy tức giận đến cả người phát run, hắc đứng ở giữa sườn núi, thấp giọng phân phó nói: “Thỉnh chư vị thiên sư bày trận, vạn diệt trận!”

Tuy nói hiện giờ Tu Giới so bất quá ngàn năm trước, nhưng là thiên sư nhóm vẫn là có điểm áp đáy hòm đồ vật, trong đó vạn diệt trận đó là chi nhất. Vạn diệt trận là một cái rất là cổ xưa trận pháp, danh như ý nghĩa, cái này trận pháp mở ra động, trong trận vạn vật toàn diệt, tuyệt không còn sống, đây cũng là cái này trận pháp nhất khủng bố địa phương.

Nếu không phải thời điểm mấu chốt, Lý Huy cũng không muốn mở ra cái này trận pháp, chính là hiện tại thật sự là bất đắc dĩ, này cốt long chỉ dựa vào bọn họ những người này thật sự là khó có thể đối phó, chỉ có thể khởi động vạn diệt trận.

Trên mặt đất có mấy đạo kim sắc cột sáng dâng lên tới, cột sáng chi gian hơi thở tương liên, lẫn nhau chi gian càng là ẩn ẩn có lẫn nhau xúc tiến thái độ. Tại đây cột sáng bên trong, có một loại hủy thiên diệt địa hơi thở, làm nhân tâm trung run rẩy không ngừng.

“Ân? Vạn diệt trận?” Hàn Húc nhẹ di một tiếng, trong lòng có chút kinh ngạc, nhưng thật ra không nghĩ tới, hiện giờ rất nhiều thuật pháp thất truyền, cái này trận pháp nhưng thật ra truyền lưu xuống dưới.

Cột sáng trung gian, một đạo vô hình lực lượng tản ra, trong thiên địa trong nháy mắt tựa hồ an tĩnh xuống dưới.

Cốt long rống kêu một tiếng, trong mắt hai luồng màu xanh lục ngọn lửa lung lay hai hạ, khổng lồ thân thể từ đuôi bộ bắt đầu một tắc tắc vỡ vụn mở ra, rào rạt nện ở trên mặt đất.

“Phanh!”

Thật lớn thân thể rơi trên mặt đất, tức khắc lại là một trận đất rung núi chuyển, một đoàn màu xanh lục quang đoàn ở không trung phiêu đảng, tựa hồ muốn chạy trốn.

Lý Huy lạnh lùng nói: “Đó là cái kia ác long hồn phách, không thể làm nó chạy thoát.”

Nghe vậy, mặt khác thiên sư tinh thần đều là rùng mình.

“Trích tinh!”

Bạch Trường Y mở mắt ra, ở trong mắt hắc, toàn bộ thiên địa tựa hồ đều biến thành thật lớn biển sao, vô số ngôi sao lóe sáng, rồi sau đó hóa thành lưu quang hướng tới kia ác long hồn phách phóng đi.

Tựa hồ có một đạo từng cơn gió nhẹ thổi qua, hắt này toàn lực một kích, bị người tới nhẹ nhàng vung lên ống tay áo, nháy mắt tiêu tịc đi xuống.

“A di đà phật!” Tuổi trẻ hòa thượng chấp tay trước ngực, nhìn qua gương mặt hiền từ bộ dáng, ẩn đường nốt ruồi đỏ yêu đã, làm hắt nhìn qua nhiều vài phần tà khí.

Nhìn người này, bốn phía không khí trong nháy mắt có chút an tĩnh, thẳng đến gầm lên giận dữ vang lên: “Minh Kính!”

Ác long hồn phách nhìn như là một đoàn màu xanh lục sương mù, hiện giờ hắt phần nộ kêu to, toàn bộ sương mù theo hắt cảm xúc trở nên bành trướng lại trở nên khô quắt.

Linh Hư hung tợn nói: “Lại là người, Minh Kính! Người như thế nào còn sống ở trên thế giới này? Người muội, người không phi thẳng thành Phật sao? Như thế nào ta trước khi chết nhìn đến chính là người, sau khi chết mở mắt ra, nhìn đến vẫn là người?”

Minh Kính cười tủm tỉm nói: “Bởi vì người ta hai người có duyên a.”

Linh Hư: “.....”

Đi người muội duyên phận!

Minh Kính.....

Những người khác nghe thế tên, tinh thần tức khắc chấn động, bọn họ trừng lớn đôi mắt nhìn vị này đột nhiên xuất hiện hòa thượng, tâm tình có thể nói là thập phần phức tạp —— đây là trong truyền thuyết vị kia Minh Kính đại sư?

Minh Kính quay đầu nhìn bọn họ liếc mắt một cái, lộ ra một cái cười như không cười biểu tình tới, hắc hắc rì rì nói: “Sớm hay muộn, ta sẽ lấy về thuộc về ta chính mình đồ vật.”

Nói xong, lưu lại như vậy một khối giống thật mà là giả nói, hắc xoay người mang theo ác long hồn phách nháy mắt biến mất ở tại chỗ.

“Thuộc về ta chính mình đồ vật..... Minh Kính đại sư lời này là có ý tứ gì?” Những người khác hai mặt nhìn nhau, đối với hắc lưu lại những lời này, có chút khó hiểu này ý.

*

Minh Kính đứng ở trên đỉnh núi, Linh Hư hồn phách vòng quanh hắc bên người bay tới thối đi, lúc này Linh Hư rốt cuộc cảm giác được không đúng rồi, hắc có chút kỳ quái nói: “Minh Kính, vì sao..... Vì sao ngươi lại là hồn thể? Ngươi thân thể đâu? Còn có, vì sao trên người của ngươi Phật cốt, thể nhưng chỉ có hai căn?”

“Bởi vì ở ta đem ngươi chém giết không lâu lúc sau, ta đã bị ngươi giết chết, tự nhiên chỉ còn lại có hồn thể.” Minh Kính nhàn nhạt nói.

Nghe vậy, Linh Hư hồn phách nháy mắt liền khô quắt, giống như là thối đại khí cầu, chớp mắt liền lặn khí.

“Không có khả năng!” Không chút suy nghĩ, hắc theo bản năng phản bác, Linh Hư nói: “Thực lực của ngươi ta còn không rõ ràng lắm sao? Trên trời dưới đất đệ nhất nhân, không ai có thể đánh bại ngươi, ngươi sao có thể sẽ bị ngươi giết chết?”

Minh Kính cười khẽ, hắc híp mắt, tựa hồ là nghĩ tới trước kia, không chút để ý nói: “Bởi vì nhân tính là trên thế giới này nhất phức tạp đồ vật, ta lúc ấy cũng không nghĩ tới, bọn họ sẽ đối ta ra tay.”

Kính yêu sư phụ, nhiều năm bạn thân, thế nhưng đồng thời phản bội hãn, dùng “Thiên kim tán”, đem hãn mê choáng. Sau đó lấy một loại đường hoàng lấy cớ, đem thân thể hãn phân biệt chặt bỏ, nói là trấn áp ngấm tà khí.

Linh Hư hồn phách trong chốc lát bành trướng trong chốc lát thu nhỏ lại, có thể thấy được tới hãn cảm xúc thập phần kích động, đều không thể khống chế chính mình hồn phách.

“Bọn họ như thế nào sẽ..... Người tuy rằng miệng độc, tâm nhân tiểu, còn có thù tất báo, nhưng là nếu hy sinh chính mình là có thể cứu vớt thiên hạ thương sinh, nhất định là nguyện ý xả thân thành nhân, cứu vớt thiên hạ thương sinh.” Linh Hư thập phần khẳng định nói.

Minh Kính nhìn hãn một cái, nói: “Miệng độc, tâm nhân tiểu, có thù tất báo..... Thật là cảm ơn người khích lệ, ta thật sự là chịu chi hổ thẹn a.”

“.....”

Linh Hư nhin không được nói: “Bọn họ cũng thật sự là quá tâm tàn nhẫn, vì làm Phật cốt có thể vẫn luôn bảo trì phật tính, thế nhưng đem người hồn phách khóa với địa phủ bên trong.”

Minh Kính thân thể sở dĩ có thể trấn áp tà khí, đó là hãn người này phật hiệu cao thâm, thân thể hãn mặc kệ là cốt nhục vẫn là huyết nhục đều mang theo cực cao Phật khí. Chính là, nếu Minh Kính hồn diệt, trên thân thể hãn Phật khí theo thời gian trôi đi cũng sẽ càng lúc càng mờ nhạt. Cho nên, bọn họ mới nghĩ đem hồn phách của hãn khóa tại địa phủ bên trong, lại không huỷ hoại, đó là đánh làm hãn Phật cốt có thể đời đời kiếp kiếp trấn áp dưới nền đất tà khí, đánh chính là hảo bần tính.

“Không chỉ có là bởi vì còn muốn lợi dụng ta, càng là bởi vì bọn họ biết, bọn họ giết không chết ta.....”

Minh Kính nhàn nhật nói, hấn duỗi tay đem vừa mới từ Hàn gia cầm địa kia chỗ lấy tới kia căn Phật cốt lấy ra, này căn cốt đầu là hấn xương đùi, nguyên bản chính là hấn đồ vật, hiện giờ trở lại hấn trên tay, ảm đạm phật quang nháy mắt liền đại trưởng lên.

Quanh thân bao phủ quang mang nhàn nhật, Minh Kính mở mắt ra, trong mắt phúc một tầng nhợt nhạt kim sắc quang mang. Hiện tại hấn cả người nhìn qua, giống như là một tôn vô hỉ vô bi phật tượng.

Lúc này, chịu hấn lôi kéo, ở Z Quốc bốn cái địa phương, bảo hộ phong ấn người phát hiện, phong ấn bên trong Phật cốt ở kịch liệt run rẩy, rồi sau đó tại hạ một khắc, Phật cốt trực tiếp phá tan trận pháp mà ra, hóa thành bốn đạo lưu quang ở phía chân trời trung hiện lên.

“Sao băng!”

Vào lúc này, có rất nhiều người thấy trên bầu trời xẹt qua bốn đạo kim sắc quang mang, giống như là sao băng giống nhau, bọn họ vội vàng đôi tay giao nắm ở bên nhau, cúi đầu hứa nguyện, đồng thời trong lòng cũng có một cái nghi vấn: “..... Ban ngày như thế nào sẽ có sao băng?”

Theo này bốn đạo lưu quang xuất hiện, người thường không cảm giác được, chính là có chút người lại cảm giác được, nháy mắt phóng lên cao tà khí. Một ngàn năm tới, tà khí bị Minh Kính xương cốt áp chế căn nuốt tinh lọc, chính là hiện giờ Phật cốt biến mất, tà khí tự nhiên không kiêng nể gì vọt ra.

Chân trời còn có vũ ở rơi xuống, Bạch Kỳ Thạch nhắm mắt lại, trên mặt có chút mỏi mệt, hấn thanh âm cực nhẹ nói: “Vẫn là tới rồi tình trạng này, một ngàn năm trước sự tình sẽ tái diễn, chính là thế gian này, không còn có cái thứ hai Minh Kính.”Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 139

Trong thiên địa âm đạm xuống dưới, phía tây không trung nhiễm một mạt màu đỏ, ánh đến không trung mang theo điểm nhọt nhạt màu đỏ.

Minh Kính bọn họ thân ở tối cao ngọn núi, trước mắt là một mảnh chạy dài núi non, bốn căn Phật cốt dừng ở hẵn trước người, chớp động thiển kim sắc quang mang.

Chúng nó bị phủ đầy bụi ngàn năm lâu, hiện giờ đảo qua âm đạm, Phật quang đại trán, phạm vi trăm dặm địa phương chịu này Phật quang chiếu khắp, Phật khí tẩm bổ, bởi vì mùa thu mà khô héo hoa cỏ cây cối trọng trán sinh mệnh, lại lần nữa trù chi nảy mầm.

Mà âm hồi chi vật, tại đây Phật quang dưới, càng là nguyên hình tất lộ, không chỗ tránh né, nháy mắt đã bị Phật khí giáo toái, tiêu tán ở không trung.

Linh Hư hồn thể ở không trung lúc ẩn lúc hiện, thở dài: “Ta hiện tại mới phát hiện, thế giới này hơi thở thật đúng là hỗn độn ô trọc, quả thực làm người cảm thấy khó có thể hô hấp.”

Minh Kính liếc xéo hẵn một cái, nói: “Người liên cái thân thể đều không có, một đạo hồn thể, nơi nào tới hô hấp?”

Linh Hư: “.....”

Lâu như vậy không thấy, người này miệng vẫn cứ trước sau như một làm người chán ghét.

Phật cốt Phật khí chớp động, Minh Kính vươn tay đi, lấy ra mặt khác hai căn Phật cốt tới, tổng cộng lục căn Phật cốt phiêu phù ở không trung. Phật cốt chi gian hơi thở tương liên, rồi sau đó chậm rãi, Phật cốt tương liên chi gian, ần ần xuất hiện một khối thân thể, một khối cùng hãn hồn thể giống nhau như đúc thân thể.

Này thân thể vừa mới bắt đầu chỉ là một cái nhàn nhạt hư ảnh, rồi sau đó trở nên càng ngày càng chân thật, từ không hề sinh cơ trở nên huyết khí tràn đầy, thậm chí ở hãn ngực chỗ, cũng có phập phồng, là tim đập ở bùm bùm nhảy.

Thân thể này, sống!

“Ngàn năm không thấy, người gia hỏa này, nhưng thật ra càng ngày càng khủng bố.....” Linh Hư nhin không được cảm thán, liền Minh Kính lộ ra tới chiêu thức ấy, liền làm vô số tu giả kinh hãi không thôi.

Khối này từ Phật cốt luyện ra tới thân thể, thể chất tự nhiên là cứng cỏi tới rồi một loại đáng sợ nông nổi, nếu là thân thể này, tự nhiên là có thể cất chứa hãn hồn thể thượng âm thương.

Nguyên bản bị nuốt thiên đao gây thương tích lưu lại vết thương hãn hồn thể năng chậm rãi khép lại, đáng tiếc lúc ấy hồn thể bị khóa với địa phủ bên trong, nuốt thiên đao thượng lệ khí theo thời gian càng thêm xâm nhập thân thể hãn, mỗi phân mỗi giây đều ở tổn thương thân thể hãn, tới rồi hiện tại lệ khí thâm nhập hồn thể, giải quyết lên muốn phiền toái một ít.

Mà Hàn Húc kia khối thân thể, chỉ là một khối đơn giản thân thể phàm thai, có thể kiên trì lâu như vậy, hãn cũng là hoa chút công phu.

Nhìn trước mắt khối này tân đúc thân thể, Minh Kính chậm rãi đi qua đi, thẳng đến hồn thể hoàn toàn tiến vào thân thể —— nhắm chặt đôi mắt run nhè nhẹ một chút, rồi sau đó, này đôi mắt chậm rãi mở.

“A di đà phật!”

Minh Kính nhẹ giọng niệm một câu, ấn đường nốt ruồi đỏ thoát nhìn càng thêm loá mắt, càng sẵn đến hấn cả người gương mặt hiền từ, pháp tướng đoan trang, đã mang theo một loại trách trời thương dân từ bi cảm, rồi lại có một loại phật tượng lạnh băng cảm.

Từng đoá kim sắc hoa sen ở không trung nở rộ, đây là Phật khí biến thành, khổng lồ Phật khí thành thực chất, liền ở không trung nở rộ một đoá lại một đoá kim sắc hoa sen. Loại này cảnh tượng, Linh Hư cũng chỉ ở truyền thuyết bên trong gặp qua, có thể xuất hiện loại này cảnh tượng, đều là việc làm thật Phật, cũng chính là đã chân chính Phật.

Hiện tại Minh Kính, so ngàn năm trước lợi hại nhiều!

Linh Hư nhin không được cảm thán, trong lòng thậm chí cảm thấy đáng sợ. Người này, ở ngàn năm trước khiến cho mọi người cảm thấy sâu không lường được, từ Linh Hư đối hấn có điều ký ức tới nay, người này liền vẫn luôn đứng ở Tu Giới đỉnh cao nhất, làm vạn người kính ngưỡng. Mà ngàn năm sau, hấn càng đáng sợ.

Hiện giờ hấn, không chỉ là đứng ở Tu Giới đỉnh, Linh Hư thậm chí cảm thấy, hấn cơ hồ là áp đảo Thiên Đạo phía trên.

“Khởi phong.....” Minh Kính ngẩng đầu, ôn nhuận như ngọc diện mạo, nhìn qua thập phần vô hại.

Phật hoá khí vì từng đoá hoa sen nở rộ, bất quá trong chớp mắt liền tan, hóa thành nhỏ vụn kim quang, theo gió thổi hướng về phía núi Già Nam.

Núi Già Nam trước mắt vết thương, Linh Hư khiến cho mưa to đã ngừng, mây đen tan đi, trên mặt đất một mảnh hỗn độn. Nước mưa sũng nước xiêm y, hàn ý đến xương thật sự.

Có nhỏ vụn kim quang rơi trên mặt đất, cấp đại địa mang đến vô hạn sinh cơ, trong chớp mắt, núi Già Nam thượng chịu Linh Hư oán khí ảnh hưởng mà khô héo hoa cỏ cây cối, trầu chi, đã phát mầm, thậm chí nở hoa.

Bạch Tề Tinh vươn tay đi, cảm nhận được này nhỏ vụn kim quang dừng ở trên tay, nháy mắt làm hãn lạnh băng thân thể nhiều vài phần ấm áp, hãn nhin không được lắm bầm nói: “Thật ấm áp.....”

Quay đầu vừa thấy, lại thấy Việt Khê trong tay nâng một đóa kim sắc hoa sen, làn điệu 'hoa sen rụng' ở nàng trong tay, chẳng những không có tản ra, ngược lại là càng thêm mỹ lệ.

Bạch Tề Tinh: “..... Vì cái gì người trong tay chính là chính đóa hoa?”

Việt Khê nghĩ nghĩ nói: “Này đại khái chính là có hậu đài nguyên nhân đi.”

Bạch Tề Tinh: “??”

“Đúng rồi, Hàn Húc đâu? Vừa rồi ta liền muốn hỏi, người khác đi đâu?”

“Người tìm ta sao?”

Hãn tiếng nói vừa dứt, liền nghe thấy phía sau truyền đến thanh âm, quay đầu vừa thấy, liền thấy Hàn Húc đứng ở hãn phía sau, một thân sạch sẽ, không thấy chút nào chật vật.

Bạch Tề Tinh thấy hắc, trong lòng nháy mắt sinh ra một loại không thích hợp cảm giác tới, hắc khê nhúu mày, cơ hồ lâu bầu nói: “Ta như thế nào cảm thấy, trên người của người giống như có chỗ nào thay đổi?”

Cái loại này thay đổi rất nhỏ hơi, chính là lại là chân thật tồn tại, hắc cũng không biết nên hình dung như thế nào.

Hàn Húc mỉm cười, không nói gì.

Việt Khê nhìn hắc một cái, đem trong tay hoa sen đưa cho hắc.

“Minh Kính, người xá lợi tử, như thế nào sẽ ở cái này tiểu cô nương trên người? Di, ta nhìn nhìn, các người hai người hơi thở thế nhưng ẩn ẩn tương liên..... Đây..... Ta tm ngủ một giấc lên, Minh Kính người thế nhưng cây vạn tuế ra hoa, trâu già gặm cỏ non??” Linh Hư tỏ vẻ thực khiếp sợ, khiếp sợ đến hắc hồn thể đều duy trì không được hình rồng, nháy mắt lại biến thành bông bông từng từng một viên cầu.

Hàn Húc: “.....”

Chờ nghe được Hàn Húc kêu Việt Khê sư phụ lúc sau, Linh Hư hồn thể không chỉ có ban không được xoắn tung một viên cầu, trực tiếp liền lời nói đều cũng không nói ra được.

—— vẫn là các người hòa thượng sẽ chơi!

*

Bóng đêm đen, mọi người đã thu thập về tới Hàn gia, lúc này đây Tu Giới xem như tổn thất thảm trọng, thiệt hại không ít thiên sư ở bên trong. Nhưng là, không chỉ có kia ác long hồn phách chạy đi, ngay cả đại địa thượng năm chỗ phong ấn cũng bị phá, tà khí tàn sát bừa bãi, này thiên hạ lập tức sẽ nghênh đón đại loạn.

Lý Huy xuyên thấu qua cửa sổ xa xa nhìn về phía bên ngoài, chân trời tà khí đã khởi, như này nùng mặc bóng đêm giống nhau, con đường phía trước quả thực làm người nhìn không thấy hy vọng giống nhau.

“Tà khí đã sinh, kế tiếp sẽ xuất hiện càng nhiều tà vật, phân phó Thiên Sư Minh hạ thiên sư, trận địa sẵn sàng đón quân địch, gặp được tà vật, tất tru sát!” Hắc găng từng chữ một phân phó nói, Thiên Sư Minh thiên sư, ở hưởng thụ nhất định đặc quyền đồng thời, cũng gánh vác bọn họ nên có trách nhiệm.

Bạch Trường Y ở trong phòng xoay hai vòng, nói: “Như vậy đi xuống không phải biện pháp, không có cách nào tiêu giảm tà khí, chúng ta sở làm bất quá là trị ngọn không trị gốc.”

“Nếu Bồng Lai sơn còn ở, Xanh Thiên Thụ chưa hủy nói.....” Lý Huy muốn nói lại thôi.

Nghe vậy, mọi người đều là trầm mặc.

Bồng Lai sơn vẫn luôn bị thiên sư nhóm xưng là tiên sơn, ở Bồng Lai trên núi chiều dài một viên chuyển được thiên địa Xanh Thiên Thụ, Xanh Thiên Thụ hấp thu thể gian tà khí, gột rửa một giới, đáng tiếc ở mười tám năm trước, Xanh Thiên Thụ trực tiếp bị người làm hỏng, hiện giờ thể gian ở cũng không có Xanh Thiên Thụ.

Bạch Kỳ Thạch hơi hơi mở mắt ra, nói: “Nếu có Xanh Thiên Thụ nói, đem Xanh Thiên Thụ loại với nguyên bản phong ấn Phật cốt nơi, cũng có thể làm chúng ta hòa hoãn vài phần.”

Không Sắc lập tức nói: “Kỳ Thạch, người hay không có thể bói toán đến, thể gian còn có Xanh Thiên Thụ nhưng ở?”

“Có, sinh cơ ở phương bắc, ở thành phố B, Xanh Thiên Thụ cũng ở nơi đó. Chỉ là thiên cơ che dấu, ta có khả năng tra xét đến, cũng chỉ có

điểm này, cụ thể vị trí, vẫn là không biết.” Bạch Kỳ Thạch lắc đầu.

Nghe vậy, những người khác không những không cảm thấy thất vọng, ngược lại là hai mắt sáng ngời, nói: “Ý của người là, trên thế giới này, quả nhiên là còn có Xanh Thiên Thụ ở?”

Bạch Kỳ Thạch nói không có người hoài nghi, Tu Giới người đều biết nói Bạch gia đại thiếu gia một tay chiêm tinh chi thuật xuất thần nhập hóa, cũng biết thiên địa. Mà tên của hắn, Kỳ Thạch, Kỳ Thạch, ở cổ đại, Kỳ Thạch đó là từ trên trời giáng xuống thiên thạch, đây cũng là tên của hắn ngọn nguồn.

Mà hắn tuyết trắng đầu tóc, cùng với kia một đôi chân, là hắn hai mươi năm trước nhìn trộm Thiên Đạo sở trả giá đại giới, mà khi đó, hắn gần mới mười sáu tuổi tuổi. Liền ở đêm hôm đó chi gian, hắn tóc một đêm biến bạch, hai chân cũng rốt cuộc đứng dậy không nổi, thậm chí thọ mệnh thượng cũng đã chịu tổn thương, chỉ có thể sống đến ba mươi tám tuổi.

Mà hiện giờ, hắn đã ba mươi bảy tuổi, chỉ có một năm nhưng sống.

“Xanh Thiên Thụ ở thành phố B! Làm mặt khác thiên sư chú ý tìm hiểu, tìm kiếm Xanh Thiên Thụ.” Lý Huy tiếp tục phân phó đi xuống, hắn lại nghĩ tới một chuyện tới, hỏi: “Hàn gia..... Hàn phu nhân bên kia nói như thế nào?”

Mọi người nhìn nhau, Bạch Trường Y thở dài, nói: “Hàn phu nhân đối này công thú nhận bộc trực, nàng thừa nhận, là nàng đem phá trận biện pháp giao cho Quý Trường Qua. Ai có thể nghĩ đến, như vậy một người tuổi trẻ tiểu cô nương, ở trận pháp thượng thế nhưng như thế thiên tài, chỉ là ở Hàn Lệ bên người đãi hai năm, tự học thành tài, là có thể đem kia trận pháp hiểu rõ. Nếu là lúc ấy, nàng gặp được không phải Hàn Lệ, mà là một cái trận pháp đại sư nói.....”

Như vậy, vận mệnh của nàng, sẽ cùng hiện tại trống đánh xuôi, kèn thổi ngược. Đáng tiếc, này hết thầy đều là nữu, mà trên thế giới này nhất không có khả năng sự tình đó là nữu.

*

Hàn gia phòng khách, Hàn gia người phẫn nộ nhìn về phía ngòai ở thủ tọa nữ nhân, nữ nhân này từ xuất hiện ở Hàn gia lúc sau, vẫn luôn cho người ta ấn tượng đó là thiên kiều bá mị đại mỹ nhân, chính là ai lại biết, như vậy một cái thoát nhìn vô hại đoá hoa thế nhưng lặng yên không một tiếng động, liền đem hãn Hàn gia hại thành như vậy.

“..... Người vì cái gì muốn làm như vậy? Người có biết, người đây là huỷ hoại thiên hạ thương sinh!” Hàn Từ Tranh trừng lớn đôi mắt nhìn Hàn phu nhân, trong mắt tơ máu trải rộng, cảm xúc thật sự là phức tạp.

Hàn phu nhân hai chân giao thiệp, nàng mị nhãn như tơ nhìn Hàn Từ Tranh liếc mắt một cái, cười đến vũ mị, nói: “Thiên hạ thương sinh cùng ta có cái gì quan hệ? Ta chính mình đều quá đến không vui, ta vì cái gì còn muốn đi quản thiên hạ thương sinh? Ta muốn huỷ không phải thiên hạ thương sinh, mà là các người Hàn gia.”

Bởi vì Phật cốt phong ấn cực kỳ quan trọng, không có ai dám mạo hiểm như vậy, cho nên Hàn gia vẫn luôn ở Tu Giới rất có địa vị. Chính là hiện giờ, Hàn gia sở dựa vào đồ vật đã biến mất, Hàn gia lại lấy cái gì tới làm chính mình bảo trì vốn có địa vị?

Gần chỉ là ngẫm lại, Hàn phu nhân liền cảm thấy thập phần thú vị.

“Người..... Người cái này độc phụ, lúc trước mẫu thân người bệnh tình nguy kịch, nếu không phải Hàn Lệ, người cha mẹ thân nhân, nào còn có thể sống trên đời? Người thế nhưng như thế lấy oán trả ơn!” Có người mắng to xuất khẩu.

Hàn phu nhân khóe miệng ý cười phai nhạt một ít, nàng cười nhạo nói: “Cha mẹ ta thân nhân, các người cũng có mặt đây, này hết thấy không đều là ở các người Hàn gia người thiết kế bên trong sao? Ta và các người Hàn gia nơi nào tới ân, chúng ta chỉ gian chỉ có thù, chỉ có hận!”

Hàn gia người bị nàng loại thái độ này tức giận đến không được, Hàn gia nhị bá phân phó nói: “Người tới, đem phu nhân khóa đến trong phòng, không có mệnh lệnh của ta, không được phóng nàng ra tới.”

Hàn phu nhân cười, nàng đứng dậy, tư thái vẫn cứ ung dung đoan trang, thậm chí là kiêu mị, nàng cười nói: “Không cần các người động thủ, ta chính mình lên lầu đi..... Nga, có phải hay không còn muốn khóa lại thúc tiên liên?”

Thúc tiên liên, Hàn gia người phạm là phạm vào sai, toàn sẽ bị khóa lại này xích sắt, xuyên qua đôi tay cùng hai chân, cũng coi như tàn khốc.

Tinh tế xiềng xích từ xương đùi gian xuyên qua, mồ hôi lạnh nháy mắt liền chảy ra, Hàn phu nhân quỳ rạp xuống đất, chịu này thống khổ, lại là không rên một tiếng, thậm chí khóe miệng còn mang theo vui sướng cười.

“Nhị bá, đủ rồi đi, vãn..... Mẫu thân nàng chỉ là một giới nữ lưu, như vậy không khỏi quá mức tàn nhẫn.” Hàn Từ Tranh dời mắt, nói khẽ với Hàn gia nhị bá nói.

Hàn gia nhị bá nhìn hẩn một cái, ý vị thâm trường nói: “Từ Tranh a, có một số việc, người hẩn là biết, cái gì nên làm, cái gì không nên làm đi.”

Hàn Từ Tranh cúi đầu, nói: “Ta biết, chỉ là mẫu thân nói như thế nào cũng chỉ là cái nữ nhân. Chỉ khóa lại chân, đã vậy là đủ rồi đi.”

“Phạm là phản bội Hàn gia người, đều phải chịu như vậy trừng phạt, Từ Tranh, liên tính nàng là Hàn phu nhân, cũng không có ngoại lệ!”

Hàn Từ Tranh quỳ xuống, hăn nói: “Nhị bá! Liên tính là xem ở ta mặt mũi thượng, ta cầu xin người.”

Hàn nhị bá nhíu mày xem hăn, sau một lúc lâu hăn lắc đầu, nói: “Chỉ có lúc này đây, không có lần sau!”

Hàn Từ Tranh trong mắt hiện lên một tia vui mừng, lập tức gật gật đầu.

Hàn nhị bá rời đi, Hàn Từ Tranh đứng ở ngoài cửa do dự một chút, vẫn là đẩy cửa đi vào.

Trong phòng, Hàn phu nhân bị khóa ở trong góc, tinh tế thúc tiên liên xuyên qua nàng một đôi chân, kia xích sắt thập phần tế, chính là lại thập phần trầm trọng, đem nàng khóa ở trên tường.

“Mẫu thân.”

Hàn Từ Tranh đi tới, ngồi xổm xuống thân mình, nhẹ giọng kêu một câu.

Hàn phu nhân lười nhác nâng lên đôi mắt tới, nàng cười như không cười nhìn Hàn Từ Tranh, nói: “Đừng, ta nhưng không đảm đương nổi người này một tiếng mẫu thân, phụ thân người lão cóc ghẻ ăn thịt thiên nga, ta so người còn nhỏ hai tuổi, người này một tiếng mẫu thân kêu đến, cũng không chê khiếp đến hoảng?”

Hàn Từ Tranh: “.....”

Hăn đứng dậy, thấp giọng nói: “Ta sẽ cùng những người khác cầu tình, sẽ không làm cho bọn họ thương tổn người.”

“Người cho rằng ta sẽ tin người nói? Tám năm trước, người cũng là như vậy cùng ta nói, người nói sẽ vĩnh viễn bảo hộ ta, thậm chí nói muốn

cười ta.....” Nói, nàng từ những cái đó tốt đẹp hồi ức trung phục hồi tinh thần lại, nhìn không được lắc lắc đầu, nói: “Sự thật nói cho ta, nam nhân đều là đại móng heo, tin nam nhân nói, còn không bằng tin tưởng heo mẹ cũng biết leo cây, này còn đáng tin cậy chút.”

Hàn Từ Tranh trong lòng có chút khó chịu, hắn cẩn thận đánh giá trước mắt nữ nhân, trong mắt trời lên lệ quang tới. Trước kia Hường Văn, tươi đẹp mà hào phóng, giống như là một đóa vĩnh viễn hướng tới thái dương chuyển hướng hoa hướng dương, làm người đái ở bên người nàng cũng nhìn không được bị trên người nàng cái loại này tích cực sở dĩ động. Chính là hiện tại nàng, cùng hắn trong trí nhớ người, hoàn toàn bất đồng.

Nàng càng mỹ, vũ mị mà lười biếng, hơi chút cười là có thể làm nam nhân mất hồn, lại làm hắn khổ sở trong lòng đến không thể tự ức.

“Ta sẽ cứu ngươi ra tới!” Hàn Từ Tranh gần như bảo đảm nói ra những lời này tới.

Hường Văn cười cười, không nói chuyện.

Hàn Từ Tranh thấy nàng không muốn cùng chính mình nói thêm cái gì, há miệng thở dốc, xoay người rời đi cái này nhà ở. Hắn đi rồi, Hường Văn ngồi dưới đất, biểu tình chinh lăng, ánh mắt hư hư dừng ở một phương hướng, đang ở xuất thần.

Sau một lúc lâu, nàng cười một tiếng, giật giật thân thể, trên chân xiềng xích theo nàng động tác phát ra rất nhỏ tiếng vang tới.

“Kết thúc a.....” Nàng thở dài nói, trên mặt mang theo một mặt khoái ý cùng giải thoát tươi cười.

Có hỏa từ nàng trong phòng bốc cháy lên tới, rồi sau đó Hàn gia tòa nhà, từ các trong một góc, đều bắt đầu bốc cháy lên lửa lớn tới, lửa lớn nháy mắt đem toàn bộ Hàn gia cấp bao trùm.

Lúc này, Việt Khê cùng Hàn Húc đang ở trong phòng nói chuyện, Linh Hư phiêu ở không trung, toàn bộ hồn thể có chút hư, nhìn qua phảng phất giây tiếp theo liền phải biến mất ở không trung.

Hàn Húc cầm một viên ngọc châu tối, dễ như trở bàn tay ở bên trong điêu khắc ra hoa điều cá thạch, thậm chí còn điêu một cái nhà ở. Tuy rằng chỉ là một viên ngón cái lớn nhỏ ngọc châu, chính là bên trong ngũ tạng đều toàn, tinh xảo vô cùng.

“Vào đi.” Trước mắt cuối cùng một bút, Hàn Húc tiếp đón Linh Hư.

Linh Hư chui vào ngọc châu nội, ngọc châu căn nhà kia nháy mắt nhiều một cái kim sắc tiểu long, cuộn tròn ở trên giường, Linh Hư mở miệng nói: “Trước kia bị người chém giết, hiện tại còn muốn cho người cứu, thật là mất mặt.”

Việt Khê nhìn xem hai người, nói: “Các người hai quan hệ xem ra thực hảo a.”

Hàn Húc thuận miệng nói: “Hảo nhưng thật ra không thể xưng là, lúc ấy nếu không phải hãn nhập ma, ta cũng sẽ không đối hãn ra tay.”

Nghe vậy, Linh Hư cảm xúc nháy mắt có chút hạ xuống lên.

“..... Ta chỉ là tưởng cứu Loan Loan.” Hãn thấp giọng nói, hồn thể đều bẹp.

Loan Loan?

Việt Khê nghi hoặc nhìn về phía Hàn Húc, Hàn Húc giải thích nói: “Loan Loan là hãn ái nhân, lúc ấy ra một ít ngoài ý muốn, Loan Loan bỏ mình, gia hỏa này lên trời xuống đất, liền tưởng sống lại nàng. Chỉ là, hồn phi phách tán, liền toái hồn đều không có một mảnh, làm nhiều ít công phu, cũng là uổng phí.”

Linh Hư: “..... Người có thể hay không không cần ở lòng ta thương trát dao nhỏ?”

“Không thể, ta đây là làm người thanh tỉnh một chút, để tránh ta còn muốn lại một lần ra tay đem người cấp làm thịt. Các người Long tộc da dày thịt béo, muốn sát thật đúng là có điểm khó.” Hàn Húc khinh phiêu phiêu nói.

Linh Hư: “.....”

Hôm nay quả thực liều không nổi nữa, cái gì bị thương hết thấy cũng chưa, một ngàn năm đi qua, người này vẫn là như vậy sẽ phá hư không khí!

“Thân là hòa thượng, vì cái gì người liền không học được Phật gia nửa điểm từ bi a?” Linh Hư nhin không được nói thầm.

Hàn Húc nhéo ngọc châu, cười nói: “Ta không từ bi, người hiện tại như thế nào còn sống? Ngủ say hơn một ngàn năm, tỉnh lại người cũng chỉ dư lại như vậy một mặt tàn hồn, hơi không chú ý liền sẽ biến mất ở trong thiên địa. Người nhưng thật ra hảo, vừa tỉnh tới liền lại gây vạ lại gọi vũ, sợ chính mình bị chết quá nhanh? Cuối cùng kia vạn diệt trận, nếu không phải ta, người liền cuối cùng một mặt tàn hồn cũng đến tan, đến lúc đó liền thật sự trở thành không khí, người là muốn đi bồi Loan Loan sao? Liền cùng ngàn năm trước như vậy, bức ta đem người giết chết.”

“Người luôn luôn thông minh, trí nhiều gần yêu..... Không, liền tính là yêu quái, cũng không có người thông tuệ, ta chỉ là cảm thấy rất mệt, Loan Loan không ở, thế gian này vạn vật đều ta tới nói bất quá là công dã tràng vô.” Linh Hư thở dài, trong giọng nói có loại không gì đáng buồn bằng tâm đã chết nản lòng, hăn dừng một chút, nói: “Nói nữa, khinh ta Long tộc giả, đều cần vừa chết! Bọn họ dám giết ta Long tộc, ta liền sẽ giết bọn họ.”

Hàn Húc nhẹ nhàng lắc lắc đầu, cho nên a, tất cả mọi người đều nói, khi dễ ai đều không cần khi dễ Long tộc. Giết một con rồng, vậy đại biểu sẽ đã chịu Long tộc toàn tộc đuổi giết, không hề ngoại lệ.

“..... Nỗi lửa, mau tới người, cứu hoả a!”

Bên ngoài đột nhiên truyền đến tiếng ồn ào, Việt Khê bọn họ nhìn nhau, Hàn Húc đem trang Linh Hư ngọc châu sủy trong túi, cùng Việt Khê trực tiếp đi ra cửa phòng. Vừa ra tới, bọn họ chỉ cảm thấy trước mắt sáng ngời, trước mắt hỏa thế ngập trời, toàn bộ Hàn gia đều lâm vào một mảnh biển lửa bên trong.

Liên ở bọn họ rời đi phòng ốc không lâu, bọn họ phía sau nhà ở cũng đang mà một tiếng thiêu lên.

“Sao lại thế này, sao lại thế này? Như thế nào sẽ khởi lửa lớn đâu? Hàn gia tòa nhà phía dưới bố đến có trận pháp, liên cái kia ác long như vậy quấy loạn, cũng chưa có thể đem phòng ở cấp lộng sụp, như thế nào liên thiêu lên?” Bạch Tề Tinh vẻ mặt chật vật đi ra, trên đầu còn mang theo bọt biển, nhìn dáng vẻ vừa rồi là ở tắm rửa.

Việt Khê nhìn bất quá trong chớp mắt liên bao trùm toàn bộ nhà ở lửa lớn, hít mắt nói: “Là đốt thiên trận..... Cái này trận pháp, bao trùm toàn bộ Hàn gia, bốc cháy lên tới, muốn dập tắt, nhưng không có đơn giản như vậy.”

Bên cạnh có thiên sư sử dụng thủy hệ thuật pháp muốn dập tắt lửa lớn, chính là thủy thế ngược lại gia tăng rồi lửa lớn châm thế. Trận này lửa lớn, xem trận thế, tựa hồ muốn đem toàn bộ Hàn gia đều cấp thiêu cái sạch sẽ giống nhau.

Các loại thủy hệ thuật pháp bị sử ra tới, Việt Khê lắc đầu, nói: “Dùng thủy ngược lại là sẽ đem tình huống càng lộng càng không xong, đốt thiên

trận là căn cứ ngũ hành phương pháp bày ra, thổ khắc hỏa, nếu muốn dập tắt hỏa, đặc dụng thổ mới là.”

Theo bùm bùm vỡ vụn thanh, nhà ở xà nhà bị thiêu đoạn, lạch cạch một tiếng, toàn bộ phòng ở hoàn toàn suy sụp.

Chủ trạch bên kia truyền đến kịch liệt thanh âm, Việt Khê bọn họ nhìn nhau, hướng chủ trạch nơi đó đi đến.

“Không, phóng ta đi vào, phóng ta đi vào! Vẫn vẫn còn ở bên trong, nàng còn ở bên trong, ta muốn đi cứu nàng!” Chủ cổng lớn khẩu, Hàn Từ Tranh vẻ mặt kích động muốn hướng trong hướng, lại bị Hàn gia người cấp cản lại.

Hàn Từ Tuyết kêu lên: “Ca, người đừng đi vào, này hỏa lớn như vậy, người đi vào sẽ bị thiêu chết.”

Hàn Từ Tranh hai mắt hồng thấu, hấn trong ánh mắt biên ánh hừng hực thiêu đốt lửa lớn, hấn tê thanh nói: “Không, không, vẫn vẫn còn ở bên trong, ta phải đi cứu nàng. Nàng bị khóa ở trong phòng, nàng sẽ chết, sẽ chết!”

Nói, hấn trực tiếp tránh thoát Hàn Từ Tuyết bọn họ thuật pháp, thậm chí không tiếc phản phệ tự thân, thoát thân liền hướng biến lửa hướng.

Hỏa thể khổng lồ, hấn cái dạng này, quả thực giống như là thiêu thân lao đầu vào lửa giống nhau.

“Vớ vẩn! Vì một nữ nhân như vậy thất thổ, giống cái gì? Quả thực mất hết chúng ta Hàn gia mặt.” Hàn nhị bá mặt mang giận tái đi, trực tiếp sử thuật pháp đem người cấp mê đi qua đi.

Hàn Từ Tranh thân thể té lăn trên đất, hấn trừng lớn đôi mắt, hướng tới lửa lớn phương hướng vươn tay đi, nhẹ giọng kêu: “Vẫn vẫn, vẫn

vẫn.....”

Hàn Từ Tuyết chạy tới đem hân ôm lấy, thất thanh khóc ròng nói: “Ca, không còn kịp rồi, không còn kịp rồi. Lớn như vậy hỏa, Hương Văn bị khóa ở trong phòng, nàng khẳng định đã chết.”

Nghe vậy, Hàn Từ Tranh thân thể chấn động, hân trừng lớn đôi mắt nhìn trận này lửa lớn, trận này hỏa như là thiêu ở trong lòng hân giống nhau, thiêu đến hân hai mắt đầm lệ mơ hồ.

Mọi người đem hỏa dập tắt, lúc này thiên đã mau sáng.

Khói đặc sắc mũi, Hàn Từ Tranh nhào vào thiêu hủy phế tích, đuổi tay lay khai thiêu đến cháy đen gỗ vụn, một đôi tay bị cực nóng nung ra bọt nước tới, hân vẫn cứ phảng phất giống như chưa giác, thẳng đến hân tìm được rồi một cái lắc tay, hân lúc này mới thất thần ngồi quỳ trên mặt đất, trong nháy mắt trên người sinh mệnh lực như là đều bị người trừu hết.

Sau đó, hân ôm này lắc tay, gào khóc lên, khóc đến không có bất luận cái gì hình tượng.

Mọi người đều nói Hàn gia đại thiếu gia đoạn trang bình tĩnh tự giữ, không có người xem qua hân thất thố bộ dáng, chính là hiện tại rất nhiều người đều thấy được hân khóc lớn bộ dáng, chặt vật đến cực điểm, lại cũng đáng thương đến cực điểm.

Hàn Từ Thư vẻ mặt mộng bức, hân có chút sờ không được đầu óc, lúng ta lúng túng nói: “Liên..... Nữ nhân kia đã chết, đại ca không nên cao hứng sao? Như thế nào như vậy khổ sở, thật giống như.....”

Giống như, đau mất người yêu giống nhau!

Cái này ý niệm một dâng lên tới, Hàn Từ Thư liền dùng sức lắc đầu ném ra cái này ý tưởng, thật sự là cái này ý tưởng quá mức li kinh phản

đạo.

Hàn gia bị thiêu hủy hơn phân nửa, chỉ có mấy cái sân còn giữ lại, trận này lửa lớn cơ hồ đem toàn bộ Hàn gia thiêu cái sạch sẽ. Hàn gia người biểu tình đều không quá đẹp, những người khác nhìn một màn này, trong lòng sinh ra tới một cái ý niệm —— Hàn gia, này sợ là huỷ hoại hơn phân nửa, liền cùng này thiêu hủy phòng ở giống nhau!

Đại gia kiểm tra rồi một chút, phát hiện đốt thiên trận trận pháp trung tâm là ở chủ trạch phòng ngủ, cũng chính là Hàn phu nhân cư trú chỗ. Hơn nữa có thể bất tri bất giác ở toàn bộ Hàn gia bày ra đốt thiên trận, người này tuyến, trừ bỏ Hàn phu nhân, những người khác căn bản nghĩ không ra còn có ai có thể làm ra chuyện như vậy tới.

Nói cách khác, trận này lửa lớn, hoàn toàn chính là Hàn phu nhân một tay chủ đạo, nàng bày ra như vậy một cái trận pháp, thiêu hủy Hàn gia, cũng đem chính mình táng thân ở biển lửa bên trong.

Mọi người liếc Hàn gia người khó coi biểu tình, nhin không được lắc đầu, trong lòng lại là nói thầm, tự làm tự chịu. Chỉ sợ Hàn gia người cũng không nghĩ tới, nguyên tưởng rằng là chỉ tiểu bạch thỏ, lại không dự đoán được là đóa hoa ăn thịt người, Hàn gia thế nhưng bị như vậy một người tuổi trẻ cô nương cấp một tay huỷ hoại.

Hàn Từ Tranh vẫn luôn thực trầm mặc, hẩn lấy cái gôm sứ bình, đem tìm được lắc tay chỗ đó hắc hôi đâm vào, có lẽ bên trong liền có Hường Văn tro cốt cũng nói không chừng.

Hàn nhị bá thấy hẩn bộ dáng này, tức giận đến không được, đuổi tay liền phải đem bình đánh nát, cả giận nói: “Nữ nhân này huỷ hoại chúng ta Hàn gia, người thế nhưng còn muốn giúp nàng thu liễm thi cốt. Nếu là phụ thân người còn trên đời, sợ là hận không thể đem người cấp đánh chết.”

Hàn Từ Tranh chặt chẽ bảo vệ trong lòng ngực bình, Hàn nhị bá kia một cái tát trực tiếp đánh vào hăn trên người.

“Nhị bá, nàng không nghĩ ngốc tại nơi này, ngốc tại cái này làm nàng hít thở không thông ô trọc địa phương, ta muốn mang nàng rời đi nơi này.” Hàn Từ Tranh gần từng chữ một.

Thư Ảnh vẫn luôn đứng ở bên cạnh, lúc này thấy trạng, nàng đi lên trước tới, đem trên tay vòng ngọc tử đưa qua, nói: “Ta tưởng cái này vòng tay, vẫn là..... Hường tiểu thư tương đối thích hợp.”

Hàn Từ Tranh xem nàng, thấp giọng nói tạ: “Cảm ơn người, Thư Ảnh, các loại phương diện.”

Thư Ảnh thở dài, nói: “Lúc ấy người tìm ta giả trang người bạn gái, ta liền biết, người nhất định là có cái gì khó xử địa phương. Chỉ là ta trăm triệu không nghĩ tới, người thế nhưng.....”

Thế nhưng cùng mẹ kế có như vậy thật không minh bạch quan hệ!

“Hường Văn là bạn gái của ta, chúng ta hai ở cao trung thời điểm liền ở bên nhau.” Hàn Từ Tranh nhàn nhạt nói, hăn không hy vọng có người hiểu lầm Hường Văn, cho rằng nàng phẩm cách đê tiện.

Nghe vậy, mọi người đều là sửng sốt.

Hàn Từ Tuyết trong mắt ngấn lệ chớp động, lại là một chút đều không ngoài ý muốn, nàng đã từng ở Hàn Từ Tranh phòng ngủ thấy quá Hường Văn cùng hăn chụp ảnh chung, khi đó hai người đều thập phần tuổi trẻ, đứng chung một chỗ cực kỳ đăng đối. Chính là thế sự vô thường, bọn họ cuối cùng lại biến thành cái dạng này.

Hàn Từ Thư lại là cái gì cũng không biết, hăn ngạc nhiên nói: “Đại ca cùng nữ nhân kia..... Bạn gái?”

Hàn Từ Tranh trầm mặc, có lẽ đối với Hương Văn tới nói, không có gặp được hần mới là tốt nhất. Hần cùng Hương Văn sự tình, bất quá là ý trời trêu người, bọn họ đã từng ước định đời đời kiếp kiếp, chính là ai biết, hần ra ngoài trở về, lại phát hiện Hương Văn trở thành chính mình mẹ kế, này cỡ nào buồn cười. Chuyện này, mặc kệ là đối với Hàn Từ Tranh vẫn là đối với Hương Văn tới nói, đều là đả kích to lớn.

Đối với Hương Văn, ở Hàn gia mỗi phen mỗi giây đều là tra tấn. Nàng đối Hàn gia chỉ có hận ý, cho nên mới sẽ như vậy không màng tất cả đem Hàn gia làm hỏng. Đối với nàng tới nói, chết đi nói không chừng mới là tốt nhất kết quả.

Một phen lửa lớn, đem Hàn gia thiêu đến sạch sẽ, cũng đem nàng thiêu đến sạch sẽ, làm nàng sạch sẽ rồi đi. Này đó sở hữu ân oán thống khổ, từ đây về sau đều cùng nàng hoàn toàn không có quan hệ.

*

Hàn gia tao kiếp nạn này, liền trụ địa phương đều không có, Việt Khê bọn họ chỉ có thể rời đi núi Già Nam. Có ngày ấy Hàn Húc trên người sở phát ra Phật khí tầm bố, nguyên bản bởi vì Linh Hư oán khí mà biến thành đất cằn sỏi đá núi Già Nam đã trọng lộ sinh cơ, đại khái ở sang năm, nơi này lại sẽ là non xanh nước biếc một mảnh.

Hàn Húc cùng Việt Khê trở lại thành phố B không bao lâu, liền nghe Bạch Tề Tinh nói một ít Hàn gia kế tiếp sự tình, Hàn Từ Tranh mang theo Hương Văn tro cốt rời đi Hàn gia, không biết đi nơi nào. Mà Hàn gia tình huống hiện tại, cũng không tính hảo, Hương Văn là kẻ tàn nhẫn, nàng không chỉ có một phen cây đuốc Hàn gia cấp thiêu, thậm chí đem Hàn gia kinh tế cũng làm hỏng, Hàn gia hiện tại từ trên xuống dưới thượng trăm há mồm, ăn cơm đều thành vấn đề.

“Cái này Hưởng Văn, thật đúng là tàn nhẫn a.....” Bạch Tề Tinh nhin không được cảm thán, liền này thủ đoạn, nếu không có Hàn gia cái kia lão nhân quấy phá, Hưởng Văn gả cho Hàn Từ Tranh, Hàn gia tại đây hai phu thê trong tay, nhất định sẽ nâng cao một bước.

Việt Khê chỉ có thể đánh giá Hàn Lệ nói: “Ngu xuẩn!”

Cũng không phải là ngu xuẩn sao, quả thực chính là xuẩn không thể thành, rất tốt bài bị Hàn gia đánh thành bộ dáng này, cũng khó trách hiện giờ toàn huỷ hoại.

Bạch Tề Tinh lại nói: “Hàn gia hiện tại chủ sự người là Hàn Từ Tuyết, ai, nàng đại ca đi rồi, hiện tại Hàn gia lại là cái dạng này, Hàn Từ Thư lại gì sự cũng đều không hiểu, Hàn gia chỉ có thể dừng ở nàng trên vai.”

Nói đến này, nghĩ đến hiện tại lung tung rối loạn Tu Giới, Bạch Tề Tinh cũng sâu thật sự, hắn nói: “Người nói Minh Kính đại sư muốn huỷ hoại này thiên hạ, chúng ta đây nên làm cái gì bây giờ a? Hắn đem trấn áp tà khí Phật cốt toàn bộ thu hồi đi, hiện giờ tà khí tàn sát bừa bãi, nơi nơi đều có thể nhìn thấy một ít yêu ma quỷ quái, ta đều mau một chết.”

“..... Nếu Minh Kính muốn điên đảo thiên hạ, như vậy các người liền chờ chết đi.” Việt Khê nhàn nhạt nói.

Bạch Tề Tinh: “??”

Việt Khê nói: “Tu Giới mọi người thêm lên đều không phải là đối thủ của hắn, cho nên các người vẫn là đánh mất cùng hắn là địch ý niệm, tìm khối đầu hủ đâm chết khả năng còn càng đơn giản một ít.”

Hàn Húc ở một bên cùng Linh Hư chơi cờ, nghe vậy chọn môi đang cười, hắn nếu là tưởng đảo loạn này thiên hạ, thật là đơn giản thật sự. Ngàn năm trước kia, hắn liền đứng ở Tu Giới đỉnh cao nhất, ngàn năm sau, này đó càng lấy hắn không có biện pháp.

Bạch Tề Tinh trong lòng ủy khuất, nói: “Việt Khê, người thay đổi, một chút đều không sẵn sóc người.”

Việt Khê nói: “Ta nói chính là lời nói thật, Minh Kính muốn làm cái gì, các người cản không được, cũng không tư cách cản. Kia Phật cốt vốn chính là hăn đồ vật, hiện giờ hăn bắt quá là thu hồi chính mình đồ vật, Tu Giới người liền lại oán lại hận hăn, cũng là có tật xấu.”

“Tuy rằng người nói có điểm đạo lý, chính là..... Đại gia hiện tại đều ở tìm Xanh Thiên Thụ, hy vọng có thể sử dụng Xanh Thiên Thụ trấn áp tinh lọc một chút trong thiên địa tà khí..... Ca ca ta bực một quả, nói là ở thành phố B nơi nào đó địa phương còn có Xanh Thiên Thụ, chỉ cần tìm được, khen thưởng một vạn nhiệm vụ điểm!” Bạch Tề Tinh nói đến như thế tinh thần lên, một vạn nhiệm vụ điểm có thể đổi thật nhiều đồ vật.

Nghe vậy, Việt Khê ánh mắt giật giật, nàng nga một tiếng, nghe tới là chẳng hề để ý bộ dáng.

Tiểu người giấy nhóm giờ một mâm đào tô vào nhà tới, Thương đại tỷ mới vừa làm đào tô, còn nóng hổi trứ. Việt Khê cùng Bạch Tề Tinh treo điện thoại, đuổi tay đem đào tô nhận lấy.

Thương đại tỷ hồn thể ôn dưỡng một ít thời gian, rốt cuộc có thể ra tới, cũng có thể đụng chạm vật thật, cho nên Việt Khê bọn họ lại lần nữa nếm tới rồi Thương đại tỷ tay nghề. Thương đại tỷ cũng là ghen hổng rồi, gần nhất biến đổi biện pháp cho bọn hăn làm tốt ăn.

“Muốn ăn muốn ăn.....” Tiểu người giấy nhóm bò đến Việt Khê trên người, lôi kéo tay nàng đầu ngón tay làm nũng.

Chúng nó tuy rằng không phải nhân loại, ăn không hết mấy thứ này, nhưng là Việt Khê có thể sử dụng pháp làm chúng nó nếm đến hương vị. Có thể nếm thử hương vị cũng thực không tồi a, nhân loại đồ ăn ăn rất ngon a.

Việt Khê ánh mắt hơi ẩm, đem đào tô phân một chút cho chúng nó, làm thuật pháp đi lên, làm chúng nó ghé vào đào tô thượng nếm hương vị.

Linh Hư thò qua tới, kinh dị một tiếng, nói: “Này bảy cái tiểu gia hỏa..... Này hơi thở, là Bồng Lai trên núi tinh linh a, còn có này người giấy tài chất, giống như cũng có chút đặc thù a.”

“Di, đen như mực một đoàn, vừa thấy liền biết không là cái gì thứ tốt.” Tiểu tam nhỏ giọng nói, một bên nói, người giấy trên mặt lộ ra một cái ghét bỏ biểu tình tới.

Linh Hư: “.....”

Hiện tại liền người giấy đều có thể khi dễ hấn sao?

Phúc thúc cho bọn hấn thượng trà, chờ đem nước trà khen ngược, hấn mới như là nhớ tới cái gì, nói: “Đúng rồi tiểu thư, nghe nói thanh cách phố bên kia gần nhất có điểm không yên ổn, rất nhiều người không thể hiểu được lâm vào hôn mê, các người đi ngang qua thời điểm cũng tiểu tâm một chút.”

“Không thể hiểu được lâm vào hôn mê?” Việt Khê hỏi.

Phúc thúc ừ một tiếng, nói: “Đưa đi bệnh viện kiểm tra, bệnh viện cũng kiểm tra cũng không được gì, chỉ nói là ngủ rồi. Chính là nào có người ngủ ba ngày ba đêm, mười ngày mười đêm cũng không mang theo tỉnh a? Còn hảo hiện tại khoa học kỹ thuật phát đạt, liền tính người hôn mê, cũng sẽ không tử vong, bằng không này đó không bị khát chết cũng đến bị đói chết.”

Không thể hiểu được lâm vào hôn mê.....

Việt Khê lộ ra tự hỏi biểu tình tới.

Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 140

Đã là bắt đầu mùa đông, thời tiết chuyển lạnh, đêm trường ngày đoản, vào mùa này dậy sớm quả thực chính là một loại tra tấn, đặc biệt là đối trời còn chưa sáng liền phải rời giường rửa mặt chuẩn bị đi học bọn học sinh tới nói.

Hồ mẫu buổi sáng lên đem bữa sáng làm tốt, nàng nhìn thoáng qua thời gian, đã là buổi sáng 7 giờ, chính là nhà mình nữ nhi trong phòng còn không có nghe thấy động tĩnh, cái này làm cho người nhin không được lắc đầu.

“Thật là, đều cái này điểm, còn ở ngủ, ngủ tiếp đi xuống liền phải đến muộn.” Hồ mẫu một bên nói thầm, vừa đi vào Hồ Kiều phòng ngủ, phòng ngủ trên giường phòng lên một cái bọc nhỏ tới, chăn đem người bọc đến kín mít, chỉ lộ ra một cái đen nhánh đầu ở bên ngoài tới.

Hồ mẫu duỗi tay đem chăn kéo ra, đem bên trong người lộ ra tới, trong chăn bên tiểu cô nương nhìn đang ngủ ngon lành, mặt ở trong chăn bị che đến hồng toàn bộ, khóe miệng mang theo thỏa mãn cười, một bộ ngủ đến thập phần an ổn thoải mái bộ dáng.

“Đứa nhỏ này.....” Hồ mẫu bất đắc dĩ thở dài, ở mùa đông làm người sớm như vậy rời giường thật sự là khó chịu một ít, chính là này cũng không phải là tham giác lý do a, nghĩ hồ mẫu duỗi tay đẩy đẩy chính mình nữ nhi, kêu: “Kiều kiều, kiều kiều..... Mau rời giường, chờ hạ bị muộn rồi.”

Kêu vài tiếng, trên giường người không có bất luận cái gì động tĩnh, vẫn cứ ngủ ngon lành.

Hồ mẫu bất đắc dĩ cực kỳ, chỉ phải tăng lớn đánh thức động tác, chính là mặc kệ nàng như thế nào đi nữa, trên giường người liền động cũng chưa động, vẫn cứ nhắm chặt hai mắt, khoe miệng hàm chứa cười, như là đang ở làm một cái mộng đẹp, không muốn tỉnh lại giống nhau.

Cái này, hồ mẫu cảm giác không thích hợp, liền tính ngủ đến chết lại, nàng lay động đến lợi hại như vậy, như vậy cũng nên tỉnh đi, chính là trên giường người lại liền một chút động tĩnh đều không có.

“Lão Hồ, lão Hồ!” Hồ mẫu ngồi không yên, vội vàng đi kêu chính mình trượng phu tới, hồ phụ dùng nước lạnh xoa xoa Hồ Kiều mặt, chính là Hồ Kiều vẫn cứ không phản ứng, hai người lúc này mới sốt ruột đem người đưa hướng gần nhất bệnh viện đi.

“Bác sĩ, bác sĩ, nữ nhi của ta tình huống thế nào?”

Chờ bác sĩ cấp Hồ Kiều làm xong kiểm tra, hai người lập tức sốt ruột hỏi, trên mặt tất cả đều là nôn nóng chi sắc.

Bác sĩ lắc lắc đầu, nói: “Rất kỳ quái, chúng ta kiểm tra rồi hồ tiểu thư thân thể, phát hiện nàng thân thể không có bất luận cái gì không thích hợp địa phương, khí sắc hồng nhuận..... Thân thể của nàng thậm chí so người bình thường còn muốn hảo, không có bất luận cái gì tật xấu. Nàng thoát nhin, giống như là ngủ rồi.”

“Ngủ rồi? Ngủ rồi sao có thể kêu không tỉnh?”

“Cái này..... Chúng ta cho nàng làm toàn thân kiểm tra, nàng hô hấp cũng không thành vấn đề, đích xác liền cùng ngủ rồi giống nhau. Trên người nàng không có bất luận cái gì vết thương, liền tính là đại não, cũng

không hề vấn đề. Bất quá, nàng võ đại não sinh động độ rất cao, loại tình huống này tỏ vẻ, nàng đang ở nằm mơ.”

Hồ gia cha mẹ nghe được vẻ mặt mờ mịt, bất quá lại vẫn là bắt được trọng điểm, hỏi: “Ấn người cách nói, nữ nhi của ta thân thể không có việc gì, chính là vẫn chưa tỉnh lại?”

Bác sĩ gật gật đầu, hẩn nhìn thoáng qua Hồ gia tư liệu, nói: “..... Phố Đào Nguyên, di, nhà người thế nhưng cũng là phố Đào Nguyên.”

Hồ phụ hỏi: “Phố Đào Nguyên, này có cái gì không thích hợp sao?”

Bác sĩ phiên liếc mắt một cái tư liệu, nói: “Giống người nữ nhi cái này chứng bệnh, chúng ta bệnh viện cũng tiếp mấy cái tương đồng người bệnh, đều là ngủ rồi vẫn chưa tỉnh lại, cũng tra không ra thân thể nơi nào có vấn đề. Thực xảo chính là, bọn họ cũng là ở tại phố Đào Nguyên bên kia, có mấy cái tuy rằng không phải phố Đào Nguyên, nhưng cùng phố Đào Nguyên cũng gác đến không xa. Thật là kỳ quái, này chẳng lẽ là trùng hợp, vẫn là phố Đào Nguyên nơi đó có cái gì?”

Bác sĩ nhóm nghĩ trăm lần cũng không ra, này bệnh liên tính là cao cấp nhất y học dụng cụ đều điều tra không ra những người này rốt cuộc là sinh bệnh gì, bọn họ thân thể cùng đại não đều không có xuất hiện bất luận cái gì chứng bệnh, nhìn qua giống như là ngủ rồi giống nhau. Duy nhất có chút đặc biệt chính là, lâm vào hôn mê này đó người bệnh bọn họ đại não thập phần sinh động, liền cùng một người thanh tỉnh là lúc sinh động trình độ không sai biệt lắm.

Lâm vào ngủ say người bệnh thân thể chậm rãi suy bại đi xuống, bọn họ bên ngoài nhìn qua tựa hồ đang ngủ ngon lành, nhưng là không hề nghi ngờ, từ bọn họ ngấn ngủ năm ngày ngay lập tức tiêu giảm đi xuống thân thể tới xem, bọn họ thân thể đang ở nhanh chóng suy bại.

Cái này kỳ quái bệnh, bị mệnh danh là ngủ chứng, một khi lâm vào ngủ say liền rồi cuộc vẫn chưa tỉnh lại, bệnh viện đối cái này mới lạ chứng bệnh bó tay không biện pháp, ngay cả tin tức thượng cũng đưa tin chuyện này.

Việt Khê nhưng thật ra không nghĩ tới, có người sẽ bởi vì cái này ngủ chứng tìm tới môn tới, thỉnh cầu nàng trợ giúp.

“..... Người nói người nữ nhi ngủ rồi, như thế nào kêu đều kêu không tỉnh?” Việt Khê hỏi.

Người tới gật đầu, theo hắc tử giới thiệu, hắc họ Bành, kêu Bành Khôn, cũng coi như là cái kẻ có tiền, lần này tới tìm Việt Khê, đúng là vì hắc nữ nhi, theo hắc nói, hắc nữ nhi từ ba ngày trước ngủ lúc sau liền rồi cuộc không tỉnh lại.

“Là hạ tiểu thư giới thiệu ta tới, nàng nói cho ta Việt tiểu thư người có lẽ có thể giúp chúng ta. Ta biết Việt tiểu thư người có bản lĩnh, nữ nhi của ta..... Ta chỉ có thể xin giúp đỡ người.” Bành khuê vừa nói, một đại nam nhân trong ánh mắt đều trời lên lệ quang tới, hiển nhiên là thực sốt ruột.

Việt Khê nhú mày, nói: “Ta là thiên sư, không phải bác sĩ, sẽ không chữa bệnh..... Ta biết Bành tiên sinh người nóng vội, chính là người người muốn tìm hắc là có bản lĩnh bác sĩ, mà không phải ta.”

Bành Khôn lắc đầu, hắc khẳng định nói: “Không, ta khẳng định nhà ta phi phi là gặp cái gì không sạch sẽ đồ vật..... Chúng ta không phải không đưa đi bệnh viện, bệnh viện căn bản không có biện pháp. Ta thê tử gần nhất mỗi ngày nằm mơ, nàng mơ thấy phi phi bị một cái mặc danh sinh vật đè ở trào hạ, phi phi khẳng định là bị không sạch sẽ đồ vật theo dõi. Việt tiểu thư, ta làm ơn người, nhất định phải cứu nhà ta phi phi!”

“Hảo đi, ta đây cùng người cùng đi nhìn xem.” Việt Khê thấy hắc hốc mắt hồng hồng, một bộ lập tức liền phải khóc ra tới bộ dáng, mở miệng nói.

Nghe vậy, Bành Khuê kích động đến dùng sức gật đầu, nói: “Cảm ơn Việt tiểu thư, chúng ta đây hiện tại liền đi? Vẫn là Việt tiểu thư người còn muốn chuẩn bị chút thứ gì?”

Việt Khê cũng không có gì muốn chuẩn bị, liền nói: “Hiện tại liền đi thôi.”

Ra cửa thời điểm, một đạo hắc ảnh thoán tiến Việt Khê áo trên trong túi, Việt Khê cúi đầu, thấy Linh Hư hồn thể súc thành một đoàn đái ở nàng trong túi.

Linh Hư thấp giọng nói: “Loại này náo nhiệt sự tình, như thế nào có thể thiếu ta đâu?”

Hắn muốn xem náo nhiệt, Việt Khê cũng không ngại, nàng nhìn thoáng qua thời gian, nếu giải quyết đến mau, nhưng thật ra có thể ở Hàn Húc tan học phía trước trở về.

Bành Khôn là dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng, vẫn là một cái than đá lão bản, lại nói tiếp xem như đại gia theo như lời cái loại này nhà giàu mới nổi, chính là hắn trên người nhưng thật ra không có người khác đối nhà giàu mới nổi cái loại này đặc có ấn tượng, khí chất nội liễm ổn trọng, mà nhà hắn trung bố trí càng là rất là lịch sự tao nhã, lộ ra một loại nội liễm phú quý.

“Lão công!” Một nữ nhân từ trên lầu đi xuống tới, mặt mày gian mang theo vài phần lo âu, thấy Bành Khôn, nàng lập tức kêu một tiếng.

Thấy người này, Việt Khê nhin không được nhượng mày, trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc.

Bành Khôn lôi kéo nhà mình thê tử tay, thái độ thập phần che chở, đối Việt Khê giới thiệu nói: “Việt tiểu thư, đây là ta thê tử Vạn Đình. Vạn Đình, đây là đại sư Việt Khê.”

Nghe hẳn giới thiệu, Vạn Đình lập tức liền cười, thập phần khách khí có lẽ kêu một tiếng: “Việt tiểu thư.”

Vạn Đình khí chất ưu nhã mà ôn nhu, chỉ là đại khái mấy ngày không ngủ hảo, nàng nhìn qua có chút mệt mỏi. Vạn Đình cùng Bành Khôn hôn nhân lại nói tiếp là Vạn Đình thấp gả cho, Vạn Đình nhà mẹ đẻ có thể nói là nội tình thâm hậu, đó là truyền mấy đời gia tộc, mà Bành Khôn chỉ là một cái nhà giàu mới nổi, vạn gia người là không thể nào xem trọng, bất quá ai làm Vạn Đình thích đâu.

Bất quá gả cho Bành Khôn lúc sau, Vạn Đình nhật tử quá đến thập phần mỹ mãn, cùng trượng phu thập phần ân ái, hai người chỉ sinh một cái nữ nhi, như châu tựa bảo, hiện giờ nữ nhi sinh bệnh, này đối cha mẹ sốt ruột đến như là kiến bò trên chảo nóng, chỉ là ngăn ngụt ba ngày, hai người cơ hồ liền đem thành phố B lớn lớn bé bé bệnh viện đều xem biến.

Mà ở này ba ngày, Vạn Đình mỗi ngày buổi tối đều làm ác mộng, mơ thấy nhà này nữ nhi phi phi bị một con như là cự long dã thú bao phủ, mà theo thời gian trôi qua, kia dã thú khoảng cách nhà nàng phi bay qua tới càng gần, càng ngày càng gần, này tựa hồ chương hiển cái gì bất tường. Mà lúc này, cùng nàng nhận thức Hạ Tử Tình hướng nàng giới thiệu Việt Khê.

“Việt tiểu thư, chúng ta thật là không biết làm sao bây giờ, cầu xin người cứu cứu ta nữ nhi đi.” Nói đến này, Vạn Đình đã nghẹn ngào, quay đầu đem mặt vùi vào nhà mình trượng phu trong lòng ngực.

Việt Khê đi theo bọn họ lên lầu, đi phi phi phòng ngủ, phi phi mới tám tuổi, nàng phòng ngủ tràn ngập đồng thú cùng tốt đẹp, mà trong phòng kia gian tiểu trên giường, nằm nho nhỏ bóng người, nguyên bản ngọc tuyết đáng yêu tiểu cô nương, chỉ là ngủ say ba ngày, thân thể liền kịch liệt gầy ốm, cũng trách không được Bành gia hai vợ chồng như vậy lo lắng.

Việt Khê đi qua đi, ngồi ở mép giường, duỗi tay xoa cái trán của nàng, điều tra nàng thân thể tình huống. Cách trong chốc lát, nàng rút về tay, mày hơi hơi nhíu lại.

Thấy nàng như vậy, Vạn Đình vội hỏi nói: “Việt tiểu thư, nữ nhi của ta thế nào?”

Việt Khê hướng tiểu hài tử trong cơ thể rút vào ôn hòa chân khí, nói: “Nàng trong cơ thể tinh khí chính nhanh chóng biến mất, có thứ gì, đang ở căn cốt nàng tinh khí.”

Nghe vậy, Bành gia vợ chồng hai người biểu tình chính là biến đổi, Vạn Đình nói: “Ta liền biết, ta liền biết phi phi khẳng định là bị thứ gì quấy lên. Ta nằm mơ thời điểm, ta nghe thấy nàng ở kêu ta cứu nàng!”

Bành Khôn ôm lấy nàng, an ủi vỗ vỗ nàng bả vai.

Linh Hư ở Việt Khê trong túi nói: “Nữ nhân này thể chất đặc thù, cho nên có thể cảm ứng được nàng nữ nhi tình huống, này cũng gọi là ứng mộng.”

Việt Khê nói: “Là có thứ gì đem người nữ nhi kéo vào cảnh trong mơ bên trong, nàng bị nhốt ở cảnh trong mơ, cho nên mới sẽ phát sinh tình dậy bất quá tới tình huống. Kia đồ vật theo cảnh trong mơ ở căn cốt trên người nàng tinh khí, tiểu hài tử tinh khí sạch sẽ mà thuần túy, đối với một thứ gì đó tới nói, là tuyệt hảo đồ bổ.”

“Kia..... Kia hiện tại làm sao bây giờ? Chúng ta yêu cầu làm cái gì sao? Muốn thế nào mới có thể cứu nhà ta phi phi?” Bành Khôn bình tĩnh hỏi.

Việt Khê nói: “Mộng đẹp, thường thường sẽ làm người nhận không được lâm vào trong đó, mà chúng ta hiện tại phải làm, chính là đem phi phi

từ cảnh trong mơ bên trong đánh thức. Ta tưởng, điểm này, Bành phu nhân hẳn là có thể trợ giúp chúng ta.”

Vạn Đình mờ mịt nhìn bọn họ, tuy rằng không biết chính mình yêu cầu làm cái gì, chính là chỉ cần có thể cứu nhà mình nữ nhi, nàng sự tình gì đều nguyện ý làm.

“Kia hảo, ta hiện tại muốn người làm, chính là làm người tiến vào người nữ nhi trong mộng, ở trong mộng đem nàng đánh thức!”Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 141

Trên thế giới này thiên kỳ bách quái đồ vật nhiều đi, có thể đem người kéo vào trong mộng mượn này hấp thụ nhân loại tinh khí tinh quái cũng là không ít. Bị kéo vào cảnh trong mơ người rất khó tỉnh lại, ở ở cảnh trong mơ vô tri vô giác đã bị tinh quái đem tinh khí cấp hút khô rồi, đại khái chết kia một khắc đều còn ở ngôi mộng đẹp,

Việt Khê nhưng thật ra có thể sử dụng đơn giản thô bạo thủ đoạn đem phi phi từ ở cảnh trong mơ kéo ra tới, chính là nàng thật sự là quá nhỏ, như vậy thô bạo động tác Việt Khê sợ sẽ thương đến nàng hồn thể, cho nên mới sẽ chọn dùng loại này ôn hòa phương thức, làm làm mẫu thân Vạn Đình đi trong mộng đem nàng mang về tới.

Cầm một cây tơ hồng hệ ở Vạn Đình cùng phi phi trên cổ tay, Việt Khê lại đem hai người ngón tay cắt vỡ, dính điểm huyết ở tơ hồng thượng.

Thế giới trong mộng kỳ quái, Việt Khê cũng không biết Vạn Đình đi vào sẽ gặp được cái gì, muốn ở vô số cảnh trong mơ bên trong tìm được phi phi, kia cũng không phải là kiện sự tình đơn giản, dùng huyết có thể gia tăng Vạn Đình cùng phi phi liên hệ, ở cảnh trong mơ bên trong tìm cất cánh bay tới cũng có thể có điều trợ giúp.

Làm xong này hết thấy, Việt Khê nói: “Đợi chút ta sẽ làm người tiến vào người nữ nhi trong mộng, người phải làm chính là tìm được người nữ nhi, sau đó đem nàng từ ở cảnh trong mơ mang ra tới.....”

Một bên Bành Khôn có chút khẩn trương, hỏi: “Việt tiểu thư, làm như vậy đối ta thì cùng nữ nhi có thể hay không có cái gì ảnh hưởng?”

“Tự nhiên là có, phải biết rằng thế giới trong mộng quỷ quyết khó dò, ai cũng không biết người tiến vào chính là cái gì mộng. Bành phu nhân tiến vào cảnh trong mơ bên trong, nếu ở cảnh trong mơ bên trong gặp cái gì nguy hiểm bị thương, trong hiện thực thân thể của nàng cũng sẽ đã chịu ảnh hưởng.”

Nghe vậy, Bành Khôn lập tức liền có chút không yên tâm, nói: “Kia vẫn là đến lượt ta đi thôi, ta là phi phi ba ba, cũng cùng nàng cốt nhục tương liên, ta hẳn là cũng có thể đi vào giấc mộng đi.”

“Người không được, Bành phu nhân là tốt nhất người được chọn!” Việt Khê ngữ khí nhàn nhạt, nàng nhìn Bành phu nhân liếc mắt một cái, thấy nàng hai mắt mờ mịt, giải thích nói: “Bành phu nhân thể chất đặc thù, cho nên từ nàng tới đi vào giấc mộng là nhất thích hợp.”

Việt Khê nhìn thấy Vạn Đình ánh mắt đầu tiên, liền cảm nhận được nàng thể chế thượng đặc thù tính, nàng tổ tiên khả năng mang theo đi vào giấc mộng sự huyết mạch. Chỉ là nhiều năm như vậy tới, nàng huyết mạch cũng không có thức tỉnh, lần này đại khái là chính mình nữ nhi xảy ra chuyện, ngược lại là kích hoạt rồi nàng trong cơ thể kia thiếu đến đáng thương đi vào giấc mộng sự huyết mạch, làm nàng có cảm mộng năng lực.

Cảnh trong mơ, bản thân liền có một loại dự báo cùng cảm ứng tác dụng, đi vào giấc mộng sự sẽ từ cảnh trong mơ bên trong cảm thụ cát hung, thậm chí là cảm giác được tương lai. Vạn Đình ở chính mình nữ nhi xảy ra chuyện lúc sau làm cái loại này mộng, liền gọi là cảm mộng, nàng cảm ứng được phi phi hiện giờ tình huống, bất tri bất giác liền ở cảnh trong mơ bên trong thể hiện ra tới.

“Lão công, người yên tâm đi, ta sẽ không có việc gì..... Ta sẽ đem phi phi từ cảnh trong mơ bên trong mang ra tới.” Vạn Đình nhìn nhu nhược đến như là một đóa hoa giống nhau, nhưng là trên thực tế tính cách lại thập phần cứng cõi.

Bành Khôn trong lòng có ngàn vạn câu nói tưởng nói, cuối cùng chỉ có thể nói một câu: “Chính người cẩn thận, ta sẽ vẫn luôn tại đây bồi người cùng phi phi.”

Vạn Đình cười, gật gật đầu.

Việt Khê nói: “Nếu người chuẩn bị tốt, chúng ta này liền bắt đầu đi, ta hiện tại liền đưa người tiến mộng.”

Thấy Vạn Đình gật đầu, Việt Khê liền trực tiếp đem nàng đưa vào trong mộng, sau đó đem một bên vẫn luôn chuẩn bị tốt chậu nước bưng tới, tích một giọt Vạn Đình huyết đi vào. Huyết nhỏ giọt ở trong nước đẩy ra một tầng lại một tầng gợn sóng, rồi sau đó ở trên mặt nước chậm rãi hiện ra một bộ cảnh tượng.

“Di? Là Đình Đình!” Bành Khôn liếc mắt một cái liền nhìn ra trên mặt nước người là ai, chỉ là hiện tại Vạn Đình nơi địa phương có chút kỳ quái.

Ở nàng bốn phía, là ngàn ngàn vạn vạn đóa đám mây, này đó đám mây thoát nhìn xoắn tung mềm mại, giống như là kẹo bông gòn giống nhau, hơn nữa nhan sắc khác nhau, phiêu phù ở không trung, thập phần xinh đẹp. Mà Vạn Đình, liền ngồi ở một đóa mềm mại đám mây phía trên, hiện tại tâm tình của nàng là mộng bức.

“Này..... Đây là địa phương nào?” Đây là nàng trong lòng hiện ra cái thứ nhất ý niệm.

Vạn Đình đứng dậy, thân mình lung lay, nàng duỗi tay xả một phen dưới thân đám mây, phát hiện thế nhưng có thể xả đến động, thập phần

mềm mại. Nàng theo bản năng đem kéo xuống tới đám mây bỏ vào trong miệng, phát hiện này đám mây thế nhưng là ngọt, giống như là chân chính kẹo bông gòn giống nhau.

Nàng nhìn về phía này mệnh mông vô bờ đám mây thế giới, này đó bảy màu đám mây, chẳng lẽ thế nhưng tất cả đều là ngọt ngào kẹo bông gòn?

Việt Khê nói: “Người hiện tại thân ở ở cảnh trong mơ bên trong, cảnh trong mơ bên trong có ngàn ngàn vạn vạn mộng, người phải làm, chính là tại đây vô số mộng bên trong tìm ra người nữ nhi mộng tới, sau đó đem nàng mang về tới. Người hiện tại nơi cái này cảnh trong mơ, người cảm thấy, là phi phi mộng đi?”

Vạn Đình cảm thụ một chút, sau đó lắc lắc đầu, nói: “Không phải, này không phải phi phi mộng.”

Việt Khê gật gật đầu, nói: “Hảo, vậy người hiện tại đi tiếp theo giấc mộng cảnh. Cái này cảnh trong mơ là từ cái kia tà vật bịa đặt, vô số cảnh trong mơ tràn ngập ở bên nhau, người cảm thụ một chút, làm đi vào giấc mộng sư, hẳn là có thể cảm nhận được phi phi cảnh trong mơ ở đâu.”

Vạn Đình thật sâu hít một hơi, nàng nhắm mắt cẩn thận cảm thụ một chút, sau một lúc lâu, nàng mở mắt ra, nhìn một phương hướng, nói: “Bên kia..... Ta cảm giác được đến, phi phi liền ở bên kia.”

Nghe vậy, Việt Khê lập tức thi pháp, đem nàng đưa đi xuống một giấc mộng cảnh.

Trong mộng thế giới thật là kỳ quái, tiếp theo cái thế giới là từ một cái kẹo tạo thành thế giới, từ các loại kẹo biến thành kiến trúc, người há mồm gặm một ngụm kiến trúc, kia đều là ngọt tư tư hương vị.

Nếu không phải hiện tại lo lắng phi phi an nguy, Vạn Đình bọn họ khả năng sẽ nhin không được cười rộ lên, như vậy mộng, thật đúng là thú vị. Nhưng là cũng không phải sở hữu mộng đều là như thế này tốt đẹp, tràn ngập đồng thoại, Vạn Đình một cái lóa mắt, tiếp theo cái thế giới, trực tiếp liền chìm vào trong biển, trên biển sóng lớn ngập trời, một cái sóng to hướng tới nàng vọt tới, đem nàng trực tiếp đánh vào trong biển, suýt nữa không bò đến ra tới. Chờ nàng từ mặt biển thượng toát ra đầu tới, thấy chính là một con thật lớn cá mập.

Kia chỉ cá mập vẫn là Q bản cái loại này, lớn lên xuân mạnh xuân mạnh, nhưng là này chút nào không thể che dấu, đây là một cái cá mập sự thật.

Việt Khê trực tiếp đem nàng đưa hướng tiếp theo cái thế giới, tiếp theo cái thế giới càng đáng sợ, nơi nơi đều là hỏa, Vạn Đình thiếu chút nữa đã bị hỏa cấp thiêu, còn hảo thủ đoạn thượng tư hồng cho nàng chặn một chút.

“Đừng lo lắng, ta sẽ bảo hộ ngươi, ngươi chỉ cần hướng phía trước đi là được.” Việt Khê mở miệng an ủi nói, xem như trấn an một chút Vạn Đình tâm tình.

Này đó thế giới là thật sự nguy hiểm, Vạn Đình còn kém điểm bị một con thật lớn lục bộ ngựa đem thân thể chém thành hai cánh. Thế giới kia, sở hữu động thực vật đều đặc biệt đại, nhưng là chỉ có nàng nhỏ nhất, đứng ở cánh hoa bên trong, liền chỉ ong mật đều có thể đem nàng đập đã chết.

“Oanh!”

Vạn Đình trong lòng đột nhiên cảm giác được một loại nguy cơ cảm, cái loại cảm giác này làm nàng cả người không chịu khống chế run run một chút, sợ hãi quặc trụ nàng trái tim, làm nàng một lòng trực tiếp nằm ở cùng nhau.

Trước mắt mỹ lệ mà giàu có đồng thoại thế giới bắt đầu trở nên hôi bại, xinh đẹp đóa hoa ở trong nháy mắt khô héo tàn, hóa thành bụi bặm, không trung bắt đầu tan vỡ, vô số đồ vật từ thiên rơi xuống, ngã trên mặt đất phát ra thật lớn tiếng vang. Không trung tựa hồ tan vỡ, không trung ở ngoài là một mảnh bất tường đen nhánh.

“Làm sao vậy, đây là làm sao vậy?” Vạn Đình hoàn toàn luống cuống.

Tan vỡ không trung bên trong có một con thật lớn đã thú vờn đầu tới, nó thoát nhìn giống long giống nhau, nhưng là rồi lại cùng long có một ít khác nhau.

Việt Khê thần sắc ngưng trọng, nói: “Mau, cảm thụ một chút phi phi cảnh trong mơ ở đâu cái phương hướng, ta đưa người qua đi.”

Vạn Đình chỉ vào một phương hướng, nói: “Ở bên kia!”

Tơ hồng chớp động quang mang, Việt Khê vẻ mặt nghiêm lại, vội vàng đem Vạn Đình đưa hướng tiếp theo giấc mộng cảnh. Liền ở nàng rời đi là lúc, Vạn Đình quay đầu nhìn thoáng qua, thấy vừa rồi còn mỹ lệ cảnh trong mơ nháy mắt sụp đổ, giống như là tận thế giống nhau, toàn bộ thế giới đều ở rách nát hủy diệt. Kia một màn thật sự là quá mức với chấn động, loại tử vong cùng hủy diệt cảm giác, làm nhân tâm trung rét run. Thẳng đến tiến vào tiếp theo giấc mộng cảnh, Vạn Đình còn không có phục hồi tinh thần lại.

“Vừa rồi, đó là làm sao vậy?” Nàng ngồi ở trên cỏ, nhẹ giọng hỏi.

Việt Khê nói: “Cảnh trong mơ rách nát, kia chỉ có một lý do, đó là trúc mộng người chết đi. Cảnh trong mơ hủy diệt, bên trong tất cả đồ vật đều sẽ tử vong, nếu người tại thế giới hoàn toàn hỏng mất phía trước không có rời đi, người cũng sẽ cùng kia cảnh trong mơ bên trong những cái đó đều sinh vật giống nhau, bị hủy diệt.”

Nghe vậy, Vạn Đình có chút sững sờ, nàng sống hai mươi tám năm, này vẫn là lần đầu tiên gặp được loại chuyện này, cho nàng mang đến rất lớn chấn động.

“Kia, vừa rồi xuất hiện ở cảnh trong mơ kia..... Cái kia đồ vật là cái gì?” Vạn Đình hỏi.

Việt Khê nói: “Đó là thận..... Hải thị thận lâu nghe qua sao, thận là một loại có thể cắn nuốt người cảnh trong mơ đồ vật, nó sẽ từ cảnh trong mơ bên trong hấp thụ mộng giả tinh khí. Tinh khí là một người mệnh chỗ hệ, tinh khí tổn thất quá nhiều, người liền sẽ tử vong. Mà người vừa chết, mộng tự nhiên cũng liền không có, vừa rồi cái kia cảnh trong mơ, đại khái là bị thận cắn nuốt.”

Vạn Đình: “.....”

Việt Khê nói: “Hiện tại không phải nghỉ ngơi thời điểm, cái này cảnh trong mơ, nhìn xem có phải hay không phi phi cảnh trong mơ.”

Vạn Đình gật gật đầu, từ trên mặt đất đứng dậy, nhìn quanh bốn phía, xem xét chính mình bên người hoàn cảnh. Nàng giống như thân ở ở một cái thật lớn rừng rậm bên trong, chung quanh cây xanh thành bóng râm, thoát nhìn giống như là đồng thoại rừng rậm giống nhau —— đỉnh đầu có ánh mặt trời từ thụ khích gian rơi xuống, trên mặt đất lưu lại một một cái xinh đẹp quầng sáng, bốn phía có điểm điểm màu xanh lục quang điểm ở chớp động, nhìn tựa như ảo mộng.

“Phanh!”

Không trung có một đóa pháo hoa nổ tung, này liền như là một cái tín hiệu giống nhau, nguyên bản an tĩnh rừng rậm đột nhiên náo nhiệt lên, từ tiêu tốn, trên cây, trên cỏ, chạy ra vô số chỉ chỉ có nhân thủ chương lớn nhỏ tinh linh tới. Này đó tinh linh trong tay cầm ma pháp bổng, phía sau có nho

nhỏ cánh, chúng nó ở không trung bay múa, phía sau để lại màu xanh nhạt quang điểm dấu vết, hướng tới một phương hướng bay đi.

Vạn Đình thấy thế, vội vàng đi theo chúng nó đi phía trước đi, thẳng đến xuyên qua rừng rậm, nàng đẩy ra từ thư thượng rũ xuống tới màu xanh lục dây đẳng, chỉ thấy trước mắt rộng mở thông suốt, một đạo thác nước từ đỉnh núi rơi xuống, như là một cái luyện không rơi vào phía dưới thật lớn hồ nước bên trong. Hồ nước trung có vô số tiểu tinh linh, chúng nó ở không trung bay múa, ở trong nước bơi lội, còn có xinh đẹp đáng yêu mỹ nhân ngư, này quang trần ở phiêu động, một màn này giống như là truyện cổ tích giống nhau.

Mà ở hồ nước bên trong kia khối thật lớn trên tảng đá ngồi một cái tiểu nữ hài, cái này tiểu nữ hài có kim sắc đầu tóc, màu lam đôi mắt, phía sau còn có một đôi xinh đẹp cánh, cả người lớn lên thập phần đáng yêu. Ở nàng trên đỉnh đầu, có đỉnh đầu xinh đẹp kim sắc vương miện, chương hiển thân phận của nàng.

“Phi phi!” Nhìn đến cái này tiểu nữ hài, Vạn Đình trong lòng một cái kích động, suýt nữa rơi lệ.

Này chỉ tinh linh, kia bộ dáng hoàn toàn cùng nàng nữ nhi phi phi giống nhau như đúc, nàng cảm giác được đến, này chỉ tinh linh đó là nàng nữ nhi, nàng phi phi.

Vạn Đình tưởng tiến lên đi, Việt Khê vội vàng ngăn cản nàng.

“Người xem trên đầu.” Việt Khê nói.

Vạn Đình nghi hoặc ngẩng đầu, sau đó biểu tình đó là đại biến, sắc mặt trở nên trắng bệch lên.

Xanh thắm trên bầu trời nổi lơ lửng bao nhiêu xinh đẹp mây trắng, như vậy xinh đẹp trên bầu trời, lại xuất hiện một cái thật lớn thú đầu, nó rũ

mắt, cúi đầu nhìn phía dưới hết thấy.

Nhìn thấy này quen thuộc mà khủng bố đầu, Vạn Đình trong lòng đột nhiên co rút, vươn đi chân lập tức rút trở về.

Việt Khê nhàn nhạt nói: “Người hiện tại đi ra ngoài thực dễ dàng bị phát hiện, thậm chí có thể bị đặt cảnh trong mơ, càng có thể hủy diệt cảnh trong mơ, người hiện tại ở trong mộng, nói cách khác, chính là ở nó trong không chế.”

Vạn Đình gắt gao nhìn chăm chăm chính mình nữ nhi, nghe vậy có chút sốt ruột nói: “Kia làm sao bây giờ? Đây chỉ thậm chí xuất hiện ở chỗ này là làm cái gì? Nó chẳng lẽ tưởng đối nhà ta phi phi.....”

Nói, chính nàng liền trước trắng mặt.

Việt Khê hí mắt, nhìn trên mặt nước xuất hiện kia chỉ thậm chí thú.

Đãi ở nàng trong túi Linh Hư nói: “Đây thậm chí đại khái là bị này tiểu nữ hài hấp dẫn lại đây, tuy nói rất ít, chính là thực hiện nhiên, này tiểu nữ hài trên người có đi vào giấc mộng giả huyết mạch, đây chính là thậm chí thích nhất ăn.”

“Người là đi vào giấc mộng giả, hiện tại ở trong mộng, người hẳn là cũng có thao tác cảnh trong mơ năng lực.” Việt Khê đối Vạn Đình nói.

Vạn Đình sửng sốt, nàng lắc đầu nói: “Không được, ta không có khả năng, cái gì đi vào giấc mộng giả, ta căn bản không biết, ta càng không biết nên làm như thế nào.”

Việt Khê trầm giọng nói: “Người đừng lo lắng, ta sẽ dẫn đường người như thế nào làm.”

Giọng nói của nàng trầm ổn bình tĩnh, nghe tới có loại tin phục lực, làm tâm tình có chút nôn nóng Vạn Đình dần dần bình tĩnh lại.

“Người hiện tại đã ở trong mộng, muốn thao tác cảnh trong mơ hẳn là rất đơn giản, người hiện tại cần phải làm là, đem thận thú từ người nữ nhi cảnh trong mơ bên trong đuổi đi ra ngoài.”

“Đuổi đi đi ra ngoài?”

“Đúng vậy, người nhắm mắt lại, ấn ta nói làm.....”

Việt Khê vừa nói, một bên hướng Vạn Đình trong cơ thể rót vào chân khí, Vạn Đình có đi vào giấc mộng giả huyết mạch, thực dễ dàng có thể thao túng một người cảnh trong mơ. Hiện tại Việt Khê lôi kéo nàng, càng nói đúng ra, là mượn nàng huyết mạch khống chế cái này cảnh trong mơ. Gần bằng vào Vạn Đình bản lĩnh, liền tưởng khống chế cảnh trong mơ, quả thực chính là một kiện không có khả năng sự tình, nàng trong cơ thể đi vào giấc mộng giả huyết mạch thật sự là thực mỏng manh, lại không có tiếp xúc quá thứ này.

“Đuổi!”

Việt Khê khẽ quát một tiếng, chỉ thấy bình tĩnh thế giới lắc lư hai hạ, dọa những cái đó tinh linh nhảy dựng, một đám bay đến rừng rậm hoặc là hồ nước phía dưới giấu đi.

Gầm lên giận dữ truyền đến, không trung bên trong lộ ra một cái đầu tới thận thú chậm rãi bị bài trừ cái này cảnh trong mơ, nó biểu tình hung ác, làm như cảm giác được cái gì, ở chậu nước, hẳn ngừng đầu thẳng tắp hướng tới Việt Khê bọn họ nơi này xem ra.

Việt Khê cười, nhẹ giọng nói: “Liền tính người đã nhận ra, cũng không còn kịp rồi.”

Theo nàng giọng nói rơi xuống, thận thú tuy rằng không cam lòng lại phần nộ, nhưng là vẫn là bị bài trừ cái này cảnh trong mơ, không trung xanh thẳm, giống như thủy tẩy quá giống nhau, hết thấy thoát nhìn thập phần an tĩnh.

“Bành phu nhân, người hiện tại có thể đi đánh thức người nữ nhi, đem nàng từ ở cảnh trong mơ mang ra tới, ta sẽ cho các người dẫn đường trở về lộ.” Việt Khê nói.

Nghe vậy, Vạn Đình vẻ mặt kinh hãi, rốt cuộc không chế được không được chính mình, trực tiếp vọt tới hồ nước biên đi, kêu lên: “Phi phi!”

Viên thạch thượng tiểu tinh linh ngẩng đầu lên, phi phi nhìn Vạn Đình đôi mắt lộ ra vài phần mê mang tới, tựa hồ không có nhận ra tới nàng là ai, nhưng là thực mau, nàng chớp chớp mắt, trên mặt biểu tình liền trở nên cao hứng lên, nói: “Mụ mụ!”

Nói, nàng quạt cánh, trực tiếp bổ nhào vào Vạn Đình trong lòng ngực.

Vạn Đình duỗi tay ôm nàng, nước mắt lập tức liền hạ xuống, nàng khóc rống nói: “Người đưa nhỏ này, người quả thực tưởng hù chết mụ mụ a.”

Phi phi vẻ mặt mờ mịt, tuy rằng không hiểu mụ mụ vì cái gì khóc, bất quá nàng là cái hảo hài tử, vươn tay đi vỗ vỗ Vạn Đình bả vai, an ủi nàng, lại cười tủm tỉm nói: “Mụ mụ, người xem, ta biến thành tinh linh công chúa, có phải hay không đặc biệt đẹp?”

“Đẹp, chính là chúng ta hiện tại đến rồi đi nơi này.” Vạn Đình đem nàng bế lên tới, xoay người rồi đi nơi này.

Các nàng cánh tay thượng tơ hồng hơi hơi phát ra quang, một cái lộ xuất hiện ở các nàng dưới chân, Vạn Đình không có do dự, trực tiếp liền đi

vào. Sau đó, liền cảm thấy trước mắt tối sầm, chờ nàng lại lần nữa mở mắt ra thời điểm, thấy chính là nhà mình trượng phu quan tâm biểu tình.

“Phi phi..... Phi phi!” Vạn Đình vội vàng ngồi dậy tới, mới phát hiện chính mình là ở bọn họ vợ chồng hai người phòng ngủ bên trong, tức khắc liền sốt ruột, lập tức liền phải xuống giường hướng nhà mình nữ nhi trong phòng đi.

Bành Khôn ngồi xổm xuống thân mình cho nàng xuyên giày, nói: “Người đừng có gấp, trước đem giày mặc vào, phi phi nơi đó không có việc gì. Việt tiểu thư nói ở cảnh trong mơ đối với người thân thể vẫn là có nhất định ảnh hưởng, người kế tiếp đến hảo hảo nghỉ ngơi.”

Vạn Đình không sao cả gật gật đầu, gấp không chờ nổi hướng chính mình khuê nữ trong phòng chạy.

Trong phòng phi phi còn nằm ở trên giường, gắt gao nhắm mắt lại, trừ bỏ sắc mặt tái nhợt một ít, nàng thoát nhìn liền cùng ngủ không có hai dạng khác biệt. Việt Khê duỗi tay mơn trớn cái trán của nàng, tiểu cô nương trải qua này một chuyển, thân thể thượng thật là có điểm tổn thương, bất quá còn hảo đúng lúc từ cảnh trong mơ bên trong bị kéo ra tới, bằng không sợ là liền phải bị thận thú hút khô tinh khí mà đã chết.

“Phi phi, phi phi.....” Vạn Đình đi đến mép giường, bắt lấy phi phi tay, sốt ruột kêu hai tiếng.

Phi phi đôi mắt giật giật, sau đó mơ mơ màng màng mở mắt ra tới, trong mắt còn mang theo mênh mông buồn ngủ, mơ hồ không rõ kêu một tiếng: “Mụ mụ.....”

Kêu xong lúc sau, nàng mí mắt lại hợp xuống dưới, nhìn lại là lại đã ngủ.

Vạn Đình hoảng sợ, nhìn về phía Việt Khê, sốt ruột hỏi: “Việt tiểu thư, phi phi nàng đây là?”

Việt Khê nói: “Không có việc gì, người đừng lo lắng, nàng chỉ là quá mệt mỏi, lại đã ngủ. Bị thận thú vây ở cảnh trong mơ bên trong, rốt cuộc là đối nàng tạo thành một chút ảnh hưởng, ngủ nhiều ngủ đem tinh khí thần khôi phục thì tốt rồi. Chờ đến buổi tối, nàng hẳn là có thể tỉnh lại.”

Nghe vậy, Vạn Đình tuy rằng trong lòng hơi hơi thở dài nhẹ nhõm một hơi, nàng cảm kích nhìn về phía Việt Khê, nói: “Việt tiểu thư, ta thật sự không biết nên như thế nào cảm tạ người mới hảo, thật là thật cảm ơn người, bằng không nhà ta phi phi, còn không biết sẽ thế nào.”

Việt Khê ngô một tiếng, thập phần không khiêm tốn tiếp nhận rồi nàng nói lời cảm tạ, sau đó duỗi tay lấy ra một lá bùa tới, nói: “Này phù là an thần định chí, chờ người nữ nhi tỉnh lại, thiêu đặt ở trong nước cho nàng uống.”

Bành Khôn cùng Vạn Đình lập tức gật gật đầu, Vạn Đình do do dự dự, nhin không được nói: “Tuy rằng có chút ngưng ngừng, nhưng là, ta còn là da mặt dày muốn cho Việt tiểu thư người lưu lại, ít nhất phải chờ tới nữ nhi của ta tỉnh lại đi, bằng không lòng ta không yên tâm.”

Việt Khê ngô một tiếng, xem như đáp ứng rồi, vẫn luôn chờ đến buổi tối phi phi lại lần nữa tỉnh lại lúc sau mới rời đi.

Từ Bành gia ra tới thời điểm, súc ở nàng trong túi Linh Hư đều đã ngủ một giấc, hần cuộn tròn ở bên nhau, đánh cái ngáp, nói: “Người thế nhưng sẽ là Minh Kính kia tư sư phụ, các người hai là như thế nào tiến đến cùng nhau, người tâm địa như vậy mềm, nhân gia kêu người lưu lại, người liền lưu đến bây giờ. Nếu là đối thành Minh Kính kia tư, tẩm tặc..... Tên kia, vẫn luôn liền nhẫn tâm, như thế nào đều không giống cái đứng đắn hòa thượng.”

“..... Nga? Ta không giống cái đứng đắn hòa thượng?” Một tiếng cười khẽ, Linh Hư chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, đã bị một bàn tay gắt gao nhéo vào trong tay.

Linh Hư: “.....”

Hàn Húc cười tùm tùm nhìn hắc, vươn tay đi, đem hắc hồn thể xả thành như vậy, tạo thành như vậy, nói: “Ngượng ngùng a, ta không phải cái đứng đắn hòa thượng.”

Sau đó thủ hạ càng dùng sức, đem Linh Hư hồn thể xả thành các loại hình dạng, niết bẹp xoa viên.

Việt Khê hỏi: “Người như thế nào tại đây?”

Hàn Húc cười, nói: “Nghe Phúc thúc nói có người tìm người có việc, xem người đại buổi tối không trở về, ta liền tới đây tìm người. Thế nào, sự tình giải quyết sao?”

Việt Khê gật đầu, nói: “Là thận thú tác loạn, thận thú nuốt mộng, này thận thú đem người kéo vào cảnh trong mơ, hấp thụ bọn họ tinh khí, mà bị kéo vào cảnh trong mơ người vẫn chưa tỉnh lại, thoát nhìn liền cùng ngủ rồi giống nhau.”

Đang nằm mơ, nhưng còn không phải là đang ngủ sao.

“Thận thú..... Sự phụ người trong lòng đã biết thứ này ở đâu?” Hàn Húc cười hỏi.

Việt Khê nói: “Người còn nhớ rõ, lần trước cấp Thương đại tỷ chuẩn bị ngọc thạch ôn dưỡng hồn thể sao? Ta nhớ rõ khi đó, ta ở kia gia trong tiệm thấy một cái tiểu lư hương, lư hương thượng điêu khắc đó là thận thú. Lúc ấy ta liền cảm thấy này thận thú giống như có điểm không thích hợp, như là bị người phong ấn tại bên trên, bất quá bị phong ấn, nó cũng làm

không ra cái gì nhiều loạn tới, ta liền không để ý. Chính là ai biết, hiện tại lại đã xảy ra chuyện như vậy. Trên thế giới không có như vậy xảo sự tình, trừ phi thành phố B lại xuất hiện đệ nhị chỉ thân thú, bằng không làm loạn hẳn là chính là kia lưu hương thượng kia một con.”

Nghe vậy, Hàn Húc bình tĩnh, nói: “Người nói chính là kia chỉ thân thú a, giống như có điểm ẩn tượng..... Nếu là nó nói, 1 đó chính là đã xảy ra cái gì, giải khai nó phong ấn. Thứ này đại khái bị phong ấn có chút năm đầu, tình táo lại lực lượng không đủ, tự nhiên liền muốn hút thu tinh khí. Chỉ là nếu là hại nhân tính mệnh, vậy sẽ đi lên đường tà đạo.”

Nói, hắn duỗi tay kéo kéo Linh Hư, cười tủm tỉm nói: “Người cũng là, vừa tỉnh lại đây liền nháo đến long trời lở đất, nếu không phải ta dùng Phật khí tẩm bổ khô kiệt đại địa, trên người của người đại khái cũng muốn bồi chút nghiệt nợ!”

Linh Hư giả chết, coi như không nghe được.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 142

Ngày thứ hai Việt Khê cùng Hàn Húc liền đi kia gia trong tiệm, nguyên bản bãi kia phong ấn thận thú bạc chế tiểu lư hương kia chỗ, đã mang lên một cái khác đồ vật, Việt Khê bọn họ không thể không dò hỏi bên trong nhân viên công tác, cái này tiểu lư hương đi đâu.

“Người nói kia điều thú lư hương a, sớm tại một tháng trước đã bị người mua đi, các người đã tới chậm.” Đồ cổ cửa hàng nhân viên công tác đối Việt Khê cùng Hàn Húc còn có chút ấn tượng, nghe bọn hắn dò hỏi liền mở miệng nói.

Việt Khê nhú mày, hỏi: “Bị người mua đi rồi? Người biết là người nào sao?”

Người nọ trên mặt lộ ra khó xử biểu tình tới, nói: “Này..... Là ai mua, không phải ta không nói cho ngài, chỉ là đây là khách nhân riêng tư, chúng ta không thể tùy tiện bại lộ.”

Việt Khê ánh mắt giật giật, cân nhắc chính mình có phải hay không muốn dùng ra cái gì thủ đoạn tới.

Bên kia Hàn Húc đi đến trung gian tủ kính trước, duỗi tay gõ gõ tủ kính, nói: “Đem cái này lấy ra tới cho ta nhìn một cái.”

Hắn chỉ đúng là lần trước bọn họ ở trong tiệm thấy kia xuyên phỉ thúy tay xuyên, tay xuyên thượng hạt châu tổng cộng có mười hai viên, mỗi viên

chạm rỗng khắc không giống nhau hoa, bởi vì dùng chính là tốt nhất để vương lục Bùi thúy, giá cả thật sự là ngất ngưởng cao, cho nên bán đã nhiều năm cũng không có thể bán phải đi ra ngoài.

Từ tủ kính lấy ra phi thúy tay xuyên ở ánh đèn hạ chớp động oánh nhuận xinh đẹp quang mang, Hàn Húc bắt lấy Việt Khê tay, đem tay xuyên mang tới rồi tay nàng trên cổ tay, sau đó phúng tay nàng thưởng thức một lát, mới nói: “Đẹp.”

Việt Khê tay bạch cổ tay tế, là thập phần thích hợp mang điểm thứ gì ở bên trên, hiện giờ này xanh biếc tay xuyên cùng nàng như bạch ngọc tay một sản, có loại làm người hoa mắt say mê mỹ lệ cảm.

“..... Người ở chỗ này công tác, hẳn là cũng là có trích phần trăm đi. Người nói, ta nếu là mua này tay xuyên, người có thể trích phần trăm bao nhiêu tiền?” Hàn Húc không chút để ý mở miệng, làm như thuận miệng nhắc tới.

Nghe vậy, trong tiệm nhân viên công tác hai mắt tức khắc sáng ngời, này tay xuyên giá cả có thể nói giá trên trời, nếu là bán đi, chỉ là trích phần trăm, hẳn là có thể phân đến không ít. Chỉ là, trước mắt người nhìn qua như vậy tuổi trẻ, thật có thể mua như vậy này tay xuyên?

Hàn Húc cũng không hàm hồ, trực tiếp đệ tạt qua đi, động tác có thể nói sạch sẽ lưu loát, một chút do dự đều không có, sau đó cười tủm tỉm hỏi: “Kia điều thú lư hương là bị ai mua đi, người có thể nói cho chúng ta biết sao?”

Kia nhân viên công tác làm thành như vậy một bút sinh ý, hưng phấn đến mặt đều đỏ, lúc này nghe vậy, tự nhiên là biết đều bị tấn, tất cả đều cùng Việt Khê bọn họ nói.

Hai người từ trong tiệm ra tới, Việt Khê quơ quơ trên tay chuỗi ngọc, nói: “Hoa nhiều như vậy tiền liền mua thứ này, cũng quá mệt đi? Liền tính

không như vậy, ta có rất nhiều biện pháp làm hãn mở miệng.”

Hàn Húc đuổi tay đem tay xuyên nhận lấy, cười nói: “Này ngọc châu dùng chính là tốt nhất phải thúy, tuy rằng bởi vì cắt, phá hủy nó chính thể tính, linh khí tổn thất một chút, nhưng là vẫn cứ không phải mặt khác ngọc thạch có thể so sánh. Ta trở về tại đây hạt châu thượng bày ra trận pháp, đủ để che chở sư phụ an toàn, chờ ta chuẩn bị cho tốt, lại đưa cho sư phụ người.”

Việt Khê lại nói: “Ta không cần thứ gì che chở, trừ bỏ người, không ai có thể đánh thắng được ta, càng đừng nói khi dễ ta.”

Nàng trong lòng nói thầm, nàng an nguy, nơi nào yêu cầu người khác che chở, Hàn Húc đây là tại hoài nghi nàng bản lĩnh sao?

Hàn Húc cười, nói: “Ta chính là tưởng đưa điểm thứ gì cấp sư phụ người, sư phụ không thích sao?”

Việt Khê chớp chớp mắt, nói: “Thích.”

Hàn Húc cười: “Vậy là tốt rồi..... Chờ ta chuẩn bị cho tốt, lại cấp sư phụ.”

Hai người từ trong tiệm đã biết đem kia thận thú mua đi người tên gọi, đó là trong tiệm lão hộ khách, cho nên nhân viên cửa hàng rất có ấn tượng, cho rằng Việt Khê bọn họ là đối kia tiểu lữ hương cảm thấy hứng thú, cho nên hãn không như thế nào do dự, liền đem người nọ địa chỉ nói cho bọn họ.

“Chu Xương Minh, gia trụ..... Phố Đào Nguyên!”

Phố Đào Nguyên bên kia nghe nói ở trước kia loại một tảng lớn đào hoa, vừa đến mùa xuân tràn đầy phấn nộn xuân sắc, đào hoa kiều diễm, cho nên mới có phố Đào Nguyên tên này. Hiện giờ này phố tên không thay đổi,

chỉ là không có như vậy nhiều đào hoa, nhưng là hai bên đường vẫn là trồng trọt không ít, tới rồi mùa xuân thập phần xinh đẹp.

“..... Đây là hoa mai cánh hoa sao?” Vừa bước vào phố Đào Nguyên, Việt Khê liền di một tiếng, nàng vươn tay đi, một đóa phấn nộn cánh hoa dừng ở tay nàng trung.

Này trên đường, mạn thiên hoa vũ, đều là này phấn nộn cánh hoa. Rõ ràng đã là mùa xuân, chính là này cánh hoa phất phới, nhưng thật ra như là mùa xuân giống nhau.

Một đóa hoa dừng ở trong tay, Hàn Húc nói: “Không phải hoa mai, là đào hoa.”

Cái này, Việt Khê cảm thấy càng kỳ quái, nói: “Ta nhớ rõ không sai nói, đào hoa là khai ở mùa xuân, đây chính là mùa đông, nơi nào tới đào hoa?”

Hàn Húc đuổi tay đem cánh hoa phất khai, không lăm để ý nói: “Ai biết được? Hiện tại người khoa học kỹ thuật phát đạt, làm đào hoa ở mùa đông khai cũng không phải không có biện pháp. Nga, tới rồi, hẳn là này đông lâu.....”

Hai người theo địa chỉ đi tới Chu gia, mở cửa chính là Chu Xương Minh thê tử, trên mặt biểu tình nhìn qua có chút sầu khổ, biết bọn họ là tìm chính mình trưởng phu, nói: “Nhà ta lão Chu hiện tại không ở nhà, các người tìm hẳn có chuyện gì sao?”

Hàn Húc tiến lên đi, cười nói: “Chu tiên sinh lần trước mua một cái tiểu lư hương, chúng ta đổi cái này lư hương thực cảm thấy hứng thú, cho nên muốn hỏi một chút Chu tiên sinh có nguyện ý hay không bỏ những thứ yêu thích.”

Hàn Húc tu Phật nhiều năm, khí chất ôn hòa vô hại, vừa rồi còn có chút cảnh giác chu phu nhân thấy hằn trong mắt vẻ cảnh giác phai nhạt chút, nói: “..... Các người buổi tối lại đến đi. Nhà ta lão Chu hiện tại không ở nhà.”

Việt Khê hướng trong môn nhìn thoáng qua, bên trong tựa hồ có một loại bất tường hơi thở truyền đến, nàng ánh mắt lại ở chu phu nhân trên mặt nhìn kỹ quá.

“Chu phu nhân trong nhà có phải hay không có chút không yên ổn?”
Nàng đột nhiên mở miệng hỏi.

Chu phu nhân ánh mắt nghi hoặc nhìn nàng. Việt Khê nói: “Ta xem chu phu nhân ấn đường biến thành màu đen, kế tiếp, sợ là có tánh mạng chi ưu a.”

Chu phu nhân: “.....”

“Bệnh tâm thần!” Ném xuống như vậy một câu, nàng duỗi tay trực tiếp đem đại môn đóng lại.

Việt Khê: “.....”

Nàng nhìn về phía Hàn Húc, nói: “Ta nói thật nàng còn không tin, tình khí đều mau bị hút khô rồi, ta xem nàng còn hoàn toàn không có đã nhận ra.”

Hàn Húc trong mắt mang theo ý cười, nói: “Sư phụ người nói như vậy, rất giống cái loại này hãm hại lừa gạt kẻ lừa đảo a, cũng khó trách chu phu nhân như vậy.”

“Là..... Phải không?”

Việt Khê nói thầm, duỗi tay trực tiếp giữ cửa cấp đẩy ra —— cửa này muốn ngăn trụ bọn họ vẫn là không có khả năng.

Mới vừa đem cửa đóng lại, trong lòng còn ở phun tào hôm nay gặp kẻ lừa đảo chu phu nhân nghe được nhà mình đại môn mở ra thanh âm, quay đầu vừa thấy, biểu tình tức khắc liền thay đổi.

“Người..... Các người là như thế nào tiến vào?” Nàng liên tục lui về phía sau vài bước, ánh mắt cảnh giác nhìn Việt Khê bọn họ.

Việt Khê nhìn nhìn môn, nói: “Đương nhiên là mở cửa tiến vào.”

Vừa đi vào nhà tới, một đạo thú tiếng hô ở bên tai vang lên, Hàn Húc nói: “Thứ này, xem ra thật là đem nơi này trở thành chính mình sào huyệt, triều chúng ta triển lãm nó chủ quyền.”

Chu phu nhân trong lòng khẩn trương cực kỳ, nàng lớn tiếng nói: “Các người muốn làm cái gì? Các người là đòi tiền sao? Tiền ta có thể cho các người, nhưng là hy vọng các người không cần thương tổn ta.”

Việt Khê: “.....”

“Chúng ta không phải vào nhà cướp bóc..... Chu phu nhân nhưng nghe nói qua gần nhất phố Đào Nguyên rất nhiều người trường ngủ không tỉnh, thậm chí trong lúc ngủ mơ chết đi sự tình?” Nàng hỏi.

Đề tài nhảy đến quá nhanh, chu phu nhân có chút không phản ứng lại đây, Việt Khê nói ở trong não tuần hoàn một lần, nàng mới nói: “Nghe, nghe nói qua, chính là này cùng ta có cái gì quan hệ?”

Việt Khê đi tới, nói: “Chu phu nhân sợ là có hồi lâu không chiếu gương đi, người liền không phát hiện người có cái gì không đúng sao?”

Nghe vậy, chu phu nhân trong lòng nghi hoặc, Việt Khê đã duỗi tay cầm một cái gương đưa cho nàng, làm nàng nhìn xem hiện tại bộ dáng.

Chu phu nhân kinh nghi bất định nhìn nàng, chậm rãi cúi đầu xuống, thấy trong gương chính mình.

Trong gương nữ nhân một khuôn mặt không hề sinh khí, sắc mặt tái nhợt, ở tầm mắt còn có dày đặc thanh hắc sắc, giống như hồi lâu không có ngủ quá giống nhau, thậm chí liền gương mặt hai bên thịt đều khô quắt đi xuống.

Chu phu nhân duỗi tay vuốt ve chính mình mặt, hoảng sợ nói: “Này..... Đây là ta? Ta như thế nào sẽ biến thành cái dạng này?”

Tuy nói nàng tuổi cũng không tính nhỏ, hơn bốn mươi tuổi người, nhưng là nàng bảo dưỡng thích đáng, thoát nhìn nhiều lắm ba mươi xuất đầu, chính là trong gương gương mặt kia, già nua đến quá phận, cũng trắng bệch đến làm người sợ hãi.

Chu phu nhân rõ ràng nhớ rõ buổi sáng chiếu gương, chính mình thoát nhìn vẫn là hảo hảo, chính là vì cái gì hiện tại lại biến thành cái dạng này?

Việt Khê hỏi: “Người gần nhất lượng cơm ăn có phải hay không càng lúc càng lớn, còn càng ngày càng dễ dàng đói?”

Chu phu nhân dùng sức gật đầu, trong khoảng thời gian này nàng thật là như vậy, lượng cơm ăn không chỉ có biến đại, còn đặc biệt dễ dàng cảm thấy đói khát. Lúc này nàng nhìn Việt Khê ánh mắt hoàn toàn thay đổi, không hề là cảnh giác, mà là như là bắt lấy một cây cứu mạng rơm rạ, truy vấn nói: “Ta đây là làm sao vậy? Như thế nào sẽ biến thành bộ dáng này?”

“Người bộ dáng này, là bị tà vật hấp thụ tinh khí gây ra, bởi vì trong cơ thể tinh khí biến mất quá nhiều, cho nên người mới dễ dàng cảm thấy đói khát..... Ta vừa mới nói qua, người ấy đường biến thành màu đen,

trong khoảng thời gian ngắn, sợ là có tánh mạng chi ưu, ta lời này cũng không phải là ở hù người. Dựa theo người tinh khí tiêu hao tốc độ, thực mau, người liền sẽ cùng những cái đó được ngủ chứng người giống nhau, trong lúc ngủ mơ, bất tri bất giác chết đi.” Việt Khê chậm ngôn lời nói nhỏ nhẹ nói, giọng nói của nàng bình tĩnh, chính là nghe được chu phu nhân trong tai, lại giống như một cái sấm sét.

“Ta đây hiện tại nên làm cái gì bây giờ?” Chu phu nhân kỳ kỳ nhìn Việt Khê, hỏi: “Người nói ta bị tà vật hấp thụ tinh khí, kia..... Cái kia tà vật.....”

“Cái kia tà vật..... Liền ở nhà người, danh gọi thận thú!” Việt Khê tiếp nhận nàng lời nói.

Chu phu nhân thân thể run lên một chút, bị dọa tới rồi, nàng nhìn nhìn bốn phía, hận không thể cất bước liền chạy, lập tức rời đi nơi này.

Hàn Húc đuổi tay vẫy vẫy, thận thú thứ này, thường xuyên sẽ phun ra một loại gọi là thận khí đồ vật, thận khí có thể biến hóa thành các loại đồ vật, người bình thường chứng kiến hải thị thận lâu đó là thận khí biến thành. Mà hiện tại cái này trong phòng, liền tất cả đều là thận khí.

Hàn Húc nói: “Thận thú nuốt mộng, những cái đó cái gọi là ngủ chứng, nhìn qua liền cùng ngủ rồi giống nhau, nhưng là chính là kêu không tỉnh, đây là thận thú làm. Thận thú đưa bọn họ kéo vào cảnh trong mơ bên trong, hấp thụ bọn họ tinh khí, một khi tinh khí bị hút hết, người nọ tự nhiên cũng liền đã chết. Mà thận thú, liền tồn tại ở người trượng phu mua tới cái kia lư hương phía trên.”

“Cái kia lư hương?” Chu phu nhân trong đầu hiện lên một cái cảnh tượng, nàng đối cái kia lư hương ấn tượng rất sâu, bởi vì mua trở về ngày hôm sau, nhà mình trượng phu liền thập phần hưng phấn cùng nàng nói được một cái đại bảo bối, đặt ở thư phòng, liền kém cung lên.

Chu phu nhân nói: “Kia đồ vật ngày thường bị ta trượng phu gác ở thư phòng, thư phòng thượng khóa, ta cũng vào không được. Lại nói tiếp, từ mua tới cái kia lư hương, ta trượng phu thật là có chút không thích hợp.”

Nguyên bản thư phòng nàng là có thể tiến, chính là chính là mua tới lư hương không bao lâu, nàng trượng phu liền đem thư phòng cấp khóa đi lên, nói là sợ hãi người khác đi vào đem lư hương cấp đụng phải. Nguyên bản nàng cho rằng này chỉ là trượng phu quá thích cái kia lư hương nguyên nhân, chính là hiện tại nghĩ đến, lại cảm thấy có chút không thích hợp.

“Thư phòng sao? Chu phu nhân có thể mang chúng ta đi thư phòng nhìn xem sao?” Việt Khê hỏi.

Chu phu nhân có chút do dự, bất quá vẫn là gật gật đầu, nói: “Các người đi theo ta, thư phòng liền ở trên lầu, bất quá chìa khóa ở ta trượng phu nơi đó, không có chìa khóa cũng vào không được.”

“Không chìa khóa cũng không quan hệ.....” Việt Khê nói, duỗi tay cầm thư phòng then cửa tay, sau đó nhẹ nhàng một nhing, thư phòng môn nháy mắt liền khai.

Chu phu nhân: “.....”

Vừa mới, bọn họ chính là như vậy mở ra nhà nàng môn? Đây là có cái gì kỳ xảo sao?

Chu phu nhân trong lòng nói thầm, mang theo Việt Khê đi vào thư phòng, thư phòng dựa vào bên trái tường vị trí phóng một cái trưng bày giá, bên trên bày các loại đồ cổ.

“Ta lão công liền thích đùa nghịch này đó, kia lư hương ta cũng không biết hẳn phóng tới đi đâu vậy.”

Nàng đang nói, bọn họ sau lưng truyền đến phần nộ thanh âm: “Các người đang làm gì?!”

Việt Khê quay đầu, thấy một cái trung niên nam nhân đứng ở cửa, biểu tình âm trầm mà đáng sợ, nhìn thậm chí có vài phần thối người, Việt Khê may nhịn không được nhăn lại.

—— người này?

“Lão công!” Chu phu nhân lập tức kêu một tiếng.

Chu tiên sinh bước đi lại đây, hẩn lạnh lùng nhìn Việt Khê bọn họ liếc mắt một cái, chất vấn chu phu nhân nói: “Ta không phải đã nói, không được người tiến ta thư phòng sao? Người còn mang theo người ngoài tiến vào? Bọn họ là người nào?”

“Bọn họ là.....” Chu phu nhân mở miệng liền nghẹn lời, lại nói tiếp, nàng còn không biết Việt Khê bọn họ gọi là gì.

Hàn Húc cười nói: “Ta kêu Hàn Húc, lần này tiến đến, chúng ta là vì Chu tiên sinh người trên tay cái kia thận thú bạc chế lư hương.”

Thận thú bạc chế lư hương?

Chu tiên sinh ánh mắt đối đối, hẩn thần sắc âm trầm nói: “Cái gì bạc chế lư hương, ta nghe cũng chưa nghe nói qua! Ta nơi này không có các người muốn đồ vật, các người mau mời về đi.”

“Tinh khí huyết đều bị thương hơn phân nửa, còn như vậy đi xuống, người cuối cùng sẽ tinh khí khô kiệt mà chết.....” Việt Khê híp mắt, ở Chu tiên sinh trên người đảo qua, thở dài: “Người nhưng thật ra lá gan đại, cũng dám lấy huyết cung cấp nuôi dưỡng kia đồ vật, nhưng thật ra càng thêm nảy sinh nó tà khí.”

Vị này Chu tiên sinh bề ngoài nhìn qua không có gì, chính là trên thực tế lại là khí huyết hai không, hắc lấy huyết đi đường kia thậm thú, thậm thú dựa vào hắc huyết dần dần lớn mạnh, tà tính tiếm thâm.

Chu tiên sinh da mặt trều động một chút, hắc nói: “Ta không biết các người đang nói cái gì, nhà ta không chào đón các người, thỉnh các người rời đi.”

Việt Khê nói: “Người muốn tìm chết ta cũng sẽ không ngăn, chỉ là kia đồ vật cắn nuốt người tinh khí cũng liền thôi, bất quá là người tự làm tự chịu, xứng đáng. Nhưng là nó không chỉ có cắn nuốt các người tinh khí, còn hại mặt khác vô tội người..... Phổ Đào Nguyên thượng có không ít người đều được ngủ chứng, bị thậm thú kéo vào cảnh trong mơ, khó có thể tỉnh dậy. Không đem vật kia giải quyết, những người này cả đời đều sẽ bị nhốt ở trong mộng.”

“Ngay cả Chu tiên sinh người, nếu tiếp tục đi xuống, cũng sẽ chết ở kia đồ vật trong tay!”

Nghe vậy, chu phu nhân biểu tình lập tức thay đổi, nàng bắt lấy Chu tiên sinh tay, nói: “Lão công, kia đồ vật liền giao cho bọn họ đi.”

Chu tiên sinh phát khai tay nàng, trách mắng: “Người biết cái gì? Có kia đồ vật ở, chúng ta là có thể kiếm đồng tiền lớn! Ít nhiều nó, bằng không nhà ta đã sớm phá sản, chỉ cần ta tiếp tục dưỡng nó, chúng ta vận khí liền sẽ càng ngày càng tốt.”

Hàn Húc nhượng mày, khó trách vị này Chu tiên sinh không muốn đem này thậm thú giao ra đây, nguyên lai là tham tiền tâm hồn, này thậm thú sợ là cho hắc không ít ngon ngọt, bằng không hắc cũng sẽ không nguyện ý dùng tự thân huyết tới dưỡng nó.

Chỉ là thực đáng tiếc, kia thậm thú cũng không phải là cái gì thứ tốt, tự thân huyết khí đều mau bị đào không, thế nhưng còn nghĩ muốn dưỡng

thận thú, cũng là không biết chết tự là viết như thế nào.

“Các người lại không rời đi, ta liền báo nguy!” Chu tiên sinh trợn mắt giận nhìn.

Việt Khê thấy hãn thập phần không vui bộ dáng, trực tiếp đuổi tay đem hai người định trụ, nói: “Nếu là này thận thú không hại những người khác, ta cũng lười đến quản các người chết sống, muốn tìm chết ta chưa bao giờ ngăn đón.”

Nàng đi đến thư phòng một góc, đuổi tay ở phía dưới đem một cái tâng đến ẩn nắp hộp đem ra.

Sớm tại phát hiện chính mình thân thể không thể nhúc nhích thời điểm, Chu tiên sinh biểu tình liền trở nên hoảng sợ, hãn trăm triệu không nghĩ tới Việt Khê thế nhưng còn có như vậy quý quyết bản lĩnh, lúc này xem nàng đem cái kia hộp lấy ra tới, biểu tình tức khắc đại biến.

“Dừng tay!” Hãn hô to, chính là không còn kịp rồi, Việt Khê đã đuổi tay trực tiếp đem hộp cấp mở ra.

Hộp vừa mở ra, một đại đoàn màu trắng sương mù nháy mắt ập vào trước mặt, nháy mắt tràn ngập toàn bộ thư phòng.

Tiếp xúc đến này đó bạch khí, Chu gia vợ chồng hai người ánh mắt trước trở nên mờ mịt, rồi sau đó liền trở nên kích động hưng phấn lên.

“Tiền, thật nhiều tiền, thật nhiều tiền!” Chu tiên sinh hô to.

Mà chu phu nhân cũng là cười tủm tỉm, cũng không biết là thấy cái gì lệnh nàng như vậy vui sướng sự tình.

Hộp bên trong, một cái thật lớn thân ảnh từ bên trong chui ra tới, đó là một cái giống long sinh vật, ẩn tại đây sương trắng gian, có vẻ thập phần dữ

tợn.

Thận thú!

Việt Khê trong lòng kêu ra tên này tới, này chỉ thận thú nguyên bản là bị phong ấn tại này lưu hương phía trên.

Lần trước Việt Khê nhìn thấy thời điểm, kia phong ấn còn thực vững chắc, cho nên nàng cũng không có như thế nào để ý, ai biết ngăn ngừa thời gian, thứ này thế nhưng liền phá phong ấn ra tới, còn ở vô hạn chế hấp thu nhân loại tinh khí.

Sương trắng mù mịt, nhìn qua như mộng như ảo, thận thú thở ra một hơi, nhìn đó là sương trắng giống nhau, mà này sương trắng đó là thận khí, có hứng thú huyền tác dụng, thậm chí có thể đem người kéo vào cảnh trong mơ. Mà cảnh trong mơ bên trong, đó là thận thú thiên hạ.

“Rống!”

Một tiếng gầm nhẹ, thận thú hé miệng, lộ ra lạnh lạnh hàm răng tới, sau đó bay thẳng đến gần nhất Việt Khê căn tới.

Việt Khê giương mắt, vươn tay đi, trực tiếp đem này thận thú ôm đồn ở trong tay, đem nó thân mình thu nhỏ lại, sau đó cầm dùng sức lắc lắc.

Thận thú: “??”

Thận thú hoàn toàn không phản ứng lại đây, liền trực tiếp bị xả đến đầu vầng mắt hoa, trước mắt ứa ra kim quang.

“Đây là thận thú? Nhìn liền cùng xa không sai biệt lắm a.....” Việt Khê nhéo bị hoảng đến đầu óc choáng váng thận thú, đánh giá một chút đến ra cái này kết luận.

Hàn Húc nói: “Thứ này vốn dĩ liền cùng xà một mạch, tự nhiên bộ dáng cũng không sai biệt lắm.”

Việt Khê suy nghĩ một chút, có chút không xác định hỏi: “Kia lấy tới phao rượu thuốc thể nào? Xà có thể phao rượu thuốc, nó hẳn là cũng có thể đi.”

Hàn Húc ngô một tiếng, nói: “Ta như thế không ném thử quá, thử xem sẽ biết, không thể liền ném.”

Việt Khê gật đầu, sạch sẽ lưu loát đem trong tay thận thú cấp làm thịt.

Như thế thận thú biến mất, những cái đó bị nhốt ở cảnh trong mơ người tự nhiên cũng là có thể tỉnh lại, bọn họ tỉnh lại cảm giác liền cùng ngủ một giấc không sai biệt lắm, chỉ là thân thể khẳng định sẽ suy yếu rất nhiều.

“..... Ngô, tiền của ta đâu? Tiền đâu?” Chu tiên sinh che lại chính mình đầu, nhìn quanh bốn phía, đột nhiên hô lớn.

Hắn rõ ràng thấy một đồng vàng bạc tài bảo, đem toàn bộ nhà ở đều bãi đầy, chính là vì cái gì hiện tại cái gì đều không có?

Việt Khê nhìn hắn một cái, nói: “Không có gì vàng bạc tài bảo, vừa rồi ngươi chỉ là bị thận khí ảnh hưởng, sinh ra ảo giác.”

Nghe vậy, chu phu nhân ngây ngốc nói: “Ta đây cũng không có biến tuổi trẻ xinh đẹp?”

Việt Khê gật gật đầu.

Chu tiên sinh thần sắc biến hóa một chút, hắn đột nhiên chỉ vào Việt Khê nói: “Là ngươi, khẳng định là ngươi đem ta vàng bạc tài bảo lộng

không có. Ta muốn báo nguy, đổi, ta muốn báo nguy, ta muốn cáo các người tư sấm dân trạch, cướp đoạt nhà ta tài vật!”

Việt Khê: “.....”

Hàn Húc cười, hắc cười tùm tùm nói: “Chu tiên sinh, ta ghét nhất có người uy hiếp ta. Người biết không, giống chúng ta loại người này, bất quá búng tay chi gian, là có thể muốn người mệnh..... Như thế nào, người không tin?”

Hắn cười khê một tiếng, đột nhiên vươn tay đi.

Chu tiên sinh đột nhiên trừng lớn đôi mắt, sau đó hắn thân mình mềm mại ngã xuống trên mặt đất.

Chu phu nhân đảo trườ một hơi, nàng ngồi xổm Chu tiên sinh bên cạnh, duỗi tay ở hắn cái mũi phía dưới cảm thụ một chút, rồi sau đó thân sắc đại biến, bay thẳng đến lui về phía sau mấy bước, hoảng sợ nhìn Hàn Húc, thanh âm run run nói: “Chết..... Đã chết..... Người..... Người làm cái gì?”

Hàn Húc cười nói: “Ta người này tính tình vẫn luôn thực hảo, nếu là thay đổi cái tính tình kém, người hiện tại đã mất mạng.”

Chu tiên sinh nhìn nhìn chính mình trong suốt hồn thể, lại nhìn nhìn nằm trên mặt đất thân thể của mình, biểu tình hoàn toàn thay đổi, sợ hãi cực kỳ.

“Thận thú đã giải quyết, chúng ta sẽ trở về đi.”

Việt Khê mở miệng, đem kia lư hương gác ở trên bàn, không có thận thú, này lư hương thoát nhìn liền có vẻ bình đạm không có gì lạ, thập phần không chớp mắt.

Hàn Húc gật gật đầu, duỗi tay đem Chu tiên sinh hồn phách đánh hồi thân thể hăn nộ, xoay người cùng Việt Khê rời đi Chu gia.

Nếu không phải nghĩ đến những cái đó bị thận thú kéo vào cảnh trong mơ người, Chu gia người như vậy thích này chỉ thận thú, như vậy đưa cho bọn họ là được.

Chờ hai người rời đi sau một lúc lâu, chu phu nhân giật giật thân mình, lúc này mới phát hiện chính mình tay chân lạnh lẽo.

“Ngô.....”

Lúc này, trên mặt đất người rên rĩ một tiếng, đột nhiên che lại ngực lớn tiếng sắc khụ lên.

Chu phu nhân hai mắt tức khắc sáng ngời.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 143

Bên ngoài gió lạnh rền vang, chính là phố Đào Nguyên nơi này lại là mạn thiên hoa vũ, đào hoa cánh hoa theo gió lạnh ở không trung bay, đánh toàn rơi xuống.

Trên mặt đất cũng rơi xuống không ít cánh hoa, phấn nộn nộn một mảnh, nếu không phải bốn phía cây cối đều là trụi lủi, thật đúng là tưởng mùa xuân đã đến.

“Này rốt cuộc là từ đâu bay tới đào hoa?” Việt Khê trong lòng nghi vấn, cái này mùa cũng không phải là đào hoa nở rộ thời gian a.

Nhìn có nhân thủ còn cầm bẻ tới một hai chi đào hoa, nàng đi qua đi hỏi: “Tiểu thư, xin hỏi các người trên tay đào hoa từ đâu ra?”

Bị nàng dò hỏi cô nương nhìn thoáng qua trong tay đào hoa, đánh giá Việt Khê hai người liếc mắt một cái, nói: “Người nói này đào hoa a, các người không phải chúng ta phố Đào Nguyên người đi, là nghe nói chúng ta phố Đào Nguyên cây đào nở rộ tới? Người từ này vẫn luôn đi phía trước đi, đi đến cuối là có thể nhìn đến kia khóa cây đào. Này cây cây đào nhưng có mấy trăm hơn một ngàn năm lịch sử, đã có rất nhiều năm không có nở rộ, không nghĩ tới năm nay thế nhưng sẽ ở mùa đông nở rộ.”

Phố Đào Nguyên có một cây cổ cây đào, cũng không biết ở chỗ này cắm rễ đã bao lâu. Nơi này người từ có ký ức tới nay, này cây cây đào cũng đã tồn tại ở chỗ này, chỉ là mọi người trong ấn tượng này cây cây đào chưa

từng có khai quá hoa, rất nhiều người đều cho rằng nó đã chết héo, chính là không nghĩ tới năm nay vào mùa này thế nhưng nở rộ, thậm chí khai đến hừng hực khí thế, sáng lạn cực kỳ.

Ngay cả tin tức báo đạo thượng cũng nhắc tới lúc này, lão thụ nở hoa, có thể nói là thực cát tường, cho nên cả nước các nơi có rất nhiều người đều mộ danh tiến đến, trong đó có không ít đều là có đôi có cặp. Nói như thế nào, đào hoa, cũng là tượng trưng cho tình yêu nhân duyên.

Nói chuyện cô nương nhìn Việt Khê cùng Hàn Húc liếc mắt một cái, hì hì cười nói: “Này cây cây đào cũng là chúng ta nơi này nổi danh nhân duyên thụ, rất nhiều người đều sẽ tới này kỳ nguyệt nhân duyên. Các người hai cái, trai tài gái sắc, chỉ cần nghiêm túc kỳ nguyệt, cây đào nhất định sẽ phù hộ của các người.”

Nói xong, này mấy cái cô nương hì hì cười chạy ra trên mặt biểu tình thập phần ái muội.

Việt Khê: “..... Các nàng đang nói thứ gì?”

Hàn Húc cúi đầu xem nàng ngây thơ nghi hoặc bộ dáng, cười cười, nói: “Các nàng chỉ là ở chúc phúc chúng ta mà thôi.”

“Chúc phúc chúng ta cái gì?”

“Ngô, đại khái là chúc phúc chúng ta lâu lâu dài dài ở bên nhau đi.”

“Nga.” Việt Khê bưng tỉnh, biểu tình thập phần đạm nhiên, lại đương nhiên nói: “Liên tính các nàng không chúc phúc, chúng ta cũng sẽ lâu lâu dài dài ở bên nhau.”

Nói xong, nàng ngửa đầu đối Hàn Húc cười, tươi cười thập phần đẹp, người xem trong lòng nhin không được vừa động.

Hai người hướng tới vừa rồi kia nữ hài nói phương hướng đi đến, càng đi trước đi, bốn phía cánh hoa cũng liền càng nhiều, mà kia nữ hài trong miệng cây đào cũng tiến vào bọn họ đáy mắt.

“Thật lớn một cây cây đào.....” Việt Khê đi đến cây đào phía dưới, ngửa đầu nhìn lại, nhin không được cả kinh nói.

Này khỏa cây đào thật sự là quá lớn, đại khái muốn bảy tám cá nhân ôm hết mới có thể ôm được, cành khô thô trảng. Hiện giờ này cây đào thượng mở ra hoa, từng đóa đào hoa cánh hoa vây quanh ở cành cây thượng, ẩn lá xanh, ngẩng đầu nhìn lại che trời.

Này bốn phía nơi nơi đều là tiến đến du ngoạn người, một bên trên đường còn có nhân cơ hội bày quán, bán trừ bỏ ăn uống, nhiều nhất thế nhưng là tơ hồng —— đây là dùng để hứa nguyện, nói là chỉ cần hứa nguyện, đem tơ hồng ném treo ở trên cây, nguyện vọng liền có khả năng sẽ trở thành sự thật.

Hiện giờ này cây đào thượng trừ bỏ khai đến sáng lạn đào hoa ở ngoài, đó là treo rất nhiều tơ hồng, một bên còn có rất nhiều người hướng trên cây ném tơ hồng, bất quá chính xác thoát nhìn không thể nào hành.

Thấy những người này vui vẻ náo nhiệt một màn, Việt Khê duỗi tay phúc ở cây đào cành khô thượng, nói: “Người nói những người này nếu là biết đây là này cây cây đào tiêu hao quá mức sinh mệnh, đi tới sinh mệnh cuối, mới vừa có này một cây sáng lạn, bọn họ còn sẽ như vậy cao hứng sao?”

Này cổ cây đào không biết sống nhiều ít năm, tuy rằng không thể hóa hình, nhưng là lại có ý thức, khai trí. Nhiều năm như vậy tới, nó vẫn luôn ở bảo hộ cái này địa phương, mà hiện giờ, phố Đào Nguyên nơi này không biết ra cái gì vấn đề, này cây cây đào cảm ứng được tình huống này, vẫn

luôn an tĩnh nó, tiêu hao quá mức sinh mệnh lực, ở bảo hộ dưới chân thổ địa.

Cho nên, trong một đêm, nó yên lặng hồi lâu cảnh khô, trầu chi nẩy mầm, đóa hoa nở rộ, cấp mọi người mang đến một số nhiều nhiều xuân sắc.

Đợi cho cánh hoa khô héo thời điểm, cũng chính là nó sinh mệnh khô kiệt, không bao giờ có thể bảo hộ nơi này thời điểm.

Mà nhân loại, cũng không biết điểm này, bọn họ chỉ biết là này đào hoa thực mỹ, ở khen ngợi cảm thán, mà không biết loại này mỹ lệ gọi là sinh mệnh.

“Từ bước vào phố Đào Nguyên thời điểm ta liền cảm giác được, phố Đào Nguyên nơi này, tà khí thực trọng, nhưng là nơi này lại có cái gì ở bảo hộ dưới chân thổ địa, hiện giờ nhưng thật ra đã biết, nguyên lai là này cây cây đào.”

Việt Khê ngửa đầu, nhìn không được tưởng, trả giá sinh mệnh, như vậy đáng giá sao.

Một trận gió quất tới, cây đào theo gió phất phới, truyền đến xoát xoát xoát thanh âm, vô số đào hoa từ trên cây rơi xuống, rơi vào kín người thân đều là.

Trăm ngàn năm qua, nó vẫn luôn bảo hộ dưới chân thổ địa, hiện giờ mặc dù là khô héo chết đi, nó cũng muốn bảo vệ nơi này!

Việt Khê thu hồi tay tới, nhìn không được nhớ tới Lưu Vị Xuyên bọn họ núi Phượng Lạc cái kia Sơn Thần tới, đó là hao hết cuối cùng lực lượng, cũng muốn bảo hộ thôn.

—— chúng nó theo này phiến thổ địa sinh ra, vẫn luôn bảo hộ dưới chân thổ địa, càng là cam tâm tình nguyện vì bảo hộ mà chết đi.

“Cứu cứu bọn họ, cứu cứu nơi này người!”

Trong đầu truyền đến một đạo linh hoạt kỳ ảo mờ mịt thanh âm, Việt Khê cùng Hàn Húc nhìn nhau, ý thức được đây là trước mắt cây đào đang nói chuyện.

Này cây cây đào đã có ý thức, tự nhiên là có thể cùng người giao lưu.

Việt Khê thấp giọng hỏi: “Người làm chúng ta cứu người? Chỉ là phổ Đào Nguyên nơi này là sao lại thế này? Vì cái gì nơi này sẽ có lớn như vậy tà khí?”

Nếu không có này cây cây đào ở, này đó tà khí xâm nhập nhân thể, không chỉ có sẽ ảnh hưởng mọi người thần trí, thậm chí sẽ mang đến bệnh tật.

Trong óc bên trong thanh âm tiếp tục vang lên, nó nói: “Ta không biết đó là thứ gì, nó ở tháng trước đi tới nơi này, gần nhất đến nơi đây, nó liền cho đại gia mang đến bệnh tật, mang đến tà ác. Nhiễm bệnh tật nhân thân thượng sẽ chậm rãi thối rữa, từ thân thể nội bộ thân thể bắt đầu hủ hóa. Ta đánh không lại nó, chỉ có thể liều mạng tánh mạng đem nó khóa ở ta hệ rễ, bảo hộ nơi này người không bị nó tà khí sở nhiễm.”

Cùng với nói là bảo hộ nơi này người không chịu ô nhiễm, càng chuẩn xác tới nói, là nó đem vật kia phóng xuất ra tới tà khí toàn bộ hút vào trong cơ thể. Nếu Việt Khê không đoán sai nói, này khóa cây đào hệ rễ bị tà khí xâm nhiễm, sợ là đã xuất hiện hư thối địa phương.

Việt Khê trầm ngâm nói: “Có thể cho đại gia mang đến bệnh tật, chẳng lẽ là ôn yêu?”

Ôn yêu đã rất nhiều năm không thấy, ở nó tồn tại địa phương, liền sẽ cho người ta mang đến bệnh tật, nó thích nhất tai nạn, có tai nạn địa phương, liền rất đại khả năng sẽ xuất hiện nó thân ảnh, cho đại gia mang

đến bệnh tật, bởi vậy loại này yêu vật là thập phần không được hoan nghênh.

“Các người nhị vị là thiên sư đi, ta cảm giác đến ra tới, các người hai vị rất cường đại.....”

Mơ hồ trung, tựa hồ có một đạo ánh mắt dừng ở Hàn Húc trên người, đào hoa mở miệng nói: “Người cho ta cảm giác, cùng một người rất giống, ở một ngàn năm trước, cũng có như vậy một cái thiên sư, hắc rất lợi hại, là thiên sư giới đệ nhất nhân, tất cả mọi người đều nói hắc là nhất định phải thành Phật. Nhiều năm như vậy tới, ta chưa từng có gặp qua người so với hắc lợi hại hơn.”

Nàng trong giọng nói mang theo hoài niệm cùng nào đó không biết tên cảm xúc, tựa hồ lâm vào nào đó hồi ức bên trong, Việt Khê nhin không được ngẩng đầu đi xem Hàn Húc —— một ngàn năm trước..... Người này nghe, như thế nào giống như Minh Kính?

Hàn Húc thần sắc bất biến, hỏi: “Người biết cái kia yêu vật ở địa phương nào sao?”

Này phố Đào Nguyên nơi này thật là hơi thở hỗn loạn, một cái đào hoa tinh, một cái thận thú, còn có một cái không biết có phải hay không ôn yêu tà vật, này đó khí vị giao tạp ở bên nhau, đặc biệt là kia cổ tà khí, cơ hồ trải rộng toàn bộ phố Đào Nguyên, muốn tìm lên thật đúng là có điểm phiền toái.

Đào hoa tựa hồ phục hồi tinh thần lại, nói: “Ta biết ở nơi nào, liền tại đây dưới nền đất. Thứ này chỉ có ở buổi tối mới ra tới, ta chỉ biết là nó là từ phía nam lại đây.”

Việt Khê ngồi xổm xuống thân mình, trên mặt đất phô thật dày một tầng đào hoa cánh hoa, nàng duỗi tay phụ đi lên, cảm nhận được dưới nền đất ngo ngoe rục rịch tà khí. Nàng vốn dĩ liền đối tà khí loại này đồ vật thập

phần mẫn cảm, đó là tìm điểm này tà khí, cũng có thể tìm được kia đồ vật vị trí, chỉ là hiện tại thời gian không đúng.

“Hiện tại người quá nhiều, sợ là đến chờ buổi tối lại đến.....” Nàng mở miệng nói.

Hàn Húc gật đầu, nói: “Chúng ta đây buổi tối lại đến.....”

Đang nói, Việt Khê đột nhiên quay đầu đi, nói: “Triệu Lộ, các người như thế nào tại đây?”

Đang muốn đuổi tay che lại nàng đôi mắt Triệu Lộ buông tay, bĩu môi, “Ta còn không có đuổi tay người liền cảm giác được ta, người này cảm giác cũng quá nhạy bén?”

Từ Vi tò mò hỏi:” Nói, Việt Khê các người như thế nào này? Vẫn là người cùng Hàn Húc hai người.....”

Nàng tươi cười có chút kỳ quái, bản thân nhấp môi cười một chút, nói: “Chẳng lẽ cũng là biết này khóa cây đào đồn đãi mới đến? Hôm nay đi nhà người tìm các người, Phúc thúc nói các người không ở nhà, không nghĩ tới thế nhưng tại đây đụng tới người. “

“Chúng ta có một số việc, nhưng thật ra các người, chạy đến nơi đây tới làm cái gì?” Việt Khê hỏi.

Triệu Lộ nói: “Nghe nói nơi này đào hoa khai, hứa nguyện đặc biệt linh, chúng ta mới lại đây. Hô, hôm nay thật lạnh, Việt Khê, người giữ ấm phù, có thể cho ta hai trương sao? Cảm giác ấm bảo bảo so người phù kém xa.”

Việt Khê gật đầu, nói: “Đợi chút trở về cho người.”

“Triệu Lộ, bọn họ là ai a? Không giới thiệu một chút sao?” Cùng Triệu Lộ các nàng một đạo tới một vị cô nương ở Hàn Húc trên người nhìn vài mắt, mặt đỏ hồng mở miệng hỏi.

Các nàng một đám người đều là cô nương, ánh mắt tò mò nhìn Việt Khê bọn họ, trong đó đặc biệt là Hàn Húc, các nàng nhìn không được nhìn thoáng qua lại liếc mắt một cái, sau đó mặt đỏ hồng, có chút ngượng ngùng. Hàn Húc ngũ quan sinh đến hảo, một khuôn mặt anh tuấn đẹp, dáng người đỉnh bạt thon dài không hiện gầy yếu, đứng ở nơi đó giống như là thủy trúc giống nhau, khí chất ôn hòa, quả thực làm nữ hài tử hoàn toàn chịu không nổi.

Triệu Lộ chỉ vào hai người giới thiệu nói: “Đây là Việt Khê, đây là Hàn Húc, bọn họ là ta cùng Từ Vi cao trung đồng học, là Thanh Đồng đại học học sinh.”

Thanh Đồng đại học?

Các cô nương đều nhìn không được oa một tiếng, làm cả nước đứng đầu học phủ, Thanh Đồng đại học hàm kim lượng chính là ước chừng, có thể đi vào cái này trường học, kia những đều là học bá, đều là cả nước các nơi tinh anh nhân tài. Cái này, này đó cô nương xem Hàn Húc ánh mắt càng thêm nóng bỏng.

Từ Vi đi một bên mua tơ hồng tới, hỏi: “Các người có hay không muốn hứa nguyện? Nghe nói tại đây đối với này khóa cây đào ưng thuận nguyện vọng, sau đó đem tơ hồng ném tới cây đào thượng, nguyện vọng là có thể thực hiện.”

“Muốn muốn muốn, chúng ta tới còn không phải là vì hứa nguyện sao?” Những người khác la hét, một người cầm một cây tơ hồng, ngay cả Việt Khê cùng Hàn Húc đều cầm một cây.

“Cái này.....” Việt Khê đùa nghịch một chút này tơ hồng, nói: “Ta cảm thấy, ta cũng không cần.”

Hàn Húc cười, nói: “Hứa nguyện hứa nguyện, này bất quá là mọi người an ủi chính mình, hy vọng tìm được một cái ký thác chi vật, tựa hồ như vậy là có thể làm chính mình an tâm. Nếu hứa nguyện hữu dụng, như vậy trên thế giới liền sẽ không có như vậy nhiều nỗ lực đạt thành trong lòng suy nghĩ người.”

Triệu Lộ: “..... Các người hai người thật sự gây mất hứng.”

Việt Khê cùng Hàn Húc nhìn nhau, Hàn Húc nói: “Sự phụ người có cái gì nguyện vọng sao?”

“Không có, người đâu?”

“Ta cũng không có.”

Hai người nhìn trong tay tơ hồng, Hàn Húc đi đến một chỗ, nói: “Bên này không tồi.”

Hắn lấy quá Việt Khê trong tay tơ hồng, duỗi tay đem tơ hồng ném đi lên, một trận gió thổi qua tới, tơ hồng bị phong nâng lên, cuốn tới rồi tới cao chỗ, lúc này mới khinh phiêu phiêu rơi xuống đi.

Những người khác tơ hồng không phải quả không đi lên chính là treo ở cây đào nhất phía dưới, cũng chỉ có bọn họ hai người, trực tiếp rơi xuống nhất bên trên, cho nên liền có vẻ thập phần thấy được, bên cạnh đều truyền đến những người khác thập phần hâm mộ thanh âm.

Thấy như vậy một màn, Từ Vi cùng Triệu Lộ nhìn nhau, quyết định đợi chút làm Việt Khê cho các nàng quả, nàng khẳng định cũng có thể cho các nàng quả đến đặc biệt cao.

“Triệu Lộ, Triệu Lộ..... Người kia hai cái bằng hữu, là cái gì quan hệ a?” Có người nhìn không được lại đây hỏi Triệu Lộ, một đôi mắt một cái kính đi nhìn Hàn Húc, kia ánh mắt, quả thực chính là lòng Tư Mã Chiêu, người qua đường đều biết.

Triệu Lộ liếc Việt Khê bọn họ nơi đó liếc mắt một cái, nói: “Các người hết hy vọng đi, Hàn Húc xuất sắc nữa, kia cũng là Việt Khê. Giữa hai người bọn họ, ai đều chen vào không lọt đi.”

Cho dù bọn họ không có nói chuyện với nhau, nhưng là cho người ta cảm giác lại là hoàn toàn không có chen chân đi vào đường sống.

“Ta liền hỏi một chút bọn họ có phải hay không nam nữ bằng hữu? Nếu không phải, vậy đại biểu ta còn có cơ hội, theo đuổi chính mình thích, khẳng định muốn tích cực chủ động a.”

Này đó Triệu Lộ liền không biết nên nói như thế nào, Việt Khê cùng Hàn Húc là nam nữ bằng hữu sao, kia khẳng định không phải a, chính là nàng chính là cảm thấy, kia hai người, những người khác hoàn toàn là sẽ không có bất luận cái gì cơ hội, bọn họ hai mới là nhất thích hợp, bọn họ chỉ gian không cần nói thêm cái gì, liền có một loại ăn ý ở.

“Không có sao? Không có ta đây liền có thể chủ động xuất kích.” Kia cô nương nhìn Hàn Húc ánh mắt lấp lánh sáng lên, mang theo vài phần nhất định phải được.

“Ách, ta khuyên người vẫn là từ bỏ đi, Hàn Húc người này, nhưng không có thoát nhìn như vậy ôn nhu.....” Ngay cả nàng cùng hẳn nhiều năm như vậy đồng học, thấy hẳn cũng có chút sợ hãi, rõ ràng thoát nhìn là như vậy ôn nhu hiền lành một người.

“Không có nể thử quá như thế nào biết?” Nữ hài rất có tin tưởng, này cũng khó trách, nàng sinh đến thập phần xinh đẹp, ngũ quan tinh xảo diễm lệ, trước nay chính là thực chịu khác phái hoan nghênh.

Triệu Lộ bữu môi, không nói cái gì nữa, nếu có thể đem Hàn Húc từ Việt Khê trong tay đoạt lấy tới, nàng Triệu Lộ tên đảo viết. Dù sao từ tục tĩu nàng đã nói ở phía trước, những người này, thật sự muốn đụng phải nam tường mới cam tâm.

Mấy người đem tơ hồng ném tới cây hoa đào thượng, có người kiến nghị nói: “Thời gian không còn sớm, chúng ta tìm một chỗ ăn cơm chiều đi.”

Việt Khê nhìn thoáng qua thời gian, cự tuyệt nói: “Không được, chúng ta còn có việc, các người chính mình đi thôi.....”

“Kia, kia Hàn Húc đâu?” Cô nương e lệ ngượng ngừng hỏi.

Hàn Húc cười đến lễ phép mà khách khí, ngữ khí nhàn nhạt nói: “Ta cùng sư phụ ta một đạo, nàng không có thời gian, ta tự nhiên cũng là không có thời gian.”

Hắn tuy rằng thoát nhìn khí chất ôn hòa vô hại, chính là không biết vì cái gì, những người khác nhìn hắn lại có một loại nhìn thối đã thấy sợ cảm giác, trong lòng liền nhịn không được có vài phần lùi bước.

Thấy bọn họ phải rời khỏi, có cái nữ hài tử sốt ruột, đầu óc nóng lên, vội nói: “Cái kia, Hàn Húc..... Ta có lời tưởng cùng người nói.”

Hàn Húc rũ mắt xem nàng, một đôi mắt đen nhánh đến như là không có để giống nhau, thực đậm cũng thực lãnh, người xem trong lòng tựa hồ cũng mang theo vài phần lạnh lẽo, nữ hài trong lòng co rúm lại một chút.

“Có chuyện gì sao?” Hàn Húc hỏi.

Nữ hài sắc mặt đỏ lên, này phụ cận có nhiều người như vậy, làm nàng nói ra những lời này đó thật sự là ngượng ngừng, chính là bỏ lỡ lần này cơ

hội, đã có thể không có tiếp theo, cho nên cho dù xấu hổ đến không được, nàng vẫn là thấp giọng nói: “Ta, ta có thể biết được người WeChat sao?”

Hàn Húc ánh mắt cũng chưa động một chút, ngữ khí bình tĩnh cự tuyệt nói: “Không thể.”

Người bên cạnh nghe thế, trong lòng khoát một tiếng, ám đạo này cũng quá tuyệt tình đi, chính là này còn không phải kết thúc, Hàn Húc dừng một chút nói: “Chúng ta hai cũng không thực, ta không có đem WeChat cấp người xa lạ thói quen.”

Mọi người: “.....”

“Ngô.....” Kia nữ hài trên mặt không nhin được, đôi mắt hồng toàn bộ, xoay người liền chạy.

Những người khác trầm mặc, dư lại mấy cái đội Hàn Húc rất có hảo cảm nữ hài tử trong lòng đột nhiên nhẹ nhàng thở ra, còn hảo các nàng không có đầu óc nóng lên chạy đi lên cùng nhân gia nói cái gì, bằng không hiện tại thật mất mặt chính là các nàng. Lại nói tiếp, cái này kêu Hàn Húc, thoát nhìn ôn nhu, như thế nào một mở miệng, liền như vậy vô tình a? Một chút cũng đều không hiểu đến thương hương tiếc ngọc.

*

Trên đường trở về, Việt Khê trên mặt lộ ra như suy tư gì biểu tình tới, Hàn Húc nhìn nàng vài lần, hỏi: “Sư phụ, người suy nghĩ cái gì?”

Việt Khê dừng lại bước chân tới, nàng ngẩng đầu nhìn Hàn Húc, nói: “Ta chỉ là suy nghĩ, sớm hay muộn có một ngày, người sẽ có yêu thích cô nương, mà ta, cũng có khả năng sẽ có yêu thích nam hài tử, đến lúc đó.....”

Nói đến này, nàng nhúu nhúu mày, không có tiếp tục nói tiếp, như là ở nỗ lực tự hỏi cái gì.

Nghe được nàng nói “Cũng có khả năng sẽ có yêu thích nam hài tử” thời điểm, Hàn Húc đôi mắt hơi hơi nheo lại, bên trong hiện lên một đạo lệ khí, ngữ khí lại là bình tĩnh, nói: “Sẽ không có kia một ngày, ta chỉ nghĩ cùng sư phụ người ở bên nhau, sẽ không có cái kia thích cô nương, trên thế giới này ta thích nhất chính là sư phụ người.”

Việt Khê nhìn chăm chăm hắn trầm mặc trong chốc lát, sau một lúc lâu mới nói: “..... Nga.”

Hai người về đến nhà, ở hồ nước bơi qua bơi lại Linh Hư chui ra tới, hắn đoàn thành một đoàn phiêu ở Việt Khê bên người, nói: “Một ngàn năm không thấy, tổng cảm thấy Minh Kính thay đổi rất nhiều.”

Việt Khê hỏi: “Kia một ngàn năm trước hắn là cái dạng gì?”

Linh Hư cười, ngữ khí mang theo hồi ức, nói: “Bồ đề bốn vô thụ,, Minh Kính cũng không phải đài..... Hắn là thiên chi kiêu tử, Tu Giới đệ nhất nhân. Khi đó hắn, giống như là này hồ nước liếc mắt một cái, bình tĩnh, không dậy nổi gợn sóng, tựa hồ trên đời này sở hữu sự tình đều không thể làm hắn biến sắc. Mà hiện tại hắn, vẫn cứ bình tĩnh, chính là tại đây bình tĩnh phía dưới, lại cất giấu nào đó mãnh liệt sóng gió, tựa hồ giây tiếp theo, này cổ gợn sóng liền sẽ từ đáy hồ lao tới..... Người biết không, như vậy hắn, thực đáng sợ.”

Cực nào một ngày, bên trong gợn sóng nếu là cuộn cuộn ra tới, kia đó là hủy thiên diệt địa chi thế. Một ngàn năm trước, sợ là ai đều không thể tưởng được, cái kia lệnh chúng nhân ca ngợi Minh Kính đại sư, hiện giờ thế nhưng thành Tu Giới một đại uy hiếp.

Việt Khê lại là không thềm để ý này, nói: “Mặc kệ thế nào, hắn đều là Hàn Húc, này liền vậy là đủ rồi.”

Linh Hư nhìn nàng một cái, nói: “Người nhưng thật ra thú vị, một chút đều không giống Minh Kính.”

Chờ tới rồi ban đêm, Hàn Húc cùng Việt Khê hương liền hương phố Đào Nguyên đi, đã là một vài điểm, bọn họ nhưng thật ra không nghĩ tới cây đào phía dưới thế nhưng còn có người, chỉ phải sử thuật pháp đem bọn họ mê đi qua đi.

Đêm nay ánh trăng hảo, cây đào bốn phía lại có đường đèn, đào hoa cánh hoa như phấn sương mù, trông rất đẹp mắt, chỉ tiếc Việt Khê cùng Hàn Húc đều không phải tới thưởng thức này cảnh đẹp.

“Các người tới.....” Cây đào mở miệng nói.

Việt Khê đi tới, tại đây đào hoa hương khí trung, có thể nghĩ được nào đó xú vị, cùng hư thối xú vị bất đồng, nhưng là hương vị đồng dạng làm Việt Khê chán ghét buồn nôn.

Cây đào nói: “Vừa đến ban đêm, nó liền sẽ thực sinh động, giãy giụa suy nghĩ muốn từ ta trói buộc trung tránh thoát, tà khí lúc này cũng nhất nùng.”

Đồng thời, đối nó thân thể tổn thương cũng liền lớn nhất.

Việt Khê nói: “Người đem nó thả ra đi.”

Cây đào có chút sầu lo, do dự nói: “Thả ra có thể hay không làm nó đào tẩu? Đến lúc đó, phố Đào Nguyên người làm sao bây giờ?”

“Yên tâm, nó trốn không thoát đâu.” Hàn Húc nói, ngữ khí thực đậm, lại đủ để cho cây đào tin phục.

Tà vật bị thả ra, đó là bị một đoàn màu xanh xám sương mù sở bao vây lấy đồ vật, một lao tới, toàn bộ không trung tựa hồ đều bị này cổ màu

xanh xám sương mù sở tràn ngập, một con khổng lồ chân rơi trên mặt đất, chấn đến đại địa đều hơi hơi run lên một chút.

Có màu xanh xám chất nhầy rơi trên mặt đất, có rất mạnh ăn mòn tính, một giọt rơi trên mặt đất, lập tức đem trên mặt đất ăn mòn ra một cái không lớn không nhỏ hố tới.

“Là uế.....” Việt Khê nói, nhìn uế từ hôi lục sương mù trung đi ra.

Đó là một cái cực kỳ khổng lồ sinh vật, sinh đến thập phần xấu xí, nhìn như là lão hồ linh tinh sinh vật, nó thân thể tựa hồ sẽ hòa tan giống nhau, trên người có màu xanh xám chất nhầy không ngừng nhỏ giọt xuống dưới.

“Rống!”

Phát ra một tiếng tiếng kêu, uế trên người bộc phát ra thật lớn màu xanh xám sương mù, không ngừng hướng tới bốn phương tám hướng dũng đi.

Việt Khê khẽ nhú mày, duỗi tay sử một cái thuật pháp: “Phong!”

Màu xanh xám dòng khí phiêu đi ra ngoài, còn chưa rời đi nơi này, giống như là gặp cái gì trở ngại, căn bản phiêu không ra đi.

“Không nghĩ tới là uế..... Cừu thiên, lời pháp!”

Việt Khê nhẹ giọng nói, chỉ thấy mây đen nhanh chóng tụ tập mà đến, mây đen che nguyệt, một đạo tím lòi âm âm đánh xuống, phát ra âm âm thanh âm.

“Lời pháp, khả năng không gì dùng.” Việt Khê trong lòng nghĩ, thấy màu xanh xám sương mù tản ra một chút, kia uế đích xác không có đã chịu bất luận cái gì tổn thương.

Uế cùng ôn yêu bất đồng, tuy rằng đều có thể mang đến bệnh tật, chính là ôn yêu có thể trừ bỏ, uế lại không được. Nhân loại có thất tình lục dục, liền sẽ sinh ra uế khí, uế đó là từ uế khí tạo thành, chỉ cần uế khí không cần thiết, liền khó có thể đem nó tiêu diệt.

Việt Khê sách một tiếng, từ tại chỗ nhảy khai, thấy kia uế phun ra một ngụm chất nhầy ở nàng nguyên lai trạm địa phương, lập tức đem kia khối ăn mòn hơn phân nửa.

“Hong liên khai, nghiệp hỏa sinh.....”

Việt Khê đột nhiên mở mắt ra, chỉ thấy ở nàng trong mắt có màu đỏ quang mang chớp động, ở nàng bên cạnh người, vô số màu đỏ hoa sen cạnh tương nở rộ, rồi sau đó hồng liên héo tàn, lại biến thành hừng hực lửa lớn, nháy mắt đem chung quanh hết thảy cuốn lên.

Thấy một màn này, Hàn Húc hơi hơi nheo lại đôi mắt.

Một màn này, cỡ nào quen thuộc a, hẳn trước kia tại địa phủ thường xuyên có thể thấy, hồng liên cùng nghiệp hỏa, châm tấn thế gian sở hữu tà ác, không biết mệt mỏi thiêu đốt, thẳng đến ở hai mươi năm trước tắt.

Mà kia sáng lạn đỏ tươi hồng liên, vẫn là từ hẳn một tay thiêu hủy.

Hồng liên ở vào địa phủ, cũng thuộc về âm vật, sợ nhất, tự nhiên đó là chí dương chi vật.

Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 144

Nghiệp hỏa hừng hực thiêu đốt, ngọn lửa bên trong ẩn ẩn có thể thấy hồng liên nở rộ héo tàn.

Hàn Húc vươn tay đi, một đóa điêu tàn hồng liên cánh hoa dừng ở lòng bàn tay, sau đó ở hắc lòng bàn tay hóa thành hôi hổi ngọn lửa —— nghiệp hỏa cũng không sẽ làm người cảm thấy nóng bỏng, nhưng là lại có thể đốt tận vạn vật, phạm là bị nghiệp hỏa đánh vào người người, nhất định muốn đốt tận mới vừa rồi tắt.

“Hồng Liên Nghiệp Hỏa.....” Hàn Húc lăm bắm, đem tay khép lại, màu đỏ ngọn lửa ở hắc ngón tay tiêm nhảy lên, chậm rãi tắt.

Uế bị nghiệp hỏa bỏng cháy, ở ngọn lửa bên trong thống khổ quay cuồng, trong miệng phát ra chói tai hí tới. Nó vốn chính là trong thiên địa tà uế tụ tập mà sinh, mang đến đó là tà ác, mà Hồng Liên Nghiệp Hỏa đó là sở hữu tà vật khắc tinh, bị nghiệp hỏa đốt người, tà khí trực tiếp bị đốt sạch.

“Rống!”

Uế há mồm phun ra trọc khí tới, màu xanh xám sương mù tràn ngập toàn bộ không gian, ăn mòn tính cực cường, chậm rãi ăn mòn Việt Khê thiết hạ phòng hộ kết giới.

Hàn Húc hơi hơi nhắm mắt, duỗi tay mở ra, từng đóa kim sắc hoa sen từ hắc lòng bàn tay tràn ra, hoa sen từ nhỏ biến thành lớn, từ nụ hoa đến nở

rộ, này bắt quá trong nháy mắt sự tình. Hoa sen nở rộ, nháy mắt hóa thành cuộn cuộn Phật khí, đem hết thảy tà khí cuốn lên tinh lọc.

Màu đỏ nghiệp hỏa chi liên cùng kim sắc Phật liên triền ở bên nhau, này vốn là hai loại hoàn toàn bất đồng lực lượng, chính là lúc này lại là ở vào cùng cái trong không gian, mỹ đến làm người loá mắt.

Chỉ tiếc, như vậy xinh đẹp một màn, thấy người chỉ có đứng lặng ở một bên cây đào, nó tưởng, này quả thực chính là nó đời này xem qua mỹ lệ nhất một màn.

Lửa lớn từ thịnh chuyển suy, rồi sau đó chậm rãi tắt, uế bị thiêu đến liên đỉnh điểm tro tàn cũng chưa lưu lại, tựa hồ thế gian này căn bản là không có xuất hiện quá thứ này, chỉ có trên mặt đất bị nó tà khí sở ăn mòn mà lưu lại cái hố mới biểu hiện nó tồn tại quá.

Có gió cuốn quá, đem đào hoa thổi trúng đầy trời đều là, vô số cánh hoa sôi nổi rơi xuống, bụn ánh trắng, đào hoa thượng tựa hồ bao trùm một tầng hồng nhạt sương mù, sôi nổi rơi xuống.

Này cây đào hoa, ở héo tàn!

“Cảm ơn các người, hảo tâm thiên sư.” Cây đào mở miệng, nó hao hết sinh mệnh che chở này phương thổ địa, đem uế vây trói ở chính mình hệ rễ, chính là uế tà khí trải rộng, tà khí chậm rãi ăn mòn nó thân thể, nó hệ rễ, đã sớm đã hư thối, có thể chống được hiện tại đã là kỳ tích.

Cánh hoa nhanh chóng héo tàn, có hoa rơi xuống thanh âm, bá bá bá, như là ở diễn tấu một đầu bi thương nhạc khúc, cây đào cùng với này khúc trong nháy mắt liền khô héo suy bại đi xuống.

“Thật là đẹp mắt.....” Việt Khê cảm thán, duỗi tay tiếp được rơi xuống cánh hoa, cánh hoa thực mau tràn lan đầy tay nàng tâm.

Ở bên người nàng, là vẫn luôn lẳng lặng nhìn chăm chú nàng Hàn Húc, nghe vậy chọn môi cười một chút, duỗi tay đem dừng ở nàng phát gian cánh hoa lấy xuống dưới.

Nhìn một màn này cây đào nhin không được lộ ra một cái mỉm cười tới, hơn một ngàn năm trước, nó vẫn là một gốc cây cây non thời điểm, có một cái ăn mặc màu trắng tăng y hòa thượng cho nó một giọt cam lộ, cứu nàng tánh mạng, cũng làm nàng sinh ngây thơ ý thức. Không nghĩ tới, ở một ngàn năm sau, nó thế nhưng còn có thể tái kiến hân một mặt, thật tốt a, nó đại khái là trên thế giới may mắn nhất đào hoa.

Phong đem cánh hoa thổi bay, chờ ngày thứ hai, phố Đào Nguyên người lên liền phát hiện, hôm qua còn khai đến hừng hực khí thế cây đào bất quá một đêm gian liền hoàn toàn héo tàn, cánh hoa trên mặt đất phô thật dày một tầng, trên cây chỉ có hứa nguyện người lưu tại bên trên tơ hồng. Cùng hôm qua so sánh với, nhìn tiêu điều nhiều.

“Di, các người xem, nơi này có một gốc cây tân cây đào.....”

Có người kêu lên, mọi người vừa thấy, mới phát hiện tại đây khóa khô héo lão cây đào bên người, có một cây bất quá đến người đầu gối như vậy cao tiểu cây đào, cây đào thượng mang theo chồi non, nhìn qua một mảnh bừng bừng sinh cơ.

*

Trở về đã là đêm khuya, Việt Khê tắm rồi, khoác ước lộ cộc đầu tóc liền ra tới, nàng đi đến mép giường, nhìn gác ở một bên kia xuyên phỉ thúy hạt châu tay xuyên xuất thần.

Nàng duỗi tay đem tay xuyên lấy lại đây, hướng trong biên rút vào chân khí, một cổ lệnh nhân sinh sợ hơi thở từ thúy châu bên trong phun ra nuốt vào mà ra.

Dem tay xuyên mang tới tay thượng, nàng xoay người đẩy cửa ra đi ra ngoài, đi qua một cái hành lang dài, hướng Hàn Húc trong phòng đi. Hành lang dài một bên trồng đầy hoa tươi, ở bóng đêm bên trong nở rộ, ám hương di động, có tuyết trắng hoa quỳnh ở dưới ánh trăng nở rộ, cánh hoa trắng tinh, như là sẽ sáng lên giống nhau.

“Sư phụ như thế nào tới?” Hàn Húc như là biết hẳn sẽ đến, Việt Khê đi tới cửa hẳn liền đem cửa mở ra.

Việt Khê giơ giơ lên trên tay chuỗi ngọc, nói: “Người vừa mới đưa tới? Đây thúy châu bên trong là cái gì?”

Hàn Húc bắt lấy tay nàng đánh giá một lát, cười nói: “Sư phụ người mang cái này quả nhiên đẹp..... Mỗi viên hạt châu bên trong đều hàm chứa nuốt thiên đao lệ khí, hình thành một cái đơn giản trận pháp, nuốt thiên đao lệ khí đã thương người với vô hình, bị lệ khí gây thương tích người, chỉ biết càng thương càng sâu. Dùng để bảo hộ sư phụ người, cũng coi như là có điểm tác dụng.”

“..... Trên người của người thương chính là nuốt thiên đao gây thương tích?” Việt Khê đột nhiên hỏi.

Hàn Húc cúi đầu xem nàng, cười một chút, nói: “Là, ta trên người thương thật là nuốt thiên đao gây thương tích, cho nên nuốt thiên đao lệ khí quần thân, nhưng thật ra làm ta bối rối thật lâu, bất quá hiện giờ đã không có gì đáng ngại. Đây thúy châu lệ khí, đó là từ ta miệng vết thương lôi kéo đi ra ngoài. Cũng chỉ có loại này phẩm chất ngọc châu mới vừa rồi có thể cất chứa nuốt thiên đao lệ khí, này lệ khí là hỗn độn mới bắt đầu sở hữu, thay đổi bình thường tới, gần là đựng tới liền sẽ lập tức vỡ thành bột phấn.”

Việt Khê nhìn chăm chăm hẳn xem, ánh mắt tựa hồ là ở tự hỏi cái gì.

Hàn Húc đuổi tay liêu một chút nàng tóc, không lâu khô đầu tóc còn ở đi xuống nhỏ nước, đem nàng xiêm y đều cấp tắm ướt.

Hàn Húc nói: “Sư phụ như thế nào ra tới cũng không đem đầu tóc cấp lộng làm? Ban đêm như vậy lạnh, người tiểu tâm cảm mạo.”

Việt Khê đột nhiên duỗi tay lôi kéo hắn cổ áo làm hắn cúi đầu tới, sau đó nhón mũi chân thấu qua đi, trực tiếp hôn lên hắn môi. Đại khái bởi vì vừa mới từ bên ngoài tiến vào, nàng môi mang theo vài phần lạnh băng, nhưng là đụng chạm đến Hàn Húc môi, lại rất mau trở nên ấm áp lên, thậm chí còn nhiều vài phần nóng rực, đó là một loại lệnh người mặt đỏ tim đập độ ấm.

Hàn Húc sững sốt, một đôi mắt hơi hơi trừng lớn, khó được thấy hắn như vậy kinh ngạc bộ dáng.

“Ta đi rồi.” Buông ra tay, Việt Khê mặt vô biểu tình nói ra này ba chữ, xoay người liền phải đi ra ngoài.

Một bàn tay từ phía sau duỗi lại đây, trực tiếp một tay bóp chặt nàng eo liền đem nàng ôm lên, sau đó đem nàng đặt ở một bên trên bàn.

Hắn công quang, cúi đầu nhìn chăm chú vào Việt Khê, một đôi mắt như là có hỏa ở thiêu, hắn trầm giọng hỏi: “Sư phụ, người biết người vừa mới đang làm cái gì sao?”

Việt Khê gạt đầu, nói: “Ta biết..... Người không thích sao?”

Không thích?

Sao có thể, hắn vui mừng còn không còn kịp rồi.

Giọng nói phát ra một tiếng buồn cười, Hàn Húc khinh thân qua đi, cúi đầu hôn lên Việt Khê môi.

Việt Khê vẫn luôn cảm thấy, Hàn Húc người này tựa hồ không có gì dục vọng, đối với thế gian hết thảy, thậm chí ngàn năm trước bị người làm

hại, hẳn đều là nhàn nhạt. Chính là ở thời điểm này, đôi môi tương tiếp thời điểm, nàng lại cảm giác được hẳn cảm xúc dao động, áp lực mà hưng phấn, thậm chí là vui mừng. Loại này có thể nói phức tạp cảm xúc dừng ở hẳn trên người, nhưng thật ra làm người ngoài ý muốn thật sự.

Phùng hẳn mặt, Việt Khê nghiêm túc nhìn, lại nghiêm túc nói: “Ta.”

Hàn Húc cười, cúi xuống thân mình đi hôn môi nàng, dán nàng môi nỉ non nói: “Đúng vậy, ta là của ngươi.”

Ngày thứ hai.

Thương đại tỷ mới vừa làm một ít bánh đậu xanh, điểm tâm vị tinh tế, là Linh Hư thích nhất.

Ăn hai cái bánh đậu xanh, hẳn híp mắt nhìn Việt Khê cùng Hàn Húc, nói: “Ta như thế nào cảm thấy các ngươi hai cái có điểm kỳ quái?”

Việt Khê nhìn hẳn một cái, nói: “Có cái gì kỳ quái?”

Linh Hư dùng sức nghĩ nghĩ, cũng không nghĩ ra có chỗ nào kỳ quái, thẳng đến hẳn thấy Việt Khê bị Hàn Húc đè ở cây cột thượng thân thời điểm, hẳn cả kính trong tay điểm tâm đều rơi trên mặt đất, rốt cuộc biết không đúng chỗ nào.

“..... Các ngươi hai cái.....”

Hắn ghen hòng nhìn trần trối nhìn giao triền ở bên nhau người, lẩm bẩm nói: “Khó trách, ta tổng cảm thấy Minh Kính thẳng nhãi này hỉ khí dương dương, cây vạn tuế ra hoa, nhưng không được không khí vui mừng sao?”

Kỳ thật Việt Khê cùng Hàn Húc chi gian ở chung cũng không có cái gì thay đổi, cùng trước kia cũng không sai biệt lắm, không có cái loại này tình

yêu cường nhiệt bên trong dính, cũng liền so trước kia nhiều một ít ôm ấp hôn hít, càng thân thiết một ít.

Tìm một cơ hội, Linh Hư tiến đến Việt Khê trước mặt, hỏi: “Các người hai cái, đây là ở bên nhau?”

Việt Khê kỳ quái nhìn hắn một cái, nói: “Chúng ta hai vẫn luôn đều ở bên nhau a.”

Từ bọn họ nhận thức lúc sau, liền không tách ra quá.

Linh Hư ai một tiếng, nói: “Ta ý tứ là, các người hai cái kia gì..... Chính là trở thành đạo侶?”

“..... Ăn các người cách nói, xem như đi.” Việt Khê ngữ khí bình tĩnh trả lời.

Linh Hư duỗi móng vuốt sờ sờ chính mình giác, đối với hắn hiện tại trạng thái tới nói, đây là một cái rất cao khó khăn động tác.

“Kia, vậy các người hai có hay không kia gì?” Tiêu hóa xong tin tức này, Linh Hư liền nhin không được bát quái đi lên, hắn cười đến đáng khinh, hắc hắc cười nói: “Này Minh Kính chính là hơn một ngàn năm lão xử nam, này vừa động tình, kia không phải củi khô lửa bốc? Muốn hay không ta đưa các người một ít đồ vật, đây chính là ta hơn một ngàn năm cất chứa.....”

Việt Khê: “.....”

Một bàn tay từ hắn phía sau duỗi lại đây, bắt lấy cổ hắn, nói: “Người muốn biết cái gì, tới hỏi ta là được, hà tất đi tìm ta sư phụ?”

Linh Hư thật dài thân thể trở nên cứng đờ, hắn xoay đầu đi, cười gượng nói: “Ta..... Ta này không phải quan tâm người sao? Tốt xấu chúng

ta hai cũng là lâu như vậy bằng hữu không phải?”

Hàn Húc mỉm cười, duỗi tay cắm trong thân thể hắc chân khí, sau đó đem thân thể hắc đánh cái nơ con bướm ném ở trên bàn, mặc hắc như thế nào sao lăn qua lộn lại giấy giữa, đều không giải được.

Linh Hư: “.....”

Từ xưa đến nay, Minh Kính thẳng nhãi này khẳng định là hòa thượng trong miếu nhất không từ bi hòa thượng, chính là cố tình còn sinh đến một bộ từ bi bộ dáng, người khác nhìn liền cảm thấy người này tuyệt đối là cái người lương thiện. Chính là ai lại biết, hắc tuyệt đối là tâm địa nhất hắc cái kia hòa thượng.

*

Bạch Tề Tinh lại tới cửa tới, từ khi hưởng qua Thương đại tỷ trừ nghề lúc sau, hắc liền thích tới cửa tới cộ ăn cộ uống lên, người trong nhà cũng đều quen thuộc hắc.

Tiểu người giấy nhóm ghé vào điểm tâm thượng, tuy rằng không thể ăn, nhưng là nếm thử hương vị cũng hảo a.

“..... Ta thật đúng là không thấy quá giống Tiểu Nhất chúng nó như vậy người giấy, thật đáng yêu!” Bạch Tề Tinh chút nào không keo kiệt chính mình khích lệ chi ngữ, đây cũng là tiểu người giấy nhóm thích nhất hắc nguyên nhân, người đều là thích nghe lời hay, liền tính chúng nó là tiểu người giấy, kia cũng không ngoại lệ.

Ăn mấy khối điểm tâm, uống lên một chén trà nóng, Bạch Tề Tinh thoải mái nằm liệt ghế trên, lẩm bẩm nói: “Gần nhất thật là vội đã chết, đều mau đem toàn bộ thành phố B đều phiên biến, chính là không tìm được ca ca ta nói kia cái gì Xanh Thiên Thụ..... Ta ca nói Xanh Thiên Thụ lúc trước là Tu Giới thánh thụ, tinh lọc trong thiên địa tà khí, người bình

thường căn bản là tiếp cận không được, hiện giờ huỷ hoại, trên đời lưu lại cũng chỉ là Xanh Thiên Thụ cành lá linh tinh.”

Nói, hăn nhin không được thờ dài: “Bất quá cũng may Phiếu Miếu Tông có huyền linh thủy, mười tích huyền linh thủy, cũng đủ làm kia cành lá lớn lên nảy mầm. Chỉ là hiện tại vấn đề chính là, tìm không thấy Xanh Thiên Thụ cành lá a.”

“Các người không biết, hiện tại bên ngoài nhưng rối loạn, tà khí đại trướng, các loại yêu ma quỷ quái đều ra tới..... Thành phố B nơi này còn hảo, quốc gia thủ đô, có long khí che chở, địa phương khác liền tao ương, quỷ quái ban ngày ban mặt đều dám ra đây. Hơn nữa chịu tà khí ảnh hưởng, đại gia tính tình đều trở nên táo bạo, cho chúng ta làm thiên sư thêm không ít phiền não.”

Bạch Tề Tinh một hơi đem trong lòng nghẹn hồi lâu nói nói ra, rốt cuộc cảm thấy thoải mái nhiều, hăn duỗi tay chọc chọc tiểu lục thân thể, xem nó khinh phiêu phiêu phiêu đi xuống, ở kia hắc hắc cười, bị tiểu lục ôm ngón tay cắn một ngụm.

“Nói, Tiểu Nhất chúng nó thân thể là cái gì tài chất làm, như vậy đặc biệt, không chỉ có thể cất chứa tinh linh, còn có thể nước lửa không xâm, ngay cả tà khí cũng không nhiễm.”

Giống Phúc thúc bọn họ, bọn họ thân thể cũng là giấy làm, nhưng là cách một đoạn thời gian thân thể liền sẽ hư, bởi vì bên ngoài trọc khí quá nồng, sẽ phá hư thân thể, cho nên Việt Khê cách một đoạn thời gian liền sẽ cho bọn hăn làm tân thân thể. Đặc biệt là gần nhất trong khoảng thời gian này, trong thiên địa tà khí đại trướng, bọn họ thay đổi thân thể tốc độ cũng trở nên nhanh.

“Tà khí không nhiễm.....”

Bạch Tề Tinh lăm bắm niệm một lần, tựa hồ là nghĩ tới cái gì, hăn đôi mắt chậm rãi tròng lớn, gắt gao nhìn trên tay tiểu lục, sau đó hăn nhin không được nhìn Việt Khê liếc mắt một cái, nói: “Người đã nói, Tiểu Nhất chúng nó là mười lăm năm trước Chu Tam Thông tiền bối làm tới thảo người niềm vui.....”

Mà Bồng Lai sơn, đó là ở kế tiếp kia một năm bị hủy, thời gian này.....

“..... Tiểu lục chúng nó thân thể, chẳng lẽ là Xanh Thiên Thụ làm?” Bạch Tề Tinh lăm bắm.

Việt Khê đôi mắt giật giật, nàng duỗi tay đem tiểu lục xách đến chính mình trên đùi, nói: “Không phải, chúng nó thân thể chỉ là bình thường giấy.”

Bạch Tề Tinh lắc đầu, nói: “Không phải, bình thường giấy sẽ không có hiệu quả như vậy. Xanh Thiên Thụ đang ở Bồng Lai, muốn vào tay nó cành lá, không phải chín lục trở lên thiên sư, tuyệt đối không có khả năng tới Bồng Lai. Ở hai mươi năm trước, chín lục trở lên thiên sư, hơn nữa ca ca cùng ta nói, Xanh Thiên Thụ liền ở ta bên người, trừ bỏ tiểu lục chúng nó, sẽ không lại có mặt khác khả năng.”

Hăn cũng không ngốc, từ lúc bắt đầu tiếp xúc Tiểu Nhất chúng nó thời điểm, hăn liền cảm thấy Tiểu Nhất chúng nó người giấy thân thể sử dụng tài liệu có chút đặc biệt, chính là khi đó hăn hoàn toàn không nghĩ tới Xanh Thiên Thụ thượng. Ai biết, thế nhưng sẽ có người lấy Xanh Thiên Thụ làm giấy, thậm chí dùng để cấp các tinh linh làm thân thể.

“..... Nếu chúng nó thân thể chính là Xanh Thiên Thụ sở làm, vậy người muốn như thế nào làm? Muốn đi nói cho những người khác, làm chúng nó đem Tiểu Nhất chúng nó thân thể cầm đi trấn áp tà khí sao?” Việt Khê nhẹ giọng hỏi.

Bạch Tề Tinh sửng sốt, hẩn nhìn Tiểu Nhất chúng nó liếc mắt một cái, ánh mắt lại như là bị năng tới rồi giống nhau, thực mau liền thu trở về.

“Ta..... Ta có việc, liền đi trước.” Đột nhiên đứng dậy, Bạch Tề Tinh xoay người liền hướng ra phía ngoài đi đến.

Việt Khê nhìn chăm chú vào hẩn bóng dáng, một bên Hàn Húc nói: “Nếu hẩn nói cho những người khác, Tiểu Nhất chúng nó thân thể chính là Xanh Thiên Thụ, thật là làm sao bây giờ?”

“Nếu bọn họ có bản lĩnh, liền cứ việc tới đoạt chính là.” Việt Khê nhàn nhạt nói.

Hàn Húc cười, nói: “Người nói cũng là.”

*

Bạch Tề Tinh trở lại trường học, cả người trong óc một cuộn chỉ rối, hoàn toàn không biết nên làm như thế nào, hẩn chưa từng có nghĩ tới, Xanh Thiên Thụ liền ở khoảng cách chính mình như vậy gần địa phương, như thế nào sẽ là Tiểu Nhất chúng nó đâu?

Sao có thể đâu?

“Tề Tinh, cứu mạng a!” Cùng với một tiếng hét chói tai, ký túc xá đại môn bị người mở ra, bạn cùng phòng Vương Thông thờ hồn hển vọt đi vào.

Bạch Tề Tinh sửng sốt, hỏi: “Làm sao vậy?”

Vương Thông lôi kéo hẩn liền đi ra ngoài, nói: “Không kịp giải thích, người trước theo ta đi, bằng không ta sợ hoành ca liền đã chết!”

Hẩn trực tiếp lôi kéo Bạch Tề Tinh hướng dưới lầu chạy, thẳng đến chạy đến dưới lầu một gian ký túc xá trước cửa mới dừng lại, ánh mắt kinh sợ nhìn trước mắt ký túc xá môn, nói: “Liền..... Chính là nơi này.”

“Này gian ký túc xá.....” Bạch Tề Tinh hí mắt, trong mắt hiện lên một tia cảnh giác.

Nhớ tới vừa rồi tao ngộ, Vương Thông trong mắt hiện lên một tia sợ hãi, hẳn vốn là cùng Vu Hồng tới nơi này tìm bằng hữu cùng nhau chơi trò chơi, ai biết vừa rồi bằng hữu bạn cùng phòng đột nhiên nổi điên, đột nhiên há mồm cắn người, lập tức liền đem một cái bạn cùng phòng trên cổ thịt đều cấp cắn xuống dưới, đem bọn họ đều cấp khiếp sợ.

“Lúc ấy người cho ta cùng Vu Hồng hoàng phù lập tức liền thiêu, bằng không ta đều bị cắn, ta là nhân cơ hội chạy ra, Vu Hồng còn bị khóa ở bên trong.” Vương Thông có chút sốt ruột.

Bạch Tề Tinh trước nay liền không có gạt chính mình bạn cùng phòng hẳn là đang làm gì, vừa mới bắt đầu các bạn cùng phòng đối hẳn cái gọi là “Thiên sư” còn ôm hoài nghi, chính là trải qua một ít không khoa học sự tình lúc sau, bọn họ là tuyệt đối là tin phục. Cho nên hiện tại một gặp được việc này, hẳn liền mắt trông mong đi tìm Bạch Tề Tinh.

Bạch Tề Tinh cảnh giác nhìn trước mắt đại môn, trên mặt biểu tình thập phần ngưng trọng. Ở trong mắt hẳn, này gian ký túc xá từ bên trong không ngừng hướng ra ngoài mạo hiểm âm khí, cái loại này âm tà cảm giác, đứng ở cửa đều cảm giác một trận âm lãnh, làm người nhìn không được run lập cập,

“A!”

Trong phòng truyền đến hét thảm một tiếng, Vương Thông trong lòng nhảy dựng, sốt ruột nói: “Tề Tinh, là Vu Hồng thanh âm, người mau cứu hẳn a.”

Bạch Tề Tinh thấp giọng nói: “Người thối lui một ít, ta mở cửa vào xem.”

Nói, hắn từ trong túi rút ra một trương hoàng phù tới, đôi tay kẹp hoàng phù lăm bằm niệm một câu chú ngữ, sau đó nhấc chân một chân đá vào trên cửa. Bị hấn này một chân đá đến, ký túc xá môn phát ra một tiếng trầm vang, lại là không chút sức mẻ.

Bạch Tề Tinh biểu tình càng thêm ngưng trọng, hấn lấy ra hai trương phù tới dán ở trên cửa. Gần là dựa vào gần này cửa gỗ, hấn đều có thể cảm giác được trên cửa truyền đến âm hàn chi khí, bên trong đồ vật còn không biết là như thế nào hung ác tà vật, đối với hấn tới nói, thật sự là có chút khó giải quyết.

Làm tốt trong lòng chuẩn bị, hấn phục lại nhấc tới chân, chuẩn bị trực tiếp bạo lực phá cửa, chính là lại không nghĩ rằng trước mắt vẫn luôn nhắm chặt đại môn đột nhiên mở ra, rồi sau đó ở hấn trên lưng trực tiếp truyền đến một cỗ lực lượng, đem hấn đẩy mạnh trong ký túc xá.

Bạch Tề Tinh trừng lớn đôi mắt, hấn xoay đầu đi, thấy phía sau “Vương Thông” đối hấn lộ ra một cái quỷ dị tươi cười tới, một đôi mắt tất cả đều là màu đỏ tơ máu, thực rõ ràng không bình thường.

Trúng kế!

Bạch Tề Tinh trong lòng hiện lên như vậy một ý niệm, Vương Thông sợ là đã sớm bị tà vật bám vào người, chính là hấn lại hoàn toàn không cảm giác ra tới, trừ bỏ hấn lúc ấy tâm thần thác loạn nguyên nhân ở ngoài, đó là này tà vật che dấu đến quá sâu, hấn căn bản không có nhận thấy được Vương Thông bị bám vào người.

“Phanh!”

Ký túc xá đại môn bị đóng lại, bên ngoài rõ ràng là ban ngày, chính là này gian trong ký túc xá bên lại là đen nhánh không thấy năm ngón tay, càng là âm lãnh đến cực điểm.

Bạch Tề Tinh bị đẩy vào trong phòng, lập tức liền thúc giục trong tay hoàng phù, che ở trước ngực, giây tiếp theo, một con lạnh băng bàn tay đánh vào hăn ngực, vừa lúc chụp ở hoàng phù thượng.

Trong không khí truyền đến tiêu xú hương vị, đồng thời còn có một tiếng sắc nhọn đến như là lợi vật lẫn nhau cọ xát tiếng kêu vang lên.

Bạch Tề Tinh làm thiên sư nhiều năm như vậy, đã không phải cái loại này gặp chuyện liền hoảng loạn thiên sư, sẵn này không đương, hăn trốn đến một bên đi, đồng thời bốc cháy lên trong tay phù triện.

Hoàng phù bốc cháy lên, không tính sáng ngời ánh lửa đem trong phòng chiếu sáng lên, trong ký túc xá hết thầy cũng dừng ở Bạch Tề Tinh trong mắt.

Không tính rộng lớn ký túc xá, lạnh băng trên mặt đất nằm hai cái không có tiếng vang người, không biết là sống vẫn là đã chết, trong đó một cái đó là Bạch Tề Tinh bạn cùng phòng Vu Hồng. Còn có hai người đứng ở một bên, ánh mắt lạnh như băng nhìn Bạch Tề Tinh, trong mắt đen nhánh một mảnh, không có tròng trắng mắt, một khuôn mặt thanh hắc mà đờ đẫn, hiển nhiên là bị bám vào người, vừa rồi đẩy hăn tiến vào “Vương Thông” đó là trong đó một cái.

“..... Hô hô hô, thiên sư, chỉ cần ăn thiên sư, chúng ta thực lực khẳng định có thể nâng cao một bước.”

“Vương Thông” mở miệng, trong mắt tham lam ý vị càng trọng.

Bạch Tề Tinh âm thầm nói thanh xui xẻo, trước mắt này hai tà vật không biết là từ đâu ra cô hồn dã quỷ, quỷ khí như vậy trọng, hăn nhưng không cảm thấy chính mình có thể đánh thắng bọn họ, hăn chỉ là muốn làm một cái chơi bởi lâu lồng chiêm tinh giả mà thôi a.

Âm thầm thiêu một lá bùa, hần duỗi tay giáo phá chính mình ngón trở, đầu ngón tay huyết toát ra tới, hần đem huyết bôi trên bên người Vu Hồng trên tay. Hy vọng này đầu ngón tay huyết có thể bảo vệ hần một tia mệnh tuyến đi, đừng đợi không được cứu viện Vu Hồng liền lạnh.

“Xích!”

Một đạo hỏa phù thúc giục, hừng hực lửa lớn bay thẳng đến trước mắt hai quỷ phóng đi. Ngọn lửa ánh đến trong phòng một mảnh sáng ngời, tà khí như mực giống nhau đặc sệt, điểm này ngọn lửa tại đây tà khí dưới, chỉ có trong nháy mắt sáng ngời, nhanh chóng lại âm đạm đi xuống.

“Ta đi người nãi nãi!”

Bạch Tề Tinh bạo một câu thô khẩu, này hai đồ vật rốt cuộc là cái gì địa vị a.

Từ trong túi lấy ra tam cái đồng tiền tới, đây là hần ngày thường dùng để bói toán sở dụng, cũng là hần vũ khí.

“..... Không biết chúng ta loại người này thuộc về phụ trợ sao? Tới cái t a, bằng không ta này phụ trợ khẳng định dễ dàng chết a.” Trong miệng lẩm bẩm, Bạch Tề Tinh đem hai quả đồng tiền để vào trong tay, rồi sau đó đôi tay hợp lại vừa chuyển, hần quát khẽ nói: “Đi!”Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 145

Việt Khê đang ở cùng Hàn Húc uống trà, sáng trong mà thiên lục nước trà ở chén trà trung một vòng một vòng đẩy ra sóng gợn, một con màu xanh nhạt con bướm bay qua tới, ở bên người nàng bay tới bay lui, rồi sau đó biến thành màu xanh nhạt quang điểm tiêu tán khai đi, đồng thời có Bạch Tề Tinh thanh âm ở bọn họ bên tai vang lên.

Bạch Tề Tinh ở kêu lên: “Cứu mạng a, Việt Khê, Hàn Húc, muốn chết người a!”

Trong lòng đột nhiên vừa động, đem chén trà gác xuống, Việt Khê véo chỉ tính một chút, nhú mày nói: “Bạch Tề Tinh đã xảy ra chuyện.”

Hai người nhìn nhau, tuy rằng không biết Bạch Tề Tinh là gặp chuyện gì, nhưng là có thể làm hãn xin giúp đỡ, hiển nhiên là gặp việc khó, làm hãn cảm thấy có chút khó giải quyết, bằng không cũng sẽ không hướng bọn họ xin giúp đỡ.

“Ta xem hãn ở đâu.”

Vừa rồi Bạch Tề Tinh sử dụng cái ly còn ở kia phóng, bên trên còn có hãn hơi thở, Việt Khê làm một cái định vị thuật pháp, thực mau, vận mệnh chú định liên đối với Bạch Tề Tinh hiện giờ vị trí có cảm ứng.

“Mượn quỷ nói đi.” Hàn Húc đem chén trà buông, ngữ khí bình tĩnh nói.

Bạch Tề Tinh hiện giờ vị trí khoảng cách bọn họ có điểm xa, chờ bọn họ dựa theo bình thường phương tiện giao thông đuổi qua đi, nói không chừng rau kim châm đều lạnh. Nhưng thật ra mượn quỷ nói, chớp mắt là có thể đến.

Bất quá mượn quỷ nói cũng không phải giống nhau thiên sư có thể mượn, tục ngữ nói, nhân có nhân đạo, quỷ có quỷ đạo, quỷ trên đường tự nhiên đều là quỷ. Người quỷ thù đồ, cho nên người ở quỷ trên đường thực dễ dàng phát sinh ngoài ý muốn, nếu là bị quỷ kéo ở quỷ lộ trình, cũng sẽ chậm rãi biến thành quỷ. Đương nhiên, loại tình huống này đối với Việt Khê cùng Hàn Húc hai người tới nói, căn bản là không phải sự tình gì.

Quỷ nói mở ra, hai người một trước một sau đi vào quỷ nói bên trong.

Quỷ lộ trình cảnh tượng một mảnh kỳ quái, đàn quỷ loạn vũ, sắc thái cũng là bảy màu loang lổ, dưới chân lộ che kín sâm bạch xương cốt, còn có quỷ khóc sói gào tiếng động ở bên tai vang lên. Đây đó quỷ tiếng kêu thanh âm sắc nhọn mà chói tai, truyền tới người lỗ tai, làm nhân tâm thần rung động, tâm thần thất thủ, mê hoặc nhân tâm.

—— này đó quỷ, thích nhất đó là đem người cùng nhau kéo vào địa ngục.

Hàn Húc nhẹ nhàng nhấc lên mí mắt, nhẹ giọng nỉ non: “A di đà phật.”

Giây tiếp theo, chỉ nghe bốn phía tiếng thét chói tai chợt dừng lại, rồi sau đó đó là nào đó đồ vật rách nát thanh âm, chung quanh nháy mắt liền an tĩnh xuống dưới.

Việt Khê đã thấy được xuất khẩu, có ánh sáng từ nơi đó chiếu lại đây, nàng mở miệng nói: “Tới rồi!”

Hai người từ quở nói đi ra ngoài, thẳng đến bọn họ hơi thở đi xa, sau một lúc lâu, an tĩnh quở nói bên trong mới truyền đến nhỏ giọng nói thầm thanh, sột sột soạt soạt, ngay cả thanh âm cũng không dám phóng đại.

“Kia hai người là ai? Thật đáng sợ!”

“Nếu có thể mượn quở nói, là thiên sư đi, ta ghét nhất thiên sư.”

“Lần sau nhất định phải cách bọn họ xa một chút, nhìn xem vừa rồi những cái đó quở, bị người ta nháy mắt liền diệt, hồn phi phách tán, liền một tia toái hồn cũng chưa lưu lại.”

“Thật đáng sợ a.....”

Quở quái nhóm lẫn nhau nghị luận, cuối cùng đến ra một cái kết luận tới, đó chính là về sau nhìn đến này hai người, tuyệt đối muốn tránh đi.

Mà lúc này, Việt Khê cùng Hàn Húc đã đứng ở một gian ký túc xá cửa, bọn họ trước mắt ký túc xá đại môn nhắm chặt, lại là có âm khí cuộn cuộn không ngừng từ trong môn biên lậu ra tới.

“Bất tường đồ vật, lực lượng thoát nhìn nhưng thật ra không yếu, có huyết hương vị.” Việt Khê thấp giọng nói, kia lạnh lẽo âm khí trung, có nhàn nhạt huyết khí, bên trong đại khái là có người bị thương.

Hàn Húc khẽ gật đầu, hần cảm giác một chút, ngô một tiếng, nói: “Bên trong hơi thở, bị bám vào người hần là có ba cái, còn có hai cái người sống hơi thở, đều thực mỏng manh..... Trong đó một cái là Bạch Tề Tinh, xem ra hần bị thương, bằng không hơi thở sẽ không như vậy nhược.”

Hai người đang nói, bên cạnh ký túc xá đại môn đột nhiên bị người từ bên trong mở ra, một cái nam học sinh đầu bù tóc rối từ trong ký túc xá ra tới, vừa đi một bên còn đang không ngừng ngáp dài, sau đó một quay đầu, hần liền thấy đứng ở cách vách cửa Việt Khê cùng Hàn Húc.

Đồng học: “.....”

Nhìn chăm chăm Việt Khê bọn họ nhìn sau một lúc lâu, nam đồng học đột nhiên hét lên một tiếng, xoay người mở cửa, sau đó phịch một tiếng giữ cửa cấp đóng lại.

“Ngọa tào, bên ngoài thế nhưng có cái nữ học sinh? Không đúng, nữ học sinh vì cái gì sẽ ở chúng ta nam sinh ký túc xá? Từ từ, ta vừa mới lồi thôi một mặt bị nữ hài tử thấy?”

Trong ký túc xá truyền đến tiếng thét chói tai, còn có một ít lung tung rối loạn thanh âm.

Việt Khê: “..... Chúng ta đi vào trước đi.”

Nàng thu hồi tâm thần, từ trong túi lấy ra một lá bùa, duỗi tay ở phù thượng vẽ vài nét bút, sau đó đem phù dán tới rồi trên cửa. Hoàng phù ở trên cửa bốc cháy lên, nháy mắt tướng môn thượng bao trùm lạnh băng âm khí sâm tẫn, Việt Khê lúc này mới mở cửa ra.

Môn mở ra, hướng trong nhìn lại, bên trong một mảnh đen nhánh, có âm lãnh hơi thở từ trong phòng bay ra, dừng ở nhân thân thượng, làm người nhin không được nổi da gà đều đi lên.

Bước vào ký túc xá, bên tai truyền đến gào thét tiếng động, Việt Khê đầu một oai, một bàn tay từ nàng trước mắt trao quá, đen nhánh mà sắc nhọn móng tay chộp vào trên cửa, móng tay thật sâu khảm vào mộc chất trên cửa.

Đó là một cái bộ dáng thập phần dữ tợn người, một đôi mắt không có tròng trắng mắt, chỉ có đen nhánh tròng mắt, trên mặt mang theo loang lỗ hoa văn, như là làn da hư thối giống nhau.

“Phanh!”

Kia chỉ đen nhánh tay hung hăng một trảo, trực tiếp tướng môn cấp trảo nát.

Chóp mũi truyền đến một cỗ tanh tươi, Việt Khê khẽ nhú mày, trên tay hoàng phù phù văn chớp động nhàn nhạt kim sắc quang mang, nàng cầm trực tiếp vỗ vào người này trên người, hoàng phù thiêu cháy, trước mắt đồ vật lập tức phát ra một tiếng sắc nhọn tiếng kêu, bị hoàng phù dán sát vào địa phương thiêu lên, ở hăn trên người lưu lại một bị bỏng cháy dấu vết.

Việt Khê duỗi tay kháp một cái pháp quyết, nói: “Cửu thiên, lôi pháp!”

“Oanh!”

Cùng với nàng lâm bẩm thanh, ký túc xá trên trần nhà một đạo tím lôi ầm ầm rơi xuống, trực tiếp bổ vào kia đồ vật trên người, trực tiếp đem hăn cấp phách đến cái ngoại tiêu lí nộn, trên người có màu đen tà khí toát ra tới, ở hăn phía sau hình thành một cái rất kỳ quái đồ vật, thoát nhìn như là sơn dương giống nhau.

Bên cạnh lại có lưỡng đạo thân ảnh phác lại đây, Hàn Húc nhắm mắt, sau đó mở mắt ra, chấp tay trước ngực nói: “Ngã phật từ bi.”

Kim sắc hoa sen ở hăn bên người tràn ra, sau đó cánh hoa tản ra, đẹp không sao tả xiết, chính là mỗi một mảnh cánh hoa lại cực kỳ lạnh lẽo, hóa thành nhất sắc bén lưỡi dao sắc bén, mỗi xẹt qua người thân thể, đó là huyết hoa vẩy ra, kia cánh hoa thượng lại liền nửa điểm huyết sắc cũng dính không thượng.

“Không..... Không cần, bọn họ còn sống!” Bên cạnh truyền đến thấp thấp thanh âm, Hàn Húc ánh mắt xem qua đi, ánh mắt tĩnh mà lạnh, không có độ ấm, cũng không có bất luận cái gì cảm xúc.

Bạch Tề Tinh che lại ngực, trên lưng miệng vết thương có huyết lưu hạ, hần lại chỉ nhìn chăm chăm Hàn Húc nhìn. Đây trong nháy mắt, hần thể nhưng cảm thấy, trước mắt cái này Hàn Húc làm hần thập phần xa lạ.

Việt Khê mày nhăn lại, thấp giọng kêu lên: “Hàn Húc.....”

Hàn Húc thu hồi ánh mắt, cười một chút, tản ra kim liên hoa cánh mở tung, đem ký túc xá tà khí gột rửa không còn. Ngoài cửa sổ có ánh mặt trời chiếu tiến vào, kia ba cái đồ vật chiếu đến rõ ràng, chúng nó bám vào nhân thân thượng, nhìn không ra tới là gì, bị chúng nó bám vào người người, trong mắt một mảnh đen nhánh, trên người che kín đen nhánh sắc hoa văn, đó là hư thối dấu hiệu.

“Làm sao vậy, làm sao vậy, động đất sao?”

Vừa rồi kia phiên đánh nhau chấn đến toàn bộ ký túc xá đều run lên, nháy mắt đem bọn học sinh hoảng sợ, làm cho bọn họ có chút hoảng loạn, có người trực tiếp liền hướng dưới lầu hướng.

Có học sinh đứng ở cửa, vẻ mặt mộng bức hướng trong phòng nhìn, lúng ta lúng túng nói: “Đây..... Đây là phát sinh cái gì? Tất cả mọi người đều là đồng học, không cần đánh nhau a.”

Trong ký túc xá một mảnh hỗn loạn, bị Việt Khê sét đánh đến một đoàn loạn, còn có Hàn Húc hoa sen cánh hoa, cánh hoa phất quá, đem giường đều cấp cắt đứt, còn có hai người nằm trên mặt đất, nhìn qua giống như là một bộ tiến hành quá kịch liệt đánh nhau bộ dáng.

“Cái kia, giống như động đất, so với đánh nhau, các người nếu không vẫn là trước.....”

Lời nói còn chưa nói xong, kia đồng học liền thấy một bóng hình đột nhiên hướng tới chính mình phác lại đây, đối phương như vậy thoạt nhìn liền không giống như là người bình thường, trong mắt tất cả đều là màu

đen, há mồm liền hướng tới hần căn lại đây, sâm bạch hàm răng thượng tựa hồ còn có huyết sắc, thoát nhìn giống như là phim fantasy quái vật giống nhau.

Này học sinh bị hoảng sợ, liên tục lui về phía sau, trực tiếp đụng vào phía sau lan can.

Việt Khê xoay người, một chưởng chụp tại đây tà vật trên lưng, một đạo đen nhánh sắc bóng đáng từ trong thân thể kia bị chụp ra tới.

Dữ tợn một khuôn mặt đã tiến đến cái kia nam học sinh trước mặt, chính là liền ở hần kinh cụ đặc thiếu chút nữa kêu ra tiếng là lúc, trước mắt người động tác đột nhiên liền ngừng, sau đó mắt nhắm lại, trực tiếp hôn mê bất tỉnh, thân thể chạm vào phịch một tiếng nện ở trên mặt đất.

Mặt khác hai cái đồ vật, Việt Khê cũng là bào chế đúng cách, đuổi tay trực tiếp đem chúng nó trao lại đây, sau đó đem chúng nó từ bị bám vào người học sinh thân thể bên trong xả ra tới. Này tà vật cổ quái thật sự, bám vào người lúc sau thể nhưng sẽ ăn mòn bị bám vào người giả thân thể, nếu là ở làm cho bọn họ tiếp tục bám vào người đi xuống, sợ là này ba cái học sinh phải xuống địa phủ.

Ba đạo màu đen bóng đáng bị đánh ra trong thân thể, thể nhưng tụ tập ở cùng nhau, hình thành một cái cực kỳ cổ quái sinh vật, như là dương, đỉnh đầu hai chân, phía sau thân thể lại là một cái, cũng chính là một cái thân thể thượng có ba cái đầu.

Việt Khê nói: “Thấy thể nào, có điểm giống dương?”

Hàn Húc nói: “Bởi vì chúng nó vốn dĩ chính là dương, là địa phủ bên trong đồ vật, bị xưng là địa ngục tam đầu dương. Người có ba hồn sáu phách, này tam đầu dương, một đầu thích ăn hồn, một đầu thích ăn phách, còn có một hồn, thích ăn người, là địa phủ nổi danh mãnh thú. Chỉ là không biết, này tam đầu dương, như thế nào từ địa phủ chạy đến nơi đây tới.”

Hắn cúi đầu nhìn trên mặt đất bởi vì tà vật bị đánh ra thân thể mà mềm mại ngã xuống trên mặt đất học sinh, bọn họ đã không có nhiều hít thở, cần thận đi nghe mới có thể nghe được như vậy một chút tiếng hít thở.

“Này ba người, đã bị ăn luôn hồn cùng phách, chỉ còn lại có tàn hồn cùng tàn phách còn ở trong thân thể. Từ căn bản đi lên nói, bọn họ xem như đã chết, liên tính còn có khí, cả đời này cũng vẫn chưa tỉnh lại.”

Nghe vậy, Bạch Tề Tinh cả người chấn động.

Hắn che lại bả vai đi tới, ngồi xổm trên mặt đất xem xét Vương Thông bọn họ tình huống, phát hiện quả nhiên liên cùng Hàn Húc theo như lời giống nhau, lại là hồn phách không được đầy đủ, đã bị kia đồ vật cấp ăn.

“Như thế nào sẽ.....” Hắn lâm bẫm.

Việt Khê nhíu mày nói: “Địa phủ đồ vật thể nhưng chạy ra tới, những cái đó âm sai cũng không biết là làm sao bây giờ sự.”

Thoát ly thân thể tam đầu dương muốn chạy, chúng nó vốn chính là địa phủ đồ vật, thuộc về âm vật, mà hiện tại nơi này là dương gian, âm dương có khác, chúng nó ở chỗ này sẽ chịu thương tổn.

Trong tay tơ hồng bay ra đi, trực tiếp đem này tam đầu dương cấp bó trụ, bên trên Ngũ Đế tiền chớp động hồng quang, mỗi lần lập lòe, này tam đầu dương liền nhện không được kêu thảm thiết lên, thống khổ đến cực điểm.

Việt Khê đi đến chúng nó trước mặt, này tam đầu dương quả nhiên không giống như là ăn chay đồ vật, trong miệng hàm răng sâm bạch, thập phần sắc nhọn, một miệng cắn đi xuống, sợ là có thể đem thịt sinh sôi cắn xuống dưới.

Bên ngoài có chuông cảnh báo tiếng vang lên tới, Việt Khê cùng Hàn Húc nhìn nhau, trực tiếp đem này tam đầu dương cấp thu lên.

Là cách vách ký túc xá người báo cảnh, cảnh sát thấy được trong ký túc xá cảnh tượng cũng là hoảng sợ. Toàn bộ ký túc xá tổng cộng có bảy người, hiện giờ năm năm cái, duy độc Việt Khê cùng Hàn Húc còn đứng, cho nên đầu tiên hỏi chuyện tự nhiên là bọn họ hai cái, hai người tư liệu cũng thực mau phóng tới cảnh sát nhóm trước mặt ở, tư liệu thoát nhìn hoàn toàn không thành vấn đề.

“..... Các người ý tứ là, các người là nhận được vị kia Bạch Tề Tinh đồng học cầu cứu, mới tới rồi trường học cứu hẩn?” Cảnh sát hỏi.

Việt Khê gật đầu, nói: “Là như thế này không sai.”

Cảnh sát gật đầu, lại dò hỏi bọn họ mấy vấn đề, Việt Khê bọn họ che lấp một ít việc thật, thí dụ như bám vào người ở kia ba cái học sinh trên người tam đầu dương, chỉ nói bọn họ lại đây kia ba cái học sinh liền công kích bọn họ. Mà kia trong ký túc xá vì cái gì sẽ một bộ bị sét đánh quá bộ đáng, cái này bọn họ liền không phải rất rõ ràng.

Bạch Tề Tinh bọn họ năm người bị đưa hướng bệnh viện, Bạch Tề Tinh còn hảo, hẩn chỉ là trên vai bị thương tới rồi, lúc ấy hẩn không nghĩ tới trong ký túc xá thế nhưng còn có đệ tam chỉ tà vật, bị hẩn cầm dao gọt hoa quả một đao chém vào trên vai, mất máu quá nhiều.

Mà mặt khác bốn cái học sinh tình huống liền không may mắn như vậy, hơi thở mỏng manh, đặc biệt là Vương Thông ba cái bị tam đầu dương bám vào người, bọn họ tình huống càng thêm không xong, trên người da thịt xuất hiện hư thối bệnh trạng. Chính là bọn họ còn chưa có chết, vì cái gì thân thể sẽ hư thối?

Bác sĩ nhóm kiểm tra lúc sau, chỉ có thể nói đây là một loại tân xuất hiện chứng bệnh, trước mắt còn không biết loại này bệnh có thể hay không

lây bệnh, cho nên đem ba người đưa đến cách ly phòng bệnh.

Cái kia báo nguy học sinh cũng bị kêu đi hỏi chuyện, hăn cũng không có gì hảo dấu diếm, đem sự tình khay nói ra. Hăn lúc ấy cũng bị hoảng sợ, cách vách ký túc xá người ngày thường thoát nhìn thực bình thường, ai biết sẽ như là điên cuồng giống nhau, há mồm liền cắn lại đây, giống dã thú giống nhau. Quả nhiên, là được kỳ quái bệnh đi, chẳng lẽ là tiểu thuyết cái loại này tang thi?

“Đội trưởng, người tới xem một chút!”

Điều tra theo dõi cảnh sát đưa bọn họ đội trưởng kêu lên đi, sau đó đem video giám sát lùi lại tới rồi nào đó thời gian, nói: “Đội trưởng, người xem nơi này…….”

Video giám sát tự nhiên là nam sinh ký túc xá trên hành lang theo dõi, theo dõi là từ Bạch Tề Tinh xuất hiện ở ký túc xá cửa bắt đầu, bọn họ thấy ký túc xá môn bị người từ bên trong mở ra, cái kia kêu Vương Thông học sinh duỗi tay đẩy Bạch Tề Tinh một phen, đem hăn đẩy mạnh trong ký túc xá, sau đó hăn đi vào ký túc xá, tướng môn cấp đóng lại.

Thời gian cách mau mười lăm phút tả hữu, nguyên bản không có một bóng người ký túc xá cửa đột nhiên xuất hiện hai người.

Đội trưởng: “?!”

Hăn duỗi tay đem theo dõi lại trở về kéo một chút, kia hai người vẫn là trống rỗng xuất hiện.

“Này theo dõi có phải hay không bị người động qua tay chân?” Đội trưởng thập phần bình tĩnh nói.

“Không có a, đây đều là từ trường học lấy lại đây, tuyệt đối không ai động quá.”

Đội trưởng: “..... Ta mẹ nó đây là đụng phải tà?”

*

Bạch Tề Tinh kia bị thương ở bệnh viện ở vài ngày, Bạch Kỳ Thạch lại đây thời điểm, hắn đang ngồi ở trên giường, vẻ mặt ngốc tướng, không biết suy nghĩ cái gì.

“Người lại ở miên man suy nghĩ chút cái gì?” Bạch Kỳ Thạch mở miệng hỏi, nháy mắt đem Bạch Tề Tinh cả kinh phục hồi tinh thần lại.

“Ca..... Người chừng nào thì tới?”

“Vừa lại đây, hôm nay trong lòng ta bất an, cho người bực một quả, còn hảo là hữu kinh vô hiểm.”

Bạch Tề Tinh cười khổ, nói: “Ta tuy rằng là hữu kinh vô hiểm, chính là ta bạn cùng phòng bọn họ.....”

Hắn ngần ngại đem sự tình nói, dừng một chút nói: “Hàn Húc nói bọn họ ba hồn bảy phách bị ăn một ít, hiện giờ trong thân thể chỉ còn lại có toái hồn toái phách, liên tính sống sót, cả đời này đều vẫn chưa tỉnh lại. Hơn nữa, bọn họ không có hoàn chỉnh hồn phách, cũng không thể chuyển thể đầu thai.”

Bạch Kỳ Thạch đuổi tay cầm một cái quả táo cho hắn tước, nghe vậy nói: “Mọi người có mọi người mệnh, bọn họ nhất định phải gặp này một kiếp, người cũng không cần quá mức tự trách, ít nhất người đã làm người có thể làm.”

“Tuy rằng biết điểm này, chính là nếu ta lại nhảy bén một ít.....” Bạch Tề Tinh nói lắc lắc đầu, liên tính hắn lại nhảy bén một ít cũng không có biện pháp, đó là dưới lầu ký túc xá học sinh, hắn cùng bọn họ không có lui tới, làm sao có thể biết bọn họ không đúng?

“Ta chỉ là muốn biết, có hay không cái gì đền bù biện pháp.....”

Bạch Kỳ Thạch hỏi: “Kia tà vật, là thứ gì?”

Bạch Tề Tinh trả lời nói: “Hàn Húc nói, là địa phủ tam đầu dương, cũng không biết như thế nào chạy đến dương gian tới.”

Bạch Kỳ Thạch lắc đầu, đem thật dài vỏ táo gác ở thùng rác, đem tước tốt quả táo đưa cho Bạch Tề Tinh, lúc này mới nói: “..... Dương gian tà khí đại trưởng, âm phủ lại như thế nào sẽ hảo quá? Địa phủ nghiệp hỏa tắt, các loại oán khí tà khí không tiêu tan, cũng là chướng khí mù mịt, nhưng thật ra làm này đó tà vật tại địa phủ như cá gặp nước giống nhau.”

Nghe vậy, Bạch Tề Tinh có chút trầm mặc, hần nghĩ nghĩ hỏi: “Chỉ có Xanh Thiên Thụ mới có thể áp chế tà khí sao?”

Bạch Kỳ Thạch gật đầu lại lắc lắc đầu, nói: “Xanh Thiên Thụ đồn đãi là câu thông Thiên giới cùng chúng ta dương gian thông đạo, có thể tinh lọc tà khí, đối với tình huống hiện tại tự nhiên là hữu dụng. Dựa theo tình huống hiện tại, sớm hay muộn sẽ là chư tà loạn vũ, chuyện như vậy cũng sẽ càng ngày càng nhiều.”

“Liền không có mặt khác biện pháp sao?” Bạch Tề Tinh truy vấn.

“Trên thế giới này sẽ không có cái thứ hai Minh Kính đại sư.....”

Bạch Kỳ Thạch trầm mặc trong chốc lát, hần duỗi tay vỗ về chính mình vô tri vô giác chân, nói: “Ta đã từng bói toán quá, trước mắt lộ là tuyệt cảnh, với chúng ta tới nói, chỉ có một đường sinh cơ. Chính là kia một đường sinh cơ, ta cũng không xác định, hay không sẽ trở thành sinh, hoặc là sẽ là.....”

Tuyệt vọng!

Bạch Tề Tinh nhin không được hỏi: “Kia một đường sinh cơ là cái gì?”

Bạch Kỳ Thạch cười, duỗi qua tay đi, vỗ vỗ Bạch Tề Tinh đầu, nói: “Một đường sinh cơ..... Người không cần biết đó là cái gì, thuyền đến đâu cầu tự nhiên thẳng, đến lúc đó người tự nhiên sẽ biết.”

Bạch Tề Tinh trầm mặc trong chốc lát, nói: “Kia nếu ta tìm được rồi Xanh Thiên Thụ, có phải hay không là có thể ngăn cản tình huống chuyển biến xấu?”

“Người biết Xanh Thiên Thụ ở đâu?” Bạch Kỳ Thạch giương mắt xem hắn.

Bạch Tề Tinh dờ mắt, nói: “Ta chỉ là nói nếu.”

Bạch Kỳ Thạch hơi hơi híp mắt, sau một lúc lâu hắn nói: “Tự nhiên đúng vậy, có huyền linh thủy ở, Xanh Thiên Thụ có thể trừ chi nấy mầm, tự nhiên có thể trấn áp dưới nền đất tà khí, tuy rằng như muối bỏ biển, nhưng là ít nhất có thể làm tình huống không hề chuyển biến xấu.”

Bạch Tề Tinh nhấp môi, biểu tình có chút rối rắm phức tạp.

Việt Khê cùng Hàn Húc đi vào phòng bệnh thăm Bạch Tề Tinh, Bạch Kỳ Thạch còn không có rời đi, thấy hai người lễ phép gật gật đầu, sau đó ánh mắt dừng ở Hàn Húc trên người, cười nhạt nói: “Hàn tiên sinh.”

Hàn Húc liếc mắt nhìn hắn, chưa nói cái gì.

Bạch Tề Tinh cảm thấy nhà mình ca ca đối Hàn Húc thái độ có điểm kỳ quái, nhà mình đại ca tính tình, hắn tự nhiên là biết đến, làm người thái độ lãnh đạm, khó được thấy hắn đối một người coi trọng như vậy mà tôn trọng, thậm chí còn có vài phần kiêng kỵ.

Kiêng kị, kiêng kị Hàn Húc?

Bạch Tề Tinh trong lòng bật cười, Hàn Húc liền một cái bình thường thiên sư, nơi nào đáng giá nhà mình đại ca kiêng kị?

“Người thân thể thế nào?” Việt Khê hỏi.

Bạch Tề Tinh cầm nắm tay, nói: “Ta đương nhiên là không có việc gì, chính là mất máu quá nhiều, bác sĩ nói nằm viện quan sát mấy ngày lại nói. Nhưng thật ra Vương Thông bọn họ, ai, bị đưa vào cách ly phòng bệnh, nếu là bọn họ thật sự vẫn chưa tỉnh lại, thật là làm sao bây giờ?”

Việt Khê xem hẩn rồi rằm bộ dáng, nói: “Muốn cứu bọn họ cũng không phải biện pháp, có một cái biện pháp gọi là dưỡng hồn. Bọn họ trong cơ thể còn có tàn hồn, chỉ cần đem ba hồn bảy phách bổ toàn, tự nhiên là có thể tỉnh lại.”

“Bổ hồn?” Bạch Tề Tinh vẫn là lần đầu tiên nghe nói cái này cách nói.

Việt Khê nhú nhú mày, nói: “Ta nhưng thật ra quên ở nơi nào nghe qua, bất quá bổ hồn thật là có thể.”

Bạch Kỳ Thạch ánh mắt bình tĩnh nhìn chăm chú vào nàng, nghe vậy nói: “Tu Giới hiện giờ suy thoái, rất nhiều thuật pháp đều biến mất. Bổ hồn vừa nói, ta cũng là lần đầu tiên nghe nói, bất quá nếu Việt tiểu thư nói như vậy, vậy nhất định hữu dụng, Việt tiểu thư biết như thế nào bổ hồn sao?”

“Biết a.” Việt Khê tự nhiên là gật đầu, nàng cũng không biết chính mình là làm sao mà biết được, chính là nàng chính là biết.

Bạch Tề Tinh hai mắt sáng ngời, mắt trông mong nhìn Việt Khê, hỏi: “Kia, kia Việt Khê..... Người có thể hay không cứu cứu bọn họ a?”

Việt Khê nhìn hẩn một cái, nói: “Muốn ta hỗ trợ cũng có thể, chỉ là ta người này, chưa bao giờ làm lỗ vốn mua bán.”

Bạch Tề Tinh lập tức nói: “Yên tâm yên tâm, ca ca ta có tiền.”

Bạch Kỳ Thạch: “.....”

Bạch Tề Tinh sốt ruột lôi kéo Việt Khê đi cấp bạn cùng phòng bổ hần, cũng bất chấp trên người bị thương, Bạch Kỳ Thạch nhìn nhin không được lắc lắc đầu, đều bao lớn người, còn như vậy lỗ măng hấp tấp.

“Sư phụ ta cùng bình thường thiên sư không giống nhau, nàng thân cụ Hồng Liên Nghiệp Hỏa, có thể thiêu trên đời này hết thảy tà vật.....” Hàn Húc đi đến Bạch Kỳ Thạch bên người, cúi đầu lẳng lẳng nhìn hẩn, nói: “Người biết sư phụ ta thân phận, thậm chí có thể nói, sư phụ ta xuất hiện, đều ở người trong khống chế..... Người nói cho ta, sư phụ ta, đến tột cùng là cái gì thân phận?”

Bạch Kỳ Thạch mỉm cười xem hẩn, nói: “Việt tiểu thư thân phận, Minh Kính đại sư người không phải đã sớm đoán được sao? Nàng là Nghiệp Hỏa Hồng Liên một cái hạt giống, cự nay hẩn là 21 năm trước, ngài từ địa phủ ra tới thời điểm, đem nghiệp hỏa dập tắt, mà nàng đó là Nghiệp Hỏa Hồng Liên duy nhất kia viên hạt giống!”Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 146

Tục ngữ nói, thiên thanh mà đục, mà nghiệp hỏa đốt tận thế gian sở hữu trọc khí, từ thiên địa sơ khai là lúc nó liền đã tồn tại, mãi cho đến hai mươi năm trước, Minh Kính từ địa phủ trung ra tới là lúc, đem kia phiến Nghiệp Hỏa Hồng Liên cấp lộng diệt.

Bạch Kỳ Thạch nói: “..... Hồng liên sinh nghiệp hỏa, mà Việt Khê, đó là kia viên hồng liên tử, cũng là duy nhất một viên.”

Hàn Húc ánh mắt bình tĩnh, làm như sớm đoán được điểm này —— Việt Khê trên người nhiều như vậy dấu hiệu, hắn sao có thể một chút suy đoán đều không có?

Hiện giờ, bất quá là chứng minh rồi hắn đoán rằng.

“Ta không tin trên thế giới này có cái gì ngẫu nhiên, nàng sẽ xuất hiện ở thành phố A, cũng là các người cố ý? Các người hao tổn tâm cơ làm nàng xuất hiện ở ta bên người, là tưởng dựa nàng mềm hoá ta? Vẫn là các người tưởng dựa nàng..... Giết ta?” Hàn Húc dừng một chút, khẽ cười nói: “Cũng là, nghiệp hỏa có thể thiêu vạn vật, nếu sư phụ có tâm, thật đúng là nói không chừng có thể đem ta giết chết.”

Hắn là trên thế giới duy nhất có thể đem Hồng Liên Nghiệp Hỏa tắt người, mà Việt Khê, cũng là trên thế giới duy nhất có thể thấy hắn giết chết.

Bạch Kỳ Thạch ánh mắt hơi hơi vừa động, hẩn nhìn Hàn Húc, nghiêm túc hỏi: “Như vậy, nếu nàng khuyên người, cứu vớt thiên hạ, trấn áp tà khí, người nguyện ý sao?”

“Không có nếu, nàng vĩnh viễn sẽ không làm ta đi làm chuyện như vậy.” Hàn Húc trong giọng nói tất cả đều là khẳng định.

Bạch Kỳ Thạch lắc đầu cười khổ, nói: “Người hủy hồng liên, nguyên tưởng rằng các người nên là chú định thù địch, lại không nghĩ rằng.....”

Hẩn bặc ra Việt Khê là kia một đường sinh cơ, chính là lại không dự đoán được, sự tình lại sẽ biến thành cái dạng này. Càng nói đúng ra, bọn họ tính sai rồi Việt Khê tính tình. Nhưng là Việt Khê nếu không phải như thế tính tình, lại như thế nào sẽ làm Hàn Húc xem với con mắt khác?

Này hết thủy, giống như là một cái chết tuần hoàn, lại nói tiếp cũng bất quá là mệnh trung chú định.

Hàn Húc ánh mắt lạnh lùng nhìn hẩn, nói: “Ngay cả nàng sinh ra, cũng là các người thiết kế. Hồng liên đầu thai, thân thể phàm thai căn bản không chịu nổi nghiệp hỏa đốt cháy lực lượng. Vị kia Chu Tam Thông, cũng là tính hảo này hết thủy. Uống tự Việt Khê tâm tâm niệm niệm chính mình gia gia, lại không nghĩ rằng, kết quả là, này hết thủy đều là một hồi mưu kế, một hồi các người từ hai mươi năm trước liền tính kế hảo.”

Bạch Kỳ Thạch duỗi tay vỗ về chính mình chân, hẩn nhớ lại chuyện cũ tới, nói: “Ở hai mươi năm trước, Chu Tam Thông tiền bối đột nhiên tiến đến nói cho ta, địa phủ hồng liên héo tàn, nghiệp hỏa tắt. Mà bị nhốt tại địa phủ bên trong Minh Kính đại sư, cũng không thấy bóng dáng.”

Khi đó, bọn họ liền cảm thấy sự tình hướng tới một cái không thể khống chế phương hướng phát triển.

“Ta tiến hành rồi vô số lần bói toán, con đường phía trước đều là vô vọng, nếu ngài có tâm hỷ này thiên hạ, căn bản không ai có thể ngăn được ngài. Cuối cùng, ta lấy chính mình này hai chân cùng với thọ mệnh vì đại giới, rốt cuộc bói toán ra kia một đường sinh cơ.....”

Đem Nghiệp Hỏa Hồng Liên hạt giống ném nhập luân hồi bên trong, làm nàng thành nhân lớn lên, này đó là kia một đường sinh cơ. Chính là sự tình phát triển lại không phải bọn họ có khả năng khống chế, sợ là Chu Tam Thông trên đời, cũng hoàn toàn không nghĩ tới, Việt Khê cùng Hàn Húc, sẽ trở thành thầy trò.

Cũng là vì là Nghiệp Hỏa Hồng Liên thành nhân nguyên nhân, cho nên Việt Khê biết rất nhiều người khác không biết thuật pháp, bởi vì ở thiên địa sơ khai thời điểm, nàng liền đã tồn tại.

Hàn Húc nói: “Các người nhưng thật ra hảo tính kế.”

Bạch Kỳ Thạch xem hắn, nói: “Chính là chúng ta vẫn là thành công không phải, Minh Kính đại sư ngài mềm lòng, đúng là bởi vì có Việt Khê tồn tại, ngài trừ bỏ đem Phật cốt lấy ra, cũng không có làm ra chuyện khác tới. Đây một đường sinh cơ, vẫn là bị chúng ta tìm được rồi.”

Hàn Húc không nói chuyện.

“Ta còn tưởng rằng biết này đó, ngài sẽ chán ghét Việt Khê, xem ra là ta đem lòng tiểu nhân đo dạ quân tử.” Bạch Kỳ Thạch cười khổ nói.

Hàn Húc trên cao nhìn xuống nhìn hắn, nói: “Bởi vì là nàng, cho nên ta có thể chịu đựng các người tính kế. Nhưng là, chỉ có lúc này đây, ta không thích người khác lặp đi lặp lại nhiều lần khiêu chiến ta nhẫn nại lực.”

Tính kế là bọn họ sự tình, nhưng là hắn cùng Việt Khê ở chung, lại là chân chính tồn tại, bọn họ chi gian vẫn là lẫn nhau duy nhất. Liền tính là

tính kế, có thể làm hấn cam tâm tình nguyện, cũng là Bạch Kỳ Thạch bọn họ bản lĩnh.

Chờ Hàn Húc rời đi, Bạch Kỳ Thạch vẫn luôn căng thẳng thân thể mới vừa rồi hơi hơi thả lỏng lại, hấn lúc này mới cảm giác được, trong lòng bàn tay thế nhưng đều là mồ hôi. Cùng Minh Kính đại sư giằng co, vẫn là cho hấn rất lớn áp lực, đối phương dùng một đầu ngón tay, là có thể đem hấn cấp nghiền đã chết, đây là tuyệt đối vũ lực áp chế.

Bọn họ cũng không phải là Việt Khê, ở Việt Khê trước mặt, Hàn Húc có vẻ vô hại mà thuần lương, chính là ở bọn họ trước mặt, hấn không hề có áp chế chính mình trên người khí thế, cổ khí thế kia trực tiếp có thể đem người ép tới không thở nổi.

“Thiếu gia, như vậy thì tốt rồi sao? Nếu là Minh Kính đại sư làm ra cái gì tới.....” Bên người người muốn nói lại thôi.

Bạch Kỳ Thạch khẽ lắc đầu, nói: “Không cần làm dư thừa sự tình, nếu là Minh Kính đại sư muốn làm cái gì, chúng ta ai đều cản không được. Cùng với đề phòng cảnh giác đối phương, khiêu chiến đối phương nhẫn nại lực, còn không bằng cái gì đều không làm, nói không chừng sự tình còn có thể có điều thay đổi.”

Đối phương chỉ là thu hồi Phật cốt, không có làm ra cái gì trả thù tính hành vi, vậy đã là lớn nhất chuyện may mắn. Nếu Minh Kính muốn hủy diệt thế giới này, bọn họ căn bản ngăn không được.

*

Việt Khê cùng Bạch Tề Tinh đi tới cách ly phòng bệnh, bác sĩ nhóm lo lắng Vương Thông bọn họ bệnh có lây bệnh tính, tự nhiên là sẽ không cho phép những người khác đi vào, hai người tự nhiên không phải lấy tầm thường thủ đoạn tiến vào.

“Hiện tại nên làm như thế nào?” Bạch Tề Tinh nghe rằng trợn mắt hỏi, phía sau thương lôi kéo đau.

Việt Khê đem Vương Thông bọn họ hồn phách lôi kéo ra tới, này ba người hồn phách nhìn qua có chút trong suốt, thậm chí hồn lực không ổn định, có loại giây tiếp theo liền phải nứt toạc mở ra cảm giác, này đó là ba hồn bảy phách bị ăn kết quả, hồn phách cũng không ổn định.

Bổ hồn là cái công việc tỉ mỉ sống, đối với lực lượng khổng lồ cần thiết đạt tới thực khủng bố nông nổi, nếu là không cẩn thận, chân khí không cẩn thận thương tới rồi hồn phách, kia không phải bổ hồn, mà là hủy hồn. Cũng chính là Việt Khê, đối cái thiên sư tới, việc này sợ là không đơn giản như vậy.

Hàn Húc từ bên ngoài tiến vào, Bạch Tề Tinh nhìn hẩn một cái, nói: “Mới vừa gặp mặt thời điểm, rõ ràng người vẫn là cái liên thuật pháp là gì cũng không biết. Chính là lúc này mới hai năm a, người liền trở nên lợi hại như vậy..... Việt Khê nói các người đào bảo trong tiệm bán linh phù đều là người họa, kia chính là cực phẩm linh phù a, ta cả đời này sợ là đều họa không ra. Người này so người, thật đúng là tức chết người.”

Nói xong lời cuối cùng, đã không phải nói cho Hàn Húc nghe, mà là chính mình ở kia hạt lấm bầm.

Việt Khê đem Vương Thông bốn người hồn phách bổ xong, bởi vì bám vào người tam đầu dương là địa phủ sinh vật, vốn chính là âm vật, cho nên bọn họ trên người mới có thể xuất hiện thân thể hư thối tình huống, chỉ cần đem thịt thối cắt bỏ, chậm rãi liền sẽ tốt.

“Hồn phách tuy rằng bổ tề, nhưng là đại khái còn muốn dưỡng một hai năm mới có thể trở lại nguyên lai bộ dáng, hơn nữa tân bổ hồn phách, những cái đó âm vật cũng sẽ đặc biệt mất cảm. Cho nên ta ở bọn họ trên

người thả điểm đồ vật, để tránh những cái đó âm vật đưa bọn họ cấp theo dõi.”

Nói là thả điểm đồ vật, kỳ thật cũng chính là nòng một giọt huyết, hồng liên máu, đối với âm vật tới nói, là nhất khủng bố đồ vật, đừng nói chạm vào, người được đều muốn chạy.

Bạch Tề Tinh nói: “Lại nói tiếp người cùng Hàn Húc ở thành phố B cũng là rất có danh khí, đặc biệt là ở những cái đó âm tà chi vật nơi đó. Từ thanh hồng bạch lục bốn quý bị các người hai cấp đánh chạy về sau, thành phố B quý quái tà vật nhắc tới các người hai cái quả thực giống như là nhắc tới cái gì sát tinh giống nhau, thật nhiều quý quái tà vật bao lớn bao nhỏ rời đi thành phố B, nói là muốn ly các người xa một chút.”

“..... Người tin tức nhưng thật ra linh thông.” Việt Khê nói.

Bạch Tề Tinh cười hắc hắc, nói: “Ta cũng có thường xuyên liên hệ quý a, ngày thường cũng có thể giúp ta một ít vội, này đó đều là hẩn nói cho ta. Cho nên a, Việt Khê, nếu không, về sau ta liền đi theo các người làm nhiệm vụ đi, tích phân ta cũng không cần nhiều, các người nhìn phân cho ta một chút liên hảo, một chút.....”

Hẩn duỗi tay so một cái một chút, thoạt nhìn thật đúng là một chút.

Việt Khê cùng Hàn Húc làm nhiệm vụ từ trước đến nay là dễ như trở bàn tay, còn nhớ rõ trước mấy tháng thành phố B nhiệm vụ đều bị bọn họ hai cấp ôm đồm, cũng liền này mấy tháng hai người tiếp được không như vậy cần, bằng không mặt khác thiên sự sợ là liên nhiệm vụ đều tiếp không đến.

“Đến lúc đó rồi nói sau.”

Việt Khê cũng chưa nói đáp ứng, cũng chưa nói không đáp ứng, bất quá không cự tuyệt, ở Bạch Tề Tinh xem ra việc này liền thành hơn phân

nửa, cho nên hắc hắc hắc cười không ngừng, phảng phất đã thấy chính mình ôm đùi đi lên đỉnh cao nhân sinh tương lai.

Việt Khê cùng Hàn Húc không ở bệnh viện ở lâu, trên đường trở về, Hàn Húc nhặt chính mình cùng Bạch Kỳ Thạch một ít nói chuyện cấp Việt Khê nói, Việt Khê biểu tình nhưng thật ra không có gì biến hóa.

“Nguyên lai ta là một viên hạt sen a.....” Nàng nói như vậy, nhìn cũng không ngoài ý muốn bộ dáng, Hàn Húc có điều suy đoán, nàng đối chính mình thân phận lại sao có thể không nghĩ tới.

Hôm nay ánh mặt trời nhưng thật ra không tồi, phơi ở nhân thân thượng ấm dạt, Việt Khê hồi ức nói: “Ta ở lúc còn rất nhỏ là có thể ký sự, từ nhỏ đến lớn, ta bên người chỉ có lão nhân. Nay hết thầy có lẽ là hắc cố ý vì này, chính là vô luận thế nào, hắc đối ta, thật là hết tâm, ta có thể cảm giác đến ra tới.”

Cho nên, liên tính đã biết, chính mình sinh ra, bất quá là một hồi có mục đích có ý đồ kế hoạch, cũng không thuần túy, nàng đối lão nhân vẫn cứ không có dư thừa ý tưởng. Lão nhân vĩnh viễn đều là nàng trong lòng lão nhân, điểm này, vô luận qua bao lâu đều sẽ không thay đổi.

Hàn Húc cười, hắc nói: “Ta liền biết sư phụ ngươi sẽ nói như vậy.....”

Nàng trong lòng chính mình có cân đòn, thị thị phi phi, nàng so bất luận kẻ nào đều rõ ràng, sẽ không bởi vì những việc này, mà làm nàng ý tưởng có bất luận cái gì thay đổi. Ít nhất, nàng cùng lão nhân ở chung nhiều như vậy thời gian, không phải giả, đó là đáng giá nàng nhớ cả đời.

Hàn Húc ngửa đầu, nhìn bầu trời thái dương, quanh mình người đến người đi, náo nhiệt cực kỳ.

Duỗi tay bắt lấy Việt Khê tay, Hàn Húc nhẹ giọng hỏi: “Kia sư phụ người thích hiện tại thế giới sao?”

Việt Khê sững sốt, nàng nghiêm túc nghĩ nghĩ, sau một lúc lâu mới nói: “Thích đi, tuy rằng thế giới này có hắc lại bạch, có thiện có ác, nhưng là vẫn cứ đáng giá mọi người quyến luyến.....”

Phía trước có cái bị mẫu thân ôm tiểu nam hài, hẩn ghé vào mẫu thân trên vai, nhìn chăm chăm vào Việt Khê xem, một đôi mắt to như là tím quả nho giống nhau, lại đại lại lượng.

Việt Khê đối hẩn cười cười, tiểu nam hài lập tức đỏ bừng mặt, đem mặt vui vào nhà mình mẫu thân trong lòng ngực, sau đó nhỏ giọng nói: “Mụ mụ mụ mụ, lớn lên về sau, ta muốn cưới xinh đẹp tỷ tỷ làm lão bà!”

Làm mẫu thân: “??”

Xoay đầu tới, nam hài mẫu thân mới thấy Việt Khê, lập tức liền có chút ngượng ngùng, nhin không được vố vố nhà mình hài tử đầu nhỏ —— như vậy tiểu liền như vậy ham mê nữ sắc, thấy đẹp tỷ tỷ liền thích, trường thành còn phải.

Việt Khê đi lên đi, cầm một cái hộ thân phù triệu phóng tới tiểu nam hài trong tay, thấp giọng nói: “Thứ này cũng không nên ném nga, nó có thể bảo hộ người bình an.”

Tiểu nam hài há mồm cười, cười liền lộ ra chính mình thiếu hàm răng hồng nhạt lợi tới.

Hài tử mẫu thân nhìn kia trương hoàng phù tuy rằng cảm thấy có chút không thể hiểu được, bất quá vẫn là đối Việt Khê hữu hảo cười cười.

“Sinh mệnh, vô luận khi nào, đều là làm người quyến luyến.” Nhìn chăm chú vào kia đối mẫu tử rời đi bóng dáng, Việt Khê mở miệng nói,

trong mắt mang theo hai phân ý cười.

Hàn Húc nhìn nàng một cái, khóe môi hơi hơi giơ lên, nói: “Sinh mệnh, thật là làm người cảm thấy rất tốt đẹp đồ vật.”

Cho nên, như vậy một cái thế giới, tồn tại, vẫn là có điểm tác dụng, ít nhất vẫn là có điểm tốt đẹp.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 147

Bạch Tề Tinh hai vị bạn cùng phòng hôn mê hơn một tuần mới tỉnh lại, tuy nói bọn họ hồn phách đã bị Việt Khê bổ tề, nhưng là đối bọn họ thân thể trước sau vẫn là có chút sở ảnh hưởng, đến cần thận ôn dưỡng mới là.

Xem ở Bạch Tề Tinh mặt mũi thượng, Việt Khê cho bọn họ một viên dưỡng hồn ngọc châu tử —— đây là lúc trước vì cấp Thương đại tỷ dưỡng hồn mua kia phê ngọc châu tử trung dư lại tới, cũng coi như là vật tân kỳ dụng.

Bạch Tề Tinh trên vai thương không có gì trở ngại, dưỡng một tuần kết vảy, cũng liền động tác thời điểm đến chú ý điểm, để tránh đem miệng vết thương cấp kéo ra.

Chỉ là từ biết tiểu người giấy nhóm thân thể là dùng Xanh Thiên Thụ sở làm lúc sau, mỗi đến Việt gia tới, hắ nhìn tiểu người giấy nhóm ánh mắt liền thập phần phức tạp, càng là thường thường muốn nói lại thôi nhìn Việt Khê, một bộ tướng nói lại không biết nên như thế nào mở miệng bộ dáng.

Việt Khê đại khái biết hắ muốn nói cái gì, bất quá ác thú vị cái gì cũng chưa hỏi, liền xem hắ có thể ghen tới khi nào đi.

“Càng..... Việt Khê a!” Ghen nhiều như vậy thiên, Bạch Tề Tinh rất cuộc nhẹn không được lấp bấp mở miệng.

Hắn người này tính tình sang sảng, người cũng một cây tràng, có nói cái gì liền nói cái gì, có thể ghen lâu như vậy, cũng coi như là khó được.

Việt Khê nhìn hắn một cái, ngó một tiếng, xem như đáp lại hắn,

Bạch Tề Tinh hướng bên người nàng xích lại, mắt trông mong nói: “Việt Khê người trước kia cùng ta nói rồi, Tiểu Nhất chúng nó là tinh linh, không dính nhân gian bất luận cái gì dơ bẩn, bởi vì ở trần thế sẽ đã chịu thể gian trắc khí ảnh hưởng, cho nên mới dùng Xanh Thiên Thụ cho chúng nó làm thân thể. Kia, kia nếu cho chúng nó thay đổi bình thường người giấy thân thể, đối chúng nó có thể hay không có cái gì ảnh hưởng? Trí mạng sao?”

“Nếu đổi thành bình thường người giấy thân thể, tự nhiên là có ảnh hưởng..... Ta biết người muốn nói cái gì.” Việt Khê trên dưới nhìn hắn một cái, nói: “Làm khó người có thể ghen đến lúc này, ta cho rằng ở biết Tiểu Nhất chúng nó thân thể chính là các người đau khổ tìm kiếm Xanh Thiên Thụ, người sẽ gấp không chờ nổi thông tri những người khác, trực tiếp thượng thủ tới đoạt.”

Nghe vậy, Bạch Tề Tinh tức khắc có chút ủy khuất, nói: “Ta..... Ta sao có thể làm như vậy? Tiểu Nhất chúng nó đều là bằng hữu của ta, ở không xác định sự tình an nguy phía trước, ta sao có thể bán đứng chúng nó?”

Hắn cảm thấy thập phần không phục, hắn nhú mày nói: “Ta gần nhất tra xét tư liệu, tinh linh cùng yêu quái bất đồng, yêu quái hữu hình mà tinh linh vô hình, chúng nó là trong thiên địa nhất thuần túy đồ vật. Cũng là vì thuần túy, mới có thể dễ dàng đã chịu ngoại giới ảnh hưởng, nếu là bị trắc khí xâm thể liền sẽ biến mất.”

Cho nên, trừ bỏ núi sâu rừng già cái loại này linh khí sung túc, không có bị nhân loại quá nhiều đặt chân địa phương, chúng nó rất khó ở nhân

loại thể giới bên trong sinh hoạt.

Mà Xanh Thiên Thụ, có thể tinh lọc tà khí, liền có thể giải quyết loại này vấn đề.

“..... Ta vẫn luôn ở tra có hay không cái gì có thể thay thế Xanh Thiên Thụ, làm chúng nó thân thể, chính là kết quả.....”

Kết quả tự nhiên là thất vọng, Bạch Tề Tinh cũng biết chính mình cân lượng, cho nên nghĩ tới nghĩ lui, hắn vẫn là trực tiếp dò hỏi Việt Khê, có hay không có thể thay thế, nếu có lời nói, như vậy sự tình là có thể đẹp cả đôi đàng bị giải quyết. Không cần thương tổn tiểu người giấy nhóm, đó là tốt nhất bất quá.

Việt Khê tự nhiên là biết hẩn ý tứ, nói: “Xanh Thiên Thụ trên thế giới chỉ có như vậy một cây, nó tác dụng đối với Tiểu Nhất chúng nó tới nói, không có bất luận cái gì thay thế phẩm.”

Mắt thấy Bạch Tề Tinh biểu tình trở nên thất vọng lên, Việt Khê dừng một chút mới nói: “Bất quá trong thời gian ngắn cho chúng nó làm một cái cất chứa thân thể, chống đỡ Xanh Thiên Thụ lớn lên, lại lấy Xanh Thiên Thụ một lần nữa cho chúng nó làm một cái thân thể, kia vẫn là có thể.”

Nghe vậy, Bạch Tề Tinh trong lúc nhất thời còn không có phản ứng lại đây, nhưng là thực mau, ý thức được Việt Khê ý tứ, hắn hoàn toàn không chế không được chính mình trên mặt biểu tình, nói: “Kia... Ý của người là.....”

Việt Khê lắc lắc đầu, nói: “Tiểu Nhất chúng nó không phải ta đồ vật, chúng nó có ý thức, người muốn bắt chúng nó thân thể làm cái gì, còn muốn hỏi chính là chúng nó ý kiến, mà không phải ta.”

Nàng chưa từng có đem Tiểu Nhất chúng nó trở thành chính mình sở hữu vật, mà là trở thành người nhà, cho nên nàng vĩnh viễn cũng sẽ không

đem chính mình ý thức thêm ở Tiểu Nhất trên người chúng nó. Phải làm ra cái gì lựa chọn, nàng là tuyệt đối tôn trọng Tiểu Nhất chúng nó.

“Tiểu Nhất tiểu nhị tiểu tam tiểu tứ tiểu ngũ tiểu lục tiểu thất!” Bạch Tề Tinh há mồm một hơi không mang theo suyễn hô lên tiểu người giấy nhóm tên tới, sau đó ngồi xổm trên mặt đất cùng Tiểu Nhất chúng nó lăm nhăm lăm nhăm lên.

Bạch Tề Tinh tính tình hảo, đối Tiểu Nhất chúng nó cũng hảo, Tiểu Nhất chúng nó cũng thực thích hã, một đám ở hã trên chân trên lưng treo, bảy cái người giấy toàn quải hã trên người, hã cũng không tức giận, thập phần có kiên nhẫn, cùng chúng nó nhỏ giọng thương lượng.

Thực mau, Bạch Tề Tinh trên mặt biểu tình trở nên thoải mái lên, hã phân biệt lôi kéo một con tiểu người giấy, bẹp một ngum hôn đi lên, được đến tiểu người giấy nhóm thập phần ghét bỏ nhấm nuốt, tiểu trào trào chụp ở hã trên mặt.

“Việt Khê, Tiểu Nhất chúng nó đáp ứng rồi!” Bạch Tề Tinh đối với Việt Khê thập phần hưng phấn mở miệng.

Kết quả này, Việt Khê cũng không ngoài ý muốn.

Tiểu Nhất chúng nó là tinh linh, nói là thuần túy, không chỉ có là thân thể, cũng còn có tâm linh biết Xanh Thiên Thụ tầm quan trọng, chúng nó sao có thể thờ ơ.

“Bình thường thân thể, nhưng không có hiện tại thân thể hảo nga.” Việt Khê nhẹ giọng nói.

Tiểu người giấy nhóm từ Bạch Tề Tinh trên người xuống dưới, sau đó bò tới rồi Việt Khê trên người đi, Tiểu Nhất ông cụ non nói: “Đã biết, dù sao nhần nhần liền đi qua, Việt Khê nhất định sẽ cho chúng ta làm hảo thân

thể. Chúng ta làm ra đại công hiển, muốn Việt Khê khen thưởng, muốn thật nhiều khen thưởng!”

Tiểu Nhất ôm Việt Khê ngón tay hôn một cái, chúng nó thích nhất ôm Việt Khê hôn, cũng thích nhất Việt Khê.

Nhìn chúng nó, Việt Khê ánh mắt tức khắc hơi hơi nhu hòa vài phần.

Bạch Tề Tinh nói: “Ta hiện tại liền trở về cùng ca ca ta nói tin tức tốt này.”

Việt Khê ngăn lại hẳn, nói: “Xanh Thiên Thụ chúng ta nguyện ý cấp, nhưng là, này đến có một điều kiện, dùng huyền linh thủy nhuận dưỡng lớn lên Xanh Thiên Thụ, trưởng thành trước tiên, ta liền phải lấy tới cấp Tiểu Nhất chúng nó làm thân thể.”

Bạch Tề Tinh lập tức gật đầu, nói: “Đây là đương nhiên, hết thảy đều là Tiểu Nhất chúng nó thâm minh đại nghĩa, cầm chúng nó thân thể, tự nhiên là phải trả lại, điều kiện này nơi nào coi như là điều kiện.”

“Người như vậy tưởng, những người khác cũng sẽ không như vậy tưởng..... Bất quá cũng không quan hệ, liền tính các người bội ước, ta muốn, cũng không ai ngăn được ta.” Việt Khê khinh phiêu phiêu nói.

Bạch Tề Tinh há miệng thở dốc, trong lúc nhất thời thể nhưng không lời gì để nói. Bởi vì hẳn ý thức được, Việt Khê nói rất lớn có thể là thật sự, toàn bộ Tu Giới, bằng vào thực lực của nàng, khả năng không ai đánh thắng được nàng.

*

Đã là thâm đông, Thanh Đồng đại học gần nhất nhưng thật ra thực náo nhiệt, bọn học sinh thoát nhìn đều là hỉ khí dương dương, muốn nghỉ,

nhưng không được cao hứng? Chờ kế tiếp đem tất khảo mấy môn cuối kỳ khảo xong, bọn họ liền có thể ly giáo nghỉ.

“Việt Khê trên người của người vì cái gì như vậy ấm áp?” Vinh Hương duỗi tay bắt lấy Việt Khê tay, tức khắc liền luyện tiếc buông ra.

Thành phố B mùa đông lại lạnh lại làm, từ bên ngoài vừa tiến đến, cả người khí lạnh, hôm nay trong phòng học máy sưởi đại khái là hỏng rồi, trong phòng lạnh như băng, bọn học sinh đều bị đông lạnh đến run run rẩy rẩy.

Mà cùng những người khác so sánh với, Việt Khê thân thể đó là quá ấm áp, một đôi tay mềm ấm tinh tế, lôi kéo liền hận không thể vẫn luôn nắm, xúc cảm hảo không nói, còn ấm áp, nhiệt dung riêng túi nước ấm áp nhiều.

“Tuệ Trinh đi đâu, lập tức liền đánh linh, như thế nào còn không có tới? Khó được thấy nàng đến trễ a.” Vinh Hương nhìn nhìn Hoa Dung bên người, mở miệng hỏi.

Đại học có câu nói gọi là bắt buộc tuyển trốn, chọn môn học tất trốn, nhưng là lời này dừng ở Hồ Tuệ Trinh trên người liền không thích hợp. Hồ Tuệ Trinh chính là cái loại này ngoan học sinh, thập phần nhiệt tình yêu thương học tập, mỗi đường khóa, mặc kệ là bắt buộc chọn môn học đều sẽ không rơi xuống, càng đừng nói đến muộn, bởi vậy Vinh Hương mới có như vậy vừa hỏi.

Vinh Hương trả lời nói: “Vừa rồi nàng tiếp một chiếc điện thoại đi ra ngoài, hình như là nàng ba mẹ đánh tới..... Nhạ, này không phải đã trở lại.”

Hồ Tuệ Trinh từ phòng học ngoại đi vào tới, trong tay nhéo di động, biểu tình thoát nhìn có chút khó coi, có chút tối tăm, tựa hồ so ngày xưa càng thêm trầm mặc.

“Người biểu tình như thế nào khó coi như vậy? Là phát sinh sự tình gì sao?” Vinh Hương hỏi.

Hồ Tuệ Trinh phục hồi tinh thần lại, nàng lắc lắc đầu, nói: “Không có việc gì.”

Thấy nàng không muốn trả lời, Vinh Hương cũng liền không hỏi nhiều, ai còn không cái riêng tư gì đó, tuy rằng các nàng quan hệ hảo, nhưng là có một số việc luôn là người khác không nghĩ nói.

Việt Khê nhìn thoáng qua Hồ Tuệ Trinh, thấy nàng biểu tình buồn bực, hơi hơi híp híp mắt.

Thượng xong buổi sáng khóa, Việt Khê bọn họ buổi chiều liền không khóa, nói đúng ra, là kế tiếp cũng chưa khóa, bọn họ muốn chuẩn bị khảo thí, chờ khảo xong thí liền nghỉ.

“Nghỉ các người phải về nhà sao?” Vinh Hương hỏi.

Trừ bỏ nàng, Việt Khê, Hoa Dung còn có Hồ Tuệ Trinh ba người đều là nơi khác, cho nên nàng mới có này vừa hỏi.

Việt Khê gật đầu, nói: “Phải về.”

Hoa Dung cũng gật đầu: “Ta mẹ nói chờ ta trở về cho ta hầm dưa chua giò, hắc hắc, ta mẹ hầm dưa chua giò siêu ăn ngon, nếu là có cơ hội thật muốn cho các người nếm thử..... Tuệ Trinh đâu? Người về nhà sao?”

Vẫn luôn ở thất thần Hồ Tuệ Trinh phục hồi tinh thần lại, nàng há miệng thở dốc, nói: “Đại khái là không quay về, ta muốn lưu lại làm gia giáo, muốn kiếm sang năm học phí.”

Hồ Tuệ Trinh gia đình khó khăn, Việt Khê các nàng cũng biết, ngay cả ngày thường sau khi học xong thời gian nàng đều là ở làm công, liền không

gặp nàng như thế nào dừng lại nghỉ ngơi quá, thời gian an bài đến tràn đầy.

“Kia, ăn tết người tổng phải đi về đi?”

“Không quay về.”

Vinh Hương cùng Hoa Dung tức khắc hai mặt nhìn nhau, này ăn tết đều không quay về?

Bất quá Hồ Tuệ Trinh nói như vậy, các nàng cũng không thật nhiều hỏi chút cái gì, Vinh Hương nói: “Ăn tết người không quay về nói, kia không bằng tới nhà của ta ăn tết đi, như vậy cũng náo nhiệt một ít.”

Nghe vậy, Hồ Tuệ Trinh biểu tình đẹp một ít, bất quá vẫn là cự tuyệt Vinh Hương hảo ý.

Vinh Hương nói: “Ta nhớ rõ Tuệ Trinh quê nhà là ở thành phố G, nghe nói thành phố G có một loại hoa gọi là trường sinh hoa, một năm bốn mùa đều sẽ khai, màu sắc và hoa văn tuyệt trắng, giống hoa quỳnh giống nhau, nhưng là so hoa quỳnh còn muốn xinh đẹp. Bất quá này hoa giá cả thực quý, còn thực thừa thớt, dù ra giá cũng không có người bán, ta mẹ tưởng mua một chậu, đều mua không được.”

Nói, nàng quay đầu nhìn về phía Hồ Tuệ Trinh, nói: “Đáng tiếc Tuệ Trinh người không trở về nhà, bằng không ta thật muốn đi thành phố G chơi chơi, nói không chừng có cơ hội có thể nhìn xem này trường sinh hoa rốt cuộc bộ đáng gì.”

“Kia hoa không có gì đẹp!” Hồ Tuệ Trinh mở miệng nói, ngữ khí có chút không tốt, biểu tình càng là có chút táo bạo.

Vinh Hương ánh mắt kỳ quái nhìn nàng, nói: “Ta liền như vậy vừa nói, người làm gì kích động như vậy?”

Hồ Tuệ Trinh tựa hồ mới ý thức được chính mình quá mức kích động, nàng lấy tay đè lại chính mình mặt, nói: “Thực xin lỗi, ta có điểm kích động..... Ta buổi chiều còn có gia giáo, liền đi trước.”

Nhìn theo nàng rời đi, Vinh Hương nhịn không được nói: “Này Tuệ Trinh là làm sao vậy, gần nhất tính tình luôn là không thể hiểu được..... Lần trước ta cũng nói muốn đi nhà nàng chơi, nàng cũng kích động như vậy, chẳng lẽ là không nghĩ ta đi nhà nàng chơi?”

Hoa Dung nói: “Tuệ Trinh đại khái là có cái gì khổ trung đi, ta xem nàng cùng trong nhà quan hệ không thể nào hảo, ta nghe nàng gọi điện thoại, nàng cha mẹ đánh vài cái điện thoại kêu nàng trở về, nàng đều không quay về, lần này liền ăn tết đều không quay về, khẳng định là cùng người trong nhà có việc..... Chúng ta lần sau ở nàng trước mặt, thiếu đề điểm nhà nàng sự tình đi.”

Vinh Hương cũng chỉ có thể gật gật đầu.

Việt Khê nhìn Hồ Tuệ Trinh bóng dáng, ánh mắt có chút kỳ quái, vừa rồi ở kia trong nháy mắt, nàng từ Hồ Tuệ Trinh trên người cảm nhận được một loại quái dị cảm, đó là một loại rất kỳ quái cảm giác.

Tuy rằng không am hiểu bói toán đoán mệnh, Việt Khê vẫn là duỗi tay bấm đốt ngón tay một chút Hồ Tuệ Trinh mệnh số, cái này nàng càng thêm kinh ngạc —— dựa theo suy đoán, Hồ Tuệ Trinh mệnh số, thế nhưng là đoán mệnh chi tướng, nàng sống không quá 21 tuổi, mà nay năm, nàng liền 21.

“Tuệ Trinh sinh nhật là ngày nào đó?” Việt Khê hỏi.

Hoa Dung có chút kỳ quái nàng như thế nào đột nhiên hỏi cái này vấn đề, bất quá vẫn là trả lời nói: “Tuệ Trinh sinh nhật a, ta nhớ rõ là hình như là đêm giao thừa ngày đó..... Lần trước đi ăn thịt nướng ta thấy nàng thân phận chứng thượng là hôm nay.”

Việt Khê gật gật đầu, đem chuyện này nhớ tới rồi trong lòng. Cân nhắc, như thế nào mới có thể làm Hồ Tuệ Trinh vượt qua này một kiếp.

Buổi chiều không có tiết học, Việt Khê trực tiếp liền về nhà, chỉ là đi đến Trường An hẻm thời điểm, nàng đột nhiên ngẩng đầu lên, nhìn về phía trong nhà phương hướng, trong mắt hiện lên một đạo tàn khốc.

Việt gia.

Phúc thúc bị đánh ngã xuống đất thương, lập tức thống khổ kêu một tiếng, toàn bộ hồn thể đều ở run run.

Hắn duỗi tay ôm ngực, chỉ thấy ngực hắn địa phương, không ngừng có màu đen quỷ khí toát ra tới, đúng là hồn thể bị hao tổn, đang ở dần dần hỏng mất.

“Đem Xanh Thiên Thụ giao ra đây!”

Một bộ hắc y Sư Ngụy đứng ở hắn trước mặt, cười lạnh nói.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 148

“Đem Xanh Thiên Thụ giao ra đây!”

Sư Ngự trên cao nhìn xuống nhìn bị đánh quỵ rạp trên mặt đất quý vật nhóm, trong mắt toàn là khinh thường cùng lệ khí. Hẳn nhưng thật ra không nghĩ tới, vị này Việt Khê trong nhà, thế nhưng tất cả đều là quý.

“Lý Huy còn nói cái gì cái này kêu Việt Khê tuyệt đối là tâm tồn chính nghĩa, kế thừa Chu Tam Thông chi phong. A, nơi nào có thiên sư trong nhà sẽ dưỡng nhiều như vậy quý, ta xem cái này kêu Việt Khê đã sớm đi rồi đường ngang ngõ tắt.” Sư Ngự nói.

Hẳn phía sau người nghe vậy, lại nhìn về phía Phúc thúc bọn họ, cũng nhìn không được gật gật đầu, ở trong nhà dưỡng nhiều như vậy quý, cái này kêu Việt Khê, khả năng thật sự có vấn đề.

Sư Ngự nhìn chăm chăm Phúc thúc, nói: “Mau đem Xanh Thiên Thụ giao ra đây, nếu không giao, liền chờ có trách ta không khách khí.”

“Cái gì Xanh Thiên Thụ, ta không biết các người đang nói cái gì, chúng ta Việt gia không có các người muốn đồ vật.” Phúc thúc hồn thể khi ngưng khi tán, vừa rồi Sư Ngự kia một cái tát đem hẳn hồn thể suýt nữa đánh nát, hiện giờ toàn bộ quý đều có chút không dễ chịu.

Tòa nhà này phía dưới bố trận pháp, một phương diện là tuần hoàn trong viện linh khí, một phương diện cũng là một cái phòng ngự trận pháp,

chính là này Sư Ngự không phải những người khác, hãn học đó là trận pháp, phí chút công phu đem trận pháp phá, vừa tiến đến chính là đánh đánh giết giết, Phúc thúc bọn họ căn bản là không phản ứng lại đây, trong nhà quỷ đều bị bọn họ cấp năm ra tới, thủ đoạn tự nhiên là cực kỳ bạo lực.

Sư Ngự phía sau nhân đạo: “Ta xem này lão quỷ là ở mạnh miệng, không bằng cho hãn một chút nhan sắc nhìn một cái, nói không chừng hãn liền sẽ mở miệng.”

Sư Ngự không nói chuyện, chính là bên người người đã minh bạch hãn ý tưởng, nhìn nhau, một cái sắc mặt âm trầm thanh niên đi ra, từ trong lòng lấy ra một thứ tới, nói: “Cái này kêu ma hồn nghiền, phạm là gặp được không nghe lời quỷ hồn, ta liền sẽ đem quỷ hồn đặt ở này ma hồn nghiền bên trong, không ngừng ma nghiền hồn phách của hãn..... Quỷ bị ma hồn nghiền nghiền quá, sẽ đem quỷ khí ma diệt, mang đến thực cốt tước thịt thống khổ. Chờ ma trước thất thất 89 thiên, quỷ hồn liền sẽ hoàn toàn bị ma chết, chỉ còn lại có nhất tinh thuần quỷ lực.”

Kia ma hồn nghiền bất quá lớn bằng bàn tay, đó là thạch nghiền bộ dáng, bất quá màu sắc lại như bạch ngọc giống nhau, hơi thở càng là âm khí dày đặc, quanh quẩn một loại âm trầm quỷ khí.

Thanh niên mở miệng đuổi tay vỗ về trong tay ma hồn nghiền, nói: “Ta giống nhau bất động dùng thứ này, nếu người nói thật, xem người tuổi đại, ta còn có thể thả người một con ngựa. Nhưng là nếu người không muốn mở miệng, ta đây cũng chỉ có thể chọn dùng này ma hồn nghiền! Chỉ là ma hồn nghiền hạ, hồn phi phách diệt, ta đây đã có thể không có biện pháp.”

Phúc thúc trong mắt hiện lên một tia sợ hãi, lại vẫn là cắn răng nói: “Ta không biết các người theo như lời cái gì Xanh Thiên Thụ, ta nói cho các người, tiểu thư nhà ta lập tức liền phải đã trở lại, đến lúc đó, tiểu thư tuyệt đối sẽ không buông tha các người!”

Thanh niên thần sắc lạnh lùng, đem trong tay ma hồn nghiền ném đi ra ngoài, kia nho nhỏ ma hồn nghiền rơi xuống trên mặt đất lập tức biến đại mấy lần, một cỗ hấp lực từ ma hồn nghiền thượng truyền đến, trực tiếp tạm chấp nhận gần Phúc thúc chờ quỷ hồn cấp hút đi vào, ngay sau đó, ma hồn nghiền trung vang lên Phúc thúc bọn họ kêu thảm thiết.

Ma hồn nghiền trên dưới hai khối cối xay lẫn lộn, bị kẹp ở giữa quỷ hồn gặp ma nghiền chi khổ, quỷ lực cùng hồn lực bị thốt cối dưới nghiền nát hấp thu, mang đến thống khổ quả thực trù tâm.

“Người xấu!”

Một con tiểu người giấy không biết là khi nào chạy tới, bò ở thanh niên trên người, há mồm liền cắn đi xuống. Chỉ là nó là người giấy, lực lượng lại tiểu, này một miệng đi xuống, đối phương gì sự cũng không có.

Thanh niên mày nhăn lại, chân lắc lắc, trực tiếp đem người giấy quăng đi ra ngoài, nói: “Đây là thứ gì.....”

“Từ từ!”

Sư Ngụy ánh mắt cực kỳ độc ác, liếc mắt một cái liền nhìn ra này tiểu người giấy bất đồng tới, hắc cân nhắc nói: “Lúc trước ta coi gặp qua, Chu Tam Thông dùng Xanh Thiên Thụ đã làm người giấy, dùng Xanh Thiên Thụ sở làm người giấy có thể cất chứa núi rừng gian tinh linh quái vật, mà nhưng bảo kia tinh linh sơn quái không chịu gian ngoài tà khí quấy nhiễu..... Đều nói Việt gia nhà đầu này nơi này có Xanh Thiên Thụ, này tiểu người giấy thân thể, hay là chính là kia Xanh Thiên Thụ làm?”

Nghe vậy, vừa rồi còn đối tiểu người giấy chán ghét không thôi thanh niên hai mắt sáng ngời, duỗi tay liền phải triệu ngã trên mặt đất người giấy chộp tới: “Đây là trong truyền thuyết Xanh Thiên Thụ?”

“Lôi sát!”

Liền ở thanh niên tay sắp sửa đụng tới tiểu người giấy là lúc, mọi người chỉ thấy trước mắt một đạo cực kỳ chói mắt ánh sáng tím hiện lên, lượng đến dọa người, không tiếng động vô vang, kia nói ánh sáng tím trực tiếp dừng ở thanh niên mu bàn tay thượng. Sau đó, mọi người nghe thấy được một loại tiêu hương hương vị, như là có cái gì thịt bị nướng chín mùi hương.

“A!”

Trên tay truyền đến đau nhức, thanh niên lập tức kêu thảm thiết một tiếng, chỉ thấy cánh tay hấn thượng một mảnh huyết nhục mơ hồ, vừa rồi kia một đạo lôi, trực tiếp đem hấn huyết nhục bổ ra, một cổ lôi điện chi lực theo cánh tay hấn thượng gân mạch truyền vào khắp người, phá hư thân thể hấn.

Sư Ngự biểu tình biến đổi, lập tức tiến lên đi đem người đỡ lấy, rồi sau đó xem xét trong thân thể hấn tình huống, chính là chân khí tìm tòi nhập đối phương thân thể, hấn biểu tình đó là rùng mình.

—— này thanh niên trong cơ thể lôi điện chi lực, thế nhưng như thế bá đạo!

Còn chưa tới kịp tự hỏi, lại là một tiếng nhẹ lăm bẫm: “Lôi sát!”

Kia trong nháy mắt, Sư Ngự chỉ cảm thấy da đầu tê dại, một trận nguy cơ cảm nổi lên trong lòng tới, hấn theo bản năng sau này nhảy dựng, chỉ thấy một đạo lượng sắc ánh sáng tím dừng ở hấn ban đầu sở trạm nơi, nhân hấn thoát được mau, nhưng thật ra quên đem kia thanh niên tiện thể mang theo đi, kia tím lôi liền trực tiếp dừng ở thanh niên trên người, chỉ một thoáng, huyết nhục vẩy ra, thanh niên phát ra hét thảm một tiếng —— tím lôi trực tiếp xỏ xuyên qua thân thể hấn, cho dù không có ý thức, thân thể hấn vẫn cứ run rẩy.

Thấy thế, Sư Ngự trên mặt nhin không được toát ra một giọt mồ hôi lạnh tới.

“Răng rắc!”

Một con tuyết trắng mảnh khảnh tay dừng ở đang ở không ngừng chuyển động nghiền ma ma hồn nghiền thượng, rồi sau đó như vậy nhéo, màu trắng cối xay lập tức hóa thành nát bấy rào rạt rơi trên mặt đất, tuyết trắng một mảnh.

Bị nhốt ở cối xay bên trong Phúc thúc chờ quỷ bị thả ra, Phúc thúc hồn thể đã có một chút trong suốt, hăn ngẩng đầu nhìn trước mặt người, cơ hồ là lão lệ tung hoành, kêu lên: “Tiểu thư!”

Việt Khê ánh mắt lạnh lùng, Phúc thúc bọn họ chưa bao giờ gặp qua nàng như vậy bộ dáng, nhìn vô hi vô nộ, không hề cảm xúc, trên thực tế lại là giận tới rồi cực điểm.

“Việt Khê, Việt Khê.....” Tiểu người giấy tiểu thất ghé vào nàng trên chân kêu nàng, nước mắt lưng tròng.

Việt Khê duỗi tay vỗ về nó, trấn an nó cảm xúc, nàng giương mắt xem Sư Ngự bọn họ. Kia ánh mắt thực lãnh, bị nàng sở nhìn chăm chú người chỉ cảm thấy từ xương cùng chỗ thoán khởi một cỗ khí lạnh tới, làm cho bọn họ nhin không được sau này lui một bước.

Sư Ngự cũng bị nàng này liếc mắt một cái xem đến hít hà một hơi, chỉ cảm thấy thấm người vô cùng, bất quá hăn còn không đến mức đem loại này cảm xúc lộ ra tới, mà là lớn tiếng nói: “Hiện giờ trong thiên địa tà khí đại thịnh, chỉ có Xanh Thiên Thụ mới có thể tinh lọc tà khí. Việt Khê, ngươi đây là không muốn đem Xanh Thiên Thụ giao ra đây? Ngươi là muốn cùng Tu Giới mọi người là địch sao?”

Việt Khê khinh miệt nhìn hăn, nàng duỗi tay che lại tiểu thất đôi mắt, nhẹ giọng nói: “Ta nếu muốn cùng toàn bộ Tu Giới là địch, các người lại có thể như thế nào?”

Có gió thổi qua tới, đỏ tươi cánh hoa ở không trung phát phối.

“Di, đây là cái gì..... Hoa sen?”

Một đóa hoa sen cánh hoa dừng ở trong tay, mọi người ngẩng đầu lên, thấy đầy trời đều là màu đỏ hoa sen, yêu dã mà mỹ lệ. Rồi sau đó giây tiếp theo, kia đỏ tươi hoa sen tức khắc hóa thành màu đỏ lửa lớn, nháy mắt leo lên ở mọi người trên người.

“A!”

Tiếng kêu thảm thiết vang lên, màu đỏ ngọn lửa như là máu tươi giống nhau, một khi leo lên ở nhân thân thượng, liền như thế nào cũng tắt không được, thẳng đến đem người đốt thành tro tẫn.

Khắp không trung đều bị lửa lớn cấp ánh đỏ, Trường An hẻm người xa xa nhìn, kêu lên: “Cháy, cháy.....”

Sư Ngự nhìn này đầy trời lửa lớn, tức khắc ra một thân mồ hôi lạnh, hăn cắn răng nhìn đứng ở trong ngọn lửa gian Việt Khê, ánh mắt lộ ra vài tia phản hận tới, tựa hồ có màu đỏ tươi ở trong mắt chớp động.

Dư quang trung xuất hiện một bóng người, Sư Ngự bay vút qua đi, trực tiếp bóp chặt người cổ, đem người chế hành ở trong tay, đối Việt Khê nói: “Mau đem này kỳ quái hỏa thu hồi đi, bằng không ta liền lập tức đem người đồ đệ cổ cấp cắt đứt.”

Nghe vậy, Việt Khê biểu tình có chút quái dị, cười như không cười, chính là ở Sư Ngự xem ra lại cho rằng nàng là sợ, khí thế càng thêm kiêu ngạo, nói: “Đem Xanh Thiên Thụ cũng cho ta.....”

Hắn lời nói còn chưa nói xong, liền nghe được một tiếng hừ cười, rồi sau đó đó là toàn thân truyền đến đau nhức, như là thân thể nội bộ bị người một tắc một tắc nghiền nát, hắc ầm ầm ngã trên mặt đất.

“A di đà phật!”

Trước mắt thanh niên ăn mặc một thân màu trắng tăng bào, ấn đường có nốt ruồi đỏ, pháp tướng cực kỳ đoan trang, một đôi mắt làm như mang theo làm người như tắm mình trong gió xuân ý cười cùng từ bi.

“Minh..... Minh Kính?”

Sư Ngự trừng lớn đôi mắt, không thể tin tưởng.

Mà tới rồi mặt khác thiên sư cũng thấy được một màn này, Bạch Trường Y ngạc nhiên nói: “Việt Khê đồ đệ Hàn Húc, thế nhưng chính là Minh Kính đại sư?”

Không Sắc sờ sờ chính mình trơn bóng đầu, từ khiếp sợ trung phục hồi tinh thần lại, hắc nói: “Ta ngoan ngoãn, ta lúc trước..... Còn gọi Minh Kính đại sư bái ta làm thầy, còn dũng dạc nói muốn dạy hắc tu Phật? Minh Kính đại sư này tu vi, còn cần ta dạy hắc tu Phật?”

“Tuy rằng Hàn Húc là Minh Kính đại sư điểm này thực làm người khiếp sợ, bất quá hiện tại vẫn là trước bình ổn Việt tiểu thư lửa giận đi, bằng không này lửa đốt đi xuống, thức thiên sư bọn họ sợ là đều phải chết.”

Sớm · biết được rõ ràng Bạch Kỳ Thạch thập phần bình tĩnh nói, ngược lại là hắc một bên Bạch Tề Tinh một bộ hoài nghi nhân sinh bộ dáng.

Minh Kính trên cao nhìn xuống nhìn Sư Ngự, xem hắc trên người hắc khí lượn lờ bộ dáng, mở miệng nói: “Tâm ma nhập thể, liền thần trí đều đã bị lạc, cả đời này, đem lại vô tiến bộ khả năng.”

Nghe vậy, Sư Ngự trừng lớn đôi mắt, hăn nói: “Cái gì tâm ma nhập thể, người nói bậy gì đó? Ta không có khả năng hiểu ý ma nhập thể!”

Minh Kính khẽ cười một tiếng, không nói gì thêm.

Một cái đồng dạng ăn mặc màu trắng tăng y hòa thượng đi lên trước tới, chắp tay trước ngực nói một câu: “A di đà phật!”

Rồi sau đó hăn hăn nhìn Minh Kính nói: “Minh Kính đại sư, cửu ngưỡng đại danh.”

Không Sắc vội nói: “Đây là ta sư huynh, không nghe.”

Cũng chính là lúc trước hăn tâm tâm niệm niệm, muốn cho Hàn Húc bá sư vị kia. Hiện giờ nghĩ đến, liền có điểm xấu hổ.

“Sư Ngự bị tâm ma khó khăn, làm ra chuyện như vậy tới, cũng không phải chúng ta mong muốn ý thấy.” Không nghe mở miệng nói, hăn đã là Tam Thông tu vi, khoảng cách phi thăng chỉ kém như vậy một chút, gần nhất này vài thập niên đều đang bế quan, hiện giờ tỉnh lại, lại phát hiện trong thiên địa thể nhưng loạn thành cái dạng này.

Minh Kính không chút để ý nói: “Thế nhưng bị tâm ma khó khăn, lưu tại trên đời khó tránh lại sẽ làm ra sự tình gì tới, còn không bằng liền như vậy giết.”

Nói, hăn căn bản không cho không nghe bọn họ phản ứng cơ hội, bàn tay nhẹ nhàng nhéo, chỉ nghe Sư Ngự phát ra hét thảm một tiếng, miệng mũi toát ra huyết tới, trong chớp mắt liền không có khí.

Không nghe đám người biến sắc, nhìn Minh Kính ánh mắt tức khắc trở nên cảnh giác lên.

Tại đây nghìn năm qua, Tu Giới người cơ hồ mỗi cái đều biết Minh Kính là ai, ngàn năm trước Tu Giới đệ nhất nhân, phật hiệu cao thâm, thân cụ Phật cốt.

Mà hiện giờ, trong truyền thuyết người liền đứng ở bọn họ trước mặt, chính là bọn họ tâm tình không phải kích động hưng phấn, mà là cảnh giác sợ hãi.

Cùng đồn đãi giống nhau, Minh Kính đại sư rất mạnh, cường đến làm cho bọn họ trong lòng sợ hãi.

Chính là ai có thể biết, ngàn năm tiền nhân đám người khen ngợi Minh Kính đại sư, ở ngàn năm sau, lại làm Tu Giới người kiêng kỵ không thôi.

“Các người hà tất như vậy nhìn ta, nếu ta muốn cho các người chết, các người cảm thấy các người có năng lực phản kháng?” Minh Kính hỏi.

Những người khác: “.....”

Tuy rằng không cam lòng, chính là này thật là sự thật a!Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẢI CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 149

Màu đỏ hoa sen cánh hoa đầy trời bay múa, mỹ đến kinh người, chỉ là cánh hoa rơi xuống liền sẽ biến thành ngọn lửa. Giống nhau ngọn lửa là nhiệt, nóng bỏng, chính là này hồng liên biến thành chi hỏa, lại là lạnh, lại âm lại lạnh.

“..... Hồng liên..... Hỏa âm mà lạnh, đây là nghiệp hỏa!” Không Sắc trừng lớn đôi mắt, không thể tin tưởng nói.

Nghiệp hỏa đối với bọn họ này chút thiên sư tới nói, cũng là có điều nghe thấy, trong truyền thuyết địa phủ bên trong có một mảnh Nghiệp Hỏa Hồng Liên, hồng liên phía dưới là lạnh lạnh bạch cốt, có thể thiêu đốt thế gian sở hữu dơ bẩn, thế gian càng là không có bất cứ thứ gì có thể đem nghiệp hỏa tắt. Một khi dính vào người đó là như đòi phụ cốt, thẳng đến đem người đốt thành tro tẫn.

Nghe được Không Sắc lời nói, những người khác sắc mặt đều là biến đổi, liên tục lùi về sau vài bước. Liền tính là bọn họ, cũng không dám chạm vào thứ này, nghiệp hỏa đốt hết mọi thứ, một khi dính vào người kia đã có thể không có biện pháp.

Minh Kính đuổi tay tiếp được một đóa hồng liên, màu đỏ hoa sen ở hải lòng bàn tay xoay tròn, rồi sau đó hóa thành âm lạnh ngọn lửa.

“Hồng liên chi hỏa, thiêu chính là trên đời này sở hữu âm hối. Nếu có thể sử dụng hồng liên chi hỏa nung khô thân thể, có thể minh tâm tĩnh khí,

càng là có thể rèn luyện thân thể. Chỉ cần có thể căng đến xuống dưới, chỗ tốt chính là nhiều đi.” Minh Kính cười nhìn biểu tình kiêng kị sợ hãi mọi người, cười tủm tỉm nói: “Địa phủ hồng liên héo tàn, này nói không chừng là các người cuối cùng, cũng là duy nhất một lần dùng nghiệp hỏa nung khô thân thể cơ hội, các người không thử xem?”

Mọi người: “.....”

“Không được không được!”

Này Hồng Liên Nghiệp Hỏa dính vào người, không chú ý đó là hồn phi phách tán, hóa thành trong thiên địa chất dinh dưỡng, kia chính là lấy mệnh ở thí a.

Không nghe ho nhẹ một tiếng, hần tiến lên một bước tới, chấp tay trước ngực nói: “Việt thí chủ, này Hồng Liên Nghiệp Hỏa người vẫn là thu hồi đi thôi. Cũng là chúng ta không chú ý tới, Sư Ngự thể nhưng đã là tâm ma quán thân, cuối cùng còn làm ra chuyện như vậy tới. Chỉ là hiện giờ Sư Ngự đã chết, hết thầy cũng coi như chấm dứt, Việt tiểu thư liền buông tha những người khác đi.”

“Không cần.” Việt Khê nhắc lên mí mắt tới, biểu tình lãnh mà đậm, nói: “Ta không vui, ta liền thích để cho người khác cũng không vui, đặc biệt là làm ta không vui những người đó.”

Không nghe biểu tình hơi đổi: “Này.....”

“Minh Kính đại sư.....” Không Sắc nhìn về phía Minh Kính, ăn nói khép nép nói: “Này đó hài tử đã biết sai rồi, Việt tiểu thư hà tất tiếp tục tra tấn bọn họ?”

Nghiệp hỏa đốt người, chớp mắt liền có thể đem người thiêu chết, mặc kệ là thân thể vẫn là hồn phách, chính là hiện tại bị nghiệp hỏa đốt cháy những người này tuy nói thống khổ, chính là lại còn sống. Bọn họ lại không

phải người mù, nơi nào nhìn không ra tới Việt Khê ý tưởng, rõ ràng chính là trong lòng có khí, quyết tâm ở trừng phạt bọn họ, cũng muốn làm những người này cảm thụ một chút Phúc thúc bọn họ sở chịu thống khổ.

Không Sắc bất đắc dĩ, chỉ phải hướng Minh Kính xin giúp đỡ, ở hăn xem ra, người xuất gia đã từ bi vì hoà, Minh Kính đại sư tuy nói tâm tính có điều thay đổi, nhưng là nói như thế nào cũng là cái người xuất gia, nói không chừng sẽ mềm lòng.

Chỉ là, hăn không nghĩ tới chính là, Minh Kính tính tình âm tình bất định, không chỉ có không có khuyên can Việt Khê, ngược lại là cười tùm tùm nói: “Sư phụ cao hứng liên hảo, chỉ cần sư phụ cao hứng, giết bọn họ cũng là bọn họ may mắn.”

Không nghe đám người: “.....”

Tam quan bất chính, quả thực chính là hắc đến tận xương tủy!

Minh Kính liếc xéo bọn họ liếc mắt một cái, không chút để ý nói: “Sư phụ ta tính tình từ trước đến nay thực hảo, các người có thể đem nàng chọc đến như vậy sinh khí, cũng coi như là rất có bản lĩnh..... Được rồi, cút đi, nhìn các người, sư phụ ta nói không chừng càng tức giận.”

Nói, hăn tay áo vung, không nghe đám người chỉ cảm thấy trước mắt nhoáng lên, sau đó liền phát hiện bọn họ đứng ở tòa nhà cửa.

Mọi người hai mặt nhìn nhau, Bạch Trường Y nói: “Kia hiện tại..... Chúng ta nên làm cái gì bây giờ? Sư Ngự làm này một chuyện, Việt tiểu thư có thể hay không không muốn cấp Xanh Thiên Thụ?”

Nói đến này, Bạch Tề Tinh liền có khí, hăn thở hồng hộc nói: “Ta thật vất vả mới khuyên phục Việt Khê, nàng đáp ứng đem Xanh Thiên Thụ lấy ra tới, chính là các người thế nhưng tới cửa cướp đoạt, quả thực là..... Quả thực hư thối!”

Mọi người nhìn về phía Lý Huy, Lý Huy vội giơ lên tay tới nói: “Đừng nhìn ta, cùng ta nhưng không quan hệ a, ta nào biết đâu rằng Sư Ngụy tên kia có thể làm ra loại chuyện này tới? Ai, cũng là chúng ta không chú ý, Sư Ngụy gần nhất đích xác không thích hợp, tính tình trở nên táo bạo cổ quái, chính là ai lại tưởng được đến hãn thế nhưng sinh ra tâm ma.”

Đối với tu sĩ tới nói, tâm ma thứ này có thể nói là thực khủng bố, hơi không chú ý, đó là vạn kiếp bất phục nơi. Tựa như Sư Ngụy giống nhau, ngay cả tính tình đều trở nên cổ chấp cổ quái, cuối cùng còn đem chính mình tánh mạng đều cấp ném.

Không nghe lắc đầu nói: “Ta nguyên muốn cho Minh Kính đại sư phóng Sư Ngụy một con ngựa, chính là ai biết.....”

Ai biết Minh Kính đại sư xuống tay như thế quả quyết, nói muốn giết người, liền trực tiếp đem người cấp giết. Này tính tình, thật đúng là không giống như là tu Phật a, cười tùm tùm liền đem người cấp giết.

“Đó là sư đại gia thật quá đáng, bằng không Minh Kính đại sư như thế nào sẽ giết hãn?” Bạch Tề Tinh ngạnh cổ thập phần không phục nói, căn bản không thể gặp bọn họ nói Minh Kính một chút nói bậy. Phải biết rằng, Minh Kính chính là hãn thần tượng, tuy rằng hiện tại thần tượng biến thành người quen, nhưng là kia vẫn là thần tượng a.

Bạch Kỳ Thạch biểu tình có chút mệt mỏi, hãn cúi đầu xoa xoa ấn đường, lẩm bẩm nói: “Ta có thiên đại bản lĩnh, có thể bậc ra một đường sinh cơ, chính là lại ngăn không được bọn họ tìm chết, thật phiền!”

Lý Huy nghe hãn giống như đang nói cái gì, theo bản năng hỏi: “Kỳ Thạch người nói cái gì?”

Bạch Kỳ Thạch ngẩng đầu lên, trên mặt mang theo ôn hòa cười, nói: “Không có gì, ta chỉ là tưởng, hiện tại chúng ta trừ bỏ chờ đợi cũng không có mặt khác biện pháp. Kia chính là Minh Kính đại sư, kỹ không bằng

người, cũng chỉ có thể cúi đầu. Ta hiện tại chỉ hy vọng, ở bị Sư tiên sinh như thế trộn lẫn lúc sau, Việt tiểu thư còn nguyện ý đem Xanh Thiên Thụ cho chúng ta, nói cách khác.....”

Nghe vậy, những người khác cũng có chút trầm mặc.

*

Phúc thúc bọn họ bị ma hồn nghiền tra tấn, hồn thể tự nhiên là đã chịu tổn thương, Việt Khê đơn giản cho bọn hắn ngưng tụ một chút hồn phách, để tránh bọn họ hồn tán, làm xong này đó lúc sau, nàng mới mở miệng hỏi: “Linh Hư đâu?”

Phúc thúc nói: “Linh Hư tiên sinh tối hôm qua liền đi ra ngoài, vẫn luôn không trở về.”

Nếu Linh Hư ở nói, Phúc thúc bọn họ cũng sẽ không thảm như vậy, tuy nói hiện giờ chỉ là hồn thể, nhưng là bằng vào Linh Hư bản lĩnh, liên tính mười cái Sư Ngự cũng không phải đối thủ của hắn.

Việt Khê trầm ngâm một chút, nói: “Phúc thúc các người hồn thể bị hao tổn, yêu cầu hảo sinh ôn dưỡng, trước đi xuống nghỉ ngơi đi.”

Phúc thúc bọn họ lên tiếng, một đám rời đi trong phòng.

Tiểu người giấy nhóm bò ở Việt Khê trên người, hôm nay này một chuyến, chính là đem chúng nó cấp sợ hãi. Chúng nó từ trước đến nay tâm tính thiên chân thuần lương, ai đối chúng nó đều là ôn nhu lời nói nhỏ nhẹ, liền tính là Minh Kính cũng là như thế, chúng nó trước nay chưa thấy qua như vậy hung người.

Minh Kính đi tới, thấp giọng nói: “Sư phụ còn ở sinh khí?”

Việt Khê nhấp môi nói: “Sinh khí.”

Minh Kính cười, nói: “Nếu sinh khí, như vậy Xanh Thiên Thụ chúng ta liền không cho bọn họ, ai làm cho bọn họ làm người sinh khí?”

“.....”

Việt Khê xem hẳn, nhíu mày nói: “Ta tuy rằng sinh khí, chính là còn không đến mức giận chó đánh mèo người khác. Bất quá, liền tính biết cùng những người khác ngũ quan, ta còn là sinh khí.”

Minh Kính khẽ gật đầu, cười nói: “Vậy được rồi, nếu sinh khí, chúng ta đây tạm thời đừng phản ứng bọn họ.”

Nói đúng không phản ứng, đó chính là thật sự không phản ứng, Lý Huy đám người tới cửa tới, Việt Khê giống nhau là không thấy, nhưng thật ra làm Tu Giới người sâu đến tóc bạc đều phải dài quá, ngôn ngữ chi gian đối chết đi Sư Ngục cũng là không tránh được oán giận.

Như vậy qua một tháng, Việt Khê khí mới xem như tiêu hơn phân nửa, đem Xanh Thiên Thụ cho bọn họ.

“Bạch Tề Tinh hẳn là cùng các người nói ta điều kiện, Xanh Thiên Thụ trưởng thành, ta liền yêu cầu lấy Xanh Thiên Thụ cành cây tới cấp nhà ta Tiểu Nhất làm thân thể.” Việt Khê mở miệng nói.

Lý Huy gật đầu nói: “Chúng ta biết, đây là hẳn là.”

Thật cẩn thận tiếp nhận kia nho nhỏ người giấy tới, Việt gia có bảy cái người giấy, bọn họ sở yêu cầu chỉ là một chút hạt giống, một chút có thể trưởng thành Xanh Thiên Thụ hạt giống, cho nên một cái người giấy là đủ rồi. Mà Tiểu Nhất làm lão đại, tự nhận là việc nhân đức không nhường ai, cho nên đem thân thể của mình hiến ra tới.

“Cái kia Việt Khê a, có chuyện tưởng cầu người hỗ trợ.....” Lý Huy có chút ngượng ngùng mở miệng, nói: “Chính là bị người thương quá

những người đó, bọn họ thương có điểm kỳ quái, ở bọn họ trong cơ thể tựa hồ có cỗ phá hư tính cực cường lực lượng, không ngừng phá hư bọn họ thân thể. Ta coi, dường như lôi điện chi lực..... Chúng ta suy nghĩ vô số biện pháp cũng tiêu trừ không được cỗ lực lượng này, không biết kia rốt cuộc là cái gì lực lượng?”

Lời này hắc nhắc tới tới cũng là xấu hổ thật sự, những người này không có mắt đi theo Sư Ngự hồ nháo, bị đánh thành như vậy, còn muốn hắc cái này làm hội trưởng lại đây thiển mặt tới cầu tình.

Ai, mất mặt a!

Việt Khê ánh mắt giật giật, nhẹ giọng nói: “Đó là lôi sát, thế gian vạn vật đều có sát, lôi điện tự nhiên cũng có. Lôi sát sẽ chui vào thân thể của người, xâm nhập người gân mạch, hơn nữa phá hư thân thể của người kết cấu, đó là không có khả năng chữa khỏi tổn thương.”

Nghe vậy, Lý Huy trầm mặc một chút.

Bọn họ kiểm tra quá những người đó thân thể, cũng phát hiện tồn tại ở bọn họ trong cơ thể lực lượng bá đạo đến cực điểm, liên tính là đi trừ bỏ lôi sát, bọn họ cũng là tu vi tấn tổn hại, cả đời này không còn có tu hành khả năng.

Lý Huy nhìn Việt Khê, trong lòng không thể không thừa nhận, cái này cô nương cùng Chu Tam Thông đích xác không giống, nàng so Chu Tam Thông ác hơn, thậm chí lực lượng càng cường.

“Đúng rồi, ta lần này tới trừ bỏ này Xanh Thiên Thụ ở ngoài, còn có một cái mục đích.” Lý Huy nghiêm sắc mặt, hắc từ trong lòng ngực lấy ra một cái ngọc bội tới đưa cho Việt Khê, nói: “Này nguyên bản là Chu Tam Thông đồ vật, hiện giờ cũng nên giao cho người trên tay.”

Việt Khê sững sốt, duỗi tay tiếp nhận này ngọc bội, liền nghe Lý Huy sắc mặt bình tĩnh nói: “Nó cũng là Thiên Sư Minh minh chủ tượng trưng.....”

“Lạch cạch!”

Nghe thế, Việt Khê nhẹ buông tay, kia ngọc bội liền rớt trên mặt đất.

Lý Huy trừng lớn đôi mắt, vội vàng đem ngọc bội nhặt lên tới, ai nha một tiếng, nói: “Đây chính là Thiên Sư Minh minh chủ tín vật, nếu là đập hư, kia nhưng làm sao bây giờ? Người vẫn là nhanh lên thu hảo đi.”

Việt Khê mặt vô biểu tình nhìn hăn, nói: “Nếu là Thiên Sư Minh minh chủ tín vật, như vậy Lý tiên sinh người vẫn là hảo hảo thu hảo đi, ta cảm thấy ta cũng không cần thứ này.”

Lý Huy sách một tiếng, cười tủm tỉm nói: “Việt Khê người thực lực mạnh mẽ, chúng ta Thiên Sư Minh trên dưới đều cảm thấy, người là nhất thích hợp làm Thiên Sư Minh minh chủ người được chọn.”

Việt Khê: “.....”

Xuống tay Bạch Tề Tinh nói thầm nói: “Ta liền nói Việt Khê đối cái gì minh chủ không có hứng thú, các người quả thực chính là ở ăn vạ, nào có kiên quyết minh chủ thân phận hưởng nhân gia trên đầu an?”

Lý Huy nói: “Tục ngữ nói con kế nghiệp cha, Chu Tam Thông lúc trước chính là Thiên Sư Minh minh chủ, người nên là Thiên Sư Minh minh chủ, trừ bỏ người không còn những người khác tuyển.”

Việt Khê trầm mặc, nàng cũng là lần đầu tiên phát hiện, Thiên Sư Minh người, thế nhưng da mặt dày như thế.

Làm Việt Khê làm Thiên Sư Minh minh chủ việc, cũng là Thiên Sư Minh người trải qua suy nghĩ cặn kẽ, cùng luôn mãi suy tính lúc sau làm ra quyết định. Bọn họ cũng là không có biện pháp, hiện giờ có Minh Kính đại sư như vậy một cái không □□ bãi tại nơi đó, bọn họ này chút thiên sư cũng là trong lòng run sợ, liền sợ này tổ tông một cái không cao hứng, liền hủy thiên diệt địa.

Hiện giờ tình huống xem ra, hẳn đối Việt Khê vẫn là thực để ý, có Việt Khê kiểm chế, cũng không sợ hẳn ngày nào đó phát bệnh, nghĩ cái gì thì muốn cái đó.

Đương nhiên, trừ bỏ cái này, còn có Việt Khê vũ lực giá trị bạo biểu nguyên nhân, Thiên Sư Minh minh chủ tu vi tự nhiên là muốn đủ cao, hiện giờ nhìn chung Tu Giới, đánh thắng được Việt Khê, đại khái cũng liền Minh Kính đại sư.

Cái này ý niệm một dâng lên tới, nghĩ tới nghĩ lui, đại gia cảm thấy, tuyển Việt Khê làm minh chủ, thế nhưng là nhất thích hợp bất quá.

Bất quá bọn họ tưởng bở, Việt Khê lại không nghĩ tới đáp ứng, cái gì Thiên Sư Minh minh chủ, nàng là một chút hứng thú đều không có, hoàn toàn hứng thú thiếu thiếu. Lý Huy bọn họ không có biện pháp, chỉ có thể bất đắc dĩ thở dài, trong bụng một đồng bàn tính cũng đánh không vang.

Người giấy thân thể dùng tới huyền linh thủy, thực mau liền trừu chi nấy mầm, Thiên Sư Minh người quyết định đem này loại ở Côn Luân trên núi.

Biết tin tức này, Hàn Húc gật gật đầu, nói: “Côn Luân sơn hẻo lánh ít dấu chân người, tuy nói so ra kém Bồng Lai sơn, nhưng là linh khí cũng coi như sung túc, đem Xanh Thiên Thụ loại ở nơi nào, thật là tốt nhất địa phương.”

Xanh Thiên Thụ dần dần trưởng thành, liền sẽ hấp thu trong thiên địa tà khí, chỉ là Xanh Thiên Thụ còn nhỏ, có thể tinh lọc tà khí hữu hạn, hơn nữa cũng là trị ngọn không trị gốc.

“Chẳng lẽ liền không mặt khác biện pháp giải quyết tình huống hiện tại?” Việt Khê hỏi.

Hàn Húc nhìn nàng một cái, nói: “Tự nhiên là có biện pháp, cái kia Bạch gia gọi là gì Kỳ Thạch, thật là có chút bản lĩnh, hắc bạch ra người là một đường sinh cơ đảo cũng không sai, bởi vì chuyện này mấu chốt liền ở chỗ người, các loại phương diện.”

Việt Khê nhìn hắc, có chút nghi hoặc.

Hàn Húc đuôi tay bắt lấy nàng một sợi tóc ở trong tay, nói: “Hong Liên Nghiệp Hỏa đốt tận thế gian sở hữu tà khí, so với ta Phật cốt, người hỏa hữu dụng nhiều. Ai lại biết, có một ngày Hong Liên Nghiệp Hỏa thế nhưng có thể chạy có thể nhảy đâu?”

Điểm này, sợ là ai cũng chưa nghĩ đến.

“Sư phụ, người luôn là mềm lòng.” Hàn Húc cảm thán nói.

Lấy Việt Khê huyết vì hạt giống, đặt ở lúc trước lấy hắc Phật cốt trấn áp tà khí kia năm chỗ địa phương, hong liên nở hoa, nghiệp hỏa thiêu đốt, liền có thể đem trọc khí đốt sạch.

“Một đường sinh cơ, quả nhiên là một đường sinh cơ!”

Minh Kính cũng không nghĩ tới, lúc trước hắc đem nghiệp hỏa tắt, lại cũng làm hong liên sinh ra một viên hạt giống. Mà hạt giống hiện giờ trở thành người, có thất tình lục dục, cũng thực mềm lòng.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 150

Khảo xong thí lúc sau chính là nghỉ đông, Việt Khê cùng Hàn Húc tự nhiên là phải về thành phố A, Phúc thúc bọn họ tự nhiên cũng là muốn đi theo nàng cùng nhau trở về thành phố A. Thành phố A cùng thành phố B tòa nhà bố cục giống nhau, Việt Khê đi rồi nửa năm, bên trong vẫn cứ là không nhiễm hạt bụi nhỏ, sạch sẽ, trực tiếp liền có thể trụ đi vào.

Vào đông tiêu điều, trừ bỏ Thường Thanh những cái đó thụ, nhưng thật ra nhìn không thấy nửa điểm sinh cơ tới. Hàn Húc không biết từ nơi nào đào tới một gốc cây hồng cây mai, thua tại Việt Khê trong nhà trong viện, tuyết trắng rơi xuống, hồng mai nở rộ, bạch trung toát ra điểm màu đỏ tới, nhưng thật ra đẹp cực kỳ.

Một ngày này, Mạnh Tân nhưng thật ra mang theo năm thú tới cửa tới, năm thú nhìn lửa đỏ một đoàn, bất quá hơi thở thượng có chút uế oải, trên người có nhột nhột một tầng công đức kim quang, đậm đến cơ hồ nhìn không thấy.

“Tháng trước ít nhiều nó, phá một cục độc, phẩm án tử.” Mạnh Tân cười nói, duỗi tay vỗ về năm thú đầu, nhìn nhưng thật ra đối nó rất là yêu thích bộ dáng.

Không thể không nói, nhiều năm thú làm trợ lực, đối với bọn họ cục cảnh sát tới nói quả thực chính là như hổ thêm cánh, rất nhiều án tử xử lý lên nguy hiểm hệ số thẳng tắp giảm xuống, thí dụ như lần này tập độc án tử

đó là như vậy, ít nhiều năm thú, bọn họ cực cảnh sát một người cũng không đã chịu tổn thương.

“Chỉ là.....” Mạnh Tân nhú mào, mở miệng nói: “Không biết vì cái gì, gần nhất năm thú tinh thần có chút không tốt lắm, cho nên ta muốn cho người nhìn một cái nó có phải hay không có chỗ nào sinh bệnh.”

Việt Khê duỗi tay làm năm thú lại đây, hiện giờ năm thú bất quá người đầu gối như vậy cao, bởi vì có Hàn Húc thuật pháp, nhìn liền cùng một con cầu không sai biệt lắm bộ dáng, Việt Khê duỗi tay đơn giản triệt hồi nó trên người thuật pháp, năm thú chân thân liền hoàn toàn hiện ra ở mọi người trước mặt.

Ước chừng có một mét rất cao năm thú cả người da lông như hỏa, trên đầu có hai giác, nhìn qua thập phần hung ác bộ dáng, làm người nhìn thôi đã thấy sợ. Đây vốn dĩ chính là ăn thịt người thị huyết mãnh thú, bộ dáng khẳng định là hung ác, bất quá so với trong truyền thuyết năm thú, trước mắt này một con không chỉ có không có giết hơn người, trên người còn có công đức, cũng coi như là hiếm lạ.

Đem năm thú thân thể kiểm tra rồi một chút, Việt Khê trong mắt lộ ra vài phần nghi hoặc tới, nói: “Nó thân thể không có việc gì, chính là có chút thiếu máu, huyết khí không tràn đầy, hảo hảo dưỡng là đến nơi.”

Năm thú còn sẽ thiếu máu?

Mạnh Tân chớp chớp mắt, miễn cưỡng tiếp nhận rồi cái này cách nói.

Hàn Húc từ bên ngoài đi vào tới, cùng trước kia so sánh với, hẳn hơi thở càng thêm vô hại ôn hòa, đứng ở nơi đó cả người tựa hồ đều tản ra một loại thánh nhân quang mang.

Mạnh Tân lúng ta lúng túng nói: “Hàn Húc thoát nhìn, càng thêm.....”

Hắn cũng không biết như thế nào hình dung, cũng không biết vì cái gì, rõ ràng Hàn Húc hơi thờ ơ hòa thật sự, nhìn chính là cái hảo tâm tràng hài tử, nhưng là so với khí chất lãnh đạm Việt Khê, Mạnh Tân vẫn là nguyện ý cùng Việt Khê lui tới.

Năm thú thấy Hàn Húc, trong miệng phát ra nước nổ thanh âm, toàn bộ thú thân đều đoàn thành một đoàn, lỗ tai rũ xuống, cực đại thân thể nhìn qua có vài phần đáng thương hề hề bộ dáng, tựa hồ, có chút sợ hãi Hàn Húc.

Mạnh Tân nhớ tới một chuyện tới, nói: “Đúng rồi, lần này tới trừ bỏ năm thú sự tình ở ngoài, ta còn có chuyện tình muốn làm phiền người. Ta có một cái bằng hữu hài tử ra điểm tật xấu, đi bệnh viện bác sĩ cũng nói không nên lời nguyên cố tới, nhà hắn trung lão nhân nói là mất hồn, cho nên ta muốn cho người đi hỗ trợ nhìn một cái.”

Việt Khê gật đầu, làm hắn đem địa chỉ nói cho chính mình, tính toán tìm cái thời gian trôi qua nhìn xem.

Đem sự tình đều nói thỏa, Mạnh Tân cũng không có ở lâu, nói nói mấy câu liền cáo từ.

Chờ kia một người một thú rời đi, Việt Khê xem Hàn Húc, hỏi: “Người đối năm ấy thú làm cái gì, nó như thế nào như vậy sợ người?”

“Bất quá là thả nó một chút huyết.....” Hàn Húc khinh phiêu phiêu mở miệng, hắn ngồi ở một bên vị trí thượng, nói: “Năm thú thân làm ác thú, nhưng là lại cũng là thiên sinh địa dưỡng linh vật, chưa thấm quá huyết năm thú, còn thân cụ công đức, nó huyết có thể tiêu trừ nuốt thiên đao lệ khí. Ta phóng nó ở cực cảnh sát chính là vì nó có thể tích góp điểm công đức, thứ này cũng có thể có điểm dùng, chỉ là một chút hai điểm công đức cũng không có gì dùng..... Nhưng là ta vận khí không tồi, nó lần trước tựa

hồ là phá một cái đại án tử, trên người công đức nhưng thật ra đại trưởng, ta đơn giản liền cho nó thả điểm huyết.”

Nghe vậy, Việt Khê bưng tỉnh, trách không được năm thú thấy Hàn Húc lộ ra dáng dấp như vậy tới, bị người thả huyết, nơi nào có không sợ?

“Vậy người trên người thương thế nào?” Việt Khê hỏi.

Hàn Húc cười một chút, nói: “Đã không có việc gì, chỉ là thương thời gian lâu lắm, lệ khí xâm thể khó có thể nhỏ. Bất quá có năm thú huyết, hoa chút thời gian là có thể đem lệ khí toàn bộ nhỏ. Nay lệ khí đã thương người tuy nói khó tiêu, bất quá lại vẫn là có chút dùng.....”

Nói, hắn nắm lên Việt Khê tay trái tới, duỗi tay ở nòng cổ tay gian kia xuyên phi thúy hạt châu thượng nhẹ phẩy mà qua.

Trong nháy mắt, một đạo sắc nhọn lệ khí từ phi thúy hạt châu bên trong bay ra, thế nhưng cho người ta một loại không gian đều phải bị này cổ lệ khí cấp xé nát ảo giác.

Này nuốt thiên đao lệ khí, chỉ là một sợi liền như thế lợi hại, mà này đó lệ khí, tất cả đều là từ Hàn Húc trên người miệng vết thương tinh luyện ra tới.

“Nuốt thiên đao dễ dàng không lộ người ngoài mắt, ta còn là cái thứ nhất bị nó gây thương tích người, bọn họ cũng coi như là để mắt ta.” Nhắc tới chuyện cũ, Hàn Húc vẫn cứ là không mừng không giận.

Việt Khê nghĩ thầm, trước kia Minh Kính đại sư, hắn là là gió mát trăng thanh nhân vật, tính tình khẳng định làm cho người ta thích đến. Tựa như Linh Hư, tuy nói bị hắn sở chém giết, nhưng là vẫn cứ đem hắn coi làm bạn tốt.

Thời gian sau này đó là tân niên, bốn phía không khí cũng trở nên nùng liệt lửa nóng, Việt Khê tìm cái thời gian đi Mạnh Tân theo như lời kia một nhà, gia nhân này họ Dương, sinh bệnh chính là trong nhà duy nhất một cây độc đinh miêu, mắt thấy tân xuân sắp tới, bởi vì việc này, Dương gia trong nhà không khí rất là quạnh quẽ nghiêm túc.

Dương lão thái thái liền như vậy một cái đại tôn tử, đau đến cùng trông mắt dường như, nhìn nằm ở trên giường hài tử liền mắt trông mong rớt nước mắt, hỏi: “Việt tiểu thư, ta đại tôn tử có phải hay không ném hồn?”

Bên cạnh dương phụ dương mẫu nghe xong nhin không được nhìn nhau, đều là bất đắc dĩ. Bọn họ hai vợ chồng tự nhiên là không tin cái gì thất hồn, cảm thấy đây đều là lão nhân gia phong kiến mê tín, hài tử bất quá là sinh quái bệnh, xem bác sĩ mới là chính đạo lý.

Việt Khê nhìn thoáng qua liền biết đứa nhỏ này thật là ném hồn, không có hồn thân thể chỉ có một thể xác, cũng không phải là đến hồn mê bất tỉnh sao?

“Thật là mất hồn, thất hồn có bao nhiêu thiên?” Việt Khê hỏi.

Nghe vậy, Dương gia cha mẹ trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc, nhìn Việt Khê ánh mắt càng thêm quái dị, quả thực giống như là đang xem một cái bọn bịp bợm giang hồ, chính là cố tình Dương gia lão thái thái tin tưởng đến không tin, nghe nàng dò hỏi, lập tức trả lời nói: “Có một tuần, ngày ấy hẳn đi ra ngoài cùng mặt khác hài tử chơi, ngày hôm sau buổi sáng, liền biến thành như vậy, như thế nào kêu đều kêu không tỉnh. Việt tiểu thư, chúng ta đây hiện tại nên làm cái gì bây giờ, có phải hay không muốn gọi hồn a? Chính là ta ở giao lộ kêu rất nhiều lần hồn, một chút dùng đều không có.”

Việt Khê ngô một tiếng, nàng lấy một cây tơ hồng hệ ở hài tử trên cổ tay, sau đó lại làm dương mẫu lấy một kiện hài tử xiêm y tới, luôn mãi nhắc

nhở nói: “Muốn xuyên không tẩy, tẩy liền không được.”

Dương mẫu ánh mắt cổ quái thật sự, rõ ràng là không tin Việt Khê, Dương lão thái thái trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái, nói: “Đại sư làm người làm người liền làm, còn không mau đi lấy?”

Dương mẫu bất đắc dĩ, nàng nói: “Xiêm y đều là mỗi ngày đều tẩy, hài tử hiện tại trên người xuyên kia kiện có thể chứ?”

Việt Khê nhìn thoáng qua, gật gật đầu, nói: “Có thể.”

Cầm quần áo cởi ra, Việt Khê làm Dương lão thái thái phùng quần áo đi cửa, đồng dạng buộc lại một cây tơ hồng ở trên tay nàng, nói: “Người cầm quần áo đi lâu phía dưới, vẫn luôn kêu đứa nhỏ này tên, biết không?”

Lão thái thái gật đầu, tuy nói tuổi lớn, chính là đề cập nhà mình bảo bối tôn tử, chạy trốn nhưng thật ra mau.

Việt Khê cũng là không có biện pháp, Dương gia cha mẹ thực rõ ràng không tin nàng, làm cho bọn họ đi làm việc này, còn không biết có thể hay không theo lời mà đi.

Lão thái thái đứng ở cửa kêu tôn tử về nhà, một lát sau, trên giường hài tử đột nhiên cau mày kêu ra tiếng tới: “Nãi nãi, nãi nãi.....”

Thấy hắc có phản ứng, Dương gia cha mẹ biểu tình đều là biến đổi, Việt Khê lại là khẽ nhú mày.

Duỗi tay ở hài tử trên trán vẽ một đạo phù văn, Việt Khê thấp giọng nói: “Dương Tranh Minh, còn không mau mau hồi hồn!”

Hài tử thân thể đột nhiên run rẩy vài phần, hắc mày nhăn, tựa hồ có vài phần mờ mịt, lăm lăm nói: “Nãi nãi, người ở nơi nào? Ta nhìn không thấy người a.”

Nghe vậy, Việt Khê ánh mắt giật mình.

Dương mẫu thấy nàng không động tác, vội vàng cấp hỏi: “Việt tiểu thư, này..... Đây là có chuyện gì?”

Việt Khê nói: “Xem ra hồn phách của hãn bị nhốt ở chỗ nào đó ra không được, liên tính là gọi hồn, cũng không có cách nào..... Làm lão thái thái vào nhà đến đây đi. Lại kêu tiếp cũng vô dụng, ta phải ngẫm lại mặt khác biện pháp.”

Dương lão thái thái biết nhà mình tôn tử hồn phách bị nhốt ở chỗ nào đó, tức khắc liền sốt ruột, lôi kéo Việt Khê tay nói: “Việt tiểu thư, người nhất định phải cứu cứu nhà ta rõ ràng a.”

Việt Khê trấn an nàng vài câu, mở miệng hỏi trên giường hài tử: “Dương Tranh Minh, người hiện tại ở địa phương nào?”

Dương Tranh Minh nói: “Ta, ta ở trên núi..... Nơi này có thật nhiều người, có thật xinh đẹp đom đóm, còn có người thổi sáo.”

Rất nhiều người, đom đóm, thổi sáo?

Hiện tại thành thị tràn ngập công nghiệp hoá, nơi nào còn có đom đóm a, chẳng lẽ Dương Tranh Minh đã không ở thành phố A?

Việt Khê lại dò hỏi vài câu về Dương Tranh Minh hiện tại vị trí nơi cảnh tượng, đáng tiếc Dương Tranh Minh tuổi còn nhỏ, hỏi nửa ngày cũng chỉ được một ít mơ hồ không rõ tin tức tới, căn bản vô pháp xác định hãn ở nơi nào.

Dương gia tam khẩu ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm Việt Khê xem, nguyên bản không tin Việt Khê Dương gia cha mẹ, cũng là vẻ mặt nôn nóng biểu tình nhìn nàng, hiển nhiên trải qua vừa rồi kia một màn, đã là thực tin tưởng Việt Khê.

“Ta phải ngẫm lại mặt khác biện pháp, yêu cầu hai vị phối hợp.” Việt Khê đối Dương gia cha mẹ hai vị mở miệng nói.

Dương Tranh Minh hồn phách hiện tại bị nhốt ở chỗ nào đó ra không được, cho nên gọi hồn cũng kêu không trở lại, bọn họ hiện tại cần phải làm là tìm được hồn phách của hắc nãi địa phương. Mà cha mẹ cùng hài tử là quan hệ nhất chặt chẽ, dựa vào huyết mạch liên hệ, nhưng thật ra có thể tìm được hắc nãi vị trí.

Dương phụ nằm ở trên giường, Việt Khê duỗi tay đem hồn phách của hắc nãi kéo ra tới.

Hồn phách ly thể, dương phụ vẽ mặt mộng bức nhìn trên giường nằm thân thể, lại cúi đầu nhìn nhìn chính mình trong suốt hồn thể, hoàn toàn không biết nên làm cái gì biểu tình.

Cái này, hắc nãi Việt Khê không còn có nửa phần còn nghi vấn, hỏi: “Việt tiểu thư, ta hiện tại nên làm như thế nào?”

Việt Khê nói: “Người cùng Dương Tranh Minh là phụ tử, huyết mạch tương liên, người hồn phách, tự nhiên là có thể tìm kiếm đến hồn phách của hắc nãi địa phương.....”

Nói, nàng thấp giọng lẩm bẩm niệm vài câu, rồi sau đó đem Dương Tranh Minh trên tay tơ hồng một khác đầu cột vào dương phụ trên tay, ngón tay nhẹ nhàng một hoa, tơ hồng thượng hiện lên một đạo quang mang, dương phụ liền phát hiện chính mình hồn phách không tự chủ được hướng tới bên ngoài thối đi.

“Ai.....” Dương phụ kêu một tiếng, kinh hoảng nhìn Việt Khê.

Việt Khê đứng dậy, nói: “Người hiện tại sở dĩ đi địa phương, chính là người hài tử nơi ở, ta sẽ đi theo người, người chỉ lo đi phía trước đi.”

Nghe vậy, dương phụ trong lòng mới hơi giác an ổn, tùy ý kia cổ hấp lực đem chính mình mang đi.

Dương mẫu cùng Dương lão thái thái nhìn không thấy dương phụ hồn phách, chỉ nhìn thấy Việt Khê đối với không khí nói chuyện, như vậy, tựa hồ trước mắt đứng một người giống nhau, lập tức biểu tình đều có chút kỳ quái, hai mặt nhìn nhau.

Dương phụ hồn phách thực mau liền bay tới một chỗ địa phương, trước mắt là ở trong bóng tối lằng lằng lưu động nước sông, cũng là thành phố A sông đào bảo vệ thành, chỉ là hiện giờ sông đào bảo vệ thành phụ cận đèn đuốc sáng trưng, đã sớm bị cao ốc building sở vây quanh.

Có tiếng sáo ở thổi hướng, người thường sở nhìn không thấy quang điểm ở không trung phát phối, sau đó biến thành một đám hài tử.

Ở này đó quang điểm phía trước, là một cái bạch y phục nữ nhân, nàng trong tay nắm một cái sáo trúc, tiếng sáo đó là này sáo trúc bên trong thổi ra tới. Nàng lớn lên thật xinh đẹp, tóc đen tuyết da, đặc biệt là biểu tình, thập phần nhu hòa mà từ ái.

Bọn nhỏ hồn phách đi theo nàng, có tiếng cười không ngừng truyền tới, thập phần cao hứng bộ dáng.

Dương phụ nhìn này hết thấy, có chút mờ mịt, thẳng đến hẳn thấy một cái màu trắng quang điểm hóa thành nhà mình hài tử bộ dáng, tức khắc liền kích động lên, lớn tiếng nói: “Rõ ràng, rõ ràng!”

Đáng tiếc, hài tử tựa hồ hoàn toàn không nghe được hẳn thanh âm, quay chung quanh ở kia bạch y nữ nhân bên người, biểu tình thập phần vui mừng, dương phụ tức khắc gấp đến độ đôi mắt đều đỏ.

“Đừng lo lắng, nàng sẽ không thương tổn người hài tử.....” Việt Khê đột nhiên mở miệng nói.

Dương phụ nghi hoặc nhìn về phía nàng, Việt Khê ánh mắt nhìn chăm chăm nữ nhân kia, nói: “Đây là Tống Tử nương nương, nàng sẽ lấy tiếng sáo đem chết đi hài tử linh hồn hấp dẫn lại đây, nàng tiếng sáo có thể làm hài tử linh hồn trở nên thuần túy sạch sẽ. Lúc này nếu nhà ai yêu cầu hài tử, nàng liền sẽ đem hài tử linh hồn đưa cho kia gia, cho nên tất cả mọi người đều kêu nàng Tống Tử nương nương.”

Chỉ là, theo thời gian trôi đi, Tống Tử nương nương cũng dần dần biến mất tại thế gian, Việt Khê cũng là lần đầu tiên thấy.

“Kia, kia nàng làm gì đem ta nhi tử hồn phách cũng giao đi?” Dương phụ khó hiểu.

Việt Khê nói: “Người nhi tử bản thân bất tự liên hệ, cho nên nghe được tiếng sáo liền sẽ không tự chủ được theo sau, này đại khái chỉ là ngoài ý muốn.”

Nàng đi phía trước đi rồi một bước, ở giữa sông nữ nhân buông thối cây sáo tay, nàng không có quay đầu tới, chỉ là lẳng lặng nhìn chăm chú vào trước mắt một mảnh ngọn đèn dầu, sau một lúc lâu mới sâu kín mở miệng nói: “Trước kia nơi này không phải như thế, ta không nghĩ tới, ngủ một giấc lên, hết thay đổi đều thay đổi.”

Trước mắt hết thay đổi đột nhiên biến ảo, Việt Khê quay đầu nhìn về phía bốn phía, phát hiện chính mình đứng ở một ngọn núi thượng, đại khái là ngày mùa hè, trên núi đom đóm bay loạn, có mấy chỉ nghich ngợm thậm chí dừng ở nàng trên người, lấp lánh sáng lên.

Bầu trời có ngôi sao chớp động, dừng ở chân núi con sông bên trong, mãi hà ngôi sao. Mà ở bờ sông không xa địa phương, còn lại là một trấn nhỏ, thành trấn lâm vào trong bóng tối, thập phần an tĩnh, chỉ có ngẫu nhiên mấy nhà còn không có đi vào giấc ngủ, có ánh đèn còn sáng lên.

Ở thời điểm này, thối cây sáo Tống Tử nường nường, bên người quay chung quanh vô số hài tử lại không trung bay qua, ngẫu nhiên có bạch quang hoàn toàn đi vào trong đó một nhà, nghĩ đến lại quá không lâu nhà này sẽ có tin vui truyền đến.

“Khi đó thật tốt a, bọn họ đều hướng ta khẩn cầu, khẩn cầu hài tử đã đến..... Chính là hiện tại, đã không có người nhớ rõ ta.”

Sâu kín thanh âm truyền đến, Việt Khê ngẩng đầu, nhìn về phía Tống Tử nường nường, nàng nhìn chăm chú vào chân núi thành trấn, trong mắt tràn ngập hoài niệm cùng không tha, bốn tựa hồ là ở quyền luyện hồi lâu trước kia nhật tử.

Việt Khê nhìn chăm chú vào nàng, xem thân thể của nàng chậm rãi biến thành màu trắng quang điểm tiêu tán mở ra.

Chính như núi Phượng Lạc Sơn Thần giống nhau, các thôn dân đã không còn yêu cầu Sơn Thần, mà hiện tại, mọi người cũng không hề yêu cầu Tống Tử nường nường. Giống bọn họ loại này linh vật, đều là nhân loại có chút suy nghĩ có điều tưởng mới biến ảo mà thành, không có nhân loại tín ngưỡng, liền sẽ tiêu tán ở trong thiên địa, trở thành thiên địa một sợi linh khí, quay về tự nhiên.

Màu trắng quang điểm phiêu hướng dưới chân núi thành trấn, Việt Khê tưởng, vị này Tống Tử nường nường, là nhiệt tình yêu thương nhân loại, nhiệt tình yêu thương hài tử, cho nên liền tính là biến mất, nàng tuy rằng bị thương, trong lòng lại không có cái gì oán hận.

Trước mắt hết thấy biến mất, Việt Khê cúi đầu nhật lên trên mặt đất kia một cây sáo trúc, sáo trúc tiểu xảo, nhẹ nhàng một thổi liền phát ra dễ nghe thanh âm tới.

Ở tiếng sáo trung, còn có hài tử vui sướng tiếng cười.

Người tựa hồ có thể thấy, có bạch y nữ nhân ở không trung thối qua, nàng thối cây sáo, bốn phía có hài tử sạch sẽ thuần túy hồn phách quay chung quanh ở nàng bốn phía, thập phần vui mừng bộ dáng.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 151

Việt Khê đem Dương Tranh Minh hồn phách mang theo trở về, mặt khác hài tử hồn còn lại là bị nàng đưa hướng luân hồi. Dương Tranh Minh tuổi quá tiểu, cả người cũng là ngây thơ mờ mịt, đến dựa phụ thân hăn năm hăn trở về.

Việt Khê mở mắt ra, trước cúi đầu nhìn thoáng qua trong tay sáo trúc, này cây sáo cũng không biết là cái gì tài, nhìn như là ngọc, nhan sắc bích thanh, ở trong tay một mảnh thẩm lạnh. Sáo trúc dẫn hồn, này cây sáo tự nhiên là có thu hút hồn phách hiệu quả.

Nắm tay trung sáo trúc, Việt Khê ngẩng đầu nhìn đứng ở trước mặt một lớn một nhỏ hai cái hồn phách, ý bảo một chút bọn họ trên giường thân thể, nói: “Năm trở về đi.”

“Liên, năm trở về là đến nơi? Nếu là, ta năm oai, kia làm sao bây giờ? Có thể hay không tỉnh lại thân thể cũng oai.” Dương phụ thực có không ngại học hỏi kẻ dưới tinh thần.

Việt Khê: “.....”

Hồn thể nhập thân, năm ở trên giường người lập tức sâu kín mở thân thể, một bên dương mẫu cùng Dương lão thái thái thấy nhà mình bảo bối nhi tử / tôn tử tỉnh lại, lập tức cao hứng đến nước mắt thủy đều phải chảy ra.

Dương lão thái thái một phen qua đi đem hài tử ôm lấy, tâm can tâm can kêu cái không ngừng, hỏi han ân cần, ngược lại là một đạo tình lại dương phụ không người hỏi thăm, nhìn thế nhưng có vài phần đáng thương.

“Việt tiểu thư, nhà ta rõ ràng sẽ không có cái gì di chứng đi?” Dương phụ lo lắng hỏi.

Việt Khê mở miệng nói: “Hắn không có việc gì, lần này sự tình với hắn mà nói cũng không xem như chuyện xấu, có lẽ chờ hắn tỉnh lại, các người sẽ phát hiện, hắn trở nên càng thêm thông minh.”

Dương gia cha mẹ vừa mới bắt đầu đối Việt Khê thập phần không tín nhiệm, chỉ cảm thấy nàng là hãm hại lừa gạt kẻ lừa đảo, chính là này một phen xuống dưới, đối nàng đó là bội phục sát đất, thái độ tới cái đại chuyển biến, thân thiện lễ phép đến không được.

Việt Khê cho bọn họ một trương trấn hồn hoàng phù, làm cho bọn họ gác ở tiểu hài tử gối đầu phía dưới. Hài tử hồn phách ly thể, tuy nói hồn phách kêu đã trở lại nhưng là trong khoảng thời gian ngắn hồn phách sẽ thực không ổn định, có này trương Trấn Hồn Phù ở, có thể ngưng hồn thể rắn, để tránh hồn phách của hắn dễ dàng ly thể.

Từ Dương gia xuống dưới, bởi vì tân niên mau tới rồi, trong tiểu khu bố trí đến cũng nhiều vài phần vui mừng, Việt Khê xuống dưới thời điểm, liền thấy có công nhân chính hưởng một bên đèn đường thượng quả màu đỏ rực đèn lồng, chờ tới rồi ban đêm này đèn lồng ánh đèn sáng lên, có thể tưởng tượng kia nhất định là thật xinh đẹp.

“Mau trừ tịch.....”

Việt Khê trong lòng mặc niệm những lời này, trong lòng cân nhắc Hồ Tuệ Trinh sự tình, vừa vận di động liền vang lên, điện thoại kia đầu người là Vinh Hương, hỏi nàng rồi đi thành phố B không, biết nàng đã trở lại thành phố A, mới có chút tiếc nuối nói: “Nhà ta có người tặng thật nhiều

đại tôm hùm tới, vốn dĩ nói người còn ở thành phố B, liền cho người đưa một ít qua đi.”

“Người hỏi Tuệ Trinh gia chỗ ở?” Vinh Hương cấp chính mình đổ một ly sữa bò nóng, nghe được Việt Khê dò hỏi, có chút kinh ngạc, nghĩ nghĩ nàng nói:” Tuệ Trinh quê quán ở đâu ta nhưng thật ra biết, đây là người hỏi cái này để làm gì? “

”Ta tìm Tuệ Trinh có việc. “

”Người tìm nàng có việc, chính là Tuệ Trinh không có về quê a, nàng lưu giáo, người muốn tìm nàng đến đi trường học a. “

“Nàng ở quê quán.” Việt Khê ngữ khí nhàn nhạt, lại vô cùng khẳng định.

Vinh Hương một bên kỳ quái nàng như thế nào như vậy xác định Hồ Tuệ Trinh ở quê quán, thuận miệng liền đem Hồ Tuệ Trinh trong nhà địa chỉ nói cho nàng, chờ treo điện thoại, nàng ở trong phòng dạo qua một vòng, nghĩ liền cấp Hồ Tuệ Trinh gọi điện thoại, điện thoại kia đầu truyền đến thanh âm có chút sáo, như là có tiểu hài tử tiếng khóc.

“Tuệ Trinh, người ở đâu? Người nơi đó như thế nào như vậy sáo?” Vinh Hương trong lòng có chút kỳ quái, liền mở miệng hỏi.

Hồ Tuệ Trinh tựa hồ là đi tới nào đó an tĩnh địa phương, có chút mệt thanh âm từ trong điện thoại truyền đến, nói: “Ta ở nhà, người gọi điện thoại cho ta có chuyện gì sao?”

Vinh Hương theo bản năng hỏi: “Ở nhà? Cái nào gia?”

Kia đầu trầm mặc trong chốc lát mới nói: “..... Quê quán, thành phố G.”

Cái này Vinh Hương liền có chút kinh ngạc, nói: “Người không phải nói người không trở về nhà sao?”

Hồ Tuệ Trinh tựa hồ có chút bức bối, nàng nói: “Trong nhà có chút sự tình, đúng rồi, người gọi điện thoại cho ta làm cái gì?”

“Không có việc gì liền không thể tìm người?” Vinh Hương hỏi lại, nàng cười một chút, nói: “Vừa rồi Việt Khê gọi điện thoại hỏi ta nhà người trụ nào, còn nói người khẳng định ở quê quán, ta còn không tin, không nghĩ tới người thật đúng là về quê, thật đúng là thần.”

“Việt Khê hỏi nhà ta ở đâu? Nàng hỏi cái này làm cái gì?” Hồ Tuệ Trinh khó hiểu hỏi.

Vinh Hương thuận miệng nói: “Ai biết, có thể là nàng muốn đi thành phố G, tính toán đi tìm người chơi đi..... Lại nói tiếp, Tuệ Trinh nhà người ở thành phố G huyện Phục Long, ta nghe nói các người thành phố G nổi tiếng nhất trường sinh hoa đó là ở huyện Phục Long mới có thể nuôi dưỡng, người gặp qua cái kia cái gì trường sinh hoa sao?”

Di động truyền đến Hồ Tuệ Trinh hô hấp thanh âm, nghe tới tựa hồ có vài phần áp lực, nàng thấp giọng nói: “Không có, ta không biết cái gì trường sinh hoa.”

Vinh Hương nghĩ nghĩ, cảm thấy cũng là, trường sinh hoa thứ này chính là có thể bán ra giá trên trời đi, dù ra giá cũng không có người bán đồ vật, Hồ Tuệ Trinh ngày thường nhìn qua thực tiết kiệm, gia cảnh thoạt nhìn không thể nào hảo, như thế nào cũng không giống như là có thể thấy trường sinh hoa người.

“Thật muốn biết trường sinh hoa rốt cuộc trông như thế nào, kia nhất định thật xinh đẹp.” Vinh Hương trong giọng nói mang theo một loại chờ mong.

Hồ Tuệ Trinh trầm mặc, chờ treo điện thoại, nàng nhìn về phía đặt ở cửa sổ thượng kia bồn hoa.

Này hoa vẫn là đánh nụ hoa bộ dáng, cánh hoa thon dài khép lại ở bên nhau, hình thành một cái tuyết trắng nụ hoa, chính là ở kia tuyết trắng cánh hoa thượng, lại bố tế màu đỏ mạch lạc, màu đỏ cùng màu trắng thập phần tiên minh.

Nếu nhìn kỹ, người nhìn không được sinh ra một loại ảo giác, một loại kia màu đỏ mạch lạc chính là này tiêu tổn mạch máu, tựa như nhân thân thượng mạch máu giống nhau.

Chỉ là không biết, này tiêu tổn màu đỏ mạch lạc hay không thật sự cùng nhân loại mạch máu giống nhau, cắt ra có thể hay không có máu chảy ra.

Hồ Tuệ Trinh nhìn thoáng qua, ánh mắt liền giống xúc điện giống nhau thu trở về, không dám lại xem.

Dưới lầu có người đi lên, Hồ Tuệ Trinh nâng lên mắt tới, thấy nhà mình mẫu thân khe rãnh trái rộng mặt, gương mặt kia thượng tất cả đều là lấy lòng tươi cười.

Hồ Tuệ Trinh nhìn, trong lòng liền có khí, nàng nói: “Mẹ, các người gạt ta trở về rốt cuộc muốn làm gì? Ta thành phố B còn có công tác.”

Hồ mẫu biểu tình ngưng ngùn, nàng đem trên tay đồ vật gác ở trên giường. Đó là một bộ nhan sắc đỏ thắm xiêm y, kiểu dáng nhìn thập phần tinh xảo, nhìn thể nhưng như là hỉ phục giống nhau.

Nhìn cái này quần áo, Hồ Tuệ Trinh sắc mặt lại là bá một chút liền trắng.

“Này quần áo.....” Nàng há mồm, trừng lớn đôi mắt nhìn hồ mẫu.

Hồ mẫu ho nhẹ một tiếng, lải nhải nói: “Đây là lễ phục, lại quá ba ngày chính là trừ tịch, từ hôm nay trở đi người liên không thể ăn uống mặt khác, chỉ có thể ăn này trường sinh hoa cánh hoa, đây là quy củ. Chỉ có như vậy, thân thể của người mới có thể trở nên thánh khiết vô cầu, hoa thần mới có thể thích người.”

Nghe vậy, Hồ Tuệ Trinh đồng tử đột nhiên rụt rụt, xác định trong lòng đoán rằng.

“Dưỡng hoa giả, ta là năm nay dưỡng hoa giả?” Nàng thấp giọng hỏi.

Nghe vậy, hồ mẫu biểu tình lại là biến đổi, nàng biểu tình cơ hồ có thể xưng được với là dữ tợn, chất vấn nói: “Dưỡng hoa giả? Người như thế nào biết dưỡng hoa giả? Người từ nơi nào nghe tới?”

Nói đến này, nàng không biết nghĩ tới cái gì, nói: “Mười năm trước..... Mười năm trước, người ở đây?”

Hồ mẫu biểu tình thay đổi mấy biến, sau một lúc lâu nàng thở dài, sâu kín nói: “Tuệ Trinh, người cũng đừng trách ta cùng người ba lừa người trở về, người đệ đi học đọc sách đều là tiền, lập tức lại muốn tới thành gia tuổi tác, chúng ta đây cũng là không có biện pháp.”

Không có biện pháp, không có biện pháp liền có thể lấy nàng đi sinh tế kia đóa hoa?

Hồ Tuệ Trinh lộ ra mỉa mai biểu tình tới, nàng nhìn hồ mẫu, nói: “Ta đời này hối hận nhất, chính là trở lại cái này địa phương, các người những người này so ác quỷ còn đáng sợ.”

“Người đứa nhỏ này nói gì vậy? Người biết một đóa trường sinh hoa có thể bán bao nhiêu tiền sao? Một trăm vạn! Một trăm vạn a! Có này đó tiền, người đệ đệ có thể cưới vợ, có thể vào đại học, ta và người ba ba cũng có thể quá tốt nhất nhất tử.”

Hồ mẫu lái nhải đang nói cái gì, trên mặt mang theo hưng phấn cùng chờ mong biểu tình, tựa hồ đã thấy được có kia một trăm vạn, bọn họ người một nhà quá tốt nhất nhất tử cảnh tượng.

Đương nhiên, người một nhà bên trong, không bao gồm Hồ Tuệ Trinh.

Hồ Tuệ Trinh đã không nghe nàng nói cái gì, nàng nhìn chăm chú vào kia bồn hoa, nhớ tới mười năm trước sự tình.

Này hoa, bọn họ nơi này cơ hồ mỗi nhà đều sẽ loại, chính là lại chỉ làm đồng, bất khai hoa. Không, phải nói nàng xem qua này hoa nở hoa, đó là ở mười năm trước.

Mười năm trước, khi đó nàng cũng mới mười tuổi tả hữu, cách vách gia có một cái tỷ tỷ, lớn lên xinh đẹp tính tình lại ôn nhu, đối bọn họ này đó hài tử cũng thực kiên nhẫn, nàng thích nhất vị này tỷ tỷ.

Mà khi đó, nàng biết, tỷ tỷ cùng thôn đuôi nhậm gia ca ca tình đầu ý hợp, hai người cảm tình hảo đến không được, sớm hay muộn sẽ là phu thê. Trong thôn người nhìn bọn họ, cũng là chúc phúc đến nhiều, ngẫu nhiên giễu cợt vài câu.

Chính là, không biết là khi nào hết thấy đều thay đổi, trong thôn không khí trở nên khẩn trương, nguyên bản ôn hòa các thôn dân thái độ cũng trở nên vi diệu lên.

Đặc biệt là đối đãi cách vách tỷ tỷ thái độ, càng là vi diệu cực kỳ. Bọn họ nhìn tỷ tỷ ánh mắt, mang theo cảnh giác cùng quỷ dị ý cười.

Hồ Tuệ Trinh không hiểu đó là cái gì biểu tình, cũng không biết đã xảy ra cái gì, chỉ biết là cách vách thúc thúc nói tỷ tỷ sinh bệnh, nàng rốt cuộc chưa thấy qua nàng, tỷ tỷ cùng nhậm gia ca ca cũng không có gặp lại.

Thằng đến một ngày ban đêm, nàng nửa đêm lên đi toilet, nghe được cha mẹ động tĩnh.

Khi đó nàng cũng không biết chính mình là nghĩ như thế nào, liền như vậy đi theo cha mẹ, vẫn luôn đi tới thôn kia khóa đại cây hòe hạ.

Ở nơi đó, tỷ tỷ cùng nhậm gia ca ca hai người bị bó vút trên mặt đất, các thôn dân tức giận bất bình hướng tới bọn họ nói cái gì, trên mặt biểu tình dữ tợn mà đáng sợ.

Khi đó, nàng trong lòng tựa hồ có nào đó đáng sợ dự cảm, nàng tránh ở trong bụi cỏ, thân thể khổng lồ không được run rẩy lên, sau đó thấy các thôn dân cầm cái cuốc đem tỷ tỷ cùng nhậm gia ca ca cấp đánh chết.

Sợ hãi, sợ hãi.....

Những cái đó ban ngày ôn hòa hữu hảo các trưởng bối, lúc này bọn họ biểu tình như vậy dữ tợn, như vậy đáng sợ, mới mười tuổi Hồ Tuệ Trinh thân thể nhịn không được run rẩy lên.

Nàng nhìn các thôn dân đem tỷ tỷ cùng nhậm gia ca ca thi thể kéo dài tới trên núi, đem bọn họ thi thể ném ở trường sinh hoa hoa thần nơi đó. Sau đó ở ngày thứ hai, nhìn đại gia hoan thiên hỉ địa lấy bồn đi di tài nỡ rộ “Trường sinh hoa”, chỉ cảm thấy dĩ vãng ấm áp thôn trang biến thành một cái ăn thịt người không nhả xương quái vật.

Trường sinh hoa trường sinh hoa, này hoa mỹ lệ động lòng người, nhìn trắng tinh không tì vết, chính là ai lại biết, loại này hoa là từ nhân thể nỡ rộ ra tới đâu?

Từ kia một ngày khởi, Hồ Tuệ Trinh liền bắt đầu nỗ lực học tập, nàng sợ hãi nơi này, gấp không chờ nổi tưởng rời đi thôn này, chính là ai biết, vòng đi vòng lại, nàng vẫn là lại một lần về tới nơi này tới.

Mà lúc này đây, lâm vào cái này hoàn cảnh, là chính nàng, nàng đó là tiếp theo cái đường hoa giả.

Cái gì là đường hoa giả, lấy thân thể của mình làm trường sinh hoa chất dinh dưỡng, trường sinh hội hoa lấy thân thể của nàng làm “Thổ địa”, làm đất ẩm, ở thân thể của nàng trung cắm rễ.

Thằng đến trừ tịch ngày đó, bị đưa lên núi hiến cho hoa thần.

Chờ ngày hôm sau, lại đi trên núi, đại gia là có thể thấy, từ đường hoa giả thân thể bên trong trường thành trường sinh hoa, đóa hoa tuyết trắng, trắng tinh không tì vết.

Mười năm trước hàng xóm gia tử tử đó là khi đó đường hoa giả, nàng có người yêu, cho nên mới sẽ nghĩ thoát đi nơi này, chính là không nghĩ tới lại bị các thôn dân bắt trở về, vẫn là không tránh được làm đường hoa giả vận mệnh.

Mà hiện tại, còn lại là đến phiên Hồ Tuệ Trinh, ai có thể nghĩ đến, nàng thế nhưng là lần này đường hoa giả?

Mà nàng càng không nghĩ tới chính là, biết chính mình là đường hoa giả, cha mẹ vẫn là đem nàng lừa trở về, vì bất quá là một trăm vạn nhất đóa trường sinh hoa.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẢI CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 152

Vào đông trời giá rét, ngày đoản đêm trường, trừ tịch hôm nay Hồ Tuệ Trinh sớm liền tỉnh, bên ngoài vẫn là một mảnh đen nhánh, trong thôn gà đang ở ngẩn cổ cao minh, bốn phía chậm rãi truyền đến động tĩnh.

Phía trước cửa sổ kia bồn trường sinh hoa hoa cánh đã chỉ còn lại có cuối cùng một mảnh, có một giọt sương sớm treo ở kia cánh hoa tiêm thượng, lung lay nhỏ giọt ở chậu hoa thổ nhượng. Đỏ như máu mạch lạc nhìn càng thêm rõ ràng, như là người mạch máu, bên trong lại máu tươi ở lưu động giống nhau.

Hồ Tuệ Trinh cứ như vậy nhìn kia bồn hoa, vẫn luôn nhìn đến sắc trời đại lượng, thẳng đến hồ mẫu đi lên lâu tới.

Hôm nay hồ mẫu ăn mặc một kiện màu đỏ tân y phục, ăn mặc vui mừng, ngay cả trên mặt biểu tình cũng là hỉ khí dương dương, như là nhật được cái gì đại hồng bao giống nhau.

Đem thân mình mềm mại ngã xuống ở trên giường Hồ Tuệ Trinh đỡ lên, hồ mẫu cho nàng thay kia thân màu đỏ xiêm y, xiêm y thượng có phức tạp tinh xảo màu đỏ hoa văn, nhìn kỹ đi, kia hoa văn đó là trường sinh hoa bộ dáng, nở rộ thời điểm đóa hoa tiêm bộ rũ xuống, đến sáng sớm thời điểm, theo hoa tiêm sẽ có sương sớm nhỏ giọt xuống dưới, thập phần xinh đẹp.

Cấp Hồ Tuệ Trinh mặc tốt xiêm y, hồ mẫu đỡ nàng ở gương trước mặt ngời xuống, sau đó đem chậu hoa cuối cùng kia cánh hoa cánh xả xuống dưới nhét vào nàng trong miệng. Cánh hoa hương vị chua xót, bị xoa khai màu xanh lục chất lỏng theo yết hầu không tự chủ được đi xuống nuốt, Hồ Tuệ Trinh thậm chí liền nuốt sức lực đều không có.

Này cuối cùng một mảnh cánh hoa ăn xong, nàng thậm chí liền đầu ngón tay đều không động đậy nổi, thân thể tê mủi, ngay cả biểu tình cũng là tê mủi.

Hồ mẫu trong miệng nhỏ giọng hừ ca cho nàng trang điểm chải chuốt, trong gương tuổi trẻ cô nương tái nhợt không hề huyết sắc trên mặt phác một tầng thật dày phấn, một khuôn mặt nhìn qua tuyết trắng tuyết trắng.

Hồ Tuệ Trinh khổ trung mua vui tưởng, cũng ít nhiều nàng không thể động, nói cách khác, sợ là gương mặt này nhoáng lên, trên mặt liền có phấn rào rạt trực tiếp đi xuống lạc.

“Ai, nhà ta Tuệ Trinh thật xinh đẹp, giống ta!” Hồ mẫu ý cười ngâm ngâm cho nàng tô lên son môi, trên mặt biểu tình là một loại biến thái nóng rực hưng phấn, nhìn Hồ Tuệ Trinh ánh mắt không giống như là đang xem hài tử, đảo như là đang xem một kiện giá trị liên thành thương phẩm.

Nhưng còn không phải là thương phẩm sao, Hồ Tuệ Trinh trong mắt lộ ra mĩa mai cảm xúc tới.

Hồ mẫu cho nàng hóa hảo trang, trong gương cô nương, một khuôn mặt tuyết trắng tuyết trắng, môi sắc lại là hồng đến kinh người, bị người đỡ ngồi ở ghế trên, trừ bỏ đôi mắt ở động, chột mắt nhìn lại, sợ này đây vì đây là một cái rối gỗ, không nửa điểm người sống khí.

Dưới lầu có thanh âm truyền đến, hồ mẫu gác đồ vật đi dưới lầu xem. Nông thôn nhà ở không có nhiều ít cách âm tính, Hồ Tuệ Trinh ngồi ở trên

lầu chính mình giữa phòng ngủ, nghe được dưới lầu mờ mờ ảo ảo truyền đến thanh âm, thanh âm thập phần quen thuộc.

“..... Ta là Tuệ Trinh đồng học, vừa vặn đến thành phố G tới chơi, liền nghĩ lại đây tìm nàng chơi.”

Thanh âm này..... Là Việt Khê!

Hồ Tuệ Trinh trừng lớn đôi mắt, trong lòng một trận kích động, nàng muốn nói cái gì, chính là lại chỉ có thể từ trong cổ họng phát ra rầu rĩ thanh âm tới, ngay cả đơn giản hé miệng đều làm không được.

“Nguyên lai là nhà ta Tuệ Trinh đồng học a, cũng thật không khéo, đứa nhỏ này có việc đi ra ngoài, nếu không người ngày mai lại đến tìm nàng đi?” Hồ mẫu nghe được người đến là tìm Hồ Tuệ Trinh, biểu tình trong nháy mắt có chút không được tự nhiên, nhưng là thực mau điểm này mất tự nhiên đã bị trên mặt ý cười cấp hướng không có.

Nghe vậy, Việt Khê ánh mắt giật giật, nàng cẩn thận đánh giá trước mắt nữ nhân giống nhau, nói: “Không quan hệ, nếu nàng không ở, ta đây liền vào nhà chờ nàng đi, nàng sớm hay muộn đều phải trở về, dù sao ta hiện tại cũng không có việc gì làm.”

Việt Khê ánh mắt ở trên người nàng lượn lơ hắc khí thượng nhìn lướt qua, vừa nói, một bên liền phải hướng trong đi.

Lại nói tiếp, Hồ Tuệ Trinh cùng nhà mình mẫu thân cũng không giống, Hồ Tuệ Trinh tính tình trầm mặc nội liễm, cả người cho người ta cảm giác áp lực mà an tĩnh, thông thấu mà trong vắt, chính là trước mắt nữ nhân, cho người ta cảm giác lại thập phần khắc nghiệt dữ tợn, thập phần không thoải mái.

“Ai, từ từ.....” Hồ mẫu vội vàng đuổi tay ngăn ở Việt Khê trước mặt, bị nàng này không chút khách khí động tác cấp kinh ngạc một chút, nói:

“Ta..... Ta không phải nói nhà ta Tuệ Trinh không ở sao? Người như thế nào còn hướng trong đi?”

Việt Khê vô tội nhìn nàng, nói: “Ta chỉ là muốn đi trong phòng chờ nàng a, dù sao ta hôm nay không có việc gì, có thể chờ nàng trở lại.”

Hồ mẫu lập tức liền sốt ruột, nói: “Không được, người không thể đi vào.”

Việt Khê nghi hoặc nói: “Không được ta đi vào? Chẳng lẽ là, Tuệ Trinh ở nhà, chính là người lại không nghĩ làm nàng thấy ta?”

Nói, nàng cười như không cười nhìn hồ mẫu, kia ánh mắt, tựa hồ muốn trực tiếp nhìn đến hồ mẫu trong lòng đi, đem nàng trong lòng dơ bẩn toàn bộ xem đến rõ ràng.

Hồ mẫu cả giận: “Nghe không hiểu người đang nói cái gì, nói nhà ta Tuệ Trinh không ở nhà, người đứa nhỏ này như thế nào một chút lễ phép cũng đều không hiểu?”

Việt Khê nhướn mày, nói: “Nếu Tuệ Trinh không ở, ta đây ngày mai lại đến hảo.”

Nói xong, nàng ngẩng đầu hướng trên lầu nhìn thoáng qua, cùng Hàn Húc trực tiếp xoay người rời đi nơi này.

“Lúc trước ta bấm đốt ngón tay Hồ Tuệ Trinh sẽ bị thân cận người làm hại, ở đêm giao thừa không có mệnh, lại không nghĩ rằng, thế nhưng sẽ là bị phụ mẫu của chính mình thân làm hại.” Việt Khê như suy tư gì nói.

Hồ Tuệ Trinh rõ ràng liền ở trên lầu, chính là hồ mẫu lại nói nàng không ở nhà, còn ngăn đón không cho bọn họ đi vào, nơi này nguyên nhân đã làm cho cân nhắc. Hơn nữa, này toàn bộ thôn cho người ta cảm giác liên thập phần cổ quái, thập phần không thoải mái.

Hàn Húc ánh mắt ở trong thôn đảo qua, ý vị thâm trường nói: “Thôn này, có bí mật!”

*

Nghe được dưới lầu thanh âm thu nhỏ, Hồ Tuệ Trinh tâm tình càng thêm nôn nóng, chính là mặc kệ nàng lại sốt ruột, thân thể vẫn là hoàn toàn không thể nhúc nhích, tâm tình của nàng từ lúc bắt đầu hy vọng trở nên càng thêm tuyệt vọng.

Hồ mẫu đi lên lầu tối, nàng hùng hổ trừng mắt Hồ Tuệ Trinh, chất vấn nói: “Người cái kia đồng học, là người gọi tới? Ta nói cho người, người đừng nghĩ đào tẩu, người trốn không thoát đâu, hôm nay buổi tối chúng ta liền đưa người lên núi.”

Đêm giao thừa, nguyên bản là một nhà tề tụ thời khắc, chính là ở Hồ Tuệ Trinh bọn họ trong thôn, lại có một cái tập tục.

Trong tay từng người dẫn theo một cái đèn lồng người ở phía trước biên dẫn đường, phía sau người phụng heo dê bò chờ hiến tế sử dụng đồ vật, lại sau này còn lại là nâng màu đỏ cổ kiệu người, cổ kiệu theo đi lại kéo kệt kéo kệt vang.

Một trận gió thổi qua, đem cổ kiệu kiệu màn thối khai, lộ ra bên trong đồ vật tới. Kia nhìn như là một người, da thịt tuyết trắng, môi sắc đỏ thắm, thân thể mộc ngơ ngác, nhìn giống như là một cái rối gỗ giống nhau.

“Đó là đưa cho hoa thần dường hoa giả, dùng đầu gỗ sử làm, đem nàng đưa cho hoa thần, hoa thần liền sẽ ban cho chúng ta trường sinh hoa.” Năm hài tử mẫu thân thấp giọng cấp hài tử giải thích, thanh âm hòa hoãn mềm nhẹ, chính là cặp kia đôi mắt nhìn qua lại mang theo vài phần quỷ dị.

Hài tử chớp chớp mắt, nói: “Có trường sinh hoa, ta đây có phải hay không có thể mua Ultraman?”

“Có thể a!”

“Thật tốt quá.....”

Được đến mẫu thân khẳng định trả lời, tiểu hài tử lập tức vui vẻ kêu lên.

Đứng ở trong đám người Việt Khê cùng Hàn Húc lẳng lặng nhìn nhóm người này quý dị người, xem bọn họ nâng cổ kiệu hương trên núi đi, phía trước hai người trên tay đỏ thắm đèn lồng sâu kín mạo hiểm màu đỏ ánh nến, tựa hồ liền phía trước con đường cũng biến thành màu đỏ.

“Là Tuệ Trinh.....” Việt Khê thấp giọng nói.

Hồ Tuệ Trinh hiện tại bộ dáng nhìn đích xác không giống như là người sống, một chút không khí sôi động đều không có, như vậy đứng thẳng lập ngồi ở bên trong kiệu, mặt vô biểu tình, nhìn qua đích xác cùng cái rồi gỗ không gì khác nhau. Bất quá, Việt Khê cùng Hàn Húc xem người không chỉ có riêng là xem bộ dạng, bộ dạng có thể gạt người, nhưng là hơi thở lại sẽ không.

“Ta nhưng thật ra muốn nhìn, thôn này rốt cuộc có cái gì bí mật.”

Hai người đi theo đám kia người hương trên núi đi, vẫn luôn đi tới giữa sườn núi địa phương, trong thôn nhân tài dừng lại.

“Ai da!” Một tiếng tiếng kêu, mọi người nhìn lại, thấy hồ mẫu từ trên mặt đất bò dậy, miệng nàng tê tê tê trừu khí lạnh, oán giận nói: “Nơi nào tới lớn như vậy tảng đá, nhưng đem lão nương cấp quăng ngã thảm, đau đã chết.”

Nàng cúi đầu nhìn lại, chính mình chân phải đầu gối huyết nhục mơ hồ, trách không được cảm thấy đầu gối một trận truy tâm đau. Nàng này một quăng ngã, chính là rơi tàn nhẫn, trực tiếp khái ở kia trên tảng đá, liền

quần đều cấp cọ phá, đầu gối một tầng da thịt đều cấp cọ rớt, nhàn nhạt mùi máu tươi ở rừng rậm bên trong lan tràn mở ra.

“Người này bà nương, như thế nào không cẩn thận một chút?” Hồ phụ nhỏ giọng nói thầm một câu, đem người xa ở một bên tới.

Phía trước hai người đem đèn lồng cao treo ở trên cây, hồ mẫu đuổi tay đem bên trong kiệu Hồ Tuệ Trinh xa ra tới, làm nàng quỳ gối một thân cây phía trước.

Cái này, Việt Khê bọn họ mới thấy rõ ràng, Hồ Tuệ Trinh thân thể cứng đờ, lại là liền đi đường đều đi bất động, trách không được vẫn luôn không ra tiếng.

Hàn Húc ánh mắt dừng ở kia cây thượng, kia thụ không biết là cái gì chủng loại, nhìn không có một chút sinh mệnh, giống như là đã khô bại giống nhau, ở bóng đêm bên trong nhìn tựa hồ có chút gương nanh múa vuốt.

Ở Việt Khê cùng Hàn Húc trong mắt, này cây thượng bao phủ một tầng không nùng không cạn tà khí, nhìn liền không bình thường thật sự, mà theo mùi máu tươi tản ra, trong không khí tựa hồ có nào đó đồ vật ở ngo ngoe rục rịch.

Việt Khê ngồi xổm xuống thân mình, cúi đầu trên mặt đất phát quá, trong mắt lộ ra vài phần như suy tư gì tới.

“Huyết, luôn luôn đều là có thể làm tà vật kích động, xem ra thứ này đã có chút gấp không chờ nổi.....” Hàn Húc nói, trong mắt hiện lên một tia xem diễn ý cười.

Phía trước truyền đến sột sột soạt soạt thanh âm, các thôn dân ở thụ trước quỳ xuống, thần sắc thành kính, rồi sau đó thôn trưởng lấy ra chủ thụ tới, đuổi tay nắm lên Hồ Tuệ Trinh tay liền phải hướng nàng trên cổ tay

cắt đi. Nhưng vào lúc này, một trận gió thổi qua tới, thổi trúng người đôi mắt đều không mở ra được, thậm chí liền thân thể đều ổn không được.

“Đây là làm sao vậy?”

Các thôn dân mờ mịt bắt lấy bên người đồ vật, hoàn toàn không biết đã xảy ra sự tình gì.

Trong không khí có nào đó đồ vật ở động, các thôn dân đột nhiên cảm thấy thủ hạ bắt lấy dùng để củng cố thân hình đồ vật có chút không đúng, bọn họ cúi đầu vừa thấy, thấy trong tay bắt lấy thể nhưng là từng điều dây đẳng, này đó dây đẳng đang không ngừng vặn vẹo, giống như là có sinh mệnh giống nhau.

“Đây là cái gì?” Các thôn dân kêu to, rồi sau đó đó là đột nhiên tới tiếng kêu thảm thiết, dây đẳng phía cuối sắc nhọn, thế nhưng sinh sôi cắm, vào mọi người thủ đoạn, thân thể, trong nháy mắt, lập tức liền có máu tươi vẩy ra ra tới.

Bốn phía lâm vào một mảnh hỗn loạn, hồ mẩu là cái thứ nhất bị dây đẳng công kích người, nàng trên đùi có thương tích, nguyên bản đó là nàng trên đùi huyết dẫn tới thứ này ngo ngoe rục rịch, hiện giờ kia đồ vật bị đánh thức, nàng đó là đứng mũi chịu sào.

Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 153

Vô số căn dây đăng từ dưới nền đất dò ra tới, ở trong bóng đêm giương nanh múa vuốt duỗi thân cành cây, treo ở trên cây đèn lồng rớt xuống dưới, rơi trên mặt đất lập tức liền thiêu lên.

Các thôn dân hét lên, kinh hoảng thất thố muốn chạy trốn, ngẫm dây đăng duỗi lại đây, phá vỡ da thịt, chui vào người đến thân thể bên trong đi. Bất quá chớp mắt, trước mắt người đó là huyết nhục mất hết, hơi thở uế oải, ngã trên mặt đất trừng lớn đôi mắt nhìn không trung kia luân hạo nguyệt.

Đau tới rồi cực hạn, liền cảm thấy chết lặng, nhưng là dây đăng tại thân thể huyết nhục bên trong chui qua cảm giác, lại làm người cảm giác được sợ hãi.

Từng đóa tuyết trắng hoa từ da thịt dưới sinh trưởng ra tới, đầu tiên là nụ hoa, sau đó ở dưới ánh trăng chậm rãi nở rộ, đóa hoa tuyết trắng trong suốt, cánh hoa đuôi bộ nhòn nhọn, có màu đỏ huyết châu từ hoa tiem rơi xuống, lạch cạch một tiếng nhỏ giọt xuống dưới.

Này hết thảy bất quá là trong chớp mắt sự tình, từ dưới nền đất vươn tới dây đăng đếm không hết, Việt Khê đứng ở giữa sườn núi hướng dưới chân núi nhìn lại, chỉ thấy ánh trăng dưới, trong bóng đêm mờ mờ ảo ảo có thể thấy không ngừng đong đưa dây đăng.

“Ai có thể nghĩ đến, cả tòa sơn, cơ hồ đều là này trường sinh hoa hệ rễ.....”

Có lẽ ngay từ đầu nó chỉ là nho nhỏ một gốc cây, chính là có người trong thôn bắt người tới dưỡng hoa, dần dần, nó căn bản liền chậm rãi triều bốn phương tám hướng duỗi thân mà đi, cho tới bây giờ toàn bộ sơn đều là nó căn, duỗi ra ra tới, liền đem các thôn dân bắt lấy, gấp không chờ nổi thả tham lam đem hệ rễ chui vào bọn họ trong thân thể, hấp thu bọn họ trong cơ thể chất dinh dưỡng, khai ra từng đóa tuyết trắng hoa tới.

Những cái đó dưỡng hoa giả, lúc trước đại khái cũng là như vậy chết, bị trường sinh hoa căn chui vào trong thân thể, đem các nàng trong cơ thể huyết nhục toàn bộ ăn xong, sau đó ở các nàng thân thể thượng khai ra tuyết trắng không rãnh đóa hoa tới.

Này đó các thôn dân đại khái cũng không nghĩ tới, một ngày kia bọn họ cũng sẽ gặp gỡ chuyện như vậy.

“Ăn uống là sẽ dần dần biến đại, trước kia một người đủ để cho thứ này thỏa mãn. Chính là hiện tại nó tà tính đại trưởng, một người làm sao có thể làm nó thu tay lại?”

Hàn Húc nhàn nhạt nói, nhìn trước mắt một mảnh hỗn loạn, ánh mắt không hề cảm xúc, có thể nói lạnh nhạt.

Nói đến cùng, nếu không phải này đó thôn dân tham dục quá thịnh, thậm chí bắt người đi dưỡng hoa, này trường sinh hoa cũng sẽ không trường cho tới bây giờ cái này trạng thái.

Bên cạnh có dây đằng duỗi lại đây, Việt Khê nhắc chân dẫm lên đi, mũi chân nghiền nghiền, đem thứ này nghiền thành tro tàn.

Rút ra một trường hoàng phù tới, phù văn hơi hơi sáng lên, một đạo ánh lửa phóng lên cao, trong bóng đêm, không trung bị ánh lửa chiếu sáng

lên, một đoàn ngọn lửa trực tiếp bổ nhào vào kia trường sinh hoa trên người thượng.

Dây đẳng đính hỏa lập tức đốt lên, trong bóng đêm, trường sinh hoa phát ra thống khổ tiếng thét chói tai tới, vô số dây đẳng như là có ý thức giống nhau, bay thẳng đến Việt Khê cùng Hàn Húc đâm tới.

Việt Khê trong mắt quang mang giật giật, ngón tay đi phía trước một hoa, một đạo tím lòi ở trong bóng đêm xẹt qua, ầm ầm bổ vào kia khóa thật lớn trường sinh hoa trên cây. Lôi điện nhóm lửa, bị bổ trúng trường sinh hoa trên cây bốc cháy lên lửa lớn tới, không trung càng là bị ánh đến một mảnh lưỡng sắc.

Vùng núi hạ nhân nhìn một màn này, cả kinh nói: “Đây là làm sao vậy? Là cháy sao? Mau báo cảnh sát!”

“Phá!”

Ngồi xổm xuống thân mình tới, Việt Khê lấy huyết vì dẫn điểm ở phù triện thượng, đem phù triện dán trên mặt đất đóng đưa dây đẳng thượng. Ngọn lửa bốc cháy lên, hồi hồi thiêu đốt, hơn nữa theo này căn dây đẳng nhanh chóng hướng tới bốn phương tám hướng châm đi, không buông tha này trường sinh hoa mỗi một cây dây đẳng.

Nàng huyết đối tà khí mẫn cảm, có huyết vì dẫn, lửa lớn liền sẽ vẫn luôn theo tà khí thiêu đốt, thẳng đến đem toàn bộ trường sinh hoa đều cấp thiêu quang.

Hồ Tuệ Trinh trừng lớn đôi mắt nhìn này hết thấy, nàng trên mặt còn có vừa mới bắn đi lên huyết, nàng trong mắt, ánh lửa đại thịnh, Việt Khê tựa hồ từ ngọn lửa bên trong đi tới giống nhau, ngồi xổm nàng trước người, thấp giọng hỏi: “Người không sao chứ?”

“.....”

Hồ Tuệ Trinh há mồm muốn nói cái gì, lại phát hiện liền môi đều khó có thể động một chút, nàng lúc này mới nhớ tới, ăn trường sinh hoa hoa đoá nàng, quanh thân tê mỗ, căn bản liền môi đều khó có thể động một chút.

“Đưa nàng đi bệnh viện đi, ta xem nàng bộ dáng này như là trúng độc.” Hàn Húc nói, ngồi xổm xuống thân mình ở bốn phía tìm kiếm một trận, sau đó xoa nát một đoàn cỏ dại nhét ở Hồ Tuệ Trinh trong miệng.

Việt Khê hỏi: “Người cho nàng ăn cái gì?”

Hàn Húc nói: “Có thể giải độc đồ vật, bất quá cũng chỉ có thể hơi chút giảm bớt nàng trong cơ thể độc tính, trị ngọn không trị gốc. Nàng trong cơ thể độc có thể tê mỗ người thân thể cùng với thần kinh, vượt qua nhất định thời gian, nói không chừng là có thể đem người cấp độc choáng váng.”

Nghe vậy, Việt Khê lập tức liền sốt ruột, duỗi tay liền đem Hồ Tuệ Trinh bế lên tới nói: “Chúng ta đây chạy nhanh đi bệnh viện đi, mượn quý nói đi, quý nói mau một ít!”

Hàn Húc tự nhiên là gạt đầu, đem người từ Việt Khê trong lòng ngực tiếp nhận tới, nói: “Ta đến đây đi.”

Hai người mang theo Hồ Tuệ Trinh đi vào quý nói, hơi thở của người sống dẫn tới nơi này người một trận xông xáo, chính là chờ này phụ cận quý vừa nghe này hương vị —— di, như thế nào có điểm không thích hợp a?

Này không phải kia hai cái đại ma vương sao?

Quý nói phụ cận nguyên bản có chút xông xáo quý môn tức khắc an tĩnh như gà, không dám lên tiếng, hận không thể đem chính mình biến thành một cái bụi bặm, sợ bị Việt Khê hai người chú ý tới, bị bọn họ cấp thu thập.

Thằng đến Việt Khê bọn họ rời đi, quỹ lộ trình mới truyền đến thì thầm thanh âm —— hy vọng này hai người đừng lại đến, nhiều tới vài lần, quỹ đều phải dọa choáng váng.

Việt Khê cùng Hàn Húc từ quỹ lộ trình ra tới đó là ở thành phố G bệnh viện cửa, lúc này Hồ Tuệ Trinh thân thể đã có một chút tri giác, chính đại khẩu mồm to ra bên ngoài phun đen nhánh huyết, cho nên chờ Hàn Húc ôm nàng tiến vào thời điểm, trên người tất cả đều là nàng nhổ ra huyết, ngay cả bệnh viện trên mặt đất, cũng dính không ít, đem phòng cấp cứu bác sĩ đều cấp dọa tới rồi.

“Nàng trúng độc, chúng ta cũng không biết là cái gì độc…….”

Đem người đẩy đi phòng cấp cứu thời điểm, Hồ Tuệ Trinh trừng lớn đôi mắt, duỗi tay bắt lấy Việt Khê tay áo, nói: “Cảm ơn người, Việt Khê…….”

Việt Khê duỗi tay ở nàng trên trán vỗ một chút, đối nàng cười một chút, nhìn nàng bị đẩy mạnh phòng giải phẫu.

Một trận binh hoang mã loạn lúc sau, phòng cấp cứu bên ngoài một mảnh an tĩnh, Việt Khê cúi đầu nhìn nhìn Hàn Húc chặt vật một thân, nhúu nhúu mày, nói: “Người trước xử lý một chút trên người huyết đi…….”

Xem Hàn Húc mày chết nhă, trên người khí lạnh ứa ra bộ dáng, nàng nhin không được nhấp môi cười một chút, nói: “Cũng không biết Tuệ Trinh thể nào, sớm biết rằng nàng sẽ phun nhiều như vậy huyết, khiến cho ta ôm nàng, miễn cho lộng người một thân huyết, người còn không cao hứng.”

Hàn Húc người này, kỳ thật có như vậy một chút tiểu thói ở sạch, trên người thường thường đều là không dính bụi trần, hiện tại trên người bị dính nhiều như vậy huyết, tâm tình nơi nào khả năng hảo.

Liếc Việt Khê liếc mắt một cái, Hàn Húc thấp giọng nói: “Ta không ôm nàng, chính là sư phụ người ôm..... Đáo còn không bằng ta tới, ta đi toilet xử lý một chút.”

Bệnh viện bản thân liền an tĩnh, hiện giờ lại là nửa đêm, bên trong càng là an tĩnh, an tĩnh đến chỉ có thể nghe thấy chính mình tiếng hít thở, cho nên một âm ỉ lên, liền có vẻ thập phần chói tai.

Việt Khê từ hành lang đi đến đại sảnh đi, liền nghe thấy bên kia truyền đến khắc khẩu thanh.

“Bác sĩ, người liền nhìn nhìn lại đi, ta trưởng phu hẳn khẳng định là sinh bệnh, hẳn trước kia là không uống rượu, hiện tại cả ngày đều say khướt, không uống rượu liền nổi điên!”

Nói chuyện nữ nhân vẻ mặt lo lắng sốt ruột, trên mặt tất cả đều là sầu khổ chi sắc, ở bên người nàng ghế trên nằm một cái say khướt nam nhân, trên mặt tất cả đều là say rượu say hồng, giống một cái lợn chết giống nhau nằm ở nơi đó, trong miệng còn lòi kéo hô.

Đại khái không phải lần đầu tiên thấy nữ nhân này, bác sĩ có chút bất đắc dĩ nói: “Hình tiểu thư, Hoàng tiên sinh thân thể hẳn đích xác không có gì vấn đề, chúng ta kiểm tra quá rất nhiều lần, hẳn chính là uống say mà thôi. Cái này, thích uống rượu, chúng ta bệnh viện trị không được.”

Nghe vậy, nữ nhân nhịn không được khóc lên.

Hàn Húc đi đến Việt Khê bên người, ngẩng đầu triều trong đại sảnh nhìn thoáng qua, cúi đầu hỏi: “Làm sao vậy sư phụ?”

Việt Khê ngẩng đầu ý bảo phía trước, như suy tư gì nói: “Thật lớn mùi rượu, nhưng là lại không có rượu xú vị.....”

Nàng đi phía trước đi, đi đến cái kia say đảo nam nhân bên người, trên cao nhìn xuống nhìn thoáng qua, hỏi trước mắt nữ nhân: “Người trưởng phu là khi nào biến thành cái dạng này?”

Nữ nhân nhìn nàng một cái, đại khái là trong lòng thật sự là ghen lâu lắm, cũng mặc kệ có phải hay không người xa lạ, một bụng lời nói toàn bộ nhân cơ hội liền đổ ra tới.

“Hắn trước kia không phải như thế, hắn trước kia ghét nhất uống rượu, không chỉ có đau ta, cũng đau hài tử, chính là chính là từ năm trước bắt đầu, không biết vì cái gì, đột nhiên liền thích uống rượu. Một ngày ban cũng không thượng, cả người đều chôn ở rượu thùng, không cho hắn uống rượu hắn liền nổi điên, la hét muốn tấu ta cùng hài tử, muốn uống còn uống cái loại này quý.....”

Đương nhiên, nam nhân chỉ là ngoài miệng nói nói, nói cách khác, nàng cũng không có khả năng cùng hắn quá đi xuống, đã sớm đem người một chân đá văng ra ly hôn. Nhưng là chính là bởi vì như vậy, nàng càng thống khổ, hai người lúc trước kết hôn là bởi vì tình yêu, hiện giờ tình yêu còn ở, chính là nam nhân hành động lại làm nàng thực thất vọng, nhưng là lại không thể nhẫn tâm tới ly hôn.

Nữ nhân nói lại nhịn không được khóc lên, nếu còn như vậy đi xuống, cuộc sống này cũng không có đầu, nàng cũng không biết chính mình còn có thể kiên trì bao lâu.

“Ta nói hắn là sinh bệnh, kỳ thật cũng chỉ là lừa mình dối người, không tin hắn sẽ biến thành như vậy.....”

Việt Khê cúi đầu nhìn nam nhân liếc mắt một cái, ngơ một tiếng, nói: “Nói hắn sinh bệnh kỳ thật cũng không sai.”

“Ân?” Nữ nhân nói đến một nửa, nghe được Việt Khê nói, lập tức liền ngẩng đầu xem nàng, vẻ mặt mờ mịt.

Việt Khê nói: “Hắn ăn không nên ăn đồ vật, hắn trong bụng kia chỉ sâu, la hét muốn uống rượu, hắn tự nhiên không chế không được chính mình.”

“Cái gì sâu lợi hại như vậy?” Một bên bác sĩ nghe thế cũng là vẻ mặt kinh ngạc.

Nữ nhân truy vấn: “Người nói ta trượng phu trong bụng có sâu, kia có thể lấy ra sao?”

Việt Khê gật đầu: “Đương nhiên có thể..... Có rượu không?”

Nữ nhân lắc đầu, lại vội nói: “Ta, ta hiện tại liền đi ra ngoài mua.”

Một bên bác sĩ xen mồm nói: “Còn có thể chứ?”

Việt Khê nghĩ nghĩ, nói: “Còn..... Cũng coi như là quán bar, có mùi rượu là được.”

Nghe vậy, bác sĩ đi cầm một bình lớn y dùng còn lại đây, còn tự nhiên là so bất quá những cái đó rượu ngon hương vị thuần hậu thơm nồng, nhưng là có chút ít còn hơn không.

Cầm còn, Việt Khê làm người cầm giấy bút tới, vẽ một đạo phù, sau đó thiêu đem phù hôi chiếu vào còn bên trong, này một bộ động tác xem đến những người khác sửng sốt sửng sốt —— này như thế nào giống phim truyền hình những cái đó hãm hại lừa gạt thần côn a?

Bất quá không đợi bọn họ nghĩ nhiều, bọn họ đã nghe tới rồi một cổ mùi hương, một cổ mùi rượu thơm nồng vị. Này cổ rượu hương làm người say mê không thôi, nói không nên lời mỹ diệu, chỉ là nghe, khiến cho người đều có vài phần say.

Mà này cổ rượu hương nơi phát ra, đó là Việt Khê trong tay kia bình y dùng cùn.

Bác sĩ trừng lớn đôi mắt, không thể tin tưởng, lắp bắp nói: “Này, này..... Này rượu.....”

Rượu hương chui vào trong mũi, nằm ở ghế trên nam nhân có động tĩnh, hần giãy giụa muốn đứng lên, đôi mắt còn không có mở, trong miệng liền la hét: “Rượu..... Rượu! Ta muốn uống rượu!”

Hàn Húc tùy tay ở hần ót thượng một phách, nam nhân trong miệng ngô một tiếng, lại nằm trở về, không có thanh âm.

“Ta trượng phu hần.....”

“Không có việc gì, chỉ là muốn đem hần trong bụng đồ vật lấy ra, phải làm hần vụng.”

Nam nhân vẫn chưa tỉnh lại, chính là rượu hương nhưng vẫn hương hần trong lỗ mũi toàn, sắc mặt của hần trở nên ửng hồng, trên trán gân xanh bốc lên, nhìn qua thập phần khó chịu bộ dáng.

Việt Khê thần sắc bất động, duỗi tay ở trên cổ tay hần nhẹ nhàng xẹt qua, trên tay nàng không đao, chính là ngón tay xẹt qua đi, nam nhân trên cổ tay lại xuất hiện một cái miệng vết thương, có huyết từ miệng vết thương nhỏ giọt xuống dưới.

Bác sĩ: “Ta mẹ.....”

Hần cảm giác, thế giới quan của mình đều phải trọng tổ.

Việt Khê đem bình rượu khẩu đặt ở nam nhân miệng vết thương kia chỗ, thập phần kiên nhẫn chờ đợi.

Một lát sau, bác sĩ trừng lớn đôi mắt, nhìn nam nhân thủ đoạn làn da phía dưới không ngừng cổ lấy, tựa như có thứ gì ở hần làn da phía dưới toàn động, nhin không được nói: “Đây là”

Một con màu đỏ sâu từ thủ đoạn miệng vết thương chui ra tới, nó vừa mới bắt đầu chỉ là nhô đầu ra, làm như ở quan sát bốn phía hoàn cảnh, bác sĩ cùng nữ nhân tức khắc ngừng lại rồi hô hấp, sợ đem nó cấp dọa tới rồi, lại làm nó lùi về đi.

Sâu làm như phát hiện bên ngoài không có gì uy hiếp, lúc này mới từ nam nhân trong cơ thể chui ra tới, một đầu thua tại cồn cái chai. Chờ nó hoàn toàn dừng ở cái chai, Việt Khê tay mắt lạnh lẽ, lấy quá mộc tắc liền trực tiếp đập lên.

Cái này, những người khác mới dám thở dốc.

“Đây là thứ gì?” Bác sĩ thập phần tò mò hỏi.

Việt Khê quơ quơ cái chai, nhìn kia chỉ sâu trầm ở nhất phía dưới, nhìn tựa hồ là đã chết bộ dáng, nói: “Đây là rượu trùng, danh như ý nghĩa, chính là uống rượu sâu. Rượu trùng thích nhất uống rượu, cũng thích nhất rượu ngon. Thứ này, nếu lấy tới ủ rượu, cũng chính là ở rượu phóng một con rượu trùng, lại thấp kém rượu cũng sẽ biến thành rượu ngon. Nhưng là, nếu bị người làm thực, liền sẽ giống người này giống nhau, bị rượu trùng khống chế, nhin không được tưởng uống rượu.”

“Dưới bầu trời này thế nhưng còn có loại đồ vật này?”

Quả thực chính là mở rộng tầm mắt.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 154

ượu trùng cả người phiếm hồng, là cái loại này ngọc chất giống nhau màu đỏ, nhìn qua cũng không xấu xí, rơi xuống ở cón cái chai, liền trầm ở cái chai nhất phía dưới, ở ánh đèn hạ tựa hồ sẽ sáng lên giống nhau.

Hoàng tiên sinh trên tay miệng vết thương còn ở nhỏ huyết, Việt Khê làm cái một cái cầm máu chú, chỉ thấy kia đạo thương khẩu huyết lập tức đã bị ngừng, miệng vết thương dần dần ngừng ở cùng nhau.

Một màn này xem đến Hình tiểu thư cùng bác sĩ lại nhin không được mở to hai mắt nhìn, nhìn Việt Khê ánh mắt quả thực giống như là đang xem thần tiên. Nếu không phải nhà mình trượng phu còn vững, Hình tiểu thư hận không thể đem hăn bắt lên tới, kêu hăn lên xem thần tiên.

Hoàng tiên sinh nguyên bản chính là bởi vì trong bụng có rượu trùng mới có thể mê rượu rượu ngon, hiện giờ rượu trùng đã ra tới, sắc mặt của hăn tuy rằng vẫn là ửng hồng một mảnh, cũng đã chậm rãi tỉnh táo lại, trong đầu không hề hỗn loạn một mảnh.

“..... Ta, ta đây là làm sao vậy?” Hoàng tiên sinh mở mắt ra tới. Trong mắt toàn là một mảnh mờ mịt, một bộ hồn nhiên không biết đã xảy ra sự tình gì bộ dáng.

Hình tiểu thư ở một bên thật cẩn thận nhìn hăn, hỏi: “Lão công, người cảm giác thế nào?”

Hoàng tiên sinh mờ mịt nhìn nàng, hẩn nhẹ nhàng gõ gõ chính mình đầu, mấy năm nay sự tình như điện quang giống nhau ở trong đầu hiện lên, vẻ mặt của hắn lập tức trở nên thanh thanh bạch bạch —— hắn mấy năm nay, thế nhưng làm nhiều như vậy hỗn trưởng sự tình tới?

“Lão bà, ta, ta không phải cố ý, ta cũng không biết vì cái gì đột nhiên trở nên như vậy thích uống rượu!” Phục hồi tinh thần lại, Hoàng tiên sinh sốt ruột hướng chính mình thê tử giải thích nói, thậm chí là khóc không ra nước mắt, rõ ràng hắn trước nay đều không yêu uống rượu, chính là không biết vì cái gì, mấy năm nay giống trứ ma giống nhau, căn bản khống chế không được chính mình, không có rượu liền cảm giác chính mình muốn chết giống nhau, thậm chí còn bởi vì uống rượu cùng người trong nhà phát sinh khắc khẩu.

Hiện giờ hồi tưởng lên, Hoàng tiên sinh hận không thể đem chính mình cấp đâm một đốn.

Thấy hắn dáng vẻ này, tuy rằng tinh thần vẫn cứ mất tinh thần, nhưng là trong mắt lại là một mảnh thanh minh, không còn nữa trước kia vẫn đục, Hình tiểu thư suýt nữa khóc thành tiếng tới, nàng lắc lắc đầu, nói: “Ta biết người không phải cố ý, đều là cái này sâu đều nguyên nhân, mới làm hại người thích rượu mê rượu.”

Nàng duỗi tay một lóng tay Việt Khê trong tay cồn bình thủy tinh, bên trong kia chỉ màu đỏ sâu thập phần thấy được.

Hoàng tiên sinh vừa thấy này sâu, tưởng tượng đến trong khoảng thời gian này chính mình trong bụng đều có như vậy một cái sâu tồn tại, lập tức biểu tình liền có chút phát thanh, đặc biệt là này chỉ sâu liền như vậy bãi ở chính mình trước mặt, quả thực làm hắn tưởng lừa gạt chính mình đều làm không được.

Việt Khê quơ quơ cón cái ly, nói: “Này rượu trùng chính là thứ tốt, lại là thấp kém rượu, trải qua này rượu trùng ngâm, đều sẽ biến thành thượng đẳng rượu ngon.....”

Nói, nàng đem cón bình thủy tinh đưa qua, nói: “Các người có thể nếm thử, này cón hiện tại có phải hay không thay đổi hương vị.”

Nghe vậy, mặt khác ba người hai mặt nhìn nhau, Hoàng tiên sinh cùng Hình tiểu thư tự nhiên là không dám, tuy rằng Việt Khê nói như vậy, chính là tưởng tượng đến bởi vì này rượu trùng làm Hoàng tiên sinh biến thành bộ dáng kia, bọn họ vẫn là có chút không dám.

Vẫn là một bên tuổi trẻ bác sĩ thò qua tới, thập phần tò mò nói: “Làm ta nếm nếm.”

Này cón Việt Khê thiêu một đạo phù, lúc ấy này cón hương vị liền trở nên thập phần mê người. Hiện giờ rượu trùng thêm đi vào, kia mùi hương càng thêm tinh khiết và thơm, một hiên khai bên trên cái nắp, liền tính là không uống rượu người đều nhin không được nuốt nuốt nước miếng.

Bác sĩ nho nhỏ uống một ngụm, lập tức hai mắt liền sáng, cả kinh nói: “Này rượu, như thế nào như vậy hương?”

Bất quá lại hảo uống, hăn cũng không dám uống nhiều, hăn còn ở trực ban, nếu là uống say, kia đã có thể không ổn. Bất quá này rượu tư vị, đó là thật sự hảo, ngay cả hăn cái này không yêu uống rượu người, đều cảm thấy vị thập phần diệu.

Việt Khê nói: “Rượu trùng vốn chính là với trong rượu mà sinh, dùng để ủ rượu là nhất thích hợp. Vừa rồi ta kia đạo phù tuy rằng có thể làm cón liền hương, nhưng là trên thực tế kia cón bản chất vẫn là cón, chỉ có rượu trùng mới có thể đem này rượu trở nên như thế tinh khiết và thơm.”

Thế giới vô biên việc lạ gì cũng có, này rượu trùng, đó là trong đó một cái thập phần kỳ diệu đồ vật.

Bác sĩ nhin không được cảm thán nói: “Ta còn là lần đầu tiên biết, trên thế giới thế nhưng còn có vật như vậy, có thể làm không yêu rượu người trở nên thích rượu như mạng. Hình tiểu thư nói trượng phu của nàng khẳng định là sinh bệnh, ta còn nói hăn thân thể khoẻ mạnh thật sự, nếu không phải gặp được vị tiểu thư này, Hoàng tiên sinh trong cơ thể rượu trùng, còn không biết khi nào mới có thể bị phát hiện.”

Thật sự là này rượu trùng trừ bỏ làm người thích rượu ở ngoài, sẽ không đối nhân thân thể tạo thành cái gì ảnh hưởng, bởi vậy bệnh viện cũng không tra ra Hoàng tiên sinh trên người có bệnh gì chứng. Hơn nữa cùng chi tương phản, thân thể hăn lại khoẻ mạnh bất quá. Dựa theo Hình tiểu thư cách nói, hăn mấy năm nay mỗi ngày đều ôm rượu sinh hoạt, theo lý tới nói, thân thể hăn là có điều thiếu hụt mới là, chính là thân thể hăn thậm chí so người bình thường thân thể đều phải hảo, đây mới là để cho bọn họ kinh ngạc.

Việt Khê nói: “Kỳ thật rượu trùng thứ này không chỉ có đối thân thể vô hại, tương phản, nó đối nhân thể là có nhất định chỗ tốt.”

Cho nên, cho dù mỗi ngày uống rượu, Hoàng tiên sinh thân thể cũng không có gì vấn đề, thậm chí rượu trùng tồn tại, sẽ đem nhân thể tạp chất ồm ầu đều chậm rãi tiêu trừ hết, cho nên trong thân thể có rượu trùng nhân thân thể so người bình thường còn muốn khoẻ mạnh.

“Này rượu trùng.....” Việt Khê nhìn liếc mắt một cái, đem bình thủy tinh tử đưa cho Hoàng tiên sinh phu thê hai người, nói: “Nếu là từ các người trong cơ thể lấy ra, vậy cho các người đi.”

Nghe vậy, Hoàng tiên sinh vợ chồng hai người tức khắc sửng sốt.

Hình tiểu thư ngạc nhiên hỏi: “Người..... Người không cần sao?”

Việt Khê nói: “Không cần, ta không thích uống rượu.”

Hoàng tiên sinh cùng Hình tiểu thư hai mặt nhìn nhau, cảm thấy trong tay đồ vật có chút phồng tay.

Nghe Việt Khê giải thích, bọn họ cũng biết này rượu trùng là cái thứ tốt, bọn họ nguyên tưởng rằng Việt Khê sẽ đem này cầm đi. Nếu Việt Khê muốn bắt đi, bọn họ tự nhiên là sẽ không có ý kiến gì, phải biết rằng nếu không phải Việt Khê đem rượu trùng lấy ra, Hoàng tiên sinh vẫn là bị rượu trùng sở ảnh hưởng, này rượu trùng vẫn là cái tai họa.

“Kia, kia cái này rượu trùng, muốn như thế nào dưỡng?” Hình tiểu thư khiêm tốn thỉnh giáo, trong óc đã chuyển đi lên, cái này rượu trùng nếu có thể làm thấp kém rượu biến thành thật tốt rượu ngon, trong đó thao tác tính liền đại đại gia tăng rồi.

“Việt tiểu thư, người thật sự không cần này chỉ rượu trùng sao? Thứ này, nếu có thể đem bình thường rượu biến thành rượu ngon, nếu lợi dụng đến hảo, có thể kiếm thật lớn một số tiền, làm giàu không nói chơi.” Hình tiểu thư luôn mãi dò hỏi Việt Khê.

Việt Khê hứng thú thiếu thiếu bộ dáng, rõ ràng đối cái này rượu trùng không có hứng thú, nàng nói: “Thứ này hảo dưỡng thật sự, chỉ cần đem nó gác ở rượu là được, đương nhiên, nếu là rượu ngon tốt nhất.”

Nghe vậy, Hình tiểu thư cùng Hoàng tiên sinh lập tức gà con mổ thóc dường như gật đầu, tỏ vẻ minh bạch.

Việt Khê cúi đầu nhìn thoáng qua thời gian, hiện tại đã là buổi sáng 6 giờ, lại qua một lát, thiên đại khái liền phải sáng. Nghĩ, nàng cùng Hàn Húc liền đi phòng cấp cứu bên ngoài chờ.

Bọn họ nhưng thật ra không thể nào lo lắng Hồ Tuệ Trinh, Hàn Húc hơi chút cho nàng giải độc, độc tính giảm bớt, dư lại độc đối nàng tánh

mạng sẽ không tạo thành bao lớn vấn đề. Đưa tới thời điểm tuy rằng nàng bộ dáng thoát nhìn có chút đáng sợ, từng ngum từng ngum học máu, nhưng kia phun chính là trong cơ thể máu đen, đều là nàng trong cơ thể độc.

“Ta nhưng thật ra không nghĩ tới, người thế nhưng còn sẽ giải độc.”
Việt Khê nhìn Hàn Húc liếc mắt một cái, nói một câu.

Hàn Húc nói: “Được lý phương diện, tuy rằng không tinh thông, nhưng là ta cũng học một chút, miễn cưỡng biết một ít giải độc dược thảo.”

Mãi cho đến hừng đông, Hồ Tuệ Trinh mới từ phòng cấp cứu nội bị đẩy ra, bác sĩ gỡ xuống khẩu trang, nói: “Nàng trong cơ thể độc chúng ta đã giải, may mắn đưa tới đúng lúc, hơn nữa các người có phải hay không cho nàng ăn cái gì, nàng trong cơ thể độc cũng bị giải một ít, tranh thủ một ít thời gian.”

Nói, bác sĩ nhú nhú mày, trên mặt trời lên vài tia nghi hoặc tới, nói: “Chỉ là không biết đây là cái gì độc, ta chưa từng có gặp được quá như vậy độc, có thể tê mủi mọi người thân thể, thậm chí là người thần kinh..... Trước mắt tới nói không có gì trở ngại, chỉ là không biết có thể hay không lưu lại cái gì di chứng, phía sau còn cần tiếp tục quan sát.”

Hồ Tuệ Trinh mãi cho đến giữa trưa mới tỉnh lại, tuy rằng trong cơ thể độc giải, chính là thân thể của nàng lại bởi vì này độc đã chịu cực đại thương tổn, tỉnh lại thân thể vẫn cứ không có gì sức lực.

Lại lần nữa mở mắt ra nhìn đến ánh mặt trời thời điểm, nàng thậm chí có một loại phảng phất giống như trọng sinh cảm giác.

“Cảm giác thế nào?” Việt Khê xem nàng mở mắt ra, thấp giọng hỏi.

Hồ Tuệ Trinh ánh mắt lung lay hai hạ, mới vừa rồi dừng ở Việt Khê trên người, nàng nhìn chăm chăm Việt Khê nhìn sau một lúc lâu, mới nhẹ giọng kêu một tiếng: “Việt Khê.....”

Nàng nhìn thoáng qua bốn phía, lọt vào trong tầm mắt một mảnh màu trắng, thực rõ ràng là ở bệnh viện, đêm qua sự tình ở trong đầu hiện lên, nàng nhìn nhìn chính mình tay, nhẹ nhàng cầm, lẩm bẩm nói: “Ta, ta còn sống.....”

Trong giọng nói, có chút không thể tin tưởng.

Đêm qua hết thấy, đối nàng tới nói, quả thực giống như là một hồi ác mộng, hồi tưởng lên, thân thể của nàng vẫn cứ nhịn không được run nhẹ nhẹ lên, đó là sợ hãi.

Một bàn tay duỗi lại đây nhẹ nhàng phúc ở cái trán của nàng, sau đó có chút không thuận thực vỗ vỗ, Việt Khê biểu tình có chút cứng đờ nói: “Hảo, không có việc gì.”

Việt Khê cho người ta cảm giác thập phần lãnh đạm, thậm chí cho người ta có vài phần cao ngạo, khó có thể thân cận, chính là Hồ Tuệ Trinh lại không nghĩ rằng, tay nàng lại là như vậy ấm áp, cái trán bị tay nàng vỗ về, cái loại này ấm áp vẫn luôn truyền tới trong lòng đi.

“Hảo ấm áp.....”

Hồ Tuệ Trinh hơi hơi nhắm mắt, cảm thấy vẫn luôn căng chặt thân thể chậm rãi thả lỏng xuống dưới —— này chỉ tay không chỉ có ấm áp, thậm chí làm nàng cảm thấy thập phần có cảm giác an toàn.

Thân thể một thả lỏng lại, nàng liền cảm thấy có chút mệt mỏi, nhịn không được lại đã ngủ.

Chờ nàng ngủ say qua đi, Việt Khê như suy tư gì nói: “Cũng không biết cái kia thôn hiện tại thế nào, kia cây trường sinh hoa cơ hồ trải rộng cả tòa sơn, có ta máu làm dẫn, phù hỏa theo tà khí, có thể đem nó hoàn toàn đốt cháy hầu như không còn. Chỉ là như vậy nháo ra tới động tĩnh, sợ là không nhỏ.”

Mà sự thật cùng Việt Khê suy nghĩ cũng không sai biệt mấy, kia tràng lửa lớn, ở bóng đêm bên trong, từ dưới chân núi nhìn lại, cả tòa sơn cơ hồ đều bị lửa lớn bao trùm, đại gia còn tưởng rằng lửa đốt sơn, vội vàng báo cảnh.

Chờ đến phòng cháy đội người tới rồi thời điểm, trên núi hỏa đã mau dập tắt, lệnh người kinh ngạc chính là, như vậy đại hỏa, thế nhưng không có đem cả tòa sơn thiêu, tựa hồ chỉ là thiêu nào đó thực vật rễ cây.

Mà cảnh sát nhóm ở giữa sườn núi vị trí phát hiện mấy thi thể, này đó thi thể đã sớm không có khí, tròng mắt chết không nhắm mắt bộ dáng. Nhất kỳ lạ chính là, ở bọn họ thi thể thượng, từ thân thể nội bộ khai ra từng đóa hoa tới, kia hoa hoa đóa tuyết trắng, nhìn trắng tinh như tuyết.

Ở này đó thi thể bên cạnh, còn có chút tồn tại người, những người này hơi thở mỏng manh, trên người có không ít miệng vết thương, huyết nhục mơ hồ một mảnh.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 155

Thành phố G trường sinh hoa bị chịu người tôn sùng, đó là bởi vì này hoa một năm bốn mùa đều nở rộ, màu sắc và hoa văn tuyết trắng không rảnh, cho nên mới gọi trường sinh.

Này hoa dù ra giá cũng không có người bán, thập phần thừa thớt, bởi vì liên tính là lại lợi hại nông dân chuyên trồng hoa, mặc kệ như thế nào đào tạo, cũng loại không ra trường sinh hoa, một khi ly bồn, này hoa liền sẽ nhanh chóng khô héo.

Có rất nhiều người đối trường sinh hoa đều thập phần tò mò, không biết này hoa rốt cuộc là như thế nào dưỡng ra tới, thẳng đến thành phố G cảnh sát cục người thấy từ thi thể bên trong trường ra tới trường sinh hoa.

Kia hoa cảm rể với nhân thể, từ nhân thể bên trong trườn chi nẩy mầm, khai ra từng đóa tuyết trắng đóa hoa tới, đó là cực hạn không rảnh mỹ lệ, liếc mắt một cái nhìn đến khiến cho người nhin không được mê muội.

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, người hoàn toàn không thể tưởng tượng, này hoa lại là từ nhân thể bên trong trường ra tới, nhưng là này hoa có bao nhiêu xinh đẹp, liền có vẻ một màn này có bao nhiêu thẩm người.

Trường sinh hoa chỉ có Hồ Tuệ Trinh bọn họ thôn mới có gieo trồng, mà lúc này đây ngoài ý muốn, cũng đưa bọn họ thôn đào tạo trường sinh hoa bí mật bại lộ ra tới, cái gì trường sinh hoa, kia hoàn toàn chính là một loại tà vật, nó dựa vào hút người huyết nhục, từ giữa đạt được chất dinh

dưỡng, sau đó này hoa mới có thể nở rộ tới. Cho nên, mặc kệ những người khác như thế nào đào tạo, này hoa vĩnh viễn đều sẽ không nở hoa, ai lại biết này hoa thế nhưng là như vậy dưỡng?

Mà Hồ Tuệ Trinh bọn họ thôn, từ hai mươi năm trước liền bắt đầu dưỡng này hoa, mỗi cách 5 năm, bọn họ liền sẽ ở đêm giao thừa đem trong thôn một cái cô nương hiến tế cho bọn hắn trong miệng cái gọi là hoa thần, ở ngày thứ hai, trường sinh hoa rễ cây liền sẽ cắm rễ ở người thi thể thượng, sau đó khai ra tuyết trắng trường sinh hoa tới.

Nhiều năm như vậy, thôn dựa vào trường sinh hoa làm giàu, chính là bọn họ giàu có, lại toàn bộ là dùng những người khác tánh mạng xây ra tới. Chỉ là ngấm lại, khiến cho người không rét mà run.

Này tin tức vừa ra tới, trong nhà có trường sinh hoa nhân gia, cái loại cảm giác này đừng nói, chỉ cảm thấy da đầu tê dại, hận không thể lập tức liền đem này hoa ném đến rất xa. Mà Hồ Tuệ Trinh bọn họ thôn, dưới tình huống như vậy, tự nhiên là mọi người đòi đánh, tất cả mọi người đều cảm thấy không thể tin tưởng, liền vì làm trường sinh hoa nở hoa, thế nhưng sẽ đem người hiến tế, hoa thế nhưng so mạng người càng quan trọng sao?

Bọn họ tự nhiên là cảm thấy khó có thể tưởng tượng, chính là chuyện như vậy, rồi lại là chân thật phát sinh. Ích lợi thứ này, thường thường hội mong tế người hai mắt cùng lý trí, làm cho bọn họ trở nên không thể nói lý.

Trận này phong ba mãi cho đến mùa xuân mới vừa rồi đậm ra mọi người tầm nhìn, lúc này thành phố G người đề tài câu chuyện cũng từ trường sinh hoa chuyện này thượng chuyển dời đến mặt khác tin tức thượng.

Lúc ấm lúc lạnh thời điểm, Thiên Sư Minh người chuẩn bị đem đào tạo tốt Xanh Thiên Thụ loại ở Côn Luân trên núi, còn cấp Việt Khê cùng Hàn Húc phát ra mời, mời điện thoại là Bạch Tề Tinh đánh tới, hiện tại

thiên sư giới người đều biết, Bạch Tề Tinh cùng Việt Khê bọn họ cảm tình hảo, xem như bằng hữu.

Côn Luân sơn hàng năm tuyết đọng, khí hậu giá lạnh, nhưng là cũng là vì như vậy, hẻo lánh ít dấu chân người, không người quấy rầy, trên núi linh khí cũng đủ sung túc, vừa lúc thích hợp Xanh Thiên Thụ sinh trưởng.

Việt Khê cùng Hàn Húc không có việc gì nhưng làm, liền không cự tuyệt Thiên Sư Minh mời, đi theo bọn họ cùng nhau tới rồi Côn Luân sơn.

“Tuy rằng lãnh, bất quá nơi này không khí so bên ngoài đều phải sạch sẽ, Xanh Thiên Thụ loại nơi này nhưng thật ra nhất thích hợp.” Việt Khê cùng Hàn Húc đi ở cuối cùng biên, nhỏ giọng nói chuyện, dưới chân tuyết dẫm lên đi, phát ra kéo kẹt kéo kẹt thanh âm tới.

Người ở đây tích hân đến, thập phần an tĩnh, chỉ có phong cùng tuyết thanh âm, hiện giờ đại tuyết ngừng lại, bầu trời ánh mặt trời tưới xuống tới, chiếu vào tuyết trắng thượng, quang mang phản xạ, chiếu đến người đôi mắt đau.

Có màu trắng đồ vật bay qua tới, Việt Khê vươn tay đi, thấy là cái tuyết trắng tiểu nhân nhi dừng ở nàng đầu ngón tay thượng. Kia đồ vật thập phần đáng yêu, người tuyết bộ dáng, thân thể một lớn một nhỏ hai cái viên tuyết cầu điệp ở bên nhau, chỉ có ngón tay như vậy cao, trên cổ còn quấn lấy một cái màu đỏ khăn quàng cổ, cái mũi thượng cắm một cái cà rốt, đen như mực đôi mắt, ngây thơ chất phác.

“Tuyết tinh linh.....”

Việt Khê lẩm bẩm.

Tuyết tinh linh loại đồ vật này tuy nói cùng Tuyết Nữ giống nhau đều là sinh tồn ở đại tuyết bên trong, nhưng là cùng Tuyết Nữ lại có bản chất

khác nhau, chúng nó lực lượng càng nhược, tồn tại với tuyết địa bên trong, tâm tính càng là thiên chân.

“Sư phụ trong mắt tuyết tinh linh là cái dạng gì?” Hàn Húc thò qua tới hỏi, nhìn nàng ngón tay tiêm kia mặt bạch quang.

Việt Khê ngẩng đầu nhìn hẩn một cái, nói: “Ta trong mắt tuyết tinh linh..... Liên cùng chúng ta trước hai ngày đôi người tuyết giống nhau, có màu đỏ cà rốt cái mũi, hắc mã não đôi mắt, còn có Tiểu Nhất chúng nó dùng mặt đường mặt miệng, trên cổ quấn lấy một cái hồng khăn quàng cổ.”

Tuyết tinh linh vô hình, mỗi người nhìn đến nó hình thái đều bất đồng, trong lòng nghĩ là cái gì, nó chính là cái dạng gì. Việt Khê trong phòng còn có Hàn Húc trước hai ngày cho nàng niết người tuyết, lớn bằng bàn tay, dùng pháp thuật động lại, vĩnh viễn đều vẫn duy trì dáng vẻ kia. Đại khái là nguyên nhân này, nàng trong mắt tuyết tinh linh, đó là người tuyết bộ dáng.

Nghe nàng hình dung, Hàn Húc nhin không được cười, hẩn ý vị không rõ nói: “Thật đáng yêu.....”

Không biết là đang nói người, vẫn là đang nói người tuyết.

Phía trước truyền đến xôn xao, Việt Khê ngẩng đầu, thấy bốn phía đều bay tuyết tinh linh, đương nhiên, ở trong mắt nàng tuyết tinh linh là ngón tay như vậy cao người tuyết, chính là ở những người khác trong mắt lại không phải như vậy một chuyện, có chút người trong mắt tuyết tinh linh cũng không biết rốt cuộc là bộ dáng gì, bị dọa đến tè ra quần, một bên sau này lui một bên kêu: “Đừng tới đây, đừng tới đây.....”

Việt Khê: “.....”

Nàng duỗi tay, thấy bốn năm cái tiểu tuyết người đặt mộng ngồi ở tay nàng trong lòng, củ cải đỏ làm cái mũi người chọc ta ta chọc người, lẩm bẩm nói: “Bọn họ trong mắt tuyết tinh linh, rốt cuộc là cái dạng gì?”

Thế nhưng có thể đem người dọa thành cái dạng này.

Bạch Tề Tinh lại là đầy mặt hưng phấn, chỉ vào tuyết tinh linh nói: “Cao tới!”

Sau đó đã bị hấn ca ca Bạch Kỳ Thạch một cái tát hô trên nền tuyết, băng vể mặt.

“Đây là tuyết tinh linh, tính tình ngây thơ hồn nhiên. Tuyết tinh linh vô hình, mỗi người thấy tuyết tinh linh đều là người trong lòng suy nghĩ, chỉ cần các người không cần thương tổn chúng nó, chúng nó liền sẽ không thương tổn các người.” Đi ở phía trước Lý Huy trầm giọng nói.

Nghe vậy, những người khác hai mặt nhìn nhau, bất quá nhưng thật ra miễn cưỡng khôi phục trấn định, thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Bọn họ hướng lên trên đi, vẫn luôn đi tới giữa sườn núi vị trí, ở nơi đó, có một mặt hồ, trong hồ bích ba nhộn nhạo, trong nước không có bất luận cái gì sinh vật, cũng không có bất luận cái gì sinh mệnh, ánh đỉnh đầu dương quang, giống như là dừng ở tuyết trắng bên trong một viên xanh lam sắc minh châu.

Xanh Thiên Thụ liền muốn loại tại đây bên hồ, này hồ tuy rằng thân ở tuyết sơn bên trong, nhưng là lại vĩnh viễn sẽ không đọng lại, vĩnh viễn vẫn duy trì thanh triệt sạch sẽ cùng bình tĩnh.

“Này thủy thật đúng là sạch sẽ.....”

Hàng năm ở tại thành thị trung người nơi nào xem qua cảnh đẹp như vậy, tuy rằng chung quanh lãnh thật sự, nhưng là lại một chút không ảnh hưởng bọn họ trong lòng hưng phấn, có người cũng không sợ lãnh, duỗi tay ở trên mặt nước bát một chút, tức khắc bị băng đến tê tê tê trừu khí lạnh.

“Hảo băng a!”

Chính là này thủy như vậy băng, lại hoàn toàn sẽ không kết băng, cũng là một kiện việc lạ.

Hồ nước thanh oánh, thò lại gần có thể rõ ràng thấy chính mình bộ dáng. Các cô nương đều là ái mỹ, chú ý tới điểm này, liền nhin không được đối với mặt hồ chiếu chiếu chính mình, sửa sang lại một chút chính mình dung nhan.

“Di?” Có vị cô nương trong mắt làm như thoảng qua thứ gì, nàng hướng mặt hồ thẩu đến càng gần chút, muốn nhìn đến càng cẩn thận một ít.

Chờ nàng nhìn chăm chú nhìn lại, chỉ thấy nàng biểu tình biến đổi, sau đó cả người đột nhiên phát ra một tiếng ngẩn ngui tiếng kêu, trong giọng nói tràn ngập kinh hoàng vô thố, trốn đường như từ bên hồ nhảy khai.

Những người khác ánh mắt đều dừng ở trên người nàng, bạn bè hỏi: “Tư tư, ngươi làm sao vậy?”

Tư tư chỉ vào hồ, nói: “Có người, ta thấy đáy hồ hạ có người, nàng liền như vậy đột nhiên đăng mà một chút mở mắt.....”

Nghe vậy, những người khác nhìn nhau, có người thật cẩn thận tiến đến bên hồ, hướng mặt hồ nhìn lại. Này hồ cũng không biết có bao nhiêu sâu, nhìn lại sâu kín nặng nề một mảnh, sạch sẽ, chỉ có thể mờ mờ ảo ảo thấy điểm nước thảo, theo dòng nước dòng đưa.

“Không có a, nơi nào có người nào?” Nhìn kỹ một chút, bọn họ xác định không phát hiện tư tư theo như lời bóng người.

“Tư tư, có thể hay không là người nhìn lầm rồi? Này trong hồ biên như thế nào sẽ có người? Hơn nữa, nơi này chính là Côn Luân, Côn Luân trên núi nơi nào sẽ có tà vật?”

“Không có, ta tuyệt đối không có nhìn lầm..... Kia vẫn là cái nữ nhân, nàng đột nhiên liền như vậy mở to mắt tới, làm ta giật cả mình.” Tư thập phần khẳng định nói, vẫn cứ là kinh hồn chưa định bộ dáng.

Nàng như vậy khẳng định, nhưng thật ra làm những người khác âm thầm cảnh giác lên, trên thế giới này thiên kỳ bách quái sự tình nhiều đi, có tà vật, cũng có thể ở bọn họ thiên sư mí mắt phía dưới tác loạn, cũng không bị bọn họ phát hiện.

“Đại gia không cần tới gần bên hồ, này trong hồ khả năng có chút cổ quái, dù sao tiểu tâm vì thượng.” Biết bên này sự tình, Lý Huy trầm giọng phân phó nói.

Côn Luân sơn ở thiên sư giới địa vị có thể so với Bồng Lai sơn, ai cũng không biết này trên núi sẽ xuất hiện cái gì cổ quái sự tình, tiểu tâm một ít luôn là không sai, để tránh xuất hiện cái gì ngoài ý muốn.

Việt Khê cùng Hàn Húc nhưng thật ra không chỗ nào cổ kị, đi đến bên hồ, hướng trong hồ nhìn thoáng qua, Việt Khê như suy tư gì nói: “Này hồ nước thật đúng là sạch sẽ, thế nhưng một chút hơi thở đều không cảm giác được, thậm chí liên sinh khí đều không có.”

Tuy rằng này thủy sạch sẽ thật sự, nhìn qua thập phần bình thường, nhưng là thân ở ở Côn Luân sơn này phiến thổ địa phía trên, không có linh khí, không có sinh khí, chính là nhất không thể tưởng tượng.

“Chính là vừa rồi cái kia kêu tứ tứ kêu thời điểm, ta đích xác cảm giác được một tia tà khí, tuy rằng thực đậm.....” Việt Khê đối âm tà chi vật thập phần mẫn cảm, đó là đổ xuống ra tới như vậy một tia, nàng cũng có thể cảm giác được đến.

Hàn Húc duỗi tay nhất chiêu, một giọt nước từ trong hồ nhảy ra, dừng ở hân trong tay, hân cúi đầu nhìn thoáng qua, nói: “Này hồ, thật là có chút cổ quái.”

Việt Khê khẽ gật đầu, chỉ là đang ở Côn Luân sơn bên trong, này hồ nước có bao nhiêu cổ quái, cũng bị Côn Luân sơn chính khí cùng linh khí cấp ẩn tàng rồi, này đáy hồ đồ vật, thế nhưng liền một chút hơi thở đều lộ không ra.

Hơi hơi híp mắt, Việt Khê đề chân dẫm lên hồ thượng, dưới chân hồ nước lập tức một vòng một vòng đẩy ra gợn sóng. Nàng cúi đầu hướng trong hồ nhìn lại, chỉ thấy sạch sẽ trong suốt mặt hồ trung, chỉ có thủy thảo theo dòng nước đong đưa.

Đột nhiên, trong nước có sóng gợn hơi hơi tản ra, đáy hồ hạ đột nhiên xuất hiện từng đôi màu đỏ đôi mắt, liền như vậy mở to bình tĩnh nhìn nàng. Cái loại này bị vô số đôi mắt nhìn chăm chú vào cảm giác, quả thực làm người sờn tóc gáy.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẢI CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 156

Trong hồ hồ nước sạch sẽ sáng trong, ánh bốn phía màu trắng tuyết sơn, cùng với xanh thẳm không trung, càng là làm người cảm thấy trong suốt đến không thể tưởng tượng. Chính là hiện giờ này sạch sẽ hồ nước phía dưới, lại có từng đôi xích hồng sắc đôi mắt mở, các nàng thẳng lăng lăng nhìn chăm chăm đứng ở trên mặt hồ Việt Khê xem.

Mà lúc này, Việt Khê mới phát hiện, này trong hồ theo dòng nước lay động không phải thủy thảo, mà là một đoàn đoàn đen nhánh sắc đầu tóc, này đó tóc cơ hồ bao trùm toàn bộ đáy hồ, chợt xem dưới, còn tưởng rằng là đen nhánh hải tảo.

Việt Khê ánh mắt bình tĩnh đảo qua này từng đôi đôi mắt, cùng với từ đáy hồ hiện ra tới kia một trương khuôn mặt, thô sơ giản lược nhìn lại, cũng có hơn trăm người, hơn nữa tất cả đều là nữ nhân. Các nàng ánh mắt ai oán ưu sầu, như là ở kể ra cái gì giống nhau.

“Đáy hồ hạ thật sự có cái gì a.”

“Ngọa tào, có điểm thắm người a, nhiều như vậy đôi mắt nhìn chăm chăm người xem.....”

“Giống như đều là nữ nhân a, nơi này chính là Côn Luân sơn, này đó nữ nhân là từ đâu tới?”

Bên hồ những người khác cũng thấy trong hồ hiện ra tới cảnh tượng, lúc này cũng nhin không được nói thầm lên. Từng đôi đôi mắt, tuy rằng là ở trong hồ, chính là hắc bạch đôi mắt, thậm chí liền tròng mắt thượng màu đỏ tơ máu đều có thể thấy, thật sự là có một loại sờn tóc gáy cảm giác.

Việt Khê đã từ hồ thượng lui ra tới, trên mặt hồ nước gợn hơi dạng, ở trong hồ xuất hiện nữ nhân chậm rãi biến mất ở trong nước, hết thấy nhìn qua thập phần bình tĩnh, chính là hiện tại đại gia tâm tình lại không có như vậy nhẹ nhàng, trở nên trầm trọng khẩn trương.

Một con tuyết tinh linh dừng ở Việt Khê trên vai, nàng duỗi tay sờ sờ nó bằng bằng lương lương đầu nhỏ, thấp giọng nói: “Này đáy hồ hạ đại khái có thứ gì, những cái đó nữ nhân đều là chút oan hồn, bị giam cầm ở trong hồ, tránh không bỏ chạy không ra. Dần dà, trên người liền có oán khí cùng lệ khí, chỉ là nơi này là Côn Luân sơn, các nàng trong lòng lại oán, lại hận, cũng chỉ có thể bị gắt gao trấn áp ở chỗ này.”

Cái này hồ, hiện giờ nghĩ đến, thế nhưng như là một cái vút xác điểm, bên trong ít nhất có thượng trăm cổ thi thể.

Hàn Húc nói: “Này hồ đích xác có chút đặc biệt địa phương, có thể ngăn cách hơi thở, cho nên chúng ta không cảm giác được cái gì hơi thở. Bất quá chỉ cần chạm vào hồ nước, đáy hồ đồ vật là có thể cảm nhận được, dương khí đối với này đó âm vật tới nói, bọn họ ở cảm giác thượng là nhất mất cảm.”

Lý Huy bọn họ cũng là thấy trong hồ hiện ra tới những cái đó nữ nhân, biểu tình cũng có chút ngưng trọng.

Bọn họ nơi này một tòa Côn Luân ngọn núi, cùng người thường chứng kiến Côn Luân ngọn núi cũng không tương đồng, nơi này là một mảnh thánh địa, tràn ngập linh khí, nhưng là lại không có nhiều ít sinh mệnh có thể ở chỗ này sinh tồn, ngay cả thiên sư nhóm cũng rất ít sẽ đến nơi này.

Chính là hiện tại, tại đây Côn Luân sơn hồ nước bên trong, thế nhưng có nhiều như vậy oan hồn, có thể nói là thật sự là làm người kinh ngạc.

Hiện giờ, không có đem đáy hồ đồ vật giải quyết rồi, bọn họ cũng không dám đem Xanh Thiên Thụ loại ở chỗ này, nếu như bị này đó oan hồn sở ảnh hưởng nên làm cái gì bây giờ?

“Đi đáy hồ nhìn xem đi.....”

Trải qua thương nghị, đại gia quyết định phái người đi đáy hồ hạ nhìn xem, nhìn xem nơi này biên rốt cuộc là chuyện như thế nào.

Hàn Húc cầm một viên màu trắng hạt châu cấp Việt Khê, nói: “Đây là Tị Thủy Châu, cầm hạt châu này, có thể tránh thủy bật hơi, liền tính là ở trong nước, cũng có thể tiến hành hô hấp.”

Đứng bên ngoài biên hướng trong hồ xem, chỉ cảm thấy trong hồ hồ nước sạch sẽ trong suốt, như là một viên trong suốt minh châu, nhưng là tới rồi này trong hồ, lại biết căn bản là không phải như vậy một chuyện. Tiến trong nước, đỉnh đầu ánh sáng tựa như bị ngăn cách giống nhau, trong mắt hết thấy đều trở nên hắc ám, đặc biệt là càng đi hạ, cái loại này âm u cảm giác liền càng thêm khắc sâu.

Đập vào mắt có thể thấy trong nước một đại đoàn một đại đoàn màu đen tóc, ở trong nước lung tung bãi, nhìn qua kỳ thật làm người cảm thấy có điểm ghê tởm. Này đó tóc cảm giác được có người tiếp cận, lập tức liền nhin không được xao động lên, từ trong nước đuổi lại đây, trực tiếp lôi kéo người thân thể, liền hướng đáy nước hạ tóm.

“Ngô!”

Bị tóc cuốn lấy địa phương truyền đến nóng rất cảm giác đau đớn, có máu từ bị lôi kéo trụ địa phương chảy ra, ở trong nước thực mau liền dung mở ra, như là một chút màu đỏ thuốc màu hoàn toàn đi vào trong nước.

Bị tóc kéo lấy tay chân người cầm đao đi cắt tóc, chính là này tóc thế nhưng thập phần cứng cỏi, đao chém vào bên trên, có đụng tới thập phần cứng rắn đồ vật xúc cảm. Ngược lại bọn họ quần quai, này đó tóc giống như là đã chịu khiêu khích giống nhau, cô trụ bọn họ tay chân lực độ lớn hơn nữa, một cây một cây tóc giống như là dây thép giống nhau, dùng sức hướng thịt bên trong cắt, máu tươi tức khắc liền chảy ra.

Thứ này, tuy nói là tóc, tóm lại cùng bình thường đầu tóc vẫn là có điều khác nhau, đặc biệt là lại ở dưới nước, rất nhiều thuật pháp đều thi triển không ra, bọn họ hành động cũng sẽ đã chịu một ít trở ngại.

Bất quá này một đám xuống dưới người tự nhiên đều là thiên sư giới trung nhân tài kiệt xuất, đại gia tự nhiên cũng là có điểm thủ đoạn, lập tức các loại thuật pháp thi triển ra tới, đáng tiếc hiệu quả cực nhỏ.

Có đen nhánh sắc đầu tóc duỗi lại đây triền ở Việt Khê trên tay, Việt Khê cúi đầu nhìn thoáng qua, duỗi tay sau này kéo kéo, cuốn lấy nàng tóc ti lập tức liền hòa tan mở ra, tất cả tản ra đi.

Hàn Húc nhìn thoáng qua, mày hơi chút một chọn, như suy tư gì nói: “Này đó tà vật, hiện tại nhưng thật ra càng ngày càng sợ sự phụ người.”

Mắt thấy kia duỗi lại đây đầu tóc cố ý vô tình tránh đi bọn họ hai cái, rõ ràng ăn giáo huấn, có chút sợ hãi Việt Khê.

“Này tóc như thế nào như vậy kỳ quái?” Bạch Tề Tinh cái trán ẩn ẩn toát ra điểm mồ hôi lạnh ra tới, này tóc nước lửa không xâm, dùng ra các loại thủ đoạn đều không thể đem nó cấp lộng đoạn.

Trên tay đầu tóc đột nhiên một cái dùng sức, Bạch Tề Tinh thân thể lập tức không chịu khống chế hướng đáy hồ phía tài, hân a kêu một tiếng, la lớn: “Việt Khê, cứu mạng!”

Một đạo ngọn lửa bốc cháy lên, một dính lên tóc lập tức tựa như đùng phải dầu mỡ giống nhau, đằng bay nhanh thiêu đốt qua đi, tóc nháy mắt bị đốt đứt, kia ngọn lửa còn ở theo tóc đi xuống thiêu.

Bạch Tề Tinh ngừng rơi xuống thế, nghĩ mà sợ vớ vớ chính mình ngược, nói: “Này rốt cuộc là thứ gì, hiểm lạ cổ quái, từ đâu ra nhiều như vậy tóc.”

Lửa lớn dưới, có chút sâu thăm hắc ám đáy hồ tức khắc liền sáng vài phần, Việt Khê đi xuống nhìn thoáng qua, híp mắt nói: “Nguyên tưởng rằng đây là cái trầm thi mà, không nghĩ tới thế nhưng vẫn là cái phong ấn nơi!”

Ánh vào bọn họ trong mắt chính là một đại đoàn đen nhánh sắc đầu tóc, cơ hồ đem toàn bộ đáy hồ đều cấp chiếm đầy, cho nên bọn họ mới có thể cảm thấy này hồ sâu thăm không biết để. Này đó tóc như là có sinh mệnh giống nhau, ở đáy nước mấp máy, mà ở này đó đen nhánh sắc đầu tóc thượng, còn lại là quần lấy từng khối thi thể.

Này đó thi thể tất cả đều là nữ nhân, ở đáy nước lâu như vậy, không có hư thối cũng không có hủ nhiên, còn bảo trì cùng sinh thời giống nhau. Có thể nhìn ra được tới. Mà các nàng phía sau tóc đen, đen nhánh đầu tóc cùng đáy hồ kia một đại đoàn tóc hỗn hợp ở bên nhau, phân không ra lẫn nhau tới.

Này đó thi thể không biết nằm tại đây đáy hồ đã bao nhiêu năm, Côn Luân sơn hẻo lánh ít dấu chân người, không có nhân khí, càng không có người sẽ chú ý tới này giữa sườn núi đáy hồ có thứ gì. Hiện giờ cảm nhận được nhân khí, này đó vẫn luôn an tĩnh trầm miên thi thể chậm rãi mở mắt ra tới, bọn họ hai mắt đỏ đậm, trong mắt không có bất luận cái gì cảm xúc, liền như vậy thẳng lẳng lẳng nhìn chăm chăm Việt Khê bọn họ xem, làm người da đầu tê dại.

“Ta sát, này đây hồ, như thế nào sẽ có như vậy ghê tởm đồ vật, còn có nhiều như vậy thì thế.....” Có người nhin không được mở miệng nói, thực rõ ràng một màn này cho bọn hắn tạo thành không nhỏ đánh sâu vào.

“Xuy!”

Đáy hồ đầu tóc làm như cảm giác được hơi thở của người sống, đột nhiên liền hướng tới bọn họ vọt lại đây. Vô số đầu tóc giảo thành một đoàn công kích mà đến, đại gia đáy mắt cơ hồ đều bị màu đen sở bao trùm, đáy nước lập tức bị giảo nổi lên vô số gợn sóng, liên quan ở trong nước người đều bị dòng nước cấp giảo đến ổn không được thân mình.

Việt Khê khẽ nhíu mày, nhẹ nhàng xoa xoa trên tay phỉ thúy chuỗi ngọc, hạt châu trung một đạo lệ khí bắn ra, như là một đạo kiếm quang giống nhau, một gặp được màu đen đầu tóc, lập tức liền đem này giảo thành yên phấn, trực tiếp đem này đó tóc toàn bộ cấp cắt ra, lộ ra đáy hồ hạ nhất phía dưới đồ vật.

Đó là một cái đầu, vẫn là một cái thập phần xinh đẹp nữ nhân đầu, liền như vậy nhắm mắt lại, mặt mày như họa, nhìn qua giống như là ngủ rồi giống nhau. Ở nàng sau đầu, còn lại là tối đen như mực, vô số tóc đó là từ này kéo dài đi ra ngoài.

Oán niệm.....

Khống lồ oán niệm giống như là này đen nhánh sắc đầu tóc giống nhau, cơ hồ chiếm cứ toàn bộ đáy hồ, như là có nữ nhân nhẹ giọng ở bên tai khóc thút thít giống nhau, bi bi thương thương, liên quan người cũng cảm thấy trong lòng đau xót.

Có người ánh mắt trở nên mờ mịt, cũng trở nên bi thương lên, rõ ràng là đã chịu nơi này oán niệm sở ảnh hưởng.

Việt Khê vươn tay đi, một chút ngọn lửa ở nàng trong tay lẳng lẳng thiêu đốt, sau đó bị nàng ném tới đáy hồ. Lặng yên không một tiếng động, ngọn lửa nhanh chóng lan tràn khai đi, nháy mắt đem sở hữu đầu tóc đều thiêu đốt lên.

Hơi hơi nhắm mắt, nàng mở miệng, siêu độ vong linh Phật văn từ nàng trong miệng thốt ra, nguyên bản điên cuồng quấy một đại đoàn tóc chậm rãi bình tĩnh xuống dưới, mà bị tóc cuốn lấy thi thể trên người, chậm rãi toát ra một chút kim quang, bị vẫn luôn giam cầm ở chỗ này linh hồn nhóm từ trong thân thể tránh thoát ra tới.

Này đó linh hồn quanh thân mang theo thiên kim sắc vòng sáng, hướng tới Việt Khê thật sâu mà cúc một cung, sau đó biến mất ở trong hồ, đi hướng vĩnh sinh.

Hoảng hốt trung, Việt Khê thấy một cái xinh đẹp thiếu nữ, thấy nàng ngăn ngại mà bi thương cả đời.

Côn Luân chân núi hạ trước kia có một cái thập phần giàu có và đông đúc thôn, thiếu nữ là lúc ấy trong thôn nhất xinh đẹp cô nương, nàng có được ngây thơ hồn nhiên tính tình, còn có một viên thập phần thiện lương tâm.

Có một lần ở tuyết sơn, thiếu nữ gặp một thiếu niên, thiếu niên anh tuấn mà mạo mỹ, hai người tương ngộ bất quá là một hồi mỹ nhân cứu anh hùng, còn xem như lãng mạn.

Thực tự nhiên, chưa từng có rời đi quá thôn cô nương tự nhiên là yêu anh tuấn thiếu niên, hai người lúc ấy thích nhất đó là tại đây bên hồ hẹn hò.

Khi đó, trong hồ có cá có thủy thảo, thập phần xinh đẹp, sinh cơ bừng bừng một mảnh.

Ở chỗ này, thiếu niên đưa cho thiếu nữ một thanh thập phần xinh đẹp ngọc sơ. Đối với thiếu nữ tới nói, này đại khái là chính mình đời này hạnh phúc nhất một đoạn thời gian.

Đáng tiếc, ngày vui ngắn chẳng tày gang, bọn họ tình yêu bị người trong thôn phát hiện. Mà khi đó, thiếu nữ mới biết được, thiếu niên không phải người, hẳn chỉ là một cái yêu tinh, một cái tồn tại với tuyết sơn thượng tinh linh.

Trong thôn người cảm thấy yêu tinh là tà ác, bọn họ thiết kế đem thiếu niên giết chết, lấy hãn nội đan, cũng đem thiếu nữ nhốt lại, cảm thấy nàng cũng là tà ác.

Mà bị cha mẹ trộm thả ra thiếu nữ, ở đem nội đan trộm ra lúc sau, bị trong thôn người bắt trở về, bởi vì không chịu nói ra nội đan bị nàng phóng tới nào, nàng bị người trong thôn trầm hồ.

Hồ nước lạnh băng hắc ám, thiếu nữ trừng lớn đôi mắt, nhìn chăm chú vào đỉnh đầu dương quang, nuốt xuống chính mình cuối cùng một hơi.

Mà ở khi đó, nàng trong lòng ngực chỉ có một thứ, đó là thiếu niên đưa cho nàng chuôi này ngọc sơ.

Chuôi này ngọc sơ nguyên bản liền không phải phàm vật, hiện giờ lây dính thiếu nữ oán khí, thành tinh quái, liền bắt đầu tác loạn.

Người trong thôn phát hiện trong nhà xuất hiện càng ngày càng nhiều đầu tóc, mà này đó tóc lặng yên không một tiếng động đem người giết chết.

Dưới tình huống như thế, trong thôn không khí trở nên càng ngày càng khẩn trương.

Mà lúc này, người trong thôn phát hiện, trên núi hồ, cũng chính là đem thiếu nữ trầm hồ địa phương, trong hồ xuất hiện đại lượng đầu tóc, một

đoàn đoàn đầu tóc từ đáy hồ vươn tới, giống như là sống giống nhau, hướng tới bốn phía mấp máy, như là muốn từ bên trong ra tới giống nhau.

Phát hiện này hết thảy các thôn dân tức khắc luống cuống, bọn họ suy nghĩ có phải hay không thiếu nữ biến thành lệ quỷ tới tìm bọn họ báo thù, bọn họ trong lòng sợ hãi, suy nghĩ các loại biện pháp, chính là lại đều không thể đem này đó tóc cấp tiêu diệt.

Cái thứ nhất nữ nhân, đó là chính là như vậy bị đẩy mạnh trong hồ, bị coi như trấn áp đáy hồ tà khí công cụ, bị đẩy vào trong hồ. Tại đây lúc sau, vừa mới bắt đầu, trong hồ đầu tóc thật là bình tĩnh một đoạn thời gian, chính là thực mau, nó lại bắt đầu tác loạn lên.

Dưới tình huống như thế, người trong thôn liền hướng trong hồ đẩy mạnh cái thứ hai, cái thứ ba, đệ tứ nữ nhân, thẳng đến sau lại, trong thôn nữ nhân cơ hồ đều toàn bộ bị đẩy mạnh trong hồ, thậm chí là ngoại lai nữ nhân, cũng bị người trong thôn lấy tới trấn áp đáy hồ đầu tóc.

Chính là bọn họ lại không biết, ngọc sơ bản thân là tà vật, người tế sẽ chỉ làm nó tà tính đại trưởng, làm nó lực lượng càng ngày càng cường.

Nếu như vậy tiếp tục đi xuống, chuôi này ngọc sơ sớm hay muộn sẽ sinh ra ý thức tới, mà đúng lúc này, trên núi đã xảy ra tuyết lở, cũng đem chân núi thôn cấp toàn bộ bao trùm, không người may mắn thoát khỏi.

Này hết thảy, đó là như vậy bị dấu diếm ở tuyết sơn phía dưới, không có bất luận kẻ nào biết.

Mà các thôn dân không biết, tạo thành này hết thảy, bất quá là bọn họ vận vẹo tâm linh.

Ngọc sơ lây dính thượng tà khí, không chỉ có là chết đi thiếu nữ, còn có chính bọn họ trên người lệnh người đều cảm thấy đáng sợ tham lam.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẢI CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 157

Việt Khê mở mắt ra, ở dưới nước, nàng đôi mắt bên trong tựa hồ cũng che một tầng nhợt nhạt kim sắc, làm nàng cả người nhìn qua tựa hồ đều lộ ra một loại thánh khiết cùng lạnh băng quang mang.

Mà kia đáy hồ cái kia đầu, tự nhiên chính là Việt Khê sở thấy thiếu nữ kia. Ở nàng sau khi chết, nàng tùy thân mang theo ngọc sơ lân dính nàng trước khi chết oán niệm, liền thành tà vật, bất quá thứ này tuy nói tà tính đại, lại không có ý thức, bất quá có thể là làm lược bản năng, làm nó đối với tóc có loại chấp niệm, bằng không này đáy hồ từ đâu ra nhiều như vậy tóc.

Việt Khê thân mình dừng ở đáy hồ, bốn phía có tóc chen chúc mà đến, còn chưa để sát vào tới, liền có ngọn lửa đốt lên. Ngọn lửa âm lãnh, nhan sắc là nhợt nhạt màu đen, ở trong hồ lẳng lặng thiêu đốt, đứng ở một bên mọi người rõ ràng không cảm giác được độ ấm, chính là lại từ này ngọn lửa thượng cảm giác được một loại thập phần khủng bố cảm giác.

Mà ở này ngọn lửa thiêu đốt hạ, những cái đó thoát nhìn cứng cỏi khó có thể chém đứt đầu tóc lập tức biến thành tro tàn, bị hồ nước quấy, làm hồ nước thoát nhìn đều trở nên vẫn đục lên.

Bốn phía tựa hồ truyền đến nào đó mơ hồ sắc nhọn tiếng kêu, Việt Khê ngoảnh mặt làm ngơ, nàng cúi đầu nhìn đáy hồ cái kia đầu, chậm rãi vươn tay đi, ở tay nàng chỉ ở đụng tới kia đen nhánh đầu tóc là lúc, cái này

đầu lại nháy mắt biến thành tro tàn, chậm rãi biến mất ở mọi người trước mắt, đồng thời một thanh bích ngọc ngọc sơ dừng ở che kín nước bùn trên mặt đất.

Duỗi tay đem chuỗi này ngọc sơ cầm lấy tới, Việt Khê duỗi tay nhẹ nhàng một mặt, đem ngọc sơ thượng tà khí cùng âm khí tất cả hủy diệt.

Đáy hồ xoay quanh đại lượng tóc tại đây một khắc nháy mắt âm âm trầm xuống dưới, biến thành màu trắng bùn đất, bị tóc sở quần lấy từng khối thi thể, cũng ở trong chớp mắt trở nên hủ bại, từ tươi sống biến thành bùn đất, nhẹ nhàng dừng ở đáy hồ,

Việt Khê trở tay đem ngọc sơ nắm ở trong tay, nói: “Được rồi, đi lên đi.”

Cho dù bên ngoài ánh nắng tươi sáng, đáy hồ lại âm u mà ướt lạnh, từ trong hồ ra tới, mọi người đều có một loại thở dài nhẹ nhõm một hơi cảm giác. Nói thật, ở trong hồ cảm giác đích xác không tốt lắm, tuyết sơn bên trong bản thân liền lạnh, ở kia đáy hồ cái loại này âm lãnh không ngừng hướng xương cốt phùng toàn, từ trong hồ vừa lên tới, đại gia liền tể ở đông lửa biên, hy vọng đem trong cơ thể âm lãnh chi khí cấp nung rớt.

Việt Khê nhìn trong tay ngọc sơ, phiên tay nhìn nhìn nó mặt trái, mặt trái là điêu một đoá hoa, đoá hoa ở ngọc sơ thượng nở rộ, thập phần tinh xảo mà mỹ lệ.

“Tuyệt liên.....”

Việt Khê lẩm bẩm, kêu ra này dùng nhiều tên, đây cũng là nàng chứng kiến đến cái kia thiếu nữ tên.

“Những cái đó bị trầm hồ nữ nhân, ở trong hồ chết đi, linh hồn cũng bị ngọc sơ thượng tà khí sở giam cầm, không được luân hồi. Nếu là có người một chạm vào hồ nước, cảm giác được dương khí, mọi người là có thể thấy

trong hồ kia từng khối thi thể..... Các nàng đại khái là ở cầu cứu, các nàng bị nhốt tại đây đáy hồ lâu lắm, gấp không chờ nổi tưởng rời đi nơi này.”

Việt Khê còn có thể cảm giác được cái loại này cơ khổ cùng tịch mịch, có lẽ này đó nữ nhân bị trầm hồ thời điểm là phần nộ bị thương, chính là theo thời gian mất đi, linh hồn bị giam cầm tại nơi đây, phần nộ bị thương đều bị tiêu ma, chỉ có cô độc cùng thống khổ.

Lý Huy bọn họ cẩn thận thanh trừ nơi này oán khí, đang chuẩn bị đem Xanh Thiên Thụ gieo đi. Việt Khê nhìn thoáng qua, đứng dậy, hướng bốn phía nhìn nhìn, cuối cùng tuyển định một phương hướng hướng bên kia đi đến.

Hàn Húc đi theo nàng phía sau, cũng không hỏi nàng muốn đi đâu, chỉ là đi theo nàng đi phía trước đi. Những người khác nhìn hai người bóng dáng, muốn nói gì, lại không tiện mở miệng, chỉ có thể nhìn bọn họ hai rời đi, thân ảnh dần dần biến mất ở một mảnh trên nền tuyết.

Việt Khê bọn họ đi đến một nửa, bầu trời liên bắt đầu hạ khởi tuyết tới, bông tuyết rào rạt đi xuống lạc, hạ đến thập phần an tĩnh, ánh vào mi mắt bên trong, chỉ còn lại có một mảnh mênh mang đại tuyết. Ở như vậy hoàn cảnh hạ, là thực dễ dàng lạc đường. Bất quá Việt Khê bước chân lại không có chút nào chần chờ, như là có mục đích địa, đối bốn phía hoàn cảnh thế nhưng cũng như là thập phần quen thuộc bộ dáng.

Thằng đến đi đến một mảnh băng vách tường phía trước, nàng mới dừng lại bước chân, sau đó vòng qua một cái thật lớn cục đá, lúc này Hàn Húc mới thấy, này phiến băng vách tường phía sau thế nhưng là trống không, bên trong là một cái thật lớn huyết động, mà nhập khẩu đó là ở kia khối thật lớn cục đá phía sau, chỉ có thể dung một người quá, nếu không phải chú ý xem, căn bản là phát hiện không được.

Việt Khê không có như thế nào do dự, trực tiếp liền đi vào băng vách tường lúc sau, kia phía sau là một mảnh băng tuyết thế giới, vô số khối băng ngưng kết, có thể rõ ràng thấy mọi người ảnh ngược. Mà đi phía trước đi rồi trong chốc lát, bọn họ thấy một đóa tuyết liên hoa, đóa hoa tuyết trắng, hoa tâm mang theo nhọt nhạt màu vàng, liền như vậy nở rộ ở một khối khối băng thượng.

“Nơi này thế nhưng còn khai một đóa tuyết liên hoa.....” Hàn Húc đi qua đi, nhưng thật ra có chút kinh ngạc, hắc duỗi tay ở tuyết liên hoa cánh hoa thượng sờ soạng một phen, nói: “Này đóa hoa sen linh khí thế nhưng như thế sung túc, niên đại cũng không nhỏ, xem như cực phẩm, nếu lấy tới làm thuốc hẳn là cũng không tệ lắm.”

Việt Khê nói: “Ta đoán được không sai nói, này đóa hoa, hẳn là một viên tuyết liên hoa yêu tinh nội đan biến thành.”

Ở nàng chỗ đã thấy cảnh tượng trung, vị kia kê tuyết liên thiếu nữ đó là đem kia viên nội đan đặt ở nơi này. Mà hiện tại, này bên trên nở rộ một đóa tuyết liên hoa.

Đem trong tay ngọc sơ gác ở hoa sen bên người, Việt Khê nghĩ thầm, bọn họ hai này cũng coi như là chết cùng quách.

“Chúng ta trở về đi.....” Việt Khê mở miệng.

Ở hai người sau khi rời khỏi, phía sau tuyết liên hoa cánh hoa thượng nhỏ giọt xuống dưới một giọt nước, nhẹ nhàng dừng ở ngọc sơ thượng, nhìn giống như là một người nước mắt giống nhau.

*

Xanh Thiên Thụ liền loại ở Côn Luân sơn kia phiến bên hồ thượng, nơi đó là cả tòa tuyết sơn trung tâm, cũng là linh khí nhất sung túc địa phương, huyền linh thủy dưới, Xanh Thiên Thụ đã trầu chi nẩy mầm, bay

nhanh hấp thụ bốn phía linh khí, trong chớp mắt đã có bảy tám mễ cao. Bất quá nếu muốn trưởng thành Bồng Lai sơn kia khóa như vậy lớn nhỏ, sợ là còn muốn hảo chút thời gian.

Hàn Húc cười cười, rất có thú vị nói: “Lúc trước một phen cây đuốc Xanh Thiên Thụ cấp thiêu thời điểm, ta nhưng thật ra không nghĩ tới, có một ngày, ta thế nhưng còn có thể nhìn một cây Xanh Thiên Thụ ở ta trước mắt sinh trưởng.”

Nghe vậy, Lý Huy đám người tức khắc liền khẩn trương đi lên, liền sợ vị này đại lão nhất thời hứng khởi, lại đem này khóa Xanh Thiên Thụ cấp thiêu. Nói thật, Xanh Thiên Thụ thứ này, người bình thường chém đều chém bất động, càng đừng nói đem nó thiêu hủy, có khả năng thành chuyện này, lập tức cũng chỉ có Hàn Húc cùng Việt Khê hai người.

Chú ý tới những người khác khẩn trương ánh mắt, Hàn Húc hơi hơi mỉm cười, hỏi: “Các người như thế nào như vậy nhìn ta? Sợ ta lại đem Xanh Thiên Thụ cấp thiêu a? Ngô, như thế nói không chừng, nếu là ngày nào đó ta tâm tình không hảo, nói không chừng liền chặt cây nguôi giận.”

Lý Huy đám người: “.....”

Đây là uy hiếp đi, là uy hiếp đi?

Khẳng định là uy hiếp!

Việt Khê nhìn Hàn Húc liếc mắt một cái, nhìn đối với trêu đùa Lý Huy đám người, hẳn nhưng thật ra rất có hứng thú, cũng là ác thú vị mười phần.

*

Từ Côn Luân sơn trở về, Việt Khê bọn họ trường học cũng tới rồi khai giảng thời gian, Thanh Đồng đại học cũng náo nhiệt lên.

Hồ Tuệ Trinh ở bệnh viện dưỡng lâu như vậy, thân thể cũng hảo đến không sai biệt lắm, nhưng thật ra không ảnh hưởng việc học, chỉ là trước sau là trung quá độc, thân thể vẫn là có điểm suy yếu, người cũng gầy rất nhiều, bất quá nhìn qua lại không có trước kia như vậy tối tăm, nhưng thật ra làm Vinh Hương cùng Hoa Dung kinh ngạc một chút.

“..... Ngô, cảm giác trên người của người có điểm biến hóa, giống như càng đẹp mắt, bất quá người có phải hay không gầy một ít? Nhìn một cái, này trên tay cũng chưa gì thịt.” Vinh Hương cẩn thận đánh giá quá nàng, duỗi tay bắt lấy cánh tay của nàng nhéo hai hạ, đến ra như vậy kết luận.

Hồ Tuệ Trinh bộ dáng kỳ thật sinh đến không kém, thanh tú có thừa, là làm người cảm thấy thực thoải mái diện mạo, chỉ là bởi vì trong lòng đè nặng quá nhiều sự tình, khiến cho người cảm thấy có chút tối tăm, cho người ta một loại tựa hồ người này không hảo ở chung cảm giác. Hiện giờ nàng trong lòng tối tăm tản ra, cả người cho người ta cảm giác tự nhiên cũng liền thay đổi.

Hoa Dung nhìn thoáng qua Hồ Tuệ Trinh, nói: “Ta lần trước gọi điện thoại cho nàng, nàng nói nàng sinh bệnh, ở bệnh viện nằm viện, ta nguyên nghĩ đi xem nàng, đáng tiếc ta ba mẹ lôi kéo ta nơi nơi thăm người thân, vẫn luôn không có thời gian. Tuệ Trinh, bệnh của người đã toàn hảo sao?”

Cái này Vinh Hương nhưng thật ra kinh ngạc, nói: “Tuệ Trinh người sinh bệnh a?”

Hồ Tuệ Trinh nói cười: “Không có việc gì, liền một chút tiểu bệnh, đã toàn hảo.”

Nàng nhìn về phía Việt Khê, nói: “Lần này ít nhiều Việt Khê, nếu không có nàng ở, ta hiện tại còn không biết sẽ biến thành cái dạng gì.”

Kỳ thật nàng thực sợ hãi, từ thấy bên người người đem hàng xóm gia tử tử đánh chết lúc sau, nàng cơ hồ mỗi ngày mỗi đêm đều làm ác mộng. Khi đó nàng tuổi còn nhỏ, còn không hiểu chuyện, chính là cũng đã biết đó là một kiện cỡ nào khủng bố sự tình, làm nàng gấp không chờ nổi muốn chạy trốn cách này cái thôn. Ở nàng trong lòng, Việt Khê đó là đem nàng từ kia tràng ác mộng trung cứu ra anh hùng, trong đó cảm kích tự nhiên là không cần nhiều lời.

Đương nhiên, cũng là vì chuyện này, nàng mới biết được Việt Khê thật là không đơn giản. Nàng trước kia liền cảm thấy Việt Khê trên người có loại thần bí khí chất, cho nên, thế nhưng cũng không cảm thấy ngoài ý muốn.

Vinh Hương nhìn hai người, híp mắt nói: “Nha, các người hai cái đây là có bí mật..... A, ta liền biết, Việt Khê người còn chuyên môn chạy tới thành phố G tìm Tuệ Trinh chơi, ta cũng muốn đi thành phố G chơi a.”

Hồ Tuệ Trinh cười một chút, nói: “Các người muốn đi thành phố G, kia chờ lần sau nghỉ, ta có thể mang các người đi chơi chơi.”

Nghe vậy, Vinh Hương cùng Hoa Dung đều có chút kinh ngạc, rõ ràng lần trước nói muốn đi nhà nàng chơi Hồ Tuệ Trinh đều một bộ tạc mao bộ dáng, như thế nào hiện tại nhưng thật ra nhả ra?

“Vinh Hương tiểu thư ở sao?”

Ngoài cửa đột nhiên truyền đến một thanh âm, Vinh Hương ngẩng đầu, thấy một người tuổi trẻ người trong lòng ngực ôm một đại thúc đỏ tươi hoa hồng đứng ở cửa, Vinh Hương tức khắc có chút kinh ngạc.

“Ta là Vinh Hương, người tìm ta có chuyện gì sao?” Vinh Hương chạy tới hỏi.

Người trẻ tuổi nhìn dáng vẻ là nào đó cửa hàng bán hoa công nhân, hần đem hoa đưa cho Vinh Hương, nói: “Ngài hảo, Vinh Hương tiểu thư, đây là Jerson tiên sinh đưa cho ngài hoa, thỉnh ngài ký nhận!”

Nghe vậy, Vinh Hương hai mắt rõ ràng liền sáng một chút, vui vui về vẻ đem hoa nhận lấy.

“Jerson tiên sinh, đây là ai?” Hoa Dung nhìn kia trương viết xinh đẹp tiếng Anh tấm card, nhướng mày hỏi.

Vinh Hương một tay đem tấm card đoạt lấy tới, hắc hắc cười một chút, nói: “Jerson tiên sinh, Jerson tiên sinh là ta gần nhất nhận thức một người, hần là Y Quốc người, ưu nhã mà mê người, giống như là phương Tây lâu đài cổ hầu tước giống nhau, quả thực chính là vô số nữ nhân cảm nhận trung chất lượng tốt trượng phu.”

“Cũng là người cảm nhận trung chất lượng tốt bạn trai?” Hồ Tuệ Trinh hỏi.

“Cái này sao.....” Vinh Hương đem tấm card phóng tới trong bao, cười tủm tỉm nói: “Ta là man thích, không thể kết hôn, cùng như vậy một cái soái khí nam nhân nói tràng luyện ái cũng có thể. Hần người này, tuy rằng là Y Quốc người, chính là lại thực lãng mạn, quả thực chính là tình trường cao thủ. Người như vậy, làm bạn trai cao hứng, chính là làm trượng phu lại không thích hợp.”

Miệng nàng thượng nói như vậy, chính là mặt phiếm đào hoa bộ dáng, lại rõ ràng đã động tâm, chỉ là lý trí còn ở nói cho nàng người nam nhân này phi lương xứng, làm nàng có điều khắc chế.

Nhìn nàng tướng mạo, Việt Khê khẽ nhú mày, lăm lăm niệm ra ba chữ tới.

“Đào hoa sát.....”

Hiện tại đều có đào hoa vận cách nói, chỉ là này đào hoa cũng phân tốt xấu, hảo đào hoa tự nhiên sẽ là một đoạn mỹ lệ tình yêu, chính là hư đào hoa, chỉ biết cấp chính mình mang đến không thoải mái.

Mà đào hoa sát, so hư đào hoa lợi hại hơn một ít, sát khí đả thương người, gặp được phi phu quân, liền sẽ hình thành đào hoa sát, này đại biểu cho sở gặp được đào hoa vận, khả năng sẽ nguy hiểm cho người tánh mạng.

Mà hiện tại, Vinh Hương mặt phạm đào hoa, hai mắt liễm điểm như nước, giữa mày tất cả đều là hồng nhạt đào hoa sát, này đó là đào hoa sát hình thành dấu hiệu.

Xem ra, Vinh Hương này đoá đào hoa, cũng không là hảo hoa a.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 158

Vinh Hương thần thái phi dương, mặt mày gian mang theo một loại sáng quắc hồng nhạt, đã là đào hoa thành sát tướng mạo.

Người đi đào hoa vận, này vốn là chuyện tốt, chính là đào hoa thành sát, nhất định là kia đóa đào hoa sẽ cho đương sự mang đến thật không tốt ảnh hưởng, càng sâu còn sẽ cho người mang đến tánh mạng thương nguy hiểm, cho nên Việt Khê nhin không được nhìn nhiều Vinh Hương vài lần.

“Vị kia Jerson tiên sinh, là cái cái dạng gì người, tính tình thế nào?”
Việt Khê hỏi.

Vinh Hương bên môi mỉm cười, nàng duỗi tay nhéo một chi lửa đỏ hoa hồng, cười nói: “Jerson tiên sinh a, hẳn là Y Quốc quý tộc, khí chất không tầm thường, lại thực lãng mạn, tính tình cũng thập phần ôn hòa, là người rất tốt. Dù sao a, so với chúng ta ban này đó thẳng nam muốn hảo rất nhiều.”

Việt Khê nhìn nàng buông xuống mặt mày, rõ ràng là xuân tâm mạnh động bộ dáng, cân nhắc muốn như thế nào nhắc nhở nàng, này đóa đào hoa có thể là cái lạn đào hoa tin tức. Bất quá nàng hiện giờ đúng là vui mừng đối phương thời điểm, lúc này nói ra, sợ là sẽ làm nàng trong lòng cảm thấy không thoải mái.

Nghĩ nghĩ, Việt Khê vẫn là quyết định tĩnh xem này biến, cũng không nóng nảy, ít nhất đến trước nhìn xem vị kia Jerson tiên sinh là cái cái dạng

gì người, hoặc là đối phương thật là cái thực không tồi người đâu?

Chỉ là, nàng xem Vinh Hương tướng mạo, này đoá đào hoa cũng không phải nàng chính đào hoa, hai người sợ là không có tu thành chính quả duyên phận.

Jerson tiên sinh cấp Vinh Hương đưa hoa tới, là ước nàng buổi tối cùng nhau ăn cơm chiều, hoa vừa đến, tin tức cũng tới rồi, nói là buổi chiều tới đón nàng cùng đi ăn cơm.

“Xem ra cái này Jerson tiên sinh thật đúng là lãng mạn a, bất quá a, lãng mạn giống nhau cùng đa tình xả ở bên nhau. Vinh Hương, ta sợ người sẽ bị hấn thương đến, đến lúc đó người khổ sở làm sao bây giờ?” Hoa Dung nhìn Vinh Hương mỹ tư tư bộ dáng, nhin không được nhỏ giọng nói một câu.

Vinh Hương xem nàng, nói: “Lòng ta biết đúng mực, hấn anh tuần mê người, ta sẽ thích hấn kia cũng là thực bình thường. Nhưng là lòng ta cũng rất rõ ràng, loại này nam nhân, mỹ lệ cũng nguy hiểm, là không có khả năng sẽ vì ta một người dừng lại bước chân, ta còn không có như vậy tự luyện.”

Xem nàng trong lòng hiểu rõ, Hoa Dung cũng là hơi hơi nhẹ nhàng thở ra, Vinh Hương bộ dáng này rõ ràng là động tâm, nàng thật đúng là sợ Vinh Hương một đầu tài đi vào, đến lúc đó bị người thương đến, vậy không hảo.

Việt Khê trong lòng lại vẫn là hơi hơi phát trầm, Vinh Hương mặt mày gian đào hoa sát dần dần dày, còn có vài phần khói mù, thoạt nhìn này đoá đào hoa sẽ cho nàng mang đến phiền toái không nhỏ.

“Người đem cái này mang ở trên người.....” Từ trong túi móc ra một cái chiết thành hình tam giác hoàng phù tới, Việt Khê đưa cho Vinh Hương, nhắc nhở nói: “Thứ này trừ tà tránh hối, nếu phát sinh sự tình gì, này

trường phù cũng có thể đủ bảo hộ một chút người. Nếu người cảm giác này trường phù có cái gì biến hóa, liền lập tức rời đi, mình bạch sao?”

Vinh Hương kinh ngạc nhìn Việt Khê, nói: “Việt Khê, người còn tin cái này a? Đây là cái gì phù, cái nào chùa miếu cầu?”

Nhìn đến Việt Khê động tác, Hồ Tuệ Trinh lại là có chút kinh ngạc, Vinh Hương không biết, nàng nơi nào không hiểu được Việt Khê bản lĩnh, lúc ấy liền có chút khẩn trương, vội nói: “Việt Khê kêu người nhận lấy, người liền nhận lấy đi, đây cũng là nàng một phen tâm ý.”

Vinh Hương tùy tay đem hoàng phù thu được trong túi, nói: “Việt Khê đưa ta, ta đương nhiên là phải hảo hảo thu. Hắc hắc, Việt Khê, cảm ơn người, cầu thần bái phật, cũng không quên cho ta cầu một trường.”

Bên cạnh Hoa Dung nhìn Việt Khê, chỉ vào chính mình hỏi: “Ta đây đâu? Việt Khê người chưa cho ta cầu sao?”

Việt Khê: “.....”

Bất đắc dĩ, nàng lại cầm một lá bùa cấp Hoa Dung cùng Hồ Tuệ Trinh. Bất quá này phù trừ tà tránh tai, các nàng một người lấy một trường mang theo cũng hảo, gặp được sự tình gì, này phù cũng có thể có điểm tác dụng.

Cuối cùng một tiết khóa một chút, Vinh Hương liền ôm một đại phủng hoa gấp không chờ nổi muốn chạy, theo nàng theo như lời, Jerson tiên sinh đã ở trường học cửa chờ nàng.

Hoa Dung vội vàng đuổi tay đem nàng giữ chặt, la hét muốn cho nàng cho các nàng giới thiệu một chút vị này Jerson tiên sinh, Vinh Hương tự nhiên là đáp ứng.

Vị kia Jerson tiên sinh có một đầu thiên kim sắc đầu tóc, còn có một đôi xanh thắm sắc đôi mắt, hăn ăn mặc một thân cắt may khéo léo màu đen

tây trang, khí chất thập phần ưu nhã —— đó là một loại từ trong xương cốt phát ra ưu nhã khí chất, thông dong mà ưu nhã.

Hắn đứng ở giao lộ nơi đó, có ánh mặt trời dừng ở hắc tuyết trắng trên mặt còn có kim hoàng sắc sợi tóc thượng, nhìn qua giống như là từ truyện tranh bên trong đi ra vương tử giống nhau, vẫn là cái loại này sẽ lấp lánh sáng lên vương tử.

“Ta dựa, quả thực giống vương tử giống nhau.....” Hoa Dung nhin không được cảm thán một câu, đôi mắt đã dính lên rồi, rốt cuộc minh bạch vì sao Vinh Hương đều nhin không được động tâm.

Vinh Hương đã muốn chạy tới Jerson tiên sinh bên người, cười tủm tỉm cho hắn giới thiệu nói: “Jerson tiên sinh, đây là ta hảo bằng hữu, Việt Khê, Hoa Dung còn có Hồ Tuệ Trinh!”

“Các người hảo, ta là Martin · Jerson, thật cao hứng nhận thức các người.” Jerson tiên sinh một mở miệng, đó là một ngụm không có bất luận cái gì khẩu âm tiếng Trung, thập phần địa đạo tiếng phổ thông, hơn nữa thanh âm rất có từ tính, thập phần động lòng người.

Theo Vinh Hương theo như lời, vị này Jerson tiên sinh, đã từng ở Trung Quốc cư trú hồi lâu.

“Người hảo người hảo.....” Hoa Dung các nàng vội vàng chào hỏi.

Việt Khê không chút để ý đem người này từ đầu đến chân đánh giá liếc mắt một cái, hơi hơi nheo lại mắt, trong mắt hiện lên một tia suy tư.

Âm u!

Đây là người nam nhân này cho nàng cái thứ nhất cảm giác, rõ ràng hắc làn da tuyết trắng, đôi mắt xanh thẳm, nhìn qua thập phần tươi đẹp bộ

dáng, chính là vẫn là làm nàng cảm thấy thập phần âm u. Giống như là quanh năm sinh tồn ở âm u sinh vật, lộ ra một loại hủ bại âm lãnh cảm giác.

“Việt tiểu thư!”

Jerson tiên sinh vươn tay tới, thập phần lễ phép, bắt tay cũng chỉ là nhẹ nhàng cầm Việt Khê đầu ngón tay kia một bộ phận, bất quá đã đủ để cho Việt Khê cảm giác được hần ngón tay lạnh lẽo, rất thấp độ ẩm, giống như là trong thân thể hần máu không có tuần hoàn giống nhau, lạnh như băng.

Jerson hướng Việt Khê các nàng phát ra mời, cười hỏi: “Ta cùng Vinh Hương tính toán đi ăn cơm chiều, ba vị nếu không cũng cùng nhau?”

Hoa Dung mở miệng tính toán cự tuyệt, lại nghe Việt Khê một chút cũng không do dự mở miệng nói: “Hảo nha, vừa vặn ta cũng không biết buổi tối ăn cái gì.”

Jerson trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc, đại khái không nghĩ tới, Việt Khê thật sự sẽ tiếp thu đi, bất quá thực mau hần liền phản ứng lại đây, mở cửa xe làm Việt Khê các nàng lên xe, có thể nói là thập phần thân sĩ.

Hoa Dung nhỏ giọng nói: “Chúng ta như vậy có thể hay không không tốt lắm a? Quấy rầy nhân gia yêu đương, là sẽ thiên lồi đánh xuống a.”

Việt Khê thập phần nghiêm túc nói: “Yên tâm đi, liền tính sét đánh xuống dưới, cũng sẽ không dừng ở chúng ta trên người.”

Hoa Dung: “.....”

Không thể không nói, Jerson thật là một cái thập phần thân sĩ chu đáo nam nhân, hần đái nhân khoảng cách đều là gãi đúng chỗ ngứa, sẽ không làm người cảm thấy đã chịu mạo phạm đường đột, cũng sẽ không làm người cảm thấy đã chịu lãnh đái, hơn nữa hần nói chuyện hài hước khôi

hài. Chinh đồn cơm, Vinh Hương các nàng tâm tình đều thập phần nhẹ nhàng vui sướng.

Bất quá cũng là như thế này, biểu tình vẫn luôn nhàn nhạt Việt Khê, liền có vẻ thập phần thấy được.

Tách ra thời điểm, Jerson tìm một cơ hội mở miệng hỏi: “Việt tiểu thư, không biết có phải hay không ta cảm thụ sai rồi, ta như thế nào cảm thấy, người đối ta có địch ý?”

Việt Khê giương mắt xem hắn, đột nhiên duỗi tay lẳng không vẽ một đạo phù, kim sắc phù văn đánh ra đi, trực tiếp dừng ở Jerson ngực chỗ.

Kim sắc phù văn bỏng cháy ngực, mang đến một loại xé tâm thống khổ, Jerson không nhịn xuống khẽ gọi một tiếng, sắc mặt nháy mắt liền thay đổi. Hắn sốt ruột kéo ra trên người xiêm y, chỉ thấy ở hân ngực chỗ, kim sắc phù văn hơi hơi chớp động quang mang, trong không khí truyền ra cái loại này huyết nhục bị đốt trọi hương vị.

“Người..... Người!” Jerson trừng lớn đôi mắt nhìn Việt Khê, trong mắt mang theo vài phần cảnh giác, hỏi: “Người là Z Quốc thiên sư?”

Việt Khê nói: “Tuy rằng không biết người là cái thứ gì, bất quá Vinh Hương là ta bằng hữu, ta không hy vọng nàng đã chịu cái gì thương tổn. Nay đạo phù đối với người thân thể sẽ không có cái gì ảnh hưởng, chỉ là nếu người dám đối Vinh Hương làm ra cái gì tới, ta dễ như trở bàn tay liền có thể muốn người mệnh.”

Jerson cúi đầu nhìn chính mình ngực chỗ tựa hồ bị bàn ủi lặc qua sau lưu lại dấu vết, cái này kêu đối thân thể hân sẽ không có cái gì ảnh hưởng? Trợn tròn mắt nói nói đối?

Bất quá người ở dưới mái hiên không thể không cúi đầu, Jerson ôn tồn nói: “Ta là một con hợp pháp nhập cảnh quỷ hút máu, ta ngày thường hút

đều là bệnh viện kho máu huyết, không có trộm cắp, cũng không có vi phạm pháp lệnh, càng đừng nói hại người. Ta có thể bảo đảm, ta tuyệt đối là mấy trăm năm qua, nhất vô hại một con quỷ hút máu. Vinh Hương tiểu thư hoạt bát rộng rãi, ta thật là thực thích nàng, bất quá ta đối nàng tuyệt đối không có gì muốn hút nàng huyết ý tưởng.....”

Việt Khê hoài nghi nhìn hắc, Jerson nuốt một ngụm nước miếng, đuổi tay so một chút, nói: “Chỉ có một chút điểm tưởng, thật sự.”

“.....”

Việt Khê đảo cũng không thêm để ý hắc có phải hay không quỷ hút máu, chỉ cần không hại người, nàng vẫn là cái thực dễ nói chuyện thiên sư, bởi vậy đối Jerson nàng cũng không nhiều ít ý tưởng. Tuy rằng là quỷ hút máu, chính là Jerson trên người cũng không có nhiều ít huyết tinh khí, này cũng thuyết minh lời hắc nói đều là thật sự, hắc thật là không có giết qua người.

“Kia, kia này đạo phù, có thể hay không lấy?” Jerson chỉ vào ngực phù, thật cẩn thận hỏi.

Việt Khê nhìn thoáng qua, nói: “Ta cảm thấy cũng không tệ lắm, lưu lại đi.”

Jerson: “.....”

*

Ngày thứ hai, Vinh Hương vẽ mặt tiêu tụy đi vào phòng học, cả người ghé vào trên bàn, vẽ mặt đau khổ nói: “Ta chia tay..... Không đúng, ta cùng Jerson liên không ở bên nhau quá, phải nói ta là đơn phương thất tình, trong lòng khổ.”

Nghe vậy, Hoa Dung các nàng tức khắc có điểm kinh ngạc, này hai người đêm qua nhìn không phải còn hảo hảo sao?

Vinh Hương cả giận: “Ta như thế nào biết sao lại thế này? Quả nhiên nam nhân đều là đại móng heo, lớn lên lại soái, cũng vẫn là đại móng heo. Không thể hiểu được liền nói muốn chia tay, hỏi hử nguyên nhân, nói cái gì hử sợ sợ, ta là cạp mẹ sao? Sợ cái rắm a!”

Việt Khê: “.....”

Nàng không nghĩ tới, cái này Jerson quỷ hút máu, lá gan lại là như vậy tiểu!

“Ai, các người biết không, chúng ta trường học tài chính học viện có cái nữ đồng học đã chết, nghe nói chết thời điểm, trong cơ thể huyết đều làm, tất cả mọi người đều đang nói, có thể hay không là có quỷ hút máu ở tác loạn.”

“Cái gì quỷ hút máu, lời này người cũng tin a? Trên đời này nơi nào có quỷ hút máu?”

Quỷ hút máu.....

Nghe thấy cái này tên, Việt Khê mí mắt chính là nháy dưng.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 159

Xảy ra chuyện chính là tài chính học viện nữ học sinh, bị người phát hiện thời điểm thi thể đều đã lạnh, hơn nữa thi kiểm lúc sau, đại gia phát hiện người chết gắt gao vong nguyên nhân là bởi vì mất máu quá nhiều, trên người 80% huyết cũng chưa, chính là ở nàng trên người lại không có nhiều ít miệng vết thương, bị chết phá lệ thái quá, cho nên đại gia mới có thể nói có phải hay không có quỷ hút máu tác loạn.

Đương nhiên, quỷ hút máu chi luận, cũng là đại gia vui đùa giống nhau cách nói, rốt cuộc ở người thường trong mắt, thứ này chỉ tồn tại với tiểu thuyết cùng tác phẩm điện ảnh bên trong, hiện thực căn bản không tồn tại.

Mà nói đến quỷ hút máu, Việt Khê trong đầu đệ nhất nghĩ đến tự nhiên chính là tối hôm qua gặp qua Jerson, rốt cuộc đây là nàng duy nhất gặp qua cũng là tồn tại quỷ hút máu, hiện giờ nghe được các bạn học đàm luận chuyện này, nàng trong lòng nhin không được chính là vừa động, nhú nhú mày.

Đến buổi chiều thời điểm, trong trường học vang lên xe cảnh sát chuông cảnh báo thanh, từ xa đến gần, cuối cùng liền ở khu dạy học bên cạnh nữ sinh ký túc xá dừng. Việt Khê bọn họ hạ khóa, từ khu dạy học ra tới, liền thấy bên cạnh nữ sinh ký túc xá nơi đó vây quanh không ít người, trong đám người lăm nhăm lăm nhăm thảo luận cái gì,

“Làm sao vậy, đây là phát sinh chuyện gì? Như thế nào sẽ có cảnh sát?”

“Nghe nói có người đã chết, thi thể liền ở ký túc xá tạp vật trong phòng, dì lao công đi lấy cái chổi thời điểm mới phát hiện.”

Có cảnh sát từ bên trong ra tới, nâng một cái cáng, cáng thượng nằm một người, trên người che vải bố trắng, xem ra chính là đại gia trong miệng vị kia chết đi nữ học sinh.

Việt Khê xem qua đi, vừa vận cáng lắc lư một chút, bên trên thi thể một bàn tay buông xuống xuống dưới, chỉ thấy cái tay kia khô quắt nếp uốn, giống như là hoàn toàn không có hơi nước giống nhau.

Ánh mắt giật mình, Việt Khê quét chung quanh liếc mắt một cái, cũng không có thấy cái gì hồn thể, xem ra vị này nữ học sinh hồn thể đã bị câu hồn sử câu đi rồi.

Vinh Hương các nàng nhìn hai mắt, trong lòng có chút khiếp đến hoảng, liền nói: “Tính, đừng nhìn, chúng ta trở về đi.”

Việt Khê hơi hơi gật đầu, chỉ là chờ quay đầu thấy Vinh Hương thời điểm, nàng mày lại là hơi hơi vừa nhíu, ánh mắt ở Vinh Hương mặt mày gian đảo qua, trong mắt thần sắc tiệt thâm.

Liền ở vừa rồi, Vinh Hương tướng mạo thay đổi, nàng giữa mày đào hoa sát càng thêm dày đặc, thậm chí ẩn ẩn mang theo vài phần huyết quang, rõ ràng là có huyết quang tai ương tướng mạo. Chính là, Vinh Hương đã cùng Jerson chia tay, này đào hoa sát vì cái gì còn không có cởi bỏ?

“Người như vậy nhìn ta làm cái gì?” Vinh Hương bị nàng xem đến có chút không được tự nhiên, nhin không được cúi đầu xem xét chính mình, còn tưởng rằng chính mình trên người có cái gì không đúng.

Việt Khê lắc đầu, nói: “Không có việc gì.”

Nói, nàng duỗi tay ở Vinh Hương trên đầu vai vỗ một chút, một đạo kim quang lạng yên không một tiếng động hoàn toàn đi vào Vinh Hương thân thể, ở nàng sau đầu dựa hạ vị trí, một đạo kim sắc phù văn hơi hơi chớp động, sáng một chút lại quay về với bình tĩnh, hết thấy như là cái gì cũng chưa phát sinh giống nhau.

Về đến nhà, Hàn Húc nhưng thật ra đã đã trở lại, một đôi chân dài thon dài xinh đẹp, đứng ở nơi đó, giống một cây đĩnh bạt thanh trúc, khí chất lại ôn hòa mê người, cũng trách không được trở thành tài chính hệ hệ thảo.

Thấy hăn, Việt Khê giật mình, hỏi: “Các người tài chính hệ, có phải hay không có cái nữ đồng học ngộ hại?”

Nghe vậy, Hàn Húc hơi hơi nhướng mày, không rõ nàng vì cái gì hỏi cái này vấn đề, lại vẫn là gật gật đầu, nói: “Thật là có chuyện này, việc này gần nhất tất cả mọi người đều thảo luận đến ồn ào huyên náo, nghe nói chết đi nữ học sinh là mất máu quá nhiều mà chết, trên người huyết như là bị thứ gì cấp hút hết, chính là trên người lại không có gì miệng vết thương, rất là kỳ quái.”

Nói lên việc này tới, hăn ngữ khí cũng là vân đạm phong khinh, chút nào không bỏ trong lòng bộ dáng. Cũng là, có thể làm vị này Minh Kính đại sư để ở trong lòng sự tình, thật sự là không nhiều lắm.

“Người hỏi cái này để làm gì? Lại có cái nào quý cầu đến người trên đầu?” Hăn hỏi Việt Khê.

Việt Khê ngồi xuống, nói: “Cũng không phải, chỉ là ngày hôm qua gặp một cái quý hút máu, hôm nay liền nghe được chuyện như vậy.....”

Nàng đem Jerson sự tình nói, dừng một chút nói: “Hôm nay tan học thời điểm, lại có một cái nữ đồng học ngộ hại, xem tình huống, cùng phía trước chết đi cái kia nữ đồng học, là giống nhau cách chết, đều là mất máu quá nhiều, trên người cũng không có gì miệng vết thương, không biết có phải hay không lại có cái gì tà vật ở tác loạn.”

Bất quá trước mắt bọn họ biết nói tin tức cũng hữu hạn, cũng không biết chuyện này rốt cuộc có phải hay không có cái gì dơ đồ vật ở tác loạn.

*

Ban đêm.

Một con đen nhánh sắc con dơi từ trong bóng đêm xẹt qua, sau đó đổi chiều ở một cái biệt thự trên cửa sổ, một đôi hồng hồng đôi mắt hướng trong nhìn lại.

Phòng khách trên mặt đất phô màu đỏ tươi thắm, trong phòng bố trí cực có phương Tây cổ điển hương vị, mềm mại sofa ghế trên, mỹ lệ xinh đẹp nữ hài tử ngửa đầu cùng trước người nam nhân hôn môi, trong không khí lưu động ái muội không rõ hơi thở tới, cùng với làm người mặt đỏ tim đập nữ hài tử nhẹ nhàng than nhẹ thanh.

Nữ hài thon dài cổ cao cao giơ lên, đó là thập phần xinh đẹp cổ, tuyết trắng làn da phía dưới, màu xanh lá mạch máu có máu ở lẳng lẳng chảy xuôi, tản mát ra một loại phá lệ mê người, độc thuộc về máu hương thơm.

Nam nhân môi cắn khoăn đến cổ chỗ, ở hắc trong lòng ngực, nữ hài thân mình đã xụi lơ xuống dưới, mềm mại vô lực rúc vào nam nhân trong lòng ngực.

Xanh thắm sắc trong ánh mắt lập loè một chút hồng quang, nam nhân hé miệng, sâm bạch hàm răng thượng, sắc nhọn hàm răng như ẩn như hiện, rồi sau đó thật sâu chui vào nữ hài cổ bên trong.

“Ngô!”

Nữ hài thân thể đột nhiên run rẩy một chút, lại bị người gắt gao giam cầm ở trong ngực. Trong không khí có máu mùi tanh tản mát ra đi, nữ hài thân thể mềm xuống dưới, có thể ẩn ẩn nghe thấy nuốt thanh âm, đó là nuốt nào đó chất lỏng thanh âm.

Nữ hài trong mắt quang mang đã hoàn toàn ảm đạm rồi đi xuống, thẳng đến đem cuối cùng một ngụm nhất tươi ngon máu uống xong, nam nhân tùy tay một ném, đem nữ hài ném tới trên mặt đất, sau đó duỗi tay lau lau bên môi tàn lưu vết máu.

Nhân thể nội chỉ có 80% máu là mỹ vị nhất, dư lại kia 20% máu, lấy dính tử vong hương vị, liền đặc biệt khó uống, không hề thơm ngọt.

“..... Quả nhiên vẫn là mỹ lệ cô nương máu hảo uống a, nga, Jerson, người thật đúng là cái ngu xuân hài tử, những cái đó chết huyết hôi thối không người được, người là như thế nào nuốt đến đi xuống?” Nam nhân đứng dậy, trên cao nhìn xuống nhìn tê liệt ngã xuống trên mặt đất, giống như một cái cá chết Jerson.

Ở Vinh Hương trước mắt Jerson, vĩnh viễn đều là anh tuấn sạch sẽ, chính là lúc này hắn lại là một thân chật vật, cả người gầy đến như là chỉ còn lại có một phen xương cốt, sắc mặt tái nhợt, ngoài miệng răng nanh đã khổng chế không được xông ra, một đôi mắt càng là hơi hơi phiếm hồng, mang theo đôi mắt tươi khát vọng.

Jerson ngẩng đầu nhìn hắn, một đôi tay khổng chế không được trên vĩa hè gãi, hắn nói: “Nolan, người hiện tại là ở Z Quốc, người như vậy không kiêng nể gì hút huyết, một khi bị Z Quốc thiên sư đã biết, ta sợ người sẽ trở thành một con chết con dơi.”

Nolan cười khẽ một tiếng, hắn nói: “Thân ái Jerson, người thế nhưng như thế nhát gan sao? Nga, thân ái, người là ở Z Quốc gốc lâu rồi, bị Z

Quốc thiên sư dọa phá mật sao? Z Quốc thiên sư chỉ là một ít người nhát gan, cũng không có gì bản lĩnh, người thế nhưng bị người như vậy dọa phá gan? Nga, người thật là ném chúng ta quỷ hút máu gia tộc mặt.”

Jerson trầm mặc không nói, trong lòng lại là ở cười lạnh, Nolan này chỉ quỷ hút máu, ở Y Quốc thời điểm liên cực kỳ càn rỡ, hiện giờ tới rồi Z Quốc cũng nửa điểm không có thu liễm ý tứ.

Z Quốc thiên sư nhát gan?

Không bản lĩnh?

Che lại chính mình ngực, Jerson nhìn Nolan ánh mắt giống như là đang nhìn một cái ngốc bức, tràn ngập trào phúng, nếu Z Quốc thiên sư không có bản lĩnh, như vậy ngực hăn chỗ phù văn lại là như thế nào tới?

Nolan hiện tại như thế càn rỡ, bị Z Quốc thiên sư tóm được, hăn nhưng thật ra muốn nhìn đến lúc đó hăn muốn như thế nào đặc ý!

Bị hăn này ánh mắt nhìn chăm chú vào, Nolan nhú nhú mày, tổng cảm thấy có điểm không đúng, hăn ngồi xổm xuống thân mình, triều sau vươn tay đi, bên người huyết phó lập tức đệ đi lên một cái cốc có chân dài, ly trung đựng đầy chính là đồ tươi máu. Đối với người bình thường tới nói có lẽ sẽ cảm giác có điều không khoẻ mùi máu tươi, dừng ở quỷ hút máu trong mũi, lại là vô cùng diễm mỹ, tràn ngập vô thượng lực hấp dẫn.

Đem chén rượu tiến đến Jerson trước mặt, Nolan nhìn hăn không ngừng biến hồng đôi mắt, hơi hơi mỉm cười, hỏi: “Đây là mới từ một người tuổi trẻ cô nương trong cơ thể lấy ra máu tươi, nhất thơm ngon mỹ vị.”

Jerson răng nanh đã lộ ra tới, hăn bộ dáng cùng với nói là người, hiện giờ nhìn lại càng như là một cái dã thú, ánh mắt khổng chế không được hưởng chén rượu lạc.

Nolan nhìn bộ dáng này của hắn, nhin không được cười một chút.

Jerson đã ba ngày không có uống máu, quỷ hút máu là một loại có thể nói là có thú tính một loại sinh vật, hiện giờ hắn cơ hồ đều mau bị đói máu khát vọng chiếm cứ toàn bộ tư tưởng, hầu kết nhin không được trên dưới hoạt động, trong mắt màu đỏ lộng đến dọa người.

Nolan lại không có đem huyết cho hắn, mà là ý bảo phía sau người, một cái nhỏ xinh bóng người bị ném vào Jerson trên người. Thiếu nữ mùi thơm không ngừng hướng chớp mũi, thuộc hạ thân thể có máu ở bên trong chảy xuôi, hắn tựa hồ có thể ngửi được độc thuộc về máu hương khí, thập phần mỹ vị.

Chỉ là nhìn này nhậm, Jerson biểu tình lại không thể nào đẹp, khiếp sợ nói: “Vinh Hương?”

Vinh Hương trừng mắt, đồng tử co chặt, trong mắt tất cả đều là sợ hãi, hoảng sợ nhìn hắn.

Nolan ngữ khí tràn ngập dụ hoặc nói: “Như thế nào không uống? Người chỉ cần cắn đi xuống, là có thể nếm đến tươi ngon máu.”

Trong cổ họng phát ra dã thú giống nhau gầm nhẹ thanh, Jerson trong mắt hồng quang chớp động, vẻ mặt của hắn thập phần dữ tợn, đột nhiên, hắn duỗi tay đem Vinh Hương xốc đi ra ngoài, che lại chính mình yết hầu phát ra hô hô hô thanh âm tới, thống khổ cực kỳ.

Nhìn hắn dáng vẻ này, Nolan biểu tình tức khắc liền lạnh, hắn duỗi tay đem Vinh Hương bắt lại, nói: “Thân ái Jerson, nhiều năm như vậy, người vẫn là vẫn luôn không có biến. Những cái đó trải qua đóng băng máu, nơi nào có người sống mỹ vị..... Phải biết rằng một người bị tuyệt vọng sở tù binh là lúc, nàng máu nhất diễm mỹ.”

Nói, hần trên mặt lộ ra một loại si mê biểu tình tới, cúi đầu ở Vinh Hương trên cổ hơi hơi vuốt ve, trong miệng răng nhọn ở nàng tuyết trắng trên da thịt thối qua, cái loại này đặc có xúc cảm, làm Vinh Hương thân thể nhin không được hơi hơi run rẩy, chính là lại cứ nàng lại một chút không thể nhúc nhích.

Hé miệng, Nolan thâm bạch hàm răng dùng sức hướng tới phía dưới một cắn.

Thấy này mặc, Jerson khóe mắt muốn nứt ra.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 160

Lạnh băng hàm răng ở cổ gian vượt ve, Vinh Hương có thể cảm giác được nhòn nhọn hàm răng thối qua da thịt cái loại cảm giác này, làm nàng có loại chính mình sắp bị người cắn nuốt nhập bụng ảo giác, cái loại này sợ hãi, làm thân thể của nàng khổng chế không được run rẩy lên, cổ kia phiến da thịt nổi lên một tảng lớn nổi da gà.

Trong mắt hồng quang chớp động, Nolan hé miệng, sắc nhọn hàm răng trực tiếp hướng Vinh Hương trên cổ táp tới.

Nhìn một màn này, Jerson trong cổ họng phát ra hô hô hô tiếng hít thở, hẳn muốn làm cái gì, chính là lâu như vậy không có uống máu, hẳn tay chân vô lực, trong cơ thể càng có một loại nóng rực, tràn ngập hẳn mỗi một tắc huyết nhục, cái loại này nóng rực, làm hẳn một chút lực lượng đều sử dụng không ra.

Một tiếng kêu rên vang lên, Jerson trừng lớn đôi mắt, nguyên bản cho rằng sẽ phát sinh huyết tinh cảnh tượng cũng không có xuất hiện, tương phản, trước mắt một màn cùng hẳn tưởng tượng hoàn toàn bất đồng, hiện tại bị thương thế nhưng là Nolan?

Chỉ thấy ở Nolan hạ miệng cắn thượng Vinh Hương cổ kia trong nháy mắt, Vinh Hương trên người đột nhiên bắn ra một đạo kim quang tới, trực tiếp đem hẳn cấp xốc bay đi ra ngoài, đồng thời có một đạo lập loè kim sắc quang mang phù văn hiện lên ở Vinh Hương trước mặt, bay thẳng đến

Nolan khăn voan liền đánh qua đi. Nolan thấy tình thế không đúng, lập tức trốn rồi một chút, lại vẫn là không có hoàn toàn tránh thoát đi, kia đạo phù văn chụp vào cánh tay hắn.

Vén lên ống tay áo, chỉ thấy hắn ban đầu thon chắc hữu lực cánh tay thượng xuất hiện một cái phức tạp kim sắc hoa văn, mà kim sắc hoa văn đi xuống, cánh tay hắn lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ nhanh chóng khô bại đi xuống, bất quá trong chớp mắt, cánh tay thượng tràn đầy huyết khí biến mất, mà loại này khô bại còn ẩn ẩn hướng lên trên lan tràn.

Trong miệng phát ra thống khổ gầm nhẹ thanh, Nolan hiện tại đã hoàn toàn là quỷ hút máu tư thái, hai mắt đỏ lên, trong miệng răng nanh lộ ra, hiện giờ hắn che lại chính mình bị phù văn đánh trúng cánh tay phải, trên mặt lộ ra thực rõ ràng thống khổ chi sắc. Nolan làm ba trăm tuổi quỷ hút máu, hắn đã thật lâu không cảm nhận được như vậy thống khổ, quỷ hút máu thể chất cùng người thường không giống nhau, chính là giờ khắc này hắn có loại chính mình đau ra một thân mồ hôi lạnh ảo giác.

Vinh Hương hoàn toàn không biết đã xảy ra cái gì, nàng giật giật tay, đột nhiên phát hiện chính mình thế nhưng năng động. Lúc này, nàng đương nhiên là muốn chạy, chính là nhìn này trong phòng đối chiều treo cao đen nhánh sắc con dơi, lại nhìn nhìn đầy mặt dữ tợn chi sắc Nolan, nàng nuốt một ngụm nước miếng, lập tức chạy tới Jerson bên người.

Ít nhất, hiện tại xem ra, Jerson đối nàng cũng không có cái gì địch ý.

Nolan ánh mắt tàn nhẫn nhìn Vinh Hương, duỗi tay tưởng đem nàng trao lại đây, chính là còn không có đụng tới nàng, Vinh Hương trên người lập tức lại xuất hiện một đạo thiên kim sắc vòng sáng, một gập phải, liền nghe thấy hắn trên tay truyền đến xuy xuy xuy thanh âm, như là nào đó thịt lạc ở thiên hồng bàn ủi thượng, trong không khí tựa hồ còn có thể nghe đến thịt bị đốt trọi xú vị.

“Trên người của người là thứ gì?” Nolan chất vấn, nhìn nàng ánh mắt ẩn ẩn mang theo vài phần kiêng kỵ.

Vinh Hương biểu tình trong nháy mắt có chút mờ mịt, chính nàng cũng không biết chính mình trên người có thứ gì, có thể đem quỷ hút máu biến thành cái dạng này, chẳng lẽ nàng trên người có cái gì bảo hộ chính mình?

Nghĩ vậy, nàng trong đầu hiện lên một màn, vội vàng duỗi tay ở trong túi đào đào, cuối cùng lấy ra một trương chiết thành hình tam giác phù triện tới, lúc này này trương phù biên giác đã có điểm hơi hơi màu đen, như là bị thiêu quá giống nhau.

“Việt Khê cho ta hoàng phù.....” Vinh Hương lẩm bẩm, nàng lại nghĩ đến lúc ấy Việt Khê cho nàng này trương phù biểu tình, biểu tình có chút quái dị nói: “Chẳng lẽ Việt Khê, đã sớm đoán được, ta sẽ có này một chuyển?”

Cho nên, mới có thể trước tiên cho nàng như vậy một trương hoàng phù, phù hộ nàng bình an.

Đứng ở nàng bên cạnh Jerson lại thấy ở nàng cổ phía sau có một cái kim sắc phù văn ở hơi hơi chớp động, phù văn lộ ra một loại huyền diệu khó giải thích hơi thở, xem ra chính là cái này phù văn bảo vệ nàng.

Trên tay khô bại tốc độ dần dần nhanh hơn, mắt thấy liền phải lan tràn đến toàn bộ cánh tay, Nolan đồng tử rụt rụt, cảm giận nhìn thoáng qua Vinh Hương liếc mắt một cái, nói: “Người cho rằng, có cái gì che chở người ta liền không thể giết người?”

Nói, hân duỗi tay vung lên, chỉ nghe nhẹ nhàng một tiếng, đó là ngọn lửa bốc cháy lên thanh âm, một đoàn lửa lớn lập tức liền vòng quanh Vinh Hương bốn phía đốt lên, nhiệt độ truyền tới, Vinh Hương lửa lò bên ngoài da thịt lập tức liền cảm giác được một loại phỏng.

“Đau.....” Vinh Hương ăn đau kêu một tiếng, cả người súc thành một đoàn, nhìn bốc cháy lên ngọn lửa, hoảng loạn vô thố.

Nolan che lại tay, biểu tình dữ tợn nói: “Mau nói cho ta biết, ta trên tay đây là thứ gì? Người nếu là không nói, ta lập tức liền đem người thiêu chết. Liền tính ngọn lửa thiêu bất tử người, nướng cũng có thể đem người nướng chết!”

Vinh Hương trừng lớn đôi mắt, tâm loạn như ma, nàng nào biết đâu rằng Nolan trên tay đó là thứ gì, ở gặp được hãn phía trước, nàng hoàn toàn không biết trên thế giới này còn tồn tại quỷ hút máu.

Hiện tại nếu quỷ hút máu đều ra tới, như vậy nói cách khác, những cái đó phong kiến mê tín, có lẽ cũng là chân thật tồn tại?

Ở thời điểm này, Vinh Hương thế nhưng còn có thể miên man suy nghĩ, nàng cũng coi như là bội phục chính mình.

“Người thả ta, ta liền nói cho người người trên tay chính là thứ gì, muốn như thế nào giải.” Vinh Hương làm chính mình bình tĩnh lại.

Nolan hí mắt xem nàng, không thể tin tưởng nói: “Người đây là ở uy hiếp ta?”

Vinh Hương ánh mắt bình tĩnh nhìn hãn, nói: “Đương nhiên, người cũng có thể lựa chọn hiện tại liền giết ta. Nhưng là, người trên tay thứ này, theo thời gian sẽ chậm rãi cắn nuốt thân thể của người, hơn nữa không chỉ là người cánh tay, kế tiếp thân thể của người, chân, đều sẽ dần dần mất đi sinh cơ. Giết ta, người liền vĩnh viễn không biết giải quyết như thế nào vấn đề này.”

Nghe vậy, Nolan lại là không giận phản cười, trong mắt âm u một mảnh, ánh mắt lạnh băng nhìn Vinh Hương.

Bị hấn nhìn chăm chú vào, Vinh Hương một lòng nhịn không được nổi lên, đặt ở bên cạnh người tay không tự giác ở run. Gặp được loại tình huống này, nàng sao có thể không sợ hãi? Bất quá là giả vờ trấn định thôi.

“Các người Z Quốc có câu nói, gọi là thương hương tiếc ngọc, nguyên bản nghĩ người là Jerson tiểu tình nhân, đối với người muốn ôn nhu một ít. Chính là người quá không nghe lời, ta không cần không nghe lời oa oa..... Ta hiện tại liền giết người!”

Nói, Nolan vươn tay đi, Vinh Hương bốn phía lửa lớn đột nhiên lại thoán cao một chút.

Này đó hỏa từ Nolan không chế, quỷ hút máu cũng là thuộc về âm vật một loại, này hỏa tự nhiên cũng là, nàng cổ phía sau phù văn chớp động, này đó ngọn lửa căn bản gần không được nàng thân, chính là ngọn lửa nóng rực, lại ở điên cuồng hấp thụ nàng trong cơ thể hơi nước, chỉ chốc lát sau nàng liền cảm giác chính mình toàn thân như là trứ hỏa giống nhau, da thịt lộ ra khô nứt dấu vết tới.

“Nolan · Guzanisi!” Jerson thân thể đột nhiên bạo khởi, trong mắt hồng quang chớp động, cả người đột nhiên từ tại chỗ xuất hiện, tại hạ một giây, hấn cả người liền xuất hiện ở Nolan phía sau, đôi tay thành trảo hướng hấn trên cổ chớp tới.

Nolan trong mắt hiện lên một tia tàn nhẫn sắc, như là đoán trước tới rồi Jerson xuất hiện địa phương, hấn một giò trực tiếp đánh vào Jerson bụng, không hề có dừng ít sức.

Jerson té ngã trên mặt đất, Nolan duỗi tay dẫm trụ hấn tay, trên cao nhìn xuống nhìn hấn, hừ lạnh nói: “Thân ái Jerson, người vẫn là như vậy thiên chân. Chỉ bằng hiện tại người, căn bản không phải đối thủ của ta.”

Hấn cong hạ thân tử, lắc đầu nhẹ giọng nói: “Thật không biết công tước nhìn trúng người cái gì.....”

Nghe được công tước hai chữ, Jerson đồng tử đột nhiên rụt một chút.

“Chúng ta đều là công tước hậu duệ, chúng ta hẳn là thần phục về công tước. Mà người, Jerson, người phản bội công tước, đây là không thể bị tha thứ tội nghiệt.”

“Khụ khụ khụ!” Yết hầu khô khốc, Vinh Hương nằm sấp trên mặt đất, ánh mắt nhin không được dừng ở trong tay gắt gao nắm chặt kia trường hoàng phù thượng, nhin không được lăm bầm kêu một tiếng: “Việt Khê.....”

Như là vì trả lời đáp lại nàng này một tiếng, Vinh Hương trong mắt bởi vì lửa lớn mà vụn vụn trong tầm nhìn xuất hiện một bóng người, nàng liền như vậy đứng ở lửa lớn bên trong, ngọn lửa lại dính không đến nàng một tia góc áo.

Vinh Hương ngẩng đầu, nhìn người tới ngồi xổm xuống thân mình tới, nàng chân mày hơi hơi nhíu lại, bên trong như là có loại áp lực phần nộ, thực đậm, nhưng là lại làm người khó có thể bỏ qua.

“Càng..... Việt Khê?” Vinh Hương trừng lớn đôi mắt, nhin không được cúi đầu xoa xoa hai mắt của mình, sau đó lại ngẩng đầu, lại thấy trước mắt người thật là sừng sừng đứng ở kia.

Phục hồi tinh thần lại, nàng trong lòng lại là kinh hãi lại là mộng bức, mờ mịt hỏi: “Người như thế nào tại đây?”

Việt Khê duỗi tay chạm chạm cái trán của nàng, thủ hạ da thịt nóng bỏng mà khô ráo, nàng thấp giọng nói: “Ta ở trên người của người để lại một đạo phù, vừa rồi cảm giác được kia đạo phù bị kích phát.”

“Các người là người nào?” Nhìn đột nhiên xuất hiện hai người, Nolan biểu tình trở nên cảnh giác lên.

Này hai người, liền như vậy không hề dấu hiệu xuất hiện ở trong phòng, một chút dấu hiệu đều không có, trước đó, hẳn thế nhưng liền một chút hơi thở cũng chưa cảm giác được. Cho dù này hai người hơi thở cảm giác lên giống như là hai cái người thường, nhưng là càng là bình thường liền càng làm hẳn kiêng kị.

Nolan trong mắt hồng quang chớp động, một đoàn lớn hơn nửa ngọn lửa đột nhiên xuất hiện ở Việt Khê bọn họ bên người, nháy mắt hùng hực bốc cháy lên.

Mỗi cái quỷ hút máu đều có chính mình độc đáo năng lực, giống Jerson, năng lực của hắn là thuận di, mà Nolan năng lực còn lại là hỏa.

Lửa lớn hùng hực, phóng thích nóng rực độ ẩm, nhưng là cùng bình thường ngọn lửa cũng có chút khác nhau, trong ngọn lửa mang theo âm khí, tận tình si nướng Việt Khê bọn họ.

“Việt Khê.....” Vinh Hương theo bản năng bắt lấy Việt Khê tay, toát ra vài phần ý lại tới.

Việt Khê rút ra một lá bùa tới, phù thượng quang hoa lưu động, một cỗ thanh phong cuốn quá, mang đến hơi hơi lạnh lẽo.

Thấy thế, Nolan nhin không được cười lạnh một tiếng, nói: “Ta này hỏa chính là địa ngục chi hỏa, giống nhau hỏa nhưng diệt không được..... Không, chuyện này không có khả năng!?”

Vẻ mặt của hắn đột nhiên biến đổi, trở nên không thể tin tưởng, kinh nghi bất định.

Chỉ thấy kia nói thanh phong cuốn quá, trên mặt đất châm đến chính vượng lửa lớn lại là chậm rãi tắt.

Nolan rút cuộc có chút luống cuống, hần vờn tay đi, một tảng lớn màu đen bay thẳng đến Việt Khê bọn họ đánh tới.

Đó là một đám con dơi, tụ tập ở bên nhau, nhìn có loại che trời cảm giác.

Này đó con dơi hai mắt đỏ lên, nhìn liền không bình thường, cùng bình thường con dơi hoàn toàn không giống nhau.

Con dơi xông tới, Hàn Húc nhẹ nhàng khảy một chút trong tay Phật châu. Chỉ thấy Phật châu bay ra, Phật khí đại thịnh, này đó con dơi vốn chính là âm u chi vật, ở Phật khí dưới, toàn bộ rơi xuống trên mặt đất.

Nolan thấy tình thế không đối liền muốn chạy trốn, xoay người trong nháy mắt, hần chỉ nghe thấy một đạo thanh âm vang lên.

“Lôi sát!”

Màu tím lôi điện mang theo bàng nhiên uy thế ầm ầm rơi xuống, trực tiếp bổ vào quỹ hút máu trên đầu.

Nhưng vào lúc này, ở xa xôi Âu Châu, ở thật lớn lâu đài cổ bên trong, một khối xa hoa quan tài bị người từ bên trong mở ra, có màu đỏ tóc nam nhân từ ngủ say trung tỉnh lại.

“Ân? Ta hậu duệ thế nhưng bỏ mình.....”Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 161

Bị tím sét đánh đến cháy đen thi thể té lăn trên đất, trong không khí tràn ngập một cỗ thịt bị nướng tiêu hương vị.

Việt Khê ánh mắt lãnh đạm nhìn thoáng qua Nolan té ngã trên mặt đất thi thể, thấp giọng hỏi Vinh Hương: “Người thân thể có hay không nơi nào không thoải mái?”

Vinh Hương từ kinh lãng trung phục hồi tinh thần lại, nàng quay đầu tới, nhìn Việt Khê ánh mắt có chút kỳ quái, lúng ta lúng túng nói: “Không..... Không có việc gì.”

Việt Khê nhìn lướt qua nàng giữa mày, thấy nàng giữa mày đào hoa sứt đã tan đi, kia cỗ huyết sắc cũng phai nhạt xuống dưới, thực rõ ràng nàng này một kiếp xem như đi qua.

Ngã vào một bên Jerson hơi hơi thở hỗn hển khẩu khí, hắt ngòi dưới đất, dựa vào sô pha, nhìn kia cụ cháy đen thi thể, trong mắt lộ ra vài phần cảnh giác tới, hỏi: “Hắn, hắn là đã chết sao?”

Kia cụ cháy đen thi thể tựa hồ là một chút hơi thở đều không có, nhìn qua như là đã chết. Chính là quỷ hút máu bản thân chính là xen vào sống hay chết chi gian, là một loại sẽ không tử vong sinh vật. Cho nên cho dù không có hơi thở, Jerson trong lòng vẫn là tồn tại hoài nghi, không biết Nolan rốt cuộc có phải hay không đã chết.

Việt Khê có chút không xác định nói: “Hắn là, đại khái là đã chết.”

Quý hút máu loại này sinh vật, nàng cũng không phải thực hiểu biết, tuy rằng nàng cảm thấy, sinh sôi bị lôi sát bổ vừa vặn, tồn tại khả năng tính cũng không lớn.

Nghe vậy, Jerson ánh mắt giật mình, qua đi dò xét một chút Nolan thi thể, như vậy một tra, hẳn lại là sưng sốt, biểu tình tức khắc có chút quái dị, nhìn Việt Khê ánh mắt có chút phức tạp.

Nolan thi thể nhìn qua thập phần hoàn chỉnh, nhìn trừ bỏ bị lôi điện phách đến cháy đen một ít, trên người không có nhiều vết thương. Chính là hẳn một điều tra, lại phát hiện hoàn toàn không phải như vậy.

Lôi sát nấp trong lôi điện chi gian, bị Việt Khê lôi kéo bổ tới đối phương trên người, lôi sát ở trong cơ thể nháy mắt nổ mạnh mở ra. Tuy rằng bên ngoài nhìn không ra tới, chính là Nolan thi thể, kỳ thật bên trong huyết nhục toàn bộ đều đã bị lôi sát băng toái.

Lôi vốn dĩ chính là sở hữu âm vật khắc tinh, xúc chi tức thương, liên tính là phương Tây quỷ hút máu, cũng là thuộc về âm vật một loại, lôi điện dưới, nơi nào còn có thể tồn tại?

Luôn mãi xác định Nolan thật là đã chết, Jerson nhẹ nhàng thở ra, chỉ là hẳn mặt mày gian tựa hồ còn có nào đó sầu lo, nặng nề đè ở hẳn giữa mày, tán không khai.

“Quý hút máu..... Người thế nhưng là quỷ hút máu?” Vinh Hương duỗi qua tay tới, nhéo hẳn mặt hướng hai bên kéo kéo, lẩm bẩm nói: “Nhìn qua cùng người thường giống như cũng không có gì khác nhau a? Nhiệt độ cơ thể tựa hồ là thấp một ít..... Sau đó so người bình thường càng soái một ít?”

Jerson: “.....”

Việt Khê ánh mắt liếc lại đây, Jerson thân thể run lên, rõ ràng cả người vô lực, lại vẫn là đột nhiên triều sau nhảy vài bước, trực tiếp rời xa Vinh Hương —— hẳn cảm thấy, chính mình còn không nghĩ trở thành một con chết con dơi.

Chờ Việt Khê bọn họ rời đi, Jerson từ tủ lạnh cầm mấy túi huyết hút, khô bại thân thể mới chậm rãi huyết khí tràn đầy, khô quắt thân thể một lần nữa khôi phục ánh sáng cùng no đủ.

Hắn nhìn Nolan thi thể, cân nhắc muốn xử lý như thế nào.

Đột nhiên, trong không khí truyền đến nào đó hơi thở, cảm nhận được này lũ hơi thở, Jerson thân thể đột nhiên run rẩy một chút, trong mắt hắn lộ ra một cổ sợ hãi tới, thân thể không tự chủ được quỳ xuống.

“Công tước đại nhân.....”

Một bóng người từ trong bóng đêm hiện lên, đó là cái thập phần cao lớn nam nhân, có một đầu màu đỏ đầu tóc cùng màu đỏ tươi con người, hẳn trên người che chở một kiện màu đỏ tươi áo choàng, trên vai ngừng một con cả người huyết hồng con dơi. Con dơi chính nghiêng đầu xem nằm sấp trên mặt đất thân thể vẫn cứ nhịn không được run rẩy Jerson, đỏ như máu đôi mắt lộ ra một loại nhân tính quang mang.

“Jerson.....” Công tước mở miệng, nhìn Jerson ánh mắt tràn ngập đánh giá, nói: “Ta tưởng, người hẳn là hướng ta giải thích một chút, đây là có chuyện gì? Làm ta hậu duệ, nhị đại quý hút máu, các người hẳn là vĩnh sinh bất tử, cho dù là trong giáo đường cao đẳng mục sư, cũng không thể đem các người giết chết. Như vậy, người nói cho ta, Nolan là chết như thế nào?”

Jerson tâm loạn như ma, trên trán mồ hôi lạnh lách cách một tiếng nhỏ giọt trên mặt đất, hắn chớp chớp mắt, đại não điên cuồng chuyển động, vất

hết óc nghĩ lấy cớ, cuối cùng khô cần nói: “..... Khả, khả năng là thiên lôi đánh xuống, đánh chết đi.”

Công tước: “.....”

Jerson cười gượng nói: “Z Quốc người tin tưởng thiên phạt, thiên phạt chính là thiên lôi đánh xuống..... A!”

Bị công tước ôm đồm tới tay trung, Jerson trong mắt hồng quang chớp động, hiện lên một tia sợ hãi.

“Jerson, ngươi là cái nghịch ngợm hài tử, chỉ là người thiên phú cao, ta luôn luôn thực dụng túng người.....” Công tước trên vai màu đỏ con dơi nhìn chăm chăm hắn, có thể thấy nó ẩn ẩn lộ ra sắc nhọn hàm răng, nhìn Jerson ánh mắt mang theo vài phần ngo ngoe rục rịch.

Một bàn tay xuyên qua Jerson ngực, hắn kêu rên một tiếng, trừng lớn đôi mắt nhìn công tước.

Công tước đem thân thể hắn ném xuống đất, thanh âm trầm thấp mà mê người, như là ở cùng tình nhân thấp thấp nói cái gì, hắn nói: “Jerson, không nghe lời hài tử, là muốn tiếp thu trừng phạt.”

Màu đỏ con dơi bay lên tới, dừng ở Jerson trên người, sau đó há mồm cắn ở trên cổ hắn.

Jerson cảm giác được trong cơ thể lực lượng ở trôi đi, thậm chí hắn cảm giác được trong cơ thể có nào đó đồ vật đang bị màu đỏ con dơi hút đi.

Đồng tử phóng đại, Jerson thân thể bắt đầu nhanh chóng khô bại đi xuống, trên người huyết khí hoàn toàn biến mất, chỉ còn lại có hơi mỏng kia tầng da bọc xương cốt.

Jerson hoàn toàn không có hô hấp, chỉ có một khối khô gầy thi thể nằm trên mặt đất.

Công tước nhìn thoáng qua, nói khẽ với bay trở về chính mình trên vai con dơi nói thầm hai câu.

Con dơi kêu hai tiếng, trong phòng truyền đến cánh phành phạch thanh âm, ngẩng đầu liền thấy một mảnh ô áp áp đồ vật từ trong phòng bay ra đi, đó là một đám con dơi, tụ tập ở bên nhau, có loại che trời cảm giác.

Trong phòng quay về với bình tĩnh, không biết qua bao lâu, an tĩnh trong phòng đột nhiên truyền đến một tiếng hừ nhẹ.

Jerson là bị ngực xuyên tim đau đớn cấp đau tỉnh, thân thể hẫng vô ý thức kịch liệt run rẩy, ngực kia chỗ có kim sắc phù văn chớp động.

“Ách.....”

Đột nhiên mở to mắt, Jerson theo bản năng che lại ngực, đau đớn xuyên tim, đau đến hẫng thân thể đều cuộn tròn lên, phảng phất thân thể ở trọng tổ giống nhau.

Thân thể mỗi phân huyết nhục đều như là có hỏa ở nướng giống nhau, đau đớn khó nhin.

Cũng không biết qua bao nhiêu thời gian, ngực đau đớn rất cuộc biến mất, mà khẩn tiếp mà đến còn lại là đối máu khát vọng.

Cơ hồ là bò tới rồi tử lạnh nơi đó, Jerson lấy xuất huyết túi mồm to uống, thẳng đến hơi chút thoải mái một ít, hẫng đại não mới khôi phục bình thường tự hỏi.

Ta, còn sống?

Jerson nhìn chính mình khô gầy tay, tuy rằng trên tay huyết khí thiếu thốn, chính là này cũng không thể che dấu hắn còn sống sự thật.

Nghĩ tới cái gì, hắn sốt ruột triều chính mình ngực nhìn lại, quả nhiên thấy ngực chỗ có một cái kim sắc phù văn, phù văn cơ hồ lạc vào da thịt bên trong, thập phần rõ ràng.

“Này đạo phù đã là cảnh cáo, cũng là bảo hộ.....”

Hắn nhớ tới Việt Khê theo như lời nói, lúc ấy nàng ở hắn trên người đánh hạ này đạo phù văn, hắn còn vẫn luôn lo lắng hãi hùng, thật sự là Việt Khê sở biểu hiện ra ngoài cái loại này thực lực, nếu muốn đối phó hắn bất quá là nhất niệm chi gian sự tình. Nhưng là Jerson trăm triệu không nghĩ tới, chính là này đạo phù, thế nhưng cứu hắn một mạng.

Nếu không có này đạo phù, hắn vừa rồi tuyệt đối bị công tước cấp giết chết.

Bình thường phương thức là giết không được quý hút máu, trừ phi là cao giai mục sư, hoặc là Jerson như vậy nhị đại thậm chí đi xuống quý hút máu, một thể hệ quý hút máu liên hoàn toàn có thể đưa bọn họ giết chết. Mà Jerson, vẫn là công tước hậu duệ, công tước muốn giết chết hắn, đó là dễ như trở bàn tay.

Nghĩ mà sợ sờ sờ chính mình cổ, ở hắn trên cổ, có thể thấy có hai cái nho nhỏ huyết sắc miệng vết thương, quý hút máu khép lại tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt ngay cả kia nho nhỏ miệng vết thương đều không có.

Sợ hãi công tước lộn trở lại tới, nếu phát hiện chính mình không chết nói, hắn sợ là lại muốn đem chính mình giết chết, cho nên Jerson phục hồi tinh thần lại, liền lập tức thu thập đồ vật rời đi biệt thự.

Mà Việt gia, ở hơn phân nửa đêm thời điểm, liền nghênh đón một vị khách không mời mà đến.

“..... Ta cùng Nolan đều là công tước hậu duệ, công tước sống bao lâu, ta cũng không rõ ràng lắm, ít nhất là thiên tuế hưởng lên trên. Hãn thực lực rất mạnh, liên tính là giáo đường lợi hại nhất mục sư lấy hãn cũng không có cách nào. Ta cũng không nghĩ tới, hãn thế nhưng sẽ đến Z Quốc..... Có thể là Nolan đã chết hãn có điều cảm ứng, lúc này mới vượt dương lại đây.”

Jerson biểu tình có chút không xong, hãn nghiêm túc nhìn Việt Khê bọn họ, nói: “Ta thực xin lỗi, ta không nghĩ tới sẽ cho các người mang đến như vậy phiền toái. Công tước lực lượng rất mạnh, chúng ta căn bản không phải đối thủ của hãn.”

Nhìn ra được tới, hãn đối chính mình trong miệng công tước hoài một loại sợ hãi.

Hàn Húc khảy trên tay Phật châu, nói: “Các người công tước lợi hại, chính là cũng không đại biểu chúng ta Z Quốc thiên sư vô dụng. Hãn nếu có bản lĩnh, cứ việc liên tới, ta nhưng thật ra muốn nhìn, hãn rốt cuộc có thể nhắc lên bao lớn bọt sóng tới.”

Nghe vậy, Jerson muốn nói lại thôi, muốn nói gì, sau một lúc lâu mới cười khổ nói: “Hy vọng như thế đi, đối với việc này, ta thật sự thực xin lỗi, ta không nghĩ tới phải cho ai mang đến phiền toái.”

Việt Khê trong tay nhéo một lá bùa, nghe vậy trên tay tựa hồ hơi hơi dùng sức quá độ, một lá bùa bị phá tan thành từng mảnh, phiêu phiêu dương dương rơi trên mặt đất. Chính là thực mau, này đó toái giấy đột nhiên lại động lên, từ trên mặt đất bay lên, biến thành từng con con bướm. Con bướm phành phạch cánh, quay chung quanh Việt Khê bên người chuyển động.

Nhìn một màn này, Jerson nhin không được mở to hai mắt nhìn. Hắn ở Z Quốc ngây người lâu như vậy, cũng biết Z Quốc thiên sư có rất nhiều bọn họ suy nghĩ không đến bản lĩnh, chính là một màn này vẫn là làm hắn kinh ngạc cực kỳ.

Việt Khê vươn tay đi, một con con bướm dừng ở nàng đầu ngón tay, nàng hơi hơi giờ giờ lên tay, trên tay con bướm bay lên tới, mang theo một đám con bướm ra bên ngoài bay đi.

“Này đó con bướm sẽ đi tìm kiếm người trong miệng vị kia công tước, hy vọng vị kia công tước có thể an phận một chút, con người của ta từ trước đến nay không thích phiền toái.” Việt Khê nhàn nhạt nói.

Xem hai người chút nào không thêm để ý thái độ, tựa hồ hoàn toàn không đem công tước để vào mắt, Jerson chớp chớp mắt, trong lòng đột nhiên liền yên ổn xuống dưới. Không biết vì cái gì, hắn tổng cảm thấy, công tước đích xác lợi hại, chính là trước mắt này hai người cho hắn cảm giác, lại càng thêm sâu không lường được.

“Đúng rồi, ta phải cảm ơn Việt tiểu thư, nếu không có người lưu tại ta trên người cái này không thể hiểu được đồ vật, ta sợ là đã bị công tước giết chết.” Hắn vô ý thức che lại chính mình ngực, mở miệng nói, ngữ khí thập phần chân thành tha thiết.

Việt Khê cũng không nghĩ tới, âm sai dương sai, này đạo phù nhưng thật ra làm Jerson nhặt về một mạng, cũng coi như là thập phần thân thiện tiếp nhận rồi hắn xin lỗi. Nhưng thật ra vị kia công tước, nghe Jerson lời nói, cũng không phải cái.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 162

Gần nhất thành phố B xuất hiện rất nhiều người nước ngoài, đương nhiên, làm quốc gia thủ đô, thành phố B ngoại quốc bạn bè luôn luôn rất nhiều, chỉ là lần này xuất hiện ngoại quốc bạn bè lại có chút thân phận đặc thù, bọn họ đều là Y Quốc mục sư. Hơn nữa người thường nhìn này đó mục sư chỉ cảm thấy là bình thường mục sư, nhưng là ở Thiên Sư Minh xem ra, rồi lại không giống nhau.

Ở Y Quốc, mục sư là một cái thực thần thánh chức nghiệp, mà mục sư cũng có được không nhỏ lực lượng. Cho nên nhiều như vậy mục sư tụ tập ở Z Quốc tới, không phải do Thiên Sư Minh người không thêm để ý.

“Thế nào, điều tra ra sao? Đây đó mục sư đến chúng ta Z Quốc tới là muốn làm cái gì?” Lý Huy sốt ruột nhìn người tới, mở miệng dò hỏi.

Xuống tay bị phải đi tìm hiểu tin tức thiên sư trả lời nói: “Đây đó Y Quốc mục sư đi vào chúng ta Z Quốc, nghe nói là bởi vì có một con quỷ hút máu đi tới chúng ta quốc gia..... Các người còn nhớ rõ khoảng thời gian trước tin tức thượng sở đưa tin vài món án tử sao? Kia vài món án tử, chết đi đều là nữ hài tử, hơn nữa các nàng nguyên nhân chết đều tương đồng, mất máu quá nhiều mà chết. Chính là ở các nàng trên người cũng không có cái gì gãy giụa dấu vết, cũng không có thực rõ ràng miệng vết thương. Bất quá sau lại cảnh sát nhóm phát hiện, ở thi thể cổ chỗ, có hai cái dấu răng, giống như là bị người thật sâu cắn một ngụm.”

“Ý của người là, đây là quỷ hút máu làm?”

“Ta cảm thấy có rất lớn khả năng!”

“Chúng ta người đã ở cùng Y Quốc người tiếp xúc, chỉ là đối với kia chỉ quỷ hút máu, các mục sư tựa hồ có điều dấu diếm, lại nói tiếp cũng là hàm hàm hồ hồ.”

Lý Huy thần sắc ngưng trọng, hắn nói: “Ta thấy Y Quốc St. Paul giáo đường đại mục sư, St. Paul giáo đường là Y Quốc đệ nhất nhà thờ lớn, mà đại mục sư Johnson, cũng là Y Quốc thậm chí là toàn bộ Âu Châu ác đệ nhất đại mục sư. Hiện giờ ngay cả Johnson đều đi tới Z Quốc, này chỉ có thể thuyết minh, kia chỉ chạy đến chúng ta Z Quốc tới quỷ hút máu, thân phận tuyệt đối không đơn giản.”

Hắn nhìn về phía Bạch Kỳ Thạch, dò hỏi: “Kỳ Thạch, người chính là bói toán ra cái gì tới?”

Bạch Kỳ Thạch ngồi ở trên xe lăn, hắn lộ ở bên ngoài da thịt bạch đến cơ hồ trong suốt, dáng người cũng rất là gầy, nhìn qua thập phần gầy yếu, thật sự là rất khó làm người tưởng tượng, hắn chính là Bạch gia đương gia người.

Rũ mắt, Bạch Kỳ Thạch đem trong tay bói toán bài thu trở về, chậm rì rì nói: “Hữu kinh vô hiểm, tuy rằng Y Quốc mục sư thế tới rào rạt, nhưng là bọn họ muốn ở chúng ta Z Quốc làm cái gì, sẽ chỉ là tự mình chuốc lấy cực khổ.”

Lý Huy tuy rằng thực tín nhiệm hắn bói toán, nhưng là đối tượng lai tình huống cũng hoàn toàn không lạc quan, hắn lắc đầu nói: “Johnson đại mục sư thực lực khó lường, lại có một con không biết thực lực thế nào quỷ hút máu ở.....”

Gần là nói cập, hắn liền có chút phát sầu.

Bạch Kỳ Thạch ý có điều chỉ nói: “Bọn họ có Johnson đại mục sư, còn có một con đang âm thầm nhìn trộm quỹ hút máu..... Chính là chúng ta Z Quốc cũng không phải không ai.”

Nghe vậy, Lý Huy hơi hơi trừng lớn hai mắt, nói: “Ý của người là nói.....”

Bạch Kỳ Thạch nói: “Bọn họ nếu là làm được quá phận, ta tin tưởng kia hai vị cũng sẽ không ngồi yên không nhìn đến.”

Lý Huy gật gật đầu, lại lắc lắc đầu, thở dài nói: “Việt Khê còn hảo thuyết, chỉ là Minh Kính đại sư..... Hẳn không có báo xấu, ta cũng đã cảm ơn trời đất.”

Đối vị tự hỏi, nếu hẳn là Minh Kính đại sư, bị nhốt địa phủ hơn một ngàn năm, lại bị thân cận người sở phản bội, sợ là đã sớm đã tâm tính vụn vụn. Làm như vậy một cái Thiên Sư Minh minh chủ, hẳn đầu đều mau trọc.

Bạch Kỳ Thạch nhàn nhạt cười nói: “Ngài xem sai Minh Kính đại sư, hẳn là rộng rãi người, tâm tính há là chúng ta này đó phạm phu tục tử có khả năng so? Lại như thế nào sẽ dễ dàng lâm vào nào đó mặt trái cảm xúc bên trong?”

Minh Kính đại sư ở lúc ấy đã bị xưng là Phật gia đệ nhất nhân, tâm tính tu vi đều không phải bọn họ những người này có thể bằng được, hiện giờ thời gian lại đi qua hơn một ngàn năm, thực lực càng là sâu không lường được.

“..... Kỳ Thạch người trên tay đây là cái gì?” Lý Huy chú ý tới Bạch Kỳ Thạch trên tay đồ vật, kia như là nào đó bài, khó được thấy Bạch Kỳ Thạch đùa nghịch loại này ngoạn ý.

“Cái này a?” Bạch Kỳ Thạch giơ giơ lên trên tay đồ vật, nói: “Đây là phương Tây truyền tới bài Tarot, nhưng thật ra có chút thú vị, cũng có thể

bói toán cát hung..... Minh chủ, muốn hay không ta cho người tính một quẻ? Ta dùng bài Tarot tính nhân duyên tặc chuẩn.”

Nói đến này, hần nhìn Lý Huy biểu tình mang theo vài phần dục dục nhảy thối.

Lý Huy: “..... Không cần, cảm ơn.”

Ai đều biết, Bạch gia gia chủ tính nhân duyên mười lần chín lần không chuẩn, còn có một lần mèo mù vớ phải chuột chết. Đại khái là sẽ không cái gì liên đối cái gì càng cảm thấy hứng thú, Bạch Kỳ Thạch chính là bộ dáng này, tính nhân duyên tặc không chuẩn, chính là cố tình hần liên thích cho người ta tính nhân duyên. Này đại khái cũng là nào đó huyền học đi, mọi người không đều nói, con người không hoàn mỹ sao, đại khái mỗi người đều phải có điểm khuyết điểm.

Bạch Kỳ Thạch phía sau thanh niên lạng lẽ đứng đứng Lý Huy phun tào nói: “Chúng ta thiếu gia gần nhất ở trung tâm công viên cho người ta bày quán đoán mệnh, chuyên môn tính nhân duyên.”

Lý Huy trừng lớn đôi mắt, nghe thấy thanh niên nhỏ giọng nói thầm nói: “Chính là hần một lần cũng chưa cho người ta tính chuẩn quá, không có kiếm được một phen tiền không nói, ngược lại còn bồi nhân gia không ít tiền, còn kém điểm bị nơi đó bảo an đuổi đi.”

Chính là hôm nay bị đuổi đi, ngày mai Bạch Kỳ Thạch lại làm thanh niên đem hần đẩy đến công viên đi, nơi đó bảo an cũng là chịu phục. Đánh không được đuổi không đi, cũng chỉ có thể mắt nhắm mắt mở làm hần dãi ở nơi đó.

“Ta thật sợ ngày nào đó, thiếu gia sẽ bị hần khách nhân tẩu!” Thanh niên cảm thán nói, đương nhiên, hần khẳng định là sẽ không làm người tẩu thiếu gia.

Lý Huy: “.....”

Hắn nhìn không được nhìn thoáng qua Bạch Kỳ Thạch, thanh niên dáng người đơn bạc, làn da bạch đến không có một chút huyết sắc, thoát nhìn thập phần gầy yếu. Hắn bên môi mang theo ôn hòa tươi cười, đang cùng người ta nói lời nói, tươi cười chỉ làm người chỉ cảm thấy như tắm mình trong gió xuân.

Hắn, chỉ có nửa năm nhưng sống!

Lý Huy nhìn không được nhớ tới việc này tới, trong lòng thở dài một tiếng.

*

Hôm nay Việt Khê buổi sáng có hai tiết giảng bài, nàng đến trường học thời điểm còn sớm, hàng hiên có một loại nước sát trùng hương vị, hai cái dĩa lao công chính đem chứa đầy rác rưởi túi thu thập, vừa nói lời nói.

“Gần nhất trong trường học chết con dơi như thế nào nhiều như vậy? Hôm nay quét tước thời điểm, ở phòng học bên trong phát hiện vài chỉ chết con dơi.”

“Ai, người cũng phát hiện..... Tối hôm qua thượng ta từ khu dạy học đi ra ngoài thời điểm, liền nghe thấy ô oa oa một tiếng, ngẩng đầu vừa thấy. Hoắc, hảo gia hỏa, một tảng lớn con dơi từ khu dạy học bên trong bay ra đi, nhưng làm ta sợ nhảy dựng.”

“Ta như thế nào có loại dự cảm bất hảo a?”

Dĩa lao công nhóm mang theo khẩu âm nói chuyện với nhau truyền vào trong tai, Việt Khê hơi hơi nhú nhú mày, cất bước đi vào phòng học.

Nàng tới so sớm, trong phòng học còn không có người, hai sườn trên cửa sổ ám sắc bức màn lôi kéo, đem ánh mặt trời toàn bộ cấp che khuất, trong phòng học đèn mở ra, là một loại trắng bệch sắc điệu.

Việt Khê nhìn nhìn phòng học, đi đến bên tay phải, duỗi tay đem bức màn kéo ra.

“Ô lạp lạp!”

Trước mắt một mảnh màu đen, một đám con dơi giấu ở bức màn bên trong, bị Việt Khê kinh động, phác cánh bay nhanh nghênh diện liền triệu nàng phác cản lại đây.

Việt Khê biểu tình bất biến, duỗi tay triệu một tia lôi điện tới, lôi điện dưới, một đám con dơi bị phách đến cháy đen, lạch cạch lạch cạch như là hạ con dơi vũ giống nhau hướng trên mặt đất lạc.

“Hoặc, nơi này như thế nào có nhiều như vậy con dơi thi thế?” Cùng lớp học sinh đi vào tới, đầu tiên là chú ý tới Việt Khê, sau đó mới thấy nàng trước mặt kia một đồng đen nhánh sắc con dơi thi thế, lúc ấy liền hoảng sợ.

Hắn phía sau học sinh nhìn thoáng qua, nói: “Lại nói tiếp, gần nhất trường học thật là có rất nhiều con dơi a, ta đều nhìn đến rất nhiều lần..... Những cái đó con dơi nhìn, hình như là ở tìm cái gì giống nhau.”

“Người đủ rồi đi, nói rất đúng giống những cái đó con dơi có tư tưởng giống nhau.....”

“Người đừng nói, ta thật là có loại cảm giác này.”

Việt Khê nhìn nói chuyện thiếu niên kia liếc mắt một cái, trong mắt tức khắc hiện ra vài phần kinh ngạc tới —— thiếu niên này thể chất nhưng thật ra có chút đặc thù, cho nên đối âm khí này đó hẳn cảm một ít.

“Đủ rồi a, người cũng đừng nói, khiếp đến hoảng, cách vách mới ra như vậy sự tình, ta gần nhất nghe thế loại sự tình liền da đầu tê dại.”

“Cách vách, các người cách vách làm sao vậy?”

“Ai, đừng nói nữa, chúng ta cách vách có người thắt cổ tự sát, khiến cho ta gần nhất liền toilet cũng không dám đi.”

Việt Khê tìm vị trí ngồi xuống, sau khi nghe được biên người nói chuyện, nguyên bản không phải cố ý nghe thấy bọn họ nói chuyện với nhau, chỉ là bọn hăn lời nói bên trong có một số việc nàng làm nàng nhin không được để ý lên.

“Thắt cổ tự sát? Như thế nào sẽ.....”

“Ai biết a, nghe bọn hăn ký túc xá người ta nói, buổi sáng lên xem hăn nửa ngày không rời giường, nghĩ kêu hăn, chính là bò lên trên đi vừa thấy, kia đồng học liền thân thể đều lạnh. Ai, chúng ta hai cái ký túc xá còn cùng nhau ăn cơm xong, ai biết sẽ phát sinh chuyện như vậy, chớp mắt người liền không có.”

Nam sinh thở dài một tiếng, nhưng là thực mau thanh âm lại trở nên thần thần bí bí lên, nói: “Hơn nữa các người biết đáng sợ nhất chính là cái gì, hăn chết thời điểm, trên cổ treo một đoạn dây thừng, kia tiết dây thừng liền như vậy lặc ở trên cổ hăn..... Cảnh sát tới kiểm tra nói là thắt cổ tự sát, còn nói cách vách ký túc xá người có phải hay không phá hủy hiện trường vụ án, các người nói cổ không cổ quái?”

“Ra việc này, chúng ta một tầng lầu người đều có điểm trong lòng run sợ, tổng cảm thấy việc này khiếp đến hoảng.”

Người bên cạnh nghe xong một lỗ tai, nói: “Có thể hay không là có người đem hăn cấp lặc chết, lại đem người thả lại trên giường đi?”

“Đại gia, cầu xin ngài đừng nói nữa, ngài càng nói càng thăm người, có như vậy một người ở, càng đáng sợ được không.”

Ký túc xá cùng tầng vài người tức khắc cảm thấy khóc không ra nước mắt, cảm giác nổi da gà đều phải đi lên, lẩm bẩm nói: “Hy vọng cảnh sát nhanh lên phá án đi, bằng không ta một ngày liền ký túc xá cũng không dám trở về.”

Mấy người thảo luận vài câu, cái này đề tài có chút trầm trọng, thật sự là làm người cảm thấy không khoẻ, cho nên bọn họ thực mau liền tách ra đề tài, nói đến mặt khác.

Việt Khê lộ ra như suy tư gì biểu tình tới, Vinh Hương các nàng lại đây thời điểm thấy chính là nàng khẽ nhú mày suy tư gì đó bộ dáng, nhìn không được hỏi: “Người đây là gặp được cái gì phiền lòng sự? Khó được gặp người này phó biểu tình.”

Việt Khê phục hồi tinh thần lại, nói: “Không có việc gì, liền nghe thấy được một tin tức..... Trường học có người đã chết?”

Hoa Dung nói: “Cái này a, cái này ta biết, chính là chúng ta lớp bên cạnh, còn cùng nhau thương quá khóa..... Nghe nói là tự sát, người như thế nào đột nhiên hỏi cái này?”

Việt Khê lắc lắc đầu, nói: “Không có việc gì, hy vọng là ta suy nghĩ nhiều.”

Nàng nhìn về phía Hoa Dung ba cái, nói: “Trong khoảng thời gian này, bên ngoài khả năng có điểm không yên ổn, buổi tối các người tốt nhất không cần ra tới.”

Này đó con dơi đại khái chính là Jerson trong miệng vị kia công tước cấp làm ra tới, nếu hẳn là đang tìm cái gì, hiện tại rất lớn khả năng đã tìm được rồi.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 163

Thành phố B vọng nguyệt khu cảnh sát cục gần nhất bởi vì một cộc án tử tội thật sự, vài thiên án tử cũng không có tiến triển, phụ trách cái này án tử nhân viên công tác sâu đến đâu đều phải trợ.

Người chết là Thanh Đồng đại học năm nhất học sinh, kêu Viên Thuật, năm nay 20 tuổi. Theo Viên Thuật bạn cùng phòng lời nói, trước một ngày buổi tối người vẫn là hảo hảo, cũng không có biểu hiện ra cái gì không bình thường, chính là chờ ngày hôm sau bọn họ đi gọi người rời giường thời điểm, liền phát hiện người đã chết, liền thi thể đều lạnh, nguyên nhân chết là hít thở không thông mà chết.

Cảnh sát nhóm ở Viên Thuật thi thể thượng phát hiện một cây dây thừng, kia căn dây thừng lúc ấy liền treo ở Viên Thuật thân thể thượng, hơn nữa cùng hãn trên cổ sở phát hiện cái kia thanh hắc sắc lặc ngân sở ăn khớp, Viên Thuật chính là bị này dây thừng cấp lặc chết.

Theo Viên Thuật thi thể thượng dấu vết tới xem, cảnh sát là phản ứng đầu tiên hãn là tự sát mà chết. Nhưng là, tình huống quỷ dị liền quỷ dị ở chỗ này. Viên Thuật nếu là tự sát chết, như vậy án phát đệ nhất hiện trường ở đâu, vì cái gì hãn bạn cùng phòng sẽ ở ký túc xá trong ổ chăn phát hiện hãn thi thể. Đương nhiên, cũng có một loại khác suy đoán, đó chính là có người mê choáng Viên Thuật, Viên Thuật bị động tiến hành rồi thắt cổ tự sát, chờ hãn sau khi chết, hung thủ lại đem hãn thi thể thả lại ký túc xá hãn trên giường.

“Viên Thuật có một cái bạn cùng phòng nói, nửa đêm thời điểm hăn nghe thấy Viên Thuật trên giường truyền đến một chút động tĩnh, chính là khi đó Viên Thuật còn sống, bởi vì hăn hô một tiếng, Viên Thuật còn trả lời. Khi đó hăn nhìn một chút di động, là nửa đêm hai giờ đồng hồ. Mà căn cứ thi kiểm, Viên Thuật tử vong thời gian, đại khái chính là hai điểm đến tam điểm chi gian, nói cách khác ở kia lúc sau không lâu Viên Thuật cũng đã đã chết.”

“Dò hỏi Viên Thuật bạn cùng phòng còn có hăn bằng hữu, bọn họ nói, Viên Thuật tính tình ôn hòa, cũng không có cùng người kết thù, hơn nữa hăn lại là học sinh, bị báo thù khả năng tính không lớn, nhưng là cũng không thể bài trừ cái này khả năng.”

Tình huống tựa hồ lâm vào cục diện bế tắc, không có bất luận cái gì một chút đột phá khẩu, phụ trách cái này án tử lão đại sờ sờ chính mình không có nhiều ít tóc đầu, một sờ lại trảo rút mấy cây tóc, sợ tới mức hăn vội vàng lấy sinh ra phát dịch, đối với gương cẩn thận bôi trên chính mình sắp hói đầu trên đầu.

Đột nhiên có người xông tới, đầy mặt nôn nóng nói: “Lão đại, không hảo, ở Viên Thuật trên người phát sinh cái kia dây thừng không thấy!”

Sinh sôi dịch phịch một tiếng rơi trên mặt đất, lão đại quay đầu tới, biểu tình dữ tợn.

*

Tôn Minh đang ở đùa nghịch một thứ, đó là một cái vòng tay, công nghệ thập phần tinh xảo, nhan sắc là thập phần thuần túy màu lam đen, bên trên được khảm nhỏ vụn đá quý, thoạt nhìn cổ xưa đại khí lại lấp lánh sáng lên, mang theo một loại dị vực phong cách, thập phần xinh đẹp, làm người nhìn quả thực không rời được mắt đi.

Bên cạnh nữ hài tử chú ý tới hân trong tay đồ vật, đôi mắt nháy mắt liên sáng, hỏi: “Tôn Minh, người đây là từ nơi nào mua vòng tay a, thật xinh đẹp..... Ta xem này bên trên đá quý, giống như đều là chính phẩm a, có thể làm ta xem xem sao?”

Nghe vậy, Tôn Minh đáy mắt mang theo một mạt đắc ý nhìn về phía nữ hài tử kia, thập phần hào phóng đem vòng tay đưa qua, nói: “Người nếu là thích, ta liền tặng cho người, dù sao ta nơi nào còn có không ít loại đồ vật này.”

“..... Cấp, cho ta? Không được, ta liền nhìn xem mà thôi, như vậy trân quý đồ vật, ta cũng không dám lấy.” Nữ hài cười một chút, thật cẩn thận tiếp nhận cái kia vòng tay, lập tức chính là đầy mặt kinh ngạc cảm thán.

Nhìn kỹ dưới, này vòng tay thủ công thập phần tinh tế, làm người nhìn liền thích.

Nữ hài bản thân chính là nghiên cứu mấy thứ này, cảm đều có chút yêu thích không buông tay, chờ thưởng thức đủ rồi, nàng đem vòng tay còn cấp Tôn Minh, nói: “Cảm ơn người đem vòng tay cho ta xem, này vòng tay thủ công hảo, hơn nữa này bên trên đá quý cũng là thật sự, bất quá ta coi đảo không giống như là hiện đại công nghệ, như thế có điểm kỳ quái.”

Tôn Minh tiếp nhận vòng tay, luôn mãi hỏi: “Người thật sự không cần a? Nếu người đối cái này cảm thấy hứng thú nói, ta nơi đó còn có tốt một chút, đưa người một cái cũng không quan trọng.”

Nữ hài lắc đầu, nói: “Vô công bất thụ lộc, ta như thế nào có thể tiếp thu người như vậy trân quý đồ vật? A, đã buổi chiều tam điểm, ta còn có khóa, ta liền đi trước.”

Chờ nữ hài tử rời đi, Tôn Minh bằng hữu mới duỗi tay đáp tạ vai hân, nói: “Hành a Tôn Minh, vì truy người, cái gì thủ đoạn đều dùng đến

a..... Nói, người này vòng tay từ đâu ra? Phát tài? Sợ là hàng giả đi.”

Tôn Minh đem hăn tay đánh tiếp, đem vòng tay tùy tay nhét vào trong bao, nói: “Cái gì hàng giả, ta đây chính là thật hóa, người biết cái rắm. Bạch cần kia đôi mắt có bao nhiêu độc người không biết a, ta làm sao dám lấy hàng giả lừa nàng?”

“Thật..... Thật hóa a?” Nghe vậy, Tôn Minh bằng hữu nhin không được tròng lớn đôi mắt, nói: “Hảo gia hỏa, Tôn Minh người đây là ở đâu phát tài, thế nhưng có như vậy thứ tốt.”

“Ta là ở.....” Tôn Minh há mồm muốn nói cái gì, nhưng là nghĩ tới cái gì, hăn biểu tình thay đổi một chút, cuối cùng nói: “Đây là nhà ta tổ truyền đồ vật, ăn tết về nhà ta mẹ mới cho ta..... Được rồi, trở về đi.”

Đi đến trường học lâm ẩm đại đạo thượng, Tôn Minh cúi đầu chơi đi động, sau đó hăn nghe được một thanh âm.

“Còn.....”

“Trả lại cho ta.....”

“Trả lại cho ta!”

Nghe tới tựa hồ là cái nữ nhân đang nói chuyện, thanh âm thập phần gần, thật giống như dán lỗ tai hăn đang nói chuyện giống nhau.

Tôn Minh đột nhiên quay đầu đi, phía sau hăn bằng hữu vẻ mặt mộng bức nhìn hăn, nói: “Người đột nhiên dừng lại làm gì?”

Tôn Minh hỏi: “Người vừa mới có hay không nói chuyện? Hoặc là, có hay không nghe được cái gì? Chính là, có người nói, trả lại cho ta, trả lại cho ta linh tinh?”

Bằng hữu sờ soạng một phen ót, nói: “Người nói cái gì, nào có người ta nói lời nói a? Người sợ là bị thái dương phơi hồ đồ đi, thái dương cũng không lớn a.”

“Chẳng lẽ là ta nghe lầm.....” Tôn Minh lẩm bẩm, trong lòng luôn có một loại dự cảm bất hảo, không biết có phải hay không mùa xuân ánh mặt trời còn có điểm lạnh, hãn thể nhưng cảm thấy trên người có điểm âm lãnh.

Trở lại ký túc xá, Tôn Minh ngồi ở ghế trên đã phát sẽ ngốc, tâm tình nhin không được có chút bức bối.

Lúc này ký túc xá không ai, hãn nhìn bốn phía liếc mắt một cái, đứng dậy đi giữ cửa cấp đóng lại, sau đó mở ra chính mình ngăn tủ, từ bên trong lấy ra một cái hộp tới.

Hộp mở ra, bên trong châu quang bảo khí một mảnh.

Vòng tay, cây trâm, khuyên tai, vòng cổ, vòng cổ!

Này đó trang sức nhan sắc đều là cái loại này màu lam điều, đá quý cũng nhiều là ngọc bích, nhưng thật ra cũng có mặt khác đá quý, thủ công đều thập phần tinh xảo, hơn nữa rất có dị vực phong cách, tựa hồ có điểm dân tộc thiểu số cảm giác, nhưng là giống nhau thật xinh đẹp.

“Ta đồ vật..... Trả lại cho ta.....”

Sâu kín thanh âm ở bên tai vang lên, một ngụm khí lạnh nhào vào bên tai, Tôn Minh bên tai da thịt nháy mắt liền có nổi da gà đi lên.

Mí mắt nhảy một chút, Tôn Minh thân thể cứng đờ, hãn không dám xoay người, chỉ là bình tĩnh nhìn phía trước. Ở hãn trên bàn, có một mặt không lớn không nhỏ gương, Tôn Minh nâng lên mắt, thấy trong gương trừ bỏ chính mình, còn nhiều một cái bóng đáng.

Đó là cái ăn mặc hồng y nữ nhân, trên người ngọc bội leng keng, treo một thân, mà nàng sắc mặt bày biện ra một loại xanh tím sắc tối, trên cổ treo một cây màu vàng dây thừng, dây thừng phía dưới làn da thượng còn có có một đạo bị lặc quá dấu vết, lặc ngân tím đậm.

Tôn Minh chú ý tới đối phương trên người trang sức tựa hồ là thiếu một ít, mà thiếu, vừa vặn chính là hắc trước bàn bãi này đó. Ý thức được điểm này, Tôn Minh thân thể cứng đờ đến giống như là một khối đầu gỗ, hắc hoàn toàn không dám động.

Tựa hồ là chú ý tới hắc ánh mắt, trong gương nữ nhân đột nhiên ngẩng đầu lên, âm u ánh mắt thẳng tắp cùng hắc đối thượng.

Tôn Minh trong lòng rung mình, thầm kêu không tốt, nhắc chân liền muốn chạy.

Liền ở khoảng cách môn bất quá một bước khoảng cách là lúc, hắc đột nhiên cảm giác trên cổ một trận lạnh lẽo, sau đó là trên cổ đột nhiên truyền đến đau đớn cùng với hít thở không thông cảm, giống như là có thứ gì, đột nhiên thít chặt cổ hắc.

“Phanh!”

Thân thể nằm trên mặt đất, Tôn Minh trừng lớn đôi mắt, trong miệng phát ra hô hô hô khó có thể hô hấp thanh âm tới.

Ký túc xá trên cửa dán một đại mặt gương, từ trong gương, Tôn Minh thấy chính mình trên cổ treo một cái dây thừng, lúc này này dây thừng chính gài gao thít chặt cổ hắc, chính không ngừng sau này xả, hắc có thể nhìn đến, dây thừng tựa hồ đều mau lặc vào hắc huyết nhục bên trong.

Cảm giác hít thở không thông truyền đến, phổi bộ bởi vì mất đi không khí mà sinh ra một loại phỏng, Tôn Minh trước mắt biến thành màu đen, ý thức dần dần trôi đi.

Ngoài cửa truyền đến mở cửa thanh âm, tựa hồ mở không ra, bên ngoài truyền đến gõ cửa thanh âm, sau đó là bạn cùng phòng thanh âm: “Uy uy uy, bên trong có người sao..... Không ai sao? Thời gian này, Tôn Minh hẳn là không có khóa a.”

Vừa nói, bên ngoài truyền đến dùng chìa khóa mở cửa thanh âm, sau đó ký túc xá môn bị người từ bên ngoài mở ra.

“Khụ khụ khụ!”

Trên cổ trói buộc đột nhiên biến mất, không khí ứa vào miệng mũi, Tôn Minh che lại yết hầu từng ngậm từng ngậm hô hấp lên, một bên hô hấp một bên kịch liệt ho khan lên, khụ đến nước mắt nước mũi đều ra tới.

“Này..... Đây là làm sao vậy?” Bạn cùng phòng vẻ mặt mông bốc, xem hẳn này phúc khó chịu bộ dáng, vội vàng ngồi xổm xuống thân mình tới cấp hẳn vỗ bối, sau đó liền thấy hẳn trên cổ màu tím lặc ngân, biểu tình nháy mắt liền thay đổi, chỉ vào cổ hẳn nói: “Tôn Minh, người này..... Người trên cổ đây là?”

Tôn Minh ngẩng đầu xem hẳn, thiếu chút nữa liền khóc ra tới, hẳn há mồm, muốn nói gì, chính là lại nói cái gì đều nói không nên lời, một mở miệng giọng nói liền truyền đến một trận phồng.

Đi theo bạn cùng phòng tiến vào người biểu tình có chút chần chờ, hẳn chỉ vào Tôn Minh cổ ngạc nhiên nói: “Người trên cổ, như thế nào sẽ có một cây dây thừng?”

Bạn cùng phòng cùng Tôn Minh lại là vẻ mặt mông bốc, bạn cùng phòng nhìn kỹ Tôn Minh cổ liếc mắt một cái, nói: “Dây thừng, cái gì dây thừng? Ta thấy thế nào không thấy?”

Nghe vậy, Tôn Minh chỉ cảm thấy trên người rét run, hẳn cũng không phát hiện cái gì dây thừng. Chính là liền ở vừa rồi hẳn cảm giác hít thở

không thông thời điểm, thật là từ trên gương thấy có dây thừng tồn tại, này căn dây thừng nguyên bản là ở cái kia nữ quỷ trên cổ.

Hắn..... Hắn đây là đâm quỷ?

Tôn Minh bị bạn cùng phòng đỡ đi bệnh viện nhìn giọng nói, bác sĩ chú ý tới hắn trên cổ thanh ứ, lời nói thâm thía nói: “Thế giới này còn có rất nhiều những thứ tốt đẹp, không cần bởi vì một chút việc nhỏ liền luẩn quẩn trong lòng..... Người trẻ tuổi, tương lai muốn gặp được tốt đẹp sự tình còn nhiều nữa, vì một chút tiểu tởa tiểu chiết liền từ bỏ phía sau tốt đẹp, thật sự là không đáng a.”

Tôn Minh trong miệng phát khổ, hắn tưởng nói chính mình không có tưởng tự sát, chính là một mở miệng giọng nói liền đau. Bất quá đây đều là không quan trọng, hắn hiện tại lo lắng nhất chính là, nếu kia nữ quỷ lại tới tìm hắn, thật là làm sao bây giờ?

Hắn còn không muốn chết a!Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 164

Tôn Minh từ bệnh viện trở về, ở bạn cùng phòng kỳ quái trong ánh mắt, bế lên trang trang sức hộp liền lao xuống lầu, sau đó tìm cái không ai thường đến góc, trực tiếp đem kia một hộp trang sức ném đi xuống.

Hộp sắt không có cái ổn, bị ném xuống đất bên trong trang sức rớt một ít ra tới, châu quang bảo khí một mảnh, thập phần xinh đẹp.

Bạn cùng phòng nhìn hắc động tác thập phần kinh ngạc, ngạc nhiên nói: “Tôn Minh, người làm gì vậy? Người không phải nói đây là nhà người tổ truyền bảo bối sao, người như thế nào liền như vậy ném?”

Nói, hắc liền nghĩ tới đi nhặt, lại bị Tôn Minh một phen giữ chặt.

“Không..... Không cần qua đi!” Tôn Minh một mở miệng, thanh âm nghẹn ngào khó nghe, nói chuyện giọng nói lôi kéo liền nóng rất đau, hắc biểu tình kinh sợ, thấp giọng nói: “Này đó không phải cái gì thứ tốt..... Đều là bởi vì mấy thứ này, ta mới có thể gặp được chuyện như vậy.”

Hắc vô ý thức sờ sờ chính mình cổ, ở trên cổ hắc, có một cái màu xanh lá lặc ngân thập phần thấy được. Một đụng tới thương chỗ, miệng vết thương nơi đó liền truyền đến nóng rất đau đớn, hắc như là bị năng tới rồi giống nhau, bay nhanh thu hồi tay.

Bạn cùng phòng bằng hữu vẫn luôn ánh mắt phức tạp nhìn Tôn Minh, Tôn Minh còn nhớ rõ hắc theo như lời nói, đối phương nói ở trên cổ hắc có

một cái dây thừng. Theo bạn cùng phòng giới thiệu, vị này bằng hữu là vũ đạo học viện học sinh, tên gọi Ngô Hủ, cùng bạn cùng phòng là một chỗ, Tôn Minh trước kia cũng là gặp qua.

“Ngô Hủ, ta trên cổ còn có cái gì đồ vật sao?” Tôn Minh nhẹ giọng hỏi, đồng tử tất cả đều là sợ hãi.

Ở hăn sợ hãi mong đợi trong ánh mắt, Ngô Hủ nho nhỏ gật gật đầu, có chút không đành lòng nói: “Còn ở, liền treo ở người trên cổ.....”

Ở trong mắt hăn, Tôn Minh trên cổ, trừ bỏ cái kia ô thanh dấu vết ở ngoài, đó là cái kia màu vàng dây thừng thập phần thấy được, liền như vậy trắng trợn treo ở Tôn Minh trên cổ, tưởng xem nhẹ đều khó.

Nghe vậy, Tôn Minh quả thực đều phải khóc ra tới, hăn đuổi tay lôi kéo chính mình đầu tóc, tự mình lẩm bẩm: “Làm sao bây giờ, hiện tại nên làm cái gì bây giờ?”

“Người đừng có gấp a, chúng ta đi về trước ngẫm lại biện pháp.” Bạn cùng phòng vô lực an ủi nói, chính là trên thực tế hăn trong lòng cũng là không có yên lòng thật sự, loại này không khoa học sự tình, lại là gan lớn người nhắc tới tới cũng cảm thấy da đầu tê dại.

Nếu không phải vừa rồi bọn họ đúng lúc đuổi tới, Tôn Minh sợ là đã bị dây thừng cấp lặc chết.

Ba người trở lại ký túc xá, bạn cùng phòng cùng Ngô Hủ mới vừa ngồi xuống, liền nghe thấy được Tôn Minh hô hô hô hoảng sợ thanh âm, đó là từ cổ họng vọng lại thanh âm, lại bởi vì giọng nói bị thương, thanh âm khó nghe thật sự, giống như là thô lệ chi vật lẫn nhau cọ xát sờ sinh ra thanh âm.

Ngô Hủ hỏi: “Làm sao vậy?”

Không đợi Tôn Minh trả lời, hắn đã thấy trước mắt cảnh tượng, biểu tình cũng là biến đổi.

Chỉ thấy ở Tôn Minh trước mặt, cũng chính là hắn trên bàn, bãi một cái hạch đào tô hộp sắt, cái hộp này đối với bọn họ ba người tới nói đều thập phần quen mắt, bởi vì bọn họ vừa mới mới thấy Tôn Minh đem cái này hộp sắt làm bắt lấy lâu cấp ném, chính là hiện tại cái này hộp sắt lại xuất hiện ở bọn họ trước mắt, này như thế nào có thể làm người không hoảng sợ?

Tôn Minh run run xuống tay, hắn đi ra phía trước, duỗi tay đem hộp sắt mở ra, bên trong quả nhiên trang những cái đó làm hắn quen mắt đến cực điểm trang sức, hắn cảm xúc giống như là căng thẳng huyền, liền tại đây một khắc, tựa hồ có thể nghe thấy đằng một tiếng, đột nhiên liền chặt đứt.

Hắn hai mắt đỏ đậm, sắc mặt lại là trắng bệch, duỗi tay cầm lấy hộp liền hướng trên mặt đất ném tới, hộp trang sức quăng ngã ra tới, nện ở trên mặt đất, nhìn qua vẫn cứ là mỹ lệ cực kỳ.

“Tôn Minh, người bình tĩnh một chút!” Bạn cùng phòng vội vàng ngăn lại hắn, ánh mắt có chút phức tạp, xem Tôn Minh như thế hoảng sợ này đó trang sức bộ dáng, hắn nơi nào không biết này đó trang sức có diệu nị?

Hắn hỏi: “Này đó trang sức, không phải nhà người tổ truyền bảo bối, phải không?”

Nghe vậy, Tôn Minh biểu tình nháy mắt liền suy sụp, hắn vội kéo chính mình đầu tóc, nói: “Ta, ta không nghĩ tới sẽ phát sinh chuyện như vậy, ta đây là..... Đây là âm quỷ, đúng không?”

Bạn cùng phòng tức khắc liền trầm mặc, không hề nghi ngờ, Tôn Minh thật là dính cái gì dơ đồ vật. Có một số việc, chính mình không gặp

gỡ thời điểm, hoàn toàn không tin, chính là một gặp được, mới biết được là thật sự tồn tại.

“Làm sao bây giờ, làm sao bây giờ? Ta hiện tại nên làm cái gì bây giờ? Đúng rồi, Viên Thuật bọn họ, Viên Thuật bọn họ!” Tôn Minh lấy ra di động, ngón tay đều là run run, mở ra liên hệ danh sách, cấp Viên Thuật gọi điện thoại qua đi, chính là bên kia lại nhắc nhở đối phương đã đóng cơ thanh âm.

Trong miệng mắng một câu, hắt lại cấp một cái khác bạn tốt gọi điện thoại, đối phương tiếp lên còn chưa nói chuyện, Tôn Minh liền bùm bùm mở miệng nói: “Tần Du, ta nơi này gặp một ít quái..... Sự..... Ai, Tần Du?”

Di động truyền đến một ít điện lưu tạp âm, sau đó tựa hồ là người nào đó khoảng cách hô hấp thanh âm, mà kia hô hấp thanh âm tựa hồ thập phần gian nan, cái loại này hít thở không thông kêu rên thanh, làm Tôn Minh trong lòng một trận rét run.

“Trả lại cho ta, ta đồ vật, trả lại cho ta.....”

Sâu kín thanh âm từ di động truyền đến, Tôn Minh theo bản năng đem điện thoại chặt đứt. Không nói Tần Du, hắt tưởng, Viên Thuật bên kia khẳng định cũng là dữ nhiều lành ít, hiện tại cũng chỉ dư lại hắt, cũng chỉ dư lại hắt một người.

Xem Tôn Minh sắp hỏng mất bộ dáng, Ngô Hủ do dự mở miệng nói: “Có lẽ, ta biết có người, có thể giúp người.”

Nghe vậy, Tôn Minh cùng bạn cùng phòng không hện mà cùng ngẩng đầu nhìn qua.

Ngô Hủ nói tự nhiên là Việt Khê, lần trước bọn họ mỹ thuật học viện phát sinh sự tình xem như đối mới hắt tam quan, cũng là vì việc này, hắt

mới phát hiện chính mình ngẫu nhiên có thể thấy một ít không thể hiểu được đồ vật. Cho nên hiện giờ Tôn Minh dính vào này đó không sạch sẽ đồ vật, hẳn đệ nhất nghĩ đến chính là Việt Khê.

Cùng Triệu Lộ hỏi thăm Việt Khê địa chỉ, Ngô Hủ mang theo Tôn Minh bọn họ, cũng bất chấp trời đã tối rồi, trực tiếp liền hướng nơi đó đi —— nói giỡn, đây chính là có quan hệ sinh mệnh sự tình, nơi nào còn dám trì hoãn a.

Ngồi ở tắc xi thượng thời điểm, Tôn Minh hơi hơi thở hỗn hển khẩu khí, trong lòng tràn đầy thả lỏng vài phần.

Xe taxi tài xế nghe được bọn họ báo địa chỉ, nói: “Các người đi Trường An hẻm? Nơi đó chính là nổi danh người giàu có khu a, tất cả đều là tứ hợp viện, ai, ta sợ là phấn đấu cả đời, cũng mua không nổi nơi đó một cái WC, chỉ có thể trồng cây vào ta nhi tử tranh đua.....”

Này anh em thoát nhìn là cái hay nói, một mở miệng bùm bùm, chính mình một người cũng có thể nói được hăng say, gì đều có thể nói thượng một câu.

Muốn tới Trường An hẻm thời điểm, Tôn Minh vừa nhắc đầu, ánh mắt vừa vịn dừng ở trên xe kính chiếu hậu thượng thời điểm, sau đó hẳn hô hấp tức khắc cứng lại, gác ở đầu gối tay cũng ở run nhè nhẹ.

Trong gương, ở hẳn cùng Ngô Hủ trung gian, còn ngồi một người, đó là một cái ăn mặc hồng y nữ nhân, hồng y như lửa.

Xe taxi tài xế còn ở huyền thiên, Tôn Minh thân thể cứng đờ, một lòng vẫn luôn dẫn theo, sợ này nữ quý đại tỷ đột nhiên nổi điên. Lúc này hẳn liền thập phần hâm mộ này tài xế đại ca, lão thiết, người nếu là biết người trong xe còn lôi kéo một con quỷ, người còn có thể nói được sao?

Xe ở Trường An hẻm hẻm khẩu dừng lại, ngõ nhỏ hẹp hòi, hướng trong đi xe không hảo khai.

Xuống xe, xe taxi tài xế còn thập phần nhiệt tình cùng Tôn Minh nhóm nói: “Chờ lần sau, đánh xe còn gọi ta a!”

Tôn Minh: “.....”

Bạn cùng phòng xả môi nói: “Này tài xế thật đúng là nhiệt tình a!”

Ba người hướng ngõ nhỏ đi, Tôn Minh trộm sau này nhìn lại, lại bị Ngô Hủ gọi lại, hăn nói: “Đừng quay đầu lại, chúng ta nhanh lên đi, cái kia nữ quỷ vẫn luôn đi theo chúng ta.”

Bạn cùng phòng vẽ mặt mộng bức: “Vẫn luôn đi theo chúng ta?”

Tôn Minh cười khổ nói: “Ta ở trên xe liền thấy, hăn vẫn luôn đi theo chúng ta bên người, chỉ là không biết vì cái gì vẫn luôn không ra tay.”

Ngô Hủ nói: “Cho nên, chúng ta đến nhanh lên đi.”

Ba người không dám trì hoãn, đi đến phía sau cơ hồ là ở chạy.

“Đem đồ vật..... Trả lại cho ta!”

Sâu kín thanh âm cơ hồ dán bên tai vang lên, Tôn Minh liều mạng đi phía trước chạy, chỉ cảm thấy trước mắt ngõ nhỏ liền tưởng là không có chung điểm giống nhau, một mảnh đen nhánh, ngay cả đèn đường tựa hồ đều nhìn không thấy.

“Lập tức liền đến, chạy mau!”

Chung điểm liền ở trước mắt, Tôn Minh trên mặt lộ ra một cái cười tới, chính là mắt thấy đại môn liền ở cửa, hăn lại đột nhiên cảm thấy cổ căng thẳng, có thứ gì đột nhiên thít chặt cổ hăn, lôi kéo hăn sau này kéo.

“Ngô!”

Tôn Minh trong mắt tơ máu nổi lên, hăn trừng lớn đôi mắt, hướng tới trước mắt đại môn vươn tay đi, lại cảm thấy trên cổ lực lượng càng ngày càng cường, mà trước mắt hăn, cũng từng đột biến thành màu đen.

Không cam lòng!

Rõ ràng liền ở trước mắt.....

Nhưng vào lúc này, tại ý thức sắp biến mất hết sức, Tôn Minh lỗ tai tựa hồ truyền đến mở cửa thanh âm, sau đó hăn cảm giác có một đạo quang dừng ở hăn trên người, mờ mịt ngẩng đầu lên, thấy một cái ăn mặc hồng nhạt trường sườn xám nữ nhân dẫn theo một cái đèn lồng đứng ở trước mặt hăn, nói: “Tiểu thư thỉnh các người đi vào.”

Tôn Minh không phục hồi tinh thần lại, sau đó liền bắt đầu tê tâm liệt phế ho khan lên, giọng nói nóng rất đau.

Bạn cùng phòng cùng Ngô Hủ duỗi tay dìu hăn lên, ba người kinh hồn chưa định quen biết liếc mắt một cái, đều nhìn ra đối phương đáy mắt kinh hoàng.

“Hảo huynh đệ!” Đối với bạn cùng phòng cùng Ngô Hủ, Tôn Minh trong lòng cảm động không thôi, rõ ràng có thể mặc kệ hăn, chính là này hai người vẫn là đi theo chính mình đạp vào vũng nước đục này.

(Ngô Hủ: Không không không, ta chỉ là đối Việt Khê có tin tưởng mà thôi.)

Ba người đi theo cái kia sườn xám nữ nhân hướng trong biên đi, chỉ thấy viện này mười bước một cảnh, ở đầu mùa xuân nơi nơi có thể thấy được phồn hoa cảm thốc, ám hương di động. Hơn nữa viện này vô dụng

đèn điện, mà là giắt từng bước từng bước đèn lồng, đi vào tới có một loại thời không thác loạn ảo giác, như là tới một cái khác thời đại.

Ba người hai mặt nhìn nhau, ngay cả hô hấp đều vô ý thức phóng nhẹ, sợ kinh động cái gì.

Bất quá từ khi vào viện này, Tôn Minh trong lòng cái loại này hãi hùng khiếp vía cảm giác cũng đã biến mất, đảo làm hăn đối chưa từng phùng mặt Việt Khê nổi lên rất lớn lòng hiếu kỳ.

“Tiểu thư, khách nhân tới rồi.”

Ba người bị đưa tới một cái nhà ở trước, bên trong ngồi hai người, một nam một nữ, hai người biểu tình đều là nhàn nhạt, trong phòng quanh quần nhàn nhạt trà hương, bọn họ hai người tuy rằng không nói chuyện, nhưng là đều có một loại thập phần hài hòa ăn ý cảm giác, mà Tôn Minh bọn họ ánh mắt không hèn mà cùng dừng ở vị kia nhìn qua thập phần tuổi trẻ thiếu nữ trên người.

Tuy nói Ngô Hủ nói qua, Việt Khê cùng bọn họ tuổi giống nhau đại, chính là chân chính gặp được, Tôn Minh bọn họ vẫn là cảm thấy thực kinh ngạc —— thật là quá tuổi trẻ, tuổi trẻ đến làm người đều không tin nàng chính là Ngô Hủ trong miệng cái kia không gì làm không được người.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẦN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 165

“Việt Khê, Hàn Húc, đã lâu không thấy a.....” Ngô Hủ có chút khẩn trương, lúc ấy cùng Triệu Lộ các nàng ở bên nhau không cảm thấy, chính là hiện giờ Triệu Lộ các nàng không ở, đối thượng Việt Khê cùng Hàn Húc ánh mắt, hẳn chỉ cảm thấy đối phương ánh mắt nặng nề, làm hẳn cảm thấy thập phần có áp lực —— này có lẽ chính là câu nói kia theo như lời, không giận tự uy?

Việt Khê đối hẳn khẽ gật đầu, sau đó ánh mắt trực tiếp dừng ở Tôn Minh trên người, nhịn không được nướng mày.

Người khác thoát nhìn chỉ cảm thấy Tôn Minh người này nhìn có chút âm u, chính là ở Việt Khê cùng Hàn Húc trong mắt, Tôn Minh tình huống lại hoàn toàn bất đồng.

Hẳn cả người đều bị một đoàn hắc khí cấp bao phủ, đặc biệt là cổ kia chỗ, màu vàng dây thừng từng từng treo ở trên cổ, nhẹ từng đợt từng đợt âm khí cơ hồ xông vào hẳn da thịt bên trong, hoàn toàn là một bộ quỷ khí quần thân bộ dáng, quỷ khí dày đặc.

Tôn Minh bị nàng xem đến có chút khẩn trương, theo bản năng kêu một tiếng: “Việt tiểu thư.”

Vừa mở miệng, hẳn giọng nói liền xả đến đau, thanh âm nghẹn ngào khó nghe, căn bản nói không ra lời, khó chịu cực kỳ.

Việt Khê đệ một ly trà cho hần, nói: “Uống trước chén nước đi.”

Tôn Minh tiếp nhận trà, chén trà ấm áp, trà hương lượn lờ, phùng nước trà, hần căng chặt cảm xúc không tự giác liền thả lỏng xuống dưới, phùng uống một ngụm.

Ấm áp nước trà dừng mãnh vào yết hầu, yết hầu đau đớn nháy mắt liền giảm bớt vài phần, thậm chí ngay cả lạnh băng thân thể cũng ấm áp vài phần, Tôn Minh ánh mắt tức khắc có chút kinh ngạc.

Hần không biết có phải hay không chính mình ảo giác, trong khoảng thời gian này hần thân thể vẫn luôn cảm thấy băng băng lãnh lãnh, chính là hiện tại lại cảm giác thoải mái nhiều.

“Việt tiểu thư.....” Tôn Minh trong lòng hơi chút cảm thấy an ổn một ít, hần mở miệng nói: “Ta tìm người, là tưởng cầu xin người giúp giúp ta, chỉ có người có thể giúp ta.”

Việt Khê xem hần, đột nhiên đứng lên hướng cửa đi rồi vài bước, sau đó duỗi tay hướng tới trên cửa đánh ra một đạo chân khí.

Không tiếng động sóng âm giống như trong nước gợn sóng giống nhau hướng tới bốn phương tám hướng đẩy ra, Tôn Minh bọn họ theo bản năng che lại chính mình lỗ tai, rõ ràng không có thanh âm, lại cảm thấy lỗ tai có chút đau.

Một con đen nhánh sắc sinh vật từ mái hiên hạ bay ra, đỏ như máu đôi mắt gắt gao nhìn chăm chăm Việt Khê bọn họ xem.

“Đây là thứ gì?” Tôn Minh bọn họ ngạc nhiên hỏi.

Này sinh vật thoát nhìn như là con dơi, chính là lại là màu đỏ, một đôi mắt cũng là hồng toàn bộ, bên trong mang theo một loại thực nhân tính quang mang, lộ ra một loại tà khí.

Con dơi cánh phiến hai hạ, xoay người liền tưởng bay ra đi. Nhưng vào lúc này, một trường hoàng phù trực tiếp bay đi ra ngoài, đánh vào kia màu đỏ con dơi trên người, sau đó đằng bốc cháy lên một đoàn ngọn lửa, con dơi rơi trên mặt đất, nháy mắt liền bị lửa đốt thành một đoàn màu đen sương khói, tiêu tán ở không trung.

Làm xong này đó, Việt Khê khoe môi độ cung thượng chọn một chút, xoay người đối Tôn Minh nói: “Hảo, tiếp tục nói chuyện của người.”

Cùng lúc đó, ở thành phố B một đồng trong phòng đột nhiên truyền đến một tiếng kêu rên, căn nhà này tuy rằng rộng lớn lại vô cùng âm u, bên trong thập phần trống trải, chỉ ở bên trong bãi một cái thật lớn kiểu Tây quan tài, lúc này quan tài bị người từ bên trong đẩy ra, một người nam nhân từ trong quan tài ngồi dậy tới.

“Đây là thứ gì?” Công tước nhìn chính mình mu bàn tay, lăm bắm niệm một câu.

Chỉ thấy ở hãn mu bàn tay thượng, có một cái màu đỏ cổ quái phù văn, phù văn thật sâu lạc ở hãn mu bàn tay thượng, thập phần thấy được. Liền ở vừa rồi hãn phát hiện cùng chính mình tâm linh tương thông con dơi mất đi hơi thở, mà liền ở kia trong nháy mắt, hãn mu bàn tay đột nhiên truyền đến một trận phồng, sau đó liền để lại như vậy một cái kỳ quái ấn ký.

Màu đỏ con dơi dừng ở trên vai hãn, công tước vuốt ve cảm nói: “Z Quốc thiên sư thủ đoạn?”

“Miêu ~”

Một con không biết từ nơi nào chạy tới tiểu dã miêu đứng ở cửa sổ phía dưới run bần bật, công tước đứng dậy, duỗi tay đem trong phòng bức màn mở ra, tức khắc bên ngoài ánh trăng nháy mắt liền khuynh đảo tiến vào.

“Trời tối a.....”

Mà đêm tối, đúng là bọn họ quỷ hút máu cuồng hoan thời khắc!

Cúi đầu, công tước nhìn chăm chăm trên mặt đất kia chỉ tiểu dã miêu nhìn nhìn, trong mắt hồng quang chớp động, liền thấy tiểu dã miêu trong chớp mắt liền từ tuổi nhỏ trường tới rồi thành niên, rồi sau đó lại nhanh chóng già đi, cuối cùng hoàn toàn không có hơi thở.

Quỷ hút máu thân tới liền có một loại năng lực, mà công tước lực lượng, đó là thao tác thời gian lưu động.

“Rống!”

Trong phòng truyền đến gầm nhẹ thanh, một con đen nhánh sắc sinh vật từ trong bóng đêm đi ra, đó là một con cầu, chính là này chỉ cầu cùng bình thường cầu có rất lớn bất đồng, nó có được ba cái đầu, một cái thân thể.

Địa ngục tam đầu khuyến!

Công tước duỗi tay sờ sờ địa ngục tam đầu khuyến đầu, bộ dáng hung ác tam đầu khuyến ngoan ngoan cúi đầu tới.

“Đi thôi, ta hài tử, tận tình hưởng thụ đi.....”

*

“..... Lúc ấy nếu không phải ta bạn cùng phòng vừa vận chạy tới, ta sợ là đã bị cái kia nữ quỷ cấp lạc chết, ta cũng không biết ta cũng không biết ta rốt cuộc ở nơi nào dính vào cái này dơ đồ vật.”

Tôn Minh đem hôm nay bị nữ quỷ cuốn lấy sự tình nói, trên mặt lộ ra kinh hoàng chưa định biểu tình tới, thực rõ ràng là bị dọa tới rồi. Mà hẳn

trên cổ miệng vết thương càng là hiện ra ra hăn lời nói phi hư, hăn thật là bị một con nữ quỷ thiếu chút nữa cấp lạc chết.

Việt Khê giương mắt xem hăn, ánh mắt sâu thẳm mà sạch sẽ, bị như vậy một đôi mắt nhìn, tựa hồ người đáy lòng sở hữu bí mật ở nàng trong mắt đều không chỗ nào che giấu.

Tôn Minh nghe thấy nàng mở miệng hỏi: “Nếu tôn tiên sinh có nghĩ thâm dấu diễm một chút sự tình, như vậy cần gì phải tới tìm ta? Cái kia nữ quỷ vì cái gì tìm tới người, chính người hăn là so với ta rõ ràng, người cầm nàng thứ gì?”

Nghe vậy, Tôn Minh trên mặt hiện lên một tia hoảng loạn, đối thượng Việt Khê thông thấu ánh mắt, trên mặt hăn hiện lên một tia chật vật, hăn che lại mặt thập phần nản lòng nói: “Ta..... Ta chỉ là cầm trên người nàng trang sức.”

Nghe được hăn nói, cùng hăn cùng tiến đến bạn cùng phòng cũng không ngoài ý muốn, lúc ấy Tôn Minh đối những cái đó trang sức như vậy sợ hãi không thôi bộ dáng, hăn đã đoán được này đó trang sức ngọn nguồn.

Tôn Minh thật sự là có chút ngượng ngùng mở miệng đem này đó trang sức lai lịch thác ra, cho nên ngay từ đầu cũng là có điều dấu diễm, chọn đem sự tình nói, chính là nhìn căn bản lừa không được Việt Khê, hăn hiện giờ cũng không thể không nói.

“..... Ở nghỉ đông thời điểm, ta cùng ta hai cái bằng hữu đi một cái cổ trấn du lịch.”

Đó là một cái rất nhỏ cổ trấn, tứ phía núi vây quanh, sơn thanh thủy lục, hoàn cảnh thập phần hảo. Mà ở có một ngày, bọn họ ba cái lên núi du lịch thời điểm, thấy được một cái mồ.

“..... Đại khái là trước hai ngày trời mưa, lôi đem mồ cấp bổ ra, bên trong quan tài đều lộ ra tới.”

Đương nhiên, đồng thời lộ ra tới còn có bên trong một ít đồ trang sức. Lúc ấy, bọn họ ba người nguyên bản là có chút sợ, chính là nhìn đến những cái đồ trang sức, lại là bị ma quỷ ám ảnh, nhất thời nổi lên tham niệm, đem trong quan tài trang sức toàn bộ thu quát đi rồi, chia làm tam phần, bọn họ tán nhân một người một phần.

“..... Viên Thuật bọn họ đã bị cái kia nữ quỷ cấp hại chết, kế tiếp chính là ta, nàng cũng muốn giết chết ta!” Tôn Minh cảm xúc gần hồng mắt mở miệng nói.

Việt Khê nói: “Các người cầm nhân gia đồ vật, nàng tự nhiên là muốn đuổi theo không bỏ. Chỉ là này nữ quỷ lúc ấy chết thời điểm, trong lòng đại khái có oán, sau lại mồ lại bị lôi cấp bổ, làm nàng lệ khí càng trọng, trở thành lệ quỷ, cũng quán lấy các người ba cái không bỏ.”

Tôn Minh vội vàng hỏi: “Kia, kia muốn như thế nào nàng mới bằng lòng buông tha ta? Ta lúc ấy chỉ là nhất thời bị ma quỷ ám ảnh, ta còn như vậy tuổi trẻ, ta còn không muốn chết. Việt tiểu thư, người cứu cứu ta đi.”

Tùy ý hắt một đại nam nhân nước mắt lưng tròng, Việt Khê lại là nửa điểm đều bất động dung, nàng nói: “Người cầm nàng đồ vật, liền cùng nàng có nhân quả, cho nên nàng mới có thể vẫn luôn quán lấy người, hiện tại biện pháp giải quyết có hai cái, một cái người đi cổ trấn, đem trang sức trả lại với đối phương, hơn nữa cho nàng xây mộ tu mồ.”

“Chính là nàng hiện tại muốn giết ta, ta sợ là đồ vật không còn trở về, đã bị nàng cấp giết chết..... Cái thứ hai phương pháp là cái gì?”

“Cái thứ hai..... Cái thứ hai liền đơn giản.” Việt Khê khinh phiêu phiêu nói: “Ta trực tiếp đem nàng hồn phách câu tới, nhìn không thấy có

thể hay không siêu độ nàng, đưa nàng đi luân hồi. Nàng trong lòng nếu là lệ khí tiêu trừ, tự nhiên liền sẽ không lại làm ác, quần lấy người.”

Kia quý có thể vượt tình tới xa như vậy địa phương, liền có thể nhìn ra tới đối phương lực lượng không yếu, hiện giờ lại hại hai người, trên tay nhiễm mạng người, sợ là tính tình càng thêm thô bạo, hoàn toàn trở thành một cái lệ quý.

Kỳ thật còn có một cái càng đơn giản thô bạo phương pháp, đem kia nữ quý giết chết, tự nhiên cũng liền chuyện gì cũng chưa, Tôn Minh trên người vấn đề tạm thời cũng giải quyết. Nhưng là, nếu làm như vậy nói, hai người nhân quả chưa giải, Tôn Minh ngược lại còn sẽ nhiễm vài phần lệ khí, sợ là sẽ ảnh hưởng phía sau số phận, Việt Khê không thể không suy xét điểm này.

Tôn Minh lựa chọn tự nhiên là cái thứ hai, hắn hiện tại liền cái kia cổ trăn cũng không dám đi, càng đừng nói cấp đối phương tu mờ.

Việt Khê ngô một tiếng, kêu Tôn Minh lại đây, sau đó duỗi tay hướng hắn trên cổ một trảo, tựa hồ là bắt được thứ gì, một tắc một tắc chậm rãi sau này biên xả.

“Hô hô hô!”

Tôn Minh che lại chính mình cổ đột nhiên thống khổ kêu lên, hắn cảm giác cổ rất đau, như là cổ kia chỗ có thứ gì bị Việt Khê bắt lấy, hơn nữa đem nó từ thân thể của mình xả ra tới.

Bên cạnh Ngô Hủ cùng bạn cùng phòng hai người lúc này lại là mở to hai mắt nhìn, một bộ không thể tin tưởng bộ dáng.

Chỉ thấy ở Tôn Minh cổ trung, một cái dây thừng bị Việt Khê sinh sôi túm ra tới, cái kia dây thừng thượng còn dính vài giờ thâm sắc dấu vết, tựa

hồ là vết máu, bất quá bởi vì thời gian lâu lắm, tựa hồ đã biến hắc ngưng kết.

Thằng đến một tiết dây thừng hoàn toàn bị xả ra tới, Tôn Minh mới che lại cổ lớn tiếng ho khan lên, lúc này hắn cũng thấy Việt Khê trong tay đồ vật, đồng tử đột nhiên co rút, nói: “Đây là thứ gì.....”

Việt Khê như suy tư gì nói: “Cái kia nữ quỷ hắn là chính là cầm dây thừng thắt cổ mà chết, nàng âm khí hóa thành dây thừng, trói chặt các người đi cổ, các người nhưng vẫn không phát hiện.”

Nghe vậy, Tôn Minh trên mặt biểu tình có chút khó coi, hắn lẩm bẩm nói: “Khó trách trong khoảng thời gian này, ta tổng cảm thấy có một loại khó có thể hô hấp cảm giác.”

Việt Khê khước miệng lộ ra một chút ý cười tới, nói: “Có thứ này ở, không cần biết mặt khác tin tức, đảo cũng có thể đem kia nữ quỷ đưa tới.”

Nếu không có này dây thừng, đại khái liền yêu cầu Tôn Minh bọn họ đem kia hộp trang sức lấy tới, kia hắn là cái kia nữ quỷ vật bồi táng, có nàng hơi thở, tự nhiên có triệu hoán công hiệu.

Nghĩ, Việt Khê cầm một trương chiêu hồn phù dán ở dây thừng thượng, thấp giọng lẩm bẩm niệm vài câu, trên tay dây thừng lập tức hóa thành một đoàn ngọn lửa thiêu đốt lên.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 166

Bóng đêm tiệp thâm, trong phòng mở ra đèn đảo cũng sáng ngời, Việt Khê trên tay dây thừng an tĩnh thiêu đốt, có từng sợi khói nhẹ phiêu ra, trong không khí tựa hồ có nào đó âm lãnh hơi thở ở di động.

“Hồn tới!”

Việt Khê khẽ quát một tiếng, không trung lượn lơ khói nhẹ lắc lư một chút, từ ngoài cửa có một đạo phong quát tiến vào, sau đó mọi người liền thấy một cái thân ảnh màu đỏ xuất hiện ở trong phòng, thân ảnh có chút trong suốt, đây là một cái ăn mặc hồng y nữ quý.

Nữ quý trên người hồng y như là hỉ phục, bên trên thêu phức tạp cát tường hoa văn, cũng có một chút dân tộc thiểu số phong cách, hơn nữa trên người giắt ngọc bội lục lạc, một thân trang điểm, thập phần vui mừng, này cũng làm nữ quý trên cổ kia căn dây thừng đặc biệt thấy được.

“..... Quý, nữ quý.....” Tôn Minh đây là lần đầu tiên như vậy rõ ràng thấy cái này nữ quý bộ dáng, nói như thế nào, nhìn thật là có chút đáng sợ, nhưng là đại khái là bởi vì có Việt Khê bọn họ ở, trong lòng sợ hãi nhưng thật ra không có trước kia như vậy thâm.

Đại khái là bởi vì thắt cổ mà chết, nữ quý trên cổ có một cái ô thanh dấu vết, nhan sắc rất sâu, mà nàng mặt cũng là một mảnh xanh tím, thập phần xấu xí đáng sợ. Nguyên bản đại biểu cho vui mừng vui sướng màu đỏ,

mặc ở nữ quỷ trên người, hiện tại lại là một mảnh quỷ mị âm trầm, ngay cả bốn phía hơi thở tựa hồ cũng trở nên âm lãnh.

Nhìn cái này nữ quỷ, Việt Khê mày lại là thật sâu nhú lại, không chỉ là bởi vì đối phương trên người dày đặc quỷ khí, mà là bởi vì nàng phát hiện cái này nữ quỷ trên người thế nhưng còn quanh quẩn một khác cổ quỷ khí, mà kia cổ quỷ khí đó là từ nữ quỷ bụng truyền đến. Đây nói cách khác, cái này nữ quỷ trước khi chết mang thai, nàng thắt cổ đã chết lúc sau, trong bụng hài tử tự nhiên cũng liền đã chết, trở thành quỷ thai. Nhìn kỹ đi, cái này nữ quỷ bụng, thật là hơi hơi phồng lên, ít nhất cái này thai nhi đã thành hình.

Nữ quỷ trên người huyết khí thực trọng, cơ hồ thành thực chất quay chung quanh ở nàng bốn phía, này nhưng không giống như là chỉ giết hai người bộ dáng, đảo như là trên tay dính mười cái người trở lên tánh mạng.

Nữ quỷ hướng tới Việt Khê đánh tới, động tác cực nhanh, cả kinh bên cạnh Tôn Minh đám người một trận kinh hô, lại thấy Việt Khê mí mắt đều không nháy mắt một chút, duỗi tay trực tiếp một cái tát đem người cấp hồ trên mặt đất đi.

Tôn Minh đám người: “.....”

Bọn họ theo bản năng sờ sờ chính mình mặt, này nhìn mặt đều cảm thấy đau a.

Nữ quỷ đã là lệ quỷ, lệ quỷ nơi nào có lý trí đáng nói, chỉ biết là giết người. Việt Khê ở trên người nàng dán một lá bùa, làm nàng an tĩnh xuống dưới, ngồi xổm xuống thân mình xem xét tình huống của nàng, sau đó một điều tra, nàng mày càng nhăn càng chặt.

“Cái này nữ quỷ trước khi chết trong bụng có cái hài tử, ở nàng sau khi chết, hài tử tự nhiên cũng đã chết, ở nàng trong bụng hình thành quỷ thai.....” Việt Khê phất quá nàng bụng, thủ hạ quỷ khí dày đặc, nàng dừng

một chút, nói: “Bởi vì mẫu tử nhất thể, vừa mới bắt đầu ta không có phát hiện, này nữ quỷ trên người đại bộ phận huyết khí, thế nhưng đều là từ bụng truyền đến.”

Nghe vậy, Hàn Húc mày một chon, lộ ra cảm thấy thú vị biểu tình tới.

Tôn Minh bọn họ lại là không rõ Việt Khê ý tứ, hỏi: “Đây là, có ý tứ gì?”

Việt Khê đứng lên, nói: “Nói cách khác, cái này nữ quỷ trong bụng hài tử, sống!”

“Sống, cái gì kêu sống?”

“Quỷ sống, tự nhiên chính là xác chết vùng dậy..... Nói cách khác, đứa bé kia từ cơ thể mẹ bò ra tới, thậm chí ở hại người, cho nên nữ quỷ trên người mới có như vậy nhiều nghiệt khí cùng quỷ khí.”

Việt Khê nhìn về phía Tôn Minh, nói: “Theo người lời nói, lúc ấy trời giáng mưa to, một đạo lôi đem phần mộ bốc ra, bên trong quan tài cũng lộ ra tới. Ta tưởng, cái kia quỷ thai, đó là nhân cơ hội này, từ phần mộ bò ra tới.”

Nàng lời nói tin tức thật sự là quá nhiều, Tôn Minh nhin không được run run một chút, hắc hời ức lúc ấy cảnh tượng, khi đó bởi vì nghe nói trên núi có nấm, bọn họ lên núi đi nhặt nấm, bởi vì tối hôm qua mới hạ quá vũ, trên núi lại ướt lại hoạt, bọn họ ba người không thái đến nấm không nói, còn làm cho trên người một thân bùn dãn.

Liên ở ba người chuẩn bị xuống núi thời điểm, bọn họ ở một cái khe núi ao phát hiện bị sét đánh khai mồ, bên trong vật bồi táng lộ ra tới, dưới ánh mặt trời phát ra quang. Hiện tại hời tưởng lên, mồ bị lôi điện bốc ra, chính là quan tài cũng nên là khép lại, nhưng là khi đó quan tài lại là mở ra, lúc này mới đem bên trong đồ vật toàn bộ lộ ra tới.

Mà cái kia quan tài, thoát nhìn giống như là bị người từ bên trong đẩy ra giống nhau.

Mà trong quan tài thi thể, chỉ có một nữ nhân, Tôn Minh lúc ấy cũng chỉ là tùy tiện liếc mắt một cái, chỉ nhớ rõ thoát nhìn hạ táng giống như không bao lâu, hắn cũng không dám nhiều xem. Ba người lúc ấy trong lòng sợ hãi vô cùng, đem sái lạc ở bên ngoài trang sức nhặt liền chạy.

“Các người đi cái kia trấn nhỏ, hiện tại sợ là không yên ổn, kia quý thai còn chưa sinh ra liền đã chết, như vậy quý lệ cùng oán khí cũng là càng nặng, hiện giờ hắn bỏ ra phần mộ, cái kia cổ trấn.....”

Nói đến này, Việt Khê nhin không được lắc lắc đầu, cũng không xem trọng cái kia cổ trấn tình huống.

Tôn Minh bọn họ ba cái nhìn nhau, Tôn Minh nhìn thoáng qua an tĩnh lại nữ quý, đối phương sắc mặt xanh tím, hai mắt đại ra, thoát nhìn tựa hồ cũng không như vậy đáng sợ.

“Kia, cái này nữ quý, Việt tiểu thư người muốn xử lý như thế nào?”
Hắn hỏi.

Việt Khê liếc mắt một cái, nói: “Nàng chết thời điểm trong lòng có oán, ghen một hơi, các người là người, lúc ấy tới gần nàng thi thể, làm nàng đánh các người trên người dương khí, tự nhiên liền biến thành lệ quý. Hiện tại nàng lại hại hai người, nghiệt khí quần thân, hung tính đại trướng. Không chỉ có như thế, bởi vì mẫu tử cùng thể, cái kia quý thai sở phạm phải sát nghiệt, đại bộ phận đều sẽ tái giá với nàng trên người, còn như vậy đi xuống, nàng cùng đứa bé kia, đều sẽ bị nghiệp hỏa đốt cháy, vĩnh thế không được siêu sinh.”

Cái này nghiệp hỏa lại không phải Việt Khê sở hữu Hồng Liên Nghiệp Hỏa, nói đúng ra, đó là nghiệt hỏa. Quý vật giết người, liền sẽ tạo hạ sát nghiệt, sát nghiệt quá nhiều liền sẽ hóa thành nghiệp hỏa, đem quý vật đốt

cháy hầu như không còn, bằng không dưới bầu trời này lệ quỷ không biết có bao nhiêu, vô hạn giết người, còn không biết sẽ chết bao nhiêu người.

“Hài..... Hài tử.....” Vẫn luôn hai mắt đại ra vô thần nữ quỷ lúc này lại là đột nhiên mở miệng, chậm rì rì phun ra hai chữ tới, lâm bẩm niệm: “Hài tử.”

Ngô Hủ hỏi: “Nàng đây là ở kêu trong bụng hài tử?”

Việt Khê nhưng thật ra có chút ngoài ý muốn, cái này nữ quỷ biểu hiện ra ngoài, rõ ràng chính là đã không có lý trí, chính là trong lòng lại vẫn là nhớ thương hài tử, thậm chí nghe được bọn họ đàm luận, còn khôi phục hai phân lý trí.

Suy nghĩ một lát, Việt Khê nhìn về phía Hàn Húc.

Hàn Húc đi tới, duỗi tay hư hư ở nữ quỷ trên trán điểm một chút, tức khắc ở hắc đầu ngón tay có một chút kim quang hoàn toàn đi vào nữ quỷ cái trán, sau đó nữ quỷ trên người sát khí lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ biến mất, trên mặt xanh tím chi sắc cũng dần dần rút đi, hỗn độn ánh mắt cũng dần dần sáng ngời lên.

“..... Ta, các người là ai?” Nữ quỷ nhìn Việt Khê bọn họ hỏi, sau đó nàng nhìn nhìn bốn phía, trên mặt biểu tình trở nên cảnh giác lên: “Nơi này là chỗ nào, ta như thế nào lại ở chỗ này?”

Việt Khê nói: “Người đã quên sao, người đã chết, người hiện tại là quỷ.”

“Quỷ.....” Nữ quỷ trên mặt biểu tình từ không thể tin tưởng biến thành bình tĩnh, như là nhớ tới cái gì, nàng nhìn chính mình có chút trong suốt tay, lâm bẩm nói: “Đúng vậy, ta đã chết, ta đã chết.”

Nàng còn nhớ rõ cái loại này tử vong tư vị, hiện giờ nhớ tới, vẫn làm cho thân thể của nàng run rẩy mà sợ hãi.

Việt Khê hỏi: “Người là chết như thế nào?”

Nữ quỷ sờ sờ chính mình cổ, cười khổ nói: “Tự sát.”

Việt Khê nói: “Người chết thời điểm, người trong bụng còn có hài tử.”

“Hài tử.....” Nữ quỷ theo bản năng sờ sờ chính mình bụng, trên mặt biểu tình thế nhưng rất bình tĩnh, nàng phe phẩy đầu nói: “Ta không có biện pháp, ta chỉ có thể làm như vậy.”

Trải qua nữ quỷ kể ra, Việt Khê đã biết nàng kêu Biện Như, là số ít danh tộc, nàng ở tại một cái gọi là Thanh Trấn cổ trấn thượng, toàn bộ Thanh Trấn người đều là bọn họ một cái tộc người, trong trấn đại đa số người đều họ biện.

Mà Biện Như, chỉ là một cái thực bình thường cô nương, duy nhất không bình thường chính là, nàng cùng một cái ngẫu nhiên đi vào Thanh Trấn người trẻ tuổi yêu nhau, thậm chí đem chính mình thân mình cũng cho hẳn.

Bọn họ tộc người cơ hồ ngăn cách với thế nhân, cùng bên ngoài không có gì lui tới, cho nên vẫn luôn vẫn duy trì thập phần cũ kỹ diễn xuất, đối với trong tộc người tới nói, một người tuổi trẻ cô nương, chưa lập gia đình thất thân, đó là bọn họ toàn bộ tộc vết nhơ cùng sỉ nhục, là muốn trầm đường.

“Hắn nói qua, hắn sẽ trở về tiếp ta, ta vẫn luôn đang đợi hắn.....”

Sau đó, nàng đã hoài thai, theo thời gian trôi qua, hài tử càng thêm lớn, nàng bụng cũng che lấp không được, rốt cuộc vẫn là bị trong tộc người cấp phát hiện.

“Ta tưởng đem đứa nhỏ này sinh hạ tới, chính là không có biện pháp, trong tộc người dung không dưới chúng ta, cha mẹ ta cũng khinh thường với ta, ta thật sự không có cách nào.”

Nàng nói hai cái không có cách nào, khi đó, so với bị trầm đường, lấy cái loại này gần với bị người nhục nhã cách chết, nàng lựa chọn tự mình kết thúc, mang theo hài tử thắt cổ tự sát.

Việt Khê hỏi nàng chết niên đại, thế nhưng là mười ba năm trước sự tình.

“Kia hài tử phụ thân đâu?” Tôn Minh nhin không được truy vấn nói.

“Hài tử phụ thân.....” Biện Như biểu tình trở nên lạnh băng lên, tựa hồ là đang nói một cái không hề quan hệ người, nàng nhàn nhạt nói: “Hắn, ta đã từng đi tìm hắn, ở trong thành, hắn có giai nhân trong ngực, lại nơi nào còn nhớ rõ ta cái này hương dã thôn cô?”

Nghe vậy, mọi người tuy rằng trong lòng có điều suy đoán, cũng nhin không được trầm mặc.

“Bất quá, chiếm thân thể của ta, liền muốn đem ta vứt bỏ? Trên đời này nơi nào có chuyện tốt như vậy..... Mười ba năm a, cái kia cầu đồ vật, đại khái đã sớm trần về trần, thổ về thổ.”

“.....”

“Người giết hắn?” Ngô Hủ thật cẩn thận hỏi.

Biện Như cười nói: “Không có, ta chỉ là cho hắn hạ cổ, chúng ta trong tộc mỗi người đều có một con cổ. Đây chỉ cổ gọi là tình cổ, chúng ta tộc người nếu là có lưỡng tình tương duyệt người, liền sẽ đem này chỉ cổ loại ở hắn trong cơ thể. Nếu người kia không phản bội, tình cổ chỉ biết đối thân thể hắn có chỗ lợi, nhưng là nếu là hắn phản bội, tình cổ liền sẽ cắn nuốt

hắn huyết nhục, một tắc một tắc đem hẳn huyết nhục toàn bộ ăn luôn, thẳng đến đem hẳn huyết nhục toàn bộ ăn không.”

Nàng ngử khí thập phần bình tĩnh, chính là trong lời nói huyết tinh chi khí lại là làm nhân tâm trung nhịn không được run lên.

“Vậy người biết, người sau khi chết, người trong cơ thể hài tử hẳn còn chưa sinh ra liền đã chết, biến thành quỷ thai, bắt đầu tác loạn.”

Nghe vậy, nữ quỷ tức khắc sửng sốt.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẢI CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 167

Thanh Trấn là phía nam một cái thập phần xa xôi trấn nhỏ, tứ phía núi vây quanh, mà trấn nhỏ liền ở vào tứ phía dãy núi trung gian, nơi này non xanh nước biếc, không khí thập phần tươi mát, lại trải qua du lịch khai phá, rất nhiều người đều thích đến nơi đây tới du lịch, cũng coi như là náo nhiệt.

Bất quá, đây là hiện tại, mà ở mười năm trước, Thanh Trấn có thể nói là chân chính ngăn cách với thế nhân, ở lúc ấy, trấn nhỏ người cùng ngoại giới cơ hồ không có tiếp xúc, chỉ có ngẫu nhiên đi vào nơi này nhân tài sẽ phát hiện, nguyên lai nơi này thế nhưng còn có như vậy một cái xinh đẹp duyên dáng trấn nhỏ. Trấn trên người đại đa số họ biện, đều là một cái tộc người, bọn họ tộc cũng bị xưng là thanh tộc.

Thanh tộc người thờ phụng một vị thần, cái này thần bị bọn họ xưng là thanh sơn nương nương. Mà thanh tộc người cho rằng, nữ tử là thánh khiết, cho nên ở xuất giá phía trước, là không thể thất thân, bọn họ cảm thấy đây là đối thanh sơn nương nương khinh nhờn cùng bất kính, là phải bị trầm đường, bằng không sẽ cho bọn họ trấn nhỏ mang đến tai họa.

Mà ở mười ba năm trước, liền có như vậy một cái thiếu nữ bị trong tộc người bức tử, nàng là thắt cổ mà chết, chết thời điểm trong bụng còn có một cái hài tử. Đối với nàng tử vong, lúc ấy trong tộc người cảm thấy thập phần đen đủi, đem nàng qua loa táng ở trên núi. Chính là liền ở không lâu phía trước, sơn thượng hạ một hồi mưa to, không nghĩ tới thế nhưng đem trên núi một tòa mồ bổ ra, bên trong thi thể cũng lộ ra tới.

Theo lúc ấy phát hiện thi thể người hồi ức, trong quan tài người thoát nhìn liền cùng tồn tại giống nhau, mặt mày tú tĩnh, ăn mặc màu đỏ rực áo cưới, phảng phất ngay sau đó liền phải mở mắt ra tới giống nhau. Chuyện này, lúc ấy ở trần trên khiến cho không nhỏ khủng hoảng, đã chết mười ba năm người, thi thể thế nhưng còn như thể tươi sống, như thế nào không cho người sợ hãi?

Mà liền ở lúc sau không lâu, Thanh Trấn liền có chuyện, ở đêm khuya thời điểm, luôn có người nghe thấy trẻ con sắc nhọn tiếng khóc, kia tiếng khóc thập phần thê lương, nghe được người da đầu đều phải tặc.

Cái thứ nhất chết chính là thanh tộc thượng một cái tộc trưởng, hãn năm nay đã 85 tuổi, tính tình thập phần cũ kỹ cổ xưa, ở mười ba năm trước, đó là hãn đi đầu, muốn đem thiếu nữ kia trầm đường. Tại đây vị lão tộc trưởng chết trước một buổi tối, đại gia chỉ cảm thấy bên ngoài trẻ con tiếng kêu vô cùng thê lương, như là ở khóc, lại như là đang cười.

Mà ở ngày hôm sau, đại gia phát hiện vị này lão tộc trưởng chết ở chính mình trong phòng, hãn chết ở trên giường, bị người phát hiện thời điểm, thi thể đều đã lạnh, hãn một đôi mắt gắt gao trừng mắt ngoài cửa sổ, che kín nếp uốn trên mặt biểu tình thập phần hoảng sợ, như là nhìn thấy gì đáng sợ đồ vật giống nhau.

Này liền như là một cái bắt đầu, kế tiếp, Thanh Trấn lục tục lại đã chết vài người, mỗi ngày buổi tối trần trên người đều có thể nghe thấy thê lương trẻ con khóc tiếng kêu.

Trần trên còn có tiến đến du lịch du khách, nhìn đến chết người đều có chút nhân tâm hoảng sợ, ở trần trên cũng ngồi không yên, rất nhiều người đều nhịn không được thu thập đồ vật chuẩn bị rời đi nơi này. Cũng là lúc này bọn họ mới phát hiện, bọn họ thế nhưng không rời đi nơi này, thị trần bốn phía đều bị màu trắng sương mù dày đặc sở bao phủ, đi vào lộng trong

phòng, căn bản liền lộ đều nhìn không thấy, vòng đi vòng lại lại sẽ trở lại trong thôn.

Cái này, trấn trên không khí căng chặt lên.

Hoắc Khâu năm nay hai mươi tám tuổi, tuổi trẻ nàng liền thích ở công tác nhàn hạ thời gian đi ra ngoài du lịch, mà Thanh Trấn đó là nàng lúc này đây mục đích địa, chính là nàng trăm triệu không nghĩ tới chính mình thế nhưng sẽ gặp được chuyện như vậy.

Hoắc Khâu là cùng đồng sự cùng nhau tới, cùng nàng cùng nhau trụ chính là công ty mới vừa chiêu tiến vào, đại học vừa mới tốt nghiệp một cái tiểu cô nương, gặp được chuyện như vậy cảm xúc gần như với hồng mắt, ngồi ở nàng bên cạnh cái kia trên giường lay chính mình đầu tóc, mãi mãi hồng tơ máu.

“Làm sao bây giờ a, hoặc tử, làm sao bây giờ a..... Chúng ta có phải hay không muốn chết ở chỗ này a?” Tiểu cô nương trong giọng nói mang theo khóc nước mắt, sợ hãi đến không được.

Hoắc Khâu tuy rằng tuổi so nàng trường một ít, nhưng là gặp được như vậy sự trong lòng cũng là hoảng loạn, chỉ là nhìn tiểu cô nương so với chính mình còn hoảng bộ dáng, nhưng thật ra bình tĩnh lại.

“Người đừng hoảng hốt, chúng ta sẽ không có việc gì, nếu chúng ta ra không được, như vậy bên ngoài người khẳng định cũng vào không được. Nói như vậy, bên ngoài người phát hiện không thích hợp, khẳng định liền sẽ tới cứu chúng ta.”

Nghe vậy, tiểu cô nương nước mắt lưng tròng gật gật đầu.

Đã đến giờ nửa đêm, Hoắc Khâu cũng nhịn không được cảm giác có điểm buồn ngủ, liền ở nàng dựa vào giường mơ màng sắp ngủ thời điểm,

đột nhiên bên tai truyền đến một tiếng trẻ con khóc tiếng kêu, tiếng khóc sắc nhọn, giống như là ở bên tai vang lên giống nhau.

Hoắc Khâu đôi mắt đột nhiên mở, sau đó liền thấy dán ở trên cửa sổ mơ hồ kia một đoàn, nàng sợ tới mức nhìn không được phát ra một tiếng ngăn ngại tiếng thét chói tai, rồi lại thực mau phản ứng lại đây, duỗi tay bưng kín miệng mình, làm chính mình không cần phát ra cái gì thanh âm tới.

Kia thoát nhìn kỳ một cái trẻ con, nói thoát nhìn, là bởi vì cái này trẻ con một đoàn huyết nhục mơ hồ, thậm chí liền trên người huyết nhục đều là nhẵn dùm đó, như là không trường toàn giống nhau. Nó liền như vậy ghé vào trên cửa sổ, hai tay dán cửa sổ, trên tay có vết máu từ trên cửa sổ uốn lượn chảy xuống đi.

Hoắc Khâu cảm giác được cái kia trẻ con tựa hồ là đang tìm kiếm cái gì, có nói ánh mắt dừng ở nàng trên người, nàng không dám ra tiếng, chỉ cảm thấy trên người nổi da gà sậu khởi, thân mình bởi vì sợ hãi run nhè nhẹ.

Trẻ con chậm rãi từ ngoài cửa sổ bò tiến vào, hấn tay chân cùng sử dụng trên mặt đất bò, phía sau trên mặt đất uốn lượn chảy xuống không ít vết máu. Một bên bò, ở nó trong miệng đồng thời phát ra sắc nhọn tiếng khóc, chấn đến người lỗ tai đau.

“..... Đây là cái kia quỷ thai?” Bên tai vang lên một đạo thanh âm, Hoắc Khâu đột nhiên ngẩng đầu lên, thấy các nàng trong phòng đột nhiên nhiều vài người, bọn họ giống như là trống rỗng xuất hiện giống nhau, đột nhiên xuất hiện ở nàng trước mặt.

Không biết vì cái gì, nhìn bọn họ, Hoắc Khâu đột nhiên cảm thấy, bên người cái loại này âm trầm đáng sợ cảm giác tựa hồ biến mất rất nhiều, đại

khái là bởi vì, kia một nam một nữ trên người khí chất thập phần bình tĩnh trầm ổn, nhìn bọn họ trong lòng tựa hồ liền an ổn vài phần.

“Hài tử, ta hài tử.....” Nhìn quý thai, Biện Như trên mặt lộ ra đau lòng nôn nóng kinh hãi biểu tình tới, tâm tình có thể nói là thập phần phức tạp, theo bản năng liền tưởng tiến lên no hài tử, cho dù cái này trẻ con bởi vì không đủ nguyệt liên chết đi, cho nên ngay cả thân thể cũng chưa trưởng toàn, toàn bộ thân thể nhìn qua giống như là một đoàn huyết nhục, nhưng là ở trong mắt nàng, nó tựa hồ vẫn là đáng yêu nhất.

“Oa oa oa!”

Quý thai há mồm oa oa khóc lớn, há mồm một miệng cắn ở Biện Như cánh tay thượng.

Thấy thế, Việt Khê khẽ nhíu mày, nói: “Nó giết không ít người, đã trở thành lệ quỷ, hiện tại căn bản là không ý thức, nó hiện tại ở căn nuốt trên người của người quý khí, đây là nó bản năng.”

Nói, nàng dò ra tay đi, tựa hồ là đối quý thai làm cái gì.

Biện Như theo bản năng đem hài tử hộ ở trong ngực, dùng thân mình đem quý thai che đến kín mít.

Việt Khê giương mắt xem nàng.

Biện Như cúi đầu nhìn trong lòng ngực quý thai, cho dù đối phương gắt gao cắn tay nàng không bỏ, đang ở không ngừng cắn nuốt trên người nàng quý khí, nàng nhìn nó ánh mắt vẫn là ôn nhu từ ái.

“Vốn dĩ chính là ta thực xin lỗi, ta không có thể đem nó sinh hạ tới, còn mang theo nó cùng đi chết, nó sẽ oán ta cũng là thực bình thường, đây là ta thiếu nó.” Biện Như cười khổ nói.

Nói chuyện đồng thời, nàng thử vươn tay đi, gặp quỷ thai không có phản ứng, lúc này mới đem lòng bàn tay dán ở đầu của nó thượng, chậm rãi nhẹ nhàng vuốt ve, giống như là vỗ về chính mình một kiện trân bảo giống nhau.

Theo nàng khẽ vuốt, quỷ thai cắn nàng cánh tay lực độ chậm rãi biến nhẹ, cuối cùng thế nhưng hoàn toàn buông miệng, lúc này ở đại gia bên tai vẫn luôn vang lên sắc nhọn tiếng khóc cũng chậm rãi biến mất. Mà quỷ thai, nghiêng đầu nhìn Biện Như, nó bộ dáng này, thế nhưng làm người cảm thấy có vài phần thiên chân.

Thấy thế, Việ Khê bọn họ nhưng thật ra sửng sốt.

“Nó, thế nhưng nhận được người là nó mẫu thân.” Việ Khê cảm thán nói, cảm thấy có chút không thể tin tưởng, nhưng là này lại là chân thật tồn tại, đứa nhỏ này đại khái là cảm nhận được Biện Như ôn nhu, thế nhưng bình tĩnh xuống dưới.

Nghe vậy, Biện Như lại là hai mắt đỏ lên, nhin không được duỗi tay đem hài tử ôm vào trong ngực, lăm bắm thì thầm: “Hài tử, ta hài tử.”

Trong giọng nói, tràn đầy yêu thương.

Việ Khê nhìn này mẫu tử hai người trên người quỷ khí cùng nghiệt khí lại là nhin không được khẽ nhíu mày, quỷ trên người nếu lay dính nghiệt khí, liền sẽ bị nghiệp hỏa đốt cháy, đốt sạch trên người tội nghiệt.

Nhưng là, nghiệp hỏa dưới, lại có mấy cái quỷ có thể chịu đựng đi?

Quỷ thai bị Biện Như ôm vào trong ngực, thế nhưng thật sự an tĩnh lại, trừ bỏ nó xấu xí huyết tinh bộ dáng, lúc này nó thoát nhìn giống như là một cái ngoan ngoãn hài tử giống nhau.

Hoắc Khâu các nàng thấy như vậy một màn, nhưng thật ra nhin không được trong lòng buông lỏng, sau đó liền nhin không được tò mò.

“Cái này, cái này là chuyện như thế nào a? Bọn họ, là quỷ sao?” Hoắc Khâu chỉ chỉ Biện Như cùng nàng trong lòng ngực quỷ thai, nghĩ đến gần nhất sự tình, nàng cũng có chút sợ hãi, nói: “Gần nhất trấn trên, đã chết ba người, tất cả mọi người đều nhân tâm hoảng sợ, chính là cái này..... Hài tử ở tác loạn?.”

Nàng ngẩn gọn đem trong khoảng thời gian này phát sinh sự tình nói một lần, nhưng thật ra làm Việt Khê bọn họ đã biết trong khoảng thời gian này trấn trên đã phát sinh sự tình, quả nhiên cùng Việt Khê sở liệu không kém nhiều ít.

Việt Khê nhìn nàng một cái, nói: “Đứa nhỏ này bởi vì không có thể hàng sinh với trên thế giới này, cho nên lòng mang oán khí, cho dù là sau khi chết, cũng hóa thành lệ quỷ, lại mượn từ bầu trời đánh xuống kia một đạo lôi điện, từ trong quan tài bò ra tới. Ta tưởng, nó đại khái là oán hận trấn trên người, oán hận bọn họ làm như vậy, hại nó không có thể sinh ra, cho nên ở trả thù bọn họ.”

Biện Như cúi đầu nhìn trong lòng ngực hài tử, sâu kín thở dài một tiếng, nói: “Ta không nghĩ tới, thế nhưng sẽ phát sinh chuyện như vậy, ta lúc ấy bị chết đích xác không tình nguyện, trong lòng cũng có chút oán khí. Chính là, ta chưa từng có nghĩ tới, sẽ làm nó biến thành cái dạng này.....”

Nàng ngẩng đầu nhìn về phía Việt Khê, nói: “Việt tiểu thư, ta nhớ rõ người đã nói, nếu là giết người, phạm phải sát nghiệt, quỷ là sẽ bị nghiệt hỏa đốt cháy. Nghiệt hỏa, này vừa nghe liền biết không là cái gì tốt, ta như thế nào có thể làm ta hài tử ăn như vậy khổ.....”

Nghe thế, Việt Khê mơ hồ tựa hồ đã biết nàng ý tứ.

Quả nhiên, Biện Như mở miệng nói: “Việt tiểu thư, ta biết ngươi là cái có bản lĩnh người, ngươi hẳn là có năng lực, đem ta hài tử trên người nghiệt khí, chuyển dời đến ta trên người đi?”

Cho dù đại khái suy đoán tới rồi nàng ý tứ, chính là thật sự nghe nàng nói như vậy, Việt Khê vẫn là cảm thấy thực ngoài ý muốn.

“Nghiệt hỏa dưới, hồn phi phách tán..... Ngươi xác định?” Nàng hỏi.

Biện Như thản nhiên cười, nói: “Ta vốn dĩ chính là người chết, bất quá chính là chết lại một lần thôi, có câu nói không phải gọi là người chết như đèn diệt sao? Liên tính ta có thể chuyển thế đầu thai, chính là không có ký ức ta, kia vẫn là ta sao..... Ta là Biện Như, Thanh Trấn thanh tộc Biện Như, chuyển thế đầu thai người kia, đó chính là một người khác.”

Nàng ánh mắt ôn nhu nhìn trong lòng ngực hài tử, nói: “Nó còn như vậy tiểu, còn không có đã tới trên thế giới này, nếu liên như vậy biến mất, thật sự là quá đáng tiếc. Còn có thể vì hẳn làm cuối cùng một việc, ta thật cao hứng.....”

Việt Khê nghiêm túc nhìn nàng, xem nàng xác không có một chút chần chờ ý tưởng, gật gật đầu, nói: “Nếu đây là người yêu cầu, ta có thể giúp ngươi đạt thành.”

Biện Như rũ xuống mắt, nhẹ giọng nói: “Cảm ơn ngươi, Việt tiểu thư.”

Biện Như bản thân hồn thể thượng liên mang theo nghiệt khí, hiện giờ hơn nữa đứa nhỏ này nghiệt khí, hai tương thêm thành, nàng trên người cơ hồ là nháy mắt liên dâng lên sáng quắc ngọn lửa, ngọn lửa thiêu đốt nàng toàn bộ hồn thể, nghiệt hỏa đem nàng hoàn toàn cắn nuốt đi vào.

Một bên quý thai đột nhiên há mồm khóc lớn lên, một bên khóc một bên hướng Biện Như bên kia đánh tới. Mà theo nghiệt hỏa thiêu đốt, quý thai trên người huyết sắc rút đi, thực mau, nó trên người huyết sắc cởi

xong, lộ ra tới đó là tuyết trắng da thịt, tay chân giống củ sen giống nhau, trắng trẻo mập mạp, thế nhưng thập phần đáng yêu.

Biện Như nhìn nó, thở dài: “Nguyên lai, người lớn lên như vậy đáng yêu. Thực xin lỗi, mù mù không có thể đem người đưa tới trên thế giới này tới, ta hy vọng, đến kiếp sau, người có thể có một đôi yêu thương người cha mẹ, mà không phải ta như vậy không phụ trách nhiệm mẫu thân.”

“Oa oa oa.....”

Quý thai gào khóc, nó tiếng khóc không hề như vậy thê lương, lại tràn ngập bi thương, nó hướng Biện Như bên kia bò đi, chính là không bò qua đi, đã bị Việt Khê thiết hạ kết giới cấp ngăn trở, thẳng đến Biện Như hóa thành quang trần biến mất ở không trung.

Quý thai khổ sở khóc lớn, Việt Khê ngồi xổm xuống thân mình tới, duỗi tay ở nó ấn đường điểm một chút, nói: “Người hiện giờ trên người sát nghiệt đã tiêu, vẫn là mau đi đầu thai đi, đây cũng là mẫu thân người ý tưởng.”

Ở quý thai phía sau có một đạo kim quang lan tràn lại đây, quý thai thân thể phiêu lên, chậm rãi biến mất ở kim quang bên trong.

Đây cũng là Biện Như cuối cùng nguyện vọng.

Ngày thứ hai, Thanh Trấn người tỉnh lại, mới phát hiện quay chung quanh ở trấn nhỏ bốn phía sương mù dày đặc thế nhưng tản ra, bốn phía vẫn cứ bình tĩnh tường hòa, thật giống như trước kia huyết tinh hoàn toàn không có phát sinh quá, làm cho bọn họ có một loại tựa hồ đang nằm mơ cảm giác.

Mà Hoắc Khâu cùng cùng phòng tiểu cô nương cái loại này không chân thật cảm còn có càng mãnh liệt một ít, thẳng đến ngồi trên hồi trình

xe, hai người đều vẫn là một bộ mơ mơ màng màng bộ dáng, cảm thấy tối hôm qua sự tình như là đang nằm mơ giống nhau.

*

Việt Khê cùng Hàn Húc từ Thanh Trấn trở về, ngồi ở ghế trên đánh buồn ngủ Tôn Minh đám người tức khắc liền tỉnh lại, Tôn Minh sốt ruột hỏi: “Thế nào, thế nào, bên kia sự tình giải quyết sao?”

Việt Khê khẽ gật đầu, nói: “Không có việc gì, sẽ không lại có quỷ quần lấy người. Bất quá, người cầm nhân gia đồ vật, vẫn là đến đem đồ vật cho nàng đưa trở về.”

Nghe vậy, Tôn Minh biểu tình tức khắc liền thay đổi, quả thực liền mau khóc ra tới, hân hiện tại liền Thanh Trấn cũng không dám đi.

“Sự tình giải quyết, các người liền mời trở về đi, này đại buổi tối.” Hàn Húc cười tủm tỉm hạ lệnh trực khách, tựa hồ nhớ tới cái gì, hân lại cười tủm tỉm nói: “Đúng rồi, sự phụ ta chưa bao giờ làm lỗ vốn mua bán, nhớ rõ đài thọ.”

Tôn Minh: “.....”Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẢI CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 168

Đúng là buổi tối 11 giờ thời điểm, Triệu Lộ có chút khát nước, trong ký túc xá lại không thủy, cùng bạn cùng phòng đánh thanh tiếp đón, nàng đi xuống lầu mua thủy.

Chờ mua xong thủy từ nhỏ bán bộ ra tới thời điểm, nàng đột nhiên nghe được phía sau tựa hồ có cái gì thanh âm ở vang, tựa hồ là nào đó loài chim quạt cánh thanh âm.

Nghĩ vậy, nàng đột nhiên quay đầu đi, lại thấy một mảnh đen nhánh, một tảng lớn con dơi bay thẳng đến trên mặt nàng phác lại đây, nàng theo bản năng sở trường ngăn trở mặt.

“Như thế nào nhiều như vậy con dơi?”

Nàng lăm bẫm, lại phát hiện trước mắt tựa hồ có một tảng lớn bóng ma tráo xuống dưới, kia phiến bóng ma cực đại, cơ hồ đem nàng hoàn toàn bao vây ở bên trong. Ở dưới đèn đường, kéo lớn lên bóng dáng như là một cái thật lớn quái thú, nhìn tựa hồ có được ba cái đầu.

Nghĩ vậy, Triệu Lộ thân thể đột nhiên cứng đờ.

“Rống!”

Một tiếng gầm nhẹ, Triệu Lộ trừng lớn đôi mắt, nhìn đến một cái đầu hướng tới chính mình cắn lại đây.

Việt Khê là ở buổi sáng nhận được Từ Vi điện thoại, đối phương ngữ khí thập phần nôn nóng, còn mang theo vài phần khóc nức nở, lúc này nàng mới thẳng đến Triệu Lộ đã xảy ra chuyện, té xỉu ở bọn họ trường học quây bán quà vặt cách đó không xa địa phương, ở bệnh viện đến bây giờ đều còn không có tỉnh.

“Bác sĩ nói trên người nàng không có gì thương, chính là chính là không tỉnh, ta ở nàng áo ngủ trong túi phát hiện cái này.....” Từ Vi mở ra tay, ở nàng trong tay chính là một hình tam giác hoàng phù, hoàng phù bên cạnh có chút đen nhánh, như là đốt trụi giống nhau.

Thấy này trương hoàng phù, Việt Khê mày nhăn lại, đi đến Triệu Lộ mép giường điều tra tình huống của nàng.

“Thế nào?” Từ Vi lo lắng hỏi.

Việt Khê mày từng từng, nói: “Không có việc gì, là đã chịu kinh hách có chút ly hôn..... Ta trước cho nàng cố hồn, hảo hảo nghỉ ngơi một chút, thực mau liền sẽ tỉnh dậy lại đây.”

Nói, nàng duỗi tay dùng ngón tay ở Triệu Lộ trên trán vẽ vài nét bút. Chờ nàng họa xong, một cái thiển kim sắc phù văn xuất hiện ở Triệu Lộ trên trán, lại thực mau tiêu ẩn rồi, mà Triệu Lộ nhú chặt mày lúc này chậm rãi buông ra.

Làm xong cái này, Việt Khê nhìn nhìn vừa mới Từ Vi đưa qua kia nói hoàng phù nhìn nhìn. Nàng nói hoàng phù là nàng cấp Triệu Lộ, cũng không biết đêm qua Triệu Lộ là gặp cái gì, ít nhiều này nói hoàng phù, bằng không còn không biết Triệu Lộ hiện tại là tình huống như thế nào.

Bất quá, rốt cuộc là gặp cái gì, này cũng đến chờ Triệu Lộ tỉnh lại mới biết được. Bất quá Triệu Lộ mãi cho đến buổi chiều 5 giờ mới tỉnh, ngủ một ngày.

Tĩnh lại Triệu Lộ trong nháy mắt có chút hoảng thần, nhìn đến một bên Việt Khê, còn có chút kinh ngạc, hỏi: “Việt Khê, Hàn Húc? Các người như thế nào tại đây?”

Từ Vi thấy nàng tĩnh lại, cao hứng đến thiếu chút nữa khóc, nói: “Người quên mất, tối hôm qua thương người bị người phát hiện té xỉu trên mặt đất, bị đưa vào bệnh viện, ngủ một ngày, đến bây giờ mới tỉnh.”

Đêm qua? Té xỉu?

Trong đầu điện quang hỏa thạch hiện lên một ít cảnh tượng, Triệu Lộ biểu tình tức khắc liền thay đổi.

“Đêm qua người rốt cuộc gặp cái gì? Ta cho người phù đều bị kích phát, là gặp được thứ gì?” Việt Khê hỏi.

Triệu Lộ hồi ức tối hôm qua sự tình, vẫn có chút kinh sợ, nàng nói: “Là cầu, ta thấy được một con có ba cái đầu cầu, chúng nó triệu ta cản lại đây..... Thật đáng sợ.....”

Xem nàng sợ tới mức không nhẹ bộ dáng, Việt Khê nghĩ nghĩ, hỏi: “Kia có người trước kia gặp qua quỷ đáng sợ sao?”

Triệu Lộ: “.....”

Nàng thế nhưng nghiêm túc suy nghĩ một chút, nói: “Giống như không có..... Đi?”

Việt Khê có chút kỳ quái, nói: “Vậy người sợ cái gì?”

Triệu Lộ: “Khả năng, là bởi vì kia chỉ cầu tương đối dị dạng? Nó có ba cái đầu a!”

Nói đến này, giống như cũng không như vậy đáng sợ.

Xem Triệu Lộ không có việc gì, Việt Khê cùng Hàn Húc liền không cần ở bệnh viện thủ túc, lại cầm một lá bùa cho nàng, hai người liền rời đi.

“Sư phụ sinh khí?” Trên đường trở về, đứng ở Việt Khê bên người Hàn Húc đột nhiên thấp giọng hỏi.

Việt Khê nhấp môi, nói: “Không cao hứng.”

Hàn Húc sờ sờ nàng đầu, cười tủm tỉm nói: “Không cao hứng..... Nếu không cao hứng, vậy đem kia ba cái đầu cầu làm thịt đi, tiêu khí, như vậy người liền cao hứng.”

Nghĩ nghĩ, Việt Khê gật gật đầu, nói: “Người nói được có đạo lý.”

Nhân sinh khí thời điểm, luôn là muốn tìm đồ vật tả hỏa sao.

*

Là đêm, bầu trời một vòng hồng nguyệt bên cạnh tựa hồ mang theo điểm màu đỏ, nhìn có loại điềm xấu hương vị.

La hét không ngủ được hài tử ghé vào phía trước cửa sổ xem ánh trăng, đột nhiên chỉ vào bên ngoài thập phần hưng phấn nói: “Mụ mụ xem, ba cái đầu quái thú!”

Đang ở cho hăn sửa sang lại giường đệm mẫu thân nghe vậy, tức giận nói: “Cái gì ba con đầu quái vật, người lại nói bậy.....”

Nói đến này, nàng vừa lúc đã đi tới, theo hài tử sở chỉ phương hướng nhìn về phía, sau đó liền thấy đối diện kia đồng kiến trúc thương đồ vật, nhin không được hít hà một hơi.

Đối diện liền có thể thấy kia luân trăng tròn, lấy trăng tròn vì bóng dáng, một cái thật lớn bóng dáng đứng ở đối diện kia đồng trên nhà cao

tầng, nhìn tựa hồ thật sự có ba cái đầu giống nhau, giống như là cô lang ngẩng đầu thét dài giống nhau, này ba cái đầu đó là như vậy tư thế.

“Là Cerberus, như vậy, Klose công tước, hẳn là cũng ở gần đây.....”

Lúc này đúng là đêm khuya, ở một đồng trên nhà cao tầng, một đám ăn mặc màu trắng xiêm y mục sư đứng ở mái nhà thượng, bọn họ trên cổ treo màu bạc giá chữ thập, nhìn đối với ánh trăng gằm nhẹ tam đầu khuyển, sắc mặt ngưng trọng.

Đại mục sư Johnson tay cầm giá chữ thập làm một cái cầu nguyện động tác, giây tiếp theo, một đạo màu bạc quang mang từ giá chữ thập thượng sáng lên, phụ cận bay loạn con dơi bị này chiếu sáng đến, lập tức rào rạt dừng ở trên mặt đất, hóa thành một sợi hôi yên.

“Là thần thánh quang mang!”

Mặt khác mục sư nhìn đến này nói quang mang, lập tức hai mắt chính là sáng ngời, thần thánh quang mang chính là bọn họ mục sư đứng đầu một cái kỹ năng, chính là thập phần khó học, ở thần thánh quang mang hạ, sở hữu tà ác đều sẽ bị tiêu diệt. Mà này nhất chiêu, hiện giờ chỉ có Johnson đại mục sư mới có thể.

“Địa ngục tam đầu khuyển.....” Nhìn đến kia chỉ tam đầu khuyển, Lý Huy biểu tình nháy mắt liền thay đổi, hẳn ánh mắt sắc bén nhìn về phía Johnson bọn họ này đoàn người, hỏi: “Johnson tiên sinh, đến bây giờ, người còn muốn gạt chúng ta sao?”

Johnson hơi hơi mỉm cười, nói: “Gạt? Nga không, Lý, cũng không phải ta muốn gạt các người, chúng ta cũng là vì các người hảo, chỉ bằng các người Z Quốc công phu, sợ là lấy Klose không có cách nào.”

“Klose?” Lý Huy tự động lọc hẳn trong giọng nói làm thấp đi Z Quốc thuật pháp kia phương diện, mà là chú ý tới hẳn nhắc tới tên này.

“Klose, hẳn là sống tám trăm năm quỷ hút máu, nhiều năm như vậy tới, chúng ta mục sư hiệp hội vẫn luôn tận sức với đem hẳn tiêu diệt, chính là đều Klose thật sự là quá cường, liên tính là ta, cũng lấy hẳn không có biện pháp.” Johnson ánh mắt nghiêm nghị nhìn đối diện mái nhà thượng kia chỉ tam đầu khuyển, nói: “Klose lực lượng, xa xa vượt qua chúng ta tưởng tượng, hẳn thậm chí đi trước địa ngục đem Cerberus cấp mang theo ra tới.”

“Cerberus, đó là bảo hộ địa ngục chi môn thần thú, nó tính tình thô bạo, thích ăn sinh hồn, căn bản không có người có thể đánh đến thắng nó, chúng ta đều lấy nó không có biện pháp, các người Z Quốc lại có thể làm sao bây giờ?”

Lý Huy nói: “Johnson, người không khỏi quá tự đại cuồng vọng một ít. Chúng ta Z Quốc thiên sư, nhưng không thể so các người mục sư nhược, các người lấy này tam đầu khuyển không có biện pháp, liền cho rằng chúng ta Z Quốc không có biện pháp?”

Johnson hí mắt xem hẳn, trên mặt tươi cười phai nhạt một ít, nói: “Lý, ta minh bạch tâm tình của người, chỉ là, người vì sao không muốn thừa nhận ta theo như lời chính là sự thật đâu?”

Đang nói, bỗng nhiên bên cạnh truyền đến một tiếng thét kinh hãi, Johnson quay đầu nhìn lại, liền thấy ở Cerberus trên đầu đột nhiên xuất hiện một người, đó là cái cực kỳ tuổi trẻ nam nhân, mặt mày một mảnh từ bi, thập phần ôn hòa.

Johnson một trận ngạc nhiên: “Đây là?”

Nhìn người tới, Lý Huy cũng là hai mắt trừng lớn, có chút không thể tin tưởng, nhưng là rồi lại nháy mắt yên lòng —— có vị này ra tay, như vậy hẳn liền không cần lo lắng, cái gì Klose, sao có thể sẽ là Minh Kính đại sư đối thủ?

Trên đầu đột nhiên nhiều một người, tam đầu khuyển ngẩng đầu lên tới, ba cái trên đầu đôi mắt đỏ đậm, trong miệng nước dãi nhỏ giọt ở xi măng kiến trúc thượng, mái nhà kiến trúc lập tức giống như là gặp cái gì thập phần có ăn mòn tính đồ vật, chớp mắt liền hòa tan đi.

Một tiếng gầm nhẹ, tam đầu khuyển từ trên mặt đất nhảy dựng lên, há mồm liền triều Hàn Húc cắn qua đi.

“Nga, Lý! Tiểu nhị! Người mau làm người đi cứu hãn, Cerberus có được tà ác lực lượng, sẽ đem hãn cắn xé thành mảnh nhỏ!” Johnson lớn tiếng nói.

Lý Huy biểu tình nhẹ nhàng nói: “Johnson, không cần như vậy khẩn trương, cái gì Cerberus, lại như thế nào lợi hại, kia cũng chỉ là một con cẩu, không cần lo lắng.”

Mà lúc này, trước mắt đã phát sinh một màn tức khắc làm Johnson mở to hai mắt nhìn.

Cùng cao lớn hung ác tam đầu khuyển so sánh với, đứng ở không trung người nọ nhìn qua thật sự là quá mức nhỏ bé một ít, chính là đó là nhỏ bé tuổi trẻ nam nhân, vươn một bàn tay, thế nhưng liền sinh sôi đem tam đầu khuyển vọt tới trước chi thể cấp đè lại.

Hàn Húc nhắm mắt lại, làm như không đành lòng lại xem tiếp theo mạc, thấp giọng nói: “A di đà phật.....”

Theo cuối cùng một chữ giọng nói rơi xuống, bị hãn ngón trở đè lại tam đầu khuyển đột nhiên bạo mở ra, huyết nhục vẩy ra, trường hợp có thể nói là thực huyết tinh. Chính là ở vào này huyết tinh trung gian Hàn Húc, trên người lại là một chút vết máu cũng không dính vào, vẫn là không dính bụi trần.

“Sương nguyệt hoa rơi kiếm!”

Một đạo tuyết trắng kiếm quang ở không trung sáng lên, này trong nháy mắt, tại đây kiếm quang dưới, tựa hồ mấy ngày liền đều sáng lên. Bất quá thực mau, ánh sáng ám hạ, theo một đạo rơi xuống còn có vô số chỉ màu đỏ con dơi, ở kiếm khí hạ, hàng ngàn hàng vạn chỉ con dơi liền như vậy hóa thành khói nhẹ tiêu tán ở không trung.

Việt Khê dẫn theo kiếm đi lên tới, mái nhà thượng có phong, đem nàng tóc thối bay tới, nàng đi đến trên sân thượng, nhẹ giọng nói: “Địa ngục tam đầu khuyến.....”

Nàng cười khê một chút, nói: “Tới rồi chúng ta Z Quốc địa phương, cũng không biết thủ điểm quy củ, là tự cho mình quá cao, vẫn là không đem chúng ta Z Quốc để vào mắt?”

Bốn phía thực an tĩnh, không có người ta nói lời nói, tựa hồ chỉ có gió thối qua thanh âm.

Việt Khê rũ mắt, trong tay trường kiếm nâng lên, chỉ vào nào đó phương hướng, nàng nói: “Cách thật xa hương vị, ta liền nghe tới rồi kia cổ hủ bại hương vị, thật là lệnh người buồn nôn..... Cừu thiên, lôi pháp!”

Không trung không biết khi nào tụ tập vô số lôi vân, tầng mây gian tím điện cuồn cuộn, theo Việt Khê giọng nói rơi xuống, một đạo lôi điện từ trên bầu trời ngang nhiên đánh xuống, hương tới không trung nào đó điểm trực tiếp bổ đi xuống.

Một đạo màu đỏ tươi thân ảnh xuất hiện, đó là cái ăn mặc màu đỏ tươi áo choàng nam nhân, hăn có được cao lớn đáng người, đứng ở trong bóng đêm, giống như là một con đen nhánh sắc con dơi giống nhau, chính là một đôi mắt lại là đỏ đậm, giống như là máu tươi giống nhau nhan sắc.

Nhìn đến người tới, Johnson biểu tình biến đổi, hô lên đối phương tên: “Klose!”

“Nga, Johnson, ông bạn già, chúng ta lại gặp mặt!” Công tước thái độ có vẻ thập phần nhiệt tình, biểu tình thập phần nhẹ nhàng, này đại khái là một loại tự tin, tự tin Johnson đại mục sư hoàn toàn không phải đối thủ của hắn.

Việt Khê hí mắt nhìn đối phương, đây là Jerson trong miệng kia chỉ quỷ hút máu?

Công tước ánh mắt thực tự nhiên dừng ở Việt Khê trên người, sau đó hai mắt nhìn không được hơi hơi nheo lại.

Trong không khí có loại thập phần thơm ngọt máu hương vị phiêu lại đây, này cổ máu tươi hương vị, đối với quỷ hút máu tới nói, quả thực chính là vô thượng dụ hoặc.

“Này cổ huyết hương vị.....” Công tước nhìn Việt Khê ánh mắt ở sáng lên, tấm tắc tán dương: “Cỡ nào mỹ diệu mùi hương, thật là dụ, người, mỹ lệ tiểu cô nương, ta cho phép người trở thành ta huyết nô.....”

Hắn ngữ khí gian đặc ý tự mãn cơ hồ hoàn toàn dật ra tới, người này, tựa hồ hoàn toàn không có đem Việt Khê xem ở trong mắt.

Lý Huy đám người: “.....”

Cái này quỷ hút máu, thật đúng là chân chính dũng sĩ.

Trên sân thượng gió lớn, Bạch Kỳ Thạch ho nhẹ vài tiếng, bên người thanh niên lập tức cho hắn đáp lên một tầng thăm, hắn thấp giọng phân phó nói: “Làm người bị một ngục quan tài, nói như thế nào cũng là phương Tây quỷ hút máu, đã chết cũng muốn cho người ta thu cái thi, để tránh làm hắn phơi thây hoang dã.”

Nói đến này, hắn lắc lắc đầu, lâu bầu nói: “Như thế nào trên thế giới này, nhiều như vậy tìm chết người, tồn tại không hảo sao?”

Bên kia Việt Khê mí mắt cũng chưa xốc một chút, chỉ là mở miệng nói: “Lôi sát!”

Trong nháy mắt, trên bầu trời vô số lôi điện giáng xuống, giờ khắc này, tựa hồ thiên địa đều vì này dao động, nơi nhìn đến, cơ hồ hoàn toàn bị lôi điện sở bao trùm, lôi điện chi uy, đủ để cho vô số người biến sắc.

Công tước thân ảnh ở không trung chớp động, thần sắc thập phần nghiêm túc, vừa rồi tuy rằng ngoài miệng hoa hoa, chính là hấn lại sao có thể một chút đều không thềm để ý trước mắt đối thủ, cho dù đối phương máu tươi mỹ vị đến làm hấn thềm nhỏ dãi không thôi, nhưng là vừa rồi nàng sờ dùng ra tới kia nhất kiếm, đủ để cho hấn coi trọng.

Nhưng là, cho dù làm tốt chuẩn bị tâm lý, Việt Khê sở biểu hiện ra ngoài năng lực vẫn làm cho hấn trong lòng kinh sợ không thôi.

Này tiểu cô nương vì cái gì có thể đưa tới lôi điện? Này không khoa học!

Lôi điện từ trước đến nay là tà ác chi vật sở sợ hãi, liên tính là công tước cũng không ngoại lệ.

Thân ảnh ở không trung thoáng hiện, công tước có được thuận di năng lực, hấn thân ảnh ở lôi điện bên trong xuyên qua, sau đó giây tiếp theo, hấn đột nhiên xuất hiện ở Việt Khê phía trước, trên mặt biểu tình dữ tợn mà hưng phấn.

Thời gian!

Hấn trong mắt hồng quang chớp động, trong không khí tựa hồ có nào đó không giống nhau đồ vật ở lưu động.

Johnson thần sắc đại biến, vội vàng lui về phía sau, lạnh lùng nói: “Mau lui về phía sau!”

Sau đó hắn một quay đầu, phát hiện trừ bỏ bọn họ đoàn người, Z Quốc những cái đó cái gọi là thiên sư, đã sớm trốn đến một bên đi.

Bạch Kỳ Thạch nói: “Ta bấm tay tính toán, quả nhiên vẫn là thối lui đến nơi này an toàn.”

Lý Huy còn lại là nói: “Còn hảo chạy trốn mau, cứu thiên phương pháp, tuy rằng lợi hại, cũng nhất định ta chẳng phân biệt, nếu là đem chúng ta cấp bổ tới làm sao bây giờ?”

Johnson: “.....”

Các người Z Quốc người có phải hay không có tật xấu a?

“Mỗi cái quỷ hút máu đều có một loại thiên phú, đủ loại, mà Klose có hai loại thiên phú, thuận di cùng thời gian. Hắn có thể thao tác thời gian trôi đi, đây là một loại cực kỳ đáng sợ lực lượng!”

Nghe vậy, Lý Huy đám người biểu tình biến đổi, gương mặt nhìn về phía phía trước.

Thời gian đích xác ở trôi đi, Việt Khê cảm giác được bất đồng, nàng cúi đầu nhìn nhìn chính mình tay, nhẹ nhàng di một tiếng.

Klose cười đến càn rỡ, nói: “Ta có thể khống chế thời gian, tại thế gian hạ, ta chính là vô địch!”

Việt Khê nghiêng đầu xem hắn, bưng tỉnh nói: “Nguyên lai là thời gian, các người quỷ hút máu bản lĩnh, thật đúng là kỳ kỳ quái quái.”

Nói lời này nàng, trên mặt không có một chút sợ hãi, thậm chí có loại không chút để ý cảm giác.

Công tước đột nhiên cảm thấy có chút không đúng rồi, hắn nhìn Việt Khê, không thể tin tưởng nói: “Vì cái gì, vì cái gì người không thay đổi

lão?”

Nghe vậy, Việt Khê biểu tình bất biến, trong miệng thấp giọng nói: “Lôi sát!”

Một đạo thô lôi âm âm rơi xuống, trực tiếp bổ vào công tước trên đầu, công tước bị lôi sát bổ vừa vụn, cả người trở nên cháy đen, thân mình còn ở nhịn không được run rẩy. Mà hãn bộ dạng, cũng từ tuổi trẻ anh tuấn trở nên già nua xấu xí, thời gian tựa hồ trong nháy mắt buông xuống ở hãn trên người.

“Vì cái gì, vì cái gì thời gian đối với người vô dụng?” Công tước trong đầu chỉ còn lại có như vậy một cái nghi vấn.

“Ngốc bức!” Bạch Kỳ Thạch thấp thấp phun tào một câu.

Bọn họ Z Quốc thiên sư tu chính là nói, nếu là đắc đạo, trường sinh bất lão bất tử, thời gian tự nhiên là không có cuối. Bạch Kỳ Thạch không biết Việt Khê hiện giờ tu vi rất cao, nhưng là ít nhất hai ba trăm tuổi thời gian là có, muốn thao tác nàg thời gian, vị này kêu Klose quý hút máu sợ là nằm mơ không ngủ tỉnh đi.

Ngoại quốc các mục sư trừng lớn đôi mắt, nhìn trước mắt cái kia cao cao gầy gầy thân ảnh, có chút run bần bật, lần đầu tiên sinh ra một loại nhận tri —— Z Quốc thiên sư, đều lợi hại như vậy sao?

Nơi này lại là sét đánh lại là rầm rầm vang, nháo ra không nhỏ động tĩnh, bất quá Thiên Sư Minh người đã sớm ở phụ cận thiết hạ một cái kết giới, nơi này động tĩnh truyền không đến bên ngoài đi, nhưng thật ra không có gì ảnh hưởng.

Johnson dám người đi tới, nhìn đã bị chém thành than cốc công tước, Johnson nhịn không được sờ sờ chính mình cánh tay, nói: “Quý hút máu là không sinh bất tử, liền tính bị sét đánh thành cái dạng này, hãn cũng chỉ là

lâm vào ngủ say, chờ thời gian trôi đi, hẳn lại sẽ từ ngủ say trung thức tỉnh lại đây.”

Việt Khê nghĩ nghĩ, ném một thốc Hồng Liên Nghiệp Hỏa ở công tước trên người, chỉ một thoáng, tựa hồ có màu đỏ hoa sen ở nở rộ, rồi sau đó thiên ám sắc ngọn lửa nháy mắt liền đem công tước thân thể thiêu lên, ngọn lửa là hỏa, chính là lại không có bất luận cái gì độ ấm, thậm chí cho người ta một loại âm lãnh cảm giác.

Bất quá là chớp mắt, công tước thân thể liền hóa thành màu trắng trần hôi, bị phong một quyển, mang theo thối hướng về phía bốn phương tám hướng.

Cái này ngọn lửa.....

Johnson đồng tử đột nhiên co rút, hẳn từ này ngọn lửa thượng, cảm giác được một loại tử vong hương vị, thứ này, nếu là dính vào, hậu quả tuyệt đối không dám tưởng tượng.

Việt Khê nói: “Như vậy, hẳn tổng không có khả năng còn sẽ tro tàn lại cháy đi?”

Johnson kéo kéo môi, nhìn Việt Khê ánh mắt thập phần cảnh giác.

Hàn Húc đi tới, Lý Huy đám người thấy hẳn, thân thể theo bản năng đĩnh đĩnh, thập phần nghiêm túc nghiêm túc bộ dáng. Mà Johnson, lúc này mới chú ý tới vị này người trẻ tuổi, hẳn thế nhưng thiêu không cảm giác được đối phương tồn tại.

“Trở về đi.” Hàn Húc ánh mắt cũng chưa hướng bên kia nhìn liếc mắt một cái, nói khẽ với Việt Khê nói.

Việt Khê ngơ một tiếng, nói: “Đi thôi.”

“Trở về làm Thương đại tể làm cá ăn, ta xem nàng phao đến dưa chua giống như hảo, chúng ta ăn cá hầm cải chua hảo!”

“Hảo, người thích là được.”

Hai người thấp thấp nói chuyện với nhau thanh truyền tới, nhưng thật ra thập phần có pháo hoa khí.

Johnson nhìn chăm chú vào hai người rời đi, biểu tình có chút nghiêm túc, chờ hân trở lại Y Quốc lúc sau, không ngừng một lần cùng người cảm thán quá, Z Quốc thiên sư thập phần lợi hại, cũng làm thủ hạ các mục sư không cần đi trêu chọc Z Quốc cái này quốc gia thiên sư.

Đối với này đó người nước ngoài tới nói, Z Quốc là một cái thực thần bí Đông Phương quốc gia, hiện giờ là càng thêm thần bí. Rất dài một đoạn thời gian nội, ngoại quốc các mục sư đối đãi Z Quốc người đều thập phần khách khí.

Mà đối với Z Quốc tới nói, Việt Khê cùng Hàn Húc chính là hai cái định thân phù, cho dù Hàn Húc là cái không □□, nhưng là có này hai người ở, không thể không nói, thật sự thực cho người ta một loại cảm giác an toàn.

Tu Giới người đều biết có như vậy một đôi thầy trò, ngàn vạn không thể trêu chọc, chính là không biết khi nào bắt đầu, Thiên Sư Minh người không còn có gặp qua Việt Khê cùng Hàn Húc.

“Bọn họ sợ là đã phi thăng đi.....”Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 169

Việt Khê vẫn luôn biết chính mình tính tình cũng không làm cho người ta thích, nàng tính tình lạnh nhạt, luôn luôn không thích cùng người thân cận, giống như là ngăn cách ở toàn bộ thế giới ở ngoài người, mắt lạnh lại cũng có thể nói lãnh khốc nhìn thế giới này hết thấy.

Nàng đã từng nghĩ tới, khả năng cả đời này thân cận người cũng chỉ có lão nhân như vậy một người, nhưng thật ra chưa từng có nghĩ đến, có một ngày, còn sẽ có người thứ hai, trở thành nàng làm thân cận người, xông vào nàng sinh hoạt tới.

Vào đông thiên lãnh, bởi vì muốn tới lễ Giáng Sinh, trường học không khí nhưng thật ra làm người cảm thấy càng thêm náo nhiệt. Buổi sáng thời điểm, bầu trời bay lá tả lại hạ tuyết, thực mau trên mặt đất liền tích thật dày một tầng, đập vào mắt nhìn lại, trước mắt bạc trắng. Bất quá Việt Khê bọn họ tan học thời điểm, tuyết nhưng thật ra ngừng, bất quá vẫn là có chút lãnh.

Mới vừa tan học thời điểm tế thật sự, Việt Khê các nàng bốn cái liền ở phòng học nhiều ngày người hơn mười phút, đám người không sai biệt lắm đều đi hết, lúc này mới đi xuống lầu.

Khu dạy học cổng lớn, ăn mặc vàng nhạt áo gió thanh niên anh tuấn đỉnh bạt đến kỳ cục, hơn nữa mặt mày một mảnh từ bi ôn hòa, nhìn khiến cho người cảm thấy là cái hảo tính tình người. Nhưng là trừ lần đó ra, hẳn

trên người lại có một loại khác bức nhân khí thế, cao mà không thể phàn, lại làm người cảm thấy không hảo thân cận. Như vậy một thanh niên đứng ở nơi đó, đi qua các nữ hài tử đều nhìn không được trộm coi trọng vài lần, sau đó mặt nháy mắt liền hồng thối, là xấu hổ.

Thanh niên trước mặt đứng một cái thiếu nữ, thiếu nữ bộ dáng sinh đến thập phần diễm mỹ đáng yêu, ăn mặc lông xù xù xiêm y, diễm mỹ bên trong lại lộ ra vài phần đáng điệu thơ ngây, như vậy một cái kiều kiều mỹ mỹ cô nương, nhìn khiến cho nhân tâm trung dâng lên một loại ý muốn bảo hộ tới. Hiện giờ, cô nương này chính ngửa đầu, e lệ ngượng ngùng đối trước mặt thanh niên nói nói cái gì.

“Là chúng ta trường học giáo thảo Hàn Húc a, chân nhân so ảnh chụp thượng còn xinh đẹp, hai chữ, soái khí!” Hoa Dung cảm thán một tiếng, sau đó thực mau nàng đi một tiếng, nói: “Đứng ở giáo thảo đối diện hình như là chúng ta trường học hoa hậu giảng đường sở sở a, đây là hoa hậu giảng đường ở cùng giáo thảo thổ lộ?”

Nói xong, ba người theo bản năng nhìn về phía Việt Khê, biểu tình thật cẩn thận.

Việt Khê nhìn một màn này, biểu tình không có gì biến hóa, chính là cách đó không xa Hàn Húc lại như là cảm ứng được nàng ánh mắt giống nhau, đột nhiên ngừng đầu nhìn lại đây, sau đó bước nhanh đi tới.

“Sư phụ.” Hắc kêu một tiếng, trên người cái loại này cự người với ngàn dặm ở ngoài cảm giác nháy mắt liền không có, hắc cười, đuổi tay tiếp nhận Việt Khê bao, nói: “Chúng ta trở về đi.”

Hai người xoay người rời đi, vị kia kêu sở sở cô nương xông tới, căn môi không cam lòng nhìn Việt Khê liếc mắt một cái, lại nhìn về phía Hàn Húc, nói: “Hàn Húc ta là thiệt tình thích người.”

Hàn Húc nhìn nàng một cái, nói: “Chính là ta không thích người.”

Sở sở: “.....”

Nàng thập phần ủy khuất nói: “Người không thích ta, là bởi vì nàng sao? Nàng nơi nào hảo? Không ta xinh đẹp, cũng không có nhà ta có tiền.....”

“Câm miệng!” Hàn Húc ngữ khí vẫn là nhẹ, chính là trong mắt quang mang lại là ám trầm xuống dưới, như là có cái gì gợn sóng ở bên trong quay cuồng, nháy mắt khiến cho nhân tâm trung run lên, theo bản năng ngậm miệng.

Sở sở trên mặt lộ ra co rúm lại biểu tình tới, thật cẩn thận nhìn hẩn.

Hàn Húc vóc dáng cao, cho nên rũ mắt thấy người thời điểm có loại trên cao nhìn xuống cảm giác, hẩn nhìn chăm chú vào sở sở, nhẹ giọng nói: “Thật xấu xí, bị ghen ghét sở che dấu tâm linh, xấu xí mà bất kham.....”

Sở sở: “.....”

Xem người nước mắt lưng tròng chạy, Hoa Dung nuốt một ngụm nước miếng, nói: “Giáo thảo, vẫn là trước sau như một bất cận nhân tình a..... Rõ ràng thoát nhìn, tốt như vậy thân cận.”

Nhưng thật ra Việt Khê, thoát nhìn lãnh lãnh đạm đạm, tính tình lại là hảo.

“Này hai người, đứng chung một chỗ thật là xứng đôi..... Nói như thế nào, bọn họ đứng chung một chỗ, khiến cho người cảm thấy căn bản chen vào không lọt đi, liền..... Liền cảm giác bọn họ là một loại người, mỗi lần ta đều cảm thấy, bọn họ tựa hồ ngay sau đó liền phải phi thăng!”

Trên thực tế, cũng không phải là muốn phi thăng sao, không nói Hàn Húc, Việt Khê tu vi đã đạt tới Tam Thông, Tam Thông hướng lên trên, đó là phi thăng, liền kém kia lâm môn một bước.

*

Ban đêm không trăng không sao.

Việt Khê trong cơ thể chân khí ngưng thật, tuần hoàn chi gian hóa thành từng giọt chất lỏng nhỏ giọt ở trong đan điền, dễ chịu trong cơ thể huyết nhục cùng gân mạch.

Hiện giờ, nàng trong đan điền, hình như có đại dương mênh mông biển rộng, vô số chân khí ngưng dịch ở trong đan điền trầm ngưng, cuộn cuộn một mảnh.

Trong núi có phong phát quá, phía dưới ngọn núi vô số linh khí tụ tập mà đến, đem Việt Khê khóa lại trong đó.

Hàn Húc ngồi ở một bên, trong mắt một mảnh trầm tĩnh, hình như có muôn vàn đại đạo ở bên trong.

Đột nhiên, hần mặt mày vừa động, gương mặt hướng tới Việt Khê nơi đó nhìn lại.

Bầu trời có lôi điện ở quay cuồng trung, tầng tầng mây đen tụ lại mà đến, có nào đó làm nhân tâm kinh lực lượng ở lôi vân trung quay cuồng.

“Răng rắc!”

Theo một tiếng vang lớn, một đạo tím lôi ngang nhiên từ bầu trời đánh xuống, trực tiếp dừng ở Việt Khê trên người.

Hàn Húc ngẩng đầu, trong mắt ảnh ngược bầu trời cảnh tượng, trong mắt tựa hồ đều có tím lôi ở chớp động giống nhau.

Việt Khê trên người có kim sắc công đức chớp động, đem lôi điện uy lực sở triệt tiêu rớt, đối nàng tạo thành không được cái gì nguy hại.

Lôi điện một đạo một đạo đánh xuống tới, đến bây giờ, đã tới rồi cuối cùng một đạo.

Bốn phía bị dư sét đánh đến rồi tinh rồi mù, đá vụn vấy ra, trên mặt đất tất cả đều là gồ ghề lồi lõm hố to.

Cũng may đây là ở núi sâu rừng già, bằng không nếu là ở trong thành, như vậy tiếng vang, trên mạng sợ là có người đều nhìn không được hỏi, có phải hay không có đạo hữu ở chỗ này độ kiếp.

Hàn Húc duỗi tay nhặt lên một cục đá, lúc này cuối cùng một đạo lôi điện đã súc thể xong, mang theo ngang nhiên chi uy, ầm ầm rơi xuống.

Trong tay hòn đá bay ra, trực tiếp cùng đạo lôi điện kia chạm vào nhau, thế nhưng sinh sôi ngăn cản hơn phân nửa lôi điện, chỉ dư một nửa lực lượng bổ vào Việt Khê trên người.

Trên bầu trời có một đạo thiển kim sắc quang mang rơi xuống, bên trong hình như có một đạo cầu thang, liên thông thiên cùng địa.

Việt Khê mở mắt ra tới, nhìn một màn này, hai mắt sáng ngời.

Hàn Húc đứng ở nàng phía sau, duỗi tay gỡ xuống trên tay Phật châu mang ở tay nàng thượng, cùng nàng cổ tay gian kia xuyên xanh biếc phi thúy hạt châu hợp lại càng tăng thêm sức mạnh.

“Hướng lên trên đi, không ai có thể ngăn được người.” Hàn Húc đỡ nàng vai, làm nàng hướng lên trên đi.

Việt Khê quay đầu xem hắn, hỏi: “Người đâu?”

Hàn Húc cười, thò lại gần ngậm lấy nàng môi, cùng nàng hôn môi dây dưa một phen, mới vừa rồi nói: “Ta đương nhiên là sẽ đi theo người, mặc kệ người ở nơi nào, ta đều có thể cảm giác đến.”

Hắn duỗi tay vuốt ve nàng ẩn đường, có một đạo màu đỏ ẩn ký ẩn ẩn hiện lên, đó là lúc trước ăn tết là lúc hắn đi lên.

Việt Khê nhìn hắn một cái, nhắc chân bước lên cầu thang.

Thiên kim sắc quang mang ở không trung biến mất, tính cả biến mất còn có Việt Khê thân ảnh, thiên địa khôi phục bình tĩnh, nơi này như là cái gì đều không có phát sinh giống nhau.

“A di đà phật.....”

Hàn Húc lẩm bẩm niệm một tiếng, sau đó đi phía trước bước ra một bước, cả người tức khắc biến mất ở tại chỗ.

Vào lúc này, Tu Giới bên trong nào đó nhân tâm trung đột nhiên vừa động, có điều cảm ứng.

Từ xưa đến nay, tu giả đều lấy phi thăng Thiên giới vì mục tiêu, hiện giờ kia nhị vị, đã là phi thăng, thật sự là lệnh người hâm mộ a!

Mà ở Việt Khê cùng Hàn Húc lúc sau, rốt cuộc không nghe nói có bất luận kẻ nào phi thăng tin tức, mà theo thời gian biến mất, để lại cho mọi người chỉ có hai người các loại truyền thuyết, cùng với ở trên địa cầu năm cái địa phương lẳng lẳng chằm Hồng Liên Nghiệp Hỏa, không ngừng bùng cháy địa cầu người tà khí.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 170

Tu Di cảnh Đại Âm Tự.

Đại Âm Tự có tám mươi một khẩu chung, này đó chung ngày thường dễ dàng sẽ không có sở động tĩnh, mà ở một ngày này, trong chùa tám mươi một khẩu chung đồng thời vang lên, tiếng chuông hết đợt này đến đợt khác, nháy mắt liền trong chùa người toàn bộ kinh động.

Sơn gian linh diệu bị kinh động, chấn cánh bay lên, trong chùa chủ trì trưởng lão cùng với các đệ tử, sôi nổi từ trong phòng ra tới, chạy tới trong chùa chính giữa nhất vị trí —— Tọa Vong Tháp.

Tọa Vong Tháp tự một vạn năm trước, liên quan tháp đóng cửa, mà Đại Âm Tự Minh Kính đại sư tự một vạn năm trước tiến vào trong tháp, liền rút cuộc không ra tới.

Hiện giờ, này trong chùa tám mươi một khẩu chung toàn vang, đó là Minh Kính đại sư xuất quan ngày.

Trong chùa tăng nhân cực kỳ kích động, thấy trong chùa ngày thường không thấy được các vị trưởng lão cùng với chủ trì, đứng ở Tọa Vong Tháp trước đều là hưng phấn không thôi biểu tình, vạn năm nội mới vừa rồi nhập chùa một ít tăng nhân nhin không được có chút nghi hoặc.

“Sư đệ là gần nhất mới nhập chùa đi?” Bị dò hỏi sư huynh trên dưới đánh giá trước mắt tăng nhân liếc mắt một cái, ngữ khí khẳng định nói.

Tăng nhân có chút ngượng ngùng, nói: “Ta nhập chùa, bất quá ngàn năm.”

Nghe vậy, làm sư huynh mặt lộ vẻ bưng bình chi sắc, nói: “Này liền khó trách..... Kia sư đệ nhập chùa phía trước, nhưng nghe qua Minh Kính đại sư danh hào?”

“Tự nhiên là nghe qua, Minh Kính đại sư chính là ta Phật gia đệ nhất nhân, càng sâu là toàn bộ Tiên giới đệ nhất nhân, đó là kia đông tây nam bắc tứ phương Tiên Quân thấy, cũng là khách khí có thêm.....”

Hắn thuộc như lòng bàn tay bộ dáng, sư huynh nghe được thẳng gật đầu, nói: “Vậy người có biết, ở một vạn năm trước, Minh Kính đại sư nhập này Tọa Vong Tháp bế quan tu hành? Hiện giờ ta Đại Âm Tự tám mươi khẩu rung trời chung vang, định là Minh Kính đại sư xuất quan, cũng chỉ có Minh Kính đại sư, có thể làm tám mươi khẩu rung trời chung toàn vang.”

Nói đến này, hắn nhin không được có chút kích động, nhớ trước đây Minh Kính đại sư chi uy danh, vang vọng toàn bộ Tiên giới. Chỉ là vạn năm qua đi, thời thế đổi thay, hiện giờ Tiên giới, sợ là có rất nhiều người đã quên Minh Kính đại sư chi danh, đối bọn họ Đại Âm Tự thái độ cũng không bằng vãng tích tôn trọng kính sợ.

Nghĩ vậy chút, vị sư huynh này suy nghĩ liền có chút phát tán.

Các đệ tử nói thầm thời điểm, trước mắt Tọa Vong Tháp đại môn, theo kéo kẹt một tiếng, rốt cuộc chậm rãi mở ra, đọng lại thời gian tựa hồ tại đây một khắc rốt cuộc lưu động lên.

Bạch y tăng nhân từ Tọa Vong Tháp đi ra, hắn trên người một bộ màu trắng tăng y, không nhiễm hạt bụi nhỏ, nhìn không xa hoa cũng không quý báu, chỉ là cực kỳ bình thường trang điểm, bộ dáng lại sinh rất khá, mục

nếu điểm sơn, trong mắt một mảnh trầm tĩnh. Hắn đứng ở nơi đó, thật giống như là một tòa nguy nga núi cao, lệnh người ngưỡng ngấn.

Giờ khắc này, mặc kệ là Đại Âm Tự chủ trì vẫn là các vị trưởng lão, thậm chí là vô số tăng nhân đệ tử, tất cả đều chấp tay trước ngực hành lễ, mặt mang kích động, kêu lên: “Minh Kính tôn giả.”

Minh Kính giương mắt, ánh mắt nhìn lướt qua, hỏi: “Đã qua đi nhiều năm?”

Đại Âm Tự chủ trì trường tâm đi lên trước một bước, nói: “Theo tôn giả tiến tháp, hiện giờ đã qua vạn tái.”

Minh Kính hơi hơi gật đầu, trường cảm nhận quang lại dừng ở hấn trên tay, trong lòng có chút kỳ quái, nhin không được hỏi: “Tôn giả, ngài trên tay đeo kia một chuỗi Phật châu đâu?”

Kia một chuỗi Phật châu chính là Minh Kính tôn giả bên người chi vật, là lấy dùng vạn niên thanh hạt sen sở làm, lại bị Minh Kính tôn giả bên người sở đeo, cảm nhiễm vô thượng phật hiệu, chính là một kiện phẩm tướng cực kỳ thượng giai Tiên Khí, càng là Minh Kính tôn giả tượng trưng.

“Phật châu.....” Minh Kính cúi đầu nhìn thoáng qua trống rỗng tay, ánh mắt có điều dao động, đột nhiên mở miệng nói: “Ta có việc đi ra ngoài một chuyến, đi một chút sẽ về.”

Nói xong, hấn thân hình đã tại chỗ biến mất, phá không mà đi rồi.

Dư lại các tăng nhân nhìn nhau, có người nghi hoặc nói: “Tôn giả mới xuất quan, có thể có chuyện gì? Lại vẫn làm hấn như thế sốt ruột.”

Trường tâm tư nghĩ ngợi nói: “Tôn giả đều có hấn đạo lý..... Chỉ là hiện tại tôn giả xuất quan, trấn thiên chung vang, khắp nơi khẳng định đã được đến tin tức, nhất định có điều động tác.”

Người mặc màu đỏ tăng bào hòa thượng đầy mặt lệ khí, hừ một tiếng nói: “Vạn năm, tôn giả bế quan lâu lắm, Tiên giới người sợ là đều đã quên tôn giả uy danh. Nhiều năm như vậy tới, Tiên giới những người khác, trong lòng suy đoán tôn giả sợ là sớm đã viên tịch, đái chúng ta Đại Âm Tự cũng không bằng ngày xưa, đặc biệt là kia Lô Thiên Tự, bất quá là nho nhỏ một môn phái, đảo cũng có thể cùng chúng ta Đại Âm Tự đánh đồng, quả thực hoang đường.”

Nhớ trước đây, có Minh Kính tôn giả tọa trấn, phóng nhãn nhìn lại, toàn bộ Tiên giới, ai dám cùng bọn họ Đại Âm Tự tranh phong? Hiện giờ tôn giả bất quá là bế quan vạn năm, nhưng thật ra làm những cái đó a miêu a cầu quên mất lúc trước bọn họ tôn giả là cỡ nào uy thế.

Bất quá, kia đều là đi qua, hiện tại tôn giả đã xuất quan, bọn họ Đại Âm Tự chi danh, chỉ biết lại lần nữa vang vọng toàn bộ Tiên giới.

Mà lúc này, Việt Khê đang đứng ở lên trời thang thượng, từng bước một hướng lên trên đi.

Thang trời bốn phía toàn bao trùm một tầng sương trắng, mà ở sương trắng bên trong, tựa hồ có nào đó đồ vật ở xôn xao, từng đạo thêm nhỏ dần ánh mắt dừng ở Việt Khê trên người, tựa hồ đang tìm kiếm cơ hội, liền muốn từ sương trắng trung lao tới.

Trên tay Phật châu phát ra quang tới, mỗi viên hạt châu thượng đều bao trùm một tầng thiên thanh sắc vàng sáng.

Việt Khê cúi đầu nhìn thoáng qua, phát hiện ẩn ở sương trắng trung đồ vật, tựa hồ gặp cái gì lệnh chúng nó sợ hãi đồ vật, thế nhưng sau này lui.

Thấy thế, Việt Khê ánh mắt hơi hơi vừa động, nắm chặt trong tay Phật châu.

Trước mắt con đường tới rồi cuối, Việt Khê không có bất luận cái gì chần chờ, nhắc chân đi vào kia một đoàn bạch quang bên trong, tức khắc, trước mắt một mảnh rộng mở thông suốt.

*

Kéo thật dài cánh chim chim chóc đứng ở mặt cỏ thấy, nó cánh chim đều là màu đỏ, giống như là trên người khoác một đạo ráng màu giống nhau, cánh chim thượng lưu quang dật màu một mảnh, dưới ánh mặt trời lấp lánh sáng lên, xinh đẹp cực kỳ.

Đây là hỏa phượng, một loại có được thượng cổ thần thú phượng hoàng huyết mạch yêu thú, lực lượng cực cường. Vạn Không Trân đám người cũng trăm triệu không nghĩ tới, tại như vậy một cái loại nhỏ bí cảnh bên trong, thế nhưng sẽ có hỏa phượng xuất hiện, nếu là có thể cùng này hỏa phượng đỉnh hạ chủ tứ kế ước, kia nhất định là có lợi thật lớn.

Lúc này, nhìn thấy hỏa phượng người, trong lòng khó có thể không sinh ra tham lam tới.

Hỏa phượng chỉ ăn một loại tên là trúc thật đồ ăn, chính là ngàn năm bích ngọc trúc sở sản, một chút trúc thật liền giá cả xa xỉ, lại chỉ là này hỏa phượng đồ ăn.

Vạn Không Trân nhóm dùng trúc thật hấp dẫn hỏa phượng, mắt thấy liền phải đem hỏa phượng bắt được đến, lại không dự đoán được đột nhiên lại tới nữa một đám người, đối phương cũng thấy kia tươi đẹp vô cùng hỏa phượng, tự nhiên cũng là nhất định phải được. Hơn nữa, xảo chính là đối phương vẫn là người quen, cùng bọn họ Bách Luyện Tông vẫn luôn đối địch Minh Nguyệt Lô.

Mà hiện tại tình huống đó là, hai phương người cách không xa không gần khoảng cách giằng co, trong không khí ầm ầm có loại □□ vị. Liền tại đây không khí chạm vào là nổ ngay thời điểm, ở kia hỏa phượng bên người

không gian đột nhiên vặn vẹo một chút, sau đó một người trống rỗng xuất hiện ở tại chỗ. Mà kia chỉ hỏa phượng, lúc này đột nhiên nhảy dựng lên, trực tiếp nhảy tới rồi đổi phương trong lòng ngược đi.

Trước mắt mọi người: “.....”

Mặt nháy mắt liền tái rồi.

Việt Khê cúi đầu nhìn thoáng qua trong lòng ngực đồ vật, lại ngẩng đầu nhìn hai bên trái phải người, trong nháy mắt có chút mờ mịt —— nàng đây là ở đâu? Đây là lại đã xảy ra cái gì?

“Người là người nào?” Vạn Khổng Trân bọn họ phản ứng lại đây, lập tức chất vấn nói.

Việt Khê nhìn bốn phía liếc mắt một cái, phát hiện chính mình là ở một cái rừng rậm, liếc mắt một cái nhìn lại có thể thấy cây cối cao to, nhìn cùng trên địa cầu cây cối có điều bất đồng, còn có nàng trong lòng ngực “Gà”, khả năng không phải gà, đều không giống như là trên địa cầu giống loài.

Nơi này là Tiên giới?

Thấy Việt Khê không có trả lời, Vạn Khổng Trân mày nhăn lại, nhưng vào lúc này, nàng trong mắt hiện lên một đạo thanh quang, nàng định nhìn lại, hai mắt tức khắc sáng ngời, chỉ vào Việt Khê nói: “Nàng vừa mới khẳng định là từ một cái tiểu bí cảnh ra tới, trên tay nàng kia xuyên Phật châu, là cực phẩm Tiên Khí, trên người nàng khẳng định còn có mặt khác thứ tốt.”

Bách Luyện Tông đó là đúc các loại pháp khí, cho nên Vạn Khổng Trân lời nói, cũng không có người hoài nghi, hơn nữa bọn họ cũng thấy Việt Khê trên tay kia xuyên Phật châu, ầm ầm phát quang chớp động, đích

xác không giống như là vật phàm. Hơn nữa vừa rồi Việt Khê trông rỗng xuất hiện, đích xác giống như là mới từ bí cảnh bên trong ra tới bộ dáng.

Nghĩ vậy, mọi người nhìn về phía Việt Khê ánh mắt tức khắc liền thay đổi, nhiều vài phần tham lam.

Đối thượng mọi người ánh mắt, Việt Khê khẽ nhú mày, biểu tình có chút khó coi.

“Đem người trên tay đồ vật giao ra đây, bằng không liền chớ trách chúng ta không khách khí?” Trên dưới đánh giá Việt Khê liếc mắt một cái, xác định nàng tu vi cũng không cao, mở miệng người biểu tình không tránh được mang theo vài phần coi rẻ ra tới.

“Lôi sát!”

Chỉ nghe một tiếng lăm bầm, một đạo màu tím lôi quang từ trên trời giáng xuống, bay thẳng đến mọi người đỉnh đầu đánh xuống tới. Tiên giới trung sẽ lôi pháp người rất nhiều, cho nên Vạn Khổng Trân đám người trong lòng tuy rằng kinh ngạc một chút, nhưng là lại không hoảng hốt loạn, thẳng đến một sợi lôi điện dừng ở trên người, mọi người mới biết được này lôi điện có cái gì bất đồng.

Cực có lực phá hoại lôi điện chi lực tại thân thể gân mạch bên trong du tẩu, phá hư thân thể gân mạch, ngay cả bức đều bức không ra đi.

“Đây là cái gì?” Vạn Khổng Trân biểu tình rốt cuộc thay đổi, nàng giật giật trong cơ thể tiên lực, mang đến lại là đến xương đau đớn.

Từng đạo hoàng phù dán ở bọn họ trên người, Vạn Khổng Trân người lúc này phát hiện, bọn họ thân thể hoàn toàn không thể nhúc nhích —— cô nương này, chẳng lẽ là phù tu?

Việt Khê đi tới, trên cao nhìn xuống nhìn bọn họ, mặt vô biểu tình nói: “Đem các người đồ vật đều giao ra đây đi.”

Trong nháy mắt, đánh cướp giả cùng bị đánh cướp giả nháy mắt liền thay đổi.

Vạn Không Trân đám người: “.....”

Đem Vạn Không Trân đám kia nhân thân thượng đồ vật toàn bộ đều thu quát, cũng mặc kệ có hay không dùng, dù sao toàn thu đi là được rồi, cũng cũng chỉ cấp Vạn Không Trân bọn họ để lại che đậy thân thể chi vật.

“Nơi này rốt cuộc là địa phương nào?”

Việt Khê ở bốn phía dạo qua một vòng, phía sau kia chỉ hỏa phượng vẫn luôn đi theo nàng, tung ta tung tăng, Việt Khê nhìn thoáng qua, cũng liền tùy nàng đi. Ước chừng qua nửa giờ, Việt Khê đột nhiên phát hiện dưới chân đại địa bắt đầu kịch liệt run rẩy lên, bốn phía truyền đến động tĩnh, mấy chục luồng hơi thở từ bầu trời xẹt qua, đều là hướng một chỗ tiến đến.

Việt Khê trong lòng vừa động, đuổi theo những cái đó hơi thở mà đi, sau đó thấy những người đó đi vào một cái trong thông đạo biến mất không thấy. Mắt thấy thông đạo liền phải biến mất, Việt Khê nghĩ nghĩ, theo sát ở này đó nhân thân sau, cũng tiến vào trong thông đạo.

Tiến vào trong thông đạo, trước mắt có một loại choáng váng cảm giác, rồi sau đó giây tiếp theo, trước mắt sáng ngời, Việt Khê phát hiện chính mình đứng ở một cái khác địa phương.

“Phụ thân, chính là nàng, đem chúng ta đồ vật đều đoạt!” Một đạo kiêu thanh vang lên tới, Việt Khê giương mắt nhìn lại, phát hiện là một cái thiếu nữ áo đỏ, mặt đẹp nén giận, giận trừng mắt nàng, kéo trong tầm tay nam nhân tay cáo trạng.

Việt Khê lộ ra như suy tư gì biểu tình tới, này thiếu nữ nhìn có vài phần quen mắt a. Nhưng không quen mắt sao, Minh Nguyệt Lâu tiểu thư, vừa rồi bị nàng đánh cướp quá.

Minh Nguyệt Lâu lâu chủ Cố Trường Thanh nhìn Việt Khê liếc mắt một cái, một câu chưa nói, lại là một cái tát hướng tới nàng đánh tới. Này một cái tát, lại là không hề lưu thủ, trực tiếp chính là muốn lấy Việt Khê mệnh.

Thật sâu áp lực từ trên trời giáng xuống, Việt Khê trong mắt hiện lên một tia ngưng trọng, vươn tay đi, đầu ngón tay ở không trung vẽ ra một đạo kim phù, kim sắc phù văn chớp động, lại là sinh sôi tiếp được Cố Trường Thanh một chương này.

Thấy thế, Việt Khê lộ ra như suy tư gì biểu tình.

“Di?” Cố Trường Thanh nhẹ di một tiếng, hắc khê nhú mày, lại là một chương hướng tới Việt Khê chụp tới.

Việt Khê thần sắc bất biến, nàng trong mắt hình như có một tầng kim sắc quang mang, trên tay động tác không ngừng, trong chớp mắt, không trung liền xuất hiện từng đạo kim sắc phù văn, phù văn phía trên, một đạo cực kỳ khủng bố lực lượng lan tràn khai đi.

Cố Trường Thanh biểu tình hoàn toàn thay đổi, tại đây từng đạo kim sắc phù văn phía trên, hắc thế nhưng cảm giác được một loại làm hắc run rẩy không thôi hơi thở.

Không thể làm nàng đem phù văn họa xong!

Cố Trường Thanh luyện đó là chương pháp, huyết sát chương ở gần đây cũng là có chút danh tiếng, chỉ thấy không trung một đạo huyết sắc chương ẩn hiện lên, ần ần có huyết sắc cùng sát khí quanh quẩn.

Huyết sắc chưởng ấn bay thẳng đến Việt Khê chụp tới, cùng kia thật lớn chưởng ấn so sánh với, Việt Khê liền có vẻ phá lệ nhỏ xinh, cũng có vẻ thập phần yếu đuối mong manh. Tựa hồ hẳn này một cái tát, là có thể đem nàng cấp chụp thành toái bụn.

Đáy mắt kim sắc dần dần dày, Việt Khê thấp giọng nói: “Khóa!”

Khóa tự rơi xuống, nàng bốn phía không gian tựa hồ đã bị khóa lại giống nhau, huyết sắc chưởng ấn ở giữa không trung, lại là nửa ngày lạc không xuống dưới. Mà liền điểm này thời gian, Việt Khê sờ vẽ kim phù đã hảo, kim sắc quang mang chớp động, vô số đạo kim sắc lưu quang như là sao băng giống nhau xẹt qua bầu trời đêm, tất cả đều hướng tới Cố Trường Thanh mà đi.

Một cái mai rùa hiện lên ở Cố Trường Thanh bọn họ trước người, kim sắc lưu quang đánh vào bên trên, mai rùa phía trên chậm rãi lộ ra vết rách, tựa hồ tại hạ một giây liền phải nhảy mở tung tới.

Cố Trường Thanh trăm triệu không nghĩ tới, như vậy một người tuổi trẻ tiểu cô nương, thế nhưng như thế khó chơi, hơn nữa thực lực còn khó có thể khó lường, gần lộ ra tới hai tay liền thập phần lệnh người kinh hãi.

“Phốc!”

Một đạo kim sắc lưu quang đâm thủng ngực mà qua, Cố Trường Thanh cúi đầu, thấy chính mình ngực lộ ra một cái động lớn, lại là thân thể đều bị sinh sôi xỏ xuyên qua.

“Phụ thân!” Cố Thái Âm đại kinh thất sắc, vội vàng duỗi tay đi dìu hẳn.

Thất Lạc Cốc người thấy như vậy một màn, biểu tình cũng là biến đổi, bọn họ hoàn toàn không nghĩ tới, Minh Nguyệt Lâu Cố Trường Thanh, thế

nhưng đáy chậu mương lật thuyền, thua tại như vậy một cái tiểu cô nương trong tay.

Tức khắc, mọi người xem Việt Khê biểu tình lập tức liền mang theo vài phần cảnh giác.

Tròng mắt xoay chuyển, Cố Thái Âm đột nhiên chỉ vào Việt Khê lớn tiếng nói: “Nàng..... Trên người nàng có cực phẩm Tiên Khí, là một chuỗi Phật châu, bởi vì chúng ta thấy kia xuyên Phật châu, cho nên nàng mới muốn giết chúng ta!”

Cực phẩm Tiên Khí!

Nghe thế bốn chữ, ở đây mọi người biểu tình đều thay đổi, ánh mắt sáng quắc nhìn về phía Việt Khê.

Việt Khê đã sớm đem Phật châu thu lên, ai cũng không biết Cố Thái Âm nói có phải hay không đối, chính là cực phẩm hiền thể dụ hoặc thật sự là quá lớn, rất nhiều tông môn, trấn sơn chi bảo đều chỉ là bình thường Tiên Khí, như vậy liền biết cực phẩm Tiên Khí có bao nhiêu khó được.

Ích lợi, vĩnh viễn đều là có thể làm người điên cuồng đồ vật!

*

Sáng quắc lửa lớn ở Thất Lạc Cốc trung bốc cháy lên, Minh Kính chạy tới thời điểm, thấy đó là đầy trời Hồng Liên Nghiệp Hỏa, từng đóa hồng liên ở trong ngọn lửa nở rộ, sau đó đó là hừng hực bốc cháy lên nghiệp hỏa, thiêu đến toàn bộ không trung đều đỏ.

Việt Khê đứng ở ngọn lửa bên trong, bên người là từng khối hoành nằm thi thể, nàng trong mắt quang mang sáng quắc, tựa hồ có vài phần lệnh người sợ hãi lãnh khốc.

Hồng Liên Nghiệp Hỏa, đó là ở Tiên giới, cũng là đủ để lệnh người táng đảm, đó là hắc Minh Kính tôn giả, đối mặt Hồng Liên Nghiệp Hỏa, cũng cảm giác được vài phần uy hiếp.

“Sư phụ.” Minh Kính bước qua lửa lớn, đi đến Việt Khê bên người, cười kêu một tiếng.

Việt Khê giương mắt, thấy hắc, tựa hồ cả người đều thả lỏng xuống dưới, sau đó đi đến trước mặt hắc, duỗi tay ôm lấy hắc.

Minh Kính nghiêng đầu hôn môi một chút nàng tóc, trong mắt mang theo vài phần ý cười, nói: “Sư phụ thật lợi hại.”

Việt Khê ghé vào hắc trong lòng ngực, nói: “Là người dạy hảo.”

Sớm tại trước kia, Hàn Húc sẽ dạy nàng rất nhiều đồ vật, tới rồi hiện tại mới vừa có sở dụng chỗ.Được convert bằng TTV Translate.

NAM CHỦ HẮN CÔNG ĐỨC VÔ LƯỢNG [C]

Nguyệt Chiếu Khê
www.dtv-ebook.com

Chương 171

“Tôn giả, chủ trì tới.”

Minh Kính trong viện tiểu sa di đi vào tới bẩm báo nói, mắt nhìn mũi mũi nhìn tim, tuyệt không loạn xem.

Minh Kính ừ một tiếng, đuổi tay môn trôn Việt Khê cái trán —— chân khí tiêu hao quá độ, ở mang nàng trở về trên đường, nàng liền nhịn không được ngủ rồi, hiện giờ đã qua đi ban ngày thời gian.

Đứng dậy, Minh Kính đi ra ngoài, bên ngoài trong viện, một cây thật lớn vạn năm mộc đứng lặng, vô diệp có chi, nhìn trụi lủi một mảnh, có điểm xấu.

Chủ trì liền rất xa đứng ở này khỏa vạn năm mộc hạ, tại đây vạn năm mộc hạ hắc tựa hồ có thể nghe được mù mịt Phật âm, đại âm hi thanh, làm nhân tâm trung nhịn không được một tĩnh.

Vạn năm mộc loại này thụ, cũng bị xưng là nói thụ, dưới tàng cây có thể càn vì trực tiếp tiếp xúc đến “Đạo”. Loại này thụ sống trăm năm liền xưng là trăm năm thụ, sống ngàn năm đó là ngàn năm thụ, Minh Kính tôn giả trong viện này một cây tự nhiên là sống vạn năm.

Vạn năm nói thụ, dưới tàng cây, đạo tâm trong vắt, chỉ cảm thấy trong đầu chưa từng có như vậy rõ ràng quá.

Bất quá chủ trì cũng không dám quá mức tiếp cận này khóa vạn năm mộc, đạo pháp như hà, càng tới gần vạn năm mộc, trong đó “Đạo” càng thêm hỗn loạn, trọng giả có thể ảnh hưởng một người đạo tâm.

Đạo tâm hủy, làm sao nói tu luyện?

Cho tới bây giờ, có thể tiếp xúc gần gũi vạn năm mộc, Tiên giới tổng cộng không vượt qua ba người, mà Minh Kính tôn giả đó là trong đó một vị.

Chủ trì lần này tới là vì Minh Kính xuất quan việc, Tiên giới phân ngũ phương, bọn họ Đại Âm Tự chiếm phương Tây, mà Minh Kính thân là tôn giả, ở Tiên giới mai danh ẩn tích vạn năm, hiện giờ xuất quan, tự nhiên là muốn mời mặt khác tứ phương Tiên Quân tiến đến làm khách.

Đương nhiên, chính yếu mục đích, là vì làm mọi người biết, bọn họ Đại Âm Tự Minh Kính tôn giả, vạn năm trước hẳn là Tiên giới đệ nhất nhân, vạn năm sau cũng là.

Minh Kính đối này đó từ trước đến nay không thềm để ý, lại cũng minh bạch những người khác ý tưởng, cũng mặc cho từ bọn họ đi.

Chủ trì cuối cùng lại nghĩ tới một chuyện tới, do dự nói: “Nghe nói tôn giả hôm qua mang theo một vị nữ thí chủ lại đây, cũng không biết là vị nào tiên tử?”

Ngàn vạn năm qua, cũng không gặp Minh Kính tôn giả bên người có cái gì thân cận người, hôm qua hẳn ôm một vị tiên tử trở về, Đại Âm Tự trên dưới không khỏi có chút tò mò vị kia tiên tử thân phận.

Nghe vậy, Minh Kính biểu tình bình tĩnh, lấy một loại thập phần tự nhiên thả đương nhiên ngữ khí nói: “Nàng là ta đạo lữ.”

“A, nguyên lai là tôn giả đạo lữ a..... Đạo lữ..... Nói..... Lữ?” Chủ trì nói đến một nửa mới phản ứng lại đây Minh Kính ý tứ, biểu tình nháy mắt liền cứng đờ.

Minh Kính nhìn hẩn một cái, hỏi: “Người còn có việc sao?”

Có việc, ta tưởng nói nhưng nhiều!

Nghẹn sau một lúc lâu, chủ trì mới vừa rồi lúng ta lúng túng nói: “..... Không, không có việc gì.”

Đại Âm Tự chủ trì dần dần đi ra ngoài, thẳng đến đi ra Minh Kính sân, hẩn mới ai u một tiếng, duỗi tay sờ sờ chính mình đầu, nói: “Đạo lữ? Minh Kính tôn giả từ đâu tới đây đạo lữ?”

—— tin tức này nếu là truyền ra đi, sợ là toàn bộ Tiên giới đều phải vì này kinh động.

Chủ trì vuốt đầu, vẻ mặt mộng bức đi ra ngoài.

Minh Kính suy nghĩ trong chốc lát, tuyển nhận làm trong viện tiểu tăng lại đây, làm hẩn làm điểm ăn đoạn lại đây.

Tiểu tăng trên mặt lộ ra mờ mịt biểu tình tới, lẩm bẩm thì thầm: “Ăn..... Ăn?”

Tiểu tăng chỉ chốc lát sau liền bưng tới một ít thức ăn, Minh Kính liếc mắt một cái, hơi hơi nhướng mày —— mâm ngọc phía trên, linh quả linh gạo mang theo tinh thuần linh khí.

Tiên giới nhân sinh tới đó là tiên thai, tiên thai bất đồng phạm nhân, không ăn ngũ cốc, từ nhỏ liền có thể tích cốc, cho nên đối với thức ăn thượng cũng không như thế nào để ý. Đối với bọn họ tới nói, thức ăn hương vị tiếp theo, linh khí mới là đặt ở thủ vị.

Nghĩ nghĩ, Minh Kính ở tiểu tăng trợn mắt há hốc mồm biểu tình trung, thân thủ làm vài món thức ăn, tuyệt đối thực phù hợp Việt Khê khẩu vị. Dùng để nấu ăn nguyên liệu nấu ăn mang theo nồng đậm linh khí, làm ra tới cùng là mùi hương phác mũi.

Tiểu tăng nghe trong không khí mùi hương, trộm nuốt nuốt nước miếng.

Làm tốt đồ ăn dùng thuật pháp, chờ Việt Khê tỉnh lại thời điểm, đồ ăn còn như là mới ra nồi giống nhau, nóng hôi hổi, hương vị đương nhiên cũng là không lầm.

Việt Khê tỉnh lại thời điểm cảm thấy tay chân đều có chút mềm, đây là một loại kiệt lực biểu hiện, đối với nàng tới nói đây là một loại thực xa lạ thể nghiệm, trước nay đều là nàng khi dễ người khác, khó được có người có thể đủ khó xử nàng.

“Tỉnh?” Minh Kính duỗi tay hướng nàng trong cơ thể độ một chút chân khí, nói: “Người trong cơ thể chân khí tiêu hao quá độ, nhiều hơn nghỉ ngơi liền không có việc gì. Ngủ lâu như vậy, cũng nên là đói bụng đi, ta làm một ít ăn, ăn trước điểm đồ vật đi.”

Việt Khê hơi chút ăn chút gì, nhìn nhìn bốn phía liếc mắt một cái, cuối cùng đem ánh mắt dừng ở Minh Kính trên người, như suy tư gì nói: “Người..... Người bản thân chính là Tiên giới người.”

Tuy là dò hỏi, ngữ khí là khẳng định.

Minh Kính cười một chút, nói: “Ta thật là Tiên giới người.....”

Vạn năm trước, hắn với Tọa Vong Tháp bế quan, phân hồn với hạ giới, liền thành Minh Kính, rồi sau đó lại trở thành Hàn Húc. Hiện giờ công đức viên mãn, hồn về bản thể, đó là Tiên giới Minh Kính tôn giả.

“Này thiên hạ có được ba ngàn đại thế giới, vô số tiểu thế giới, mà địa cầu đó là trong đó một cái tiểu thế giới, chính là lại là một cái thập phần độc đáo tiểu thế giới.” Minh Kính trên mặt lộ ra hơi giác thú vị biểu tình tới, hần nói: “Thế giới này, vô hạn tiếp cận với đại đạo, vô số đạo pháp toàn chất chứa với trong đó, ta là lần đầu tiên gặp được như vậy tiểu thế giới.”

Mà Việt Khê, vì Hồng Liên Nghiệp Hỏa sở chuyển thế, hồng liên vì địa cầu đại địa sơ khai liên tồn tại đồ vật, nó có thể nói là nào đó nói hóa thân, cũng là bởi vì này, Việt Khê học cái gì đều thực mau.

“Sư phụ.....” Minh Kính kêu một tiếng, đi đến Việt Khê bên người, ý cười ngâm ngâm nói: “Ta mới đầu cũng là không có ký ức, cũng liền đến phía sau, Tiên giới ký ức mới thường thường ở trong đầu xuất hiện..... Ta không phải cố ý dấu diếm sư phụ người, sư phụ người sẽ giận ta sao?”

Việt Khê nhìn hần, lắc lắc đầu, nói: “Sẽ không.”

Minh Kính liền cười, một bàn tay đè lại nàng cổ đi phía trước, cúi đầu hôn lấy nàng môi, mọi cách lưu luyến, nóng rực hơi thở như là một đoàn hỏa giống nhau, từ hần trên người trực tiếp đốt tới Việt Khê trên người.

Việt Khê bị hần thân đến tay chân nhũn ra, đôi tay đáp ở trên vai hần, hơi hơi thở gấp nói: “Ý tứ nói cách khác, người..... Người làm ngàn vạn năm hòa thượng?”

Minh Kính một bên hôn môi nàng, một bên mơ hồ không rõ lên tiếng.

Việt Khê bả vai bị hần cắn đến có điểm đau, nhúu mày nói: “Hòa thượng không nên đều là thanh tâm quả dục sao, như thế nào tới rồi người nơi này..... Người nơi này.....”

Minh Kính thấp thấp cười, hơi thở nóng rực như lửa giống nhau.

“Bởi vì sự phụ người là của ta sở tư sở niệm, cũng chính là ta sở hữu “Dục”, dục niệm liền ở trước mắt, ta tự nhiên khó có thể ức chế.....”

Việt Khê: Đều là nguy biến!

*

Tục ngữ nói, trên thế giới không có không ra phong tường, hơn nữa Minh Kính cũng là bằng phẳng, không hề có dấu diễm ý tưởng, cho nên thực mau, toàn bộ Đại Âm Tự đều đã biết, bọn họ Minh Kính tôn giả có đạo lý, vẫn là cái cực kỳ xinh đẹp tiên tử.

“Vậy phải làm sao bây giờ? Nào có hòa thượng có đạo lý? Đây không phù hợp quy củ a!”

“Quy củ? Cái gì kêu quy củ? Có bản lĩnh người đi cấp Minh Kính tôn giả nói, nói hẳn một cái hòa thượng có đạo lý là không quy củ, người đi nói a!”

“.....”

Đại Âm Tự các trưởng lão nhìn nhau, không hện mà cùng cười khổ một tiếng, ai dám đối Minh Kính tôn giả quyết định có bất luận cái gì xen vào?

Không dám, không dám a!

Cho nên, cho dù đại gia trong lòng đều có chút nói thầm, chính là cũng không ai dám nói cái gì.

Mà Minh Kính tôn giả xuất quan tin tức thối quét toàn bộ Tiên giới, toàn bộ Tiên giới tựa hồ đều ở thảo luận chuyện này. Minh Kính tôn giả tên, ở yên lặng vạn năm lúc sau, lại một lần vang vọng toàn bộ Tiên giới.

Có rất nhiều tuổi còn nhỏ tiên nhân cảm thấy tên này có chút xa lạ, không tránh được có chút tò mò.

“Ai, các người những người này, tuổi còn nhỏ, không biết Minh Kính tôn giả. Nhớ trước đây, Minh Kính tôn giả, kia chính là Tiên giới đệ nhất nhân, đó là mặt khác bốn vị Tiên Quân, cũng là không địch lại hã.....”

Mà nói nói, đại gia không tránh được cũng nói lên một ít bát quái tới.

“Lại nói tiếp, nghe nói Minh Kính tôn giả thế nhưng có một vị đạo lữ, cũng không biết nhà ai tiên tử vận khí tốt như vậy, được đến Minh Kính tôn giả yêu mến.”

Mọi người tuy nói nghị luận sôi nổi, rất tò mò, nhưng là nhưng không ai không ánh mắt nói cái gì lung tung rồi loạn nói. Ở Tiên giới, thực lực vi tôn, Minh Kính tôn giả thực lực cường, hã làm bất cứ chuyện gì, cũng không có ai có thể đủ xen vào.

Thời gian vừa chuyển, đã tới rồi Đại Âm Tự mở tiệc chiêu đãi tứ phương thời gian, vì ăn mừng Minh Kính tôn giả xuất quan, Đại Âm Tự hướng Tiên giới các vị có uy tín danh dự nhân vật phát thiệp mời, đặc mời tứ phương tiên nhân tiến đến ăn mừng. Đương nhiên, trong đó có không ít người, đối vị kia đồn đãi trung Minh Kính tôn giả đạo lữ cũng rất là cảm thấy hứng thú, kỳ vọng lần này cũng có thể gặp một lần vị kia tiên tử.

Một ngày này, Tiên giới vô số khách quý lâm chùa, đãi mọi người nhất nhất ngồi xuống, chỉ nghe trong chùa tiếng chuông đột nhiên vang lên —— đây là Đại Âm Tự trung kia tám mươi một khẩu trấn thiên chung, mà duy nhất có thể làm này trấn thiên chung đồng thời vang lên người, chỉ có một.

Mọi người hướng tới cửa nhìn lại, thấy có hai người đi vào tới. Đây hai người đều là một thân bạch y, trong đó một vị đúng là Minh Kính tôn giả, pháp tướng đoan trang, mà ở hã bên người, là một vị thập phần xinh đẹp tiên tử, nàng mặt mày như họa, đứng ở Minh Kính tôn giả bên cạnh,

trên người quang hoa lại là nửa phần cũng chưa bị Minh Kính tôn giả che lấp trụ, mọi người nhìn đến Minh Kính tôn giả kia trong nháy mắt, tự nhiên cũng liền thấy nàng, tuyệt đối sẽ không bỏ qua.

Vị này, chính là Minh Kính tôn giả đạo lữ?

Mọi người trong lòng toàn hiện lên như vậy một ý niệm.

“Là người!” Đột nhiên một đạo giọng nữ truyền đến, mọi người quay đầu đi, chỉ thấy một cái thiếu nữ hồng y như lửa, nhìn Việt Khê ánh mắt tựa hồ muốn phun ra hỏa tới giống nhau.

Trùng mắt nhìn Việt Khê liếc mắt một cái, thiếu nữ cảm giận quay đầu đi, đối bên người trung niên nam nhân nói: “Sư phụ, chính là nàng, chính là nàng giết chết cha ta, nếu ta không có sư phụ người đưa ta hộ thân pháp bảo, ta sợ là cũng bị nàng cấp giết chết.”

Bên người nàng nam nhân một thân đen nhánh hoa phục, chính là Đông Phương Hỏa Ly Tiên Quân.

Vị này Hỏa Ly Tiên Quân chính là cái bạo tính tình, hơn nữa nhất bệnh vực người mình không nói lý, hăn dưới gối chỉ có ba cái đệ tử, mà mở miệng vị kia, chính là hăn duy nhất nữ đệ tử.

Việt Khê nhìn vị kia thiếu nữ áo đỏ, nhưng thật ra cảm thấy quen mắt, hơi nghĩ nghĩ nhưng thật ra nhớ tới người kia là ai, Minh Nguyệt Lô đại tiểu thư, Cố Thái Âm!

Ngày đó Việt Khê mới từ thang trời bên trong ra tới, liền gặp gỡ vị này Minh Nguyệt Lô đại tiểu thư, lúc ấy vị này đại tiểu thư đánh cướp không thành phản bị nàng đánh cướp. Nàng phụ thân Minh Nguyệt Lô lâu chủ, càng là ở Việt Khê từ bí cảnh bên trong ra tới là lúc, còn muốn hướng nàng ra tay tàn nhẫn, lúc ấy nếu không phải Việt Khê bản thân thực lực đủ cường, sợ là đã bị vị này lâu chủ cấp đánh chết.

Minh Nguyệt Lâu lâu chủ Cố Trường Thanh bỏ mình việc cũng ở Tiên giới truyền hồi lâu, mọi người chỉ nghe nói hẵn là bị một người tuổi trẻ tiên tử cấp giết chết, vị kia tiên tử người mang dị hỏa, cái loại này dị hỏa thậm chí đem toàn bộ Thất Lạc Cốc đốt cháy ước chừng một tháng mới tắt. Chờ ngọn lửa tắt lúc sau, mọi người đi điều tra, mới phát hiện toàn bộ Thất Lạc Cốc nơi đó tiêu bí cảnh nhập khẩu, đều bị lửa lớn cấp thiêu hủy, toàn bộ Thất Lạc Cốc bất luận cái gì sinh mệnh cũng chưa lưu lại.

Cố Thái Cam phần nộ trừng mắt Việt Khê, hận không thể đem nàng lột da róc xương, liền hướng chính mình sư phụ cáo trạng nói: “Sư phụ, người nhất định phải vì ta phụ thân báo thù, ta phụ thân hẵn chết thật là thảm!”

Hỏa Ly Tiên Quân hơi hơi mỉm cười, đuổi tay vỗ về Cố Thái Cam đầu, nhìn Việt Khê, nói: “Cố lâu chủ từ trước đến nay đãi nhân ôn hòa, cũng không biết là như thế nào đắc tội Minh Kính tôn giả người đạo lữ, làm nàng hạ này tàn nhẫn tay, thậm chí còn muốn lấy ta đồ đệ tánh mạng. Thế nhân đều biết thái cam chính là ta Hỏa Ly đồ đệ, Minh Kính tôn giả, quý phu nhân như vậy làm, có phải hay không không có đem ta Hỏa Ly để vào mắt?”

“Hỏa Ly Tiên Quân, hôm nay thỉnh người tới, là chúc mừng ta Đại Âm Tự Minh Kính tôn giả xuất quan, nếu là người tới là vì hưng sư vấn tội, như vậy chúng ta Đại Âm Tự nhưng không chào đón người.”

Trường lão Cửu Lê tính tình liền cùng hẵn trên người hỏa hồng sắc tăng bào giống nhau, hỏa bạo thật sự, xem Hỏa Ly Tiên Quân bất thiện bộ dáng, lập tức liền mở miệng, ngữ khí đó là một chút đều không khách khí.

Nghe vậy, Hỏa Ly Tiên Quân trong mắt hiện lên một tia lạnh lẽo.

Nếu là ở trước kia, Đại Âm Tự hòa thượng nào dám cùng hẵn nói như vậy, bất quá là Minh Kính xuất quan, bọn họ trong lòng có tự tin, nhưng

thật ra cần rở đi lên, liền hấn Hỏa Ly đều không bỏ ở trong mắt.

Nháy mắt, toàn bộ đại sảnh □□ vị mười phần, tựa hồ ngay sau đó liền phải đánh nhau rồi giống nhau.

Phía nam Tiên Quân là cái thập phần mạo mĩ ung dung phụ nhân, nhìn thập phần ôn nhu, lúc này mở miệng đánh giáng hòa, nói: “Nhiều năm như vậy, Hỏa Ly Tiên Quân đảo vẫn là cái này bạo tính tình..... Ta nhưng thật ra còn không có chúc mừng Minh Kính tôn giả xuất quan, vạn năm qua đi, tôn giả thực lực định là lại thượng một tầng lầu.”

Nghe vậy, Minh Kính mỉm cười, không có ứng nằng lời nói, hấn duỗi tay lôi kéo Việt Khê đi đến vị trí ngồi hạ, mới mở miệng nói: “Lần này thỉnh đại gia tiến đến, chính yếu vẫn là vì hướng đại gia giới thiệu ta đạo lữ.....”

Ở hấn ngôn ngữ chi gian, mọi người tựa hồ nghe tới rồi một loại khoe ra ngữ khí, bất quá đại gia nghĩ nghĩ, này đại khái là bọn họ ảo giác đi.

Minh Kính tôn giả, mới không phải như vậy ấu trĩ người!

“Hoang đường!”

Nghe vậy, Hỏa Ly Tiên Quân lại là hừ lạnh một tiếng, phản đối nói: “Phật gia giới sắc, Minh Kính tôn giả người như vậy làm, đây chính là phạm vào giới.....”

“Ta phạm vào giới lại như thế nào?” Minh Kính hỏi lại, ngữ khí thập phần đương nhiên.

Hỏa Ly Tiên Quân: “.....”

Người như vậy đúng lý hợp tình, thật sự hảo sao?

Hỏa Ly Tiên Quân hít sâu một hơi, nói: “Vị tiên tử này có thể được Minh Kính tôn giả thích, thậm chí không tiếc phá giới, thực lực định là không tầm thường, không biết ta có hay không cái này vinh hạnh có thể cùng người luận đạo một vài?”

Hắn lời còn chưa dứt, một đạo nóng cháy liệt hỏa đã hướng tới Việt Khê phi phác qua đi.

Thấy thế, mọi người đều là ồ lên, hoàn toàn không dự đoán được Hỏa Ly Tiên Quân nói động thủ liền động thủ.

“Phanh!”

Đồng dạng là một đoàn liệt hỏa bốc cháy lên, trực tiếp chặn Việt Khê trước người, này đoàn liệt hỏa cũng không nóng cháy, thậm chí làm người cảm thấy âm lãnh, một đặng tới Hỏa Ly Tiên Quân ngọn lửa, chậm rãi liền đem này căn nuốt.

Việt Khê đáy mắt có kim sắc di động, nàng mở miệng nói: “Hong liên khai.....”

Trong đại sảnh có từng đóa hồng liên hoa hiện lên, theo Việt Khê giọng nói rơi xuống, hồng liên nở rộ, cánh hoa bay tán loạn, nếu là bị này cánh hoa đặng tới, liền có nghiệp hỏa nổi lên, đem người tiên thể đốt cháy hầu như không còn.

Hỏa Ly liệt hỏa cùng Việt Khê nghiệp hỏa va chạm ở bên nhau, nháy mắt một cổ kinh thiên phá hư chi lực nổ mạnh mở ra.

Mọi người từ trong đại sảnh lao tới, trong lòng đều là từng đợt rung động, nhìn kia màu đỏ sậm ngọn lửa, chỉ cảm thấy hãi hùng khiếp vía.

“Đây là cái gì hỏa? Ta thế nhưng đều cảm thấy trong lòng run sợ.....”

“Không biết, chỉ là Hỏa Ly Tiên Quân hỏa chính là chín tim sen hỏa, đến nhiệt đến liệt, chính là tựa hồ khó có thể chống cự này dị hỏa..... Minh Kính tôn giả, rốt cuộc ở nơi nào tìm được đạo lữ, thật đúng là đáng sợ!”

Đại sảnh bên trong, chỉ có còn lại ba vị Tiên Quân cùng với Minh Kính còn ngồi ngay ngắn tại vị trí thượng.

Ba vị Tiên Quân biểu tình cũng không phải rất đẹp, kia âm lãnh ngọn lửa thế nhưng không ngừng bỏng cháy bọn họ tiên linh thân thể. Tới rồi bọn họ cái này tu vi, bình thường ngọn lửa nhưng thương tổn không được bọn họ.

Cho nên nói, Minh Kính tôn giả đạo lữ sử dụng, rốt cuộc là cái gì ngọn lửa?

Như thế nào như vậy đau!!!

Cho dù thiêu đến đau chết, ba vị Tiên Quân cũng còn duy trì bình tĩnh biểu tình, thậm chí bất động như núi —— không bằng là chạy ra đi, về sau như thế nào duy trì Tiên Quân chi uy?

Bọn họ bất quá là đã chịu dư uy liên đã có chút nhân thủ không được, càng đừng nói trực tiếp đối mặt này cổ ngọn lửa chi lực Hỏa Ly Tiên Quân, trong lòng quả thực mau hộc máu.

Hắn vừa rồi đối Việt Khê ra tay, một phương diện là tưởng cấp Việt Khê một cái giáo huấn, về phương diện khác cũng là vì thử Minh Kính thực lực, chỉ là hắn trăm triệu không nghĩ tới, Việt Khê lại là như vậy cường, cường đến làm hắn có loại cảm giác sợ hãi.

“Hảo, sư phụ.....”

Minh Kính mở miệng, duỗi tay cầm Việt Khê tay, Việt Khê nhìn hắn một cái, mím môi, đem nghiệp hỏa tắt.

Nghiệp hỏa một tắt, Hỏa Ly tôn giả nơi đó áp lực nháy mắt liền không có, hắn theo bản năng nhẹ nhàng thở ra, nhìn Việt Khê ánh mắt thập phần quái dị.

Mẹ nó, một cái Minh Kính còn chưa tính, như thế nào hắn đạo lữ, cũng lợi hại như vậy? Còn có để Tiên giới những người khác sống.

Minh Kính cười như không cười hỏi: “Hỏa Ly Tiên Quân đối ta đạo lữ thực lực chính là vừa lòng?”

Tiên giới lấy thực lực vi tôn, Minh Kính cũng không hy vọng, những người khác cho rằng Việt Khê là dựa vào chính mình mà sống. Hắn đến làm Tiên giới người biết, hắn đạo lữ, thực lực mạnh mẽ, đó là không có hắn Minh Kính, cũng không ai có thể khinh nhục xem thấp nàng.

Nhưng thật ra xảo, Hỏa Ly Tiên Quân vừa vặn liền thấu lên đây.

Nghĩ vậy, Minh Kính nhìn Hỏa Ly ánh mắt càng thêm hữu hảo.

Hỏa Ly không tình nguyện nói: “..... Vị tiên tử này thực lực, đích xác lợi hại.”

Lợi hại đến, những người khác vô pháp tưởng tượng nông nổi.

Phía nam Tiên Quân chớp chớp mắt, hỏi: “Vừa mới, ta nghe được Minh Kính tôn giả kêu tôn phụ nhân..... Sư phụ? Ta là nghe lầm sao?”

Nghe vậy, Minh Kính cười tủm tỉm nói: “Đúng vậy, có vấn đề sao?”

Mọi người: “Không..... Không thành vấn đề.”

Minh Kính tôn giả sư phụ, kia thực lực nên có bao nhiêu cường a!?

Mà Hỏa Ly Tiên Quân nghe vậy trong lòng thế nhưng cảm thấy có vài phần an ủi, bại bởi Minh Kính tôn giả sư phụ, kia cũng không oan không oan!

Mà đã trải qua hôm nay việc này, Việt Khê ở toàn bộ Tiên giới đều nổi danh, mọi người nhắc tới nàng cũng không phải cái gì Minh Kính tôn giả đạo lỗi, mà là “Hong liên Tiên Quân”.

Toàn bộ Tiên giới, tổng cộng mới năm cái Tiên Quân, Minh Kính cũng coi như một cái, mà hiện giờ lại nhiều một cái Việt Khê, đó là sáu cái. Ở kế tiếp rất dài một đoạn thời gian nội, Tiên giới đều là có quan hệ Việt Khê cùng Minh Kính tin tức, mọi người đối bọn họ hai người cảm tình thập phần cảm thấy hứng thú, họa vớ một người tiếp một người, còn thực được hoan nghênh.

Trong đó, Việt Khê thân phận có thể nói là thập phần thần bí, nàng là đột nhiên xuất hiện ở mọi người trước mắt, bất quá duy nhất có thể khẳng định, vị này hồng liên Tiên Quân thực lực, rất mạnh.

Đối với Việt Khê cùng Minh Kính tới nói, bên ngoài thảo luận đối bọn họ không có một chút ảnh hưởng, hai người ở chung không có một chút biến hóa.

“Kỳ thật trường sinh cũng không phải cái gì chuyện tốt, có đôi khi sẽ cảm thấy thực nhàm chán.”

Bởi vì sinh mệnh quá dài, có đôi khi không tránh được sẽ cảm thấy cô độc.

“..... Trên thế giới này có ba ngàn đại thế giới, vô số tiểu thế giới. Sư phụ nếu là ở Tiên giới nhàm chán, liền đi này đó thế giới chơi chơi đi, coi như lữ hành đi.”

Nói lời này Minh Kính biểu tình nhưng một chút đều không nhàm chán, cười tủm tỉm, đuôi lông mày đáy mắt đều mang theo cười.

Việt Khê tự nhiên là đáp ứng, nói: “Hào.”

Nghe được nàng trả lời, Minh Kính lại cười một chút.

Đại Âm Tự chủ trì các trưởng lão đều cảm thấy, hiện tại tôn giả, so với vạn năm tiến đến, tựa hồ nhiều như vậy một chút pháo hoa khí, không có như vậy lạnh như băng.

Hắn cười thời điểm nhiều rất nhiều, không phải cái loại này từ bi lại giống như thần chỉ không thể phản cười, mà là thật sự ôn nhu cười.

“Sư phụ, lại đây.....”

Minh Kính duỗi tay đem Việt Khê xả tiến trong lòng ngực, đem người ôm vào trong ngực thân thân xoa xoa.

“Kia chờ Tiên giới chơi nì, chúng ta liền đi địa phương khác chơi. Nghe nói có chút thế giới thực hảo chơi, có rất nhiều từ kẹt tạo thành, phòng ở đều là kẹt hương vị.....”

Hai người thấp giọng nói chuyện, Minh Kính vẫn luôn đem Việt Khê ôm, hắn thực thích đem Việt Khê ôm vào trong ngực.

Động tác như vậy, hai người đều cảm thấy thập phần thoải mái.

—— một người quá cô đơn, mà hai người độ ấm lại vừa vặn tốt.Được convert bằng TTV Translate.

Table of Contents

[Mục lục](#)

[Chương 1.1](#)

[Chương 1.2](#)

[Chương 1.3](#)

[Chương 2.1](#)

[Chương 2.2](#)

[Chương 2.3](#)

[Chương 3.1](#)

[Chương 3.2](#)

[Chương 3.3](#)

[Chương 4.1](#)

[Chương 4.2](#)

[Chương 5.1](#)

[Chương 5.2](#)

[Chương 5.3](#)

[Chương 6.1](#)

[Chương 6.2](#)

[Chương 6.3](#)

[Chương 7.1](#)

[Chương 7.2](#)

[Chương 7.3](#)

[Chương 8.1](#)

[Chương 8.2](#)

[Chương 9.1](#)

[Chương 9.2](#)

[Chương 9.3](#)

[Chương 10.1](#)

[Chương 10.2](#)

[Chương 10.3](#)

[Chương 11.1](#)
[Chương 11.2](#)
[Chương 11.3](#)
[Chương 12.1](#)
[Chương 12.2](#)
[Chương 13](#)
[Chương 14](#)
[Chương 15](#)
[Chương 16](#)
[Chương 17](#)
[Chương 18](#)
[Chương 19](#)
[Chương 20](#)
[Chương 21](#)
[Chương 22](#)
[Chương 23](#)
[Chương 24](#)
[Chương 25](#)
[Chương 26](#)
[Chương 27](#)
[Chương 28](#)
[Chương 29](#)
[Chương 30](#)
[Chương 31](#)
[Chương 32](#)
[Chương 33](#)
[Chương 34](#)
[Chương 35](#)
[Chương 36](#)
[Chương 37](#)
[Chương 38](#)
[Chương 39](#)

[Chương 40](#)
[Chương 41](#)
[Chương 42](#)
[Chương 43](#)
[Chương 44](#)
[Chương 45](#)
[Chương 46](#)
[Chương 48](#)
[Chương 48](#)
[Chương 49](#)
[Chương 50](#)
[Chương 51](#)
[Chương 52](#)
[Chương 53](#)
[Chương 54.1](#)
[Chương 54.2](#)
[Chương 54.3](#)
[Chương 55.1](#)
[Chương 55.2](#)
[Chương 55.3](#)
[Chương 56.1](#)
[Chương 56.2](#)
[Chương 56.3](#)
[Chương 56.4](#)
[Chương 56.5](#)
[Chương 57.1](#)
[Chương 57.2](#)
[Chương 57.3](#)
[Chương 57.3](#)
[Chương 57.4](#)
[Chương 57.5](#)
[Chương 58.1](#)

[Chương 57.3](#)
[Chương 58.4](#)
[Chương 59.1](#)
[Chương 59.2](#)
[Chương 59.3](#)
[Chương 60.1](#)
[Chương 60.2](#)
[Chương 60.3](#)
[Chương 60.4](#)
[Chương 60.5](#)
[Chương 61.1](#)
[Chương 61.2](#)
[Chương 61.3](#)
[Chương 61.4](#)
[Chương 61.5](#)
[Chương 62.1](#)
[Chương 62.2](#)
[Chương 62.3](#)
[Chương 62.4](#)
[Chương 62.5](#)
[Chương 63.1](#)
[Chương 63.2](#)
[Chương 63.3](#)
[Chương 64](#)
[Chương 65](#)
[Chương 66](#)
[Chương 67](#)
[Chương 68](#)
[Chương 69](#)
[Chương 70](#)
[Chương 71](#)
[Chương 72](#)

[Chương 73](#)
[Chương 74](#)
[Chương 75](#)
[Chương 76](#)
[Chương 77](#)
[Chương 78](#)
[Chương 79](#)
[Chương 80](#)
[Chương 81](#)
[Chương 82](#)
[Chương 83](#)
[Chương 84](#)
[Chương 85](#)
[Chương 86](#)
[Chương 87](#)
[Chương 88](#)
[Chương 89](#)
[Chương 90](#)
[Chương 91](#)
[Chương 92](#)
[Chương 93](#)
[Chương 94](#)
[Chương 95](#)
[Chương 96](#)
[Chương 97](#)
[Chương 98](#)
[Chương 99](#)
[Chương 100](#)
[Chương 101](#)
[Chương 102](#)
[Chương 103](#)
[Chương 104](#)

[Chương 105](#)
[Chương 106](#)
[Chương 107](#)
[Chương 108](#)
[Chương 109](#)
[Chương 110](#)
[Chương 111](#)
[Chương 112](#)
[Chương 113](#)
[Chương 114](#)
[Chương 115](#)
[Chương 116](#)
[Chương 117](#)
[Chương 118](#)
[Chương 119](#)
[Chương 120](#)
[Chương 121](#)
[Chương 122](#)
[Chương 123](#)
[Chương 124](#)
[Chương 125](#)
[Chương 126](#)
[Chương 127](#)
[Chương 128](#)
[Chương 129](#)
[Chương 130](#)
[Chương 131](#)
[Chương 132](#)
[Chương 133](#)
[Chương 134](#)
[Chương 135](#)
[Chương 136](#)

[Chương 137](#)
[Chương 138](#)
[Chương 139](#)
[Chương 140](#)
[Chương 141](#)
[Chương 142](#)
[Chương 143](#)
[Chương 144](#)
[Chương 145](#)
[Chương 146](#)
[Chương 147](#)
[Chương 148](#)
[Chương 149](#)
[Chương 150](#)
[Chương 151](#)
[Chương 152](#)
[Chương 153](#)
[Chương 154](#)
[Chương 155](#)
[Chương 156](#)
[Chương 157](#)
[Chương 158](#)
[Chương 159](#)
[Chương 160](#)
[Chương 161](#)
[Chương 162](#)
[Chương 163](#)
[Chương 164](#)
[Chương 165](#)
[Chương 166](#)
[Chương 167](#)
[Chương 168](#)

[Chương 169](#)

[Chương 170](#)

[Chương 171](#)